

2. J. i.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,
ΑΙΣΧΙΝΟΥ,
ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ & ΔΗΜΑΔΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

GRAECE ET LATINE.

TOMVS SECVNDVS.

EDIDIT
IOANNES TAYLOR, LL.D.

ECCLESIAE DE LAW FORD IN AGRO ESSEXIENSI RECTOR:

ARCHIDIACONVS BYCKINGHAMIENSIS:

ET

DIOECESIOS LINCOLNIENSIS
CANCELLARIVS.

CANTABRIGIAE:
TYPIS ACADEMICIS.

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ΑΛΕΞΙΝΟΥ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ ΔΗΜΑΔΟΥ

ΤΑ ΕΠΙΣΤΟΜΕΝΑ

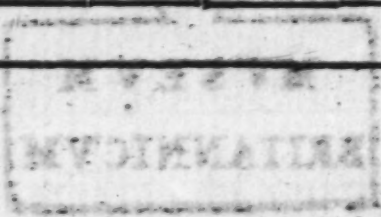
ΓΡΑΕΕ ΕΤ ΛΑΤΙΝΕ

ΤΟΜΟΣ ΣΕΚΥΝΔΟΣ

Quae in hoc Secundo Tomo continentur,
haec sunt, sc.

ΙΕΡΩΝΤΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. —————	Pag. 1.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ κατὰ ΤΙΜΑΡΧΟΥ λόγος. —————	Pag. 9. — 82.
ΝΟΤΑΕ. —————	83. — 108.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ὁ περὶ τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ λόγος. —	109. — 236.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ὁ περὶ τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ λόγος. —	237. — 306.
ΝΟΤΑΕ. —————	307. — 360.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ὁ κατὰ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ λόγος. —	361. — 464.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ὁ περὶ τοῦ ΣΤΕΦΑΝΟΥ λόγος. —	465. — 592.
ΝΟΤΑΕ. —————	593. — 724.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ Ἐπιστολαί. —————	725. — 748.
ΝΟΤΑΕ. —————	749. — 761.

Quae in hoc Secundo Tomo continentur
Nobilissime Illustrissimod

LEONARDUS BOLEUS PRODOMINUS

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

ALIXIOTUS TIMPHOTUS
NOTAE

Nobilissimo Illustrissimoq;

D.^{no} D.^{no}

IOANNI

Comiti GRANVILLE,

Vice-Comiti CARTERET,

Baroni CARTERET de *HAWNES*,

Insulae *IERSEIENSIS* Ballivo Regio,

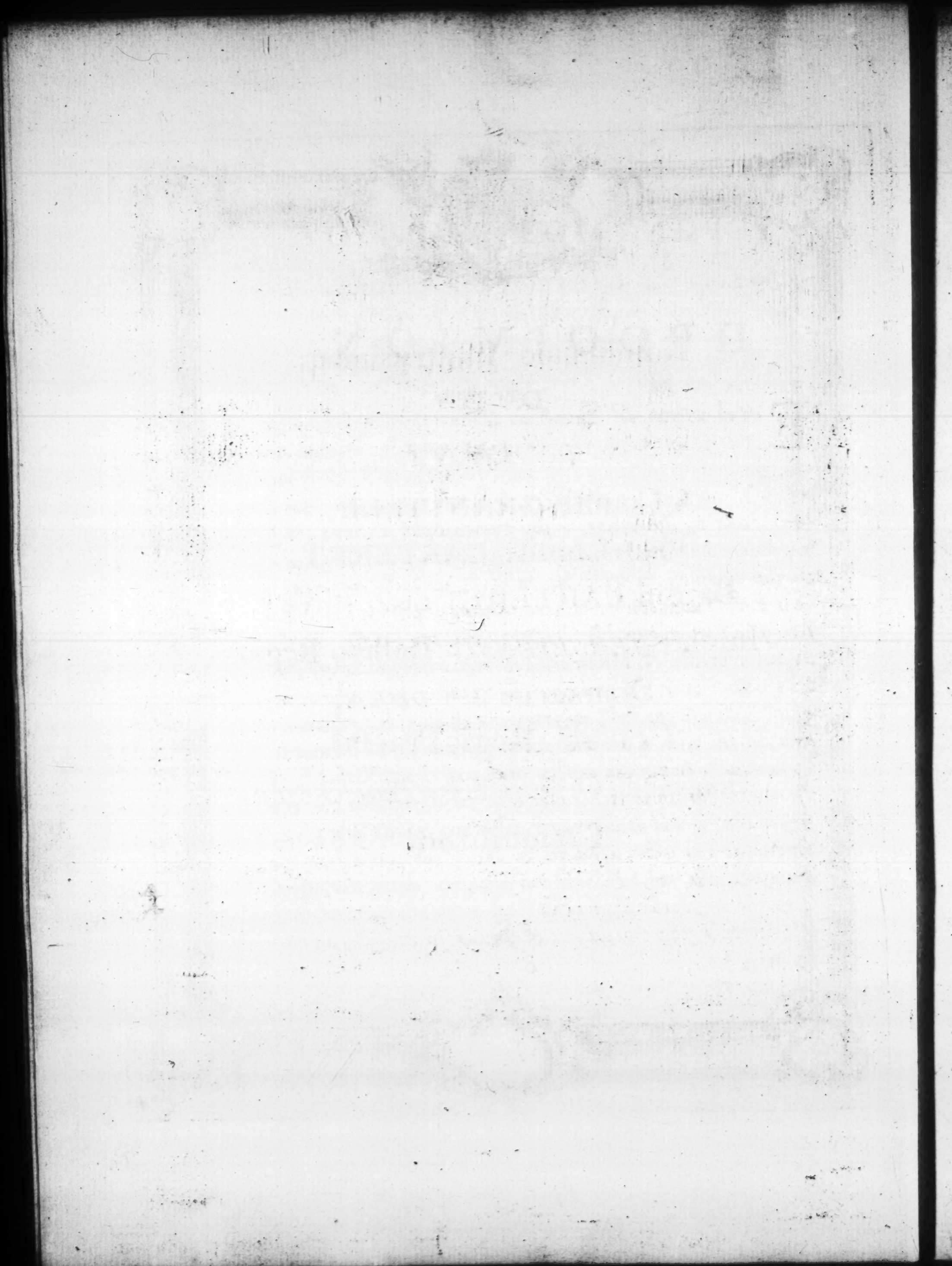
Domino de *S.^{to} OVEN*,

Conciliū Regij Praefidi,

Honoratiss.ⁱ Ordinis dicti a *PERISCELIDE*

Commilitoni

S.

ΙΕΡΩΝΤΜΟΤ ΒΟΛΦΙΟΥ

Εἰς τὸν Δεύτερον Τόμον τῶν Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους λόγων

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ τῷ Δημοθένει φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τέττασι τῷ λόγῳ ἐωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνῆλθε, καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὶδος ἀξιώματος τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιστα σπασάμενος, Φιλίππου καὶ Αλεξάνδρου τῷ Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισαμένῳ κωλύσαι, τῇ δὲ συνεστηκῆσαν διαλύσαι ἐπεχείρησεν. θεωρεῖται γὰρ, ὁξύδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόρρωθεν τὰ ἐσεῶς μέλλοντα θεωροῦσιν, ἔκτε τῷ τῷ δυναστεύοντι φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῷ δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διαφορῇ ἀναλογιζόμενος, ὡς ὅτε ἂν οἰοίτο εἶσθαι. Μακεδόνες τοῖς τε τῷ πατρὶος ἀρχῆς οἰοῖσιν καὶ ταῖς λοιπαῖς τῷ ἐπαρχίῳ, ὧν πόλεμος νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρετῶν ἐνῆες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τὰς Ἀθηναίους ἀνταγωνισαὶς ὄντας καὶ αἰεὶ πῶς αὐτοῖς ἐναντιομήνους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι. διόπερ ὅτε ὀκνητέον εἶναι, μὴδ' εἰρωνυλίον, μήτε τῇ τῷ συμπολιτευομένων ἐθελοκακία ἐπιτεπέλιον, μήτε διὰ τὰς τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀναιδείων ἐχόντων πικροτάτας ἀντιρροεῖς ἀποδεικνύναι δεῖν ὥσθι· ἀλλὰ τὸν τε δῆμον, ραθυμένῳ τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῶν πατριῶν ἀρετῆς ἀνεγείρειν, ὥστε τὴν τῶν πρεσβυτέρων ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύνασθαι κωλύειν, ὥστε τῇ πόλει πρὸς ἀχόθεν συμμάχοις ἀνταποδιδάξαι ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ

ὅσον ἐδέκω ἐφεσπικῆα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔφιλελδιθευτάτου
 ἔθνους Ἰπικρεμαυρὴ τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρέοιτο, καὶ
 πολλὰς συνεπεκλίσσεν ἡγεαῖς ἢ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία δια-
 σώζοιτο. ὅτι ἡ τοῖα δέ τις ἢ ἔφη Δημοδένες ἐγγύελο παρὰίρεσις, ἢ
 τε τῶν λόγων αὐτῶν ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἢ ἔφη βίη τελευτῇ,
 μάλιστα ἀξιοπύου ἡγευμένη, παρέστη. ταῦτα ἡ ἐπειδὴ διὰ τῆς
 ἐμαυτῆς εἴτε φιλοπονίας ἢ ἡντιν οὐδεὶς ἂν ἀφέλαιτό μου, καὶ
 διαρραγῶσί πινε τῶν βασιλευσάντων εἴτε καὶ φιλοσοφίας· ὥς ἡς
 ὅπως ἂν ἕκαστος ἢ ἡκη φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοὶ ἢκισα ἀδραϊσ-
 μῶς, κενέτω· ἐ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι ἔφηνωσεν ἀναδιδύσασ-
 τα, καὶ ἀδραϊσμοῦ γέγονεν, ἐδὲν οἶμαι τὸ καλεπῆγον εἶ-
 ναι, διὰ πλειόνων ἢ πρὸς ἔφηνωσεν ἀνδρῶς, καὶ ἡρώικῃ πινὸς
 ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένη, ἀπολογήσασθαι. Ἰπικρεμαυρῇ ἡ
 τέτοις ὅ, τε Πλάταρχος καὶ ὁ Παντανίας, καὶ ἡ τῆς πατρὶδος
 ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντι
 δὲ αὐτῷ ἀναδιδύσασθαι γεγενημένης. ὥν περ ἔτι εἰς ἔχοντων, ἢκισα
 παρὰίρεσιν ἢ γούμαι δὲ τοῖς οἰομένοις, ἢ ζήλοτύπως ἔχοντα τὸν
 Δημοδένει παρὰ τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ πινὸς εἰς
 οὗ Μακεδόνων μισθὸν ἐπαρθέντα, ἢ τῇ παρὰ τῶν Περσῶν χευσίῳ
 διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι ἄγε ἐπολιτεύσασθαι· καὶ τοι οὗ αὖτε
 λογὸν ὅν, ὅτι φιλοτιμότητα μὲν δαίκεν) αἱ μεγάλα φύσεις, τῇ
 φιλοδοξίᾳ ὥστε κέντρῳ πινὸς τυπόμεναι· οἱ ἡ τῇ φιλοτιμίας δια-
 καιόμενοι, μὴ ὅτι κατὰφρονέμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελέμενοι, ἢ μόνον
 ὑποφρονέμενοι πινὸς σφόδρα λυπῶν). ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν χρημά-
 των ἡ δύναμις, ὥς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσεσιν μὲν οὐ φανῶν ὄντων,
 οὐ μὲν τοι ἔτι πινὸς τῆς κατὰ ἀρετῆς ἐνεργείας ἔχοντων, μηδὲ τὰ
 τῶν φιλοσόφων ἀπικειμένων, ὁ κατὰ ἡμέραν βίῃ δὲ ἀπείρων
 ἀδραϊσμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοδένει, ἀνδρῶν κα-
 λῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, πλεονέχων· ἐ τοῦτ' οὗ τινὲς τε φύ-

σιν ἔτι τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἑβίαν ἀρεταίαν ἐγγύς, ὥς τὸν
 τοιοῦτόν τι πρὸς αὐτὸν ὑποφωτιστὴν μάλλον ἀντὶ τῆς ἰδίας ποιητικῆς
 καὶ ποιητικῆς φανερῶν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελείχων. εἰς γὰρ παρμηνίαν
 τινος ἀνθρώπου, οἱ τινες κακίας ἐαυτοῖς πατήσασθαι τινα σπου-
 δότες, πάντας οὖν ὑπερέχουσας τῇ ἀνθρώπινῃ κηλίστι τισὶν ἀσελ-
 γείας ἢ μοχθηρίας καὶ ἀρετὰς σπευδάζουσιν· ἵνα δὴ πρὸς
 τὴν ἐαυτῶν ποιητικὴν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τὰς ἐπ' ἀρετῇ
 διαφέροντας, συσπιάζουσιν. ἐκείνο μὲν τοι οὐκ ἂν ἐξαρνησθῆναι
 ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν εἰδῶν, ἔστιν ὅτε τοῦ δεινότητος παρε-
 τράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμε-
 νος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν ἔτ' ἐπαινοῦν καὶ ἔτ' ἀποδεχοίμεν, συγ-
 γνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὐ-
 φορῶντες ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐστὶν αἱ καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν
 φύσεις· ἔτι καὶ αἱ μεγάλας φύσεις, ὅπερ ἀνίσταται ὁ Πλάτων
 ἀπεφώνησας, μεγάλας ἐκφέρειν ἐπίσχεσιν καὶ τὰς κακίας. ὁ δὲ σύμ-
 παντος ἑβίαν αἱ ἰσορροπία ἔτι φανερόν κατέστησαν, ὥς πρὸς
 ἔργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τὸτο διὰ παραδειγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ
 τούτων τῶν παθῶν εἰς τὰς ἐξοικῆσαι τὸν Δημοσθένην, ὡς ἐκόν-
 τα καὶ εἰδότες τῇ πατρὶδι ὀλέθριον γινέσθαι, ἐμαυτὸν γε πείθειν, ὅ-
 τι δὴ ποθ' ἕτεροι τινες ἐγνωκότες εἰσιν, ἐκ αὐτῶν διωκόμενοι. ὁμολογῶ
 μὲν ἐν φιλεῖν τε καὶ πρὸς πολλὰς ποιήσας τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ
 διδάσκαλον ἐμοὶ γινώσκοντα παρ' αὐτοῦ γὰρ, ἢ μὲν τὴν δεινότητά
 τὴν ἐν τοῖς λόγοις, σπουδότερας ἔσσης τῇ φύσει καὶ ὥς πρὸς
 πηλικεστον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλὰ γε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀμω-
 σγέπως ἐμαθόν· καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν δόξης πολλοσημόμενον τι εἰς
 τὸ ἑβίαν ὄνομα μελοχρησάμενα· ἐδάμην γὰρ, ὡς οἶμαι, λα-
 τινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσε', ὅπου μὴ τινες τῇ ἑπαικῶς
 ἐχόντων καὶ τῇ ἐπηρεάζειν οὐ χαλεπήνων ἀναμνησθήσονται, ὅτι
 πρῶτον ὁ Βόλφιος πρὸς τὴν Ἀθηναίων τελευτήσαντα τὸν Δημοσθένην

καὶ Ῥωμαϊκὴν τήβεννον ἐπενδύσας· ὅμως δὲ πλείστον ἀπέχειν ἀπὸ
 ἑμαυτὸν βελοῖμεν ταύτης, εἴτε δὴθαιαν, εἴτε αὐθάδαιαν, εἴτε
 ἐς ἀδικίαν χρη λέγειν, ὥσθ' ὁμολογεῖσθαι καὶ ἀποδεδειγμένη τῇ
 ἀληθείᾳ ἀνπλέγειν. πολλῶ δὲ τέτων ἐτι ἀγνώμονες ἔργους εἶναι
 νομίζω, τὰς τὰ προῦπάρξαντα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐπ-
 βάλλει κρινούσας· ἔχει δὲ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν δὴθεις,
 οἱ πνὲς αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ
 τοσαύτας ἐτὶ φειόδοις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους
 ἑαυτὰς καθιστᾶσιν, τῶν πάντων τῶν κατ' ἑαυτὰς ἀρχόντων τε καὶ
 σοφῶν διδασκάλων γεγενημένων. οὐ λογίζονται δὲ ὁ Αἰεταρ-
 χοὶ ἔτοι, ὅτι μὴ τὰ πράγματα καὶ ὁ πυχὼν ἀνθρώπος τὰ σφάλ-
 ματα τῶν προηγουμένων κατενόησεν· ἀπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι
 καὶ τὰς φρονημάτων τῶν ἀνδρῶν παρέλαθεν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς
 ἀγνώμοσι τέτοις κριταῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσηγορευμένοις,
 νοῦν δὲ ὅκ' ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ, τε Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σε-
 φάνην, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἑπιστολαῖς ἀπολελόγισται. φεικτὸν τοί-
 νυν εἴη πλείοις πρὸς τέτων ποιήσας τὰς λόγους· ἄλλως τε
 πάντων τῶν αὖ φρονημάτων ἐννοητότων, ὅτι ὅκ' αὐτάρεκτος ἐστὶν ἡ
 ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θηλάτας καὶ Εὐεπίδην
 φάσαι τῶν συμφορῶν, μήτ' αἰδομένης ἐπιτυχεῖν. ὅμως δὲ γε,
 καθάπερ ἐν τε τοῖς χειμῶσι ἔργον τί ἐστὶ τοῦ κυβερνητῆ, καίπερ
 ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν
 σῆτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλασαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοί,
 νῦν δὲ αἱ ἐπομβραῖαι εἰς μαλαιοπονίαν φεισᾶσι πᾶσαν τέτων τὴν
 φιλοπονίαν· ἔτιως αἰεὶ πῶς καὶ τῇ βελῇ μάχῃ ἡ τύχη, μήτε παύον
 πρῶτερον αὐτὴν διαμαχόμεναι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρῳ ἔχουσαι
 βραβεύειν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσας τὴν ἀκατάλλακτον
 φιλονεικίαν καταπαύσειαν. ἔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει κα-
 θάπερ ἡ ἥλιος, εἴτε περιδρομήν, εἴτε φειφορὰν δέον εἰπεῖν. ὅσῃ
 μὲν

μὲν γὰρ ἀπαρχαλάκως δόποι· ἀναλολῆς εἰς δύστην, καὶ ἑὺθεν ἀνά-
 παλιν φέρε· τὸ γὰρ αὐτὸν τότε μὲν ὑπὸ νεφῶν Ἰπποκρίσεως,
 τότε δὲ τὴν σελήνης καὶ διθείαν ὑπὸ ἡλίου, ἀμαυροῦσθαι πως, καὶ
 κατ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὥραις ἡμῶν Ἰπποκρίσεως, τέττων δὲ μη-
 δαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δὲ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀδένειαν,
 εἴτε τὴν δυσυχίαν αἰτιατέον. ἀλλ' ὥσπερ ὁ μέγαλοι τῶν πο-
 ταμῶν ἔχῃ μὲν τὴν διθείαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τὰ τε περὶ καὶ
 ὑπορρῶς διώκουσιν ἕτω καὶ ὁ φρενῶν τῶν ἀνθρώπων τέτοις
 ὡς Ἰππὶ τὸ πολὺ συμπεριφέρῃ, ὡς εἰς τὸ παρὲν βελπόνων ἔκ-
 διπορρῶσι. ταῦτα, καὶ τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρειν, ἔχῃ οἷός τ'
 ἐγρόμεν ὁδολιπῆν, ὅπως δὲ μετὰ τε πλείονος Ἰπποκρίσεως καὶ
 σπυρρῶς ἐκλονωτέρας, τοῖς δὲ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν
 τῷ περὶ τέττω βιβλίῳ ἐκκειμένους, οἷτε φιλοπάτειδες τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ ὁ περὶ τὴν περὶ τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐκπεδαχότες, ἐν-
 τύχοιεν. ὅπερ ἴσως ὅκ' ἀνωφελῶς καὶ χολὴν ποιήσασιν τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ μὴτε λίαν ἀχολέμενοι, μὴτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς
 πολιτείας. καὶ μὴν ἀμεινον δὴ τίς ἐστὶν ἢ μὴ τέρψεως διαρκεσέ-
 ρας; περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπαυήσασιν ὁ
 διφρενῶν, ἢ περὶ ἕτερος ἄλλα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείους
 εἶναι ἀξία νομιζομένων. ἔχῃ δὲ ἑὺ ἐμαυτὸν λελήθει, ὅτι τὰ
 καθ' ἡμᾶς πλείους ἀφείσκει τῶν Ἰππὶ Δημοσθένους· ἕτε γὰρ τὰ
 τὴν Ἰπποκρίσεως ταῦτα, καὶ ἄλλοῖα μὲν τὰ ἔστιν, ἄλλοι δὲ ὁ νόμοι,
 ἄλλοι δὲ αἱ πολιτεῖαι ὅμως, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, ἕτω
 ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης ἔσσης τὴν ἀνομοιότητον, μεγάλη
 τις ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταῦτεν ὁ περὶ παιδευμένων
 ῥαδίως δὴ καπῖδοι· τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύσις Ἰππὶ
 ταῦτα αἰείως φέρεται, τὰ τε συμφέρειν δοκεῖν ἐπαυξάνοντα,
 τὰ τε βλαβερά φυλαττομένη, διαφόρως μὲν τοι μετιῶσα; ἕτω
 τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ αἰσθητοῖς τῶν ἀσυνωπικόντων
 δια

διὰ βραχείων ἢ ραδίον ἀποδείξαι. καὶ μὴν εἰ μὴδεμία ἀρετὴ
 ἴσται ἐκείνην ὠφέλεια, ἀλλὰ γε ἡ τέχνη ἢ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν λογίων συγγραμμάτων, καὶ ἐκ τῆς ἀποστροφῆς τῶν πάλαι γε-
 γνημμένων, πάσαι δὲ εἰ καὶ οὐκ ἀκαταφρόνηται. ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν παρέρχονται, ἡδὲ δὲ ποτὶς ὁ λόγος ἐπὶ τὴν εἰς ἀ-
 κρον δεινότητάν ἐληλυκότων ἀνδρῶν σφοδρῶς φιλοσοφίας καὶ
 τὰς ἀντιπάλοις μετέωρους λόγους. τὸτο μὲν οὐκ ὠρῶτον οὐκ ἀλη-
 λον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς αὐτὰς εἶχον, καὶ τὴν αὐτῆς δόξης
 εὖ λέγειν ζηλοῦντο ἑκατέρωθεν, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. εἰ δὲ γὰρ οὐ
 τοιαύτης περὶ φάσεως ἔχοντο, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζῆλον, ὁ δὲ
 τὴν τελευτὴν ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δὲ γε αἰτία τῆς δια-
 φωνίας ἀφανέστερα πῶς ὄντα καὶ ἤσαν ἀκέραια, τοῖς μὲν οὕτως,
 τοῖς δὲ ἑτέρως εἰκάζειν, καὶ τὸ δοκοῦν εἰκάζειν, παρέχει, ἀποδεί-
 ξειν οὐκ ἀπορροῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἱ νομίζοντες φύσει τινα
 τέτοις ἐνυπάρχουσιν δυσμερείαν περὶ ἀντιθέσεως τοῦ μύθου. φα-
 σκόντων γε τῶν πρὸς τὰ ἀσφαλεστάτων, ὅτι ἐμφυλὸς ἐστὶν ἐνίοις ἔχει
 οἶδ' ἢ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντι-
 πάθεια. τὸτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς
 πρώτης περὶ στροφῆς, τὰς μὲν φιλοφρόνων, τὰς δὲ μισάντων, καὶ
 τῶν μὲν ταῖς ἀντιθέσεσιν εἰς ἀντίαν περὶ ἀντιθέσεως μόλις, τῶν δὲ
 μὴδὲ ταῖς κακοποιήσεσιν ἀλλοτριῶν ραδίως διωκαμένων. ἀπεφῆ-
 νατο δὲ καὶ Αἰσχίνης, ὅτι αἱ ἀντιθέσεις τῶν ἡρώων ἦσαν φιλο-
 κόν. ἐγγύς δὲ ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὡς φασιν, ἰλαρώτερος τὴν φύσιν,
 ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀσείδης, θεραπυτικὸς τῶν ἐν ἔξουσίᾳ,
 ἐρωτικὸς, συμπολικός. ἐκ τῶν ἀντιθέσεων δὲ ὁ Δημοσθένης ὑδρῶν,
 αὐστηρὸς, ἀκέραιος, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάστιγα
 καὶ ἀντιθέσεσιν τοῖς τὰς ἑλλήνων, καὶ τὸ εἶκος, εἰς κίνδυνον κατα-
 στήσας καὶ βλάψας μέλλοντας. μόνη δὲ ἐν αὐτῇ ἀντιθέσει αὐτὸν εἶναι
 τῇ περὶ φάσεως τὴν ἀπεχθείας. καί τις γὰρ ἔχοντο Αἰσχίνης ἐγ-
 κλημα

κλημα παρόδοις τοῖς Μακεδόσι γινέσθαι· τὸτο δὲ ὅμως οἷα αὐ-
 τάς κως ἐξελαχθεὶς οἱ ἀμφιβάλλω καὶ ἐάσωμεν· ἢ ἀμφοτέρων
 τότε Αἰχίνω ἢ τὸν Δημοδείῳ δόδρα σπουδαῖον ἢ φιλόπο-
 λιν γινέσθαι συγχωρήσας, οἷα ἐκαστὸν ὑπολαμβάνει ἀξιοῖ.
 κατὰ τὸτο δὲ διενύχασαν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοδείης δὲ τὸ
 πόλεως ἀξιόμαχον, μὲν κινδύνου μὲν ἐν τῇ παρόντι συμπελα-
 γμήν, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλείας πεποιητοῦ ἐσο-
 χάζετο· ὁ δὲ Αἰχίνης τὴν παρῶσαν ἐξελύων ἐστέρῃ ὅποιαν
 δή ποτ' ἔσαν, ὅσων γε τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πολλῇ τε φιλο-
 δοσίᾳ δεδουλωμένοι, ἢ ἀδυνάτους γενοῦντα, ἢ ὡς ἀξιόμαχον
 εἶναι πρὸς Φύλιππον καὶ Ἀλέξανδρον, δευσιτάτους πρὸς γίμνασι
 χρῆσθαι βασιλεῖς, ἢ καὶ ὅτι οὐκ οὐκ μεγίστην δυνάμιν ἔχουσιν.
 ὁπότῃ δὲ δὲ σκαπὴ μάλλον ἔσται ἀποφάνεσθαι, ἢ πρὸς ἐμὸν
 μὲν εἶναι ἐκαστὸν δὲ αὐτὸς καὶ ἑαυτὸν τὰς ἐκείνου περὶ φάσεις
 ἢ λογισμὸς ἀντεξέλασται, καὶ ταῖς ἢ τὸτο χροὸν ἀμύχανον ὅν
 ἡμῖν, τοῖς ταῖς αἰτίας τὴν ἰσορίας ἀγνοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτητος ἀν-
 διχρυσίζομεθα χωρὶς ταύτης τὴν ὑποθέσεως· εἰ τὸτ' ἠλθόντα Αἰ-
 χίνης ἢ Δημοδείης; τίς γὰρ τῶν παύτων οἷα οἶδεν ὅσα τῶν ῥη-
 τόρων λόγοις οἷα αἰεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ
 πρὸς πειρᾷ πᾶντα τρόπον ἀναφέρεισθαι ὡς εἴη τὸ πλεῖστον;
 ἀποφάναι αὐτὸς, κατὰ φάναι, πλάττει πάμπαν λατομυρ-
 ῶσαι, ἐκ τῆς ἢ καὶ εὐχολογίας; (4) γὰρ πολλοὶ τὴν ῥῆσιν κορυφῆς
 μεσσησὶ οἷα, καὶ ἀμφοτέρωθεν τῇ φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἀγορεύει
 ἢ φέρει, ἢ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπειθεῖσι, τὰ δὲ πρὸς ἀδοξότητα
 τῶν ὄντων ἀποδέχον, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ
 τοίνυν τέταρτον δὲ ἀπεχθείας αἶπον τάχ' οὐκ ἀπὸ τῆς αἰτίας τὸ αὐτὸ
 εἰρηδόμενα ζηλοτυπίας ὀρμηθεῖν· ἐκαστὸς τῶν μὲν πρωτείων
 τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀντιποιμένων, τὴν δὲ θάτερον λαμπρότητα
 εἰρηδόμεναι ἑαυτὰ ἀγανακτεῖν. ἐπὶ δὲ τὸτο τὸ πᾶν λυμαν-
 πικώτατον

τικώτατον τῶν πολιτῶν, καὶ πλείους φυλακῆς ἀξίον τοῖς καλοῖς
 καὶ γαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πθορολεθείαν τῶν κοινῶν ῥι-
 ζῶθαι ἀναβλασθήσκει. καὶ ταῦτα μὲν εἴη τοσῦτον. ὄντως δὲ πρόπον
 ἑκάτερος τούτων τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασθε, ἐκ τῆς ἀντιπάλων
 λόγων συγκρίσεως μὲν πλείους μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δὲ οὐδὲν
 καὶ ἀδελφεύου γνώσῃ τοῖς ἀπὸ τῶν λόγων ἐσπευδακόσιν. ἐν
 τέτοις γὰρ ὁ κρείττερος τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς διανοίας
 τὴν ἰσχυρὰν, πᾶσαν δὲ τὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανοπλίαν
 περὶ χειρίσσει. περὶ δὲ καὶ τὸν κατὰ Τιμάρχου
 λόγον καὶ τοὶ τόποι τινὸς ἐν αὐτῷ περὶ μαθημάτων, καὶ δακτυλῶν
 τινὸς δίκην ἐμφωλδύοντο. ὅς τοις καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις καλῶς
 ποιῶσιν ἀπὸ χρημάτων διὰ τε τὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν, καὶ διότι
 ὁ Δημοδένης ἐν τῷ ἀπὸ ἀρχαίας, καὶ μόνον Αἰσχίνου ὡς κα-
 θυφέντος τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ Τιμάρχου, ἐκ γὰρ
 τῶν ἐκόντων, ὑπεραπολογεῖται. τέτοις δὲ ἐπεὶ ἡ Αἰσχίνου ἀπο-
 λογία, καὶ ἡ γραφή ἡ κατὰ Κλησιφῶντος, ἡ ἀνταγωνιστὴς Δημο-
 δένους. καὶ ἐν τέτοις τὸ δεύτερον τμήμα τῶν λόγων καταλήγει.
 καὶ τοὶ τῆς τάξεως ἀπαιτήσεως, τὰς ἑκατέρωθεν εἰσοδάς πρὸς τὴν
 τέλει κείνῃ, ἅμα καὶ τὸν Δεινάρχου λόγον, διὰ τὸ τελευταῖα γεγρα-
 φθαι ταῦτα χεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τήτου τοῦ τόμου
 ἀνάεμοςον γένοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ μέρει αὐτὰ συν-
 ετάξαι. ὅσις μὲν οὐ καὶ χολὴν ταῦτα καὶ μὲν περὶ εὐκλείους
 συνέσεως ἀναγνώσει, καταπύσειεν αὖ, ὡς οἶμαι, τῶν καθ' ἡμᾶς
 λογοδαιδάλων, πρὸς γὰρ τέτοις τῶν ῥητόρων ἀντεξέλαζοντων.

AVGVSTAE VINDELICORVM
 Calendis Augusti
 Anno 1569.

ΥΠΟ-

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Αθηναῖοι πολέμησαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ολυθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς, εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγόνοις ψηφισάμενοι, ἐπέμψαν πρὸς αὐτὸν ὅσα κ' ἀπὸ αὐτοῦ πρέσβεις, τὰς ἀποληφόμενους παρ' αὐτῷ τὰς ὁρκας, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανήκους δὲ τῆς πρεσβείας, γράψουσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος Ἀριζήλῃ Σφηττίῳ, διάσημος ἂν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύχχανε δὲ νεωστὶ γεγραφώς ψηφίσματα βυλεύων, τὸν ἐκφέρειν ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιῶσθαι. ἀποταθῆναι δὲ ἐν τῇ γραφῇ, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγορῶντα παρὰ τὴν νόμον· ἔκ' εἶναι γάρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκῶτι. ἐνίοι μὲν ἂν φασιν ὡς ἀπήγγελετο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν ἔχ' υπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἀλὲς ἡτιμῶδη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔτω δὲ περιβόητον τὸ πρῶτον γινέσθαι, ὥστε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τὰς πορνὴς τὸ λοιπὸν ἐκάλεον Τίμαρχους. τὸ δὲ προεμὸν ἐστὶ τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασφύσσας αὐτὸν μέτριον, ἵνα εὐνοίας ἐπισπώσῃται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπὼν,

CUM Atheniensibus post bellum Olynthiacum visum esset pacem cum Philippo facere, societate ipsi et posteris eius decreta, decem ad eum legatos, inter quos Aeschines et Demosthenes fuerunt, exigendi iurisiurandi gratia miserunt. reversa legatione, Demosthenes orator, et Timarchus Arizeli F. Sphettius, vir in republica illustris, et conciones habere solitus, quique amplius C. decreta scripserat, Aeschinem perpetram obitae legationis reum faciunt. recens autem senatusconsultum promulgarat, ut is qui ad Philippum arma veheret, capite plecteretur. actione porro ad praetorem relata, antequam in iudicium ventum esset, Aeschines Timarchum accusavit, ut qui contra legum edictum conciones haberet: neque enim fas esse ei habere conciones, cum pudicitiam prostituerit. itaque alii dicunt, Timarchum laqueo sibi necem conscivisse, non expectato iudicio: alii, condemnatum, atque in ordinem coactum esse, ut Demosthenes in oratione falsae legationis. res autem haec ita celebrata est, ut ab hoc iudicio, homines impudicos, Timarchos appellarent. exordium vehementius est, in quo et sua modestia commendata, captandae benevolentiae causa, et Timarcho in odium adducto, et disputatione de republica absoluta, transit

μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, ἢ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἐταιρήσεως κρινομένων. ἐστὶ δὲ ταῦτα· εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νόμον εἶδεντο οἱ παλαιοὶ τὰς περὶ τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μεираκίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικίων· εἰ ὀρθῶς ἀπέπικον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἐξῆς, εἰ παρὰ τὴν νόμον δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρηκῶς· ἐν ᾧ εἰ ἔνοχος Τίμαρχος τῇ γραφῇ ἐταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλα ἡταιρήσε μισθῶ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῶ· εἰ παρὰ Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκην, δημοσίῃ δέλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριβεν ἐταίρων· εἰ παρὰ Ηγεσάνδρῳ τῷ Τιμομάχῃ ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἐταίρων.

transit ad capita, non propria causae, sed communia in omnis eos, qui prostitutae pudicitiae accusantur. sunt autem haec: an veteres recte et accurate leges de modestia puerorum, et adolescentum, ceterarumque aetatum tulerint: an effoeminatis recte interdixerint concionibus: et an Timarchus, qui pudicitiam prostituerit, contra legum interdictum concionetur: in quo illud

etiam inest, vtrum Timarchus impudicitiae crimen in sese, ut accusetur, admiserit: item, an apud Misgolum in hoc genere exercitatum, quaestum corpore fecerit: an apud Anticlem in ganeo versans, et alea ludens, receptus sit à Pittalaco ministro publico: et apud illum, atque etiam apud Hegesandrum Timomachi quaestorem, pro scorto ad tempus se gesserit.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΟΤΤΟΝ τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τιμάρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκοφαντικῶς. νόμοι δὲ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὓς τινὰς χρὴ εἰργεσθαι λέγειν, οἷον τὴν τὰ πατρῶα κατεδεδόκοτας, τὴν ἡταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βελλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτηδεῖοι εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταιρήκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῶα κατεδεδόκε. περὶ ἐταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλεον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστὶ. φαίνεται δὲ νενικηκῶς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκεῖσι δὲ μοι αἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

Censoria est haec Aeschinis in Timarchum oratio, hominem oratorem, et calumniatorem suum. sunt autem latae leges de oratoribus, qui sint a concionibus repellendi: velut ii, qui patrimonium profuderunt, qui pudicitiam prostituerunt: qui nisi iis legibus paruerint, cuius licere iudicio in eorum mores inquirere, vtrum sint tales, ut ad populum verba facere possint. quum

autem duarum rerum Aeschines Timarchum criminaretur, et pudicitiae prostitutae, et absumpti per luxum patrimonii, oratio de impudicitia inscribitur, quod maior eius pars in eo crimine tractando consumitur. vicit autem causam hanc, ut ex affirmatione veterum constat. orationes vero post actas causas mihi esse scriptae videntur.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΟΥΔΕΝΑ πάποτε τῶν πολιτῶν, ὧ ἄνδρες Αθιναῖοι, ἔτε γραφίῳ γραψάμεν, οὐτ' ἐν δικάσιαις λυπήσας, ἀλλ', ὡς ἐγώ γε νομίζω, μέτερον ἑμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τῶν παρειακῶς ὄρων δὲ τῷ τε πόλει μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμαρχοῦ τεταῖ δημηγορουῦν. ὥς τὰς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδία συκοφαντήμεν. ὃν ὃ τρέπον, παρὶόν. ὁπδεῖξω ὅτι λόγῳ ἐν τῇ τῶν αἰχρίων ἡγησάμεν εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἑμῶν, καὶ ἑμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἐνοχον ὄντα οἷς ὀλίγω πρὸς τερὴν ἡκέσας ἀναγνώσκον. ὅς γραμματέως, ἐπήγειλα πᾶσι τῷ δοκιμασίᾳ ταυτηνί. καὶ, ὡς εἰκεν, ὧ ἄνδρες Αθιναῖοι, (1) εἰσὶν ὅροι λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ὅτι εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἰδία ἔχθραι πολλὰ πάνυ

Ego, iudices, nulli civium unquam vel in iudicio periculum creavi, vel in referendis rationibus molestus fui, sed, ut mihi persuadeo, moderate me in rebus huiusmodi gessi: verum cum et rempublicam graviter a Timarcho laedi, contra leges habente conciones, viderem, et priuatim ab eo calumniis agitarer (quo autem pacto, in orationis progressu ostendam) turpissimum facinus fore

duxi, si nec universae civitati, nec legibus, nec vobis, nec mihi ipsi opitularer. cum autem iis cum teneri criminibus scirem, quae paulo ante scriba recitante audivistis, hoc eum censorio iudicio reum feci. omnino enim, Athenienses, ea quae in publicis causis dici solent de privatis inimicitiis, per eas multa reipublicae incommoda depelli, vera sunt. neque vero totius huius actionis cul-

B 2

τῶν κοινῶν ἐπαγορευοῦνται. Ἐμὲ δ' ἐν ὅλῳ ἀγῶνι Φανήσε' ἔθ' ἢ πόλις αἰτία ἔσα Τιμάρχῳ, ἔθ' ὁ νόμος, ἔθ' ὑμεῖς, ἔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς ὄντ' ἐαυτῷ. Ὁ μὲν γὰρ νόμος παρῆπεν αὐτῷ αἰχρῶς βεβιακῶς μὴ δημοκρατεῖν. Πάταγμα, ὡς γε δὴ ἐγὼ κείνα, οὐ χαλεπὸν Πιττάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάντῃ ράδιον ἐμὲ δ' ἔξιπ' αὐτῷ, εἰ ἐσθ' φρενὴ, μὴ στυφοφανεῖν. Περὶ μὲν ἐν τέτῳ μετρίως ἐλπίζω μοι παρῆπ' ὅσα ἀγνοῶ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅπ' φανείδε καὶ ἐτέρων ἤδη πλείονα ἀκηκοότες, ἀλλὰ μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς τῶν αὐτῶν τέτῳ λόγῳ χρῆσθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι, ὥσθ' ὅσα ἀνθρώποις, τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικουῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς πόποις τῶν ἐφεσπότην· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατεῖσθαι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. ὅς δ' ἴσῃ, ὃ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῆς δημοκρατείας τῶν σώματα καὶ τὴν πολιτείαν, ὁ νόμος σώζει, τὰ δ' τῶν τυραννίδων καὶ τῶν ὀλιγαρχίδων, ἀπίστια, καὶ ἡ μὲν τῶν ὀλίγων φερεται. φυλακίον δὲ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τῆς ἀριστον πολιτείαν πολυβουμένοις, τὰς ἐν χειρὶ νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας· ἡμῶν δ' ἀποσπᾷ τοῖς τῶν ἰσίων καὶ τῶν ἐννομον πολιτείαν ἔχουσι, τὰς ὥσθ' τὰς νόμους τι λέγοντας ἢ βεβιακῶς κολλάειν. ἐν τούτῳ γὰρ ἰχθύσει, ὅταν ἀνομήσῃτε, καὶ μὴ καταλύσῃτε τὸν τῶν

pam vel ciuitati, vel legibus, vel vobis, vel nihil Timarchus adscribere potest: sed sibi met ipsi tantum. leges enim ei denunciarunt, cum flagitiose vixisset, ne conciones haberet, (atque id ei edixerunt quod meo iudicio ferre grauius non potest, sed id quod omnibus facile est) licuit etiam ei non lacerare me per calumniam, si sapiisset. Ac de his satis me praefatum esse arbitror: non autem ignoro, Athenienses, eaque principio dicturus sum, ex aliis etiam ante vos audisse: sed tamen res postulare videtur, ut eadem et ipse utar oratione. constat inter omnes, tres esse formas reipublicarum, principatum v-

perium, ac duo priora genera eorum arbitrari reguntur, qui rerum potantur: liberae autem ciuitates, vtitatis legibus. satis autem scitis, Athenienses, populi vitam et libertatem conseruari legibus, principum et paucorum, dissidentia, et armorum praefidiis. paucis igitur, atque iis qui republica inaequali vtiuntur, ii sunt cauendi, qui manu et vi respublicas euertunt: nos autem decet, qui aequalem et legitimam rempublicam habemus, in eos qui contra quam leges iubent, aut dixerint, aut vixerint, animaduertere. nam vires in eo vestrae sunt, si leges tueamini, neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituen-

di.

ἀδανομένων, ἢ ἀσελγῶς βιώντων. παροήκει δ' ἔγωγε νομί-
ζω, ὅταν μὲν νομοθέται, τῶν ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχον-
τας καὶ συμφέρουσας νόμοις τῇ πολιτείᾳ θυσοίμεθα· ἐπειδὴν δ' ὁ
νομοθέτης, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τὰς δ' μὴ πε-
θομένους πολεῖν, εἰ δὲ τὰ τ' ὁ πολὺς καλῶς ἔδωκεν. σέ-
ψασθε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι περὶ σωφροσύνης ἐποιή-
σατο Σόλων, ἐκείνου δ' ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ καὶ
τὰς χρόνας ἐκείνας νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τ' σωφροσύνης
τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν
ἂν καὶ τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρου ἑπιτιθεῖν, καὶ ὡς δὲ αὐτὸν
τραφῆναι· ἐπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μεροκινήων· τρίτον δ' ἐφεξῆς,
περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· οὐ μόνον δ' περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ
περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τέτταρτος τὰς νόμους ἀναγράφαντες ὑμῖν ὡς
κατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. Βέλομαι δὲ καὶ ἐμὴν
πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χεῖρα κατὰ τὸν λόγον, ὅπως τοῖς νόμοις
ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξιμι πρὸς ὑμᾶς τὰς νόμους, οἱ
καὶ περὶ τὴν δικαστίαν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἐπειτα δεύτε-
ρον, τὰς περὶ τῶν μεροκινήων· τρίτον δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων
ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων.
ἔγωγε γὰρ ἂν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω ὅτι λόγους διμαθεῖς γε-
νέσθαι. ἅμα δ' ἔτι βέλομαι, ὦ Ἀθηναῖοι, διελθεῖν πρῶτον πρὸς

di. equidem illud existimo, in faciendis legibus spectandum esse nobis, ut eae iustae atque e republica sint: ubi autem eas sciverimus, legibus sancitis ut pareamus, et contumaces puniamus, si modo rempublicam incolumem et florentem esse volumus. confiderate Athenienses, quantam modestiae rationem habuerit Solon antiquus ille, et Draco, ceterique illius aetatis legumlatores. primum enim leges de liberorum nostrorum disciplina tulerunt, planeque demonstrarunt, quae puer ingenuus studia sequi debeat, utque sit educandus: secundo loco de adolescentibus: ac deinceps de reliquis aetatibus; neque vero ad plebeios dun-

taxat homines, sed etiam ad oratores haec pertinere voluerunt. et has leges in literas relatas, apud vos deposuerunt, earumque custodiae vos praefecerunt. Quem igitur legum ordinem est secutus legislator, eundem et ipse praeferebam orationi meae. primum enim eas leges exponam vobis, quae de puerorum vestrorum: deinde eas quae de adolescentum: postremo eas quae de reliquarum aetatum disciplina sunt latae, nec privatorum duntaxat hominum, sed etiam oratorum. sic enim orationem meam arbitror maxime perspicuam fore. simul etiam differam, Athenienses, quid edicant leges de gerenda republica, et rursus post hoc

ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν ὁ νόμοι παρὰ τὴν πόλεως, πάλιν δὲ μὴ τὸτο
 ἐντεξετάσαι ὅθεν τρέποισι τὸ Τιμάρχου. εὐρήσειε γὰρ αὐτὸν ἐναν-
 τίως ἅπασιν τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν
 τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἔξ ἀνάγκης παρὰκαταπθέμεθα ὅθεν ἡμεῖς
 αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστὶν ὁ μὲν βίβλος ἀπὸ τῆς σωφροσύνης, ἡ δὲ ἀπορία
 ἐκ τῶν ἐναντίων ὁμῶς ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαρρήδην ἀποδείκνυσσι,
 πρῶτον μὲν ὡς ὅταν παρὰσθῇ ἵεναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς
 τὸ διδασκαλεῖον, ἑπειτα μὲν πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπί-
 ναι· καὶ τὰς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα, καὶ ὅθεν παιδοτείας τὰς
 παλαίστρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρὸς ἄλλου πρὶν ὅτι ὁ ἡ-
 λιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ παρὰσθῇ παρὰ ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐσημίας
 καὶ τὸ σκότος ἐν πλείῃ ὑποψία ποιέμεν· καὶ ὅθεν νεανίσκους
 τοὺς εἰσφοιτῶντας, ἕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄσιν ἡλικίας ἔχοντας,
 καὶ δρχίω, ἥτις ἔσαι ἡ τέτων ἑπμελησομένη καὶ παρὰ παιδα-
 γῶν ἑπμελείας, καὶ παρὰ μισείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ
 παρὰ ἑρμαίων ἐν ταῖς παλαίστρας καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς
 συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει
 γὰρ τὸν χορηγόν, τὸν μέλλοντα τῷ εἶσαν τῷ ἑαυτῷ εἰς ὑμᾶς
 ἀναλίσκειν, ὡς τε παρὰκαταπθέμεθα ἔτι γεγονότα τὸτο παρὰσθῇ, ἵν'
 ἡδὲ ἐν τῇ σωφροσύνῃ αὐτῷ ἡλικία ὡς ἔτις ἐντυγχάνῃ τοῖς
 ὑμετέροις παισὶν. ἀναγνώσε' ἐν ὑμῖν τὰς ὅθεν νόμους ὁ γεμ-

Timarchi mores cum iis conferam. eum enim egisse vitam legibus omnibus contrariam reperietis. legislator primum ludi magistris, quorum fidei liberos nostros necessario committimus, quorumque victus in temperantia situs est, inopia vero in contrariis rebus, tamen diffidit: ac plane definit, qua hora puerum ingenuum in ludum ire deceat, deinde, cum quot pueris ingredi, et quando abire: ac praeceptores ludos, lanistas aperire palaestras vetat ante solis ortum, et claudere iubet ante occasum, ut qui solitudinem et tenebras maxime suspectas habeat: edicit item, adolescentulos ea loca frequen-

tantis, qualis esse oporteat, et qua aetate, et qui magistratus eorum habere curam debeat: et de paedagogorum diligentia, et de festo Musarum in lucis, et de festo Mercurii in palaestris, denique de congressibus puerorum et coetuum solennium. iubet enim aedilem, qui suis sumptibus vestris servire commodis studeat, id facere, ubi quadragesimum aetatis annum excefferit, ut is modestissima iam aetate liberos vestros accedat. has igitur leges scriba vobis recitabit, ut sciatis, existimasse legislatorem, puerum recte educatum, virili aetate utilem fore civitati: si autem hominis ingenium malum di-

πατέρες, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἠγήσατο τὸν καλῶς τρεφέντα
 παῖδα, ἀνδρα γυμνόν, χρησίμῳ ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ
 φύσις τῷ ἀνθρώπῳ εὐθὺς πονηρὰν δόχλῳ λάβῃ τὴν παιδείαν, ἐν
 τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων ἀδελφῶσις ἠγήσατο πολίτας
 ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῷ. λέγει δ' αὐτοῖς οὗτοι νόμοι τέτοις.
 ΝΟΜΟΙ. Οἱ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΝΟΙΓΕΤΩΣΑΝ ΜΕΝ
 ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ ΜΗ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΗΛΙΟΥ ΑΝΙΟΝΤΟΣ ΚΛΕΙΕΤΩ-
 ΣΑΝ ΔΕ ΠΡΟ ΗΛΙΟΥ ΔΤΝΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΤΟΙΣ ΠΕΡ
 ΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΟΥΣΙΝ ΕΙΣΙΕΝΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
 ΕΝΔΟΝ ΟΝΤΩΝ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Η ΑΔΕΛΦΟΥ Η
 ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΑΝΗΡ· ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑΤΤ ΕΙΣΙΗ ΘΑΝΑΤΩΙ
 ΖΗΜΙΟΥΣΘΩ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ ΜΗ ΕΑ-
 ΤΩΣΑΝ ΣΥΕΚΑΤΙΕΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΡΟΠΩΙ ΜΗ-
 ΔΕΝΙ ΕΑΝ ΔΕ ΕΠΙΤΡΕΠΗ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΙΡΓΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙ-
 ΟΥ ΕΝΟΧΟΣ ΕΣΤΩ Ο ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΤΩΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
 ΦΘΟΡΑΣ ΝΟΜΩΙ ΟΙ ΔΕ ΧΟΡΗΓΟΙ ΟΙ ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙ ΠΡΟ ΤΟΥ
 ΔΗΜΟΥ ΕΣΤΩΣΑΝ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΠΕΡ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ.
 Μετὰ ταῦτα τοῖνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων, μεγά-
 λων μὲν, γυνονμένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει. ἐν γὰρ τῷ περὶ τῆς
 τινὰ ὧν ἐπεσῆκεν, ἐν τέττε οὗτοι νόμοι ἐγένοντο ④ παλαιοί.
 διαρρήδην γὰρ λέγει ὁ νόμος, ΕΑΝ ΤΙΝΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΝ.

disciplinae initium coeperit, male institutos
 pueros, in viros euasuros Timarcho similis,
 censuisse. recita leges has. LEGES. PVE-
 RORVM MAGISTRI LVBOS ANTE SOLIS
 ORTVM NE APERIVNTO ET ANTE OC-
 CASVM ITERVM CLAVDVNTO NEQVE
 FAS ESTO IIS QVI PVERILEM AETA-
 TEM EXCESSERVNT EO INGREDIDVM
 PVERI SVNT INTVS PRAETER FILIVM
 MAGISTRI AVT FRATREM AVT GENE-
 RVM HIS EXCEPTIS SI QVIS FVERIT IN-
 GRESSVS CAPITV MVLCTATOR ET GY-
 MNASIARCHAE MERCVRIALIBVS NVL-
 LO MODO QVENQVAM ADVLTVM IN-

GREDI CVM PVERIS SINVNTO SIN PER-
 MISERIT NEQVE GYMNASIO EXCLV-
 SERIT TENEATVR GYMNASIARCHA
 LEGE DE CORRVPTELA INGENVORVM
 PVERORVM CHORAGI AVTEM QVI A
 POPVLO CONSTITVVTVR ANNVM AE-
 TATIS QVADRAGESIMVM EXCESSISSE
 DEBENT. Post haec, iudices, edicit de in-
 iuriis, magnis illis quidem, sed tamen fieri
 scilicet in vrbe nostra solitis. nam ea de
 causa leges a maioribus sancitae sunt, quod
 quaedam contra quam deceat committan-
 tur. lex certe quidem aperte ait: SI PA-
 TER AVT FRATER AVT PATRVVS
 AVT

ΠΑΤΗΡ Η ΑΔΕΛΦΟΣ Η ΘΕΙΟΣ Η ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ Η ΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΤ-
 ΡΙΩΝ ΤΙΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΟΥΚ ΕΑΙ ΓΡΑΦΗΝ
 ΕΤΑΙΡΗΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΟΥ ΜΙΣΘΩΣΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
 ΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝ ΟΤΙ ΕΞΕΜΙΣΘΩΣΕ ΤΟΥ ΔΕ ΦΗΝ
 ΟΤΙ ΕΜΙΣΘΩΣΑΤΟ, καὶ ἴσα τὰ ἐπιτήμια ἑκατέρω πεποίηκε. καὶ
 ΜΗ ΕΠΑΝΑΓΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΙ ΠΑΙΔΙ ΗΒΗΣΑΝΤΙ ΤΡΕΦΕΙΝ ΤΟΝ
 ΠΑΤΕΡΑ ΜΗΔΕ ΟΙΚΗΣΙΝ ΠΑΡΕΧΕΙΝ ΟΣ ΑΝ ΕΚΜΙΣΘΩΘΗ ΕΤΑΙ-
 ΡΕΙΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ ΘΑΠΤΕΤΩ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΟΙΕΙΤΩ ΤΑ
 ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ. σκέψασθε δὲ ὡς καλῶς, ὡς Ἀθηναῖοι, ζῶντες
 μὴ αὐτὰ ἀφαιρέται πλεὺς ἄνοιον τὴ παιδοποιίαν, ὡς περ ἐμύνθη
 ἔτι παῖδες πλεὺς παρρησίαν τελευτήσαντες ἢ αὐτὸν, ἥνικα ὁ μὴ
 εὐεργετήσῃ ὅσα ἐπ' αἰσθάνει ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται ἢ ὁ
 νόμος καὶ τὸ θεῖον, δάπνην ἥδη κεύει, καὶ τὰλλα ποιεῖν τὰ νο-
 μιζόμενα. καὶ τινα ἑτέρου νόμον εἴηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων
 παίδων, τὸν τὴ προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτήμια ἐπιγράψας,
 ΕΑΝ ΤΙΣ ΕΛΕΓΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΤΕΣΗ. καὶ
 ποῖον ἄλλον; τὸν τὴ ὑβρείας, ὅς ἐν κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα
 συλλαβὴν ἔχει. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, εἴαν τις ὑβρίξῃ εἰς
 παῖδα ὑβρίξῃ ἢ δῆπερ ὁ μισθόμενος ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν
 ἐλευθέρων τινα, ἢ τῆς δόλων, ἢ καὶ ἀδύνατον τι ποιῇ εἰς τέτων

AVT TVTOR AVT DENIQUE IS CVIVS
 EST AVCTORITAS ALIQVEM MERCE-
 DE PROSTITVAT NON LICERE PV-
 RVN ACCVSARE SED TAM EVM QVI
 ELOCARIT QVAM QVI CONDVXERIT
 ILLVM QVOD ELOCARIT HVNC QVOD
 CONDVXERIT, et parem in vtrunque
 poenam statuit. NEQVE NECESSITA-
 TEM IMPONIT PVRO VBI ADOLE-
 VERIT PATREM ALENDI AVT DO-
 MICILIO EXCIPENDI SI FVERIT AB
 EO AD TVRPEN QVÆSTVM ELOCA-
 TVS DEFVNCTVM TAMEN SEPELIRE
 IVBET AC CETERA PARENTALIA OB-
 IRE VT MORIS EST. considerate, Athe-
 nienſes, quam recte, viventi ei eripiat fru-
 ctum procreationis liberorum, quemadmodum

ipse puero libertatem: defunctum tamen,
 cum is quidem qui beneficium accipit, non
 iam sentit commodum quo afficitur, legi
 vero et numini honos habetur, sepelire iu-
 beat, et cetera de more praestare. etiam
 aliam quandam legem tulit, nostrorum libe-
 rorum custodem, de lenocinio, maximis poe-
 nis ascriptis, SI QVIS INGENVI PVRI
 AVT MVLIERIS LENONEM AGAT. et
 quam aliam? legem contumeliae, quae vno
 capite, quae sunt huius generis omnia com-
 plectitur; in qua plane scriptum habetur,
 si quis puero contumeliam fecerit (facit au-
 tem utique contumeliam qui conducit) aut
 viro, aut mulieri, siue ingenuo siue seruo,
 aut aliquid legibus interdictum in horum
 aliquem commiserit, in eum contumeliae
 acti-

πνὰ, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, ἢ τίμημα ἐπέθηκεν ὁ, τὴν
 χεὶρ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. ΑΝ ΤΙΣ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΕΛΕΤΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ ΤΒΡΙΣΗ ΓΡΑΦΕΣΘΩ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ
 ΠΑΙΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΤΙΜΗΜΑ ΕΠΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ
 Ο ΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑΥΗΦΙΣΗΤΑΙ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣ ΔΕ ΤΟΙΣ
 ΙΑ ΤΕΘΝΑΤΩ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΕΑΝ ΔΕ ΕΙΣ ΑΡΙΤΤΡΙΟΝ ΚΑΤΑΥΗΦΙ-
 ΣΘΗ ΑΠΟΤΙΣΑΤΩ ΕΝ ΙΑ ΗΜΕΡΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΕΑΝ ΜΗ
 ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ ΔΥΝΗΤΑΙ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΕΩΣ ΔΕ ΤΟΥ ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΕΙΡ-
 ΧΘΗΤΩ ΕΝΟΧΟΙ ΔΕ ΕΣΤΩΣΑΝ ΤΑΙΣΔΕ ΤΑΙΣ ΑΙΤΙΑΙΣ ΚΑΙ ΟΙ
 ΕΙΣ ΤΑ ΟΙΚΕΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ. ἴσως ἂν ἔν τις
 θαυμάσειεν, Ἰξαίφης ἀκέσας, τί δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τ' ὕβρεως
 προσεγράφη τῆτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῷ δέλων. τῆτο δέ, εἰς σκοπῆ-
 τε, διηγήσει, ὦ ἄνδρες Αθηνῶν, ὅτι τῆτο πάντων ἀρετὰ ἔχει.
 ἔγωγε ὑπὲρ τῷ οἰκείῳ ἐσπέδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βελο-
 μῶς ἡμᾶς ἐδίδοι πολὺ ἀπέχειν τῷ ἐλδιδέρον ὕβρεως, προσ-
 ἔγραψε μὴ εἰς τοῦ δέλους ὑβρίζειν. ὅλως ὅ ἐν δημοκρατίᾳ
 τὸν εἰς ὅτι ὕβρεσιν, τῆτον οὐκ Ἰππιδέον ἡγήσατο εἶναι συμ-
 πολιτεύεσθαι. Κακῆνο δέ μοι συνδιαμημονάσατε, ὦ ἄνδρες
 Αθηνῶν, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης ἔπω διαλέγει αὐτῷ τῷ σώ-
 ματι ἔτι παῖδος, ἀλλὰ τοῖς πατρὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ,

actionem dedit et litis aestimationem eam
 fecit, ut statuendum sit, quid is lucre de-
 beat, aut soluere. recita legem. LEX: SI
 QVIS ATHENIENSIS PVERO INGENVO
 CONTUMELIAM FECERIT IS IN CIVIS
 POTESTATE PVER EST ILLVM APVD
 SEXVIROS ACCVSATO EA LITIS AE-
 STIMATIONE ASCRIPTA QVA IVDICI-
 VM EVM CONDEMNARIT QVI SI VNDE-
 CIMVIRIS FVERIT TRADITVS EADEM
 DIE PERIMATVR SIN EI MVLCTA PE-
 CVNIARIA IRROGATA FVERIT INTRA
 DIES VNDECIM POST IVDICIVM SOL-
 VAT SI STATIM SOLVERE NON PO-
 TVERIT DONEC VERO SOLVERIT IN
 CARCERE TENEATVR IISDEM PORRO
 CRIMINIBVS TENEANTVR II ETIAM
 VOL. II.

QVI SERVILIA CORPORA VIOLARINT.
 fortassis autem aliquis statim miretur, qua
 de causa legi contumeliae, etiam servorum
 nomen sit ascriptum. id vero si considera-
 bitis, Athenienses, omnium rectissimum esse
 invenietis. neque enim servi tantae curae
 fuerunt legiflatore, sed quia nos consuefa-
 cere voluit, ut a contumelia ingenuorum
 magnopere nobis temperaremus, ascripsit,
 ne servis quidem contumeliam esse facien-
 dam. denique qui in libera civitate qua-
 cunque in re contumeliam faceret, eum ad
 civilem consuetudinem minime idoneum
 iudicavit. Atque illud vna mecum, Athe-
 nienses, memineritis velim, legiflatorem hic
 nondum loqui cum puero, sed cum pueri
 necessariis, patre, fratribus, tutore, magi-
 stris.

Ἐπὶ τῷ δὴ διδασκάλῳ, καὶ ἄλλοις τοῖς κυρίοις ἐπειδὴ δὲ ἔγρα-
 φῇ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τὰς νόμους γὰρ καὶ εἰδῇ
 τὰς τ' πόλεως, καὶ ἤδη δύνῃ) διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ,
 οὐκ ἔτι ἐτέρῳ διαλέγεσθαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ Τίμαρχον. καὶ πῶς
 λέγει; αἱ τὶς Ἀθηναίων, φησὶν, ἐταιρήσῃ, μὴ δέξω αὐτὰ τῶν
 ἐννέα ἀρχόντων ἡμέτεροι. ὅτι, οἶμαι, σεφαυρότερον ἢ δέχῃ μὴδὲ
 ἱερῶσύνῃ ἱεράσασθαι. ὅς ἐδὲ καθαροῦ διαλέγεσθαι τὰ σώματι
 μὴδὲ σωδίκησάτω, φησὶ, τὴν δημοσίαν μὴδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν
 μὴδεμίαν μὴδέποτε, μήτ' ἐνδημον, μήτε ὑπερῶριον, μήτε κλη-
 ρωτὴν, μήτε χειρῶν ἡμετέρας μὴδὲ κηρυκυσάτω, μὴδὲ πρεσβυ-
 σάτω, μὴδὲ τὰς πρεσβυτάτας κρινέτω, μὴδὲ συκοφαντεῖτω
 μισθωθεὶς μὴδὲ γνώμῃν εἰπάτω μὴδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ,
 μήτε ἐν τῇ βουλῇ, μὴδὲ ἂν δεινότατον ἢ λέγειν Ἀθηναίων. εἰ
 δέ τις πρὸς ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἐταιρήσεως πεποιήκε, καὶ
 τὰ μέγιστα ἔπιμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τὸν νόμον,
 ὃν εἰδῇτε, οἷον ἡμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τε-
 τόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον οἷον ὑμεῖς
 ἔπισαθε. ἌΝ ΤΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΤΑΙΡΗΣΗ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΑΤΤΩΙ
 ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΜΗΔ ΙΕΡΩΣΤΗΝ ΙΕΡΑΣΑ-
 ΣΘΑΙ ΜΗΔΕ ΣΤΝΔΙΚΗΣΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΜΗΔΕ ΑΡΧΗΝ ΑΡΧΕΤΩ
 ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΜΗΤΕ ΕΝΔΗΜΟΝ ΜΗΤΕ ΤΠΕΡΟΡΙΟΝ ΜΗΤΕ ΚΛΗΡΩ-

stris, denique iis in quorum is potestate est:
 ubi autem in album ciuitatis inscriptus fu-
 erit, et leges ciuitatis didicerit ac cognorit,
 et iam inter honesta et turpia discernere po-
 tuerit, non iam cum aliis agere, sed etiam
 cum ipso Timarcho. quomodo autem dicit?
 si quis, inquit, Atheniensium corpore quae-
 stum fecerit, ei non liceat in nouem virorum
 numerum cooptari (eo fortasse quod coro-
 nam gestat is magistratus) neque sacerdotio
 fungatur (ut qui ne ore quidem puro lo-
 quatur) neque publicae causae patronus esto:
 neque vllum magistratum vnquam admini-
 strato, vel domi vel peregre, siue sortitione,
 siue suffragio mandari solitum: neque ca-
 duceatorem neque legatum agat, neque le-

gatione functos accuset, aut calumniatur
 mercede conductus: neque vnquam senten-
 tiam dicat, vel apud populum, vel in senatu,
 tametsi eloquentissimus fuerit Atheniensium.
 qui secus fecerit, eum impudicitiae accu-
 sandi potestatem dedit, poenasque grauissi-
 mas statuit. recita et hanc legem, ut sciatis,
 cum tam honestas et modestas leges habea-
 mus, Timarchum fuisse ausum verba fa-
 cere pro concione, qui iis moribus est, qui-
 bus eum vos esse nostis. LEX. SIQVIS A-
 THENIENSIS SE PROSTITVERIT EI NE
 LICEAT IN NOVENVIROS COOPTARI
 NEC REM DIVINAM FACERE NON PO-
 PVLI CAUSAM AGERE NEC VILLO FVNGI
 MAGISTRATV SIVE DOMI SIVE PERE-
 GRE

ΤΗΝ ΜΗΤΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΝ ΜΗΔ ΕΠΙ ΚΗΡΥΚΕΙΑΝ ΑΠΟΣΤΕΛ-
ΛΕΣΘΩ ΜΗΔΕ ΓΝΩΜΗΝ ΛΕΓΕΤΩ ΜΗΔ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΕΛΗ ΙΕ-
ΡΑ ΕΙΣΙΤΩ ΜΗΔ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΟΙΝΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΣ ΣΤΕΦΑ-
ΝΟΥΣΘΩ ΜΗΔ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΗΡΙΩΝ ΠΟ-
ΡΕΥΕΣΘΩ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΗ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΤΑΙΡΕΙΝ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΣΘΩ. Τῶτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε
θεὸς τῶν μερομήνων τῶν παρχαίως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἔξ-
αμαρτανόνην· ἔς δ' ὀλίγω πλεονέκῃ ὑμῖν ἀνέγνω, θεὸς τῶν παί-
δων· ἔς δ' ἡγεῖται μέλλω λέγειν, θεὸς τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλ-
λαγείς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐπέψαλο, πᾶσι καὶ τὸν τρόπον συλλε-
γομένων ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βελδύεσθαι θεὸς τῶν σωδαίο-
ντων πραγμάτων· καὶ πῶθεν ἀρχεῖ; ΝΟΜΟΙ ΦΗΣΙ ΠΕΡΙ ΕΤΚΟ-
ΣΜΙΑΣ. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἡγεῖσθαι ὡς ὅπως πλείστη δικαιοσύνη
ἔσθι, ταύτῃ αἰεὶ τὴν πόλιν οἰκονομεῖν. καὶ πῶς δ' ἡγεῖται
οὗτος παρθεῖνους χρηματίζειν; ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΟ ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΠΕΡΙ-
ΕΝΕΧΘΗ ΚΑΙ Ο ΚΗΡΥΞ ΤΑΣ ΠΑΤΡΙΟΥΣ ΕΤΚΑΣ ΕΤΕΝΤΑΙ ΠΡΟ-
ΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ ΚΕΛΕΤΕΙ ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΤΕ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ ΤΩΝ
ΠΑΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΥΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΤΑΥΤΑ ΕΠΕΡΩΤΑΙ Ο ΚΗΡΥΞ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΤΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΤΩΝ
ΥΠΕΡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ; ἐπειδὴν δ' ἔσθι πάντες
εἰπωσι, τότε ἡδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βε-

ORE SIVE SORTITO SIVE SVFFRAGIO
MANDARI SOLITO NEQVE FOECIALIS
MITTATVR NEQVE SENTENTIAM DI-
CAT NEQVE IN PVBLICA FANA IN-
GREDIATVR NEQVE IN FESTIS SOLEN-
NIBVS DE MORE CORONAM GESTET
NEQVE INTRA FORI SEPTA PROGRE-
DIATVR SI QVIS AVTEM HAEC FECE-
RIT IMPVDICITIAE CONDEMNATVS
MORTE MVLTETVR. Hanc legem inado-
lescentulos tulit, qui facile in sua corpora
nefas admittunt: quas autem paulo ante
recitavi, eae ad pueros pertinent: quas nunc
dicturus sum, ad ceteros Atheniensis. ab-
solutis enim his legibus, consideravit, quo
pacto vos in concionem convenire, ac de

rebus gravioribus deliberare deceat. unde
autem auspicatur? LEGES, inquit, DE DI-
SCIPLINA. a modestia primum auspicatur:
quasi, vbi optima disciplina sit, ibi civitatem
maxime florere sit necesse. et quo pacto
iubet praefides de publicis negociis agere?
VBI LVSTRALIA CIRCVMGESTATA FV-
ERINT ET PRAECO PATRIA VOTA
PEREGERIT IN PRIMIS DECERNERE
IVBET PRAESIDES DE PATRIIS SACRIS
ET CADVCEATORIBVS ET LEGATIS
ET PVBLICIS NEGOCIIS DEINDE RO-
GAT PRAECO QVIS EORVM QVI ANNVM
AETATIS QVINQVAGESIMVM EXCESSE-
RINT VERBA FACERE VELIT? vbi au-
tem hi omnes dixerint, tum demum iubet

λόμῳ, οἷς ἔξεσσι. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῶ μὲν δὲ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἢ ὅ τὸ λῆμα ἤδη αὐτὸς ἀρχεῖ) ἔπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βυλόμῳ δὲ συνεδίσασαι τὰς αἰετα φρονεῖν, τὰς ἐπ' ἀνάγκης αὐτῶν τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ ὀνόματι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον δύναται πρᾶττειν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τ' ὅλης ἡλικίας ὑπολαβὼν, ὥσπερ καλεῖται ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ πρᾶττει δημηγορεῖν, ἅμα δὲ καὶ τὰς νέας διδάσκει αἰχλὺν τὰς πρεσβυτέρων, καὶ πάντ' ὑστέρας πρᾶττειν, καὶ πρᾶττει τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφικόμεθα, εἰς ἃ δὴ διαφθρόμεθα. καὶ ἔτις ἦσαν σώφρονες ὁ δὲ χαῖροι ἐκείνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Αἰσείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμαρχῶ τριτῷ, ὁ δὲ δικαῖος ἔπικαλέμῳ, ὥστε ὁ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πρᾶττειν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τὸ τοιοῦτον πρᾶττει εἶναι, καὶ εὐλαβῶντο αὐτὸ πρᾶττειν. μέγα δὲ τὰς πάντων σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ἔπιδείξαι. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέασθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα. ἔα αὐτοὶ μαρτυρήσαι ἂν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκει) ὁ Σόλων, ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τὰτ' εἰσὶν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μίμημα τῷ Σόλωνος χήματι, ὃν τρόπον ἔχων

ceterorum Atheniensium quemvis ex iis quibus liceat, dicere. considerate, Athenienses, quam recte. non ignorabat nimirum legislator, in natu maioribus vigere prudentiam (audaciam autem incipere iam deficere in eis) ob usum rerum. volens igitur prudentissimos quosque consuefacere, ut sententiam necessario sibi dicendam putarent: cum vniuscuiusque nominatim appellandi facultatem non haberet, communi totius aetatis cognomine usurpato, ad suggestum eos vocat, et ad habendas conciones adhortatur: eademque opera etiam adolescentes reuerentiam erga seniores adhibendam esse docet, eisque priorem in rebus omnibus locum concedendum, et honorem senectuti haben-

dum, ut ad quam peruenturi simus omnes, nisi nos fata interceperint. itaque veteres illi oratores, Pericles, Themistocles, Aristides, (qui dissimile Timarcho cognomen habet, quippe qui iustus appelletur) adeo modesti fuerunt, ut, quod nunc de more omnes facimus, ut prolata manu dicamus, id tum audaciae tribuerint, et verecundati sint. cuius ego consuetudinis me re ipsa magnum vobis argumentum ostensurum arbitror. satis enim scio, vos omnes traiecissee Salaminem, et Solonis spectasse statuam: itaque ipsi testari potestis, Solonem in foro Salaminiorum situm esse manu intra vestem condita, illud est monumentum, Athenienses, et simulacrum gestus Solonis, quoniam pacto cum po-

αὐτὸς διελέγετο πρὸ δῆμου τῶν Ἀθηναίων. σκέψασθε δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου, καὶ ὁ δῶδρες ἐκείνοι, ὧν ὀλίγω πρῶτερον ἐμήσθην. ἐκείνοι μὲν γὰρ ἡχυνόητο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν ἔτοσι ἢ ἑκάτα, ἀλλὰ πρῶτον ποιεῖ, ῥίψας θοιμάτιον, γυμνὸς ἐπαγκρατίζων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥστε τὰς γε αὖ φρονοῦντας ἐκκαλύψας, αἰχμυθέντας ὑπὲρ τὴν πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβέλοισι χρώμεθα. Ἀσυνιδῶν ὁ νομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν ὅτι καὶ δημηγορεῖν, καὶ ὅτι εἰ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δῆμῳ. καὶ ἐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἰ τις μὴ προγόνων ἐστὶν ἐσθλῆν γνηκόων υἱός, ἔδὲ γε εἰ τέχνῃ τινα ἐργάζῃ, Ἰππικουρῶν τῇ δυνάμει τερφῇ· ἀλλὰ καὶ τέττες καὶ μάλιστ' ἀσπάζεταιται, καὶ διὰ τὸτο πολλάκις ἐπερώτᾳ, τίς ἀγορεύειν βέλεται; τίνας δὲ ἐκ ὧν το δεῖν λέγειν; τὰς αἰχρῶς βεβιωκότας. τέττες ὅκ' εἰς δημηγορεῖν. καὶ πᾶς τὸτο δηλοῖ; ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΦΗΣΙ ΡΗΤΟΡΩΝ. ἌΝ ΤΙΣ ΛΕΓΗΙ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΥΠΤΩΝ ἢ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ἢ ΜΗ ΤΡΕΦΩΝ ἢ ΜΗ ΠΑΡΕΧΩΝ ΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥΚ ΕΑΙ ΛΕΓΕΙΝ. καὶ Δία καλῶς γε, ὡς ἐγώ γε φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις οὐς ἔξισι δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τέττες ἐστὶ φαῦλ', τί ποιεῖ, φησὶν, ὑπὸ αὐτῷ πείσοντα; ὁ ἀλλότριος, καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτε-

pulo Atheniensium sermonem habuerit. considerate autem, Athenienses, quantum inter Solonem et Timarchum interfit, et eos viros quorum paulo ante mentionem feci. illos enim puduit extenta manu verba facere: iste autem non olim sed nuper aliquando abiecta veste nudus toto corpore pugilem agebat in concione: et quidem corpore ob ebrietatem et petulantiam ita male turpiterque affecto, ut homines cordati oculos velarent, verecundantes reipublicae vicem, quae talibus consultoribus vteretur. Quibus rebus legislator perspectis, plane demonstravit, quibus conciones sint habendae, et quibus apud populum verba facienda non sint. neque vero a suggestu repellit quemquam

qui viro praetorio natus non est, aut qui artem aliquam exercet victus parandi causa: sed hos vel maxime amplectitur, eaque de causa saepe interrogat, quis dicere velit? quos vero a dicendo repulit? qui turpem vitam egerunt. eos concionari non finit. atque ubi id declarat? in capite DE ORATORVM EXPLORATIONE. SI QVIS, inquit, PVBLICE VERBA FECERIT QVI PATREM AVT MATREM VERBERAT AVT NON ALIT AVT EIS DOMVM NON PRAEBET HOS VERBA FACERE NON SINIT. idque recte mehercule, mea quidem sententia. cur? quod si quis erga eos officio non fungitur, qui pari cum diis immortalibus honore sunt afficiendi: is quo pacto alios homines tractabit,

ρον ἀπέπει μὴ λέγειν· Εἰ τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατε-
 μένος οἶσαι ἂν αὐτῷ προτάχῃσιν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβε-
 βληκῶς. δίκαια λέγων. τί δὴ πόλε; ἀνθρώπε, τῇ πόλει ὑπὲρ ἧς
 τὰ ὅπλα μὴ πῖθσαι, ἢ διὰ δειλίαν μὴ δυναλὸς εἶ ἐπαμῦναι, μὴδὲ
 συμβαλῶν ἀξίᾳ. τρίτον, τίσι διαλέγε; Εἰ πεπορνευμένος
 φησὶν ἢ ἠταίρηκῶς. τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῷ ἐφ' ὕβρει πεπρα-
 κότες, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῇ πόλει ῥαδίως ἠγῆσαι ἀποδώσει. τέ-
 ταρτον, τίσι διαλέγε; Εἰ τὰ πατρία φησὶ κατεδεδόκῃ ἢ
 ὧν ἂν κληρονομὸς γενήται. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς
 οἰκῆσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει ὡς ἀπαισίως ἠγῆσαι διαθήσει.
 καὶ ἐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἀνθρώπον ἰδίᾳ μὲν
 εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστὸν. οὐδ' ὥστε δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν
 ῥήτορα ἢ καὶ τὸ βῆμα, τῷ λόγῳ ἢ μελετηθέντα πρῶτον, ἀλλ'
 οὐδ' εἰ βίᾳ. καὶ ὡς μὲν ἀνδρὸς καλῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ πάνυ κακῶς
 καὶ ἀπλῶς ῥηθῇ λόγῳ, χεῖρμα τὰ λεγόμενα ἠγῆσαι εἶναι
 τοῖς ἀκροῦσι. ὡς δὲ ὁ ἀνθρώπος βδελυρῆς, καὶ καταγελάσας μὲν κε-
 χημῆς τῷ σώματι, αἰχρῶς δὲ τὴν πατρίαν εἶναι κατεδεδόκο-
 τῷ, οὐδ' αὖτε δὲ πάνυ λεχθῇ, σωοίσειν ἠγῆσαι τοῖς ἀκροῦσι.
 τέττατος ἐν δ' ἐξέρχεται τὸ βῆμα, τέτοις ἀπαγορεύει μὴ δημηγο-
 ρεῖν. εἰ δὲ τις ὡς ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ,
 καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἀνθρώπον διωκῇ φέρειν ἢ πόλις,

bit, et totam ciuitatem? quibus secundo
 loco habendis concionibus interdixit? si quis,
 inquit, IMPERATAS SIBI EXPEDITIONES
 NON OBIERIT AUT CLYPEVM ABIECE-
 RIT. recte. cur tandem? homo, ei ciuitati, pro
 qua arma non sumis, cuique ob ignauiam o-
 pem ferre non potes, ne consilium quidem dare
 velis. tertio cum quibus agit? si quis, in-
 quit, MERETRICIVM QVAESTVM FECE-
 RIT AUT PVDICITIAM PROSTITVERIT.
 nam qui suum corpus ad ignominiam vendi-
 derit, eum etiam reipublicae negocia facile
 venditum putauit. quarto loco, cum quibus
 agit? si quis PATRIMONIUM AUT HERE-
 DITARIA BONA PER LVXVM ABSVMPSE-

RIT. nam qui suam familiam male admini-
 strarit, eodem modo rempublicam etiam
 curaturum censuit. neque fieri posse existi-
 mauit legislator, vt idem homo et priuatim
 esset improbus, et publice bonus: aut de-
 cere, vt orator suggestum conscenderet, qui
 orationis habendae prius quam degendae
 vitae rationem duxisset. nam viri boni ora-
 tionem quamuis nudam, quamuis simplicem,
 auditoribus profuturam: hominis autem im-
 probi, qui et corpus suum risui exposuerit, et
 patrimonium turpiter deuorarit, quantumuis
 ornatam, non e re fore auditorum. hos ergo
 repellit a suggestu: his, concionibus inter-
 dicit. quod si quis contra haec, non tantum
 verba

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ μὲν Φησὶν ΕΠΑΡΡΕΙΑΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Ο ΒΟΥΛΟΜΕ-
 ΝΟΣ ΟΙΣ ΕΞΕΣΤΗΝ· ὑμᾶς δ' ἤδη κελούει πρὸς τῶν ἐν τῇ δικασ-
 εῖᾳ διαγινώσκων. καὶ νῦν ἐγὼ καὶ τὸν τὸν νόμον ἤκαω πρὸς ὑμᾶς.
 Ταῦτα μὲν ἐν παλαιᾷ νεομοθεσίᾳ, ὑμεῖς δ' ἢ πρὸς ἐθέτε; καινὸν
 νόμον μὲν τὸ καλὸν παλαιοτέρου, ὃ ὅδ' ἐπαλκροτάσεν ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. ὑπεραυχυνθέντες γὰρ ἴπῃ τῷ πράγματι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν,
 νόμον ἐθήκατε καινόν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἴπῃ τὸ βῆμα, ἢ τις
 παρεδρεύσει. καὶ τί πρὸς ἐτάξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆκα κελ-
 ούει ὅτ' φυλέτας, βοηθῶντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὥς,
 εἰ μὴ βοηθεῖαν ποθεν μελαπεμφόμεθα ἐπὶ τὰς ἔτω βεδιωκότας,
 ἔδ' ἐβελούει ἡμᾶς διωκομένοις πρὸς τῷ ἀσφαλοτάτων πραγ-
 ματων. ἐστὶ δ' ἔδ' ἐν ὀφελῇ, ὡς Ἀθηναῖοι, ζητῶν τὰς τοιούτοις
 ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς· καὶ γὰρ αἰ-
 χυρόν· ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τέτοις ἀπεθίξεν καὶ. μόνως γὰρ
 ἂν ἔτος ἀνεκτοὶ γένοιτο. ἀναγνώσκειν ἐν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς
 πρὸς τὴν εὐκοσμίας κειμένους τῷ ῥητόρῳ, καὶ τὸν πρὸς τὴν παρεδρείας
 τῷ φυλῶν νόμον· ὃν Τίμαρχος ἔτος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες
 συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἴπῃ τῷ εἶναι, ἢ ἔξῃ πρὸς
 τὴν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, ὡς αὐτοὶ βέλονται. ΝΟΜΟΙ. ΤΩΝ
 ΡΗΤΟΡΩΝ ΕΑΝ ΤΙΣ ΛΕΓΗΙ ΕΝ ΒΟΥΛΗΙ Η ΕΝ ΔΗΜΩΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ
 ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΜΗ ΧΩΡΙΣ Η ΠΕΡΙ ΕΚΑΣΤΟΥ Η ΔΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

verba faciat, sed et calumniatorem agat, et
 petulanter sese gerat, ut eum ciuitas diutius
 ferre non possit: IN EVM, inquit, CIVIVM
 QVILIBET CVI FAS EST CENSORIAM A-
 CTIONEM INSTITVAT: vosque iubet de eo
 iam pro tribunali decernere. ego itaque nunc
 ex hac lege venio ad vos. Et haec quidem
 olim sancita sunt, vos vero quid adiecistis? no-
 vam legem, post bellam istius pro concione
 luctam. summo enim ob istud facinus pudore
 affecti, legem tulistis nouam: in singulis con-
 cionibus sortito decernendam esse tribum,
 quae praefideat circa suggestum. et quid legis
 auctor iussit? federe tribulis et defendere leges
 atque rempublicam: quod nisi alicunde auxilia

contra homines his moribus praeditos accer-
 siuerimus, ne deliberandi quidem grauissimis
 de rebus facultatem simus habituri. inanis
 autem opera sumitur, Athenienses, si talis
 homines clamoribus a suggestu depellere
 studeatis (neque enim eos pudet) sed suppli-
 ciis eorum consuetudo est coercenda. nam
 ita demum ferri possunt. recitabuntur igitur
 vobis leges de oratorum disciplina latae,
 et ea quae de praesidente tribu agit: quam
 Timarchus et alii huiusmodi oratores per
 conspiracy, quasi e republica non esset,
 abrogare studuerunt, ut eis suo arbitratu et
 facere et dicere omnia, et viuere liceret.
 LEGES. SI QVIS ORATORVM IN SENATV

ΑΥΤΟΥ Ο ΑΥΤΟΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΤΙ Η ΛΟΙΔΟΡΕΙΤΑΙ Η ΚΑΚΩΣ
 ΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΙΝΑ Η ΤΠΟΚΡΟΥΕΙ Η ΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΕΤ Α-
 ΝΗΚΕΣΤΩΣ ΛΕΓΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ Η ΠΑΡΑ-
 ΚΕΛΕΥΗΤΑΙ Η ΕΛΚΗΙ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ ΑΦΕΙΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΚ-
 ΚΛΗΣΙΑΣ Η ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΤΡΙΕΤΕΤΩΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΜΕΧΡΙ Ν
 ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΙΘ ΕΚΑΣΤΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑ-
 ΚΤΟΡΣΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΠΛΕΟΝΟΣ ΑΖΙΟΣ ΕΣΤΙ ΖΗΜΙΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝ-
 ΤΕΣ ΜΕΧΡΙ Ν ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΙΣΦΕΡΕΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ Η ΕΙΣ
 ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΤΤΗΡΙΩΙ ΟΤΑΝ ΔΕ
 ΔΙΕΞΙΩΣΙ ΚΛΗΣΕΙΣ ΚΡΙΝΑΤΩΣΑΝ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΗ ΑΥΤΟΥ
 ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΤΤΩΝ ΕΓΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝ
 ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΣΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. τῶν μὲν ἔν νόμων
 ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκᾷσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τέ-
 τες μὲν τοι τὰς νόμους εἶναι χρησίμοις ἢ ἀχρήστες, ἐφ' ὑμῖν ἐστίν. εἰάν
 μὲν γὰρ κολάζῃε τὰς ἀδικήσας, ἐσονταὶ ὑμῖν οἱ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ
 κύριοι· εἰάν δ' ἀφίῃε, καλοὶ μόνον, κύριοι δ' οὐκ ἔτι. Βέλομαι
 δ', ὥσπερ ὑπεθέμην δρχόμενος ἔ λόγῳ, ἐπειδὴ πρὸς τῶν νόμων
 εἴρηκα, πάλιν τὸ μὲν τῆτο ἀντεξείλασαι τὰς τρόπας ἔ Τιμάεχε,
 ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρει τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ'
 ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγνώμην μοι ἔχειν, εἰάν ἀναγκαζόμενος

AVT PRO CONCIONE VEL NON SEORSIM
 DE RE PROPOSITA VEL BIS DE EADEM
 RE APVD EOSDEM DIXERIT SIVE CON-
 VICIANDO SIVE MALEDICENDO ALICVI
 SIVE PEDE SVPPLODENDO VEL INTER
 DECERNENDVM IMPORTVNE LOCVTVS
 FVERIT DE REBVS A SVGGESTV ALI-
 NIS VEL ALIQVEM CONCITARIT VEL
 PRAEFECTVM TRAXERIT DIMISSA CON-
 CIONE AVT SENATV EIVS MVLCTANDI
 POTESTAS ESTO PENES PRAESIDES VS-
 QVE AD L DRACHMAS DEINDE VNA-
 QVAEQVE INIVRIA INSCRIBATVR EX-
 ACTORIBVS QVOD SI GRAVIOREM ME-
 RVISSE POENAM VIDEBITVR INDICTA
 MVLCTA VSQVE AD L DRACHMAS DE-

FERVNT AD SENATVM AVT PRIMA
 CONCIONE IN CVRIA VBI AVTEM CI-
 TATIONES RECENSVERINT IVDICAN-
 TO QVOD SI CONDEMNATVS FVERIT
 CLAM SVFFRAGIA FERENTIBVS SENA-
 TORIBVS PRAESIDES IIS QVI MVLCTAS
 EXIGVNT VIOLATARVM LEGVM EVM
 INSCRIBVNTO. leges audiulistis, Atheni-
 enses: neque dubito, quin eae vobis proban-
 dae esse videantur, ceterum vtram eae
 leges ratae irritaeue sint, id penes vos est.
 nam si quidem iniurios homines punieritis,
 leges vobis et bonae et ratae erunt: sin ab-
 solueritis, bonae illae quidem erunt, ratae
 non erunt. Volo autem, quemadmodum ora-
 tionis initio proposui, postquam dixi de le-
 gibus,

λέγειν ὡς ἐπὶ πηδευμάτων, φύσιν μὲν μὴ καλῶν, τέτρω δὲ πεπρα-
γμένων, παρεξαχθὼς πρῆμα εἰπεῖν, ὃ ἐστὶν ὅμοιον τοῖς ἔργοις
τοῖς Τιμάρχου. εἴδε γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σα-
φῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βελόμην. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
τέτρω. ἔτρω γὰρ αἰχρῶς τυγχάνει βεβιωκώς, ὥς τὸν τὰ τέτρω
πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βέλειαι,
εἰ μὴ τι ἐκ τῶν τοιούτων φθέγγηται ῥημάτων. εὐλαθήσομαι δὲ
αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι,
ὡς μετρίως μέλλω παρεσφύραμαι Τιμάρχῳ τέτρω. ἐγὼ γὰρ,
ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἐαυτοῦ ἠμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ
ἔσω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τελευκονία, ἢ τὰ παρὰ Εὐ-
κλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πόλις τοιαύτη ἐγγύεσσι παρεσμία· ἀλλὰ
ἤδη φρογῶν, καὶ μετρίων ὢν, καὶ τὰς νόμους ἐπιστάμην· τὰς δὲ πό-
λεως, διαπέπρακται, ὡς τέτρω ἐγώ γε τὰς κατηγορίας ποιή-
σομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπὶ αὐτοῖς ἀξιῶ παρδάξιν. ὅστις γὰρ πρῶτον
πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκείνητο ἐν Πειραεῖ
ἐπὶ τοῦ Εὐθυδικῆς ἰατρείας· παρεσφάσθαι μὲν, δὲ τέχνης μαθητὴς, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν παρεσφύραμαι, ὡς αὐτὸ εἰδείξεν. ὅσοι μὲν
ἐν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων
καὶ ἐκείνους τὰς χρόνους ἐχρήσαντο πρὸ σώματι Τιμάρχου, ἐκὼν

gibus, iam tandem Timarchi mores cum eis
conferre: ut sciatis quantum ii discrepent a
vestris legibus. a vobis vero peto, Athenien-
ses, ut veniam mihi detis, si quid fuero di-
cere coactus de studiis, non quidem natura
honestis, sed ab isto tamen usurpatis, atque
verbum aliquod mihi exciderit factis Timar-
chi simile. neque enim iure me reprehende-
tis, si quid plane dixerō, quo vos edoceam:
sed multo magis istum: qui adeo flagitiose
vixit, ut qui facta eius commemorat, suo ar-
bitratu dicere non possit, nisi verba etiam
quaedam huiusmodi proferat. dabo tamen
operam, ut quam modestissime id faciam. ve-
lim autem consideretis, Athenienses, quan-
ta aequitate sum acturus cum Timarcho.
VOL. II.

nam quae delicta puer adhuc in suum cor-
pus admisit, omitto (eaeque nihil valeant, ut
ea quae sub triginta tyrannorum dominatu,
aut ante praeturam Euclidis acta sunt, aut
si quod aliud huiusmodi praefinitum tempus
exstitit) quae vero iam sui compos, quae ado-
lescens, quae legum civitatis gnarus admisit,
ea demum accusabo, eaeque vobis uti curae
sint, oro. iste primum omnium pueritiam
egressus, sedit in Piraeo, in Euthydici me-
dici taberna: per speciem discendae artis,
cum, si res ipsa spectetur, se venditare insti-
tuisset: ut euentus declaravit. qui porro
mercatores, aut alii hospites, aut nostri ciues
illis temporibus Timarchi corpore fuerint
abusi, hoc quoque ultro praeteribo: ne quis
for-

ἢ τέτοις ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με τις εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀχει-
 βολογῆμαι ἅπαντα· ὧν ὃ ἐν ταῖς οἰκίαις γέρονε, καὶ αἰχμύων τὸ
 σῶμα τὸ ἑαυτῷ ἢ τὴν πόλιν, μιθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τέτῳ, ὃ ἀπα-
 γορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, ὥς τέτων ποι-
 ῆσομαι τὰς λόγους. Μισγόλας ἐστὶ τις Ναυκράτοις, ὃ ἄνθρωπος Α-
 θηναῖος, Κολυττεὺς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ γαλῶς· ἢ οὐ-
 δαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τέτοιο δαι-
 μονίως ἐσπεδακῶς, ἢ αἰετίνως ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κιθαρι-
 δὲς ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐ ὅτι φοβερὸν ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα
 γνωρίσῃτε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. ὅτε αἰδομένη ὧν ἔνεκα τὰς δια-
 τειδὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος· ὅτε ἐπὶ τοῦ ἱαλίου, δρυγέριον τι
 περὶ ἀναλώσας, ἀνέστησεν αὐτὸν, καὶ ἔχε παρ' ἑαυτῷ, δῦσαρκα
 ὄντα, ἢ νέον, ἢ βδελυρῶν, ἢ ἐπιτήδειον περὶ τὸ πρᾶγμα, ὃ προ-
 ηρεῖτο ἐκείνῳ μὲν πράττειν, ὅτε ὃ πάσχειν. ἢ ταῦτα ὅκ ὤκη-
 σεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὕτως, οὐδενὸς ὧν τῶν μετρίων ἐκ-
 δεῖς· πολλὴν γὰρ πάντῃ κατέλιπεν ὁ πατήρ αὐτῷ ἑστίαν, ἢ ὅτε
 καλεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ περὶ οὐδὲν ἐπιδείξω ὅτι λέγω· ἀλλ' ἐπράξε
 ταῦτα δαδύων ταῖς αἰχίαις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις ἢ πολυτε-
 λείαις δείπνων, ἢ αἰληθείσι, ἢ ἐταίροις, ἢ κύβοις, ἢ τοῖς ἄλλοις,
 ὅφ' ὧν ἔδενός γε κεραιεῖας τὸν ἡνναῖον καὶ ἐλδύθερον. καὶ ὅτε
 ἡχμύθη ὁ μιανὸς ὅτε, ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαι-

fortasse dicat, me accuratius omnia persequi :
 quorum autem in aedibus, cum sui corporis
 et ciuitatis probro vixerit, quaestus ob eam
 rem faciendi causa : quam rem lex aut vitare
 aut concionibus abstinere iubet : his de rebus
 verba faciam. est quidam Colyttensis Misgo-
 las, Naucratis F. Atheniensis, vir cetera sane
 bonus, nec villo nomine reprehendendus,
 ceterum istius rei impotenter studiosus :
 quique continenter secum habere solet ali-
 quos citharoedos, aut citharistas. haec dico
 non arguendi luxus causa, sed vt noueritis
 quis sit. is vbi animaduertit, quibus de cau-
 sis Timarchus in taberna medica versaretur ;

cum nonnihil nummorum insumpisset, inde
 hominem abduxit ad se, vt et habito cor-
 pore, et adolescentem, et petulantem, et
 aptum ad eam rem, quam et ipse perpe-
 trare, et iste tolerare instituerat, neque verò
 id recusauit Timarchus, sed recepit, cum
 nulla re mediocri egeret (permagnas enim
 opes ei pater reliquerat, quas iste decoxit,
 vt ego vobis in progressu orationis ostendam)
 sed ista fecit, vt turpissimis voluptatibus ob-
 sequeretur, deliciis ciborum, et sumptuosis
 coenis, et tibicinis, et meretricibus, et tes-
 seris, ceterisque rebus, quarum nulla vinci
 debet generosum et liberale ingenium. ne-
 que

τῷ μὲν ὃς παλαιὰ Μισγόλα, ἔτε παλαιὰ ὄντι φίλῳ, ἔτε ἡλικιώ-
 τη, ἔτε παρ' ἐπιρῳπῶ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυ-
 τῷ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ πρὸς ταῦτα, ὡραῖον ὦν. πολλὰ μὲν οὖν
 καὶ ἄλλα καλαγέλασα πέπερακται Τιμάρχῳ καὶ ἐκείνοις τοῖς
 χερόν· ἐν ᾧ ὁ καὶ διηγῆσάσθαι ὑμῖν βάλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων
 τῶν ἐν ἄσῃ πομπή. ἐπὶ πομπῇ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὃ, τε Μισγόλας ὁ
 τῷτον ἀνελήφως, καὶ Φαῖδρος ὁ Καλλίης Σφήττιος. στυγαδίου δὲ
 αὐτοῖς συμπομπῶν Τιμάρχος τῷτον, ὃ μὲν πρὸς τὴν ἄλλω
 παρὰ στυγαδὴν διέτριβον, ὅττι δὲ ὅδε ἐπανῆκε. παρωξυμῆδος δὲ πρὸς
 τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτῷ ἐποιεῖτο μὲν ὁ Φαῖδρος· ὁ
 ἀγγελθέντος δὲ αὐτοῖς δόρυκεσι τῷτον ἐν στυγαδίᾳ μὲν ξένων π-
 νῶν συναρισθῆναι. διαπειλησαμένων δὲ ὁ Μισγόλα καὶ ὁ Φαῖδρος
 τοῖς ξένοις, καὶ κελυφῶν ἡδὴ ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι
 μαρτύριον ἐλθόντων διέφθειραν, φοβηθέντες ὁ ξένοι, φεύγοντες
 ὡχόητο, καλαλιπόντες τὰ παρὰ στυγαδῶν. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀ-
 ληθῆ λέγω, ἀπαντες ὅσοι καὶ ἐκείνους τῶν χερόν ἐγίνωσκον Μι-
 σγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασι· ἐγὼ δὲ καὶ πάντῃ χαίρω, ὅτι μοι
 γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον ὅδε ἡγενημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδὲ
 ἀπ' ἄλλου γνωσκόμενον ἐδενός, ἢ ἀπ' αὐτῷ ὁ ἐπιτηδύματός, πρὸς
 ὃ καὶ τὴν ψῆφον μέλλει φέρειν. πρὸς μὲν γὰρ τῶν ἀγνωσμένων,
 σαφεῖς ἴσως πρὸς τῇ τὰς ἀποδείξεις ποιῶν τὸν κατήγορον πρὸς

que nefarium istum in flore aetatis suae pu-
 duit, relictis paternis aedibus apud Misgolum
 vivere: qui neque paternus eius amicus, ne-
 que aequalis, neque curator erat: sed alie-
 nus, et ipso natu grandior, et in eiusmodi
 rebus incontinens. Timarchus igitur cum
 alia deridenda fecit illis temporibus, tum v-
 num quiddam, quod vobis narrabo. ageba-
 tur urbanorum Bacchanalium celebritas. vna
 porro festum celebrabant Misgolas, istius ho-
 spes, et Phaedrus Calliae F. Sphettius, cum
 autem Timarchus promississet, se vna cum
 iis festum acturum: illi dum ceteris rebus
 apparandis occupantur, iste non reuertitur.

quam rem iniquo animo ferens Misgolas,
 vna cum Phaedro eum inquit: factoque
 indicio, deprehendunt in aedibus cum ho-
 spitibus quibusdam prandentem. interminato
 autem Misgola et Phaedro hospitibus, et
 iubente, statim eos ambulare in carcerem,
 quod adolescentem ingenuum corrupissent:
 hospites perterriti, fugam arripuerunt, re-
 lictis epulis. haec vere a me dici, norunt
 omnes, qui iis temporibus Misgolum et Ti-
 marchum nouerunt: vnde gaudeo mihi rem
 esse cum homine vobis non ignoto, neque
 ex alia re vlla noto, nisi ex eo flagitio, de
 quo pronuntiaturi estis. nam ignotae res ac-
 cusatori

δὲ τῶν ὁμολογευμένων, οὐ λίαν ἔγωγε μέγα ἔξον εἶναι νομίζω
τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνήσαι γὰρ μόνον παροσέκει τὰς ἀκρόους. ἐγὼ
τοίνυν, καὶ πρὸς ὁμολογευμένους τὴν πρᾶγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ
ἔσμεν, γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλα, ἀληθῆ μὲν, ὅτι ἀπαί-
δευτον δέ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πεύθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ νόμα τὴν ἔξο-
ν ὁ ἔπραττε πρὸς τῶτον, ὅτι ἐγράφω, εἰ δὲ ἄλλο γέγραφα εἶδεν,
ὁ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ μὴ τὰληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ
δέ ἐστιν ὑμῖν τε ἀκρόσι γνώριμα, ἀκίνδυνα δὲ πρὸς μαρτυρεῖν, καὶ
μὴ αἰχρὰ ταῦτα γέγραφα. εἰ μὲν γὰρ ἐν ἐθελήσει ὁ Μισγόλας
δεῦρο παρελθὼν τὰληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· εἰ δὲ
παραιρηται ἐκκληλευθῆναι μάλλον ἢ τὰληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς
τὰ ὅλον πρᾶγμα συνιδέετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πρᾶξας αἰχυνεῖται, καὶ
παραιρησέ· χιλίας δραχμὰς μάλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ,
ὥστε μὴ δεῖσαι τὸ παρόσωπον τὸ ἐαυτῷ ὑμῖν· ὁ δὲ πεπονθὼς δι-
μηγορήσῃ· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τὰς ἔτω βδελυγρὰς ὀξείρων
ἀπὸ τοῦ βήματος. εἰ δὲ ἄρα ὑπακῶσιν μὲν, τρέπῃ δὲ ἐπὶ τὸ
ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ὀξόμυνον τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχω μὲν
χάριτας ἀποδιδὼς, ἐτέρῳ δὲ ἐπιδείξιν ποικίλτος, ὡς δὲ ἐπίστα-
ται τὰ τοιαῦτα συκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἐαυτὸν ὀξαρμή-
σει· ἐπορκῶν· ἐπειδὴ εἶδεν αὐτῷ ἔσαι πλέον. ἐτέραν γὰρ ἐγὼ
γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τιμαρχὸν τῶν καλαλιπόνων

cusatori fortassis perspicue sunt demonstan-
dae: in confessis autem equidem non ma-
gni operis esse puto accusare. nam excitanda duntaxat est auditorum memoria. sed ta-
men ego, cum de re constat, quando in
praetorio sumus, testimonium Misgolaē scri-
pto denunciaui: verum illud quidem, non
tamen incivile, ut mihi persuadeo. nam ipse
rei, quam cum isto patrauit, nomen non
inscribo, neque scripsi quicquam aliud, ob
quod poena legibus vera non testificato in-
fligitur: sed quae et vobis audituris nota,
et testificanti tuta sunt, ea scripsi. quod si
volet Misgolas huc progressus verum testifi-

cari, recte faciet: sin se citatione adigi,
quam verum profiteri maluerit, tota res in
conspectu vobis erit. nam si is qui patrauit,
verecundabitur, et reipublicae mille dra-
chmas pendere maluerit, quam vestra ora in-
tueri: is vero qui passus est, concionabitur:
sapienter fecit legislator, qui talis a suggestu
repulerit, sin sese stiterit, et tamen ad rem
omnium impudentissimam conuerterit, ad
eiurandum veritatem, ut qui et Timarcho
gratiam referat, et apud alios ostendet quam
solerter huiusmodi facinora contegere pos-
sit: primum periurio erga semetipsum, de-
linquet, deinde nihil ea re proficiet. nam
aliud

τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαίωμόν ποτε Μισγόλα· πρᾶγμα
οἶμαι, χαλεπὸν ἔξεργασαδς ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς
ἐμαυτῷ φίλοις μάρτυρας ποταχέας, ἔτε τὰς τέτων ἐχθρὰς, ἔ-
τε τὰς μηδείεργις ἡμῶν γινώσκοντας· ἀλλὰ τὰς τέτων φίλους·
ἀν δ' ἄρα καὶ τέτοις πείσῃσι μὴ μαρτυρεῖν· ὥς οἶμαι, εἰ
δὲ μὴ, ἀλλ' ἔχ' ἀπανίας· ἐκείνῳ γε ἐδεμήπολε δύνων) ἀφε-
λέας τὴν ἀλήθειαν, ἐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει ποτὶ Τιμάρχῳ Φήμι,
ἣν οἶμαι ἐγὼ τέτω παρσκαδύασα, ἀλλ' αὐτὸς οἶδ' ἐαυτῷ. ἔτω
γὰρ καὶ καθαρόν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥς μὴ
ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. βέλομαι δὲ κακῆνο πορει-
πεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακῇσθαι ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰς φύσιν
ἀνθρώπων πολὺ διαφέρειν οὐ φθίῃναι ἀλλήλων τὰ ποτὶ τὴν ἡλι-
κίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, πορφερεῖς καὶ πορσεδύτεροι φαίνον-
ται· ἔτεροι δὲ πολλὴν δρεθμὸν χρόνον γεγονότες, παντάπασιν νέοι
δοκοῦντες εἶναι. τέτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. πυχάνει
μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ συνέφηβος· καὶ ἐστὶν ἡμῖν τετὰ πέμ-
πιον καὶ τετταρακοσὸν ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαύτας πορσίας ἔχω,
ὅσας ὑμεῖς ὀρεῖτε, ἀλλ' οἶμαι ἐκείνος. διὰ τί δὴ ταῦτα πορλέγω;
ἵνα μὴ ἔξαίφηναι αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσῃτε, ὥς τοιῦτόν τι τῇ δια-
νοίᾳ ὑπολάβῃτε ὡς Ηεράκλεις, ἀλλ' οἶδ' γε τέτω οὐ πολλὴ δια-
φέρει. ἅμα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου, ἅμα δὲ

aliud ego dictavi testimonium, iis qui sciunt Timarchum relictis paternis aedibus apud Misgolum habitasse. ac video profecto, quam arduam rem aggrediar. neque enim vel amici mei, vel ipsorum inimici, testes producendi sunt, neque ii etiam qui neutros nostrum norunt: sed amici istorum. si vero iis etiam persuaferint ne testificentur (quod non existimo, aut certe non omnibus persuasuros existimo) eo tamen nunquam evertent veritatem, aut sparsam in vrbe de Timarcho famam, cuius non ego isti sum auctor, sed ipse sibi. vitam enim viri temperantis adeo puram esse decet, ut in eam nullius flagitii

cadat suspicio. verum illud etiam praefari volo, si forte Misgolas vobis et legibus paruerit: ea sunt naturarum humanarum discrimina, ut aetas ex aspectu satis diiudicari non possit. quidam enim adolescentes, pro vectae aetatis et senectutis speciem praefereunt: alii multos annos nati, omnino iuvenes videntur, quorum vnus est Misgolas. est enim aequalis meus, vnaque mecum adoleuit: atque annum nunc agimus quintum et quadragesimum. ac ego quidem tot canos habeo, quot videtis: ille vero non item. quamobrem igitur hoc praedico? ne vel ex primo statim eius aspectu miremini, et tale quip-

ἤδη μερῶν ὅντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα ὃ μὴ διατείδω, καλῶ μοι
 πρῶτον μὲν τὰς εἰδότας Τίμαρχον τελοῦν διακώμῳ ἐν τῇ Μι-
 σγόλᾳ οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρῳ μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε· τελευ-
 ταίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτῇ Μισγόλᾳ μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τὰς θεὰς
 δεδωκῇ, καὶ τὰς συνειδότας αἰχμωμόμῳ, καὶ τὰς ἄλλοις πολί-
 τας, καὶ ὑμᾶς τὰς δικαστὰς, ἐθέλῃ ταλλητῇ μαρτυρεῖν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
 ΜΙΣΓΟΛΑΣ ΝΙΚΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΜΟΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ
 ΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
 ΠΟΤΕ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΜΟΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣ
 ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΥΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΥΝ ΟΥ ΔΙΕΛΙΠΟΝ. Εἰ μὲν τοί-
 νυν, ὦ Αθῶναι, Τίμαρχῳ ἔτοσι παρέμεινε πρὸς τῷ Μισγόλᾳ,
 καὶ μηκέτι ὥς ἄλλον ἦκε, μετεωτέρεα ἂν διεπέπρακτο· εἰ δὲ πρὸς
 τοιούτων εἰς μέτερον καὶ ἔγωγε ὅρα ἂν ὤκησα αὐτὸν ἔδεν αἰτιά-
 σθαι, ἢ ὅπως ὁ νομοθέτης παρρησιάζει, ἡταιρημέναι μόνον. ὁ γὰρ
 πρὸς ἑνα τέτο προέπων, ὅτι μισθῷ ὃ τὴν προῖξιν ποιέμῳ,
 αὐτῷ μοι δοκεῖ τέτω ἔνοχος εἶναι. εἰ δὲ ὑμᾶς ἀναμνήσας ὅτι
 δείξω, ὑπερβαίνων τέσδε τὰς ἀγέλης ἀνδρας, Κηδωνίδην, καὶ
 Αὐτοκλείδην, ἔθέρσανδρον, ἀλλ' ὅτι δείξω αὐτὰς λέγων ὅτι ἐν
 ταῖς οἰκίαις ἀνελημμένῳ γέγονε, καὶ μὴ μόνον πρὸς τῷ Μισγόλᾳ
 μεμιασμενηκότα αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐτέρῳ, καὶ

quippiam in mentem vobis veniat: meher-
 cule iste ab illo non multum differt. nam
 partim natura hominis talis est, partim cum
 eo iam adolescente consuevit. ne vero mo-
 ram faciam, voca mihi primum eos qui sci-
 unt Timarchum versari solitum in Misgola-
 e aedibus: deinde Phaedri testimonium lege:
 postremo ipsius Misgolae testimonium sumi-
 to: ut et deorum immortalium metu, et
 consociorum, ceterorumque civium, et ve-
 strum, qui pro tribunali sedetis pudore, ve-
 rum perhibere testimonium velit. TESTI-
 MONIUM. MISGOLAS NICIAE F PIRAE-
 ENSIS TESTATUR TIMARCHVM SIBI
 FVISSE FAMILIAREM QVI ALIQVAN-

DO IN EVTHYDICI MEDICI TABERNA
 SEDERIT SEQUE PRO NOTITIA QVAE
 CVM EO INTERCESSERIT NVNQVAM
 EIVS SVMMAM HABERE CVRAM DE-
 STITISSE. Quod si Timarchus, Athenien-
 ses, apud Misgolam mansisset, neque ad a-
 lium se contulisset, rectius sibi consulisset
 (si quicquam tamen huiusmodi rectum esse
 potest) neque ego quicquam aliud ei obie-
 cissem, quam quod legislator aperte dicit,
 cum pudicitiam duntaxat prostituisset. nam
 qui id cum vno perpetrat, ac mercedis ergo
 facit, eo ipso teneri mihi videtur. sin refri-
 cata vestra memoria, omiffis istis agrestibus
 viris, Cydonide, Autoclido, Therfandro, de-

πάλιν παρ' ἄλλω, καὶ πρὸς τέτα ως ἕτερον ἐληλυθότα· ὅκ ἐπὶ
 δὴ περὶ μόνον φανήσε) ἡταιρηκώς, ἀλλὰ καὶ μὰ τὸν Διόνυσον ἐκ
 οἷοι' ὅπως δυνήσομαι πειπλέκειν ὅλῳ τῷ ἡμέραν· καὶ πεπορ-
 νυμύομαι. ὁ γὰρ εἰκὴ τέτο, καὶ πρὸς πολλὰς πράξεις, καὶ μισθῶ,
 αὐτῷ μοι δοκεῖ τέτω ἐνοχῶ εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας
 τῇ τε δαπάνῃ ἀπέειπε, καὶ τέτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτῶ, μὲν τῶ-
 τον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίς Εὐωνυμύς. ὅτ' μὲν ἐν
 ἅπεσιν ἐν Σάμῳ μὲν τῷ κληρέχων. ἀλλὰ τὰ μὲν ταῦτα ἐρῶ. ὡς
 γὰρ ἀπηλλάγη πρὸς τὸ Ἀντικλέους καὶ τὸ Μισγόλα Τίμαρχος ἐ-
 τοσίν, ὅκ ἐνδύετο αὐτὸν, ἐδὲ βελπόνων διαλειδῶν ἤψατο·
 ἀλλὰ διημέρουν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία πῖθε), καὶ τοὺς ἀλε-
 κτρυόνας συμβάλλεσι, καὶ κυβεύουσιν· ἥδη γὰρ οἶμαι ὑμῖν τινὰς
 ἐωρακέναι ἃ λέγω, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκηκοέναι γε. τῷ γὰρ ἐκ τῆς δια-
 τριβῆς ταύτης ἐστὶ τις Πιττάλακος αἰθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς
 πόλεως. ἔτος εὐπορῶν ἀργυρεῖα, καὶ ὀρῶν τέτον ἐν τῇ διατριβῇ
 ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, ὅς εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' ὅκ ἐδυς-
 χέεινεν ὁ μισθὸς ἐτοσί, μέλλων ἑαυτὸν καλαιχμύειν πρὸς ἄν-
 θρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψε) χορηγὸν τῇ
 βδελυρίᾳ τῇ ἐαυτῶ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῷ γὰρ καλῶν, ἢ τῷ
 αἰχρῶν ἐδεμίαν πώπολε πρὸνοιαν ἐποίησατο. καὶ τοιαῦτα ἀ-

demonstraro ipsos, commemoratis iis in quo-
 rum fuerit aedis receptus: unde constet
 eum non solum apud Misgolum corpus suum
 mercede prostituisse, sed apud alium etiam,
 et rursus apud alium, atque ab illo ad alium
 venisse: non modo iam eum prostituisse pu-
 dicitiam apparebit, sed (nescio medius fidius
 quomodo rem per ambages efferam) totum
 diem pro scorto subagitationem esse. qui enim
 petulanter hoc, et apud multos, et mercede
 facit, is eo ipso teneri mihi videtur. post-
 quam igitur Misgolas sumptibus exhaustus,
 istum a se dimisit, Anticles Calliae F. Eu-
 onymensis recipit. ac is quidem Sami abest
 cum colonis. ea igitur quae secuta sunt, re-

feram. Timarchus ut ab Anticle et Mi-
 sgola recessit, non ipse in sese descendit, nec
 meliorem vitae rationem est amplexus: sed
 in aleatorum circulis totos dies versatus, ubi
 tabula ponitur, et coturnices ac galli galli-
 nacei committuntur, et alea luditur. vestrum
 enim aliquos ea vidisse arbitror, quae dico,
 aut saltem audiuisse. est autem ex eius loci
 coetu homo quidam Pittalacus, servus pu-
 blicus nostrae urbis: qui cum argento abun-
 daret, istum in ea palaestra visum, ad se re-
 cepit, et domi habuit. neque vero impurus
 iste condicionem illam repudiavit, cum se
 probro affecturus esset apud hominem ser-
 vum publicum: sed illud solum spectavit,

μαρτήματα καὶ τοιαύτας ὑβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεινέσθαι ὑπὸ τοῦ
 ἀνθρώπου τῆς εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμαρχε, οἷας ἐγὼ μὰ τὸν Δία
 τὸν Οὐλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ
 αὐτὸς ἐργῶ πρᾶττων οὐκ ἠχυνέλο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σα-
 φῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. ὑπὸ δὲ τῆς αὐτοῦς
 χερόνους τῆς ἐν οἷς ὄδῳ ἦν πρὸς τῷ Πιπτάλακῳ, καταπλεῖ δεῦρο
 ὃς Ἑλλησπόντις Ηγήσανδρος, ὁ τῆτον ἀνειληφώς. πρὶν δὲ πάλαι
 οἷ οἶδ' ὅτι θαυμάζειε, διότι οὐ μέμνημαι· ἔτις ἐπαργές ἐστιν ὁ
 ἐρῶ. ἔτι δὲ ὁ Ηγήσανδρος ἀφικνέει, ὃν ὑμεῖς ἴσε κάλλιον ἢ ἐγώ.
 ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ἑλλησπόντιον ταμίας ἅμα Τιμο-
 μάχῳ τῷ Ἀχαρνεί, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελυ-
 κώς, ὡς λέγε', τὸ ἐκείνῃς εὐθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττοις ἢ ὀγδοή-
 κοντα μνᾶς δρυγείου, καὶ τρέπον πινά, ἔχ' ἠκιστα αἴτιος ἐχρύετο
 Τιμομάχῳ τὸ συμφορᾶς. ὣν δὲ ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν
 ὡς τὸν Πιπτάλακον, συκυβουτῶν ὄντα, καὶ τῆτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶ-
 τον, ἦδη τε, καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβελήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβεῖν. καί
 πως ἴσως αὐτὸν ἠγήσατο ἐχρῆς εἶναι τὸ αὐτῆς φύσεως. πρῶτον μὲν
 ἐν τῷ Πιπτάλακῳ διελέχθη, δρόμῳ δὲ πρὸς αὐτὸν τῆτον. ὡς δὲ
 οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τῆτῳ προσβάλλει καὶ ἐπὶ πολὺν ἀνάλωσε λόγον,
 ἀλλ' οὐδὲν ἐπεπείκει. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἢ κακία

an praebitorem petulantiae suae inuenturus
 esset, nulla vnquam honestatis aut turpitudi-
 nis habita ratione. talia porro delicta et talis
 contumelias audiui ego ab illo homine in
 istius corpus esse factas: quas ego ita me
 Iupiter Opt. Max. iuuat, narrare apud vos
 non audeo. quibus enim iste reip̄a com-
 mittendis non erubuit: iis ego aperte dun-
 taxat a me nominatis, viuere recusarim. sub
 eadem tempora, quibus apud Pittalacum
 iste fuit, Hegesander ex Hellesponto huc
 appellit, qui istum ad se recepit: cuius satis
 scio mirari vos, cur non olim mentionem
 fecerim: adeo euident est id quod dicam.
 is igitur Hegesander rediit: quem vos nostis

melius quam ego. nauigarat autem tum pro
 quaestore cum Timomacho Acharnensi, vi-
 ro praetorio: et venit huc locupletatus, vt
 aiunt, illius simplicitate: nec minus quam
 lxxx argenti minas attulit: et quodam-
 modo non minima illi causa calamitatis fue-
 rat. tantis igitur opibus affluens, et Pitta-
 laci in ludenda alea sodalis, aedis frequen-
 tans, isto statim viso gauisus est: eumque
 expetiuit, et ad se recipere voluit, vt quem
 ab ingenio suo non abhorre existimaret.
 primum igitur ad Pittalacum verba fecit,
 orans, vt eum sibi traderet. quo recusante,
 istum ipsum aggreditur: neque vero longa
 oratione est opus: persuadet statim. nam ad
 istam

καὶ εὐπεία ὥς καὶ ἔξ αὐτῆς τέτων εἰκότως αὖ μισοῖτο. ὥς ὃ ἀ-
πῆλλαχ' ὁ μὲν ὑπὸ ἑ Πιπτάλακῃ, ἀνέληπτο ὃ ὑπὸ τοῦ Ηγεσαν-
δρου, ὠδυνᾶτο, οἶμαι, ὁ Πιπτάλακος, τοσῦτον τὸ δ' ἐγγύειον μά-
τῳ, ὥς ὥς, ἀπλῶς, καὶ ἐζηλοτύπῃ τὰ γινόμενα, καὶ ἐφοῖτα ἐπὶ
τῷ οἰκίῳ. ὅπ' δὲ αὐτοῖς ἠνώχλῃ, σκέψασθε μεγάλῳ ῥώμῳ
Ηγεσάνδρῳ καὶ Τιμάρχῃ. μεθυθέντες γὰρ πόλε ἔ' αὐτοῖ, καὶ
τῷ συκυβούτῳ πινες, καὶ ἄλλοι, ὧν ἔ' βέλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν,
εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν ἔ' ὧν ὁ Πιπτάλακος, πρῶ-
τον μὲν συνετίθει τὰ σκευᾶ, καὶ διερρίπειν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀσρα-
γάλοις τε πινὰς διασείσας καὶ φιδας, καὶ κυβότῃ καὶ ἑτέροις ὄργανοις
καὶ τὰς ὀρῖστας καὶ τὰς ἀλεκτερόνας, ἔς ἡγάπα ὁ τριτοκακοδαίμων
ἄνθρωπος, ἀπέκλειναν τὸ ὃ τελευταῖον δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα
αὐτὸν τὸν Πιπτάλακον ἐμασίγην τὰς ἔξ ἀνθρώπους πλῆγας, οὐ-
τω πολλὴν χρόνον, ὥς καὶ τὰς γείτονας αἰδέεσθαι τὴν κραυγῇ. τῇ
ὃ ὑπερβία ὑπερβία ἀνακλήσας τῷ πρᾶγματι ὁ Πιπτάλακος ἔρχε-
ται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῷ μητρὸς
τῷ θεῷ. ὅχλῳ δὲ στωδραμόνιος, οἷον εἶωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὃ,
τε Ηγέσσανδρος καὶ ὁ Τιμάρχος μὴ ἀνακνευχθῇ αὐτῷ ἢ βδε-
λυεῖα εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν· ἐπεί δὲ ἐκκλησίᾳ θύει πρὸς τὸν
βωμὸν καὶ αὐτοῖ, καὶ τῶν συκυβούτων πινες, καὶ πεισάντες ἐδέοντο

istam rem conficiendam magnas vires habet
improbitas, et auctoritatem; quamobrem vel
ob haec ipsa dignus est odio. ut autem a
Pittalaco discesserat, et ad Hegesandrum se
contulerat, aegre ferebat scilicet Pittalacus,
se tantum in istum argenti frustra, ut puta-
bat, insumpsisse: et ea quae gerebantur, fe-
rebat ut riuales solent, et itabat ad aedis il-
lius. quia vero eis molestus erat, spectate
quantum fuerit robur Hegesandri et Ti-
marchi. nam aliquando inebriati et ipsi,
cum collusorum nonnullis, et aliis, quorum
nomina non dicam, noctu in aedis, in qui-
bus habitabat Pittalacus, impetu facto: pri-
mum vasa contriuerunt, et proiecerunt

VOL. II.

in viam talos agilis et nexilis, et alia instru-
menta aleatoria; et coturnices atque gallos,
quos adamabat miserrimus ille homo, occi-
derunt. tandem ad columnam alligatum ip-
sum Pittalacum immanibus flagris cecide-
runt, idque tam longo tempore, ut vicini
etiam clamorem exaudirent. postridie Pitta-
lacus id facinus indignissime ferens, nudus
in forum venit, et in ara matris deorum se-
det: cum autem, ut fit, turba hominum con-
currisset, metuentes Hegesander et Ti-
marchus, ne sua petulantia per totam urbem
proclamaretur (instabat autem concio) et
ipsi et collusorum quidam accurrunt ad ar-
am, ac circumfistentes orant Pittalacum

E

ut

ἔπειτα Πιπτάλακος ἀναστῆναι, λέγωντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παρρησίᾳ
 γέγονεν ἢ αὐτὸς δὲ ὅδ' ἐδέξατο μὰ Δία, ὥσπερ νυῦν, δεξιὰς
 ὦν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐπὶ χεῖρσι, ὑποχρηιάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ
 πάντα φάσκων πείθεσθαι, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρους πείθεσθαι
 ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς βωμῆς, ὡς τευξόμενον· πᾶσι τῶν
 δικαίων. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορῆς, ὅτι ἐπὶ προσεῖχον αὐτῷ
 τὸν νοῦν. βαρέως γὰρ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δύνει
 ἐκάλειν αὐτῶν λαγχάνει. ὅτι γὰρ ἐδικάσατο· σκέψατε μεγάλῃ
 ῥώμῃ Ἡγησάνδρου· ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἡδυνήκοτα, ἀλλὰ τῆ-
 καντίον ἡδυνήμενον, ἐδὲ προσήκοιτο αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκίτην
 τῆς πόλεως, ἢ γὰρ εἰς δουλείαν, φάσκων αὐτὸ εἶναι δέον. ἐν παντί
 δὲ κακῷ γυρόμενος ὁ Πιπτάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα
 ἀνδρὶ καὶ μάλα χερσὶ. ἐστὶ τις Γλαυκος Χολαργεύς. ὅδ' αὐτὸν
 ἀφαιρεῖται εἰς ἐλθιδερίαν. τὸ γὰρ μὲν τέτο λήξαις δικῶν ἐποίησαν-
 το. προϋόντος δὲ τῆς χρεῖνης ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα.
 Διοπίθης τῷ Σουνίῳ, δημότῃ τε ὄντι τῷ Ἡγησάνδρῳ, καὶ ἤδη ποτε
 χησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. πρῶτον γὰρ τὸ πρᾶγμα ὁ Διοπί-
 θης ἀνεβάλλει, χαλεζόμενος τέτοις, χρένοισι ἐν χρένων. ὡς γὰρ
 παρὶν ἔπι τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγησάνδρος· ὅτε καὶ προσ-
 πολέμῳ Αἰετοφῶντι τῷ Ἀξηνίῳ, πρὶν αὐτῷ τινὲς αὐτὴν ταύτην

ut surgat, cum dicerent, totam rem per
 ebrietatem factam: esse atque iste profecto
 nondum hirco et aspero vultu, ut nunc, sed
 adhuc utilis, hominem barba prehendit, et
 illius arbitratu se omnia facturum promittit;
 tandem persuadent homini, ut ab ara surgat,
 ut cui aliquid aequi praestare vellent. ut au-
 tem e foro discesserat, non iam eum cura-
 bant. homo igitur iniuriam eorum graviter
 ferens, diem utrique dicit. quod autem in ius
 vocasset (videte magnum robur Hegesandri)
 hominem a quo nulla sibi orta fuerat iniuria,
 imo contra, quem ipse iniuria laeserat, eum-
 que non ad se attinentem, sed servum publi-
 cum civitatis, abduxit in servitutem, suum

esse servum asserens. Pittalacus igitur malis
 undique oppressus ad genua accidit homini,
 perquam bono. est quidam Glaucus Cho-
 largensis. is eum asserit in libertatem. post
 hoc sortitiones iudiciorum fecerunt. sed pro-
 gressu temporis cognitorem sumpserunt Dio-
 pithem Suniensem, popularem Hegesandri,
 et per aetatem illius consuetudine usum.
 Diopithes suscepta re differt negotium, aliud
 ex alio tempus reis condonans. ut autem He-
 gesander vestrum suggestum conscenderat
 (quo tempore Aristophontem Axeniensem
 oppugnabat, priusquam is ei actionem illam
 minatus esset apud populum, qua ego Timar-
 chum reum feci) Crobylus item frater eius

ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἥν περ ἐγὼ Τιμαρχῷ ἐπηγ-
 γειλα· ἔπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρει, ἔδωκε
 ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν πρῶτοι ἔτοι παρὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλῶν,
 ἐνταῦθα ἦδη καλαμενψάμβρος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλο-
 γισάμβρος ὃς τις ὢν παρὸς ἕως τινος ἐπολέμει, αὐτὸν ἐβλαύσατο· δεῖ
 γὰρ ταύτην λέγειν· ἡσυχίαν ἔχειν, καὶ ἠσάπισεν εἰ τι μὴ παροσλά-
 βοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην νεικηκῶς
 ὁ Ἡγήσανδρος ἀκοντὶς, εἶχε παρ' ἐαυτοῦ Τιμαρχὸν τειτονί. καὶ
 ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴσσι. τίς γὰρ ὁμῶς ὃς ἐπὶ πώ-
 ποτε εἰς τῶν ἀφ' ἧς, ἔτι δαπάνας τὰς τέτων οὐ τεθώρη-
 κεν; ἢ τίς ἐπὶ τοῖς τέτων κόμοις ἔμοιχείαις ἀετυχῶν, ἐκ ἡχθέ-
 δη ὑπὲρ τὴν πόλεως; ὁμῶς ὅτι ἐπειδὴ ἐν δικαστείᾳ ἐσθλῶς, καλῶς μοι
 Γλαῦκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιτ-
 τάλακον, καὶ τὰς ἐτέρας μαρτυρίας ἀναγίνωσκε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
 ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΓΛΑΥΚΩΝ ΤΙΜΑΙΟΥ ΧΟΛΑΡΓΕΥΣ ΕΓΩ ΑΓΟΜΕΝΟΝ
 Εἰς ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΠΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΠΙΤΤΑΛΑΚΟΝ ΑΦΕΙΛΟΜΗΝ
 Εἰς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΧΡΟΝΩΙ Δ ΤΥΤΕΡΟΝ ΕΛΘΩΝ ΗΡΟΣ ΕΜΕ ΠΙΤ-
 ΤΑΛΑΚΟΣ ΕΦΗ ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ ΔΙΑΛΥΘΗΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΝ
 ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΕΜΨΑΙ ΑΥΤΩΙ ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΑΡΑΣΘΑΙ ΗΝ ΤΕ ΑΥΤΟΣ
 ΕΝΕΚΑΛΕΣΑΤΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΗΝ ΗΓΗΣΑΝ-

conciones habebat: denique isti primi apud
 vos ausi fuerunt de republica Graecorum
 capeffenda suadere: tum demum Pittalacus,
 repudiato suo consilio, et ratione inita, quis
 et ipse esset, et cum quibus bellum gereret,
 recte sibi consuluit (vera enim dicenda sunt)
 et quiescere statuit: bene secum agi putans,
 si nihil noui mali sibi daretur. hic demum
 Hegesander pulchram istam victoriam ade-
 ptus, Timarchum apud se nulla cum mo-
 lestia habuit. et haec vere a me dici, scitis
 omnes. nam quis vestrum est, qui nunquam
 in forum cupedinarium venerit, nec sum-
 ptus istorum spectarit? aut quis, cum in isto-
 rum commestationes incidisset atque adulte-

ria, reipublicae vicem non doluit? tamen,
 quando in foro sumus, voca mihi Glauconem
 Cholargensem, qui Pittalacum asseruit in
 libertatem: et reliqua testimonia lege. TE-
 STIMONIA. TESTATUR GLAVCO TI-
 MAEI F CHOLARGENSIS EGO PITTA-
 LACVM ASSERVI IN LIBERTATEM CVM
 AB HEGESANDRO AD SERVITVTEM
 ABVCERETVR ALIQVANTO POST ME
 CONVENIT PITTALACVS SEQVE DIXIT
 TRANSIGERE VELLE CVM HEGESAN-
 DRO ET MISISSE AD EVM DE TOLLEN-
 DIS ACTIONIBVS TAM EA QVA IPSE
 REVM FECISSET HEGESANDRVM ET
 TIMARCHVM QVAM ILLA QVA SE HE-

ΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΔΙΕΛΤΘΗΣΑΝ ΩΣΑΥΤΩΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΑΜΦΙΣΘΕΝΗΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΓΩ ΑΓΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΠΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΠΙΤΤΑΛΑΚΟΝ ΑΦΕΙΛΟΜΗΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ καὶ τὰ ἐξῆς. ἔκῃν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν Ηγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκείνον, μικρῷ δ' σαφεσέραν, ἢ τῷ Μισγόλῳ. ὅκ ἀγνοῶ δ' ὅτι δπομεῖται καὶ Ἰπποκρήσῃ. διὰ τί ἔν αὐτὸν καλῶ Ἰππὶ τλὴ μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν Ἰππιδείξω, οἷοις ἀπεργάζεῃ) ἀνθρώπος τὸ Ἰππιδόδμα τέτο· ὡς καταφρονητίας μὲν τῷ θεῶν, ὑπεροψίας δ' ὅτ' ἡμῶν, ὀλιγώρως δ' ἔχοντος πρὸς ἅπασαν αἰχμύλῳ. καλὴ μοι τὸν Ηγήσανδρον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΣ ΔΙΦΙΛΟΥ ΣΠΕΙΡΙΕΤΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΟΤΕ ΚΑΤΕΠΛΕΥΣΑ ΕΞ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡΑ ΠΙΤΤΑΛΑΚΩΙ ΤΩΙ ΚΥΒΕΥΤΗΙ ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΑ ΤΟΝ ΤΙΜΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΡΙΖΗΛΟΥ ΚΑΙ ΕΞ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΕΧΡΗΣΑΜΗΝ ΤΙΜΑΡΧΩΙ ΟΜΙΛΩΝ ΤΗ ΑΤΤΗΙ ΑΡΣΕΙ ΗΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΛΑΟΔΑΜΑΝΤΙ. ὅκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεῃ) τὸν ὄρκον, ὃ Ἀθιναῖοι· ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑμῖν. κακῆνο δέ μοι πρὸς δηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νυν ἔκ ἐθέλῃ μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεσιν ἐν τῇ δπολογίᾳ· καὶ ἔδεν μὰ Δία θαυμασόν. δυνάβησέῃ) γῶ, οἶμαι, δεῦρο πσεύων τῷ αὐτῷ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς καὶ γαδὸς καὶ μισοπόνθηρος καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅς τις

GESANDER DE SERVITUTE EODEM-
QUE MODO TRANSEGISSE. TESTIMO-
NIUM. AMPHISTHENES TESTATUR EGO
PITTALACVM IN LIBERTATEM ASSE-
RVI CVM AB HEGESANDRO AD SERVI-
TVTEM PETERETVR, et reliqua. igitur
et ipsum Hegesandrum vocabo vobis. dicta-
vi autem ei testimonium modestius quam
mores eius postulent: sed paulo tamen eu-
dentius quam Misgola. neque vero nescio
eiuraturum esse, et peieraturum. cur igitur
eum cito ad dicendum testimonium? ut vo-
bis demonstrarem, qualis soleat homines red-
dere istud studium: quam et contemptores
deorum, et despectores legum, et prorsus

omnis verecundiae negligentis. voca mihi
Hegesandrum. TESTIMONIUM. HEGE-
SANDER DIPHLI F SPIRIENSIS TE-
STATVR CVM EX HELLESPONTO SVM
REVERSVS DEPREHENDI APVD PITTA-
LACVM ALEATOREM AGENTEM TI-
MARCHVM ARIZELI F ATQVE EX ILLA
NOTITIA EO VSVS SVM EADEM CVM EO
VERSATVS RATIONE QVA PRIVS ET-
IAM CVM LAODAMANTE. non ignora-
bam eum neglecturum esse iusiurandum, A-
thenienses, sed praedixi vobis. quin illud et-
iam praeuideo, cum nunc testimonium di-
cere nolit, statim in defensione proditurum:
idque profecto minime mirum. ascendet
autem

ἢ ἡ γνώσις, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς δυνεθορμήσατε, τὴ μαρτυρίας δυνά-
 γνωσκομένης. ἀλλὰ γε παραχθήσομαι π σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ καὶ
 τὴν ἐμαυτῷ φύσιν; εἰπάτε μοι πρὸς Ἐ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν,
 ᾧ Ἀθηναῖοι, ὅς τις αὐτὸν κατήχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ
 ὑμῖν πρὸς τὸν πόρον πεπονημένῳ; ἢ πῶς οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς
 ὑπερβολὰς ποιῆσαι βδελυρίας, παραινέσας καὶ μοναρχίας; οὐκ
 οἶδατε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολαύμενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα
 πράξεις τὰς φειδοῦς, αἷς ὑμεῖς ἀπάντες σιώνετε, ὑπερήφανα
 τὰ Ἰπτάμαλα Ἰπτάτην, ὡς ταῖς τέττα ὑπερβολαῖς αὐτὸν δό-
 ξαντα μέγιστα διαπεπράχθαι; Ἀλλ' ὅμως ὁψέσθε ὅτι καὶ μάλα
 Ἰπηρεφῶς ἔρητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρόβυλος
 αὐτίκα μάλα δούρῳ δυνάπηθήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς
 ἀβελτηρίας φήσουσιν, ἀ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσασσι δέ με μάρτυρας
 παρέχεσθαι διαρρήδην μαρτυρέντας ὅπως ἐπρατήν, ὅπως ἐποίησιν, ἢ
 τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρέπτων· πρᾶγμα, οἶμαι, δύαιδές λέγοντες.
 καὶ γὰρ οἶμαι ἐγὼτε ὑμᾶς ἔτιως ἐπλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν,
 ὀλίγω πρῶτερον ἀκέσαντας δυνάγνωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς
 γέγραπται, ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΙΣΘΩΣΗΤΑΙ ΤΙΝΑ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΕΠΙ ΤΑΤΤΗΝ
 ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ ἢ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΟΝ ΜΙΣΘΩΣΗΙ ΕΝΟΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ
 ΜΕΓΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΙΣΟΙΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ. τίς ἔν ἔτω ταλαίπω-

autem huc, vita anteacta fretus, quippe vir bonus, et malorum osor: et ignarus qui fuerit Laodamas: ob quem vos inter legendum testimonium tumultum excitastis. nunquid audebo euidentius, quam pro natura mea, dicere? dicite mihi quaeso, Athenienses: qui sese dedecore affecit apud Hegesandrum, non videtur vobis scortatus esse cum scorto? aut quid insignis improbitatis praetermisisse, in ebrietate et solitudine? non putatis Hegesandrum, ad peruulgata illa cum Laodamante acta defendenda, quorum vos omnes estis conscii, superbe ei imperasse: ut ob imperiorum magnitudinem moderate se cum eo gessisse videretur? Sed tamen videbitis i-

psum, et fratrem eius Crobylum, perquam accurate et oratorie statim huc profilire ac dicere, quae ego dicam, ea magnae esse stultitiae: ac postulatueros, ut testis producam, qui aperte dicant, ubi egerit, quomodo fecerit, aut quis viderit, aut quae ratio fuerit: impudenti vtentes oratione. neque enim ego vos tam obliuiosos esse arbitror, ut non memineritis legum, quas recitari paulo ante audiui- stis, in quibus scriptum est: SI QVIS ALI- QVEM ATHENIENSIVM AD ID NEGOCI- VM CONDVXERIT AVT SI QVIS SESE ELO- CARIT TENERI MAXIMIS ET PARIBVS POENIS. quis ergo adeo miser est, qui per- spicue velit tale perhibere testimonium, unde

ρος ἐστὶν ἀνθρώπος, ὅστις δὲ ἐβελήσκει σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ὅς ἦς ὑπάρχει αὐτῷ, εἰάν τ' αὐτῇ μαρτυρῇ, ὅτι δεικνύουσι ἐνοχόν ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐχάτοις ἐπιτιμίοις; ἔκ' ἂν ὑπόλοιπόν ἐστι τὸν πεπονητότατον ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τὸτο κείνῃ, ὅτι ταῦτα πράξας, ὥσ' αὐτὰς νόμους ἐδημιόρῃ. βέλεσθε ἔν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφ' ὧν, καὶ μὴ ζητῶν; νῆ τὸν Ποσειδῶν, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἂν αὐτοὶ ἐγὼ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα εἰάν μή τις ἡμῖν δόξῃ παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναγκαιῶς αὐτὸς μαρτυρήσῃ, διὰ τὸτο ἐπιλησόμεθα. σέψατε ὃ καὶ ἐκ παλαιῶν δυνάστην δὲ ἴσως ἔσαι παλαιήσασα τὰ παλαιὰ εἶναι τοῖς τρόποις τοῦ Τιμαρχοῦ. ὁρᾶτε τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένης, τὰς ὁμολογούσας τὴν πρᾶξιν ταύτην πράττοντας. ἔτοι μὲν τοι ὅταν πρὸς τῇ δυνάσει ταύτῃ γίνωται, ὅμως πρὸς τῇ αἰχμῇ περιβάλλοιαι καὶ συγκλείσει τὰς θύρας. εἰ δὲ τις ὑμῶν ἔρχοιτο τὰς πόλιν πορευόμενος τί καὶ ὁ ἀνθρώπος ἔτ' ὡς πρᾶττε, οὐδὲν ἂν εἴποιε ἔξ' ἑγὼ τῆνομα, οὐχ ὁρῶντες τὸν εἰσεληλυθότα ὅς τις ἦν, ἀλλὰ τὴν περιείρῃ τὴν ἐρχασίαν τοῦ ἀνθρώπου σιωπῶντες, καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζοντες. ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον παλαιὰ ὑμᾶς ἐκ παλαιῶν Τιμαρχοῦ ἐξετάζειν καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακ' ἡ πόλις ἢ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τιμαρχε, τί χεὶ λέγειν; ἢ τί σὺ δὲ εἴποις αὐτὸς πρὸς ἐτέ-

si verum dixerit, ostendat se extremum supplicium commeruisse? itaque illud est reliquum, ut qui passus est confiteatur, verum ob hoc accusatur, quod his admittis, contra leges conciones habeat. vultis igitur, ut totam rem omittamus, nec inquiramus scilicet? egregie profecto urbs incoletur, si quae ipsi re ipsa fieri scimus, ea nisi quis nobis huc progressus, simul euidenter et impudenter suo testimonio confirmarit, propterea obliuiscemur: idque vel exemplis intelligite. est autem necessarium scilicet, exempla esse consimilia Timarchi moribus. videtis eos qui in prostibulis sedent, et scelus istud admittunt, ut inficias

ire non possint. tamen isti, cum ei necessitati est parendum, dedecus id velamento quodam tegunt, et foris occludunt, quod si quis praetereuntium vos pereontetur, quid homo ille tunc agat, statim dicatis nomen illius facinoris: quanquam non videritis quis fuerit ingressus, sed quaestum sciatis ab illo homine institutum, et rem intelligatis. eodem igitur modo vos decet in Timarchum etiam inquirere: nec illud considerare, an aliquis viderit, sed an res ab eo perpetrata sit. nam quid per deos, Timarche, dicendum est? aut quid ipse tu diceret de alio homine, qui eodem crimine accusaretur? aut quid dicen-

ερου ἀνθρώπου ὅτι τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κεινομένη; ἢ τί γὰρ λέγειν ὅταν
 μενέπριον νέον καλαλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, νυκτερόν τε αἰ-
 λοτρίας οἰκίαις, τὴν ὅψιν ἐτέρων διαφέρειν, καὶ πολυεὶς δειπνα
 δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἐταίρους πολυελεσάτας,
 καὶ κυβάνη, καὶ μηδὲν ἐκλήνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ ταῦ-
 τα μαυρίαις προσδεῖται; ὅσα δὲ δῆλον ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν
 τὰ πλεοναῦτα ἡλίαντα πῶς ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τῶ-
 των ἡδονὰς πῶς ἀφασκονδύζειν, τοῖς τὸ δέγναιον προσαναλίσκω-
 σιν; ἔγωγε ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον, τίνα τρόπον διφρημό-
 τερον μνηστῶ τῇ σοὶ κατωφελάτως πεπραγμένων ἔργων. Θεωρή-
 σατε ὅτι εἰ βέλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν τινῶν ἀφαι-
 ρημάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τέτων ἀντὶ καὶ μεταχειρίσας ἔχετε.
 γεγονόσαι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον
 δέδωκε πρὸς τὸ σώματι, ὅστις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅς τις μή.
 καὶ ἔγωγε, ἐπειδὴν προσίω τὸ δικαστήριον, καὶ ἀκροάσασθαι τῇ
 ἀγωνιζομένη, ὁρῶ ὅτι αἰεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὴν γὰρ
 εἶπῃ ὁ κατηγορῶν ἀνδρες δικασαί, τότε κατεψηφίσαντο οἱ δη-
 μόται, ὁμόσαντες ἕδενός ἀνθρώπου, οὔτε κατηγορήσαντες, οὔτε
 καταμαρτυρήσαντες, ἀλλ' αὐτοὶ σιωπῶντες ὄντες, οἶμαι, δορυ-
 βῆτε ὑμεῖς, ὡς ἔμετόν τῃ κεινομένη τὴν πόλεως. ἔθεν γὰρ, οἶμαι,
 δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων ἕδὲ μαρτυρίας, ὅσα πῶς σαφῶς

dicendum est, cum homo adolescens, pater-
 nis aedibus relictis, in aliena domo perno-
 ctat, aliis vultu praestans: cum sumptuosus
 coenis fruatur sine suo sumptu: cum et tibi-
 cinas habet, atque meretrices sumptuosissi-
 mas: cum alea ludit: nec ipse quicquam
 soluit, sed alius pro eo; nunquid adhuc ista
 diuinationem requirunt? non planum est,
 aliter fieri non posse, quin is qui tot res ali-
 quibus imperet, et ipse pro his voluptates
 aliquibus suppeditet, qui etiam argentum
 infumunt? neque enim, ita me Iupiter amet,
 qua alia ratione modestius turpium facino-
 rum tuorum mentionem faciam, inuenio.

Aestimate autem rem, si vultis, e ciuilibus
 exemplis: iisque potissimum quae nunc in
 manibus habetis. suffragia lata sunt in mu-
 nicipiis: et quisque nostrum suffragium tu-
 lit de homine, quis vere sit Atheniensis, quis
 non sit. atque ego cum accedo ad iudicium,
 et reos audio, idem apud vos semper vale-
 re video. nam cum dicit accusator: iudices,
 hunc populares condemnarunt, etsi morta-
 lium nemo iuravit, aut accusavit, aut testi-
 monium in eum dixerit: vos tamen, quippe
 conscii, tumultuamini statim, quasi reus non
 habeat ius ciuitatis. neque enim vobis opus
 esse videtur verbis aut testimoniis, iis in re-
 bus.

οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τῷ Διὶ, εἰ ὥσπερ περὶ τῶν ἄλλων, ἔτω
 καὶ περὶ τῷ Ἰπποδύμαϊ· τέττε ἐδέησε δῆναι ψῆφον, Τίμαρ-
 χος εἴτε ἐνοχός ἐστιν, εἴτε μή· ἐκείνῳ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικα-
 στείῳ· εἰσάγει δὲ εἰς ὑμᾶς ὥσπερ νυν· μὴ δῆναι δὲ ἐκ τῶν νόμων
 ἢ τῷ ψήφισμαϊ· μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τέττω ἀπολογεῖσθαι·
 ὁ δὲ κήρυξ ὁ νυνὶ παρρησιαστικῶς ἐμοὶ, ἐπηρεῶτα ὑμᾶς τὸ ἐκ τῶν νόμων
 κήρυγμα, ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ Η ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΗ ΟΤΩΙ ΔΟΚΕΙ ΠΕΠΟΡ-
 ΝΕΥΣΘΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΣ Η ΔΕ ΠΛΗΡΗΣ ΟΤΩΙ ΜΗ· τί ἂν ἐψηφίσασθε;
 ἀκριβῶς οἶδ' ὅτι καλέινω' ἂν αὐτὰς. εἰ δὴ τις με ἐργίλο ὑμῶν, τί δὲ
 σὺ οἶδα, εἰ ἡμεῖς ἂν τέττου καλέψηφισάμεθα; εἰποίμ' ἂν, διότι
 ἐπαρρησιάσασθαι μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε καὶ ὅπου ἔκαστος, ἐγὼ
 ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν ἔτοσι ἐν τῷ δήμῳ ἀναβῇ Ἰππὶ τὸ βῆμα·
 καὶ ἡ βελὴ ὅτε ἐβέβησε πέρυσιν· ἢ εἰ μνηστῆ ταχῶν Ἰπι-
 σκιδῆς ἢ πύργου· ἢ ὡς ἀπήγετό περὶ διδύς ἐβλάτε καὶ ἐβοᾶτε,
 καὶ αὐτοὶ ἐλέγχετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σιώνεσθε αὐτῶν.
 καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἡρόμην, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγει-
 λα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνήσαι βέλομαι. τὸ γὰρ βελὴς τὸ ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ πρὸς ὁδὸν ποικιλήνης πρὸς τὸν δῆμον, καὶ τὸ ψήφισμα
 τὸ τέττε, ὃ ὅδ' εἰρήκῃ περὶ τῶν οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκίᾳ ἰού

bus, quas quis ipse euidenter nouit. age vero, si quemadmodum de genere, sic de acta vita Timarchi suffragium ferendum fuisset, vtrum teneretur, an vero non teneretur: et res in iudicio disceptata, vobisque proposita fuisset, vt nunc: non licuisset autem per legem aut decretum vel mihi accusare, vel isti causam dicere: sed praeco, qui nunc mihi astat, vos legitimo illo praeconio hortatus esset: PERFORATO CALCULO SVAM SENTENTIAM DECLARET IS CUI VIDETVR SCORTVM EGISSE TIMARCHVS INTEGRO AVTEM CUI NON: quidnam pronunciaffetis? satis scio, vos illum fuisse condemnaturos. quod si me quis vestrum roget, vnde ego sciam vtrum

vos istum condemnaturi fueritis? dixerim, eo quod libere mecum egeritis, ac differueritis: quando et vbi quisque id fecerit, ego vos commonefaciam. cum iste apud populum suggestum conscendisset: item, cum senatus anno superiore haberetur: praeterea, cum mentionem fecisset moenium reficiendorum, aut turris: aut vt aliquis quopiam abduceretur, cum dixisset: statim ridebatis, et clamabatis, et ipsi dicebatis cognomina rerum, quarum ei estis conscii. ac multa quidem vetera omittam: quae vero in ipsa concione acta sunt, cum ego Timarcho iudicium hoc denunciaui, ea vobis in memoriam reuocabo. nam cum senatus Areopagiticus

μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς,
 νῆ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον καὶ τὸν Απόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως ἔ-
 συνεδρία ἐκείνη βεβιωκώς· ἐπειδὴ δὲ πρὸς περὶ οἴοντος ἔ-
 λόβη εἶπεν ὅτι τότε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλὴ, καὶ οὐδὲ
 τὴ ἐρημίας ταύτης ἐ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί μὴ θαυμάσιον,
 ὃ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τὴ βουλῆς τὴ
 ἔξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν
 Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν· εἶναι γὰρ αὐτὸν τέττων ἐμπειρον. ἀγνο-
 ῆσας δὲ ὑμεῖς τὸν Θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ
 διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς μὲντοι, ὃ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀρεοπαγίται ἔτε
 κατηγόρεσθαι Τιμάρχου, ἔτε ἀπολογέμεθα· καὶ γὰρ ἡμῖν πάτριον
 ἐστίν· ἔχομεν δὲ τοιαύτῳ συγνώμῃ Τιμάρχω. ὅστις ἴσως, ἔφη,
 ὥσθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῖν ἐκάστω ἀνάλωμα γίνεσθαι.
 πάλιν, ἔφη τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπὸ τῆς
 παρ' ὑμῖν μὲν γέλῳος Θόρυβος. ὥς δὲ ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέ-
 δων καὶ τῶν λάκκων, οὐδὲ δύνασθαι αὐτὸς ἐδυνήθη. ἐνθεν καὶ
 παρέρχετο Πύρρανδρος ἑπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρξατο τὸν δῆμον εἰ-
 καὶ αἰχμῶνι γελῶντες παρέρχεται τὴ βουλῆς τὴ ἔξ Ἀρείου πάγου.
 ὑμεῖς δὲ ἔξεβάλετε αὐτὸν, ὑπολαβόντες, ἰσχυρῶς, ὃ Πύρρανδρε, ὅτι
 καὶ δεῖ γελᾶν τέττων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια,

giticus populum ex istius decreto accederet, quod iste fecerat de domiciliis in Pnyce: orationem nomine senatus Areopagitici habebat Autolycus: qui (ita me dii ament) bene honesteque et pro eius concilii dignitate vixerat: sed ubi tandem in orationis progressu dixit, senatum Timarchi sententiam de solitudine hac et loco in Pnyce improbare: ne miremini, inquit, Athenienses, si Timarchus peritia senatum superat: ibi vos plausum excitastis, et Autolycum vera loqui dixistis; esse enim eum locorum illorum peritum. Autolycus autem plausu vestro non intellecto, seuerio admodum vultu post interuallum dixit: nos Areopagitae, Athe-

VOL. II.

nienes, Timarchum nec accusamus, nec defendimus (neque enim patrium id nobis est) sed hanc veniam Timarcho damus. tum iste, fortassis, inquit, putauit in hoc silentio paruum a nostrum vnoquoque sumptum fieri. rursus ob silentium et paruum sumptum, maior vester eum excepit cum risu plausus. ut vero mentionem fecit arearum et canalium, risu pene emortui estis. ibi Pyrrhander prodit vos obiurgaturus: et rogat populum, an non pueret ridere praesente senatu Areopagitico. vos autem repudiato eo, respondistis: scimus, Pyrrhander, coram his non esse ridendum: sed res adeo fortis est veritas, ut omnis humanas cogitationes

F

tiones

ὥς πάντων Ἰπικρατῆ τῷ ἀνθρώπινον λογισμῷ. ταύτῃ ἐγὼ
 ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρηῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου
 τῷ Ἀθηναίων, ἢν ἀλάναι ψευδομαρτυριῶν ἔκαλως ἔχῃ. ἔκῃ
 ἄτοπον δὲ εἴη, ὃ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντι, αὐτοὶ
 βοᾷτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σιωπῶν τέτω, ἐμὲ δὲ λέ-
 γοντι Ἰπικλέηδε· καὶ μὴ γνομένης μὲν κρίσεως περὶ τῆς περὶ
 γμαῖος, ἤλω ἂν, γεγυῖναι δὲ ἐλέγχε, ἀποφύξειαι. Επειδὴ δὲ
 ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ Δημοφίλου πολιδουμά-
 των, βέλομαί τι καὶ ἄλλο πρᾶγμα περὶ τέτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ
 αὐτὸς ὅστις ἀνὴρ καὶ περὶ τὴν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύ-
 σατο. ἡπάσατο πᾶς εἶναι οἷον ἄρα ἐνεχέειν συνδικάζειν τὴν
 ἐκκλησίαν ἐς τὰλλα δικαστήρια, ὥστε καὶ νῦν Νικόστρατον καὶ
 περὶ τέτων κρίσεις αἱ μὲν πάλαι γεγονόσιν, αἱ δὲ νῦν ἐνεσ-
 σιν ἐπὶ. φέρε δὴ, περὶ τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 ἐτεράποντο ἀπολογίαν, ἢν περὶ Τίμαρχον νῦν, καὶ τὴν συναγορεύ-
 οντες αὐτῶν, καὶ ἡξίουν διαρρήδην πᾶν μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας, ἢ
 ὅτι δικαστὰς μὴ πειθῆναι ἅπαντα δὴ περὶ ἀνάγκη ἢν ἐκ τῆς λόγου
 τέττε μαρτυρεῖν, τὸν μὲν, ὡς ἐδίκασε, τὸν δὲ, ὡς ἐδικάζετο, περὶ
 καμμένης ἐκατέρω ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου ὥστε ἐνθάδε,
 ἂν τις μισθώσῃται πᾶν Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρις καὶ πάλιν, εἴαν τις
 Ἀθηναίων Ἰπὶ τῇ τῇ σώματι αἰχμῇ ἐκὼν μισθαρῇ. ἔστιν ἔν τῃ

tiones vincat. hoc ego testimonium vobis
 esse perhibitum existimo a populo Atheni-
 ensi, quod mendacii coargui nefas est. ab-
 surdum igitur fuerit, Athenienses, si me nihil
 dicente, ipsi proclamatis cognomentum fa-
 cinorum, quorum isti estis conscii, me vero
 dicente obliti estis: sique nullo de re iudicio
 facto condemnatus esset, re vero convicta
 absolueretur. Postquam autem suffragiorum
 memini, et actorum Demophili, aliud et-
 iam his de rebus exemplum adducam. idem
 enim hic vir prius etiam huiusmodi quip-
 piam gessit. conquestus est, esse quosdam qui
 instituerent corrumpere concionem, cetera-

que iudicia, quemadmodum etiam nunc Ni-
 costratus; et his de rebus iudicia quaedam
 olim facta sunt: quaedam etiam nunc fiunt.
 agite vero, per Deos immortales, si eadem
 qua nunc Timarchus eiusque patroni defen-
 sione usi fuissent, ac postulassent, ut aut ali-
 quis perspicue testificaretur de crimine, aut
 iudices non crederent: ea ratione omnino
 scilicet necessarium fuisset, illum testari se
 corrupisse, alium, se corruptum esse, cum
 in utrumque poena capitis legibus sancitum
 sit: quemadmodum hic, si quis aliquem
 Atheniensem ad contumeliam conduxerit,
 ac vicissim, si quis Atheniensis ultro ad de-
 decus

μάρις, ὅς τις ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος; ὅς ἐνεχέησθε τοιαύτην
 ποιῆσαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πραγμάτου; εἰ δὴ τοιαύτη. τί ἔστι; ἀπέφυ-
 γον ὁ κρινόμενος; μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν
 πολὺ, καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Απόλλω, ἐλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτι-
 κότες τούτου τοῦ ἀνθρώπου. οἱ μὲν γὰρ ὁ ταλαίπωρος, οὐ
 δυναμῶν γῆρας ἅμα καὶ πέναν ὑπενεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν
 ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσατο ταῖς συμφοραῖς· ὅστις δὲ ἐκ
 ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν
 ἐστὶ ἐν πόλει ἐκκλησίᾳ, ὑμᾶς αὖ ἐγώ γε ἡξίωσα μάρτυράς μοι
 γνέσθαι, τὴν δὲ αἰσα εἰδότες ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δὲ ὁ μὲν ἀγὼν ἐστὶν
 Ἀθήνησιν, ὁ δὲ αὐτοὶ δικασαί μοι καὶ μάρτυρες ἐσὲ τῶν λόγων,
 ἐμοὶ μὲν ἀναμνήσκων τοσούτου, ὑμᾶς δὲ μοι μὴ ἀπιστεῖν. καὶ γὰρ
 ἐμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὃ Ἀθῆναιος, εἶχ' ὑπὲρ αὐτῶ μόνον
 ἐσπεύδοντα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τῶν ταῦτα διαπεπρα-
 γμῶν αὐτῶ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρῶξις αὐτῇ ἔσται, ὥσπερ εἶωθε γίνεσθαι,
 λάθρα, καὶ ἐν ἐρημίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις· ὁ δὲ αἰσα μὲν εἰδὼς,
 κατὰ χυμῶν δὲ τινὰ τῶν πολιτῶν, εἰν ἀληθῆ μαρτυρῇ, ἐνοχὸς
 ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιμύοις· ὁ δὲ κρινόμενος, κατὰ μεμαρτυρη-
 μένῳ ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίβ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἀξιώσθαι μὴ εἶναι ὡς
 γνώσκε, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι ἀνέστη· ὁ νόμος καὶ ἡ
 ἀλήθεια· καὶ δέδεικται φανερά ὁδὸς δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργῶν-

decus se prostituerit. est vero aut testis qui
 testificatus sit, aut accusator qui factum eo
 pacto demonstrare instituerit? nullus utique.
 quid ergo? absoluti sunt rei? non meher-
 cule, sed capite poenas dederunt: cum qui-
 dem eorum peccatum sit longe minus istius
 flagitiis. nam illi miseri, cum non possent
 paupertatem simul, et senectutem tolerare,
 quae grauissima in rebus humanis mala sunt,
 in eas calamitates inciderunt: iste eo quod
 suam petulantiam noluit coercere. quod si
 causa haec in alia vrbe ageretur, vos ego
 testis citassem, ut qui optime sciretis, me
 dicere verum: sed cum Athenis agatur, at-

que iidem meae fitis et iudices et testes ora-
 tionis, meum est, vos admonere, vestrum
 credere. Timarchus etenim mihi videtur,
 iudices, non suum duntaxat negocium agere,
 sed ceterorum etiam, qui eadem cum ipso
 facinora commiserunt, nam si scelus ipsum,
 ut solet, clam committetur, atque in solitu-
 dine et in aedibus priuatis: qui autem opti-
 me nouit, atque ciuium aliquem probro
 afficit, si verum testimonium dixerit, in ma-
 ximis periculis versabitur: reus autem suae
 vitae ac veritatis oppressus testimonio postu-
 labit, ut de se iudicium fiat, non ex sui no-
 titia, sed ex testimoniis: tolletur et lex et
 veri-

τες ἀποφύξον). τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικοῦντων, λάθρα δὲ τοῦτο πρᾶττόντων, δώσῃ δίκην; καὶ γὰρ τέτων ④ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ αἰνέσις, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, πῶς αἰσχρὸν τῷ θανάτῳ ζημιούται ④ δὲ λαθόντες, ὧς ἕξαστοι γινόμενοι, κείνον ἐν τοῖς δικαστηρίοις. οὐρίσκε) γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐν τῶν εἰκότων, κηρύσσας δὲ πῶς αἰσχρὸν τῷ βελῇ τῇ ἐξ Ἀρείας πάγος, τῷ ἀκρεβέστατῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἐναλχῶς τεθνήσκον ἐν τῷ βελουπείῳ τέτῳ δὲ πάντῃ ἐπὶ τῶν κηρύσσας ποσειδάμονας, αἰνέσις· ἤδη δὲ τινὰς κακῶς πάντῃ διαλεχθέντας, κηρύγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. εἰ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, εἰδὲ ἐκ τῶν μαρτύρων, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίστασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τὸ τοῦ συνεδρίου δοκιμῆς ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσατε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔσω πισότερον ὧν αὐτοὶ συνίστα καὶ πέπεισθε πρὸς Τιμάρχου τέτῳ· ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τῆς παρόψεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. ④ μὲν γὰρ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τιμάρχου, καὶ τῶν τέτῳ ἐπιτηδεύματων, διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο.

veritas, et evidens monstrata erit via, qua homines maximis constricti facinoribus elaborantur. quis enim aut grassator, aut fur, aut adulter, aut homicida, aut grauissimorum scelerum designator, modo occulte faciat, dabit poenas? inter hos enim, ii qui in ipso facinore deprehenduntur, et fatentur, statim occiduntur: qui autem clam fecerunt, et inficiando sunt, in iudicium adducuntur. veritas enim coniecturis quibusdam verisimilibus indagatur. in quo vti potestis exemplo senatus Areopagitici, quo nullum est vrbe diligentius concilium. multos enim ego vidi nuper in ea curia, cum optime dixissent, et testis produxissent, succubuisse: atque

etiam aliquos, causa male perorata, et nullis testibus confirmata, vicisse. neque enim ex oratione duntaxat, neque ex testibus, sed ex sua conscientia et indagatione suffragium ferunt. itaque hoc concilium in vrbe semper est cum auctoritate. ad eundem igitur modum et vos, Athenienses, in hac facite controuersia; ac primum nihil vobis sit credibilis eo quod ipsi scitis, ac persuasum habetis de Timarcho: deinde rem aestimate non ex praesenti, sed ex praeterito tempore. nam qui sermones superiori tempore fiebant de Timarcho eiusque studiis, eo quod veri essent, fiebant: qui autem hoc die dicuntur, propter hoc discrimen, vestri decipiendi gratia.

Θ' δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθισόμενοι, διὰ τὴν κείσιν, τῆς ὑμετέ-
ρας ἀπάτης ἕνεκα. ἀπόδοτε ἐν τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρένῳ, ἢ
τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς αὐτοὶ σιώσει. Καὶ τοι λογογράφος γέ τις
φησὶν, ὁ μηχανώμενος αὐτοῖς τὴν ἀπολογία, ἐναντία με λέγειν
ἐμαυτῷ. εἰ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον
πεπορνύσθαι, ἢ τὰ πατρῷα κατεδεδόκεναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέ-
ναι πὶ τοῦ σώματος, παιδὸς εἶναι φησὶ τὸ ὅτι τὰ πατρῷα κα-
τεδεδόκεναι, ἀνδρός. ἐπὶ δὲ τὰς κατὰ χυμὸν ἐαυτὸς, μιᾶς
φησὶ πράξεως εἰς πρᾶγμα. ἀποθαυμάζων οὐκ ἀειέχων
καὶ τετραδύμενος καὶ τὴν ἀγορὴν, εἰ ὅτι πεπορνύκε τε καὶ τὰ
πατρῷα κατεδεδόκεν. εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχῃ, ἐγὼ
σαφές εἶναι αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ
ἀντήκεν ἢ τὴν ἐπικλήρεν ἔσθια, ἢν Ηγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔφημε,
καὶ τὸ δαγύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς Τιμομάχης ἀποδημίας,
ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν
ἀπολώλη, καὶ κατεκλύβητο, καὶ κατωψοφάγητο· ἔτοσι δ' ἕξωρος
ἐγένετο· ἐδίδου δ' εἰκότως ἔδει οὐδέν· ἢ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ
ἀνόσιος αἰεὶ τὰς τῶν αὐτῶν ἐπεδίμῃ, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρα-
σίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε, καὶ μηδὲν ἀπεφύετο
εἰς τὸ καθ' ἡμέραν εἶναι. ἐνταῦθα ἤδη ἐτρέπετο ἐπὶ τὸ καταφα-

gratia. apponite ergo calculum longiori tem-
pori, et veritati, et conscientiae vestrae.
Enimuero scriptor quidam orationum, qui
defensionem eis concinnat, me ipsum pu-
gnare mecum asserit. neque enim ei posse
fieri videtur, ut idem homo et quaestum
corpore fecerit et decoxerit. nam peccatum
aliquod in suum corpus admisisse, id pueri
esse ait: patrimonium autem per luxum ab-
sumpsisse, viri. praeterea eos qui semetipsos
probris afficiant, ob eam rem exigere mer-
cedes asserit. proinde admirabundus circuit
in foro, portentum esse simile dictitans, si
idem et quaestum corpore fecerit, et deco-
xerit. quae si quis est qui nesciat quomodo

se habeant, ego dabo operam ut verbis ea de-
finiam planius. nam dum opes orbae puellae,
quam Hegesander Timarchi maritus duxe-
rat, sumptus tolerare poterant, et ea pecunia
quam ex Timomachea peregrinatione retu-
lerat: luxuriosissime lautissimeque vivebant.
sed cum et illa perissent, alea et cupediis
exhausta: et iste iam exoletus esset: nemo-
que iam, ut fieri solet, quicquam ei largire-
tur: ingenium autem eius importunum et
nefarium eadem subinde postularet, et pro
inexplebili intemperantiae siti aliud atque
aliud imperaret, quod pro quotidiana con-
suetudine absumeretur: tum demum ad pa-
ternas facultates deuorandas se conuertit.
neque

γῆν τιμὴν πατρῶαν εἶσαν. καὶ εἰ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ οἶόν τ' εἶπεν, καὶ κατέπιεν, ἔτι γὰρ εἰδὲ τ' ἀξίας ἕκαστον τῶν κλημάτων ἀπεδίδοιο, εἰδὲ ἰδυῖα ἀναμύρειν τὸ πλεόν, εἰδὲ τὸ λυσίελου, ἀλλὰ ἔτι ἤδη διεισκομὴν ἀπεδίδοιο. ἔτις ἠπαίειλο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τέτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ εἶσαν ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν αὖ ἐλαιτέρῳ, ἔπειτα δ' εἰδὲ αὐτὴν διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ ὅπως τ' πόλεως, ἐχάριαν δὲ Σφητῶν, Αλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δημουργὸς τ' σκυτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν ἕκαστος τέτῳ δὴ ὀβολὸς ἀπέφερε τ' ἡμέρας, ὁ δ' ἠγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, τριώβολον ἔτι δὲ πρὸς τέτοις, γυναῖκα ἀμόργνα ἐπισαμύλειν ἐργάζεσθαι, καὶ ἐργαλεπὰ εἰς τιμὴν ἀγορᾶν ἐκφέρεισαν, καὶ ἄνδρα ποικιλῆν, καὶ ὀφείλωντας τινὰς ἀπὸ δαγύριον καὶ ἐπιπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆς λέγω, ἐνταῦθα μὲν τοι νῆ Δία σαφῶς πάντῃ καὶ διαρρήδην ἐργῶ μαρτυρήσας ὑμῖν τὰς μάρτυρας παρῆξομαι. εἰδὲ γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, εἰδὲ αἰχμῶν πρὸς εἶσαι εἰδεμία τῷ τάλῃ μάρτυρῃ. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τιμὴν ἐν ἄσφ' ἀπέδοιο ἔπειτα Ναυσικράτης τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ ὑστερον δ' αὐτὴν ἐπείαλο πρὸς ἔτι Ναυσικράτοις εἰκοσι μνῶν Κλεάνειος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐχάπαν ἐπείαλο παρ' αὐτῷ Μνησίθεος ὁ Μυρρινέσιος, τόπον μὲν πολλὸν, δεινὸς δ' ἐξηγριωμῶν ὑπὸ τέτῳ· τὸ δ' Αλωπεκῆσι χω-

neque vero deuorauit solum, sed si dici fas est, etiam exhausit. neque enim iusto quamque possessionem precio distraxit, neque auctionatus est, aut utilitatis rationem ducere potuit, sed tanti vendidit, quantum in praesentia offerebatur. tanto impetu ad voluptates ferebatur, nam eas illi pater facultates reliquerat, unde alius etiam reipublicae contulisset: eas vero iste ne conseruare quidem potuit. videlicet domum urbanam, fundum Sphettium, aliud praedium Alopecense: praeterea seruos futurae artis peritos novem aut decem: quorum quisque binos isti obolos in dies singulos pendebat, opificii vero magister ternos: ad haec mulierem byssi te-

xendae peritam, et subtilia opera in forum afferre solitam, et hominem phrygionem, et quosdam obaeratos, suppellectilia denique. et haec ut vere a me dici constet, nunc demum eos producam, qui plane atque aperte re ipsa testificentur. neque enim hic vllum periculum aut dedecus, ut illic, verum testimonium perhibenti accedet. nam vrbapas aedis Nausicrati Comico histrioni vendidit; post autem eas a Nausicrate xx. minis emit Cleaenetus, chori magister: fundum emit ab eo Mnesitheus Myrrhinusius, amplum illum quidem, sed istius culpa prorsus tribulis et sentibus oblitum: Alopecense porro praedium quod a moenibus xi. aut

είον, ὃ ἦν ἀποθεῖν ἔτερος ἑνδεκά ἢ δώδεκα στάδια· ἱκελευσθε
 καὶ ἀντιβολήσας τῷ πατρὶ, ὡς ἐγὼ συνθάνομαι, εἶσαι καὶ μὴ δό-
 δόσθ, ἀλλ', εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐπὶ αὐτῇ ὑπολιπεῖν αὐτῇ· ἔδ' ἐ τοῦ-
 τε ἔχω εἰς ἀπέχου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπέδοτο δι' ἑλπίων δραχμῶν.
 καὶ τῶν θρασυαίων καὶ τῶν οἰκετῶν ἔδ' ἐνα κατέλιπεν, ἀλλὰ
 πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέ-
 λιπεν αὐτῷ ὁ πατήρ, μάρτυρας παρῆξομαι· ὅτ' εἰ μὴ φησι
 πεπραχέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ πείσεται. ὡς δ' ἐ
 καὶ δ' ἐγὼ τισὶν ἐδάνειζεν, ὃ κομισάμενος ὅτ' ἀνέλωκε, μάρ-
 τυρα παρῆξομαι ὑμῖν Μεταγὴν τὸν Σφήτιον, ὃς ὠφείλησε μὲν
 ἐκείνῳ πλείους ἢ τετράκοντα μνᾶς· ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτή-
 σαντος ἔτερος, τέτρω ἀπέδωκεν ἐπὶ αὐτῷ μνᾶς Τιμάρχῳ, καὶ
 μοι καὶ Μεταγὴν τὸν Σφήτιον. πασὼν δ' ἐπὶ πρώτῳ ἀνάγνωθι
 τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τῇ τὴν οἰκίαν περιεμύς, καὶ τὰς ἄλ-
 λας ἀπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.
 ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατήρ αὐτῷ δ' ἐγὼ τισὶν ὅσα ὀλίγον, ὃ ὅτ' ἐ
 ἠφάνισε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέ-
 δοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα, ἀνδρῶν δ' ἐπὶ εἰρημῶν χωρίων· Κη-
 φισιάσιν ἑτέραν ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο ἐν τῇ δ' ἐ-
 γυρείοις, ἐν μὲν ἐν Αὐλώνι, ἑτέραν δ' ἐπὶ Θρασύλῳ. ὅθεν δ' ἐ ταῦτ'
 ὑπόρρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν ἔτσι περὶ ἀδελφοί, Εὐπόλεμος τε ὁ

xii. stadia distat, supplicante et obtestante matre ut retineret, neque venderet, et, si non in aliud, saltem ad sepulturam suam reseruaret, ne ab eo quidem praedio abstinuit: sed id quoque duobus drachmarum millibus vendidit. neque ancillarum aut servorum ullum retinuit, sed omnis venundedit. quae non fingi a me ex eo intelligitur, quod testimoniis declarabitur, haec ei a patre relicta fuisse: quae si se vendidisse negat, corpora servorum in conspectum producat. eundem etiam isti aes alienum reliquisse, idque ab isto absumptum esse, Metagenis Sphettii testimonio probabo: qui quidem illi amplius xxx. minas debuerat: id

vero quod reliquum fuerat, defuncto patre reddidit, septem minas. accersere mihi Metagenem Sphettium. sed primum omnium lege Nausicratis testimonium, qui aedis emit, et cetera cape omnia, quorum in oratione mentionem feci. TESTIMONIA. iam patrem eius argenti non parum possedisse, quod iste dissipavit, hoc vobis demonstrabo. veritus enim munera publica, possessiones quas habuit vendidit, praeter praedia supra commemorata: videlicet alium agrum Cephisiensem, Amphitropensis officinas duas in argentifodinis: alteram in Aulone, alteram ad Thrasylum. eas autem unde sit consecutus exponam. tres fuerunt fratres. Eupolemus

παιδοτρέφης, καὶ Αρείζηλος ὁ τέττα πατήρ, καὶ Αρίγνωτος, ὅς ἐστι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τὰς ὀφθαλμούς. τῶν πρώτων ἐτελεύτησεν, ἀνεμῆτε τὴν εὐσείας ἕως, Εὐπόλεμος, δεύτερος δὲ Αρείζηλος, ὁ Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δὲ ἔζη, πᾶσαν τὴν εὐσίαν διεχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν πρὸς τὰ ὄμματά. Αρίγνωτος, καὶ διὰ τὸ τελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον καὶ πῶς καὶ εἰς προφὴν σωλαξάμενος εἶδεν τὸν Αρίγνωτον. ἐπειδὴ ὅτι καὶ ὁ Αρείζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τοιοῦτος πατήρ, τὰς μὲν πρώτοις χρόνοις, ἕως παῖς ἦν ὄντα, ἀπαντα τὰ μέτρια πρὸς τὴν ἡλικίαν ἐγίνετο τῷ Αρίγνωτῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐνεγράφη Τιμάρχος ὄντα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγίνετο τὴν εὐσίαν, παρυσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἡτυχηκότα, θείον ἑαυτοῦ, τὴν τε εὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τὴν ἐπιτηδείων εὐδὲν εἶδεν τῷ Αρίγνωτῳ, ἀλλὰ φεικίδεν ἐκ τοσαύτης εὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνατοῖς μισοφορεῖν. καὶ τὸ τελευτάειον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος ὅτι πρεσβύτερος τὴν γνομῆν τῶν ἀδυνατοῖς δοκιμασίας, καὶ ἱκετησίαν θέντος εἰς τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ, βελουτὴς ὢν, καὶ παροτρυνόμενος ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν, ὅτι ἠξίωσεν αὐτῷ συγκαταβαίνειν, ἀλλὰ φεικίδεν ἀπολέσαντα τὸν τὴν πρὸς τὴν ἀντιλήψιν μισθόν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, καλεῖται μοι Αρίγνωτον Σφήτιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε.

mus lanista, Arizelus istius pater, et Arignotus, etiam nunc superstes, senex, orbus oculis. horum primus obiit Eupolemus, non diuiso patrimonio: secundus Arizelus, Timarchi pater. qui, dum vivebat, omnis facultates tractabat propter Arignoti morbum, et oculorum calamitatem, atque obitum Eupolemi: certamque Arignoto pecuniam, quam ei pro victu ordinarat, pensabat. ut autem Arizelus etiam, Timarchi pater obierat: primis quidem temporibus, dum iste puer adhuc erat, Arignoto a tutoribus aequa omnia praestabantur: posteaquam vero in album civitatis inscriptus est Timarchus, atque opes in suam redegit potestatem, repulso

homine sene et calamitoso, eoque patre suo, cum facultates occultavit, tum Arignoto nihil suppeditavit: sed in tantis opibus nomen inter inopes et caesarios dare passus est. denique, id quod est omnium grauissimum, cum senex inopum explorationi non interfuisset, atque senatui pro mercede impetranda supplicasset, iste cum et senator et praeses eo die esset, illi patrocinari noluit sed amittere mercedem senatoriam passus est. quae ut vere me dicere constet, voca Arignotum, eiusque testimonium recita. TESTIMONIUM. at vero, dicet quispiam, eum paternis aedibus venditis, quasdam alias in vrbe comparasse: ac profundo,

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἀλλ' ἴσως ἂν τις εἴποι, ὡς δ' ἀποδόμιμος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἐτέρων ἀλλοτρίων τοῦ ἄστεος ἐκλήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐχαπᾶς καὶ τῆς χωρίας τῆς Αλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημουργῶν, καὶ τῶν ἄλλων, εἰς τὰ γυρεῖά π' καλεσκαυάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς παρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι τῆτο. λοιπὸν ἔδεν, οὐκ οἰκία, καὶ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, καὶ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' ἔδεν, ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακῆργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τέτω ἀντὶ τῶν πατρῴων παύεισι βδελυγία, συκοφαντία, φθόσος, τρυφή, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἔπισσας ἐρυθραῖαν ἐπὶ τοῖς αἰχρεῖσι. ἔξ ὧν ἂν ὁ κακιστὸς καὶ ἀλυσιελέστατος πολίτης γένοιτο. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῴα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πάποτε κύριος γέγονεν. ἔτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἣν πῖνα πάποτε οὐκ ἤρξεν δρχήν, ἐδεμίαν λαχὼν, ἐδὲ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ πάσας παύει τὰς νόμους πριάμιμος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἡ τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ γυρόμιμος, πλείστα μὲν τὴν πόλιν ἐβλάψε, δῶρα λαμβάνων παύει τῶν καὶ δικαίως δρχαίων, μάλιστα δὲ ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπαθιυῶν τὰς μηδὲν ἡδικοτάτας. ἤρξε δὲ ἐν Ἀνδρῶ, πριάμιμος τὴν δρχήν τριακοντα μῶν, δανεισάμιμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μῆαν, ὑπορίαν τῇ βδελυγίᾳ τὰς συμμαχοὺς τὰς ὑμετέρας

fundo, et Alopecensi praedio, et opificibus, ac ceteris, in argentifodinas aliquid contulisse, ut et patrem eius olim. atqui res se ita non habet. nihil restat, non domus, non villa, non fundus, non serui, non aes alienum, non aliud quicquam, unde homines non malefici viuunt. sed isti loco patrimonii superest improbitas, calumnia, confidentia, deliciae, ignauia, impudentia, erubescendi ob turpitudinem inscitia: quibus e rebus cuius pessimus et nequissimus constari queat. Neque vero patrimonium duntaxat absumpsit, sed publica vestra, quibus vnquam potitus fuit. nam is quum ea sit aetate, quam vos videtis, nullus magistratus est

VOL. II.

omnium, quem non gesserit, non illum quidem sorte oblatum, aut suffragio mandatum, sed omnis precio contra leges redemptos. quorum ego plurimis omisissis, duorum duntaxat aut trium faciam mentionem. censor factus, plurimum reipublicae nocuit, cum muneribus ab iis accipiendis, qui rem male gesserant, tum iis maxime calumniandis, qui rationes referebant, et nihil peccarant. imperauit etiam Andri, imperio xxx. minis redempto, ac nouenis obolis in minam pecunia mutuo sumpta: ut vestrorum sociorum opibus suam improbitatem expleret. tantamque petulantiam in hominum ingenuorum uxores ostentauit, quan-

G

ποιοῦμετος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλαφθέραν
 ἀνθρώπων γυναικας, ἢ ἴσως ἕδεις πώποδ' ἑτερος· οὐκ ἔδυνα ἐγὼ
 πῶσα καλῶ δίδω, τὴν αὐτὴ συμφορὰν, ἣν εἴλετο σιγαῖν, εἰς πολ-
 λὰς ἐκμαρτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καὶ ἀλείπω σκοπεῖν. τί δὲ
 προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθηναίων ὕβρισιν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον,
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων,
 ἐχθρῶν ἐφεσπιάτων, τῆτον αὐτὸν λαβόντα ἀδεῖαν ἢ ἐξέσσαν καὶ
 δρχίαν, τίς οὐ ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέσθαι τὴ τῶν ἀσελγεστάτων
 ἔργων; ἦδη καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, πολλάκις ἐνεθυμήθην
 τίω δ' ὀπυχίαν τίω τ' ἡμετέρας πόλεως, καὶ πάλαι μὲν καὶ ἄλλα,
 ἔχ' ἥμισυ καὶ καὶ ταῦτα, ὅτι καὶ ἐκείνοις τὰς χρόνους ἕδεις ἐβί-
 νετο τ' Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής. Ἀλλ' ἴσως καθ' αὐτὸν μὲν ἀρχων,
 Φαῦλος ἦν ὄντα, μετ' πλειόνων δ', Ἰππικῆς. πῶθεν; ἔτος, ὃ Ἀθη-
 ναῖοι, βελουτὴς ἐγέρτο Ἰππὶ ἀρχοντὶ Νικοφῆμ. ἀπαντα μὲν
 ἐν διεξελθεῖν αὐτὸν ἐν τῇ τῇ ἐκαστῇ ἐκακέρησε, πρὸς μικρὸν
 μέροσ' τ' ἡμέρας οὐκ ἄξιον Ἰππικεῖν αὐτὸν ἐν ἐγλυτάτῳ τῆς
 αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρῶσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχείων. ἐπὶ
 τοίνυν ἔστω αὐτὸ ἀρχοντὶ, ὅτ' ἐβέλευεν ὄντα, ταμίας ἦν τῶν τῆς
 θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλης ἀδελφός. ἐκλεπὶον δ' τῆς πόλεως
 κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰδομένῳ δ' τὸ
 πρᾶγμα ἀντὶ Ἰππικῆς Πάμφιλῳ ὁ Ἀχερδύσιος, πρὸς πρᾶ-

quantam nemo alius vnquam: quorum ego
 neminem huc voco, ad suam calamitatem,
 quam silentio tegere statuit, publice testan-
 dam: sed id vobis relinquo cogitandum.
 quid vero exspectatis? qui se Athenis inso-
 lenter gerit, non in alios duntaxat, sed et in
 suum ipsius corpus, cum leges sint, cum vos
 videatis, cum inimici ei immineant: eum
 licentiam nactum, et auctoritatem atque
 imperium, quis speret vllum praetermisisse
 spurcissimum facinus? ac mihi profecto saepe
 subiit felicitatem nostrae urbis mirari,
 cum ob alia multa, tum ob illud maxime,
 quod eo tempore nullus urbis Andriorum

emptor exstitit. Sed fortassis per se magistra-
 tus fuit improbus, cum collegis autem mo-
 deratus. vnde? iste, Athenienses, senator
 factus est praetore Nicophemo. omnia por-
 ro eius facinora illo anno edita, exigua die-
 culae parte velle recensere, absurdum fuerit:
 quae autem crimini huius iudicii maxime
 sunt affinia, ea exponam breuiter. eodem
 igitur praetore, cum iste senator esset, Mi-
 neruae quaestor fuit Hegesander, Crobyli
 frater. furabantur autem clam, et magna
 cum fide amicitiae M. drachmas ciuitati.
 qua re vir bonus, Pamphilus Acherdusius,
 cui cum isto simultatis aliquid intercedebat,
 ani-

τας τὶ τῷτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας ἦσθε, εἶπεν ὁμῶς, ὧς
 Ἀθηναῖοι, κλέψαντες ὑμῶν κοινὴν ἀνὴρ ἐ γυνὴν χιλίας δραχμῶν.
 θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνή, καὶ πῶς ὁ λόγος, εἶπε
 μηδὲν διαλιπὼν· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Η-
 γίστανδρος ἐκείνος καὶ, ἔφη, πρῶτον δὲ ἦν ἐ αὐτὸς Λεωδά-
 μαχος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος ἦτοσιν. ὃν δὲ τρέπον κλέψας
 τὸ δαργύριον, ἐγὼ εἶδον. μὴ ταῦτα ἤδη διεξήκει πρὸς τοῦ πρᾶγμα-
 τος, καὶ μάλα εἰδότες καὶ σαφῶς. διδάξας δὲ ταῦτα, τί ἔτι ἐστὶν,
 ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ συμβουλεύω ὑμῖν; εἰάν μὲν ἡ βελὴ καταγνώ-
 σα τῷτοῦ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικασθῇ πρὸς ἀδίκον,
 δότε τιλὸν δῶρεάν αὐτοῖς· εἰάν δὲ μὴ κολάσῃ, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς
 ἐκείνῳ αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μὴ ταῦτα ὡς ἐπα-
 νῆλθεν ἡ βελὴ πρὸς τὸ βελουτεῖον, ὅτε ἐκφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν,
 ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δὲ ἐ παρέδωκε δικασθῆναι, εἰδὲ
 ὅτι ἐλάσεν ἐκ τῆ βελουτείας, ἀχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δὲ
 ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ δῶρεός ἀπετύγχανε. μὴ τοίνυν φανῆτε, ὦ Ἀ-
 θηναῖοι, τῇ μὲν βελῇ χαλεπήναντες, καὶ πρὸς ἀκοσίους ἀνδρας τῶν
 πολιτῶν ἀσεφανώτερος ποιήσαντες, ὅτι τῷτον οὐκ ἐπρωθήσαντο,
 αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε καὶ τὸν τῇ βελῇ μὴ συνενεκόντα ῥήτορα, τοῦτον
 τῷ δήμῳ ἀειποιήσατε. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ
 τοιοῦτος, πρὸς δὲ τὰς χειρονομητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶ-

animaduersa, commotus in concione fur-
 rexit, ac dixit: Athenienses, furantur vobis
 communiter maritus et vxor mille drachmas.
 vobis autem admiratis, quo pacto maritus et
 vxor, et quid ea sibi vellet oratio, paulo
 post: ignoratis quid dicam? maritus nunc
 est, inquit, Hegesander ille, qui vxor olim
 et ipse fuit Leodamantis: vxor, Timar-
 chus. quo autem pacto pecunia furripiatur,
 ego dicam. ac deinde rem exponebat, eam-
 que valde probabiliter dilucideque. his com-
 memoratis. quid ergo, inquit, consilii do
 vobis? si senatus istum iniuriæ condemna-
 tum, et frondium suffragio repudiatum iu-

dicio tradiderit, praemium de more eis
 datote: si vero non punierint, ne datote,
 sed illo die recordamini. post senatus in cu-
 riam reuersus frondium quidem suffragio
 istum eiecit, sed dicenda sententia recepit.
 quia vero nec iudicio tradiderat, nec e curia
 eiecerat (equidem cum dolore dico, sed dico
 necessario) praemio caruit. nolite igitur
 committere, Athenienses, cum senatui suc-
 censueritis, et quingentis ciuibz coronas
 ademeritis propter istum non punitum, vt
 eundem ipsi non puniatis: et oratorem qui
 senatui non profuit, populo conseruetis. At
 in magistratibus sorte obuenientibus est ta-
 lis:

δεν, ὡς παρ' αὐτοῦτος ἐξηλέχθη κλέπτης ὢν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν
 ἐξετάσης τῷ ξένῳ ἐν Ερετρίας, μόνῳ τῷ ἐξετάσῳ ὁμολογῆ
 λαβεῖν ἀργύριον, ἢ ἂν παρ' ἐπιδόματος ἀπελοφεῖτο, ἀλλ' αὐτὸς
 παρ' ἐπιδόματος ἐκείθεν, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς ὅ τοις μὲν
 ἐξάρνοις ἐπεπλήσατε ταλάνη ἐκάστω, τέτρω ὅ τειάκοιτα μιν
 ὅ δὲ νόμοι κελύουσι τῷ κλέπῳ τὰς μὲν ὁμολογῶντας θανάτω
 ζημιᾶς, τὰς δὲ ἀνερμύους κείνας. τοιγαρὲν ἔτως ὑμῶν κατε-
 φρόνησεν, ὥς αὐτὸς ἐπὶ ταῖς δημοσίαις διαψηφίσει διχιλίας
 ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθλιωαῖα, ἔνα
 τῷ πολιτῶν, ἀπελιδύεσθαι εἶναι αὐτοῦ, καὶ πείσας διαψηφί-
 σας τὰς δημότας, ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ἢ
 λαβὼν εἰς τὴν αὐτῆς χεῖρα τὰ ἱερά, ἢ ὁμώσας μὴ λαβεῖν δῶρα
 μήτε λήψας, καὶ ἐπομόσας τὰς ὁρκίους θεάς, καὶ τὴν ἐξώλειαν
 ἐπαρσάμενῳ αὐτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ Λευκωνίδου τοῦ
 Φιλωτάδου κηδεστῆ, διὰ Φιλήμονος τῆς ὑποκειτῆς, εἰκοσι μινῶς,
 αἷς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρὰ Φιλοξένῳ ἀνῆλθε τὴν ἑταῖραν, καὶ
 πρῶτον τὸν ἀγῶνα, ἢ τὸν ὅρκον ἐπώρησεν. ὅτι ὅ αἰσθητὴ λέγω,
 καλὴ μοι Φιλήμονα τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευ-
 κωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστὴν, ἢ τῷ συνθηκῶν ἀνῆλθε τὰ
 ἀντίγραφα, καθὼς τὴν πρῶτον ἐποίησατο τῆς ἀγῶνος. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

lis: in iis autem qui electione creantur,
 melior. ecquis vero vestrum ignorat, quanta
 eum infamia peculatus sit conuictus? missus
 enim a vobis ad habendum delectum pere-
 grinorum Eretriae militum, solus collega-
 rum se argentum accepisse fatebatur: neque
 causam dicebat, sed statim iniuriam confi-
 tens, mulctam grauiorem deprecabatur. vos
 autem eorum cuique qui inficias ierant mul-
 ctam talento aestimastis, isti triginta minis:
 cum leges iubeant furem confitentem capite
 plecti, negantem in iudicium adduci. pro-
 inde ita vos contempsit, vt in ferendis de
 iure ciuitatis suffragiis bis mille drachmas
 acceperit. nam cum Philotadem Cydathe-

naensem, hominem ciuem, libertum esse
 suum asseruisset, ac popularibus persuasisset,
 vt eum repudiarent: suscepta in iudicio ac-
 cusatione, sacrisque in manus acceptis, dato-
 que iureiurando testatus, se dona nec cepisse,
 neque capturum esse, deos iurisiurandi prae-
 sides obtestatus, et exitium sibi ipsi impreca-
 tus, celare non potuit, se a Leuconide Phi-
 lotadis affine per Philemonem histrionem
 xx. minas accepisse, quas exiguo tempore
 in Philoxenam meretricem impendit. sic et
 praeuaricatus est, et peierauit. ac vt vera
 dicere me constet, voca mihi Philemonem,
 qui argentum Timarcho dedit, et Leuco-
 nidem Philotadis affinem, et pactionis exem-
 plum

ΣΤΗΝΘΗΚΑΙ. Περὶ μὲν ἔν τες πολίτας ἔ τες οἰκείας οἷος γεγέ-
νη), ἔ τὴν πατρίαν ἔσαν ὡς αἰχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν
τὴν εἰς τὸ ἑαυτῆ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, συνίσε μὲν καὶ πρὶν
ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δὲ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκῃ καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λό-
γῳ. δύο δέ μοι τ' κατηγορίας εἶδη λείπειται, ἐφ' οἷς ἑμαυτὸν
τ' εἰπεῖν ὄχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πᾶσαις ὑπὲρ τ' πόλεως
ὡς περὶ ἑμένα, ὑμᾶς τε βυλοίμην ἂν ἀκῶσαι οἷς ἐγὼ μέλλω
λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νῦν, καὶ παρολβεῖν ἀμαθῶς. ἔστι δὲ
ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγῳ, παρολβήσεαι τ' ἀπολογίας, ἥς ἀκούω
μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τέτο με παρολβήσῃ, ὁ τὰς τῶν λόγων
τέχνας κατεπαγγελμόνους ὅτι νέους διδάσκειν, ἀπάτη πρὶν πα-
ρολβήσῃ ὑμᾶς ἀφελή) τὸ τ' πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύ-
τερος ἔστι μοι λόγῳ, παρολβήσεαι τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὅρῳ
ἔ πολλὰς μὲν τῶν νεωτέρων παρολβήσεαι πρὸς τὴν δικαιοσύνην,
πολλὰς δὲ τῶν πρεσβυτέρων· ὅτι ἐλαχίστας δὲ τῶν ἐκ τῆς ἄλλης
Ελλάδος συνελευμένων ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν οὐς μὴ νομίζετ' ἐμὲ
θεωρήσονται ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομνύουσιν, εἰ μὴ
μόνον οὐ νομοθετεῖν ἐπίστατε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ
μὴ καλὰ δυνάσθε· καὶ εἰ πρᾶν ἐπίστατε τὰς ἀνδρας τὰς αἰσθῆς,
καὶ εἰ θέλετε κολάζειν τὰς ἀνείδῃ τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρὰ

plum recita, ut videant quo pacto causam ven-
diderit. TESTIMONIUM. PACTIO. Qua-
lis igitur in ciuis et cognatos suos fuerit, et
patrimonium quam turpiter absumpserit, et
ut suum corpus affici probris non recusarit,
id quidem sciistis, prius etiam quam ego
dixissem: sed et mea vos oratio, quantum
fatis est, commonefecit. reliqua porro mihi
duo sunt accusationis genera: de quibus ut
et ego ita dicere queam pro republica, ut
institui, deos immortalis precor: et vos ea
quae dicturus sum, attente atque intelligen-
ter audire vellem. continet autem prior mea
oratio praenarrationem defensionis, quam
institutam esse audio: ne ea praetermissa, is

qui se dicendi artem adolescentes edocturum
pollicetur, fraude aliqua iniecta, id vobis
eripiat quod est e republica. altera, cohorta-
tionem ciuium ad virtutem. multos enim et
adolescentes et senes astare iudicio video:
neque paucos etiam e reliqua Graecia ad
audiendum conuenisse: quos adesse non mei,
sed vestri potius spectandi causa, putare de-
betis: ut intelligant, an non modo bonas
leges sancire sciatis, sed etiam, quae ho-
nesta, quae inhonesta sint, rite diiudicare
queatis: et an honorem habere sciatis viris
bonis: et an velitis eos punire, qui sic vi-
tam instituerunt, ut ea in reipublicae igno-
miniam redundaret. dicam autem primum
apud

σκαυάζουσαι. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένους, ἢ τὰς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὅτι εἶναι πρὸς ἐκείνους. ἀποθαυμάζει γὰρ εἰ μὴ πάντες μέμνηται ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος καὶ τὰς πωλημάτων τὸ τέλος τῆτο ὅτι εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τὰς ταύτης πωλημάτων τῇ ἐργασίᾳ. ὅποτε ἐν δὴ τετόλμηκα ἀντιγράφειν, πεπορντομένῳ Τιμαρχῷ μὴ ἔξῃναι δημηγορεῖν, ἀπαλεῖν φησὶ τὴν πρῶτον αὐτὴν ὅτι αἴτησιν κατηγορεῖν, ἀλλὰ μαρτυρίαν τε λῶναι ὅτι πρὸς Τιμαρχῷ τῆτο ἐκλέξαι τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθε δὴ ἀπλῶς ὑμῖν ἢ ἐλασθέειον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰχμώρομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τιμαρχῷ, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρέψας ἐπιχειρήσῃ, ἀλλὰ τὰς τόπας ἐπερωτήσῃ ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τὰς τελῶνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτῷ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ὑμῶν ἕνεκα ἀπαχρησάτω. ἕτερον δ' ἐγὼ σοι λόγον ὑποβαλὼ, καλὸν καὶ δίκαιον, ὃ χρῆται, εἰ μηδὲν αἰχρὸν σ' αὐτῷ συνόισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τὰς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ πρὸς τὴν λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν ἀνδρὲς Ἀθηναῖοι, τέτραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μερακίᾳ παρ' ὑμῖν, ἐκ

apud vos de defensione: nam eloquentiae copiis affluens Demosthenes ait, vobis aut delendas esse leges, aut non dandum esse locum orationi meae. admiratur enim, si vos omnes non memineritis, senatum quotannis vendere vectigal meretricium: eiusque vectigalis redemptores non coniectare, sed compertum habere, qui faciant eum quaestum. postquam igitur ego ausus sum ad praetorem referre, Timarcho non licere conciones habere, ut qui pudicitiam prostituerit: postulare hoc negotium non crimen accusatoris, sed testimonium redemptoris, qui vectigal istud a Timarcho collegerit.

ego vero, Athenienses, considerate, an ad haec simpliciter liberaliterque sim responsurus. nam me civitatis pudebit, si Timarchus, qui populo sit a consiliis, qui legationes in Graecia obire audeat, non totam rem a se amovere studuerit, sed de locis interrogarit, ubi federit, et publicanos, an se unquam meretricium vectigal exegerint. hac igitur defensione, vestra causa cedat: ego vero aliam rationem tibi suggeram, honestam et aequam: qua utaris, si nullius tibi turpitudinis es conscius. audeto iudices intuens ea dicere, quae dicenda sunt viro modeste aetatis flore viro: Athenienses, ego a pueri-
tia

ἀφανείς ὃ διατεθεὶς διατρέψω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δὲ αὖ, εἰ πρὸς ἄλλοις τιναὶ ἦν ὁ λόγος μοι πρὸς τὴν αἰτίαν ἧς κείνομαι, ταῖς ὑμετέροις μαρτυρίαις ῥαδίως ἀνὰ πολὺν σάφους κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ εἰ ὅτι πέπερα καὶ μοι πὶ τέτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν πρὸς ἀπληθείας βεβαιώκεναι ταῖς λεγομένης ὑπὸ τέτου αἰτίας, ἀδίκων ἢ γέμων εἶναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, πρὸς αὐτὸν εἰς ἐμαυτὸν πτωχεύειν, ἀναπολογησάμενος τῇ πόλει πρὸς τὰς ἑλλήνας· ἐπεὶ ἤκω παρὰ τὸν νόμον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἀχρηστὰς εἶμι, εἰ δοκῶ τοιούτῳ εἶναι. αὕτη μὲν ἐστίν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπαισθημένου τῷ βίῳ, καὶ κατὰ φρονέοντος εἰκότως ἀπάσης βλασφημίας· ἀλλ' ὃ πρὸς σε λέγειν Δημοσθένης, ὅτι ἀνδρὸς ἐστὶν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρε, πρὸς τῶν τόπων διαφερεμένων· ἐπεὶ δὲ εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων κατὰ φύσιν, καὶ οἶκον τὸ πρῶτον ἔξετάζουσιν ἀξίως, ὅπως ἐκθέξω· ἀλλὰ μέλλω λέγειν ἀκρίτως, εἰσαυθίς ἐχρήσθαι τοιούτῳ λόγῳ, εἰάν σωφρονῇς. ἐπεὶ γὰρ τὰ οἰκήματα, ἐπεὶ αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασιν παρέχουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐνοικήσαντες τὰς τῶν ἰδίων ἑπισηδύματων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις πρὸς ἀσυνέτην. ὅπως μὲν γὰρ πολλοὶ μιῶν ἀνδρῶν μίαν οἰκήσιν, διελόμενοι ἔχουσιν, συνοικίαν καλεῖσθαι· ὅπως δὲ εἰς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· εἰάν δὲ εἰς ἐν δὴ πρὸς τέτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐστρατηγῶν ἰατρῶν

tia. et adolescentia sum apud vos educatus : neque vero studiis obscuris occupor, sed vobiscum conspicior in concionibus. arbitror autem, si id crimen, cuius arguor, apud alios mihi defendendum esset : vestris testimoniis me accusatoris orationem facile fuisse refutaturum. neque enim tum duntaxat, si quid istorum egi, sed si vobis egisse videor vitam ab istis criminibus non abhorrentem : vitam posthac acerbam mihi existimans, non recusato quo minus ciuitas de me supplicium summat, ut se apud Graecos excusare queat : neque ad vos deprecandi causa venio, imo interficite me, si talem existimatis. haec,

Timarche, defensio fuerit viri boni et modesti, et vita anteacta freti, et omnia maledicta non sine ratione contemnenti : quae vero dicendi Demosthenes tibi auctor est, ea non sunt hominis ingenui, sed scorti, de locis contendenti. quoniam autem ad cognomenta domiciliorum confugis, et rem ostiatim coargui postulas, ubi federis ; auditis iis quae dicturus sum, eandem orationem si scitis non repetes. neque enim domicilia aut habitationes cognomenta faciunt habitatoribus, sed habitatores suorum studiorum cognomenta locis indunt : id quod pluribus exemplis ostendi superuacaneum est. nam si

οικήσει), ἰατρείον καλεῖται· εἰάν δ' ὁ μὲν ὀξοικήσεται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τέτο ἐργαστήριον χαλκὸς εἰσποικήσῃ, χαλκίον ἐκλήθη· εἰάν δ' ὁ γραφὸς, γραφεῖον· εἰάν δ' ὁ τέκτων, τεκτονεῖον· εἰάν δ' ὁ πορνέυων, πορνέιον, ὡς οὐ πολλὰ πορνεία τῇ τ' ἀφροδισιατικῇ ἀσχολίᾳ πεποιήκας. μὴ οὐδ' ὅπως ποτὲ ἐπρατίης, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τέτο ἔπεποιήκας, ἀπολογεῖ. Ἦξει δ', ὡς εἰκοιέ, καὶ ἕτερος λόγος πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸς σοφιστὴς συλκίμυρος. λέγει γάρ, ὡς εἰδέν ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντὶ ἄλλῳ ἀκόλουθα τῷ αὐτῷ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τινὲς ἐν Κολωνῷ συνοικήσαν, τινὲς Δῆμωνος καλουμένου, ψευδῆ φησὶ τινὲς ἐπωνυμίαν ἔχειν· ἔτι γὰρ εἶναι Δῆμωνος. ἐπεὶ τὸν Ερμῆν τὸν Ἀνδοκίδεα καλέμενον, οὐκ Ἀνδοκίδεα, ἀλλ' Αἰγνίδεος φυλῆς εἶναι ἀνάδημα. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματι μέγας, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ πρὸς τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ, φησὶν, ὑπακύνει τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημοσθένει καλέμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτῃ ὅξυ ἀποκορείσματος πρὸς τῆς τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ δὲ Τίμαρχος ὡραῖος ἐγέρτο, καὶ σκώπῃ τῇ τ' ἀφροδισιατικῇ διαβολῇ, καὶ μὴ τοῖς αὐτῷ ἔργοις, ἔτι δὴ σου διὰ τῆς αὐτὸν φησὶ δεῖν συμφορὰν πεπεισέν. ἐγὼ δ', ὡς Δημοσθένες, πρὸς μὲν τῶν ἀνδραγαθμάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ τῶν κλημάτων, καὶ πάντων ὅπως τῶν ἀφώνων, πολλὰς καὶ παντο-

si in earum tabernarum quae in viis sunt quapiam medicus habitavit, ab eo cognomen sumit: ubi is emigravit, ac faber acrius immigravit, amisso priore aliud accipit: eodemque modo si fullo, aut alius opifex, aut leno. quod si lupae, ab eo quaestu lupanar appellatur. tu igitur, qui in isto genere tam fueris expeditus et facilis, multa tibi lupanaria effecisti. ne igitur, vbinam feceris interroga: sed hoc te fecisse nega. Afferetur porro alia quoque oratio ab eodem rhetore composita. ait enim fama nihil esse iniquius, circumforanea argumenta et vitae suae omnino consentanea proferens. primum aedis in Colono, quae Demonis dicantur,

falsum habere cognomen: neque enim esse Demonis. deinde Mercurium, qui Andocidis vocetur, non esse Andocidis, sed Aegeiae tribus donarium. interferet etiam, se ridiculi gratia, quippe homo suavis, et in privatis congressibus facetus: nisi me quoque inquit, moveri oportet turbae dicterio, ut qui non Demosthenes nominer, sed Batalus, quod id cognomen per nutricis cuiusdam blanditias tributum mihi fuit. quod si Timarchus formosus fuit, atque ob ipsius formae crimen, et non propter facinora sua, male audit: non ideo profecto, inquit, eum plecti oportet. ego vero, Demosthenes, de donariis et aedibus et possessionibus, omni-

δαπὲς καὶ ἐδέποιε τὰς αὐτὰς ἀκὴν λόγους λεγομένης. ἔ γάρ εἰσιν
ἐν αὐταῖς ἔτε καλαὶ ἔτε αἰχραὶ πρῶται, ἀλλ' ὁ πρῶτος ἀ-
ριθμὸς αὐτῶν καὶ ὁδῶν, ὅς τις αὖν ἦ, καὶ τὸ μέγεθος τ' αὐτοῦ
δόξης λόγον παρέχον· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον
καὶ τὰς πρῶτας, ἀληθὲς τε καὶ ἀψευδὲς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλα-
νᾷται φήμη καὶ τὴν πόλιν, καὶ διαγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας
πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαλ' εὖ περὶ τῶν μελλόντων ἔσειε. καὶ
ἔτως ἐναργὲς ἐστὶ καὶ ἐπεπλασμένον ὃ λέγω, ὅθεν εὐρήσετε ἐ-
πὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὰς περὶ γόνοισι φήμης, ὡς θεῶν μεγίστης, βω-
μὸν ἰδρυμένην καὶ τὸν Ὀμηρεν πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα,
πρὸς δὲ πὶ τῶν μελλόντων ἡμέας,

Φήμη δὲ εἰς στρατὸν ἦλθε·
καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφανόμενον, τὴν θεὸν ταύτην οὐ
μόνον τὰς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ἀλλ' οἷοί τινες αὖν τυχερά-
νωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τὰς τελευτησούσας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν καὶ μυχῷ δείκνυσι γῆς.
ὃ δὲ Ησίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάντῃ σαφῶς
φράζων τοῖς βελομένοις σωιέναι. λέγει γάρ,

Φήμη δὲ ἔπεσ' ἀμπερὶ ἀπόλλυ', ἦντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζουσι· θεὸς νυ τίς ἐστὶ καὶ αὐτή.

bus denique rebus mutis, multas ac varias,
neque unquam inter se consentientis ora-
tiones haberi audio. neque enim eis insunt
vel honestae vel turpes actiones, sed quivis
qui eas attigerit, quique illo accesserit, pro
magnitudine suae opinionis, famam de iis
spargit: de vita autem hominum et oratione
et actionibus, vera quidem et minime fallax
vltro fama per urbem oberrat, et vulgo
actiones nunciat: multa etiam de rebus fu-
turi vaticinatur. atque id quod dico, adeo
est evidens, et non commentitium, ut in-
venturi sitis nostram civitatem et maiores
nostros aram Famae, ut maximae deae, con-
fecrasse: et Homerum in historia Troiani
Vol. II.

belli, saepe dicere, antequam aliquid eue-
niat quod futurum est.

Fama in castra venit.

Euripidem item pronunciare, deam hanc
non viventis tantum posse ostendere quales
sint, sed et defunctos, cum ait:

Bonum vel imis Tartari recessibus

Vetat latere Fama.

Hesiodus autem plane deam illam esse de-
monstrat, idque perspicuis verbis, si quis
scire cupiat. ait enim:

Quam populi sermo celebrat creber, irrita
nunquam

Fama cadit penitus: dea quaedam cum sit
et ipsa.

H

et

ἢ τέτων τῶν ποιημάτων τὰς μὲν διαχημόνως βεβιωκότας διη-
 σάει ἐπαινέτας ὄντας πάντες γὰρ ὁ δημοσία φιλότιμοι, ὡς δὲ τὴν
 ἀγαθῆς φήμης ἡγῶν) τὴν δόξαν κομμεῖας· οἷς δὲ αἰχρὸς ἐστὶν
 ὁ βίος, ἔτι μᾶλλον τὴν θεὸν ταύτην κατηγορεῖν γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον
 ἔχον ἡγῶν). ἀναμνήσθητε ἐν, ὦ ἄνδρες, τὴν κέχρησθε φήμην ὡς
 Τιμάρχου· ἔχ' ἅμα τὸ νομα λέγει), καὶ τὸ ἐρώτημα αὐτὸς ἐρωτᾷτε,
 ποῖος Τιμάρχος; ὁ πόρνος; ἐπεὶ αἱ μὲν μάρτυρας παρ-
 χόμεν ὡς πινῶ, Πηλεΐδ' ἂν μοι εἴ τῃ τὴν θεὸν μάρτυρα
 παρέχομαι, ἔτι πεισύνει; ἢ ἔδ' ὡς ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν Πη-
 λεΐδῃ. ἐπεὶ καὶ περὶ τῶν Δημοσθένους ἐπωνυμίας, ἔτι κακῶς ὑπὸ τῆς
 φήμης, ἀλλ' ἔτι ὑπὸ τῆς πίθης, Βάβαλ' ὡς πρὸς αὐτοῦ), ἔτι ἀν-
 ανδρίας πινὸς καὶ κιναιδείας ἐνεκάμμενος τὸ νομα. εἰ γὰρ τις σε τὰ
 κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περικλώμενος, ἔτι τὰς μαλακὰς χι-
 τωνίσκους, ἐν οἷς τὰς καὶ τῶν φίλων λόγους γράφεις, θεωρεῖσθαι
 δοῖται εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, οἶμαι ἂν αὐτὰς, εἰ τις μὴ περὶ
 ἐπὶ τῶν τέτοιον ποιήσειεν, ἀπορῆσαι, εἰτε ἀνδρὸς εἰτε γυναικὸς εἰ-
 λήφασιν ἐδοῖτα. Ἀναβήσε) δὲ ἐν τῇ ἀπολογία καὶ τῶν στρατηγῶν
 οἷς, ὡς ἀκῶ, ὑπὸ τῶν καλῶν καὶ καλῶς κομμεῖται ἑαυτὸν, ὡς ἐν πα-
 λαίστραις ἔτι διατελοῦς γεγονώς· ὅς Πηλεΐδῃ διασῶν τὴν ὅλην
 ἐνέσασιν ὅς ἀγῶνος, ἔτι κείων ἐξελθῆναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς

et haec poemata laudari ab iis omnibus qui
 honeste vixerunt reperietis (omnes enim ho-
 noris publici appetentes, gloriam se a bona
 fama consecuturos arbitrantur) quorum au-
 tem vita turpis est, ii non honorant hanc
 deam, ut quam immortalem habituri sint
 accusatricem. recordamini ergo qualem de
 Timarcho famam audiat. nonne statim
 audito nomine rogatis, quis Timarchus?
 num ille impudicus? iam si de re aliqua
 testis produxisset, crederetis mihi: at ubi
 deam produxero testem, non credetis? in
 quam vel solam falsi testimonii actio non
 competit. nam quod etiam ad Demosthenis
 cognomentum attinet, non male certe qui-

dem is, haud fane a nutrice, verum a fama.
 Batalus appellatur: nomen id ex mollicie
 quadam, et indignis viro modesto gestibus
 assecutus. si quis enim tibi elegantis istas
 laenas auulas, et mollis tuniculas, in quibus
 illas in amicos orationes scribis, allatas iudi-
 cibus in manus tradat, equidem arbitror eos,
 nisi praemoniti fuerint, dubituros, virine
 an mulieris vestem accepissent. In causae
 porro dietione ascendet etiam imperator qui-
 dam, ut audio, refupinato vultu sese respe-
 ctans, ut in palaestris et huiusmodi exercita-
 tionibus versatus: qui constitutionem totius
 causae conuellere nitetur, me non iudicium
 dietasse, sed magnae inscitiae principium ap-

ἀπαυδοσίας δέχων ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ πρῶτον μὲν τὰς δι' ἐργείας τὰς
 ὑμετέρας, Ἀρμόδιον καὶ Αἰσουργίονα, ἔτι καὶ πρὸς ἀλλήλους πί-
 σιν, καὶ τὸ πρῶγμα ὡς συνάγει τῇ πόλει, διεξιὼν· οὐκ ἀφ' ἑξέ-
 ος, ὡς φασιν, ἐδὲ τῶν Ομήρου ποιημάτων, ἐδὲ τῶν ὀνομάτων
 τῶν ἡρώικων, ἀλλὰ καὶ τὴν λεγομένην ἡμέραν φιλίαν δι' ἔρωτα
 Πατρόκλη καὶ Ἀχιλλέως ὑμνήσας, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ ἐπ' αὐτῶν
 μακαρίζοντες, ἀν' ἑκείνην σωφροσύνης, καὶ ἐκωρύσσοντες· εἰ γὰρ
 τὴν τοῦ σώματος ἀπρέπειαν ταύτην πῶς διαβάλλοντες, συμ-
 φορᾶν τοῖς ἑκείνοι καλῶς ἔχουσιν, καὶ ταῦτα κοινῇ ψηφισάμενοι φήσ-
 ομεν ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ δ' ἔχοντες· ἀτοπον γὰρ εἶναι, ὡς δοκεῖν ἑαυτῶν,
 εἰ τὰς μὲν ἑαυτῶν τὰς μηδέποτε γεγονότας ἀπαυδοσίας δ' ἔχοντες, ὅ-
 μέλονται παιδοποιεῖν, καλὰς καὶ γαυρὰς τὰς ἰδέας φιλοῦναι, καὶ τὴν
 πόλιν αἰετῶς τὰς ἡδὴ γεγονότας, ἐφ' οἷς ἀποσπᾶται σεμνύνοντες
 τὴν πόλιν, εἰ καὶ καλὰ καὶ ὡς διενεχόμενοι ἐκπλήξωσι τινας, καὶ
 πειράσονται ἐξ ἑωῖος ἡμέρας, τέρας, ὡς εἴποιεν, Αἰσχίνην παιδέν-
 τος, ἀπμῶσαι. καὶ ταῦτα δὴ τινα καλὰ δρᾶσιν, ὡς αἰετῶς, μέλλει
 περὶ ἐμοῦ ποιεῖν, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν
 τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείων ἐρασῆς γεγονώς, τὸ δὲ
 πρῶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδυνῶς καδιστὰς, ἔτι, τὸ τελευτάϊον, ὡς
 ἀπαγγέλλουσι τινὲς μοι, εἰς γέλωτα καὶ λῆθρον τινα ἀποφασιστέον

apportasse dicens: ac primum commemora-
 bit viros de vobis benemeritos, Harmodium
 et Aristogitonem, eorumque fidem mutuam,
 et consecutas ex ea reipublicae utilitates: ne-
 que etiam, ut aiunt, Homeri versibus abstin-
 ebant, aut heroicis nominibus, sed et Achil-
 lis et Patrocli ortam ex amore amicitiam,
 ut fertur, celebrabit, et formam (quasi vero
 ea non olim in felicitatis numero ponatur,
 cum modestia coniuncta) nunc laudabit.
 nam si calumnia quorundam efficiet, ut cor-
 poris decor aliquibus calamitati sit, non ea
 vos publice decreturos dicent, quae priuatim
 exoptetis. absurdum enim videri sibi, cum
 omnes vos liberis operam daturi, vota facia-

tis, ut filii nondum nati forma praestantes,
 et ciuitate digni euadant: eos qui iam nati
 sunt, quos rempublicam laudi sibi ducere
 conueniat, si formae elegantia praestantes,
 aliquos in sui admirationem conuertant, et
 contentione quadam amoris expetantur, a
 vobis Aeschini obsecutis ignominia notari.
 et hoc in loco, ut audio, me quoque per-
 stringet, rogans, an me non pudeat, cum
 ipse in gymnasiis frequens, et plurimorum
 amore captus fuerim, eam rem efficiam igno-
 miniosam et periculosam; postremo, ut qui-
 dam mihi nunciant, vos ad risum et nugas co-
 hortans, se vobis monstraturum dicet, quam
 multa in quosdam amatoria poemata fecerim:

ὑμᾶς, ἐπειδείξαδά μὲ φησὶν ὅσα πεποιμένα ἐρωτικά εἰς τινὰς
 ποιήματα, ἢ λαιδορῶν τινῶν ἢ πληγῶν ἐκ τοῦ πρᾶγματός αὐ-
 τοῦ ἐμὲ γεγυῖω, μαρτυρίας φησὶ παρέξειν. ἐγὼ δὲ ἔτε ἐρωτᾷ-
 δίκαιον ψέγω, ἔτε τὰς κάλλει διαφέρειν. φημὶ πεπονημένον,
 ἔτ' αὐτὸς ἐξαρνεῖται μὴ εἶ γεγενῆσθαι ἐρωτικός, ἔτι ἢ νῦν εἶναι.
 τὰς τε ἐκ τῶ πρᾶγματός γνομένης πρὸς ἐτέρου φιλοφροσύνης ἔ-
 μάχας οὐκ ἀρνέσθαι μὴ ἔχι συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν
 ποιημάτων ὧν φασιν ἔτοι με πεποιημένον, τὰ μὲν ὁμολογῶ,
 τὰ δὲ ἐξαρνεῖται μὴ τέτοιον ἔχον τὸν τρόπον, ὃν ἔτοι διαφθείρον-
 τες παρέχον. οὐδὲν μοι εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ
 σωφρόνων, φιλανθρώπων πάθος ἢ εὐνῶμονος ψυχῆς· τὸ δὲ ἀσελ-
 γαίνην ἀργυρεῖν τινὰ μισθόμενον, ὑβριεῖν ἢ ἀπαιδεύειν ἀνδρὸς
 ἔργον εἶναι ἠγῶμαι. ἢ τὸ μὴ ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν
 εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθένην μισθῶ πεπονημένον, αἰσχρὸν. ὅσον δὲ ἐκά-
 τερον τούτων ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε, ἢ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τῷ
 ἐφεξῆς ὑμᾶς περὶ αἴσιομα λόγους διδάσκω. ¶ γὰρ πατέρες ὑμῶν
 ὅδ' ἔπειτα τῶν ἐπιποδωμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως δικαίων κα-
 κῶν ἔτι ἀγαθῶν ἐνομοθέτην ἃ τῷ ἐλευθέρῳ ἠγῶντο εἶναι πρᾶ-
 κτέα, ταῦτα τῷ δούλῳ ἀπέπειον μὴ ποιεῖν. ΔΟΥΛΟΝ φησὶν ὁ νόμος
 ΜΗ ΓΥΜΝΑΖΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕ ΞΗΡΑΛΟΙΦΕΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙΣ.
 καὶ οὐκ ἐπὶ πρᾶγματι, τὸν δὲ ἐλευθέρῳ ἀλείφειν ἢ γυμνά-

ac testis producturum pollicebitur, de conui-
 ciis ac verberibus ob eam rem mihi factis.
 ego vere nec honestum amorem reprehē-
 do, neque homines forma praestantis impu-
 dicitiae arguo, nec ipse inficias eo, me pro-
 pensum esse ad amores, neque etiam aemu-
 lationes et pugnas cum aliis, hodie quoque
 ex ea re oriri solitas, et mihi accidisse, nego.
 de poematis autem quae me fecisse dicunt,
 eorum quaedam agnosco, quaedam ita esse,
 ut ab istis corrupta proferuntur, non con-
 cedo. amorem porro honestorum et mode-
 storum, humani affectus et liberalis animi
 esse statuo: sed pecunia redimendi aliquem

petulantiam, viri iniurii et infirmi munus esse,
 arbitror. atque etiam citra corruptelam a-
 mari, honestum esse affirmo: sed mercede
 adductum se prostituere, turpe. quantum
 autem inter horum utrumque interfit, quan-
 toque opere differant, post vos edocere co-
 nabor. patres enim vestri, cum de vitae ra-
 tione, iisque tum malis leges ferrent, quae
 naturae afferret necessitas, tum bonis quae
 ingenuos affectare deceret, haec servis in-
 terdixerunt: SERVVS, inquit lex, NON EX-
 ERCEATUR. NEC PVLYERE ASPERGA-
 TYR PALAESTRIS. neque vero adscripsit
 etiam: ingenuus autem vngatur et exercea-
 tur.

ζῆαδ. ὁπότε γὰρ ὁ νομοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων
καλεδόντες, ἀπείπον τῆς δόλοισι μὴ μελέχην, τὰ αὐτὰ νόμῳ ἡγῆντο,
ὃ ἐκείνους ἐκώλυον, ὅτῳ ἐλευθέρῳ περὶ τὰ γυμνάσια
πάλλω ὁ αὐτὸς ὅτῳ εἶπε νομοθέτης, ΔΟΥΛΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤ ΠΑΙ-
ΔΟΣ ΜΗ ΕΡΑΙΝ ΜΗΤ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ Η ΤΥΠΤΕΣΘΑΙ ΤΗΙ ΔΗΜΟ-
ΣΙΑΙ ΜΑΣΤΙΓΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΠΛΗΓΑΣ. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον
ἐκώλυσε ἐραῖν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· ἐδὲ βλάβῃ τῷ παιδί,
ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύνει δ',
οἶμαι, καὶ ἀδυνατεῖ ἐπὶ ὧν κείναι τὸν ὄντως εὖ νοῦν καὶ μὴ, τὸν
ἐρώλια σωφρονίζει, καὶ τὰς τ' φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονῆσαν καὶ
πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλει. τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν,
φρεσὶν καὶ φυλακῇ σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τῆς δ'
τοῖς τὰς τ' πόλεως μὲν διεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερνενοχό-
τας, Ἀρμόδιον καὶ Αἰσογόνονα, ὁ σώφρων καὶ ἐννομός, εἴτε ἐρώλια
εἴτε τρέπον αὐτὸν καὶ περὶ αὐτοῦ, τῆς δ' ἐπαίδευσεν, ὥς τὸν
ἐπαινεῖν τὰ ἐκείνων ἔργα, καλαδέες ἐκείνων δοκεῖν εἶναι ἐν τῇς
ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ
Πατρόκλου μέμνηται, καὶ Ὀμήρου, καὶ ἐτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν
δικαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δ' εὐχήμενός τινες περὶ
ποιεῖσθαι εἶναι, καὶ ὑπερφρονῆτες ἰσορῶν τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε,
ὅτι καὶ ἡμεῖς περὶ ἡδὴ ἡμέτερον καὶ ἐμάθομεν, λέξομεν περὶ καὶ ἡμεῖς

tur. nam ubi legumlatores perspecta exer-
citationum honestate, ab earum usu seruos
repulerunt, eadem lege putarunt, qua illos
prohiberent, se ingenuos exhortari ad exer-
citationes. rursus idem legislator edixit, NE
SERVVS INGENVVM PVERVM VEL A-
MET VEL ASSECTETVR AVT PVBLI-
CO FLAGELLO L FLAGIS AFFICIATVR.
ingenuo autem non interdixit, ne vel ama-
ret, vel colloqueretur, vel affectaretur: ne-
que id puero incommodare, sed integritatis
testimonium perhibere putavit. nam cum
idem nondum sit eo iudicio praeditus, ut
verum amatorem a falso possit discernere;

ipsum amatorem castigat, et amicitiae diu-
dicationem aetati prudentiori et grauiori as-
seruat: affectationem porro et inspectio-
nem, modestiae custodiam esse maximam
existimavit. proinde viros de republica bene-
meritos, et virtute praestantissimos, Harmo-
dium atque Aristogitonem, modestus ille
ac legitimus, siue amor siue mos est appel-
landus, sic erudit, ut qui eorum facta cele-
brant, laudes rerum ab illis gestarum non
assequi videantur. Quando autem Achillis
et Patrocli meministis, atque Homeri, alio-
rumque poetarum, quasi iudices nullis di-
sciplinis sint eruditi, vos autem grauitatem
quan-

ὡς τῶν. ἐπεὶ γὰρ Ἰηχάρεσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνηθεὶς,
 ὃ καλαφύγην Ἰπὶ τὰς εἰρημύοις ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρή-
 σαι δὲ βλέψαντες, ὡς Ἀθῶναι, εἰς τὰς ὁμολογεμύοις ἀγαθὰς
 καὶ χρηστὰς ποιητὰς, ὅσον κεχωεῖα ἐνόμισαν τὰς σάφρονας, ὃ
 τῶν ὁμοίων ἐρωήας, καὶ τὰς ἀκρατεῖς ὡς ἔχῃ, καὶ τοὺς ὑβριστάς.
 λέξω ὅτι πρῶτον μὲν ὡς Ὀμήρου, ὃν ἐν τῇς πρεσβυτάτοις καὶ σο-
 φωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάτιμον. ἐκεῖνθ' γὰρ πολλαχῇ
 μεμνημένθ' ὡς Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἐρωήα καὶ πῶν
 ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτει· ἡγούμενθ' τὰς τῆς
 εὐνοίας ὑπερβολὰς καλαφάνεις εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν
 ἀκρατῶν. λέγει γὰρ περὶ Ἀχιλλέως ὁδυρμένθ' τὸν ἔτι Πατρό-
 κλον θάνατον, ὡς ἐν πῶν τῷ λυπηροτάτῳ ἀναμνησκόμοις,
 ὅτι πῶν ὑπόχρεον τῷ πατρὶ τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλον τὸν Με-
 νοίπιν ἀκὼν ἐψύσατο. ἐπαγχείλας γὰρ αὐτὸν εἰς Ὀπῶντα σῶν
 ἀπάξεν τὸν Πατρόκλον· ὡς γὰρ Ὀπῶνθ'· εἰ συμπεριψύειν
 αὐτὸν εἰς τῷ Τροίαν, καὶ ὡς ἀναλίσκοιτο αὐτῷ. ὡς καλαφάνης ἐστὶν
 ὡς δὲ ἐρωήα τῷ Ἰημέλειαν αὐτῷ παρέλαβεν. ἐστὶ δὲ τὰ ἔπη, ὃ
 ἐγὼ νῦν μέλλω λέγειν,

ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπ' ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἡρώα Μενόιπιν ἐν μεγάρῳ.

quandam affectatis, et populo maiorem eru-
 ditionem: ut videatis nos quoque iam ali-
 quid audiuisse ac didicisse, hisce de rebus
 et ipsi aliquid differemus. postquam enim
 eruditorum hominum facere mentionem,
 et ad expositas versu sententias confugere
 instituunt, videte, Athenienses, poetis omni-
 um consensu praestantibus et bonis confide-
 ratis, quantum interesse existimarint inter
 modestos, ac sui similibus amantes, et inter
 immodestos, qui ea desiderant quae non de-
 cet, ac contumeliosos. primum autem de
 Homero dicam, quem in antiquissimis et
 sapientissimis poetis numeramus. qui cum
 multis locis Patrocli et Achillis meminerit,

amorem et cognomentum amicitiae illorum
 diffimulat, cum insignem illam beneuolen-
 tiam eruditus auditoribus esse conspicuam
 existimet. quodam enim loco Achilles Pa-
 trocli necem deplorans, ut rem earum re-
 rum quae sibi acciderint omnium acerbissi-
 mam: dum recordatur, se inuitum fefellisse
 fidem Menoetio, Patrocli patri, datam: cui
 promississet, se Patroclum, Opuntem saluum
 reducturum (fuit enim Opuntius) si eum
 secum ad Troiam ablegasset, et fidei suae
 commisisset: unde apparet eum amoris cau-
 sa illius curam suscepisse: eos versus posuit,
 quos ego nunc recitabo:

*Heu quam vultu meae venit sententia menti,
 Quo*

Φίλῳ δ' εἰς Οπόεντα πῶκεν τὸν υἱὸν ἀπάξων,
 Ἰλιον ἐκπέεσαντα, λαχόντα τὲ ληϊδ' αἶσαν.
 Ἀλλ' ἔ Ζεὺς δῶδρεσσιν νοήματα πάντα τελεδίῃ.
 Ἀμφω γὰρ πέπρω' ὁμοίῳ γαῖαν ἐρύθειν.

οὐ τίνων ὄνταῦθα μόνον χελιδάων φαίνε', ἀλλ' ἔτις αὐτὸν
 ἰχυρῶς ἐπένθησεν, ὥς τε πῶδ' ἑπείδ' ἑ τῆς αὐτῆς μητρὸς περακέ-
 σας, ὅπ' μὴ μελῆθ' ἄνδ' ἐχθρὸς, ἀλλ' ἐάσας ἀπμώρητον
 τὸν δ' Πατρόκλη θάνατον, ἐπανελθὼν οἶκαδε, γρηαῖος ἐν τῇ αὐτῇ
 παλαιοῖ δ' ἀποθανεῖται τιμωρησάμενός τ' ὅτι, διὰ ταχέων μέλλει τὸν
 βίον τελευτᾶν, εἴλεο τὴν δ' τεθνεώτ' ὅτι πῖσιν μᾶλλον ἢ τὴν σω-
 τηρίαν. ἔτις δ' μεγαλοψύχως ἠπείγειο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου
 τιμωρήσας, ὥς τε πάντων αὐτὸν πῶδα μυθευμένων, καὶ κελδονίων
 λέσας, καὶ οἷον περσενέκας, δόμνυσι μηδὲν ἀν' ἐστὼν προέξειν,
 πρὶν ἀν' τὴν δ' ἑκτορ' κεφαλὴν ἵππ' τὸν δ' Πατρόκλη τάφον
 ἐνέγκῃ. καθεύδοντός τ' αὐτῆς ἵππ' τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητής,
 εἰδῶλον ἐφίσα' Πατρόκλη, καὶ τοιούτων ἐπεμνήθη, καὶ τοιαῦτα
 ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλώσαι τὴν δρετὴν
 καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν εἶναι. ἵπποκλήτης μὲν γὰρ αὐτῶν, περὶ-
 πῶν ὅτι ἐδ' ἐκείν' ἀπέχε' μακρὸν τ' ἔβριε τελευτῆς, εἰπὼς εἶπ
 δυνάτον, περδοικήσας ὅπως τὸν αὐτὸν τρέπον, ὥσπερ καὶ ἐτρά-

*Quo spondere die potui tibi, clare Menoeti,
 Incolumem, illustremque ad Opuntia moenia
 natum*

*Eversa Troia, spoliis insignibus auctum,
 Victorem? sed non deus omnibus omnia
 vota*

*Indulget: siquidem sic impia fata tulerunt,
 Nos eadem ut tegeret tellus, utriusque cruore
 Sparsa ruberet humus.*

neque vero hic duntaxat lamentatur, sed
 eum adeo vehementer luget, ut cum a The-
 tide matre audisset, se, si hostis non perfe-
 queretur, sed inultam Patrocli necem pate-
 retur, domum reuersum, sepem in sua pa-
 tria obiturum: sin ultus esset, celeriter vi-

tam eum morte commutaturum, fidem erga
 mortuum suae praetulerit incolumitati. tan-
 taque animi magnitudine ad vlciscendum
 illius interfectorem properarit, ut omnibus
 eum consolantibus, et lauare ac cibum ca-
 pere iubentibus, abiurarit se quicquam illo-
 rum facturum, priusquam caput Hectoris
 ad Patrocli sepulchrum attulisset. ei porro
 in rogo dormienti, ut ait poeta, simula-
 chrum Patrocli obuersatum, huiusmodi re-
 rum memoriam reficit, et ea mandat A-
 chilli, quae nobis lacrymas excutere possint,
 et efficere, ut virtutem eorum atque amici-
 tiam admiremur. nam cum iubet (praefatus
 in primis, illum etiam non longe a morte
 abesse)

Φησαν κ' εἰώσαν ἐν τῇ αὐτῇ, ἔτω κ' τελευτῶντων αὐτῶν τὰ
ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ σοφὴ κείσε). ὁδὺρμόρῳ ὃ καὶ τὰς διατελεῖας
διεξιῶν, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτεινον, λέγει ὅτι ἔτι πρὶν
τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρῶτον, καθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μό-
νοι ἀποθνήσκον τῶν ἄλλων φίλων βελευσόμεθα· τὴν πίσιν, οἶμαι, καὶ
τὴν δύναιαν ποθεινοτάτῃ ἡγάμενος εἶναι. ἵνα δὲ κ' διὰ τῆς μέτρης
τὰς γνώμας ἀκρόσῃς τῶν ποιητῶν, ἀναγνώσε) ὑμῖν ὁ γραμματεὺς
τὰ ἔπη τὰ πρὶν τῶν, ἃ Ὀμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ
πρὶν τῷ Ἑκτορι τιμωρίας·

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἐταῖρε, σὺ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐ σε πρὶν κτερεῖν, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνείκω
Τάχιστα κ' κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆος.

ἀναγίνωσκε δὴ ἃ πρὶν τοῦ ὁμοιάφοις αὐτῶν γράει λέγει ἐν τῷ
ὑπὸ ὁ Πάτροκλος, καὶ πρὶν τῶν διατελεῖων ἃς συνδιέτεινον
ἀλλήλοις·

Οὐ γὰρ ἐπὶ ζωῇ γε φίλων ἀπάνδρην ἐταίρων
Βελας ἐζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
Ἀμφέχουσιν συγερῇ, ἥπ' ἔλαχε γεινόμενον πρῶτον.
Καὶ δέ σοι αὐτὰ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεύς,
Τείχε' ὑπὸ Τρώων εὐνηγυῶν Ἀπολέει,

abesse) si quo modo fieri possit, dare ope-
ram, ac providere, ut quemadmodum una
sint educati et versati, sic eorum etiam de-
functorum ossa eodem in loculo reponantur.
praeterea lamentans, et actam una vitam
recensens, ait, se posthac maximis de rebus,
ut soliti prius fuerint, in eodem confessu,
seorsim a ceteris non esse deliberaturos: fi-
dem, opinor, et benevolentiam, rem summi
esse desiderii existimans. ut autem poetae
sententias versibus inclusas audiat, recita-
bit vobis scriba. versus quos his de rebus fecit
Homerus, eos primum narra, quos de He-
ctoris supplicio fecit:

Nunc postquam, Patrocle, tuae sum postera
vitae

Tempora sortitus, non ante ego debita
saluam
Funere iusta tuo, quam hic Hectoris arma
superbi
Et caput attulero.

recita ergo ea quae Patroclus in somnis illi
dicit de communi sepultura, et de vitae actae
una consuetudine:

Non dabitur tecum posthac de rebus agendis
Consulere, ut nuper viuentes fecimus ambo:
Sed me letiferi cohibet vis ferrea sati,
Quod mihi nascenti saevae statuere sorores.
Hoc quod te quoque, Achille, manet, sub ma-
nibus altis
Laomedontae paruo post tempore Troiae.

Hoc

Μαρνάμδρον δῆϊοις Ελένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἄλλο δέ τ' ἐρέω, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Μὴ ἐμὰ σὺν ἀπάνδρθε πιθήμηναι ὅς ἐ, Ἀχιλλεύς,
 Ἄλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίῃ γαῖα κελεύθῃ
 Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τὸν τ' ἰσὺς πτόνιαι μήτης.
 Ὡς ὁμῶς ἐτραφέμεν περ ἐν ὑμετέρῃσι δόμοισιν,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἔξ Οπόεντος
 Ηγάγην ὑμέτερόνδ', ἀνδρόκτασίνης ὑπὸ λυγρῆς,
 Ημαῖ περ, ὅτε παῖδα καλέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 Νήπιον, ὅκ' ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθείς
 Ἐνθα με δεξάμεντος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θερράπον' ὀνόμηνεν·
 Ὡς ὅ καὶ ὅς ἐα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

ὥς τίνυν ἔξω αὐτὰ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμὲν τὸν ἔ Πατρό-
 κλου θάνατον, ἀνάγνωθι ἂν λέγῃ ἡ Θέτις·

Ὀκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσεαι, οἱ ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γάρ τ' ἐπεῖλα μετ' Ἑκτορα πολέως ἑτοίμος.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τεθναίω· ἐπεὶ ὅκ' ἄρ' ἐμελλον ἐταίρῳ
 Κτεινομὲνῳ ἐπαμύῃαι, ὃ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

Hoc quoque te repetens iterumque iterumque
 precabor,
 Ne procul a nostris tua mandes ossa reponi
 Ossibus : et quoniam primos simul egimus
 annos,
 Cum puerum pater ex Opoente Menoetius olim
 Me tulit ad vestros studio properante penates,
 Tempore quo infelix natum Amphidamante
 peremi
 Ludendo inuitus : tum me domus inclyta
 Pelei
 Suscepit, cura et tecum nutriuit eadem :
 Nunc etiam nostra ossa una condantur in
 urna
 Coniuncta aureola, sed quae capere utraque
 possit,
 VOL. II.

Quam tibi (nam memini) dono dedit inclyta
 mater.
 licuisse porro ei esse incolumi, nisi Patrocli
 necem vltus esset, ea legito quae Thetis ait :
 Et te, sicut ais, cita mors manet, inclyte fili :
 Sed prius Hectoreo tinges in sanguine dex-
 tram,
 Cui vitam eripies, cuius tu fata sequeris
 Temporis exigui spacio. sic dixit, at illi
 Reddidit ex imo suspiria pectore ducent
 Filius Aeacides : equidem, charissima mater,
 Sicut ais, moriar, quando iacet iste meorum.
 Optimus, et longe huic animo charissimus idem,
 Cui non auxilio potui, non esse saluti,
 Ne procula patria, Troiae sub moenibus altis,
 Hostili caderet perfossus pectora ferro.

ὁ τίνυν ἐθενὸς ἦπλον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἐν τῇ τῶν
καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρεῖν, ἐν εὐχῆς μέρει
τὸν ἐρωτᾶ ποιητὴς, λέγει περ,

Ὁ δὲ εἰς τὸ σωφρονεῖν ἐπὶ δρετὴν τ' ἄγων ἐρεῖ
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὣν εἴλω ἐγώ.

πάλιν τίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῇ Φοίνικι ἀποφαίνει, ὡς τῇ
γεφυρημένης αὐτῇ περὶ τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογητὴς, καὶ
ἀπεδίξων ὅτι ἀνθρώπος μὴ εἴξῃ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς,
ἀλλ' ἐκ τῆς βίης τὰς κρίσεις ποιῇ.

Ἦδη γὰρ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτὴς,
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο
τάναντ' ἐγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
καὶ γὰρ μὲν ἔγω, καὶ ὅστις ἐστὶ ἀνὴρ σοφός,
λογίζομαι τάλῃθες, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν, διαίταν ὡς τὴν ἐμπορεύεσθαι.
Ὅστις δὲ ὁμιλῶν ἡδέσθαι κακοῖς ἀνῆρ,
οὐ πάποδ' ἠρώτησα γινώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐστιν οἷς περ ἡδέσθαι ξυνών.

σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας αἷς ἀποφαίνει ὁ ποιητής.
ἡδὲ γὰρ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεφυρῆσθαι κριτὴς, ὡς περ νῦν

*iam qui nulli poetarum sapientia cedit Eu-
ripides, in rebus honestissimis amorem mo-
destum numerans, quodam eum loco votis
exoptans, sic ait:*

*Amor modestus, et virtutis affecla,
Est expetendus, isque contingat mihi.*
rursus idem poeta in Phoenice, de calu-
mnia qua delatus fuerat apud patrem, pro-
nunciat, se defendens et homines consue-
faciens, ne ex suspicionibus aut criminatio-
nibus, sed ex anteacta vita iudicium faciant:

*Iam saepe lectus acris litis arbiter,
Cum multa concurrissent dicta testium,
Statui diuersum, causa adductus unica.*

*Et ego quidem sic (ratio ut ipsa postulat)
Inquiro vera, mores intuens viri, et
Quotidianae vitae consuetudinem.
Namque improborum cui placet sodalitas
Is qui fiet vir, non rogo: sciens satis,
Sodalium illum conuenire moribus.*

considerate sententias, Athenienses, quas
poeta profert. ait se iam multarum rerum
fuisse disceptatorem, ut et vos nunc iudices:
seque asserit iudicia non e testimoniis, sed e
studiis et familiaritatibus fecisse: illuc respi-
cientem quae fuisset reo quotidianae vitae
consuetudo, et ut suam familiam gubernas-
set: quasi eodem modo et rempublicam esset
ad-

ὕμεις δικασαί· ἢ τὰς κείσας οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ
 τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιῆσθαι, ἐκείσε δ' ἀπο-
 βλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κεινός, καὶ ὄντινα
 τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν· ὡς ὁρᾷ πλησίως αὐτὸν καὶ τὰ
 τ' πόλεως διοικήσονται· καὶ πῶς χαίρει πλησιάζων, καὶ τελευτῶν
 οὐκ ὥκνησεν ἀποφίνασθαι, τρεῖτον αὐτὸν εἶναι, οἷσπερ ἡδὲ ξυμῶν
 οὐκοῦν δίκαιον καὶ πρὸς Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπίδῃ
 χεῖρα λογισμοῖς. πῶς δὴ ὥκηκε τὴν ἑαυτοῦ εὐσίαν; καλεδνέδοκε
 τὰ πατρώα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμνηταρνηκῶς τὰ σώματι, καὶ
 δωρεδοκῶν δημοσίᾳ πάντ' ἠφάνισκεν, ὥς μὴδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰ-
 χυῖας αὐτῷ φεικῆναι; χαίρει δ' τῷ ξυμῶν; **Ηγησάνδρῳ.** ὁ δὲ
 Ηγησάνδρος ἐκ πῶν ἐστὶν ἐπιτηδεύματων; ἐκ τέτων, ὅς ὢν αὐ-
 τὸν πρᾶξι δόξα. ④ νόμοι ἀπαγορεύουσι δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί
 λέγω καὶ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἂν ἀντιγέγραμμαι; μὴ
 δημηγορεῖν Τιμάρχον πεπορευμένον, καὶ τὴν πατρῴαν εὐσίαν
 καλεδνέδοκός τ'· ὑμεῖς δὲ τί ὁμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισά-
 ῶν ἂν ἢ δῖωξις ἦ. **Ἰνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν δι-**
εξιῶν, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα, καὶ
μεγαλίων καὶ παίδων ὧν τοῖς μὲν, διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ
γεγόνασιν ἐρασταί, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσὶν ὧν ἐ-
δεῖς πώποτ' εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφικῆναι Τιμάρχου, καὶ πάλιν

administraturus: et quorum commercio ga-
 visus esset, denique pronunciare non dubi-
 tat, talem eum esse, quales ii sint, quorum
 consuetudine delectetur. aequum igitur est,
 vos de Timarcho etiam iisdem cum Euri-
 pide uti rationibus. quomodo suam rem fa-
 miliarem curavit? patrimonium et suum et
 amicorum per luxum absumpsit, prostituta
 mercede pudicitia, acceptisque ob rem iu-
 dicandam muneribus omnia strenue confe-
 cit, ut nihil ei sit reliquum praeter dedecus?
 cuius autem consuetudine delectatur? He-
 gesandri. Hegesandri porro studia quae sunt?
 ea, propter quae legibus a concionibus ha-

bendis repellitur. ego vero de Timarcho
 quid dico? et quanam ad praetorem retu-
 li? ne conciones habeat Timarchus, pud-
 citia prostituta, et per luxum absumpto pa-
 trimonio: vos quid iurastis? de iis rebus pro-
 nunciaturos, quae in accusatione praescri-
 ptae sint. Ne vero poetarum auctoritate in-
 culcanda sim prolixior, virorum dicam se-
 niorum, notorumque vobis nomina, adole-
 scentum item et puerorum, quorum alii ob
 formae venustatem multos habuerunt ama-
 tores, alii per aetatem nunc etiam habent:
 quorum nemini unquam eadem quae Timar-
 cho crimina sunt obiecta. vicissimque vobis

ὑμῖν ἀντιδέξαιμι ἀνδρῶπων πεπορευμένων αἰχρῶς καὶ φανερώς
 ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνηστέες καλανεύητε εἰς τὴν παρρησίαν
 σαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ
 καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκει, ὦ Ἀθηναῖοι, Κεῖτωνα τὸν
 Ἀστυόχου, καὶ Περικλείδην τὸν Περικτοῖδου, καὶ Πολεμαρχίην, καὶ Παν-
 τολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρομέα, καλλίστοις
 καὶ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων γεγενημένοις, καὶ
 πλείστοις, ὅσων σωφρονεσάτων τυχούσας ἐρασῶν· ἀλλ' ὅμως ἔδει
 πώποτε αὐτὰς ἐψέξε. πάλιν ἐκ τῶν μειράκιων, ὅσων ἐν παισὶν
 ἐπὶ καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδεὺς ἔστι Ἰφικράτης, ὃν
 δὲ Τισίαν ἔστι Ραμνεῖαν, ὁμώνυμον δὲ ἔστι νεὺς κεινομένης Τιμάρχου,
 ὃς ἀπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσούτον ἀπέχει τῶν αἰχρῶν, ὥστε πρῶτον
 ἐν τοῖς καὶ ἀγρῶς Διονυσίοις κωμῶν ὄντων ἐν Κολυτῷ, καὶ Παρ-
 μωνίῳ, ἔστι κωμικὸς ὑποκριτὴς, εἰπόντις τί παρὰ τὸν χορὸν ἀνά-
 παισον, ἐν ᾧ ὡς, εἶναι πινὰς πόρνας μεγάλαις Τιμαρχώδεις·
 ἔδει ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πώποτε. ἔγωγε
 κληρονομῶ ἐκ τοῦ Ἰππιδεύματι. πάλιν Ἀντικλέα τὸν σταδιο-
 δρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τῆς Μιλησίας. ἐπὶ δὲ εἰπεῖν ἔχων
 πολλὰς, παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῇ τὸν ἔπαινον θεραπείαν πρὶ καὶ
 αὐτῶν ποιῆσαι. πρὶ δὲ τῶν ὁμοτρόπων Τιμάρχου μὴ φύγων

commemorabo nomina hominum, qui libi-
 dini turpiter aperteque indulserunt: ut vos
 eorum recordati, Timarchum in conveni-
 entem ei ordinem reponatis. primum autem
 commemorabo ingenuorum nomina, qui ae-
 tatem honeste exegerunt. nostis, Athenien-
 ses, Critonem Astyochi, et Periclidem Pe-
 rithoedae F. et Polemagenem, et Pantole-
 ontem Cleagorae F. et Timestheum cur-
 sorem, qui non civium duntaxat, sed et
 Graecorum omnium formosissimi fuerunt,
 atque amatores plurimos et modestissimos
 habuerunt: tamen nemo unquam eos vitu-
 peravit. rursus ex adolescentibus, et iis qui
 etiam nunc inter pueros censentur, primum
 Iphicratis ex fratre nepotem, Tisiae Rha-

manusii F. Timarcho nunc reo cognominem,
 qui cum sit decorus aspectu, tantum abest
 a turpitudine, ut nuper, cum in suburbanis
 Bacchanalibus comoediae in Colytto ageren-
 tur, et Parmeno comicus histrio dixisset ad
 coetum versum anapaesticum: esse quos-
 dam magnos catamitos, Timarcho similis:
 nemo id in adolescentem, sed in te omnes
 dici putarint. adeo illius studii creuisti
 hereditatem. Anticlem porro cursorem, et
 Phidiam Milefii fratrem. cum autem multos
 adhuc haberem commemorandos, definam,
 ne de industria gratiam illorum videar au-
 cupari. iam de illis qui sunt Timarcho-si-
 miles, quamvis inimicitias fugiam, tamen
 eorum quos minime curo faciam mentionem.

τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἤκιστα μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν
τὸν ὀρφανὸν καλέμνον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς
τὸν ἀρχοντα ἀπήγαγον, ὃ παρήδραυν Αἰσοφῶν ὁ Ἀζιωεύς,
ἐπαπιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πριάξεως
ταύτης ἀπεσεσηκέναι· καὶ τὰς νόμους λέγων, οἱ κελεύει τὸν ἀρχοντα
τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τὰς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κεμνίους
ὑπερβεβηκώς· τίς τοι δὴ τίς οὐκ ἐμίση; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ
ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον, τὸν τῷ Μόλωνος καλέμνον, καλλίστην
ὥραν ὄψεως ἀκλέεσσα διαφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τῷ Μα-
γείρῳ καλέμνον, ἢ πολλὰς ἐτέρους, ὧν ἐκὼν ἐπιλανθάνομαι; ἐ-
γὼ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον καὶ ὄνομα πικρῶς βέλομαι· ἀλλὰ
μᾶλλον τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ,
διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκατέρων πωρολόμοι
πινὰς διεξελήλυθαμεν, χωρεῖς μὲν τὰς διὰ σωφροσύνην ἐρωμέ-
νους, χωρεῖς δὲ τὰς εἰς ἑαυτὰς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ'
ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέρων τάξιν τὸν Τι-
μαρχον κατανέμετε· πότερην εἰς τὰς ἐρωμίας, ἢ εἰς τὰς πεπορ-
νομήτους; ἐκὼν μὲν καὶ ἀλιπῶν ἢ εἴλου συμμορίαν, αὐτομολή-
σας εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διαλειδὰς. Ἐὰν δὲ ἐπιχειρῶσι λείπειν,
ὥς ἐχ' ἠταίρηκεν, ὅστις μὴ καὶ συγγραφὰς ἐμὴν ὦσθαι, καὶ γεμ-

nem. quis enim vestrum Diophantum, qui
orbus appellatur, non nouit? qui hospitem
ad praetorem traxit, cuius assessor fuit Ari-
stopho Azenienfis: conquestus se quatuor
ab illo drachmis ob eam rem promissis,
fraudari: et leges recitauit, quae praetorem
pupillorum curam gerere iubent: neglectis
iis, quae modestiae tuendae causa latae sunt.
eum ergo quis non oderat? quis ciuium non
auerfabatur Cephisodorum, qui Molonis F.
nominabatur, quod pulcherrimi aspectus e-
legantiam summis probris contaminarat?
aut Mnesitheum, qui Magiri (coqui) F.
dicitur, aut multos alios, quorum vltro ob-
liuiscor? neque enim eorum quemlibet acer-
be et nominatim recensere volo: sed multo

magis optarim, in oratione me-
talium factorum inopia laborare, pro mea erga
urbem beneuolentia. sed quia vtrorumque
quosdam delectu habito commemorauimus,
seorsim eos qui ob modestiam diliguntur,
eos item seorsim, qui semetipsos violant:
vos iam ad quaestionem hanc respondeatis
mihi velim, in vtro Timarchum ordine col-
locetis? eorumne qui diliguntur, an qui pro
scortis subiguntur? ne igitur ea quam dele-
gisti classe relicta, pro transfuga in coetus
ingenuorum irrumpito. Quod si dicere in-
stituerint, non in scortorum numero haben-
dum esse, qui non ex syngrapha fuerit mer-
cede elocatus, ac postularint, vt tabulas et
testis exhibeam: vos primum memineritis
legum.

ματῆρον, καὶ μάρτυρας ἀξιῶσί με τῶν παλαιῶν πρῶτον μὲν
 τὰς παλαιὰς ἐταίρησεως νόμοις μέμνησθε, ἐν οἷς ἔδαμξ μινεῖαν ὁ
 νομοθέτης παλαιὰ σωθῆκαὶ πεποίητο. καὶ γὰρ εἰ καὶ γραμματεῖόν τις
 ἑαυτὸν κατήχυνε, τὸτ' ἐξήτασεν, ἀλλὰ παλαιῶς ὅπως αὖν ἡ
 παλαιὰ γῆραι, τὸν παλαιῶν καλεῖται μὴ μετέχειν τῶν τῶν πόλεως
 κοινῶν. εἰκότως, ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῶν
 τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τῶν παλαιῶν δὲ πρεσβύτερον γρόμε-
 νον, ὁ τὰς νόμους εἰσφέρειν, ἰσχυρὸν εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν δυνάμειν
 τῶν λόγων τῶν παλαιῶν ἐστὶν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ αὖν τῶν ὁμολο-
 γήσασιν, ὅτι τὰς σωθῆκας τὰς παλαιὰς ἀλλήλους, ἀπιστίας ἐνεκὰ
 ποιούμεθα· ἵνα ὁ μὴ παλαιὰς τὰ γεγραμμένα, δικίῳ λάβῃ τῇ
 ψήφῳ παλαιὰ τῶν παλαιῶν. ἔκταν ἐπεὶ τὸ παλαιὸν δικὸς παλαι-
 οῦται, τοῖς καὶ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, αὖν ἀδικῶνται, ἡ τῶν νό-
 μων, ὢν ἔτοί φασι, ἐπικεῖα καὶ ἀλείπειται. καὶ τίς αὖν ὁ λόγος
 ἑκατέρω φανείη; μὴ γὰρ ἔγωγε λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ
 παλαιὸν νομίσθ' ὅρα. ἔγωγε γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς
 τὸ παλαιὸν· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἀδίκος καὶ μὴ βέβαιος. ἡ πάλιν τῶν
 νομίων, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέτερος καὶ ποιῶν τὰ ὁμολογημένα, ὁ δὲ
 τὴν ἡλικίαν παλαιῶν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύδω. καὶ δικαστὰς
 ὑμᾶς αὐτὰς νομίσας καὶ παλαιὰς. ἔκταν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδόθεις
 τῶν παλαιῶν αὐτῶν καὶ λόγων, καὶ παλαιῶν μὲν παλαιῶν, βλέπων δη-

legum de impudicitia, in quibus nullam pa-
 ctionum mentionem fecit legislator. neque
 enim an aliquis ex syngrapha se coinquina-
 rit, id spectavit, sed omnino, quocumque
 modo res acta fuerit, eum qui fecerit, ad-
 ministratione reipublicae abstinere iussit. id-
 que merito. nam qui adolescens ob turpis
 voluptates gloriam honestatis neglexisset,
 eum non censuit legis auctor, aetate proue-
 ctiore vllum oportere honorem consequi. de-
 inde rationis istius ineptias facile est osten-
 dere. omnes enim fatemur, nos pactiones
 inter nos ex diffidentia facere: ut qui eas
 feruarit, iudicio poenas de eo sumat, qui
 fidem fregerit. igitur si impudicorum actio

iudicium ex syngrapha postulat, si iniuriis
 afficiantur: earum legum quas isti profe-
 runt, praesidium eis est reliquum. ecquae
 autem utriusque possit esse oratio? putate e-
 nim vos, rem non a me narrari, sed a vobis
 aspici. esto enim conductor aequus in con-
 tractu, conductus autem iniquus, et incon-
 stans: aut contra conductus aequus, et stans
 conuentis, alter natu grandior, et conductor
 fallax. vos ipsos autem pro tribunali sedere
 fingite. itaque natu maior, dato sibi tem-
 pore dicendique potestate, seriam accusatio-
 nem instituet, vos nimirum intuens: con-
 duxi, Athenienses, Timarchum, ut meum
 scortum esset, ex tabula, quae sita est apud
 De-

λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθώσαμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον
 ἔταιρεῖν ἐμαυτῷ καὶ τὸ γραμματεῖον, τὸ πρὸς Δημοσθένεϊ κείμενον·
 οὐδὲν γὰρ κωλύει ἔτι εἰρηάζειν· οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μοι τὰ ὁμολογημένα· καὶ
 ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς ὅντι δικαστὰς λέγων, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 τοιοῦτον ποιεῖν. ἐπεὶ αὖ καὶ ἀλαλούησεν ὁ μισθώμενος τὸν Ἀθη-
 ναῖον πρὸς τοὺς νόμους, καὶ πρὸς τὸν ἀπεισιν ἐν τῇ δικαστείᾳ, καὶ
 τὴν ἐπὶ ἐπιδείξιαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ὕβρει; ἀλλ' οὐκ ὅτι, ἀλλ'
 ὁ μισθώμενος δικάζεται. λεγέτω δὲ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλ·
 ὡς αὐτὸς, ἵν' εἰδῶμεν τί ποτ' ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταί, ἐμισθώσατό
 με ἔταιρεῖν αὐτῷ δρυεῖς ὅσις οὐδὲν ποιοῦν· οὐδὲν γὰρ διαφέρει
 ἔτι εἰρηάζειν καὶ γὰρ μὴ ἅπαντα καὶ πεποιήκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιοῦ
 καὶ τὸ γραμματεῖον, ἀλλὰ καὶ ποιεῖν τὸν ἔταιρεῖν· ὅτι ὅτι ὑπερβαίνει
 τὰς σωθήκας. ἐπεὶ οὐ πολλὴ κεραιὴ πρὸς τῶν δικαστῶν αὐτῷ
 ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, ἐπεὶ αὖ εἰσβάλλεις εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ
 σεφανοί, ἢ πρὸς τῶν αὐτῶν ἡμῖν; οὐκ ἔστι οὐδὲν ὀφελος τῆς
 συγγραφῆς. πόθεν οὐκ ἰσχυρὸς, καὶ συνήθεις γεγενηταί λέγων, ὡς καὶ
 γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἠτάεισαν, ἤδη ἐρεῖ. ἀλλ' εἰς τῶν πολι-
 τῶν· τὸ δ' ὄνομα οὐ λέγω, τὰς γὰρ ἀπεχθείας φύγω· οὐδὲν
 πρὸς δόμῳ ὃν ὀλίγω πρὸς τὸν ἐγὼ διεξῆλθον ὡς ὑμᾶς, λέ-
 γει· πρὸς τὰς σωθήκας ἠταίρηκεναι τὰς παρ' Ἀνικλεῖ κειμέ-
 νας, ὅτι ὡς ἰδιώτης, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ πρὸς τῶν καὶ λαιδορείαις

Demosthenem (nihil enim prohibet ita dici)
 neque vero ille stat pactis, eaque iam expo-
 nit scilicet, ac iudicibus narrat, quae tali
 homini facienda sint. nonne vero is qui A-
 theniensem contra leges conduxerit, lapidi-
 bus obruetur, atque e iudicio discedet, non
 sexta duntaxat aestimatae litis parte con-
 demnatus, sed et ob contumeliam punitus?
 verum non ille, sed conductus litem inten-
 dat, et sapiens iste Batalus causam illius
 agat: ut videamus quid dicturus sit. con-
 duxit me, iudices, ad libidinem pecunia sua,
 quicumque sit (nihil enim interest, si ita di-
 catur) ac ego omnia et feci, et adhuc facio,
 ut tabulae iubent, quae scorto facienda sunt.

iste autem fidem frangit, nonne vero ma-
 gnum clamorem tollent iudices? quis enim
 non dicet: et adhuc in forum prodit? aut
 coronam gestat? aut aliquid eorum agit
 quae nos agimus? itaque nulla est syngra-
 phae utilitas. unde autem inoleuerit consue-
 tudo illa, ut dicatur, quosdam ex tabulis sui
 fecisse copiam, iam explicabo. quidam ci-
 vium (nomen taceo, vitandae offensionis
 causa) nulla earum rerum habita ratione,
 quas paulo ante apud vos commemoravi,
 fertur contra pactionem, apud Anticlem si-
 tam, se prostituisse: et is quidem non homo
 plebeius, sed rempublicam administrans:
 qui cum dicteris incesse soleat, effecit, ut
 haec

ὡσιπύων, εἰς συνήθειαν ἐποίησε ὁ λόγος τέττε τὴν πόλιν κατὰ
 σῆναι· καὶ διὰ τὸτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ καὶ γραμματεῖον ἢ πρεσβείας
 γεγνήται; ὁ δὲ νομοθέτης ἔχ' ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγνήται ἐ-
 φρόνισεν, ἀλλ' εἰάν ὅπως μίσησις γεγνήται, καλέγνωκε τοῦ
 πρεσβείαν αἰχύναν. Ἀλλ' ὅμως ἔτω σαφῶς τέτων διωρισμέ-
 νων, πολλαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους ἀρεθίσονται.
 Ἐταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πρᾶγμα κακοηθείας λεγομένης ἦθον
 ἂν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξειαι, λυμαινόμενον
 τὰ τ' ὁλοως δίκαια, ἐπὶ τέτοις ἀξίον ἐστὶν ἐργασθῆναι. πολὺς
 μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσαι· δύναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τῆ παιδὸς
 ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἀμυστός τις
 ἔδει καὶ ἀπαίδευτος δυνάστης ἐστὶν. τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον
 τῷ λόγῳ πλημμελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἀκαιρὸν ἔλαττον δὲ ἔ-
 λω λέγειν ἀμάχημα. ὁμολογητέως γὰρ εἰς δούρα, καὶ περ
 οὐκ ὦν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσειαι. ὅταν δὲ ταῖς
 εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφοραῖς ὀνομάτων αἰ-
 χρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, κατὰέλασον τὴν πόλιν ποιῇ. ὥς
 γὰρ τὰς ἐμὰς διθυῶας βλάπτων, ἃς ὑπὲρ τ' πρεσβείας μέλλω
 δίδοναι, φήσῃ μὲ, ὅτ' αὐτὸς πρῶτον πρὸς τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ
 παιδὸς Ἀλεξάνδρου διεξίη, ὥς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν καθαρίζοι, καὶ
 λέγοι ῥήσας πᾶς, καὶ δυνάστης πρὸς ἑτέραν παῖδα· καὶ περ

haec oratio de more usurparetur in vrbe :
 eaque de causa quidam interrogent, an res
 ex syngrapha sit peracta? legislator autem
 non curavit, quo pacto res facta sit: sed si
 villo pacto locatio intercesserit, eum con-
 demnavit, qui dedecus in sese admisit. Quae
 quamvis tam aperte constituta sint, tamen a
 Demosthene multae verborum cauillationes
 interponentur. ac eae quidem imposturae,
 quas rei natura postulat, aequiore animo
 ferri possunt: quas vero extrinsecus infar-
 ciet, ad iura civitatis corrumpenda, eae
 demum dignae sunt iracundia. frequens e-
 nim erit Philippi mentio: admiscebitur et-
 iam nomen pueri Alexandri. nam praeter

cetera mala, iste a musis alienus et rudis
 homo est. nam oratione Philippum perstrin-
 gere, est illud quidem inscitiae et importu-
 nitatis: minus tamen delictum eo quod di-
 cturus sum. nam ei quem virum esse con-
 stat, conuicia dicet, cum ipse vir non sit.
 cum vero excogitatis in puerum translatio-
 nibus, verborum, turpis suspensiones iniece-
 rit, ridiculam faciet civitatem. quasi enim
 rationes obitae legationis, quas redditurus
 sum, laesurus ait: cum ipse nuper apud se-
 natum de puero Alexandro dixisset, cum in
 computatione nostra citharam pulsasse, et
 dicta quaedam recitasse, et cum alio puero
 esse aemulatum: cumque de his quid senti-
 ret,

τάτων αὐτὸς δὴ ποιεῖ αὐτὸς ἐτύχαιε γνώσκων, πρὸς τὴν βελίῳ
ἀπεφύνατο, ἔχ' ὡς συμπρεσβυτὴν, ἀλλ' ὡς συγχεῖν, τοῖς εἰς τὸν
παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι. ἐγὼ δὲ Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκό-
τως διὰ τὴν ἡλικίαν εἰ δειλέμην, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν
τῆς λόγων δύφηνειαν ἐπαινῶ· εἰάν δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς
ἔργοις γῆν) οἶσθε νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ
ράδιον τὸν καθ' αὐτὴ ποιεῖσθαι ἔπαινον. ἐπετίμησα δὲ ἐν τῇ
βελουσίῳ Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκδεραπύων, ἀλλ', εἰάν
τὰ τοιαῦτα ἀποδέχουθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι
τῇ τοῦ λέγοντός ἀκοσμίᾳ. Ὅλως δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς ἐξωθεν τοῦ
πρεσβυτοῦ ἀπολογίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῆς ὀρ-
κῶν ἕνεκεν εἰς ὁμόσταλιν, δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικοῦσθαι
ὑπὸ ἀνθρώπων τεχνίτη λόγων. μικρὸν δὲ ἀνῶθεν ἀρξομαι διδά-
σκων ὑμᾶς. Δημοσθένης γάρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν εὐσίαν ἀνάλωσε,
πρὸς τὴν πόλιν στρατεύων νέους πλεσίους ὀρφανούς· ὧν ὁ μὲν
πατέρες τελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διώκουσι τὰς εὐσίας. πολ-
λὰς δὲ ὑπερβάς, ἐνός τῆς δεινὰς πεπονθότων ὑπὸ τέττε μνησθή-
σομαι. καπιδὼν γὰρ οἰκίαν πλεσίαν, καὶ ὅκ' ἀνομεμεδίην, ἥς
ἡγεμῶν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονέουσα, καὶ νομῶ ὅκ' ἔχουσα, νεα-
νίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν εὐσίαν, Αἰίσαρχος
ὁ δὲ Μόχης τέττε προσποιησάμενος ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ μισθό-

ret, apud senatum exposuisset, doluisse me,
non ut legationis collegam, sed ut pueri co-
gnatum, ob illa dictoria. ego vero cum A-
lexandro non collocutus sum ob aetatem
illius, Philippum autem nunc ob orationis
commoditatem laudo: qui si re ipsa sic erga
vos se gesserit ut nunc benigne pollicetur,
tutam et facilem efficiet laudandi sui ratio-
nem. obiurgavi autem Demosthenem in cu-
ria, non pueri demerendi causa, sed, quod
existimabam, vos si talia probaretis, similem
fore de ciuitate atque de dicentis immode-
stia opinionem. In vniuersum denique, A-
thenienses, a re alienas defensiones repudia-
tote, primum ob iusiurandum quod dedistis,
VOL. II.

deinde ne fallamini ab homine artifice di-
cendi. sed paulo altius incipiam docere vos.
Demosthenes, cum patrimonium absumpsis-
set, per totam urbem circumibat, ut pupillos
adolescentis diuites venaretur: quorum pa-
tribus defunctis, matres familiam guberna-
bant. multis autem praeteritis, vnius men-
tionem faciam, cum quo inique actum est.
cum enim locupletem domum conspexisset,
quae non recte gubernabatur, ut cuius dux
esset mulier, superba illa quidem, sed mini-
me cordata, adolescens autem pupillus ve-
sanus, opum administrator, Aristarchus
Moschi F. huius se amatorem esse simula-
uit: ad eamque amicitiam adolescentem in-
vitauit
K

κιοι εἰς τὴν φιλίαν ταύτην περιπαλεσάμενοι, ἐλπίδων κενὸν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῷ ῥητόρων πρῶτόν τε καὶ λόγον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητῆς αὐτῶν καὶ διδάσκαλόν ἐργῶν ἐχρῆτο, ὃς ὦν ἐκείνος μὲν φύγει τὴν πατρίδα, ὅττι δὲ αὐτὸς τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια παραλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεσέβηκε. Νικόδημος δὲ ὁ Αφιδναῖος ὑπὸ Αἰσάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεῖς ὁ δέιλαιος ἀμφοτέρους τὰς ὀφθαλμούς, καὶ τὴν γλῶτταν ἀπομήθει, ἥ ἐπαρρησιάζετο, πεινῶν τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτῳ μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς, ἕνα τῷ τριάκοντα, τῷ τὸν δῆμον καταλυσάντων. Δημοσθένους δὲ ὑμῖν ἐταίρους ἐξαίτησεν, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων ὥστε τῷ ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας; ὦ ὥστε κεκλημένοι πῶς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν ἑπὶ τὴν ἀκρόασιν. κατεπαγγέλλετο γὰρ πρὸς αὐτὸς, ἐργολαβὼν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, λήσῃ μετ' ἀλλήλους τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ ὥστε ἴσῃ πᾶσι μὲν φυγόντι θάρρειν, ὅταν αὐτὸς δῶρε παρήλθῃ, ἐκπεπληχθαι δὲ πᾶσι κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι πρὸς αὐτῶν τοσούτους καὶ τηλικαύτους ἐκαλέσατο ὥστε τῷ δικαστῶν δορυφόρος, παρεμβάλλον τὰς ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνῃ τὴν δὲ ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους γεγνημένῃ, ὡς εἰδὲ ἀπαντήσεσθαι με ἑπὶ τὸ δικαστήριον ἀπο-

vitavit, et vana spe inflavit, pollicens, eum, quod ad eloquentiam attineret, breui oratorum principem futurum. talium autem ei operum auctor et magister factus est, ob quae et ille patria exsulat, et iste tribus eum talentis exsilii viatico spoliavit: et Nicodemus Aphidnaeus violenta morte ab Aristarcho occubuit miser exsectis etiam oculis ambobus, et lingua praecisa, qua libere locutus fuerat, legibus fretus et vobis. et vos, Athenienses, Socratem sapientem illum occidistis, quod Critiam instituisset, vnum xxx. virorum, qui populum oppresserunt: Demosthenis autem precibus, qui ab hominibus indoctis et popularibus propter aequalitatem

iuris tantas poenas sumit, condonabitis alios? ad quem audiendum, rogatu eius, quidam adolescentes veniunt. pollicetur enim eis, quaestu in vestram fraudem instituto, ut ego audio, se occultis artificiis mutaturum et causam et auscultationem vestram, atque effecturum, ubi ipse prodierit, ut et reus bono animo sit, et accusator percellatur, et de se ipso sit in metu: et tot ac tantos tumultus a iudicibus euocaturum, meis concionibus inferendis, et pace per me et Philocratem facta, reprehendenda, ut ne in iudicium quidem venturus sim ad mei defensionem, cum obitae legationis rationes reddendae mihi erunt: sed mediocrem multam

λογισόμενον, ὅταν τὰς τ' πρεσβείας εὐθύνας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπήσειν, εἰν μετρίῳ πρήματι πεπείσσω, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιώμαι. μηδενὶ δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατριβῇ παρὰ τῆς αἰσχύνης· ἀλλ' ὑπολάβετε· ὅρῳν εἰσεληλυθότα ὑπὸ τῶν δικαστῶν οἰκάδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μερῶν διατριβῇ, καὶ διεξιόντα ὡς εἰς τὸ πρῶτον ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτὸς ὑπὸ τῶν παρὰ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατηγορὸν καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας· καὶ φόβοις ἐπήρησα τοῖς ἀκρωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγορεῖ, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνεται. ④ ὁ δὲ δικασαί, ὃν μὲν ἦσαν δικασαί ἐπελάθοντο, ὃν δὲ ὅσῳ ἦσαν κελαι, παρὰ τῶν ἡκουόντων. ὑμέτερον δὲ εἶναι ἔργον πρὸς ταῦτα ἀνιτετάχθαι, πάντῃ παρὰ τὴν ἀποκολληθεῖσας μηδ' αὐτὴν παρὰ κλίνειν αὐτὸν εἶναι, μηδὲ τοῖς ἔξω τῶν ἀγῶν λόγους διίσχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἵπποδρομίαις, εἰς τὸν τῶν πραγμάτων αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνει. καὶ ταῦτα ποιῆτε, καὶ καταφρονησέσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐξέει γνῶμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μὴ, δόξειε, μελλόντων μὴ γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, παρὰ τὴν ἀνέαν καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ, ὅσῳ ἐπὶ φροντίζειν. ὡς δὲ ἐν κεφαλαίῳ εἰρήσας, εἰν μὴ κολάζητε τὰς ἀδικεῖν, εἶπον ὑμῖν ④ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· εἰν δὲ ἀφίητε, καλοὶ μὲν, κύριοι δὲ ὅσῳ ἐπὶ. Ὡς δὲ ἐνεκα ταῦτα λέγω, ὅσῳ ὁκνήσω πρὸς ὑμᾶς παρ-

ctam aequi bonique facturus, modo ne capitis condemner. nullo igitur pacto, iudices, contra vos ipsos isti rhetori risum et ludum praeberitis: sed putate videre vos e foro domum reuersum, et gloriantem in adolescentulorum coetu, et commemorantem, quam commode iudicibus causam extorserit. nam abduxisse eos a criminibus Timarcho obiectis, et magna vi ad accusatorem et Philippum et Phocensis traduxisse; et eum metum auditoribus iniecit, ut et reus accusaret, et accusator causam diceret: et iudices, cuius rei essent iudices, obliti essent, ea vero audirent, quorum iudices non essent. vestrum autem officium est, ut istis vos ar-

tibus opponatis, ut ubique istum affectemini neque usquam aberrare patiamini, aut rationibus alienis a causa niti: sed, quemadmodum in decurcionibus equestribus, in ipsum negotii cursum compellatis. quae si feceritis, non contemnemini, sed iisdem animis eritis in sententiis dicendis, quibus estis in legibus ferendis: sin minus, existimabunt, vos, cum committenda erunt maleficia, praesentire atque irasci, ubi commissa fuerint, nihil ea curare. ac ut summatim dicam, si puniueritis maleficos, leges vestrae et honestae erunt et ratae: sin absolueritis, honestae duntaxat, non item ratae. Quibus autem de causis haec dicam, non dubitabo libere apud

ῥησιάσαδ' ἔσαι δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παλαιότατον. διὰ τί οἶσθε,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς νόμους μὲν καλὰς καίαν, τὰ δὲ ψήφισμα-
τα δὲ πόλεως εἶναι καλαδέεσθαι, ἐν ταῖς κρίσεσιν ἐνίοτε τὰς
ἐν ταῖς δικασθεῖσιν ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπι-
δείξω. ὅτι τὰς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε
κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, ἢ τ' ἐχθροῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δι-
καιον ἐν τῷ συμφέρονι ἀποβλέποντες. ἐπιδείξιοι δὲ, οἶμαι, Φυῖτες
ἐτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστοις νόμους τίθεσθε ἐν ᾗ ταῖς ἐκ-
κλησίαις ἢ τοῖς δικασθεῖσιν πολλάκις ἀφένδρῳ τῷ εἰς αὐτὸ τὸ
παλαιότατον λόγον, ὑπὸ τ' ἀπάτης καὶ τῷ ἀλαζονευμάτων ὑπά-
γεσθε ἢ πάντων ἀδικώτατον ἔθελον εἰς τὰς ἀγῶνας παλαιότατον.
ἔατε γὰρ τὰς ἀπολογημάτων ἀντιπαρηγορεῖν τῷ κατηγορούντων.
ἐπειδὴ δὲ ἀποσπασθῇ τ' ἀπὸ τ' ἀπολογίας, καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ'
ἐτέρων γῆρσθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τ' κατηγορίας, ὅτι ἐξέχουσιν
ἐκ τῶν δικασθεῖων, ἔδωκε παρ' ἐτέρου δικῶν εἰληφότες. ἔτε παλαιό-
τατον κατηγόρου ψῆφος γὰρ καὶ αὐτὸς ἐδίδοτο. ἔτε παλαιότατον ἀπολο-
γημάτων. ταῖς γὰρ ἀλλοτεῖαις αἰτίαις ἀποτεψάμενοι τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφουλον ἐκ τῶν δικασθεῖων. ὅτι ὁ νό-
μοι καλαλύνει, ἐν ᾗ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἐξελθὲν ἐπὶ
πολὺν πρὸς βαίνει. ἀνέχεσθαι γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀνδρὸς ἡγεῖσθαι βίαν πρὸς
δέχεσθαι. ἀλλ' ἐν Λακεδαιμόνιοι καλὸν δὲ εἶναι καὶ τὰς ξενικὰς

vos exponere, idque adducto exemplo. cur putatis, Athenienses, leges vos habere bonas, decreta vero deteriora, et sententias iudiciorum aliquando reprehendi? ego causas ostendam. quod leges sancitis, omnis aequitatis habita ratione, non iniusti lucri causa, non ex inimiciis, sed in ipsam iustitiam duntaxat et utilitatem intuentes; cum autem dexteritate ingeniorum aliis antecellatis, non mirum est, vos pulcherrimas sancire leges: in concionibus autem et iudiciis, saepe neglectis ipsorum negotiorum rationibus, ab impostoribus et ostentatoribus in fraudem illicimini: consuetudine in controuersias omnium iniustissima introducta. permittitis

enim, ut ii qui causas dicunt, recriminentur eos, a quibus accusantur. itaque auulsi a defensione, animisque ad alia traductis, in accusationis obliuionem impulsis, e praetoriis disceditis, de neutro poenis sumptis: neque de accusatore (calculus enim contra eum non datur) neque de reo. aliis enim criminandis, obiecta sibi crimina propulsando effugit e iudicio: leges autem abrogantur, et respublica interit, et consuetudo haec late vagatur. facile enim saepenumero absque vita honesta probatis orationem. Lacedaemonii vero non ita faciunt: honestum autem est, etiam exterorum virtutes imitari. nam cum quidam apud illos concionem ha-

buisse,

δρεταῖς μιμῆσθαι. δημηγοροῦντος γάρ πινθεῖ ἐν τῇ τῶν Λακεδαι-
μονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότου μὲν αἰχρῶς, λέγειν δὲ εἰς
ὑπερβολὴν δυνατῶ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς φασί, καὶ τὴν
ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθόντων πρὸς τῶν γερόν-
των, ὅς ἐκείνοι καὶ αἰχμύοντες καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῇ ἡλικίας αὐτῶν
ἐπωθυμίαν δὲ χλὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καδισαῖσι δὲ αὐτὰς ἐκ
τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων τέτων εἶς, ὡς λέγει, πα-
ρελθόντων ἰχυρῶς ἐπέπληξε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τι τοιοῦτον καὶ
αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς ἔπολιον χρόνον τὴν Σπάρτῃν ἀπόρ-
θητον οἰκῆσαι, τοῖς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβέλλουσιν χρώμενοι.
ἅμα δὲ ἀπακελύσας ἄλλον πινθεῖ τῶν Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν,
λέγειν μὲν ὅτι διφυσῶν, τὰ δὲ καὶ πόλεμον λαμπρόν, καὶ πρὸς δι-
καιοσύνῃ καὶ ἐγκρατείᾳ διαφέρωντα, ἐπέταξεν αὐτὰς αὐτὰς
εἰπεῖν γνώμας ὅπως ὅπως αὐτὸν δύνῃ, ὡς εἶπεν ὁ πρεσβύτερος ῥήτωρ
Ἰνός, ἔφη, ὁ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένην ψηφί-
σωντες, τὰς δὲ τῶν ἀποδεδειχαιότων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς
μηδὲ τοὺς ὡς πρὸς δέχωντες. ταῦτά οὖν γέροντες, ὁ ἐκ παιδὸς σεσω-
φρονηκώς, παρήνευσε τοῖς ἐαυτῶν πολίταις. ταχὺ γὰρ αὐτὸν Τίμαρ-
χον ἢ τὸν κίναidon Δημοφένῃ ἐλάσει πολιτεύεσθαι. ἵνα δὲ μὴ δο-
κῶ Λακεδαιμονίους διεραπιδύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων παροχόνων μη-
δίσομαι. ἔγω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰχμύας χαλεποὶ, καὶ πρὸς

buisse, vir ut vitae flagitiosae, ita summae
eloquentiae, atque Lacedaemonii, ut aiunt,
in eius sententiam ituri essent, senum qui-
dam prodiit, quos illi et verentur, et me-
tuunt: est enim moris eorum, summum
magistratum, illius aetatis cognomento ho-
nestare: deliguntur autem homines, qui a
pueritia usque ad senectutem modeste vixe-
runt: horum igitur unus produsse fertur, et
acriter obiurgasse Lacedaemonios, ac tale
quoddam in eos maledictum iecisse, non
diu Spartam fore ab hostili violentia inco-
lumem: si talibus in concione suasoribus
vterentur. eademque opera accersisse alium
quendam Lacedaemonium, virum haud sane

disertum, sed rebus bello gestis illustrem,
iustitiaeque et consuetudinis praestantem: ac
iussisse, ut easdem sententias, quas prior ille
orator dixisset, pro sua virili utcumque repe-
teret: ut, inquit, Lacedaemonii de viri boni
sententia decernant, ignavorum autem at-
que improborum hominum ne vocem qui-
dem auribus admittant. haec senex ille, a
puero temperanter acta aetate, suis civibus
confuluit. qui num Timarchum, aut cinae-
dum Demosthenem, rempublicam admini-
strare passus esset? Ne vero Lacedaemonius
assentari videar, maiorum etiam nostrorum
mentionem faciam. hi enim tam iniquis ani-
mis probra ferebant, suorumque liberorum
mo-

πλείους τῶν τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιῶντο, ὥς ἀνὴρ εἰς τῶν πολιτῶν, δίδων τὴν ἑαυτῷ θυγατέρα διαφθαερμένην, ἢ τὴν ἡλικίαν ἔκκαλως διαφυλάσσασαν μέχρι γάμου, ἐγκατακοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππων εἰς ἐρημον οἰκίαν, ὑφ' ἧς περὶ δόλως ἐρελλεν δολοῦσθαι διὰ λυγρὸν συγκαταεργασμένη καὶ ἐπὶ καὶ νύκτ' οἰκίας ταύτης ἔστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῇ ὑμετέρῃ ἀσφί, καὶ ὁ τόπος ἔτος καλεῖται ΠΑΡ' ΙΠΠΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΗΝ. ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραπεν δευκαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῶν γυναικῶν ἀκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ' ἣν ἂν ἀλώ μοιχὸς, ἢ καὶ ἑαυτὴν κοσμεῖσθαι, ἔδωκε εἰς τὰ δημοτέλη ἱερὰ εἰσέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμυγνυμένη διαφθείρη· εἰ δὲ εἰσὶν ἢ κοσμηταί, τὸν ἐντυχόντα κελούσιν κατὰ ῥήγνυναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τύπαιν, εἰς γόμφιον θανάτου, ἢ τοῦ ἀνάπνευσιν ποιῆσαι ἀπρὸς τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ ἀσθασκευάζων. καὶ οὗτοι περὶ τῶν γεγραμμένων κελούσιν, καὶ ἀλώσι, θανάτῳ ζῆμιον, ὅτι τῶν ἑταρμαρτάνων Ἰππιδυμένων, ὀκνέων καὶ αἰχμησμένων ἀλλήλοις ἐντυχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν ἀσθασκόντες Ἰππιδυμένῳ, τὸ πᾶν εἰς διάπνευσιν καὶ λόγον κατέστησαν. Ἐπειδ' οὖν μὲν πατέρες ἡμεῖς ἔτι περὶ τῶν αἰχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰχρίοις Ἰππιδυμένῳ ἐνοχον ἀφῆσθε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄρρενα τὸ σῶμα,

modestiam tanti faciebant, ut civium quidam, deprehenso filiae suae stupro, cum puella formam suam usque ad nuptias non diligenter custodisset, eam una cum equo in desertam domum incluserit: a quo in illo carcere citra dubitationem fame efferato interitura esset. ac solum illius domus etiam nunc in vestra urbe exstat, et locus ille AD IPIUM ET PVELLAM appellatur. Solo autem, legumlatorum celeberrimus, scripsit more antiquorum, et graviter de disciplina matronarum. mulierem enim, apud quam adulter fuerit deprehensus, ornari non sinit, nec in fana publica ingredi, ne suo interventu integras matronas corrumpat: quod si

intraverit, aut sese ornauerit, quemvis dilacerare eius vestimenta, et ornatum diripere iubet, et eam verberare, hactenus tamen, ne vel occidat, vel mutilet: sic talem mulierem omni dignitate priuat, et vitam ei acerbam reddit, ac morte duriores. lenones item accusari iubet, et conuictos capite plecti: propterea quod, mercede locata sua impudentia iis, qui quidem delinquere cupiunt, et tamen inter se colloqui dubitant ac verentur, efficere solent, ut periculum faciant et colloquantur. Patres igitur nostri sic de turpibus rebus et honestis statuerunt: vos autem Timarchum turpissimis studiis obnoxium absoluetis? qui cum vir sit, et masculo

γυναικεία δ' αμαρτήματα ημαρτητότα. τίς ἐν ὑμῶν γυναῖκα
 λαβὼν ἀδικῆσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτοῦ εἶναι δόξῃ,
 τῇ μὲν καὶ φύσιν ἀμαρτανύσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ πατρὶ φύσιν
 ἑαυτὸν ὑβρίζοντι συμβάλλῃ χρώμενος; τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος ὑμῶν
 γνώμην ἐπάναισιν οὐκ ἔστι δυνάστης; ὅτε γὰρ ὁ κεινόμε-
 νος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώμενος. εἴθ' ὁ νόμος ὁ παρὰ τῶν ῥητόρων
 δοκιμασίας φαδλὸς, ἀλλὰ κάλλυς. τό, τ' ἔρεος τοῖς παισὶ καὶ
 τοῖς μειρακίοις τὰς ἑαυτῶν οἰκείας ὅπως τὸ πρᾶγμα κείλῃται,
 ἀσέχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε; τὸ ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι,
 ὅταν ὁ ὑμέτερος παῖδες ὑμᾶς ἔρων, εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπε-
 ψηφίσασθε; ἔχ' ἅμα Τίμαρχον ἀπολύσαι ὁμολογήσετε, ἔτι τὴν
 κοινὴν παιδείαν ἀνατρέψετε; τί δὲ ὀφείλει παιδαγωγὸς πρέ-
 φειν, ἢ παιδοποιεῖν καὶ διδασκάλους τοῖς παισὶν ἐφιστάμεν, ὅταν
 τὴν τῶν νόμων καθαλαίαν ἔχοντες, πρὸς τὰς αἰχμῶνας
 κατὰ κάμῃων; θαυμάζω δὲ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, κριταῖνο, εἰ τὰς
 μὲν πορνείας μισεῖτε, τὰς δὲ ἐκόντας πεπορνθιμένους ἀφήσετε.
 καὶ, ὡς εἰπὼν, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ἱερωσιῶν μὲν ὑφ' ἑνὸς θεῶν κλη-
 ρώσεται, ὡς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· γράφει δὲ
 ἐν τοῖς ψηφίσμασι διχᾶς ὑπὲρ τῆ πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς.
 εἴτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, ταύτων ῥητόρων εἴη
 τὰς δὲ δῆμῳ γνώμας ἐπιγραφόμενων, καὶ τὸν αἰχρῶς οἶκοι βε-

corpore, muliebria in se probra admittit. quis
 ergo vestrum uxorem in scelere deprehen-
 sam vlciscetur? aut quis non rudis existi-
 mabitur, si ei succenseat, quae secundum
 naturam deliquerit: cum eius consiliis au-
 scultet, qui scelere, a quo natura abhorret,
 se contaminarit? quo porro animo quis ve-
 strum e praetorio domum reuertetur? neque
 enim reus obscurus est, sed nobilis: neque
 lex de oratorum exploratione mala, sed
 pulcherrima: iam pueri etiam et adolescen-
 tuli statim necessarios suos cupide interro-
 gare solent, quo pacto causa sit diiudicata.
 quid ergo dicetis, qui nunc cum potestate
 ferendae sententiae estis, vbi vos liberi ve-

stri rogarint, vtrum eum condemnaueritis,
 an vero absolueritis? nonne eadem opera,
 vos Timarchum absoluisse fatebimini, et pu-
 blicam disciplinam euertetis? quae porro
 utilitas erit alendi paedagogos, aut lanistas
 et magistros praeficiendi pueris, vbi ii, quo-
 rum fidei leges commissae sunt, probis ad
 misericordiam flectentur? illud etiam in vo-
 bis miror, Athenienses, si lenones odistis,
 eos autem qui pudicitiam vltro prostitue-
 runt, absoluetis. igitur idem iste vir nullius
 dei sacerdotium fortietur, vt qui non puro
 corpore sit, quemadmodum leges iubent: in
 decretis autem, vota pro republica faciet fe-
 veris deabus, quid ergo miramur publice
 nihil

διακότεα ἔξω τ' πόλεως. πρεσβυτὴν πέμψομεν, ἢ τέττω παρὶ τῶν
 μεγίστων διαπτεύσομεν; τί δ' ὅκ' αἰ δόδοιτο, ὃ τὴν ἑσώμα-
 τος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' οὐδ' ὅτ' ἐλεήσειν, ὃ αὐτὸν ὅκ'
 ἐλεήσας; τίτι δ' ἰμὲρ ὅκ' ἀγνώστος ἐστὶν ἡ Τιμαρχε βδελυρία;
 ὥσπερ γὰρ οὐδ' γυμναζομένης, καὶ μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνα-
 σίοις, εἰς τὰς διέξιας αὐτῶν ἀποβλέποιντες, γινώσκομεν ἔτι τὰς
 πεπορευομένης, καὶ μὴ παρῶμεν τίς αὐτῶν ἔργους, ἐν τ' ἀναι-
 δείας ἢ ἑθελήσας, καὶ τῶν ἡπιδουμάτων γινώσκομεν. ὁ γὰρ
 ἡπὶ τῶν μεγίστων τὰς νόμους ἢ τὴν σωφροσύνην ὑπεειδὼν, ἔχει
 πινὰ ἔξιν τ' ψυχῆς, ἢ διάδηλον ἐν τ' ἀκοσμίας ἑθελήσας γίνε-
 σθαι. πλείους δ' αἰ δ' ὅτ' ἐν τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις ἀνατε-
 τραφότες, ἢ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτὰς ἀπειπεπλωκότες.
 μὴ γὰρ οἶεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων δεχάς ἀπὸ
 θεῶν, ἀλλ' ἔχει ὑπὸ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. μηδὲ τὰς ἡσε-
 βηκότες, καθάπερ ἐν ταῖς τραγωδίαις, ποινὰς ἐλαύνειν ἢ κολά-
 ζειν δασὶν ἡμῶν. ἀλλ' αἱ περὶ ταῖς ἑσώματι ἡδοναῖς, ἢ τὸ
 μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λησῆα, ταῦτ' εἰς τὸ ἐπα-
 κροκέληται ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἐκείνη ποινή, ταῦτα ἀδελ-
 λούει τοῖς νέοις σφάλλειν τὰς πολίτας, ὑπερηβῆν τοῖς τυράννοις,
 συγκαταλύειν τὸν δῆμον. ἔτι γὰρ τὴν αἰχμύλῳ ἔχει αὐτὸν πείσονται

nihil rite geri, cum istiusmodi oratorum no-
 mina plebiscitis inscribantur: cum eum qui
 domi turpiter vixit, legatum extra urbem
 mittamus, eique de rebus maximis fidem
 habeamus? quid autem non venderet is, qui
 corporis dedecus pecunia addixit? cuius ille
 miserebitur, qui sui ipsius misertus non est?
 cui porro vestrum non satis nota est Timar-
 chi improbitas? ut enim pugiles, tametsi in
 gymnasiis non adfuerimus, considerato ha-
 bitu corporum cognoscimus: sic profligatae
 libidinis homines, tametsi facinoribus eorum
 non interfuerimus, ex impudentia atque au-
 dacia et quotidianae vitae consuetudine ag-
 noscimus. qui enim maximis in rebus leges
 et modestiam despexit, habitum quandam

animo suo impressit, qui ex immodestia mo-
 rum elucet. inuenietis etiam plurimos ex
 isto hominum genere, qui et urbis euerte-
 rint, et in maximas ipsi calamitates incide-
 rint. neque enim putetis, Athenienses, fa-
 cinorum initia a diis, non ab hominum pe-
 tulantia proficisci: aut impios homines, ut
 in tragoediis, a furiis agitari, et facibus ar-
 dentibus puniri: sed temerariae corporis vo-
 luptates, et inexplebilis cupiditatis sitis, haec
 demum sunt unde latrocinia existant: haec
 in myoparones piraticos impellunt: haec v-
 numquemque cruciant: haec adolescentis
 inducunt ad ciuis occidendos, ad tyrannos
 custodiendos, ad rempublicam opprimendam.
 neque enim aut ipsius rei dedecus, aut sup-
 pliciorum

ληφθέντες λογίζον), ἀλλ' ἐφ' οἷς καθεσθώσαντες διφραδίσσον),
 τέτοις κεκήληται. ἔξαιρείτ' ἐν, ὃ Ἀθίναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις,
 καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψαδε. ἐν δὲ αὖ ἑπι-
 σταδε· καὶ μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθῆσθαί διαμνημονεύει· εἰ
 μὲν δώσῃ τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν δὲ κο-
 σμίας ἐν τῇ πόλει κατασκευάσει· εἰ δὲ ἀποφύξῃ, κρείπλων ἦν ὁ
 αἰὼν μὴ γεγνημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον κα-
 τασθῆναι, φόβον πρὸς παρῆχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων
 ὄνομα· εἰ δὲ ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γνωμώτατος, εἰσελθὼν
 παρῆχῃ, πολλὰς ἀμαρτάνων ἐπαρῇ, ἐτελευταίων ἔχῃ ὁ λό-
 γος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἔξοργεῖ. μὴ ἐν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς
 ἓνα ἀποσκήψαι, καὶ τὴν ἀδυσκλήτην ἐπὶ τὰς σωτηγόρους αὐτῶν
 ἀδυσκλήτε· ὡς ἐδενὸς ἐγὼ ὀνομασί μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην
 ἀρχὴν ἔργῳ ποιήσων), ὡς οὐκ οὐ παρῆλθον, εἰ μὴ τις αὐτῶν
 ὀνομασί ἐμνήσθῃ. ἀλλ' ἐκείνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, δι-
 ξιών τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα κα-
 ταστήσω. ἔσται δὲ αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, εἴαν δ' εὖρε ἀναβῇ
 καὶ ἀναιχμυτῇ. τέτω γὰρ πάρεσιν ἐκ πρῶτον εἰδὼν σωτηγορί·
 ④ μὲν, ταῖς κατ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωρότερες τὰς πατρῴας
 ἐσίας· ④ τῇ, ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἔκαλως

pliciorum atrocitatem considerant, sed spe
 successuum delinuti ruunt in facinus. excin-
 dite igitur, excindite, Athenienses, talia in-
 genia, et indolem adolescentum ad virtutis
 admirationem excitate. vnum autem quid-
 dam satis scitote (atque id quod dicturus
 sum, in memoria reponite) si facinorum suo-
 rum poenas Timarchus dederit, disciplinam
 civitatis erigetur: sin fuerit absolutus, prae-
 stitisset causam hanc in iudicium non venisse.
 nam priusquam Timarchus in iudicium ad-
 duceretur, terrorem aliquibus incussit lex,
 et nomen iudiciorum: si autem princeps im-
 probitatis et nobilissimus, in iudicium ad-
 ductus evaserit indemnis, multos ad pec-
 candum incitabit, ac tandem vestram ira-

VOL. II.

cundiam non oratio, sed tempus ipsum com-
 mouebit. ne vero eam in multos, sed in v-
 num exserite, eorumque apparatus et aduo-
 catos caute: de quorum ego nemine dicam
 nominatim, ne hoc orationis suae princi-
 pium sumant, se prodituros non fuisse, nisi
 nominatim compellati fuissent. illud autem
 faciam, nominibus diffimulatis, eorumque
 studiis commemoratis, etiam personas red-
 dam notas. quod ut fiat, quisque ipse in cau-
 sa erit si huc ascenderit, et frontem perfri-
 cuerit. adsunt isti tria aduocatorum genera:
 alii, qui luxu quotidiano patrimonia sua ex-
 hausierunt: alii, qui flore aetatis et corporibus
 suis non recte uti sunt, nec de Timarcho
 sollicitantur, sed de semetipsis, suisque studiis,
 ne

L

κεχηρημένοι, ἔδεδιότες ἢ πρὸς Τιμάρχου, ἀλλὰ πρὸς ἑαυτῶν, ἔ-
 τῶν ἐπιτηδευμάτων, μὴ ποιεῖς εἰς κέρειν καλῶσιν· ἑτέρῳ δὲ, ὅπ-
 τῶν ἀκολάσων, καὶ τῶν τριτοῖς κεχηρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς
 βοηθείαις αὐτῶν πσεύοντες ῥᾶόν τινας ἐξαμαρτάνωσιν. ὣν πρὶν
 τὴν συνηγορίαν ἀκῆσαι, τὰς βίβας ἀναμνησκέσθαι. καὶ τὰς μὲν εἰς
 τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι
 δημηγορήσας, κελεύει, εἰδὲ γὰρ ὁ νόμος τὰς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ
 τὰς πολιτῶν ἀφθόνως ἐξετάζει· τὰς δὲ τὰ πατρῷα καλεσθῆναι
 ἐργάζεσθαι καὶ ἐτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύει· τὰς δὲ τῶν νέων,
 ὅσοι ῥαδίως αἰσίουσι, θηροῦτας ὄντας, εἰς τὰς ξένας καὶ τὰς με-
 τοίκους τρέπεσθαι κελεύει, ἵνα μὴ τὸ ἐκείνοι τὴν πατριᾶς ἀποσε-
 ρῶν, μὴ δ' ὑμεῖς βλάβησθε. τὰ μὲν ἐν παρ' ἐμῶν δίκαια πάντα
 ἀπειλήφατε· εἰδὶδαξά τας νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κενο-
 μύου. νῦν μὲν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τῶν ἐμῶν λόγων κρατὴς, αὐτίκα δὲ
 ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέροις γνώμαις ἢ πράξε-
 ῖς καλεῖσθαι). εἰ γὰρ βελήσεσθε, τὰ δίκαια ἔτι τὰ συμφέροντα ὑμῶν
 ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμῖν ἔξορδον τοὺς ἀδανομοῦντας
 ἐξετάζειν.

ne quando in iudicium adducantur: alii ho-
 mines libidine perdit, quique istiusmodi ho-
 minibus ad satietatem sunt abusi, ut eorum
 auxiliis freti facilius quidam delinquant.
 quorum defensionem antequam audiat, qua-
 lem vitam egerint, recordamini. ac eos qui-
 dem, qui sua corpora dedecoraverunt, non vo-
 bis obturbare, sed concionibus abstinere iu-
 bete (neque enim lex haec in homines pri-
 vatos, sed in magistratu praeditos inquit)
 eos porro qui decoxerunt, rem facere, et ali-
 unde victum quaeritare iubete: qui vero ado-

lescentulos venantur, qui facile se in fraudem
 sinunt illici, ad peregrinos et inquilinos con-
 verti iubete, ut nec ipsi suam cupiditatem
 non expleant, et vos nihil detrimenti capia-
 tis. quae igitur a me praestari fuit aequum,
 ea praestita sunt omnia; exposui leges, vitam
 rei excussi. nunc vos estis meae iudices ora-
 tionis, statim autem ego vester spectator ero;
 tota enim res iam a vestris pendet voluntati-
 bus. quod si vos voletis ea quae iusta sunt, atque
 expediunt, agere, excitabitur nostra alacritas
 ad eos inquirendos, a quibus leges violantur.

NOTAE

IN

AESCHINIS Orationem contra TIMARCHVM.

HAEC, mi Lector, Orationem illam sat-
vam, criminosamque et virulentam (ser-
mone ytor Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.)
qua Timarchum de impudicitia graviter insigni-
terque accusavit Aeschines. Causam et historiam
abunde discere potes ex argumentis tam quae
huic orationi, quam quae huius illis *περί παρα-
νομιῶν* adponuntur. Recteque primum in hac
Orationum serie locum vindicat, cum sit quasi
exordium inimicitiarum inter Aeschinē *Demos-
thenemque*, et ad celebratissima ista paria λόγων
ἀντιτάλαν et ordine accusationis et temporis ra-
tione lectorem fere manu ducat. De Timarcho
interea, deque huius Orationis aetate, fortuna at-
que exitu nonnulla video esse praefanda. Homi-
nis certe mores spurcissimos, siqua accusanti fi-
des, satis ostendit vehementissima haec et acer-
rima oratio. Liquet tamen, idque tam ex aduer-
sario, quam ex *Demosthene*, hominem fuisse in
Reip. muniis obeundis exercitissimum, domi
peregreque illustrem, et officiis cum bellicis tum
civilibus strenue defunctum. Erat enim Timar-
chus, ut *Hermogenis* verbis utar *ω. μεθ. διονορ.*
p. 423. Edit. Crispin. *πρόσωπον ἰσχυρόν ὃ γὰρ Τι-
μαρχὸς τιμᾶται, καὶ δολιχόρρατος, καὶ ἀρχαῖς ἡγε-
ται.* Vicit tamen, ut in his rebus fieri solet, Crimina-
tio, et Timarchi nomen per omnem quae secuta
est aetatem ad diuerbii ignominiam exagitavit.
Vti legere possis in Argumento prioris huius Ora-
tionis. Ita quoque *Hesychius* *v. Δημοκλείδης*. *Οἱ*
ἔτι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου ποιεῖται ὄντος,
καθότι καὶ τὸς ἀτακτοτάτους ΤΙΜΑΡΧΟΥΣ ὄντων,
*τὸς δὲ πορνεὺς Εὐφρόνας, Καλλιάρχης δὲ τὸς προ-
δότης.* Ita *Sextus* *Enchiridion*. *Caluit.* *Ὅσα καὶ*
*Κληθῆναι, καὶ ΤΙΜΑΡΧΟΙ, καὶ πάλιν οἱ πρὸς ἀρ-
γύρου τὸν ἄγον διατιθέμενοι, et quae sequuntur.*
Ita etiam *Maxim. Tyrius* ad finem dissertationis
de Socratis amatoria, *Τίς αὖ, ὃ δυν, μίμψαι*

θεῶν τοῦτον, ὡς ΤΙΜΑΡΧΟΥ; atque ad hanc
infamiam proculdubio spectant vexata illa verba
Luciani in Pseudolog. §. 27. *Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ*
βίβλιν, αἰνισμαλῶδες ὄντι, ἀλλὰ γράμματα
*ὄντες προσθήκη τιμῶσιν οἱ ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ ὀνό-
μαζον.* Idem γὰρ καὶ οἱ τιμωροὶ προστιναι
σοι. Quae si mihi interpretari liceret, dicerem,
eum quem in hoc tractatulo adeo severe exagi-
tat *Lucianus*, a moribus non absurdum nomen
obtinuisse, quippe quem ciues eius, vnus literu-
lae ad Timarchi nomen additione, ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ
vocare consuecebant, quasi totum Timarchum,
a capite ad talos, totisque intus medullis Timar-
chum: cuius ad mores habitumque exprimen-
dum non iam sufficeret simplex illa et protrita
veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo.
Nonnulla de eo protulit *Suidas*, quae vix alibi
leguntur. *Τίμαρχος* *Ἀριζύλος, ἀσπλῶς, καὶ πόντος,*
ἢ Περαιῶν παρ' Εὐθύδακον διατρέψας τὰ πρῶτα,
ὅστις δὲ Μισγύλας καὶ Ἡγησάνδρου τῷ Διοδάμαντι
ἑρμῆν μισθώσας αὐτὸν, καὶ μὴ αὐτὸς Πιτταλάκῳ
συνῶν, ὃ πάλιν οἰκίστην. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΔΕ ΑΙΡΕ-
ΘΕΙΣ, ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΑΝΤΕΠΟΝΤΟΣ,
ΔΙΕΚΝΑΥΘΗ. τῷ θίῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιώσει
μετὰ τῶν ἀδελφῶν τρέφειν, ὃ συνίπνυε ὑπὸ τῇ μητρὶ
χρηζομένη τῶν ἀναγκαίων ἱκανέησιν. ἦλθε δὲ ὑπὸ Αἰ-
σχίνου πορνείας, γέροντος. Orationem Aristogito-
nis contra Timarchum laudat *Harpocration* *v. Αὐ-
τοκλείδης* et *Θέοφανος*, Scholiastes item *Hermo-
genis* pag. 296. et *Suidas*. Ille est proculdubio
quem memorat *Quintilianus* XII. 10 *Transco plu-
rimos, Lycurgum, Aristogitona, et his priores, I-
saeum, Antiphontem, quos ut homines inter se ge-
nere similis, differentis dixeris specie.* De quo de-
nique rhetore plurima confarcinavit eruditissi-
mus *Massacus*, *Not. ad Harpocr.* pag. 117. Ti-
marchum autem, ut in ordinem redeam, cum in
foro plurimum versatus esset, (conciones enim
fro-

frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a Longino numerari, quos ille tanquam eloquentiae parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνίς δ' ἔγω λόγῳ πατὴρ καὶ Προμήθευ· Ἑλληνικῶν Δημοσθένους, Λυσίου, Αἰσχίνους, Αἰγισίδους, Ισοκράτους, ΤΙΜΑΡΧΟΥ, Ισοκράτους ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba haec a Rutilio Lupo in extremo opere adducta: Item TIMARCHI: Itaque ut familiares videbantur, hos necessitudine opitulandi adstrinxit, hosque ignotos iusta benevolentiae causa illexit. De hoc homine aliquam multa consignavit Tzetzes in versibus suis politicis, verbi gratia, *Chiliad.* VI. 5, 105, 138, etc, verum quae hanc causam potissimum spectant, haec sunt quae sequuntur:

Οὐτὸς δ' Αἰγίστῳ μὲν Τίμαρχον παῖς, ὁ πόρετος,
Ο φίλος Δημοσθένης δὲ τῷ Πανσιμωγομένῳ.
Καὶ γραμματεῖς, καὶ ῥήτορες ὅλεις τῷ Ἀθηναίων,
Ἐπὶ τὰς ἀλλοὶ πρὸς βουλὰς τῷ γένει Ἀθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῷ Ἀθηνῶν συνέργει,
Κατὰ Αἰσχίνου ἔρησαν δίκην παραπρισθείας,
Ἡ καὶ Σουλὸς κατήγορος ἐνίκησεν αὖ πάλιν.
Ομῶς ἔτω τὸν ἥτιονα λόγον Αἰσχίνους ἔχον
Πρῶτα καθύπερ Τίμαρχον δίδας πιπορευκόμενα,
Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν ὄντα τῷ φίλῳ,
Καὶ φίλον Πιπταλάου δὲ πάλιν τῷ ὀνιδίᾳ.

Chil. VI. 47.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalecticos, qualis est ille Terentii in *Hecyra*,

Nam si remittent quippiam [Philuminae dolores,

hoc tamen praefato, nempe si eorum ictum et scansionem, non syllabarum pondere, verum, quae erat istius aetatis barbaries, accentuum ratione dimetiariis, sc.

Ο φίλος Δημοσθένης δὲ | τῷ Πανσιμωγομένῳ.

et similiter,

Ἐπὶ τὰς ἀλλοὶ πρὸς βουλὰς | τῷ γένει Ἀθηναίων.

et

Ἡ καὶ Σουλὸς κατήγορος | ἐνίκησεν αὖ πάλιν.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix se habuisse suspicaretur. Ecce quam leui negotio tris ultimos versiculos (et in reliquis eadem erit venia)

sola vocabulorum transpositione in ordinem redigam:

ΚΑΘΕΓΓΑΕ ΠΡΩΤΑ Τίμαρχον | ΠΕΠΟΡΝΕΥ-
ΚΟΤΑ ΔΕΙΞΑΣ,
Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν | ΤΟΥ ΦΙΛΟΝΕΟΥ
ΟΝΤΑ,
Καὶ φίλον Πιπταλάου δὲ | ΤΟΥ ΟΡΝΙΘΙΑ
ΠΑΛΙΝ.

Quo anno acta fuerit haec causa contra Timarchum nullibi diferte proditur. Certè post Olymp. CVIII. 2. quo tempore Athenienses legatos ad Philippum denuo miserunt pacis confirmandae gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demosthenes aduersarium male obitae istius legationis infirmulauit, cui subscripturus erat hic ille Timarchus, ni ea quae hic agitur criminatione fuisset ab Aeschine interceptus. Id quod innuit Demosthenes π. παραπρισθ. non longe ab initio: Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς [Aeschinem], εἰ δέ σ' ὄναι τῶν συνεργούντων, ΤΟΝ ΜΕΝ ΑΝΗΠΗΚΕ τῶν ἐπὶ τὰς βουλὰς ἰδόντων, et quae sequuntur. Adde, si lubet, *Vlpianum* ad locum. Annum hoc tempore agebat Aeschines 45um. vti ex oratione liquet.

Sunt qui existimant Timarchum tantis conuiciis ab Aeschine laceratum, vel, secundum alios, ne expectato quidem iudicio, laqueo sibi mortem conscivisse. Vide *Plutarch.* in *vita Aeschinis*, *Photium* item Cod. CCLXIV. *Vlpianum* ad *Demosthen.* π. παραπρισθ. Tzetzen in *Chiliad.* VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil istiusmodi comparet ex *Demosthenis* oratione quae sequitur de male obita legatione, verum constat solummodo vicisse quidem Aeschinem, aduersariumque suum ea infamia perculisse, quae his moribus ex praescripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. huiusce Tomi. Ex eadem illa *Demosthenis* oratione etiam admoneo, nonnulla quae Aeschines in hac causa seuerè dixerit, hodie desiderari.

Quod in exordio huius orationis de fuga inimicitarum, animique sui moderatione praedicat Aeschines, idem etiam inculcat in *Epistola XII^{ma}*. Et laudatur profecto hoc prooemium ab *Hermogene* in cap. περὶ Ἐπιμεινίας, tanquam illustre argumentum istius Characteris. De eo porro ita *Dionysius* quidam (siue is fuerit *Dionysius Longinus*, ut nonnulli arbitrantur, siue quispiam alius) ex *Photii* Cod. LXI. Διονύσιος δ' ὁ σοφιστὴς ἐν ἰστορίᾳ

ὡς

σὺ τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὸν ἀρχὸν ἀναστὰς
τὸν προοιμίον, ——— “Εἶδε πολλὰς ἱγγραφαὶ” ἴφθι,
“εἶδε πολλὰς ἰδύσοντας, ἵνα πλείους καταλειποὺς ἰ-
“τύχωνος λόγους.” ὅτως ἦσθι τῷ χαρματῆρι τοῦ
ἐντορῶ.

Postremo, hanc causam inter alios memorat
Lucian. *Apolog. pro Merced. conduct.* §. 7. et *adu.*
Indoct. §. 27. Plutarch. in libello de *Virtute A-*
then. ubi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἱταρχήσις, vti
inscribitur in Argumento posteriori. In eamque
perpetuam commentationem contexuit Brodaeus
VIII. *Miscell.* 7. vnde quae utiliora videri possunt,
identidem excerpti. TAYLOR.

NOTAE in Argumentum prius.

PAG. 9. l. 5. Αθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi
quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolita-
num bellum ex professo cum Philippo egerunt.
Quare vide num legendum τὸν ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΠΟ-
ΛΕΩΣ πόλεμον, aut τὸν ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΙΚΟΝ πό-
λεμον. Et si hoc durius. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἐπὶ τῷ δὲ νυνὶ γιγγραφὸς ψήφισμα
βυλεῖον] Nuper scripserat decretum senator, cum
in senatu esset, cum senatorem ageret. Senatum A-
theniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex
Vlpiano cognouimus. Ego verti, *senatusconsultum*
promulgatas. Fuerunt et ψήφισματα τοῦ δήμου,
plebiscita. WOLFIVS.

Ibid. *Senatusconsultum*, Wolfius. Potius, *Ple-*
biscitum. IVRIN.

Ibid. 12. ἀποδοσίσις] *Reposita* vel *asseruata*
Actione. Forte, ἀποδοσίσις, *Crimine ad praeto-*
rem delato, actione publice proposita. Vetus ano-
nymus interpres harum orationum (quem post-
hac litera V notabo) *intermissa ea delatione, ante-*
quam ad examen iudicii deueniretur. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἡταιρηκότι] Τὸ ἡταιρῖον non est sim-
pliciter scortari, nec tam mulierum quam ma-
rium, qui corpore quaestum faciunt. Hos a sug-
gesto Athenienses arcuerunt, ex lege Solonis, quae
exstat apud Laertium, τὸν ἡταιρηκότα εἰργεῖν ἀπὸ
τῷ βήματι. WOLFIVS.

Ibid. 15. ὅτι ἀλλὰ ἡτιμώθη] Wolfius, *condemna-*
tum atque in ordinem coactum esse. Potius, *igno-*
minia affectum esse. Nempe, qui magistratu aut
quouis supra ceteros honore insignis eo deiicitur,
recte dicitur in ordinem cogi, cum postea pari
cum reliquis ciuibus iure fruatur: at qui ἀτι-
μᾶται, omni iure ciuium excidit. IVRIN.

Ibid. 17. Τιμάρχος] Falli videtur scriptor ar-
gumenti. Nam antiquiorem hac causa fuisse

eiusmodi appellationem patet ex pagina 68 huius
Orationis. IVRIN.

Ibid. penult. διασυνέσις] Malim συνήσις, de-
leta praepositione διὰ. WOLFIVS.

NOTAE in Argumentum posterius.

PAG. 10. l. 19. δοκιμασίαν κατὰ Τ.] Δοκιμα-
σίαν ἱπαρχίαν τινι, *inquisitionem vel pro-*
bationem denunciare alicui, vel, intendere actionem
vitalis anteaet. Est genus actionis in eos, qui
magistratu aut honore indigni putantur. ἴδου γὰρ
πληρεμένους λαλῶν μὲν, ἀρχὴν δὲ εἰ, εἰ μὴ δο-
κιμασθῆναι, vt docet Demosthenes. V. [sc. l. 23.
δοκιμασθῆναι εἰ ἐπὶ τῷ δόμῳ] *popularem aduersus eos*
fore actionem vt iudicarentur, an idonei essent ad
concione[m] [habendam.] WOLFIVS.

Ibid. 20. σισυκοφαντικῶς] *σισυκοφαντικῶς* lego.
WOLFIVS.

Ibid. 25. καὶ δὲ δόκι] Deesse videtur post hanc
vocem. Haeret enim Constructio. δύνει ἱππαλῶν
Αἰσχίνης ——— περὶ ἱταρχήσις ἱππάρχου εἰ
λόγῳ. TAYLOR.

Ibid. ult. μὲν τὰς δίκας γράφειν] Probabile
hoc est vel ex eo, quod multa insunt in oratio-
nibus, quae non ratione prouisa, sed ex euentu
cognita, et inserta esse videantur. Cicero oratio-
nem pro *Deiotaro* negat scriptione magnopere esse
dignam, et apud eundem Cato senex, *Causarum*,
inquit, *illustratum quascunque defendi, nunc quam*
maxime orationes conficio: et Milo de sui *Cicero-*
niana defensione dixisse fertur, o Cicero, si ita di-
xisses, vt scripsisti, Milo non esset nullus *Massili-*
ensis. WOLFIVS.

NOTAE in ORATIONEM.

PAG. 11. l. 2. ὅτι γραφὴν γράψαντες κ. τ. λ.]
Quid inter γραφὴν, εἰδύναν, ἱσαρχίαν et
id genus alia actionum genera interfit, ex Vlpiano
petatur, *Harpocrati* item, et *Suida.* Venetus,
γραφὴν γράψαντες *deferre, in εἰδύναις λυπῆσαι*
repetundarum iudicio damnare vertit [et quidem
inscitissime.] WOLFIVS.

Ibid. 9. οἷς] Περιπλέκομαι, ὅταν αἰσχροὶ ἢ τὰ
λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρίπειαν ——— ἰν
τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης, Εἰδὺς δ' αὐτὸν
ἐνοχον εἶλα (δίδωμι μὲν εἰπὼν τῇ πορνείᾳ, φυλαττό-
μενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγω
πρότερον ἠκούσας ἀναγινώσκοντες τῷ γραμματικῷ.
Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. TAYLOR.

Ibid. ἐνοχον εἶλα οἷς] Subaudi νόμοις *legibus*, non
criminibus, vt Wolfius. IVRIN.

Ibid.

Ibid. antepen. ἐνέγνυλα] V. hoc iudicium illi denunciavi. WOLFIVS.

Ibid. Varians ad Androtianum, Εὐαγγελία ἰσι δίκην πρὸς δοκιμασίαν τὸ δῆμον (vel, ut in margine admonemur, τὸ βίον) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐνέγνυλα πρὸς τὴν δοκιμασίαν. Adeoque Demosthenes in ea oratione, pag. 221. l. 7. καὶ διὰ ταῦτα οἷον σοὶ προσέειμι μὴ δύναι δίκην, ἢ ΓΡΑΦΕΙΣ ΗΤΑΙΡΗΚΗΣ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς δημοδίκας ἰσθ' ἡμῶν ΕΠΙΓΓΕΛΙΑ. Hærodot. Εὐαγγελία σφαίρην καὶ ἄλλα, ἵδμεν δὲ λέγειναι ἰσθ' ἡμετέρας τινὲς δημοδοκίαν καὶ πολιτικὴν καὶ ἱερὴν καὶ ἰσθ' οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμαρχοῦ. Vide p. 40. l. 17. huius orationis. TAYLOR.

Pag. 12. l. 1. ἐπανορθώσαι] γρ. ἐπανορθῶσι παρὰ τῷ Ερμούγι. A. STEPHANVS. Επανορθῶσι etiam legit Stobæus, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. Coisl. et Reg. 2. Locus Hermogenis, quem voluit Stephanus, est in tractatulo περὶ μεθόδ. διότατ. pag. 433. Edit. Crispin. TAYLOR.

Ibid. 7. ἀ μίλλω κ. τ. λ.] γρ. ΟΤΙ ἀ μίλλω ἰσθ' οἷον λέγειν, φανίσθαι κ. τ. λ. in Codd. Steph. Bern. Locker. Regg. 1. 4. itemque in Hermog. iuxta locum modo laudatum. TAYLOR.

Ibid. 10. δημολογεῖται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἰναι πολιτικῶν] Hic est ordo verborum, ut post ἀνθρώποις interpungas. δημολογεῖται autem ὡς τὸ, δημολογεῖται ὅτι εἰσι. WOLFIVS.

Ibid. Aliter ipse Aeschines, qui hæc repetit in initio c. Ctesiph. ἰσθ' γὰρ ἴσθαι, ἢ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰναι πολιτικῶν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigeas versionem huius loci. TAYLOR.

Ibid. 12. τοῖς τρόποις τῶν ἱφιστάμενων] Sic Isocrates, ἰσχυρότατοι ἢ γὰρ ἴσθαι, τὸν τρόπον ἑ βασιλικόν. V. moribus eorum qui præsunt confirmantur. F. confirmantur. WOLFIVS.

Ibid. 14. τὸν δημοκρατικόν] Populi Wolfius: Adde, liberi. IVRIN.

Ibid. 16. ὀλιγαρχίαν] Non credo hæc esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννίς, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδος, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΙ, καὶ πόλις δημοκρατικῆς. Ibi enim de Rebus pub. differitur: hic autem de personis ex quibus eae Respublicae constantur. Intelligit nimirum τὰ νόμιμα τῶν δημοκρατικῶν, τῶν τυραννῶν, καὶ τῶν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΩΝ. Ita enim legendum omnino est: ὅτι et mox quoque legitur, φυλακίαν δὲ τοῖς μὴ ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΟΙΣ. Mecum sentit praestantissimus Marklandus. TAYLOR.

Ibid. 18. ἰσθ' οἷον ἰσθ' οἷον] Hos Hesiodus χειροδίκας appellat, quibus ius est in armis. V. obferendum est ut eos apud se habeant qui virium lege respublicas subvertere student. Φυλακίαν hic aliud significat, et πολιτικῆς non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLFIVS. Recte.

Ibid. Per vim atque caedem. Herodot. in Psithy. ἀτι γὰρ εἶναι ἰσθ' οἷον, τοῖσιν αἱ νῆες δι-εσθ' οἷον, καὶ μὴ ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἀπολλύμενοι. Polyb. lib. 4. Ο μὴ οὐδ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ καὶ πρὸς ἴσθαι τὸν κλέδον. Chalcidas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἵσθαι. Sic enim scribendum est, non ἰσθ' οἷον ἰσθ' οἷον, nec ἰσθ' οἷον γὰρ, ἰσθ' οἷον, ut tradant nonnulli. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἡμῶν] TMIN mauult H. Stephanus διὰ τὰ ἱσθ' οἷον, ἰσθ' οἷον, ἰσθ' οἷον, καὶ ἀλλ' οἷον. Recte. atque ita Codd. Reg. 1. et Locker. Porro autem posterior ille Codex, τὰς παρὰ τὰς νόμους ἡ λέγουσας ἢ βεβαιώσας. TAYLOR.

Ibid. ἰσθ' οἷον] Minus acute Wolfius vertit legitimam. Rectius, legibus fundatam, ut discrimen sit inter talem Romp. eamque quae armis metu-que sustinetur. TAYLOR.

Ibid. penult. βεβαιώσας καὶ ἰσθ' οἷον] Si hi accusati pendunt a φυλακίαν, τὸ καὶ ἰσθ' οἷον redundat: sin hoc verbum retinetur, legendum ΠΡΟΣΗΚΕΙ καὶ ἰσθ' οἷον. WOLFIVS.

Ibid. διορθῶσι τινες, ΚΟΛΑΖΕΙΝ ΠΡΟΣΗΚΕΙ, ἵνα μὴ παρὰ τὴν νόμον τὸ ΚΟΛΑΖΕΙΝ, τριῶν τῶν ἱσθ' οἷον μίσην φερόμεναι πρὸς τὸ φυλακίαν. STEPHANVS. Fortasse vox καὶ ἰσθ' οἷον addita est ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

Ibid. ult. καὶ μὴ καὶ ἀλλ' οἷον κ. τ. λ.] Wolfius, neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi. Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad inuidiam Timarcho constandam subinnuit, periculum esse libertati publicae ab eiusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante praemissit, civium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum praesidio conservari. Vsurpatur autem τὸ καὶ ἀλλ' οἷον eodem sensu, quo καὶ ἀλλ' οἷον τὸν δῆμον πα-ssim apud Demosthenem et Aeschinem, et hic pag. 80. lin. ult. οὐ καὶ ἀλλ' οἷον τὸν δῆμον. Vertendum itaque, neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitae hominibus. IVRIN.

Pag. 13. l. 3. τῇ πολιτείᾳ] τῇ ΠΟΛΕΙ. Codd. fere omnes, Bern. Locker. Regg. 1. et 4. TAYLOR. Ibid.

Ibid. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] Potius hoc modo, *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.* ENOMOTHEAMEN. Ita Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 9. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] YMETEPON δὲ ἐν τῷ α. τ. λ. STEPHANVS.

Ibid. 14. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] Nonnulli Codd. plenius, *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.* δὲ ἐν τῷ NYNI ὁρῶντες, *Mer. Bern. Locker. TAYLOR.*

Ibid. penult. *μὴ*] Faceffat ociofum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur proculdubio ex voce sequente, *μᾶλλον*. TAYLOR.

Pag. 14. l. 1. *ὡς ἔργον οἱ νόμοι ἐπὶ τῶν πόλεων*] V. ut leges se habeant quas de rep. latas existunt. Malim, *ὡς ἔργον οἱ νόμοι ἐπὶ τῶν πόλεων*. Nam si *ἐν τῷ α. τ. λ.* minus placet. WOLFVS.

Ibid. 8. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] F. HOLON. WOLFVS. Omnino *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.* cum Woffo. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numera*, sed de aetate, indole, habitu et qualitate. Infra enim, *τῶν νομίμων τῶν εὐνομιῶν, ΟΥΤΙΝΑΕ ΔΙΤΕΛΕΙ, ὡς ΑΕΤΙΝΑΕ ΗΑΚΙΑΕ ΕΚΟΝΤΑΙ*. Eadem est mens doctissimi Petiti in *Comment. de Legg. Attic. Lib. III. Tit. VII.* TAYLOR.

Ibid. 9. *τῶν νομίμων*] Male vertit Wolfus *Legistas*, uti scite obseruauit *δὲ μὴνας Casaubonus* ad *Theophrast. Charact. cap. 7.* qui nonnulla minime poenitenda lectori huiusce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] Sine facella Musarum, siue conclauias studiosorum, vel communia omnium, vel priuata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. *Ἐργασίον* est τὸ εὐεργετικὸν ἢ εὐφρογικόν, vnde illud, *ἀκούεις δὲ Ἐργασίον*. *Ἐργασίον* vero, *ἰστέον* τῷ *Ἐργῷ* fortasse rectius quam *Ἐργασίον*. Nam in *ἰστέον* templorum nomina per multa desinunt, ut *Ἡρακλείον, Ἡφαιστίδιον, Ὀλυμπιαίδιον*. *Ἐργασία* Pollux interpretatur *ἰστέον* *παράδεισος* *ἢ Ἐργῷ*, *Mercurialis*, festum Mercurii, ut *Μουσῶν Μουσῶν*. V. deque *sessionibus in scholis et gymnasiis*. WOLFVS. Male.

Ibid. 17. *τῶν χορῶν τῶν ἰσχυρῶν*] Intelligit gregem seu coetum ludionum et saltatorum in solennibus festis, ut Bacchanalibus, Quinquatribus, et similibus. V. de *puerorum ludi frequentatione, chorisque qui per circulos haberi solent*. WOLFVS.

Ibid. antep. *ἐνὶ τῷ α. τ. λ.*] Recte agitur vapulauit a Midia Demosthenes, qui contra

legem sese adilem designare annos circiter 35 natus. Sed ipse scribit se *δὲ τῷ α. τ. λ.* *ἐν τῷ α. τ. λ.* *ἐν τῷ α. τ. λ.* WOLFVS.

Ibid. Obiectionem vno oris spiritu et adduxit et refutauit Woffus. Vtinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod obseruabatur a *Petito LL. Attic. Lib. III. Tit. VII.* nempe eam, cui *ἐν τῷ α. τ. λ.* *ἐν τῷ α. τ. λ.* scripsit *Lyfias* (pag. Edit. Lond. 375.) anno 2do. Olymp. XCII^{da} in viros esse relatum, quod circa aetatis annum XXV^{tu} ut plurimum fieri solebat, anno vero ultimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse *χορηγὸν ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ*. Hanc legem laudauit *Harpocration* in *γ. Ο. τ. α. μ. ο.*, ex hoc loco *Aeschinus*, et ex *Aristotele* in *τῇ ἀδελφικῇ ἐπιστολῇ*. TAYLOR.

Ibid. penult. *ἐν τῷ α. τ. λ.*] Ita edendum curavi pro vulgato *ἐν τῷ α. τ. λ.*, nactus fidem Codd. Bern. Locker. Coisl. et Reg. 2. ut in *fabria et seueri aetate positus, ἔστιν*, ita demum inter *pueros civitatis versetur*. Quantum haec alteri lectioni praestet, discas abunde ex iis quae adnotavi ad *Midianam*, pag. 141. l. 12. TAYLOR.

Pag. 15. l. 6. NOMOI] Quotcumque ad LL. Atticas commentati sunt, sequentia verba pro vna ac perpetua lege venditant: cum tamen satis constare arbitror ex toto hoc commate—*ἀνατίθεται ΤΟΥΤΟ ΝΟΜΟΙΣ δὲ ὑπαρχούσιν*—*ἀνατίθεται ΤΟΥΤΟ ΝΟΜΟΙΣ*—*ΝΟΜΟΙ* etc. *Aeschinem* non vnam et continuam legem scribere legendam porrexisse, sed particulas plures ex diuersis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ κ. τ. λ.
καί,
ΟΙ ΤΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΥΣ ΕΡΜΑΙΟΥΣ κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine, vbi quoque latet tertia lex a prioribus seiungenda,

ΟΙ ΔΕ ΧΟΡΗΓΟΙ ΟΙ ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙ ΥΠΟ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΣΤΩΕΑΝ ΤΗΝ ΗΑΚΙΑΝ
ΤΗΡ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ.

Neque enim connectit articulus δὲ ea quae hic leguntur, verum ea quae praecesserunt in proprio loco, vnde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, vbi articulus nullum omnino usum habere poterit, praeter eum quem declarauimus: *ΟΙ ΔΕ*

τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. *Lect. Lyfiac.* c. XI. p. 716. Atque haec hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim ΑΔΕΛΦΟΥ [l. 10.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo *Lockeriano* Cod. et *Reg. z.* ΑΔΕΛΦΟΣ. Vides iam recte excipi omnis eos qui Magistro vel sanguine vel adfinitate essent coniuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertisse video *Wolfium*, verae licet lectionis, ut videtur, inscientem. Eiusdem quoque consilii optimum *Marklandum* nostrum esse comperio. TAYLOR.

Ibid. 10. Η ΑΔΕΛΦΟΥ] Legendum puto, Η ΑΔΕΛΦΟΣ. IVRIN.

Ibid. 12. ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ] ἐν τῇ Ερμῇ ἐορῇ. WOLFIVS.

Ibid. 13. ΣΥΓΚΑΘΙΕΝΑΙ] παρὰ τὸ συγκαθίμι *una demitto*. Malim συγκαθίναι [voluit συγκαθίναι dixisse] *una descendere*, παρὰ τὸ συκατίμι, ἀπὸ τῆς ἱμῆς, τῇ πορεύομαι. WOLFIVS.

Ibid. συγκαθίναι *Aldini* Codd. alique, corrigente tamen *Scaligero*. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἐκ γὰρ τῷ πρᾶττι δαί] Hinc *iud* Solonis de nulla poena parricidae constituta. WOLFIVS.

Ibid. Καὶ ἐπινύνηται νόμοι, ὃ χρίας ἐνίστασθαι αὐτὸς, ὡς ἐ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τῷ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ τινα δὴ ΜΗ ΔΕΙ, ἐκ τούτου τὸς νόμους ἴδιντο οἱ παλαιοί. Sopater ad *Hermogen.* περὶ γένεως. Πρῶτον γὰρ ὑπῆρχε τὰ πρᾶγματα, καὶ ἔπειτα νόμοι ἐτίθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ ὅτι τινὰς ἀμαρτάνειν, τὸς νόμους ἴδισθαι. Id. p. 87. TAYLOR.

Ibid. ult. ΕΑΝ ΤΙΝΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΝ] V. si quem quaestu locarit, ut se prostituat. WOLFIVS.

Pag. 16. l. 2. ΤΙΣ] μὴ τὸ ΤΙΣ ταλίας γιγνῆναι θάλασσαν, ἢ γὰρ οὐκ ΕΑΙΝ. STEPHANVS.

Ibid. 11. παρρησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem*. Nempe, ei qui corpus prostituerat, vetitum erat inter alia, sententiam publice dicere. IVRIN.

Ibid. 14. καὶ τινα] Rescribo, καὶ τινα ἕτερον νόμον ἴθνη, φύλακα τῶν ἡμιτέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam praeterea legem tulit, nostrorum liberorum custodem? legem de lenocinio*. Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβριος. Idem etiam submonuit *Cl. Marklandus*. TAYLOR.

Ibid. 16. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΤΣΗ] V. si perductor esset. WOLFIVS.

Pag. 17. l. 1. γραφὰς κ. τ. λ.] V. dat *lex contumeliae actionem, poenamque definiuit, quid pati, quidue mulctae nomine solvere teneatur*. WOLFIVS.

Ibid. 5. Οἱ ἄν τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑΨΗΘΗ] Malim, Ο ἄν (sc. τίμημα) τὸ δικαστήριον ΚΑΤΑΨΗΘΗΤΑΙ, et mox [l. cad.] παραδοθὶς ΔΕ [abest enim a vulgatis]. WOLFIVS.

Ibid. διορθῶσι τῶν, ΟΥ ἄν, ἄλλοι δὲ, Ο ἄν. STEPHANVS.

Ibid. Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid *Petitus Attic. Legg. Lib. VI. Tit. V.* "Varie emendant docti: alii enim reponunt, ΟΥ ἄν τὸ δικαστήριον, alii emendant, "Ο ἄν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus dubito "aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendum suspicor, γραφίδω ὁ κύριος τῷ παίδας "πρὸς τὸς δισημοδίτας, τίμημα ἐπιγραφάμενος "ΘΑΝΑΤΟΥ Δ ἄν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, "παραδοθὶς τοῖς ἰδίοις, ταῦτά τε αὐθιμῶν. Atque ista referuntur ad indices Heliastas, penes quos arbitrium est aut morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quippe τιμητὸς ἁγῶν." Sequitur *Heraldis Animaduers. in Saft. maf. Lib. V. Cap. XVIII. §. 14.* "τίμημα ἐπιγραφάμενος. ***** ὃ ἄν τὸ δικαστήριον "καταψηφισθῇ, παραδοθὶς δὲ τοῖς ἰα κ. τ. λ. "Is in cuius erat potestate, siue pater, siue tutor, "corruptorem accusare poterat, et publico iudicio "persequi, libello *Thestmothetis* dato, litis aestimationem continente. Post haec verba τίμημα "ἐπιγραφάμενος, deest aliquid, quod vidit etiam "Samuel Petitus, et supplere voluit. Sententiam "legis conicere difficile non est: verba quae "defunt supplere non est facile." Nescio fane annon noster *Wolfius* hic se imperiose satis gesserit, qui locum ex suo ingenio concoctum ita in *Editis* dederit. Accedit quod ex verbis ita sollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forsan lectio est verae proximior, et nihil restat supplendum cum *Petito* et *Heraldo*. γραφίδω ὁ κύριος — τίμημα ἐπιγραφάμενος ΟΥ ἄν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς τοῖς ἰα, ταῦτά τε αὐθιμῶν. *Hominem accusato, litis aestimationis adscripta. Quem si iudices morte condemnaverint, morte mulctetur eo ipso die; sin argento tantum etc.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῷτο δὲ] Dele istud incisum post δὲ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit, τῷτο δὲ ἰα σκοπῇτε, nulla distinctione. Id fatius est. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 17. δτιού] Melius fortasse cum Bern. ONTINOYN, qui contumeliose quemcumque tra-
etaverit. Ita etiam Cod. Locker. δτιού a manu se-
cunda. TAYLOR.

Ibid. Plane describendum, sic ONTINOYN.
Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, ut o-
stendat nemini iniuriam facere licere, neque in-
genuo, neque seruo. IVRIN.

Pag. 18. l. 1. ἱγγραφή] Restituo ΕΓΓΡΑΦΕΙΣ.
BRODAEVS. ἱγγραφή TIE Coiff. et Reg. 2. Vtrum-
que sine necessitate. TAYLOR.

Ibid. 2. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] παρὰ τὴν
λήξιν τῶν ἀρχῶν, quod civi Atheniensi licebat
remp. capeßere, et adipisci magistratus. V. po-
steaquam in librum eorum qui in suam tutelam ve-
nerint, est relatus. Alibi vertit, in pūbertatis co-
dicem relatus. WOLFIVS.

Ibid. ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina
referebantur, qui iam tutelae suae facti erant.
BRODAEVS. Scholiastes ita, τὴν ἱφημερίδα λίγει
τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐγγράφοιο οἱ τελευθῆτες τῶν
παίδων· οἱς ἐξὴν ἥδη τὰ παλῶνα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν
λήξιν ἀρχῶν. Atque similiter Harpocratio, sed
aliquanto plenius. Fui olim in ea sententia, haec
eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur,
desineret patria potestas. Verum intercessit Iul. Pol-
lux VIII. §. 104. Ο δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμμα-
τεῖον ἱγγραφεῖς, ἥδη τὰ παλῶνα περιλάμβανον· ἢ
δὲ παλῶνα ὑπὸ καὶ ΔΗΕΙΣ ἐκαλεῖτο. TAYLOR.

Ibid. 7. σώματι] ΣΤΟΜΑΤΙ legit et interpre-
tatur Wolfius. Haud scio annon rectius. Ecquis
enim τῷ σώματι διαλίσσεται? Noster κ. παραπρὶς.
Ο δὲ, ὅθεν ἀπρᾶτον ἔχον μίρον τῷ σώματι, ΟΥΔ'
ΟΘΕΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΠΡΟΙΕΤΑΙ. Et rursus,
κίναιδον αὐτὸν πρᾶσιππον, καὶ μὴ καθαρεύουσα τῷ
σώματι, ΜΗΔ' ΟΘΕΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΑΦΙΗΕΙΝ.
TAYLOR.

Ibid. Plane legendum τῷ ΣΤΟΜΑΤΙ, et ita
vertit Wolfius. IVRIN.

Ibid. 8. τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ ΔΗΜΩΙ. BRO-
DAEVS.

Ibid. μὴδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius,
neque publicae causae patronus esto. Immo, neque
sit ex iudicum numero, qui ex populo forte ducun-
tur. Item in lege ipsa recitanda paulo infra, μὴδὲ
συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, non populi causam agere,
vertendum, ne iudicet una cum populo. IVRIN.

Ibid. 11. μὴδὲ συνοφανίστω] Haec Aeschines
exagitandi aduersarii causa inseruit legi, ut et
supra Timarchi nomen adiecit. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. Non Legi, mi homo, cuius diserta verba
Aeschines non iam recenset, proxime, sc. l. 18.
αὐτολεξὶ recensiturus. Et, ut id moneam, (nam
nonnullis haec locutio scrupulum iniecit) summo
artificio ab Oratore nostro non semel factum est,
ut Timarchi nomen, mores artemque, ciuitatis suae
instituti pene intertexeret, quae Legislator, ut
debuisset, generali loquendi modo praescripsit. Quod
cum subdole fecit, summaque arte (quasi leges
non in facinorosum quendam, sed in Timarchum
ipsum, veluti facinorum omnium exemplar, fer-
rentur) tum Orationi ipsi vim et διωκτικὰ maxi-
mam conciliat. Ita l. 4. supra ἔκ τῃ ἐτίμῃ διαλί-
γεται, ἀλλ' ἥδη ΑΥΤΩΙ ΤΩΙ ΤΙΜΑΡΧΩΙ. Ita
hic quoque, Neque ius dicat, neque causam oret:
Ille tamen, a Timarchi moribus arrepta pulchre
occasione, μὴδὲ συνοφανίστω μισθωθείς, dixit. Si-
militer, pag. 71. fingit causam agi inter τὸν δῆμον
μισθωσάμενον, καὶ τὸν δῆμον μισθωθείσα. Vbi versu-
tissime generalem hypothesein ad Timarchum et
Demosthenem priuatim conuertit: ἔκ τῃ δὲ πρὸς
τιμᾶν—ἐρεῖ, Εμισθωσάμεν, ὁ Αθηναῖος, ΤΙΜΑΡ-
ΧΩΝ ἱταίρειν ἱμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ κείμενον. TAYLOR.

Ibid. 13. μὴδ' αὖ διωκταῖο κ. τ. λ.] Videntur
et haec esse non Legis, sed Aeschinis verba.
WOLFIVS.

Ibid. 18. ΑΝ ΤΙΕ] Δοκεῖ πρὸς τέτταρ' αἰτίαι τὸ
ΝΟΜΟΣ. STEPH. Habet Locker. et Coiff. TAYLOR.

Pag. 19. l. 2. ΔΗΜΟΤΕΛΗ] δημόσια. WOL-
FIVS. Errat homo, si haec emendandi animo
scripserit. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΟΙΝΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟ-
ΡΙΑΙΣ] Cum tota coronatur ciuitas. BRODAEVS.

Ibid. 4. περὶ τῆς ἀγορᾶς] Legendum videtur
μὴδ' ἐν τῇ τῆς ἀγορᾶς ΠΕΡΙΠΡΑΝΘΗΡΙΩΝ πο-
ρεύσεισθαι. Forum aqua lustrali in circuitu consper-
gi solitum fuisse coniicio. WOLFIVS.

Ibid. Lectionem Codd. Ald. cum Wolfio recte
emendarunt H. Stephanus et Brodaeus, quemad-
modum nos quoque exhibuimus ex Cod. Bern.
aliisque. TAYLOR.

Ibid. 5. ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΤΑΙ-
ΡΕΙΝ] ἀντὶ τῷ, καταγνωθεὶς ἱταίρειν, hoc est,
μὴδ' ἐν τῇ κατάγνωσιν. WOLFIVS.

Ibid. 14. οἰκησομένην] φησὶ subauditur, aut
ἡγήσατο. BRODAEVS.

Ibid. Αττικὴ ἀνίστασις ἀπὸ τῷ, ταύτης τῆς πό-
λεως οἰκησομένης, τῇδε αἰτία πρᾶξις, sicut
ἐν οἰκίῳ πύλιν. WOLFIVS, Rectius.

M

Ibid.

Ibid. 15. ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΟ ΚΑΘΑΡΕΙΟΝ] Vide *Aristoph. Acharn.* 43. cuius scholiastes hunc locum *Aeschini* laudat et illustrat, *Harpocrat.* item v. *Καθάρσιον*, et *Maussacum* in notis. TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ] Wolfius, in primis discernere: Potius, referre ad concionem, vel, discernendi potestatem facere. IVRIN.

Ibid. 18. ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ] δημοσίω. Nam *ισρών* antecessit. WOLFIVS.

Ibid. Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum, et alium similem *Lyfiae contra Nicomachum* dudum mutaueram. Verum viri doctissimi monitu ea quae ibi dixi pro indictis haberi velim. Nam in *Psephism.* de *Plataeensibus* apud *Demosth. c. Neaer.* pag. 741. Edit. Paris. *Ιστροκράτης* εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆςδε τῆς ἡμέρας ἐνέμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μέλει αὐτοῖς, ὥστε Ἀθηναίους μέτεσι, πάντων ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ. *Demosth. adu. Macartas.* pag. 607. Edit. eiusdem. Νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῳ μὴ εἶναι ἀσχιγίαν, μήτε ΙΕΡΩΝ, μήθ' ΟΞΙΩΝ ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοῦ. Similiter in iureiurando *Epheborum*, quod exstat apud *Stobaeum, Serm.* XLI. et *Iul. Polluc.* VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὅτι ΙΕΡΩΝ καὶ ὅτι ΟΞΙΩΝ. Et *Lycurgus* etiam nostrae Edit. pag. 204. Πῦθ' ὅτι ΟΞΙΩΝ καὶ ΙΕΡΩΝ ἡμῶν αἶν' ὁ μὴδὲνα κίνδυνον ὑπομείνας; *Thucyd.* II. 52. Ες ὁλιγαρχίας ἱεράτοιο ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ ἐμοίως. *Antiph. de Herod. caede.* Edit. Steph. pag. 136. ἀπερίει δὲ αὐτὸν ΙΕΡΩΝ καὶ ΟΞΙΩΝ, καὶ ἄλλων ἄτις μέγιστα καὶ περὶ πλείων ἐστὶν ἀνθρώποις. *Maxim. Tyr. Differt.* XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γυνώσκων μὲν ἐς τὴν Κλαζομενίων γῆν εἶναι, καὶ μέλει αὐτῷ ΙΕΡΩΝ, εἰ ΟΞΙΩΝ, καὶ νόμον, εἰ τροφὴν, εἰ ἄλλων δὲ καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομενιοί. His addas licet quae habet *Demosthenes* noster in *Aristocrateas*, Edit. nostr. pag. 270. 3. πρῶτον μὲν τῆς πατρίδος, καὶ εἰ ταύτη πάντων ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ. Et 279. 11. μέλει αὐτῷ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ, ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ, εἰ νομίζων, εἰ πάντων ἵσται περ αὐτοῦ μέτεσιν ἡμῶν. Similiter in *Timocrateas* Edit. Par. pag. 443. Εἰ δὲ τις οἶδ' ὅτι καὶ ἴ' ΙΕΡΩΝ καὶ ἴ' ΟΞΙΩΝ χρημάτων ἔχοντα τὴν τῆς πόλεως. Et pag. 460. Ἐν τοῖσιν, εἰ ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναίρει, τὸν θ' ΙΕΡΩΝ καὶ τὸν ΟΞΙΩΝ. Rursus ibid. τὸς ἔχοντας τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ ΟΞΙΑ χρήματα, καὶ ἀβάλλαντες εἰς τὸ βλαπτεῖν. Iterumque, πάντα τὰ πρᾶγματα ἀναίρει, δήμεν, ἱππέας, βέλῃ, ΙΕΡΑ, ΟΞΙΑ. Pag. 462. Ἐδοὶ εἰ πάντας ὑφ' ἡμῶν τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, ΤΑ ΜΕΝ ΙΕΡΑ, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ. Et pag. prox.

ὑφ' ἡμῶν χρήματα πολλά, ΤΑ ΜΕΝ ΙΕΡΑ, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ. Deinde pag. 468. δόξαίτας ἔχον ΙΕΡΑ χρήματα καὶ ΟΞΙΑ. Quae quidem omnia ita discerni videntur ut ΙΕΡΑ ad Religionem, ΟΞΙΑ ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas quae sunt *Universitatis*) distinguit *Iurisprudentia Romana*. Hoc elucescet ex iis quae subiungimus. *Demosthenes* idem in *Timocrateas* pag. 443. τίθησι τὰς τοὺς νόμον, δὲ τὸν ΙΕΡΩΝ μὲν χρημάτων τὸς ΘΕΟΥΣ, καὶ ΟΞΙΩΝ δὲ τὴν ΠΟΛΙΝ ἀποστρέφει. Iterum, pag. 464. quem locum, etsi prolixior paulo sit, describam tamen. Καίτοι ὅτις ἐν δημοκρατία νομοθετοῦν μὴθ' ὑπὲρ τῶν ΙΕΡΩΝ, μὴθ' ὑπὲρ τῶν ΔΗΜΟΥ νομοθετοῦν — πῶς εἰ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; εἰ γὰρ δὲ ἔσται, ὡς τὸς τοιούτους εἰ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κτείνουσιν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχως εἶναι, εἰδ' ὡς ἔσται, ὑπὲρ δὲ εἰρηκὸς τοῦ νόμου, εἰ καὶ κτείναντες καὶ ἐκδοσὺν εἰσι, τὰ μὲν ΙΕΡΑ, τὰς δικάτας ΤΗΣ ΘΕΟΥ, εἰ τὰς πειρηκτοῦς τῶν ἄλλων δὲ νομοσυνληκτοῦς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντας, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ, εἰ ἰσχυρὰ ὕμμετερά, καὶ κλοφόντες. Omnino vide *Harpocr.* v. *Οοιοί*, *Valefium* ad locum, et, qui ad *Valefii* laudes festinat, eruditissimum *Lud. Casp. Valckenaer Animadv. ad Ammonium*, pag. 114. TAYLOR.

Pag. 20. l. 2. ὅτι εἰ πρὸς τὸ. Vid. *Stob. de Senectute, Serm.* CXIV. TAYLOR.

Ibid. 5. ἱππασίας] ἀνασκαίως. ἐπιζήτημα. Nam εἰ καὶ ἡ ἱππασίας inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Inuitantur enim senes potius ad dicendum quam coguntur. WOLFIVS.

Ibid. 7. ὑπολαβόν] Melius fortasse cum *Cod. Lachar.* ΑΠΟΛΑΒΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 9. ὁρίων] Ita excudit *H. Stephanus* prae *Aldino* ὁρίων, quod *Scaliger* in *Notis MStis* emendauerat ὁρίων. *Wolfius* etiam ὁρίων. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰὰν ἄρα δὲ διαγνώμεθα] Placet ἰὰν ἄρα ΝΗ ΔΙΑ γινώμεθα. BRODAEVS. Inscite tamen.

Ibid. 13. ἐν ἰδῷ] *Pro consuetudine, de more.* Haec *Aeschini* verba videt atque notat *Demosthenes*. BRODAEVS.

Ibid. pen. ἰδὸς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiae signum. *Plutarch.* πωλον. παραγχαλμ. Περιπαλὲς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα εἰ τὴν διαίταν ἐξήλασεν ἰαδὸν ἡμέρα βαδίζειν, καὶ πρὸς διαλύειν, καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν αἰὶ συνεστῆς ἐνιδιπύσαι, ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΣΥΝΕΧΕΙΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ, καὶ μίαν ἰδὸν πορεύειν τὴν ἐπὶ τὸ

τὸ βῆμα καὶ τὸ βασιλευμένον. Idem de Phocione, pag. 179. Edit. Bryan. Φωκίωνα γὰρ ὅτι γυλά-
σαίᾳ τις, ὅτι κλαύσαίᾳ ἐπὶ ἄλλῳ Ἀθηναίων ἰδῶν,
ἃ δ' ἐν βαλανίῳ δημοσιεύει λυσόμενοι, ΟΥΔΕ
ΕΚΤΟΣ ΕΚΟΝΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟ-
ΛΗΣ, ὅτι τύχοι περιβεβλημένων. Valer. Maxim.
VI. 9. Xenocrates — omittis de quibus differat,
de modestia ac temperantia loqui coepit. Cuius gra-
uitate sermonis resipiscere coactus Polemo, primum
coronam capite detractam proiecit, paulo post bra-
chium intra pallium reduxit, procedente tempore
oris coniuualis hilaritatem deposuit, ad ultimum
totam luxuriam exiit. Inde ad Rhetoricam per
translationem admouebat Quintilianus XII. 10.
Quadam eloquentiae frugalitate contentos, ac semper
manum intra pallium continentis. Bene mehercle
factum id quod Demosthenes de hac re in Aeschi-
nem retorquet. ὁ λέγων εἶσα τὴν χεῖρα ἔχοντα,
Αἰσχίνην, διττὸν δ'. — ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν εἶσα τὴν χεῖ-
ρα ἔχοντα. de euentita legatione pag. 185. Edit.
Brooke. TAYLOR.

Pag. 21. l. 3. ὁ λέγων πρῶτον ἐμνήσθην] Addit
Bern. EN ΤΩΙ ΔΟΥΛΩ. Et similiter Locker. ὁ λέγων
πρῶτον EN ΤΩΙ ΔΟΥΛΩ ἐμνήσθην. TAYLOR.

Ibid. ἐκείνοι μὲν γὰρ] ἐκείνοι μὲν TAP. mauult
Wolfius, ita ut edendum curauit. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀλλὰ καὶ τότε] Τὸ ἐν Ἀθηναίων πω-
λείᾳ, nisi forte malis ἀλλάγῃ. Mox [sc. l. 13.]
lego, τίνας δ' ἐκ αὐτῶν ΔΕΙΝ λέγων; WOLFIVS.

Ibid. Ita Codd. fere o. s. Bern. Locker. Codd.
Regg. 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' ἐκ
αὐτῶν λέγων, neglecto necessario admodum isto
vocabulo. TAYLOR.

Pag. 22. l. 9. τὸν γὰρ τ. i. o. κακ. οἰκίσαντα]
Malim ΔΙΟΙΚΗΣΑΝΤΑ. Hocrates, ὁ κακῶς οἰκί-
σας ἰδίῳ ΔΙΟΙΚΗΚΩΣ, ὁ δὲ καλῶς ἀμείνων βασιλεύσας
ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων. WOLFIVS.

Ibid. Quo ingenio ita emendauerit Wolfius,
senties, ubi scholiastem nostrum ad hunc locum
consultaueris, qui ex ipsissimo Isocrate vulgatam
lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu ple-
nissima tibi ostendent quoties apud probatissi-
mos scriptores οἰκίσας pro διοικίσας ponitur.
TAYLOR.

Ibid. 15. καὶ ἀπλῶς] ΚΑΙ ἀπλῶς. Ita lege.
TAYLOR.

Ibid. Videtur scripsisse Aeschines vel καὶ πάν-
τα κακῶς ΚΑΙ ἀπλῶς, vel καὶ ἀπλῶς καὶ πάν-
τα κακῶς. IVRIN.

Ibid. 17. τῶν σώματι] τῶν ΕΥΤΟΥ σώματι. Bern.
Mox, ὅδ' ἐν αὐτῷ πάντῃ ΔΕΙΝΗ. Mox. cum Locker.
TAYLOR.

Pag. 23. l. 4. ὁμῶς δὲ τί προσέθετε] Varie
haec legi etungi possunt: Vel ex coniectura,
ὁμῶς δὲ ΚΑΙ προσέθετε καὶ τὸν νόμον. Vel cum
Regg. 1. ὁμῶς Δ ΕΤΙ προσέθετε κ. v. Vel denique
cum Locker. ὁμῶς δὲ τί; προσέθετε κ. v. Vtra-
libet certe lectio praestat vulgatae. TAYLOR.

Ibid. 6. καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo
est, ἰδίῳ καὶ νόμον καὶ τὸν, ἀποκλινεῖν, καὶ δ' ἑκάστην
ἐκκλησίαν, φυλῶν etc. Legem tulit nouam: in
singulis concionibus sortito decernendam esse tri-
bunum, quae etc. Post βοήθειαν πρὸς αὐτὸν, [l. 10.]
ΜΕΤΑΠΕΜΨΩΜΕΘΑ lego. WOLFIVS.

Ibid. Lege itaque, ut videtur, cautum erat, si-
lentibus tamen scriptoribus, ut ad immodestiam
Oratorum compescendam, suggestum ascende-
rent eo ordine seruato, quem Tribus in προεδρία
seruarent. Nemo, quantum ex vet. monumentis
intelligo, hanc P. A. sollicitudinem tetigit, praeter
Aeschinem iterum, c. Ctesiph. sc. non longe ab
initio. Τῆς δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ἀπονομῆς ἐκ τῆς καλῆς
δύναμεις ὅδ' οἱ νόμοι, ὅδ' οἱ πρὸς αὐτὸν, ὅδ' οἱ πρὸς
αὐτὸν, ὅδ' ὁ πρὸς αὐτὸν φυλῶν, etc. TAYLOR.

Ibid. 9. τὸς φυλῆτας] Tribulis eius, qui πρὸς
αὐτὸν est. BRODAEVS.

Ibid. 15. ἀναθεώσασθαι — καὶ τὸν π. 1. προεδρία] Sed
recitauit nusquam. Quae enim paulo post
secutura sunt verba legitima, modestiam Ora-
torum, non Tribuum praerogatiuum spectant.
Vide igitur quantum medicinae sit in scriptis
Codd. Parisiensibus: ἀναθεώσασθαι ἐν ὑμῶν τῶν νό-
μων τῶν πρὸς τῆς ἀπονομῆς καὶ τῶν ἐκκλησιῶν
ΤΟΝ γὰρ πρὸς τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν ΝΟΜΟΝ
ΤΙΜΑΡΧΟΣ ὅτις καὶ ἕτεροι — γράμματα εἰσὶ
μὴ ἐπισημασμένα. Scilicet hoc illud erat. Quo
tempore haec acta sunt, legem illam alteram πρὸς
προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam sua-
uit. Ea igitur line pendente, istius Legis vox au-
ctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro
et in iudiciis, cum Timarchus tunc temporis eam
reum peregit. Nam de Lege, pariter ut de Reo,
loquuntur Ἰσὶ Ἀθηναίοι. Ita φύγῃ dicitur φέ-
σμα, de quo deliberatur, ἀποφύγῃ de cuius
auctoritate pronunciatum est. Demosth. c. Ari-
stocr. pag. 276. 8. Edit. nostrae, ἐν αὐτῇ πρὸς τῆς
τὸ ΦΕΥΓΟΝ φέσμα ἐκ τῆς αὐτῆς γένεσιν τῶν
πράξεων, ἀλλὰ κ. τ. λ. et 291. 4. τίς γὰρ οὐ
γράφῃ γι δακτύλῳ πάλιν, ἥτις αὖ ἐν ΤΟΥΤΟ
ΑΠΟΠΕΦΕΥΓΟΣ; Deinde nihil in iure Attico
frequentius ea voce ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ παρανόμῳ
τὸ φέσμα — ΕΛΑΕ τὸ φέσμα. Habes
vitramque in initio c. Neaer. et alibi. ΓΡΑΦΟΝ-
M 2 TAI

ΤΑΙ τὸ ψήφισμα καὶ τὸ νόμος ἰδοξὶν ἐξῆλθ', καὶ
ΑΠΕΦΥΓΕΝ. Demosth. c. Timocrat. p. 444. Edit.
Parisiens. TAYLOR.

Ibid. penult. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ]
Forte, περὶ ΤΩΝ ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ, Η ΜΗ
ΧΩΡΙΣ περὶ ἰκάνου, ἢ δις περὶ αὐτῶ. WOLFIVS.

Ibid. Cod. Bern. περὶ τῆς εἰσφερομένης, ἢ χωρὶς
περὶ ἰκάνου, ἢ δις etc. Fortasse, ΜΗ χωρὶς περὶ
ἰκάνου, ἢ δις περὶ αὐτῶ. Adnotaueram olim
ad *Lyssam*, pag. 114. Edit. London. Quod ad
Wolfii et emendationem et versionem prope ac-
cedit. Senties, si modo animum aduertas, emen-
dationem istam *Wolfianam* ab *H. Stephano* aliif-
que perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac
alio animo acceptam atque ipse voluit. TAYLOR.

Pag. 24. l. 1. ΟΤΙ] Forte ΟΤΕ. Et si nec sic
placet. WOLFIVS.

Ibid. ΕΤΙ ΕΙ ΛΟΙΔΟΡΗΤΑΙ, ἢ κακῶς ΑΓΟ-
ΡΕΥΗΤΑΙ, ἢ ΥΠΟΚΡΟΥΗ. STEPHANVS.

Ibid. ἀγορεύει et ὑποκρούει *Rag. 2.* ἀποκρούει *Locker.*
Recte fortasse haec subiunctiva, ut in sequenti-
bus, λέγει et παρακλιύεται. Quamquam et ibi
quoque variare Codices video. TAYLOR.

Ibid. 2. ΑΝΗΚΕΣΤΩΣ] F. ἀντὶ τῆς, μὴ ἀνελύσας,
ἢ ἀνυποίως. Τὸ ἀνέλεστα ποιεῖν, παθεῖν, γίνεσθαι
notae et usitatae formulae sunt: hanc alibi me
legere non memini. WOLFIVS.

Ibid. 3. ΜΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ] *de rebus*
aliis quam de quibus in pulpitibus Rhetores aut alii e
populo verba fecerint. BRODAEVS.

Ibid. μὴ ἐπὶ τῆς βήμας, sub. προσημιμένων. Ea
quae ad rem, de qua agitur, nihil adtinent.
WOLFIVS.

Ibid. Η ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΗΤΑΙ Η ΕΛΑΧΗ ΤΟΝ
ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ] *Wolfius, vel aliquem concitavit*
vel praefectum traxerit. Sed cum utrumque ver-
bum ad praefectum referri videatur, ego tran-
stulerim, *vel ausus fuerit praefecto praecipere quid*
agendum sit, aut eundem per vim trahere. IVRIN.

Ibid. 5. ΜΕΧΡΙ Ν ΔΡΑΧΜΩΝ] Illud ἢ mihi
non placet. Eandem enim summam infra nomi-
nat. BRODAEVS.

Ibid. μέχρι ἢ δραχμῶν, sub. ζημιῶσαι. WOL-
FIVS. Vide *Demosth. adu. Macartat.* laudatum
in notis ad *Lyssam*, pag. 114. TAYLOR.

Ibid. 6. ΕΙΘ] Legendum ΕΙΣ. Nempe multa
quingenta drachmarum in singula delicta im-
ponebatur. IVRIN.

Ibid. ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΝ] Potius ΕΓΓΡΑΦΕΙΝ. Sc.
ἐφ' ὧν δημοσίον in tabulas et commentarios ex-
actorum referre. Ita infra, l. 11. ΕΓΓΡΑΨΑΤΩ-

ΣΑΝ οἱ πρόδρομοι τοῖς πράξιουσιν. *Demosth. adu.*
Macartat. ὅτι δ' αὖ καὶ ἡγεμονίᾳ, ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
οἱ ἀρχοὶ, πρὸς αὐτὸν ἢ ἢ δίκην, τοῖς πράξιουσιν,
ὅτι τῶν δημοσίων γίνεσθαι — ἰὰν δὲ μὴ ΕΓΓΡΑΦΕΙΝ,
αὐτοὶ ὀφειλόμενοι. Id. *adu. Boeotum*, ἰὰν ὅφλη τῶ
δημοσίῳ, τί μᾶλλον ὅτι ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ
ἴσται ἰμῶ; et paulo post, ἰὰν δὲ μὴ ἐκτελεσθῇ τὸ ὅ-
φλημα, τί μᾶλλον οἱ τότε παῖδες ἴσονται ὅτι ἰμῶν
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ; *Harpoer. Βελιούσιος.* ἰσχυρή-
ματι ὄνομα, — ὅταν ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, ὡς
ὀφείλων τῶν δημοσίων, αὐτὸς δικάζηται τινι, ὡς ἢ δι-
καίως αὐτὸν ΕΓΓΕΓΡΑΦΟΤΙ. *Iul. Pollux. L. VIII.*
C. V. §. 22. Τὸ δὲ πάλιν — ἰζημιῶσθαι, πρὸς
τιμῶν, ὅφλην etc. καὶ ὁ τοιοῦτος — ὅφλων, πε-
πολασμένους, ἰζημιωμένους, ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ,
κατελεγεσμένους. Idem *C. VI. §. 61.* οἱ δὲ μὴ τοῦτο
σχέον, τὸ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ὀφλεῖ, καὶ ἀτιμῶ-
ν. Vide omnino *Libanii* argumentum in *Aristo-*
gitonianam priorem. TAYLOR.

Ibid. 7. ΕΕΤΙ] ἢ *Bern.* et modo ἰσχυρόντες
Locker. quod reor esse verum. Praeter istam mul-
ctam l. drachmarum legibus definitam, rem ad
Iudices deferunt. Eam esse huius loci mentem
arbitror. TAYLOR.

Ibid. 9. ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ] *Wol-*
fius prima concione. Corrige, *primam concionem.*
TAYLOR.

Ibid. ΟΤΑΝ ΔΕ Δ. ΚΑΛΗΣΕΙΣ] Puto hoc ad
citationem reorum pertinere. WOLFIVS.

Ibid. Aberat istud ΔΕ ab edit *Steph.* Supple-
vit *Cod. Bern.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΚΡΥΒΑΝΤΕΣ ΤΗΦΙΖΟΝ ΕΝ ΤΩΝ ΒΟΥ-
ΛΕΥΤΩΝ] F. κρύβδον ψηφίζόντων τῶν βουλευτῶν.
WOLFIVS.

Ibid. *Stephanus* iuxta cum *Aldo* edidit ψηφίζοντες
τῶν βουλευτῶν. *ENA Bern.* Vir doctissimus in *Legg.*
Attic. pag. 263. huiusmodi, κρύβδον ψηφίζόντων
τῶν βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptum, *Sen-*
toribus quinque et quinquaginta. Verum de frigi-
dissima ea crisi dixit quae dicenda essent vir
omni praeconio maior, *Petrus Wesselingius.* TAY-
LOR.

Ibid. κρύβδον, tessera, non voce. BRODAEVS.

Ibid. 12. ΤΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ]
Forte, τῶν παρανόμων. Exactoribus eius pecu-
niae, quae mulctati sunt, qui fraudem legibus fe-
cerunt. WOLFIVS.

Pag. 25, l. 11. ὡς περὶ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.]
XXX Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis
abrogatio satis nota est. De *Euclide* vide *Vlpia-*
num [ad orationem] contra *Timocratem.* WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. Quaedam eiusdem farinae habet et Brodaeus, quem proinde describere nolui. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὡς αὐτὸ ἰδιῶν] Lego, ὡς ΑΥΤΟΣ ἰδιῶν. BRODAEVS.

Ibid. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ ΤΟ ΕΡΤΟΝ ἰδιῶν Bern. Regg. 2. 4. ὡς αὐτὸ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ἰδιῶν Coisl. Reg. 1. ΤΟΥΡΤΟΝ Locker. Qui omnes crisin Brodaei confodiunt. TAYLOR.

Pag. 26. l. 5. Μισγόλας] Σμιγόλαν κικωμώθη-
κεν [Antiphanes] ὡς ἰσπουδακῶς περὶ καθαρχίδος
καὶ καθαρχιδῶς ὡραίως. Φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης
ἐν τῇ κατὰ Τιμαρχοῦ λόγῳ περὶ αὐτῶν τὰδε. Σμι-
γόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυτίδης,
ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ γαυρὸς, ἐξ ὧν αἱ τὶς
αὐτὸν μέμφασθαι, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τῷτο δαι-
μονίως ἰσπουδακῶς, καὶ αἱ τινες ἰσχυρῶς ἔχον περὶ
αὐτὸν καθαρχίδος ἢ καθαρχιδῶς ταυτὶ δὲ λίγῳ ἢ
φοβικῷ ἔνικα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσῃται (l. γνωρίσῃται)
αὐτὸν ὅστις ἐστίν. ἐ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν,

Ὁ Σμιγόλας ἐ προσίειαι σοὶ φαίνεσθαι,
Ἀνδρῶσι τοῖς νόοισιν ἡριδισμῶσι;

Ἀλκιξὶς δὲ ἐν Ἀγῶνι ἢ Ἰωπίσκῳ

Ὡ μήτε, ἰκλίσουσιν, μὴ πείσῃ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, ὃ γὰρ καθαρχίδος εἰμ' ἰγών.

Athen. l. 8. p. 339. vbi de homine isto plura.
TAYLOR.

Ibid. 9. ἢ καθαρχιδῶς] ΚΑΙ κ.δ. malit legere
doctissimus Valckenaerus ad Ammonium v. Κίθαρις,
qui hunc locum Aeschini, sed inemendate, de-
scribit. TAYLOR.

Ibid. ἢ φοβικῷ ἔνικα] Haec dico, non arguen-
di luxus causa. Quae interpretatio si cui liberior
videbitur, reponat, non insectandi hominis gratia.
Inter citharistas autem et citharoedos hoc inter-
esse puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum
pulsent citharam. WOLFIVS.

Ibid. 14. καὶ ταῦτα] ἐ ταῦτα ΠΟΙΕΙΝ. Codd.
Reg. 2. et Locker. TAYLOR.

Pag. 27. l. 2. ἔτι παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, ἔτ'
ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox sequitur, ἐ παρ'
ἀκολάτῳ, ut videatur Auctor de industria in po-
stremo inciso praepositionem repetiisse. WOL-
FIVS.

Ibid. 3. ὡραῖος ὢν.] In flore aetatis suae, Wol-
fius. Potius, formosus cum esset. Augebat enim
suspicionem forma Timarchi. IVRIN.

Ibid. 7. ἀνιληφώς] Ἀναλαμβάνων in hac ora-
tione penes se aliquem habere significat, quo pro
catamito utatur. BRODAEVS.

Ibid. 9. ἔτ' δὲ ἐκ ἰωνῶν] Ad tempus, quo
pompa ducenda erat, domum non est reversus. BRO-
DAEVS.

Ibid. οὐκ ἰωνῶν, sub. ἐπὶ τῇ πομπῇ. WOL-
FIVS.

Ibid. 11. συνοικία] Wolfius, deprehendunt in
aedibus cum hospitibus quibusdam prandentem. Sed
τὸ συνοικία non accipiendum est pro aedibus
simpliciter, sed pro aedibus in pluris partis di-
stributis, quarum partium singulas singuli incolae
obtinebant, vel etiam pro caupona, teste Athe-
naeo, quo sensu videtur et hic usurpari. IVRIN.

Ibid. Vid. infra 49-5. et 55. penult. TAY-
LOR.

Ibid. 17. ἰγὼ δὲ] ἴσασιν ΗΔΗ ἐ πάντῳ χαίρω
etc. Coisl. Reg. 2. Similiter fere Mor. nempe ἡδὴ
loco τοῦ, ἰγὼ δὲ, servato puncto vulgari, cum
hoc qu. scholiolo, ἡδὴ, ἀλλὶ τῷ, διδὲ δὲ. Sed tum
legendum erat ἢ δὴ. Quo modo aperte legitur in
Reg. 1. ἢ δὴ ἐ πάντῳ χαίρω. TAYLOR.

Pag. 28. l. 4. γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλας] Wolfius, testimonium Misgolae scripto denunciavi:
Immo, testimonium Misgolae perscripsi. Nempe
ipse Orator testimonia perscribebat, testes au-
tem ea vel vera, vel falsa esse, aut ipsis non li-
quere iurabant, quod abunde patet vel ex hac
ipsa oratione. IVRIN.

Ibid. 7. ὃ ἐπιζήμιον ἐστίν — τῷ μὴ τάληθῇ
μαρτυρήσαντι] Lage, τῷ τάληθῇ μαρτυρήσαντι,
fine MH. Quis haec non videt? Et abest sane
tumultuosa ea vox ex optimo Cod. Locker. Vi-
detur Auctor ipse quasi praesidio cinxisse hanc
lectionem, cum mox interpretaturo simillimus
scribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυρῶντι. Iterum 46. 15.
ἐδίδς γὰρ κίνδυνον, ὅσπερ ἰκλῆ, ἐδ' αἰσχύνῃ προσ-
ίσαι ἐδιδμία ΤΩΙ ΤΑΛΗΘῃ ΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΙ.
TAYLOR.

Ibid. Subesse videtur mendum, cum τὸ MH
non redundet solum, sed et sensum perturbet.
Nimirum Aeschines testimonium quod Misgolae
scripserat, non solum verum esse, sed eo modo
scriptum ait, ut si id Misgolas iureiurando con-
firmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret.
Nihil, inquit, scripsi, unde metus a legibus sit vera
iuranti, τῷ τάληθῇ μαρτυρήσαντι: vel, si placet,
etiam vera iuranti, τῷ μηδὲ τάληθῇ μαρτυρήσαντι,
quod propius ad lectionem superiorem accedit.
IVRIN.

Ibid. 8. ὅμῳ τε ἀκούσι] Ὁ ἀκούων ἀόρ. C. rarus
est, pro quo fortasse ΑΚΟΥΟΥΕΙ legendum,
et pro τε, MEN, quia sequitur ἀκίνδυνα ΔΕ.
WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 10. ἰὰ δὲ] Bern. vna voce auctior, ἰὰ δὲ EKΩN προαιρέτως ἐκκαλεῖσθαι. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐκκαλεῖσθαι] Citations adigi, Wolfius: Potius, *muletam solvere*. Erat autem multa non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 13. IVRIN.

Ibid. 14. ὡς μὴ δῖξαι κ. τ. λ.] *quam vestra ora intueri* Wolfius: Potius, *quam vobis os suum cōmmonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. IVRIN.

Pag. 29. l. 5. εἰ δὲ μὴ] Sub. παρρησιάζουσι μοι. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἀλλ' οὐχ ἀπειλῆς] Sub. πείσονται μὴ παρρησιάζουσι. WOLFIVS.

Ibid. ἐκείνο γὰρ κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est καὶ ἐνέχυρον. *Illud utique mihi non eripient, veritatem scilicet*. Sed quid si legas, ΕΚΕΙΝΟΙ γὰρ sc. τῇ μὴ παρρησιάζουσι? WOLFIVS.

Ibid. Prior potius Interpretatio placet. *Illud utique nunquam efficient, quid? ut veritatem et famam quas de Timarcho exiit, delerant aut extinguant unquam*. Corrigunt alii, ait Stephanus, εἰ μὴ οἱ. atque ita Coisl. εἰ μὴ οἱ Reg. 2. Locker. Ipsi Stephano placet εἰ δαμῶν οἱ. Ita enim hominem intelligo in lectione eius marginali. Porro hic autem *διηγήσονται* Codd. fere vniuersi. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀποφασίς] Cum explicatione Scholiastae consentit Harpocrat. et Apostolius Prov. XVI. Cent. 63. Hefychius item verbis pene hīdem. Eum vero sensum satis refutavit H. Steph. in The-sauro. Nam si ἀποφασίς illi dicantur, qui aetate iuvenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma vna vox illa denotabit. Modo, pro ἀποφασίς lege vel cum Locker. ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ, vel cum Steph. et Reg. 1. ΔΟΚΟΥΝ. TAYLOR.

Pag. 30. l. 3. οἰκία] Cl. Marklando post οἰκία ΜΑΡΤΥΡΕΣ, iterumque post ἀναγινώσκου vox ΜΑΡΤΥΡΙΑ substituenda videtur. TAYLOR.

Ibid. 4. ἦα] Legē omnino EAN, et modo cum Locker. ΕΘΕΛΗΣΗ. Satis patet correctionis istius necessitas. TAYLOR.

Ibid. 7. ΜΙΣΘΟΛΑΕ κ. τ. λ.] Ecce testimonium, quod praedixit noster 28. 4. ἐκ ἀπαιδεύσει, et eodem tempore verum. Vide etenim quali tempore omnem sermonis obscenitatem declinet, ἵνατο ἐν συνθήκῃ — κατὰ τὴν γνώσιν καὶ — πολυωρῶν εἰς τὴν ἡμέραν. Sed vnde euenit, ut qui 26. 5. erat domo Colythenis, ut observauit Wolfius, et, (quod ille idem non observauit) etiam Naucratis F. iam prodiret Niciae F. Piræensis? Atque

hic iterum, Aeschine, Iepori et ciuilitati litasti? TAYLOR.

Ibid. 9. ΚΑΤΑ] F. META. Deinde τὴν γνώσιν MOY habet Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. εἰδὲ] Cod. Bern. εἰδὲ ΑΛΛΟ. TAYLOR.

Ibid. 17. Κηδονίδην, κ' Α. κ' Θ.] Hoc explicat Suidas et Varinus in vocabulo Κηδονίδης. PRO-DAEVS.

Ibid. Consule Harpocrat. in singula voce, et Maussacum, pag. 118. TAYLOR.

Ibid. ult. αὐτὸς] 1. ΑΥΤΟΝ. Nihil certius. TAYLOR.

Pag. 31. l. 2. ἀλλὰ καὶ] Ita Editt. Ald. Wolf. cum Cod. Locker. Adnotauit Stephanus, ἀλλὰ εἰ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδοσὶ βίβλιος δὲ αὐτοῦ Ε ΚΑΙ, ὡς παρὰ τὴν Ερμούγειν. Locus Hermogenis est, ubi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Οτι δὲ τὸ ὄνομα τῷ σχήματι τὸ τὸ (l. τὸ) ἐστὶ ἡ περιπλοκή, Αἰσχίνης φησὶ ἐν τῇ κατὰ Τιμάρχου ὁμιλίᾳ. Φανερὸν αὖ οὐ μόνον ἡταιρηκῶς, ἀλλὰ καὶ τὸν διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δὲ περιπλοκῇ ὄλην τὴν ἡμέραν, εἰ πορευμένῳ. ὡς δὲ ὄλη τὴν λόγον περιπλοκῆς, διὰ τὸ αἰσχροῦ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τίλει δὲ νεκρῶν, ἵπιν ὑπὸ τῇ χολῇ, εἰ πορευμένῳ. Similiter hunc locum Aeschinis legit T. Magister, sine κ, in v. Εταιρεῖα. TAYLOR.

Ibid. 3. περιπλοκῇ] Tegere, dissimulare, per ambages efferre. Ad verbum, circumplicare. Aliud est quam περιλαβεῖν, omnia complecti. WOLFIVS.

Ibid. ὄλην τὴν ἡμέραν] Recte haec inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et Stephanus edidit quoque. Wolfius cum πορευμένῳ coniungit, admodum inficite, ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ πορευμένῳ. TAYLOR.

Ibid. Ambages nectere per totum diem. Minus recte Wolfius transfert istud ὄλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πορευμένῳ. IVRIN.

Ibid. πορευμένῳ] εἰς ἡταιρηκῶς, ἀλλὰ πορευμένῳ. Hinc apparet τὸ πορευμένῳ esse turpius; fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πόρνοι omnis admittant, οἱ ἡταιρηκῶς paulo sint verecundiores et occultiores, nec tam quaestus quam amoris matui rationem habeant. ΑΛΛ' εἰ πόρνας ταύτης τὴν φιλίαν. WOLFIVS.

Ibid. Recte. discrimen satis indicant ea quae sequuntur: *Qui vulgo quaestum corpore fecerit — εἰς — πρὸς πολλὰς — κ' μισθῷ*. Porro uti hic inter ΗΤΑΙΡΗΚΟΤΑΣ et πορευμένους, ita alibi eodem animo inter ΕΡΩΜΕΝΟΥΣ et eisdem di-

distinguit: 69. 16. ἀποκρίσθαι, sic ἐκρίσας τὰς
τὸν Τίμαρχον καλαρίμους· ὥστερον εἰς τὸς ΕΡΩ-
ΜΕΝΟΥΣ, ὃ εἰς τὸς ΠΕΠΡΟΠΝΕΥΜΕΝΟΥΣ. Quan-
tum interfit inter ἰταίρων, ἰεῶν, et πεπρωμένων,
expedient tibi *Athen.* l. 13. p. m. 283. T. Magi-
ster v. *Εταῖρα*, et, qui hanc rem diligentissime ex-
cussit, doctissimus *Heraldu Animadu. in Salmas.*
pag. 399. TAYLOR.

Ibid. 11. ὃ ἡ Τηλία τῆς [Aristophanis in *Plato*
Enarrator, καὶ δὲ ἡ ἰδίᾳ ἐκαλεῖτο Τηλία περι-
φρασμα σαρδὼν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἀλφίλα ἐπιπρά-
σκοντο, ὃ ἐξυγαστρού τοῦ ἐξυγαστροῦ συνίσταλλον ἐν
τῷ τῷ. Pollux lib. 9. Καὶ Τηλία ἡ ὁμοία τῇ ἀφλο-
πυλίδι. καὶ λυγὸς ἐμπειρογράφας, ἀνίστασθαι τὸς ἐξ-
τῶνας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὃ δὲ
ἀναστραπὴς καὶ ἐκπύσας κύκλῳ, ἐπλάτο αὐτὸς τε, καὶ
ὃ τῷ ὀρτυγῷ διασπόμενος. BRODAEVS.

Ibid. Vasis genus interpretantur, tum in quo
Farina reponatur, tum Coturnices committantur.
Item tabulam pistorum etc. Hic utique ludi-
crum aliquod instrumentum intelligendum est.
WOLFIVS.

Pag. 32. l. 10. Τιμαμάχῳ] De Timomacho
et eius rebus in Hellesponto gestis plura *Demosth.*
c. *Polyclem.* TAYLOR.

Ibid. penult. λόγῳ] XPONON *Bern. et Locker.*
TAYLOR.

Ibid. ult. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. x. τ. λ.] Sen-
tentia est, ut opinor, ita auidum foedae libidinis
fuisse Timarchum, ut, quemadmodum illa apud
Sallustium Sempronia, libidine accensa, saepius
peteret viros quam peteretur. Eumque eiusmodi
monstrorum esse morem et in *Eudemis* tradit *A-*
ristoteles, et *Suidas* de Eunuchis. *Εδωκεν αὐτῷ* τῷ
ἀντιπρόσωπον poni videtur. WOLFIVS.

Ibid. Venetus Interpres ita: nam ad hanc i-
psam rem mirabilis eius improbitas est et morigeri
natura. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς ΤΟΤΤΟ τὸ
πρῶτον διὰ τὴν κακίαν ὃ ΑΠΗΕΤΙΑ. Nam ad hy-
iusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet
improbitas et perfidia. Patet enim ex sequentibus,
ὅτι ὃ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰσχυρῶς ἀκμαιοῦτο, duarum
rerum Timarchum hic infimulari, improbitatis
et perfidiae, nempe erga *Pistalacum*. IVRIN.

Pag. 33. l. 3. τοσούτοις τὸ ἀργύριον] Nonne, το-
σούτοις ἀργύριον? IVRIN.

Ibid. 5. ὅτι] F. OTE. Vbi molestus iis esse co-
perat. Similem varietatem habes in sequentibus.
Vid. 34. 8. TAYLOR.

Ibid. 10. διασίσυς καὶ φιδύς] Talos agilis et
mexilis conuertit anonymus Interpres Venetus.

Ego me aleatorum artis etiam nostrae aetatis
ignarum esse fateor. Nam dum alii ludent, ego
lucubrare ab ineunte aetate consuevi: nec tamen
certam horum nominum interpretationem in li-
bris meis reperire potui. Tὸ διασίσυς est con-
tere et agitare, φιδύς canum, capistrum, reticulum,
item fritillum interpretantur. Sed videtur hic ad-
iective poni, et τοῖς διασίσυς opponi: siue al-
teri perforati, alteri integri fuerint, siue quocun-
que modo se habuerint. Ego meam ignoratio-
nem negare non possum. WOLFIVS.

Ibid. Vide omnino doctissimum, amicissimum-
que *Deruillium* in *Vanno*, pag. 305. seq. Valga-
tiora de hac re tibi dabunt *Scholiastes* noster,
Pollux l. x. c. xxxi. If. *Cassaubon.* ad *Theophrast.*
Charact. cap. v. *Salmasius* ad *Popiscum.* *Hippo-*
cratio, et *Kusterus* ad *Suid.* v. *Διασίσυς*. TAYLOR.

Ibid. 13. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] et flagris
quae hominibus incuti solent plagas inferebant. BRO-
DAEVS.

Ibid. F. τὰς ἐξ ἀνθρώπων, hoc est, ἀνθρωπίνων
καὶ θηρίων, et si hoc adiectivum nusquam alibi
legere me memini, nisi apud *Athenacum*, qui
σπασμὸς, ἐξ ἀνθρώπων συμφορὰς vocat. WOLFIVS.

Ibid. Lege ἐξ ἀνθρώπων, id est, inhumanas, cru-
delis. PALMER.

Ibid. Vide quae diximus ad *Lyfiam* c. *Agorat.*
pag. 259. Edit. London. TAYLOR.

Pag. 34. l. 8. ἔτι] Ita Editi. *Stephanus* sua,
credo, auctoritate in OTE mutat. Ita *Reg.* 1.
Locker. Vtrumque bonum erit. *Idem* *Reg.* 2. et
Locker. TAYLOR.

Ibid. 13. Πλαῦκος] lege ΠΛΑΥΚΩΝ cum *Locker.*
Ita in inferioribus, καὶ λυγὸς καὶ ΠΛΑΥΚΩΝΑ Χο-
λαργία, 35. 13. iterumque 15. ΠΛΑΥΚΩΝ Τι-
μαχὸς Χολαργία. Ita etiam *Brodaeus*. TAYLOR.

Ibid. 14. λέγει δὲ καὶ ἰσοῖσθαι] δίκας ἱλαχῶς
ἀλλήλους, alteri alteri in ius vocarunt. WOL-
FIVS.

Ibid. antepen. ἀντὶ ἀλλήλο, x. v. x. in x.] V.
Cum compendiaratur, tempusque ex tempore am-
pliare. WOLFIVS.

Ibid. ult. τῷ Αἰώνῳ] Vel legendum est ΑΙ-
ΩΝΕΙ, vel ΑΖΗΝΕΙ, quod ultimum praefero.
Saepissime enim accidit, ut ζ et ξ vnum pro al-
tero ponantur. Αἰώνος demum est *Hippothoonti-*
dis tribus, de quo *Hesychius*, *Suidas*, *Hippocratio*,
Stephanus, ipse *Aschines* infra pag. 26. et 70. et
77. [Edit. Ald.] ubi semper gentile Αἰώνος.
PALMER.

Ibid. Hic proculdubio est iste Aristopho, quem
saepae citat *Aschines* noster, uti infra 69. 3. qui-
que

que in ea oratione quae contra Ctesiphontem est, dicitur γραφὰς παρανόμων περιουγίαι LXXV. Vid. pag. Edit. Steph. 81. Verum ibi, et ubique scribitur Αἰγυπιοῦς, ut rescripsit Palmerius, atque uti hic quoque habent Mor. Locker. Scalig. Vid. Meursf. Reliq. Attic. c. 1. et potissimum ea quae diximus ad Leptineam 55. 15. TAYLOR.

Ibid. πρὶν αὐτῷ κ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ — ἡπαίλῃσιν, vel, πρὶν αὐτῷ — ἀπειλῇσαι? IVRIN.

Ibid. τὴν αὐτὴν ἢ ἐπαγ[ε]λίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento huius orationis. Vter autem ἡπαίλῃσιν, Aristopho Hegesandro? an Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambigua. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontem, verisimilius est. WOLFIVS.

Pag. 35. l. 3. πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi primi qui verba fecerunt de summa rerum Graecarum? Delendum credo; certe ab optimo Locker. abest. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅς τις ὦν] qui vir esset, quam nullius auctoritatis. BRODAEVS.

Ibid. 8. ἀκοντὶ] In Edit. Ald. erat ἀκοντὶ εἶχε, non, νικητικῶς ἀκοντὶ. Ita etiam Codd. Coisl. Reg. 2. et Locker. Ita porro interpretari vides Wolfsum. Rem vidit praestantissimus Stephanus. TAYLOR.

Ibid. Victoriā istam nullo negotio adeptus, Timarchum habuit, non, istam victoriā adeptus, Timarchum nullo cum negotio habuit, quomodo Cl. Wolfius. IVRIN.

Ibid. 10. τῶν] conuiuia, compotationes. BRODAEVS.

Ibid. εἰς τὸ ὄψον, ad obsonia et lauticias. Videtur hic non τὰ μὴ ἀεὶ ἰσθιόμυνα significare, sed ἀγορὰν καὶ ἢ τὰ ὄψα πωλῆσαι, aut popinas, cuiusmodi sunt Gallicae, lautissimae sane. WOLFIVS.

Ibid. Recte Wolfius, quae in medio habet, recteque forum cupedinarium vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν οἶνον, εἰς τὸ λαίον etc, Vide Lect. Lyfiac. caput postremum. TAYLOR.

Ibid. 20. ΠΡΟΠΕΜΨΑΙ — ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΑΡΑΣΘΑΙ] Lego ΠΡΟΠΕΜΨΑΙ αὐτῷ ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ἀραῶς. WOLFIVS.

Ibid. ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ] Bern. ut voluit Wolfius. Ceteri omnes vno ore, προπίμψαι, et τῆς δικῆς. Cod. Reg. 1. καὶ προπίμψαι ΔΙΑΔΥΞΙΝ ἀραῶς τῆς δικῆς, ἢ τὴν αὐτὴν cetera. TAYLOR.

Pag. 36. l. 1. ΚΑΙ ΔΙΕΔΥΘΗΣΑΝ ΩΣΑΥΤΩΣ] τὸν αὐτὸν τρόπον, id est, ut opinor, vterque alte-

rum missum fecit, ἔχοντες ἰσάλης αἰ ἔχον. WOLFIVS.

Ibid. 11. ΣΠΕΙΡΙΕΥΣ] Repone ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ. Στειρία enim demus est Pandionidis, de quo Pausanias in Photicis, (qui Στείριον videtur nominare) Hefychius, Harpocratio, Stephanus. Aristophanis Scholiastes ad Ranas habet Στειριῶς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thrasylbulus ille decantatus, qui ubique Στειριῶς dicitur, ut apud Plutarchum in Alcibiade, et alios. PALMER.

Ibid. Non incite Palmerius. Nam praeter Meursum de Pop. Attic. nactus est bonum Cod. Bern. consentientem. Verum praeterea, Hegesander noster 34. 16. videtur fuisse non Stirienfis, sed Sunienfis: Διοσιθίδι τῷ ΣΟΥΝΙΕΙ, ΔΗΜΟΘΗ ὄντι τῷ Ἡγησάνδρῳ. Ad quam normam hic emendandum esse iudicio. TAYLOR.

Ibid. 15. ΤΗ ΑΥΤΗ ΑΡΕΕΙ] eadem vitae societate, cum eo familiariter degens. BRODAEVS.

Ibid. F. χρήσι. Nisi forte sit τῆς δωδεκαμηνίου παλαισμάτων ἐν τῇ ἀρεῇ καὶ ἡ θείῃς. Αλλ' εἰς κόρακας ταῦτα. Postea, [pag. 51. huius Edit.] ait ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν Ἡγησάνδρος ἐκείνου νυνί, ἴφην, πρότερον δ' ἢ Λαοδάμαντι γυνή. WOLFIVS.

Ibid. Puto legendum τῇ αὐτῇ ΑΙΠΕΕΙ, id est, eodem vitae genere. PALMER.

Ibid. Supra docuit Orator se testimonium Hegesandro scripsisse κοσμιώτερον μὲν ἢ καὶ ἐκείνου, μικρῶν δὲ σαφιστέρων, ἢ τῷ Μισογόλῳ, et reuera iis verbis testimonium concepit, quae tam ad innocuum quam ad facinorosum sensum detorqueri possint. Ceterum minus perspexisse videtur Wolfius, quae sit constructio horum verborum. Mihi ita intelligenda videntur; Τιμάρχῳ ὁμιλῶν, ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἀρεῇ, ἢ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν. Quae autem fuerit ista, siue ἀρεῇς subleuatio, seu ΕΡΕΙΣ nexus, vel etiam, quod magis arridet, etiam si paulo longius a vulgata lectione recedat, ΑΙΠΕΕΙΣ condicio, consuetudo, qua usus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex pag. 51. ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν Ἡγησάνδρου νυνί, πρότερον δ' ἢ καὶ αὐτὸς Λαοδάμαντι γυνή. IVRIN.

Pag. 37. l. 5. πρὸς τὸν πόρον περιουγίαν] Sic Hegesandrum flagitiosiore etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Aeschines illius exagitandi gratia confinxit? WOLFIVS.

Ibid. 6. πωροῦντας καὶ μονομύους] Non puto esse

esse causam, cur MAINOMENOYE substituamus. WOLFIVS. Recte tu quidem putasti.

Ibid. αὐ οἷοι — διαπικρᾶχθαι;] Periodi huius sensum cum vix satis expressisse Wolfius videatur, nos integram exponemus. Nonne creditis Hegesandrum, ad eleuandam infamiam decantatae illius et vobis omnibus notas patientias, quam ipse Laodamanti praestitisset, res omnem impudentiam excedentis Timarcho imperasse, ut prae summa huius turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur? IVRIN.

Ibid. 7. ἀπολογύμενον] Vtrum διηγούμενον, ἢ παραιτούμενον? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentis facile patior. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὑπερήφανα] ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα ΤΟΥΤΩΙ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα ΤΟΥΤΩΙ i. i. libri scripti. TAYLOR.

Ibid. 9. ἐπιτάττειν] Vtrum τὸν Λαοδάμαντα τῷ Ἠγήσανδρῳ (Nam quanta istorum prostibulorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quae apud Suidam exstat de quodam, qui amatori suo praecepit, ut de rupe se praecipitaret, apparet) an τὸν Ἠγήσανδρον τῷ Τιμαρχῷ? WOLFIVS.

Ibid. ὡς ταῖς — διαπικρᾶχθαι] ὡς δόξαντα (Sub τὸν Ἠγήσανδρον) διαπικρᾶχθαι μήτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τέτυ. Τυτίγιν, ἐπιιδὴ δὲ Τιμαρχῷ. πολὺ ἀκαλαστότερός ἐστι τῷ Λαοδάμαντι. Nec tamen satis confido huic sententiae: nec nostra interesse sentio, cinaedorum nosse historias atque facetias: neque me poenitet primae conuersionis meae. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἢ γὰρ κ. τ. λ.] ἢ γὰρ ΕΓΩΓΕ ΤΗΟΛΑΜΒΑΝΩ ΟΥΤΩΣ ΥΜΑΣ ἐπιλήσμονας ἵπαι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧΝ ὀλίγῳ πρότερον ΗΚΟΥΣΑΤΕ ἀναγνωσκομένην τὴν νόμον. Reg. 2. et Locker. ἀμνημονεῖν ὧΝ ὀλίγῳ πρότερον ΗΚΟΥΣΑΤΕ. Reg. item alius. TAYLOR.

Pag. 38. l. 4. τὸν πεποιθότα] Recte Locker. τὸν πεποιθότα ΑΥΤΩΝ ὁμολογεῖν. TAYLOR.

Ibid. 7. οἰκήσομαι] Egrege profecto urbs incoletur. Wolfius. Male. Potius, administrabitur. Οἰκῶ, ἢ μόνον τὸ κατοικῶ — ἀλλὰ ἔτι τὸ ὠσαυτί διοικῶ. Αἰσχίνης. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς ΟΙΚΗΣΑΝΤΑ, καὶ τὰ κοινὰ τὴν πόλιν παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide supra 22. 9. TAYLOR.

Ibid. 11. οἰκημάτων] Οἰκημα ἀπὸ τῷ δισμωτήριον, Διναρχῷ. ἀπὸ τῷ πορνεῖον δὲ, Αἰσχίνης. Suidas, et similiter Harpocrat. Vide quae diximus ad Marm. Sanduic. pag. 59. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. 13. ἀνάγκη] F. ΑΙΞΥΝΗ. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam adferat turpitudinis. Id quod in Ethicis Eudemiis ἡμεῖς μὲν ἡδυνῶμεν, μᾶλλον δὲ ἀσέλγως καὶ ἀναίσχυτος traditur. WOLFIVS.

Ibid. Merito displicet Wolfio vox ista ἀνάγκη, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea quid velit Auctor. Qui necessario istud agunt, qui cum quæstum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice praestant. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ δὲ τις κ. τ. λ.] F. εἰ δὲ τις ΥΜΑΣ ἔροισι ΤΩΝ ὁδῶ ΠΟΡΕΤΟΜΕΝΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: si vero iam aliquis interroget vos illac transeuntis. ὑμῶν τὰς πορνεύουσας, quicumque vestrum illac transferit. TAYLOR.

Ibid. ΥΜΑΣ ἔροισι. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐρῶντις] Melius cum Bern. Coisl. et Reg. 2. ΕΙΔΟΤΕΣ. TAYLOR.

Pag. 39. l. 2. μισρακίον εἶναι καλαλιπὸν] Sequitur διαφέρειν. Quae puto legenda per ο, καλαλιπὸν, διαφέρειν, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. WOLFIVS.

Ibid. Stephanus inuenit in suis exemplaribus (quibuscum praeter Codd. Regg. 1. et 2. ceteri consentire videntur) καλαλιπὸν, διαφέρειν, syntaxi ad τὸ νοούμενον, ut aiunt, relata. Melius tamen ei videtur καλαλιπὸν et διαφέρειν, ἀκολουθῶν τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολον legere. Hunc locum respexit Athenaeus l. XIII. p. m. 283. Καλῶς δὲ εἰς τὴν τοιούτων ΕΦΙΩΠΕΘΕ ἢ Σαπφοῖ φησὶ,

ὅταν εἶθι

Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὅψον ἐσθλόν,
Ἀσύμβολόν τι χεῖρα προστάλη βορᾶ,
Διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς τυκλὸς λόγον;

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμαρχόν. Senarium istum secundum Poetae a deploratissimo metro hodie primus liberaui, neque Casauboni solertia in hoc loco mihi valde placet. TAYLOR.

Ibid. 9. εὐφημότερον] Deerat haec vox in Edit. Stephanica, aliisque exemplaribus. Restituit cum Wolfio, Coisl. Locker. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 13. γιγνώσκει διαφηφίσις] V. Fastae sunt in tribus recensiones. WOLFIVS. Consule Harpocratonem.

N

Ibid.

gore et a rife temperari. PALMER. Atque ita MSS.

Ibid. penult. ἀνακρίσεις] *Stobaeus*, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ἀνακρισέωντες, et deinde, sc. pag. 42. l. 1. ἀνακρισέων. Hoc quidem postremum non incitum aut profus negligendum. TAYLOR.

Pag. 42. l. 6. ἡ μὲν γυναικὶς] Parum attente hunc locum vertit *Wolfius*; neque melius cessit alteri, ut, cum hoc de re nullum foret iudicium, fuerit condemnatus, cum vero aperte convictus fuerit, dimittatur. Verto liberius, absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extrajudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore quaestio non haberetur: iam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in iudicio de ea re habito, a vobis absoluitur. TAYLOR.

Ibid. 8. Δημοφίλου] Nimirum ille, qui hanc διαφύφισιν siue legem de Civium secretinio habendo suavit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (vbi ex *Harpocrat.* discimus v. Δημοφίλου) non multis annis ante hanc causam habitam. At igitur *Aeschines* "Quoniam ad Populi διαφύφισιν", siue istud *Demophili* institutum, modo ad "ludendam, unde argumentum mihi sumpsi de "auctoritate publicae Famae, quantum sc. vel "oculatum testem superare possit, iterum ex alia "ipsius *Demophili* ne apud vos gesta similiter "argumentabor. TAYLOR.

Ibid. 11. συνδικάζω] συχίζω *SYNAEKAZEIN*, τολίγω, ἄμα διαφύφισιν διοδοκῶντα. Περὶ τῆς δικαστικῆς vide annotationes in *Symmachicum Isocratis*. Sin aliquis *SYNATAZEIN* legere mavult, vertat licebit, bina inscriptione conicere nomina in urnam. WOLFIVS.

Ibid. Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis priuata iudicia exercere, dum Populus in Pnyce conuocatus erat ad deliberandum de Reip. negotiis, et legem fuisse Εὐκλειδῆος γυναικὶς μὲν δικάζειν. Quod elicitur etiam ex *Demosthenis* contra *Timocratem*, ex his verbis, ἀδυνάτω δὲ τῷ αὐθήμερον ἐκκλησίαν ἄμα καὶ δικαστήριον γινώσθαι. PALMER.

Ibid. *SYNAEKAZEIN* *Locher. Cist. Regg.* 2. 2. Quae proculdubio est huius loci genuina scriptura. Vti et infra quoque l. 18. τὸ μὲν, ὡς ΕΔΕΚΑΖΕ, καὶ δὲ, ὡς ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ, προκειμένης ἐκλήσεως ζήτησις ἐν τῷ νόμῳ διατάσσεται. Lex ait: Si quis Senatorem Iudicemve aere corruperit, uterque tam qui acciperit, quam qui porreperit, ultimo supplicio afficitur. *Isocrat.* de Pace, ὅπως ὀλίγοι αὐτῶν προβιζόμενοι, — ὡς δὲ

αὐτοὶ τῶν ζήλων ἐπακμήσαντες, ἢν ΤΙΣ ΑΛΟΓΙ ΔΕΚΑΖΩΝ, τὰς τῶτο φασιδότατα ἀποκρίσεις ἐπακμήσαντες. Legem ipsam disertissime memorat *Demosth.* c. *Stobaeus*. 11. iuxta finem: ἴσως τις συν-ἰστέται ὁ *SYNAEKAZHI* (l. συνδικάζω omnino) ΤΗΝ ΗΑΙΛΙΑΝ ἢ ΤΩΝ ΔΙΚΑΕΤΗΡΙΩΝ ΤΙ τῶν Ἀδύμων, ἢ τῶν Βουλῶν, χρεώματα δίδει, ἢ διχίμαται — τῶν αὐτῶν τὰς γραφαὶς πρὸς τοὺς δημοδίκους. Annon iure existimes ad hanc legem, (in qua vno quasi spiritu continentur qui *Romp. labe-factare*, et qui iudicia corrumperere satagunt) respexisse *Pollucem*, L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ παντάνῃς τῷ νόμῳ συνδεδεμένοι, τὰ δικαστήρια *SYNAEKAZON*? Vbi MSS. similiter συνδικάζω, eodem errore. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum *SYNAEKAZEIN*. Item l. 18. ΕΔΕΚΑΖΕ et ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ. IVRIN.

Ibid. 13. ἰστέται] ἀντὶ δὲ, ἰστέται, τῶντι, γίνονται. WOLFIVS.

Ibid. 18. ἰστέται] Lege ΕΔΕΚΑΖΕ, et ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ. Vnius literae et a permutatio maximum discrimen facit. WOLFIVS.

Ibid. ἰδικάζει — ἰδικάζει. Codd. iidem qui superius. Δύσως δὲ, καὶ τῷ ἐπὶ δίκῃς διακρίσειν ἢ ἢ γραφῆς δικαστῶν δὲ, καὶ τῷ διαφύφισιν. ἢ ὁ μὲν ΔΕΚΑΖΕΣΘΑΙ, ὁ δὲ ΔΕΚΑΖΕΙΝ ἰστέται. Poll. L. VIII. C. VI. TAYLOR.

Ibid. ἀποκρίσεις] ἀποκρίσεις *Wolfius*, credo, incuria *Typothetarum*. TAYLOR.

Ibid. vlt. μισθώσῃ] Se prostituerit, *Wolfius*: *Melius*, se mercede prostituerit. IVRIN.

Pag. 43. l. 1. ἴσως δὲ ἢ μάστιγις — ἢ καλύγορος] Ista H MARTYΣ sunt ex penu *Wolfiano*. Et bono sane consilio, certe non contemnenda elegantia, duas istas voculas supplevit. TAYLOR.

Ibid. 6. ὑπομνήσῃ] ἀμύνη *Mer.* an pro varia lectione, an pro scholio? TAYLOR.

Ibid. 9. ἐν πόλει ἐκκλησίᾳ] In externa civitate. BRODAEVS.

Ibid. Simpliciter accipio, ἀντὶ ἑτέρας πόλεως, ἐν ἣ ἔδω ἀδελφὸν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν. WOLFIVS.

Ibid. Quid sit πόλις ἐκκλησία ostendit eruditissimus *Valerius* ad *Harpocr.* p. 55. ex *Etym. M.* Videtur aliquando Promotio fieri ad externas Cinitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Indices, a Iudicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Εἰσὶν δὲ ἑρμῆς ὅταν τις ἀπὸ διακρίτων ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστῶν ἐφῇ ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δῆμον ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν εἰς ἑνικὸν ΔΙΚΑΕΤΗΡΙΟΝ. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ΕΚ-
N 2 ΚΑΗΤΟΙ

ΚΑΗΤΟΙ nominabantur, ut *Hesychius* habet, Εκκλησίαι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξίφους λεγόμεναι, καὶ ἔκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsae Cinitates, ad quas provocatur, Εκκλησίαι πόλεις etiam vocari videntur, uti ex hoc loco *Aeschinus* et *Etym. M.* liquet. Dicit ergo *Aeschinus*, si haec fuisset Prouocatio, coram vicina aliqua ciuitate acta, vobis, quos iam Athenis causam perorans pro iudicibus habeo, tunc pro testibus uti potuissim. TAYLOR.

Ibid. 17. ἰὼν ταύτην μαρτυρεῖ Sub. καθ' ἑαυτῶν, ταύτην, ἰὼν ὁμολογῇ ἢ ἰταρῆσαι ἢ διαφθεῖραι τινά. WOLFIVS.

Pag. 44. l. 2. ἢ τὰ μέγιστα μὴ ἀδικούντων] *Gravissimorum scelerum designator*: Wolfius: Potius patrator. IVRIN.

Pag. 45. l. 3. λογογράφος] ὁ μόνος ὁ λόγος γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῇ εὐρησται, cetera. T. Magister. Adde σχ. ad h. l. TAYLOR.

Ibid. 4. μηχανώμενος] qui artificii solertia composuit. Demosthenem hic videtur notare. BRODAEVS.

Ibid. 10. ὅτι] Rectius omnino cum *Mor.* et *Locker.* αἱ Ο ΑΤΤΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀνέγκει] F. ΑΤΤΗΡΚΕΙ. Et si et apud *Platonem* legitur ΑΝΤΑΡΚΕΣΑΙ τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. WOLFIVS.

Ibid. Ita coniecit *Steph.* Ita etiam habent *Codd. Coisl.* et *Reg.* 2. *Brodaeus* quoque ἀντήρει sufficiebat. Sed non habeo necesse. TAYLOR.

Ibid. ἐπικλήρυ] Male vertit *Wolfius* et obscure, orbae puellae. *Επικλήρυ*, an *Heirefs*, quae Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario iure deueniunt. TAYLOR.

Ibid. antepen. αἱ τέττα] ἢ δ. β. φ. καὶ ἀνδραῖς τέττα αἱ τὴν ἀνδρῶν ἐπιδόμει. Ita legit *Cod. Bern.* et *Locker.* ἢ τέττα αἱ, Rectius sane. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ ἀπεφίρετο] Sententia postulare videtur, καὶ ΜΗΔΕΝ ἀπεφίρετο. WOLFIVS. Vti et edidit quoque. TAYLOR.

Ibid. *Wolfius*, quod pro quotidiana consuetudine absumeretur. Viciose. Vertendum, et nihil omittebatur ex quotidiana consuetudine. IVRIN.

Pag. 46. l. 2. καὶ καλέω] *Wolfius*, etiam exhausit: Malim, etiam ebibit. Opponuntur enim verba καλέφαρι καὶ καλέω. IVRIN.

Ibid. 5. ἀφ' ἧς] Ita *Wolfius* cum *H. Stephano.* MSS. ΕΦ ἧς. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁπίω τὴν πόλιν] Post urbem, vel, a tergo urbis (si modo τὸ ὁπίω mendosum non est) hoc est, suburbanum. Nisi quis iuxta *pomacrium* malit intelligere, siue intra, siue extra urbem.

Sequitur postea, τὴν μὴ γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄγρῳ. Vnde conicio, in vrbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo moenibus. WOLFIVS.

Ibid. Aestuari vides *Wolfium*, nec sibi satis constare. Totam vero istam difficultatem complanabit *Scholiastes* noster non ineruditus; Πόλις] τὴν ἑστῇ τῆς Ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ἀκρόπολις τῇ Ἀθηνῶν Πόλιν ἐκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus *Meursius Attic. Lect.* VI. 33. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀμώρινα] *Amorgina opera.* Poll. L. VII. C. XVI. et *Eustath.* in *Dionys.* *Afrum.* BRODAEVS.

Ibid. 12. καὶ ἀνδρα ποικιλτήν] Poll. L. VII. C. X. BRODAEVS.

Ibid. 14. ἔργον] Quid hoc? Quidnam esse putemus τὸ ΕΡΓΟΝ μαρτυρεῖν? Lege, ΕΓΩ. Ita *Locker.* et bene. TAYLOR.

Ibid. 18. ὑποκριτῇ] τῇ κωμικῇ ΠΟΙΗΤΗΙ *Coisl.* *Reg.* 1. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret *Athenaeus.* TAYLOR.

Pag. 47. l. 3. ἐν ταφῇ] Non enim in vrbibus Graecis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. BRODAEVS.

Ibid. 6. ὥς] Restitue omnino ΩΝ. μάρτυρας ΩΝ καλέωμεν. Quod si ita esset, quid facias cum nudo isto vocabulo καλέωμεν? μάρτυρας παρὶς εἶμαι ὥς ὁ πατρὴς αὐτῷ ΚΑΤΕΛΗΝ. Inficete. Mecum interpretari videtur *Venetus*: Ego earum rerum quas huic pater reliquerat, testis dabo. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀντὶ τῶν ἀρτίως ἐξημίων] Sub. χωρίων. Sententia est, Arizelum praedia omnia vendidisse, exceptis iis quae modo a Timarcho deuorata esse dixit. WOLFIVS.

Ibid. Vide quomodo haec distinxerit *Cod. Locker.* ἀντὶ τῶν ἀρτίως ἐξημίων, ΧΩΡΙΩΝ Κηφισίῳ, ἵτις αὐτῷ ἀμφιτροπήσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἐν μὴ ἐν Αὐλῶνι cetera. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπὶ Θρασύλλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλῳ. De eo loco videndus *Harpocrat.* et *Valesius.* *Meurs.* *Attic. Lect.* V. 30. More Attico, inquit *Harpocrat.* ἀντὶ τῷ Θρασύλλῳ μνήματι. TAYLOR.

Pag. 48. l. 11. ληξιαρχικόν] Ita hanc vocem in exemplaribus *Aldinis* misere deprauatam restituerunt vna *Brodaeus*, *Wolfius*, *Stephanus*que. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 13. ἑφάνισι] *occultant*. Wolfius. Perquam infelicit. Quid esset δολα ΑΦΑΝΗΣ, quid contra ΦΑΝΕΡΑ, putassem eum hominem in Graecis scriptoribus exercitissimum fugere vix potuisse. TAYLOR.

Ibid. 14. ἐν τοσαύτης ὀρίας] *In tantis opibus*, Wolfius: Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternae hereditatis. IVRIN.

Ibid. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορίᾳ] *Causarios intelligo*, quibus, etsi non militarent, tamen stipendium solueretur. Nisi forte intelligendus sit μισθὸς ὃς ὁ στρατιώτης, ἀλλ' ὁ δικαστής, καὶ ἐκκλησιαστικός, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιμένει ἀπολίσσεια τὸν τῆς προλαβίας μισθόν. Etsi intelligi potest τὸ ὑπὸ τῆς προλαβίας τοῖς ἀδυνάτοις δίδονται. Paulo post, ἀπολειφθήτω τῷ πριστόν τῆς γνομῆς τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἐκτελέειν διόλου. WOLFIVS.

Ibid. Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem Brodaeus, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορίᾳ exponens in eorum civium numerum relatus, qui quod inualidi atque infirmi sunt, accepto a Rep. stipendio aluntur. Vide σχ. ad locum, et quae dixi ad *Lyfiae* Orationem de hac ipsissima causa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀπολειφθήτω τῷ πριστόν κ. τ. λ.] Wolfius, cum senex inorum explorationi non interfuisset: Potius, cum praetermissus esset senex in re censu inorum. IVRIN.

Ibid. penult. τὸν τῆς προλαβίας μισθόν.] *quam ex Prytaeco accipere solitus erat mercedem*. Aristophanis in *Nebulis* glossata: Προλαβία δὲ τὰ οὗ καλούμενα παρὰ Ρωμαίοις σπέρματα. Paulo infra, ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανία. ἢ δ' ἀργυρίον τι ὅπερ καλῶσιν οἱ δικαζόμενοι, ἀμφοτέρω καὶ ὁ φύγων ἐὶ δὲ δίκην. BRODAEVS.

Ibid. Locus σχ. Aristoph. est ad *Neb.* 1134. Sed haec nihil ad rem nostram, etiam si essent verissima. Nam hic τὸ Προλαβίον non dicitur, sed ἡ Πρυτανία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανία erat spacium XXXV circiter dierum, ut notum est, quantum sc. vnaquaque Tribus praesideret in Senatu. Et cum singulis προλαβίαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Προλαβία δὲ θηλυκὸς ὁ χρόνος. διήρκει γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δίκην προλαβίας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν — ὅθεν ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΜΙΣΘΟΥΣ, καὶ τὰ νοίκια κατὰ τὰς προλαβίας, καὶ κατὰ μῆνα, ἐτίλυν. T. Magister in v. Προλαβίον. TAYLOR.

Pag. 49. l. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Vel ΜΑΡΤΥΡΙΑ potius. Ita quoque doctissimus Marklandus, et Cod. Locker. TAYLOR.

Ibid. 5. συνοικία] *Villam* vertit Interpret. Male. Συνοικία est *Domus*, quae communis cum aliis habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. *Asian.* V. H. XIII. 12. et *Perizon.* ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis*. MARKLAND.

Ibid. Interpretatur ipse *Aeschines* infra, 55. penult. ὅτι μὲν γὰρ πολλοὶ μισθοσάμενοι μίαν οἰκίαν, διελόμενοι ἔχουσιν, ΣΥΝΟΙΚΙΑΝ καλοῦμεν, ὅπου δ' εἰς ἑκατέρω, ΟΙΚΙΑΝ. Vide consimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἰκονομία, Οἰκίσκος, καὶ Ἀνμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οἰκία. ΟΙΚΙΑ δὲ ὑπὸ ἐνός ἢ ἀπὸ δύο καλοῦσιν Οἰκίαν. ΣΥΝΟΙΚΙΑ δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθοσάμενη. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, non villa. Rectius, ne pars quidem domus conductitiae. Vid. pag. 55. IVRIN.

Ibid. antepen. τῶν ὑπερβύτων] Absurde Wolfius, qui rationes referebant, cum omnino dictum sit de iis qui nondum referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

Ibid. ult. τὴν μίαν] *singulas minas*. BRODAEVS.

Ibid. τῇ βδελυρίᾳ] *THI EATTOY* addit Bern. et Locker. TAYLOR.

Pag. 50. l. 18. ταμίαις ἢ τῶν τῆς θεῆς] *Minervae*, hoc est, *fisci*. Demosth. c. *Timocrate*. καὶ χρήματα πολλὰ τῆς θεῆς καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως ἔχουσα. Apertius paulo infra ὁφείλει τῶν μὲν πρυτανίων ἑκατὸν χιλίας δραχμὰς ἰσθῆς τῇ Ἀθῆνῃ. BRODAEVS.

Pag. 51. l. 7. μὴ δὲ ταῦτα ἦδη] Ita Aldus. Pro quo Stephanus et Wolfius, ita uti Nos edidimus. Brodaeus placet μετὰ ταῦτα Α ΗΙΔΕΙ, quoniam *Andocides* quodam in loco dixit, καὶ περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν τῆς ἐπικροῦς Α ΗΙΔΕΙ. Venetus Interpres: ac cum nonnulla iucunda ea in re commemorasset. TAYLOR.

Ibid. 8. μάλα εἰδότες] Legisse videtur Wolfius *εἰδότες*, cum vertat *valde probabiliter*. Parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *ut qui rem optime compertam haberet*. IVRIN.

Ibid. Μὴ μόνον ἐπισταμίως, ἀλλὰ καὶ ΕΙΔΟΤΩΣ, ὡς Αἰσχίνης καὶ μάλα ΕΙΔΟΤΩΣ καὶ σαφῶς διδάξας δὲ ταῦτα. T. Magister. Vbi observabis quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. TAYLOR.

Ibid. 13. ἐξυφυλλοφόρησεν αὐτὸν] *Lege ἐξυφυλλοφόρησε*.

λεφόντι ΜΕΝ εἶπεν. De Etymologia verbi vide *Pollucem* lib. 8. WOLFIVS.

Ibid. 14. εἰ δὲ τῷ ψήφῳ ἀνελήθητο] Regis facta fuit illa electio, si nihilominus illi ferendi suffragii ius reliquit Senatus. WOLFIVS.

Ibid. Locum subobscuriorum, et a Wolfio perperam intellectum ita interpretor. Iudices plerique in hac Rep. τὰ ψήφῳ sententiam tulerunt: Populus interea, in sua quisque curia, si peregrinitatis causa ageretur, Senatus item de virorum, si de moribus et aptitudine Senatoris cuiuspiam inquisitio facta esset, hanc rem non ψήφῳ, ut ceteri, sed τοῖς φέλλαις, frondibus, transigebant, et eorum sententiis damnatus ἡφαιλόφονος dicebatur. *Harpocration* in v. ἡφαιλόφονος. Etym. M. item in eod. notabile, (vbi pro εἰπὼς τις τὸ ΠΟΛΙΤΩΝ εἰμὴν ἰδίαν, εἰ δὲ εἰσὶν αἱ εὐνοίας τοῖς ψιλαροῖς, quo etiam errore tenetur *Suidas*, repone ex Lexicis emendationibus, τὸ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ) *Poll.* L. VIII. C. V. *Perit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Sigonius* II. de Rep. *Athen.* 2 et 3. *Meurs.* III. *Attic. Lett.* 19. Iam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque quam memorari *Democritus* coactus subire, ἡφαιλόφονος, ut cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque ut *Scholasticus* ad h. l. nos docet, non iam φέλλαις sed ψήφῳ peractum,) ibi ab isto coetu amotus, curiae etiam coercendus tradebatur. Hoc vero vbi non factum, ideoque praeuaricari videretur ἢ Βουλῇ, euenit, ut anno isto completo, officio quo fungebantur exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quae de viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est *Demosthenes* in *Androtiana*, tum demum exciderent. Populus enim, consilium Pamphili Acherdusii secutus, anno vertente, coronari noluit istum Senatum, οἳ τότε οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habet. TAYLOR.

Ibid. 16. ὅτι] Dele, nam turbat sententiam. Wolfii Interpretatio huic rei fidem conciliabit. TAYLOR.

Ibid. penult. περιποίησις] Substituit Bern. et Locker. MH περιποίησις, verum sine ulla necessitate. TAYLOR.

Pag. 52. l. 12. τὰ ἱερά] Vtrum victimas, an simulachra Deorum, quos ἀρκίως θεοὶ appellat? WOLFIVS.

Ibid. 13. τὰς ἀρκίως θεοὶ] Deos, per quos iuvandam concipi solenne est. *Pollux* lib. 8. τρεῖς θεοὶ ἐμύναι κελύει Σόλων, Ἰκίσσιον, Καθάρισον, Εὐκλείην. At *Demosth.* c. *Timocrat.* Εὐκλείην Δία,

Περαιδῆν, Διμήτρην. BRODAEVVS. Vid. ex.

Ibid. 14. ψήφῳ] Wolfius, colare non potuit se: Immo, computus est. IVRIN.

Ibid. 15. Φιλαρῶν ἀνελήθη] Bene Wolf. Steph. et Cod. Bern. pro *Aldino* Φιλαρῶν τοῦ ἀνελήθη. TAYLOR.

Ibid. εἰσὶν αἱ] Supra l. 8. διὰ χιλίας δραχμαί. Quod perinde est. Ita in verbis computi variate solent Attici. Vide ad *Lyfiam* c. *Diogit.* pag. 510. Edit. Lond. Adde supra 46. antepen. et 47. 4. Sic modo l. 5. ἐξάρου ἐντυφῶντα τὰ ἀνελήθη, τὸν δὲ ὑπάρχοντα μὲν: Id est semitalentum. TAYLOR.

Ibid. vit. τὸ ψήφῳ] F. τὸ ΠΡΑΞΙΝ, τὸ ἰσχύει, τὸ ἀνελήθη τὸ ἀνελήθη. WOLFIVS.

Ibid. τὸ ψήφῳ, quod harricando dedit Wolfius, exhibent Codd. Locker. Coisl. et e. Regg. Parisiensibus duo. Veram quoties Πράξιμ et Πράξιμ dicantur pro rem dolose transigere, multa fide agere et similibus, ostendunt viri docti ad *Thucydidem*, aliosque. Et Πράξιμ pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit ψήφῳ, quam ψήφῳ ἀνελήθη. Quamquam rem contrarium sum transigere, Interpretas Venetus. TAYLOR.

Ibid. Plane ψήφῳ. Erratum forte. IVRIN.

Pag. 53. l. 7. οἱ] KAI οἱ; manuit Stephanus, E. οἱ scripti Bern. Locker. et Reg. 1. In Coisl. quod fortasse satius est, deest εἰσὶν αἱ. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, οἱ αἱ τὸ Βουλῇ αἱ οἱ εἰσὶν αἱ μὲν αἱ εἰσὶν αἱ τὸν αἱ παρακαλοῦντα τὸν αἱ. TAYLOR.

Pag. 54. l. 7. ἀνελήθη] Parum accurate Wolfius, ad praedictum referre. ἀνελήθη notat pecuniariam cum relationem, qua quis accusantem vel accusatorem contraria actione repellit. Id monuit *Scholasticus* non est non ineditus. TAYLOR.

Ibid. 17. παραχρησάτω. ἵτερον δ' ἰγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Convertit enim se a iudicibus ad Timarchum. WOLFIVS.

Pag. 55. l. 4. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ Εἴτι ἀνελήθη μοι τότε. WOLFIVS.

Ibid. Βουλῇ, μὴ γὰρ ΟΤΙ Εἴ ἀνελήθη μοι τὸ τότε. STEPHANVS.

Ibid. Cum Stephano Codd. Bern. Coisl. et Reg. 1. Proxime Bern. τὸ ΠΟΛΙΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ χρεώσθαι μοι] Supplicio meo utamini, nolite mihi parcere. Dicitur et χρεώσθαι. *Andocides*, χρεώσθαι μοι ὅ, τὸ ἐν ὑμῶν δόξῃ. Et χρεώσθαι μοι ὅ, τὸ βέβαιον. BRODAEVVS.

Ibid. F. ΑΙΛΑΧΡΗΣΑΘΕ ΜΕ, Interficiat. WOLFIVS.

Ibid

Ibid. antepen. *ἔως πρὸς τὴν* etc.] *Phi* enim plures una domo conductae, cum in parvis differant separationem obtinent, *οὐκ ἐπὶ τῷ* dicitur: sed de qua quis dixit, aliam appellamus. Nihil licenter Wolfius horum loco ponit, id quod pluribus exemplis ostendi superfluum est, cum tamen ipse plura exempla postea subiungat. IVRIN.

Ibid. vit. id. 11] *Nam si*, Wolfius: Potius, quod si. IVRIN.

Pag. 56. l. 1. *ἀντιπρὸς*] *Πέντες*, ΟΙΚΙΕΝΤΑΙ. *Οὐκ ἐπὶ τῷ* ΕΙΣΟΙΚΙΕΝΤΑΙ *αὖ* ΕΙΣΟΙΚΙΕΝΤΑΙ. STEPHANVS. Utinam manus obtinuisse! Nam haec sunt pessimi commatis. l. 2. *οὐκ ἐπὶ τῷ* LOCKER. TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρὸς* etc.] Quia Medicum (sic), Aerarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinae linguae inopiam recedendum fuit. WOLFIVS.

Ibid. 4. *ἰσχυρὸς*] *ἀντὶ τῷ* ἰσχυρὸς ATTHE. Codd. *Bers.* et *Locker.* TAYLOR.

Ibid. 12. *ἔργον* τὸ *Ἀλκιβιάδου*] Vid. *Plutarch.* in *Alcibiade*, *Andocidem de Mystris*, *Scholium* nostrum, *Harpocrationem* *Andoc.* *ἔργον*. *Manf.* pag. 49. et ad *Harpoc.* v. *ἔργον*. *Manf.* *Attic.* III. 3. virosque doctos ad *Cora. Nepot.* in *Alcibiade*. TAYLOR.

Ibid. 13. *παράφρων* *αὐτὸς*] Lego ΕΛΥΤΟΝ, sc. *ἀμαρτύνει*. WOLFIVS.

Ibid. ΑΥΤΟΝ, *ὡς ἂν* *αὐτὸς* τὸ *ἰαυτόν*. STEPHANVS.

Ibid. Legendum *αὐτὸς*, vel *ἰαυτόν*. IVRIN. *αὐτὸς* *Locker.*

Ibid. 15. *ὠκάνης*] Videtur poni pro *respondere*, si vocetur *Batalus*. Sed *Aeschines* haec *ἐπιπλοῦς* affinxit *Demostheni*, qui conuicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLFIVS.

Pag. 57. l. 2. *αὐτὰς*] Lege ΑΥΤΟΙΣ omnino. TAYLOR.

Ibid. 3. *κατὰ τὸ μέγεθος* τῶν *αὐτῶν* *λόγων* *παράφρων*] Wolfius, pro magnitudine suae opinionis famam de iis spargit: Immo, pro magnitudine suae famae, sermonibus causam praebet. Vult enim Orator hominum insignium famam non raro in causa esse, ut nomen eorum donariis aut possessionibus assignatur, quae suae non fuerint. IVRIN.

Ibid. 4. *παρά*] ΠΑΡΑ *Bers.* Quod melius. TAYLOR.

Ibid. 5. *τὰς* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας*] F. τὰς *παράφρων*, *ΑΛΗΘΗΣ* *ΤΕ* *αὖ* *ἀφρονείας* *τις*. WOLFIVS.

Ibid. Ita Wolfius et sua coniectura, cum haec *ὡς* a Codd. abest. *Α. Stephanus* videtur plura etiam abesse. In *Locker.* et *Reg.* 2. deficit *αὐτὸς* *ἀφρονείας*. Quod aestis animum melius locum extricet. TAYLOR.

Ibid. 6. *αὖ* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας*] Wolfius, et *ὡς* *αὐτὸς* *ἀφρονείας*, subiunge, *πρῶτος*, vel *πρῶτον*. IVRIN.

Ibid. 9. *ὡς* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας*] *Pausanias* in *Attic.* *αὖ* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας* *αὖ* *ἀφρονείας*, *αὖ* *ἀφρονείας*. BRODAEVS.

Ibid. *Pausanias* istud adduxit, aliaque, quaedam huc pertinentia *Manf.* *Attic.* III. 2. TAYLOR.

Ibid. 12. *ὡς* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας*] Hoc apud *Manf.* non reperitur. BRODAEVS.

Ibid. Et multa apud *Veteres* occurrunt, quae in vulgata *Homeri* Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat *Aeschines* has voces, *παράφρων*, *ἀφρονείας*, in *Iliade* legi. TAYLOR.

Ibid. 17. *ὡς* *παράφρων* *αὖ* *ἀφρονείας*] in lib. cui titulus *ἔργον* *αὖ* *ἀφρονείας*. BRODAEVS.

Ibid. 18. *ὡς* *παράφρων*] Wolfius, *αὖ*: Potius, intelligere. IVRIN.

Pag. 58. l. 9. 1] Ita Wolfius edi voluit, consentiente quidem *Scaligero*, et *Cod. Locker.* In vulgatis erat *HN* *ὡς* *παράφρων*. *Lyfias* pag. 83. *ὡς* *παράφρων* *ΑΥΤΟΙ* *παράφρων*. Et pag. 402. *παράφρων* *ΤΟΙ* *ΜΑΡΤΥΡΙ* *ὡς* *παράφρων*. Atque ita semper *Oratores*. TAYLOR.

Ibid. 13. *παράφρων*] Ita Wolfius pro *παράφρων*, quod est vulgatum. *Bradatus* autem *Stephanus*, *Cl. Marklandus*, ut *Codd. Locker.* et *Parisienses*, ΠΕΡΙΕΛΟΜΕΝΟΣ. Id quod certissimum est. *καὶ* *ἀφρονείας* *εἰ* *γὰρ* *τις* *οὐ* *τὰ* *κοινὰ* *ταῦτα* *χλαίνοντα* ΠΕΡΙΕΛΟΜΕΝΟΣ. T. Magister in v. *Χλαίνοντα*. TAYLOR.

Ibid. 14. *παράφρων*] Aliiter haec punguntur in *Edit. Steph.* scil. *λόγος* *γράφει* *παράφρων*, *δοίη* *εἰς* *τὰς* *χλαίνας*. Hic pro *παράφρων* *Cl. Marklandus* monet ΠΑΡΕΝΕΤΚΑΕ, quod non paulo melius. Hunc locum tangit *Gellius* I. 5. *Demosthenem* *tradunt* *vestitu* *summo* *et* *cultu* *corporis* *nido* *composito* *et* *nimis* *accurato* *fuisse*: *hinc* *etiam* *κοινὰ* *illa* *χλαίνας* *αὖ* *μαλακὰ* *χλαίνοντα* *ab* *αὐτοῖς* *ἀπορριπτοῖς* *προδόντα*. TAYLOR.

Pag. 59. l. 1. *παράφρων*] Sub. *ἰμὲν* *καὶ* *καὶ* *παράφρων*. Sic WOLFIVS. In editis erat *παράφρων*. Atque ita legit *σχῶν* *παράφρων* *παράφρων*. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 10. ὁμοιοῦσι] Omnino ita, ex sententia *Wolfii*, atque auctoritate *Cod. Bern.* Vulgo ὁμοιοῦσι. TAYLOR.

Ibid. ὅς τις δὲ αὐτῶν] ἄτοπον γὰρ εἶναι ΔΟΚΕΙ ΑΥΤΩΙ *Reg. 1.* et *Locker.* TAYLOR.

Pag. 60. l. 1. ἐπιδοξάζει μὲν φησὶν] F. ΕΠΙΔΕΙΞΕΣΘΑΙ μὲν ΦΗΣΕΙ. Et paulo post, ΦΗΣΕΙ παραίξει. WOLFIVS.

Ibid. 5. ὅτ' αὐτὸς ἐξαποῦμαι κ. τ. λ.] *Nec ipse inficias eo me propensum ad amores et fuisse, et etiam nunc esse.* Wolfius postrema ista verba alieno loco posuit. IVRIN.

Ibid. 6. πρὸς ἑτέρας] πρὸς ΕΤΑΙΡΟΥΣ legit optimus *Cod. Locker.* Et recte. TAYLOR.

Ibid. 11. πᾶσι] Omnino cum doctissimo *Marklando* ΠΑΘΟΣ. ἔστι τὸ καλὸν εἶναι ΠΑΘΟΣ φιλαδελφίας καὶ εὐνοίας. ψυχῆς. TAYLOR.

Ibid. τὸ δὲ ἀσιγᾶν κ. τ. λ.] Wolfius, *sed pecunia redimendi aliquem petulantiam.* Minus apte. Vertendum potius, *sed alicui dedecus asferre mercede conducta.* IVRIN.

Ibid. penult. ΕΗΡΑΔΟΙΦΕΙΝ] Vid. *Vales.* ad *Harpocr.* in hac voce, et *Cl. Wesseling.* ad *Petit. Attic. Legg.* pag. 387. Ridiculum istud *Wolfii*, *pulvere aspergatur.* TAYLOR.

Pag. 61. l. 15. αὐτὸς] εἴτε τρέπον ΑΥΤΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. Quid sibi velit hic παραδιορθῆς, fane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, siue ille ἔως, siue ille τρόπος sit nominandus.* TAYLOR.

Pag. 62. l. 3. ὁμολογουμένους] Vel fortasse adverbialiter, ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ. Atque ita scribit *Locker.* a manu 2^a. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ τὸς ἀκρατεῖς δὲ ἔχει] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Nisi malis subintelligere, ἔχοντας δὲ οὐ χρῆ. WOLFIVS.

Ibid. 7. εἶναι] Rectius abesset. ἐν τοῖς πρὸς τούτοις τὸ ποιῆναι τάς τινες. TAYLOR.

Ibid. 12. ὅς — ἀναμνησκόμενος] Inducere haec verba, quia et turbant sententiam alioquin perspicuam, et videntur esse glossematica τῷ ὁδύρομένῳ. TAYLOR.

Ibid. 17. παραίξει. ἔτι δὲ] F. παραίξει. ΕΘΗΚΕ τὰ ἑα, vel potius ΕΕΤΙ δὲ τὰ ἑα. WOLFIVS. Quemadmodum et *Stephanus* quoque excudit, et *Codd.* habent.

Ibid. penult. ὁ αὐτὸς] Locus est *Iliad.* Σ. 324. TAYLOR.

Pag. 63. l. 10. τοῦ τεθνήτοσι φίλον] τὸ τῆς αἰῶνος τῆς αἰῶνος τῆς τεθνήτοσι. WOLFIVS. Iuxta,

τὸ ΑΥΤΟΥ οὐτὴν cum praestantissimo *Marklando.* TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπιμνήσθαι] F. ΤΗΜΝΗΕΕ. Tametsi et illud nihil habet incommodi. WOLFIVS.

Pag. 64. l. 10. ἀλλ' ἔτι] Retinui in his verbis interpretationem *Eobani Hefsi*, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse videtur. WOLFIVS.

Ibid. Locus *Homeri* est *Il.* Σ. 333. ubi tamen scribitur,

Νῦν δ' ἔτι δὲ, Πάτροκλος, σὺ ὄρεσθ' etc.

Modo in *Homero* ἰθάδ' ΕΝΕΙΚΑΙ habent Editi. Quo pacto etiam hic legit *Cod. Steph.* et *Cod. Sin.* item. De auctoritate *Homeri* et *Euripidi* ab *Aeschine* hic adducta, et de vsu Poetarum in prosa oratione, seu potius de modo allegandi, nonnulla *Hermogenes* in capite αὐτοῦ χρίσας ἰκὼν ἐν αὐτῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. *Crispin.* TAYLOR.

Ibid. 16. ὅς γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] *Homer. Iliad.* Ψ. 77. Varietatem, non profecto leuem, qua ab Editis hic discedit *Aeschines*, satis cum diligentia, non tamen summa, adnotarunt *Homeri* Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit *Iliad.* Σ. 95. TAYLOR.

Pag. 66. l. 10. ἔτι δὲ] *Brodaeus* et *Wolfius* pro eo quod erat in *Aldinis*, ἔτι δὲ. TAYLOR.

Ibid. 12. αἰετὶ] *Barneſius* edidit ΠΑΡΑ. TAYLOR.

Ibid. 13. Καὶ γὰρ μὲν ἔτω, ὅς τις etc.] *Barneſius* ἔτω. *Wolfius* vero cum *Scaligero* ἔτω, X ὅς τις ἔσ' αὐτὸς σοφός. ΚΑΙ ὅς τις *Locker.* TAYLOR.

Ibid. 15. Σκοπῶν, δῖαντα] Ita *Wolfius*, ita in fragmentis *Euripidis* hunc locum distinxit *Barneſius*, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quaero notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur usque vivendi genus.

Illud profecto cautum et solers, dignum illud *Barneſii* sagacitate, quod, dum in mores cuiuspiam inquirat, hominis specularetur ingenium et vivendi genus. Non potuit profecto planiori aut simplici vi peruenire eo quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur *Euripidis* sapientia? Ille quidem dicit, si hominis speculari ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitae genus, amicitias et consuetudines. Quo sensu, et fane bellus est, locum habebit *Stephani* punctura,

Λογίζονται τάλαντες εἰς ἀνδρὲς φύσιν,
Στασις δαίεται ἥτις ἱμωροῦνται. TAYLOR.

Ibid. 18. Τοῦτός] Malim,

Τοῦτός ΕΞΘ ΟΙΟΙΣΙΕΡ ἤδεται ζυνόν.

WOLFIVS.

Atque ita, si *Stephano* fides, in *MStis* exemplari-
bus reperitur. TAYLOR.

Pag. 67. l. 2. ὁμιλῶν] Placet OMIAION. BRO-
DAEVS.

Ibid. Ita *Stephanus* quoque et *Wolfius* edide-
runt. Modo, pro *ποικίλῃ*, ΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙ ille.
TAYLOR.

Ibid. 4. ὡς — διοικήσῃ] Ἀφικνισμὸς, ἀντὶ
Ἐ, ὡς διοικήσῃ. WOLFIVS.

Ibid. 6. ὁσπερ] Et hic quoque restituerem ΟΙ-
ΟΙΣΙΕΡ. Proclive erat errasse in describendo.
TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξ ἧς αὐτὸν πρᾶξι] διότι πρᾶξι-
χὶ τοιαῦτα, καὶ ἐπὶ ἡδονῇ. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὁμοῖς ὅτι ὁμομόκαλι] ὁμοῖς ΔΕ ΤΙ
ὁμομόκαλι; ὅτι αὐτῶν ΤΗΘΙΕΙΣΘΑΙ κ. τ. λ.
WOLFIVS.

Ibid. Ita fere *Bern.* et *Scal.* ὁμοῖς Δ ὁμομ. Cod.
Reg. 1. ὁμοῖς ΔΕ ὅτι, *Locker.* Vulgo, ὁμοῖς ὅτι
ὁμομόκαλι ὅτι αὐτῶν ψυφισθῇ κ. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 68. l. 5. Περιθόδου] Nomen hominis po-
pulare censet esse *Meursus* de *Popul. Attic.* et ab-
esse *gentile*, hoc modo, Περιελίδου τὸν *** Πε-
ριθόδου, vel rescribendum esse Περιελίδου τὸν ΠΕ-
ΡΙΘΟΙΔΗΝ. Hoc posterius habet *Locker.* et fa-
tius est. TAYLOR.

Ibid. 13. παραμίνου] F. Παρμίνου. Pro-
prium certe nomen aliquod requiritur. WOLFIVS.

Ibid. vlt. Τιμάρχου] F. ΤΙΜΑΡΧΟΥ. WOL-
FIVS.

Ibid. φύγων] ΜΗ φύγων. Sed si negatio recte
abest, τὸ, ὃ ἐκείνῳ μοι μίλει, μνησθήσομαι, subin-
telligito ἀνθρώπων, et non, ἀπὸ χθονός. Vt dicat se
quidem reformidare inimicitias, sed eos nomina-
turum, quorum odia facillime contemnat. WOL-
FIVS.

Ibid. Vertendum, eorum vero, quibus moribus *Ti-*
marcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quae
mihi minime curae sunt, mentionem faciam. Wol-
fius, cum τὸ ἄν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπὸ χθονός
retulerit, sensum pervertit. IVRIN.

Ibid. ΟΥ φύγων Cod. *Bern.* TAYLOR.

Pag. 69. l. 7. ὁπρὸς ἑκατέρω, ἰμῖσι.] Fortasse ad-
dendum, ὁπρὸς ἑκατέρω. ΤΟΥΤΟΝ ΔΗ ΤΙΣ ΟΥΚ
VOL. II.

ἰμῖσι; WOLFIVS. In *Reg.* 2. et *Locker.* decet et-
iam ἰμῖσι. Et recte quidem. videtur enim esse
marginalis glossa τῷ, ἰδυσχίρῃ, quod statim
sequitur. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀποτομολύσας] F. cum optimo
Marklando, σχ. et Cod. *Bern.* ΑΥΤΟΜΟΛΗΝΙΣ.
TAYLOR.

Pag. 70. l. 13. δίκης προσδίδται, τῆς κ. τ. λ.]
Lege ΤΟΙΣ. refertur enim ad ἡταιρησόν. WOL-
FIVS.

Pag. 71. l. 3. δὲ] Melius ΔΕ. Επισθυσάμεν
Τίμαρχον ἡταιρῶν — ὃ ΔΕ ποιεῖ τὰ ὁμολογη-
μένα. TAYLOR.

Ibid. 8. διαζῆσαι] Vel ΔΙΚΑΖΕΤΩ potius:
Finge iam conductum litem intendere. Atque eo
consilio locum vertisse *Wolfium* video. TAY-
LOR.

Ibid. 14. ἐνθάλλῃ] Legendum videtur secunda
persona, ΕΙΣΒΑΛΛΕΙΣ (sic et in oratione *Lycurgi*
contra *Leocratem*) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ ΠΡΑΤΤΕΙΣ
(Vulg. πρᾶξι) τὴν ἑαυτῶν ἡμῶν; WOLFIVS.

Ibid. *Coisl.* et *Regg.* 1. 2. ἐνθάλλῃ. *Locker.*
et *Bern.* ἐνθάλλῃ. Neglexit *Wolfius* τὸ, τὴν
ἀγορὰν, quod non debuit, cum sit ceteris impurius.
ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΙ *Bern.* concilians cum πρᾶξι.
TAYLOR.

Ibid. 18. τὰς γὰρ ἀπὸ χθονός φύγων] Videtur
Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et
supra, se contemnere inimicitias est professus.
Etsi aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati
suscipere odium. WOLFIVS.

Ibid. penult. παρα τὰς συνθήκας] Omnino le-
gendum ΚΑΤΑ τὰς συνθήκας, vt in pag. sequente
l. 2. ΚΑΤΑ γραμματεῖον. IVRIN. ΚΑΤΑ simi-
liter *Bern.* et *Locker.*

Pag. 72. l. 7. ὅτι] Ita excudebat *Wolfius.* Edi-
ti ὅτι. TAYLOR.

Ibid. antepen. φησὶ] ΦΗΣΕΙ μὲν WOLFIVS. Hoc
cum verbo ἀγανακτῆσαι componendum. BRO-
DAEVS.

Ibid. penult. διζῆν] ΔΙΕΞΗΙ *Bern.* Codd. au-
tem *Locker.* *Regg.* 1. 2. ΔΙΕΞΗΙ. Quod est re-
scribendum. Pag. 51. l. 7. μὴ ταῦτα ἤδη ΔΙ-
ΕΞΗΙ *Scal.* ἢ πρᾶξι. TAYLOR.

Pag. 73. l. 5. ἐν τοῖς κ. ὁ. ἰ. γυγνῆσαι] Senten-
tia postulat vel ΓΕΝΗΤΑΙ, vel ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ,
ὁπλοακτικῶς. WOLFIVS. *H. Stephanus* etiam in
sua nitidissima editione reposuit γυγνῆσαι.

Ibid. 13. μὴ πρὸς] Quis non videt hic in lacuna
multa esse intercepta? TAYLOR.

Q

Ibid.

Ibid. 18. εὐρομαμένη] De demo, tanquam de ciuitate, loquitur. WOLFIUS. Vid. *Tb. Magister*, *Εὐρομαμένη*.

Pag. 74. l. 1. φιλίαν] ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ legit
et exponit T. Magister. TAYLOR.

Ibid. 2. παραίευσαι καὶ λόγος] αἰὶ δ, ἐν τοῖς
λόγοις, ἢ κατὰ τὴν διωτέτηα τὴν ἐν τοῖς λόγοις.
WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redun-
dat, sic distinguo et ordino verba. — ἰμπλήσας
ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα ἤ ῥητότερον ἐπαρκεύ-
σεται καὶ λόγος τοιούτων etc. WOLFIVS.

Ibid. Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα
 δὴ μάλα ᾧ ῥητόρων πρηνεύσασια ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
 ἀποφαίνων. Quam iuxta cum *Wolffio* et alii quo-
 que emendant. Notabile maxime est quod re-
 praesentat *Reg. 1.* ὡς αὐτίκα δὴ μάλα ᾧ ῥητόρων
 πρηνεύσασια, κατὰ λόγον ἀποφαίνων ΠΗΤΟΡΩΝ
 Τῇ ΑΥΤΟΥ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀπομνησὶς] ἐκμνησὶς Suidas, qui totum hoc comma laudat v. Παρρησία. TAYLOR.

Ibid. 9. σφιγνῆ] Recte. Vide *Perizon. Praef. ad Aelian. Var. Hist.* Sic Pythagoras apud *Herodot. IV. 95.* vocatur σφιγνῆς, et *Solo. I. 29.*
MARKLAND.

Ibid. Οτι μὲν δὴ πάσαι σιμῶσι τι ἦν, καὶ ἐκ' ἀξιώ-
σας, ὅτι Σόλωνας ΣΟΦΙΣΤΗΝ ἀνέμαζον οἱ τότε
ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλυ ἀν. εἴη κωμικοὶ
ποιοῦν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκουσιν καὶ ἐξηγασίαν. Themis-
tius in *Sophista*. Vid. *Etym. M. Menag. ad Laert.*
L. I. §. 12. *Meursium in Solons C. IV.* TAYLOR.

Ibid. 11. *ἰταίγης*] ΕΤΕΡΟΥΣ. WOLFIVS. Atque ita vertit.

Ibid. 13. *ὡς τῆς ἰσωνογίας*] Wolfius, *propter aequalitatem iuris*: Immo, hoc in loco, *propter libertatem loquendi*. Nam lin. 8. inquit, *ἰσαγγέλιον* (Nicodemus sc.) *ἔειπεν τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν*. IVRIN.

Ibid. 14. ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν] Sub. ὃ ἐπὶ Τιμάρ-
χου ἀπολογίας. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἰργολαζὼν ἰφ' ὑμᾶς] *quaestu in fraudem vestram instituto*, Wolfius. Potius, *fraude in vos instituta*. IVRIN.

Ibid. 16. παραίτησις] Locum laudat, emendatius non dico, *Suidas* in v. Δεῦρο. TAYLOR.

Ibid. antepen. παρεμβάλλον] τῷ παρεμβάλλων. Nota hic ἀποπλανήσεων ἑπορευοῦναι διανοήσιαι. Cuiusmodi et illa est L. Craffi II. *de Orat.* laudantis M. Antonium, qui Sulpitio Norbanum eripuerit, tractando loco de seditionibus. VOLFVS.

Pag. 75. l. 4. διατριβή] διατριβή hic intelli-
go ψυχαγωγίας καὶ τέρψιν, μᾶλλον ἢ ἀναβολῆς.
WOLFIVS.

Ibid. 5. τρ^η μ. διατριβῇ] *Poll. L. IX. C. V.*
 αἱ μάλιστα τὸ διδασκαλεῖν ἢ διατριβὴν κατὰ τὴν
 τῶν πολλῶν χρῆσιν ἰδίαις καλεῖν, ὅρα μὴ σε βιά-
 ζῃαι· ἔσδ' παρ' Αἰσχίνῃ, καὶ συμφωνοῦμεν *EN* τῇ
 τῶν μυρακίων διατριβῇ. *EN* τῇ διατριβῇ *legit et-*
iam Coisl. et Rep. 2. TAYLOR.

Ibid. 6. ὡς αὖ τὸ περ. ὑφαίλιτο] Sic et in *Clu-
tiana* se fucum fecisse iudicibus *Ciceronem* gloria-
tum scribit *Plutarchus*. WOLFIVS.

Ibid. 12. $\omega\alpha\lambda\alpha\chi\eta$] KAI $\omega\alpha\lambda\alpha\chi\eta$ coniecit *Stephanus* et *Cl. Marklandus*. Ita MSS. *Coisl.* et *Reg.*
I. 2. TAYLOR.

Ibid. 13. παρακλίνω] ΠΑΡΕΚΚΛΙΝΕΙΝ WOLF-
FIVS. Ita in iisdem libris scribitur. Et vtraque
emendatio proba est. TAYLOR.

Ibid. δυσχερὲς] Potius IEXYPIZEΣΘAI,
niti, fretum esse. WOLFIVS.

Ibid. 17. μελλόντων μὲν κρίνεσθαι] Quia sequitur
γεγονότων δὲ, malim ΓΙΝΕΣΘΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. Satis quidem bene, cum *Coisl.* et *Reg.* 1.
ΓΙΝΕΣΘΑΙ, atque alter *Regius* γίνεσθαι habeat.
TAYLOR.

· Pag. 76. l. 6. ἀδίκῃ] Plenius et melius *Reg. z.*
 ὅτι κίρδης ἰκὴ ἀδίκῃ, ΟΥΤΕ ΧΑΡΙΤΟΣ, ἀτ'
 ἰγθρας. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] ἢ δι' ἐπιείκελιν
τῆ φύσεως. WOLFIVS.

Ibid. τὰς ψυχὰς i. iriēw γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ἰφ' ΕΤΕΡΟΙΣ γινώσθε. WOLFIVS.

Pag. 77. l. 1. τοῦ] *Plutarchus*, qui hanc hi-
 storiolam narrat, Πολιτ. Παράγλιμ. pag. 388.
 Edit. Basil. 1574. Lacedaemonium hunc, Demo-
 sthenem vocat. Εν δὲ Λακεδαιμονίῳ τινὲς Δημοσθέ-
 νως, ἀνδρὲς ἀκολάστου, γνώμην ἐπέβησαν ἀρμόζουσαν,
 ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὗ τοῦ δήμου· οἱ δὲ ἑφοροὶ κληρώσαντες ἕνα
 τῶν γιγνόμενων, ἐκίλευσαν ἐπὶ αὐτὸν τοὺς λόγους ἐκείνους,
 ὥστε εἰς καθαρὸν ἀγασίαν ἐκ ἑνπαρεῶν μιλιαιτέρων
 εἶναι, ὥπως ἐμπρόσθεν τοῦ γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς. Et
 hanc historiam habes apud *Gellium* XVIII. 3.
 TAYLOR.

Ibid. 6. *ἰσχυρίαι ἀρχαί*] *γεγενησιν* appellant
Gellius XVIII. 3. *Aristotel. Polit. II. Xenoph. in
Lacedaem. Rep. et Philarch. in Lycurgo.* BRO-
DAEVS.

Ibid. 7. τέτων ἤς] Repetitio ob longiorem, αἵτι
 περιμολὴν. ἤτις παρίθισιν. WOLFIVS.

Ibid. 11. παρακλιύσας] Πότερον, ΠΑΡΑΚΑ-
ΔΕΣΑΣ.

ΑΕΣΑΣ, ὡς ἐν τοῖς ἱεροστέσις ἐστίν, [sc. p. 20. l. 7.] ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ἐν τῷ βήματι, καὶ προτρέπει δημογγοῦν. STEPHANVS.

Ibid. 16. ὑποδιδιαικόντων] Lego ΑΠΟΔΕΔΕΙΔΙΑΚΟΤΩΝ sc. ἐν ταῖς μάχαις, ἐν ὧν ὑπομεινάντων τὸς πολέμους. WOLFIVS.

Ibid. 18. ταχὺ γὰρ αἰ Τίμαρχον] Istud AN restituit cum Wolfio H. Stephanus. a Codd. vero abest. TAYLOR.

Ibid. Scribendum videtur ΤΑΧΑ, forsitan et ΒΑΣΑΙ. Εἰρηνίου hoc in loco Orator. Haec, inquit, senex ille senex suis ciuibus. Forte enim passus esset Timarchum vel cinaedum Demosthenem reipublicam capessere. IVRIN.

Ibid. ult. ὅτι — ἐπὶ πλείονι] Τὸ ὅτι etiam ad πλείονι pertinet. ὅτι πλείονι ἰσχυρότερον, ut Cicero in tam optima causa dixit. WOLFIVS.

Pag. 78. l. 4. ἀφ' ὧν] Correxerit γὰρ Wolfius. Recteque. Ita etiam MSS. Coisl. et Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 6. ἴσκει τὰ οἰκίσματα] Nemo scilicet aream illam aedificare voluit, ut ominosam. WOLFIVS.

Ibid. 7. ΗΑΡ ΗΠΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΗΝ] Iis quae habet σχολία ad hunc locum adiunge illa Suidas, Πάριον καὶ Κόρη, (emendatius Photius MS. Πάριον καὶ Κόρη) τέσσαρες Ἀθηναῖοι, ὅτε καλέμενοι ἰπιδὲ τις ἔγινε τῶν Κοριδαίων, ἱππομανθὲς τέταρτος, ὃς ἐπὶ τὴν αἰσχρονομίαν, τὴν δουλοπρεπὴ καθεῖξεν ἐν χειρὶ τῶν μὲν ἱππομανθὲς, διότι λαθραία μίξιν τὴν παρθένον αὐτῆς ἔλυσε. καὶ ὁ ἱππομανθὲς καὶ Κόρη βίαν ἐποιήσατο, ἀφ' ὧν Πάριον καὶ Κόρη ὁ τέσσαρς, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Haec ille; saniora tamen multo verba, (quae idem produxit in ἱππομανθὲς) Nicolai Damasceni in Excerpt. Constantini. Porphyrii. ἱππομανθὲς Ἀθηναῖος ἀρχὴν, ὃς ἐξέτισε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίας τοιαύτας. Ἡ αὐτὴ δυνάτης, ἢ τινὰ τῶν αἰσχρονομῶν αἰσχρονομῶν λαθραία, ὡς ὁ γὰρ καθεῖξεν εἰς οἰκίσματα δέσας οὐκ ἔπειτα, καὶ τροφὴν ὑδρίων εἰσέπιμπεν. πεισθεὶς δὲ λιμὸς ὁ ἱππομανθὲς, ἰφορμήσας τὴν παῖδι ἀνέλωσεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπὸ θανάτου. μὴ ταῦτα ἱστογραφίης αὐτῶν τῆς οἰκίσσεως, ἀπ' ἡνίκα ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἱππο καὶ Κόρης. TAYLOR.

Ibid. ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita laudat Suidas v. Ἀρχαίων. ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκίμων, γέγραπται ἀρχαίως. TAYLOR.

Ibid. 13. εἰργόμενος θανάτῳ] qui eam a capitali supplicio vindicare auderet. BRODAEVS.

Ibid. Rectius Wolfius, αἰνὸς φόνος ἐπὶ πλεονεξίᾳ. Et eodem animo satis belle interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 15. τὰς ἀποκαταστάσεις] ΤΑΣ ΠΡΟΑΓΩΓΑΣ Bern. TAYLOR.

Pag. 79. l. 14. πρὸς τὰς ἀποκαταστάσεις] Wolfius, probis ad misericordiam flectentur: Minus commode. Rectius, in probi crimine misericordes fuerint. IVRIN.

Ibid. 18. γράφει] Satius multo cum Bern. ΓΡΑΨΕΙ. TAYLOR.

Ibid. penult. τῆς ποινῆς ἀποκαταστάσεις] Τὸ μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποκαταστάσεις τῶν δούλων. εὐφρόνως ΑΠΡΑΞΙΑΝ ὡς τὴν ΚΑΚΟΠΡΑΞΙΑΝ καὶ δουλείαν. WOLFIVS.

Pag. 80. l. 5. ὅσπερ γὰρ τὰς γυναιξὶν] Hanc similitudinem Cicero ad artem dicendi transtulit. WOLFIVS.

Ibid. 10. ὁ δὲ διάδοχος] Placet ὁ quae. BRODAEVS.

Ibid. Coisl. cum Brodae facit. Nos edidimus, uti Stephano Wolfioque magis placet. Quamquam hic cum Coisl. et Brodae locum interpretetur. TAYLOR.

Ibid. 13. τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia est, causas scelerum non esse diis imputandas. Et si Euripides non dubitavit docere, τὰς θεὰς φόνους τὰς αἰτίας τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς βροτοῖς, si quos funditus everfos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus poenam commereuissent? Non opus est mutare in τῶν ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ, quamquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum laudat Theo Prologum. cap. 7. μὴ γὰρ οἴσθε, ὅτι ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ΑΛΛΑ ΑΠ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνονται. Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominum potius improbitate provenire. Atque hanc lectionem potius amplector. TAYLOR.

Ibid. 15. πονέει] Τὰς Εὐμενίδας sic dicit. Vide Eumenidas Aeschyli, et Euripidis Orestem. Hunc locum transtulit Cicero in 1mo. libro [§. 14.] de Legg. his verbis: Itaque poenas luunt non tam iudiciis (quae quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt tamen, persaepe falsa sunt) quam conscientia: ut eos agitent, insectenturque Furiae, non ardentibus taedis, sicut in fabulis, sed angore conscientiae, fraudisque cruciatu. Item in oratione in L. Pisonem [§. 20.] Nolite putare, P. C. ut in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri Furiarum taedis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat.

Hæc sunt impiorum Furia, hæc flammæ, hæc faces.
WOLFIVE.

Ibid. 17. *ἑκατηροκλήσις*] *ωλοῖσι ληρμένοι* interpretatur *duidas*. Coniungit Orator facinora et supplicia, tanquam siue antecedentia et consequentia, siue causas et effectus. *ωλοῖσιν*. Antonius: *ἐλπίς* & *ἑκατηροκλήσις* διαφέρει. *ἐλπίς* μὲν γὰρ ἐστὶ *ωλοῖσιν* τι μικρόν· *ἑκατηροκλήσις* δὲ *κακῶν* καὶ *ληρμένων* *σκάφου*, μεταξὺ *ἑκατηροκλήσιος* & *ἐλπίδος*. *Αὐτοχρῆσις* ἐστὶ τὸ κατὰ *Τυμάρχου*, *ἀλλ'* οἱ *πρωτοκλήσις* & *σκάφος* *ἵδονται* καὶ τὸ μὲν *ἑκατὸν* *εἶναι* [*ἑκατὸν* *ἡγεῖσθαι* *εἶναι* *Valerian.*] ταῦτα *ωλοῦσι* τὰ *ληρμένα*, ταῦτα εἰς τὸν *ἑκατηροκλήσιον* *ἐμβάλλει*. Quod ait *Antonius* medium esse inter *ἑκατηροκλήσιον*, *navem* sc. *onerariam*, et *ἐλπίδα*, siue *navis* perniciosissimam, id non de magnitudine intelligas, verum quod *utrique* *usui*, tam *velocitati* quam *praedae* *ferendae* *consulat*. Ita fere *Etyim.* *M.* *ἑκατηροκλήσις*. *συνίδη* ἐκ τῆς *ἐλπίδος* καὶ *ἑκατηροκλήσιος*. *ωλοῖσι* δὲ ἢ *βραχία* *ληρμένα*, ἢ μὲν *ἑκατρίσις*, ἐκ τῆς *κατάγειν* τὰ *συνόλωνα*· ὁ δὲ *πῶς* αἰετὶ τὸ *διώκειν* & *φύγειν* *καφότα* γὰρ ἔστι. *πρωτοκλήσις* δὲ *δοκεῖ* *εὐρημα* τὸν *ἑκατηροκλήσιον* *Μίνωα*. Confer & *Harpocratienem*. TAYLOR.

Pag. 81. l. 2. τότες; κἀκεῖναι.] Lego ΚΕΚΗ-
 ΑΗΝΤΑΙ, non α καλῶν, sed α καλῶν, τὰ διηκίζω
 & ὀφθαλμῶν. WOLFIVS.

Ibid. Ita *Sophonus* quoque. At MSS. *Coff.* et *Reg. 2.* viciiosam *Aldi* lectionem tuentur. TAYLOR.

Ibid. 6. κατασκηναΐσι] ΚΑΤΑΚΕΥΑΣΕΤΕ.
WOLFIVS.

Ibid. Recte. Ita etiam *Scaliger* ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. *Coff.* et *Regg.*
 1. 2. TAYLOR.

Ibid. *aprilis* 5] Annon potius, *aprilis* AN
77; TAYLOR.

Ibid. 12. τὰς σωματικὰς ἀνάγκας] τὰς ἐστιαστικὰς.
Sed analim ΑΥΤΟΥ, sc. ὁ Τίμιος. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἡ τὰ σῶματα] αὐτὰς τὰς διδρασκούς.
WOLFFI.

Pag. 82. 1. 7. ἀλλ' οὐδ' ἐν ὅμοιοις τοῖς ἐπιβαλλέουσιν, ἀλλὰ τοῖς πολιτευομένοις ἐκτάζει] *Nec enim lex in homines tantam privatam agentis, sed in eos qui publicis negotiis se immiscunt, inquit.* Wolfius, *privator et magistratus*, minus ad mentem Oratoris. IVRIN.

Ibid. antepen. ὁ μὲν ποιησάμενος] ἀπὸ τ. 3, ποιη-
σάμενος, ὁ ἄλλος ποιησάμενος. WOLFIVS.

Ibid. penult. φησὶ μὲν τὸν — [ἔομεν] προ-
 θυμολογούμεθα ἔτι τὰς. WOLFIVS.

Ibid. Sed monet Schollastes hoc ultimum com-
ma, *ἡ δὲ βασιλεύουσα*. — *ἐκ τῆς*, in antiquo ex-
emplari non exstare, et recte abesse posse iudica.
TAYLOR.

Finis Orationis aduersus Timarchum.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΥ.

Αἰσχίνης ἦν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀττομήτου καὶ Γλαυκοθέας, ἀμφοτέρων ἀδελφῶν, ὡς φησὶ Δημοσθένης. τὸν μὲν γὰρ, γράμματα διδάσκουσα, τὴν δὲ, καθαίρουσαν, καὶ τελείας τινὰς ἐσπεδαίας τελευτᾶν φησὶ διαζῆν. παραδίδοιαι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης, τραγῳδῶν τε ὑποκριτὴς γενόμενος, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἣ τις ἦν εὐτελής ὑπηρεσία. ὕστερον μὲν τοι τῶν ῥητόρων εἰς ἐγένετο, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσε. πολεμῦντες γὰρ Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ πάσχοντες, δρῶντες δὲ ἐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπίσθησαν ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι πρὸς Φίλιππον, πέμπυσσι δὲ πρέσβεις, ὅσας τὸν αἰεθμόν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξαμένοι δὲ Φιλίππῳ τὰς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύουσι δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιτο. περὶ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα, κατηγορεῖ ὁ Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία· ὅτι Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην λείοντος καὶ γράφοντος, συνέπειν αὐτῷ· ὅτι τὰς χρόνας κατηνάλωσε, παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι· ὅτι ψευδῇ πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκεῖς ἀπολέσθαι. εἶπε γάρ, φησιν, ὅτι Φωκέας ἐκ ἀναιρήσει Φίλιππος· καὶ ὑμεῖς τέτω πιστεύσαντες ἐκ ἐβλήθησθε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ

Aeschines homo fuit Atheniensis, Attometi filius et Glaucoteae, vtriusque obscuri, ut ait Demosthenes. illum enim literis docendis, hanc lustrando, et sacra quaedam frivola peragendo, victum quaeritasse dicit. quin ipsum etiam Aeschinem traditum est, et tragicum fuisse histrionem, et scribam civitatis, quod vile ministerium habebatur. sed in oratorum tandem numerum venit, et legationem, qua de pace cum Philippo ageretur, obiit. nam cum Athenienses bellum cum Philippo de Amphipoli gererent, et multis cladibus acceptis nihil memorabile effice-

rent, legatos ad Philippum de pace mittendos censent, legant igitur decem, inter quos et Aeschines et Demosthenes fuerunt. cum autem pacis condiciones Philippus accepisset, rursus iidem secundum legati eunt, ut iusiurandum de pace detur. in his negociis tria Demosthenes obiicit Aeschini: eum Philocrati, foedam ac noxiam suadenti ac decernenti pacem, suffragatum esse: tempus trivisse, unde contigerit, ut res Thraciae perirent: Atheniensibus falsa renunciasset, unde factum sit, ut Phocenses decerentur. dixit enim, inquit, Philippum non eversurum Phocensis; et

ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις τὸν Αἰσχίνην κεκακουργημένοι. ἡ δὲ γὰρ περὶ οὐ-
σίας, καὶ σοχαστική. ἡ δὲ κίνησις τῆς μάχης λέγεται διὰ Τίμαρχον, τὸν φίλον
Δημοσθένους, ὃν ἠτίμωσεν Αἰσχίνης, κατηγορήσας ὡς κακῶς βίει, διότι πρὸς Πιττά-
λακον, τὸν ὀρνιθίαν, φησὶν, εἰσέει, εὐμορφος ὢν, ἐπὶ τῷ θεῖσθαι τὰς μάχας τῶν
ὀρνιθῶν, διαφθειρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

vos ei fide habita, hominibus opem non tulistis. asserit autem haec omnia mercede et largitioni-
bus adductum, maliciose fecisse. status est de
facto, et coniecturalis. sed inimicitiae existisse
dicuntur propter Timarchum, Demosthenis ami-

cum, quem in ordinem coegerat Aeschines, im-
probae vitae accusatum, propterea quod ad Pit-
talacum auarum, ut ait, ingrederetur homo
formosus ad spectandas auium pugnas, qui flagi-
tiosa tum faceret, tum pateretur.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΟλεμος συνεστήκει Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις μακρὸς· ἐξ ἧς περ παραβὰς τὰς
πρὸς αὐτὰς συνθήκας, ἔλαβε παρ' Ολυνθίων Ἀμφίπολιν, ἔσαν κῆμα τῆς
πόλεως, καὶ ὑπ' Ολυνθίοις, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι. συνεστήκει δὲ
καὶ ἕτερος Φωκεῦσι πρὸς Θετταλὸν καὶ Θηβαίους· τῷτο μὲν, περὶ τῷ Πυθοῖ πρὸς Θεττα-
λὸν· τῷτο δὲ, ὑπὲρ Ορχομένου καὶ Κορωνείας πρὸς τοὺς Θηβαίους. εὐδὴλον γὰρ ἐκ τῆς
ἱστορίας, ὅτι τῶν μὲν παρείλοντο τὰς δύο πόλεις, γειννώσας αὐτοῖς· Θετταλοὺς δὲ
παρωσάμενοι, τὴν Ἀμφικτυονίαν, ἅτε ἐν μέσῃ Φωκίᾳ τῷ ἐν Δελφοῖς ἱερῷ ἰδρυμέ-
νῃ. ἐπειδὴ δὲ πολὺν χρόνον ἐπόλεμουν πρὸς ἑαυτοὺς Ἀθηναῖοι καὶ Φίλιππος, τῷ
χρόνῳ τὴν εἰρήνην ἑκάτεροι ποιεῖν ἐβόλοντο· ἀλλ' ὁπότερος ταῦτα προβάλλοιτο,
αἰσχύνην ἔχειν ἐνόμιζον. Ἀριστόδημος δὲ, καὶ Νεοπτόλεμος, ὑποκριταὶ τραγωδίας
ἐτύχονον. ἔτοιμα διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην, αἰδέων εἶχον ἀπιέναι ὅπερ ἂν βέλωνται·
ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολέμους. ἀπελθόντες ἔν οὗτοι εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπεδείξαντο
τὴν οἰκείαν τέχνην· καὶ ἔτω φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδέξατο Φίλιππος, ὡς τε πρὸς τοῖς
ἄλλοις χρήμασι, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν οἰκείων παρείχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελλόν-
των πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκίων, καὶ Θετταλῶν, καὶ Θηβαίων, ἐβλήθη τοὺς Ἀ-
θηναίους ἐξαπαλῆσαι· καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραξάμενος Φίλιππος, ἀπολύων
Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμι Ἀθηναίοις. συνέβη δὲ
πάλιν τί τοιοῦτον γενέσθαι. Φρύνων τις Ἀθηναῖος ἀπὸ τῶν Ολυμπιάσιν ἀγωνισάμενος,

Bellum inter Philippum et Atheniensis longum
intercesserat, ex quo ille pactis et conuentis
violatis, Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quae
cum urbis Atheniensis esset, Olynthiis eo tempore
parebat, quo etiam focii defecerant. flagrabat et
aliud bellum Phocensium cum Theffalis et Theba-
nis, cum Theffalis, propter templum Delphicum,
cum Thebanis, propter Orchomenum et Coroneam.
constat enim ex historia, eos et his eripuisse duas il-
las urbis ipsis finitimas; et Theffalis depulsis, Am-
phictyoniam occupasse, quod Delphicum templum
in media Phocide esset situm. cum autem diutur-
num bellum inter se gessissent Atheniensis et Phi-
lippus, ac tandem utrique pacē uti vellent, sed eius

petendae facere initium utrique turpe ducerent,
Aristodemus et Neoptolemus actores tragoedia-
rum (quibus propter artem quocumque impune ire
licebat, atque etiam ad hostis) profecti in Mace-
doniam, artem suam ostentarunt; adeoque huma-
niter a Philippo sunt accepti, ut praeter ceteras pe-
cunias, alia quoque de suo eis largiretur. cum au-
tem fore sentiret, ut ad se legatos mitterent Pho-
censes, et Theffali, et Thebani, Atheniensis deci-
pere voluit; eamque causam nactus, Aristodemo et
Neoptolemo, cum eos dimitteret, se amicum esse
Atheniensibus dicit. rursus contigit, ut tale quid-
dam accideret. Phryno quidam Atheniensis, re-
gressus Olympia, siue a certamine, siue a specta-
culo,

ἡ θρασυαγία, ἐκρατήθη ὑπὸ τινῶν στρατιωτῶν τῷ Φιλίππῳ ἐν ἱερομηνίᾳ, καὶ ἀφῆρέθη πάντῃ τὰ αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, παρεκάλει τὰς Ἀθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρεσβευτὴν, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς Φίλιππον, λάβῃ ἅπερ ἀφῆρέθη. καὶ πεισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶνι· καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος. ὥς τε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάντα ἀποδῆναι αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδῆναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἠγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι ἱερομηνία ἐστὶ. καὶ τέτοις πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὥς φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι ἐβόλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνην ἄγειν βέβηται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονῶσι δέκα πρέσβεις, εἰσὶ δ' ἔτσι, Κτησιφῶν, Αἰσίοδημος, Ιατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δερκυλλος, Φρύνων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσι δὲ τέτταρες εἰς Μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν εἰ μετ' ἀληθείας βέβηται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος, καὶ εἰ ἀληθὲς ἐστίν, ἤκειν παρ' αὐτῷ πρέσβεις, τὰς ληψομένους τὰς ὀρκας. ἀπελθόντων ἔν τῶν δέκα πρέσβεων, ὧν ἦν καὶ Δημοσθένης, ἤγαγον ἀπὸ τῷ Φιλίππῳ τρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα, καὶ Εὐρύλοχον, ὁφείλοντας λαβεῖν τὰς ὀρκας. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τὰς ὀρκας, χρόνος παρήρχετο, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τῷ Φιλίππῳ ὁ Δημοσθένης, ὥς αἰεὶ καλῶς φερόμενος, καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς Ἀθηναίοις ταχέως δῆναι τὰς ὀρκας, καὶ μὴ παρόντος Κερσοβλέπτης. ἔλεγε γὰρ, ὅτι εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων ἡμῶν, παρεῖται τὰς ὀρκας ὁ Κερσοβλέπτης. ἰσέον δὲ ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ τοιαύτην πρόφασιν. ἀπελθὼν γὰρ εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν, εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτους· καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ λύσασθαι αὐτούς. ἐκ ἡδύνατο δὲ τῷτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν προσχήματι πρεσβευτῆ. ἐκέλευσε δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελθεῖν πλῶν, διὰ τὸ αὐτὰς ταχέως ἀπελθεῖν· καὶ ὅπως ἂν ὄντα πύθωνται Φίλιππον, δεῖ αὐτὰς ἀπελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε τὰς ὀρκας λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πεισθέντες, πείσθη ἀπῆλ-

culo, captus est a quibusdam Philippi militibus in festo, et spoliatus omni pecunia. is reuersus Athenas precatur Atheniensis, vt se legatum decernant, quo profectus ad Philippum, reciperet ea quibus esset spoliatus. assensu Athenienses, eum et Ctesiphontem decreuerunt, quos in Macedoniam profectos, Philippus humaniter accepit: neque solum per milites erepta reddidit, sed et alia de suo est largitus, et factum excusauit, ignorasse milites, eo tempore fuisse festiuitatem. et rursus his item dixit, se esse amicum Atheniensibus. qui in Atticam reuersi, eadem quae alteri nunciarunt. his auditis Athenienses certo comperire voluerunt, an reuera pacem seruare vellet Philippus. itaque decem legatos decernunt. sunt autem hi, Ctesipho, Aristodemus, Iatrocles, Cimo, Nauicles, Dercyllus, Phryno, Philocrates, Aeschines, Demosthenes. eos igitur mittunt in Macedoniam, cognituri verene ad pacem versus esset animus Philippi; quod si verum esset, iusserunt,

vt secum adducerent legatos, qui iusiurandum acciperent. regressi decem legati, quorum vnus fuit et Demosthenes, adduxerunt a Philippo tris legatos, Antipatrum, Parmenionem, et Eurylochum, exacturos iusiurandum. cum autem conuocarentur socii Atheniensium ad dandum iusiurandum, et mora intercederet, intelligens Demosthenes Philippi ingenium, semper aliquid subigentis et grassantis, auctor est Atheniensibus, dandi celeriter iusiurandi, etiam non praesente Cersoblepte; nobis, inquit, in Thraciam abeuntibus iusiurandum dabit Cersobleptes. sciendum autem est Demosthenem in secunda legatione abiisse tali de causa. in prima legatione, quibusdam Atheniensibus quos in Macedonia captiuos inuenerat, pollicetur, se illos sua pecunia redempturum: id quod, nisi persona legati, facere non poterat. iusserat autem naui abire legatos, quo celerius iter conficerent, et vbicunque Philippum esse audirent, eo proficisci, et illic iusiurandum exi-

θον, καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελθόντες, ἐκάθισαν ὅλες τρεῖς μῆνας, ἕως ἢ πολλὰ τῶν Ἀθηναίων χωρία καλῶς ῥέψας, ὑπέσχετο Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπης. καὶ ἐλθὼν, ἐκ εὐθύς παρέσχετο αὐτοῖς τὰς ὁρκας, ἀλλ' εἴλκυσε αὐτὰς, ἕως ἡντράπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατίαν· καίτοι πρεσβευσάμενων πρὸς αὐτὸν Φωκίων, περὶ διαλύσεως τῆς πόλεως. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς Φωκέας, ἀντὶ τῆς παρασχῆν ἐν ἱερῷ τὰς ὁρκας, ἐν πανδοχείᾳ παρέσχε, λέγων ἔτι· ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ Ἀλεῖς ἐχθροὶ ἦσαν τῶν Φίλων μετὰ τῶν Φαρσαλίων· Φωκεῦσι δὲ ἔσπενδομαι, ἐπειδὴ περ ἠσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν. ἐλθούσης ἔν τῃ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ Δημοσθένης ἐσαΐαζε, λέγων, ὅτι ἐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φιλίππῳ δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγεν, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος ἐν τῷ Φανεράῳ· ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ ἕρ, ὅτι πλὴν Ἀλέων καὶ Φωκίων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι παραφυλάξωσι. αὐτὰς γὰρ εἰσπερχόμενος ἀπολέσω, τῆς δὲ σώσω. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βεβλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάττει Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνῃ λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης, μήτε πρεσβεῦσαι, μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μὴ ποτε μένων ὁ Δημοσθένης πέμψαι πείσει τὸν δῆμον τοῖς Φωκεῦσι βοήθειαν, προσπειοισαί, ὥς λέγει Δημοσθένης, ἀρρώσειν καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὐνομὸς ἦλθεν ἔχων ἱατρὸν, καὶ ἀμύνων ὅτι ἀρρώσει Αἰσχίνης· καὶ αὐτὸν τὸν Εὐνομόν ἀντὶ τῆς ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. καὶ ἀπελθόντων τῶν πρεσβέων, ὥς κατέλαβον Εὐβοίαν, ἤκουσαν ὅτι Φωκέας καλῶς ῥέψατο Φίλιππος, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ὑπέσχεσαν. ἐλθούσης δὲ τῇς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὥς λέγει Δημοσθένης. ἰσέον δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρεσβέων εὐθύνας εἰδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχετο εὐθύνας ἔτι καλῶς, ὥς τε τὸν Δημοσθένην γράψαι, καλέσαι

exigere. illi vero non paruerunt, sed pedestri itinere abierunt, et cum in Macedoniam peruenissent, tris totos mensis defederunt, donec multis Atheniensium oppidis subactis, Philippus reverteretur, ac praeter cetera ipso etiam Cersoblepte capto. ac ne reuersus quidem statim dedit iusiurandum, sed distulit, dum expeditionem contra Phocensis instruxisset, etsi ii legatos ad eum de bello deponendo miserant. cum autem contra Phocensis proficisceretur, non in fano, uti fieri par erat, sed in caupona iusiurandum dedit, in haec verba: PACEM FACIO CVM ATHENIENSIBVS ET ATHENIENSIVM SOCIIS ALENSESVS ET PHOCENSIBVS EXCEPTIS: quod Alenses hostes essent Pharsaliis, suis amicis, cum Phocensibus autem se pacem facere negabat, quod fanum Delphicum impie violassent. secunda igitur legatione in Atticam reuersa, Demosthenes controuersiam mouet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Aeschines respondet, ea dixisse Philippum aperte, sibi vero in aurem insinuassee, Alensis et Phocensis se excepisse, ne,

re animaduersa, Thebani sibi cauere; quos invadere ac perdere vellent, hos conseruaturus. Athenienses autem de sententia Aeschinis, tertiam legationem decreuerunt, cognituri, an Philippus staret pollicitationibus Aeschinis. sed Demosthenes et legationem eiuravit, et se negavit quicquam cum legatione rei habiturum, siue ea bene, siue male obiretur. tum veritus Aeschines, ne manens domi Demosthenes persuaderet populo, ut Phocensibus auxilium mitteret, simulat, ut ait Demosthenes, se aegrotare. venit frater eius Eunomus, adductoque medico, iurat aegrotare Aeschinem; sic ipsum Eunomum, Aeschinis loco populus legatum creat. qui legati cum abiissent, ut in Euboeam peruenerunt, audiuerunt Phocensis euersos esse a Philippo, et cum dedecore redierunt. reuersa tertia legatione in Atticam, Aeschines suapte auctoritate legatus abiit ad Philippum, ut ait Demosthenes. sciendum autem est, post legationem singulos legatos rationem reddidisse. ac primi legati tam praeclare fidem suam probarunt, ut Demosthenes eos decreto ad gran-

αὐτὰς ἐκ' αἰτίας. ἔσας γὰρ ἦν τὰς καλὰς προδουλομένους, αἱ δὲ αὐτὰς αἰτίας καλεῖσθαι. ἀπορεῖ δὲ τις, ὅτι, εἰ ἡγεῖσθαι Δημοσθένης, ὅτι προδοῖται ἦσαν, οὐκ εἴποιτο αὐτὰς κληθῆναι εἰς δημοσίαν αἰτίαν. καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ τὸ αἰσχυρὸν ἔργον τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς δευτέρας προδοσίας, μόνος ὁ Δημοσθένης δὲ δοκεῖ εὐθύνας μέλλουτος δὲ τῷ Αἰσχίνῃ παρέχειν, ἐπὶ τῇ Τίμαρχος καὶ Δημοσθένους κατηγορήσεως τῆς. καὶ ἦσαν Αἰσχίνης ἀνέκρινον γένεσθαι, καὶ γινώσκοντες ἀνακρίσεις, εἰδείξε Τίμαρχον ἡταιρήσθαι, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν. νόμος γὰρ ἦν τὸν ἡταιρηκότα μὴ πολεμεῖσθαι. οὕτως ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὁ Δημοσθένης. καὶ λέγουσιν οἱ, ὡς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης προδοσίας; λέγομεν δ' ὅτι μετὰ τρία ἔτη τῆς γραφῆς, εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γινώσκοντες γὰρ τῆς δευτέρας προδοσίας, μεθόνοτες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων ἀπώλειαν, ἐσκευάσθησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσας Αἰσχίνην, καὶ κρίνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἔσας δὲ ὅτι προηγήμενον ἔσιν ἐγκλημα, ὅτι Φωκεῖς ἀποδύλασεν. πρὸς σύστασιν δὲ τῆς, δεύτερον ἀνέκυψε ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνῃ τὰς τετόλμηται. ὡς σύστασιν γίνεσθαι τῇ προτέρῃ ἐγκλήματι τὴν κατὰ Φωκέας. τεκμήρια δ' εἰσι τὰ πάλαι ταῦτα ἐσκευάσθαι καὶ κατεσκευάσθαι. δι' αὐτὰ καὶ προανακαίει τὸ χροῖμα Αἰσχίνῃ, καλεῖσθαι αὐτὸν ἐπὶ ἀγρῶν, καὶ συγίνωσθαι. καὶ τῶν τὰ μὲν, ἐκ τῶν παρειμένων εἰληφε, τὰ δὲ, ἐκ τῶν πεπραγμένων. συνεῖπε γὰρ Φιλοκράτει, ἀνευ Φωκέων γράφοντι τὴν εἰρήνην. ἔκ ἐλαβεν ὅρκους παρὰ Θετταλῶν συμμαχέντων Φιλίππῳ, οἱ ἐκ αὐτῶν συνεστράτευσαν ἐπὶ Φωκέας, καὶ παρ' ἀδικησάντων ἦσαν τὲς ὅρκους. ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον τὴν παρασκευάσασθαι τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν, διέτρηψε γὰρ ἐκεῖνος, τὲς χρόνους ἐξεπέμψας ἀναλίσκων, οὐκ μὴ παρὰ πλεῖστας ὁ δῆμος κλεισθὲ τὰς Πύλας. ἐξηπάτησε τὴν πόλιν ἐκωνελθὼν ἐπὶ τῆς διτλαῖς ἐλπίσι, μὴ μὲν, ὅτι Θεσσαῖοι ἀπολένται, ἑτέρῃ δὲ, ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται,

prandium invitari iusserit. moris enim erat, legatos, re bene gesta, convivio publico excipere. quidam dubitant cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores, ad publicum invitandos prandium curarit, ad quod responderemus, eum a prandio propositum eorum animadvertisse. ex posteriore autem legatione solus Demosthenes rationem reddidit: quam et Aeschinem redditurum, cum Timarchus et Demosthenes accusare instituissent, postulat Aeschines, ut inquisitio fiat, facta inquisitione, Timarchum prostitutæ pudicitiae convictum eicit. lege enim cauebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret. deinde aggreditur Demosthenes Aeschinem, accusat. quidam etiam quaerunt, cur hic tertiæ legationis meminerit? responderemus, eum triennio post dictam diem, causam egisse in iudicio. missa enim posteriore legatione, Athenienses, cognito Phocensium excidio, ex agris in urbem sua comportant, et in magno sunt tumultu. triennio post ingressus Demosthenes Aeschinem accusare, duo ei crimina obiicit, interitum Phocensium et

accepta munera. sciendum autem est, præceptum esse crimen interitum Phocensium. ad cuius probationem altera questio incidit, propter pecuniam Aeschinem id esse ausum, ut præberet prius crimen de Phocensibus. hæc et aliis argumentis sunt, inquit, illa contempta et intractata esse. per quæ simul etiam tollit Aeschinis colorem ad ignorationem et deprecationem confugientis. atque argumentorum alia ex prætermisissis, alia ex factis petit. quod suffragatus fuerit Philocrati, pacem sine Phocensibus decernenti: quod non exegerit iurandum a Thestalis, Philippi focis, qui non militassent contra Phocensibus, si iurandum dedissent: quod spacium Philippo præbuerit instruendæ contra Phocensibus expeditionis, commoratum enim fuisse de indus ria, et consumpsisse tempus, ne missa classe populus Pylas clauderet: quod deceperit populum data opera duplici spe, una, fore ut Thebani perderentur, altera, ut Phocenses conseruarentur, ne spacium daretur de incolunitate Phocensium deliberandi, cum dixisset, fidem habendam esse

ὥς τε μὴ ἐγένεσθαι βελεύσασθαι τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκίων, εἴπε γὰρ δεῖν Φιλίππῳ
πιστεύειν, σώσει γὰρ αὐτὸς χάριν τῆς πόλεως ἐπηγείλατο. καὶ τὴν μὲν προτέρου
ταῦτα τεκμήρια τῶν δὲ δευτέρων, τὰ περὶ τῶν δώρων, ἐν ᾧ δείκνυται ὅτι εἴληφεν Αἰ-
σχίνης, ταῦτα τεκμήρια, ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκ τῶν
πεπραγμένων. καὶ μισεῖ Φιλίππον καίπερ ἐξαπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὥς φησι· συνεῖπε
Φιλίππῳ γενέσθαι Ἀμφικλύονα, πρεσβευσάμενον ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν Ἀμφικλυνόνων· σύν-
εστιν αἰεὶ Φιλοκράτῃ χρηματίζεσθαι· καλέμενος ἐπὶ μαρτυρίαν, ἥνικα Ὑπερίδης
εἰσέγγειλε Φιλοκράτην, παρὼν ἐκ ἐφθέρῃ· χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τὴν
Φωκίδα πρὸς Φιλίππον ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἀρρώσσειν προσεποιήσατο· ἀλόνων Φω-
κίων μετὰ τὴν ἐξωμοσίαν, ἀχειροτόνητος πορεύεται, ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν.
ταῦτα τὰ τεκμήρια τῶν δευτέρων λόγῳ. ἐστὶ δὲ τῶν τῶν ἰσχυρότερον, καὶ ἔμάλιστα
ἐντέχεται, ἡ ἐπαγγελία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχίνῃ, ἡ περὶ Θηβαίων καὶ Φωκίων. Ἡ
μὲν ὑπόθεσις τῶν λόγων, σοφαστικὴ καὶ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλεμένοις Αἰσχίνῃ,
ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασι. τὸ δὲ εἶδος, οἱ μὲν, ἀπλὴν νενομίκασι, ὕλης πολλῆς
εἰς ἐν ἐγκλημα συνδραμύσης· οἱ δὲ, συγκατασκευαζόμενον, δύο εἶναι ὑπολαβόντες
ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκίαν, καὶ Θράκην. Μένανδρος δὲ ἐμπίπτωντά φησιν. εἴληπται
δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων
δείκνυσιν ὅτι πάντες τοῖς δικαίοις τεταρσύνονται. καὶ αἶμα συγκρηστικὸν αὖν εἴη τὸ νόημα.

esse Philippo, qui se illis in gratiam nostrae vr-
bis velle parcere promississet. ac prioris quaestio-
nis haec argumenta sunt: posterioris autem, de
largitionibus, dum ostendit accepisse Aeschinem
pecuniam, haec argumenta, quorum item alia e
praetermissis petita sunt, alia e factis. non odit,
inquit, Philippum, quanquam ab eo deceptus,
ut ait: patrocinator est Philippo, ut Amphictyo
fieret, quum ea de re legationem huc misissent
Amphictyones: perpetua consuetudine Philocra-
tis vitus, corrupti largitionibus: postulatus ad
dicendum testimonium, cum Hyperides Philo-
cratem detulisset, quanquam praefens, os non
aperuit: creatus legatus in Phocidem ad Philip-
pum de pollicitationibus firmandis, aegrotare se
simulavit: captis Phocensibus post eiurationem,

vlto sine auctoritate publica est profectus, quo
etiam tempore cauere eum oportebat. haec ar-
gumenta sunt secundae orationis. inter ea autem
firmissimum est, quoque maxime nititur, pro-
missio et pollicitatio Aeschinis, de Thebanis et
Phocensibus. Argumentum orationis coniecturale
est: neque enim crimina fatetur Aeschines, sed
omnino negat. causae genus alii simplex putant,
et copiosam in vno crimine probando concurrisse
materiam: alii simul confirmari duo crimina sta-
tuunt, vnum Phocense, alterum Thracense. Me-
nander autem incidentia vocat. exordium sum-
ptum est a calumnia. dum enim aduersarium,
timidum et supplicem facit, indicat eum causa-
parum esse fretum. simul etiam ad odium con-
citandum ea sententia pertinere potest.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΟΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, παρδὴ πρὸς τετονὶ τὸν ἀγῶ-
να, καὶ πρῶτη γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς
ἠδῆσθαι, ἐωρακότας ἄρτι εἶναι, ὅτε ἐκληθῶτε, ἐνοχλουῦντας καὶ
περσιόνας ὑμῖν· δέησονται γὰρ πάντων ὑμῶν, αἱ καὶ τοῖς μὴ δεη-
θεῖσι δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν, μηδεμίαν μὴτε χάριν, μὴτε ἄνδρα
ποιεῖσθαι πρὸς πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὅρκον, ὃν εἰσελήλυθεν
ἕκαστος ὑμῶν ὁμωμοκῶς, ἐνδυμηνύς, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ὑπὲρ
ὑμῶν, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ γὰρ τῶν πρῶτων αὐτὰ δέσεις
καὶ παρδὰ, τῶν ἰδίων πλεονεξιών ἕνεκα γίγνεται· ἅς ἵνα κωλύηται
ἡ νόμοι σωθήγον ὑμᾶς, ἔχῃ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικῶσι ποιῆται.
Τὰς μὲν οὖν ἄλλους, ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικάως περσέρονται,
καὶ δέδωκότες ὥσιν δὴτιώας, τὴν αἰτιολογίαν ὅρῳ περλεινομένους·

QUANTA in hoc iudicio contentione v-
tantur aduersarii, quibus prehensatio-
nibus, Athenienses, fere omnis vos arbitror
animaduertisse, cum paulo ante videretis
quosdam, dum sortiremini, facessere negoci-
um et supplicare vobis: petam autem a vobis
omnibus ea, quae etiam non rogantibus prae-
stari est aequum, ut neque gratiam ullam,
neque virum pluris faciatis, quam aequita-
tem, et iusiurandum, quo unusquisque ve-

strum dato huc est ingressus; vel hac de
causa, quod hoc e re vestra est, et totius ci-
uitatis, aduocatorum autem istae intercessio-
nes et studia propter priuata emolumenta
suscipiuntur: ad quae prohibenda vos le-
gum auctoritate conuenistis, non, ut ea in-
iuriis hominibus confirmaretis. Ac alios qui-
dem qui recto proposito ad rempublicam ac-
cedunt, etiam si rationem reddiderunt, sem-
per tamen ultro ad respondendum paratos:

τετονὶ δὲ Αἰσχίνῳ, πολὺ τάναντία τέτων. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς
 ὑμᾶς, καὶ λόγον δοῦναι τῷ πεπραγμένῳ, τὸν μὲν, ἀνέστηκε τῷ
 ἔπὶ τὰς δίκας ἐλθόντων, τοῖς δὲ, ἀπειλεῖ θανάτου· δεινότατον
 πόντων ἐστὶ καὶ ἀσυνφορώτατον ὑμῖν, εἰς τὴν πολυλείαν εἰσά-
 γων. εἰ γὰρ ὁ πρῶτος τι τῷ κοινῷ καὶ διοικήσας, τὰ καθ' ἑαυτὸν
 φόβῳ, καὶ μὴ τῷ δικαίῳ, κατασκευάσας μηδένα εἶναι κατηγορῶν
 αὐτῶν, πωλύαπασιν ἀκυροῖ πόντων ὑμεῖς χρῆσεσθε. Τὸ μὲν οὖν
 ἐξελέχεν πολλὰ καὶ δυνάμει πεπονηκότα τετονὶ, καὶ τὸ ἐχάσας
 ὄντα τιμωρίας ἀξίον, θάρρῳ καὶ πάντῳ πισδύῳ ὁ δὲ, καίπερ ὑπε-
 ληφὼς ταῦτα, φοβέσθαι, φράσας πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψο-
 μαί. ὅτι μοι δοκῶσιν ἀποδύεσθαι παρ' ὑμῖν ἀγῶνες, ἔχῃ ἥπλον,
 ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ καιρῷ, ἢ τῷ πρᾶγματι εἶναι, καὶ τὸ,
 χρέον γένηται μὴ τὴν πρὸς βίαν πολλῶν, δέδοικα μὴ τινα
 λήθην, ἢ συνήθειαν τῷ ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκη. ὥς δὲ μοι
 δοκοῖτ' ἂν ὁμῶς ἐκ τέτων καὶ γινῶναι τὰ δίκαια καὶ δικάσαι νυνί,
 τῶν ὑμῖν λέξω. εἰ σκέψαιθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὧς ἄνδρες δικα-
 σαι, καὶ λογίσαιθε, τίνων πρὸς ὑμῖν τῇ πόλει λόγον ὡς πρὸς
 σβούτῃ λαβεῖν. πρῶτον μὲν τίνων, ὧν ἀπήγειλε δούτερον δὲ, ὧν
 ἐπεισε τρίτον δὲ, ὧν πρὸς ἀτάξια αὐτῶν· μετὰ ταῦτα δὲ, τῶν χρο-
 νῶν ἐφ' ἅπασιν ὧς τέτοις, εἰ ἀδωροδοκῆτως ἢ μὴ πάντα ταῦτα

Aeschinem autem longe aliter animatum
 esse video. priusquam enim ad vos ingrede-
 retur, et actorum suorum rationem redde-
 ret, alterum eorum qui rationes postulabant,
 sustulit, aliis passim minatur: et iniquissi-
 mam omnium consuetudinem in rempubli-
 cam et vobis perniciosissimam, introducit. si
 enim is qui publicum munus gessit et procu-
 ravit, sui terrore, et non aequitate efficiet,
 ne ab aliquo accusetur, omnis vobis eripie-
 tur auctoritas. Ac multa quidem istum gra-
 via scelera designasse, et extremo supplicio
 esse dignum, facile me confido probaturum,
 et omnino persuasum habeo: quid autem
 etiam in hac persuasionem formidem, dicam

apud vos, et non dissimulabo. mihi causae
 quae apud vos aguntur omnes, non minus,
 Athenienses, temporum esse videntur, quam
 negotiorum, et, quia longum inter legatio-
 nem spacium interiectum est, id metuo ne
 quam vobis obliuionem attulerit, aut con-
 suetudinem iniuriarum. sed tamen quemad-
 modum etiam sic et intellecturi quae aequa
 sunt et pronunciaturi nunc videamini, id
 vobis dicam, si vobiscum ipsi confidētis,
 iudices, et reputetis, quarum rerum ciuita-
 tem rationes a legato repetere oporteat.
 primum eorum quae renunciauit: secundo
 loco, eorum quae persuasit: tertio, eorum
 quae vos ei mandastis: denique temporum:
 post

πείθεσθαι. τί δὲ ποιεῖ τούτων; ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπαρχαίων, τὸ βικ-
 λώσατο, καὶ τῶν προσημάτων ὁρθῶς, ὑμῖν εἶναι· ἀν μὲν ἔν ὅσιν
 αἰνέταις, τὰ δὲ οὐκ ἐγνώκε, ἀν ὃ μὴ τοιαῦτα, τὰνδύτεια. τὰς δὲ
 συμβουλίας πτολέμου ὑπολαμβάνει· εἶναι τὰς τῶν πρέσβων
 ὡς γὰρ εἰδότες καὶ ὅν ἐπιμφοῦσαν, ἀκρίβεια. καὶ ἔν ὅσιν ἐξελέγετο
 δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβυτής Φαῦλον καὶ δὲ ἀσύμφορον ὑμῖν συμ-
 βουλεύειν. καὶ μὲν, καὶ ὅν γὰρ προσεταξάτε εἰπεῖν, ἢ πρῶ-
 ξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε ποιῆσαι, προσήκει διωκτικῶναι.
 εἶναι. τῶν ὃ δὲ χρέων διατί; ὅτι πολλάκις ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλῃ καίρῳ ἐν βραχεῖ
 χρόνῳ γίγνεσθαι· ὅν ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις, καὶ προσδῷ,
 οὐδὲ ἂν ὀτιοῦν ποιῇ, πάλιν οἷός τε ἔσται σῶσαι. ἀλλὰ μὲν,
 ὑπερ γὰρ ἔστω καὶ ἢ μὴ, τὸ μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν ὅς ὃν
 ἢ πόλις βλάβη, πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσας· ἂν εἶναι δεινόν, καὶ
 πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μὲν τοι τὸν νόμον τιθεῖς, καὶ διώρισε τῆτο,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶς εἶπε, μηδ' αὖτως δῶρα λαμβάνειν· ἢ γὰρ μὲν, ὡς ἐ-
 μοὶ δοκεῖ, τὸν ἅπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρέντα ὑπὸ χρημάτων, καὶ δὲ
 κερτὴν ἔτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μὲν τῇ πόλει. ἀν μὲν τίνυν
 ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς Αἰσχίνῳ τετονὶ καὶ μηδὲν ἀληθές
 ἀπηγελκότα, καὶ κεκωλυκότα ἐμὲ τὸν δῆμον ἀκῆσαι τάλιθ, καὶ

post haec vniuersa quaerendum, incorrupte
 necne ea facta sint omnia. cur tandem horum?
 quod ex renunciationibus recte vobis deli-
 berare de rebus licet: quae si verae fuerint,
 ea quae res postulat, statuetis, sin non tales,
 contraria. legatorum enim consilia veriora
 esse putatis; auditis enim eos, ut gnaros ea-
 rum rerum de quibus missi sunt. nequaquam
 igitur decet conuinci legatum, dati vobis
 vilius futillis et perniciosi consilii. iam, quae
 illum dicere aut agere iussistis, et nomina-
 tim decreuistis esse facienda, ea conuenit
 esse procurata. esto. temporum autem quam-
 obrem? quia saepe vsuuenit, Athenienses,
 ut multarum rerum et magnarum occasio

paulo momento temporis concludatur, quam
 si quis vltro aduersariis condonarit et prodi-
 derit, etiam si omnia conetur, nunquam po-
 terit recuperare. an vero gratis, necne,
 quod inde accipere, unde reipublicae da-
 mnum detur, omnes, satis scio, et indi-
 gnum esse fateamini, et grauiter vindican-
 dum. ac legislator quidem hoc non explica-
 vit, sed simpliciter atque seuerè vetuit acci-
 pere munera, cum, ut mihi videtur, existi-
 maret, eum, qui semel accepisset, ac largi-
 tionibus corruptus esset, non iam constan-
 tem manere iudicem publicorum commodorum.
 quod si ostendero, et perspicue pro-
 baro, Aeschinem et nihil veri renunciasse,
 et

πάντα τὰνδυνία τῶν συμφερόντων ὑμῖν συμβεβληκότα, καὶ μη-
δὲν ὧν περὶ ἀξίας, ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα, καὶ δυνήλωκότα
τοῦ χρόνου, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιρὸς
πυρρὸς τῇ πόλει, καὶ πάντων τέτων δῶρα καὶ μισθὸς εἰληφότα
μὲν Φιλοκράτους, καὶ ἀψήφισα δὲ αὐτῶν, καὶ δίκην ἀξίαν τῷ ἀδι-
κημάτων λάβετε· ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν
φάυλον ἡγήσθε, τέτονι δὲ ἄφειτε. Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν
ἔχων ἐπὶ τοῖς τέτοις ἕτεροι, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴξω ὧν οὐκ ἔστι
ὅς τις ἂν οὐκ εἰκότως μισήσκειν αὐτόν, βάλωμαι περὶ πάντων, ὧν
μέλλω λέγειν, μνημονεύοντάς ὑμῶν οἷον ὅτι τοῦ πολλοῦ ὑπο-
μνήσας, εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν ἑαυτὸν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ το-
πρώτον, καὶ τίνας λόγους καὶ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῖν ὥστε δεινὸν
ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις
ἐν δόξῃ, τέτοις μάλιστα πάντων ἐξελεγχθήσε' δῶρα ἔχων. ἔστι
τοίνυν οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰδομένους Φίλιππον, ὡς τότε
δημηγορῶν ἔφη, ἐπὶ βελούοντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ διαφθείροντά τινας
τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ πολεμικῶν καὶ ἔχων Ἰσχυρόν τὸν Νεοπτολέ-
μου δευτερογενῆ, πολεμῶν μὲν τῇ Βαλῇ, πολεμῶν δὲ πρὸς δῆμον
τοὺς τέτων, καὶ πείσας ὑμᾶς πάντας πρέσβεις πέμπειν, τοῦ
συνάγοντος δούρου τὰς βασιλοποιήσεις τοῦ περὶ Φιλίππον

et obstitisse populo, ne verum ex me audi-
ret, et vtilibus maxime contraria suasisse
vobis, et nihil eorum quae mandaueratis, in
legatione fecisse, et consumpsisse tempora,
quibus multarum et magnarum rerum occa-
siones reipublicae perierunt, et propter haec
omnia munera et mercedes accepisse cum
Philocrate, condemnate eum, et, ut factis
eius dignum est, mulctate: sin haec non o-
stendero, aut non ostendero omnia, et me
improbum ducite, et istum absoluite. Quan-
quam autem multa et graua, praeter haec,
etiam alia in eo accusare possem, Atheni-
enses, ob quae nemo non eum iure oderit,
vos tamen ante omnia quae dicturus sum

(licet id, ut satis scio, plerique vestrum me-
minerunt) commonefaciam, in quem rei-
publicae gradum Aeschines se primum col-
locarit, et qualis conciones contra Philip-
pum sibi habendas esse censuerit; ut sciatis,
eum suis actis, et primis concionibus maxi-
me acceptorum munerum posse conuinci.
primus igitur hic est Atheniensium qui ani-
maduerterit Philippum, ut tum pro concione
afferebat, insidiari Graecis, et corrumpere
magistratum quosdam in Arcadia: qui ad-
hibito Ischandro, Neoptolemi secundano a-
ctore, retulerit ad senatum, retulerit ad po-
pulum his de rebus, et suaserit vobis, quo-
cunque terrarum legatos esse mittendos, qui
Graec-

πολέμῳ καὶ ἀπαγγέλλων, μετὰ ταῦθ' ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τὲς κα-
λὰς ἐκείνοις καὶ μακρὰς λόγους, ὥς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ
πόλει, πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα, ὑπὲρ ὑμῶν
ἔφη δεδημηγορηκέναι καὶ διεξιὼν ἡλίκα τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, ἔχῃ
τὰς ἰδίας ἀδικεῖσι μόνον πατείδας ὅ δωροδοκοῦντες, καὶ χεῖ-
ματα λαμβάνοντες πρὸς Φιλίππου. ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολι-
τικοῦντες τέττα τότε, καὶ τὸ τοῦ δαῖγμα ἐξενιωχότος πρὸς ἑαυ-
τοῦ, τὲς πρὸς τὴν εἰρήνης πρέσβειας πέμπειν ὡς Φίλιππον ἐπέειπε
ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτισιφώντου, καὶ τῶν ἄλλων,
τῶν ἐκείθεν ἀπαγγελλόντων ὅτι οὐκ ὕμεις, γίγνεται τῶν πρέ-
σβειων τέττων εἰς τὸ ὅτι ἔχῃ ὡς τῶν δωροδοκούντων τὰ ὑμέτερα,
ἔσθ' ὡς τῶν πεπαισχυμένων τῷ Φιλίππῳ, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόν-
των τὲς ἄλλοις. διὰ γὰρ τὲς θεωρητικὰς λόγους καὶ τὴν πρὸς
Φίλιππον ἀπέχθειαν, ταύτῃ εἰκότως πρὸς αὐτὸ πάντες εἶχετε
τὴν δόξαν. προσελθὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα, συνετάχθητο
κοινῇ πρεσβεύειν, καὶ ὅπως τὸν μαρὸν καὶ ἀναίδῃ φυλάξωμεν ἀμ-
φοτέρω τὸν Φιλοκράτην, πολλὰ παρεκελεύσατο, καὶ μέχρι τῆς
δεῦρο ἐπιδυελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης πρεσβείας, ἐμὲ γοῦν, ὃ ἄνθρωπος
Ἀθηναῖος, διεφθαρμένον ὅτι πεπρακὸς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. χωρὶς
γὰρ τῶν ἄλλων, ὧν, ὅπως εἶπον, εἰρήνην πρὸς ἑαυτὸν, ἀναστὰς τῇ πρὸς

Graecos huc conuocarent, de bello Philip-
pico deliberaturos : qui postea reuersus ex
Arcadia, praeclaras illas et longas orationes
recensuerit, quas apud decem illa virorum
millia, Megalopoli, aduersus Hieronymum,
Philippi defensorem, se habuisse pro vobis
asseruerit, et commemorasse, quantis iniuriis
omnem Graeciam, non suas tantum patrias,
largitionum auidi et pecuniam a Philippo
accipientes, efficerent. posteaquam igitur,
ea tum isto administrante, et tale de se spe-
cimen praebeante, vobis ad Philippum lega-
tos mittere persuasum est ab Aristodemo,
Neoptolemo et Ctesiphonte, ac ceteris, ni-
hil sani ex Macedonia renunciantibus, eorum

legatorum et iste fit vnus ; non qui vestra
venderet, aut qui Philippo fidem haberet,
sed qui ceteros custodiret. nam propter ora-
tiones ante habitas, et Philippi odium, sic
de eo non abs re omnes sentiebatis. deinde
mecum congressus, paciscitur se communi-
ter legationem obiturum, et vt sacrilegum
et impudentem Philocratem vterque cauere-
mus, multum hortatur. ac donec huc re-
dissemus a prima legatione, equidem, Athe-
nienfes, non animaduerti, corruptum esse
eum, et semetipsum vendidisse. praeter enim
cetera, quae, vt recensui, prius dixerat,
priore concione qua de pace deliberabatis,
surrexit, eoque principio vsus est, quod
ego.

τραγία τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς αὖτε ἡ εἰρήνη ἐβελύετο, ἤρξατο
 δεχέσθαι, καὶ ἐγὼ καὶ τοῖς ῥήμασιν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς, οἷς καὶ ὅτε εἶ-
 πεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσει· εἰ πάντῃ πολὺν, ἔφη, χρόνον ἐπιό-
 πει Φιλοκράτης, ὃ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, ὅπως αὖτ' αἴρεται ἐνδημιθεῖν
 τῇ εἰρήνῃ, ὅτε αὖτ' αὐτὸν ἀμεινον δόξῃν οἶμαι, ἢ τοιαῦτα γρά-
 φοῖναι. ἐγὼ δὲ ταῦτ' ἂν μὴ τιτὼ εἰρήνῃ, ἕως ἂν εἰς Ἀθηναίων
 λείπῃ, ἐδέχοι' αὖτ' συμβεβηδύσαιμι ποιήσας τῇ πόλει εἰρήνῃ
 μὴ τοι φημι δεῖν ποιῆσαι. καὶ τοιαῦτα τινὰς εἶπε βραχὺς, καὶ
 μετρίως λόγους. ὃ δ' αὖτ' εἰπὼν τῇ ἀποφραγίᾳ, πάντων ἀκ-
 οῦσιν ὑμῶν, εἰς τιτὼ ὁστέρῃσιν, ἐν ἡ τὴν εἰρήνῃ ἐδεῖ κυρθεῖν,
 ἐμοῦ τὰ τῇ συμμάχων συνηγοριῶν δόγματι, καὶ τῇ εἰρή-
 νῃ ὅπως ἴσῃ, καὶ δικαία γήνηται, πείθειν, καὶ ὑμῶν βελονδύων
 ταῦτα, καὶ εἰς φωνὴν ἐβλήντων ἀκούει τοῦ κατὰ πόλιν Φιλοκρά-
 τος, ἀναστὰς ἐδημηγόρει, καὶ συνηγόρει ἐκείνῳ πολλῶν ἀξίως, ὃ
 Ζεὺς, καὶ πάντες θεοὶ, θεοῦ λόγους· ὥς ἔτε τῇ παροχῶν
 ὑμῶν μεριμνᾷς δεῖν, ἔτε τῇ τὰ τρέπαντα, καὶ τὰς ναυμαχίας
 λεγούσιν ἀνέχεσθαι, νόμον τε θήσειν, καὶ γράψαν, μηδεὶ τῶν Ἑλ-
 ληνῶν ὑμῶν βοηθεῖν, ὅς αὖτ' μὴ πρῶτος βεβουλημένος ὑμῖν ᾖ. ἔ-
 ταῦτα ὁ γένηται, καὶ ἀναστὰς ὅτε ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων
 ἀπρεσβέων καὶ ἀκούσων, εἰς ἀπὸ τῶν Ἑλληνῶν μετεπέμψατο,
 ὑπὸ τῷ τότε πεισθέντες, ὅτ' ἔπω πεπταχὼς ἐαυτὸν ἔω. ὃν μὴ

ego verbis etiam, ut opinor, iisdem, quae
 ille dixit, apud vos commemorabo: si mul-
 tum, inquit, et diu meditatus esset Philo-
 crates, quo pacto acerrime reipublicae ad-
 versaretur, Athenienses, nihil eum melius
 fuisse reperturum arbitror talibus decretis.
 ego vero pacem istam, dum vnus Atheni-
 ensis superfuerit, nunquam ciuitati suaserim;
 pacem tamen faciendam esse dico. talia lo-
 quebatur breuiter et moderate. qui vero
 pridie haec dixerat, audientibus vobis omni-
 bus, idem in posteriore, cum pax confirman-
 da esset, me sociorum decretum defendente,
 et id agente, ut pax iusta et aequa fieret,
 vobisque ita sentientibus, ac ne vocem qui-

dem spurcissimi Philocratis audire volenti-
 bus, surgit ad concionandum, illique patro-
 cinatur, verbis, o dii immortales, multis
 mortibus vindicandis: neque maiorum re-
 cordari vos oportere, neque eos qui trium-
 phos et naualia praelia narrarent, tolerare,
 seque lege lata decreturum, ne cui Graeco-
 rum opem ferretis, qui non prior vobis o-
 pem tulisset. atque haec detestabilis iste et
 impudens dicere audebat, astantibus legatis
 et audientibus quos e Graecia tum conuo-
 caueratis de istius consilio, cum se nondum
 vendidisset. quemadmodum igitur, Atheni-
 enses, iterum a vobis delectus ad iusiuran-
 dum exigendum et tempora consumpsit,

et

οὕτῳ τρόπῳ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χειροβησάντων ὑμῶν ἐπὶ τοῖς ὅρκοις αὐτὸν πάλιν τὰς τε χεῖρας κατέτεψε, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἐλυμήνατο τὰ τὴ πόλεως, καὶ ὅσαι αὖτε τῶν ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπέχθαι σωέβησαν, βελομήδῳ κωλύειν, αὐτίκα ἀκούσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἡκομην ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης τὴν ἐπὶ τοῖς ὅρκοις, ἥς περ εἰσὶν αἱ νῦν διθυμῶναι, ἕτε μικρὸν, ἕτε μέγα ἐδοιοῦν διρημήδῳ τῷ, ὅτε τινὲς εἰρηνίῳ ἐποιείσθε, λεχθέντων, καὶ πρὸς δοκηθέντων, ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ τῶν ἑτέρων αὖτις αὖτε πεπραχότων, καὶ αὖτε τὸ ψήφισμα πεπρεσβυκότων, πρὸς τῇ βελῇ καὶ ταυτὶ πολλοὶ συνίστασιν ἃ μέλλω λέγειν, τὸ γὰρ βελήθειον μετὸν ἡμεῶν ἰδιωτῶν. παρελθὼν δὲ ἐγὼ πάντα τὰ ληθῆναι πρὸς τινὲς βελῇ ἀπήγειλα, καὶ κατηγορήσατο τῶν, καὶ ἀπειθήμεσάνην ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτισσιφῶν καὶ ὁ Αἰσίοδημος ἀπήγειλαν πρὸς ὑμᾶς, καὶ μετὰ ταῦτα ὅτε τὴν εἰρηνίῳ ἐποιείσθε, ἃ ὅτε ἐδημηγόρησε, καὶ εἰς ἃ πρὸς ἡμᾶς τὴν πόλιν, καὶ αὖτε τῶν ὑπολοίπων ταῦτα δὲ ἦν Φωκεῖς, καὶ Πύλαι· μὴ πρὸς ὅσῳ συνεβέβηκεν, μηδὲ ταυτὰ παθεῖν, μηδὲ ἀναρπώμεν ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχεσθῆναι, εἰς τῶν ἐλθέειν τὰ πράγματα εἶσα. καὶ ἐπεισα ταῦτα τὴν βελήν. ἐπειδὴ ἤκουεν ἡ ἐκκλησία, καὶ πρὸς ὑμᾶς εἶδει λέγειν, παρελθὼν Αἰσχίνης ἕτοσι πρῶτος ἡμεῶν ἀποδύτων ἐπὶ πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν, παρεῖσθε συνδιαμνημο-

et omnia reipublicae negotia corruperit, et quae mihi ea prohibere cupienti, contentiones cum eo fuerint, statim audietis. postquam autem ab ea legatione, propter exigendum iusiurandum suscepta, reuersi sumus, ad quam hae rationum relationes pertinent, cum neque paruum neque magnum quicquam eorum reperissemus, quae, cum pacem faceretis, dicta et exspectata fuerant, sed in omnibus decepti essemus, cumque isti rursus alia vendidissent, et contra ipsum decretum legationem obissent, accessimus ad senatum; et horum quae dicam, multi sunt conscii, curia enim referta erat plebeiis hominibus. ego vero progressus in medium,

VOL. II.

omnem veritatem senatui renunciaui, et istos accusaui, et a prima illa spe rerum earum, quas Ctesipho et Aristodemus vobis renunciarant, omnia enumeraui, et postea, cum pacem fecissetis, quae iste pro concione dixisset, et quo perduxissent rempublicam, et ea quae restabant (quae Phocenses erant et Pylae) suasi ne amitteretis, neue in eandem fraudem incideretis, neue alia ex alia spe suspensi, et pollicitationibus deliniti, res in extremum discrimen adduci pateremini. atque haec senatui persuaasi. cum vero concio conuenisset, et ad vos verba facienda essent, progressus Aeschines primus omnium nostrum (obtestor autem vos per Iouem et deos,

νόμῳ, ἀν' ἀληθείᾳ λέγω, τὰ γὰρ πράγματα πάντα λυμναμένα
 ὑμῶν, καὶ διαφθάραι ὅλως, ταῦτ' ἔστιν ἤδη· ἔγωγε ἀπαγγέλλειν
 π τῶν πεπρεσβυμένων, ἢ παρὶ τῶν ἐν τῇ βελῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα
 ἡμφισβητὴ μὴ ἀληθείᾳ λέγειν ἐμὲ, μνησθῆναι πάντων τῶν ἀπέ-
 χεν, εἴπερ ὅ τοιούτους λόγους, καὶ τιλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔχοντας
 ἀγαθὰ, ὥσθ' ἀπάντας ὑμᾶς λαβὼν ἔχέτω. ἔφη γὰρ ἦκεν πεπει-
 κῶς Φίλιππον, πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ παρὶ τῶν ἐν
 Ἀμφικτυόσιν, καὶ παρὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ διεξῆλθε λόγον μα-
 κρόν ὑμῖν, ὃν καὶ Θεβαίων εἰπὲν παρὸς Φίλιππον ἔφη, ὅτι τὰ κε-
 φάλαια ἀπήγειλε παρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῶν πε-
 πρεσβυμένων, δυοῖν, ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὑμᾶς, μένοντες οἴκοι, καὶ ἐ-
 στρατευομένοις, ἐδὲ ἐνοχλημένοις, Θήβας μὴ πολιορκεμένας
 αὐτὰς καθ' αὐτὰς, χωρεῖς τ' ἄλλης Βοιωτίας, ἀκασεῶς, Θεσπιάς
 καὶ Πλαταιάς οἰκισμένας, τῷ θεῷ ὅτι τὰ χεῖματα εἰσπραττό-
 μεθα, ἐπὶ παρὰ Φωκίων, ἀλλὰ παρὰ Θεβαίων, τῶν βελούσαντων
 τὴν κατὰλήψιν ἔϊεργον. διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη τὸν Φίλιππον,
 ὅτι ἐδὲν ἦτον ἡγεθήκασιν ὁ βεβουλευότες, τῶν ταῖς χερσὶ πρα-
 ξάντων καὶ διὰ ταῦτα χεῖματα αὐτῷ εἶναι Θεβαίοις ἐπικεκνηυχέ-
 ναί. ἀκείνῳ ὅτι καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων ἔφη πεφοβημένων καὶ τετρα-
 γμένων τὴν παρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγνημένῳ, καὶ

deos, date operam, ut una mecum memo-
 riae infigatis, si vera dixerō, ea enim de-
 mum sunt, quae omnia negotia vestra pro-
 fus corruerunt et perdiderunt) progressus
 igitur longissime abfuit, ut renunciaret ali-
 quid in legatione actum, aut, ut de iis quae
 in senatu dicta essent, si forte utrum ego ve-
 ra dicerem dubitabat, ullam in coetu po-
 puli mentionem faceret, sed eam habuit o-
 rationem, et tot tantisque bonis refertam,
 ut uniuersos vos in suam sententiam pertra-
 xerit. aiebat enim, se persuasisse Philippo o-
 mnia, quae essent utilia reipublicae, tam in
 Amphictyonica causa, quam ceteris uniuersis,
 et prolixam vobis orationem recensebat,
 quam se contra Thebanos apud Philippum

habuisse diceret, et capita vobis referebat,
 et commemorabat, se id sua effecisse lega-
 tione, ut intra biduum, aut triduum, si do-
 mi maneretis, et non moueretur bellum,
 neque vobis ipsi negotium faceretur, au-
 ditori essetis et Thebas solas absque reliqua
 Boeotia obsideri, et Thespias atque Plataeas
 instaurari, et Apollini pecuniam solui, non
 a Phocensibus, sed a Thebanis, qui auctores
 fuissent templi occupandi. se enim docuisse
 Philippum, nihilo deliquisse minus eos qui
 facere cogitassent, quam qui manus intul-
 lissent; proptereaque se proscriptum esse a
 Thebanis, quin audiuisse se, et Euboeen-
 sium quosdam territos et perturbatos, pro-
 pter coniunctionem inter Philippum et vr-
 bem.

λεγοντων, ὅτι ἐλελήθατε ἡμᾶς, ὧς ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς πεποι-
 ηότε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον, ἐδ' ἀγνοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν Ἀμ-
 φίπολιν δεδώκατε ἐκείνῳ, Φίλιππος δ' ὑμῖν Εὐβοίαν ὠρεολόγηκε
 παρδύσειν. εἶναι μὲν τοι καὶ διωκόμενον τί αὐτῷ, ἐμὴν πῶ τῆτο
 βέλεαδ' λέγειν, καὶ γὰρ νεῦ φθονεῖν πῶς αὐτῷ τῶν συμπρέσβεων.
 ὑποκρίετο δ' ἔτω παρ, ἔπαρεδῆλα τὸν Ωρωπόν. εὐδοκίμῳ δ'
 ἔπῃ τέτοις εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτωρ αἰεὶ εἶναι, καὶ ἀνὴρ
 θαυμαστός, καλέει μάλα σεμνῶς. ἀναστὰς δ' ἐγὼ ταῦτά τε ἐκ
 ἔφην εἰδέναι, καὶ ἐπειρώμεν τι λέγειν τέτων, ὧν εἰς τὴν βουλὴν
 ἀπήγχεα. καὶ παρσὰς ὁ μὲν, ἐνθεν, ὁ δ' ἐνθεν, ἐποσὶ καὶ Φιλοκρο-
 τῆς, ἐδόων, ἔξεκρουόν με, τελευταῖες ἐχλεύαζον. ὑμεῖς δ' ἐγε-
 λατε, καὶ ἔτ' ἀκχεῖν ἠθέλειε, ἔτε παρδύειν ἠέβλεσθε ἄλλα, πλὴν
 ἂ ὅτ' ἀπηγέλκε. καὶ νῆ τὰς θεάς, εἰκός τι παθεῖν ἐμοιγ' ἐδοκῆτε.
 τίς γὰρ ἂν ἠνέχετο, πλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔσδοται παρσδοκῶν
 ἀγαθὰ, ἢ ταῦτ' ὡς ὅτε ἔσαι λέγοντός τινος, ἢ κατηγορουμένου
 τῶν παρσδοκῶν τέτοις; πάντες γὰρ τὰλλ' οἶμαι, τότε καὶ δύτερα
 ἦν τῶν ὑποκειμένων παρσδοκῶν, καὶ τῶν ἐλπίδων. ὅ δ' ἀντιλέ-
 γοντες, ὄχλος ἄλλως, καὶ βασιανία κατεφαίνετο, ταῦτα δ' θαυμα-
 σία ἡλίκαι καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπραχθαι τῇ πόλει. Τὰ χάριν
 δὴ ταῦτ' ὑπέμνησα πρῶτα νεῦ ὑμᾶς, καὶ διεξῆλθον τέτοις τὰς

bem conciliatam, qui in hanc sententiam
 verba fecissent, non praeterit nos, legati,
 quibus condicionibus pacem feceritis cum
 Philippo, neque ignoramus, vos illi dedisse
 Amphipolim, Philippum autem promississe,
 traditurum se vobis Euboeam, atque aliud
 etiam se procurasse, sed nondum id velle di-
 cere, quosdam enim e collegis iam invidere
 sibi. sic autem obscure et tecte Oropum
 innuebat. cum vero propter haec celebrare-
 tur, cum et orator optimus, et vir admira-
 bilis haberetur, descendit magna cum ma-
 iestate. ego vero ut surrexi, et ea ignorare
 me dixi, et eorum aliquid dicere sum co-
 natus, quae ad senatum retuleram, ibi alter
 hinc, alter illinc assistens, iste et Philo-

crates, clamitare, interturbare, me tandem
 subfannare; vos tum ridere, tum neque au-
 dire velle, neque credere posse alia, quam
 quae iste renunciarat. atque, ita me dii
 bene ament, haud ab re vobis id accidere
 videbatur. quis enim tanta et tot oblatum
 iri bona existimans, ferret aliquem, qui aut
 ea nulla fore diceret, aut acta istorum accu-
 sare? nam cetera omnia nimirum tum mi-
 noris erant, prae excitatis expectationibus et
 spe: qui refragabantur, obturbare sine cau-
 sa, et obtrectare videbantur, illa vero per
 quam admirabiliter atque utiliter confecta
 esse putabantur civitati. Qua igitur gratia
 vobis haec primo nunc in memoriam redegi,
 et recensui has orationes? una de causa, ea-

λόγοις; ἑνὸς μὲν, ὃ ἄνδρες Αθῆναιοι, μάλιστα καὶ πρῶτον, ἵνα
 μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδὴ π λέγοντι ἀκῆν με, καὶ κατηγοροῦνται
 τῷ πεπραγμένῳ, ἀπιστῇ, καὶ δοκῇ δεινὸν αὐτῷ, καὶ ὑπερβάλλον
 εἶναι, εἴτα τότε οὐκ ἔλεγεσθε ὡς ἀχρηῆμα ταῦτα, ἐδὲ ἐδίδασκες
 ἡμᾶς, θαυμάζῃ· ἀλλὰ μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις τὰς τέτων,
 αἷς ἐφ' ἑκάστων ποιούμενοι τῷ καιρῷ, ἐξέκλειον λόγῳ τυγχάνειν
 τὰς ἄλλοις, καὶ τίμῳ ἐπαγγελίαν τὴν τέττα ταύτην τὴν καλὴν, εἰδῆτε
 ὅτι πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις καὶ τέτ' ἠδίκησθε ὑπὸ αὐτῷ, ὅτι τὰ-
 ληθῇ ὡς ἀχρηῆμα, καὶ ἡνίκα ἔδει πυνθάνεσθε, διεκωλύθητε, ἐλπίσι,
 καὶ φανακισμοῖς, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξαπατώμενοι. πρῶτον μὲν τέττα,
 καὶ μάλιστα ἔπειτα εἶπον ἕνεκα, ταῦτα διεξήλθον. δευτέρως δέ τινα,
 καὶ ἐδὲν ἐλάττωσθε, ἢ τέττα· ἵνα τὴν, ὅτ' ἀδωροδόκηται ὑπῆρχε,
 πρῶταίρεσιν αὐτῷ τὴν πολυλείας δυνάμην ἐνέη, ὡς πρὸς βελημῶν,
 καὶ ἀπιστοῦ ἦν πρὸς τὸν Φίλιππον, τὴν μετὰ ταῦτα ἐξαίφνης γε-
 γονῆσαν πίσιν, καὶ φιλίαν σκέψησθε. εἴτα, εἰ μὲν ἐκβέβηκεν ὅσα ἀ-
 πῆγαι πρὸς ὑμᾶς ὅδ' ἔχει, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα, διὰ
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γεγενησθαι νομίσητε· εἰ δὲ
 πᾶντα τὰνδωπία ὧν ὅδ' εἶπε πέπρακται, καὶ πολλὴν αἰχμύλῳ,
 καὶ μεγάλοις κινδύνοις ταῦτ' ἔχει τῇ πόλει, διὰ τὴν αἰχρὴν ἐρ-
 δειαν τὴν τέττα, καὶ τὸ χρημάτων ἀποδόσθαι τὰληθῇ, μετὰ βελημῶν
 αὐτὸν εἰδῆτε. Βέλομαι γὰρ, ἐπειδὴ πρὸς εἰς τέτοις πρὸς ἡμᾶς τὰς

que maxima et prima, ut nemo vestrum, si
 quid me dicentem audierit, et acta accu-
 santem, diffidat, idque iniquum et impo-
 rtunum esse putet, ac cur tum illa non dix-
 erim in re praesenti, et vos docuerim, demi-
 retur; sed pollicitationes istorum meminerit,
 quibus singulis temporibus utentes, dicendi
 facultate alios excluderent, et renunciatio-
 nem istius praeclaram illam, ut sciatis prae-
 ter cetera omnia, etiam hanc ab illo vobis
 esse factam iniuriam, quod verum statim et
 cum opus erat, audire prohibiti estis, spe et
 fucis et pollicitationibus decepti. primum
 igitur hac, et ea potissimum, qua dixi, gra-
 tia haec commemoravi. deinde, quadam et

hac nihilo minore de causa; ut eius, antequam
 corrumpere largitionibus, institutum in
 republica recordati, quam id munitum fue-
 rit, quamque Philippo diffidens, secutam
 post repente fidem et amicitiam confidere-
 tis. deinde, si euenerunt ea quae iste vobis
 renunciauit, et acta praeclara fuerunt, ut
 propter veritatem et reipublicae utilitatem
 esse facta existimetis: sin omnia contra quam
 iste dixit, acta sunt, et multum dedecoris et
 magna reipublicae pericula attulerunt, pro-
 pter sordis istius et veritatem ab eo pecunia
 venditam, ut mutatum eum esse videatis. Di-
 cam autem, quando huc prouecta est oratio,
 primum omnium, quo pacto vobis Phocense
 ne-

λόγους, ὃν τρόπον τὰ πρὸς τὰς Φωκέας πράγματα ὑμεῖς παρέ-
 λοντο, πρῶτον εἰπεῖν ἀποδύτων. δεῖ γὰρ μηδένα ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες δι-
 κασταί, εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος ἀποβλέψαντα, μείζους
 τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς αἰτίας, τὴν τέττα δόξης νομίσαι· ἀλλ' ἐκείνο
 ὁρᾶν, ὅτι εἰ καὶ ὀνίναεν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν καλεσθήσασθε,
 καὶ τῶν συμβούτων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον, εἴθ' ὅστις, εἴπερ ὥς περ
 ὅστις, ἐβελήθη, μιθώσας ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς, ὅσα παλαιὰ ὑμᾶς, καὶ
 φενακίζεν, τῶν ἴσων ἀν' αἵπῳ ἦν κακῶν, ὅσων περ καὶ ὅστις. καὶ γὰρ
 εἰ φαύλοις χρῆσθε ὑμεῖς εἰς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ
 πράγματά ἐστι φαύλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται πρὸς τοῖς ἄλλοις·
 εἰδὲ πολλὰ δεῖ. εἴτα καὶ Φωκέας ἀπολώλεκε μὲν, οἶμαι, Φίλιππον,
 σωτηριώδη γὰρ ἔστωι. τῆτο δὲ δεῖ σκοπεῖν, καὶ ὁρᾶν, εἰ ὅσα τὴν
 Φωκῆων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἦκε, ταῦτα πάντα ἀπώλε-
 σαν ἔστωι, καὶ διέφθειραν ἐκόντες· ἔχ' ὥς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσεν ἀν
 κατ' ἑαυτὸν. πόθεν; δὸς δέ μοι τὸ πρεσβύθυμα, ὃ πρὸς τὴν
 ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσαιτο ἡ βελή, καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν τοῦ
 γραψομένου αὐτὸ τότε, ἵν' εἰδῇθ' ὅτι ἐγὼ μὲν εἰδὲ τότε σιγήσας,
 εἰδὲ νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' ἀδυνάτους κατηγοροῦμαι, καὶ
 πρεσβύτων τὰ μέλλοντα ἡ βελή γὰρ ἢ μὴ κωλυθεῖσα ἀκῆσαι τα-
 ληθῆ παρ' ἐμῶν, ἔτ' ἐπῆνεσε τέτοις, ἔτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἡξίωσε
 καλέσαι. καίτοι τῆτο ἀφ' ἧς γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε

negocium eripuerint. ne vero quisquam ve-
 strum, iudices, magnitudinem rerum in-
 tuens, accusationes et crimina maiora esse
 putet, quam pro istius auctoritate; sed illud
 spectate, si quemcunque vos illi muneri prae-
 fecissetis, et oblatas occasiones eius fidei
 mandassetis, illum etiam, si istius exemplo
 voluisset, opera sua locata hostibus, vos de-
 cipere, et fraude circumvenire, eadem quae
 et istum excitare mala potuisset. non enim,
 si vos leuibus saepe hominibus publica man-
 datis negocia, res etiam leues sunt, quae
 honori ciuitatis nostrae ab aliis deferuntur.
 neque multis verbis est opus. itaque Pho-
 censis etiam Philippus sane perdidit, sed isti

ei adiutores fuerunt. hoc igitur consideran-
 dum et videndum est, vtrum, quatenus Pho-
 censium salus a legatione pendebat, eatenus
 isti corruerint, et perdiderint omnia; non
 quasi iste per se perdere Phocensis potuisset.
 quo quid absurdius? sed da mihi senatus-
 consultum, quod me referente factum est,
 et testimonium eius qui tum id fecit, ut sci-
 atis, et me non tum tacuisse, nunc ab actis
 me remouere, sed statim accusasse, et prae-
 vidisse futura, et senatum, qui ex me audire
 verum prohibitus non fuit, neque ludasse
 istos, neque in curiam vocandos censuisse.
 atqui id ab urbe condita vllis accidisse lega-
 tis, nemo meminit: ne Timagorae quidem,
 quem

Φησι παθεῖν ἑδένας πρέσβεις. ἔδε Τιμαγόραν, ἔδ' Ἀναλίου καλε-
 χειρολόνησεν ὁ δῆμος. ἀλλ' ἔτοι πεπόνθασι. λέγε δ' αὐτοῖς
 πρῶτον μὲν τὴν μαρτυρίαν, ἔπειτα τὸ πρὸς βέλμα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
 ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ. ὅταν δ' ἔτ' ἐπαινῶ, ἔτε κληῖς εἰς τὸ πρυτα-
 νεῖον ἐστὶ τῶν πρέσβεων ὑπὸ τῇ βελῆς. εἰ δέ φησιν ὅτι, δεῖξάτω
 καὶ πρὸς ἀρχέτω, καὶ γὰρ καὶ λαβαίνω. ἀλλ' ὅτι ἔστιν. εἰ μὲν τοίνυν
 ταυτὰ πάντες ἐπρεσβόμοι, δικαίως ἑδένα ἐπῆνεσεν ἡ βελή.
 δεῖνά γ' ὡς ἀληθῶς τὰ πεπραγμένα πᾶσι· εἰ δ' ὅτι μὲν, τὰ δι-
 καία ἐπρεπῆσι ἡμῖν, ὅτι τὰνδυνία, διὰ τὰς πεπονησμενὰς,
 ὡς εἶπε, τοῖς Ἰππικέσι συμβεβηκὸς ἀν' εἶναι, ταύτης τ' ἀπμίας με-
 τερχηκέναι. πῶς ἔν ῥαδίως ἀποδύεις εἰσεσθῆ, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ πο-
 νηρὸς; ἀναμνήσθητε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἔσθ' ὁ κατηγορῶν τῶν
 πεπραγμένων ἑξαρχῆς. δῆλον γ' ὅτι τὰ μὲν ἡδίκηκότι σιγᾷ
 ἐξήκει, καὶ διακρουσαμένῳ τὸν παρόντα χρόνον, μηκέτ' εἰς λόγον
 αὐτῶν τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν καθιστάναι· τὰ δ' ὅτι μὲν αὐτῶν συν-
 εἶδ' ὅτι δεινόν, εἰ σιγῇ, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξα κοινωρεῖν
 τὰ σιωπῆσαι. εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἑξαρχῆς ἐγὼ τέτων. τέ-
 των δ' ἑδείς ἐμῶ. ἡ μὲν τοίνυν βελή ταῦτα πρὸς βελούκει,
 τ' ὅτι ἐκκλησίας γενομένης, καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἡδὴ ἐν
 Πύλαις ἦν γ' ἔτο πρῶτον ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων, τὸ τὸν
 Φίλιππον Ἰππικῆσαι τοῖς πράγμασι τέτοις, καὶ δεῖν ὑμᾶς ἀκῆσαι

quem capitis damnauit populus. at istis haec
 acciderunt. recita primo testimonium, de-
 inde senatusconsultum. TESTIMONIUM.
 SENATVSCONSULTVM. hic neque laus,
 neque inuitatio legatorum in curiam a se-
 natu, continetur. sin iste contineri ait, o-
 stendat atque exhibeat, et ego descendam.
 sed non continetur. quod si omnes eadem in
 legatione egissemus, iure neminem laudaf-
 set senatus (reuera enim vituperanda essent
 acta omnium) sin alii bona fide rem gessē-
 runt, alii contra, satis apparet, propter im-
 proborum scelera, etiam bonos viros eandem
 ignominiam subiisse. quo pacto igitur facile
 cognoscetis omnes, quisnam improbus ille

fit? in memoriam ipsi reuocate vobis, quis-
 nam ille sit, qui ab initio acta accusarit.
 perspicuum enim est, fonti satis fuisse futu-
 rum tacere, et eluso eo tempore, nullam
 actorum reddere rationem: qui autem nul-
 lius culpa sibi conscius erat, is, si tacuisset,
 facinorum et scelerum socius fuisse videretur.
 ego igitur is ab initio fui, qui istos ac-
 cusarim, istorum vero me nemo. ac senatus
 illa quidem iam decreuerat, concione autem
 conuocata, et Philippo iam intra Pylas pro-
 gresso (primum enim id fuit omnium scele-
 rum, quod Philippum iis negociis praefe-
 cerant, item, cum primum vobis negocia
 cognoscenda essent, deinde consultandum,
 post,

πρὸς τῶν πραγμάτων, εἴτα βυλεύσατο, μετὰ ταῦτα δὲ πρέ-
 τειν ὁ, τι δόξαι, ἅμα ἀκύνει, καὶ κύνει παρῆναι, καὶ μηδ' ὁ, τι
 χεῖν ποιῆν, ῥάδιον εἶπεν εἶναι· πρὸς δὲ τέτοις, τοῦτο μὲν εἰδὲς
 ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ προβέλευμα, εἰδὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος, δύσας
 δὲ ὅσα ἐδημηγόρει ταῦτα, αἱ διεξήλθον ἀεὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ,
 τὰ πολλὰ, καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, αἱ πεπενημένως εἶπεν τὸν Φίλιππον
 ἤκειν, καὶ διὰ ταῦτα χεῖματι αὐτῷ τὰς Θηβαίους ἐπικληρυχέναι.
 ὥσθ' ὑμᾶς, ἐκπεπληγμένους τῇ παρυσίᾳ τὸ πρῶτον τῇ δὲ Φιλί-
 ππῳ, καὶ τέτοις ὀργιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προσηλκέναι, πρᾶ-
 τέρους γνέσθαι πινός, πάντ' ὅσα ἐβύλευσθε ὑμῖν ἔσεσθαι προση-
 λήσονται, καὶ μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἀκύνει ἡμᾶς, μηδ' ἄλλε μηδε-
 νός. καὶ μὲν ταῦτα ἀνεγνώσκετο ἡ ἐπιστολὴ ἡ πρὸς δὲ Φιλίππου,
 ἣν ὅσα ἐγγραφέν, ἀπολαφθεὶς ἡμῶν, ἀντικρὺς ἔτωσιν, καὶ διαρρήδην
 ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τέτοις ἡμαρτημένων. καὶ γὰρ ὡς αὐτὸς
 καλεώμενος αὐτὰς, βυλομένους ἐπὶ τὰς πόλεις ἵεναι, καὶ τὰς ὀρ-
 κοὺς ἀπολαμβάνειν, ἐνεσι, καὶ ὡς, ἵνα συνδιαλλάτῃσιν αὐτὰς τὰς
 Ἀλεῖς πρὸς τὰς Φαρσαλίας, καλεῖται αὐτὰς, καὶ πάντα ἀναδε-
 χόμενοι, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενοι τὰ τέτων ἀμαρτημάτων ἐσιν·
 ὥσθ' ὁ Φωκέων, ἡ Θεσπιδέων, ἡ ὧν ἔστι ἀπὸ γαίης πρὸς ὑμᾶς,
 ἀλλ' εἰδὲ μικρόν. καὶ τοῦτο ὅτι ἀπὸ ταυτομάτε τῶν ἐπράχθη
 τὸν τρόπον, ἀλλ' ὥσθ' μὲν ὧν πρὸς τούτων ὑμᾶς εἰδὲ δίκην

post, quod visum esset, agendum, quod ef-
 fecerant, ut simul vos et audiretis, et ille
 adesset, utque nec quid fieri oporteret, dici
 facile posset) illud etiam ad reliqua accessit,
 ut id quidem senatusconsultum populo nemo
 legerit, neque audierit populus, sed iste sur-
 rexerit, et ea praedicarit, quae modo vobis
 exposui, multa et ingentia bona, quae se
 impetrasse a Philippo atque afferre iactabat,
 propter quae proscribitur a Thebanis.
 proinde vos territi primum praesentia Phi-
 lippi, et istis irascentes, qui non ante indi-
 casset, aliquanto mitiores fiebatis, quod o-
 mnia vos consecuturos quae velletis, spera-
 batis, nec vocem audire meam, aut cuius-

quam alterius volebatis. post haec recita-
 bantur missae a Philippo literae, quas iste
 scripserat, commemoratus post nos, quae palam
 et aperte nihil erant aliud quam defensio
 scelerum, quae isti perpetrarent. nam et
 hoc inest, se prohibuisse illos in urbis ituros,
 et iusiurandum exacturos, et, ut adiumento
 sibi essent in reconciliandis Alensibus et
 Pharfaliis, eos detinuisse, denique omnia
 istorum peccata in se transfert, et sibi ascri-
 bit: Phocensium vero, aut Thespiensium,
 aut eorum quae iste vobis nunciarat, nulla
 vel minima fit mentio. neque hoc forte for-
 tuna ita factum est, sed quarum rerum vo-
 bis poenae sumendae erant ab istis, qui ni-
 hili

λαμβάνειν, ἔπεποιηκότων, ἔδ' ἐδιωκηκότων ἔδ' ἐν, ὧν ὑμεῖς πρὸς
 ἐτάξαίτε ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκείνῳ ἐνδέχεται τιτὸν αἰτίαν, καί
 φησιν αὐτὸς αἰπὸν γεγρηῆσθαι, ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, διωκή-
 σεσθαι κολάσαι· ἀλλ' ἐκείνῳ ἔξαπατῆσαι, ἵνα παραλάβῃ τὸ πό-
 λεως ἐβέλετο, ἔτι ἀπήγειλεν, ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδ' ἐμέμ-
 ψαθ' μηδ' ἐν ὑσεργὸν ὑμεῖς ἔχητε Φιλίππῳ, μήτ' ἐν Ἐπιστολῇ,
 μήτ' ἄλλοθι μηδαμῶς τοῖς παρ' ἐκείνους τέτων ὄντων. λέγε δ'
 αὐτοῖς αὐτὴν τὴν Ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε μὲν ἔτι, ἔπειμψε δ'
 ἐκείνῳ· καὶ σκοπεῖθ' ὅτι τέτον ἔχει τὸν τρόπον, ὃν διεξελήλυθα
 ἐγώ. λέγε. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκέρει, ὦ ἄνδρες Αθηνῶν, τὴν Ἐπιστολὴν,
 ὡς καλὴ καὶ φιλάνθρωπος. περὶ δ' ἢ Θεβαίων, ἢ Φωκέων, ἢ τῶν ἄλ-
 λων, ὧν ἔτι ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, ἔδ' ἐγὼ. ταύτης τοίνυν
 ἐδοκίμου ἔστιν ὑμῖν καὶ τέτο αὐτίκα δὴ μάλα ὑμῖν ὄψεσθε. ὅτι
 μὲν γὰρ Αλεῖς, ἔς ἵνα σωδιαλλάτῃωσιν, ἐκείνῳ καταχεῖν φησι
 τέτοις, τοιαύτης τετυχήκασιν τὴν διαλλαγῇς, ὡς ἔξεληλυθὴν, καὶ
 ἀνάστασιν ἢ πόλις αὐτῶν γέγονε· οὐδ' ἢ αἰχμαλώτοις, ὁ σκοπὸν
 τί ἂν ποιοῦν ὑμῖν χαρίσασθαι, ἔδ' ἐνδυμηθῆναι φησι λύσσαθαι.
 μεμαρτύρηται δ' ἐδήκασθαι ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς ἐγὼ
 τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτὸς ὠχόμην, καὶ νῦν μαρτυρηθῆσέ. διὸ καὶ
 τὴν ἐμὴν φιλοπρίαν ἔτι ἀφαιρέμεν, τέτ' ἐπεισεν ἐκείνους

hil fecerant aut administrant eorum quae
 senatusconsulto iusseratis, earum ille cul-
 pam in se transfert, seque in causa fuisse
 affirmat, quem vos punire scilicet non pos-
 setis: quae autem ille fraude obtinere, et
 praeripere ciuitati voluit, ea iste renuncia-
 vit, ut neque accusare, neque postea queri
 quicquam de Philippo possetis, cum ea nec
 in literis illius, nec orationibus usquam con-
 tinerentur. age recita ipsas literas, quas ut
 iste scripsit, sic ille misit, et considerate, an
 eo illa modo se habeant, quo ego exposui.
 recita. LITERAE. auditis, Athenienses, li-
 teras, quam praeclarae sint et humanae. de
 Thebanis autem et Phocensibus, aut aliis,

de quibus ille apud vos renunciavit, ne tan-
 tillum quidem. in iis igitur nihil profusus
 aequi et boni continetur, idque vos ipsi
 statim perspicietis. nam et Aleses, quorum
 reconciliandi gratia se istos detinuisse dicit,
 eam conciliationem experti sunt, ut extor-
 res sint facti, et urbs eorum sit eversa; ca-
 ptivos autem, is qui dispiciebat quo pacto vo-
 bis gratificaretur, missos facere, ne in men-
 tem quidem sibi venisse profitetur. saepe au-
 tem testatum vobis est, idque publice, me
 attulisse talentum, et ad eos redimendos pro-
 fectum esse, quod testimonium nunc etiam
 audietis. quapropter ut iste laudem illam
 benignitatis mihi eriperet, etiam id ut in-
 scri-

ἐγγραφῇ. ὁ τοίνυν μέγιστον ἀπάντων, ὁ γὰρ εἰς τὴν προτέραν γρά-
ψας Ἐπιστολὴν, ἣν ἠνέκαμην ἡμεῖς, ὅπῃ ἔγραφον μὴ ἂν καὶ διαρρήδην
ἡλίκᾳ ὑμᾶς δὲ ποιήσω, εἰ δὲ ἦδειν καὶ τὴν συμμαχίαν μοι χρη-
σομένην, γέγονας ὅτ' ἡ συμμαχίας, ἣ φησιν εἰδέναι τί ἂν ποιῶν
χαρίσαιτο, εἴδ' ὁ αὐτὸς ὑπέχετο· τὸτο γὰρ ἦδει δηλονότι, εἰ περ μὴ
ἐφενάκιζεν ὑμᾶς. ἀλλὰ μὲν, ὅπῃ ταῦθ' οὕτω ἔγραψε, λέγε
μοι λαβὼν ἐκ τῆς προτέρας Ἐπιστολῆς αὐτὸ τοῦτο ἐνθένδε. λέγε.
ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. ἔκβν, πρὶν μὴ εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία
προσγυροῖ αὐτῷ, γράψαι ὡμολόγη ἡλίκᾳ τὴν πόλιν δὲ ποιήσῃ·
ἐπειδὴ ὅτ' ἀμφοτέρω αὐτῷ γέγονεν, ὅκ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν
χαρίσαιτο. εἰ δ' ὑμεῖς λέγητε, ποιήσειν ἂ μὴτε αἰχλύνῃ, μὴτε
ἀδοξίαν αὐτῷ φέρῃ, εἰς ταύτας τὰς προφάσεις καταφύγων, καὶ
ἄρα εἰπήτε, καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλας, διαχώρησιν αὐ-
τῷ καταλείπε. ταῦτα τίνυν, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐνὶ ᾧ προαχθῆμα
τότ' αὐτὸς ἐξελέχεν, καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, καὶ μὴ προίεσθαι τὰ προ-
γμῶντα ἔαν, εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα
δὴ μάλα δώσῃ δικλῇ ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. καὶ τοι ταῦτα, εἰ
μὴ ἀκῶσαι μόνον ἔδει, καὶ φενακισθῆναι τὴν πόλιν, ὅθως ἐλέγχο·
εἰ ὅτ' προαχθῆναι τῷ ὄντι, σιωπᾶς συνέφερον. εἰ μὲν γὰρ ἐνλαῦθ'
ὧ ἦδη τὰ πράγματα, ὥς μὴ αἰδομένοις τοῖς Θηβαίοις

scriberet, Philippo persuasit. quod igitur
maximum est omnium, qui prioribus literis
per nos allatis, inscripserat, se aperte etiam
fuisse scripturum, quantis beneficiis vos af-
fecturus esset, si sciret societatem etiam se-
cum initum iri, is, conflata societate, neque
scire se, qua re vobis gratificetur, neque
quicquam promississe ait; quod utique nosset,
si fucum vobis non fecisset. verum ut eum
haec scripsisse constet, cape priores literas,
atque ex illis idipsum recita, ab hoc initio.
EX LITERIS. ante pacem igitur impetra-
tam, si etiam societas secum iniretur, se
scripturum promittebat, quantis republi-
cam beneficiis affecturus esset: postquam

VOL. II.

autem vtrumque obtinuit, ignorare se dicit,
qua vobis re gratificetur. cum vero vos ea
facturos dicatis, quae ei nec pudenda, nec
ignominiosa sint, ad has excusationes con-
fugiendo, etsi sane et ipse dixerit aliquid, et
vos adducamini ad pollicendum, receptum
sibi relinquit. haec igitur et alia multa eo
tempore statim in re praesenti coargui po-
tuerunt, vosque edoceri, et cauere, ne re-
rum gerendarum occasiones amitteretis, ni-
si Thespieae, et Plataeae, et Thebanis sine
mora infligendum supplicium, veritatem vo-
bis eripuisset. atqui ea si tantum audienda
fuissent, et verba danda ciuitati, recte dicta
essent: sin ceuera gerenda et praestanda, ta-

R

ceri

πλέον εἶναι μηδέν, τί ἐ γέγονεν; εἰ δὲ πῶς τὸ πρῶτον ἐπὶ κα-
κῶν, τίς ὁ ἐκλαλήσας; ἔχ' ἔτ' αἰ; ἀλλ' ἔτε ἐμελλεν, ἔτ' ἤδη
λήθη ταῦτ', ἔτ' ἤλπισεν ἔτ' ὡς τε ἔ γε ἐκλελαληκέναι μηδ'
αἰτίαν ἐχέτω. ἀλλὰ φενακισθῆναι τοῖς λόγοις τέτοις ὑμᾶς ἔδει,
ἢ ἐμὲ τάλιθ' μὴ ἐθέλῃσαι ἀκῆσαι, ἢ αὐτὰς οἶκοι καταμεῖναι,
ἢ ψήφισμα νικῆσαι τριῶν, δι' ἃ Φωκεῖς ἀπολοῦνται· διὰ ταῦτ'
ἐσπαθᾶτο ταῦτα, ἢ διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο. ἀκῶν τοίνυν ἐγὼ
πλικάυτα καὶ τριαῦτα ἐπαγγελλομένους τέττε τότε, καὶ ἀκριβῶς
εἰδὼς ὅτι ψάδε', ἢ ὅθεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς· πρῶτον μὲν, ἐκ
ἔ, ὅτε τὰς ὁρκοὺς ἤμελλε Φίλιππος ὁμνῶναι τὰς περὶ τὴν εἰρήνης,
ἐκαστόνδ' ἀποφασθῆναι τὰς Φωκέας ὑπὸ τέτων, ὁ σιωπᾶν, ἢ
εἰάν εἰκὸς ἦν, εἶπερ ἐμελλον σώσεσθ'· ἐπειτα, ἐκ ἔ, μήτε τὰς πρὸς
Φιλίππον πρέσβεις ταῦτα λέγειν, μήτε τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἔ Φι-
λίππον, ἀλλὰ τέτον· ἐκ τέτων οὐδὲν τεκμαιρόμενος, ἀναστὰς
ἢ παρελθὼν, ἐπερώμιον μὲν δὴ διπλέγειν. ὡς δὲ ἀκῶν οὐκ ἠθέ-
λε, ἡσυχίαν ἔχον, τριῶν μόνον διαμαρτυρόμενος· ἢ πρὸς
Διὸς καὶ θεῶν ἀναμνησκέσθ' ὅτι ταῦτα ἔτε οἶδα, ἔτε κοινωνῶ,
πρὸς ἐμὴν δέ, ὡς ἔδει πρὸς δοκῶ. τραχέως δὲ ὑμῶν· ἐπὶ τῷ μηδὲ
πρὸς δοκᾶν χόνην, ἢ ὅπως γε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐφίλω, ἂν π
τέτων γίγνη', τέτοις μὲν ἐπαινέσειε, ἢ πμήσειε, ἢ σεφδωσειε,

ceri expediebat. nam si in eo res iam erant, ut nec animaduersis insidiis Thebani quicquam proficerent, cur factae non sunt? sin propterea sunt impeditae, quod illi praesentarent, quis enunciauit? nonne iste? sed illa neque Philippus instituit, aut voluit, neque sperauit iste: proinde enunciationis eum crimine libero. fucum illis verbis fieri vobis oportuit, et id effici, ne verum ex me audire velletis, et ut domi maneretis, et tale scitum iuberetur, quo Phocenses interturi essent; eo pertinebant illae deliciae, hinc erant illae conciones. ego vero cum tanta et talia illum polliceri tum audirem, et mentiri compertum haberem, idque vnde dicam vobis (primum ex eo, cum Philip-

pus iusiurandum de pace daturus esset, quod Phocensis ab istis exclusos esse foedere apparebat, quod taceri et omitti conueniebat, si futurum erat ut conseruarentur: deinde quod neque Philippi legati id dicebant, neque literae Philippi, sed iste) hinc igitur coniecturam capiens, surrexi et prodii, daturus operam, ut refragarer. ut autem vos audire me nolebatis, quieui, tantum duntaxat testatus (idque obsecro vos per deos ut in memoriam reuocetis) me ea neque scire, neque participare, et addidi, neque etiam exspectare. ut autem vos illud verbum nec exspectandi, aegre ferebatis, facite, inquam, Athenienses, si quid istorum factum fuerit, ut istos laudetis, et ornatis, et coro-

ἐμὲ δ', μὴ καὶ μὲν τὴν καὶ πρὸς ἐναντίων, ὅπως τέτοις ὀργαῖσθε,
 ἐγὼ δὲ, ἀφίσταμαι. μὴ νυν, ὑπολαβὼν ἔφη Αἰσχίνης ἔτοσι, μὴ
 νυν ἀφίστασο· ἀλλ' ὅπως τότε μὴ παραποιήσῃ. νῆ Δία, ἀδικήσω
 γ' ἔφην. ἐπιδυσσάς δ' ὁ Φιλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς, ἐδέν ἐστιν,
 ἔφη, θαυμαστόν, ὡς ἄνδρες Αθηνῶν, μὴ ταυτὰ ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει
 δοκεῖν· ἔτ' μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγελᾶτε.
 σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι γράψαι μὲν ταῦτα ὁ Φι-
 λοκράτης. ἀκῶσαι μὲν γὰρ ἔτ' ὄντι, παλαιάως ἔχ'· ἐπιδὼν δ' τὰς
 καιρὸς συλλογιστῆράς τις, ἐφ' ὧν ἐγράφη, καὶ τὰς ὑποχέσεις, αἵ
 ἔτ' ὑποχρῆντο τότε, ἐδέν ἄλλο φησὶν, πλεὺς πρὸς ἀδούλους
 Φιλίππῳ καὶ Θηβαίοις Φωκέας, μόνον ἐκ ὀπίσω τὴν χεῖρα δέσσω-
 τες. λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁρᾶτε, ὡς ἄνδρες Αθηνῶν,
 τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ ὅσης δόξης μεσὸν ἐστὶ καὶ τὴν
 εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν περὶ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ τὴν
 συμμαχίαν καὶ ἐπαινεῖται καὶ Φιλίππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια
 ποιῆσαι. ἀλλ' ἐδέν ἐκείνός γε ἐπαγγέλλετο, ἀλλὰ τοῦτο γε
 εἶδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὡς ἐδ' εἶδέναι φησὶ, τί ἂν ποιεῖν ὑμῖν χαρί-
 σαιτο· ἀλλ' ἔτ' ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑποχρῆντο. πρὸς
 δ' τὰς πρὸς τὰς λόγους ὁρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης,
 γράφει τὸτο εἰς τὸ ψήφισμα· εἰάν δ' μὴ ποιῶσι Φωκεῖς αἱ δέ,

nis donetis, me vero non : sed si quid fecus
 acciderit, istis irascimini, ego vero cedo.
 non nunc, subiicit Aeschines iste, non nunc
 cede, sed vide ne tunc tibi vendices. ita
 fiet, inquam, nisi velim esse iniurius. at
 Philocrates post illum surgens valde inso-
 lenter, nil mirum, inquit, est, Athenienses,
 non eadem videri mihi quae Demostheni ;
 nam is quidem aquam, ego vero vinum bi-
 bo. ibi vos ridebatis. iam decretum confi-
 derate, Athenienses, quod postea scriben-
 dum curavit Philocrates. nam obiter qui-
 dem auditu sane praeclarum est : sed si quis
 tempora computarit, quibus scriptum fuit,
 et pollicitationes quas iste tum afferebat,
 constabit, eos nihil fecisse aliud, quam tra-

didisse Philippo et Thebanis Phocensis, tan-
 tum non manibus post terga religatis. recita
 decretum. DECRETUM. videtis, Atheni-
 enses, decretum quantis laudibus et benigni-
 tate verborum sit refertum ; et pax eadem,
 inquit, esto quae Philippo, etiam posteris
 eius, et societas ; et laudetur Philippus, quod
 pollicetur se facturum ea quae aequa sint.
 verum nihil ille quidem pollicitus fuerat,
 sed tantum aberat e pollicendo, ut se igno-
 rare diceret, qua re vobis gratificaretur ; iste
 autem pro eo loquebatur, et pollicebatur.
 Philocrates igitur vos in istius verba pro-
 penfos nactus, illud inscribit decreto ; quod
 nisi fecerint Phocenses ea quae debeant, nec
 Amphictyonibus templum tradiderint, po-
 pulum

καὶ παρὰδιδῶσι τῆς Ἀμφικτυόσι τὸ ἱερόν, ὅτι βοηθήσῃ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἐπὶ τοῦ διακωλύοντος αὐτὰ γίνεσθαι. ἐκὼν, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, μενόντων μὲν ὑμῶν οἶκοι καὶ ἐκ ἐξεληλυθότων, ἀπεληλυθότων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ περησθηδύων τὴν ἀπάτην, ἐδενὸς δ' ἄλλου παρόντος τῶν Ἀμφικλυόνων πλὴν Θεσσαλῶν καὶ Θηβαίων, εὐφημότατα ἀνθρώπων, τέτοις παρὰδέναι γέγραφε τὸ ἱερόν, γράψας τῆς Ἀμφικτυόσι παρὰδέναι. ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, καὶ Θεσσαλοί. ἀλλ' ἐδὲ συγκαλέσαι τοῦ Ἀμφικλυόνα, ἐδ' ἐπιχεῖν ἕως ἂν συλλεῖωσιν, ἐδὲ βοηθεῖν Πρῶξενον εἰς Φωκέας, ἐδ' ἐξίεναι Ἀθηναίους, ἐδὲ τριῖτον ἐδέν. καὶ τοὶ καὶ ἐπιστολὰς ἐπεμψεν ὁ Φίλιππος δύο, καλέσας ὑμᾶς, ἐχ' ἵν' ἐξελθῇτε. πῶμαλα. καὶ γὰρ αὐτοὶ οὐκ ἔχοντες δυνάμεις, ἐν οἷς ἠδυνήθη' ἂν ἐξελθεῖν, τιμικαῦτα ἐκάλει, ἐδ' ἂν ἐμὲ, ἡνίκα δούρειο ἄποπλεῖν ἐβελόμενον, κατεκώλυεν, ἐδὲ τριαυτὶ λείπειν τέτῳ προσέταπεν, ἐξ ὧν ὑμεῖς ἤκιστα ἐμέλλετε ἐξίεναι. ἀλλ' ἵν' ἂν ἐβέλεσθε οἰόμενοι πράξεν αὐτόν, μηδὲν ἐνδούλιον ψηφίσαισθε αὐτῷ, μηδ' ἀμυνώμενοι, μηδ' ἀντέχοιεν οἱ Φωκεῖς, ἐπὶ ταῖς παρ' ὑμῶν ἐπέχοντες ἐλπίσιν, ἀλλ' ἀποκινόντες ἀποδύεις, ἑαυτοὺς ἐλχεῖσαιεν. λέγει δ' αὐτοῖς αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς τὰς ἑξὶ Φιλίππου. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. αἱ μὲν τίνυν ἐπιστολαί, καλέσιν αὐταί καὶ νῆ Δία, ἥδη γὰρ τέτοις δ' εἴπερ ἦν ὑμέας τι τέτων, τί ἄλλο προσῆκεν ἢ σιωπεῖν,

pulum Atheniensem auxilia missurum contra eos, per quos stet, quo minus ea fiant. itaque, Athenienses, vobis domi manentibus et non egressis, et regressis Lacedaemoniis fraude animaduersa, et nemine alio Amphictyonum praesente praeter Thessalos et Thebanos, minima cum offensione, et moderatione summa scripsit, templum illis esse tradendum, cum tradendum esse scripsisset Amphictyonibus, quibus? neque enim erant ibi alii, quam Thebani et Thessali. sed neque conuocari iussit Amphictyones, neque differri dum conuenissent, neque Proxenum ferre opem Phocensibus, neque educere exercitum Atheniensis, neque tale quicquam, quin et literas misit Philippus bi-

nas, quae vocabant vos, non ut exiretis. nequaquam. neque enim spacium sustulisset, quo exire potuissetis, et tum demum vocasset, neque me huc nauigaturum detinisset, neque talia istum verba facere iussisset, quibus adducti vos minime exituri eratis: sed id spectauit, ut vos, putantes eum facturum quae velletis, nihil ei contrarium decerneretis, et Phocenses vim non propulsarent, neque resisterent, expectatione spei per vos sibi factae, sed desperatione fracti, omnes deditionem facerent. sed recita eis ipsas Philippi literas. LITERAE. ac literae quidem hae vocant, atque adeo statim. istos autem, si quid istorum verum sincerumque fuisset, quid decuisset aliud quam sus-

ὅπως ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ τὸν Πρῶξενον, ὃν ποῖ ἐδὴ τόπας ἠδῆσαν ὄντα, γράφειν αὐθιγὸς βοηθεῖν; πᾶντα τίνων τάναντία τέτων φαίνον) πεποιηκότες. εἰκότως. εἰ γὰρ οἷς ἐπέσελλε πρῶξενον τὸν νοῦν, ἀλλ' αὖ φρογῶν ταύτ' ἔγραφε, συνήδεσαν. τέτοις ἐν συν- ἐπρατίον, καὶ τέτοις συνηγωνίζοντο. Ὁ μὲν τίνων Φωκεῖς, ὡς τὰ παρ' ὑμῶν ἐπύθοντο ἐκ τ' ἐκκλησίας, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔλαβον τὸ εἰς Φιλοκράτους, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τέττα, ἐπὶ τὰς ὑποχέσεις, καὶ πᾶντας τὰς τρέποις ἀπώλοντο. σκοπεῖτε γάρ. ἦσαν ἀπιστοιῦντες πινες αὐτόν, τῷ Φιλίππῳ, καὶ νῦν ἔχοντες. εἴτοι πινδύφην ὑπὸ χθῆσαν. διὰ τί; ὅτι ἠγοῦντο, εἰς εἰς δεκάκις Φίλιππον αὐτὸς ἐξηπάτα, εἰδέωσι δ' ἂν τὸς γε Αθιναίων πρέσβεις, Αθιναίοις ἐξαπαλῶν τληῖσαι· ἀλλ' εἶναι ταύτ' ἀληθῆ, αὐτοὶ ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοῖς Θεβαίοις ἤκειν, ὅτι αὐτοῖς, ὅλεθρον. ἦσαν ἄλλοι πινες, οἱ πᾶσιν ὅπου, καὶ ἀμυνάσθαι δεῖν ὄντο. ἀλλὰ καὶ τέττα μαλακὰς ἐποίησε, τὸ, τὸν Φίλιππον ὑπάρ- χειν αὐτοῖς πεισθῆναι, ἐπὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ ποιήσῃσιν, ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸς ἤξειν, εἰς βοηθήσειν αὐτοῖς ἡλπίζον ἐκείνοι. ἀλλὰ καὶ μετὰ μέλιν ὑμῖν ὄντο πινες, πεποιημένοις τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην. τέτοις, ὅτι καὶ τοῖς ἐκγόνοις τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθε, ἐπέδειξαν· ὥστε πάντας τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. διόπερ ταῦτα πάν-

suffragari, vt copias educeretis, et decernere, vt Proxenus, quem in illis locis esse norant, statim opem ferret? verum omnia his eos contraria fecisse constat, nec abs re. nihil enim eius literas curabant, sed quo eas consilio scripsisset, norant. id igitur adiuvabant, et defendebant. Phocenses autem, vt quid apud vos actum esset in concione, audierunt, et decretum illud Philocratis acceperunt, et renunciationem istius et pollicitationes, modis omnibus perierunt. quod ita intelligetis. fuerunt ibi qui Philippo diffiderent, cordati homines. ii. adducti sunt, vt ei fidem haberent. quamobrem? quia putabant, etiamsi decies ipsi a Philippo deciperentur, nunquam tamen fore, vt Atheniensium le-

gati Atheniensis decipere auderent; sed vera esse illa, quae iste vobis renunciaffet, et Philippum in Thebanorum, non in ipsorum venire excidium. erant alii quidam, qui quidvis perferendum, et propulsandam esse vim arbitrantur. sed et illorum animos fregit persuasio illa de Philippi amicitia, et expectatio belli vestri, nisi fecissent, eum illi ante a vobis auxilium sperassent. quin et poenitere vos factae cum Philippo pacis putabant quidam. iis et ad posteros eam pertinere pacem demonstrarunt, vt iam vndique vestra auxilia essent desperanda. quapropter omnia ea in vnum decretum coniecerunt; in quo iniuriam vobis omnium maximam fecisse mihi videntur, nam cum viro mortali, et pro-

τα εἰς ἐν ψήφισμα οὗτοι συνεσπύασαν, ὃ καὶ μέγιστον ἐμοίγε
δοκοῦσιν ἀπάντων ὑμᾶς ἡδικηκέναι. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν,
καὶ διὰ καίρας πινας ἰαχύνῃα, γράφοντας εἰρήνῃ αἰθάναν, σιωπῆ-
σθαι τὴν καὶ τὴν πόλεως αἰχμύλῃ, καὶ ἀποσερῆσαι μὴ μόνον τῶν
πρὸς τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς τὴν τύχης διεργεσιῶν τὴν
πόλιν, καὶ τοσαύτην ἀδικίαν χρησάσθαι πομπείας, ὥς τε μὴ μόνον
οὐδ' ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑπερὸν ποιεῖ μέλλοντας ἐσεῖν,
πάντας ἡδικηκέναι· πῶς ἔχῃ πρὸς δυνάμειν ἐστὶ; τὸτο τίνυν ἐδέποθ'
ὑμεῖς ὑπομείνασθαι; οὐδ' ὑπερὸν προσφράσσει πρὸς τὴν εἰρήνῃ, τὸ,
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ, εἰ μὴ ταῖς παρ' Αἰσχίνῃ ρηθείσας ὑποχέ-
σει τότε Ἰπποδύσαίς· αἷς περ οἱ Φωκεῖς πισδύσαντες, ἀπώλοντο.
Ἐ γὰρ τοὶ πρὸς δυνάμειν αὐτὰς Φιλίππῳ, καὶ ἐκόντες ἐγχειρίσαντες
ἐκείνῳ τὰς πόλεις, ἀπώλτων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔτ' ἀπὸ
γέλῃ ἐτυχον. ἵνα ὅτι εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' ἔτ' ἐστὶν ἐν δὲ τὰτοις
ἀπώλῃ, τὰς χρόνους ὑμῖν λογίσματα, καθ' οὓς ἐγένεθ' ἕκαστα,
καὶ ὧν δι' οὗ πῃς ἀντιλέγῃ τέτων, ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰ-
πάτω. ἢ μὲν τοίνυν εἰρήνῃ Ελαφβολιῶν ἐν ἑαυτῇ Ἰππὶ δέκα
ἐγχεῖν, ἀπεδημήσαντες δι' ἡμεῖς Ἰππὶ τὰς ὅρκους, τρεῖς μῆνας ὅλκας·
καὶ τὸτον ἀπώλῃ τὸν χρόνον ἦσαν ὅτι Φωκεῖς σῶσι. ἡκοῦν ὅτι
δύοτερον δὲ πρὸς δυνάμειν τὴν Ἰππὶ τὰς ὅρκους, τρεῖς Ἰππὶ δέκα τοῦ
Σκιερφοριῶν μῆνός· καὶ παρὴν ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος ἦδη,

propter tempora quaedam potenti pace im-
mortali decernenda, pacisci vrbis opprobri-
um, et spoliare non modo aliorum, sed et-
iam fortunae beneficiis rempublicam, et tam
insigni uti improbitate, ut non eos modo A-
theniensis, qui nunc sunt, sed illos etiam qui
olim aliquando futuri sunt, omnis iniuriis
affecerint, nonne intolerandum est? hoc
igitur nunquam ascribere deinde sustinuisse-
tis ad pacem, ETIAM POSTERIS, nisi ab
Aeschine tum recitatis pollicitationibus cre-
deretis, quibus freti Phocenses perierunt. si-
quidem, dum se Philippi fidei committunt,
et ultro illi oppida tradunt, omnia eorum

contraria, quae isti vobis renunciarant, sunt
experti. ut autem certo sciatis, haec ita et
propter istos periisse, tempora vobis compu-
tabo, quibus singula facta sunt: quae vero
istorum aliquis inficiabitur, is surgat, et ad
meam aquam dicat. pax igitur XIX Febru-
arii facta est, peregre autem absumus nos
ad exigendum iusiurandum, tris perpetuos
mensis; quo toto tempore Phocenses fuerunt
incolumes. a legatione ad exigendum iusi-
urandum suscepta huc reuerſi sumus XIII
Maii; et iam intra Pylas erat Philippus, et
Phocensibus pollicebatur ea, quorum illi ni-
hil credebant. cuius rei signum illud est,
quod

καὶ τοῖς Φωκῶσιν ἐπαγγέλλετο ὡς οὐδὲν ἑπίσθιον ἐκείνοι. σημεῖον
 δὲ. καὶ γὰρ ἂν δαῖς ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἡ δὲ ἐκκλησία μετὰ ταῦτα, ἐν ἣ
 πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσαν ἔτοι, ψευδάμφοι καὶ φανακί-
 σαιες ὑμᾶς, τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ δέκα ἔ Σκερροφωρῶντος ἐγένετο. ἀπὸ
 τοίνυν ταύτης, πέμπτηα λογίζομαι καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς
 Φωκῶσι γινώσκω. παρῆσαν γὰρ ὅτι πάντων Φωκίων πρέσβεις ἐνθάδε,
 καὶ ἦν αὐτοῖς, καὶ τί ἀπαγγέλλουσιν ἔτοι, καὶ τί ψηφισέτε ὑμεῖς, ἑπι-
 μελές εἰδέναι. ἐκοιῦ εἰκός, ἡ τίθεμαι πυθέσθαι τὰς Φωκίας τὰ
 παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ τ' ἑκτῆς εἰς ταύτην, πέμπτη γίνετο. ὑσέρε
 τοίνυν δεκάτη. ἐνάτη. ὀγδόη. ταύτη ἐγένοντο αἱ σπονδαί, καὶ
 πάντα τὰ καὶ πράγματα ἀπολώλη, καὶ τέλει εἶχε. τῷ τούτῳ
 δῆλον; τῇ τελευτῇ φθίνοντι, ἐκκλησιάζει μὲν ὑμεῖς τότε ἐν Πει-
 ραιεῖ, ὅτε πάντων ἐν τοῖς νεωρείοις, ἦκε ὁ Δέρκυλλος ἐκ Χαλκίδος,
 καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματα ἐγκεχείμεκε Θη-
 βαίοις ὁ Φίλιππος. καὶ πέμπτῃ ἡμέρᾳ εἶναι ταύτην ἐλογίζετο,
 ἀφ' ἧς γεγόνασιν αἱ σπονδαί. ὀγδόη τοίνυν. ἐβδόμη. ἑκτῇ. πέμ-
 πτη. τετράς. αὐτὸ συμβαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. ἔκταν τοῖς
 χρόνοις οἷς ἀπήγγειλον, οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ἐξελέγχονταί σινη-
 γωνισμῶν Φιλίππῳ, καὶ σιναίπιοι γεγονότες ἔτι πάντων Φωκίων
 ὀλέθρου. ἐπὶ τοίνυν τὸ, μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκίᾳ
 ἀλῶναι πολιορκία, μηδὲ ἐκ πρεσβουλῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ

quod alioqui huc ad nos non venissent. se-
 cuta est postea concio, in qua isti omnia
 negocia perdiderunt, mentiundo, et decipi-
 endo vos, decimo sexto Maii. quinto igitur
 die post, etiam vestra decreta Phocensibus
 esse nuntiata colligo. adfuerunt enim Pho-
 censium legati, quibus studio fuit cogno-
 scere, tum quid isti renunciaturi essent, tum
 quid vos decreturi. vigesimo die proponi-
 mus, responsum vestrum Phocensis cogno-
 visse. nam a XVI ad hunc, dies quintus fit,
 posterior igitur est X. IX. VIII. hoc factum
 est foedus, illic perdita et consummata erant
 omnia. unde id perspicitur? XXIII die

concionem vos habebatis in Piraeo de naua-
 libus, venit Dercyllus Chalcide, et vobis
 nunciat Philippum summam rerum commi-
 sisse Thebanis, et quintum eum esse diem
 ponebat, ex quo foedus esset factum. igitur
 VIII. VII. VI. V. IIII. exquisitè convenit,
 ad hunc esse quintum, itaque temporibus
 quibus renunciabant, quibus decernebant,
 omnibus conuincitur, eos collusisse cum Phi-
 lippo, et adiutores fuisse Phocensium inter-
 necionis. iam quod nulla Phocensium vr-
 bium expugnata, aut facto in eam impetu
 vi capta est, sed persuasione funditus omnes
 perierunt, maximo argumento est, id eis ac-
 cidisse

ἔσπευσας πάλιν ἀρδην ἀπολέσθαι, μέγιστον ἐστὶ σημεῖον ἔσθαι διὰ τούτοις πεισθέντας αὐτοὺς, ὡς ὑπὸ Φιλίππου σωθήσονται, ταῦτα παθεῖν· ἔγωγε οὐκ αἰσχύνομαι γινώσκων. Φέρε δὴ μοι καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν τῶν Φωκέων, καὶ τὰ δόγματα, ὑφ' ὧν καθεῖλεν αὐτῶν τὰ τείχη, ἵνα εἰδῆτε, οἷον ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν, οἷον ἔτυχον διὰ τούτοις, τὰς θεοῖς ἐχθρὰς. λέγει. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἀλλὰ μὴ τοίνυν ὑπὸνέχεσθαι παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ φιλία, συμμαχία, βοήθεια· ὧν δὲ ἔτυχον διὰ τούτων, τὸν βοηθῆσαι κωλύσθαι ὑμᾶς ἀκέραια. λέγει. ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἀκέραια, ὧς ἄνδρες Αθλιῶται. ὁμολογία Φιλίππου καὶ Φωκέων φησὶν, ἐχθὴ Θεβαίων καὶ Φωκέων, ἐδὲ Θεσσαλῶν καὶ Φωκέων, ἐδὲ Λοκρῶν, ἐδὲ ἄλλων τῶν παρόντων ἐδενός. καὶ πάλιν, ἀφ' αὐτοῦ τὰς πόλεις φησὶ Φωκέας Φιλίππου, ἐχθὴ Θεβαίους, οὐχὶ Θεσσαλοῖς, ἐδὲ ἄλλω ἐδενί. διὰ τί; ὅτι Φίλιππος ἀπηγγέλλετο πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτων, ἵνα τῇ τῶν Φωκέων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι. τούτω δὲ πάντ' ἐπίσθον, καὶ πρὸς τούτων πάντ' ἐσκόποιον· πρὸς τούτων ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην. λέγει δὲ τὰ πλείονα, καὶ σκοπεῖτε τί πρὸς αὐτοὺς, τί ἐπαθον. ἀρὰ γε ὅμοια, ἢ ἀφ' αὐτῶν, οἷς ἐπὶ ἀπήγγειλε; λέγει. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ. τούτων, ὧς ἄνδρες Αθλιῶται, δεινότερα ἔγεγονεν, ἐδὲ μείζων πρὸς αὐτοὺς

cidisse propterea quod Aeschini crediderunt, se a Philippo conseruatum iri: neque enim illum ignorabant. age, profer mihi et societatem Phocensium, et decreta per quae muros eorum subruit, ut sciatis, qua necessitudine vobiscum coniuncti, qualia pertulerint propter istos sacrilegos. recita. SOCIETAS ATHENIENSIVM ET PHOCENSIVM. coniuncti igitur fuere vobiscum, amicitia, societate, auxilio: quid vero pertulerint propter istum, qui vos opem ferre prohibuit, audite. recita. CONVENTA PHILIPPI ET PHOCENSIVM. auditis Athenienses. conuenta Philippi et Phocensium, inquit, non Thebanorum et Phocensium, nec Thessa-

lorum et Phocensium, nec Locrensiū, nec aliorum qui adfuerunt vilius. et rursus, tradendas esse, inquit, vrbis Philippo, non Thebanis, non Thessalis, non alii cuiquam. quapropter? quia renunciabatur ab istis, Philippum propter Phocensium conseruationem adesse. ei igitur credebant omnia, ad eum omnia referebant, cum eo pacem faciebant. age recita reliqua, considerate quae sperarint, et quae sint perpeffi. nunquid similia et consentanea illis, quae iste renunciavit? recita. DECRETVM AMPHICTYONVM. his, Athenienses, nihil atrocius factum est, nec maius, non modo nostra aetate in Graecia, sed nec, ut opinor, et-

ἐφ' ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν· οἶμαι δ' ἐδ' ἐν τῷ περὶ τὸν χρόνον.
 πηλικύτων μύθοι, καὶ τοιούτων πραγμάτων εἰς ἀνὴρ κύριος Φί-
 λιππος γέγονε διὰ τέτοις, οὗσης τ' Ἀθηναίων πόλεως, ἢ περε-
 σάσαι τῶν Ἑλλήνων πάτριον, καὶ μηδὲν τοιούτον φειορᾶν γιγνώ-
 ρημον. ὃν μὲν τοίνυν τρόπον (4) ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλα-
 σιν, καὶ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων εἶναι ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 τῶν ἔργων αὐτῶν πέπεισται). θεάμα δεινόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 ἐλεεινόν. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορεύομεθα εἰς Δελφούς, ἐξ ἀνάγκης ἦν
 ὁρᾶν ἡμῖν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη φειρη-
 μένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖκα ᾗ, καὶ παιδάκια
 ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκητῆρας ὅλως ᾗ, οὐδ' ἂν εἰς
 ἐφικέας δυνάμει τῷ λόγῳ τῶν ἐκεί κακῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ μὲν,
 ὅππῃ τὴν ἐνδοτίαν ποιεῖ Θεβαῖοις ψῆφον ἐθεντο ἔτοι φεῖ ὑμῶν
 ὑπὲρ ἀνδραποδομῆς περὶθεῖσαν, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω πάντων.
 πῶς ἂν οὐκ οἶδατε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς περὶ τὸν ὑμῶν, εἰ
 λάβοιεν αἰσθῆσιν, ψῆφον ἢ γνώμην θεῶς φεῖ τῶν τοῦ Φωκέων
 ὀλέθρου αἰτίων; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶ καταλεῦσταί τας αὐτοὺς
 ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρεῖς ἔσεας νομίζειν. πῶς γὰρ ὅσον αἰχρὸν,
 μᾶλλον ᾗ τίς ἐστιν ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσηκότας ἡμᾶς τότε,
 καὶ τὴν σώζεσαν φεῖ ἡμῶν ψῆφον θεμελίους, τούτους τῶν ἐναντίων

etiam superiori tempore. tantarum igitur et
 talium rerum vnus homo Philippus potitus
 est per istos: incolumi vrbe Atheniensium,
 cui praeesse Graecis patrium est, et non
 conuiuere, vt quicquam tale perpetretur.
 quemadmodum igitur aerumnosi Phocenses
 interierint, cum ex his decretis videre est,
 tum etiam ex ipsis rebus quae actae sunt.
 quae res spectaculum, Athenienses, crudele
 sunt et miserabile. cum enim nuper Delphos
 proficisceremur, necesse habebamus ea vi-
 dere omnia, aedificia diruta, moenia pro-
 strata, regionem iuuentute desolatam, mu-
 lierculas duntaxat, et paucos puerulos, et
 senes, homines miserandos: denique nemo

VOL. II.

verbis assequi possit ea mala, quae nunc il-
 lic sunt. atqui eos olim contrarium Theba-
 nis pro vobis tulisse suffragium, cum de vr-
 bis excidio ageretur, e vobis ego omnibus
 audio. quod igitur putatis, Athenienses, ma-
 iores vestros, si in vitam redirent, suffragi-
 um aut quam sententiam laturus, de interi-
 tus Phocensium auctoribus? equidem arbi-
 tror, tametsi eos suis manibus lapidassent,
 nullum se commisisse piaculum putaturos.
 qui enim turpe non sit, imo quae maior esse
 turpitudine queat, quam iis, qui nos tum
 conseruarunt, et salutare pro nobis suffra-
 gium tulerunt, contraria per istos acci-
 disse: et neglectos esse, iis acceptis malis,
 qua-

S

τετυχηκέναι διὰ τούτους, καὶ φειδῶσθαι τοιαῦτα πεπονθότας, οἷα οὐδένας ἄλλοι πλὴν Ἑλλήνων; τίς οὖν ὁ τούτων αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; οὐχ οὗτος; πολλὰ μὲν τοίνυν ἂν τις, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον δὴ δαίμονισας τὴν τύχης, εἰκότως τοῦτο μάλιστα ἂν δαίμονισεν ἀπάντων, ὃ, μὰ τὰς θεούς, καὶ τὰς θεάς, ὅτε ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλον, ὅς τις δὴ τύχηκεν ἐφ' ἡμῶν. τὸ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι, καὶ χώραν πολλὴν ὑφ' ἑαυτῷ πεποιῆσθαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ζηλώτῃ μὲν ἐστίν, οἶμαι, καὶ λαμπρῶς πῶς γὰρ οὐ; ἔχοι δ' ἂν τις εἰπεῖν πεπραγμένα καὶ ἐτέρους πολλοῖς. ἀλλ' ἐκείνο ἴδιον, καὶ οὐδενὶ πλὴν ἀπάντων ἄλλω γεγονὸς δὴ τύχημα. τὸ ποῖον; τὸ, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματα αὐτῷ ἐδέησε, πονηροῦ εὐρεῖν, ἢ ἐβόλετο. πῶς γὰρ ἔχ' ἔτοι τῆτοι δικαίως ὑποληφθεῖεν ἂν, εἴγε ἂν ὑπὲρ ὧν αὐτὸς Φίλιππος, τῆλικῶν ὄντων αὐτῷ τῇ διαφόρῃ, ἐκ ἐτόλμα ψάσασθαι, ἔτ' εἰς Ἑπιστολὴν γράψαι ἑδερμίαν, εἰδὲ πρεσβυτὴς εἰδὲς εἶπε τῇ παρ' ἐκείνῃ; ἢ τὰ ταῦτα ἔτοι μιαιώσαντες ἑαυτὰς, ὑμᾶς ὀξυπατάων; καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος, ὃς ὁ Παρμηνίων, δεσπότη διακονοῦντες, καὶ ἐ μέλλοντες μὲν ταῦθ' ὑμῖν ἐνταύξεισθαι, ὅμως τῶθ' ὄροντο, τὸ μὴ δι' αὐτῶν ὑμᾶς ἑξαπατηθῆναι. ὃ ἡ Ἀθηναίων, τὴν ἐλευθερωτάτης πόλεως, πρέσβεις ταχθέντες, ὑμᾶς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῆν ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον, καὶ ἐν οἷς δι-

qualia nulli Graecorum alii acceperunt? quis igitur eorum auctor? quis imposturae artifex? an non iste? cum autem, Athenienses, fortuna Philippi multis sit praedicanda nominibus, tum vero hoc felicissimum ei contigit, quod, ita me dii deaeque omnes ament, haud scio an ulli contigerit nostris temporibus. nam urbis magnas cepisse, et multas nationes subegisse, et eius generis omnia, praedicanda sane sunt, et splendida: quis enim neget? sed eadem, et a multis aliis facta recenseri queant. illam peculiarem, et cum alio nemine omnium communem habet fortunam. quam? quod, cum improbos homines ad suas res conficiendas re-

quireret, improbiore reperit quam voluisset. quis enim istos talis esse non fateatur, siquidem quae nec ipse Philippus, cum eius tanta res ageretur, ementiri audebat, nec in villas inscribere literas, neque legatorum eius ullus dixit, ad ea isti locata sua opera vos deceperunt? ac Antipater quidem et Parmenio, domino inservientes, neque deinceps collocuturi vobiscum, tamen id excogitarunt, ne per se vos deciperemini: isti vero Athenarum, liberrimae civitatis, legati delecti, vos, quos obuios intueri, cum quibus familiariter vivere reliquo vitae tempore necesse habent, et apud quos rationem actorum reddituri erant, vos inquam decipere non dubitarunt.

θυίας ἡμελλον δώσθιν τῶν πεπταγμύων, τέτρε δὲ παλαιὰν ὑπέ-
 σταν. πῶς ἂν οὐδ' ἄνθρωποι κακίαι, ἢ μᾶλλον δ' ἀπονενομημένοι τέτων
 γήρουντο; ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι ἔκ καταρατός ἐστιν ὑφ' ὑμῶν, καὶ
 ἐδὲ ὅσον ὑμῖν ἐδὲ δυσσεβείας ἐστὶ τοιαῦτα ἐψευσμύον αὐτὸν ἀφεί-
 ναι, λέγε τὴν δ' ἄν, ἔκ ἀνάγκῃ λαβὼν τὴν ἐκ τῆς νόμου ταυτὶ
 ΑΡΑ. ταῦθ' ὑπερ ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Αθῆναιοι, καθ' ἑκάστην ἐκκλη-
 σίαν ὁ κήρυξ δ' ἔχει, νόμῳ περὶ πταγμύων, ἔκ ὅταν ἡ βουλὴ κά-
 θῃ, παρ' ἐκείνῃ πάλιν. καὶ ταῦτ' ὅκ ἐνεστὶν εἰπεῖν τέτρω, ὡς ὅκ
 δὲ ἡδ' ὑπογραμμάειν γὰρ ὑμῖν, καὶ ὑποπείων τῇ βουλῇ, αὐτὸς
 ἐξηγᾷτο τὸν νόμον τέτων τῶ κήρυκι. πῶς οὐκ ὅκ ἀτοπον, καὶ
 ὑπερφύεις ἂν πεποιηκότες ὑμεῖς εἴητε, εἰ ἂν ἂν περσάητε,
 μᾶλλον δὲ ἀξίωτε ποιήσκει ὑπερ ὑμῶν ἔκ θεῶν, ταῦτ' αὐτοὶ
 κύριοι γενησμένοι τῆμερον μὴ ποιήσκει. ἀλλ' ὃν ἐκείνοις δ' ἔχει
 ἐξώλη ποιῆν, αὐτὸν, καὶ γῆρας, καὶ οἰκίαν, τέτων ἀφίει αὐτοὶ; μη-
 δαμῶς. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τέτων ἀφίει τοῖς θεοῖς κολάειν
 ὃν δὲ αὐτοὶ λάθῃ, μηκέτ' ἐκείνοις περ τέτρε περσάητε. Εἰς
 τίνυν τέτ' ἀναιδείας, καὶ τόλμης ἤξειν αὐτὸν ἀκῶ, ὡς πάλιν
 τῶν πεπεταγμύων ἐκσάντα, ὃν ἀπὴ γείλῃ, ὃν ὑπερχει, ὃν πε-
 φενάκει τὴν πόλιν, ὡς περ ὃν ἄλλοις πῶ κενόμυον, καὶ ὅκ ἐν
 ὑμῖν τοῖς πάντ' εἰδόσι, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκίων,
 εἶθ' Ἡγησίωπε κατηγορήσθιν. ἐστὶ ἢ ταῦτα γέλως, μᾶλλον ἢ ἀ-

bitarunt. quo pacto homines vlli improbio-
 res aut profligatioris esse queant? ut autem
 sciatis, eum a vobis diris etiam imprecatio-
 nibus esse obligatum, et nefas esse vobis et
 impium, talia mentitum absolueret, recita
 deuotionem, et lege: eam cape quae hac
 lege continetur. DEVOTIO. haec pro vobis,
 Athenienses, in singulis concionibus praeco
 vota facit, mandata legibus, et cum senatus
 confedit, apud eum repetit. neque iste se
 haec ignorare potest dicere: dum enim scri-
 ptioni apud vos daret operam, et senatui in-
 seruiret, ipse legem hanc praconi enarra-
 bat. an non igitur absurdum quiddam, et
 rerum naturae contrarium faceretis, si, quae

mandatis, imo quae petitis, ut dii vestram
 vicem exsequantur, ea cum hodie in vestra-
 pte manu sint, non facietis: sed quem ab illis
 male pordi optatis, ipsum, et genus, et fami-
 liam eius, eum ipsi absoluetis? nequaquam.
 nam qui vos fefellerit, eum diis puniendum
 relinquit: quem vero ipsi deprehenderitis,
 de eo nihil iam illis mandatote. Eo autem
 impudentiae et audaciae venturum eum esse
 audio, ut, omnibus actis cedens, quae re-
 nunciavit, quae pollicitus est, per quae rem-
 publicam decepit, tanquam apud alios quos-
 piam iudicium exerceatur, non apud vos
 qui omnia nostis, primum Lacedaemonios,
 deinde Phocenses, denique Hegesippum sit
 S 2 accu-

ναιχωπία δεινή. ὅσα γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ Ἐγχεσίππου, ἢ ὡς Πρῶξενον ἐχ' ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὅ, τι ἂν δὴ ποιεῖ αὐτῶν κατηγορεῖ, πάντα δήπου ταῦτα περὶ Ἐὐδοῦ πρέσβος τούτους δούρ' ἤκην, ἐπέπρακτο· καὶ οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ τὰς Φωκέας σώζειν. ὥς τις φησιν; Αἰχίνης αὐτὸς ἔτοσί. ἐ γὰρ ὡς, εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους, ἐδ' ὡς, εἰ μὴ Πρῶξενον ἐχ' ὑπεδέξαντο, ἐδ' ὡς, εἰ μὴ δι' Ἐγχεσίππον, ἐδ' ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸ, ὅτι τὸ, ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς, ἐχ' ἔτω τότε ἀπήγειλεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὑπερβὰς διαρρήδην ἤκην ἔφη πεπεικῶς Φίλιππον, Φωκέας σώζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῖν τὰ πρᾶγματα οἰκεῖα ποιεῖν, ταῦτα πεπραγμένα, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, διὰ ταῦτα χεῖμαθ' ἑαυτῷ τὰς Θηβαίους ἴπικεκηρυχέναι. μὴ τοίνυν ἂν περὶ Ἐὐδοῦ ἀπαγγεῖλαι ταῦτα ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῶσιν, ἀκείει, μηδὲ ἀνέχεσθαι, μηδὲ κατηγορεῖν ἑᾶτε Φωκέων, ὡς πονηροί. ἐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν ποιεῖ ἐσώσαι, ἐδὲ τὰς κατὰ κράτος Εὐβοίας τετρασί, ἐδὲ ἄλλους πολλούς· ἀλλ' ὅτι συμφέρειν ἡμῶν, σῶς εἶναι, τῇ πόλει, ὥσπερ Φωκέας νυνί. καὶ τί, τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου πινὸς ἀνδρώπυ, μὴ τὰς περὶ τὰς λόγους ἔξαμαρτόντων, οὐκ ἀπέβη τὰ περὶ ὑμᾶς ὑπὸ τὰς τότε ρηθέντων· τὰτ' ἐρωτᾶτε.

accusaturus. quae quidem ridicula sunt, vel summae potius sunt impudentiae. quae enim nunc dicet de Phocensibus, aut Lacedaemoniis, aut Hegesippo, aut de Proxeno non recepto ab eis, aut de impietate eorum, aut quocunque nomine eos accusabit, ea certe facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc venissent: neque obstabant, quo minus Phocenses conseruarentur, quo auctore? isthoc ipso Aeschine. neque enim si absque Lacedaemoniis esset, neque si Proxenum non repulissent, neque si per Hegesippum non stetisset, neque si hoc vel illud non impedisset, conseruatum iri Phocensis, non ita tum renunciauit: sed his omnibus praeteritis, se aduenire verbis disertis dixit, ac

persuasisse Philippo, ut Phocensis conseruaret, ut Boeotiae urbis instauraret, ut vestrae auctoritati negotia committeret, ea statim confectum iri intra biduum, aut triduum, propterea se a Thebanis proscriptum, promissa interfectori pecunia. ne igitur ea quae ante istius renunciationem vel a Lacedaemoniis facta fuerunt, vel a Phocensibus, audiat, aut patiamini, neque Phocensium accusare improbitatem finatis. neque enim Lacedaemonios olim propter virtutem eorum conseruastis, neque execrandos illos Euboenfis, neque alios multos: sed quod eos esse incolumis, e republica erat, ut etiam nunc Phocensis. et quid Phocenses, aut Lacedaemonii, aut vos, aut alii aliqui mortales deliquerint

ἔ γὰρ ἔξει δαῖσα. πέντε γὰρ γεγονάσιν ἡμέραι μόνα, ἐν αἷς
 ὅδ' ἀπήγειλε τὰ ψυδῆ· ὑμεῖς ἐπισύσατε· ὦ Φωκεῖς ἐπύθον-
 το· ἐνέδωκαν ἑαυτὰς· ἀπώλοντο. ὅθεν, οἶμαι, καὶ δηλὸν ἐστὶ σαφὲς,
 ὅτι πᾶσα ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκαυάθη ἔπειτα τῆς Φωκέας ὀλέ-
 θρου. ὃν μὲν γὰρ χρόνον ἔχ' οἷός τ' ἦν εἰλθεῖν ὁ Φίλιππος διὰ
 τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν ᾧ στρατεύει, τῆς Λακεδαιμονίους μετεπέμ-
 πειο, πάντα τὰ πρᾶγματα ὑποχόρην· πρᾶξεν ἐκείνοις, ἵνα
 μὴ δι' ὑμῶν αὐτὰς ὦ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται· ἐπειδὴ δὲ ἦκεν εἰς
 Φύλας, ὦ Λακεδαιμόνιοι δι' αἰδομένους τὴν ἐνεδραν ὑπεχώρη-
 σαν, τῆτον αὖτε προκαθῆκεν ἑξαπαλᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν
 αἰδομένων, ὅτι Θεβαίους τὰ πρᾶγματα πρᾶξει, εἰς χρόνους, ἔ-
 πόλεμον, καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ, τῶν μὲν Φωκῶν ἀμυνομένων, ὑμῶν
 δὲ βοηθοῦντων, ἀλλ' ἀκονιτὶ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῶν ποιήσονται. ὅπως καὶ
 γέγονε. μὴ οὖν ὅτι καὶ Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε
 Φίλιππος, διὰ ταῦθ' ὦν ὑμᾶς ὅδ' ἐξηπάτησε, μὴ δότω δίκην.
 ἔ γ' δίκαιον. Ἄν τοίνυν ἀντὶ Φωκῶν, καὶ Πυλῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 ἀπολωλότων, Χερρόνησος ὡς φείεσθαι τῇ πόλει λέγῃ, πρὸς Διὸς
 ἔειπὼν, μὴ ἀποδέξησθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήδ' ὑπομείνητε,
 πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε, καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὀνειδῶ-
 προκατασκευασθῆναι τῇ πόλει· ὡς ἄρα ὑμεῖς τῶν ἰδίων πεκτημά-

liquerint post istius verba, quo minus eius orationem euentus sequeretur, id rogitate. neque enim ostendere potest. nam. quinque dies duntaxat intercesserunt, in quibus iste falsa renunciauit: vos credidistis: Phocenses audiuerunt: se dediderunt: perierunt. unde opinor etiam manifeste patet, omnem imposturam et fraudem fuisse instructam in Phocensium interitum. quo enim tempore Philippus venire non poterat propter pacem, sed sese comparabat, Lacedaemonios accersebat, se facturum eis esse omnia pollicitus, ne eos sibi Phocenses, vobis intercessoribus, conciliarent: postquam autem venerat in Pylas, et Lacedaemonii, animaduersis insidiis, recesserant, rursus istum praemisit ad vos

decipiendos, ne iterum, vobis intelligentibus eum Thebanorum agere negotium, tempus terere, et bellum gerere cogeretur, tum Phocensibus se defendentibus, tum vobis opem illis ferentibus, sed ut citra pulveris tactum (quod aiunt) omnia conficeret. idque factum est. non igitur quod et Lacedaemonios et Phocensis decepit Philippus, propterea isto se vobis impune illulisse postulet, neque enim aequum est. Quod si pro Phocensibus, et Pylis, et aliis rebus quae perierunt, Chersonesum superesse reipublicae dixerit, per deos vos obsecro, iudices, ne admittatis, neque patiamini, ut ad legationis iniurias etiam ex defensione probum civitati concilietur: vos, ut aliquid priuati eriperetis

τῶν ὑπεξαίρουμένων, τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν προήκαδε. ἔ γ' ἐποίησατε τῆτο, ἀλλ' ἤδη τ' εἰρήνης γεγονίας, καὶ τ' Χερρόνησον σῶας ἔσσης, τέταρτος μῆνας ὅλοις ἐσώζοντο. Φωκέας τὰς ὕστερον ἢ τὴν τέττα ψευδολογία, μὴ ταύτ' ὕστερον αὐτὰς ἀπώλεσεν, ἐξαπατήσασα ὑμᾶς. εἴτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερρόνησον ἔσαν διδρῆσαι, ἢ τότε. πότερον γ' ἀπορώτερον ἂν δίκλῳ ἔδωκε Φίλιππος ἐξαμαρτῶν εἰς αὐτήν, πρὶν τέττων τί τ' πόλεως προλαβεῖν, ἢ νυνί; ἐγὼ μὲν οἶμαι τότε πολλῶ. τίς οὖν ἢ ταύτης περικοπία, τῶν φόβων ἀφρημενῶν, καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἔβλαπθέντων αὐτὴν ἀδικῆσαι; Ἐπὶ τοίνυν, καὶ τοιούτων τι μέλλειν αὐτὸν ἀκῶα λείπει, ὅτι θαυμάζει, τί δήποτε Δημοσθένης μὲν αὐτὸς κατηγορεῖ, Φωκέων δ' ἐδείξ. ὥς δὴ τῆτ' ἔχει, βέλπον προλαβεῖν παρ' ἐμῶ. Φωκέων τῶν ἐκπεπρωκότων. μὲν οἶμαι, βέλπτοις ἐμελειώτατοι, φυγάδες γενημενῶν, καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγασσι, καὶ ἐδείξ ἂν αὐτῶν ἐβλήσκειν, ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων, ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέειν. ἢ μὴδοποιῶν ἀνδρὶ δειροῦ ποιοῦντες, τὸν δῶσαντα οὐκ ἔχουσιν ἑαυτοῖς. οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἂν ἔδωκα ἐδενί ἐδέν, ὥς μοι πρῶτα δότας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασιν ἢ γ' ἀλήθεια, καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς βοᾶ. ἀλλὰ μὴν, ὅ, τε δῆμος ὁ τῶν Φωκέων, ἔτω κακῶς ἐλεεινῶς δάκει, ὥς τε μὴ περὶ ἔ κατηγορεῖν ἐκάστω τὰς Ἀθήνησιν διδύνας εἶναι

peretis, fociorum salutem neglexisse. neque enim ita fecistis, sed pace iam facta, et Chersoneso incolumi, quatuor totos mensis post salui fuere Phocenses; sed istius mendacia, quibus vos in fraudem illexit, eos, his actis demum, perdiderunt. deinde Chersonesum nunc etiam in maiore versari periculo, quam tum, reperietis. vtrum enim facilius fuisset vlcisci Philippum, si quid in eam commisisset, antequam horum aliquid reipublicae praeipperuisset, an nunc? equidem opinor tum fuisse longe facilius. quae igitur eius est provinciae nunc praerogativa, adempto metu et periculis ei, qui illam sit affecturus iniuria? Iam etiam tale quiddam

eum esse dicturum audio, mirari se, cur a Demosthene accusetur, a Phocensium autem nemine. quod cuiusmodi sit, in primis ex me audire praestat. Phocensium optimi quique et modestissimi, extorres facti, et ad hunc modum tractati, ocium nimirum agunt, neque quisquam eorum propter rempublicam priuatas suscipere velit inimicitias: qui vero nihil sine pecunia facturi sint, si praebitorum non habent. neque enim ego cuiquam quicquam dederim, ut hic mihi assistentes elamitarent, qualia perpeffi essent: veritas enim et res ipsa clamat. cum populo autem Phocensium, adeo male et miserabiliter agitur, ut iam eis non laborandum sit de accusandis

τὸν λόγον, ἀλλ' εἰ δαλύνειν, καὶ τεθῆναι τῷ φόβῳ, καὶ τὰς Θηβαίοις, καὶ τὰς Φιλίππων ξένοις, εἰς ἀναγκάζον^τ πρέφειν, διωκισμῶν καὶ κώμας, καὶ παρηρημῶν τὰ ὄπλα. μὴ δὴ ταῦτα λέγειν αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' ὥς οὐκ ἀπολώλασι Φωκεῖς δεικνύναι, ἢ ὥς εἰς ὑπέρχου σῶσαι αὐτὰς Φιλίππων. τὸτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐδυναί, τί πέπρακ^τ; τί ἀπώλειας; εἰ μὲν ἀληθῆ, σῶζε· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην δός. εἰ δὲ μὴ πάρεσι Φωκεῖς, τί τὸτο; ἔγω γὰρ διέθηναι αὐτὰς, οἶμαι, τὸ μέγεθός, ὥς τε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τὰς ἐχθρὰς ἀμύνεσθαι δύνασθαι. Καὶ μὲν, ὅτι χωρὶς τῆς ἄλλης αἰχμῆς καὶ ἀδοξίας, ἣν τὰ πεπραγμῶν ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεσῶσιν ἐκ τέτων τὴν πόλιν, ῥάδιον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ, καὶ τῷ κυρείῳ εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε ἀπὸ Θηβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν, καὶ τὸ μηδέπο^τ αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς Πελοπόννησον, μηδ' εἰς Εὐβοίαν, μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν Φιλίππων, μηδ' εἰς Θηβαίους; ταῦτί μιν μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀσφάλειαν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει, ταῖς τέτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις περιείλες, περιήκαθ' ὑμεῖς· καὶ τελευτισμένῳ ὅπλῳ, ἐκ πολέμου συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλας συμμαχίας ἀνδρῶν, καὶ χώρα πολλήν, περιείδετε ἀνασπαθῆσαι. καὶ μαλαίᾳ μὲν ἢ περὶ τὴν βοήθειαν εἰς Πύλας ὑμῖν γέγονεν, ἣν μὲν πλείονων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποίησατε, εἰάν

sandis rationibus Athenis perperam redditis, sed de eo, ne seruiant, et metu emoriantur tum Thebanorum, tum Philippi militum, quos alere coguntur, in vicos redacti, et armis spoliati. ne igitur ista eum dicere sinite, sed, aut non periisse Phocensis, ostendere iubete, aut se non promississe, Philippum eos conservaturum. nam haec sunt legationis rationes, quid actum est? quid renunciasti? si vera, absoluitur, sin falsa, dato poenas. quod si Phocenses non adsunt, quid tum? sic enim tractasti eos, pro tua quidem parte, ut nec amicis opitulari, nec inimicos ulcisci possint. Iam praeter dedecus et ignominiam, quae in actis insunt, etiam magna ex his orta esse

reipublicae pericula, ostendi facile potest. quis enim vestrum ignorat, Phocensi bello, dum Phocenses Pylas tenerent, nec a Thebanis quicquam vobis fuisse metuendum, nec vel in Peloponnesum, vel in Euboeam, vel in Atticam venturum fuisse Philippum, aut Thebanos? eam igitur securitatem, quae et a loco et rebus ipsis reipublicae suppetebat, istorum fraudibus et mendaciis circumuenti, vos amisistis; atque armis, et bello perpetuo, et magnis urbibus sociorum hominum, et amplo agro munitam passi estis everti. itaque frustra priora auxilia in Pylas missa sunt, quae amplius ducentis talentis vobis constiterunt, si etiam priuatos eorum, qui expe-

λογίσθε τὰς ἰδίας δαπάνας τῶν στρατομαρτύρων· μάταια δὲ καὶ αἱ καὶ Θηβαίων ἐλπίδες. ὁ γὰρ πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν ὅδ' ὑπογένηκε Φιλίππῳ, πλείων ὕβρις ὥς ἀληθῶς ἔχει καὶ τὴν πόλεως, καὶ καὶ πάντων ὑμῶν, τῶν ἀκέραιέ με· ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἐγνωκότ' ὁ ξαρχῆς ὁ Φιλίππου πάνθ' ἅπας προήρητο ποιεῖν, ὅδ' ἀπαγείλας τὰνδουτῖα, καὶ φθνευρὸς ὁπιδείξας ὑμᾶς ἐχὶ βελοναῖς, ὑμῖν μὲν τὴν ἐχθρὰν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω, Φιλίππῳ γὰρ τὴν χάριν πεποίηκε. πῶς ἂν ἐν ὑβριστικώτερον ἀνθρώπῳ ὑμῖν ἐχρήσατο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τοῦ Διοφάντη, καὶ τὸ ὁ Καλλισθένης, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσιῶν καὶ ἐπαίνων ἡξίσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις· ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ τῶν παρεκρέσθη, παῖδας καὶ γυναικάς ἐκ τῶν ἀγρῶν μέλοκομίζετε, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐντὸς τείχεος θύειν ἐψηφίζεσθε, εἰρήνης ἔσης. ὁ καὶ θαυμάζω, εἰ τὸν μηδὲ τὸς θεῶς, καθ' ὃ πᾶτερον ἦν, πρῶτον ποιήσονται, τῶτον ἀτιμώρητον ἀφήσει· λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. τὰτα μὲν τότε ἄξια, ὧ ἄνδρες Αθιναῖοι, τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσασθε. λέγε δὴ τὰ καὶ ταῦτα. ΨΗΦΙΣΜΑ. τὰτα τότε ἐψηφίξεσθ' ἡμεῖς διὰ τούτους, ὅτι ὁπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἔτε καταρχὰς ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν, ἔθ' ὕστερον ἐγράψαι περὶ ἐνέες

expeditioni interfuerunt, sumptus supputetis: inanis etiam spes est, quam de viciscendis Thebanis conceperatis. quod autem omnium, cum multa et acerba ea sint, in quibus iste Philippo inferuit, et in rempublicam et in vos omnis, contumeliosissimum est, id ex me audite. cum Philippus ab initio constitisset, omnia quae decreuerat praestare Thebanis, iste contrario nunciato, vestraque auersatione declarata, et vobis inimicitias Thebanorum auxit, et gratiam Philippo. quis igitur mortalium insolentius agere vobiscum potuisset? cape decretum Diophanthi et Callisthenis, et recita, ut sciatis, cum officio fungeremini, supplicationes de-

cretas, et laudationibus affectos esse vos, et a civibus vestris, et ab aliis: postquam autem isti vos deceperint, vos liberos et uxores ex agris in urbem transtulisse, et sacra Herculis, cum pax esset, intra moenia facienda decreuisse. id quod miror, si eum, per quem deos patrio ritu colere non licuit, impune dimittetis. recita decretum. DECRETUM. haec igitur olim e dignitate rerum gestarum decreuistis. age et recita et ea quae sequuntur. DECRETUM. haec tum vos decreuistis, ab istis impulsis, cum ea spe initio neque pacem fecissetis, neque societatem iniissetis, neque post cum adducti estis, ut posteros etiam scripto complecteremini; sed tanquam mira-

αὐτὴν καὶ τοῖς ἐκγόνοις· ἀλλ' ὡς θαυμάσια ἡλικα πεισόμενοι
 διὰ τέρας ἀγαθὰ. Ἐ μὴν καὶ μὴ ταῦτα ὅσακις πρὸς Πορθμῶ,
 ἢ πρὸς Μεγάρῳ ἀκρόντες διώκουν Φιλίππου ἔξῃνοι, ἐθορυ-
 βήσῃτε, πρὸς τὴν Ἰπρίσασθε. καὶ τοίνυν εἰ μὴ πῶς τῆς Ἀθητικῆς Ἰπ-
 βαίνῃ, δεῖ σκοπεῖν, καὶ δεῖ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' εἰ διὰ τέρας Ἰξυσία γέ-
 γονεν αὐτῷ τῷ ὅταν βέλῃ ποιῆσαι, τῷ ὅρῳ, καὶ πρὸς ἐκείνο
 τὸ δεινὸν βλέπῃ, καὶ τὸν αἶπον, καὶ τὸν ἀσπιδουάσαντα τὴν Ἰξυσίαν
 ταύτῃ ἐκείνῳ, μισεῖν καὶ πρῶτον. Οἶδα τοίνυν ὅτι οὐ μὲν
 ὑπερὶ τῶν κατηγορημάτων αὐτῷ λόγους Αἰσχίνης φέρεται· βου-
 λόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πραγμάτων ἀπάγει,
 διέξεισιν, ἡλικα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ
 τῷ πόλεμῳ ἐκ τῆς πολέμου κακὰ, καὶ ὅπως ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ
 τοιαῦτα ἀπολογήσεται. ἐπεὶ δὲ ταῦτα πάντα κατηγορήματα τέ-
 του. εἰ γὰρ ἢ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων, καὶ
 πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες ἔτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διέ-
 σθηκαν; τί δέ; καὶ τεινέρις τελαχόσια, ἔσονται ταῦτα, καὶ κλήμαθ'
 ὑμῖν φείεσι, καὶ φείεσθαι διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ
 ταῦτα, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πρά-
 γματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν ὑποσώτερα πολλὰ, καὶ κατὰσπιδούσας

mirabilia nescio quae propter istos bona per-
 cepturi. quoties autem etiam post, audien-
 tes Philippi exercitum ad Porthmum aut ad
 Megara esse, tumultuati sitis, scitis omnes.
 non igitur hoc spectandum est, aut cessan-
 dum, etiam si nondum Atticam inuadit, sed
 illud videndum, an per istos potestas id fa-
 ciendi data ei sit, quando libitum fuerit, et
 illa calamitas respicienda, et auctor et in-
 structor illius potestatis odio prosequendus
 et vlciscendus. Equidem scio Aeschinem
 ad accusationem nihil esse responsurum: sed,
 quo vos quam longissime a causa abducatur,
 commemoraturum, quantum vniuersi mor-
 tales commodorum ex pace percipiant, con-

Vol. II.

tra quas e bello clades, ac denique lauda-
 tionem pacis, defensionis loco allaturum.
 sunt autem ea omnia cum eius criminatione
 coniuncta. nam si pax, quae aliis tot bono-
 rum causa est, tot negotiorum et tantae
 perturbationis causa nobis exstitit, quid tan-
 dem dici conueniet, nisi istos muneribus
 acceptis, rem suapte natura bonam male
 corrupisse? quid vero? an non triremes
 trecentae, et armamenta illarum, et pecu-
 niae vobis supersunt, et supererunt propter
 pacem? fortasse dicat. vobis autem contra
 ita sentiendum est, etiam Philippi opes ea
 pace multo auctiores esse factas, et appa-
 tu armorum, et prouincijs, et redditibus, quos
 ille

T

ὀπλων, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἱ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλα· γεγόνασι δὲ καὶ ἡμῖν πινές· ἡ δὲ γε τῇ πραγματείᾳ κατὰ σπουδὴν καὶ τῇ συμμαχίᾳ, δι' ἧν ἡ αὐτοῖς ἢ τοῖς κρείττοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες κέκληται, ἡ μὲν ἡμετέρα, πρᾶξις ὑπὸ τέτων, ὑπόλωλε, καὶ γέγονεν ἀσθενής, ἡ δὲ ἐκείνων φόβος καὶ μείζων πολλῶ. εἰ δὲ δικαίον, ἐκείνῳ μὲν ἀμφοτέρω ἡγεῖσθαι διὰ τέτοις, καὶ τὰ τῶν συμμαχίᾳ, καὶ τὰ τῶν προσόδων ἡμῖν δὲ, ἀδικαίως ἂν ὑπερχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα ἀντ' ὧν ἀπέδοντο εἴτοι λογίζεσθαι. εἰ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν· εἰ δὲ πολλὰ δέ· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκείνῳ δὲ τέτοις ἂν προσίῃ, εἰ μὴ διὰ τέτες. ὅλως δὲ, ὡς ἄνθρωποι Αἰθιωῶτες, καὶ δικαίον δήπερ φήσαι' ἂν εἶναι, μήτ', εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβηκότα ἐκ τῆ πόλεως, μηδενὸς δὲ Αἰθίως αἰετὸς τέτων, εἰς τοῦτον ἐλθεῖν τιλὸν ὀργήν, μήτ', εἴπε τῶν δεούτων πέπρακ'· δι' ἄλλον πᾶν, τέτο σῶσαι τέτονι· ἀλλ' ὅσων εἴδ' αἰτίῃ σκεψάμενοι, εἰ χάριν, ἂν ταύτης ἀξιῖται ἢ, καὶ τέτονι ὀργήν, ἂν τοιαῦτα φαίνονται πεποιηκώς, ποιῶσθε. πῶς οὐκ αἰσέσειε ταῦτα δικαίως; εἰ μὴ πᾶσι ἅμα εἴτε ταραχῇ αὐτὸν, τὰ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πρὸς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτὸ σκοπεῖτε. οἶον, ἢν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον. ἢν. ὅντα δὲ ἐγκαλεῖ τις

ille nactus est ingentis: accesserunt et nobis aliqui, sed tamen rerum gerendarum apparatus, et sociorum, quo omnes aut sibimet ipsis, aut potentioribus opes parant, ac tenent, noster quidem ab isto venditus, perit et debilitatus est, illius autem, formidabilis est factus, et multo maior. non igitur aequum est, illi utraque esse aucta per istos, et societates, et redditus: nobis ea quae propter pacem merito teneremus, istorum corruptelis aestimari. non enim haec pro illis recepimus, neque multis verbis est opus; sed et haec eodem modo teneremus, et illa si absque istis esset, accessissent. illud autem, Athenienses, omnino assentiemini, etiam si

multa et graua mala reipublicae acciderint, eorum autem nullius auctor sit Aeschines, non esse iustum, ut in eum saeuatur, nec si quid per aliquem alium bene gestum est, ut illud eum tueatur; sed quarum iste rerum sit auctor, cogitabitis, eique et gratiam, si dignus videbitur, referetis, et contra, si commuerit, succensetis. haec igitur quomodo recte deprehendetis? si eum non omnia simul commiscere patiemini, ducum scelera, bellum gestum cum Philippo, commoda pacis, sed si singula per se considerabitis. quod genus est: fuit nobis bellum cum Philippo. hic, nunquis accusat Aeschinem? vult ne aliquis eum postulare de rebus in bello gestis?

Αἰσχίνῃ; βούλει αὖ τις τῆτου κατηγορεῖν τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ
 πρῶτον; εἰς. ἔκουσ' οὖν τοῦ τῶν γε ἀφῆται, καὶ εἰδὲν αὐ-
 τὸν δεῖ λέγειν. τοῦ γὰρ τῶν ἀμφισβητημένων, καὶ οὗ μάλιστα
 παρέχεσθαι, καὶ τὰ τεκμήρια δεῖ λέγειν τὸν φεύγοντα, καὶ τὰ ὁμο-
 λογούμενα ἀπολογούμενον, ὅπως τοῖνυν τὰ τοῦ τοῦ
 πολέμου μηδὲν ἐρεῖς. εἰδὲς γὰρ εἰδὲν αἰτιάται σε τοῦ αὐτοῦ. μὴ
 ταῦτα δὲ εἰρήνην τινὲς ἡμᾶς ἐπεισαν ποιήσας. ἐπειδή μιν πρέ-
 σβεις ἐπέμψαμεν ἡγάγον ἔτοι δόρυ οὗ πομπηφόρους τὴν εἰ-
 ρήνην. πάλιν οὐταῦθα τοῦ τῶν μέμφεται τις Αἰσχίνῃ; φησι
 τις εἰσηγήσας τῆτον εἰρήνην, ἢ ἀδικεῖν, ὅτι δεῦρ' ἡγάγε τὰς ποι-
 ητομέρους; εἰς. ἔκουσ' εἰδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ὅτι ποιήσας τὴν πόλιν
 εἰρηνεύει, εἰδὲν αὐτὸν λεγέον. καὶ γὰρ οὗ αἰπὸν. τί οὐκ, ἀνδρῶπε,
 λέγεις, εἰ τις ἐργιστό με, καὶ πόθεν ἀρχὴ κατηγορεῖν; ὅθεν, ὡς ἄνδρες
 Αθηναῖοι, βελδομέρων ὑμῶν, οὐ τοῦ ὅτι ποιήσας εἰρήνην, ἢ μή-
 ἐδέδοκτο γὰρ ἡδὴ τῆτό γε ἀλλ' ὑπὲρ ὅτι ποίαν τινα. τοῖς γὰρ τὰ
 δίκαια γράφουσιν ἀντιπῶν, τῷ μισθῷ γράφοντι συνεῖπε, δῶρα
 λαβὼν. καὶ μὴ ταῦτα ὅτι τὰς ὁρκοὺς αἰρεθείς, ὡς μὲν ὑμεῖς πρὸς
 ἐτάξαι, εἰδομένου ἐποίησε, τὰς δὲ ὅτι ὅτι πολέμου διασωθέντας
 ἀπώλεσε τῷ συμμάχων, καὶ πηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλικα οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ἀλλ' ὅτι πώποτε, ἔτε πρῶτον, καὶ ὅτι ὕστερον. τὸ μὲν γὰρ

stis? nemo. proinde horum eum absolute, neque ad haec eum respondere necesse est. nam in controuersis et testes producendi, et argumenta proferenda sunt reo, non iis defendendis quae in confesso sunt, facienda impostura. caue igitur quicquam de bello dicas: nemo enim de eo quicquam te accusat. postea quidam nobis suaserunt pacem: persuaserunt: legatos misimus: adduxerunt illi huc eos qui pacem facturi essent, hic iterum, nunquis ea de re culpat Aeschinem? asserit aliquis eum pacis auctorem, aut deliquisse, qui legatos ea gratia missos huc adduxerit? nemo. proinde nec de pace facta a republica quicquam est dicendum,

neque enim iste auctor eius est. si quis autem roget, quid igitur dicis homo? et unde primordia capis accusandi? inde, Athenienses, cum vobis deliberantibus, non vtrum pax facienda esset, nec ne (nam id quidem iam decretum erat) sed de eo qualis ea esse deberet. iusta enim decernentibus refragatus, mercede decernenti suffragatus est, largitionibus corruptus; deinde ad iusiurandum exigendum delectus, nec de mandatis vestris quicquam egit, et socios, qui e bello euaserant, perdidit, et tanta est e mentibus, quanta nemo alius vnquam mortalium, neque ante, neque post. nam ab initio eo usque dum permisum Philippo est agere de pacis

Ἰξάρχης ἄρχει ἔργον τοχῆν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτισ-
φῶν καὶ Αἰσιόδημος πρὶν δόχην τὴν πρώτην ἐφεργν ἔφεναισιν
ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ πρᾶττεν ἤδη τὰ πρᾶγματα ἦκε, Φιλοκράτης καὶ
τούτῳ παρέδωκαν. δεξάμενοι δὲ οὗτοι, πᾶσι ἀπώλεσαν. εἴτ'
ἐπειδὴ δὲ λόγον αὐτὸν ἐδίκην ὑπέχειν τῷ πεπραγμένῳ, ὦν,
οἶμαι, πᾶσι ἐργῶν ἔδει, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ γραμματεὺς, ὡς ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης κεινόμενος ἀπολογήσεσθαι, ἔχοντα πλείονων ἢ κατῳρεῖ
τίς αὐτῶν, δὲ λόγον μὲν γὰρ τῷτό γε ἀλλ' ὅρα τῷ, ὅτι ἐν
μὲν τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν πεπραγμένοις, ἀγαθὸν μὲν ἔδεν εἶναι, ἀπὸ
ταῦτα δὲ τὰ δεικνύμενα, ἢ δὲ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία, ἐπεὶ μὴδὲν
ἄλλο, τῷνομα γοῦν ἔχει Φιλόνεικτον. ἢν δέδοικα μὲν, ὡς ἄν-
δρες Αθῆναιοι, δέδοικα, μὴ λελήθαμεν ὥσπερ ὁ δανειζόμενος
ἐπὶ πολλῷ ἀγῶνι. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς, καὶ τὸ βέβαιον, ἔτοι-
μα ἔδοσαν, Φωκίας καὶ Πύλας· ἐμὴν δὲ τῷτόν γε Ἰξάρχης ἐποι-
ησάμεθα. ἀλλ' ἀτοπὸν μὲν εἶναι ὁ μέλλων λέγειν, ἀληθὲς δὲ πάντως.
εἰ γὰρ τις ὡς ἀληθῶς χαίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς, ὧν κατῳ-
γοῦσιν ἀπὸντες, χάριν αὐτοῖς ἔχεται. εἰ γὰρ ἐκείνοι, ὡς ὑμεῖς
ἐβόλεσθε, ἐπολέμοι, ἐπὶ ὀνόματι εἰρήνης ἀν' ὑμεῖς ἠνέχεσθε. εἰ-
ρήνη μὲν οὖν δι' ἐκείνοις, ἐπικίνδυνος δὲ, καὶ σφαλερὰ, καὶ ἀπίστος,
διὰ τῶντοις γέγονε δωροδοκία. εἰρήνη δὲ, εἰρήνη αὐτὸν τῶν

pacis condicionibus, Ctesipho et Aristodemus primum initium fecerunt imposturae: postquam autem iam eo ventum fuit, ut res gerenda esset, eam Philocrati et isti tradiderunt; qui ea suscepta, omnia perdiderunt. et postquam rationes actorum referendae sunt, iste homo, veterator nimirum et diis iniustus, et scriba, ita se defendet scilicet, quasi de pace agatur, non ut de pluribus quam accusatur, respondeat (nam ea quidem infania esset) sed illud videt, in suis actis non modo nihil esse boni, sed etiam scelera inesse omnia, pacis autem defensionem, ut nihil aliud, nomen saltem habere plausibile, quam, vereor Athenienses, vereor,

ne fero, ut debitores, magno cum fœnore nos agere intelligamus. eius enim securitatem et firmitatem isti prodiderunt, Phocensis et Pylas, non tamen propter istum, eam initio fecimus. quanquam autem id quod dicam absurdum, verum tamen omnino est. si quis re vera pace gaudet, ducibus, quos omnes culpant, gratiam habeat. nam si illi, ut volebatis, bellum administrassent, vos nec nomen pacis tolerassetis. pax igitur per illos, periculosa et lubrica et infida pax per istos facta est corruptos largitionibus. repellite igitur, repellite eum a disputatione de pace, et in disputationem de actis compellite. non de pace accusatur
Ae-

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, εἰς ᾗ τὰς ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἐμ-
βιβάζετε. ἔ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κείνης, ἔ· ἀλλ' ἡ εἰρήνη,
δι' Αἰσχίνην διαβέβληται. σημεῖον δέ· εἰ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη ἐγγεγόνει,
μηδὲν δὲ ὕστερον ἐξηπάτησε ὑμεῖς, μηδὲ ἀπολώλει τῶν συμμά-
χων μηδεὶς, τίνα δυνάμεων ἐλύπησεν ἂν ἡ εἰρήνη, ἔξω δ' ἀδόξως
γεγνηῶς; καὶ τοι καὶ τέττε συναίπῃ ὅττι συναίπων Φιλοκρά-
ται· ἀλλὰ ἀνήκεσόν γε ἔδεν ἂν ἦν γεγονός· νυνὶ δὲ, οἶμαι, πολ-
λῶν ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἵπῃ ὅττι. Οἱ μὲν τοίνυν αἰχρῶς καὶ
κακῶς πρῶτα ταῦτα ὑπὸ τέτων ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται, οἶμαι
πρῶτας ὑμᾶς εἰδέναι· ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοσῶτον ἀπέχω
δ' συκοφαντίαν πρὸς τοῖς πράγμασι τέτοις προσάγειν, ἢ ὑμᾶς
ἀξιούν, ὥστε, εἰ ταύτ' ὑπ' ἀδελφείας, ἢ δι' οὐκίαν, ἢ δι' ἄλλῃ
ἄγνοιαν ἠντιῶν οὕτω πέπρακται, αὐτὸς τε ἀφίημι Αἰσχίνην, καὶ
ὑμῖν ἀφεῖναι συμβεβλήω. καὶ τοι τῶν σκήψεων τέτων ἔδεμία
ἐστὶ πολιτικὴ, ἔδε δὲ δικαία. ἔδενά γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κε-
λεύετε, ἔδε δὲ δυνάμει, ἀλλ' ἐπειδὴν τις ἑαυτὸν πείσας δύνα-
σθαι, προσέλθῃ, πρῶτα ποιῶντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ Φιλαν-
θρώπων, οὐνοικῶς δέχεσθε, καὶ ἔ· φθονερῶς· ἀλλὰ ἔ· χειροτονεῖτε,
καὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐγχειρίζετε. εἰ μὲν ἔν κατ' ἐροῖ τις, πμή-
σε, καὶ πλέον ἔξει τῶν πολλῶν καὶ τέτο· εἰ δὲ ἀποτυχάνῃ,

Aeschines : sed pax propter Aeschinem cri-
men habet. argumento illud est, quod si pax
ita facta esset, ut vos postea in nulla re de-
cepti essetis, neque sociorum quisquam peri-
isset, nemini mortalium omnium pax mo-
lesta fuisset, ignominia duntaxat excepta.
et si autem et eius culpa pars in isto haeret,
cum sit Philocrati suffragatus : nihil tamen
immedicabile fuisset admissum. nunc multo-
rum aliorum malorum istum causam esse ap-
paret. Ac turpiter quidem, et flagitiose per
istos ea esse omnia perdita et corrupta, scire
omnis vos arbitror : ego vero, iudices, tan-
tum abest ut quicquam illis rebus adiungere
calumniae velim, aut a vobis id fieri postu-

lem, ut, si illa per vaecordiam aut simplici-
tatem acta sunt, aut quamvis aliam igno-
rationem, et ipse missum Aeschinem faci-
am, et vobis missum ut faciatis, suadeam.
quanquam harum excusationum nulla ciui-
lis, aut iusta est. neminem enim vos rem-
publicam gerere iubetis, aut cogitis, sed si
quis sibi persuasit, se habere adiumenta re-
rum gerendarum, atque accesserit, pro ve-
stra bonitate et humanitate eum recipitis,
benigne, et non inuide : quin et magistratus
ei mandatis, et eius fidei vestra negocia
committitis. quae si quis probe administra-
verit, honorabitur, et eo nomine supra vul-
gus efferetur : si frustratus fuerit, excusa-
tione

σκήψεις ἐ παροφάσεις ἐρεῖ, ἀλλ' ἔδίκαιον. οὐ γὰρ ἂν ἔξαρκί-
σειε τοῖς ἀπολωλόσι συμμαχοῖς, ἔδὲ τοῖς πασι, ἔδὲ ταῖς γυ-
ναιξίν, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, διὰ τὴν ἀβελαπείαν τῷ ἐμῷ, ἵνα μὴ
τὴν τέττε λέγω, τοιαῦτα πεπονθέναι· πολλοὺ γε καὶ δεῖ. ἀλλ'
ὅμως ὑμεῖς ἀφείε Αἰσχίνῃ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν
δὲ οὐκ ἔστιν, ἢ δὲ ἄλλῳ ἄγνοισαν ἠντιοῦ λελυμασμένῳ φανῇ·
ἂν μέντοι διὰ πονηρείαν, δολύχειον λαβὼν, καὶ δῶρα, καὶ τέτ' ἔξε-
λεγχθῇ σαφῶς ὑπὸ αὐτῶν τῶν πεπραγμένων, μάλιστα μὲν, εἰ
οἶόν τε, ἀποκλείνατε, εἰ δὲ μὴ, ζῶντα τοῖς πολλοῖς ἀδελφείᾳ
ποιήσατε. σκοπεῖτε δὴ τὸν ἔλεγχον τὸν ὑπὲρ τέτων, ὡς δικαιοῦ-
ῖσαι μεθ' ὑμῶν. ἀνάγκη δὴ πρὸς ὅδον λόγοις περὶ τῶν Φωκίων, καὶ
τῶν Θεσπιέων, καὶ τῆς Εὐβοίας, εἰπεῖν μὴ πεπραχὼς αὐτὸν, ἐκὼν ἐξη-
πάτα, δυοῖν θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκίστου ὑποχομένῳ Φι-
λίππῳ, ὅτι πρᾶξι ταῦτα καὶ ποιήσῃ, ἢ, εἰ μὴ τέτο, γοητεύοντα,
καὶ φανακιδέντα τῇ περὶ τὰ ἄλλα φιλοκυθρωπία, καὶ ταῦτ' ἐλπί-
σαντα παρ' αὐτοῦ. οὐκ ἔστι τέτων ἔδὲ ἐν χωρίῳ. ἐν τοίνυν τού-
των ἀμφοτέρων, μάλιστα πόντων ἀνθρώπων, μισεῖν αὐτῷ παρ-
ήκει Φίλιππον. διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνῳ μέγῃ πόντ' αὐτῷ γέ-
γνε ταῖς δεινότητάς καὶ ταῖς αἰχμαῖς· ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν ἀδόξῃ δι-
καιῶ ἀπολωλέναι κείνῳ. καὶ εἰ γέ τι τῶν παρορηκόνων ἐγένετο,

tiones et causas afferet? aequum non est. neque enim ita satis factum erit euerfis fo-
ciis, nec liberis eorum, nec vxoribus, neque
ceteris, si constet eis, se propter meam in-
scitiam, ne istius dicam, ea esse perpeffos.
multum certe abest. sed tamen vos condo-
nate Aeschini atrociam ista et immensa, si per
simplicitatem, aut quamuis aliam ignoratio-
nem commississe videbitur: at si ex improbi-
tate, argento accepto, et muneribus, idque
aperte ex ipsis actis demonstrabitur, maxi-
me quidem si fieri potest, occidite, sin mi-
nus, at in eo documentum statuite viuentē.
considerate autem ipsi vobiscum, eius con-
vincendi ratio quam aequa futura sit. omni-

no est necesse, Aeschinem ea verba apud
vos fecisse de Phocensibus et Thespiensibus,
et Euboea, si non vltro se vendiderat, vos-
que decipiebat, vel quod aperte audierat
Philippum pollicentem, se illa suscepturum,
et facturum: vel, si id non fuit, praestigiis
quibusdam et fucis humanitatis illius ceteris
in rebus deceptum, etiam haec de illo spe-
rassē. vt verum non sit horum alterum, fi-
eri non potest. propter haec autem vtraque
ei Philippum maximo esse odio decet. cur?
quia, quod ad illum attinet, ei acerbissima
et turpissima quaeque acciderunt: vos de-
cepit: laborat infamia: dignus interitu iudi-
catur. quod si ita fieret, vt conueniebat,
iam-

ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν προσηγορίαν καὶ
 δῆθειαν, δῆμιός τις δίδωσι, καὶ ταύτας ὀπνίκα βέλεται). ἔπιν ἂν ὅς
 τις ὑμῶν φωνὴν ἀκήκοεν Αἰσχίνου, κατηγοροῦντος Φιλίππου; τίς δὲ
 ἐξελέγχοντα, ἢ λέγοντά τι τῆτον ἐώρακεν; εἰς αἷς. ἀλλ' ἅπαν-
 τες Ἀθηναῖοι προτέρου κατηγοροῦσι Φιλίππου, καὶ ὁ τυχὼν αἰεί-
 ῳν εἰς εἰς ἰδίᾳ ἡδίκηται. ἐγὼ δὲ ἐκείνους τὰς λόγους ἐζη-
 τοῦμαι πρὸς ταῦτα, εἰ πρὶν μὴ πεπρακώς ἑαυτὸν ἦν ἄνθρωπος Ἀθηναῖος,
 ἐμοὶ μὲν χεῖρα δέομαι ὅτι βέλεσθε ὁπλίσθαι· ἐξηπατήθην ἡμαρ-
 τον· ὁμολογῶ τὸν δὲ ἄνθρωπον, ὃς ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, φυλάττεσθε,
 ἀπισθε, γόνος, πονηρός. εἴχ' ὁρᾶτε οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἐξη-
 πάτηκε; τῶν εἰς ἐμένα ἀκρίβως τῶν λόγων, εἰς ὑμῖν. διὰ τί; ὅτι
 εἰ πρὸς ἀκρίβειαν, εἰς ἐξαπατήθεις, ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν, καὶ
 λαβὼν δαργύριον, ταῦτ' εἶπε, καὶ προῦδωκεν ἐκείνῳ, καὶ γέγονε κα-
 λὸς καὶ γαλὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς ἐκείνῳ, πρεσβυτέρῳ μὲντοι καὶ
 πολίτῃ ὑμῖν, προδότης, καὶ τῆς εἰς ἅπασι δολωλῆναι δίκαιος.
 Οὐ τοίνυν ἐν ταῦτον μόνων δῆλον ἐστ', ὅτι χρημάτων ἀποδύλα εἶ-
 πεν ἐκείνα· ἀλλ' ἦκον ὡς ὑμᾶς ἐναγχῶ Θεσσαλοὶ, καὶ Φίλιππος
 πρέσβεις μετ' αὐτῷ, ἀξιουῦντες ὑμᾶς, Φίλιππον Ἀμφικτυόνα εἶ-
 ναι ψηφισαῖς. τῷ προσηγορῶντι οὕτως δυνάμειν ταῖς μάλιστ' πάν-
 των ἀνθρώπων; Αἰσχίνῃ τῶν. διὰ τί; ὅτι οἷς ὁρᾶται ἀπὸ γαίης πρὸς

iamdudum proditoris reus ageretur: nunc
 propter nostram mansuetudinem, et simpli-
 citatem, rationes reddit, easque cum vult.
 est igitur quisquam vestrum, qui ex Aeschi-
 ne ullam vocem audierit, Philippum accu-
 sante? quid? redarguentem quisquam aut
 dicentem eum aliquid vidit? nemo. sed
 omnes Athenienses prius accusant Philip-
 pum, et quisquis semper; quorum utique nul-
 li vlla priuatim facta est iniuria. ego vero
 haec verba ab eo requirerem, si se non ven-
 didisset: Athenienses, me quidem tractate
 ut vultis: credidi: deceptus sum: erravi: fa-
 teor: illum autem hominem caute Athe-
 nenses, perfidus est, impostor, improbus.

non videtis quomodo mecum egerit? ut de-
 ceperit? horum verborum ego nullum au-
 dio, neque vos. quamobrem? quia non de-
 ceptus, neque falsus, sed mercede ultro con-
 ductus, atque argento accepto, ea dixit, et
 illi prodidit, seque praeclarum ac iustum
 illi mercenarium praeiit, legatum autem
 vobis, et ciuem et proditorem, et ter, non
 semel morte mulctandum. Neque vero ex
 his solum constat, eum mercede conductum,
 omnia illa dixisse, sed et ex eo, cum nuper
 Thessali, et Philippi legati cum eis, vene-
 runt, postulantes, ut Philippo Amphictyo-
 niam decerneretis. quem igitur omnium
 mortalium maxime istis refragari decebat?
 Aeschi-

ὑμᾶς, τέτοις τὰ ἐνδυτὰ ἐποίησεν ἐκείνῳ. ὅτ' μὲν γὰρ ἔφη Θεσπιάς, καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν, καὶ ὅτ' μὲν Φωκέας ὅσα ἀπολεῖν, τὴν δὲ Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν· ὁ δὲ, ὅτ' μὲν Θηβαίοις μείζους ἢ περὶ ἧκε πεποίηκε, τὰς δὲ Φωκέας ἀρδύω ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θεσπιάς καὶ Πλαταιὰς οὐ τέλειχκε, τὸν δὲ Ορχομένον καὶ τὴν Κορώνειαν περσεξυλωδραπόδισαι. πῶς ἂν ἐνδυπώτερα πράγματα ἑαυτοῖς τέτων γήραιο; εἰ τοίνυν δυνάττειν, εἰ δὲ διῆρε τὸ σῶμα, εἰ δὲ ἐφθέγγετο ἐναντίον εἰδέν. καὶ εἰ τὸ πῶ δεινόν, πηλικούτον ὄν, ἀλλὰ καὶ σωεῖπε μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει πόλεων ἀνθρώπων. καὶ τι τὸ γὰρ εἰδὲ Φιλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆσαι, ὁ μαρὸς, ἀλλ' Αἰσχίνης ἐτοσί. ὁ θορυβουῦτων ὑμῶν, καὶ ὅσα ἐθελόντων ἀκχεῖν αὐτῷ, καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐνδεκνύμεν τοῖς πρέσβεσι, τοῖς περὶ Φιλίππου παρῶσι, πολλὰς ἔφη ὅτ' θορυβέσθαι εἶναι, ὀλίγας δὲ τὰς στρατομαχίας ὅταν δέη. μέμνητε γὰρ δήπερ, αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεὺς. Ἐπὶ τοίνυν, εἰ μὲν μηδὲνα ἔχοντα μηδὲν εἰχομένον δεῖξαι τῶν πρέσβεων, μηδ' ὡς εἰδέν ἀπαύτας, βασιλῆας καὶ τοιαῦτα ὑπολοιπὸν ἂν ἦν σκοπεῖν· εἰ δὲ Φιλοκράτης μὴ μόνον ὁμολόγει παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, πυργπολῶν, οἰκοδομῶν, βασιλείας φάσκων, καὶ μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς, ξυληγῶν,

Aeschinem. cur? quia eius renunciationi contraria ille fecit. iste enim dixerat, illum Thespias et Plataeas muniturum, et cum Phocensis non perditurum, tum Thebanorum in vos insolentiam repressurum: ille vero et Thebanos maiores fecit quam oportebat, et Phocensis funditus deleuit, ut nec Thespias nec Plataeas muro circumdedit, sic Orchomenum et Coroneam insuper excidit. possuntne res inter se ullo modo magis esse contrariae? neque vero refragatus est, neque os aperuit, neque vocem ullam contrariam emisit. quod tantum cum sit, non tamen est graue, sed illud, quod et solus omnium in hac vrbe degentium suffragatus est; quodque nec Philocrates facere

fuit ausus, impurus ille, id Aeschines fecit. ac tumultuantibus vobis, et eum audire nolentibus, descendens de suggesto, missis a Philippo legatis se venditans, multos esse dicebat, qui tumultuarentur, paucos qui militarent, si necesse esset. meministis enim utique: cum ipse, o Dii, sit mirificus bellator. Iam si nullum legatum quicquam accepisse ostendere possemus, neque res ita pateret, ut palam esset vniuersis, quaestiones et eius generis alia restarent: si vero Philocrates se accepisse, non modo pro concione saepe confessus est, sed et vobis ostentauit, vendendo tritico, aedificando, profitendo se iturum, etiamsi vos non iuberetis, vehendis lignis, auro in mensis aperte commutando,

non

τὸ χρυσίον καβαλλήομεν φανερώς ὅτι ταῖς τραπέζαις, ὅκ
 ἐνὶ δήπρ τῷτον εἶπεν ὡς ὅκ εἴληφε, τὸν αὐτὸν ὁμολογουῦτα καὶ
 δεικνύῃα. ἐστὶν ἔν ἔτω τις ἀνθρώπων ἀνόητος ἢ κακοδαίμων, ὥσθ
 ἵνα λαμβάνῃ μὲν Φιλοκράτης, ἀδοξῇ δὲ αὐτὸς καὶ κινδυνώῃ, ἔξον
 αὐτῷ μὲν τῶν μηδὲν ἡδικοτάτων ἔξετάζεας, τέτοις μὲν πολεμεῖν,
 πρὸς δὲ ἐκείνον ἐλθὼν κείνεας βέλε; ἐγὼ μὲν εἰδένα οἶμαι,
 ἀλλὰ πάντα ταῦτα, εἰάν ὀρθῶς σκοπῇτε, διήσείε μεγάλα, ὡ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῇ σημεία, ἔχρημαῖα τῷτον ἔχειν. Ὁ
 τοίνυν ὕστατον μὲν γέγονεν, εἰδένος δὲ ἐστὶν ἐλαττον σημείον ἔπε-
 πρακέναι τῷτον ἑαυτὸν Φιλίππῳ, θεάσασθε. ἴσε δήπρ πρῶτω
 ὅτε εἰσήγειλεν Ὑπερίδης Φιλοκράτῳ, ὅπρ παρελθὼν ἐγὼ δυσχε-
 ραίνειν ἐφίω ἐν ἡ τῶν τ' εἰσαγγελίας, εἰ μόνον Φιλοκράτης το-
 σέτων καὶ τηλικύτων ἀδικημάτων αἵπτον γέγονεν, ὅ δὲ ἐννέα
 τῶν πρέσβεων μηδενός· καὶ ὅκ ἐφίω τῷτ' ἔτως ἔχειν. εἰδαμὲν γὰρ
 ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκείνον, εἰ μὴ ὅτ' σωμαγωνιζομένους τέ-
 των πινὰς εἶχεν. ἵν' ἔν μήτε ἀφῶ, μήτ' αἰπάσωμαι μηδένα, ἐφίω
 ἐγὼ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὰς μὲν αἰτίους εἶρη, τὰς δὲ μὴ
 μελεχνηκότας ἀφῇ, ἀναστὰς ὁ βασιλεύς, καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς,
 ἀποφηνάσθω μὴ μελέχεν, μηδὲ δρέσκεν αὐτῷ τὰ ὑπὸ Φιλοκρά-
 τοις πεπραγμένα· καὶ τὸν τῷτο ποιήσαντα ἀφίημι ἐγωγε, ἐφίω.

non profecto habebit iste quod illum acce-
 pisse neget, qui ipse confessus est et osten-
 tauit. est vero quisquam mortalium adeo
 vaecors, aut infelix, ut, dum et Philocrates
 dona accipiat, et ipse male audiat ac peri-
 clitetur, cum ei liceret stare ab innocentibus,
 hos quidem infestet, cum illo autem
 coniunctus iudicium subire malit? equidem
 opinor esse neminem, sed haec omnia, si
 recte consideretis, inuenietis, Athenienses,
 magna et euidentia esse signa acceptae ab
 isto pecuniae. Iam illud quod non ut postre-
 mo factum est, sic minimum signum est,
 istum Philippo se vendidisse, spectate. pro-
 culdubio nostis dudum, cum proditiōis
 reum ageret Hyperides Philocratem, me
 Vol. II.

progressum dicere, vnum quendam in accu-
 satione mihi restare scrupulum, quo pacto
 solus Philocrates tot et tantorum scelerum
 causa fuisset, nouem legati nullius: atque
 id ita se habere negavi, nullam enim eius
 per se futuram fuisse auctoritatem, nisi ad-
 iutores illorum aliquos habuisset. ut igitur,
 inquam, neque absoluam, neque criminer
 quenquam, sed res ipsa et noxios inueniat,
 et criminis expertes absoluat, surgat quicun-
 que volet, et progressus in conspectum ve-
 strum, declaret se non esse socium, nec pro-
 bare acta Philocratis; atque eum qui ita fe-
 cerit, absoluo ego, inquam. haec memini-
 stis, ut ego arbitror. nemo autem prodiit,
 nec ostendit se: ac ceterorum quidem sin-
 gulis

ταῦτα καὶ μνημονεύει, ὡς ἐγὼ οἶμαι. καὶ τοίνυν παρήλθεν οὐδείς,
 καὶ ἐδείξεν αὐτόν καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔστιν ἐκάστῳ τις πρὸς φάσις.
 ὁ μὲν, καὶ ὑποδύμενος ὡς ὁ δὲ καὶ παρὲν ἴσως τῶν καὶ κηδεύης
 ὡς ἐκεῖ τέτῳ δὲ καὶ τέτων, ἀλλ' ἔτῳ καθάπαξ πέπρακεν
 αὐτόν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς παρεληλυθόσι μεμιτάσθηκε μόνον, ἀλλὰ
 καὶ μὲν ταῦτα δηλὸς ἔστιν, εἰς ἡμῶν ἐκφυγῇ νῦν, καθ' ὑμῶν ὑπάρξεων
 ἐκείνων. ὡς τε ἵνα μηδὲν ἐνδυπτόν μηδὲ ῥῆμα πρὸς Φιλίππῳ,
 καὶ ἀφίεντων ἀφίηται, ἀλλ' ἀδοξεῖν, κείνῳ, πᾶσιν ὅποιον
 αἰρεῖται παρ' ὑμῖν μᾶλλον, ἢ Φιλίππῳ πωλεῖται μὴ πρὸς
 ἡδονῇ. καὶ τοι, τίς ἡ κοινωνία; τίς ἡ πολλὴ πρόνοια ὑπὲρ Φι-
 λοκράτους αὐτῆς; ὅς ἐι τὰ κάλλιστα, καὶ πάντα τὰ συμφέροντα
 ἐπεπρεσβόκη, χεῖματα δὲ ὁμολόγη λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας,
 ὥσπερ ὁμολόγει, τέτῳ γε αὐτὸ φυγεῖν καὶ διδουλασθῆναι τῶν
 πρὸς καὶ πρεσβύοντι πρὸς, καὶ διαμαρτυρεῖται τὸ καθ' αὐτόν. καὶ
 τίνυν πεποίηκε τέτῳ Αἰσχίνης. ταῦτα καὶ φθονοῦν, ὡς ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι; ταῦτα καὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χεῖματα εἴληφεν Αἰσχίνης, καὶ
 πονηρὸς ἔστιν ἀγροῖα συνεχῶς, καὶ δι' ἀβεληθείαν, καὶ δι' ἀγνοίαν,
 καὶ δι' ἀποτυχάνων; καὶ τίς με καλῶς μαρτυρεῖ, φησὶ, δῶρα λαβεῖν;
 τέτῳ γὰρ ἐστὶ τὸ λαμπρόν. τὰ πρὸς, Αἰσχίνης, ἅπτε πρὸς τὰ
 ἐστὶν ἀπάντων καὶ οὐκ ἐνεσθαι εἰπεῖν καὶ αἰπάσασθαι, ὡς ἡ πεπεισμένη,

gulis aliqua causa fuit. nam alius rationes retulerat, alius fortasse non aderat, alius affinem illic habebat: isti autem causarum illarum nulla erat, sed usque adeo se prorsus vendiderat, neque in praeteritis tantum suam locarat operam, ut non dissimulet, se in posterum etiam, si nunc absolutus fuerit, illi praesto futurum contra vos. quare cauet, ne quod vel verbum Philippo non iucundum sibi excidat, nec ut missum faciamus, missum facit, sed laborare infamia, accusari, quiduis apud vos perpeti satius esse ducit, quam aliquid minus gratum Philippo facere. quae vero illa est societas? quae tanta ista sollicitudo de Philocrate? quem, si

omnem legationem praeclarissime obiisset, et pecuniam tamen se propter legationem accepisse fateretur, ut fatebatur, illud ipsum fugere et sollicito cauere incorruptum legatum conueniebat, et testari suam integritatem. sed id non fecit Aeschines. haec nonne perspicua sunt, Athenienses? haec nonne clamitant et loquuntur, pecuniam accepisse Aeschinem, et propter argentum perpetuo esse improbum, non ex simplicitate, aut ignorance, aut per calamitatem? et quis, inquit, testificatur, me accepisse munera? haec enim est praeclara illa defensio. res ipsae, Aeschine, quae sunt fide omnium dignissimae; neque dici potest, aut praetexti vel

ἢ χαλεζόμηνά τῳ ἐπὶ τοιαῦτα, ἀλλ' οἷά περ αὐτὰ περδὲς καὶ
 διαφθείρας σὺ πεποίηκας, τοιαῦτα δ' ἐξαζόμην φάινε'). πρὸς
 ὃ τοῖς πρῶγμασι, αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτῇ καταμαρτυρήσῃς.
 ἀποκρίναι γὰρ δίδωρ ἀναστάς μοι ἐ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε, ἐ φή-
 σεις ἔχειν ὅ, π' εἴποις. ὅς γὰρ ἀγῶνας καίνε, ὥσπερ δράμα, καὶ
 τέτοις ἀμαρτυρίαις, πρὸς διαμεμετηρημένῳ τῷ ἡμέραν αἰρεῖς
 διώκων, δῆλον ὅτι πάνδεινόν ἐστι πρὸς. Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν
 ὄντων τῶν πεπραγμένων Αἰσχίνῃ τέτῳ, καὶ πολλῶν κακίαν ἐχόν-
 των, ὡς καὶ ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖν, ἐδέν ἐστιν ὃ μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ
 κρίνω, δεινότερον, ἐστὶ ὅ, π' μᾶλλον δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν ἐπαυ-
 τόφρῳ, καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει. ἐπειδὴ γὰρ ἀπεδείλατ'
 αὐτῷ αὐτὸ τρίτον σὺ πρέσβεις ὡς τὸν Φίλιππον, ἐπὶ ταῖς κα-
 λαῖς καὶ μεγάλαις ἐλπίσι ταύταις αἷς ὅτ' ὑπὸ χνέῳ, ἐχειροτονή-
 σαί τε καὶ τέτον, καὶ ἐμέ, καὶ τῶν ἄλλων σὺ πλείους τῶν αὐτῶν.
 ἐγὼ μὲν δὴ παρελθὼν, ἐξωμοσάμην δ' ὅθ' ἔως. καὶ θορυβοῦντων
 τινῶν, καὶ κελδυόνων βαδίζον, ὅκ' ἂν ἐφ' ἡμῶν ἀπελθεῖν. ὅτ' ὁ
 ἐκχειροτόνητο. ἐπειδὴ ὃ ἀνέστη μὲν ταῦτα ἡ ἐκκλησία, στυγερῶν-
 τες ἐβελδύοντο ἔτοι, πῶς αὐτῶν καταλείψουσιν. ἐπὶ γὰρ τῶν πρῶ-
 γμάτων ὄντων μελέων, καὶ ὃ μέλλοντο ἀδήλα, σύλλογοι καὶ
 λόγοι παρ' ὁδοῖς καὶ τῷ ἀγορᾷ ἐγγύοντο τότε. ἐφοβοῦντο

vel ex persuasione alicuius aut gratificandi studio eas esse talis, sed qualis prodendo et corrupendo tu eas effecisti, tales in exquirendo apparent. et praeter res ipsas iam tute in te dices testimonium. age huc assiste, et responde mihi, neque enim per imperitiam habere te negabis, quid dicas. cum enim novas causas tanquam fabulas, easque sine testibus ad praefinitam diem accusator vincas, ex eo constat, te esse acerrimum. Quamquam autem multa sunt et atrocia scelera Aeschinis, et magna improbitate referta, ut vobis etiam, nisi fallor, videtur, nullum tamen, meo quidem iudicio, est atrocius, aut euidentius corruptelarum eius

argumentum, aut quod magis ostendat, palamque demonstret, eum accepisse munera, et vendidisse omnia, eo quod et nunc dicam. cum iam tertium legatos missuri essetis ad Philippum, propter praeclaras et magnas illas spes earum rerum, quas iste pollicebatur, delegistis et istum, et me, et ex reliquis plerisque eosdem. ego progressus statim eiuravi. tumultuantibus autem quibusdam, et me ire iubentibus, negavi me abiturum. iste autem delectus erat. deinde cum concio surrexisset, congressi isti consultabant, quem hic relicturi essent. dum enim etiamnum in motu essent omnia, et incerta futurorum expectatio, tum et congressus, et verba varia

δὴ μὴ σύγκληθ' ἐκκλησίᾳ ἡρώϊο ἐξαίφνης· εἴτα ἀκῆσθαι
 ὑμεῖς ἐμὲ τάλῃθ', ψηφίσασθε π' τῷ δέοντι ὑπὲρ τῷ Φωκέων,
 καὶ τὰ πρᾶγματα ἐκφύγοι τὸν Φίλιππον. εἰ γὰρ ἐψηφίσασθε
 μόνον, καὶ μικρὸν ὑπεφύνατε ἐλπίδα λῦπινου αὐτοῖς, ἐσώθησαν
 αὐτοὶ. καὶ γὰρ ἐνὶ ᾧ, ὅκ' ἐνὶ ᾧ, μὴ παρὰ κεραιὴν ὑμῶν, μείναι τι
 Φιλίππῳ. ἔτε γὰρ σῖτ' ἐνὶ ᾧ ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόμενόν διὰ τὸν
 πόλεμον γεγονῆνα, ἔθ' ἡ σποδομπερία διωκτὴ, τελέων ἔσθ' ὑμε-
 τέων ἐκείνῃ καὶ τῇ θαλάτῃς κεραιῶν, αἱ τε πόλεις πολλαὶ καὶ
 χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῶν Φωκέων, μὴ καὶ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. εἰ
 γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρεθ, δύο καὶ εἰκοσὶν εἰσὶν ὄρεθμῳ. διὰ δὴ ταῦτα
 πάντῃ, ἵνα μηδὲν μετὰ πᾶσι ὧν ἐξηπάτησε, τῶτον αὐτῷ κατέλι-
 πον. ἐξομώσατο μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινός, δεινὸν ἔν, καὶ ὑποψία
 μεγάλη. τί λέγετε; ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθὰ ἔχει βα-
 διζέτε ἀπαγείλας, ἔδ' ἐπεσβύετε; ἔδ' ἢ μὲν. πῶς οὖν; ἀρρω-
 σεῖν παρὰ φασί(ε), καὶ λαβὼν Εὐχέστον τὸν ἱατρὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 καὶ παρὰ τῶν τῇ βαλῇ, ἐξομώσατο ἀρρωσεῖν τελοῖν, καὶ αὐτὸς ἐχει-
 ρησθήσθαι. ἐπειδὴ ἢ ἀπολώλεσαν ὁ Φωκεῖς, ὕστερον ἡμέραις πέντε
 ἢ ἕξ, καὶ τέλ' εἶχε τὸ μῖσθον, ὥστερ' αὖν ἄλλο τι τῶν, καὶ ὁ
 Δέρκυλλος ἐκ τῆς Χαλκίδος ἦκεν ἀναστρέψας, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν
 ἐκκλησιασάμενος ἐν Πειραιεῖ, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι· καὶ ὑμεῖς, ὦ

ria in foro fiebant. metuebant enim, ne subito concio indiceretur: et vos, audita ex me veritate, aliquid opportuni de Phocensibus decerneretis, et Philippus gerendarum rerum occasionem amitteret. nam si decretum duntaxat fecissetis, conseruati essent. non enim licuisset Philippo, nisi vos decepti essetis, manere diutius. neque enim frumentum erat in agris, propter bellum incultis, neque etiam inuehi potuisset, vestris triremibus ibi praesentibus, et mare obtinentibus, et Phocensium vrbes multae erant, et expugnatae difficiles, nisi mora, et obsidione. nam si singulis diebus singulas cepisset vrbes, duae et viginti fuerunt numero. propter ea

igitur omnia ne quid eorum mutaretis, in quibus decepti eratis, istum hic reliquerunt. sed eiurare, nulla allata causa, non ferendum erat, et vehementer suspectum. quid ais? ad tot et tanta bona quae nunciasti, non abis, nec legatione fungeris? sed manendum erat. quid sit? morbum simulat: frater eius, adducto Execesto medico, curiam ingressus, coram senatu iurat, aegrotare istum: eius vice ipse deligitur. ut autem perierant Phocenses, quinque diebus aut sex post, et ea locatio ab isto confecta erat, quasi aliud quiddam conduxisset, Dercyllus Chalcide reuersus, vobis concionem in Piraeo habentibus nunciat, Phocensis periisse; quo vos

ἄνδρες Αθηνῶν, ταῦτα ἀκρόασις, εἰκότως καὶ ἐκείνοις συνήχθη-
 δε, καὶ αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐν τῶν ἀγρῶν
 καλαχομίζεν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρέσια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν
 Πειραιᾶ τεχίζειν, καὶ τὰ Ηεράκλεια ἐν ἁσὶ δύειν. ἐπειδὴ ταῦτ'
 ἴω, καὶ τοσαύτη ταραχὴ, καὶ τοσῶτον φόβος, καὶ πείνη, καὶ πό-
 λιν, τίωκαῦτα ὁ δεινός, καὶ σοφός ἔσθ', καὶ δ' ὄφων, ἔτε βελῆς
 ἔτε δῆμ' χειροτονήσας αὐτὸν, ὥχ' ἔο' πρεσβέων ὡς τὸν ταῦ-
 τα πεπονηκότα, ἔτε τίω ἀρρώστιαν, ἐφ' ἣ τότε ἐξωμόσατο, ὑπο-
 λογισάμενος, ἔθ' ὅτι πρεσβυτέρους ἀλλ' ἢ ἤδη αὐτ' αὐτῶν, ἔθ'
 ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει, ἔθ'
 ὅτι πάνδεινόν ἐστιν ἀπημελκότα, ὡς ἐπικεκήρυκ' ἡρήματα αὐτῶν
 ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχον,
 καὶ τὴν Φωκίαν χώρας ἐγκρατεῖς γεγονόσι, τίωκαῦτα εἰς μέσας
 τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν. ἀλλ' ἔτι
 ἐκφρων ἦν, ὅς ὅλως πρὸς τὴν λήμματα καὶ τὴν δωροδοκίαν, ὡς
 πάντα τὰ ἄλλα ἀνελών καὶ παειδὼν ὥχ' ἔο'. καὶ τοιούτῃ τοῦ
 πράγματός ὄντος, ἔτι πολλὰ δεινότερα ἐστὶν ἢ ἐκείναις ἐλθὼν
 διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν τελωνί, καὶ τῶν ἄλλων Αθηνῶν
 ἔτω δεινὰ ὅς ἔστιν ἡγεμονίαν οὐκ ἀλαμπύργις πάχ' ἔστι Φω-
 κίας, ὡς μήτε τὰς ἐκ τῆς βελῆς θεωρίας, μήτε τὰς θερμο-

vos, Athenienses, audito, et illorum vicem
 dolebatis, ut par erat, et ipsi perterriti, li-
 beros et uxores ex agris in urbem transfe-
 rendos decernebatis, et castella instauranda,
 et Piraeum muniendum, et Herculana sacra
 in vrbe facienda. cum haec fierent, et tan-
 ta perturbatio, tantusque tumultus urbem
 inuasisset, tum iste vir eloquens et sapiens
 et vocalis, nec a senatu, nec a populo de-
 lectus, legatus abiit ad eum, qui illa perpe-
 trarat, nulla habita ratione vel morbi, quo
 simulato legationem dudum eiurarat, nec
 quod alius ipsius loco legatus erat, nec quod
 lege talia facinora capite sancita sunt, nec,
 quod absurdissimum esset, postquam renun-

ciarat, se a Thebanis esse proscriptum, cum
 ii praeter Boeotiae totius imperium, etiam
 Phocensis regionis potiti essent, tum in me-
 dias Thebas, et Thebanorum castra vadere.
 verum ita erat extra se raptus, ita totus in
 quaestum et largitionem immerfus, ut sub-
 latis et despectis ceteris rebus omnibus ab-
 iret. quae res cum talis sit, multo etiam
 grauiora sunt ea, quae postquam illuc ve-
 nit, perpetravit. cum enim vos, qui adestis
 omnes, et ceteri Athenienses, tam misere
 et crudeliter cum miseris agi Phocenibus
 duceretis, ut neque senatorios spectatores,
 neque sexuiros ad Pythia mitteretis, sed
 patrium spectaculum defereretis: iste ad tri-

θέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι, ἀλλ' ὀποσῆναι τ' πατρίε θεορίας,
 ὅτι εἰς τὰ Ἰπνίκια τῷ πραγμάτων καὶ τῷ πολέμῳ, ὃ Θηβαῖοι
 καὶ Φίλιππος ἔδυσον, εἰσιᾶτο ἐλθὼν, καὶ σπονδῶν μελεῖχε καὶ δυχῶν,
 ὥς Ἰπνί τοῖς τῷ συμμαχῶν τῷ ἡμέτερον τείχεσι καὶ χώραις, καὶ
 ὅπλοις ἀπολωλόσιν ἡνέχετο ἐκείνῳ, ὃ σπυεσεφθούτο, καὶ σπυε-
 παιώνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοποσίας περὶ πινε. καὶ ταῦτ' ὅσα ἐνεσιν
 ἐμοὶ μὲν ἔγω, τέτῳ δ' ἄλλως πως εἰπείν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῆς
 ἔξωμοσίας ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μη-
 τρώῳ ταῦτ' ἐσιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακ', καὶ ψήφισμα ἀντι-
 κρις περὶ τῆς τῷ ὀνόματι γέγραπται· ὑπὲρ τῶν ἐκεί διεπρά-
 ξας, ④ συμπρεσβυόντες καὶ παρόντες, καταμαρτυρήσασιν, οἷς
 ἐμοὶ ταῦτα διηγουῦτο. καὶ γὰρ ἐγὼ γε αὐτοῖς συνεπρέσβυσσα, ἀλλ'
 ἔξωμοσάμην. καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα, καὶ ὅσα
 μαρτυραὶ καλὰ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τίνας οὖν
 δυχὰς ὑπολαμβάνετε δυχῶν τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπεν-
 δεν, ἢ τὰς Θηβαίους; ἀρ' ἔκ κατὰ πολέμῳ, καὶ νίκῃ αὐτοῖς καὶ
 τοῖς συμμαχοῖς διδόναι, καὶ τὰνδυσία τοῖς τῷ Φωκίῳ; ἐκοῦν
 ταῦτα σπυνέχειο ἔτῳ, καὶ κατὰ τῇ πατρίδι, ὃ νῦν εἰς κεφα-
 λῷ ὑμᾶς αὐτὰς δεῖ τρέψαι. ἐκοῦν ὅχι μὲν περὶ τὸν νόμον, ὃς
 θάνατον κελδέ τῶν τῶν ζημίαν εἶναι, ἐλθὼν τῷ ἐκείσε, ἐτέρων
 θανάτων ἄξια ποιών πέφαν'. τὰ δ' ἐμπερὶ πινε πεπραγμένα,

triumphalis epulas, negotiis et bello con-
 fecto, quas Thebani et Philippus in hono-
 rem deorum instruxerant accessit, et cum
 libationum, tum votorum fuit particeps,
 quae ille ob sociorum nostrorum moenia et
 agros et arma perdita nuncupabat, et una
 coronas gestavit, et paeana concinuit cum
 Philippo, et familiariter propinavit. neque
 ego haec sic, iste aliter narrare poterit, sed
 eiuratio inter publica vestra monumenta in
 tabulario, quibus minister publicus praest,
 asseruatur, et decretum palam de ista re est
 scriptum, quae autem ibi perpetrarit, col-
 legati eius, et ii qui adfuerunt, testimo-

nium in eum dicent: qui iidem haec mihi
 retulerunt. neque enim ego una in legatione
 fui, sed eam eiuravi. age, recita mihi de-
 cretum, et literas, et testis accerse. DE-
 CRETVM. LITERAE. TESTES. quae igitur
 vota putatis nuncupasse diis Philippum
 cum libaret, aut Thebanos? nonne ut in
 bello vim et victoriam ipsi et sociis largiren-
 tur, et horum contraria Phocensium foede-
 ratis? iste porro eadem precabatur et im-
 precabatur patriae, quae nunc vos in eius
 caput convertere oportebit. itaque abiit con-
 tra legem, quae id facinus capitale esse iu-
 bet: illuc autem profectum aliis mortibus
 lu-

καὶ πεπρεσβευμένα ὑπὲρ τούτων, ἀποκλείνειν αὐτὸν δικαίως. σκο-
πεῖτε τίνων ἢ τίμημα ἔσται, ὃ ταύτῃ ἐξεί τιμὴ ἀξίαν, ὥστε
τοσούτων ἀδικημάτων ἀξιοχρεῶν φαίνεσθαι. πῶς γὰρ ὅτε αἰσχρὸν,
ὃ ἀνδρες Αθηνῶσι, δημοσίᾳ μὲν ἀπορίας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν
δῆμον, ἀπασὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης Ἰππικῶν, καὶ μήτε
τῷ ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθέλῃ, δυσκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπό-
πῳως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπρα-
γμένων, καὶ ἔτε δικαίων, εἴθ' ὑμῖν συμφερόντων εἰς τὸ δικαστήριον
εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων δυνάμεις δικάσοντας, καὶ τὸν ὅρκον
τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας, τὸν ἀπάντων τῷ κακῶν αἵτιον,
καὶ ὃν εἰλήφατε ἐπαυτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τῆτον ἀφεῖναι;
καὶ τίς ἔστι δικαίως ὑμῖν ἐγκαλέσει τῶν ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δὲ
ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὅρων Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιστομένοις,
ὃς ἐκ πολέμου μὲν ποιήμενοι τὴν εἰρήνην, ὥσθ' αὖ τῶν πωλύντων
τὰς πράξεις ἐκινεῖτο, πρῶτον πολλὰ συγγνώμῃ ἔχον δια-
πρατήμενοι τῶν ἰσχυρῶν ἀφέντας, ὃς τὰ ὑμέτερα ἔτι αἰχρῶς
ἀπέδοτε, τῶν νόμων τὰ ἔχοντα ταπεινῶν Ἰππικῶν, εἴαν τις ταῦτα
ποιῇ; Τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιοῦτος ἦξει τις λόγος ὥσθ' αὖ τούτων,
ὡς δεχθὲν γρηγορῶς τῆς πρὸς Φίλιππον ἐχθρας, εἰ τῶν πρεσβυ-
σάντων τὴν εἰρήνην καταψηφισθε. ἐγὼ δὲ, εἰ τὸ ἐστὶν ἀληθές,
ὅτι ἔχω σκοπεῖμεν δόξειν, ὃ, πὶ τούτοις μείζον καταγορεύσω. εἰ

luenda designasse constat: iam eius acta pri-
ora, et obitae propter haec legationes, meri-
to eum interfecerint. quare considerate quae
litis aestimatio ea magnitudine sit, ut tot
sceleribus non minor esse videatur. an non
turpe fuerit, Athenienses, cum publice uni-
versi vos et totus populus omnia ea quae pa-
cem consecuta sunt, reprehendatis, cum
nec Amphictyonum decretis assentiimini,
et irascamini Philippo, eumque suspectum
habeatis, tanquam impia sint et crudelia illa
facta, et neque iusta, neque vobis conduci-
bilia: si in curiam ingressi, ad rationes de
illis redditas diiudicandas, et iureiurando pro

repub. dato, malorum omnium auctorem,
quem in talibus facinoribus palam depre-
hendistis, eum absoluetis? ecquis ceterorum
civium, vel potius Graecorum omnium, non
iure vos reprehendet, qui videat vos irasci
Philippo, qui pacem e bello ut faceret, ne-
gocia ab iis qui vendere solent, mercatus,
rem agit omnino venia dignam: istum au-
tem absolvere, qui vestra tam flagitiose ven-
didit, cum legibus extrema supplicia talibus
facinoribus sint constituta? Fortassis etiam
talis ab istis ratio adferetur, principium hoc
fore inimicitiarum cum Philippo, si pacis
interpretes dampnaveritis. ego vero, id ve-
rum

γὰρ ὁ δ' εἰρῆνης χεῖματα ἀναλώσας ὥς τε τυχεῖν, ἔτ' ἔτι νῦν
 γέγονε φοβερός καὶ μέγας, ὥς τε τῇ ὄρεϊ, καὶ τῶν δικαίων ἀμε-
 λήσαντες ὑμᾶς ἤδη πῖ Φιλίππῳ χαλεπῶς σκοπεῖν, πῖ παθόντες
 ἀν' ὧν τῶν αἵποι, τὴν περὶ ἡμᾶς δίκην δεδοκότες εἶεν; οὐ
 μὲν, ἀλλ' ὅτι φιλίας δόχῃ συμφερέσης ὑμῖν μᾶλλον ἐκ τῶν
 εἰκότων γήρῃ, καὶ τῶν οἶμαι δεῖξεν. αἱ γὰρ εἰδέναι χεῖ τῶν
 ὅτι καὶ ἀφρογνῆ Φίλιππῳ, ὃ ἀνδρὲς Ἀθηναῖοι, τ' πόλεως τ'
 ὑμετέρης, ἐδὲ ἀχρηστοίεργος νομίσας ὑμᾶς Θεβαίων, ἐκείνους εἰλῆ-
 ῖν ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐδιδάχθη, καὶ ταῦτ' ἤκουσεν, ἅπερ καὶ
 πρότερόν ποτ' εἶπον ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ δῆμῳ, καὶ τῶν
 ἐδὲ ἀνελίπεν ὥς ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσάβμητότατον πρᾶ-
 γμα τῇ ἀπάντων, καὶ ἀσωετώτατον, ὥστε ἐν θαλάτῃ πνύμα
 ἀκαλάστατον, ὥς ἂν τύχοι κινέμενον, ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δὲ ἀπῆλθε
 μέλῃ δὲ ἐδὲ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἐδὲ μέμνη. δαί δέ τις φίλος
 ὑπάρχειν τῶν ἐκαστα πρᾶξις ἐν ὑμῖν αὐτῶν, καὶ διοικήσεως
 οἷον ἂν αὐτῶν δοκῇ καὶ περ αὐτῶν τῶν καλῶν ἀποδοῦναι, πᾶν ὅ, τι
 ἂν βέλῃ παρ' ὑμῖν, ῥαδίως διαπράξῃ. εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἶ-
 μαι, τῶν τότε ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντας, πρᾶξις ὥς δὲ
 ἐπὶ ἡλθον, λυπευμένους, ἐποίησεν ἂν ταῦτ' ὅτι βασιλεῖ.
 πῖ δὲ ὡς ὁ ἐκείνῳ ἐποίησεν; ἔξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου, καὶ

rum si est, quod grauius isti crimen impin-
 gam, nulla ratione reperio. si enim is qui
 pecuniam impendit, ut pacem impetraret,
 ita nunc factus est formidabilis et magnus,
 ut vobis, neglecto iureiurando, et iustitia,
 videndum sit iam, qua re gratum Philippo
 faciatis, quo supplicio afficiendi erunt eius
 rei auctores, ut dignas dent poenas? verum
 enimvero eam rem amicitiae vobis utilioris
 etiam principium futurum esse, quantum
 coniectura licet assequi, id quoque me osten-
 surum opinor. hoc certo tenendum vobis
 est Philippum, Athenienses, non conte-
 mnere vestram urbem, neque eo quod vos
 inutiliores putarit quam Thebanos, vobis il-
 los praetulisse, sed ab istis edoctum esse, et

audiuisse, id quod prius etiam publice vobis
 exposui, nemine istorum refragante; popu-
 lum esse turbam, rem omnium inconstan-
 tissimam et stolidissimam, ut in mari undam
 fluctuantem, quae fortuito agitur, alium
 accedere, alium abire, rempublicam autem
 curae esse nemini, ac quid actum sit, ne
 meminisse quidem; habendos autem aliquos
 amicos, qui ei apud vos singula conficiant,
 atque eius arbitratu gubernent, quod si in
 primis sit consecutus, eum a vobis facile,
 quicquid libitum fuerit, impetraturum. si
 igitur eos, qui tum illa ad eum dixerunt,
 statim, ut huc redierant, in crucem actos
 audiisset, fecisset idem quod rex Persa-
 rum. quid autem fuit quod ille fecit? de-
 ceptus

τετραρέκοντα τάλαντα, ὡς λέγει, δεδωκὼς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ἐπύθετο αὐτὸν τεθνεῶτα, καὶ ἐδὲ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι, μή τι γ' αὖ ἐκείνῳ τότε ὑπέχετο πρᾶξαι, ἔγνω τὴν πμὴν ἐχὶ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. καὶ γὰρ τι, πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν δόλιῳ κατέσκησεν, ἣν τότε σύμμαχον αὐτῷ καὶ φίλῳ ἔγραψεν· εἴτ' ἐδὲνὶ πώποτε ἔδωκε χρήματα ἔτι λοιπὰ. ταῦτό τινος τῆς αὖ ἐποίησε Φίλιππος, εἴ τινα τῶν εἶδε δόλιῳ διδόντα· καὶ νῦν, αὖ ἰδὼν, ποιήσῃ. ἐπειδὴ δ' αἰσχρὴ λέγοντας, βυδοκιμῆτας ἐν ὑμῖν, ἐτέρους κείνοντας, τί καὶ ποιῆσαι ζηλοῖ; πολλὰ ἀναλίσκειν, ὅξον ἐλάττω; καὶ πάντας δεραπύειν βελήσῃ, δύο ἢ τρεῖς ἐξόν; μαίνοίτε μὲν τ' αὖν. ἐδὲ γὰρ τὴν τῶν Θεβαίων πόλιν εἴλετο δημοσίᾳ ποιῆν ὁ Φίλιππος· οὐ πολλὰ γὰρ ἐδὲ ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων ἐπείσθη. ὃν δ' ἐπείσκειν, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἦλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ Θεβῶν, ὅτε πρὶν καὶ παρ' ὑμῶν ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ. τέτοις χρήματα ἐκείνῳ ἠβέλετο δέναι, καὶ πάντῃ γε, ὡς ἔφασαν, πολλὰ· οὐκ ἐδέξατο· ἐδὲ ἔλαβον ταῦτα ἐκ τῶν Θεβαίων πρέσβεις. μὲν ταῦτα ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ πίνων, καὶ φιλανθρωπιδόμῳ πρὸς αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ἀλλὰ τε δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐκτελῶν, ἐκπώματα ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ περιττείνει

ceptus a Timagora, cui quadraginta, ut ferunt, talenta dederat, ut audiuit eum a vobis interfectum, ac ne suam quidem tueri vitam, nedum quae pollicitus fuerat, praestare potuisse, animadvertit se pecuniam non ei numerasse, penes quem summa esset auctoritas. proinde primum Amphipolim urbem vestro imperio denuo subiecit, quam hactenus sociam suam et amicam esse scripserat: deinde nemini unquam postea pecuniam dedit. idem igitur et Philippus fecisset, si horum aliquem poenas dare vidisset: idque etiam nunc, si viderit, facturus est. sed cum audiat, eos conciones habere, florere gloria apud vos, aliis creare pericula, quid facere conetur? multum impendat,

Vol. II.

cum liceat pauciora? an omnis colere velit, cum duos aut tris liceat? insaniret profecto. neque enim Thebanorum urbi Philippus benefactum publice voluisset (multum certe abest) sed a legatis est ei persuasum. quo autem pacto, dicam ego vobis. venerunt Thebis ad eum legati, cum et nos a vobis missi illic essemus. iis pecuniam ille dare voluit, eamque, ut aiebant, omnino magnam: non admiserunt, nec acceperunt eam Thebanorum legati. post, in sacrificio quodam et coena, potans cum eis Philippus, et humanum erga illos se praebens, cum alia multa, ut captivos et eius generis alia, tum pocula tandem argentea et aurea eis offerebat. ea illi omnia repudiabant, nec vquam

X

αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεωθέοντο, καὶ ἑδραμὴν περὶ αὐτῶν
 τῆς τελευτῆς δὲ Φίλων, εἰς τὴν πρέσβειαν, εἶπεν, ὃ δὲ ἄνθρωπος Ἀθη-
 ναῖος, λόγον, ὃν ἔχ' ὑπὲρ Θεβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίον εἰρῆ-
 νος. ἔφη γὰρ, τὸν Φίλιππον ὁρᾶν μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρωπῶς
 ἔχοντα πρὸς αὐτὸν, ἡδέως καὶ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπαίχων
 αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνδρες πάντων δώρων τέτων· εἰς δὲ τὰ τ' πόλεως
 πρᾶγμα ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἡξίουν ταύ-
 τῳ περὶ εἰρήνης, ἀξίον π' καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Θεβαίων πρᾶξαι, καὶ
 ὅλῳ δὲ τὴν πόλιν ἔστω ὡς σφᾶς ὁμολόγουσι ὑπαίχων αὐτῷ. καὶ
 γὰρ τι σκέψασθε, π' τοῖς Θεβαίοις γέγονεν ἐκ τέτων, καὶ π' συμ-
 βέβηκε, ὥς θεασάσθε ἐπ' αὐτῆς τ' ἀληθείας, ἡλικὸν ἐστὶ τὸ μὴ πω-
 λεῖν τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα. πρῶτον μὲν τοῖσιν εἰρήνη γέ-
 γονεν αὐτοῖς πονέσι καὶ ταλαιπωρημένοις ἤδη τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἡττημένοις· εἶτα τὴν ἐχθρὴν Φωκίαν ἀρδύνον ὅλεον, καὶ ὅλων τῶν
 τειχῶν, καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. ἀρα ὥς μόνον ταῦτα; οὐ, μάλα δὲ,
 ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τέτοις, Ορχομενός, Κορώνεια, Κοροῖαι, τὸ Τιλ-
 φωασαῖον, τ' τῶν Φωκίων χώρας ὅσῳ ἐβέλοντο. τοῖς μὲν δὲ Θε-
 βαίοις, ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγοναν, ὥν ἐστὶ αὖ ὄξαινον δῆπου
 μείζονα τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θεβαίων π'· εἶδεν, πᾶν τὸ
 τέτων αἰτίοις γεγνηῖαι τῇ πατρίδι. τῆτο δὲ καλὸν, ὃ ἄνθρωποι Ἀ-
 θηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς δρετῆς λόγον καὶ δόξης, ἦν ἔτοι χημάτων

quam sui obliuiscabantur. postremo, Phi-
 lo, vnus legatorum, habuit orationem, A-
 thenienses, quam non pro Thebanis, sed
 pro vobis habitam esse oportuit. aiebat e-
 nim, se, cum Philippum videret magno et
 humano in ipsos esse animo, delectari et
 gaudere. sed se iam antea ipsius esse ho-
 spites, et amicos, etiam sine illis muneribus:
 petere autem, vt ad negocia vrbis, quae
 tum illa ageret, ea humanitate conuersa,
 aliquid et seipso dignum et Thebanis prae-
 staret, ita polliceri et se et totam urbem ei
 fore addictam. iam spectate, quid hoc pa-
 cto Thebani consecuti sint, et quid vobis

acciderit, et vere aestimate, quanti sit non
 vendere negocia ciuitatis. primum, pace po-
 titi sunt, laborantes et afflicti iam bello et
 succumbentes: deinde hostes Phocenses ad
 internecionem deleti, eorumque moenia et
 oppida sublata e medio. nunquid sola haec?
 non mediis fidiis, sed accesserunt etiam
 Orchomenus, Coronea, Corosiae, Tilphos-
 faeum, Phocensis agri quantum voluerunt.
 Thebani igitur haec e pace consecuti sunt,
 quibus utique maiora nec optarint: Theba-
 norum autem legati quid? nihil, nisi quod
 eorum opera haec patriae contigerunt. id
 vero praeclarum est, Athenienses, et egre-
 gium,

ἀπέδοιτο. ἀντιπῶν δὲ πὶ τῇ τῶν Ἀθηναίων πόλει γέγονεν ἐκ τῆς
εἰρήνης, καὶ πὶ τοῖς πρέσβει τοῖς τῶν Ἀθηναίων, καὶ θεωρεῖτε εἰ πα-
ραπλησία τῇ πόλει καὶ ταῖς αὐτοῖς. τῇ πόλει μὲν τοίνυν, ἀφισπ-
κέναι μὲν ἀπάντων καὶ τῶν κλημάτων, καὶ τῶν συμμαχῶν, ὁμω-
μοκέναι δὲ Φιλίππῳ, καὶ τις ἄλλος ἢ πόλιν ἐπ' αὐτὰ βεβλήμενος
σώζειν, ὑμᾶς καλύπτειν, ἐκ τὸν μὲν ὑμῖν βεβλήμενον πρῶτον
ἐχθρὸν ἡγήσατο καὶ πολέμιον, τὸν δὲ ἀπεστεικότεν, σύμμαχον καὶ
φίλον. ταῦτα γὰρ ἐπὶ αὐτῷ μὲν Αἰσχίνης ἔτασεν, ἔγραψε δὲ
ὁ τότε συνεγὼς Φιλοκράτης. ἐκ προσβουῦτο ἡμῶς τὴν περὶ τῶν
ἡμερῶν, ἐκ πεπαιχτότερον ὑμᾶς, τὸ τῶν συμμαχῶν δόγμα κυρ-
σαι, καὶ καλέσαι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐκ Φιλίππου, ἐκκρεῖσας ἔτι
εἰς τὴν ὑπερλίαν, τὴν δὲ Φιλοκράτης γνώμην ἐπεισεν ἐλέει, ἐν ᾗ καὶ
ταῦτα ἐκ πολλὰ ἄλλα ἐπὶ ταύτῃ δεινότερα ἐπὶ γεγραμμένα. τῇ
μὲν δὲ πόλει ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὣν ἐστὶν αἰσχίῳ
ῥάδιον· τίς δὲ πρέσβει πὶ τοῖς ταῦτα πρῶτασι; τὰ μὲν ἄλλα
σιωπῶ, πάνθ' ὅσα ἐώρακατε ὑμῖς, οἰκίας, ξύλα, πυργούς, ἀλλ'
ἐν τῇ τῶν ἀπολωλότων συμμαχῶν χώρα, κλήματα καὶ γεωργίας
παμπληθεῖς, Φιλοκράτης μὲν τάλαντον ἔχουσαν πέρσοδον, ταύτῃ
δὲ Αἰσχίνῃ, πεντάκοντα μνᾶς. καὶ τοι, πῶς ἔστι δεινόν, ὅτι ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ χέτλιον, τὰς τῶν ὑμετέρων συμμαχῶν συμφορὰς περσο-
δοῖς τοῖς πρέσβει τοῖς ὑμετέροις γεγνηῖας, καὶ τὴν αὐτὴν εἰρήνην

gium, si virtutis et gloria ratio ducatur, quas
res isti pecunia vendiderunt. conferamus iam
quid Atheniensium respublica e pace conse-
cuta sit, et quid legati Atheniensium, et con-
siderate, num similia respublica et isti ipsi
respublica igitur, ut cesserit omnibus, et pos-
sessionibus, et sociis, ut iuravit Philippo, si
quis alius illas inuaserit, vobis ut restituat,
vos prohibituos, et qui vobis eas tradere
voluerit, eum pro inimico et hoste habitu-
ros, qui eripuit, pro socio et amico. haec
enim sunt quae et Aeschines defenderit, et
adiutor eius Philocrates decreto sanxerit.
item cum ego pridie superior, vobis persua-

fissem, ut sociorum decretum confirmaretis,
et legatos Philippi accerferetis, iste cauilla-
tionibus ea re in posterum diem reiecta,
persuasit, ut in Philocratis sententiam iretis,
in qua et haec et alia multo his grauiora
continentur. ac reipublicae quidem haec ex
pace contigerunt, quibus flagitiosiora nec
inueniri facile possunt: legatis autem quid,
horum auctoribus? cetera omnia taceo,
quae ipsi vidistis: aedis, ligna, frumentum,
sed in sociorum qui perierunt regione, pos-
sessiones et fundi plurimi, quae Philocrati
talentum, Aeschini tricenas minas pensant.
nonne vero graue est et miserabile, socio-
rum

τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ πόλιν, τῶν μὲν συμμάχων ὁλεθρον, τῶν δὲ
 κτήματων ἀπόσασιν, ἀντὶ δὲ δόξης, αἰχρύνει γεγραῖναι, τοῖς δὲ πρέ-
 σβεισι, τοῖς καὶ τὸ πόλεως ταῦτα πράξασι, προσόδοις, ἀπορίας,
 κτήματα, πλοῦτον, ἀντὶ τῆς ἐχάτων ἀποριῶν, εἰργάσθαι; ἀλλὰ
 μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι τούτων εἶναι Ολυμπίοις
 μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐ γάρ τινα θαυμάσαιμι ἂν, εἰ καὶ τοιού-
 τος τλημύσας λέγειν, ὡς καὶ ἡ καλὴν, εἰδὲ οἶαν ἡξίαν εἶναι, τὴν εἰρήνην
 ποιήσασθαι, κακῶς τὰ πόλεμω τῆς στρατηγῶν κεχηρημένων. ἂν δὲ
 ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἐρωτήσας αὐτὸν μεμνημένοι, πότερην
 εἴς ἐτέρας πρὸς ὧν πρὸς πόλεως, ἢ ταύτης τὴν αὐτῆς. εἰ
 μὲν γὰρ εἴς ἐτέρας, ἢν κερατκήναι τῷ πόλεμω φήσῃ, καὶ χηρὸς
 ἔχῃ εἶναι στρατηγὸς, εἰκότως κτήματα εἰληφέναι εἰδὲ ἐκ ταύτης
 αὐτῆς, πῶς ἔνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῆς αὐτῆς ἀπέσῃ,
 εἴ τι τέτοις εἶναι δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; τῆς γὰρ αὐτῆς εἶδει
 τὴν τε πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν, καὶ τὰς ἐκ ταύτης πρέσβεις,
 εἴπερ καὶ τῆς δικαίων ἐγγίγναιτο. ἐπὶ τοίνυν κακείνο σκέψασθε, ὡς δὲ
 ὄντες Αθηναῖοι πότερ' οἶδατε, πλεον Φωκέας Θεβαίων, ἢ Φίλιπ-
 πον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πόλεμω; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι Φωκεῖς
 Θεβαίων. εἶχον γὰρ Ορχομενὸν, καὶ Κορώνειαν, καὶ τὸ Τιλφωσάϊον,
 καὶ τὰς ἐν Νέωσιν ἀπειλήφισαν αὐτῶν, καὶ ἐδομήκοντα καὶ δια-

rum vestrorum calamitates, reditus legatis
 vestris esse factas, eandemque pacem urbi,
 a qua missi fuerunt, et sociorum interitum,
 et possessionum iacturam, et pro gloria de-
 decus attulisse, legatis autem qui rempubli-
 cam violarunt, reditus, opes, possessiones,
 diuitias, pro extrema inopia peperisse? et
 haec vere a me dici ut constet, voca testis
 harum rerum Olynthios. TESTES. Neque
 vero mirabor, si etiam tale aliquid dicere
 audebit, non licuisse praeclaram, neque
 qualem ego postularim, facere pacem, cum
 duces male rem bellicam administrassent.
 quod si dixerit, obtestor vos ut memineritis
 cum interrogare, utrum ex alia urbe lega-

tus abierit, an ex hac eadem. nam si ex
 alia, quam bello superiorem fuisse dicet, ac
 bonos duces habuisse, merito pecuniam ac-
 cepit: sin ex hac ipsa, qua gratia, propter
 quae urbs, a qua missus erat, suis bonis ces-
 sit, ob ea ipse accepisse dona cernitur? ea-
 dem enim et urbi mittenti tribuenda fue-
 runt, et missis ex ea legatis, si quid recte
 factum esset. iam et illud considerate, A-
 thenienses, plusne putetis a Phocensibus
 Thebanos, an a Philippo vos bello supera-
 tos? equidem compertum habeo a Phocen-
 sibus Thebanos. tenebant enim illi Orcho-
 menum, et Coroneam, et Tilphossaeum, et
 suos, qui Neotibus fuerant, receperant, et se-

κοσίους ἀπειλόνεσαν ὅτι τῷ Ἡδυλείῳ, καὶ τρώπαιον εἰσῆκε, καὶ ἱπποκράτους, καὶ κακῶν Ἰλιάς φεικτικῆς Θηβαίοις· ὑμῖν δὲ τοιοῦτο μὴ εἶναι ἦν, ἔτε γὰρ οἱλοι εἰς λοιπὰ. τὸ δὲ ἦν τὸ δεινότατον εἰς τοὺς Φίλιππον πολέμῳ· ὅτι ἐδύνατο κακῶς ἡνίκα ἐβέλετο ποιεῖν ἐκείνον, εἰ δὲ μὴ πάχυν ἐτι αὐτοῖ, πᾶσαν ἀδελαν ἤγειρε. τί ποῦ οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς εἰρήνης, τοῖς μὴ Θηβαίοις, τοῖς τοσούτω κραυζέμενοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἐαυτῶν κομίσασθαι, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν προσλαβεῖν ἐγγέγονε τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὑμῖν, καὶ ἂν τῷ πολέμῳ διεσώζω, ταῦτ' ὅτι τῆς εἰρήνης ἀπολωλέκεναι; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν ὅτι ἀπέδοντο ④ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα ἔτοι πεπραγμένα σιν. Ἀλλὰ, νῆ Δία, τὸς συμμαχοὺς ἀπειρηκέναι φησὶ τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ταῦτα ἔτω πεπραγμένα, καὶ ἐκ τῶν ὀπλοῖπων ἐτι μᾶλλον εἰσεῖδε. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλει εἶχεν αὐτὴ ἢ εἰς Φιλοκράτους, ἢ σωεῖπεν ἔτος, ④ δὲ πρέσβεις ἀπήκεσαν ④ τοῦ Φιλίππου, λαβόντες τὰς ὁρκοὺς· καὶ μέλει τέτοι γε εἶδεν ἀνήκεσον ἦν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰχρὰ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία τῆς πόλεως, ἀντὶ δὲ τέτων δὴ τὰ θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν ἐμελλεν εἶσεσθαι ἡξιούμην ὑμᾶς ἐγὼ, καὶ τέτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ' Ἑλλησπόντῃ, εἰ μὴ πρεσβείας, μή δὲ εἰσεῖς καταχεῖν Φίλιππον μηδὲν ἐν τῷ μελαχρῷ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ τι χωρίων. ἦδεν γὰρ ἀκρι-

septuaginta et ducentos occiderant ad Hedylicum, et tropaeum erexerant, et equestri praelio superiores erant, et malorum Ilias Thebanos circundederat: vobis autem nec tale quicquam acciderat, et absit ut accidat in posterum, sed illud erat in Philippico bello gravissimum, quod ei cum volebatis nocere, non poteratis, ne vero noceretur vobis, minime timebatis. qui factum est igitur, ut per eandem pacem Thebanis, qui bello usque adeo inferiores erant, et sua recipiendi, et hostium opes adiungendi potestas data sit: vobis autem Atheniensibus, etiam ea quae bello defendebantur, pace facta, perierint? quod illorum legati opes

eorum non vendebant, vestras isti venderunt. At dicet, hercule, socios fuisse bello defatigatos. nam haec ita fuisse acta, ex iis etiam quae sequuntur, magis intelligetis. ut enim pax ista Philocratis facta auctoritate, confecta fuit, cui iste suffragatus est, et Philippi legati discesserant, exacto iureiurando (et hactenus quidem nihil erat actum atrocius, sed turpis pax erat, et aliena a dignitate reipublicae, loco autem dedecoris huius admiranda illa bona percepturi eramus) postulabam ego, et istis dicebam, ut primo quoque tempore in Hellespontum nauigarent, neque quicquam negligerent, aut Philippum occupare quicquam interiecto tem-

ὥς, ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης εἰρήνης παρεθῇ, ταῦτα τοῖς ἀμελήσασιν ἀπολλύει. εἰδείς γὰρ πόπολε ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνῃ ἀγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἑξαρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν· ἀλλὰ ταῦθ' ὁ Θεὸς παρελαβόντες ἔχουσι. χωρεῖς ὃ τέτων, δυοῖν χρησίμοιν ἐ διαμαρτήσεως τὴν πόλιν ἡγάμην, πλουσάντων ἡμῶν. ἡ γὰρ παρθένων, ἔ κτ' τὸ ψήφισμα αὐτὸν ἑξορκισάντων, ἃ μὲν εἰλήφει τῶν τ' πόλεως, ἀποδώσειν, τῶν ὃ λοιπῶν ἀφέξεσθαι ἢ μὴ ποιουμῶτος τέτε ταῦτα, ἀπαγγέλλειν ἡμᾶς οὐθέως δαῦρον. ὥς τ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω, καὶ ἐλάττωσι τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν εἰδότες ὑμᾶς, ὡς τῶνδε τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μεζόνων, λέγω δὴ Φωκέων ἔ Πυλῶν, ἐ παρεθήσεσθαι. μὴ παρελαβόντος δὲ ἐκείνων ταῦτα, μηδὲ ὑμῶν ἐξαπατηθέντων, ἀπολλύει ἐν ἀσφαλείᾳ τὰ πράγματα ὑμῖν ἔσεσθαι, καὶ παρ' ἐκόντος ὑπάρξειν αὐτὰ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἔτως ὑπελάμβανον ἔξεν. εἰ γὰρ ἦσαν, ὥς ἦσαν τότε, ὁ Φωκεὶς σῶσι, καὶ Πύλας εἶχον, ἐκείνῳ μὲν ἂν εἶδεν ὑμῖν εἶχεν ἀναλείπειν φοβερόν, δι' ὃ τῶν δικαίων ἂν π. παρδείξει. ἔτε γὰρ κτ' γλυῶ παρελθὼν, ἔτε ναυσὶ κρατήσας, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤξειν ἐμελλεν, ὑμεῖς δὲ ἐκείνῳ πᾶσα χεῖρα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ χρημάτων γ' ἐν σπάνει, ἔ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ πάλιν αὐτὸν

tempore paterentur ex locis illius regionis. compertum enim habebam, quaecumque bello in pacem conuerso proiecta fuerint, ea iis qui neglexerint perire. nemo enim unquam, cui persuasum fuit de totius imperii statu pacem mīre, pro iis quae ab initio neglecta fuerunt, bellum gerere voluit; sed ea tenent ii qui occuparunt. ad haec, si nauigassemus, duplici bono auctum iri putabam rempublicam. aut enim, si adesset, et ex decreto iusiurandum ab eo exegisset, tum ea quae reipublicae nostrae praeripuisset, redditurum, tum reliqua non inuasurum: aut, nisi ille haec faceret, nos statim hac renunciaturus, ut vos

in remotis illis et minoribus cognita hominis auaricia et perfidia, de his finitimis et maioribus, Phocensibus, inquam et Pylis retinendis, cogitaretis. quod si ille haec non occupasset, neque vos decepti essetis, in tuto vobis essent omnia, et quae aequa sunt, ille vobis vltro praestaret. neque haec ab re ita fore putabam. si enim essent Phocenses, uti tum erant, incolumes, et Pylas tenerent, ille nullum vobis incutere terrorem potuisset, quo perculsi ius aliquod vestrum neglexissetis. neque enim aditu terra patefacto, neque nauali praelio victor, in Atticam venturus fuit, vos autem illi statim, si ius violasset, mercatus claudere potuissetis, et

καταστήσειν. ὥς ἐκείνῳ ὁ δευδύσων ἵστατο ἐμὲν τοῖς ἀπὸ τῆς
εἰρήνης λυσιτελεῖν, ἔχ ὑμεῖς. Ἐταυθ' ὅπ' ὅτι ἐπὶ τοῖς συμβου-
κόσι νυνὶ πλάττομαι, καὶ παραπονεῖμαι, ἀλλὰ τότε εὐθὺς ἐγνώκην
καὶ παρακαλεῖμαι ὑμῶν, καὶ τέτοις ἔλεγον, ἐκείθεν εἰσελάτε.
ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μὴ ὅτι ἐστ' ἢν ὑπόλοιπῳ ἐδεμία, διὰ τὸ
παρακαταχερῆσαι, ἔτοι δ' ὅτι ἀπήσαν, ἀλλ' αὐτὸς διέτριβον,
γράφω ψήφισμα βελούων, τὴν βελὴν ποιήσαντες ὅτι δῆμῳ κυ-
εῖαν, ἀπέναι τὰς πρέσβεις τὴν ταχίστην, τὸν δὲ στρατηγὸν Περξέ-
νον κομίζον αὐτὸς ἐπὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς αὖ ὄντα Φίλιππον
παυθάνη), γράψας, ὥσπερ νυνὶ λέγω, τοῖς ῥήμασιν ἔως ἀνι-
κρῖς. καὶ μοι λέγε τέτοιο τὸ ψήφισμα λαβών. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐνθένδε
μὴ τούτων αὐτὸς ὁξύναντες ἔως ἀκονίας, ὡς καθαρεῖς οἷς μὴ
ταῦτα ἐποίουν, εἰσελάτε. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεθα εἰς Ὠρεὸν, καὶ συνε-
μίσσομεν τῷ Περξένῳ, ἀμελήσαντες ἔτοι δὲ πλεῖν, καὶ τὰ περισ-
τεία γράψας, ἐπορεύοντο κύκλῳ καὶ πρὸς εἰς Μακεδονίαν
ἐλθεῖν, πρὸς καὶ ἐκποσὴν ἡμέρας ἀνηλώσαντες, τὰς δὲ ἄλλας ἀπά-
σας καθεήμεθα ἐν Πέλλῃ, πρὸς Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺν αἷς ἐπο-
ρεύσομεν, ὅμῃ πενήκοντ' ὅλας. ἐν δὲ τῷ τῷ, Δορείσκον, Θράκην,
τὰ ἐπὶ ταχέων, ἱερὸν ὄρεος, πάντα τὰ πρᾶγματα, ἐν εἰρήνῃ καὶ
πονοδῶς ἤρεθ, καὶ διωκῆτο ὁ Φίλιππος, πολλὰ λέγοντες ἐμῇ καὶ

et ad pecuniae penuriam, et ceterarum rerum iterum velut obsidionem redacturi. quare ille seruiturus fuit pacis commoditatibus, non vos. et haec non nunc a me fingi ex euentu, et simulari, sed tum statim et sensisse, et praeuidisse me in vestram utilitatem, et istis indicasse, inde cognoscetis: cum iam nullae conciones restarent (habitu enim erant omnes) et isti nondum abiissent, sed hic tempus tererent, senator decretum facio, populi auctoritate senatui permitta, ut primo quoque tempore legati abirent, et ut Proxenus dux eos in illa loca deportaret, in quibus versari Philippum cognouisset, iis verbis, quae nunc refero, aperte in decreto

positis. age cape id decretum, et recita, DE-
CRETVM. hinc igitur eos eduxi, adeo in-
uitos, vt ex iis quae postea fecerunt, liqui-
do cognoscetis. vt autem Oreum perueni-
mus, et cum Proxeno congressi sumus, isti
neglecta nauigatione, et executione man-
datorum, passim oberrabant. antequam igi-
tur in Macedoniam veniremus, dies tris et
viginti consumpsimus, reliquos vero omnis
Pellae desedimus, ante Philippi reditum, iis
quos in itinere fuimus additis, quinquaginta
totos. interea Doriscum, Thraciam, Mu-
ros, Sacrum montem, omnia denique pacis
tempore et foederum, capiebat et procura-
bat Philippus, crebro dictitante me, et
cla-

ὥς, ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης εἰρήνης παρῇ, ταῦτα τοῖς ἀμελήσασιν ἀπολλύει. εἰδὲς γὰρ πόποιε ὑπὲρ τῶν ὅλων πειθεῖς εἰρήνῃ ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἑξαρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν· ἀλλὰ ταῦθ' ὁ παρλαβόντες ἔχουσι. χωρεῖς ὃ τέτων, δυοῖν χρησίμοιν ἐ διαμαρτήσεως τὴν πόλιν ἡγάμην, πλουσάντων ἡμῶν. ἡ γὰρ παρῇων, ἔ κτ' τὸ ψήφισμα αὐτὸν ἑξορκισάντων, ἃ μὲν εἰλήφει τῶν τ' πόλεως, ἀποδώσειν, τῶν δ' λοιπῶν ἀφέξεσθαι ἢ μὴ ποιουμῆτος τέτε ταῦτα, ἀπαγγέλλειν ἡμᾶς οὐθέως δαῖρον. ὥς τ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω, καὶ ἐλάττωσιν τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν εἰδότες ὑμᾶς, ὡς τῶνδε τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μεζόνων, λέγω δὴ Φωκέων ἔ Πυλῶν, ἐ παρῇσεως. μὴ παρλαβόντος δ' ἐκείνους ταῦτα, μηδ' ὑμῶν ἑξαπατηθέντων, ἀπολλύει ἐν ἀσφαλείᾳ τὰ πράγματα ὑμῖν ἔσεσθαι, καὶ παρ' ἐκόντος ὑπαρξέειν αὐτὰ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἔτιως ὑπελάμβανον ἔξεν. εἰ γὰρ ἦσαν, ὥς ἦσαν τότε, ὁ Φωκεῖς σῶσι, καὶ Πύλας εἶχον, ἐκείνῳ μὲν ἂν εἰδὲν ὑμῖν εἶχεν ἀναλείπειν φοβερόν, δι' ὃ τῶν δικαίων ἂν π παρείδειε. ἔτε γὰρ κτ' γλυῶ παρελθὼν, ἔτε ναυσὶ κρατήσας, εἰς τὴν Ἀθηκὴν ἦξειν ἐμελλεν, ὑμεῖς δ' ἐκείνῳ παρλαβόντες, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ χρημάτων γ' ἐν σπάνει, ἔ τῶν ἄλλων ἐν παλινορκίᾳ πάλιν αὐτὸν

tempore paterentur ex locis illius regionis. compertum enim habebam, quaecumque bello in pacem conuerso proiecta fuerint, ea iis qui neglexerint periisse. nemo enim unquam, cui persuasum fuit de totius imperii statu pacem inire, pro iis quae ab initio neglecta fuerunt, bellum gerere voluit; sed ea tenent ii qui occuparunt. ad haec, si nauigassemus, duplici bono auctum iri putabam rempublicam. aut enim, si adesset, et ex decreto iusiurandum ab eo exegissemus, tum ea quae reipublicae nostrae praecripisset, redditurum, tum reliqua non inuasurum: aut, nisi ille haec faceret, nos statim huc renunciaturus, ut vos

in remotis illis et minoribus cognita hominis auaricia et perfidia, de his finitimis et maioribus, Phocensibus, inquam et Pylis retinendis, cogitaretis. quod si ille haec non occupasset, neque vos decepti essetis, in tuto vobis essent omnia, et quae aequa sunt, ille vobis ultro praestaret. neque haec ab re ita fore putabam, si enim essent Phocenses, uti tum erant, incolumes, et Pylas tenerent, ille nullum vobis incutere terrorem potuisset, quo perculsi ius aliquod vestrum neglexissetis. neque enim aditu terra patefacto, neque nauali praelio victor, in Atticam venturus fuit, vos autem illi statim, si ius violasset, mercatus claudere potuissetis,

et

καταστήσει. ὥς ἐκείνῳ ὁ δευδύων ἴσαδ' ἐμέλλε τοῖς ἀπὸ τῆς
εἰρήνης λυσιτελεῖν, ἔχ' ὑμεῖς. Ἐταύθ' ὅπ' οὐκ ἔπ' τοῖς συμβεβη-
κόσι νυνὶ πλάττομαι, καὶ προσποιῶμαι, ἀλλὰ τὸτ' εὐθὺς ἐγνώκην
καὶ προσεφώμην ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τέτοις ἔλεγον, ἐκείθεν εἰσεῖδε.
ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μὴ οὐκ ἔτ' ἦν ὑπόλοιπ' ἐδεμία, διὰ τὸ
προκατακεχρησθῆναι, ἔτοι δ' οὐκ ἀπήσαν, ἀλλ' αὐτὸς διέτριβον,
γράφω ψήφισμα βελδύων, τὴν βελὴν ποιήσασθαι ἔδ' ἡμῖν κυ-
ρίαν, ἀπέναι τὰς πρέσβεις τὴν ταχίστην, τὸν δ' στρατηγὸν Περξέ-
νον κομίζεν αὐτὸς ἔπ' τοὺς τόπους, ἐν οἷς αὖ ὄντα Φίλιππον
παυθάνη), γράψας, ὥσπερ νυνὶ λέγω, ταῖς ῥήμασιν ἔτως ἀνι-
κρῖς. καὶ μοι λέγε τέτο τὸ ψήφισμα λαβών. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐνθένδε
μὴ τοῖνυν αὐτὸς δ' ἐξήγαγον ἔτως ἀκονίας, ὡς καθαρώς οἷς μὴ
ταῦτα ἐποίουν, εἰσεῖδε. ἐπειδὴ δ' ἀφικόμεθα εἰς Ὄρεον, καὶ σινε-
μίσσασθαι τῷ Περξένῳ, ἀμελήσαντες ἔτοι δ' πλεῖν, καὶ τὰ προσ-
τέλαγμένα πράττειν, ἐπορεύοντο κύκλῳ καὶ πρὸς εἰς Μακεδονίαν
ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ ἑκατὼν ἡμέρας ἀνηλώσαντες, τὰς δ' ἄλλας ἀπά-
σας καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, πρὸς Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺν αἷς ἐπο-
ρεύσασθαι, ὅμῃ πεντήκοντ' ὅλαις. ἐν δ' τῷ Δορείῳ, Θράκιαν,
τὰ ἔπ' ταχῶν, ἱερὸν ὄρεα, πάντα τὰ πρᾶγματα, ἐν εἰρήνῃ καὶ
πονοδαῖς ἡρεῖ, καὶ διακείτο ὁ Φίλιππος, πολλὰ λέγοντος ἐμῇ καὶ

et ad pecuniae penuriam, et ceterarum re-
rum iterum velut obsidionem redacturi.
quare ille serviturus fuit pacis commodita-
tibus, non vos. et haec non nunc a me fingi
ex euentu, et simulari, sed tum statim et
sensisse, et praevidisse me in vestram utili-
tatem, et istis indicasse, inde cognoscetis:
cum iam nullae conciones restarent (habita-
enim erant omnes) et isti nondum abiissent,
sed hic tempus tererent, senator decretum
facio, populi auctoritate senatui permissa, ut
primo quoque tempore legati abirent, et ut
Proxenus dux eos in illa loca deportaret, in
quibus versari Philippum cognouisset, iis
verbis, quae nunc refero, aperte in decreto

positis. age cape id decretum, et recita, DE-
CRETUM. hinc igitur eos eduxi, adeo in-
vitos, ut ex iis quae postea fecerunt, liqui-
do cognoscetis. ut autem Oreum perueni-
mus, et cum Proxeno congressi sumus, isti
neglecta navigatione, et executione man-
datorum, passim oberrabant. antequam igitur
in Macedoniam veniremus, dies tris et
viginti consumpsimus, reliquos vero omnis
Pellae defedimus, ante Philippi reditum, iis
quos in itinere fuimus additis, quinquaginta
totos. interea Doriscum, Thraciam, Mu-
ros, Sacrum montem, omnia denique pacis
tempore et foederum, capiebat et procura-
bat Philippus, crebro dictitante me, et cla-

Ἰππολύτου αἰ, τὸ μὲν πρῶτον, ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμῃ δόπο-
 φανομήν, μὲν ταῦτα ὅ, ὡς ἀγνοήσας διδάσκοντος, τελευτῶντος
 ὅ, ὡς ἂν πρὸς πεπρακότας ἑαυτὸς καὶ ἀνοσιώγατος ἀνθρώποις,
 ἔδεν ὑποσελλομένον· ὁ ὅ τῆτοις ἀνιλέγων φθνεῶς, καὶ ἅπασιν
 ἐναντιόμην· οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐψήφισο ὅ ὑφ' ὑμῶν, ὅτι ἦν.
 εἰ ὅ καὶ πᾶσιν ἤρεσκε ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν, αὐτίκα εἰ-
 σεσθε. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔδεν πῶ λέγω πρὸς ἔδενος, ἔδ' αἰπῶμαι,
 ἔδ' ἀναγκαζέμενα αὐτῶν ἔδ' ἐνα δὲ δοκεῖν χερσὸν εἶναι τήμερον,
 ἀλλὰ δι' αὐτὸν, καὶ πῶ μὴ κεκοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν
 γὰρ αἰχρῶ, καὶ δεινὰ, ὅτι ἔδ' ὅτι καὶ τὰ πεπραγμένα, πάντες
 ὑμεῖς ἐωράκατε· οἱ πινες δ' ὅ τῆτων μελεχνηκότες αὐτὰ δηλώ-
 σει. ἀλλὰ, καὶ Δία, ἐν τῆτω τῶ χερόν, τὰς ὅρκους ἔλαβον πρὸς
 τῶν συμμαχῶν, ἢ τὰλλ' ἂν πρὸς ἡκεν ἐποίησαν; πολλὰ γε καὶ
 δὲ. ἀλλὰ πρὸς μῆνας ὅλοις δόποδημήσαντες, καὶ χιλίας δραχμὰς
 λαβόντες ἐφόδιον παρ' ὑμῶν, ὅσα παρ' ἔδεμιας πόλεως, ἔθ'
 ὅτε ἐκείσε ἐπορεύοντο, ἔθ' ὅτ' ἐκείθεν δούρ, τὰς ὅρκους ἔλαβον,
 ἀλλ' ἐν τῶ πανδοκείῳ τῶ πρὸς ὅ Διοσκυρεῖα· εἰ τις ὑμῶν εἰς
 Φερὰς ἀφίκηται, οἶδεν ὅ λέγω· ἐνταῦθα ἐγίγνωτο ὅ ὅρκους, ὅτε
 δούρ ἤδη τὸ σράτωμα ἄγων ἐβάδιζε Φίλιππος, αἰχρῶς, ὅ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. καὶ τοι τῆθ' ὁ Φίλιππος

clamitante, primum ita vt in commune
 consuli solet, deinde, vt qui docerem igna-
 ros, postremo, vt in eos qui se vendidissent,
 impurissimos homines, sine vlla dissimula-
 tione inueheret: qui autem his aperte re-
 fragaretur, et omnibus tam dictis meis,
 quam decretis vestris aduerfaretur, iste fuit.
 an vero eadem ceteris etiam legatis omni-
 bus placuerint, statim scietis. ego enim non-
 dum quicquam de villo dico, neque queror,
 neque vllum eorum coactum hodie videri
 bonum virum oportet, sed vltro et ob vi-
 tandam scelerum societatem. nam ea esse
 atrocía flagitia, et non admissa gratis, omnes
 vos vidistis: quorum qui socii fuerint, res

ipsa ostendet. at, hercule, eo tempore iusiur-
 randum a sociis exegerunt, aut alia quae
 decuissent egerunt? multum certe abest.
 sed tribus mensibus peregre absumptis, et
 mille drachmis in viaticum a vobis acceptis,
 quantum a nulla ciuitate numerari solet,
 neque cum illo proficiscerentur, neque cum
 illinc huc redirent, iusiurandum exegerunt,
 sed in caupona, quae est ante Castoris et
 Pollucis (si quis vestrum Pheris fuit, intel-
 ligit quid dicam) ibi iusiurandum dabatur,
 cum iam cum exercitu Philippus huc pro-
 ficisceretur, turpiter Athenienses, et non e
 vestra dignitate. vt autem illa eo modo fi-
 erent, id Philippus omnium maximi aesti-
 mauit.

ἀπάντων ἀν' ἐπιμέσας πλείετα, τῶτον τὸν τρόπον προχθῆναι. τὴν
 τε γὰρ εἰρήνην ἐχὶ δυνάμεϊν, αἷς ἐπεχέρισται οὗτοι τὸ πρῶτον,
 ΠΑΗΝ ΑΛΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ γράψαι, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑφ'
 ὑμῶν τὸ Φιλοκράτης ταῦτα μὲν ἀπαλεῖψαι, γράψαι δ' ἀντικεῖς
 Αθιναίοις, καὶ τὰς Αθιναίων συμμάχους, οὐκ ἐβόλετο τῶτον ὁμο-
 μοκέναι τὸν ὅρκον ἐδένα τῶν αὐτῶν συμμάχων· οὐ γὰρ αὐτὰ συ-
 σφαιδύσειν ἐφ' ἃ νῦν ἔχει τὴν ὑμετέρων ἐμελλον, ἀλλ' ἐξὴν προ-
 φασιν τὰς ὁρκοῖς· ἔτε μάλιστα γυμνάς τῶν ὑποχρέσεων, ἐφ' αἷς
 διερίσκετο τὴν εἰρήνην· ἐδὲ τῶτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι οὐκ ἄρα ἡ
 πόλις ἡ τῶν Αθιναίων ἡγήτο τῶ πολέμῳ, ἀλλὰ Φίλιππος ἐστὶν
 ὁ τ' εἰρήνης Ὀπίδυμῳ, καὶ ὁ πολλὰ ὑποχινόμενος τοῖς Αθιναίοις,
 ὥς τε τυχῆν τ' εἰρήνης· ἵνα δὴ μὴ γῆν' ταῦθ', ἃ λέγω, φανερά,
 διὰ ταῦτα θέλω δεῖν αὐτὰς μηδαμῶς βασιλεῖν· ἔτοι δ' ἐχαι-
 ζοῖτο πάντῃ, ἐνδεκνύμενοι καὶ ὑπερβολακλύοντες ἐκείνον. καὶ τοι
 ταῦθ' ὅταν ἐξελέγχων' πάντῃ, τὰς χεῖρας ἀνὴλκότες, τὰ ἐν
 Θράκῃ προέμενοι, μηδὲν ὦν ἐψηφίσαντε πεποικηότες, μηδ' ὦν
 συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῆ δαδ' ἀπηγελκότες, πῶς ἐνέσι παρ' εὐ-
 φροσύνῃ δικασαῖς, καὶ βυλομήτοις διορκεῖν, τῶτοι σώζεσθαι; ἀλλὰ
 μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς
 ὁρκοῦν προσηκεν ἡμῖν· εἴτα τὴν Ὀπίσθη τὴν δ' Φιλίππου· εἴτα

mauit. nam si nec pacem ita, uti institue-
 rant isti primum, decernere potuissent, EX-
 CEPTIS ALENSIBVS ET PHOCENSIBVS, sed
 coactus esset a nobis Philocrates id delere, ac
 perspicue ponere, Atheniensis et Athenien-
 sium socios, nolisset id iusiurandum ab ullo
 sociorum suorum dari: neque enim ea quae
 nunc vobis erepta tenet, oppugnatum illi iuis-
 sent, sed iusiurandum excusassent: neque eos
 confcios esse voluisset pollicitationum, quibus
 pacem impetrasset: neque id ostendi palam
 omnibus, non ciuitatem Atheniensium suc-
 cubuisse bello, sed Philippum esse qui pa-
 cem expeteret, et ab Atheniensibus pacem
 multis pollicitationibus impetraret. ne igi-
 VOL. II.

tur haec quae dico palam fierent, propterea
 censuit eis nusquam esse abeyndum; isti
 autem ei omnia gratificabantur, cum osten-
 tatione, et insigni assentatione. verum si
 horum omnium conuincerentur, consum-
 pisse tempus, neglexisse Thraciam, nihil
 ex decretis egisse vestris, aut ex vtili-
 tate reipublicae, falsa huc renunciassse,
 qui possunt isti a cordatis iudicibus et
 religiosis conseruari? quae ut a me vere
 dici constet, recita primum decretum,
 quo pacto nobis fuerit exigendum iusiur-
 randum: deinde literas Philippi: post, Phi-
 locratis decretum: mox plebiscitum. DE-
 CRETVM. LITERAE. DECRETA. iam
 Y vt

τὸ Φιλοκράτης ψήφισμα· εἴτα τὸ ἔδῃμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. καὶ μὲν, ὅτι τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομεν ἀν, εἴ τις ἐπέθετό μοι, καὶ τὰ προσηλαμμένα ὑφ' ὑμῶν ἐποίει καὶ τὰ ψηφίσματα, καλὴ δὲ ἐκεί παρόντας μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. λέγε δὴ καὶ τὴν ἐτέραν μαρτυρίαν, ἀπὸς Εὐκλείδῳ ὕστερον ἐλθόντα τῶν ἀπεκείνατο Φίλιππον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ὅτι τοίνυν ἐδὲ ἀρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, ἔμῃ ταύτῃ ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν, ἀκασαί μου. ὅτε γὰρ τὴν προτέραν ἀπήραμεν πρεσβείαν, τὴν δὲ τῆς εἰρήνης, κήρυκα ὑμεῖς προαπεσεύλατε, ὅς τις ὑμῖν στείσει. τότε μὲν τοίνυν ὡς τάχιστα εἰς Ωρεὸν ἦλθον, ὅτε ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, ἐδὲ ἐποίησαν χρόνον ἐδένα, Ἀλλὰ ὅτε πολιορκούμεν, διέπλυσαν ὡς τῆτον, καὶ πάλιν ἐνταῦθεν πρὸς Παρμενίωνα, τὸν πολιορκούμεντα, ἐξελθόντες, ἀπῆραν διὰ ἔμῃ πολέμους στρατεύματα εἰς Παγασάς, ὅτε προσιόντες, ἀπῆλθον ἐν Λαρίσῃ τῷ κήρυκι τοσαύτην σκεδὴ καὶ προθυμίαν τότε ἐχώρεν ἐπειδὴ ὅτε εἰρήνη μὲν ἦν, ἀπασα ὅτε ἀσφάλεια· ἵνα καὶ πρὸς ἅπαντα ὑμῶν σπύδειν, τῶν καὶ ταῦτα ἔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπὶ. τί δὴ ποιεῖ; ὅτι τότε μὲν τὸ πᾶν εἰρήνῃ ὡς τάχιστα γράσει, τῆτ' ἢ ὑπὲρ Φιλίππου νυν ὅτε, τὸ ὡς πλείον τὸν μέλαζον χρόνον διαλειθῆναι, πρὸ ἔμῃ ὅτε ὅσοις ἀπολαβεῖν. ἀλλὰ μὴν, ὅτι

vt appareat nos potuisse Philippum in Hellesponto deprehendere, si quis mihi paruisset, et vestra mandata exsecutus esset ex decretis, voca testis qui illic adfuerunt. TESTES. recita et alterum testimonium, quid Euclidi post profecto Philippus responderit. TESTIMONIUM. eos igitur nec inficias ire posse, quin illa pro Philippo egerint, ex me audite. cum priore legatione profecti sumus de pace facienda, vos caduceatorem praemisistis ad impetrandam fidem publicam. tum igitur, vt primum Oreum venerunt, non exspectarunt caduceatorem, neque ullam moram fecerunt, sed quamuis Alus obfideretur, tamen eo traiecerunt, et rursus

inde ad Parmenionem, qui oppidum obsidebat, egressi per hostilem exercitum Pagasas abierunt, et progressi, caduceatori Larissae occurrerunt, tanto studio et alacritate tum proficiscebantur. cum autem pax esset, et sine omni periculo ire liceret, et a vobis properandi mandatum haberent, tum nec iter accelerare, nec nauigare in mentem eis venit. cur tandem? quia tum e re Philippi erat, pacem quam primum fieri: eo vero tempore, moram quam longissimam interponi, priusquam iusiurandum exigetur. sed vt et haec vere a me dici constet, etiam hoc cape testimonium. TESTIMONIUM. an igitur fieri potest, vt vlli ho-

καὶ ταύτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι καὶ ταύτῃ τὴν μαρτυρίαν.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἔστιν οὐδ' ὅπως ἂν μᾶλλον δῶνθρωποι πάνθ' ἰσχυρὲς Φι-
 λίπῳ πρᾶττοντες ἐξελεγχθεῖεν, ἢ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἥνικα μὲν
 παύειν ἰσχυρὲς ὑμῶν ἔδει, καθήκοντο, ὅτε δ' ἐβασίλειον παύειν
 πρὸν εἰσεῖν τὸν κήρυκα, ἐπεισόντο; Οὐ τοίνυν χρόνον ἡμῶν ἐκεῖ,
 καὶ καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, σκέψασθε τί πρᾶττειν ἕκαστος ἡμῶν πα-
 ρείτω. ἐγὼ μὲν τοίνυν τὰς αἰχμαλώτους ἀνασώζω, καὶ ζητεῖν,
 ὥς παρ' ἐμαυτῷ χεῖματ' ἀναλίσκω, καὶ Φίλιππον ἀξιοῦν, ὃν
 ἡμῖν ἐδίδοξεν ξενίων, τῶτοις λύσασθαι αὐτὸς ὅ, αὐτίκα ἀκέραιον, πᾶ-
 ποίων διετέλεσε. τί οὐδ' ἦν τοῦτο; τὸ κοινῇ τὸν Φίλιππον χεῖ-
 ματ' ἡμῖν δίδοναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τῶτο ἀγνοῖτε, ἐκεῖνος ἡμᾶς διε-
 κωδώνισεν ἀπορίας, ἕκαστος πρὸς τὸν τρόπον παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 πολὺ γε, ὃ δῶδρες Ἀθῶναιοι, διδὼς χρυσίον. ὥς δ' ἀπετύγχανεν
 ὅτεδήποτε οὐ γὰρ ἐμέ γε εἰπεῖν ἐμαυτὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ἔργα
 καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσει. τὰ κοινῇ δοθέντα ἀπορίας
 ἡγήτο διθέως διήθως λήψας. ἀσφάλειαν οὐδ' ἔσας τοῖς ἰδίοις
 πεπρακόσιν ἑαυτὰς, εἰ καὶ καὶ μικρὸν ἔτι κοινῇ λαβεῖν πάντες με-
 τάχοιμιν. διὰ ταύτ' ἐδίδοξεν ξένια δ' ἦν ἡ πρὸς φασιν. ἐπειδὴ δ'
 ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν παρὰ διενείμαντο ἔτοι. τῷ Φιλίππῳ δ',
 ἐπειδὴ ταύτ' εἰς τὰς αἰχμαλώτους ἡξίουν αὐτὸν ἀναλίσκειν ἐγὼ,

homines magis convinci possint, se omnia
 pro Philippo agere, quam qui in eodem iti-
 nere, cum pro vobis festinandum esset,
 defecerunt, cum vero non eundem esset
 ante caduceatoris reditum, festinarunt?
 Quo igitur tempore illic fuimus, et Pellae
 defedimus, considerate quid quisque no-
 strum facere instituerit. ego, captivos re-
 dimere et quaerere, et de meo pecuniam
 infumere, et a Philippo petere, ut hospita-
 lium munerum vice, quae nobis offerebat,
 illos missos faceret: iste autem quid perpe-
 tuo fecerit, statim audietis. quid igitur il-
 lud erat? ut Philippus communiter pecu-
 niam nobis largiretur. ut autem nec illud

ignoretis, ille nos periclitatus est omnis,
 ad singulos priuatim missitans, et multum
 fane auri offerens. ut autem frustra expe-
 riebatur quemcunque (neque enim de me
 ipso mihi dicendum est, sed facta et res
 ipsae declarabunt) communiter datam pec-
 uniam vniuersos putabat statim temere ac-
 cepturos. eos igitur in tuto fore, qui se
 priuatim vendidissent, si vel minimum com-
 muniter datae pecuniae accepissemus. eo
 dabatur: hospitalia autem munera praete-
 xebantur. ut autem ego prohibui, rursus
 isti de integro inter se partiti sunt. cum
 vero peterem a Philippo ut eam pecuniam
 in captivos impenderet, neque opportu-
 num

ἔτε κατὰ πείν τάτων εἶχε καλῶς, εἰπὼν, ὅτι αὐτὸν ἔχουσιν ὁ δαῖνα καὶ ὁ δαῖνα, ἔτε φουγῆν τὸ ἀνάλωμα. ὡμολόγησε μὲν δὴ, διακρέσασθαι δὲ, εἰς τὰ Παναθήναια φήσας ἀποπέμψαι. λέγει δὴ τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀπολλοφάνους, εἴτα τὴν τῆς ἄλλων τῶν παρθένων. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Φέρε δὴ καὶ ὅσοις αὐτὸς ἐλυσάμενος τῆς αἰχμαλώτων, εἶπω πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ, ἐχὶ παρθένῳ πῶς ἔφιλίωκε, διακρέσασθαι ἐν Πέλλῃ, ἐμοὶ τῆς ἐλευθερίας, ὅσοι πρὸς ἦσαν ἐξηγητῆρες, ἀπιστῶντες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ διασώσεως μὲν ταῦτα παῖσιν τὸν Φίλιππον, ἑαυτὰς ἐφασαν βέλεσθαι λύσασθαι, καὶ μηδεμίαν τέττε Φιλίωπον χάριν ἔχειν καὶ ἐδανάζοντο, ὁ μὲν, πρὸς μὴν, ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ, ὅπως στανέβαινε ἐκαστὸν τὰ λύτρα. ἐπειδὴ τοίνυν ὡμολόγησεν ὁ Φίλιππος τὰς λοιπὰς λύσασθαι, συγκαλέσας ἐγὼ τέτοις, οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὰ δαγύρια, καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἐλαττον ἔχειν ἐπαχθέντες, μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυθεῖσθαι πέντες ἀνδράποιοι, τῶν ἄλλων ὑπὸ ἔφιλίωκε πρὸς δοκωμένων ἀφελήσεως, ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγει καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ὅσα μὲν τοίνυν ἀφῆκα χεῖμαλα, καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασιν τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἐστίν. ὅταν ὅς ἐστι λέγει αὐτίκα δὴ πρὸς ὑμᾶς, καὶ δὴ πάλιν, ὡς φησὶ, ὁ Δημόσθενες, δαπὼν

num illi fuit istos prodere, aut dicere illum, vel illum accepisse, neque impensam fugere: sed elusit, se ad Panathenaea illos amissurum pollicitus. recita igitur testimonium Apollonophanis, deinde aliorum qui adfuerunt. TESTIMONIVM. age, vobis exponam etiam, quot ipse captivos redemerim. dum enim ante reditum Philippi Pel- lae commorabamur, nonnulli captiuorum, qui vades dederant, diffidentes, ut mihi videtur, se post a Philippo id impetraturos, dixerunt, se velle semetipsos redimere, neque id beneficium acceptum Philippo relaturos; et mutuo sumpserunt, alius tris minas, alius quinque, alius prout cuique con-

diciones erant propositae. postquam autem Philippus pollicitus fuit, se ceteros missos facturum, ego conuocatis iis, quibus mutuam pecuniam ipse dederam, et actorum commonefactis (ne suam sibi festinationem fraudi fuisse putarent, neque suis sumptibus redimerentur tenues homines, cum spes esset, fore ut ceteri a Philippo dimitterentur) dono dedi precium redemptionis. quae ut vere a me dici constet, recita et haec testimonia. TESTIMONIA. Quam igitur remissi pecuniam, et dono dedi calamitosi civibus, haec est. quod si mox iste ad vos dicet, cur tandem, Demosthenes, ex mea, ut ais, Philocratis defensione cum intellexisses, nos sani

Ἐσυνειπὲν ἐμὲ Φιλοκράτῃ, γνῶς ἔδ' ἐν ἡμᾶς ὑγίης πρεσβείοντας, τὴν μὲν ταῦτα πρεσβεΐαν τὴν ἑπὶ τὰς ὀρέκας συνεπρέσβυσας πάλιν, καὶ ὅκ' ἔξωμόσω; ταῦτα μέμνησθε, ὅτι τέτοις ὁμολογήκειν ἤξειν, ἔς ἐλυσάμεν, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα, καὶ σώσειν εἰς διώμας. δεινὸν οὐκ ἴδ' ὑδύσαδ', ἔπερ' ἔσθ' δυσυχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας· ἰδίᾳ δ' ἔξωμοσάμενον οὐ πάνυ καλὸν εἶδ' ἀσφαλές· ἦν ἐκεῖσε πλανᾶδ'. ἐπεὶ εἰ μὴ διὰ τὸ τούτοις βέλεαδ' οὔσαι, ἔξωλης ἀπολοίμεν καὶ περὶ ὧλης, εἰ καὶ περὶ λαβῶν γ' αὖ δ' ἐγύρειον πάλιν πολὺ, μὴ τέτων ἐπρέσβυσας. σημείον δ' ἐπὶ γὰρ τὴν τρίτῃ πρεσβεΐαν δὲς με χειροποίητων ὑμῶν, δὲς ἔξωμοσάμεν, καὶ πᾶσι ταύτῃ ἀποδημίαν πάλιν ταῦτα ταῦτα ἐπράξον τέτοις. ὦν μὲν τοίνυν αὐτοκράτωρ ἦν ἐγὼ καὶ τὴν πρεσβεΐαν, τέτον ἔχε τὸν τρέπον ὑμῶν· ἃ δ' ἔτοι πλείους ὄντες ὀνίκων, ἀπὸ δ' ἀπόλων. καὶ τοὶ καὶ τὰλλα αὖ πάλιν, ἀκολούθως τέτοις ἐπέπρακτο, ἅτις ἐπέθετό μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ γε ἔως ἀθλῶ, εἶδ' ἀφ' ὧν ἦν, ὥς τε χεῖματα μὲν δίδοναι, λαμβάνοντας ὅρων ἐτέρους, ὑπὲρ δ' ὑμᾶς φιλοφροσύνης· ἃ δ' ἀνδρὶ μὲν δαπάνης οἶα τε ἦν πρὸς χεῖρα, πολλὰ δ' ἔμειζονας εἶχεν ὠφελείας πάλιν τῇ πόλει, ταῦτ' ὅκ' ἐβλόμεν γίγνεσθαι. καὶ σφόδρα γε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ', οἶμαι, πείσθησαν ἔτοίμα. φέρε δὴ, τί τέτῳ πέπρακ' ὡς ταῦτα, καὶ τί

fani nihil agere, posteriori legationi ad iurandum exigendum missae interfuisti? cur eam non eiurasti? hoc mementote, me promississe iis quos redemeram, et allatum pecuniam, et eos, quantum in me esset, conseruaturum. non committendum igitur erat, ut mentirer, et defererem calamitosos ciuis; neque etiam admodum honestum aut tutum erat, detrectata legatione priuatim illic oberrare. nam nisi illos seruare voluisssem, dii me omnes perdant et eradicent, si magnam mereri pecuniam voluisssem, ut istorum in legatione collega essem. cuius rei signum hoc est; quod ad tertiam legationem bis delectus a vobis, bis

iureiurando recusavi, et in illa profectione illis per omnia fui aduersatus. quae igitur in legatione mei arbitrii fuerunt, hoc semodo vobis habuerunt: in quibus autem isti, ut plures, vincebant, ea omnia perierunt. quin et cetera omnia conuenienter his acta essent, si quis mihi paruisset. neque enim ego ita infelix, aut vacors fui, ut pecuniam darem, cum alios accipere viderem, pro meo vestri studio: quae autem et sine impensis confici potuissent, et vniuersae ciuitati longe plus profuissent, ea fieri noluissem. imo quid maluissem, Athenienses? sed me vincebant isti nimirum. agite vero quid inter haec iste egerit, et quid.

τῷ Φιλοκράτῃ, θεάσαθε· ὁδῶν ἄλλα γὰρ ἔσαι φανερώτερα. πρῶτον μὲν τοίνυν Φωκεῖς ἐκαστόνδους καὶ Ἀλεις ἀπέφηναν, ὅτι Κερσόβλεπῳ, καὶ ὁδῶν τὸ ψήφισμα, ὅτι τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημνύα· εἴτα τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν, καὶ μελαίρην, ἐφ' ᾧ πρὸς ἐβούλῃς ἤκομψ· εἴτα Καρδιανὸς Φιλίππῳ συμμάχοις ἀνέγραψαν, καὶ τῷ μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ἵνα ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσθω μὴ πέμπειν, αὐτοὶ δ' ἐβούλῃς ὑγιὲς γράψαι, ἀπέπεμψαν· εἴθ' ὁ γυμναῖος οὕτως, ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον ἔφη τὸν ὑμέτερον καταλύσθαι ἐπηγέλθαι Φιλίππῳ, ὅτι ταῦτ' ἐπέπληθον, καὶ μόνον αἰχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς, μὴ συμπαρόλωμαι διὰ τέρας, αὐτὸς ὅτι ἰδίᾳ πᾶσι τὸν χρόνον ἐντυγχάνων ἐβούλῃς ἐπαύσατο Φιλίππῳ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δέρκυλλος δ' αὐτὸν ἐν Φεραῖς τὴν νύκτα ἐφύλαττειν, ὅτι ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν τέκνον, καὶ λαβὼν ἐξιώντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγέλλειν, καὶ αὐτὸν μεμνηθεῖς. καὶ τὸ τελευταῖον ὁ βέλυστος ὅστις καὶ δυναιδὴς, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἀπόντων ἡμῶν, ἀπελείφθη ὁδῶν Φιλίππῳ. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος, καὶ καλῶς ἐμαυτὸν ὑποδύμενον, μαρτυρήσω· εἴτα τῶν ἄλλων πρὸς ἐβούλῃς ἕκαστον καλῶ, καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυμαι δυνάμει. εἰάν

quid Philocrates, spectate : haec enim inter se collata, clariora erunt. primum igitur Phocensis et Alensis foedere excluderunt, et Cersobleptem, tum contra decretum, tum contra ea quae ad vos relata erant : deinde loco mouere atque immutare decretum, quo legati veniebamus, sunt aggressi : postea Cardianos Philippo socios inscripserunt, et scriptas a me literas ad vos non mittendas censuerunt, ipsi autem vaecordes tuas literas miserunt : et tamen praeclarus iste vir me pollicitum esse Philippo dixit me rempublicam vestram abrogaturum, quod illas reprehendebam, quas non modo turpis existimabam, sed et verebar, ne insons ego

meo interitu culpam illorum luerem, Aeschines vero nunquam destitit priuatim congregi cum Philippo. ac cetera quidem taceo, Dercyllus autem Pheris eum nocte quadam obseruauit, non ego, adhibito puero hoc meo, eoque deprehenso, e tabernaculo Philippi exeunte, puerum mihi renunciare iussit, et ipsum id meminisse. denique nefarius iste, et impudens, noctem et diem, digressis nobis, remansit apud Philippum. et haec vere a me dici ut appareat, primum ego ipse in tabellas referam, et meo periculo testificabor : deinde ceterorum legatorum singulos citabo, et omnino aut testificari, aut eiurare cogam. quod si eiurarint, per-

ἢ Ἰσομνύωσιν, Ἰπορκοιῶτας ἐξελέγξω παρ' ὑμῖν φθνερώς.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Οἷοις μὲν τοίνυν κακοῖς καὶ πράγμασι καὶ τὴν ἀπο-
 δημίαν ἀπασαν συνεχόμενῳ, ἐωρέκατε. τί γὰρ αὐτὰς οἶεσθε ἐκεί-
 ποιεῖν, ἐγὼς ὄντας εἰ δίδόντω, ὅθ' ὑμῶν ὁρώων τῶν καὶ πμῆσαι
 κυρίων ὄντων καὶ τένδυτον κολάσαι, τοιαῦτα ποιεῖσι; συλλογίσασθε
 δὴ βέλομαι τὰ κατηγορημῶν ἀπαρχῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεχό-
 μῳ δέχομαι εἰ λόγῳ, δείξω πεπονηκώς. ἐπέδειξα εὐδὲν ἀλη-
 θεῖς ἀπηλκόμενα, ἀλλὰ φενακίσματα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γε-
 γνημμένοις αὐτοῖς, ἐ λόγῳ χρώμενοι. ἐπέδειξα αἵπτον γεγνη-
 μῶν εἰ μὴ θέλειν ὑμᾶς ἀκρίβειν ἐμοὶ τὰληθῆ, ταῖς ὑποσχέσεσι,
 καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τέττα καταληφθέντας τότε, πῶντα τὰ-
 ναντία συμβεβηκόσιν, ἢ ἔδει, καὶ τῇ μὲν τῶν συμμάχων δύται-
 πόντα εἰρήνην, τῇ δὲ Φιλοκράτης συναγορεύσαντα. οὗτο χρόνος κα-
 τατείψαντα, ἵνα μηδὲ εἰ βέλησθε, δύσασθε ἐξελθεῖν εἰς Φωκέας·
 καὶ ἄλλα Ἰπὶ τῇ ἀποδημίας πολλὰ καὶ δεινὰ εἰργασμῶν. περδε-
 δωκότα πῶντα· πεπρακότα· δῶρα ἔχοντα· οὐδὲν ἐλλελοιπότα
 μοχθηρίας. ἐκοιῶ ταῦτα ὑπεχόμενῳ ἐν δέχῃ, ταῦτα ἐπέδειξα.
 ὁρᾶτε τοίνυν τὰ μὲν ταῦτα· ἀπλῆς γὰρ ἐστὶν ὁ μέλλων λόγος
 ἔτοσι πρὸς ὑμᾶς ἤδη. ὁμωμόκατε ψηφισάμενοι καὶ οὗτο νόμος καὶ τὰ
 ψηφίσματα εἰ δῆμος, καὶ τῇ βελῆς τῶν πεντακοσίων· φαίνεται δὲ

iurii eos manifeste in conspectu vestro con-
 vincam. TESTIMONIUM. Quibus igitur
 malis et negociis in toto itinere sim con-
 flictatus, vidistis. quid enim eos illic fecisse
 putatis, dum prope largitorem essent, cum
 videntibus vobis, qui habendi honoris, con-
 traque irrogandae mulctae potestate valetis,
 ista designent? in summa igitur capita ac-
 cusationis ab initio colligam, ut ea me prae-
 stitisse demonstrum, quae in principio ora-
 tionis, me vobis ostensurum esse sum polli-
 citus. demonstraui eum nihil renunciasse
 veri, sed fucum fecisse vobis, ipsarum re-
 rum non verborum testimoniis usus: de-
 monstraui, eum in causa fuisse, ne vos vera

ex me audire velletis, tum istius promissis
 et pollicitationibus occupati, cum is omnia
 contra quam oportuit suafisset, et sociorum
 refragatum esse paci, Philocraticae suffra-
 gatum: tempora contriuisse, ut nec si vel-
 letis, possetis educere copias in Phocidem:
 et alia multa et atrocia in itinere commi-
 sisse: prodidisse omnia: vendidisse: accepisse
 munera; nullum praeterisse improbitatis ge-
 nus. haec igitur in principio promisi, haec
 demonstraui. iam quid reliquum sit, videte;
 simplex enim est quae mihi iam vobiscum erit
 oratio. iurastis vos pronunciuros ex legibus
 et plebiscitis, et decretis senatus quingen-
 torum: constat autem, istum omnia con-
 traria.

ὅτ' ἅπαντα τῶν ἀντὶα, τοῖς νόμοις, τοῖς ψηφίσμασι, τοῖς δικαίοις
 πεπρεσβυκώς. ἐκοιμῶ ἐάλωκέναι πρεσβυκῶς, ὥς γε νομῶ ἔχει
 δικασαῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκη, δύο τῶν πεπερασμένων ἔσθ' ἱκα-
 νὰ αὐτὸν ἀποκτεῖναι. ἔ γὰρ μόνον Φωκέας, ἀλλὰ καὶ Θράκιον πρε-
 δέδωκε Φιλίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμώτερος τόπος τῆς οἰκισμένης
 ἐστὶν ἂν εἰς ὁπιδείξαι τῇ πόλει, καὶ μὲν γῆν, Πυλῶν, ἐν θαλάττης
 ὅ, ὅς Ελλησπόντος· ἃ συναμφοτέρω ἔτοι πεπράκασιν αἰχρῶς,
 καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχειρέκασιν Φιλίππῳ. τῆτο τοίνυν αὐτὸ ἀνδρῶν
 τῶν ἄλλων, ἠλίκον ἔστιν ἀδίκημα, τὸ Θράκιον καὶ τὰ τείχη πρε-
 σβυ; μυρία δ' ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι διὰ ταῦτα ἀπολώλασι
 παρ' ὑμῖν, (4) ὅ, ὅπ' χρήματα πάμπολλα ὠφλήκασιν, ἔ χα-
 λεπὸν δεῖξαι Εργόφιλον, Κηφισόδοτον, Τιμόμαχον, τὸ πα-
 λαιὸν ποιε, Εργοκλῆς, Διονύσιον, ἄλλοι, ὅς ὀλίγας δέω σύμ-
 παντας εἰπεῖν, ἐλάττω τὴν πόλιν βεβλαφέναι τέττε. ἀλλ' ἐπὶ γὰρ
 τότε, ὅς ἀνδρες Αθηνῶν, ἐν λογισμῷ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε
 ὑμεῖς, καὶ πρεσβερεῖσθε νυνὶ δ' ὅ, π' ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς
 ἐνοχλῇ, καὶ παρὸν λυπῇ, παρρεῖτε. εἴτα τινα ἄλλως ἐνταῦθα
 ψηφίζεσθε, ἀποδοῦναι μὲν ὅς Κερσοβλέπῃ τὸν Φίλιππον ὅς ὅς
 κες, μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικλύοσιν, ἐπανορθώσαδ' δὲ τὴν
 εἰρήνην. καὶ τὶ τέτων ἔδεον ἂν τῶν ψηφισμάτων ἔδει, εἰ πλεῖν

traria legibus, decretis, institutis in legatione
 fecisse. eum igitur condemnari convenit a
 cordatis iudicibus. nam si nihil aliud com-
 misisset, duo tamen eius facinora morte mul-
 ctanda essent. neque enim Phocensis tan-
 tum, sed et Thraciam prodidit Philippo.
 at duo loca utiliora reipublicae in orbe ter-
 rarum nemo possit ostendere, in terra, Py-
 lis, Hellesponto, in mari: quae utraque
 isti flagitiose vendiderunt, et vestro malo
 Philippo tradiderunt. illud ipsum igitur,
 praeter cetera, quantum scelus est, Thra-
 ciam et Muros prodidisse? infinita dici pos-
 sent, quam multi propter talia facinora et-
 iam interfecti sint apud vos, alios autem

magna esse pecunia mulctatos, ostensu
 non est difficile; ut Ergophilum, Cephiso-
 dotum, Timomachum: ut olim aliquando
 Ergoclem, Dionysium, alios, quos uniuersos
 parum abest quin dicam minus quam
 istum nocuisse reipublicae. nam eo tem-
 pore Athenienses, pericula vos etiamnum
 consilio cauebatis et prospiciebatis: nunc,
 nisi quod vos quotidie vexat, et praesentia
 sua molestiis afficit, negligitis. postea fru-
 stra hic decernitis, et Cersobleptae a Phi-
 lippo dandum esse iusurandum, et Philippo
 non dandum esse locum inter Amphictyones,
 et pacem esse corrigendam. quorum
 decretorum nullo fuisset opus, si navigare
 iste,

ἔσθ' ἤθελε, ἔτα' παρορήκοντα ποιεῖν· νῦν δ' ἂν μὴ ἦν παλύσασθαι
 σῶσαι, βαδίζεν κελεύων, ἀπολώλεκεν, ἂν δ' εἰπῶσι τὰληθῆ, ψυ-
 δόμῳ. Ἀγνοακτίστ' τοίνυν αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς ἐγὼ πτω-
 θάνομαι, εἰ μόνῳ τῶν ἐν τῇ δῆμῳ λεγόντων, λόγων εὐθυίας
 ὑφέξει. ἐγὼ δ', ὅτι μὴ πού τις ἂν εἰκότως ὦν λέξει δίκην ὑπέ-
 χοιεν, εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τί λέγοιεν, παλαίψω· ἀλλ' ἐκείνο λέ-
 γω. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὦν ἀπελήρησέ τι καὶ δῆμαρτε, μὴ σφό-
 δρα ἀκρεβολουγήσῃτε, ἀλλ' εἰσάγετε, συγνώμῃν ἔχετε· εἰ δ' ὅτι πρε-
 σβευτὴς ὦν, ἐπὶ χρήμασιν ἐξεπίτηδες ἐξηπάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε,
 μὴ δ' ἀνάγκησθε, ὡς δ' εἰ δίκην ὦν εἶπεν ὑποχεῖν. τίνα γὰρ
 ἄλλω δὲ δίκην παρὰ πρέσβων, ἢ λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ
 πρέσβεις, καὶ τεινῶν, καὶ τόπων, καὶ ὀπλιτῶν, καὶ ἀκροπόλεως
 κύριοι. καὶ εἰς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ
 χρέων. ὅτ' μὲν ἐν χρέουσιν, εἰ μὲν μὴ παρανεῖλε τὴν πόλιν,
 οὐκ ἀδικεῖ, εἰ δ' ἀνεῖλεν, ἠδίκηκε· τὰς δ' ὅτι λόγους, εἰ μὲν ἀληθεῖς
 ἀπήγγελλεν, ἢ συμφέρειας, ἀποφαιγέτω, εἰ δ' ἢ καὶ ψευδεῖς, καὶ
 μισθοῦ, καὶ ἀσυμφόρου, ἀλισκέσθω. καὶ εἰ γὰρ ἐστὶ ὅ, τι μείζον ἂν
 ὑμᾶς ἀδικήσῃ τις, ἢ ψευδῆ λόγων. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἢ
 πολιτεία, πῶς, ἂν ἔτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιεύ-
 εσθαι; εἰ δ' ὅτι καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐχθροῖς συμφέρει, δῶρα τις λαμβ-

iste, et officio fungi voluisset: nunc quae
 nauigando conseruare potuissent, ea dum
 ire iubet, perdidit, quae dicenda veritate,
 mentiundo. Indignabitur autem statim, vt
 ego audio, si soli sibi popularium oratorum,
 verborum ratio reddenda sit. ego vero ae-
 quum esse, vt omnes eorum quae dicant,
 si propter argentum dicunt, rationem red-
 dant, praetermittam: sed illud dico. si Ae-
 schines, vt homo rerum imperitus, delirauit
 alicubi, et frustratus est, ne seuerius inqui-
 rite, sed missum facite, veniam date: sin
 legationem obiens, accepta pecunia, de in-
 dustria vos fefellit, ne absoluite, neque ad-
 mittite illud, poenas verborum non esse

VOL. II.

dandas. cuius enim alterius rei, quam ver-
 borum, ratio a legatis reposcenda est? ne-
 que enim legatis committuntur triremes,
 aut loca, aut legiones, aut arces. nemo
 haec legatis tradit, sed verba et tempora.
 quod si reipublicae tempora non praecepit,
 non peccauit, sin praecepit, peccauit: ver-
 ba autem si vera renunciauit, aut vtilia, ab-
 soluatur, sin et falsa, et corruptus, et in-
 vtilia, teneatur. nulla enim re populus lae-
 di grauius potest, quam audiendis menda-
 ciis. quorum enim in verbis sita est respu-
 blica, quo pacto si ea vera non sunt, tuto
 geri potest respublica? quod si quis insuper
 ea quae hostibus conducant, accepta mer-
 cede

Z

βάνων λέγει, πῶς ἔχει καὶ κινδυνεύσει; ἐδέγε τὰς χρέους ἴσον
 ἔς' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννης παρελεύσθαι, καὶ ὑμῶν οὐδὲ
 ὀλίγε γε δεῖ. ἐν ἐκείναις γὰρ, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις, πᾶσι δὲ
 ἐπιτάγματα ὀξέως γίνεσθαι· ὑμῖν δ', πρῶτον μὲν πρὸς πάντων,
 τίμω βαλὺν ἀκῆσαι καὶ πρὸς ἐλθεῖν δεῖ καὶ τῶν, ὅταν ἡ κήρυξις
 καὶ πρὸς βίαις πρὸς γεγραμμένον, ὅσα αἰεὶ εἴτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι,
 καὶ ταύτῃ, ὅταν ἐν τῇ νόμων καθήκη· εἴτα κρατῆσαι, ὥς πρὸς
 ἡμέας δεῖ τὰς τὰ βέλτεα λέγοντας, τῇ δὲ ἀγνοίαν, ἢ δια-
 μαχθεῖαν ἀντιλεγόντων· ἐφ' ἅπασιν δὲ τέτοις, ἐπειδὴ καὶ δεδο-
 χμένον ἦ, ὥς συμφέρον ἦδη φαίνεται, χρέον δεῖ δοθῆναι τῇ τῇ
 πολλῶν ἀδυναμία, ἐν ᾗ καὶ πορευομένη ταύτῃ, ὣν ἀνδρώνται,
 ὅπως αὖ τὰ δόξα καὶ διωκῶσι ποιῆσαι. ὁ δὲ τὰς χρέους
 τέτοις ἀναιρῶν, τὸ οἷος παρ' ἡμῖν ἐστὶ πολιτείας, καὶ χρέους ἀνή-
 ρκεν ὅτι, οὐ· ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπλῶς ἀφῆρη. Ἐστίν τινα
 τίς πρὸς λόγῳ πᾶσι τοῖς ἑξαπατᾶν ὑμᾶς βελομένους·
 ὁ ταράσσων τὴν πόλιν, ὁ διακωλύων Φίλιππον εἰ ποι-
 ῆσαι τὴν πόλιν. πρὸς ἃς ἐγὼ λόγον μὲν ἐδέξαμαι ἐξῶ, τὰς δὲ
 ἐπιστάτας ὑμῖν ἀναγνώσομαι τὰς δὲ Φιλίππου, καὶ τὰς καιροὺς,
 ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτω, ὑπομνήσω ἵνα εἰδῆσθαι, ὅτι τὸ ψυχρὸν
 ταῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρε κόρον, παρελήλυθ' ἐκείνῳ φανακίζων

eede dicat, an non etiam in magno peri-
 culo eritis? neque etiam eadem iniuria est,
 tyranno, aut oligarchiae praeripere tem-
 pora, quae vobis: neque parum interest. in
 illis enim imperiis omnia ex edicto celeri-
 ter fiunt: apud vos autem in primis ad se-
 natum omnia referenda, et ab eo decer-
 enda sunt; idque duntaxat, cum praeco-
 nibus et legationibus adscriptum fuerit, non
 semper; deinde indicenda concio, eaque
 tempore legibus constituto; post vincendi
 et superandi sunt iis qui rectissime consu-
 lunt, illi qui ex infcitia, aut ex improbitate
 aduersantur; post haec autem omnia, cum
 iam et decretum aliquid fuerit, et iam

conducibile esse videtur, spacium dandum
 est multitudinis tenuitati, in quo ea com-
 parent, quorum indigent, vt decreta etiam
 exsequi possint. qui igitur ea tempora sustu-
 lit in tali, qualis apud vos est, republica, is
 non tempora sustulit, non, sed ipsas actiones
 plane vobis eripuit. Et si autem in prom-
 ptu est quaedam iis qui vos decipere volunt,
 omnibus, oratio: illi qui ciuitatem turbant,
 qui Philippum reipublicae benefacere pro-
 hibent, iis tamen ego nihil respondebo, sed
 literas vobis Philippi legam, et tempora sin-
 gula, quibus decepti estis, redigam vobis in
 memoriam: vt sciatis, frigidum illud nomen
 ad fastidium vsque repetitum decipiendis
 vobis

ὑμᾶς. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. Οὕτω τίνυν αἰχρὰ, καὶ πολλὰ, καὶ
 πρῶτα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκῶς, φεικὼν λέγει, τί δ' ἂν εἴποι
 πρὸς τοὺς Δημοδένους, ὃς τῶν συμπεσέσθων κατηγορεῖ; νῆ Δία, εἴτε
 βέλομαι γε, εἴτε μή· παρ' ὅλῳ μὲν τῷ λαοδημίᾳ ὑπὸ σοῦ
 τιαυτά ἐπιβεβλυσμένον, δυοῖν δὲ αἰρέσεων ἔσῳ μοι νυνὶ, ἢ
 τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, ἢ καταγο-
 ρεῖν, ἐγὼ δ' ἔδ' ἐ συμπεπρεσβεύκηναι φημί σοι, πρεσβύειν μέντοι,
 σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ, ἑμαυτὸν δ' ὑπὲρ τεινὸν τὰ βέλυστα.
 ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι συμπεπρεσβεύκε, κακείνῳ σὺ καὶ Φρύνων.
 ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττειτε, ἐ ταῦτα ἅπαν ὑμῖν ἤρεσκε. πῶς δ'
 ἄλλες; πῶς τράπεζαι; πῶς σπονδαί; ταῦτα γὰρ τραγωδεῖ φεικὼν
 ὥσπερ ἔχῃ τοὺς ἀδικουῦτας τέτων ὄντας περδόμενους, ἀλλὰ τοὺς
 τὰ δίκαια ποιῶντας. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι πάντες ὅσοι παύλιναις δύ-
 ξιν ἐκάσθῃ κοινῇ, ἐ σωδειπνεῖσιν ἀλλήλοις, καὶ συσπένδουσιν, ἐ σὺ
 διὰ τοῦτο ὅσοι τὰς πονηρὰς μιμνῇ, ἀλλ' ἐὰν ἀδικουῦτα
 λάβωσί πιναι αὐτῶν, τῇ βελῇ καὶ τῇ δῆμῳ δηλῶσι. καὶ ἡ βελὴ τὰ
 αὐτὰ ταῦτα εἰσιτήρια ἔθυσσε, σπυρσινάθη σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώ-
 νησαν ὅσοι στρατηγοὶ, χεδόν, ὡς εἰπεῖν, αἱ δεχαὶ πᾶσαι. ἀρ' οὐ
 διὰ ταῦτα τοῖς ἀδικῶσιν αὐτῶν ἔδωκαν ἄδειαν; πολλὰ γε καὶ
 δεῖ. Λέων Τιμαγόρεα κατηγορεῖ, συμπεπρεσβευκῶς τέπειρα ἔπῃ

vobis illum consumpsisse. LITERAE PHI-
 LIPPI. Cum igitur tam turpia, tam multa,
 omnia denique contra vos in legatione com-
 miserit, passim dictitat, quid de Demo-
 sthene est dicendum, qui collegatos accu-
 set? mehercule siue velim, siue nolim, cum
 sim et tot a te in toto itinere infidiis appe-
 titus, et duarum nunc mihi rerum detur
 optio, aut ut talium actorum vestrorum
 socius esse videar, aut vos ut accussem, ego
 vero tuum me collegam fuisse nego, et te
 in legatione multa et non ferenda designasse;
 et ea me fecisse dico, quae essent republi-
 cae utilissima. Philocrates quidem collega
 tuus fuit, et tu illius, et Phryno, vos enim

ista agitabatis, ista vobis omnibus probaban-
 tur. vbi autem sal? vbi mensa? vbi liba-
 tiones? hoc enim passim tragice declamitat,
 quasi non homines iniurii rerum illarum
 sint proditores, sed ii qui officio funguntur.
 ego vero scio, eos omnis qui summae re-
 rum praesunt, semper rem diuinam facere
 communiter, et concoenare inter se, et vna
 libare, neque tamen propterea boni malos
 imitantur, sed si quem suorum in facinore
 deprehenderint, apud senatum et populum
 deferunt. senatus item communia sacra ha-
 bet auspiciorum, communia conuiuia: vna
 libant, vna sacrificant duces, parum abest,
 quin magistratus dicam omnis. nunquid pro-
 pterea

Εὐβουλος Θάρρηκε, καὶ Σμικυῦθα, συσσεσιτικῶς· Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκείνου, Αδαιμάντε συσσεσηγήσας. πότερσι ἔν τε αἷας, καὶ τὰς ἀπονδὰς παρέδαινον, Αἰσχίνη; ④ περὶ δὲ δόνητες, καὶ περὶ ἀπρε-
σβόνητες, καὶ ④ δωρεδοκοῦντες, ἢ ④ κατηγοροῦντες; ④ ἀδι-
κῆνες δηλονότι τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος ἀπονδὰς, ὥσπερ σὺ, καὶ
οὐ μόνον τὰς ἰδίας. Ἰνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον τῶν δημοσίων
πολεῖ ἐληλυθότων ὡς Φίλιππον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων, καὶ
πάντων, ἔτοι φαυλότατοι καὶ πονηρότατοι γεγονόσιν, μικρὸν ἀκ-
σαλὲς μὲ ἐξω πῆ τῆς πρεσβείας ταυτησί. ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ολυμπον
Φίλιππος, Ολύμπια ἐποίει· εἰς δὲ τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν
παινήγειν, πάντας τὰς τεχνίτας συνήγαγε. ἐπὶ δὲ αὐτοῖς, καὶ
σεφιδῶν τὰς νενικηκότας, ἤρετο Σάτυρον τέλει, τὸν κωμικὸν ὑπο-
κρίτην, τί δὴ μόνον ἐδὲν ἐπαγγέλλετο; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυ-
χίαν, ἢ περὶ αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακῶς εἶη; εἰπεῖν δὲ φασὶ τὸν
Σάτυρον, ὅτι ὦν μὲν ④ ἄλλοι δέον, ἐδενὸς ὦν ἐν χρεῖα τυγχά-
ναι· ἀλλὰ δὲ αὐτὸς ἐπαγγέλλαιτο ἡδέως, ῥᾶστα μὲν ἐστὶ Φίλιππος
δῶνα, καὶ χαρίσασθαι πλούτων, δεδαικέναι δὲ, μὴ διαμάσθαι. κελύ-
σαντες δὲ ἐκείνους λέγειν, καὶ πῶς καὶ νεανιδυσταμῶν τοιοῦτον, ὡς
ἐδὲν ὅ, πῶς ποιεῖται, εἰπεῖν αὐτὸν φασιν, ὅτι ἦν αὐτῷ Απολλοφά-
νης ὁ Πυθναῖος, ξένος, καὶ φίλος· ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐτελεύτη-

pterea collegis delinquentibus dant impuni-
tatem? minime vero. Leo Timagoram ac-
cusavit, cum quadriennium in legatione cum
eo fuisset: Eubulus Tharrecem, et Smicy-
thum, cum quibus communem mensam ha-
buit: Cono antiquus ille, Adimantum, im-
perii militaris socium, utri igitur, Aeschine,
salem et libationes negligebant? iine qui
prodebant, et legationem ementiebantur, et
largitionibus corrumpebantur, an ii qui ac-
cusabant? ii nimirum, qui totius patriae
libationes violabant, ut tu, et non solum
priuatas. Vt autem sciatis istos non eorum
modo qui publice vnquam, sed eorum et-
iam qui priuatim ad Philippum venerunt,
atque adeo mortalium omnium nequissimos

et improbissimos exstitisse, pauca ex me au-
dite, quae ad hanc legationem nihil atti-
nent. Olyntho capta Philippus Olympia
celebrabat: ad id autem sacrificium et
celebritatem, omnis artifices congregat.
quos cum exciperet epulis, et victores co-
ronis ornaret, interrogabat Satyrum, comi-
cum histrionem, cur tandem solus nihil
postularet? num in se aliquas sordis, aut
aliquam animi erga ipsum offensionem per-
spexisset? respondisse aiunt Satyrum, quae
alii requirerent, eorum sibi nihil esse opus:
quae vero ipse libenter postularet, ea Phi-
lippo quidem datu esse omnium facillima, et
donatu, sed vereri se, ne repudiaretur. cum
autem ille dicere iussisset, et iuuenilius ali-
quid

σεν ἐκείνος, φοβηθέντες ὅτι συγγενεῖς αὐτοῦ, ὑπεξέθεντο τὰς θυγατέρας, παῖδια ἔσας, εἰς Ολυθον. αὐτὰ νῦν, ἔφη, τὴν πόλεως ἀλγέας, αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰσὶ παρὰ σοὶ, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμους. ταύτας αἰτῶ σε, καὶ δέομαι, δός μοι. βάλωμαι δὲ σε ἀκῶσαι ὅτι μαθεῖν, οἷαν μοι δώσεις δωρεάν, εἰάν ἄρα δῷς. ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὴ ἐδέν· παρὶκα δὲ παρῶν, ἐκδώσω, καὶ ἐκ παριόψομαι παθεύσας ἐδέν ἀνάξιον, ἔθ' ἡμῶν, ἔτε δὲ πατρὸς. ὥς δὲ ἀκῶσαι τὰς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσούτον κρότον καὶ ἔπαινον καὶ θόρυβον παρὰ πάντων ἡμέας, ὥς τὸν Φίλιππον παθεῖν πρὸς καὶ δύναι. καὶ τοὶ τῶν ἀποκλεισάντων ἦν Ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφὸν τῷ Φιλίππῳ ὅτι ὁ Ἀπολλοφάνης. ἐξετάσωμεν δὲ παρὰ τὰ τῷ Σατύρῳ τέττα συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον, τὸ τέτων, ἐν Μακεδονίᾳ ἡρόμενον· καὶ θεάσασθε εἰ παρὰ πλείσιον τέτω, καὶ ὅμοιον. κληθέντες γὰρ ἔτοι παρὰ Ξενοφρόνα, τὸν υἱὸν τῷ Φαιδίμῳ, τῷ τῶν τετρακοντα, ὥχοντο, ἐγὼ δὲ ὅρα ἐπορεύθην. ἐπειδὴ δὲ ἦκον εἰς τὸ πίνειν, εἰσάγει τινὰ Ολυθίαν γυναῖκα, δὴ πρὸς μὴν, ἐλευθέραν δὲ καὶ σώφρονα, ὥς τὸ τέλος ἐδήλωσε. ταύτῃ, τὸ μὴ παρῶτον, ἔτρωσιν πίνειν ἡνάγκαζον ἡσυχῇ, καὶ τρώγειν ἔτοι, μοι δοκεῖν, ὥς διηγέτο Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑστεραίᾳ· ὥς δὲ παρὰ τὸ παρῶμα, ὅτι διεθρμαίνοντο, κατακλίνεσθαι, καὶ τι καὶ ἄδεν ἐκέλευον. ἀδημο-

quid addidisset, se nihil non esse facturum, respondisse illum ferunt, Apollophanem Pydnaeum sibi fuisse hospitem et amicum; quo per insidias occiso, a cognatis eius, metu perterritis, filiolas eius puellulas Olynthum, quo tutiores essent, esse missas. eae nunc, inquit, expugnata vrbe, captae, penes te sunt, aetate iam nubili. eas a te peto, et quaeso ut mihi des. quas si mihi dederis, quale munus daturus sis, audire et cognoscere te velim. quo ego lucri nihil faciam, sed eas dote data elocabo, neque commitam, ut aliquid indignum vel nobis, vel patre patiantur. quod ut conuiuiae audiuerunt, tantus plausus, tanta collaudatio, tantus tumultus excitatus est ab omnibus, ut

Philippus humanitate motus concederet. quanquam ex interfectorebus Alexandri, fratris Philippi, fuerat is Apollophanes. agite, conferamus cum hoc Satyri conuiuio, aliud conuiuium istorum in Macedonia celebratum: ut spectetis, an aequale huic et simile videatur. inuitati isti ad Xenophronem, Phaedimi filium, vnus e triginta tyrannis, propere abierunt, ego vero non abii. ut autem ad pocula ventum est, introducit is mulierem quandam Olynthiam, formosam quidem illam, sed ingenuam et modestam, ut exitus declarauit. eam primum bibere paulatim cogeant, atque edere (nisi fallor) isti, ut mihi postridie Iatrocles narrauit: ut autem res procedebat, et mero incalecebant animi,

νέσσης ὃ τ' ἀνδρώπε, ἔ' ἔτε ἐθέλεις, ἔτε Ἰπταμίδης, ὕβριν τὸ
 πρᾶγμα ἔφασαν, ἔτοσι καὶ ὁ Φρύων, καὶ ὅσα δυνεὶν εἶναι, τῷ
 θεοῖς ἐχθρῶν τε, καὶ ἀλιτρείων Ολυμπίων αἰχμάλωτον ἔσαν,
 τευφᾶν. καὶ καλὴ παῖδα, καὶ ἰμάντα τίς φερέτω. ἦκεν οἰκέτης ἔχων
 ῥυτίδα. καὶ πεπωκότων, οἶμαι, καὶ μικρῶν ὄντων τῶν παρξυυόντων,
 εἰπέσης τί, καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, φειρήξας τὸν χιλιωνισκὸν ὁ
 οἰκέτης, ξαίνει καὶ ἔ' νῶτα πολλάς. ἔξω δ' αὐτῆς ἔσα ὑπὸ τοῦ
 κακῆ καὶ τοῦ πρᾶγμα. ἡ γυνή, ἀναπιδήσασα, παρσιπίει
 πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ιαλρεχλεῖ, καὶ τῷ τρέπεζαν ἀναλέγει· καὶ,
 εἰ μὴ ἐκείνη ἀφείλετο, ἀπώλετ' ἂν παρξυυίδην. καὶ γὰρ ἡ πα-
 ρξυυία ἔ' καθάρμα. τελευτῶν, δεινῇ. καὶ φεῖ ταύτης τ' ἀνδρώπε, καὶ
 ἐν Ἀρκαδίᾳ λόγῳ ἡ ἐν τοῖς μυθείαις, καὶ Διόφθορῳ ἐν ὑμῖν
 ἀπήγειλεν, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω, καὶ καὶ Θεσσαλίαν
 πολὺς λόγῳ, καὶ πᾶσι γὰρ. καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῇ πε-
 πρξυυίδα ὁ ἀκάθαρτος ἔτοσι, τολμήσῃ βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ
 τὸν βεβιωμένον αὐτῇ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾶ τῇ
 φωνῇ; ἐφ' οἷς ἐγωγε ἀποπνίγομαι. ὅσα ἴσασιν ἔτοι, τὸ μὲν ἔξ-
 αρχῆς τὰς βίβλους ἀναγνώσκοντά σε τῇ μηρὶ τελεύσει; καὶ παῖδα
 ὄντα ἐν διάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδέρμεον; καὶ ταῦτα
 ὃ ταῖς δαχναῖς ὑπογεγραμμάδοντα, ἔ' δυοῖν, ἢ τριῶν δραχμῶν

animi, assidere, atque etiam aliquid canere iubebant. aestuante muliere, ut quae neque vellet, neque sciret, contumeliam id factum interpretantur iste et Phryno, et non ferendum esse dictitant, ut captiva ex diis inuisis et nefariis Olynthiis, delicias faceret. age, voca servum, inquit, et lorum aliquis afferat. venit servus scuticam gestans. cum autem potassent scilicet, et leui de causa bilis moueretur, ut aliquid illa dixerat, et illa-crymarat, lacerata et direpta tunica, servus crebras plagas tergo ingerit. tum amens animi prae dolore et terrore mulier, subiliens ad genua Iatrocli accidit, et mensam subuertit; quod nisi is eam eripuisset, inter-

fecta esset in illa ebrietatis insania. temulentia enim istius impuri, crudelis est. ac de hac muliere et in Arcadia sermo fuit percelebris, inter decem illa virorum millia, et Diophantus apud vos renunciavit, quem mox dicere cogam testimonium, perulgatus rumor fuit et in Thessalia, et ubique gentium. et tamen talium sibi conscius facinorum impurus iste vos audebit intueri? et actam a se vitam clara statim voce praedicabit? quae res mihi spiritum intercludit. num hi nesciunt, te a primordio aetatis lectitasse libros matri initianti? et puerum etiamnum in coetibus Liberi patris, et inter ebriosos homines esse volutatum? post autem

πονηρὸν ὄντα; τὰ τελευτήσια δὲ, ἐναγχῶς ἐν χορηγίοις ἀλλοτεί-
οις Ἰπὶ τῇ τριταγωνισεῖν ἀγαπητῶς παρὰ τρεφόμενον; ποῖον οὐκ
ἐρεῖς βίον; ὃν εἰ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅγε βεβιωμένῳ σοι, τριούτῳ
φαίνεται). ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας ὅσα ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν Ἰπὶ
πορνείᾳ. ἀλλὰ μὴ πῶ ταῦτα· ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε
πρῶτον ταύταις. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τοσέτων τίνυν ἢ τοιούτων ὄντων,
ὧς ἄνδρες δικασαί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξελέλεγκ'), ἐν οἷς τί κακὸν
ὅκ ἐνι; δωροδόκῳ, κόλαξ, ταῖς δαῖς ἐνοχῳ, ψεύσῃς, τῶν
φίλων δωροδόκῃς, πάντα ἐνεσι τὰ λεγόμενα, πρὸς ἐν οὐδοποιῶν
τέτων ἀπολογησέ), εἰ δὲ ἐξ ἐδικαίαν εἰδὲ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀπολογία
ἐδεμίαν· ἂν δὲ ἐγὼ πέπυσμαι μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἐστὶ μὲν
ἐνυλάτω μανίας. εἰ μὴν ἀλλ' ἴσως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἄλλο
εἰπεῖν ἀνάγκη πάντα μηχανᾶσθαι. ἀκῶ γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα
ἐγὼ, πάντων ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα, ἢ σωήρεσκε ταῦτά
μοι, ἢ σωέπρακτον αὐτῷ, ἐπεὶ ἐξαίφνης μελαβέβλημαι ἢ κατη-
γορῶ. ἐστὶ γὰρ ἵππερ μὲν τῷ πεπραγμένων, εἴτε δικαία, εἴτε πρῶ-
πησσα ἢ τοιαύτη ἀπολογία, ἐμὲ μὲν τοις κατηγορίαι· ἐγὼ μὲν
γὰρ, εἰ ταῦτα πεποίηκα, φάυλῳ ἐμὶ ἄνθρωπῳ, τὰ δὲ πρῶ-
γματα οὐδὲν βελπῶ διὰ τέτο, οὐδὲ πολλὰ δ᾽· οὐ μὲν ἀλλ'
ἐγὼγε οἶμαί μοι πρῶτον ἀμφοτέρω ὑμῖν Ἰπὶδείξαι, καὶ ὅτι

tem scriptioni apud magistratus dedisse ope-
ram, et propter binas aut ternas drachmas
fuisse sceleratum? postremo, non ita olim
alienis sumptibus ad tertias partis actitan-
das, cum bene tecum agi putares, victitasse?
quam igitur vitam referes? quam non vi-
xisti? nam eam quidem quam vixisti, talem
esse constat. sed o licentiam. iste apud vos
alium impudicitiae reum egit. verum non-
dum haec, sed testimonia mihi prius ista
recita. TESTIMONIA. Cum igitur ea quae
in vos commisisse convictus est, tot et tanta
sint, iudices, in quibus quid mali non inest?
corruptus, assentator, diris obligatus, men-
dax, amicorum proditor, omnia insunt atre-

cissima, nihil horum defendet, neque quic-
quam aequi aut boni respondere poterit:
quae autem ego eum responsurum esse au-
dio, sunt illa quidem infaniae proxima. sed
eum fortasse qui nullam iustam habet ex-
cusationem, quiduis necesse est comminisci.
dicturum audio, eorum me quae accusem,
socium sibi fuisse, et approbatorem, et adiu-
torem omnium, ac deinde repente mutatum
accusare. quanquam autem actorum illa ne-
que iusta est defensio, neque conveniens,
sed mei quaedam accusatio (ego enim ista
si feci, nequam homo sum, res autem pro-
pterea nihilo sunt meliores, neque multis
verbis est opus) tamen officii mei esse puto,
virum.

ψεύσεται, ταῦτα εἰς λέγει, καὶ τὴν δικαίαν ἢ τις εἰς ἀπολογία
 φάξε. ἢ μὴ τοίνυν δικαία καὶ ἀπλή, ἢ ὡς ἐπέπρακται τὰ κα-
 τηγορημένα, δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει· τού-
 των δὲ ἑδέτερον δυνάμει ἂν ὅττι ποιῆσαι. ἔτε γὰρ ὡς συμφέρει
 δὴ πρὸς Φωκίας ἀπολωλέναι, καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν, ἔθ-
 ραίοις ἰσχύειν, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι, καὶ Μεγάροις Ἰπιδε-
 λδεῖν, καὶ ἀνώμοτον εἶναι τὴν εἰρήνην, λέγειν αὐτὰς ἔνεστιν, οἷς τότε
 τὰναντία ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, ὡς συμφέρουσα καὶ χρησιώδεια·
 ἔτε ὡς ἐπέπρακται ταῦτα, διωθήσεται πείσαι ὅτι αὐτὰς ἐωρα-
 κότας ὑμᾶς καὶ οὐκ εἰδότας. ὅκου ὡς ἐκεκοινώνηκα τέτοις μη-
 δένος, λοιπὸν μοι δεῖξαι. βέλεσθε οὐκ ὑμῖν, πάντα τὰ ἄλλα
 ἀφείας, ἀπὸ ὑμῖν ἀνέειπον, ἀπὸ τῇ ἀποδημίᾳ πρὸς ἑκαστον, ὡς
 ἀπάντα τὸν χρόνον ἠναντίωμαι, αὐτὰς ἀδράχωμαι μάστιγας
 τετρασί, ὡς πάντα τὰναντία ἐμοὶ, καὶ τέτοις ἐπέπρακται, καὶ χεῖμα-
 τα ἔτοι μὴ ἔχουσιν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δὲ οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; θεά-
 σασθε δὴ. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσονται ἂν βδελυρώτατον εἶναι,
 καὶ πλείστης ὀλιγωρίας ἔθρῳ ἀναιδείας μετόν; ἔδεις ἔδωκε ἂν ἀμαρτῶν
 ὑμῶν ἄλλον οὐκ οἶδ' ὅτι φήσεται, ἢ Φιλοκράτῳ. τίνα δὲ φθέγγεσθαι
 μέγιστον ἀπώτων, καὶ σαφέστατον ἂν εἶπεν ὁ, πῶς βέλοισι τῇ Φωνῇ;
 Αἰχίνῳ οἶδ' ὅτι τέλει. τίνα δὲ ἔτοι μὴ ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς

utrumque vobis ut ostendam, et mentitu-
 rum eum, si talia dicet, et legitimam defen-
 sionem declinaturum. quae ita fuerit iusta
 et simplex, si aut non fecisse se quae accu-
 sentur, ostenderet, aut acta quae sint, pro-
 fuisse reipublicae; quorum iste neutrum fa-
 cere poterit. neque enim profecto dicere
 poterit, expedire, ut Phocenses perierint, ut
 Pylas Philippus teneat, ut Thebani sint po-
 tentes, ut milites in Euboea versentur, ut
 Megaris insidiae fiant, ut pax nullo sit iure-
 iurando confirmata, quibus tum contraria
 vobis nunciauit, ut quae et utilia essent, et
 futura essent: neque illa non esse facta, per-
 suadere vobis poterit, qui vidistis ipsi, et

comperta habetis. reliquum est, nihil isto-
 rum omnium ad me attinere ut ostendam.
 vultis igitur me, ceteris omnibus omis-
 sis, ut scilicet apud vos in eos sim inuectus, ut in
 itinere eos offenderim, ut eis omni tempore
 sim aduersatus, istos ipsos producere testis
 omnia inter me et illos contraria esse facta?
 istos pecuniam contra vos accepisse, me re-
 cusasse? videte igitur, quemnam in ciui-
 tate fateamini esse vacordissimum, et te-
 meritatis atque impudentiae refertissimum?
 neminem vestrum vel per errorem alium
 scio dicturum, quam Philocratem. quem
 autem omnium clamorissimum, et quaelibet
 clarissima voce pronunciantem? Aeschinem
 ni-

ὅτι ὅχλοι φασίν, ἐγὼ δὲ δούλω; ἐμέ. εἶδεν γὰρ πώποτ' ἔτ' ἠνώ-
 χλησα, ἔτε μὴ βελομήδους ὑμᾶς βεβιάσμαι. ὅκῃ ἐν πάσαις
 ταῖς ἐκκλησίαις, ὅσας τις λόγῳ γέγονε πρὸς τέτων, καὶ κατηγο-
 ρῆντο ἀκχείε με, καὶ ἐλέγχοντος αἰ τέτοις, καὶ λέγοντο ἀνικεῖς,
 ὅτι χρήματα εἰλήφασι, καὶ πάντα πεπρακάσι τὰ πράγματα τῆς
 πόλεως. καὶ τέτων εἰδὼς πώποτ' ἀκχέων ταῦτα, ἀντίπεν, οὐδὲ
 διῆρε τὸ σῶμα, εἰδὲν εἰδὼς ἐαυτὸν. τί ποτ' ἐν ἐστὶ τὸ αἶτιον, ὅτι
 βδελυρότατοι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ μέγιστον φθελόμηδοι,
 καὶ ἀτολμοτάτοι πάντων ἐμῶν, καὶ εἰδὼς μείζον φθελόμηδον, το-
 σῶτον ἡττώμενος; ὅτι τάληθες ἰχυρὸν ἐστὶ, καὶ τένοντιον ἀδυνέες. τὸ
 σπινθύνειν πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα, τῶτο πρᾶγμα
 τὴν θρασυτέταν τὴν τέτων· τοῦτο ἀποσρέφει τὴν γλῶτταν· ἐμ-
 φράττει τὸ σῶμα· ἀγχι· σιωπᾶν ποιεῖ. τὸ τοίνυν τελευταῖον, ἵνα
 δῆπερ πρῶτον ἐν Πειραιεῖ, ὅτ' αὐτὸν ὅκ' εἴατε πρεσβεύειν, βο-
 ῶντα ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράψει, καὶ ἐκ ἐκ. καί τι ταῦτα μὲν
 ἐστὶ μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων ἀρχή, ἐκείνα δὲ ἀπλά,
 καὶ δὴ ἢ τρία ἴσως ῥήματα, ἀ καὶ ἐχθὲς ἐωνημήντο ἀνδρῶν
 εἰπεῖν διωθεῖν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τουτὶ τὸ πρᾶγμα πάνδεινόν
 ἐστίν. ἔτοσι κατηγορεῖ ταῦτα ἐμῶν, ὃν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε, καὶ
 χρήματα εἰληφέναι φησὶν ἐμέ, αὐτὸς εἰληφώς, ἢ μείληφώς. τέ-

nimirum. quem autem isti carere audacia,
 et timidum esse ad turbas dicunt, ego au-
 tem verecundum? me. neque enim vn-
 quam vobis molestus fui, aut coegi inuitos.
 atqui in omnibus concionibus, quoties de
 his mentio facta est, et accusantem me au-
 distis, et semper istos redarguentem, et
 palam dicentem, eos accepisse pecuniam, et
 omnia vendidisse negocia ciuitatis. quae isti
 cum audirent, nemo vnquam eorum iuit
 inficias, non os aperuit, non se ostendit.
 quae igitur causa est, vt omnium vaecordis-
 simi in ciuitate, et voce amplissima praediti,
 a me omnium timidissimo, et nemine cla-
 rius loquente, tantum superentur? quia ve-

VOL. II.

ritas est potens, contrarium infirmum. con-
 scientia prodicionum, eripit eis audaciam,
 ea linguam reprimat, obturat os, angit, si-
 lentium imponit. postremum autem illud
 profecto nostis, eum, cum nuper legatum
 ire non sineretis, clamitasse, diem se mihi
 dicturum apud senatum, et accusaturum, et
 heu, heu. atqui illa sunt longorum et mul-
 torum certaminum atque orationum exor-
 dia, haec autem simplicia, et duo aut tria
 circiter verba, quae vel heri emptum man-
 cipium proferre posset: Athenienses, ne-
 gocium hoc perindignum est. iste me ea-
 rum rerum accusat, quarum ipse socius fuit,
 et pecuniam accepisse me dicit, cum ipse

A a

acce-

των μὲν τίνων εἶπεν, εἶδ' ἐφθέγγεσθαι, εἶδ' ἤκασεν ὑμῖν οὐ-
 δείς· ἀλλὰ ὃ ἠπείλει. διὰ τί; ὅτι ταῦτα μὲν αὐτῷ σιωπῆσαι πρε-
 πρὰ μὲν, ἔδελθε ἢ τῶν ῥημάτων τούτων, ἤκουε πρὸς αὐτὸν
 ταῦθ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς τὸ σιωπῆσαι
 καὶ λοιδορεῖσθαι ὃ ἄλλα ἅπαντα εἰς ἐκώλυεν αὐτὸν, εἰς βλασφη-
 μίαν. Ο τοίνυν μέγιστον ἀπάντων, καὶ εἰ λόγῳ ἀλλ' ἔργον ἦδη.
 βυλομύς γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπείσθουσα δὲς, ἔγωγε καὶ
 λόγον ὑμῖν δέξασθαι δὲς, προσελθὼν Αἰσχίνης ἔτασεν τοῖς λογισταῖς,
 ἔχων μάρτυρας πολλὰς, ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δι-
 καστήριον, ὡς δέδωκότα δίκην, καὶ οὐκ ὄντα ὑπεδύμειον. καὶ τὸ
 πρῶτον μὲν ὑπεργέλοιον. τί ἔστιν ἢ τῆτο; τῆς πρὸς ἐμὲ ἐκείνης
 πρὸς ἐμὲ, ἥς εἰς ἐμὲ κατηγορεῖ, δὲς λόγον, οὐκ ἐβέβητο αὐτῇ εἰ-
 σιέναι πρὸς ταύτης, ἥς καὶ εἰσέρχεται, ἐν ἧ' ὅλητα τὰ ἀδικήματα
 ἐκείνη ἐκ τῆς δὲς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη πρὸς ἐμὲ εἰσελθεῖν
 εἰσιέναι. διὰ ταῦτα οὐκ εἶα καλεῖν. καὶ τοι τῆτο τὰ ἔργον, ὃ
 ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρω ὑμῖν ἐπιδείκνυσιν σαφῶς, καὶ κατεγνω-
 κότα ἐαυτῷ τῆτον, ὡς τε μηδὲν ἐν ὑμῖν δις εἰδὼς ἔχειν ἀποψη-
 φίσασθαι αὐτῷ· καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐργόνηται πρὸς ἐμὸν. εἰ γὰρ εἶχε, τότε
 αὖ καὶ λέγων, καὶ κατηγορῶν ἐξηλάττω· εἰ, καὶ Δία, καὶ ἀπηγόρευε
 καλεῖν. ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλὴ μοι τέτων ὅτι μάλιστα

acceperit, aut in partem venerit, horum
 quidem nihil dixit, nec locutus est, nec ex
 eo quisquam vestrum audiuit, sed alia mi-
 nitabatur. quamobrem? quod ea a se esse
 facta sibi conscius erat, et haec verba ser-
 viliter reformidabat. non igitur eo accede-
 bat animus, sed resiliabat. retrahabatur enim
 a conscientia; alia vero quaedam conuiciari,
 nemo eum prohibebat, et maledicere. Quod
 autem est maximum omnium, et non verba
 iam, sed res ipsa. cum ego vellem, quod
 aequum erat, ut his legatus ieram, sic his
 reddere vobis rationem, Aeschines multis
 testibus adductis, ad rationum magistros
 accessit, meque vocari in praetorium vetuit,
 ut qui rationem reddidisset, nec postulari

possem, et res fuit perquam ridicula. quae
 igitur illa fuit? cum de priore legatione
 rationem reddidisset quam nemo accusabat,
 nolebat denuo in ius venire de hac, qua
 nunc reus agitur, in qua omnes iniuriae
 inessent: quod autem ego me bis sistebam,
 ex eoque et ipsi necessitas imponebatur, se
 denuo sistendi, propterea citari me non si-
 nebat, id autem factum, Athenienses, v-
 trumque vobis ostendit aperte, tum istum
 semetipsum damnassee, ut iam nemo vestrum
 eum sine impietate possit absolvere; tum
 nihil de me veri dicturum. si enim habu-
 isset, ibi et dicendo et accusando protulisset;
 non medius fidius citari vetuisset, hoc
 a me vere dici ut constet, voca mihi huius
 rei

πυρρος. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἀλλὰ μὴν, εἰ γέ τι ἔξω τῆ πρεσβείας βλασφημίῃ περὶ ἐμῶν, καὶ πολλὰ ὅσα ἂν εἰκότως ἀκούετε αὐτῶν· ἔγωγε κείνομαι τήμερον, οὐδὲ ἐγγεῖ μὲν ταῦθ' ὕδωρ ἔδεις ἐμοί. τί ἔστι ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων ἀποδεία; τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἐλοιπὸ κρινόμενον, ἔχων ὃ, τι ἀπολογησέ; ἐτι τοίνυν κακείνο σκοπεῖτε, ὡς ἄνδρες δικασαί. εἰ ἐκρινόμενον μὲν ἐγὼ, κατηγορεῖ δὲ Αἰσχίνης ἑτοσί, Φίλιππος δὲ ἦν ὁ κρινόμενος, εἴτα ἐγὼ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν ὡς ὅσα ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον τέτοινι, καὶ περὶ πηλακίζεν ἐπεχείρουν ὅσα ἂν οἶεσθε ἔκατ' αὐτὸ τέτο ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ παρ' ἐκείνῳ ὅδ' ἐκείνῃ τίς διεργέτας κακῶς λέγει; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χεῖρας ἡρῆσθε Φιλίππου, ἀλλ' ὑπερὶ ὧν ἀγωνίζε, περὶ τῶν ἀνακρίσει ἀπολογεῖσθε. λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τῶν μηδὲν ἐμαυτῷ σαυιδέειν δεινόν, καὶ λόγον διδόναι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπέχειν ὥμῳ δεῖν· ἑτοσί δὲ τὰναντία. πῶς οὖν ταῦτα ἐμοί καὶ τέτῳ ταῦτα πέπρακ; ἢ πῶς ἐνέσι τέτῳ ταῦτα περὶ ὑμᾶς λέγειν, ἂ μὴδ' ἡτιᾶτο περὶ τέρῳ πώποτε; ἔδαμῶς δὴ πῶς. ἀλλ' ὅμως ἐρεῖ, ἔτι δὲ εἰκότως γε. ἴσε γὰρ δὴ πῶς τέτῳ, ὅτι ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κείσας γίνον, ἔδεις πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, εἰλῶ· ἀλλ' ἀναισχυντῶσιν, δυνεῖν, ψεύδονται,

rei testis. TESTES. Iam si quae in me conuicia extra legationem dixerit, multis nominibus eum audire non debebitis; non enim ego sum hodie reus, neque deinceps mihi quisquam infundet aquam. quid igitur aliud illa sunt, quam iustarum rationum inopia? quis enim accusare velit, dum reus agitur, si, quo se defenderet, haberet? illud etiam considerate, iudices, si ego ipse reus essem, et Aeschines accusaret, Philippus autem esset iudex, atque ego non negare possem me deliquisse, sed isti maledicerem et eum exagitare instituerem: nonne putatis illud ipsum aegre laturum Philippum, si quis apud eum hominibus de ipso benemeritis malediceret? ne igitur vos deterio-

res sitis Philippo, sed ad ea respondere eum cogite, quorum accusatur. recita testimonium. TESTIMONIUM. Ego igitur integritatis meae conscientia fretus, et rationem reddendam, et quae legibus iubentur, praestanda omnia ducebam: iste contra, quare qui fieri potest, ut in eodem negotio ego et iste fecerimus eadem? aut qui conuenit isti nunc apud vos ea dicere, quorum me antea nunquam infimulauit? nequaquam certe. sed tamen dicet, nec mehercule iniuria. scitis enim utique hoc, ex quo nati sunt homines, et iudicia exercentur, neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum; sed frontem perfricant, negant, mentiuntur, causas comminiscuntur,

παρὰ φάσεις πλάττον), πάντα ποιῶσιν, ὑπὲρ δ' μὴ δύναι δίκην.
 ὧν ἐδένει δὲ παρὰ κερναδῆναι τήμερον ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσε αὐτοῖς
 τὰ πρῶτα κείναι, μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μηδὲ τοῖς τέτοις
 παρὰ σέχειν, μηδὲ γε τοῖς μάρτυσιν, ἐς οὗτοι ἐτοίμοις ἔξει μαρτυ-
 ρεῖν ὅπου, Φιλίππῳ χορηγῶ χρώμεθα. ὁψέσθαι δ' ὡς ἐτοίμως
 αὐτὰ μαρτυρήσασιν. μηδὲ γε εἰ καλὸν ἔσται μέγα οὗτοι φθέγγε), μηδ'
 εἰ φαῦλον ἐγώ. οὐ γὰρ ῥητόρων, ἐδὲ λόγων κείσιν ὑμᾶς τήμερον,
 εἴπερ δ' φρονεῖτε, παρὰ σέχειν ποιεῖν. ἀλλ' ὑπὲρ πραγμάτων αἰ-
 χρώς καὶ δεινῶς ἀπολωλότων, τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς οὗτοι
 αἰτίους ἀπώσατο, τὰ πεπραγμένα δ' ἀπάντες ἐπιστά-
 σθαι. τίνα ἔν ἐστι ταῦτα; ἀ ὑμεῖς ἴσε, καὶ ἐ παρ' ἡμῶν ὑμᾶς
 ἀκῆσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἀπάντα, ὅσα ὑπέχεσθ' ὑμῖν, ἐκ τ' ἐλευθέρως
 γέγονε, καὶ τσαύτης δυνάμεως καὶ κακίας ὁμολογεῖτε ὑμεῖς εἶναι
 μεσοί, ὡς τε μήτε ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολεμίων ὄντων, μήτε ἐκ
 θαλάττης πολιορκούμενοι, μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ δεινῷ τ' πόλεως
 ἔσης, ἀλλὰ καὶ σίτον δύνων ὠνέμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἐδὲν χεῖρον
 παρὰ τῶν ἡμῶν, παρὰ δότες καὶ παρὰ κηκοότες παρὰ τέτων, καὶ οὗτοι
 συμμαχοὺς ἀπολωμένοις, ἐ Θεβαίοις ἰχυρὲς γησομέμεν, καὶ τὰ
 ἐπὶ Θεράκης Φιλίππῳ ληψόμενοι, καὶ τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασπυδαθη-
 σόμενα ὁρμητῆρα ἐφ' ὑμᾶς, ἐ πάντα δ' ἀπὸ πρῶτα γησομέμεν.

omnia faciunt ne poenas luant. quarum re-
 rum nulla vos oportet hodie decipi, sed ex
 vestrapte conscientia de causa iudicare, non
 meis aut istius credere sermonibus aut te-
 stibus, quos iste paratos habebit ad quid-
 vis testificandum, Philippo praebitore utens:
 videbitis autem, quam pro eo sint expediti
 dicturi testimonium. neque illud etiam vos
 moueat, si vox illius clara et magna est,
 mea vero tenuior. neque enim de oratori-
 bus, aut orationibus, si sapitis, iudicium ho-
 die facietis: sed ignominiam propter res
 flagitiose et scelerate perditas, susceptam in
 auctores retorquebitis, negociis, quae omnes
 nostis, examinatis. quae igitur illa sunt?

quae vos scitis, neque opus est, ea vos e
 nobis audire. nam si ea, quae vobis polli-
 citus est, omnia pacem sequuta sunt, tan-
 taque ignavia et timiditate vos esse refertos
 fatemini, ut, (cum in agro nostro nulli ho-
 stes versarentur, cum neque mari oppugna-
 remur, neque vlla alia calamitas reipublicae
 accidisset, sed et annona parui emeretur, et
 nihilo peius quam nunc vobiscum ageretur,
 etsi praescissetis, atque ex istis prius audis-
 setis, et socios perituros, et Thebanos po-
 tentis fore, et Thraciam Philippum occu-
 paturum, et in Euboea castella exstructum
 iri ad vos oppugnandos, et omnia quae facta
 sunt futura esse) tamen cupide facturi pacem
 fue-

εἴτα τὴν εἰρηνίαν ἐποιήσαδε ἀγαπητῶς, ἀποψηφίσαδε Αἰσχίνε, καὶ μὴ πρὸς τοτέτοις αἰχρεῖς, καὶ Ἰπποκρίαν παραστήσῃς. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι, καὶ τετύφωμαι, νυνὶ κατηγορῶν αὐτῆς. εἰ δὲ ἀποδύει τὰν ἀντία τέτων, καὶ πολλὰ, καὶ φιλάνθρωπα εἰπόντες, Φίλιππον φιλεῖν τὴν πόλιν, Φωκίας σῶσαι, Θηβαίους παύσαι τῆς ὕβρεως, ἐπὶ πρὸς τοτέτοις μείζονα ἢ κατ' Ἀμφίπολιν οὐ ποιήσιν ὑμᾶς, ἀν' τύχη τ' εἰρηνίης, Εὐβοίαν, Ωρωπὸν ἀποδώσιν· εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑποχόμενοι, πάντα ἔξηπατήκασι, καὶ πεφρακίκασι, ὥς μόνον ἐ τὴν Ἀθηναίαν ὑμῶν παρήλῃ, κατὰψηφίσαδε, καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ὕβριζε· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' οἶδ' ὅ, τι χρὴ λέγειν ἄλλο· καὶ ὑπερὶ ὧν ἔτοι δεδωροδοκήκασι, ὑμεῖς τὴν δρᾶν καὶ τὴν Ἰπποκρίαν οἴκαδε ἀπενέγκητε.

Επὶ τοίνυν κακῆνο σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τίν' ἕνεκα ἐγὼ μηδὲν ἡδίκηκότων τέτων κατηγορεῖν ἀν' ἀπειλόμενον. οὐ γὰρ διήσειε. ἡδὺ πολλὰς ἐχθρὰς ἔχειν; εἰδ' αὖ ἀσφαλές. ἀλλ' ὑπὲρ χεῖ μοι πρὸς τέτον ἀπέχθαι τίς; ἐδεμία. τί ἐν; ἐφοβεῖται σεαυτῆ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτῃ ἡγήσω σωτηρίαν; καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν καὶ τοι, μηδενὸς ὄντ', Αἰσχίνε, δεινῶ, μηδὲ ἀδικήματ' ὡς σὺ φής. εἰ γὰρ αὖ ταῦτ' ἐρεῖ, σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ἐφ' οἷς ὁ μηδολίβην ἀδικῶν ἐφοβεῖται ἐγὼ, μὴ διὰ

fueritis, absolute Aeschinem, nec cum tot flagitiis periurium coniungite. neque enim vobis iniuriam facit, sed ego infanio, et sum attonitus, qui eum nunc accusem. sin omnia horum contraria, et multa et benigna locuti, Philippum bene velle reipublicae, Phocensis conservaturum, Thebanorum insolentiam repressurum, quin ultra haec maiora in vos quam quae cum Amphipoli conferenda sint, collaturum, si pacem impetrasset, Euboeam, Oropum redditurum: si haec, inquam, locuti et polliciti, omnia sefellerunt, si fucum vobis fecerunt, si vobis tantum non Atticam eripuerunt, condemnate, neque ad alias factas vobis contumelias (neque enim ego scio

quo illa nomine alio appellanda sint) propter istorum corruptelas, vos diras et periurium domum reportate. Iam illud etiam considerandum, Athenienses, quam ego de causa istos, infontes si essent, accusare instituissem. nullam enim reperietis. num suaue est, multos habere inimicos? imo ne tutum quidem. at cum isto aliqua mihi similtas intercedebat? nulla. quid igitur? de te ipse pertimueras, et propter metum hoc tibi saluti fore putabas? hoc enim eum dicere audiui: at nihil erat periculi, Aeschine, nihil peccatum erat, ut tu ais. nam si haec dicet, confiderate, iudices, si acta eiusmodi fuerunt, ut ego prorsus insons timerem ne propter istos

τάτοις ἀπολωμένοι, τί τέτοις προσήκον παθεῖν, τὰς αὐτὰς ἡδίκη-
 κότες; ἀλλ' εἰ διὰ τὰύτα, ἀλλὰ διὰ τί σε κατηγόρω; συκοφαντῶ
 καὶ Δία, ἵνα ἀγέμενον λάβω πῶς σὺ. καὶ πότερον κρεῖττον ἦν μοι,
 πῶς Φιλίππου λαβεῖν ἢ διδοῖν; πάλιν, ἔτι μὲν ἐνός τέτων ἔλατ-
 τον, ἔτι φίλον καὶ κείνῳ ἔχειν καὶ τέτεις ἦσαν γὰρ αὐτῶν, ἦσαν φίλοι μοι
 τῶν αὐτῶν κεραιωνηκότων, εἰδὲ γὰρ καὶ ἔχθραν πατρικίῃ ἔχουσι
 πρὸς ἐμὲ, ἀλλ' ὅτι τῶν πεπραγμένων εἰς μέγαχρησιν ἢ πῶς τέτων
 αἰφ' αὐτῶν εἰδήφασιν, μελαιντεῖν, καὶ κείνῳ τε ἔχθρὸν εἶναι ἔτι τέτοις; καὶ
 οὐδὲν μὲν αἰχμαλώτοις ἐκ τῶν ἰδίων τῶν αὐτῶν χρημάτων λύσασθαι,
 μικρὰ δὲ ἀξιοῦν πῶς τέτων αἰχμῶς μετ' ἔχθρας λαμβάνειν;
 οὐκ ἐστὶ τὰύτα. ἀλλ' ἀπὸ γέφυρα μὲν τὰ ληστῶν, καὶ ἀπεχόμενον τὸ
 λαβεῖν, ἢ δίκαιον, καὶ τὸ ἀληθείας ἐνεκα, καὶ ἢ λοιπὰ βίαι, νομίζων,
 ὥστε ἄλλοι πῶς πᾶσι ὑμῶν, καὶ αὐτὸς, ὡς Ἰππικῆς, πρηνήσας,
 καὶ οὐκ ἀνταλλακίαν εἶναι μοι τῶν πρὸς ὑμᾶς φιλοφρονείων, εἰδε-
 νός κέρδους. μισῶ δὲ τέτοις, ὅτι μοχθηρὰ καὶ θεοῖς ἔχθρὰ εἶδον
 ἐκ τῆς πρεσβείας, καὶ ἀπεστέθηκα καὶ τῶν ἰδίων φιλοφρονείων, διὰ τὴν
 τέτων δωροδοκίαν, πρὸς ἄλλῃ δυσχερῶς ὑμῶν τῶν πρεσβείαν
 ἐρημότων κατηγόρω ὅτι καὶ, καὶ Ἰππικῆς τοὺς οὐδυνῶν ἦκα, τὸ μέγαλον
 προσορώμενον, καὶ βλαβέμενον ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι διακρίσας
 πᾶσι ὑμῶν, ὅτι τὰ αὐτῶν ἐμοὶ καὶ τέτοις πᾶσι. καὶ εἰδοὺς, εἰ-

istos mihi pereundum esset, quo pacto eos tractari conveniat, qui ipsi deliquerunt? verum non propter haec, sed cur te accuso? per calumpniam nimirum, ut abs te nummos extorqueam. vtrum autem praestabilius mihi fuisset, a Philippo accipere multum largiente, et nemine istorum minus, et amicum etiam illum habere, et istos. (essent enim, essent amici mihi, si in earundem rerum societatem venissem; neque enim nunc paternas inimicitias exercent mecum, sed propter actorum communitatem recusatam) an ab istis aliquid de acceptis emandican-tem, tum illius, tum istorum suscipere ini- micitias? cum captivos privatis sumptibus tanti redemerim, pauca turpiter ab istis

velle capere et per similitudinem? non ita sunt haec. sed et vera renunciaui, et a corrupte- lis abstinui, propter iustitiam et veritatem et vitam reliquam, existimans fore, ut mihi, quemadmodum et aliis quibusdam apud vos, si bonus vir essem, honos haberetur, neque commutandum esse mihi vestri studium ullo emolumento. istos autem odi, quod impro- bos esse, et sacrilegos, in legatione animad- verti, et per istorum corruptelas, etiam pri- vato meo honore sum spoliatus, cum vos toti legationi succenseretis: accuso autem nunc, et rationem reddi postulo, propter curam rerum futurarum, et lite iudicioque declarari volo apud vos, ea quae a me et ab istis facta sint, inter se pugnare omnia. et vereor

δοικα· εἰρήσεται γὰρ, ὃ δῶδρες δικασαί, πάντα ἃ φρογῶ πρὸς
 ὑμᾶς· μὴ τότε μὲν τέτοις συνεπασσάσθε με τὸν μηδὲν ἀδι-
 κοῦντα, νῦν δὲ ἀναπεπρωκότες ἦτε. παντάπασι γὰρ, ὃ ἄνδρες
 Αθῆναιοι, ἐκλελῦσθαι μοι δοκεῖτε, καὶ παθεῖν ἀναμύειν τὰ δεινὰ·
 ἑτέροις δὲ πάχοντας ὁρῶντες καὶ φυλάττετε, καὶ φρογνίζετε τῆς
 πόλεως πάλαι καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς τρεῖς αἰσχυρῆς. καὶ
 οἶσθε δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφύες; καὶ γὰρ εἰ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν,
 νῦν λέγειν ὀξάγομαι. ἴσε δὴ καὶ Πυθοκλέα τυτὸν, τὸν Πυθοδώρη.
 τέτω πάντῃ φιλανθρώπως ἐπεχρήμην ἐγώ. καὶ ἀνδρὲς ἐμοὶ καὶ
 τέτω γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ἐδέν. ὅδ᾽ ἐκτρέπεται
 με νῦν ἀπαντῶν, ἀφ' ὃ πρὸς Φίλιππον ἀφικῶ. καὶ ἀναγκαστὴ
 πρὸ συμτυχῆν, ἀπεπῆδησεν δὴν, μὴ τις αὐτὸν ἰδὼ λαλῶντα
 ἐμοί· μὲν γὰρ Αἰσχίνης πείσσει) τὴν ἀγορὴν κύκλω, καὶ βελδύεται,
 καὶ σκοπεῖ. καὶ δεινὸν, ὃ δῶδρες Αθῆναιοι, καὶ χέτλιον, τοῖς μὲν
 τὰ Φιλίππου πρᾶγματ' ἡσημῆσις θεωρεῖσθαι, ἕως ἀκρεβῆ τὴν
 παρ' ἐκείνῃ πρὸς ἑκάτεροι αἰδοῦσιν ὑπάρχειν, ὥς ἐκαστον ὡς-
 περὶ παρ' ἐκαστόν· αὐτῶν, μὴ ὡς ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν
 ἡγεῖσθαι λήσθαι, ἀλλὰ φίλοις τὲ νομίζῃν ὡς ἂν ἐπείνῃ δοκῇ, καὶ μὴ
 φίλοις ὡσαύτως τοῖς ὃ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, ὅς τ' παρ' ὑμῶν τιμῆς
 γλιχομένης, καὶ μὴ πρὸς δόξῃ ταύτῃ, τοσαύτῃ κωφότητι

vereor, vereor (dicam enim iudices, quic-
 quid sentio, apud vos) ne tum me quoque
 eodem cum istis reti implicetis, criminis
 omnis expertem, nunc autem nimium sitis
 negligentes, et supini. prorsus enim, Athe-
 nienſes, dissoluti mihi esse videmini, et eo
 usque differre seueritatem, dum in mala in-
 cidatis; quibus dum alios confictari videtis,
 non cauetis, neque mouemini, tametsi res-
 publica multis iamdiu, et diris modis lae-
 datur. an non graue ac pene incredibile
 videtur esse vobis? etsi enim aliquid reti-
 cere statueram, nunc tamen facere non
 possum quin eloquar. nostis utique Pytho-
 clem istum, Pythodori filium. cum eo ego
 coniunctissime vixi. neque vlla inter me

et illum in hunc usque diem exstitit offensus.
 is nunc deuitat occursum meum, ex quo ad
 Philippum profectus fuit. et sicubi mecum
 congregari necesse habet, resilit statim, ne se
 quis mecum videat colloquentem: cum Ae-
 schine autem circunquaque obit forum, et
 deliberat, et meditatur. peracerrimum pro-
 fecto est, Athenienſes, et indignum, in eos
 qui colere Philippum instituerunt, adeo ex-
 citatos eius in vtranque partem esse sensus,
 ut quisque putet, tanquam eo semper assi-
 stente, ne vllum quidem suum hic factum
 clam fore, sed et amicos existiment, qui
 illi placuerint, et inimicos similiter: iis au-
 tem qui ad nutum vestrum viuunt, et ho-
 norem a vobis expetunt, eumque nullo emo-
 lumento

ἢ τούτο σκότῳ παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὥστε τοῖς ἀληθεύουσιν τέ-
τοις εἰδέναι καὶ ἐμὲ ἀγωνίζεσθαι, καὶ ταῦτα παρ' ὑμῶν, τοῖς ἀπαντα
εἰδέναι. βέλεσθε εἰ εἰδέναι καὶ ἀκῶσαι τὸ τέτων αἶπον; ἐγὼ δὲ
φράσω, ἀξιώ ὅτι μηδὲν ἀχθεσθαί μοι λέγοντι τὰληθῆ. ὅτι ἐκείνος
μὲν ἐν οἴμῳ, σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ
τὸς ἑαυτὸν οὐ ποιεῖντας, καὶ μισεῖ τὸς τὰναντία. ὑμῶν ὅτι ἐκαστὸς
πρῶτον μὲν, ἔτε τὸν οὐ ποιεῖντα τὴν πόλιν, αὐτὸν οὐ ποιεῖν
ἡγείται, ἔτε τὸν κακῶς, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶν ἐκάστῳ πρὸς ἑαυτὸν, ὅφ'
ὦν πρὸς ἀλλήλους πολλὰς, ἐλεῶ, φθονῶ, ὀργή, χαρίσαται τῷ
δεσπότην, ἀλλὰ μυρία. ἀν γὰρ ἀπαντὰς ἡς ἐκφυγῇ τὰλλα, τὴν
γε ἐδένα βελονοῦσι εἶναι τριτόν, καὶ διαφύξει. ἡ δὲ ἐφ' ἐκά-
στη τέτων ἀμαρτία, καὶ μικρὴν ὑπορρέουσα, ἀθρόως τῇ πόλει
βλάβη γίνεσθαι. ὦν μηδὲν, ὃ ἄνδρες Αθῆναιοι, πᾶσι τῇ μέρῃ,
μηδὲ ἀνῆτε τέτον, ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς ἀλη-
θῶς τίς ἐστὶ λόγος περὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον ἀφήσετε; Αθῆνηθεν
ἐπὶ ἐσθλὰς τινες ὡς Φίλιππον τοῦτον, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης,
Φρυών, Δημοσθένης. τί εἰς; ὁ μὲν, πρὸς τῷ μηδὲν ἐκ τῷ πρε-
σβείας λαβεῖν, τὸς αἰχμαλώτοις ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο. ὁ δὲ, ὦν
τὰ τῷ πόλει πρὸς ἀγῶνα χερμάτων ἀπέδοτο, τέτων πόλεως
ἡγούμενος, ὃ ἰχθὺς περὶ ὧν. καὶ ὁ μὲν, τὸν ὕον ἐπεμψε Φιλίππῳ

lumento commutatum volunt, tantum fur-
ditatis, et tantum tenebrarum a vobis oc-
currere, ut ego nunc ex aequo cum nefa-
riis istis dimicem, idque apud vos, quibus
nota sunt omnia. vultis igitur nosse et au-
dire huius rei causam? dicam equidem. peto
autem, ne quid dicenti mihi verum succen-
seatis. ille vnum habet corpus et vnum ani-
mum, toto pectore et amat bene de se
merentis, et odit aduersarios: vestrum au-
tem singuli, primum nec bene merentis de
republica, bene de se mereri putant, nec
male merentis, sed alia singulis maiori cu-
rae sunt, per quae saepe abducimini ab of-
ficio, ut misericordia, inuidia, iracundia,
supplicibus gratificando, aliis rebus infinitis.

nam ut alia effugias omnia, nunquam tamen
eos effugies, qui neminem talem esse ve-
lint. at singulatim ita commissa delicta,
paulatim progressa, vniuerse tandem cedunt
in reipublicae detrimentum. quale nihil ho-
die vobis committendum est, Athenienses,
nec dimittendus is, qui tantis vos affecit in-
iuriis. quaeso enim vos, qui de vobis ser-
mones erunt, si istum absoluetis? Athenis
legati ad Philippum iuerunt quidam, Phi-
locrates, Aeschines, Phryno, Demosthe-
nes. quid tum? hic, praeterquam quod ni-
hil ex legatione accepit, captiuos priuatis
sumptibus redemit: ille, qua pecunia ven-
diderat negocia ciuitatis, ea passim scorta
emit, et piscis. et sceleratus ille Phryno
filius

πρὶν εἰς αὐτοὺς ἐλθεῖν, ὁ μισθὸς Φρυγῶν· ὁ δὲ εἰς ἀνάξιον
 ἔτε τ' πόλεως, ἔτε αὐτῶν διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν, χορηγῶν καὶ τελη-
 ραρχῶν ἔτι καὶ ταῦτ' ὥς δεῖν ἐβελοντὸς ἀναλίσκειν, λύει τοὺς
 αἰχμαλώτους, μηδένα ἐν συμφορᾷ τῇ πολιτῶν δι' ἐνδεῖαν
 παροτρύνει· ὁ δὲ, τοσούτῃ δεῖ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ αἰχμαλώτον
 σῶσαι, ὥστ' ὅλον τόπον, καὶ πλείους ἢ μυρίους μὲν ὀπλίτας, ὁμῶς
 ἢ πλείους ἢ χιλίους ἱππέας τῶν ὑπαρχόντων συμμαχῶν, ὅπως
 αἰχμαλώτοι γῆραι· Φιλίππῳ, συμπαρασκήσας. τί ἔν μὲν ταῦ-
 τα; Ἀθηναῖοι λαβόντες ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλαι· τί δέ; ὅτι μὲν
 χρηματὰ εἰληφότας, ἔδωρα, καὶ καταιχυνόμενους ἑαυτοὺς, τὴν
 πόλιν, τὰς ἑαυτῶν παῖδας, ἀφίεσαν, καὶ νομῶν ἔχουσιν ἡγομένους, ἔ-
 τινὲν πόλιν διβλυνέειν. τὸν δὲ κατηγορεῖν τί; ἐμβεβρηγῆσθαι, τὴν
 πόλιν ἀγνοεῖν, ὅτι ἔχουσιν ὅποι τὰ ἑαυτῶν ῥήπιοι. καὶ τίς, ὃ ἄνθρωποι
 Ἀθηναῖοι, τοῦτο ἰδὼν τὸ πῶς δαίμα, δίκαιον αὐτὸν πῶς ἀρᾶν
 ἐβελήσει; τίς παροῖκα πρὸςβόειν; εἰ μήτε λαβεῖν, μήτε τῶν εἰλη-
 φότων ἀξιοπιστότερον παρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει; ὥς οὐ
 μόνον κείνῃ τῇ τῆμερ, ἀλλὰ καὶ νόμον τέτρεται πῶς εἰς
 ἅπαντα τὸν μὲν ταῦτα χρόνον, πότερον χρημάτων αἰχρῶς ὑπὲρ
 τῶν ἐχθρῶν πρὸςβόειν ἅπαντας παροῖκα, ἢ παροῖκα ὑπὲρ ὑμῶν
 τὰ βέλπιστα ἀδωροδοκῆτως. ἀλλὰ μὲν πρὶν τῶν ἄλλων,

filium ad Philippum misit, antequam in al-
 bum virorum inscriberetur: Demosthenes
 nihil vel republica, vel se indignum fecit.
 atque idem, cum et aedilitates obiret, et
 triremis instrueret, etiam hos sumptus ultro
 faciendos existimavit, ut captivos redime-
 ret, neque ullum civium propter egestatem
 in aerumna esse pateretur. ille, tantum ab-
 fuit ut ullum de suo captivum redimeret,
 ut totam provinciam et amplius decies mille
 milites probe instructos, et simul pluris
 mille equitibus e nostris sociis, ut captivi
 Philippi fierent, adiutor fuerit. quid igitur
 secutum est? Athenienses, cum is esset in
 iudicium adductus, olim norant. quid au-
 tem? eos qui pecuniam acceperant, et mu-

VOL II.

nera, qui probis affecerant semetipsos, rem-
 publicam, suos liberos, dimiserunt, eos tum
 sapere, tum bene actum iri cum republica
 putarunt. de accusatore autem quid? esse
 attonitum, ignorare ingenium civitatis, non
 habere quo suos nummos abiiciat. ecquis,
 Athenienses, in hoc exemplum intuens,
 iustum se praeberet? quis gratis agere
 legatum? si nec accipere, nec quam ii qui
 acceperint, plus apud vos invenire fidei li-
 cebit? quare non modo iudicium de istis
 hodie facitis, non: sed et legem sancitis
 istis in omne aevum, utrum propter pecu-
 niam flagitiose legati omnes hostium utili-
 tatibus servire debeant, an gratuito et sine
 corruptelis agere quae vobis sunt utilissima.

B b

ac

ἐδενὸς προσδεῖσθε μάρτυρας· ὡς ὃ τὸν υἱὸν ἐπεμψεν ὁ Φρύνων, καλῆ μοι τέτων τὰς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τοῦτον μὲν τοίνυν ὅκ' ἔκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι τὸν αὐτῷ παῖδα ἐπ' αἰχλὺν πρὸς Φίλιππον ἐπεμψεν· εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας, τὴν ιδεάν ἐτέρου βελτίων, μὴ θεωιδόμην· τὴν δὲ ἐκείνης τ' ὄψεως ὑποψίαν, ἰταμώτερον τῷ μὲν ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ, τῷτον ὡς πεπορευμένον κέκρικε. Φέρε δὴ καὶ τ' ἐσιάσεως ἔξ' ὑψηφίσματος εἶπω. μικρῶν γὰρ, ἃ μάλιστα με δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρήλθον. τ' πρῶτης ἐκείνης πρεσβείας, γράφων τὸ πρεσβύλευμα ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς ἐμέλλει βυλδύεσθαι καὶ τ' εἰρήνης, ἐδενὸς ὅτε λόγῳ πᾶσι τέτων, ὅτ' ἀδικήματι ὄντι φθνεῖν, τὸν νόμον ἔθ' ποιῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις, καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα· ἔ, νῆ Δί', ἐγωγε καὶ τὰς κατὰ τὸ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, ἔ, πᾶν γὰρ, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, λαμπρῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐκείνους σεμνυνομένους, ὡς δαίμονας καὶ λαμπρὰς, διδύς ἡγάμην ἐν τέτοις πρῶτον αὐτὸς καλεῖναι δεῖν αὐτῶν, καὶ μεγαλοψυχότερος φαίνεσθαι. ταῦτα δὴ παρ' ἐξ' ἐνὶ νῦν ὅδ' ἐγὼ λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπὶ πᾶσι ἡμᾶς, καὶ αὐτὸς εἰσατὰς πρέσβεις· τὸ πότε, καὶ διορίζων. ἐπὶ ὃ ταῦτα πρὸς τὴν πόλιν ἡδίκησθαι π, καὶ φθνεῖν τέτοις πεπρακότας αὐτὰς γινέσθαι· ὅτε

ac de ceteris nullo teste vobis est opus: a Phrynone autem missum esse filium ut constet, voca mihi testis. TESTES. hunc igitur non accusavit Aeschines, quod suum filium ad probum misit ad Philippum: sed si quis adolescens, aliis forma praestantior, non caryens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit, eum impudicitiae accusavit. Verum iam de inuitatione ac decreto ut dicam, faciendum est. parum enim abfuit, quin ea primae legationis acta, quae me vobis in primis referre oportet, praeterirem. ego cum senatusconsultum scriberem, ac rursus apud populum, cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de ra-

tionibus istorum, neque de iniuriis constaret, consuetudinis iure usus, et laudavi istos, et in curiam inuitavi. ac mehercule et Philippi legatos hospitio excepi, idque, Athenienses, omnino splendide. nam cum viderem eos illic etiam eam rem gloriae sibi ducere, ut beatis et splendidis, statim duxi me primum eis superiorem esse oportere, et magnificentia antecellere. ea igitur iste nunc afferet et recenset: ipse, inquit, laudavit nos, et ipse legatos conuiuio excepit; neque tempus illius facti distinguet. facta autem illa sunt, antequam respublica quicquam detrimenti cepisset, antequam palam factum esset, istos se vendidisse: cum legati primum recens aduenissent, et populo

ἀρῇ μὲν ἦκον ④ πρέσβεις τὸ πρῶτον, ἀκῆσαι δ' ἔδει τὸν δῆμον
 πὶ λέγεσιν, ἔδ' ἐπὶ δ' ἔθ' ὅτ' ὁπότε σωεῖται δῆλος ἦν τῷ Φιλοκράτει,
 ἔτ' ἐκείνῳ τοιαῦτα γράψων. ἀνὰ δὲ ταῦτα λέγει, μέμνητε τῶν
 χρόνων, ὅτι πάντων ἀδικημάτων εἰσὶ πλεονέστεροι. μὲν ταῦτα δὲ, ἔδ' ἐν
 ἐμοὶ πρὸς τέτοις οἰκείον, ἔδ' ἐκ κοινὸν γέγονε. λέγει τὴν μαρτυρίαν.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Ἰσως τίνυν ἀδελφὸς αὐτοῦ σωεῖται Φιλοχάρης, καὶ
 Αφρόβητος· πρὸς ἑς ἀμφοτέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαιά ἐστιν εἰπεῖν.
 ἀνάγκη δ' ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὲν παρρησίας διαλεχθῆναι, μηδὲν
 ὑποσελλόμενον. ἡμεῖς, Αφρόβητε, καὶ σὺ, Φιλόχαρε, ἴσμεν σὲ μὲν
 τὰς ἀλαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα, τέτρε δ' γραμ-
 ματείας, καὶ τῶν τυχόντων ἀνδράπων. ἔδ' ἐδεμῖας κακίας ταῦτα·
 ἀλλ' ἔδ' ἐστρατηγίας γε ἄξια. πρεσβείων, στρατηγῶν, τῶν μεγίστων
 πμῆρ' ἠξιώσαμεν. εἰ τοίνυν μηδὲν ὑμῶν ἠδίκηκε μηδεὶς, οὐχ ἡμεῖς
 χάριν ὑμῖν ἔδ' ἐνός, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικάως ἀν' ἔχοιτε τούτων.
 πολλὰς γὰρ ὑμῶν μᾶλλον ἄξιους πμᾶδ' παρ' ἡμῖν ὑμᾶς
 ἐσεμνύνομεν. εἰ δ' ἡ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμᾶσθε, ἠδίκηκε τις ὑμῶν,
 καὶ ταῦτα τοιαῦτα, πόσω μᾶλλον ἀν' μισοῖσθε δικάως, ἢ σώζοισθε;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῶν. βιάσοντο τοίνυν ἴσως, μεγαλόφωνοι ἔδ'
 ἀναιδεῖς ὄντες, καὶ τὸ, συγγνώμη ἀδελφῶ βοηθεῖν, προσηληφότες.
 ὑμεῖς δὲ μὴ ἠπιάσθε, ἐκείνο ἐνδομήδροι, ὅτι τέτοις μὲν, τέτοις

pulo audiendum esset quid dicerent: cum
 nondum vel istum patrocinari Philocrati,
 vel illum talia esse decreturum, constaret.
 si igitur talia dixerit, mementote tempo-
 rum, quae iniuriis antecesserunt. post au-
 tem nulla mihi cum istis familiaritas aut
 societas intercessit. recita testimonium.
 TESTIMONIUM. Fortassis autem frater ei
 patrocinebitur Philochares et Aphobetus,
 quorum utrique multa et aequa respondere
 poteritis. necesse autem est, Athenienses,
 liberè loqui, nihilquè dissimulare. nos, A-
 phobete, et tu, Philochares, scimus te qui-
 dem alabastrothecas pingere solitum, et
 tympana, istos vero notarios et vulgaris
 fuisse homines. atque haec ut ab omni sunt

improbitate remota, sic neque imperii di-
 gnitatem merentur. legationibus, imperiis,
 maximis honoribus vos ornauimus. quod si
 nemo vestrum quicquam delinqueret, non
 nos merito vobis vlllo nomine, sed vos nobis
 de his iure gratiam haberetis. multis enim
 honore quam vos dignioribus praeteritis, vos
 extulimus. sed si quis vestrum in illis ipsis,
 qui vobis habebantur, honoribus deliquit,
 idque tanta in re, quanto magis odio, quam
 conseruatione digni estis? multo equidem
 opinor. vim autem fortasse facient, ut ho-
 mines vocales et impudentes, atque illa re
 freti: non vitio vertendum, fratri opitulari.
 vos autem nolite succumbere, illud cogi-
 tantes, conuenire illis, ut istum curent: vo-
 bis,

πρωτόκλη φροντίζειν ὑμῖν ὅ, τῶ νόμων, καὶ ὅλης τῆ πόλεως, καὶ πᾶσι
 πάντα, τῶ ὅρκων, ὅς αὐτοὶ κάθησθε ὁμωμοκότες. καὶ γὰρ εἰ τινων
 δεδέλω) τῶν σῶζειν, πότερ', ἂν μηδὲν ἀδικῶν φαίνη) τὴν πόλιν,
 ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀδικῶν, καὶ γὰρ φημὶ δεῖν·
 εἰ δ' ὅλως καὶ ὁτιοῦν, ἔπιπροκειν δεδέν). καὶ γὰρ εἰ κρίβδην ἐστὶν ἢ
 ψῆφον, λήσσει τὰς θεάς· ἀλλὰ καὶ τῆτο, ἐπὶ πάντων ἀρετὰ ὁ τιθεὶς
 τὸν νόμον εἶδε, τὸ ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΕΣΘΑΙ. διὰ τί; ὅτι τούτων
 μὲν ἔδεις εἶσε) τὸν ἑαυτῷ κεχαρισμένον ὑμῶν. θεοὶ δ' εἴσον-
 ται ἐπὶ τὸ δαιμόνιον, τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. παρ' ὧν
 κρείττον ἐστὶν ἐκάστω τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς πασι καὶ ἑαυτῷ, τὰ
 δίκαια γνόντα ἐπὶ τὰ πρωτόκληνα, πεποιήσας, ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ
 ἀδηλον χάριν τέτοις καταθέσθαι, καὶ ἀφῆναι τῆτον, ὅς αὐτὸς ἑαυτῷ
 καταμεμαρτύρηκε. Τίνα γὰρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα μείζω πρῶτα
 μαί ἔσονται καὶ δεινὰ πεπρεσβύσθαι σοι, ἢ σε καὶ σεαυτῷ; ὅς γὰρ
 ὥσπερ χεῖναι τὸν φανερόν τι ποιῆσαι βεληθένηα πᾶν σοὶ πεπρε-
 σβυμένων, πλὴκαύτη καὶ τοιαύτη συμφορὰ περιβαλεῖν, δῆλον ὅτι
 δεινὸν ἂν τι παθεῖν σαυτὸν ἠλπίζεις, εἰ πύθοινθ' ἔτοι τὰ πεπρα-
 γμένα σοι. τῆτο τοίνυν, ἂν περ ὑμεῖς οὐ φρονήτε, καθ' αὐτῷ συμ-
 βῆσε) τῆτω πεπραχθῆναι, καὶ μόνον καὶ τῆθ', ὅτι παμμέγεθες ση-
 μεῖόν ἐστι πᾶν πεπρεσβυμένων· ἀλλ' ὅτι καὶ κατηγορῶν, ἐκείνοις

bis, ut leges et totam rempublicam, et prae-
 ter omnia, iusiurandum, quo dato ad iudi-
 candum sedetis. quod si rogarunt vestrum
 aliquos, ut illum feruaretis, illud confide-
 rate, vtrum ita rogarint, si insons reperi-
 retur, an, si in rempublicam iniurius. si
 insons, et ego censeo: sin omnino, quicquid
 deliquisset, id rogarunt, ut nullum periur-
 rium recusaretis. non enim si occulta suffra-
 gia sunt, latebunt deos: sed et hoc vidit, et
 omnium rectissime prouidit legislator, UT
 CLAM SVFFRAGIA FERRENTVR. cur?
 ut nemo reorum sciret, quis ei esset gratifi-
 catus: sed dii scirent, et numen, eum qui ini-
 qua pronunciaisset. a quibus praestabilius est,

singulos sibi et liberis, iusta quae sunt pro-
 nunciando, spem bonam reseruare, quam ob-
 scuram et incertam gratiam istorum captare,
 et absolueret istum, qui in se ipse dixit testi-
 monium. Quo enim alio maiore teste pro-
 brem, Aeschine, te multa, et non ferenda in
 legatione designasse, quam te teste contra te-
 ipsum? quod enim eum, qui aliquid eorum
 quae in legatione egisti, palam facere voluit,
 in tantam et talem calamitatem coniiciendum
 esse censuisti, ex eo constat, pessime tecum
 actum iri te putasse, si tua facinora iudices
 comperissent. illud igitur eius factum in eius
 fraudem, si sapitis, esse factum intelligetis,
 non eo duntaxat, quod ingens signum est,
 qua

τὰς λόγους εἶπεν, οἱ κατ' αὐτῶν νῦν ὑπάρξουσιν. ἀ γὰρ ὡρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δὴ πᾶς ταῦτα καὶ κτ' σοῦ περὶ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ἔλεγε τοίνυν τότε πρὸς τὰς δικαστὰς, ὅτι ἀπολογήσεσθαι δὲ Δημοσθένους ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ κατηγορήσεσθαι τῶν ἐμοὶ πεπεσσομένων· εἴτα ἂν ὑμᾶς ἀπαγάγῃ τῷ λόγῳ, νεανιδύσεσθαι, καὶ φειδῶν ἐρεῖ, πῶς; τί; τὰς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ὡχόμενῳ τὸ πρῶτον αὐτῶν ὑφελόμενον. μὴ σὺ γὰρ ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζῃ, ὑπὲρ τῶν ἀπολογεῖ. τότε δ', ἡνίκα ἐκείνον ἔκρινες, εἴην σοι κατηγορεῖν καὶ λείπειν ὅ, τι ἐβέλβη. Ἀλλὰ μὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, ἐδέενα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, πῶς αἰσθάνομαι;

Φήμη δ' ἔτις πάνπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ

Λαοὶ φημίζωσι· θεὸς νῦν πῶς ἐστὶ καὶ αὐτή.

ὁκοῦν, Αἰσχίνῃ, καὶ σὲ πάντες ἔτοι χεῖμαλα ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν εἰληφέναι· ὥς ἐκ κτ' σὲ δὴ πᾶσιν

Φήμη δ' ἔτις πάνπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ

Λαοὶ φημίζωσιν.

ὅσω γὰρ αὖ σε πλείους ἢ ἐκείνον αἰτιῶν, θεώρησον ὥς ἔχει. τὸν μὲν Τίμαρχον, ἐδὲ ὁ πρὸς χωρὶ πάντες ἐγίγνωσκον· ὑμᾶς δὲ

qua ratione legationem obierit: sed quod in accusando, ea verba protulit, quae nunc in eum possint retorqueri. quod enim ius accusando Timarcho constituisti, idem etiam ab aliis usurpatum in te valere debet. tum autem dicebat ad iudices, defendet eum Demosthenes, et meam legationem accusabit: et, si vos a causa abduxerit, strenue declamabit, et passim iactabit; quomodo? quid? abduxi a causa, iudices, et surrepto eis negotio abii. nequaquam vero: sed quibus de rebus controuersia est, ad eas respondeto. tum igitur, cum illum accusares, criminari tibi et dicere licebat, quicquid libebat. Quin et ad iudices dicebas te, qui

nullum actionis tuae testem haberes, ipsum hominem exhibere,

Quam populi sermo creber ciet, irrita nunquam

Fama cadit penitus: dea quaedam cum sit et ipsa.

atqui et te, Aeschine, hi omnes dicunt ex legatione accepisse pecuniam; itaque in te quoque illud profecto valet

Quam populi sermo creber ciet, irrita nunquam

Fama cadit penitus.

nam quod te longe plures quam illum criminantur, id cuiusmodi sit, considera. Timarchum, ne finitimi quidem omnes norant:

VOS.

τὰς πρεσβείας, ἔδεις Ἑλλήνων, ἔδεις Βαρυβάρων ἔσθ' ὅς τις καὶ Φησι
 χρέματα ἐκ τῆς πρεσβείας εἰληφέναι. ὥς' εἶπε ἀληθὴς ἡ Φήμη,
 καὶ καθ' ὑμῶν ἐσιν ἡ ἀρετὴ τῶν πολλῶν. ἦν ὅτι πρὶν εἶναι δεῖ, καὶ
 θεός νυ πρὶς ἐστὶ καὶ αὐτῇ, καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιή-
 σας, σὺ δὴ δώρισας αὐτός. Ἐτι τοίνυν ἱαμβεῖα δὴπερ συλλέξας
 ἐπέβαινεν οἶον,

Ὅς τις δ' ὁμιλῶν ἤδε' ἡ κακοῖς ἀνὴρ,
 οὐ πάποτ' ἠρώτησα γινώσκων, ὅτι
 τοιῦτός ἐστιν οἷς περ ἤδε' ἡ ξυμῶν.

εἶτα τὸν εἰς τὰς ὁρμῆς εἰσιόντα, ὃς μὲν Πιπτάλακος ἀειδόντα, καὶ τοι-
 αῦτ' εἰπὼν, ἀγνοεῖτ', ἔφη, ποῖόν τινα ἠγεῖσθαι δεῖ; ἐκὼν, Αἰσχίνη, ὃς
 καὶ σὲ τὰ ἱαμβεῖα ταῦθ' ἀρμόσει νῦν ἐμοί· καὶ ἐγὼ λέγω περὶς
 τέττας, ὁρθῶς ὃς περσικόνως ἐρῶ. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἤδε', καὶ ταῦ-
 τὰ πρεσβύων Φιλοκράτῃ, οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γινώσκων, ὅτι
 δαγύριον εἰληφεν ὁδῶν, ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. Λογο-
 γράφας τίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τὰς ἄλλας, καὶ ὑβρίζειν
 παρῶν, αὐτὸς ἐξελεγχθήσε' ἑτάτοις ὧν ἐνοχῶ. ταῦτα μὲν
 γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοίνικος ἐσιν Εὐριπίδου. τέτο ἦ τὸ δῶμα,
 ἔδεπώποιε, ἔτε Θεόδωρος, ἔτε Αἰσώδημος ὑπεκρίνατο, οἷς
 ὁδῶν τὰ τεῖλα λέγων διελέσεν, ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο, καὶ εἰ

vos autem legatos, nemo vel Graecorum, vel Barbarorum est, qui pecuniam accepisse ex legatione non dicat. quare si fama verax est, contra vos etiam valet vulgaris ille rumor. cui fidem esse habendam, quaedam dea cum sit et ipsa, et sapientem fuisse poetam versuum auctorem, tu ipse definiisti.

Praeterea collegit iambos, si diis placet, et prolixè recitavit: veluti,

*Mala improborum consuetudo cui placet,
 Is qui fiet vir, non rogo: sciens satis
 Sodalium illum convenire moribus.*

eum igitur qui ad gallos gallinaceos ingreditur, et cum Pittalaco obambulat, et eius

generis alia cum dixisset, ignoratis, inquit, cuiusmodi sit existimandus; proinde et in te iambi isti mihi nunc erunt opportuni, Aeschine: quos si ad iudices dicam, recte convenienterque dicam. cui consuetudo placeat Philocratis, et eadem obeundae legationis ratio, de eo nihil rogo, pecuniam eum accepisse sciens, ut Philocratem, qui confitetur. Cum autem orationum scriptores et sophistas alios cognominet, atque exagitare studeat, eum ipsum talem esse constabit. hi enim iambi ex Phoenice sunt Euripidis. quam fabulam nunquam vel Theodorus, vel Aristodemus egit, apud quos iste tertias partis actitavit, sed Molo repraesentavit,

δή τις ἄλλο τῶν παλαιῶν ὑποκρίτων Ἀντιγόνην ἢ Σοφοκλέους, πολλάκις μὲν Θεόδωρο, πολλάκις ἢ Αἰσώδημο ὑποκρίει), ἐν ἣ πεποιημένα ἱαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πολλάκις ὁδῶν εἰρηκῶς, ἐ ἀκρίβως ἐξεπισάμμετο, παρέλιπεν. ἴσε γὰρ δὴ πρὸς τῶν, ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς, ἐξ-αίρετόν ἐστιν, ὥσπερ γέρας τί, τοῖς τελιαγωνισαῖς, τὸ, τὸς τυράννας, καὶ τὸς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. ταῦτα τοίνυν ἐν τῇ δράματι τάτω σκέψασθε, ὁ Κρέων Αἰχίνης οἷα λέγων πεποίητο τῇ ποιητῇ· ἂν ἔτε πρὸς αὐτὸν ὁδῶν ὑπὲρ τῇ πρεσβείας διελέχθη, ἔτε πρὸς τὸς δικαστὰς εἶπε. λέγε.

IAMBEIA ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀμήχανον ἢ πᾶσι τοῖς ἀνδρὶς ἐκμαθεῖν
 Ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντειβῆς φθῇ.
 Ἐμοὶ γὰρ, ὅς τις πᾶσαν ἀθιυῶν πόλιν,
 Μὴ τῶν δόξων ἀπὲρ βελουμάτων,
 Ἀλλ' ἐκ φόβου τε γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχῃ,
 Κάκιστος εἶναι νυνὶ τε ἐ πάλαι δοκεῖ.
 Καὶ μείζον' ὅσις ἀντὶ τῷ αὐτῷ πατέρα
 Φίλον νομίζει, τῶτον ἔδαμῃ λέγω.
 Ἐγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν αἰεὶ,

tauit, et quispiam fortassis alius veterum histrionum: Antigonom autem Sophoclis saepe Theodorus, saepe Aristodemus egit, in qua factos iampos praeclare et vobis vtiliter, quos saepe iste recitavit, et in promptu habet, praetermisit. nostis enim hoc scilicet, in omnibus fabulis tragicis, eximium veluti praemium virtutis hoc esse tertianis actoribus, ut tyrannorum habitu et sceptrum gerentes in scenam ingrediantur. eos igitur iampos in ea fabula considerate, qualis poeta Aeschini Creonti recitandos tribuerit: quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque iudicibus recitavit, recita.

IAMBI SOPHOCLES EX ANTIGONA.

Pernosse mentem nullius queas viri,
 Tacitosue sensus pectoris deprendere,
 Diu antequam versetur in republica.
 Nam quisquis urbi, cuius imperium gerit,
 Metu subactus ora degeneri tenens,
 Mutamque linguam, haud consulit salubriter,
 Culpa est et hoc et omni tempore.
 Itemque amicum patriae qui praetulit,
 Habetor improbus vir, et civis malus.
 Sed ipse (magnus idque Iupiter sciat,
 Qui cuncta vigili semper lumine aspexit)

Mi-

Οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι, τὴν ἄτλῳ ὀρώ
 Στείχουσιν ἀσπίς ἀντὶ τ' σωτηρίας·
 Οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμῆν χθονὸς
 Θείμῳ ἐμαυτῷ, τῷτο γινώσκων, ὅτι
 Ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ
 Πλέοντες ὀρθῆς, τὰς φίλους ποιεῖμεθα.

τῶτων ἕδεν Αἰσχίνης εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ
 μὲν τ' πόλεως, τὴν Φιλίππου ξέναν, καὶ Φιλίαν, πολλὰ μείζονα
 ἠγάσας αὐτῷ, καὶ λυσίλες ἐρεον, ἐρρώδης πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ
 Σοφοκλεῖ. τὴν δ' ἄτλῳ ὀρώ στείχουσιν ὁμοῦ, τὴν δ' ἐπὶ Φωκίας
 στρατείαν, ἢ πρὸς εἶπεν, ἕδ' ἐπὶ πρὸς ἐξήγειλεν, ἀλλὰ τὸν δούτιον, συνέ-
 κρυψε, καὶ σωέπρεξε, καὶ οὗ βελονῶν εἶπεν, διελώλυσεν, ἐκ
 δὴ ἀμνηστῆς, ὅτι ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ τελευτῶσα μὲν
 ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ καθαίρουσα, καὶ καρπερὴν τὰς τῶν χειρῶν οἰ-
 κίας, ἐξέδρεψε τοσούτοις τουίσιν· διδάσκων δ' ὁ πατὴρ γράμ-
 ματα, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκῶ, πρὸς τῷ δ' Ηρώος δ' ἰατρῷ,
 ὅπως ἠδυνάτο, ἀλλ' οὐκ ἐν ταύτῃ γε ἐξῆ· ὑπογραμματῶντες δ'
 ἔτοι, καὶ ὑπερεῖντες ἀπάσαις ταῖς δεχαῖς, δεγύριον εἰλήφεσαν,
 καὶ τὸ τελευτῶν, ὑφ' ὑμῶν γραμματεῖς χειροκλήτες, δὴ ἐπὶ διε-
 τράφησαν ἐν τῇ Θόλῃ· πρεσβύων δ' ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ

*Minime tacebo, si quid ingruat mali
 Urbi, vel vitae cum periculo meae :
 Nec urbis huius hostis impius, mihi
 Amicus esto ; nam confidero satis,
 Portum salutis patriam esse ciuibus :
 Cui dum ventus prosper aspirauerit,
 Ex illa amicos nobis eligi decet.*

horum nihil sibi proposuit Aeschines in le-
 gatione, sed republica neglecta, Philippi
 hospitium et amicitiam longe pluris aesti-
 mauit, sibi que utiliora fore censuit, nihil
 motus omnino sapientis poetae Sophoclis
 auctoritate. et cum noxam una cum expe-
 ditione in Phocensis pergere videret, non
 praedixit, non ante denunciauit, sed contra,

occultauit, et adiuuit, et dicturis obstitit,
 non recordatus, hanc esse portum salutis,
 et in ea initiantem matrem suam, et lustran-
 tem, et fruentem eorum, qui eius opera ute-
 rentur, opibus, istos tantos viros educasse ;
 et patrem suum, ut ego e natu maioribus
 audio, ad Herois medici fanum docentem
 literas, ut potuerit illum quidem, sed in hac
 vrbe vixisse tamen ; se vero et suos scriptu-
 rae operam dantis, et omnibus magistrati-
 bus inferuentis, nummos accepisse, deni-
 que scribas a vobis delectos, biennium in
 Tholo esse enutritos ; et nunc se ex hac vrbe
 legatum esse missum. horum nihil confide-
 rauit, neque ut reipublicae prosper ventus aspi-

ταύτης. τέτων ἔδεν ἐσκέψατο, ἔθ' ὅπως ὀρεθῇ πλάσει), παρδείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε, καὶ κατέδυσε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν, ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσαι, παρεσιδύασεν. εἴτ' ἔσ' σὺ σοφιστὴς ἔ' ποιητὴς γε; ἔσ' σὺ λογογράφος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς; ὅς, ἂ μὴ πολλάκις ἠγωνίσω καὶ ἀκρεβῶς ἐξηπίσαστο, ὑπερέβης· ἂ ἢ ὑδρωπόιε ἐν τῷ βίῳ ὑπεκρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ τῷ τῷ πολιτῷ βλάψαι πινά, εἰς μέσον ἤνεκας; Φέρε δὴ καὶ πρὸς Σόλωνος ὃν εἶπε λόγον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακείας τ' πῶν τότε δημηγορουμένων σωφροσύνης παρδείγμα, εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημῆρον, ἐπιπλήθειαν π' καὶ λαιδορέμῆρος τῇ δ' Τιμάρχῃ παρπειλία. καὶ τοι τὸν μὴ ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακείας Σαλαμίνοι· ἀπὸ Σόλωνος δ', ὅμῃ διακόσια ἔστιν ἔτη καὶ τετραράκοντα, εἰς τὸν νυνὶ χρόνον. ὧδ' ὁ δημωγεγὸς, ὁ τέτο πλάσας τὸ γῆμα, ἔ' μόνον ὅσα αὐτὸς ἦν καὶ ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλ' ἔδ' ὁ πάππος αὐτῶν. τέτο μὴ τίνυν εἶπε τοῖς δικασαῖς, καὶ ἐμιμήσατο· ὃ δ' ἔ' γήματι· ὡς τέτα πολλῶ τῇ πόλει λυσιτελέεσθον, τὸ τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν, καὶ τὴν διάνοιαν, ταύτην ἐκ ἐμιμήσατο, ἀλλὰ πᾶν τένδυτον. ἐκείνος μὴ γε, ἀφ' ἐσηκίας Σαλαμῖνος Ἀθωαίων, καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμῶν, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεῖς, ἐλεγεία

aspiraret, procuravit, sed eam evertit, et demerfit, et quantum in se fuit, operam dedit, ut in hostium potestatem redigeretur. nonne tu igitur literator es, et improbus? nonne tu scriptor orationum, et diis inuisus? qui, quae in scena saepe recitaras, et memoria probe tenebas, praeterieris: quae vero in tua vita nunquam repraesentaras, ea exquisita ad laedendum ciuem quendam, in medium attuleris? Agite vero et de Solone quid dixerit, considerate: dixit Solonem dedicatum esse in exemplum modestiae oratorum, manum intra vestem tenentem, quo reprehendit et exagitat Timarchi petulantiam. at istam statuam nondum ante annos

VOL. II.

quingenta fuisse dedicatam, dicunt Salaminii: a Solone autem omnino ducenti sunt anni et quadraginta, ad hanc aetatem. quare artifex, qui eum gestum effinxit, non ipse solum eo tempore non fuit, sed nec avus eius. hoc igitur dixit iudicibus, et imitatus est: id autem, quod gestu illo multo esset reipublicae utilius, ut animus Solonis inspiceretur, et mens, id non est imitatus, sed omnia potius contra fecit. nam ille, cum Salamis descivisset ab Atheniensibus, et capite sancitum esset, nequis eius recuperandae esset auctor, priuatim periculum sibi depoposcit, et elegiacos versus quos fecerat, cecinit, et provinciam reipublicae

C c

re-

ποιήσας ἦδε, καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δὲ ὑπάρ-
 χεσαν αἰχμάλωτον ἀπήλλαξεν· ὅστις ὅ, ἢν ὁ Βασιλεὺς καὶ πάντες ὁ
 Ἕλληες ὑμεῖς ἐγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην ἔξεδωκε, καὶ
 ἀπέδωκε, ἔπειτα ταῦτα γράφοντι συνεῖπε Φιλοκράτης. ἄξιόν γε.
 καὶ γὰρ ἦν Σόλωνος αὐτῷ μεμνηθεῖς. καὶ ἐμὸν ἐνταῦθα ταῦτ'
 ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ εἰσελθὼν, ἐδὲ τὸ νομῶν ἐφθέγγετο τὴν χώραν,
 ὑπὲρ ἧς ἐπρέσβευε. ἔπειτα αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. μέ-
 μνησθε γὰρ δήπερ λέγοντι αὐτὸν, ὅτι πρὸς Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲν
 καὶ γὰρ λέγειν· ἵνα δὲ ἐγγίνοιτο Δημοσθένος πρὸς αὐτῆς εἰπεῖν, παρέ-
 λιπον. ἐγὼ ὅτι παρελθὼν, ἐδὲν ἔφην τέτων ὧν ἐβόλετο εἰπεῖν πρὸς
 Φίλιππον, ἐμοὶ πρὸς ἀλιπεῖν· θάρσυνον γὰρ ἂν ἔσται αἶμα, ἢ λόγου
 μετὰ δὲ νῦν ἀλλ', οἶμαι, τὸν χεῖμα εἰληφότα, καὶ ἦν διπλέγειν
 πρὸς Φίλιππον, τὸν ὑπὲρ τέτων δεδοκότα, ὅπως ἐκείνην μὴ λυ-
 σῶ. λέγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τῶν Σόλωνος ἐλεγεία ταυτί· ἵν' εἰ-
 δῆτε, ὅτι καὶ ὁ Σόλων ἐμίσθ' ὄν, οἷος ὅστις, ἀνθρώποις. καὶ λείπον εἰσωτὴν
 χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνῃ, δέ, καὶ ἄλλα πρὸς ἐσθλὴν εἰσωτὴν χεῖρα ἔχον-
 τα. σὺ δὲ ἐκεῖ πρὸς εἰσάγειν, καὶ ὑποχῶν, καὶ κατὰ χεῖρας τέτοις, ἐνθάδε
 σεμνολογῇ; ἔπειτα λογάρεα δύσιν μελετήσας καὶ φωνασκήσας, καὶ
 οἷε δίκην δῶσαι πλίκτων καὶ τσάτων ἀδικημάτων; καὶ πλίδιον
 λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, πεινοσῆς, καὶ ἐμοὶ λοιδορῇ. λέγε σύ.

restituit, et susceptum dedecus aboleuit: iste autem, quam rex Persarum, et omnes Graeci vestram esse decreuerunt, Amphipolim, eam tradidit et vendidit, et eius senatusconsulti auctorem defendit Philocratem. praeclare fane. neque enim ei Solonis recordari vacabat. neque id hic solum fecit, sed et illuc cum venisset, ne mentionem quidem fecit eius regionis, propter quam legatus abierat. idque ipse vobis renunciavit. meministis enim profecto dicere eum, de Amphipoli et ego verba facere potuissem; sed ut Demostheni de ea dicendi esset locus, ideo praeterii. ego vero progressus dicebam, eum nihil eorum quae ad Philippum dicere voluisset, mihi reliquisse (facilius enim san-

guine, quam dicendi loco cuiquam cedere) sed putasse, accepta pecunia, aduersari Philippo non licere, qui pecuniam ea de causa largitus esset, ne id oppidum redderet. age, cape Solonis elegiam illam, et recita: ut sciatis etiam Soloni homines istius similis fuisse iniustos. non concio habenda est, Aeschine, manu in sinu condita, non: sed obeunda legatio manu in sinu condita. tu vero, cum eam illic porrexeris, et exhibueris, et hos contumelia affeceris, hic differis magnifice, et propter miseras sententias, quas meditatus es, et vocis exercitationem, te poenas esse daturum non putas, tot et tantorum scelerum: etsi pileolo capiti imposito obambularis et in me conuicia dixeris. recita tu.

ELE-

ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΩΣ.

Ημετέρη δ' πόλις, κτ' μὴ Διὸς ἔποτ' ὀλεῖται
 Αἴσαν, ἢ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
 Τοίη γ' μεγάθυμος, ἐπίσκοπος, ὀβριμοπάτρη,
 Παλλὰς Ἀθηναίη, χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει.
 Αὐτοὶ δ' φθείρειν μέγαλιν πόλιν ἀφραδίῃσιν
 Ἀσοὶ βέλονται, χεῖμασι πειθόμενοι,
 Δήμῳ δ' ἡγεμόνων ἀδικῶ νότος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβρις ἐκ μεγάλης, ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
 Οὐ γὰρ ἐπίσθον κατέχειν κόρον, ἐδὲ παρῆσας
 Εὐφροσύνας κοσμεῖν δαυτὸς ἐν ἡσυχίῃ.
 Χρήματα δ' ἰμείρεσιν ἔχειν, ἀδίκως δ' πεπαῶς,
 Πλατῦσι δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι,
 Οὐδ' ἱερῶν κλεάνων, ἔτε τί δημοσίων
 Φειδόμενοι, κλέπτεσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλῳ,
 Οὐδὲ φυλάσσον σερμένα δίκης θέμεθλα.
 Ἡ σιγῶσα συνόιδε τὰ γυγνόμενα, πρὸτ' ἐόντα,
 Τῷ δ' χερίῳ πάντως ἦλθ' ἀπολασάμεν.
 Ταῦτ' ἤδη πάσι πόλις ἔρχετ' ἐλκῶ ἀφυκτον,
 Εἰς δ' κακὴν ταχέως ἦλυθε δαλοσυώλυ.
 Ἡ σάσιν ἐμφυλον, πόλεμόν δ' ὀδόν' ἐπεγείρει,
 Ὅς πολλῶν ἐργατὴν ὤλεσεν ἡλικίῳ.

ELEGIACI VERSVS SOLONIS.

Nostra quidem, fato Iouis, urbs non occidet
 unquam,
 Propitiisque diis salua manere potest.
 Nam Ioue nata, ferox hastaque atque aegide
 Pallas,
 Hanc teget, hostilis disicietque minas.
 Moenia sed ciues stolidi, cupidique lucrorum
 Ardua subueriti per sua facta student;
 Atque ducum populi mala mens, elataque corda,
 Accersunt poenas, et mala multa sibi.

Non etenim placida didicerunt munere diuum
 Mente frui, saturi nec tenuere modum.
 Despoliant aerarium, et ipsa altaria diuum,
 Per fas atque nefas quo cumulentur opes.
 Furantur, rapiunt omnes datur unde, nec iram
 Iustitiae curant, scitaeque sancta deae.
 Illa tacet veterum memor, et praesentia cernens
 Saeva, sed at poenas post ruitura grauis.
 Urbibus hinc vulcus venit immedicabile cunctis,
 Vt iuga seruitii mox odiosa ferant.
 Seditioe oritur, sopitae bella moventur,
 Bella, quibus pubes laeta perire solet.

Εκ γὰρ δυσμυρέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
 Τρύχε' ἐν σωόδοις τοῖς ἀδικῶσι φίλοις.
 Ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ σρέφε' κακὰ πάντ' ὅτι πεινιχρῶν,
 Ἰκνῶν πολλοὶ γαῖαν εἰς ἀλλοδαπὴν
 Πραθέντες, δεσμοῖσι τ' αἰκελίοισι δεθέντες.
 Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχε' οἰκαδ' ἐκάσῳ·
 Αὐλαιοὶ δέ τ' ἔχουσιν ὅσα ἐθέλῃσι θύραι,
 Ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθερον, οὕρε ὅτι πάντων,
 Εἴ γε πῖς ἢ φάγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.
 Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθιναῖοις με κελεύει,
 Ὡς κακὰ πλείεα πόλιν δυσνομία παρέχῃ·
 Εὐνομία δ' οὐκοσμά, καὶ ἀρετὰ πάντ' ἀποφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιπέθησι πένεσσι,
 Τραχέα λαιάνῃ, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 Αὐαίνῃ δ' ἀπὸς ἀνθεα φυόμηναι,
 Εὐθυνοῖ ὅτι δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 Πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχουασίας,
 Παύει δ' ἀργαλέης ἐρίδος χόλον. ἐστὶ δ' ὑπὸ αὐτῆς
 Πάντα καὶ ἀνθρώποις ἀρετὰ, καὶ πινυλὰ.
 Ἀχέει, ὦ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, πῶς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἷα Σό-
 λων λέγει, καὶ πῶς τῶν θεῶν, ἕς φησι τὴν πόλιν σώζειν. ἐγὼ δ'

*Vrbs etenim, quae nulla tenet socialia iura,
 Est subito hostili disperitura manu.
 Haec agitant populum mala, sed paupercula
 turba
 Venditur, et peregre vincula dura gerit.
 Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
 Et sua diuitibus poena luenda venit.
 Publica sic intrant priuatos damna penates;
 Excludi foribus nec mala tanta queunt:
 Transiliunt muros altos, fuga nulla tuetur,
 Siue petas thalamum, siue sub antra ruas.
 His ego Palladios monitis pius instruo ciuis,
 Ut sapiant, vigilant, nil petulanter agant.
 Inuehit heu quantas legum violatio clades?
 At iustae leges commoda quanta ferunt?*

*Compeditibus stringunt sceleratos, ordinis aequi
 Conseruatrices, nil nisi recta sinunt.
 Aspera complanant, sedant fastidia, fraenant
 Indomitos, abigunt semina quaeque mali,
 Iura regunt, mansuefaciunt turgentia corda,
 Compescunt miserae seditionis opus,
 Iurgia litis acerba premunt, ac denique vi-
 tam
 Humanam erudiunt, ut sapienter eat.
 Auditis, Athenienses, de isto genere homi-
 num Solo quid dicat, et de diis, a quibus
 urbem conseruari asserit. ego vero semper
 hanc orationem veram esse puto, et opto,
 conseruari urbem nostram diuinitus: et
 quodammodo existimo, et sic accipio ea
 quae*

αἰεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῷτον ἡγῆμαι καὶ βέλομαι, ὡς ἄρα ④ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν· τρέπον δὲ πῶς ἡγῆμαι καὶ βέλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα πάλαι ἐπὶ ταῖς διθυώαις ταυταῖσι, δαιμονίας πινὸς δυνάμει ἐνδείγμα τῇ πόλει γεγενησθαι σκοπεῖτε γάρ. οὐδ' ἄνθρωποι πολλὰ καὶ δεινὰ πρὸς βούσας, ἐν χώραις ἐκδεδωκώς, ἐν αἷσι δὲ θεὸς ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ συμμάχων πρῶτον προσηύκεν, ἡπίμωσεν ὑπακῆσθαι πῶς αὐτὸς κατήγορον. διὰ τί; ἵνα μήτε ἐλέου, μήτε συγνώμης, ἐφ' οἷς αὐτὸς ἡδίκησε, τύχη. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνους, κακῶς λέγειν προείλετο ἐμέ· καὶ πάλιν ἐν τῇ δῆμῳ γραφὰς ἀποίσειν, καὶ τὰ νῦν ἡπείλει. διὰ τί; ἵνα ὡς μὲν πλείστης συγνώμης παρ' ὑμῶν, ὅ τὰ τέττα πονηρύματά αὐκείβεσθαι εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολαθῇ ἀπάσῃ κατηγορῶ. ἀλλὰ καὶ διακρυόμην πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοῖτον ἡμέτερον καιρὸν, ἐν ᾧ τῇ ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου, ἔχ' οἷόν τε, ἐστὶ ἀσφαλὲς ὑμῖν, δεινὰ δοκῇ τούτων ἀθῶν εἶσθαι. αἰεὶ μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσηύκεν μισεῖν, καὶ κολάζειν δὲ προδοτάς, καὶ δωροδόκους· μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιρῷ τῷτο γήροισ' ἂν, ἐν πάντας ὠφελήσεται ἀνθρώπους κοινῇ νόσημα γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπιπκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν χαλεπὸν, καὶ πολλῆς πινὸς ἀτυχίας, καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἐπιμελείας δεόμενον. ⑤ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι, καὶ πρὸς πάντας

quae nunc acciderunt omnia in accusatione hac, diuinae cuiusdam erga rempublicam beneuolentiae signum exstitisse. idque sic considerate. homo qui multa in legatione, et atrocia scelera designauit, qui prouincias tradidit, in quibus deos a vobis et sociis coli decebat, ignominia notauit quendam, qui eius accusatorem se profiteri non dubitauit. cur? ne ipse delictorum suorum veniam, aut ullam misericordiam consequeretur. sed et illo accusando in me inuehere instituit, et rursus pro concione accusationem mihi minitatus est, et eius generis alia. quapropter? ut optima cum venia apud vos ego, qui scelera istius optime noui, et

omnia comperta habeo, accusarem. quin etiam cum omni superiori tempore iudicia eluserit, in id coniecit sese tempus, in quo si non ob aliud, vel propter imminetia pericula, nec licitum, nec tutum vobis est, istum corruptum largitionibus absolvere. semper enim, Athenienses, odio prosequendi sunt, et puniendi proditores, et homines corrupti: tum vero nunc id cum primis tempestiue et communi cum utilitate mortalium fiet. morbus enim, Athenienses, ingens inuasit in Graeciam, et difficilis, quique magnam et felicitatem et curam vestram postulet. qui enim sunt in urbibus nobilissimi, et in quos collata est reipublicae

πάν κοινῶν ἀξίωμαροι, τὴν αὐτῶν προδοσίαν ἐλευθερίαν, ὅς οὖν
 χεῖς, αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγον) δαλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ
 ἑταιρίαν, καὶ φιλίαν, καὶ τριαυθ' ὑποκοιζόμενοι. ὅς οὖν λοιποὶ, καὶ
 τὰ κύρια πάντα ποῖ ἐστὶν ἐν ἐκάσῃ τῶν πόλεων, ὅς ἔδει τέτοις κο-
 λαίειν, καὶ πῶς αὐτὰ ἀποκλινύμεναι, τοσῶτον ἀπέχουσι τῷ τοιούτῳ
 τι ποιεῖν, ὥστε ὅς θαυμάζουσι, καὶ ζηλοῦσι, καὶ βέλοισι αὐτὸς
 ἕκαστος τοιούτῳ εἶναι. καὶ τοι τετὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὰ τοιαῦτα ζη-
 λώματα, Θεσσαλῶν μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηνῶν, μέλει μὲν ἐχθρὸς
 ὅς πρῶτον, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα ἀπολωλέκε, νῦν
 δὲ ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖται. τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν
 ἐνίων Μακεδόνες φρουροῦσιν. εἰς Πελοπόννησον δὲ εἰσελθόν, τὰς
 ἐν Ἠλίδι σφαγὰς πεποίηκε, καὶ τοσαύτης ἀννομίας, καὶ μεμνίας
 ἐνέπλησε οὗτοι ταλαιπώρους ἐκείνοις, ὥστ', ἵνα ἀλλήλων ἀρχώσιν,
 καὶ Φιλίππῳ χαρίζων), οὗτοι συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας μιαι-
 φονεῖν. καὶ ὅς ἐνταῦθα ἔσηκεν, ἀλλ' εἰς Ἀρκადίαν εἰσελθόν, πάντ'
 ἄνω καὶ κάτω τὰ κεῖ πεποίηκε. καὶ νῦν Ἀρκάδων πολλοὶ, προσηκόν
 αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ μέγιστον φρουρεῖν, ὁμοίως ὑμῖν· μόνοι γὰρ
 ἀπάντων ὑμεῖς αὐτόχθονες ἐσθε, καὶ κεῖνοι Φιλίππον θαυμάζουσι,
 καὶ χαλκῶν ἰσᾶσι, καὶ σεφιδουῖσι, ὅς τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόν-
 νησον ἵη, δέχεσθαι ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. τὰντ' ὅς τὰ

auctoritas, hi suae proditores libertatis, in-
 felices, vltro in seruitutem se coniiciunt,
 dum Philippi hospitium, et familiaritatem,
 et amicitiam, atque alia, minuendi causa
 criminis, in ore habent: ceteri autem, et
 magistratus singularum urbium, quicunque
 illi sunt, a quibus illos coerceri oportebat,
 et statim occidi, ii, tantum abest, vt tale
 aliquid agant, vt eos admirentur, et fortu-
 natos iudicent, et singuli se talis esse optent.
 atqui ea res, et eiusmodi aemulationes, The-
 salorum, Atheniensis, cum nuper adeo prin-
 cipatum et communem auctoritatem per-
 didissent, nunc iam etiam libertatem eis
 eripiunt. nam quorundam ex eis arcis Ma-

cedones praefidiis occupant. in Pelopon-
 nesum autem ingressa, caedes illas Elide
 concitavit, et ea iniquitate et insania mi-
 feros illos impleuit, vt, quo alii aliis im-
 perent, et Philippo gratificentur, cognato-
 rum suorum et ciuium caede se polluant.
 ac ne hic quidem res stetit, sed Arcadiam
 ingressa, omnia illic fursum deorsumque
 vertit. et nunc Arcadium multi, cum eos li-
 bertatem facere maximi oporteat, aequē vt vos
 (soli enim vos ex omnibus, et illi, aborigines
 estis) Philippum admirantur, et aereas ei
 statuas erigunt, et coronas decernunt, deni-
 que, si in Peloponnesum ierit, eum oppidis
 recipere decreuerunt. eadem et Argiuorum
 ratio

τα Αργεῖοι. ταῦτα, νῆ τιμὴν Δήμητρα, εἰ δὲ μὴ ληρεῖν, ἀλαβείας
 ἔ μικρὰς δέεται, ὡς βαδίζον γε κύκλῳ, ἃ δόρυ εἰσελήλυθεν, ὡ
 ἄνδρες Αθῆναιοι, τὸ νόημα τοῦτο. ἕως ἔν ἐσὲ ἐν ἀσφαλεῖ, φυ-
 λάξατε, καὶ οὗ πρῶτοι εἰσαγαγόντας ἀπμώσατε· εἰ δὲ μὴ,
 σκοπεῖτε ὅπως μὴ τνικαῦτα δὲ λέγεσθαι δόξη ταῦ νῦν εἰρημύα,
 ὅτε ἐδὲ ὅ, πὶ χρὴ ποιεῖν ἐξεῖε. ἔχ ὁρᾶτε ὡς ἐναργές, ὡ ἄνδρες
 Αθῆναιοι, καὶ σαφές πρῶτον ἄδειγμα ④ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ο-
 λύντιοι; οἱ παρ' ἐδὲν ἔτως, ὡς τὸ ταῦτο ποιεῖν, ἀπολώ-
 λασιν ④ δέλαιοι. ἔχοιτε δὲ ἂν ἴξετάσαι καθαρώς, ἐν τῶν συμ-
 βεβηκότων αὐτοῖς. ἐκείνοι γάρ, ἡνίκα μὴ τετρακοσίοις ἰππέας
 ἐκέντητο μόνον, καὶ σύμπαντες ἐδὲν ἦσαν πλείους πεντακισχιλίων
 τὸν ἀριθμὸν, ἔπω Χαλκιδέων πάντων εἰς ἐν σωωκισμύων, Λα-
 κεδαιμονίων ἐπ' αὐτὰς ἐλθόντων, καὶ πεζῇ, καὶ ναυικῇ πολλῇ δυ-
 νάμει ἴσε γὰρ δὴπερ τῆθ', ὅπ γῆς καὶ θαλάσσης ἤρχον, ὡς ἐπὶ
 εἰπεῖν, Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνας τὰς χεῖρας· ἀλλ' ὅμως τιλι-
 καύτης ἐπ' αὐτὰς ἐλθέσης δυνάμεως, ἔτε τὴν πόλιν, ἔτε φρέειον
 ἐδὲν ἀπώλεσαν, ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, καὶ τρεῖς
 τῶν πολεμάρχων ἀπέκλειναν, ἃ τὸ τελευταῖον, ὅπως ἤβηλοντο,
 ἔτω τὸν πόλεμον κατέθεντο. ἐπειδὴ ὅ δωροδοκεῖν ἤρξατο πινες,
 καὶ δὲ ἀβελτηρίαν ④ πολλοὶ, μᾶλλον ὅ διὰ δυστυχίαν, τέτους

ratio est. haec medius fidius, si serio agen-
 dum est, non parvam prudentiam postulant;
 passim enim peruagata lues illa etiam huc
 introiit, Athenienses. dum igitur in tuto
 estis, cauete, et eos qui illam primi intro-
 duxerunt, cogite in ordinem; quod si ne-
 glexeritis, videte, ne tum ea quae nunc di-
 co, recte dicta esse videantur, cum nullum
 rerum vestrarum initium reperietis. non
 cernitis, Athenienses, quam euident et il-
 lustre exemplum sit in miseros Olynthios
 editum? qui nulla alia re magis quam istius-
 modi factis perierunt. idque ex eorum even-
 tibus cognosci perspicue potest. qui cum
 quadringentos duntaxat equites haberent, et

uniuersi non plures numero quinque mil-
 lium essent, antequam Chalcidenses in vnum
 locum conuenissent, a Lacedaemoniis petiti
 magnis et pedestribus et naualibus copiis
 (nostis enim hoc haud dubie, terra marique
 ut paucis dicam, illis temporibus imperi-
 tasse Lacedaemonios) tamen tantis oppu-
 gnati copiis, neque urbem suam, neque ca-
 stellum vllum amiserunt, sed et praelia
 multa vicerunt, et tris imperatores occide-
 runt, et pacem denique ex animi sui sen-
 tentia fecerunt. posteaquam autem quidam
 acceptare munera coeperunt, et ex simpli-
 citate, ac potius calamitate, illos fideliores
 existimauit populus, quam patriae studiosos

πισοίερες ἡγήσαντο τῶν ὑπὲρ αὐτῶν λεγόντων, καὶ Λασθένης μὲν
 ἤρεψε τιμὴν οἰκίαν τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ δοθεῖσι ξύλοις, Εὐθυκρά-
 τος δὲ βῆς ἔτρεφε πολλὰς, πρὶν ἔδεναι δὲς, ἕτερος δὲ τις ἦκεν
 ἔχων πρόβατα, ἄλλος δὲ τις ἵππους, ὃ δὲ πολλοὶ, καὶ καθ' ὧν
 ταῦτα ἐγίνετο, ἔχ' ὅπως ὠργίζοντο, ἢ κολλάζεν ἡξίαν ὅδ' ταῦτα
 ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέβλεπον, ἐζήλαν, ἐπίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο·
 ἐπειδὴ ταῦθ' ἔτω παρήγετο, καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐπράττει, χιλίους
 μὲν ἵππους κεκλήμενοι, πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι, πάντας δὲ τοὺς
 πειρώμενος ἔχοντες συμμαχίας, μυρίους δὲ ξένους, καὶ τριήρεσι πεν-
 τήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν πολίων τετρακισ-
 χιλίοις, ἔδεν αὐτὰς τέτων ἡδυνήθη σῶσαι, ἀλλὰ πρὶν μὲν εἰ-
 ελθεῖν ἐνιαυτὸν τῷ πολέμῳ, τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπολωλέκεσαν
 τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ὃ παροιδόνηες, καὶ Φίλιππος ὅς ἐτ' εἶχεν
 ὑπακχεῖν τοῖς παροιδόνοις, ἔδ' εἶχεν ὁ, πρῶτον λάβῃ, πεν-
 τακοσίους δὲ ἵππους παροδοθέντας ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων ἔλα-
 βεν αὐτοῖς ὅπλοις ὁ Φίλιππος, ὅσους ἔδεις πώποτε ἄλλος ἀνθρώ-
 πων, καὶ ἔτε τὸν ἥλιον ἡχύνοντο ὃ ταῦτα ποιεῖντες, ἔτε τὴν γῆν,
 πατρίδα ἔσαν, ἐφ' ἧς ἔσασαν, ἔτε ἱερὰ, ἔτε τάφους, ἔτε τὴν μὲν
 ταῦτα γρηγορήσειν αἰχρύνειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις. ἔτως ἐκ-
 φρηνάς, ὡς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ παρὰ πλῆθος τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ.
 ὑμᾶς ἔν, ὑμᾶς δὲ φρηνεῖν δεῖ, τὰς πολλὰς, ὅ μὴ ἐπιτρέπειν τὰ

et defensores, cum Lasthenes aedis suas
 contextit lignis dono allatis e Macedonia,
 et Euthycrates bouis multos aluit, precio
 nemini numerato, et alius aliquis ouis ad-
 vexit, alius equos, cum populus, in cuius
 illa fraudem fiebant, non modo non irasce-
 retur, aut id genus hominum puniret, sed
 suspiceret, praedicaret, veneraretur, viros
 putaret; cum igitur ea ita crescerent, et
 largitiones inualescerent, quamvis equites
 mille haberent, et plures essent x. milli-
 bus, et cum finitimis omnibus societate con-
 iuncti, quamvis vos eis decies mille con-
 ducticiis, et triremibus l. opem tulissetis,
 et quater mille praeterea ciuibus, nihil ho-

rum eis saluti esse potuit, sed priusquam
 belli annus exiret, oppida omnia Chalci-
 dicae ditionis, proditores perdiderunt, nec
 Philippus iam ad nutum proditorum praesto
 esse potuit, neque sciuit, quid primum oc-
 cuparet, et quingentos equites ab ipsis du-
 cibz proditos cum ipsis armis cepit, quod
 nemini mortalium vnquam contigit, neque
 illi solem reuerbantur, qui id agebant,
 neque terram patriam, in qua stabant, ne-
 que fana, neque monumenta maiorum, nec
 dedecus ea facinora secuturum. vsque adeo
 vaecordis, Athenienses, et attonitos faciunt
 largitiones. vos igitur, vos, inquam, ciues,
 et sapietis, et ad talia facinora non conui-
 vebitis,

τοιαῦτα· ἀλλὰ κολάζειν δημοσίᾳ. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὑπερφυῖς εἴη, εἰ καὶ μὴ τῶν Ολυθίων προδοῦντων, πολλὰ καὶ δεινὰ ἐψηφίσασθε, τὰς δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀδικούντας, μὴ κολάζοντες φαίνοισθε. λέγε ἔν τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν Ολυθίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὀρθῶς καὶ καλῶς πᾶσιν Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις δοκεῖτε ἐψηφίσασθε, κατ' ἀνδρῶν προδοτῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. ἐπεὶ δὲ τοίνυν τὸ δωροδοκεῖν, πρῶτον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ, καὶ δι' ἐκείνο καὶ τὰδε πράττεισι πῖνες, ὃν ἂν, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, δωροδοκῶντα ἴδῃτε, τῆτον καὶ προδοτικῶν εἶναι νομίζετε. εἰ δὲ ὁ μὴ καίρεται, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσιν, ὧν ἂν ἕκαστος αὐτῷ, οἶμαι, κύριος γίγνηται, ταῦτα διαφθείρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως οὗτοι τῆτοις ἀποδύλας προσηκόν. Ἔστι δὲ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, περὶ τῶν μόνον πωλύτων τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, οἰκείοις χεῖρας ὁρᾶδείγμασι, καὶ τὰς προγόνους, εἰς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἔργῳ μιμεῖσθε. καὶ γὰρ εἰ μὴ τὰς μάχας, μηδὲ τὰς στρατείας, μηδὲ τὰς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκείνοι λαμπροί, συμβαίνοντες καίρεται, ἀλλ' ἀγείει ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ τό γε οὐ φρονεῖν αὐτῷ μιμεῖσθε· τέττα γὰρ πωλύλαχρ' ἔχεια. καὶ εἴδεν ἐστὶ πραγματωδέεσθον, εἰ δὲ ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν ἢ κακῶς. ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χροῖναι νυνὶ καθήκον ὑμῖν ἕκαστος, ἂν μὴ αὐτὸς καὶ γνῶσκη περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίσῃ, βελτίῳ τὰ

vebitis, sed ea publice punietis. nihil enim fieri queat absurdius, quam committere, cum in proditores Olynthiorum multa atrocitas decreueritis, ut eos qui apud vosmetipsos deliquerunt, non puniatis. age recita decretum de Olynthiis factum. DECRETVM. haec vos, iudices, recte praeclareque omnium et Graecorum consensu et barbarorum, decreuistis in proditores, et homines diu inimicos. cum igitur acceptatio munerum talia facinora praecedat, et propter illa etiam haec quidam admittant, quemcunque, Athenienses, acceptare munera videritis, eum etiam proditorem esse putatote. quod si alius occasiones, alius ne-

VOL. II.

gocia, alius milites prodit, quicquid singulis commissum fuerit, id utique perdunt. aequae autem tales omnes digni sunt odio. Et vos, Athenienses, in ea re soli exemplis uti domesticis potestis, et maiores, quos iure laudatis, ipsa re imitari. quod si praelia, et expeditiones, et discrimina, in quibus illi fuerunt splendidi, hoc tempore non incidunt, cum otium nunc vos agatis, at prudentiam eorum imitamini, qua ubiuis est opus. neque operosius est, aut molestius, sapere, quam desipere. sed pari spacio temporis sedens vestrum quisque, si quae oportet de rebus statuerit et decreuerit, reipublicae commodis consulat, et a dignitate

D d

ma-

κοινὰ ποιήσῃ τῇ πόλει, καὶ ἀξία τῇ προγόνων πράξει· ἀν δὲ ἂν
 μὴ δέῃ, φανυλότερα καὶ ἀνάξια τῇ προγόνων ποιήσει. πῶς οὖν
 ἐκείνοι περὶ τούτων ἐφρόνουσι; ταυτὶ λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμ-
 ματῶν. δὲ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἔργοις ῥα-
 θυμεῖτε, ὡς θάνατον κατεγνώκασι τῶν προγόνων. λέγε ταῦτα.
 ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ. ἀκράει, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν γραμ-
 μάτων λεγόντων, Ἀθῆναι τὸν Πυθωναίῳ τὸν Ζελεῖν, ἐχθρὸν
 εἶναι ἐπὶ πολέμιον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν συμμάχων,
 αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἅπαν. διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ τῶν Βαρβάρων
 εἰς τὰς Ἑλλήνας ἤγαγον. ὅκαυ ἐπὶ, ὡς εἴκεν, ἐκ τούτων ἰδεῖν,
 ὅτι τῶν προγόνων μὴ ὑμῶν, ὅπως μὴδὲ ἄλλος ἀνθρώπων μὴδὲς
 ἐπὶ χρήμασι μὴδὲν ἐργάσῃ κακὸν τῇ Ἑλλάδι, ἐφρόνιζον
 ὑμᾶς ὅτι ἐδὲ τῷ πόλει αὐτῷ ὅπως μὴδὲς τῶν πολιτῶν ἀδικήσῃ,
 θεωροῦσθαι. καὶ Δί, ἀλλ' ὅπως ἐπὶ ταῦτα τὰ γράμματα ἐσηκεν;
 ἀλλ' ὅλης ἑσθὲς ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως ταυτοῖ, ἐπὶ πολλῷ εὐρυ-
 χρεῖαν ἐχέουσ, ὅσα τῷ χαλκῷ τῷ μεγάλῳ Ἀθῆναι ἐν
 δεξιᾷ ἐσηκεν ἡμεῖς, δαίσειον ἢ πόλις ἢ πρὸς τὰς βαρβάρους πο-
 λέμικ, δόνησαν Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτα, ἀνέθηκε. τότε μὴ
 τούτων ἔγωγε σερμὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κολάζειν τὰς τὰ τοιαῦτα
 ποιούντας ἐνέμον, ὥστε τὸ αὐτὸς ἤξιστο γάστρω τό, τε δαίσειον τῇ

maiorum non degenerabit: sin quae dede-
 cent, statum rerum communium deterio-
 rem faciet, et indignum maioribus. ut igi-
 tur illi in istos fuerunt animati? haec cape,
 scribe, et lege. cognoscendum enim vobis
 est, vos in iis rebus esse segnem, propter quas
 fontis capitis damnarunt maiores. recita has.
 LITERAE DELECTVS. auditis, Athenien-
 ses, hoc scripto contineri, Arthemium Py-
 thonactis F. Zelitam, iudicatum esse ini-
 micum et hostem populi Atheniensis et fo-
 ciorum, ipsum et vniuersum eius genus.
 cur? quod aurum a Barbaris in Graeciam
 iniecit. hinc apparet nimirum, et maiori-
 bus vestris, ne quisquam mortalium propter

pecuniam, cladem importaret Graeciae,
 fuisse curae: et vos nec illud cauere, ne
 vestrorum ciuium aliquis reipublicae iniu-
 riam faciat. at hercule id monumentum ut-
 cunque collocatum est? imo cum haec tota
 arx sit sacrosancta, et amplum spatium oc-
 cupet, iuxta aeream illam et magnam Mi-
 neruam, ad dextram situm est, quam in vi-
 ctoriae memoriam Barbarici belli, data pe-
 cunia illa a Graecis, respublica consecrauit.
 ac tum quidem tanti fiebat iustitia, tanto-
 que studio fontes plectebantur, ut eadem
 statio et deae praemio, et talium scelerum
 supplicio tribueretur: nunc autem risus,
 impunitas, dedecus, nisi vos immodicam
 istam

θεῷ, ἢ αἰ κτ' τῶν τὰ τοιαῦτα ἀδικήτων πρῶτα· νῦν δ', γέλασι
 ἄδεια, αἰχμὴν, εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν χήσειτε νῦν ὑμεῖς.
 Νομίζω τοῖνυν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καθ' ἐν πμόνον τὰς
 παρονοίας μιμημένοις ὁρθῶς αὖ ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κτ' πρῶτα,
 ὅσα ἐπρεπὸν ἐφεξῆς. ἐπεὶ οἱ τοῖνυν, ὡς ἄποδες δὲ οἶδ' ὅτι τὸν
 λόγον τῆτον ἀκηκόατε, Καλλίαν τὸν Ἰππονίκε, τὸν ταύτῃ τὴν
 ὑπὸ πάντων ἀνταγωνιστῶν εἰρήνῃ πρεσβύσασα, ἵππου μὲν
 δρόμον ἡμέρας πρῶτῃ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασι-
 λέα, ἐκτὸς δὲ Χελιδονέων καὶ Κυανέων, πλοῖα μακρῶ μὴ πλεῖν,
 ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβύσας, μικρῶ μὲν ἀπέλειπεν, ἐν
 δὲ ταῖς διθυάμοις πεντήκοντα ἐπράξατο τάλαντα. καὶ τι καλλίως
 ταύτης εἰρήνῃ, ἢτε πρῶτον, ἢ ὑστερον, ἢ δὲ αὖ εἰπεῖν ἔχοι
 πεπονημένῃ τὴν πόλιν. ἀλλ' ἢ τῆτο ἐσκόπου. τέτα μὲν γὰρ
 ἡγήτο τὴν ἑαυτῆς ἀρετὴν, καὶ τὴν τ' πόλεως δόξαν, αἵτιαν εἶναι
 ἢ δὲ πρῶτα, ἢ μὴ, τὸν τρόπον δὲ πρεσβύτου. τῆτον ἔν δικαίον
 ἡξίου παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον, τὸν πρεσβύτου τοῖς κοινοῖς.
 ἐπεὶ οἱ μὲν ἔτι ἔτις ἐχθρὸν ἡγουῦτο τὸ δωροδοκεῖν, καὶ ἀλυσίελες
 τῇ πόλει, ὥς μὴ ἐπὶ πρῶτος μηδεμιᾶς, μήτε ἐπ' ἀνδρὸς ἑᾶν
 γίγνεσθαι ὑμεῖς δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρήνῃ ἐωρε-
 κότες, τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τείχη καθηρηκῶς,

istam licentiam nunc reprimetis. Existimo autem recte vos esse facturos, si non una tantum in re maiores, sed ex aequo in omnibus ea imitemini, quae illi fecerunt. illi igitur, quod vos omnis audivisse compertum habeo, Calliam Hipponici F. qui legatus celebratam illam pacem fecit, ut nec intra spaciū, quantum cursu equi uno die confici posset, rex Persarum cum exercitu ad mare descenderet, nec ad Chelidonias et Cyaneas longa naue accederet, quod in legatione munera accepisse visus fuit, parum absuit quin occidissent, in referendis certe rationibus L. talenta ab eo exegerunt, atqui pulchriorem ea pacem ne-

que post, neque prius ullam a ciuitate nostra esse factam, quisquam dicet. verum non illud spectabant. id enim suae virtuti et reipublicae auctoritati acceptum referebant: an vero gratis fieret, necne, legati ingenio. ab eo enim qui ad rempublicam esset accessurus, morum integritatem et abstinentiam flagitabant. illi igitur ita inimicas ducebant largitiones, et reipublicae perniciosas, ut nec in actione vlla, nec viro locum habere paterentur: sed vos, Athenienses, cum videritis eandem pacem et moenia vestrorum sociorum diruisse, et legatorum aedis extruxisse, et reipublicae suas opes eripuisse, istis autem ea quae nec

τὰς δὲ τῶν πρέσβων οἰκίας οἰκοδομεῖσαν, καὶ τὰ μὲν τὴν πόλεως
κτήματα ἀφηρευόμενα, τέτοις δὲ ἂν μηδὲ ὄναρ ἤλπισαν πώποτε,
κλησαμένους, οὐκ αὐτοὶ τέτοις ἀπεκτείναντες, ἀλλὰ κατηγοροῦ
παραδίδωσι, καὶ λόγῳ κτείνει, ὡς ἐγὼ τὰ ἀδικήματα παύσαι
ὀρώσιν. Οὐ γὰρ τίνυν τὰ παλαιὰ δὴ πρὶς ἔχοι μόνον εἰπεῖν, καὶ διὰ
τέτων τῶν παραδειγμάτων ὑμᾶς ἐπὶ πτωχείαν παρακαλέσαι,
ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τελευτῶν τῶν ἐπὶ ζώντων ἀνθρώπων πολλοὶ δίκην δε-
δώκασι· ὡς ἐγὼ οὐ μὲν ἄλλοις παραλείψω, τῶν δὲ ἐκ πρε-
σβείας, ἢ πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ τὴν πόλιν εἰργασαι, θανάτῳ
ζημιωθέντων, ἐνὸς ἢ δυοῖν ἐπιμνησθήσομαι, καὶ μοι λέγε τοῦτ' ἐπὶ
ψήφισμα λαβών. ΨΗΦΙΣΜΑ. κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τῶν πρέσβων ἐκείνων ὑμεῖς θάνατον κατέγνωκατε· ὡς
εἰς τὴν Εὐκράτης ἀνῆλθε, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκέρως παραδίδωμι,
καὶ πολλὰ χρησίμῳ τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόν-
των τὸν δῆμον, καὶ ἄλλως δημοφιλὴς. ἀλλ' ὅμως ἐδὲν αὐτὸν ὠφέ-
λησε τέτων. δικαίως. καὶ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι δεῖ, τὸν τὰ
τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιοῦντα, ἐδὲ τὸ πεισθῆναι παραλαβόντα παρ'
ὑμῶν, εἰς τὸ μείζω δυνάσας κακουργεῖν καταχρῆσθαι· ἀλλ' ἀπλῶς
μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκόντα. εἰ γὰρ τίνυν τί τέτων ἀπραχλὸν ἐστὶ τού-
τοις, ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατον κατέγνωται, ἐμὲ ἀποκτείνειναι ἤδη.

nec per somnium vnquam sperarant, con-
tulisse, non ipsi eos occidistis, sed accusa-
tore indigetis, et verbis disceptatis causam
eorum, quorum iniurias re ipsa omnes vi-
dent. Neque vero vetera duntaxat referri
possunt, et per exempla vos ad ultionem
incitari, sed vestra aetate, qui adhuc vi-
vitis, poenas dederunt: quorum ego alios
praeteribo, eorum autem, qui propter le-
gationem, hac multo minus nocentem rei-
publicae, capite mulctati sunt, vnus atque
alterius mentionem faciam. age cape hoc
decretum, et recita. DECRETVM. ex hoc
decreto, Athenienses, legatos illos capitis

vos condemnastis, quorum vnus fuit Epi-
crates, homo, vt ego e natu maioribus au-
dio, frugi, et multum vtilis reipublicae, et
ex eorum numero, qui populum e Piraeo
reduxerunt, et alioqui popularis. sed ta-
men nihil ei horum profuit. merito. ne-
que enim ex semisse bonum oportet esse
eum, qui tanta negocia suscipit, nec si fides
ei adiungatur a vobis, ea abuti ad maiorum
scelerum licentiam; sed plane vos nulla in-
iuria de industria afficere. si quid igitur eo-
rum isti non perpetrarunt, propter quae
illi capitis sunt damnati, me iam occidite.
rem autem ita considerate. CVM CONTRA
LITE-

σκοπεῖτε γάρ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΑ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΗΣΙΝ ΕΠΡΕΣΒΕΥ-
 ΣΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ. καὶ τῶν ἐγκλημάτων τὸ
 πρῶτον. ἔτοι δὲ οὐ πρὸς τὰ γράμματα; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα
 Αθιναίοις, καὶ τῆς Αθιναίων συμμαχοῖς εἶναι κελεύει τὴν εἰ-
 ρην. ἔτοι ἢ Φωκίας ἐκασόνδ' ἀπέφηναν; καὶ τὸ μὲν ψήφισμα
 οὗτο ἀρχοῦντας ὁρκοῦν τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν. ἔτοι ἢ ὅς οἱ Φίλιπ-
 πος αὐτοῖς προσέπεμψε, τέτοις ὥρκωσαν; καὶ τὸ μὲν ψήφισμα
 ἑδάμ' ἑκαστοῖς ἐντυγχάνειν Φιλίππῳ. ἔτοι δὲ ἑδὲν ἐπαύσαντο
 ἰδία χρηματίζοντες; ΚΑΙ ΗΛΕΓΧΘΗΣΑΝ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΗ
 ΒΟΥΛῃ ΟΤ ΤΑΛΗΘΗ ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΝΤΕΣ. ἔτοι δὲ γε καὶ ἐν τῷ
 δήμῳ καὶ ὑπὸ τῆς; τῶτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρὸν ὑπὸ αὐτῶν τῶν
 πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγγειλαν ἔτοι, πάντα δὴ περὶ γέγονε τὰ-
 ναντία. ΟΥΔΕ ΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΕΣ ΦΗΣΙ ΤΑ ΑΛΗΘΗ. ἔκουσ οὐδὲ
 ἔτοι. ΚΑΙ ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΛΑΜ-
 ΒΑΝΟΝΤΕΣ. ἀντὶ μὲν τοίνυν ἔστι καλαψύδατος, παντελὶ δὲ λησ-
 λεχότες. πολλῶν ἢ δὴ περὶ τῶτο τοῦ καλαψύδατος δεινότερον.
 ἀλλὰ μὲν, ὑπὲρ γε ἔστι δῶρα εἰληφέναι, εἰ μὲν ἤνοιχτο, ἐξελέγ-
 χεν τὸ λοιπὸν ἂν ἦν, ἐπειδὴ ἢ ὁμολογῶσιν, ἀπάγειν δὴ πού
 προσήκει. τί οὖν, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, τέτων ἔτ' ἐχόντων, ὑμεῖς
 ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες, ④ ἢ καὶ πινες αὐτῶν ἐπὶ ζῶντες, ὑπο-

LITERAS inquit LEGATIONEM OBI-
 ERINT ILLI ET DECRETVM. atque hoc
 primum crimen est. an vero isti non con-
 tra literas? nonne decretum iubet pacem
 ad Atheniensis et ad Atheniensium socios
 pertinere; isti autem Phocenses foedere
 excluderunt? nonne decretum iureiurando
 adigi urbium magistratus; isti autem, quos
 Philippus ad ipsos miserat, iureiurando ade-
 gerunt? nonne decretum nusquam solos
 cum Philippo colloqui; isti autem priu-
 tim cum eo agere nunquam destiterunt?
 QUIDAM EORVM IN SENATV FALSAE
 RENVNCIATIONIS SVNT CONVICTI. at

isti apud populum: et a quo? (id enim
 illustre est) a rebus ipsis. nam eorum re-
 nunciationi euenerunt omnia sane contra-
 ria. NEC VERA inquit SCRIPSERVNT.
 at nec isti. ET IN SOCIOS inquit MEN-
 TITI SVNT ET MVNERA ACCEPTA-
 RVNT. isti vero non in eos mentiti sunt,
 sed funditus eos perdiderunt. id quod mul-
 to est mendaciis acerbius. iam de largi-
 tionibus, si se accepisse munera negarent,
 restaret, vt conuincerentur, cum autem
 facti sint, in cruciatum abreptos oportebat.
 quid igitur, Athenienses? cum haec ita sint,
 cum vos illis viris prognati, partim etiam

μυρεῖτε τὸν μὲν διεργέτω δ' ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικρά-
την, ἐκπεσεῖν καὶ κολαδοῦναι, καὶ πάλιν πρῶτον Θρασυβύχλον ἐκεί-
νον, τὸν Θρασυβύχλῳ δ' δημοτικῶς υἱόν, καὶ Διὸς Φυλῆς κατὰλαγόντος
τὸν δῆμον, τάλαντα δέκα ὠφληκέναι, καὶ τῷ ἀφ' Ἀρμόδιου καὶ
Λεισογείτονος, ἃ τῷ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐργασαμένων,
ὅς νόμῳ διὰ τὰς διεργεσίας, ὥς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, ἐν ἅπασι
ταῖς ἱεραῖς, καὶ ταῖς θυσίαις, ἀπονδῶν, ἃ χρηστῶν κοινωνὰς πε-
ποίηδε, καὶ ἀδελφεῖς ἃ πᾶντε ἔχουσιν τοῖς ἥρωσι, καὶ τοῖς θεοῖς, τού-
τοις μὲν πάντας τιμὴν ἐκ τῷ νόμῳ δίκῃ ὑπερχεκέναι, καὶ μὴτε
συγνώμην, μὴτε ἔλεον, μὴτε παιδία κλάοντα, ὀμνύμα τῷ
Διεργετῶν, μὴτ' ἄλλο μηδὲν αὐτὸς ὠφληκέναι τὸν δ' Ἀτρεμνίτη
δ' γεραμμάτισθαι, καὶ Γλαυκοθέας, τὸ δὲ διάσοις συναγέσης, ἐφ'
οἷς ἑτέρω τέθνηκεν ἱέρεια, τῶτον ὑμῖς λαβόντες, τὸν τῷ τοιαύτων,
τὸν ἑδὲ καθ' ἐν χρησίμῳ τῇ πόλει, ὅτε αὐτὸν, οὐ παλῖνα, ὅτε
ἄλλον ἑδένα τῷ τέττε, ἀφῆσθε; ποῖος γὰρ ἵππος, ποῖα τε-
λής, ποῖα στρατεία, ποῖα χορηγία, πῶς χορὴς, πῶς λαίβεργία,
πῶς εἰσφορὰ, πῶς δούρα, ποῖος κίνδυνος, τί τέτων ἀπλότων,
ἐν πόλει χρένω γέγονε ὅσα τέτων τῇ πόλει; καίτοι, καὶ εἰ ταῦ-
τα πάντα ὑπῆρχεν, ἐκείνο δ' μὴ ποροῦν, τὸ δίκαιον, καὶ ποροῦν
πεπρωμένον, ἀπολαύειν δὲ πού ποροῦν αὐτῶν εἰ δ' μὴτε

ex illorum numero fitis superstites, com-
mittetis ut de republica benemeritis, et po-
puli ex Piraeo reductor Epicrates, urbe
pulsus poenas dederit, cum rursus, dudum
Thrasymbulus ille, Thrasymbuli hominis po-
pularis filius, eius qui populum ex Phyle
reduxit, talentis decem sit mulctatus, cum
quidam ex Harmodii et Aristogitonis po-
steris, et eorum qui maxima in vos bene-
ficia contulerunt, quos lege ob beneficen-
tiam erga vos in omnibus fanis, in sacri-
ficiis, libationum et poculorum participes
effecistis. quos celebratis et colitis pari
cum heroibus honore, et diis: cum igitur
hi quidem omnes, poenas legibus dede-
rint, cum neque venia, neque misericor-

dia, neque plorantes pueri, nomina eorum
qui bene de republica sunt meriti, refe-
rentes, neque quicquam aliud eis profue-
rit: Atrometi literatoris et Glaucothaeae,
coetus bacchantium ductantis filium, ob
quod factum alia sacrificula occisa est,
eum vos nacti, prognatum talibus, nulla
ex parte reipublicae utilem, non ipsum,
non patrem, non alium ullum eius necessa-
rium, dimittetis? quis enim equitatus,
quae classis, quae expeditio, quae aedi-
litas, qui coetus, quod munus, quod tri-
butum, quae benevolentia, quod pericu-
lum, quid horum omnium ab omni me-
moriam praestitum est ab istis reipublicae?
atqui si illa praestitissent omnia, neque
tamen

ταῦτα, μήτε ἐκείνα, ἢ πικρῶς εἰπείτε; ὅκ' ἀναμνησθήσεσθε, ὡς ὅτ' ἡ κατηγορῶν ἔλεγε Τιμάρχου; ὡς ἔδεν ἔστω ὄφελος πόλεως, ἢ πρὸς μὴ νόμῳ. ὅτ' ἂν ἀδικουῦντας ἔχῃ, ἔδ' ἐπολιτείας, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παρρησία τῶν νόμων μείζον ἰσχύουσιν. ἔδ' ἐλεῖν ὑμᾶς ἔτε τὴν μητέρα δὲν τὴν Τιμάρχου, γραῦν γυναῖκα, ἔτε τὰ παῖδια, ἔτε ἄλλον ἔδ' ἐνα, ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅπ' εἰ παρήσεσθε τὰ τῶν νόμων, καὶ τὰ τ' ἐπολιτείας, ἔχ' ἀγένησθε ὅτ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐλεήσειν. ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος ἀνδρῶν ἡμίωτος, ὅπ' τοῦτον εἶδεν ἀδικουῦντα· τίτω δ' ἀθώως δώσειε εἶναι; διὰ τί; εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς ἑαυτὰς ἑξαμαρτανόντων περικαύτῃ ἡξίωσε δίκην Αἰσχίνης λαβεῖν, παρὰ τῶν εἰς τὰ πόλεως περικαύτα ἡμαρτηκότων, ὡς εἰς ὅτ' ἂν ἐξελέγχετο, περικαύτῃ ὑμᾶς παρρησίᾳ λαβεῖν, τὰς ὁμωμοκότας καὶ δικάζοντας; νῆ Δί'. ὅτ' ἂν γὰρ ὑμῶν δ' ἐκείνων ἔσονται τὸν ἀγῶνα βελτίους; ἔκ' ἐν δ' ἐπὶ τούτῳ ὅτ' ἐπολιτεῖοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύει τῇ πόλει. παρρησίᾳ ἢ καὶ τούτων φροντίζον. ἵνα τῶν εἰδῆτε, ὅπ' καὶ τούτον ἀπώλεσε τὸν Τιμάρχον, ἔ, μὰ Δία, ἔχ' ἡ τῶν ὑμετέρων παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες, παρρησίᾳ εἰσὶ γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν τῷ σώφρονες, μὴ γὰρ ἔτω γυνοῖτο κακῶς τῇ πόλει, ὥς Αφροδίτη καὶ Αἰσχίνης σωφρονιστῶν δειθύναι τὰς νεωτέρους· ἀλλ' ὅπ' βελούων ἐγγραφέν, ἂν τις ὡς Φίλιππον ὅπλα

tamen eis recte et gratuito legationis obitae laus accederet, interfici eum utique deceret: quod si neque haec, neque illa, non punietis? non reminiscimini quid in accusando Timarcho dixerit? nullum esse usum civitatis, quae verum contra facinorosos non habeat: neque reipublicae, in qua venia et deprecatio plus valeant legibus. neque vos misericordia moveri oportere matris Timarchi, senis mulieris, nec puero-rum, nec denique cuiusquam, sed illud spectandum, si legum et reipublicae curam abieceritis, qui vestri misereatur, inventuros esse neminem. ille igitur infelix homo ignominia notatus est, quod istius scelera vidit: isti autem impunitatem concedetis? cur?

nam si ab iis qui in se ipsi deliquerunt, tantas poenas expetiit Aeschines, quid in eos, qui tantis in rebus reipublicae nocuerunt, quorum istum unum esse constat, a vobis iuratis iudicibus erit statuendum? at hunc adolescentem propter illud iudicium vobis erunt meliores? propter istum autem ii qui versantur in republica, per quos in summum civitas discrimen adducitur. est autem et horum habenda ratio. ut autem sciatis, ab isto etiam hunc Timarchum eversum esse, non ita me dii ament de liberis vestris, quo illi essent modesti, sollicito (sunt enim, Athenienses, iam nunc modesti: absit ut eo loci respublica redigatur, ut Aphobeto et Aeschine censoribus indi-

ἄγων αἰῶν, ἢ οὐδὲν τελευτᾶ, θανάτῳ εἶναι τὴν ζημίαν. σημεῖον δέ. πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχος; πολὺν. ἔκκεν τῷτον ἦν Αἰσχίνης ἀπὸ τῆς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐδὲ πόλιν ἠγανάκησεν, ἐδὲ δεινὸν ἠγήσατο εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τίσσεται λέει, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίθωσσε. λέει δὴ μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τοῦ Τιμαρχοῦ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ μὲν τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας, μὴ ἄγειν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὅπλα, εἰ ᾗ μὴ, θανάτῳ ζημιᾶσθαι, ἀπόλωλε, καὶ ὑβρίζαι· ὁ δὲ καὶ τὰ τῶν ὑμετέρων συμμάχων ὅπλα ἐκείνῳ πρᾶδ' ἐτοσί, κατηγόρει, καὶ περὶ πορνείας ἔλεγε, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, δυοῖν μὲν κηδεσθῆναι παρεσηκότοιν, ἔς ἰδόντες ἀν' ὑμεῖς ἀνακράγοιτε, Νικίᾳ τε ἔβδελυξ, ὅς ἑαυτὸν ἐμίθωσεν εἰς Αἴγυπτον Χαβρία, ἔβδελυξ καὶ Κηρυβιδῶν, ὅς ἐν ταῖς πομπαῖς ἀνδρὶ ἔπεσσωπέει κωμάζει. ἔπειτα ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφρόβητον. ἀλλὰ δῆτα ἄνω πόταμῳ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πρὸς ὅσοι ἔπειτα πορνείας ἐρρύησαν λόγοι.

Καὶ μὴν εἰς ὅσω ἀτιμίαν τὴν πόλιν ὑμῶν ἡ τέταρτη πορνεία, καὶ ψευδολογία κατέστησεν ἔχει, πάντα τὰ ἄλλα ἀφείας, ὃ πάντες ὑμεῖς ἴσε, ἐρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαι, τῷτο ἐπέτρεχεν ἄλλοι πάντες Ἕλληνες· νῦν δὲ δὴ περὶ ἐρχόμεθα ἡμεῖς, τί δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες, καὶ ὥτα-

indigeat, absit) sed quod ille senator scripsit, si quis conuincatur, arma vexisse ad Philippum, aut armamenta triremium, morte mulctandum. cuius rei hoc signum est. nam quamdiu concionatus fuit Timarchus? diu. eo igitur omni tempore in republica fuit Aeschines, et nunquam aegre tulit, aut graue esse duxit, si homo illis moribus, conciones haberet, donec in Macedoniam profectus, seipsum mercede locauit. age, ipsum Timarchi decretum cape, et recita. DECRETUM. qui igitur pro vobis decreuit, ne belli tempore ad Philippum arma ferrentur, si quis fecisset, capitale fore, periit, et contumelia est affectus, iste autem, qui, et vestrorum sociorum arma illi tradidit, accusat, et de

stupro differit, pro diuum atque hominum fidem, duobus suis affinibus assistentibus, quibus conspectis vos exclamaretis, Nicia illo vaecordi, qui se in Aegypto mercede locauit Chabriae, et homine execrando Cerybione, qui in festis absque persona comessatur. sed quid haec dico? atqui fratrem eius videat Aphobetum. sed illa die profecto omnes de impudicitia orationes aduerso, quod aiunt, amni fluxerunt. Verum quanta ignominia rempublicam vestram istius improbitas et mendacitas affecerit, omnibus relictis ceteris, quod nostis omnes vos, id dicam. olim, Athenienses, quid a vobis decretum esset, obseruabant alii Graeci omnes: nunc obambulamus nos, quid visum sit aliis, speculantes, atque auscultantes,

κουσουλῶτες, τί τὰ τῶν Ἀρκάδων; τί τὰ τῶν Ἀμφικλυόνων; ποῖ πάρεσι Φίλιππος; ζῇ, ἢ τέθνηκεν; οὐ τιαυτά ποιεῖς; ἐγὼ δὲ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ· ἀλλ' εἰ τὸ πόλεως τέθνηκε τὸ τῆς ἀδικήσας μισεῖν, ἔτι πμωρεῖαι. εἰ δὲ φοβεῖ με Φίλιππος, ἀντὶ τὰ παρ' ὑμῶν ὑγαίνει, ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν ἄδεια γρήσει τοῖς παρ' ἐκείνους μισαρνεῖν βελομήδους, καὶ σπυρεῖσι πινεστέτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπιδυμένων, καὶ πάντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον δυνάμει μὴ πρέπειν ὑπὲρ Φιλίππου, νυνὶ ἀναθήσονται· ταυτά φοβεῖ με. τί γὰρ δὴ ποιεῖς, Εὐβουλε, Ηγησίλεω μὲν κλεινομήδω, ὃς ἀνεψιός ἐστι σοι, καὶ Θρασυδέλῳ πρῶτῳ, τῷ Νικηράτῃ θείῳ, ὅτι μὲν τὸ πρῶτης ψήφου εἰς ὑπακῆσαι καλέμενος ἠθέλησας, εἰς τε τὸ πῆμα ἀναβὰς, ὑπὲρ μὲν ἐκείνων εἰς ὅτι ἐλεγες, ἐδέετο δὲ τῶν δικαστῶν συγγνώμῃ εἶναι σοι· εἴτα ὑπὲρ μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων ἐκ ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰχίνου δὲ ἀναθήσει; ὃς, ὥνικα ἐκείνους Ἀριστοφῶν Φιλόνηκον, καὶ δὲ ἐκείνους τῶν σοὶ πεπραγμένων κατηγορεῖ, συγκατηγορεῖ μετ' ἐκείνους σὲ, καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξηλάξει· ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν τετρασὶ δεξάμενος, καὶ φήσας καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δεινὸν ἦδη, καὶ χεῖματα εἰσφέρειν, καὶ τὰ θεωρικά στρατιωτικά ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν, ἃ σπεῖπε μὲν εἶναι, ἐγγραψε δὲ ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, ὅς ὦν ἀντὶ καλῆς αἰχρᾶς σωέβη γυμνάσει

scultantes, quid Arcades? quid Amphictyones? quo proficiscatur Philippus? vivatne? an obierit? nonne ita facimus? ego vero id non vereor, an vivat Philippus: illud vereor, ne reipublicae odium in facinorosos et vindicta obierit. neque mihi terrori est Philippus, si vos sani sitis, sed si a vobis impunitas proponetur iis, qui illi mercede servire non recusant, si illis quidam patrocinauntur, quibus vos fidem habetis, si ii qui omni superiore tempore negarunt se causam Philippi agere, nunc suggestum conscendent: haec mihi terrori sunt. nam cur tandem, Eubule, Hegesileo reo, qui consobrinus tuus est, et Thrasymbulo dudum Nicerati auunculo, cum prima suffragia ferrentur, aduocatus esse, cum

VOL. II.

citarere, noluisti, et ad litis aestimationem progressus, nec pro illorum defensione dixisti quicquam, et iudices precatus es, ut veniam tibi darent: itane, cum hominibus cognatis et necessariis non patrocineris, Aeschini patrocinaberis? qui, cum Aristopho reum ageret Philonicum, et per illum tua acta accusaret, una cum illo te accusabat, et in inimicorum tuorum subselliis versabatur; postquam autem post istos oratione habita affirmasti, aut iam in Piraeum esse descendendum, et pecuniam conferendam, et theatralem in militarem convertendam, aut iubenda quae et iste defenderat, et nefarius Philocrates decreuerat, unde factum est, ut pro honesta pace pax turpis fieret, postquam igitur isti,

E c

perpe-

τὴν εἰρήνην, ἔτοι δ' ἐπειδὴ τοῖς μὲν ταῦτα ἀδικήμασι πάντα
 ἀπολωλέκασι, πνικαῦτα δὴλλαξαί; ἔ ἐν μὲν τῷ δήμῳ κατηγο-
 ρῶν Φιλίππου, καὶ κατὰ τῶν παίδων ὤμνους, ἢ μὲν ἀπολωλέναί Φί-
 λιππον, ἂν βεβλήθῃ νῦν ὃ βοηθήσεις τέτῳ; πῶς ἔν ἀπολεῖται,
 ὅταν τὰς παρ' ἐκείνου δωροδοκίας σὺ σώζῃς; τί γὰρ δήποτε, Μυ-
 ροκλέα μὲν ἔκρινας, εἰ πῶς τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημύρων εἴκοσιν
 ἐξέλεξε δραχμας παρ' ἐκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα γραφίῳ ἱερῶν
 χρημάτων ἐδίωκες, εἰ τρισὶν ὕστερον ἡμέραις ἐπὶ τὴν τράπεζαν
 ἔθηκεν ἐπὶ μνᾶς τὰς ὃ ἔχοντας, ὁμολογῆντας, ἐξελεγχομένοις
 ἐπαυτοφώρῳ ἐπὶ τῷ πάντων συμμαχῶν ὀλέθρῳ ταῦτα πεποιηκότας,
 τέτῳς ἐκρίνεις, ἀλλὰ ἔ σώζεις κελύεις; καὶ μὴν, ὅτι ταῦτα μὲν
 ἐστὶ φοβερά, καὶ περνοῖας, καὶ φυλακῆς πολλῆς δρόμους· ἐφ' οἷς δὲ
 ἐκρίνεις σὺ ἔκρινας, γέλωτος, ἐκείθεν ὄψεσθε. ἦσαν ἐν Ἡλίδι κλέ-
 πτοῖες τὰ κοινὰ πνευ; καὶ μάλα εἰκός γε. ἔστιν ἔν ὅς τις μελέχεν
 αὐτόθι νῦν τέτῳν ἔ καταλύσαι τὸν δῆμον; εἰ δὲ εἷς. τί δέ; ἦσαν
 ὅτε ἦν Ολυμποῦ, τοιούτοις πνευ ἄλλοι; ἐγὼ μὲν οἶμαι. ἄρ' ἔν διὰ
 τέτοις ἀπώλετο Ολυμπος; εἰ. τί ἔν; Μεγάρους ἐκ οἴου εἰναί πνα
 κλέπτειν, καὶ παρεκλέγοντα τὰ κοινὰ; ἀνάγκη καὶ πέφηνε. τίς οὖν
 αἶπει αὐτόθι νῦν τέτῳν τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων; εἰ δὲ
 εἷς. ἀλλὰ ποῖοι, καὶ πίνες εἰσὶν ④ τὰ πνικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδι-

perpetratis postea sceleribus omnia perdide-
 runt, tum demum in gratiam rediisti? cum
 pro concione Philippum insecteris, et per
 liberos tuos iuraris, haud dubie perituum
 Philippum, si populus velit: nunc isti opitu-
 laberis? qui peribit igitur, si eos quos ille
 corrumpit largitionibus, tu seruaris? nam
 cur tandem Myroclelem accusabas, quod a sin-
 gulis eorum qui metalla redemerant, vicenas
 drachmas exegisset? cur Cephisophontem
 sacrilegii reum agebas, quod triduo post sta-
 tam diem septem minas numerasset? eos
 vero qui habent, fatentur, conuicti sunt,
 palamque deprehenfi fecisse illa in sociorum
 perniciem, eos non modo non accusas, sed

et seruari iubes? atqui haec esse formidabi-
 lia, et magnam requirere prudentiam et cau-
 tionem, ea vero, quorum tu illos accusasti,
 ridicula, inde perspicietis. fueruntne Elide
 quidam aerarii depeculatores? omnino pro-
 babile est fuisse. an vero quisquam eorum
 auctor, adiutorue fuit abrogandi status popu-
 laris? nullus, quid? fueruntne Olyntho in-
 columi alii quidam tales? equidem, opinor.
 nunquid per istos periit Olynthus? non.
 quid igitur? Megaris nonne putatis aliquem
 fuisse peculatorem, et ex aerario surripien-
 tem? non aliter fieri potest, palamque fa-
 ctum est. quis igitur ibi auctor fuit rerum,
 quae nunc illic acciderunt? nemo horum.
 quales

κεῖνες; ④ νομίζοντες αὐτὰς ἀξιόχρεως εἶναι, ὃ Φιλίππου ξένοι, καὶ φίλοι παραγορεύεας, ④ στρατηγῶν τε, καὶ παραστίας ἀξιέμενοι, ④ μείζους τῶν πολλῶν οἰόμενοι δεῖν εἶναι. καὶ Περίλαος ἐκείνους ἐναγχάζων ἐν τοῖς Μεγάροις ἐν τοῖς τελακοσίοις, ὅτι πρὸς Φιλίππου ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοιόδωρος αὐτὸν ἐξητήσατο, καὶ πλέτω, ὅς γ' ἦν, καὶ δόξῃ πρῶτος ὢν Μεγαρέων, καὶ πάλιν ὡς Φιλίππου ἐξέπεμψε; καὶ μὴ ταῦτα, ὁ μὲν ἤκουε, ἄγων τὰς ξένοις, ὁ δ' ἐνδὸν ἐτύρουε τὰ αὐτά. καὶ γὰρ ἔστιν, ὅσα ἔσθ' ὅ, ἢ τῶν πρῶτων μᾶλλον δὺλαβεῖας δεῖ, ἢ τὸ, μείζω τινὰ τῶν πολλῶν εἶναι γίγνεας. μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδεὶς, ὃν εἴαν ὁ δεῖνα βέλῃ), ἀλλ' ὃν εἴαν τὰ πεπραγμένα σώζῃ, καὶ τὸ δυνάμιον, τέτω τ' ὡροσκήσεως ψήφου παρ' ὑμῶν ὑπαρχέτω τυχεῖν. τέτω γὰρ ἐστὶ δημοδικόν. Ἐτι τοίνυν, πολλοὶ παρ' ὑμῖν ἐπὶ καιρῶν γεγονόσιν ἰσχυροὶ, Καλλίστραος ἐκείνος, αὖτις Αἰεσοφῶν, Διόφαντος, τέτων ἑτέρου πρῶτερον. ἀλλὰ πᾶς τέτων ἕκαστος ἐπρώτῳ; ἐν τῇ δῆμῳ. ἐν ᾗ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ δὲ πᾶς μέχρι τ' ἡμέραν ἡμέρας ὑμῶν, καὶ δὲ τῶν νόμων, καὶ δὲ τῶν ὅρκων κρείττων γέγονε. μὴ τίνω μηδ' ἐνυῶ τέτον ἐάσῃ. ὅτι γὰρ ταῦτα φυλάττοιτε εἴαν εἰκότως μᾶλλον ὑμεῖς, ἢ τέτοις πισθούσιν, τῶν θεῶν ὑμῖν μενείαν ἀναγνώσομαι, οἳ πρὶς αἰὲς σώζουσι τὴν πόλιν πολλὰ τῶν προσηκόντων μᾶλλον. λέγε

quales igitur, et qui sunt, qui tanta et talia facinora designent? qui se dignos esse putant, qui Philippi hospites et amici appellantur, quibus exercitus et summa rerum creduntur, qui prae se multitudinem despicunt. nonne Megaris Perilaus nuper apud trecentos causam dixit, quod ad Philippum venisset, Ptaeodorus autem progressus pro eo deprecatus est, et genere, et opibus, et auctoritate princeps Megarensium, eumque ad Philippum remisit? post, ille conductitios milites adduxit, alter intus talia instruxit. non enim est, non quicquam est rerum omnium, quod magis sit cauendum, quam ne quem vulgo maiorem fieri patiamini. ne

mihī fit incolumis, neque vero pereat quisquam, certi cuiusdam arbitrato, sed is quem facta sua tuentur, contraque, ut ius et aequum est, in istum sententia feratur. hoc enim populare est. Iam saepe accidit, ut pro ratione temporum, quidam apud vos multum potuerint, ut Callistratus ille, ut Aristopho, Diophantus, alii his antiquiores. sed ubi horum singuli principatum tenuerunt? apud populum. in iudiciis autem, ad hodiernum usque diem nemo vel vobis, vel legibus, vel iureiurando plus valuit. itaque nec istum nunc sinatis. hanc enim rem vobis magis esse cauendam, quam istis fidendum, ut sciat, responsa deorum vobis recitabo, qui semper

τὰς μοχλείας. ΜΑΝΤΕΙΑΙ. ἀκέρει, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν θεῶν, οἷα ὑμῖν προλέγουσιν; εἰ μὲν τίνων πολεμούντων ὑμῶν ταῦτ' ἀνηγήκασι, τὰς στρατηγὰς λέγουσι φυλάττειν πολέμῳ γὰρ εἶσιν ἡγεμόνες. ὅσοι δὲ στρατηγοὶ εἰς τὴν πεποιημένων εἰρήνην, τὰς ἐπὶ τῇ πολυλείας ἐφεσθηκότας. ἔτοι γὰρ ἡγῆν', τὰτοις πείθεσθαι ὑμεῖς, ὑπὸ τέτων δέος ἐστὶ μὴ παρὰ κράτη. καὶ τὴν πόλιν δεῖν συνέχειν. φησὶν ἡ μοχλεία, ὅπως ἂν μίαν γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες, ἵνα μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσι. πότερην οὖν οἶεσθ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἑαυτὰ κακὰ εἰργασμῶν, σωθέντα, ἢ δίκην δόντα, ἡδονὴν Φιλίππῳ ποιεῖν; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθέντα. φησὶ δὲ γε ἡ μοχλεία, αἰεὶ δεῖν, ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν. ὅσοι δὲ ἐχθροὶ, ποιεῖν. ἅπασιν τοίνυν μιᾷ γνώμῃ παρὰ κράτη. κολάζειν τὰς ὑπερσθηκότας πὶ τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, πάντες. ὅσοι θεοὶ. ἐξώθει. ὅσοι ὑπερβυζόντες, ἐνδοθεν δὲ. ὅσοι συμπράττοντες. σκοπεῖν τῶν ὑπερβυζόντων μὲν ἔργον, τὸ δίδόναι τῶν συμπραττόντων δὲ, λαμβάνειν, καὶ τὰς εἰληφότας ἐκσώζειν. ἔτι τοίνυν καὶ ἀπ' ἀνθρώπων λογισμὸς τοῦτο ἰδοι τίς, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον τὸ, τὸν ὑπερσθηκότα εἶναι οἰκεῖον γένεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ὑπερβυζοῖσι τῷ δήμῳ. τίσι γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονε Φίλιππος. ἅπαντων, καὶ τίσι τὰ μέγιστα κατεῖργασαι τῶν πεπραγμένων, σέψαδε. τῷ παρὰ

per multo magis rempublicam tuentur, quam ipsi magistratus. recita oracula. ORACULA. auditis, Athenienses, qualia dii vobis praedicant? qui, si belli tempore vobis haec respondissent, imperatores cauendos esse vobis monuissent (belli enim duces sunt imperatores) at pace facta, reipublicae gubernatores. hi enim duces sunt, his vos paretis, ab his periculum est, ne decipiamini. urbem porro coniungendam esse monet oraculum, ut omnes consentiant, neque hostibus voluptatem praebeant. utrum igitur putatis, Athenienses, eum qui tot scelera perpetravit, conseruatum, an mulctatum, voluptatem Philippo praebiturum? equidem opinor con-

seruatum. asserit autem oraculum, semper esse curandum ne hostes gaudeant. omnis igitur hortatur vno animo, ad puniendos eos qui aliquid officii hostibus praestiterunt, Iupiter, Dione, omnes dii. foris sunt qui insidientur, intus qui iuvent insidiatores. proinde insidiatorum munus est, largiri: adiutorum autem, accipere, et eos qui acceperint, tueri. Iam humana etiam prudentia perspicere potest, omnium inimicissimum esse, et maxime periculosum, si princeps ciuitatis iis familiaris fiat, quorum animi a populi studiis abhorrent. quibus enim rebus Philippus omnis subegerit, qua ratione maxima quaeque confecerit, spectate. emendis actionibus

τῶν πωλυνίων τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι, τῷ τὰς παρορμηκότας ἐν ταῖς πόλεσι διαφθείρειν, καὶ ἐπαίρειν τέτοις. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἔστιν ἀμφοτέρω, εἰὰν βέλῃσθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμερον, εἰὰν τῶν μὲν, μὴ ἐθέλῃτε ἀκέρειν, τοῖς τοιούτοις σωτηροῦντων, ἀλλ' ἔπειδείητε ἀκέρειν ὄντας ὑμῶν· νυνὶ γὰρ φασιν εἶναι κύριοι τὸν δὲ πεπρακότεν αὐτὸν κολάσῃτε, ὥς τῶτον ἀποδύεσθαι ἴδωσι. πάντι μὲν γὰρ εἰκότως ἀν' ὁρμηδείῃ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα πεποιηκότι, καὶ παρορμηκότι συμμαχοῖς, καὶ φίλοις, ὥς καιρὸς, μεθ' ὧν καλῶς, ἢ κακῶς ἐκάσους ἔχει τὰ πάντα· εἰ μὴν ἐδενὶ μᾶλλον ἐδὲ δικαιότερον ἢ τέτῳ. ὅς γὰρ αὐτὸν τάξας τῶν ἀπισυνίων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνῳ καὶ πρῶτῳ ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνός ἐστιν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ἠυλομόλησε, καὶ πρῶτον, καὶ γέγονεν ἑξαίφνης ὑπὲρ Φιλίππου, πῶς εἰ πολλὰκις ἐδ' ὅτ' ἄξιός ἐστιν ἀπολωλέναι; ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτα ἔτῳς ἔχει, αὐτὸς ἐχ' οἷός τε ἀνταπεῖν ἔσται. τίς γὰρ ἐστιν ὁ τὸν Ἰσχάδρον παρορμάγων ὑμῖν τοκαταρχὰς, ὃν πρὸς τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων τῇ πόλει δούρει ἦκεν ἔφη; τίς ὁ συσχευάζων τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν, ὑμᾶς δὲ καθύδειν; τίς ὁ τὰς καλὰς, καὶ μακρὰς, καὶ πολλὰς λόγους ἐκείνοις δημογορῶν, καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψήφισμα ἀναγνώσκων, ὥς τὸν ἐν τῷ Ἰσχυρίᾳ τῶν ἐφθόνων ὄρεον; ἐχ' ὅτ' ἐστι; τίς

bus ab iis qui vendebant, corrumpendis principibus ciuitatum, iisque extollendis. haec autem vtraque in vestra potestate est, hodie, si vultis, facere irrita, si et audire istos noletis, qui talibus hominibus patrocinantur, sed ostendetis, nullam eorum esse apud vos auctoritatem (nunc enim vos in sua potestate esse dicunt) et ipsum venditorem punietis, idque in conspectu omnium. nam cum omnibus iure irascimini, Athenienses, qui talia designarint, et prodiderint socios, et amicos, et occasiones, quibus rebus fit, ut singulorum fortunae omnes vel florent, vel marcescant: tum vero isti maxime et iustissime omnium. qui enim, cum ex eorum se

esse numero voluerit, qui Philippo diffiderent, cum solus et primus perspexerit, communem illum esse hostem Graecorum omnium, transfugit ad hostes, et stationem deseruit, et subito factus est Philippi defensor, nonne is multiplici dignus est interitu? haec autem esse vera, nec ipse poterit ire inficias. quis enim est, qui Ischandrum primum ad vos adduxerit, quem amicum reipublicae ex Arcadia huc venire dicebat? quis compilari Graeciam et Peloponnesum a Philippo clamitabat, vos autem dormire? quis, qui praeclaras et prolixas et multas illas orationes declamaret, et Miltiadis et Themistoclis decretum recitaret, et illud in Agrauli facel-

ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον ὅκ' ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας
πέμπειν, ὡς Ἐπιβουλομένης μὲν ὑπὸ Φιλίππου τῆς Ἑλλάδος,
ὑμῖν δὲ προσήκον προσεῖν ταῦτα, καὶ μὴ προΐεσθαι τὰ τῶν Ἑλ-
λήνων; ἔχ' ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα Εὐβουλῶ ἦν, ὁ δὲ πρε-
σβύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰχίνης ἕτοσί; ἐλθὼν δὲ ἐκείσε ἅπαντα
μὲν πόλε διελέχθη καὶ ἐδημηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη· ἃ δ' ἀπήγ-
γειλε πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς οἶδ' ὅτι μέμνησθε πάντες. βάρεαρόν τε
γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν, ἐδημηγόρει,
ὥς τὰς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγειλεν ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχῃ τοῖς
πράγμασιν ἤδη, (ὥς ἐγείρε) ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις. ὁ δ' ἅπαντων
μάλιστα ἀγωνακτῆσαι ἔφη· σωλυχεῖν γὰρ ἀπὸν Ἀτρεΐδα πρὸς
Φιλίππου πορευομένην, καὶ μετ' αὐτῆς γυναῖκα καὶ παιδάριον ὡς τρια-
κοντὰ βαδίζειν, αὐτὸς δὲ θαυμάσας, ἐρέει πῶς τῶν ὁδοιπόρων,
τίς ὁ ἀνδρὸς ἐστὶ, καὶ τίς ὁ ὄχλῳ ὁ μετ' αὐτῆς. ἐπειδὴ δ' ἀκῆσαι,
ὅτι Ἀτρεΐδας πρὸς Φιλίππου τῶν Ολυθίων αἰχμαλώτῃ δω-
ρεὰν ταῦτα ἔχων ἀπέρχετο, δεινὸν αὐτῷ τι δόξαι, καὶ δακρύσαι, καὶ
ὀδυρόμενος τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς διάκειτο, ἢ τοιαῦτα πάθῃ· πε-
σοῦν γινόμενα, καὶ συνεβέβηκεν ὑμῖν, πέμπειν τινὰς εἰς Ἀρκάδιαν,
οἱ τινες κατηγορήσασιν τῶν τὰ Φιλίππου πραγμάτων. ἀκῆειν γὰρ
ἔφη τῶν φίλων, ὡς εἰάν Ἐπιερροφὴν ἢ πόλις ποιήσῃ, ὥς πρεσβείας

lo adolescentum iusiurandum? nonne iste?
quis auctor fuit, tantum non ad mare rubrum
mittendi legatos, tanquam et insidiae fierent
Graeciae a Philippo, et vos deceret id pro-
spicere, et non deferere Graeciae libertatem?
nonne decreti auctor Eubulus fuit, legatus au-
tem in Peloponnesum iste iuit Aeschines?
quo cum peruenisset, quid disseruerit, et pro
concione dixerit, ipse nouit: quid vero renun-
ciarit, vos scio meminisse omnis. ita enim
concionabatur, ut barbarum et pestem saepe
Philippum nominaret, et nuntiabat, quan-
ta laetitia Arcades afficerentur, si iam curam
suscepisset rerum, et exspectata esset urbs
Atheniensium. quod vero sibi omnium gra-

vissimum accidisset, id esse dicebat, quod in
reditu in Atrestidam a Philippo abeuntem in-
cidisset, qui secum mulierculas et puerulos
proficiscentis haberet circiter triginta, se
vero miratum, ex viatore quodam quaelisse,
quisnam homo ille esset, et quae turba cum
eo? postquam autem audisset Atrestidam
dono acceptis illis Olynthiorum captiuis a
Philippo abire, indignum facinus sibi esse
visum, et illacrymasse, et doluisse vicem
Graeciae, et segnitiam, quae ad talis iniu-
rias conniueret, vobisque suasit, ut mittere-
tis aliquos in Arcadiam, qui Philippi studio-
sos accusarent. se enim ex amicis audisse di-
cebat, si reipublicae nostrae curae esset, si-
que

πέμψῃ, δίκῃ ἐκείνοι δώσῃσι. ταῦτα μὲν τοίνυν τότε καὶ μάλα, ὧς ἄνδρες Αθῆναιοι, καλὰ, καὶ τὴν πόλεως ἄξια ἐδημηγόρησεν· ἐπειδὴ δὲ ἀφίκητο εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ, ὅς τῶν Ελλήνων, τὸν Φίλιππον, ἄρα γε ὅμοια, ἢ ὥσπερ ἀπλήσια τούτοις; πολλὰ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν παρόντων μεμνήσθαι, μήτε τρέπαια λέγειν, μήτε βοηθεῖν μηδενί, τῶν τε κελαιόνηων μὲν τῶν Ελλήνων, οὐδὲ τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνης βελούεσθαι, θαυμάζειν ἔφη, εἰ οὐδὲ τῶν ὑμετέρων ἰδίων ἄλλον τινα δεῖ πειθεῖσθαι, εἰναί τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν, Ηρόκλεις, Ελληνικώτατον ἀνθρώπων, δεινότατον λέγειν, φιλαθῆναιότατον, ἔγωγε ἀτόποις τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὥς ὅτι αἰχμύεσθαι λοιδορεμύεσθαι αὐτῷ, καὶ βάεβαρην αὐτὸν ἀποκαλεῖσθαι. ἔστιν ἔν ὅπως ἂν ταῦτ' ἐκεῖνα παρηρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, μὴ διαφθαρεῖς, ἐτόλμησεν εἰπεῖν; τίς δὲ ἐστίν, ὅς τις ἂν τὸν Ατρεΐδαν τότε μισήσας, διὰ τὰς τῶν Ολυπθίων παῖδας ὅτι γυνῆαι, ταυτὰ Φιλοκράτης νυνὶ πράττειν ὑπέμεινεν, ὅς γυναικας ἐλευθέρας τῶν Ολυπθίων ἤγαγε δούρας ἐφ' ὕβρις; καὶ ἔτως ἐπὶ τῷ βδελυγῶς βεβιωκέναι γινώσκεις, ὥς τε μηδὲν ἐμὲ αἰχρὸν εἰπεῖν νυνὶ οὐδὲ αὐτῷ δεῖν, μηδὲ δυσχερὲς, ἀλλὰ τοσούτον εἰπόνῃ μόνον, ὅτι Φιλοκράτης γυναικας ἤγαγε, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, καὶ τὰς παρηρηκώτας τὰ μὲν ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν, εὖ

que legatos mitteret, poenas illos daturos esse. haec igitur tum, Athenienses, et quidem praeclara, et e dignitate nostrae urbis pro concione dicebat: ut autem in Macedoniam venit, et hostem vidit, tum suum, tum Graecorum omnium, Philippum, nunquid his similia aut affinia? minime gentium: sed neque maiorum esse recordandum, neque triumphos praedicandos, neque cuiquam opem ferendam, seque eos qui de sententia Graecorum, de facienda cum Philippo pace deliberari iuberent, demirari aiebat, si in vestris priuatis negociis, alterius vobis assensu esset opus, esseque Philippum ipsum, o dii, omnium studiosissimum Graecorum, e-

loquentissimum, Atheniensium amantissimum, ceterum adeo peruersos esse quosdam et morosos in vrbe homines, ut non erubescerent ei conuicia dicere, et barbarum eum vocitare. fieri potest igitur ut idem vir, illis sermonibus ante habitis, post, haec dicere non dubitasset, nisi corruptus esset largitionibus? quid vero? isne qui Atrestidae tum infestus fuit propter Olynthios pueros et mulierculas, nunc adiutor Philocratis esse non dubitat, qui mulieres Olynthias ingenuas ad libidinem huc adduxit? qui ob vitae petulantiam sic innotuit, ut mihi nulla iam eius flagitia commemoranda sint, aut facinora, sed si tantum dixero, Philocratem huc du-

οἶδ' ὅτι, τὰς ἀτυχεῖς ἐς τάλαιπώργις ἀνθρώποις ἃς ὄκ' ἠλέησεν Αἰσχίνης, εἴδ' ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταύταις τὴν Ἑλλάδα, εἰ ὥσθ' αὖ τοῖς συμμαχοῖς ὑπὸ τῇ πρέσβειν ὑβρίζον), ἀλλὰ ὑπερ αὐτῆ κλαίῃσθ', ἔ' τὰ τοιαῦτα πεπρυσβυκότῃ, καὶ τὰ παῖδια ἴσως ὥσθ' αὖ καὶ ἀναδιδάται. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὡς ἄνδρες δικασαί, πρὸς μὲν τὰ τέττα παῖδια, ὅπ' πολλῶν συμμαχῶν ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες αἰών), καὶ πτωχοὶ πεινέρον), δεινὰ πεπονθότες διὰ τῆτον· εἰς ἐλεῖν πολλῷ μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον, ἢ ὅδ' τοσαῦτα ἠδίκηκότας, καὶ πρὸς ὅτ' πατέρες, καὶ ὅπ' τὰς ὑμετέρους παῖδας ἔτοι, καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς γράψαντες τὴν εἰρήνην, καὶ τῇ ἐλπίδων ἀπεσπέρηκασι. πρὸς δὲ τὰ αὐτὰ τέττα δάκρυα, ὅπ' νυν ἔχει ἀνδρῶν, ὅς εἰς Ἀρκαδίαν ἐκέλευεν ἐπὶ τὰς ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τὰς κατηγορήσοντας. νυν τοίνυν ὑμᾶς ὄκ' εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβείαν πέμπειν, εἴδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, εἴδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλὰ ἄχρει ἔβημα) ἐνταυθοὶ πρὸς ἐλθόντα ἕκασον ὑμῖν, τὴν ὅσαν καὶ δικαίαν ταύτῃ ψῆφον ὑπερ τῆ πατρίδ' ἰδέσθ' κατ' ἀνδρῶς, ὅς, ὡς γῆ καὶ θεοί, ἐκείνα αὖ δι-εξῆλθον ἐν δρχῇ δεδημηγορηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα, τὰς μάχας, τὰ τρέπαια, ἔξαιφνης, ὡς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τὰνδυτὰ τέτοις ἔλεγε, μὴ πρὸς γόνων μεμνήσθ', μὴ τρέπαια

duxisse mulieres, omnis vos et eos qui circumstant, cetera nosse sciam, et dolere vicem infeliciū et aeruminosarum mulierum, quarum Aeschines non miseretur, nec in eas intuens, Graeciam deplorat, si illae apud socios a legatis contumeliose vexantur, suas quidem fortunas lamentabitur, cum ita se in legatione gesserit, et puerulos fortassis accersit, et producit. vos autem cogitabitis, iudices, in respectu ad istius liberos, multorum sociorum vestrorum et amicorum liberos errare, et mendicos circumire, crudeliter tractatos propter istum; quorum vos misereri multo est aequius, quam natorum ita facinorosi et proditoris patris, et vestro-

rum liberum qui sunt ab istis, qui pacem ad posterōs quoque extenderunt, etiam spe fortunae melioris spoliati. ipsius autem lacrymas intuentis, vos nunc habere hominem qui vos iussit mittere in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent. nunc igitur nihil est necesse legatos mittere in Peloponnesum, aut longinquum iter suscipere, aut viaticum impendere, sed illud duntaxat, ut unusquisque vestrum usque ad tribunal progressus, sanctum et aequum suffragium ferat pro patria, contra hominem, qui, o dii immortales, cum illas, de quibus initio dixi, conciones habuerit, de Marathone, de Salamine, de praeliis, de triumphis, statim ut Macedoni-

am

λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενὶ, μὴ κοινῇ μὲν τῶν Ἑλλήνων βεβλῦεσθαι, μόνον οὐ καθελεῖν τὰ τεῖχη. καὶ τοι τέτων αἰχίοις λόγοι ἐδέεες πώποτε ἐν τῷ παντὶ γεγονόσιν χρόνῳ παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ Βαρβάρων ἔτι σκαιός, ἢ ἀνήκοος, ἢ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅς τις, εἴ τις ἔρριβό, εἰπέ μοι, τί νυν ἔσῃς Ἑλλάδος ταυτοσὶ καὶ οἰκιστῆρι, ἔσθ' ὅτι ταύτῃ αὖ τὴν παρουσχίαν εἶχεν, ἢ ὡκεῖτο ὑπὸ τῶν νυν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς δρετὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας ὁ Μαραθῶνι ἐν Σαλαμῖνι παρέχοντο ἡμέτεροι παύγονοι; ἐστὶ ἂν εἰς οὗ οἶδ' ὅτι φήσκειν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὖ ἐαλωμένα. εἴθ' ἔς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς αὖ τέτων τῶν ἐκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποσερήσειε, τέτων Αἰχίνης ὑμᾶς ἐκ ἑᾶ μεμνησθαι, ὅτι ἐξ ἐκείνων, ἵνα αὐτὸς δαγύειον λάβῃ. ἐμὴν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ἐμὲτεσι τοῖς τεθνεώσιν· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς καλῶς περαχθεῖσιν ἐπαινοί, τῶν ἔτι τετελευτηκότων ἰδίον κλῆμά ἐστιν. ἐστὶ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἐτι πνικαύτα ἐναντιᾶται. ὣν ἀποσερῶν ἐκείνοις ὅστις, αὐτὸς αὖ τίς ὀλιπμίας δικαίως νυν σεσηθείη, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν παρογόνων ὑμεῖς φιλῶν λάβητε παρ' αὐτοῦ. τούτοις μὲν τοι λόγοις, ὡ κακὴ κεφαλὴ, σὺ τὰ τῶν παρογόνων ἔργα συλήσας, καὶ διασύρας τῷ λόγῳ, πάντα τὰ πρᾶγματα ἀπώλεσας. εἴτα γεωργεῖς ἐκ τῶν

am attigit, omnia his contraria dixit: non recordandum esse maiorum, non triumphos narrandos, nemini opem ferendam, non communiter cum Graecis consultandum, tantum non diruendos esse muros, quibus orationes nullo vnquam tempore apud vos habitae sunt foediores. quis est enim Graecorum et Barbarorum ita vacors, aut imperitus rerum, aut vsque adeo nostrae vrbi inimicus, qui, si quis roget, age, dic mihi, eius Graeciae quae nunc est, atque incolitur, estne vlla pars, quae nomen suum retineret, atque incoleretur ab iis qui nunc eam obtinent Graecis, nisi in Marathone et ad Salaminem maiores nostri pro eis tanta virtute dimicassent? ne-

Vol. II.

mo id quidem, satis scio, dixerit: sed illud fuisse futurum, vt a barbaris haec omnia caperentur. quibus igitur laudibus et ornamentis illos vel hostium nemo spoliaret, eorum vos Aeschines meminisse non finit, illorum posteros, vt ipse nummos accipiat. ac alia quidem bona nihil attinent ad defunctos: at rerum praeclare gestarum laudes, eorum qui sic oppetiere, propria sunt possessio (neque enim eis inuidia post obitum aduersatur) quibus eos iste dum defraudat, ipse merito nunc dignitate priuabitur, et vos hoc modo maiores vestros recte vlciscemini. talibus verbis, o improbum caput, tu res gestas maiorum depraedatus, et calumniatus, omnia ne-

Ff

gocia

των, ἢ σεμνὸς γέγονας. ἢ γὰρ αὖ τῷτο, πρὸ μὲν ἔργα πάντα τὰ κακὰ ἐργάσθαι τὴν πόλιν, ὡμολόγησεν γεγραμματοδύκειναι, ἢ χάριν ὑμῖν ἔχειν τοῦ χειροτονηθῆναι, καὶ μέτερον παρῆχεν ἑαυτόν· ἐπειδὴ ὅ μύρια ἐργάσαι κακὰ, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπαξε, καὶ, ὁ γεγραμματοδύκως Αἰσχίνης, εἴποι τις, ἐχθρὸς δὴθέως, ἢ κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι, καὶ διὰ τὸ ἀγορεύειν πορεύειν, τοιμάτιον καθὲς ἄχει τῷ σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ, τὰς γνάθους φυτῶν, τῷ Φιλίππῳ ξένων ἐ φίλων εἰς ὅδ' ὑμῖν ἤδη, τῷ ἀπαλλαγῆναι τοῦ δήμου βελομετρῶν, ἢ κλύδωνα ἢ μενίαν τὰ καθεστηκότα πρᾶγματα ἡγουμενῶν, ὁ τέως ἐπὶ πωροκυκλῶν τὴν Θόλον. Βέλομαι τίνυν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐπελθεῖν, ὃν τρόπον ὑμᾶς καλεπολιτεύσατο Φίλιππος, πωροκυκλῶν τῶνδε ὅν θεοῖς ἐχθρὸς πάντῃ ὅ ἄξιον ἐξετάσαι ἢ θεάσασθαι τὴν ἀπάτην ὅλῃ. τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ἐκείνης ἐπιθυμῶν, διαφορομετρῶν αὐτὸς τὴν χώραν ὑπὸ τῷ ληστῶν, ἢ κεκλεισμενῶν τῷ ἐμπορείῳ, ὥστε ἀνόνητον ἐκείνον ἀπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν, ὅν τὰ φιλοδύστωπα λέγοντας ἐκείνοις ἀπέστειλε ὑπὲρ αὐτῶν, τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν Αἰετοδότημον, τὸν Κτισσιφῶντα· ἐπειδὴ ὅ ἤλθομεν ὡς αὐτὸν ἡμεῖς ἐπὶ πρέσβεις, ἐμωλώσατο μὲν τῷτον δὴθέως, ὅπως σωερεῖ ἐν σιναγωνιῇται πᾶς μισθῷ Φιλοκράτῃ, ἢ τῶν τὰ δίκαια βελομετρῶν ἡμῶν πρᾶττειν

gocia perdidisti. postea istis dictis et factis praediatus nobis et magnificus exstitisti. nam illud, antequam rempublicam omnibus claudibus affecisset, fatebatur, se fuisse scribam, et gratiam habere vobis de creditis magistratibus, et moderatum se praebebat. posteaquam autem infinita scelera designavit, supercilium erigit, ac si quis dicat, Aeschines qui scriba fuit, statim hostis est, statim male audisse se dicit, et per forum ambulat, veste ad talos usque demissa, pari cum Pythocle gradu incedens, buccas inflans, Philippi hospitum et amicorum vobis iam vnus est, qui a populo recedere volunt, et tempestatem atque insaniam receptum statum in-

terpretantur, qui non ita pridem Tholum adhuc adorabat. Libet autem vobis summam percurrere, quibus calliditatibus vos Philippus, ascitis istis nefariis adiutoribus, circumuenerit: omnino autem operae precium est, perpendere et spectare fraudem vniuersam. ab initio cum pacem expeteret, latronibus eius regnum diripientibus, clausisque mercatibus, ut nullis omnino suis bonis frui posset, misit huc qui humana ipsius verba renunciarent, Neoptolemum, Aristodemum, Ctesiphontem: ut autem nos legati venimus, statim istum conduxit, ut defenderet, et adiuuaret nefarium Philocratem, et nos qui bona fide res agere institueremus,

πείσσει. συνέγραψε ἡ Ἐπιστολή ὡς ὑμᾶς, ἡ μάλιστα ἀν' ὧστο
 τῆς εἰρήνης τυχεῖν. ἦν δὲ οὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ κατ' ὑμῶν
 εἶδ' ἔγωγε πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκίας ἀπολῇ· τῆτο ἡ δὲ ἦν δύπορον.
 σωῆκτο γὰρ αὐτῷ τὰ πρᾶγματα, ὥσπερ ἐκ τύχης, εἰς καιρὸν
 τοῖστον, ὥς ἢ μὴδὲν, ὧν ἐβέλετο εἶναι διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκῃ
 εἶναι ψεύσασθαι, Ἐπισηκῆσαι, ἔ μάρτυρας τ' αὐτῷ κακίας πάντας
 Ἑλλῶας καὶ Βαρβάρους ποιήσασθαι. εἰ μὲν γὰρ προσδέξαιτο Φω-
 κίας συμμαχοῖς, καὶ μετ' ὑμῶν τὰς ὁρκοῖς αὐτοῖς ἀποδοίη, τὰς
 πρὸς Θεβαλλῶν καὶ Θεβαίως ὁρκοῖς ἀδραβαίνειν διττὸς ἀναγκαῖον
 ἦν, ὧν τοῖς μὲν, τὴν Βοιωτίαν συνεξαίρησεν ἐμωμόκῃ, τοῖς δὲ,
 τὴν Πυλαίαν συγκαταστήσεν· εἰ ἡ μὴ προσδέχοιτο, ὥσπερ οὐ
 προσείλο, δὲκ εἶσεν ὑμᾶς παρελθεῖν αὐτὸν ἡγεῖτο, ἀλλὰ βοη-
 θήσεν εἰς Πύλας. ὅπως, εἰ μὴ παρεκράδη, ἐποίησατε ἄν. εἰ δὲ
 τῆτο γῆροιο, δὲκ ἐνεῖναι παρελθεῖν ἐλογίζετο. καὶ ταῦτα εἰ παρ'
 ἄλλων αὐτὸν εἶδε πυθέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὑπερῆχε μάρτυς ἑαυτῷ τ'
 πρᾶγμα. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐκράτησε Φωκίας ὁ Φίλιππος,
 καὶ διέφθειρε τὰς ξένους αὐτῶν, ἔ τὸν ἡγεμόνον, καὶ στρατηγοῦντα
 Ονόμαρχον, τότε τῷ ὄντων ἀνθρώπων ἀπώτων εἰδενὸς ἔτε Ἑλ-
 λῶν, ἔτε Βαρβάρων βοηθήσασθαι Φωκίῳσι, πλὴν ὑμῶν, οὐχ
 ὅπως παρελθεν, ἢ διεπράξατο ὧν ἡβλήθη π παρελθὼν, ἀλλ'

stituēremus, superaret. scripsit et epistolam
 ad vos, qua se vel in primis pacem impe-
 traturum putavit. nihilo magis tamen et-
 iam sic ei quicquam gerere magnum con-
 tra vos licebat, nisi Phocensis perdidisset:
 id vero expeditum non erat. contractae e-
 nim eius res erant tanquam fato quodam,
 hoc modo, ut aut nihil eorum quae vellet,
 posset consequi, aut necesse haberet men-
 tiri, peierare, et testis suae improbitatis
 facere omnis et Graecos et Barbaros. si e-
 nim Phocensis socios recepisset, et vobis-
 cum eis iusiurandum dedisset, Thebanis et
 Thessalis datum iusiurandum statim violare
 coactus esset, quorum se illis Boeotiam sub-

acturum, his Pylaeam redditurum iurauerat:
 sin eos non recepisset, sicut non admittebat,
 non permissurus vos sibi, ut progredere-
 tur, putabat, sed auxilia missuros ad Pylas. id-
 que, nisi decepti essetis, fecissetis. quod si
 fieret, satis videbat sibi aditum esse inter-
 chusum, neque id ei erat ex aliis cogno-
 scendum, sed ipsemet eius rei sibi testis erat.
 ut enim primum Phocensis subegerat Phi-
 lippus, et milites eorum occiderat, ac du-
 cem atque imperatorem Onomarchum, tum
 si mortalium omnium nemo neque Grae-
 cus, neque Barbarus opem tulisset Phocen-
 sibus, praeter vos, non modo non pene-
 trasset, aut ingressus eorum quae voluit
 perpe-

ἐδὲ προσελθεῖν ἐγὼς ἠδυνήθη. ἦδαι ᾧ σαφῶς, οἶμαι, τῆτο, ὅτι
 νυν, ἥνικα ἐσαΐαζε μὲν αὐτὰς τὰ Θεσσαλῶν, καὶ Φεραῶν πρῶτον
 καὶ στυγρολῶν, ἐκράϊεντο ᾧ Θηβαῖοι, ἐν μάχῃ ἡττημένοι, καὶ τρέ-
 παλον ἀπ' αὐτῶν εἰσῆλθαι, ὅσα ἐνεσι παρελθεῖν, εἰ βοηθήσῃ ὑμεῖς.
 ἐδὲ, ἂν ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεσθαι, εἰ μὴ τις τέχνη προσ-
 γρησέαι. πῶς οὐ μὴτε ψεύσομαι φανερώς, μὴτε ἔμπορκεῖν
 δόξας, πάνθ' ὅσα βέλομαι, διαπραΰνομαι; πῶς; ἔτως. εἰάν
 Ἀθηναίων πῶς ὄρω ὅτι Ἀθηναίοις ἐξαπατήσονται. ταύτης γὰρ
 ἐκ ἐτ' ἐγὼ τὴν αἰσχύνῃς κληρονομῶ. ἐνταῦθεν ὅτι μὲν παρ' ἐκείνου
 πρέσβεις πρὸς ἑαυτὸν ὑμῖν, ὅτι Φωκίας καὶ προσδέχεσθαι Φίλιππον
 συμμάχους· ἔτοιμα ὅτι ἐκδεχόμενοι, τοιαῦτα ἐδημηγόρουν, ὡς φα-
 νερώς μὲν ἐχὶ καλῶς ἔχει τῷ Φιλίππῳ προσδέξασθαι ὅτι Φω-
 κίας συμμάχους, διὰ τὰς Θηβαίους καὶ τὰς Θεσσαλούς, εἰάν δὲ
 γῆναι τῶν πραγμάτων κύριον, καὶ τὴν εἰρήνης τύχην, ἅπας ἂν στυ-
 γῶς νυν ἀξιώσαιμεν αὐτὸν, ταῦτα ποιήσῃ τότε. τί μὲν τίνω
 εἰρήνῃ, ταύταις ταῖς ἐλπίσι καὶ ταῖς ἀποδοχαῖς καὶ ταῖς ἐπαγω-
 γαῖς, ὄρω ὅτι παρ' ὑμῶν ἄνδρες Φωκίων. τί μὲν ὅτι βοήθειαν ἔδει μὲν
 ταῦτα κωλύσαι, τί μὲν εἰς τὰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τεμῆ-
 ρες ὁμόσε ἐφώρουν, ἵνα, εἰ προσδύοιτο Φίλιππον, κωλύοιτε ὑμεῖς.
 πῶς οὐ; τίς τέχνη πάλιν αὐτὴν γῆναι πρὸς ταύτης; τὰς χρε-

perpetrasset quicquam, sed nec prope acce-
 dere potuisset. satis autem illud norat, opi-
 nor, se tum, cum inter Thessalos, et se
 non optime conveniret, et Pheraei primum
 militiam detrectarent, et Thebani succu-
 buissent, praelioque victi essent, et tro-
 paeum de eis erectum, non penetrare posse,
 si vos opem ferretis: nec, si armis conaretur,
 quicquam perfecturum, nisi dolus accessisset.
 quo pacto igitur nec aperte mentiar, et sine
 periurii infamia, omnia quae volo conse-
 quar? quomodo? sic. si quos Atheniensis
 inuenero, qui Atheniensis decipiant: id
 enim probum iam meum non erit. inde fa-

ctum est, ut eius legati vobis ante dicerent,
 Phocensis a Philippo in societatem non re-
 cipi: isti autem succedere, atque ita con-
 cionati sunt; palam non sane commodum
 esse Philippo, in societatem recipere Pho-
 censis, propter Thebanos et Thessalos, sed
 si summa rerum potiretur, et pacem impe-
 traret, quae nunc eum pacisci postulemus,
 tum facturum. pacem igitur his pollicita-
 tionibus et dolis et illecebris a vobis sine
 Phocensibus impetrarunt. post, prohiben-
 dum erat, ne ad Pylas auxilia mitterentur:
 cuius rei gratia L. triremes in propinquo in
 ancoris stabant, ut si proficisceretur Philip-
 pus,

νοις ὑμῶν ἀφελῆσθαι, καὶ ἐπὶ τῇσιν ταῖς πράγμασι ἀγαγόντας
 ἀφῶν, ἵνα, μηδὲ ἂν βέλῃσθε, διωθήσεσθε ὅπως ἐλθεῖν. ἐκοιῶ ταῦθ'
 ἔτοιμα πρὸς ὑμῶν φαίνομαι. ἐγὼ δὲ, ὡς περ ἀκηκόατε ἤδη πολλά-
 κισ, ἐχὶ διωθῆναι παραπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ μισθωσάμενοι πλοῖον
 καλεκωλύθην ἐκπλεύσαι. ἀλλὰ ἔτι πεισθῆναι Φωκέας ἔδει Φι-
 λίπῳ, καὶ ἐκόντας ἑαυτοὺς ἐνδύναι, ἵνα μηδεὶς χρεόν ἐλθῇ τοῖς
 πράγμασι, μηδὲ ἐνδυτῶν ἔλθῃ ψήφισμα παρ' ὑμῶν μηδέν.
 ὅκοιῶ, ὡς μὲν ὁ Φωκεὺς σωθήσεται, ὥστε τῶν Ἀθιναίων πρέ-
 σβειων ἀπαγελθήσεται. ὡς τε ἔτι πρὸς ἐμοὶ διαπτεῖ, τέτοις πεισθῆ-
 σαι, ἑαυτὸν ἐγχειρεῖ. τὰς δὲ Ἀθιναίους αὐτὰς μεταπεμψόμεθ'
 ἡμεῖς, ἵνα πᾶντα ὅσα ἂν βέλῃσθε, νομίσθῃτε ὑπάρχειν σφίσι,
 μηδέν ἐνδυτῶν ψηφίσων. οὗτοι δὲ τὰ αὐτὰ ἀπαγελούσι παρ'
 ἡμῶν καὶ ὑποχρήσονται, ὅπως ἂν μηδὲ ἂν ὅποιον ἢ, κινήσονται. τῶν
 τὸν τρόπον καὶ τοιαύταις τέχναις, ὑπὸ τέτων τῶν κάκιστα ἀπολα-
 μῶν ἀνθρώπων, πᾶντα τὰ πράγματα ἀπώλειο. καὶ γὰρ τοὶ
 ὠρεῖσθαι, ἀντὶ μὲν τῆς Θεσπίας οἰκιστορίας ἰδεῖν, Ορχομενὸν
 καὶ Κορώνειαν ἡκέστατε ἡνδραποδιστορίας. ἀντὶ δὲ τοῦ, τὰς Θήβας
 ταπεινάς γνέσθαι, καὶ πειραθεῖσθαι τὴν ὕβριν καὶ τὸ φρόνημα
 αὐτῶν, τὰ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων Φωκέων τείχη καλεσκά-
 πειο, Θηβαῖοι δὲ ἦσαν ὁ καλασκάπτοις, ὁ διοικιδένις ὑπὸ

pus, vos prohiberetis. quid igitur? quae ite-
 rum fraus hic excogitabitur? tempora vo-
 bis eripienda erant, et negotium ita ducen-
 dum, ut subito ingrueret, ac vos, nec si
 velletis, possetis egredi, itaque istos fecisse
 constat. ego vero, ut iam saepius audistis,
 non prius abire potui: sed et naue con-
 ducta sum retentus. iam opus erat, ut et-
 iam fidem haberent Philippo Phocenses, se-
 que ultro dederent, ne res differretur, neue
 contrarium a vobis senatusconsultum ede-
 retur. proinde ab Atheniensium legatis nun-
 ciandum fuit, Phocensis conservatum iri:
 ut, tametsi aliquis mihi diffidat, illorum pro-

missis fretus, se mihi tradat. Atheniensis
 autem ipsos, accersimus nos, ut omnia quae
 volunt, sibi parata esse existimantes, nihil
 contrarium decernant. illi autem a nobis
 talia nunciabunt et promittent, ut quicquid
 tandem fiat, non commoveantur. ad hunc
 modum et talibus technis, ab istis perdi-
 tissimis hominibus omnes res sunt perditae.
 itaque statim non Thespias et Plataeas in-
 staurari vidistis, ut decebat: sed Coroneam
 et Orchomenum eversas esse audiistis. non
 Thebas depresso, nec insolentiam Theba-
 norum et ferociam cohibitam, sed Pho-
 censium, sociorum vestrorum, moenia di-
 ruta,

Αἰσχίνε πῶς λέγω· ἀντὶ τοῦ ἔ, τιμὴν Εὐβοίαν ἀντὶ Ἀμφιπόλεως ὑμῖν
 παροδοθῆναι, ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππῳ παροσ-
 καλασκαυάξῃ, ἔ Γερασῶ καὶ Μεγάρῳ ἐπιβελούων διατελεῖ·
 ἀντὶ τοῦ ἔ, τὸν Ωρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, πρὸς Δρύμιν, καὶ τὴν πρὸς
 Πηλιάκῳ χώραν, μετ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, ὃ, τέως ἦσαν Φωκεῖς
 σῶοι, ἐδὲ ποιεῖ ἐποιήσαμην· ἀντὶ τοῦ, τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ
 κατασθῆναι, καὶ τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ, ὅ μὲν ὅλῃς
 Ἀμφικλύονες φύγῃσι ἔξελήλυθον, καὶ ἀνάστατο αὐτῷ ἡ
 χώρα γέγονεν, ὅ δ' οὐδὲ πώποτε ἐν τῷ πρῶτῳ γεγονότες,
 Μακεδόνες βάρβαροι, νῦν Ἀμφικλύονες εἶναι βιάζον, ἐὰν δὲ τις
 πρὸς τῶν ἱερῶν χρημάτων μνηστῆρ, κατακρημνίξῃ, ἢ πόλις ᾗ, τιμὴν
 προμηθεύαν ἀφῆρῃ, καὶ γέγονε τὰ πράγματα πάντα, ὥσπερ
 αἰνίγμα τῇ πόλει· ὁ μὲν, ἐδὲν ἐψυχαί, ἔ πάντα ὅσα ἐβλήθη
 διαπέπρακται, ὑμεῖς δ', ἄπτε εὐξαίετε ἂν ἐλπίσθαι, τὰναντία
 τέτων ἐωράκατε γιγνώμην. καὶ, δοκεῖτε μὲν εἰρήνῃ ἄγειν, πε-
 πόνθατε δ' δεινότερα, ἢ πολεμουῦντες, ἔτοι δ' χρήματα ἔχουσιν
 ἐπὶ τέτοις, καὶ μέχει τὴν ἡμέραν ἡμέρας, δίκην ἐδεδώκασιν. Οἱ
 δ' ταῦθ' ἀπλῶς δεδωροδόκῳ, καὶ πρὸς ἔχουσιν ἀπάντων τέτων
 ἔτοι, πολλαχόθεν μὲν ἔγωγ' οἶμαι δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι,
 καὶ δέδοικα, μὴ τὸναντίον ἐβέλομαι ποιήσω, σφόδρα ἀκρεβῶς

ruta, eaque diruta a Thebanis, quorum vr-
 bem Aeschinis verba in pagos redegerunt
 scilicet. non vobis Euboea tradita est pro
 Amphipoli: sed Philippus in Euboea prae-
 fidia munit ad bellum vobis inde inferen-
 dum, et Gerasto et Megaris insidiari non
 desistit. non vobis Oropus restituitur: sed
 de Drymo, et agro ad Panactum armis di-
 micamus, quod salvis Phocensibus, nun-
 quam fecimus. non patrii ritus in templo
 Delphico observantur, non Apollini pecu-
 nia redigitur, sed germani Amphictyones
 exsulant et exterminantur, eorumque regio
 vasta iacet, qui vero ante nunquam fue-
 runt Amphictyones, barbari Macedones,

ii nunc vi Amphictyones esse volunt. quod
 si quis de sacra pecunia mentionem fece-
 rit, de saxo deiicitur, et vrbi nostrae ora-
 culi praerogativa est erepta, et totum ne-
 gocium reipublicae nostrae factum est ae-
 nigmatis instar. ille et nihil mentitus est,
 et quae voluit confecit omnia vos, cum ea
 quibus optari meliora nequeant, speraueri-
 tis, eorum contraria fieri vidistis, et, cum
 in pace vivere videamini, acerbiora per-
 pessi estis, quam si bellum gereretis, isti
 pecuniam habent, et in hunc usque diem
 poenas non dederunt. Haec autem omnino
 confecta esse largitionibus, et precium eo-
 rum omnium habere istos: iamdudum vo-
 bis

δεικνύει πειρώμενος διοχλῶ πάλαι τῆτο αὐτὰς ὑμᾶς εἰδό-
 τας ὅμως δι' ἑν ἢ τὸδε ἀχέσαι. ἔστιν ὄντινα ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες
 δικασαί, τῶν πρέσβων, ὧν ἐπεμψε Φίλιππος, χαλκῶν σήσαι
 αὖ ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' αὖ ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ ἄλλω
 πινὰ δωρεάν, αἷς πμᾶτε οὗτοι διεργέτας; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.
 διὰ τί; ἔτε γὰρ ὑμεῖς γε ἀχάριστοί ἐστε, ἔτε ἀδικοὶ ἄνθρωποι, ἔτε
 κακοί· ἀλλ' ὅτι πάνθ' ὑπερὶ Φιλίππου καὶ ἐδολίῃν ὑπερὶ ὑμῶν
 ἐπραξαν, εἰποῖτε αὖ ἐν ἀληθείᾳ καὶ δίκαια. εἴτα οἶσθε ὑμεῖς μὲν
 ἔτω γινώσκον, τὸν δὲ Φίλιππον ἔχ' ἔτως; ἀλλὰ τέτοις δίδοναι
 τοσαύτας καὶ πλεοναύτας δωρεάς, διότι ὑμῶν δικαίως καὶ
 καλῶς ἐπρέσβυσαν; οὐκ ἐπὶ ταῦτα. τὸν γὰρ Ηγήσιππον ὀρεῖτε,
 καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ,
 ἀλλὰ Ξενοκλείδῳ τέττονι τὸν ποιητὴν ὀξεκέρυξεν, ὅτι αὐτοὺς
 ὑπεδέξατο, πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπερὶ ὑμῶν λέγουσι
 δικαίως ὅσα αὖ φρονῶσι, τέττονι τὸν τρόπον προσφέρει. τοῖς δὲ
 πεπρακόσιν ἑαυτὰς, ὡς τέτοις. ταῦτ' ἐν μαρτύρων; ταῦτ' οὖν
 ἐλέγχων τινῶν ἐτι δεῖται μειζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσειαί τις ὑμῶν;
 Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι προσελθὼν πρὸς τὸ δικασθεῖν πρῶτον
 καινότατον πρῶτον· Χάρημι καὶ κατηγορεῖν παρεσχυάδης, καὶ διὰ
 τέττε' ἑνὶ τρόπῳ, καὶ διὰ τέτων τῶν λόγων, ὁξυπαθήσειν ὑμᾶς ἐλ-

bis multifariam declaratum esse arbitror, et vereor, ne contra quam volo faciam, et dum id accurate conor ostendere, vobis molestus sim, rei iamdudum gnaris, sed tamen et hoc audite. estne legatorum aliquis, quos Philippus huc miserit, cui vos aeream in foro statuam decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo daretis? aut aliquod aliud praemium, quo benemeritos honoratis? equidem non opinor. cur? neque enim vos ingrati estis, neque homines iniurii, neque mali: sed eo vos facturos negaretis (idque vere et recte) quod pro Philippo omnia, pro vobis nihil prorsus egissent, cum vos igitur ita sentiat,

putatis aliter Philippum esse animatum, atque istis tot et tanta largiri munera propterea, quod pro vobis legationem recte et vere obierint? fieri non potest. Hegesippum enim, et collegatos eius videtis ut acceperit. cetera taceo. sed Xenoclidem poetam egit in exilium, quod eos, cuius suos, hospitio exceperat. sic cum illis agit qui vere et ex animo causam vestram agunt. qui vero se ipsos vendiderunt, eos tractat, ut istos. haec igitur testes, haec aliqua maiora argumenta requirunt? haec quisquam vobis extorquebit? Dudum autem ante curiam quidam venit, et mihi rem dixit omnium absurdissimam: instituisse eum Charetem accusare,

πίζειν. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὴ πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης, δὲρεθή-
 σε) πρὸς καὶ δυνάμει, ὅσον ἐπὶ ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν,
 διὰ τὸ ὅτι ἐπὶ χεῖμασι λυμαινομένοις τοῖς πράγμασι, πολλῶν
 ὑπερών, οὐ πάντῃ διαχρύβιζομαι, ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι·
 ἔγωγε γὰρ, πάντα τὰληθῆ λέξεν ὡς αὐτὸς τέλει καὶ ἔγω τοίνυν
 κομιδῇ γέλωτος ἐπὶ κατηγορεῖν ἐκείνῳ τέλει. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνῳ ἔδε-
 νος αἰτιώματι τῷ ἐν τῷ πολέμῳ πρᾶχθέντων τέτων γὰρ εἰσιν
 ὁ στρατηγὸς ὑποδύναται· ἔδ' ἔπεισάσατο τὴν πόλιν εἰρήνῃ. ἀλλ'
 ἄρχει τέττα πάντα ἀφίημι. τί οὐκ ἔγωγε, καὶ πόθεν ἀρχομαι κατη-
 γορεῖν; ἔ, ποιημένης τῆς πόλεως εἰρήνῃ, Φιλοκράτῃ συνεπέειν,
 ἀλλὰ μὴ τίς τὰ βέλτερά γραφῆσι καὶ ἔ, δῶρα εἰληφέναι τοῦ,
 μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ὑστέρας πρεσβείας ὅτι χεῖροις κατατεῖψαι,
 καὶ μηδὲν ὧν προσιδάξει ὑμῖς, ποιῆσαι ἔ, φενακίσει τὴν πόλιν,
 καὶ ὡς ἀσκήσονται ἐλπίδας, ὥς ὅσα βεβλόμεθα ἡμεῖς, Φίλιππον
 πράξει, πάντα ἀπολωλέκεναι ἔ, μετὰ ταῦτα ἑτέρων προλεγόντων
 φυλάττειν τὸν πρᾶντα ἡδίκηκότα, τοῦτον ἐκείνῳ συνηγορεῖν.
 ταῦτα κατηγορῶ. ταῦτα μέμνησθε. ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνῃ καὶ ἴσῃ,
 καὶ μηδὲν πεπρακότες ἀνθρώποις μηδὲ ψευδαμύτοις ὑπερῶν, καὶ
 ἐπὶ νόμῳ, καὶ σεφικῶν ἐκείλους. στρατηγὸς δὲ εἴς τις ἡδίκηκεν ὑμᾶς,
 ἔχει κοινωνεῖν ταῖς νῦν δυνάμει. ποιεῖ γὰρ στρατηγὸς Ἄλυν, τίς ὃ

eusare, atque eo modo et iis verbis decipi
 posse vos sperare. ego vero, si accusetur
 Chares, inuentum in eum fideliter et bene-
 vole modis omnibus pro vobis egisse, quic-
 quid in ipso fuerit: propter eos autem, qui
 suis corruptelis negocia perderent, tanto
 fuisse inferiorem, non magnopere contendo.
 sed nimium isti largiar. esto, vere Aeschin-
 es de eo dicat omnia: etiam sic tamen
 admodum ridiculum erit, eum ab isto ac-
 cusari. ego enim nihil quod in bello com-
 missum est, Aeschini imputo (id enim a
 ducibus requirendum est) neque pacem fa-
 ctam a republica: sed hactenus condono
 omnia. quid igitur dico? unde accusare in-
 cipio? quod, dum pacem respublica face-

ret, Philocrati suffragatus est, non iis qui
 suadebant optima: quod munera accepit:
 quod deinde in posteriore legatione tempora
 consumpsit, et nihil eorum quae vos man-
 daueratis, fecit, quod fucum fecit repu-
 blicae. et excitata spe, quae vellemus nos,
 Philippum esse facturum, omnia perdidit,
 quod postea, cum alii praemonerent, ca-
 vendum esse eum, qui vos tot iniuriis affe-
 cisset, ipse defendit. haec accuso, haec me-
 mineritis. nam iustam pacem et aequam,
 homines item incorruptae fidei, et post nihil
 mentitos, etiam laudassem, et corona do-
 nari iussissem. si quis autem vos dux affecit
 iniuriis, id ad hanc reddendae rationis cau-
 sam nihil attinet. quis enim dux Alun,
 quia

Φωκέας ἀπολώλεκε; τίς ὃ Δορίσκον; τίς ὃ Κερσοβλέπην; τίς ὃ ἱερὸν ὄρεα; τίς δὲ Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν ἄλλοι τῇ Ἀττικῇς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ Κορώνειαν, τίς Ορχομενόν, τίς Εὐβοίαν ἀλλοτεῖαν; τίς Μέγαρα πρῶτον ὀλίγη; τίς Θεβαίους ἰσχυροὺς; τῶν γὰρ εἰδέν, τσούτων ἔτι πηλικούτων ὄντων, διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, οὐδὲ ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν, παιδείαν ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος, ἀλλὰ διὰ τούτοις ἀπώλετο, καὶ τὴν τούτων δωρεδοκίαν. ἀντὶ τούτων ταῦτα μὴ φάσθαι, πλὴν δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγει, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθαι· οὐ στρατηγὸς δικαίωμα. καὶ περὶ τῶν κείνων. μὴ λέγε εἰ τις αἰπὸς ἐστὶ καὶ ἄλλος ἢ τῷ Φωκέων ὀλέθρου, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ σωαίπῃ εἶς δείξον. τί οὖν, εἴπε Δημοσθένης ἡδίκη, καὶ λέγεις, ἀλλ' ἔχ' ὅτε τὰς δυνάμεις εἶδεν, κατηγόρει; δι' αὐτὸ γὰρ εἶ τῷτο ἀπώλεται δικαίωμα. μὴ λέγε, ὡς καλὸν εἰρήνην, μηδὲ συμφέρον· εἰδὲς γὰρ αἰπῶταί σε ἢ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰρήνην· ἀλλ' ὡς ἔχ' αἰχρὰ, καὶ ἐπὶ οὐδὲν, καὶ πολλὰ ὑπερὶν ὀξυπαθήμεθα, καὶ πάντα ἀπώλετο, ταῦτα λέγε. τῶν γὰρ ἀπώλετων ἡμῖν αἰπὸς σὺ δέδειξαι. καὶ πῶς δὴ μέχρι καὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονηκότα ἐπαυεῖς; ἀντὶ οὗτω φυλάτῃτε αὐτὸν, οὐχ ἔξει τί λέγειν, ἀλλὰ τίνα ἄλλως ὄντα ἑαυτὰ ἐπαυεῖ τὴν φωνήν, καὶ πεφωνασκηκῶς ἔσται.

quis Phocensis perdidit? quis Doriscum? quis Cersobleptem? quis sacrum montem? quis Pylas? quis effecit, ut per socios et amicos usque ad Atticam Philippo esset iter? quis Coroneam, quis Orchomenum, quis Euboeam alienavit? quis Megara paulo ante? quis Thebanos firmavit? quae quamquam tot tantaque sunt, nihil tamen eorum, culpa ducum perit, neque vestro consensu concessum in pace, Philippus tenet: sed ea per istos perierunt, eorumque corruptelas, quod si haec fugerit, et errarit, et quiduis potius dixerit, sic ei occurrere. non de duce iudicium facimus: non horum criminum reus es, ne dic, etiam alium quempiam praeuisse causam Phocensium excidio: sed

VOL. II.

te infontem esse ostendito. quid igitur, si quid deliquit Demosthenes, nunc narras, et non, cum rationem redderet, accusabas? nam propter hoc ipsum dignus es exitio. ne dic, quam res bona sit pax atque utilis, nemo enim pacis a republica factae auctorem te esse dicit: sed, non turpiter et flagitiose, post multis in rebus nos esse deceptos, non omnia periisse, id dicito. horum enim omnium te esse auctorem, id nobis est ostensum. cur vero hactenus eum qui talia designavit, laudas? si sic ab eo caueritis, nihil habebit, quod respondeat: sed frustra vocem hic acuet, et declamabit. sed fortassis et de voce necessario dicendum est. nam ea quoque magnopere fretus esse fertur,

G g

καίτοι καὶ ὡς τὸ Φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη πάνυ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αὐτὸν ἀκέρως, ὡς καθυποκρινόμενον ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἀν ποιῆσαι, εἰ, ὅτε μὲν τὰ Θυέσου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζεσθε, ὀξεβάλλετε αὐτὸν, καὶ ὀξεσυνείητε ἐκ τῶν θεάτρων, καὶ μόνον ἐ καλεῖσθε ἔτως, ὥς τε τελουμένων, τοῦ τετραγωνισεῖν ἀποσῆναι· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τὸ σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῖς μεγίστοις τὸ πόλεως πρᾶγμασι μυρία εἰργασαι κακὰ, τίτωκαὺτα ὡς καλὸν φθεγγομένην προσέχοιτε. μηδαμῶς. μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθητε, ἀλλὰ λογίζεσθε, ὅτι δὲ, κήρυκα μὲν ἀν δοκιμάζητε, εἰ δὲ φωνῶ, σκοπεῖν πρεσβυτήν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιουμῶτά τι πράττειν, δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἴσον. ὥσπερ ἐγὼ Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα, οὐδὲ δὲ αἰχμαλώτοις θαυμάσας ἔσωσα, οὐδὲν δὲ ὑπερελάμην· οὐδ' οὐδὲ ἐκείνη μὲν περὶ κυλινδεῖτο, ἔτι τὰς παιᾶνας ἤδεν, ὑμῶν δὲ ὑπερεώρα. ἔτι τοίνυν, ὅταν μὲν ἴδῃτε δεινότητα, ἢ δὲ φωνίαν, ἢ τί τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χρεῖσθαι καὶ φιλοτίμῃ γεγνημένον ἀνθρώπου, συγχαίρειν καὶ σπασκεῖν ἀπάντας δεῖ· κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις τοῦτο τὸ ἀγαθὸν γίνεται· ὅταν δὲ ἐπὶ δωρεδότη, ἔτι πονηροῦ, καὶ πονητοῦς ἡθιῶνος λήμματος, ἀποκλείειν,

fertur, ut actionis vehementia vos debellaturus. facturi autem estis, mea quidem opinione, omnium ineptissime, si quem Thyestis et Troiani belli mala repraesentantem eiecistis, et exhibilastis e theatris, et tantum non lapidibus obruistis, usque adeo donec a tertiarum actione partium dimouistis: eum, postquam non in scena, sed in republica et maximis negociis ciuitatis infinita scelera perpetravit, tum demum ut belle sonantem attente audietis. minime vero. absit a vobis ea stultitia: cum praeco approbandus est, id spectandum esse ducite, an sit vocalis. legatum autem et reipublicae

gubernatorem, cum virum esse bonum tum magnum pro vobis et aequum erga vos animum habere oportet. sicut ego Philip-pum non sum admiratus, sed captiuos admiratus seruavi, neque diffimulaui quicquam. iste vero et ante illum procidebat, et paeanas cantabat, et vos despiciebat. ad haec, siue eloquentia, siue claritate vocis, siue alio quopiam commodo bonum virum et vestri studiosum praeditum videritis, congratulari omnes et excolere debetis (id enim bonum vobis omnibus fit commune) sin hominem corruptum et improbum, quique omni lucello vincitur: excludere, et acerbè atque

καὶ πικρῶς, καὶ ἐνδυτίως ἀκείν, ὡς πονηρία δυνάμεως δόξαν
 διεραμμένη παρ' ὑμῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. ὁρᾶτε δ' ἀφ' ὧν ὅδ' ἔστι
 διδοκιμῆ, πηλίκᾳ τῇ πόλει περὶ ἐξήκε προέγμματα. αἱ μὲν τοί-
 νυν ἄλλαι δυνάμεις, ὁππικῶς εἰσιν αὐτάρεκας· ἡ δὲ τοῦ λέγειν,
 ἂν τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκρόντων ἀνίσῃ, διακόπεται. ἔτῳς οὖν
 ἀκρότε τέτου, ὡς πονηροῦ, καὶ δωροδόκου, καὶ ἐδοκίμου ἐργουῖτο
 ἀληθές. ὅτι δ' ἐ μόνον καὶ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ αὐτὸν
 τὸν Φίλιππον προέγμματα, πονταχοῦ συμφέρει τέτονι ἐαλω-
 κέναι, θεάσαδε. εἴτε γὰρ ἤξει ποτὲ εἰς ἀνάγκην τῶν δικαίων τι
 ποιεῖν τῇ πόλει, τὸν τρόπον μεταθήσεται· νυνὲ μὲν γὰρ περὶ-
 ρηται, τὰς πολλὰς ἐξαπατῶν, ὀλίγοις θεραπεύειν, ἂν δὲ τέτῳς
 ἀπολωλὸτας πύθη, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ πόντων κυρίοις, τὰ
 λοιπὰ ποιεῖν βελησέσθαι· εἴτ' ἐπὶ τ' αὐτῆς, ἥσπερ νυν, ἐξουσίας καὶ
 ἀσελγείας μῦρε, τοὺς ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσοντας δυνηκότες
 ἐκ τ' πόλεως ἔσεσθε, ἂν τέτοις ἀνέλῃτε. εἰ γὰρ οἰόμενοι δίκην
 ὑφείξιν, τοιαῦτα ἐπραξαν, τύτοις, εἰ τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς
 ἀφεθῇ, τί οἶεσθε ποιήσιν; ποῖον Εὐθυκράτην; ποῖον Λαθέ-
 νην; τίν' ἔχ' ὑπερβαλεῖσθε περὶ δότιν; τίνα δ' ἐ πόντων τῶν
 ἄλλων χείρῳ πολίτην ὑπάρξιν; ὁρῶντα τοῖς μὲν ἅπαντα
 πεπρακόσι, χρήματα, δόξαν, ἀφορμὴν, τὴν Φιλίππου ξενίαν

atque hostiliter aduersari. improbitas enim facultatis apud vos adepta opinionem, reipublicae perniciofa est. videte quibus laudibus iste floret, eae laudes in quae negocia rempublicam coniecerint? ac ceterae quidem facultates suis ipsae viribus nituntur: sed eloquentia, si auditorum studiis destituitur, intercidit. sic igitur audite istum, ut improbum, ut corruptum, ut nihil veri dicturum. iam non propter cetera duntaxat negocia, sed propter illa ipsa etiam, quae cum Philippo vobis sunt, omnino esse utile ut condemnetur, spectate. siue enim aliquando in necessitatem veniet praestandi

aliquid reipublicae quod debet, mutabit ingenium (nunc enim instituit populum decipere, et paucos colere, at si eos perisse audierit, populo et vobis, penes quos summa rerum est, cetera praestare volet) sin eandem, qua nunc utitur, licentiam et petulantiam retinebit, eos e ciuitate, qui ad nutum illi parati essent, sustuleritis, si istos sustuleritis. si enim, cum putarent se poenas daturos, talia commiserunt, eos, sublato vestri metu, quid facturos putatis? quem Euthycratem? quem Lasthenem? quem proditore non superaturos? quem reliquorum ciuium non deteriore fore? qui vi-
 deat

πείθοιεν τοῖς δὲ δικαίους τε παρέχουσιν ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς ἀπολαύσει χρήματα, πράγματα, ἀπεχθείας, φθόρους πείθοντα παρ' ἐνίων; μηδαμῶς. ἔτε γὰρ πρὸς δόξαν, ἔτε πρὸς δυνάμειαν, ἔτε πρὸς ἀσφάλειαν, ἔτε πρὸς ἄλλο ἕδ' ἐν ὑμῖν συμφέρει, τῷτον ἀφῆναι· ἀλλὰ τιμωρησαμένους πείθειν πᾶσι καὶ τοῖς πολίταις, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν.

deat iis qui vendiderunt omnia, pecuniam, auctoritatem, opes, Philippi hospitium supplicare? iis autem qui se bonos viros prae-buerunt, et insuper etiam sumptus fecerunt, molestias, inimicitias, invidiam supplicare apud nonnullos? absit hoc, absit: ne-

que enim ad gloriam, neque ad pietatem, neque ad securitatem neque ad ullam denique rem aliam vobis prodest, istum ut absoluatis: sed ut eum in exemplum omnium et civium et aliorum Graecorum puniatis.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Λ Ο Γ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Αθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπέσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφώνος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἐπέμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν πρότεραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀποληψομένην τὰς ὀρκάς. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὥς ἔν ἐπα-
νήκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τὰς ὀρκάς, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲ οὖν Τίμαρχον πρὸ τῆς τῆς παρα-
πρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης ἐταιρήσεως, ἠτίμωσε· πρὸς δὲ Δημο-
σθένην ἀπολογεῖται. ἐνιοὶ μὲν ἔν φασι γεγραφέναι μὲν τὰς λόγους ἀμφοτέρους, ἔ-
μὲν τοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνεύκειναι τὸν Αἰσχίνην τριά-
κοντα ψήφοις αἰλῶναι, ὅμως μὲν τοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλῃ αὐτῷ τῷ δημαγωγῷ
συναγωνισαμένῃ, ἔμὲν τοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτῷ τὸ Φιλίππιζεῖν,

GESTO bello cum Philippo, Aristodemus tandem, Neoptolemus et Ctesipho, auctores fuerunt Atheniensibus, pacis cum eo faciendae. itaque bis legatos miserunt, principio propter pacem, deinde ad exigendum iusiurandum. inter quos utroque tempore Demosthenes et Aeschines fuerunt. ut igitur ex posteriore legatione ad iusiurandum exigendum missa reuersi fuerunt, Aeschinem Demosthenes et Timarchus perperam obitae legationis accusarunt. ac Timarchum qui-

dem, antequam in iudicium veniret ea causa, Aeschines prostitutae pudicitiae conuictum, in ordinem coegit: contra Demosthenem autem se defendit. sunt qui dicant, utrumque has orationes scripsisse, sed non habuisse: sunt qui etiam habitas esse affirmant, et Aeschinem xxx duntaxat calculorum praesidio euasisse, atque absolutum esse Eubuli opera, viri in republica magnae auctoritatis, non tamen ab omnibus liberatum ea suspicione, quasi cum Philippo faceret, ut et ipse
in

ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου. Ἐν μὲν ἐν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ καὶ ἀρχὴν εἰς εὐνοίαν παρακαλεῖ τὰς δικαστὰς, τὸν ἀντιδίκον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τὴν κινδύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῶντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστῆται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότες ὅτι ψεῦδος ἐστὶ. καὶ τὸτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως εἰς εὐνοίαν ἑαυτοῦ, καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

in exordio innuit, et Demosthenes in oratione de Corona. In primi exordii initio benevolentiam captat iudicum, aduersario et accusatione criminanda, et magnitudine periculi ac falsitate calumniae conquerenda. in altera sententia, partem quandam accusationis perstringit, et ma-

gna grauitate confirmat, eam ipsa etiam iudicum conscientia esse falsam. quod et ipsum ad criminationem aduersarii pertinet. referuntur et cetera deinceps, tum ad benevolentiam ipsi comparandam, tum ad odium aduersario conflandum.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐβελῆσαι μετ' ὀνοίας ἀκῆσαι με λέγοντες, ὑπολογιζομένοις τό, τε μέγεθος τῆς κινδυνῆς, ἔτι τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς αἷς ἀπολογησασθαι με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγοροῦ, καὶ τὴν ὁμολογίαν ὅς ἐτόλμησε παρὰ κελύσαντες πρὸς ἄνδρας, ὁμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκῆσαι, τὴν δὲ κινδυνεύοντα φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, καὶ δι' ὀργὴν ἐδείξας γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεσθαι, οὐδὲ γὰρ τὰληθῆ λέγοντες, κωλύσαι λόγῳ τυχεῖν τὸν φεύγοντα, καὶ γὰρ πρῶτον κατηγορεῖα ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκῆσαι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχῶν, ἀδυνατήσῃ τὰς παρεξηγημένας αἰτίας ἀπολύσαντες. ἀλλ', οἶμαι, Δημοσθένους καὶ χαίρει δικαίοις λόγοις, καὶ δὲ ἔγωγε παρὰ

O RO vos, Athenienses, ut me dicentem benevole audire velitis, considerata et periculi magnitudine, et multitudine criminum, quae refutanda mihi sunt, et accusatoris artibus, insidiis atque crudelitate: qui non dubitarit eos viros exhortari, qui sacramento adacti sunt se aequis animis vtrunque aduersarium audituros, ut rei ne vocem quidem tolerant. idque dixit, non per

iracundiam (nemo enim mentiens iis irascitur, qui iniquo crimine petuntur, et qui vera dicunt, ii dicendae causae potestatem non adimunt reo, neque enim accusatio prius apud auditores valet, quam reus defensionis facultate concessa, obiecta crimina refellere non potuerit) sed illud in causa est, quod Demosthenes veris orationibus non delectatur, neque ita se parauit, sed vestram

σκόδασαι, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐγκαλέσαός βεβλή), καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθουθ' ὦν πρὸς τὴν ὑπόψιν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις οὐ δικασαῖς προσηπτόμενον ὀργίζεσθαι, αὐτὸν γὰρ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφυσᾶναι. Ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῷ Δημοσθένει ἀκρόνῃ κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' ἔτι, ὥς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μάλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡδῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τις ὑμῶν ἀγνοήσῃ σί με, ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβλημένοις καὶ κακοήθεσι τέτοις ἀνιθέτοις. ἐξέστη δ' ἐμαυτῷ, ὅτι τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παρρησίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν ἐτὸ γῆϑ' Ολυνθίαν κατηγόρη μὲν. ἥσθην γὰρ, ὅτι αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ οὐκ αὐτῆς ἐξεβάλετε, ἐτὸν σεσωφρονημῶν ὅτι τὰ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν ἐν ἐπαυρῇ ἐ διαφερόντως ἀγαπᾷ, ὅτι τὰ βίῳ μάλλον τῶ τῶν κεινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς πόρᾳ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ὑποσαίλω τ' πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γὰρ τις ἢ τῶν ἐξώθεν περὶ ἐμευκρότων πέπειται· σχεδὸν δ' ὅσοι πλείοι τῶν πολιτῶν πάρεσιν ἢ τῶν διαζόντων ὑμῶν, ὥς ἐγὼ τοιούτῳ τι διαπέπραγμα, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω.

stram iracundiam inflammare voluit, neque acceptorum munerum accusavit, homo ad eam suspicionem inferendam ineptus, nam qui iudices hortatur, ut largitionum corruptelis irascantur, eum oportet ipsum ab eiusmodi factis plurimum abhorreere. Sic autem accidit, Athenienses, ut audita Demosthenis accusatione, neque unquam sic ut hoc die pertimuerim, nec magis indignatus sum quam nunc, neque etiam pari laetitia exultarim, timui enim, idque nunc etiam me turbat, ne qui vestrum me ignorent, deliniti insidiosis istis et maliciosis contrapofitis. et extra me ipsum raptus sum, crimenque graviter tuli, cum me contumeliae

et proteruitatis in mulierem ingenuam et genere Olynthiam admissae accusaret. delectatus autem sum, cum eum id crimen tractantem eiecistis, quo facto, vitae modestae gratiam mihi perfolutam esse existimo. vos igitur laudo, et singulari amore prosequor, qui vitae reorum magis credatis, quam criminationibus inimicorum, ipse tamen hac defensione non cedam. nam siue foris circumstantis coronae (fere autem maxima pars civium adest) siue vestrum qui pro tribunali sedetis cuiquam persuasum est, me tale aliquid commisisse non tantum in hominem ingenuum, sed vel in quemlibet, reliquum vitae mihi tempus acerbum

καὶ μὴ, περὶ τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν ἔσαν
 ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, καὶ τὰλλα
 πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, θανάτῳ τιμῶμαι. Παράδοξόν
 δέ μοι κακῆν ὁ λόγος ἐφαίνεται, καὶ δεινὸς ἀδικῶν, ὅθ' ὑμᾶς ἐπη-
 ρώτα, εἰ οἷόν τ' εἴην ὅτι αὐτῇ πόλει Φιλοκράτης μὲν θάνατον
 καταψηφίσασθαι, ὅτι κατὰ γὰρ ἀδικῶν ἑαυτὸν τὴν κρίσιν ἔχ' ὑπέ-
 μαιnen, ἐμὲ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τάττω δικαίως ἂν ὑπο-
 λαμβάνω μάλιστα σωθῆσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ κατὰ γὰρ ἑαυτοῦ, καὶ μὴ
 παρὰ τὸν, ἀδικῶν, ὁ δὲ ἀπογνῶν, ἐπὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πο-
 λίταις πρὸς ἀδικῶν. Περὶ δ' ἄλλης καλῆς δόξης δέομαι
 ὑμῶν, ὡς ἄνδρες, εἴαν τι πρὸς ἀδικῶν, καὶ μὴ μνηστῆρ' ἐπερωτᾶν με, καὶ
 δηλῶν, ὅτι εἴαν ποθὴτέ με ἀκούσαι, μηδὲν περὶ κατεγνωκότις ὡς
 ἀδικῶν, ἀλλ' ἴση τῇ εὐνοίᾳ ἀκούειν. Ἀπορῶ δ' ὅπόθεν καὶ πρῶτον
 ἀρχάσθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε δ' ὅτι, εἰ ὑμῖν
 εἰκός τι περὶ γὰρ πᾶσιν δόξα εἴμι μὲν καὶ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ
 καὶ περὶ τῆς σῶματός τ' ὅτι κατηγορίας τὴν πλείων πεπονήται
 Φιλοκράτης, καὶ Φρυώνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρόσθεν, καὶ Φι-
 λίππου, καὶ τῆς αἰγλήνης, καὶ τῶν Εὐβέλου πολιτῶν. ἐν ἅπασιν
 δὲ τέτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κη-
 δεμὸν τῆς πόλεως Δημοκλέους, ὅς δ' ἄλλοι περὶ δόξαι. διατε-

cerbum puto. quod nisi in defensionis pro-
 gressu, et crimen illud esse falsum demon-
 straro, et qui id afferre ausus fuit, nefa-
 rium calumniatorem, et si cetera omni cri-
 mine vacaro, mori non recuso. Admirabilis
 illa etiam mihi visa est oratio, et supra mo-
 dum iniusta, cum vos percontaretur, num
 fieri posset, ut in eadem ciuitate Philocrates
 capitis condemnaretur, quod facinorum con-
 scientia perterritus, iudicio se non stitisset:
 ego vero absoluerer. ego vero ob idipsum
 maxime conseruandum esse me arbitror.
 nam si is qui ipse sese condemnauit, atque
 e medio excessit, peccat, is nimirum qui
 sese absoluit, et corpus suum legibus et ci-
 VOL. II.

vibus tradit, non peccat. De reliqua accu-
 satione vos oro, Athenienses, si quid prae-
 termisero, et silentio praeteriero, ut me sci-
 scitemini, et significetis, quid ex me audire
 velitis, neque sine praedicio ullius delicti,
 sed pari beneuolentia audiat. dubito autem
 unde mihi primum sit ordiendum, ob accu-
 sationis confusionem. cuius dubitationis an
 causam habeam, sic considerate. ego nunc
 in capitis discrimen sum adductus: accu-
 sationis autem maxima pars consumpta est
 criminando Philocrate, Phrynone, et reli-
 quis legatis, Philippo item, et pace, et Eu-
 buli actis. atque his omnibus ego sum in-
 fertus. solum autem in tota oratione de rep.
 H b solli-

τέλεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, ἢ λοιδορίας ψευδῆς ὅτι ἐμοὶ μό-
 ῖον λοιδορεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δὲ ἔτως ἀπμάζει,
 πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπως τύχη, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμισ-
 κλῆ κείνων, οἱ πλείστον τῷ Ἑλλήνων δόξῃ δῖνεσκον, ἀνηγκένοι
 μὲν αἰπᾶται με τὰς ἐν Φωκῶσι πόλεις, ἀπηνόλεωκέναι δὲ
 ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον, ἐπεβλήκέναι δὲ καὶ τὴν δὲ
 Κερσοβλέπῳ, ἀνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ πόλει, ἐνεχείρησε
 δὲ ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ ἡγεμονίῳ τῆς Σικελίας τυραννῶ, καὶ
 μὲν παρὰ τὴν κραυγὴν πολλῆς παρεκελεύσατο ὑμῖν τὸ θνητόν
 φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνὶ πύλῳ τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο.
 ἔτω δὲ αἶψα τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθόνησέ με ταῖς διαβολαῖς,
 τὰς αἰτίας ἀναλθεῖς πᾶν πεπραγμένον καὶ τῶν ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ
 τῶν ὅπλοις τοῖς Φιλίππῳ. Πρὸς δὲ τοσαύτῳ τόλμῃ καὶ τερα-
 τείᾳ ἀνδράπευε, χαλεπὸν ἔστι διαμνημονεύσαι τὰ λεχθέντα καθ'
 ἕκαστα, καὶ λέγειν μὲν κινδυνὸς πρὸς ἀπεροδοκίαν διαβολὰς. ἢ
 δὲ οἶμαι σαφεσάτεες μοι ὅτι λόγοις ἔσεσθαι, καὶ γνωίμεν ὑμῖν
 ἔστι δικαίως, ἐπιδύθεν ἀρξομαι, ἀπὸ πᾶν πρὸς τὴν εἰρήνης λόγων, καὶ
 τῆς αἰρέσεως τῆς πρεσβείας. ἔτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ
 διμυήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε. ἀπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς
 οἶμαι τῷτο γὰρ αὐτὸ μνημονεύειν, ὅτι ④ πρέσβεις ④ τῶν Εὐ-

sollicitum esse apparet Demosthenem: ce-
 teri omnes sunt proditores. nunquam enim
 nos probris afficere destitit, et falsa male-
 dicta iacere, non in me duntaxat, sed et-
 iam in ceteros. quem vero sic deprimat,
 rursus mutata sententia, quasi Alcibiadem
 aut Themistoclem accusaret, quorum sum-
 ma fuit inter Graecos auctoritas, crimina-
 tur, ut qui et Phocensis ciuitates euerterim,
 et Thraciae locum a vobis alienarim, et Cer-
 sobleptem etiam regno eiecero, virum ami-
 cum et foederatum ciuitatis: quin et Diony-
 sio Siciliae tyranno me comparare instituit,
 et bellua vos magna foueritate et clamore

multo est hortata, ut vobis caueretis, et Si-
 culae sacrificulae somnium recitauit. cum
 autem rem tantopere exaggerasset, inuidit
 meis criminationibus, et causam rerum ge-
 starum ascripsit non meis verbis, sed Philippi
 armis. Contra igitur tantam audaciam et
 praestigias hominis, difficile est vel memi-
 nisse singula, et cum periculo dicere contra
 inexpectatas calumnias. sed tamen qua ra-
 tione meam orationem dilucidissimam, vo-
 bisque notam et aequam fore arbitror, inde
 auspicabor: videlicet ab oratione de pace
 et delectu legationis. sic enim ego maxime
 et meminero, et dicere potero, et vos rem
 cogno

βοίων, ἐπειδὴ πρὶ τ' αὐτὰς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτὰς καλύσειν ὑμῶν ἀπαγγέλλαι, ὅτι βέλε' διαλύσας αὐτὰς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. καὶ πολλὰ δὲ ὑστερον χρόνῳ, Φρυγῶν ὁ Ραμενσιὸς ἐάλω ὑπὸ ληστῶν, ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ολυμπιαῖς, ὡς αὐτὸς ἠπᾶτο. ἐπειδὴ δὲ ἐπιδυῆλθε δούρῳ λυτρωθεὶς, εἶδετο ὑμῶν πρεσβυτὴν αὐτὰς αὐτὰς αὐτὰς Φίλιππον ἐλέσθ' ἡν, εἶπας δυνάμει, ἀπαλλάξαι τὰ λύτρω. πεποιθέντες δὲ ὑμεῖς προτείλει αὐτὰς Κτησιφῶν πρεσβυτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐπιδυῆκε δέυρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε αὐτὰς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμψθη, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι αὐτὰς ὑμᾶς, βέλε' ὅτι καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι ἔστω πόλεμος. εἰπόντ' ὅτι ταῦτα ἔστω Κτησιφῶν, καὶ πολλὰ πῖνα ἔξαγγέλλοντο αὐτὰς ταῖς φιλοκυρῶν, καὶ τὸ δῆμον σφόδρα ἀποδεξαμένη, καὶ τὸν Κτησιφῶν ἐπαινέσασθαι, δυνάμει δὲ ἔδειξεν, ἐνταῦθα ἡδὴ δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνέσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἔξ- εἶναι δέυρ' Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. αὐτὴν μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τῶν ἐκωλύει ὑπὸ πινῶν, οἷς ἦν τοῦτ' ἔπιμελές, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εἶδειξεν. γράφοντ' ὅτι ἔτοι πα- ρανόμων τὸ ψήφισμα, Λυκίον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐγχευάμενοι,

cognoscetis. vos omnis illud ipsum memi-
nisse arbitror, legatos Euboeensium, cum
de pace a sese cum populo facienda egissent,
dixisse, etiam Philippum nunciari iussisse
vobis, se velle transigere vobiscum, et pa-
cem agere. non multo autem post, Phry-
nonem Rhamnusium a praedonibus esse ca-
ptum in Olympiciis induciis, ut ipse quere-
batur: eumque cum huc redisset redem-
ptus, orasse vos, ut se legatum ad Philippum
decerneretis, an forte pecuniam suam recu-
perare posset. vos obsecuti, legatum ei ad-
iunxistis Ctesiphontem. is huc a legatione
reversus, ea vobis renunciauit, ob quae suc-

rat missus, praetereaue dixisse Philippum,
se et inuitum vobiscum gessisse bellum, et
nunc eo velle liberari. quae cum dixisset
Ctesipho, et magnopere humanitatem regis
praedicasset, populus item eam rem valde
probasset, ac Ctesiphontem collaudasset, ne-
mo autem aduersatus esset: ibi demum de-
cretum facit Philocrates Hagnusius, et po-
pulus vno animo decernit, licere Philippo
caduceatores huc mittere, et legatos de
pace. prius enim id ipsum etiam a nonnullis
prohibebatur, quibus ea res studio erat, ut
res ipsa declarauit. isti autem id decretum
ut contra leges factum accusant, Licyno

καὶ πένημα ἐπέθηκεν ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε ἡ γραφή
εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δὲ ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεισεν
αὐτὸν συνήγορον τὸν Δημοδένειον, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δὲ
ὁ μισοφίλιππος Δημοδένειος κατέειπε πρὸς τὴν ἡμέραν ὅλην λόγον
λογίζμενος, καὶ τὸ τελευταῖον λόγον φάγας ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ
γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμ-
βάνει, καὶ ταῦτ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴσα. ὑπὸ τῶν αὐτῶν καιρῶν, Ολυν-
θίου ἦλθον, ὧς πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν
ἦν Στρατοκλῆς ὁ Εργοχάρειος ἀδελφός, καὶ Εὐκράτης ὁ Στρεμ-
μύχου υἱός. ὑπὲρ τῶν τέτων ἱκετεύοντες θέντες. οἱ οἰκτεῖται, ἐδέοντο ὑμῶν
ἐπιμέλειαν ποιήσασι. παρελθόντες δὲ αὐτοῖς συνήγορον Φι-
λοκράτης καὶ Δημοδένειος, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπτοι πρε-
σβυτέρῳ Αεὶσόδημον, τὸν ὑποκρίνεται, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν
γνώσιν καὶ φιλοφροσύνην τῆς τέχνης. ὡς δὲ ἐπιδόκησαν δὸς τὴν πρε-
σβείαν ὁ Αεὶσόδημος, διὰ πᾶσας ἀχολίας καὶ πρὸς τὴν
βουλὴν, ἀλλ' ἐφθασεν αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας,
ἀφαιεῖς ὑπὸ Φιλίππου αἰδοῦν ὡς τῶν, ἡρόμενος αἰχμαλώτου,
ἐνταῦθα ἠγανακτοῦσαν πολλοί, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγαγεν
ὁ Αεὶσόδημος, ἀπὸ αὐτῶν λόγους ἀχολίας. ὧς Στρατοκλῆς πρὸς
τὸν Φίλιππον. τελευταῖον δὲ εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν Δημοκρά-

accusatore inscripto, et multa c. talentis aestimata. deinde causa in foro agebatur. Philocrates, cum adversa valetudine laboraret, Demosthenem sibi patronum aduocavit, non me. progressus Philippi orator Demosthenes, in defensione totum diem contulit. denique Philocrates absolvitur, accusator autem quintam suffragiorum partem non accepit. etiam haec vos omnes scitis, sub eadem tempora Olynthus capta est, in eaque multi nostrorum civium sunt comprehensi, quorum fuit Stratochles Ergochae frater, et Eucratus Strommichi filius. horum cognati vos rogant supplices, ut

curam eorum susciperetis. iis Demosthenes et Philocrates patrocinati sunt, non Aeschines. et legatum ad Philippum mittunt Aristodemum histriorem, ob notitiam et artis gratiam. ut autem a legatione reuersus Aristodemus, propter occupationes quasdam non accedebat senatum, Stratochles eum antevertit, profectus ex Macedonia, ubi captivus fuerat, et sine precio dimissus a Philippo, ibi multi indignabantur, quod Aristodemus legationem non renunciasset, cum eadem de Philippo a Stratochle referri audirent. postremo senatum ingressus Democrates Aphidnaeus, senatui auctor est Aristodemi

της ὁ Αφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν Αρεσόδωμον. εἰς δὲ τῆς βουλῆς ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δὲ Αρεσόδωμος, πολλὴν πᾶσι βύνοιαν ἀπήγειλε δὲ Φιλίππῳ πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέειπεν, ὅτι καὶ σύμμαχος βέλοιο τῇ πόλει γράει. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. καὶ ταῦθ' ἔδεν ἀνείπει Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ σεφαινοῦσαι τὸν Αρεσόδωμον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἐλέας πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, αἵτινες διαλέξοντο Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, ἔτι καὶ κατὰ συμφερόντων Ἀθηναίων καὶ Φιλίππου. χειροτονούντων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν παρεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένους δὲ ὑπὸ δὲ Φιλοκράτοις, ὁ καὶ Φιλοκράτοις κατήγορός. ἔτι δὲ ἦν ἀρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀξιόμιος ὦν ἡμῶν συμπεσόντι ὁ Αρεσόδωμος, ἐλέας πρέσβεις εἴη τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔσθαι τὸν Αρεσόδωμον ἀγανίζεσθαι, οἳ πῶς ὑπερβαίνει ἀντιπάλους τὰς ζημίας. ἔτι ταῦτ' εἰς ἀληθείαν, λάβε μοι τὰ ψήφισμα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τῷ Αρεσόδωμῳ, καὶ καλὰ πρὸς αὐτὸν ἐξμαρτύρησον, ἵν' εἰδῶσι ὅτι δικασαί, τίς ἦν Φιλοκράτης ἱταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Αρεσόδωμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚ-

stodemi revocandi. fuit autem tum senator Demosthenes, accusator meus. progressus Aristodemus, magnopere praedicavit Philippi benevolentiam, quam erga nostram urbem haberet, et adiecit, Philippum, etiam societatem cum republica coire velle. neque in curia duntaxat haec, sed et pro concione dixit. atque ibi nihil contra dixit Demosthenes, sed et coronam Aristodemo decrevit. his apud populum dictis, decrevit Philocrates, et legatos a vobis esse creandos, qui cum Philippo de pace agerent, et iis rebus quae ex aequo Atheniensium et Philippi interessent, decretis et legatis, ego de-

signatus sum a Nauficle, Demosthenes a Philocrate, quem nunc accusat. ea porro alicuius rem gerendam suscepit, ut in senatu scriberet quo ultra suum detrimentum nobiscum iret Aristodemus, legatos creandos esse in eas urbis, in quibus Aristodemo certandum esset, qui multas pro eo deprecarentur. quae ut vera esse constet, sume decreta, et scriptum Aristodemi testimonium recita, et eos vobis, qui hoc cum testificantem audierunt, ut sciant iudices, quis fuerit Philocratis amicus, quis item qui polliceretur, se munera Aristodemo impetraturum esse a populo. DECRETVM, ET A-

LIBNA

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἡ μὲν τίνυν ἐξ ἀρχῆς ἐνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγύετο, ἡ δὲ ἐμῶ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν ᾗ τῇ πρεσβείᾳ συσιτεῖν ἡμῖν ἐπαύδασεν, ἐκ ἐμῆ πείρας, ἀλλὰ οὐ μετ' ἐμῶ, Αἰλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἰλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν ᾗ τῇ πορείᾳ παρὰ κελύεσθαι με φησὶν αὐτῶ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλάσμενον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένει ἐπὶ Φιλοκράτῃ παρακάλειν, ὃν ἤδεν στωικόντα μὲν Φιλοκράτῃ, ὅτ' ἴω ἢ τῶν παλαιόμων γραφῇ, παρὰ κελύεσθαι δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτῃ; πρὸς δὲ τέτοις, ὅτε ἐν τριτοῖς μόνον, οἶμαι, λόγοις (4) συμπέσβεις, ἀλλ' ὅλῳ τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομνεῖν Δημοσθένει, ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺ δυνάτω. ὅς διασκοπέντων ἡμῶν, ὃ, τι χεὶρ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπέσβεων, ἐκ Κίμωνος (5) εἰπόντος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογημένος παρὰ γένετο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγάς ᾗ δὴ λόγων ἀφθόνοις ἔχειν ἐπηγέλλειο, καὶ παρὰ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ τῇ ἀρχῇς τῷ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀπορράψαι τὸ Φιλίππου σόμα ὀλοχοῖναι ἀβρόχῳ, καὶ πείσαι Ἀθηναίους μὲν καλεῖσθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δὲ Ἀθηναίους Ἀμφίπολιν ἀποδιδναί. ἵνα ᾗ μὴ μακρολογῶ τὴν τέττα διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς τάχιστα ἤκο-

LIENA FIDE RECITATA TESTIMONIA.

Prima igitur totius rei institutio, non a me, sed a Demosthene et Philocrate est profecta. in legatione porro mensa eadem nobiscum uti studuit, idque non a me obtinuit, sed ab Aglaocreonte Tenedio, quem e sociis delegeratis, et ab Iatrocle. iam in itinere ait me sibi auctorem fuisse belluae communiter cauendae, nimirum Philocratis: commentum referens. quo pacto enim ego Demosthenem contra Philocratem concitarem, quem scirem et patrocinatum esse Philocrati in violatarum legum actione, et legatum a Philocrate designatum? praeterea non in huiusmodi duntaxat verbis nos legati, sed

in toto itinere tolerare coacti sumus Demosthenem, hominem intolerabilem et molestum. nam cum nos legati meditaremur, quid nobis dicendum esset, et Cimo dixisset, vereri se, ne Philippus iure suo defendendo nos superaret, iste se fontis eloquentiae vberimos habere pollicebatur, ac de iure Amphipolis bellique principio talia dicturum dicebat, ut os Philippi grandi siccoque iunco confueret, ac persuasurum, ut et Athenienses Leosthenem reciperent, et Philippus Amphipolim Atheniensibus restitueret. ne vero longus sim istius arrogantiae recensenda, cum primum in Macedonia venissemus, constituimus inter nos, cum

μὲν ὡς Μακεδονίαν, συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτὰς, ὅταν παρσίωμεν
 Φιλίππῳ, τὰς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τὰς λοιπὰς καθ'
 ἡλικίαν. ἐτύγχανε δὲ ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης.
 ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν, καὶ τέτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχειε τὸν
 νῦν. ἐνθάθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ
 δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἑπιδουλοῦσας κατ'
 ἀνδρῶν συαίτων καὶ συμπρέσβειων, αἷς οὐδὲ καὶ τῶν ἐχθίστων τίς
 εἰκὴ ποιήσαιτο. τὰς γὰρ τὴ πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν πρᾶπεξαν
 παρὶ πλείους δὴ φησι ποιῆσαι, ὅσα ὢν ἑπὶ χῶρος, εἰρήσει) γὰρ, ἐδὲ
 ἐγένετο ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι παργόνων ὑπαρχουσιν
 ἐν τῇ πατειδί, καὶ διατειδί, καὶ σωτήρει μετ' ὑμῶν ἐλευθερίᾳ,
 καὶ γάμοι καὶ τὰς νόμοις, καὶ κηδεύαι, καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μὲν ἡμεῖς
 ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως· ἐγὼ δὲ ἂν ποιεῖ ἡμᾶς εἰλεσθε· ἐλθόντες
 δὲ εἰς Μακεδονίαν ἑξαίφνης ἐγρόμεθα παρδοῦνται. ὁ δὲ οὐδὲν
 ἄπρᾶτον ἔχων μέρος τῷ σώματι, ἐδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν παρῆε), ὡς
 ὢν Αἰριεΐδης ὁ τὰς φόβους τάξας τοῖς Ἕλλησιν, ὁ δίκαιος ἑπὶ κα-
 λήμενος, δυσχεραίνε, καὶ καλαπύει δωροδοκίας. ἀκούσατε δὲ τὰς τε
 ἡμετέρας λόγους, ἐς εἰπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, ἐς τὸ μέγα
 ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν' ἐφεξῆς καὶ καὶ μικρὸν
 παρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογησώμαι. ἐπαινῶ δὲ εἰς

cum Philippum accessuri essemus, ut natu
 maximi primi verba facerent, et reliqui pro
 aetate erat autem nostrum natu minimus,
 ut aiebat, Demosthenes. ut intro vocati su-
 mus (haec diligenter velim vos animaduer-
 tere. hinc enim perspicietis hominis inui-
 diam immensam, et ingentem timiditatem
 simul et malitiam, et talis infidias contra
 eiusdem et mensae et legationis socios, qua-
 lis non facile quisquam vel contra inimi-
 cissimos compararet. nam cum salem ciui-
 tatis et mensam publicam maximi se facere
 dicat, non est ex nostro solo (dicetur enim)
 neque nostri generis. nos vero, qui sacra et
 monumenta maiorum habemus in patria,

et commercia atque familiaritates vobiscum
 liberalis, et legitima connubia, et affinis
 et liberos, Athenis quidem fuimus digni,
 quibus fides a vobis haberetur (alioquin e-
 nim nos non legassetis) in Macedoniam au-
 tem profecti, subito sumus facti proditores.
 ipse vero, qui nullam partem corporis non
 venalem habet, ne eam quidem unde vo-
 cem emittit, quasi Aristides esset qui tri-
 buta Graecis ordinavit, et iustus cognomi-
 natur, auersatur et despuat largitiones) au-
 dite igitur eas orationes, quas nos habuimus
 pro vobis ac vicissim eas, quas magnum rei-
 publicae munimentum Demosthenes reci-
 tauit, ut ordine ac pedetentim singula ca-
 pita

ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν
ἀκρίβει. ὥστε εἴαν ἡ μὴ λύσω τῆς κατηγορηθείων, ἔχ ὑμᾶς, ἀλλ'
ἐμαυτὸν αἰπάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ πρεσβύτερος ταῖς ἡλικίαις
ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν, καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. Ἐτὰ
μὲν καθ' ἕκαστα τῆς οὐκ ῥηθέντων ὑπ' ἐμῶν, καὶ οὗτος πρὸς ταῦτα
λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγειλα
πρὸς ἀπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ παρεῖσομαι διὰ κεφαλαίων
ὑμᾶς ὑπομνήσκων. πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν
παλαιὰν δυνάμειν, ἥ τας ἀρετὰς ἃς ὑμεῖς ὑπὲρ ἔατε Ἀμύντα,
τῷ Φιλίππῳ πατρὶ, ὡδὲν παλαιέπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἀπαντα ὑπο-
μνήσκων, δούτερον δὲ ὡς αὐτὸς ἐν μάχῃς δὲ παθόν. Ἀμύντης
γὰρ νεωστὶ τελευτησάντων, καὶ Ἀλεξάνδρου δὲ πρεσβυτάτου τῆς ἀδελ-
φῶν, Περδικῆς δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδικῆς δὲ τῆς μη-
τρὸς αὐτῶν παροδιδουμένης ὑπὸ τῆς δοκίμης αὐτοῖς εἶναι φίλων,
Παυσανίης δὲ τῆς τὴν δόξαν αὐτῶν καλόντος, Φυγάδος μὲν ὄντος,
τῷ καιρῷ δὲ ἰσχυρότος, πολλῶν δὲ αὐτῶν συμπεσπόντων, ἔχοντος
δὲ Ἑλληνικῇ δυνάμει, εὐνοῦτος δὲ Ἀνθεμῶντι καὶ Θέρμαντι καὶ
Στρέψαντι καὶ ἄλλ' ἅπτα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμοσπόντων,
ἀλλὰ τῶν πλείων τὰ Πανσανίης φρονούντων ἐπὶ τῶν καιρῶν
τέτων ἐχεροτόνησαν τρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφι-

pita accusationis dissoluam. laudo autem
supra modum omnis vos, iudices, quod
cum silentio, et ut aequum est, nos auditis.
itaque si quod crimen non refellero, me
ipsum, non vos culpabo. cum igitur natu
maiores pro legatione verba fecissent, ad nos
peruenit series orationis. ea porro singula
quae illic a me dicta sunt, et vicissim quae
a Philippo sunt responsa, pro concione per-
spicue renunciaui apud vniuersos Atheni-
ensis: nunc per capita duntaxat vobis in
memoriam ea reuocare conabor. primum
apud eum commemorauimus paternam beneuo-
lentiam, et beneficia quae in Amyntam pa-
trem Philippi contulissetis, nihil praeter-

mittens, sed ordine omnia commemorans:
et deinde merita, quorum ipse testis erat.
nam Amynta recens defuncto, et Alexan-
dro fratrum natu maximo, Perdicca et
Philippo pueris, Eurydice autem matre eo-
rum, ab iis quos amicos sibi esse putabat,
destituta, et Pausania in imperium eorum
inuadente, qui quamuis exsul, tamen pro-
pter tempora multum poterat, ut qui et
multorum studia haberet, et Graecis co-
piis munitus esset, et Anthemuntem, Ther-
man, Strepsam, et alia quaedam oppida ce-
pisset, Macedonibus non consentientibus,
sed plerisque Pausaniae fauentibus; his igitur
temporibus Athenienses, Iphicratem ad Am-
phipolim

κρετίων, Αμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν
τότε κατεπεμψάν. ἀφικαμένους δὲ εἰς οὗτον τόπον, Ἰφικράτης μετ'
ὀλίγων τῶν πρώτων νεῶν, ἐπὶ κατὰσκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων,
ἢ πολιορκίᾳ τὴν πόλιν, ἐσταθῆ, ἐφίμω ἐγὼ, μετ' ἐμψαλῶ αὐτὸν
Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ. καὶ, ὥς γε δὴ λέγουσι θεοὶ παρόντες πόδες,
Περδικκῶν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν κατὰσῆσασα εἰς τὰς χεῖρας
ταῖς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνη θύσα παίδιον
αἴψα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων τέτων, ὅτ' ἐξῆ,
ἡνὶ ἐπαύσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλιν αἰκίως ἐχρήσατο, ὥς τε
συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παίδων τέτων γεγενηδὲ ἀδελφῶ, καὶ
δημοσίᾳ φίλον ἥρην εἶναι. Ἐμὲ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρῶς ἐποι-
εῖτο καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης, καὶ ὅπως
ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. αἰσῶντας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασεν
Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔστω. καὶ
μετ' ταῦτα ἔπειτα πρὸς Πτολεμαίον, ὅς ἦν ἐπίτροπος καθ' ἑαυτὸν τῶν
πραγμάτων, ὥς ἀχάριστοι καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, δι-
δάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντίπρασσε τῇ πόλιν,
καὶ πρὸς Θεβαίων διαφρεσπορῶν Ἀθηναίων, συμμαχίαν ἐποι-
εῖτο. καὶ πάλιν αἰς Περδικκῶν εἰς τὴν δόξαν κατὰσῆσας, ὑπὲρ Ἀμ-
φιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλιν, καὶ τὴν ὑπετέρεσεν, ἡδοναμένω ὄρει,

phipolim misisse cum imperio, cum ipsi
Amphipolitae urbem tenerent, et agri fru-
ctus perciperent. cum igitur in ea loca ve-
nisset Iphicrates, principio cum paucis na-
vibus explorandarum rerum causa magis,
quam obsidendae urbis, tum, inquam, cum
accerfuit mater tua et (ut ii dicunt qui af-
fuerunt omnes) Perdicca fratre tuo in ma-
nus Iphicratis tradito, te autem, qui puer
esses adhuc, in genua illius imposito, dixit,
Amyntas, pater horum puerorum, dum vi-
xit, et te adoptavit, et urbe Atheniensium
familiariter usus est, unde fit, ut et priu-
atim horum puerorum sis frater, et publica
nobis amicus. his dictis, vehementer eum

VOL. II.

obtestata est, tum pro vobis, tum pro so-
tum pro regno, denique pro incolumitate
quibus Iphicrates auditis, Pausaniam Ma-
cedonia expulit, et vobis imperium con-
servavit. post haec, locutus sum de Ptole-
maeo, cuius auctoritati summa rerum com-
missa fuerat, quam is ingratis et improba
se gessisset, docens primum, eum de Amphi-
poli aduersatum fuisse nostras urbi, et cum
Thebanis, Atheniensium hostibus, foedus
icisse. ac rursus, ut Perdicca suscepto re-
gno, de Amphipoli bellum gessisset cum
nostris urbe, et vestram, quanquam iniu-
riis affectorum humanitatem narrans, com-
memorabam, ut, quamvis Perdicca bello

I i

supe-

Φιλανθρωπίαν λέγων, διεξήεν, ὅτι κρατύνει τῷ πολέμῳ Περδίκαν, Καλλισθένοις Αθιναίων ἡγεμόνibus, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσαδε, αἰεί πινθ' ὡροδοκῶντες τῷ δικαίῳ τρέφεσθαι. καὶ τὴν διαβολὴν ταύτην ἐπειρώμεν διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένι οὐδὲν ἀπέκτεινεν, οὐδὲ διὰ τὰς πρὸς Περδίκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνην κατ' αὐτὴν λέγειν, Φιλίππῳ Ἰππιδῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τῷ πολέμῳ. καὶ πρὸς τῶν ὧν ἂν εἴποιμι, μάρτυρας τὰς ἐκείνων Ἰππολὰς παρειχόμεν, καὶ τὰ ψηφίσματα τῷ δήμῳ, καὶ τὰς Καλλισθένοις ἀνοχὰς. πρὸς μὲν οὖν τῷ δέχῃ κλήσεως τῆς χώρας, ἢ τῷ καλεσθέντι ἐνεία ὁδῶν, καὶ πρὸς τῷ Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγει, Φερνίῳ Ἰππὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἡμεοῖτε λέγειν, καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκρεβέστατα. νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη σωλέμεν οὐδ' λόγους. ἀλλ' οἱ ἦν τῷ σημείῳ ἐκ τῶν τοῖς δαχναίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τέτων Ἰππιδῶν ἐμνησόμεθα. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων σπελθέσης, εἰς ὧν τέτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππος πατήρ, καὶ πέμπων σπένδρον, ἢ τῷ καθ' ἑαυτὸν ψήφῳ κύριον ὧν, ἐψηφίσαντο Ἀμφίπολιν τὴν Αθιναίων σπεξαίρειν μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Αθιναίοις. καὶ τέτο τοῦ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ

superiores, Callisthene Atheniensium duce, inducias tamen cum eo fecissetis, subinde sperantes, vos tandem aequi aliquid impetraturos. et calumniam illam refellere studebam, docens, Callisthenem a populo non propter inducias fuisse interfectum cum Perdicca factas, sed ob alias causas. ac rursus contra eum dicere non dubitabam, Philippum increpans, quod belli contra urbem nostram gerendi successor exstisset. atque omnium eorum quae referebam, testis proferebam literas eius, et plebiscita, et Callisthenis inducias. ac de prima regionis illius acquisitione, et nouemviriarum, ut vocabantur, et de Thesei filiis, quorum Aca-

mas doti accepisse ferretur eam provinciam, haec et tunc dici conueniebat, et dicta sunt quam fieri potuit accuratissime; nunc autem fortassis opus est verba conferre in compendium. quae vero signa non in antiquis fabulis posita erant, sed nostra aetate facta, eorum mentionem faciebam. referebam, ut congressa Lacedaemoniorum ceterorumque Graecorum societate, eorum vnus Amyntas, pater Philippi, misso assessore, sui iure suffragii iure praeditus, decreuisset, Amphipolim Atheniensium urbem, esse Atheniensibus reliquorum Graecorum auxiliis expugnandam, et restituendam. et hoc commune Graecorum decretum, eosque qui

ὅν ψηφισαμένοις, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας παρεχόμενον. ὦν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φίλιππος πατὴρ ἐνδοξίον τῶν Ἑλλήνων ἀποδότων, ἐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τέτων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν ὅς ἐκείνους γεγενημένον, ὅτι ἐστὶ δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰδὲ ἀντιποῆ, καὶ πόλεμον λαβὼν, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλατον τὴν πόλιν εἴλες, κυρίως ἔχεις, τῷ δὲ πόλεμος νόμῳ κλησάμενος· εἰδὲ Ἀμφιπολίτας ἀφείλες τὴν Ἀθιναίων πόλιν, ἐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθιναίων χώραν. Ρηθέντων δὲ τέτων ἔτερον λόγον, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένειν τὸ τὴν πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολὰς πινὰς διωάμεως ἀκαστόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἦν ὑπερὸν ἀκάνειν, ἔπρὸς ὅν ἐταίρους αὐτοῦ, ὅτι ἐξηγήθη ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. ἔτω δὲ ἀπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τῷτο προοίμιον σκολεινόν τε καὶ τεθηκὸς δειλία, καὶ μικρὸν παραγαγὼν ἄνω τῶν παραγμάτων, ὅτι αἰφνης εἰσήγησε καὶ διηπορήθη· τελευτῶν δὲ ἐκπύπῃ ἐκ τῶν λόγων. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς δέκετο, θάρρειν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τῷτο οἰεσθαι πωπονηθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ καὶ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὁ δὲ, ὡς ἀπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν

qui decreuissent, e publicis monumentis testata proferebam. iam quibus rebus Amyntas, tuus pater, coram Graecis omnibus cessit, non oratione duntaxat, sed etiam suffragio, eas, aiebam, te ex illo natum tibi vindicare, non est aequum. sin vt bello captam, iure te habere censeres, siquidem bello aduersus nos gesto vi cepisses urbem, sine controuersia teneres eam, quippe iure belli partam: sed si Amphipolitis urbem Atheniensium eripuisti, non ea quae illorum fuerunt, habes, sed regionem Atheniensium. His et aliis orationibus habitis, legationis vices iam Demosthenis erant: atque omnes intenti ora tenebant, vt inuictam excellentis eloquen-

tiae vim audituri. nam et ipsi Philippo (vt post audire licuit) et amicis eius enunciata fuerat pollicitationum eius magnitudo. sic autem affectis omnibus ad auscultationem, sonat bellua ista exordium tenebricosum, et prae metu exanime, et cum in rerum commemoratione paulum processisset, subito obticuit, inops consilii: tandem excidit oratione. Philippus autem cum vidisset, vt affectus esset, eum et bono animo esse iussit, et non existimare, vt in theatris, sic sibi propterea mali aliquid accidisse; sed per ocium ac paulatim redire in memoriam, et pro suo instituto verba facere. at iste vt semel fuerat conturbatus, et a scri-

γεγενημένων διεσφάλῃ, εἰς ἀναλαβεῖν ἐαυτὸν ἡδυνήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἔπαυσε, ταυτὸν ἔπαθεν. ὥς ᾧ ἦν σιωπὴ, μελασθῆναι ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν συμπτώσεις ἐγγύμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς οὗτος Δημοσθένης, ἀπολαλέκεναι μὲ ἔφη τὴν πόλιν καὶ οὗτο συμμάχους. ἐκπλαγύτω δὲ οὐκ ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπτώσεων ἀπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθοκυομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθηναίων πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον κατὰ πέποινημένον, καὶ σφόδρα ἐπαθυμοῦντα τὴν εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἢ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πενήκοντα ναυσὶν, ἐδέποτε δὲ πληρωθῆσαι μὲν; ἔγωγε γὰρ ἠρέδικας Φίλιππον ἐ τοιαῦτα εἶρηκας, εἰς ὧν οὐκ εἰρήνη γήρῳτ' ἀν' ἐμὲ πόλεμος, ἀλλ' εἰς εἰρήνης πόλεμον ἀκήρυκτον. δέχομεν δὲ καὶ πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλειν ἡμᾶς ἵστανται Φιλίππῳ. ὥς δὲ ἦλθομεν ἐκμαθεζόμεθα, εἰς δέχης πρὸς ἑκάστον τῶν εἰρημίων ἐνεχέει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείων ᾧ εἰκότως ἐποίησατο διατρεῖν πρὸς οὗτο ἐμὲς λόγοις· ἵσως γὰρ εἰδὲν τῶν ἐόντων εἶπῃν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον καὶ πολλὰς μου τῆνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένι, τὸν οὕτω καταγελάσας ἀπαλλάξοντα, εἰς ἵππερ ἐνός, οἶμαι, διελέχθη.

ptis aberrarat, ad sese redire non potuit, sed et rursus dicere aggresso, idem accidit. ut autem silentium erat, secedere nos praeco iussit. deinde cum nos legati soli essemus, bonus iste Demosthenes vultu admodum tetrico, perdidisse me urbem et socios aiebat. perculso autem non me tantum, sed et ceteris legatis omnibus, ac causam sciscitantibus, cur id dixisset, me rogabat, an oblitus essem, ut se res Athenis haberent, et ut populus esset defatigatus, et quantopere pacem expeteret, non meminisset. an vero animos, inquit, tibi faciunt L triremes, decretae illae quidem, sed nunquam complendae? sic enim

irritasti Philippum, et ea fecisti verba, unde non bellum in pacem mutetur, sed pax in bellum infestissimum. incipiente autem me haec refutare, accersebant nos ministri Philippi. ut venimus, et denuo confedimus, Philippus ad singula quae dicta fuerant, respondere aliquid parabat, neque vero mirum fuit, eum in mea oratione diutissime fuisse immoratum (fortassis enim nihil quod dici poterat, ut arbitror, praetermiseram) et saepe nominatim me compellavit, contra Demosthenem autem, qui tam ridicule discesserat, ne vlla quidem de re differuit scilicet, quae summa isti crux et molestia fuit: ut autem

τὸτο ὃ ἄρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τέτω. ἐπειδὴ δὲ κατέσρεψεν εἰς φιλοδυρρώπιαν τοὺς λόγους Φίλιππος, καὶ τὸ συκοφάνημα, ὃ παλαιὰ κατ' ἐμὲ πρὸς τὰς συμπρέσβεις ὄντι, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίαι, διέπαιπεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παυ-
τελῶς ὀξισάμενος αὐτῷ καλὰ φωνῆς ἦν ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν
ἐπὶ ξενία, δεινῶς ἀχρημονεῖν. Αφορμώντων δὲ ἡμῶν οἰκάδε ἐκ τῆς
πρεσβείας, ἐξαίφνης καὶ τὴν ὁδὸν ᾧδόμενος καὶ φιλοδυρρώπως
πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὃ, π μὲν οὖν ἦν παρ' ὃ κέρκαψ, ἢ τὸ
καλέμενον παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τριακτά ρή-
ματα, οἷον ἡδεῖν πρῶτον· καὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς
πάσης κακοηθείας, μεμαίθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν
μέρει, τῷ μὲν, ἔρανον εἰσοίσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις,
τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν κατέστησεν, ἐμοὶ δὲ ᾧδόμενος, ἐπὶ τὴν φύ-
σιν μακαρίζων, καὶ τὰς λόγους, ὥς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς
ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. στυδαινομένῳ δὲ ἡμῶν ἀπάντων
ἐν Λαρίσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν δύναμιν, τὴν ἐν τῷ
λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀν-
δρῶπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφνημαμένῳ δὲ καὶ με-
τι τοῦτον, ὡς μνημονικῶς εἶποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ρηθέντα, Κτισ-
φώτης δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολῶς πᾶσι ἑαυτῷ

autem Philippi oratio tandem in fine ad hu-
manitatem conuersa est, et iste calumniam,
qua me prius apud collegas onerarat, quasi
belli et dissidii auctor futurus essem, ami-
serat, ibi vero satis apparebat, eum nec
animi iam esse compotem; adeo ut ad ho-
spitium nobis inuitatis, ineptissime se gereret.

Cum autem a legatione iam nos ad reditum
pararemus, subito in itinere, praeter opi-
nionem nostram, humaniter cum singulis
colloquebatur. quid igitur esset Cercops, aut
Vertumnus, aut Chamaeleo, aut si quid
aliud est eiusmodi nomen, prius ignora-
bam: nunc istum totius maliciae nactus in-

terpretem, didici. nam vnoquoque nostrum
seducto, alii collectam se collaturum polli-
cebatur, et de suo laturum esse opem, ali-
um ad imperium euecturum, me vero as-
sectans, et ingenii mei felicitatem praedi-
cans, atque habitam orationem celebrans,
multus erat me laudando, et molestus. cum
autem nos omnes Larissae concoenaremus,
se ipsum ludebat, ac dicendi qua usus erat
inopiam: Philippum autem eorum qui sub
sole essent eloquentissimum esse assererat. ut
autem et ego tale aliquid pronunciarum,
quam memoriter nostris orationibus re-
spondisset, et Cresipho qui nostrum erat
natu.

παλαιότητι καὶ πλήθους ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ παλαιότητι, ὡς ἐν το-
σούτω χρόνῳ καὶ βίῳ, καὶ πάσῃ ἔτις ἡδὺν ἐδὲ ἐπαφροδίσιον ἀν-
θρώπου ἐωρακώς εἶη, ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὁδὲ τὰς χεῖρας,
ταῦτα μὲν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφών, ἔτ' ἀνὴρ σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἶποις,
ἔτ' ἀνὴρ ὅστις ἐμὲ δὴ λέγων ἔλμῃσειν εἰπεῖν πρὸς Αθηναίους, ὡς
ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικὸς. ἀναιδῆτως ὅτι ἡμῶν
ἐχόντων, καὶ τὴν Ἰππικλήν καὶ παρορμητῶν, ἦν αὐτίκα ἀκρόασις,
εἰς στωθίῳ πινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταύτ' εἶναι πρὸς
ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ καὶ δέσιν πινὰ ἰχυρὰν ἐδέηθη, μὴ παλαίπαινον, ἀλλ'
εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ Δημοσθένους εἶποι. Μέχρι μὲν
ἐν τέτων (4) συμπέσεις εἰσὶ μοι μάρτυρες, καὶ παρορμητῶν
ὅστις καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε τὴν δὲ Ἰππικλήν τοῦ
βήματος παρ' ἡμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὡς τε ὅτι ἐνέσαι μοι
ψύδεται. δέομαι δὲ ὑμῶν παρορμητῶν ἀκρόασις ἐπὶ τῷ λοι-
πῇ διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ παρὰ Κερσοβλέ-
πῳ ἀκροῖν, καὶ τὰς παρὰ Φωκίων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς
ταῦτα παύω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸς τέτων ἀκρόασις, ἐδὲ ἐκεί-
νοις ὁμοίως παρορμητῶν εἶη· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὸ κινδυνεύον, εἰπεῖν
δῶτε ὡς βέλομαι, καὶ σώσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, διωθήσεσθε, ἰκα-
νὰς εἰληφότες ἀφορμας, καὶ θάσσεσθε ἐν τῇ ὁμολογητῶν ἐ

natu maximus, insignem senectutem suam
et annorum multitudinem narrasset, atque
adiecisset se tanto temporis spacio nullum
hominem adeo suauem et festiuium vidisse,
Sisyphus iste cum plausu manuum haec
quidem, inquit, Ctesiphon, neque tu, neque
iste (me autem intelligebat) ad populum
dicere audebit, fuisse Philippum eloquen-
tem, et memoria valuisse. nos autem qui,
illa non intelligeremus, neque insidias pro-
spiceremus, quas statim audietis, pactione
quadam conclusit, ut apud populum eadem
omnes diceremus, me vero vehementer et-
iam obtestatus est, ne praetermitterem quin
dicerem, etiam Demosthenem aliquid di-

xisse de Amphipoli. Hactenus igitur testes
mihi sunt legationis collegae, quos per to-
tam orationem exagitare non destitit: orati-
ones autem, quae pro suggestu apud vos ha-
bitae sunt, ipsi audiistis. quare mihi men-
tiri non licebit. oro autem vos, ut id labo-
ris capiat, ut et reliquam audiat narra-
tionem. nam quemque vestrum de Cerso-
blepte et Phocensi crimine audire cupere,
satis scio, et ad illa festino. verum nisi ea
quae antecedunt, audiueritis, illa etiam mi-
nus accipietis: si periclitanti mihi arbitratu
meo dicendi potestatem dederitis, et con-
seruare me, si innocens sum, poteritis satis
edocti, et ex iis quae in confesso sunt etiam con-

τὰ ἀντιλεγόμενα. ὥς γὰρ δαῖς ἦλθομεν, καὶ πρὸς τὴν βασιλὴν
 Ἰπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγέλαμεν, ἔτι τὴν Ἰπιοσολίαν
 ἀπέδομεν τὴν πρὸς Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης
 πρὸς τὰς βασιλίσσας, καὶ τὴν Εἰάν ἐπώμοσε τὴν βασιλίαν, συγ-
 χαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τισί τοις ἀνδράσι Ἰπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέ-
 πεμψεν, οἱ καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τῇ πίστι, καὶ πράττοντές τε καὶ λέγοντες
 ἀξιοὶ ἦσαν τῆς πόλεως ὑπὲρ ἡμῶν ὅς ἐπέμει τοῖσιν, ὥς ἐψοσαί-
 μιν τὰς τῶν ἐλομένων μὲ Ἰπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ
 πρὸς τῶν, ἐγραψεν ἡμᾶς σεφιδώσαι θάλλει σεφάνῳ ἑκάστον, δι-
 νοίας ἕνεκα τὸ εἰς τὸν δῆμον, ἔτι καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτα-
 νεῖον εἰς αὐρεῖον. ὅτι δ' ἔδεν ψιδῶς εἰρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι
 τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβων μαρτυρίας
 ἀναγνώτω. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡ-
 ΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ. ἐπειδὴ
 τίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῇ δῆμῳ, εἶπε παρελθὼν
 πρῶτον ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτισφῶν, ἄλλας τε πινὰς λόγους, καὶ
 οὗ πρὸς Δημοσθένει αὐτῷ συγκαμήροις ὑμῖν εἶναι, πρὸς τε τὸ ἐν-
 τάξεως ἔτι Φιλίππου, καὶ τῆς ιδέας αὐτῆς, καὶ τὸ ἐν τοῖς πότοις
 Ἰπιδεξιότης. ἔτι μὲν τῶτον Φιλοκράτης εἰπόντος μικρὰ, καὶ
 Δερκύλλης, παρήλθον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρε-

controuerſa perſpicietis. vt enim huc reuer-
 ſi, apud ſenatum capita legationis expoſui-
 mus, et literas Philippi reddidimus, lauda-
 tor noſter fuit Demotheſes apud ſenatores,
 et per aram curialem iurauit, ſe gratulari
 ciuitati, quae talis legatos miſiſſet, qui et
 eloquentia et fide ſe republica dignos, di-
 cendo, agendoque praeſuiſſent: de me autem
 huiuſmodi quippiam dixit, me ſpem eorum,
 qui me legatum creaffent, non ſefelliſſe.
 poſtremo omnium ſcripſit, noſtrum vnum-
 quemque ſacrae oleae corona ornandum
 eſſe, ob beneuolentiam erga populum, et
 ad coenam in curiam in crastinum inui-
 tandum. vt autem conſtet, me nihil falſi

dixiſſe apud vos, capiat ſcriba decretum, et
 collegarum testimonia recitet. SENATVS-
 CONSVLTVM DEMOSTHENE REFEREN-
 TE FACTVM. TESTIMONIA COLLEGA-
 RVN DE IIS QVAE DICTA SVNT. poſt-
 quam igitur legationis acta apud populum ex-
 poſuimus, Cteſipho primus inter noſ, pro-
 pter aetatem, cum alia dixit, tum ea quae di-
 cturos eſſe noſ, cum Demotheſe pepigera-
 mus, item de affabilitate Philippi, et forma
 eius, et dexteritate in computationibus. poſt
 hunc, cum Philocrates et Dercyllus pauca di-
 xiſſent, ego prodii. recitatis autem ceteris le-
 gationis actis, ad eam etiam commemoratio-
 nem, quae cum collegis mihi conuenerat, cum
 acceſ-

αδείαν, ἀπὴντισα καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεισι δια-
μολογησάμεναι εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ δυνάτῳς ὁ Φίλιππος
εἶποι, καὶ τὰν δέουσαν οὐκ ἐπελαθόμεναι τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθεὶς
λέγειν, εἰάν τι πρὸς ἀλίπομεν ἡμεῖς, ὡς Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασιν
δὲ ἡμῶν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τετραδυσάμενος,
ὡς περ εἶπες, τὰ χήματα, καὶ τείψας τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν Ἰπποκραι-
νάρχου τὸν δῆμον, καὶ δεδεγμένος τὰς παρ' ἐμῶν λόγους, ἀμφο-
τέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῷ ἀκροῦνται, καὶ πᾶσι πρεσβουσάντων,
ὅταν παρέρηες τὸν χρόνον, ὅ μὲν τὸν Ἰβυλίστα, ὅ δὲ, τὸν
Ἰσχυρίαν, ἀποδιατείδωσι, τὴν ὑπερθεῖον λαλιὰν ἀγαπών-
τες ἐν ταῖς αἰετοῖς προήγμασιν· ὅθεν γὰρ εἶναι ῥᾶον ἢ πρεσβεῖαν
ἀπαγγέλλαι. βέλομαι δὲ ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἀπαγγέλλαι ὡς δεῖ τὸ προ-
ῆγμα γίνεσθαι. ἅμα δὲ ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα Ἰ-
δμεν. ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι καὶ τὸτο ἔξεπέμφθη, καὶ
ταῦτα ἐπελάτομεν, ἃ ἐνταυτοῖ γέγραπται. λάβε δὴ μοι καὶ τὴν
Ἰπποκράτην, ἢ ἡκοῦμεν πρὸς Φίλιππον φέρουτες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη,
ἀπέχεσθαι, ἔφη, τὴν ἀποκρίσιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ βυλίστα. το-
γυθιστότων δὲ ἐπ' αὐτῷ, τὸν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σιωτόμος,
τὸν δὲ παλιόνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς
σιωτόμως, καὶ τὰλλα πρὸς αὐτὰ ἀπαγγέλλω. ἐδόκει μνημονικῶς καὶ

accessissem, dixi Philippum memoriter et
eloquenter respondisse. neque oblitus pre-
cum Demosthenis adieci, ei partis dicendi
de Amphipoli attributas fuisse, si quid nos
pretermissemus. post omnis nos postremus
surgit Demosthenes, et vultu, ut solet, prae-
stigiis factis, atque capite perfrecto, cum
populum videret gestu dare signum, et
meam approbasse orationem, utrosque se mi-
rari dixit, tum qui audirent, tum qui legati-
onem obissent, quod omisso tempore, illi
deliberandi, hi in medium consulendi, mo-
ram facerent, nugis peregrinis contenti in
rebus domesticis; nihil enim esse facilius,

quam legationem recensere. demonstrabo
autem, inquit, vobis, quae ratio huius rei
esse debeat; ac simul recitari iussit plebisci-
tum. quo recitato, dixit, nos ex hoc able-
gati sumus, et quae hic scripta sunt, ea egi-
mus. cape ergo etiam literas, quas a Philip-
po afferimus. quibus lectis, habetis, inquit,
respondum, restat ut deliberetis. excitato
autem tumultu, ab aliis, quod brevis et
acutus, a pluribus, quod improbus atque in-
vidus videretur; videte porro (inquit) quan-
to compendio et cetera omnia sum renun-
ciaturus. visus est memoria valere, et elo-
quentia Philippus Aeschini. mihi vero non

δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ' ὅτε ἐμοί. ἀλλ' εἴπῃς αὐτῷ τὴν τύχην περὶ τῶν, ἐτέρῳ περὶ τῶν, ὅτε ἂν πολὺ ἢ κατὰ δεινὸς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶνι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοί δ' οὐ χείρων Αἰσώδημος, ὁ ὑποκριτής, ὃς παρὴν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. μνημονικὸν τις αὐτὸν φησὶν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ μετ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησὶν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως; ἀλλ' ἔτ' ἂν ὑμῖν ὁ ρήτωρ ὅδ' ἔτ' ἂν ἐμοὶ λόγος μέγα δοίη. ταῦτα μὲν ἔν λῆρὸς ἐστίν, ἔφη, ἐγὼ δ' ὅψιν ψήφισμα γράψω, καὶ πᾶσι κήρυξι ἀπέσταλθαι βέλομαι πᾶσι τοῖς Φιλίππου ἡκοντο, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτῶν δοῦναι ἰέναι πρέσβεις, καὶ τὰς πρυτανεὶς κελύειν, ἐπειδὴ ἡκῶσιν ὅτι πρέσβεις, ἐκκλησίαν δ' ἔτι δύο ἡμέρας ποιῶν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, ὅτι τὰς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκῶμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι δ' ἔτι δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὐριον. ὅτι δ' ἀληθῶς λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε, ὡς ἄνδρες, ὅτι τὴν ἀνωμαλίαν αὐτῶν, ὅτι τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μὲν Φιλοκράτοις κοινωνίαν, καὶ τὸ ἥθος ὡς δ' ἔβηλον ὅτι ἀπίστον. καλὴ δέ μοι καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. καὶ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μὲν ταῦτα

non item. nam si quis fortunam ei ademptam, alteri tribueret: is non multo esset illo inferior. visus est Ctesiphonti splendido esse vultu? mihi vero illo non deterius Aristodemus histrio, qui nostrae legationi interfuit. memoria eum pollere, ait aliquis? sunt et alii. egregius compotor fuit? at Philocrates, qui nobiscum fuit, longe illum superat. dicendi de Amphipoli se mihi reliquisse locum ait aliquis? at nec vobis orator iste dicendi locum daret, nec mihi. verum istae nugae sunt, inquit, ego vero decretum scribam, et cum caduceatore a Philippo misso inducias faciam, et cum

VOL. II.

mittendis huc legatis: curiones porro iubebo, ubi legati venerint, eis bidui concionem conuocare, qua deliberetur, non de pace tantum, sed etiam de societate, et nos legatos, si digni videmur, laudare, et vocare ad coenam in curiam in crastinum. ut autem me vera dicere constet, cape decreta: ut videatis inconstantiam eius, et malignitatem, et actionum cum Philocrate societatem, et mores infidiosos ac perfidos. voca ergo mihi legatos, eorumque testimonia recita, et decreta Demosthenis. DECRETA. neque vero haec duntaxat scripsit, sed post etiam in senatu dixit: spectandi

K k

ctandi

ἐν τῇ βελῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατὰνέμαι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὴν ἤκωσι, τοῖς Φιλίππῳ. λέγε καὶ τὸ τοῦ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπὼν δυνάτῃ, ἀλλ' ἵππ' τοὺς συσίτας καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Τὴν μὲν τοίνυν πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένος καὶ Φιλοκράτους διήσσειε, καὶ τὰς πείσεις τῶν εἰρηδύων ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παρὰχέειν. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγεληδύων ὑμεῖς ἐσέ μοι μάρτυρες τῶν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, ὥς τῶν καὶ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τὰς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεχόμενον τῆς ὅτι ὑπὸ Δημοσθένος δριμύτως εἰρηδύης κατηγορίας ἠκέσασθε καὶ μέμνησθε, ἥς τὴν δριμύτην ἐποίησας ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντῃ δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψαυμένῃ, ἵππ' τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐχελίασε. τὰς γὰρ λόγους τούτους ἐνδοτίον φησὶ τῶν πρέσβων λέγεσθαι, οὓς ἐπεμψαν πρὸς ἡμᾶς ὧς Ἕλληνας, μεταπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ καὶ Ἀθιναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τούτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μελέχοιεν. σκέψασθε δὴ πρᾶγμα τὸ μέγα καὶ κλοπῇ, καὶ δεινῇ ἀναισχυντίᾳ ἀνθρώπων. τῶν γὰρ

etandi locum Bacchanalibus assignandum esse Philippi legatis, ubi venerint. recita etiam hoc decretum. DECRETUM DEMOSTHENIS. recita etiam legatorum testimonium ut videatis, Athenienses, Demosthenem non posse verba facere pro republica, sed declamitare contra convictos, atque arctissima necessitudine deinctos. TESTIMONIUM. Tractationem igitur pacificationis, non meam et Philocratis, sed Demosthenis et Philocratis fuisse, reperietis: et argumenta eorum quae dixi, me fide digna reor attulisse. nam eorum quae renunciaui, vos mihi testes estis: eorum quae in Ma-

cedonia dicta sunt, atque in itinere nobis acciderunt, collegarum testimonio vobis demonstraui: accusationem autem modo a Demosthene allatam audistis, et meministis, cuius initium sumpsit a concione, quam de pace habui. cum autem in ea parte accusationis ementitus fuerit omnia: in eo articulo vehementer est conquestus. ea enim verba coram legatis ait esse facta, quos Graeci ad nos misissent, a populo accersiti, ut communiter et bellum gererent contra Philippum, si esset opus, cum Atheniensibus: et pacis, si id expedire videretur, essent participes. confiderate igitur, quantam rem

πρέσβων, ἃς ἐξέπεμψατε εἰς τὴν Ελλάδα, ἐπὶ τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ἡμῖν ἐνεσηκότῃ, ὅ μὴ χρόνοι τῆς αἰρέσεως, ὅτε ἐξέπεμψαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβυτέρων ὀνόματα, ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπτον γράμμασι τὰ τὸ σῶμα αὐτῶν ἐστὶν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Αῑνῆσι ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἢ βελή τὰς εἰς τὸν δῆμον πρεσβύτας πρεσβυτέρους. ὅτι δὲ φησὶν ἀπεσάλλθαι τὰς πρὸς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημοσθένης, ἐπὶ τὸ βῆμα τῆτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἶπε πόλεως ἥς τινὲς βέλῃ τῶν Ἑλλήνων ἐνόμα, ἐξ ἧς ἀφίχθαι τότε φῆς τὰς πρεσβείας, καὶ τὰ πρεσβυτέρων πρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς βελήσεως δὸς ἀναγνῶναι, καὶ τὰς Αῑναιῶν καλῇ πρεσβείας, ἃς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας καὶ παρῆναι, καὶ μὴ λποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βελήν αὐτῶν πρεσβύτας καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνὰ πρὸς αὐτῆς, ἐν ᾧ σὺ φῆς ὄντα χρόνῳ, καλαδαίνω, καὶ θανάτῳ τιμῶμαι. ἀναγνῶσι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ βελή) ὁ δῆμος ὁ Αῑναιῶν ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, ὅ τῶν πρεσβείας ἔγω πάρεσιν οὐς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ελλάδα, πρὸς καλουῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν

rem homo furripuerit, quantaque sit impudentia, nam eo tempore legati creati sunt quos in Graeciam ablegastis, quo bellum vobis adhuc cum Philippo intercedebat: ac legatorum nomina quidem in publica relata sunt monumenta: eorum autem corpora non sunt in Macedonia, sed Athenis: et senatus de adducendis ad populum peregrinis legationibus decernit. iste autem ait, missas fuisse Graecanicas legationes. igitur consensu hoc suggesto, Demosthenes, dum meae sunt dicendi partes, cuiusvis Graecanicae urbis nomen profer, ex qua tum legatos aduenisse dicis, earumque senatusconsulta e

curia dato legenda, et Atheniensium legatos citato testis, quos ablegauit ad ciuitates qui se adfuisse, nec peregre profectos fuisse testificati fuerint: si accessum eorum ad senatum et decreta exhibueris, eo facta tempore, quo tu ais: descendo, et capitis ipse me condemo. lege et sociorum decretum, quid in eo dicatur. in quo aperte scriptum est: cum deliberet populus Atheniensis de pace Philippica, legati autem nondum adfint, quos ablegarit populus in Graeciam, qui urbis ad tuendam Graecorum libertatem exhortentur: visum esse sociis, ubi redierint legati, et acta sua renunciarint

Θ' πρέσβεις, ἢ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις, ἢ τοῖς
 συμμαχοῖς, προγράψαι τὰς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο καὶ τὰς
 νόμους. ἐν δὲ ταύταις βελεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὃ, τι
 εἴαν βελεύσῃ ὁ δῆμος, τὸτ' εἶναι κοινὸν δόγμα τῶν συμμα-
 χων. ἀνάγνωθι δὴ μοι τὸ τῶν σωέδρων δόγμα. ΔΟΓΜΑ ΣΤΥΝΕ-
 ΔΡΩΝ. ὅτανάγνωθι δὴ μοι ἢ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν
 ᾧ κελεύει τὰς πρυτάνεις καὶ τὰ Διονύσια τὰ ἐν Ἄστει, ἢ τὴν ἐν Διο-
 κύστει ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν, τῇ ὀγδόῃ
 ἔπει δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, ὀρίζων τὸν χρόνον, ἢ προϋ-
 φαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, περὶ ἐπιδημῆσαι εὖ δὲ τῶν Ἑλλήνων
 πρέσβεις, ἢ τὸ μὲν τῶν συμμαχων δόγμα κελεύει, ᾧ σπειπεῖν
 ἢ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τ' εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βελεύσασθαι, Δη-
 μοσθένους ἢ ἢ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.
 ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ᾧ
 Ἀθηναῖοι, ἢ κέσασθε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχετο Δημοσθένης τὰς ἀποδη-
 μέσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, ἢ βελομενῶν ὑμῶν ἀκρη-
 αῖσας, τὸ τῶν συμμαχων ἀκυρον πεποιμένως δόγμα. Θ' μὲν
 καὶ ἀπεφώνησθε, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας.
 Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε πειρᾶσθαι, ὁ πρῶτων
 αἰχίσια καὶ ταχίσια μεταθέμενος, ἀλλ' ἐργῶ καὶ ψηφίσματι προ-
 σ-

Atheniensibus, eorumque sociis, ut curiones
 duas conciones secundum leges indicant, at-
 que in iis de pace deliberent Athenienses.
 quicquid autem populus decreverit : id fore
 commune sociorum decretum. recita ergo
 decretum assessorum. DECRETUM ASSES-
 SORVM. confer cum hoc etiam Demosthe-
 nis decretum, quo iubet curiones, post vr-
 bana Bacchanalia, et concionem in Bacchi
 aede haberi solitam, indicare duas concio-
 nes, alteram die XVIII, alteram XIX. defi-
 niens tempus, et conciones praeripiens, ante
 legatorum ad Graecos missorum reditum.
 ac sociorum quidem decretum iubet, quod
 me quoque defendisse fateor, vos de pace

duntaxat deliberare : Demosthenes autem,
 etiam de societate iubet. recita decretum.
 DECRETVM DEMOSTHENIS. decretum
 vtrumque audiistis, Athenienses, unde
 conuincitur, Demosthenem affirmare, lega-
 tiones eas quae abfuerunt, adfuisse : et cum
 vos audire velletis, irritum fecisse decretum
 sociorum. nam illi quidem pronunciarant :
 Graecanicas legationes esse vrbi expectan-
 das : Demosthenes autem non verbis tan-
 tum obstitit, quo minus expectarentur, qui
 illud omnium turpissime ac celerrime im-
 mutauit, sed re ipsa et decreto, quippe
 qui statim deliberari iusserit. Dixit autem,
 me priore concione, cum verba fecisset Phi-
 locrates

τάξας ἤδη βελεύεας. Εἶπκε ὅς ἐστι τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν
 δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ καλεμε-
 ψάμεν ἢν εἰσηγείτο ἐκείνῳ εἰρήνην, αἰχρῶν καὶ τὴν πόλεως ἀνα-
 ξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δὲ ὕστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύ-
 οίμι τῷ Φιλοκράτῃ, ἐκ τὴν ἐκκλησίαν εὐήμερήσας ὠχόμεν φέρον,
 πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγό-
 νων λέγουσι τρέπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δὲ ἐψαυθῇ
 μόνον κατηγορήκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδυνάτα γυῖα, μίαν μὲν αὐτὸς
 καθ' αὐτῆς Δημοσθένους μαρτυρίαν μαρτυρήσας, ἑτέραν δὲ πάν-
 τες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτῃ δὲ, ἢ τὴν αἰτίας
 ἀπιθανότης, τετάρακτον ὅς, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἰς τῇ πολιδουμένων,
 Ἀμύντωρ, ὃ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένους, καὶ ἀνεκοινῆτο,
 εἰ δὲ τῷ γεγραμμένῳ, ἐχ' ὑπερδυσίον, ἀλλὰ ταυτὸν γεγραφὼς
 Φιλοκράτης. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημο-
 σθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν
 συμβεβληέν τὸν βελομένην, τῇ δὲ ὕστεραίᾳ δὲν προέδρους ἴπ-
 ψηφίζεν τὰς γνώμας, λόγον ὅ μὴ προέβηται, ἐν ᾧ με φησὶν
 αὐτὸς Φιλοκράτης συνειπεῖν. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὁκοιῶ
 τὰ μὲν ψήφισματα ὡς ὅς δὲ δὲχῆς ἐγράφη μὲν· ὅς τῶν συκοφαν-
 τῶν λόγοι, πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέρας καὶ ἡμέρας λέγονται. ποιεῖ δέ μου

locrates, post eum suggestu confesso re-
 prehensisse pacem, cuius auctor ille fuerit :
 eamque turpem et ciuitate indignam iudi-
 casse : postridie autem suffragatum Philocra-
 ti, et concionem magno applausu in sen-
 tentiam meam perduxisse : cum suaderem
 vobis, ne auscultaretis iis, qui praelia et
 triumphos maiorum commemorarent, neue
 Graecis auxiliarentur. id vero crimen non
 tantum esse falsum, sed etiam fieri sic non
 potuisse, primum ipsius Demosthenis, deinde
 omnium Atheniensium, tertio loco, vestro,
 si admoneamini, denique viri magnae in
 republica auctoritatis, Amyntoris, cui De-
 mosthenes decretum ostendit, quemque

confuluit, vtrum id daret scribae : cum qui-
 dem non contrarium, sed idem quod Phi-
 locrates scripsisset, testimonio, atque ipsius
 calumniae absurditate ostendetur. cape De-
 mosthenis decretum, et recita : in quo eum
 priore concione scripsisse constat, licere cui-
 vis in medium consulere, posteriore prae-
 sidibus recensendas esse sententias : et non di-
 cendi potestatem esse dandam, quo tempore
 ipse me ait Philocrati esse suffragatum. DE-
 CRETUM DEMOSTHENIS. itaque decreta
 vt principio scripta sunt, ita manent, calu-
 mniatorum autem verba in dies pro tem-
 pore mutantur. facit autem concionem
 meam accusator geminam : decretum et
 veritas,

τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος διήν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ τὰ-
 ληθὲς μίαν. λόγων γὰρ μὴ παρθεέντων εἰς τὴν ὑσέραν ἐκκλησίαν,
 τῶν δὲ παρθεέντων κωλύοντων, ἐκ ἐνὴν-εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βελομένη,
 εἶπερ ταῦτα Φιλοκράτης παρθεέντων, κατηγόρου μὲν παρθεέντων
 αὐτὸς ἀκροατὰς τῇ παρθεέντι, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγό-
 ρου; πότερος ὡς αὐτὸς δοξήσων, ἢ ὡς ἐκείνον ὠφελήσων;
 ἀλλ' ὅκ ἐνὴν ἀμφοτέρω ἐξενέγκας, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσιν μὲν
 μισῶν, παρθεέντων δὲ μηδέν. καλὴ δέ μοι καὶ Αμυντορος Ερχίας,
 καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. ὃν δὲ τρέπον γέγραπται, παρθεέντων
 ὑμῖν βέλομαι. μαρτυρεῖ Αμυντορος Αἰσχίνης, ὅτε ἐβελόμην ὁ δὴ-
 μου παρθεέντων τὴν συμμαχίαν τὴν παρθεέντων Φίλιππον καὶ τὸ Δημοσθένους
 ψήφισμα, ἐν τῇ ὑσέρα τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε ὅκ ἐξὴν δη-
 μηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ παρθεέντων εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψήφισματα
 ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημοσθένει ἐπιδείξασθαι
 παρθεέντων ψήφισμα γεγραμμένον ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο
 Δημοσθένους ὄνομα, καὶ ἀνακοινῶν αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δὲ τὰ γεγραμ-
 ματῶν, ἐπιψηφίσας τοῖς παρθεέντων ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν
 συμμαχίαν ἔγραψε ποιῶν. ὅτι τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς καὶ Φι-
 λοκράτης ἐγέγραφε. καλὴ δέ μοι Αμυντορος Ερχίας, καὶ ἐκκλη-
 τῶν, εἰ μὴ θέλη δούει παρθεέντων. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ.

veritas, vnam. cum enim posteriore con-
 cione dicendi potestas data non esset. sed,
 praesides prohiberent, verba facere non li-
 cuit. quid vero mihi voluissem, si Philo-
 cratis sectam sequebar, eo pridie apud eos-
 dem auditores, accusando, et post interual-
 lum noctis vnius defendendo? vtrum ut
 ipsi mihi accederet auctoritas? an ut illi
 commodum aliquod per me compararetur?
 verum non licuit vtrumque consequi: sed
 illud restabat, ut et omnium voluntates a
 me alienarem, et nihil promouerem. voca
 mihi Amyntorem Erchensem, et eius te-
 stimonium recita. quo autem pacto id scri-
 ptum sit, in primis exponam vobis. testi-

monium perhibet Amyntor Aeschini cum
 populus de societate cum Philippo ineunda
 de sententia Demosthenis in posteriore dua-
 rum concionum deliberaret, ac verba fa-
 cere non liceret: sed decreta de pace et
 societate facta, comprobanda aut impro-
 banda essent, in ea concione Demosthe-
 nem assidentem sibi ostendisse scriptum de-
 cretum, cui nomen Demosthenis praescri-
 ptum esset ac consuluisse, an daret scribae, ut
 praesidibus offerret: in quo scripsisset, pacem
 et societatem iisdem condicionibus esse fa-
 ciendam, quibus Philocrates scripserat. voca
 mihi Amyntorem Erchensem, et citato,
 nisi huc prodire voluerit. TESTIMONIUM
 AMYN-

τὴν μὲν μαρτυρίαν ἀκηκόατε, ὧ δὲ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένος ἐμοῦ κατηγορεῖν, ἢ τὸν αὐτὸς ἐαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι. Επειδὴ ὅτι καὶ τὴν δημοσίαν με διαβάλλει, καὶ τὰς εἰρημύους λόγους ἐπὶ τὰ χεῖρα διεξέρχει, ἔτ' ἂν ἀποδραίω, οὐτ' ἂν τῷ τότ' εἰρημύων οὐδὲν δέησαί μιν, ἔτ' αἰχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοῦμαι. βέλομαι δὲ ὑμᾶς καὶ τὰς καιρὰς ὑπομῆσαι ἐν οἷς ἐβλάσθε. τὴν μὲν γὰρ δόξαν ἐποίησάμεθα ὅτι πολέμῳ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως συνέβαινε δὲ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ μὲν ἐβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβέβληκεναι, ἃς ἐκλήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον πρῆξαι γὰρ παρρησιάσας καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τάλῃθ' εἰπὼν σώζεσθαι, εἰ δὲ ἄλλως πως γνώσκῃ, διαχρήσασθαι με, οὐ γὰρ ἂν ὑποσειλαίμην ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα τειήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρείων μὴ κατακεκομμέναι· καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν αἰετοῖς Χάρετος ④ κατήγοροι δεικνύσι· χίλια καὶ πενητακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηιάρεν τε καὶ Δηίπυρον καὶ Πολυφόντην, καὶ δραπέτας ἀνδράποδες, ἐκ τῆς Ελλάδος σωηλεγμύρας, καὶ χωεῖς εἰς τὰς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφόρους· ④ τὰς μὲν τάλαιπώρας

AMYNTORIS. testimonium quidem audivistis, Athenienses. considerate igitur, verum videatur vobis Demosthenes me accusasse: an contra sub meo nomine semetipsum? Quoniam autem concionem quoque meam criminatur, et habitas a me orationes male narrando depravat: ego nec defugio eorum quae tum dixi, neque negarim quicquam: quorum adeo me non pudet, ut ea laudi quoque mihi ducam: reuocabo autem vobis in memoriam temporum condicionem, quibus deliberabatis. bellum principio suscepimus pro Amphipoli. res autem eo redierat: noster imperator foederatas urbis v. et LXX. amiserat, quarum Timotheus Cono-

nis f. potitus erat, quasque nostro concilio adiunxerat. (decreui enim nihil diffimulare, et libere simul vereque loquendo conservari, sin aliter senseritis, animo tamen meo obsequi, neque enim tergiuerfabor) et cum CL. triremis e naualibus accepisset, XLVIII. reduxerat (atque haec vobis accusatores in Charetis periculis subinde ostendunt) et MD. talenta non in milites, sed in ducum insolentiam insumpta erant: in Deiaem, Deipyrum, Polyphontem, qui fugitivos homines ex Graecia collegerant, ac seorsim in mercenarios istos, qui in suggesto et concionibus versantur: qui a miseris insularibus quotannis sexaginta talenta exigebant tributum nomi-

νησιώτας καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον
 σιώταξιν, κατήγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τὰς Ἑλλήνας ἐκ τῆς κοινῆς
 θαλάττης. ἀντὶ δ' αἰσχύματος, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις
 ἡμῶν Μυονήσας ἐκ τῆς τῶν ληστῶν δόξης ἀνεπίπλαστον. Φίλιππος
 δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως πρὸς
 ἡμᾶς ἡγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρου, τῶν
 ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον δ' Ἡερρόνησον ἡμῶν ὅσοι πολῖται,
 τὴν ἔσαν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων, πλείους δ' ἐκκλησίας συκλή-
 τους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μὴ φόβος καὶ θορύβος, ἢ τὰς τετα-
 γμένας ἐκ τῶν νόμων. ἔτω δ' ἢ σφαλέρῃ καὶ ἐπικίνδυνά τὰ
 πρᾶγματα, ὥστε ἠναγκάσθαι γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ
 Παιδουίδης, εἰς τῶν φίλων καὶ ἐταίρων ἔχοντος, ἐκπλεῖν τὴν τα-
 χίστην Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπερῆλικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν
 τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, καὶ ἐντύχη περὶ φράζειν, ὅτι
 θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Ἡερ-
 ρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ ἔδδ' τὸν στρατηγὸν
 ἴσασιν, ἔδδ' τὴν δυνάμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπως εἰσὶν. ὅτι δ' ἀληθῶς
 λέγω, ἀκέραιε ἔψηφισμαίτω, καὶ ἀναμνήσθαι ἔστω πόλεμος, καὶ τὴν
 εἰρήνην, τὰς τῶν πολέμων ἡγεμονίας, ἀλλὰ μὴ τὰς πρῆσθαι ἀπαι-
 τεῖτε. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ. ὁ μὲν καιροῦ

nomine : qui naui et Graecos in commu-
 ni naui depraedabantur : nostra vero vrbs
 loco auctoritatis et principatus Graecorum,
 eandem opinionem, quam Myonnesus et pi-
 ratae, consecuta erat. Philippus porro e Ma-
 cedonia progressus, non vt hactenus de Am-
 phipoli nobiscum pugnabat : sed iam de Im-
 bro et Lemno et Scyro, nostris possessioni-
 bus : et Chersonnesum ciues nostri desere-
 bant, quae citra controuersiam est Atheni-
 ensium. erant autem plures necessario indi-
 ctas conciones cum tumultu et metu habendaes,
 quam statae ac legitimae, res porro
 ita labefactatae ac periculosae erant, vt Ce-

phiseppo Paeaniensis, amicus et familia-
 ris Charetis, decretum scribere cogere-
 tur, vt Antiochus actuariis nauigiis praefe-
 ctus, quam primum solueret, imperatorem
 quaesitum, cui commissus esset exercitus.
 quod si in eum incidisset : ei narraret, mi-
 rari populum Atheniensem, Philippum Cher-
 sonnesum, quae sit Atheniensium, inuadere :
 Atheniensis autem nescire, nec dux nec co-
 piae quas miserint, vbi sint? vt autem ve-
 ra me loqui intelligatis : decretum audite et
 belli recordamini, et pacem a belli ducibus
 non a legatis repetitote. DECRETVM A CE-
 PHISOPHONTE FACTVM. ac tempora qui-
 dem

τὴν πόλιν τοῖσιν ἦσαν, ἐν οἷς ὁ θεὸς τὴν εἰρήνην ἐξήνοιτο λόγοι.
 οὗτοι δὲ ὁ σωτήρ τοῖς ῥήτοσι, ὁ μὲν τὴν σωτηρίαν
 τῆς πόλεως εἶδεν ἐνεχέμεν λέγειν, δὲ εἰς τὰ πρῶτα
 πύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐνέλθον ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι
 πρὸς τοὺς Πέρσας ναυμαχίας μεμνήσθαι, καὶ τῶν τὰ φῶν, καὶ τῶν
 πρῶτων, καὶ τῶν τερπαίων. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῶν μὲν τῶν ἐφ' ἡμῶν
 εἶναι μεμνήσθαι, μεμνήσθαι μὲν τοὺς τῶν πρῶτων δούλους, τὰ
 ἡμῶν αἰμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαρεῖ φιλονεικίαν φυλάττειν,
 τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τοὺς
 ἀγῶνας τῆς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν
 ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, καὶ τὴν Τολμίδεϊ ζηλοῦ στρατηγίαν
 κελύειν, ὅς χιλίοις ἐπὶ λέξις ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελο-
 πονήσῃ, πολέμους ἔσθαι, ἀδελφῶς διεξήλθαι, τὴν δὲ εἰς Σικελίαν στρα-
 τεῖαν φυλάττειν, ἣν ἔξεμψαν Λεοντίνους βοηθήσοντες, τῶν πο-
 λεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτετι-
 χισμένης, καὶ τὴν τελευταίαν ἀβυλίαν φυλάττειν, ὅθ' ἡττημένοι
 τῷ πολέμῳ, πρὸς αὐτοὺς Λακεδαιμονίαν εἰρήνην αἶψαν,
 ἔχοντες πρὸς τῇ Ἀθηνῇ Ἀθηναίων καὶ Ἰμβρόν καὶ Σκύρον, καὶ δημο-
 κρατούμενους καὶ τὰς νόμους, τῶν μὲν εἶδεν ἡθελον ποιεῖν, πο-
 λεμῶν δὲ πρὸς αὐτοὺς, ἐδυνάμην Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρροποιός, ὃν

dem ciuitatis, quibus de pace verba fiebant,
 erant huiusmodi. oratores autem isti factiosi,
 cum ad dicendum surgebant, de ciuitatis
 quidem incolumitate nihil in medium affe-
 rebant, sed vos arcis vestibulum intueri
 iubebant, et Salaminiae pugnae contra Per-
 sas, et sepulchrorum et maiorum nostrorum
 et triumphorum meminisse: ego vero horum
 sane omnium recordandum esse dicebam,
 sed tamen prudentiam maiorum esse imi-
 tandam, peccata vero et intempestiuam
 contentionem vitandam, pedestre praelium
 ad Plataeas, et Marathoniam pugnam, et
 nauale praelium ad Artemisium, et Tolmi-

Vol. II.

dae imperium iubebam imitari, qui cum
 haberet mille delectos Atheniensis, infestis
 armis secure per mediam Peloponnesum
 peruasisset, expeditionem autem Siciliensem
 cauendam esse, qua Leontinis auxilia misis-
 sent, cum hostes in nostrum agrum impe-
 tum fecissent, et Decelea contra nos munita
 esset, postremum item temeritatem illam
 cauendam, cum bello victi, postulantes
 Lacedaemoniis ut pacem agerent, et praeter
 Atticam, etiam Lemnum Imbrum et Scy-
 rum tenerent, et constituta legibus liber-
 tate vterentur, horum nihil admittere vo-
 luerunt, sed bellum quod gerere non pote-
 rant,

L 1

πολλοὶ δεδεδεμένοι ἐν πέδαις ἐμνημόνδιον, παρεγγραφεὶς αἰχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκῶς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψαι ἡπίλῃ μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις εἰρώνης μνηστήσῃ. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τῷ πόλῳ προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τῷ εἰρήνῃ ποιήσασθαι, ἀποσάντας πόλεων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, ἔς τετραδεξαμνίους φεγεῖν, καὶ Λακεδαιμόνιον ἀρμολύ, καὶ τὴν δημοκρατίαν τοῖς τετράκοντα ἀφαιρῶσι, οἱ χιλίοις καὶ πεντακυσίοις τῷ πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκλειναν. τὴν μὲν τριαύτῃ ἀδελίαν ὁμολογῶ τετραγέλλειν φυλάττειν, τὰ δὲ ὀλίγα πλεονέκῃ εἰρημνῇ μιμῆσθαι. καὶ γὰρ πρὸς τῷ ἀλλοτεῖν, ἀλλὰ πρὸς τῷ πάντων οἰκειοτάτῃ ταῦτα ἐπιυποσώμην. Ατρεμήνῃ γὰρ πατρὶς ὁ ἡμέτερος ὅν σὺ λοιδορεῖς, εἴτ' εἰδὼς εἴτ' Ἰπιδῶν τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν ὅς τις ἦν, καὶ ταῦτα, ὧς Δημόδενες, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὦν ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τετράκοντα, συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλῷ ὁ Γλαύκῃς ὁ Αχαρνέως υἱός, μετὰ Δημαινέτῃς Βαζύγῃ, συγκαταναμάχησε Χίλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε οἰκείᾳ μοι καὶ σωῆσθαι τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὡσὶν ἀκέρῃ. Ἐπιμᾶς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυθίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβέβληται

rant, praetulerunt: cum quidem Cleopho-
lyrarum faber, quem multi conpedibus vin-
ctum meminerant, per fraudem ac turpiter in
ciuium album inscriptus, populo largitioni-
bus corrupto, se gladio collum ei praecifu-
rum minitaretur, qui pacis mentionem fe-
cisset: tandem eo rem illi perduxerunt, ut
cupide pace amplecterentur, cedentes om-
nibus possessionibus, moenibus deiectis,
praesidio recepto, et praefecto Lacedaemo-
nio, et populi auctoritate ad xxx. tyrannos
translata, qui MD. ciuis indicta causa oc-
ciderunt. talem temeritatem esse cauendam,
monuisse me profiteor, ea vero quae paulo
ante dixi, esse imitanda. neque enim ab ali-

enis illa, sed ab omnium coniunctissimo au-
diebam. nam Atrometus pater noster (cui
tu maledicis, cum eum ignores, neque vi-
deris quisnam sua aetate fuerit, idque De-
mosthenes, cum maternum tuum genus a
vagabundis Scythis originem trahat) sub
xxx. tyrannis profugit, et populum restituit.
et matris nostrae frater, auunculus noster
Cleobulus, Glauci Acharnensis p. cum
Demaeneto Buzigo, Chilonem Lacedaemo-
nium nauali praelio vicit. itaque domesti-
cum mihi est, et vñtatum, urbis aduersos
casus auribus accipere. Obiicis mihi prae-
terea concionem in Arcadia apud x. m.
virosum habitam, et legationem illam,
meque

με φῆς, αὐτὸς ὢν δυνάστωδης καὶ μονονέκ ἐπιμύθε αὐτό-
 μολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ σωίσαι καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν,
 Ἀρκάδας καὶ τὰς ἄλλους Ἑλλήνας ἐπὶ Φίλιππον, εἰδὲν δ' ἀν-
 θρώπων Ἰππικροῦτος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, πελοποννησίων ὁ, π
 συμβήσεται, τῶν δ' ὁ, συνεπιτραχιδόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων
 χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιούμενων,
 ὁμολογῶ συμβαλῆσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ
 τὴν εἰρήνην σωθέας, ἣν σὺ νῦν αἰχρᾶν νομίζεις, εἰδεπώποθ' ἀψά-
 μνθ' ὅπλων. ἐγὼ δ' ταύτῃ εἶναι πολλὰ φημι καλῶς εἶ πο-
 λέμῳ. καὶ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν
 καιρὸν, καθ' ὃν ἐπρέσβουν, τὰς δὲ στρατηγὰς πρὸς τὰς δυνάμεις
 ὧν ἡγοῦντο. Ἐπεὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἰσάτε, Ἐπεὶ τὰς πρεσβείας, καὶ τοὺς
 σεφάτους, καὶ τὰς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, καὶ τοὺς τὴν εἰρή-
 νην ἀπαγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται
 τῶν πολέμων αἱ μὲν δυνάμεις τῶν πρεσβέων, αἱ δὲ δυνάμεις τῶν
 στρατηγῶν, ἀπόνδοις καὶ ἀκηρύκτοις τὰς πολέμοις ποιήσετε. οὐ-
 δείς γὰρ θελήσει πρεσβεῖν. Περὶ δ' Κερσοβλέπιδος, καὶ Φωκέων, καὶ
 τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τέτοις διαβέβληται, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ
 γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑσέρεᾳ πρεσβείᾳ, ἃ
 μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγελα, ἃ δ' ἤκουον, ὡς ἤκουον. τίνα

meque immutatum esse dicis, cum sis ipse
 mancipii similis, et tantum non Threiciis
 notis compunctus transfuga. ego vero in
 bello, quantum fieri potuit, Arcadas et
 ceteros Graecos contra Philippum con-
 citavi, cum autem mortalium nemo repu-
 blicae opem ferret, sed alii euentum o-
 cioso exspectarent, alii nos oppugnarent,
 urbani autem oratores ex bello quotidi-
 ano suo luxui sumptus suppeditarent, po-
 pulo me suasisse fateor, ut cum Philippo
 reconciliaretur, et pacem iungeret, quam
 tu nunc turpem existimas, cum arma nun-
 quam attigeris. ego vero eam longe hone-
 stiolem bello esse affirmo. sunt autem, A-

thenienses, legati spectandi ex eo tempore,
 quo legationem obiuerunt: duces et copias,
 quibus cum imperio praefuerunt. etenim et
 statuas erigitis, et principem locum affi-
 gnatis, et coronas, et victum in curia datis,
 non iis qui pacem renunciarint, sed iis
 qui hostis praelio superarint. quod si bello-
 rum rationes a legatis reposcentur, praemia
 ducibus tribuentur, efficietis, ut nulla vn-
 quam bella vel humaniter gerantur, vel
 placide componantur. nemo enim legatus
 ire volet. Nunc reliquum est, ut de Cerso-
 blepte et Phocensibus, ac ceteris obiectis
 mihi criminibus dicam. ego, Athenienses,
 et in priore et in posteriore legatione, quae
 vidi,

οὐκ ἦν ἐκάτερα τέτων, ἃ τε εἶδον, ἃ τε ἤκουσα παρὰ Κερσοβλέπῃου ; εἶδον μὲν ἐγὼ καὶ ὁ συμπρέσβεις ἀπὸ κληῖς ὁμηροῦν τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπῃου παρὰ Φιλίππῳ καὶ ἐπὶ καὶ νεὺ τέθ' ἔτως ἔχει. σωέβαινε δὲ, ὅτε τὴν παρτέραν ἐπρεσβόμοις πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μὲν τῶν συμπρέσβεων ἀπέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δὲ ὅτι Θράκῃ ἐξίεναι, παρὸς δὲ ἡμᾶς ὁμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς παρὰ τῆς εἰρήνης βουλευσάμε, μὴ ἐπὶ βήσεσθαι μετ' ὅπλων Χερρόνησου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὐκ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, ἐδε-
μία μνεία ἐχέτω παρὰ Κερσοβλέπῃον. ἥδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τὰς ὁρκοὺς, ἔπω δὲ ἀπηρεκώτων ἐπὶ τὴν ὑσέραν πρεσβείαν, ἐκ-
κλησία γίνεσθαι, ἐν ἣ Ἀθηναίων, ὁ κατὰ κατηγορῶν ἐμῶν, λαλῶν παρὰ τὸν ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλῳ ὁ Λαμψα-
κηνὸς εἶπε παρὰ τὸν, ὅτι πέμψει μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπῃος, ἀ-
ξιοὶ δὲ ἀποδοῦναι τὰς ὁρκοὺς τοῖς Φιλίππου πρέσβεσιν, καὶ συνα-
καγραφῆναι Κερσοβλέπῃον ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμαχοῖς. ῥηθέντων
δὲ τῶν λόγων τέτων Ἀλεξίμαχῳ ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι
ψηφισμα τοῖς παρτέροις, ἐν ᾧ ἐγγεγραπτό, ἀποδοῦναι εὖ ὁρκοὺς
Φιλίππῳ μὲν τῶν ἄλλων συμμαχῶν τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέ-
πῃου. ἀναγνωθέντων δὲ τῶν ψηφισμάτων καὶ ταῦτα οἶμαι πάν-
τας ὑμᾶς μνημονεύειν ἀναστὰς ἐκ τῶν παρτέρων Δημοσθένης,

vidi, ut vidi, quae audiui, ut audiui, renun-
ciaui. quae igitur haec utraque fuerunt, quae
et vidi et audiui de Cersoblepte? vidi ego,
et legati omnes, Cersobleptis filium, obsi-
dem Philippo datum: idque etiam nunc ita
se habet. accidit autem, dum priore lega-
tioneungebamur, ut ego cum collegis huc
redirem, Philippus autem in Thraciam
egrederetur, qui nobiscum pepigisset, dum
vos de pace deliberaretis, se Chersonesum
armis non inuasurum. illo igitur die, quo
vos pacem decreuistis, nulla facta est men-
tio Cersobleptis. iam vero nobis ad exi-
gendum iusiurandum delectis, nondum vero

ad posteriorem legationem profectis, con-
cio fit, in qua Demostheni, qui nunc me
accusat, obuenit ut praesideret. in ea con-
cione Critobulus Lampfacenus progressus
dixit, se missum esse a Cersoblepte, qui pe-
teret ut iusiurandum Philippo daretur, et
Cersobleptes inter vestros socios inscribe-
retur. hac oratione habita, Aleximachus
Galea decretum praesidibus legendum dat,
in quo scriptum erat ut is qui a Cersoblepte
venisset, iusiurandum Philippo cum ceteris
sociis daret. recitato decreto (et hoc vos o-
mnis arbitror meminisse) surrexit Demosthe-
nes a praesidibus, seque id decretum appro-
baturum

ὅτι ἔφη τὸ ψήφισμα ὑπεψηφίσαν, ἐδὲ λύσαι τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἐδὲ γινώσκων τῶν συμμαχῶν τὰς συναφαισθητοῦς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπένδεσι, τῷ ἱερῶν ἀποδοθῆναι δὲ πρὸς τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βούλων ὅτι ὑμεῖς, καὶ τοὺς παρόντας ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσω, ὥστε, ἀκούσαντες, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσαν. ὅτι δὲ ἀληθὴ λέγω, καλέω μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ οὗτοι συμπροσέδρους Δημοσθένους, καὶ τινὲς μαρτυρίαν ἀνάγνωσι. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΔΡΩΝ. ὁ μὲν γὰρ τῶν ὑποακρύσας δούτως ἐνταυτοῖς Δημοσθένης, μνηθεὶς Κερσοβλέπης, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκλείων αὐτόν. ὥς δὲ ἡ παρῶσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξέρχοντο οὗτοι συμμαχοὶ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐν τῇ στρατιᾷ τῇ ὑμετέρῃ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς δὲ τῷ ἱερῶν ἐγὼ Κερσοβλέπον ἀπήλασα τὸν πρεσβυτικὸν τὸν πρὸς Κερσοβλέπην, παρόντων μὲν τῶν συμμαχῶν, ἐψηφισμένων ὅτι ἔδεξεν, κατακαθημένων δὲ τῶν στρατιωτῶν. πόθεν τοιαύτην ῥάμιν λαβὼν, ἢ πῶς αὖ τὸ πρᾶγμα ἐσιγῆθαι; εἰ δὲ ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας αὖ, ὦ Δημοσθένης; καὶ οὐκ ἐνέειπας βοῆς καὶ κραυγῆς τινὲς ἀγορᾶν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης δούτως, ὠθονῶτα δὲ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβυτικόν; καλέω δὲ μοι οὗτοι στρατιώταις ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς

baturum esse negavit, neque factam cum Philippo pacem irritam redditurum, neque agnoscere socios, qui tanquam in libationibus, manus sacris admoverent: sed de his aliam esse concionem indicendam, clamantibus autem vobis, et praesides ad suggestum vocantibus, sic inuito isto comprobatum est decretum. quae ut vere a me dici constet, voca mihi Aleximachum, qui decretum scripsit, et collegas Demosthenis, ac testimonium recita. TESTIMONIUM DEMOSTHENIS COLLEGARUM. is igitur qui modo hic ad Cersobleptis mentionem illacrymavit, societate illum exclusit, ut vero ea con-

cio dimissa fuit, foederatos Philippi legati iureiurando in vestro praetorio obstrinxerunt. ausus autem est ad vos dicere accusator, me Critobulum, Cersobleptis legatum, a sacris repulisse, cum et socii adessent, et populus scivisset, et duces affiderent. unde tantas vires accepi? aut quo pacto res tacita est? quod si istud ego facinus non reformidarem, tu passus esses, Demosthenes? non vociferationibus et clamoribus forum complesses, cum videres me, ut modo aiebas, a sacris legatum repellere? accessat mihi duces praeco, et sociorum assessores, ut eorum testimonia audiat. TESTIMONIA. nonne intolerabile

σιωέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκρίβετε.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ὁκοῦν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολί-
 του, ἔχ' ἑαυτῆ, ἀλλ' ὑμετέρου· τὸτο γὰρ περδιορθοῦμαι· τλμᾶ
 πλικάυτα κατὰ ψεύδεας, κινδυνεύοντα ὑπὲρ ἑσώματός; ἢ
 πῶς ὅχι εἰκότως ὁ πατέρες ἡμεῖς ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις Ἰππὶ
 Παλλαδίῳ καλέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τὰς νικῶντας τῇ ψήφῳ
 ἔξορκίζεας; καὶ τὸτο ὑμῖν πατριόν ἐστιν ἐπὶ καὶ νῦν· τὰληθῆ καὶ τὰ
 δίκαια ψηφίζεας τῶν δικαστῶν, ὅσοι τλὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῶν,
 καὶ ψεύδονται μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ ὅ μὴ, ἔξωλῃτε αὐτὸν εἶναι ἐπαρχεας
 καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτῆς, τοῖς δὲ δικασταῖς ὄχεας πολλὰ καὶ ἀγαθὰ
 εἶναι; ἔ μάλ' ὀρθῶς καὶ πολυδικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ γὰρ μηδεὶς ἀν
 ὑμεῖς ἑαυτὸν διαπλῆσαι φόνος δικαίου βέλῃτο, ἢ πρὸς ἀδίκου γε
 φυλάξαιτ' ἀν, τλὴν ψυχὴν, ἢ τὴν ἐστίαν, ἢ τλὴν ἐπιμέλειαν πινὸς
 ἀφελόμενοι. ἔξ ὧν αὐτοὺς ἀνηγήκασί πνες, ὁ δὲ καὶ δημοσίᾳ
 ἐτελεύτησαν. ἄρ' οὐκ, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἀν μοι συγνώμην, κί-
 νησαν αὐτὸν περσειπόντι, καὶ μὴ καθαρεύοντα πρὸ σώματι, μήθ' ὅθεν
 τὴν φωνὴν ἀφίπσιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρεος ἑκατηγορήματι ἔ
 περὶ Κερσοβλέπῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ δείξαιμι ψεύδος ὄν; κάλλισον
 γὰρ, οἶμαι, περὶ γμα, καὶ χερσιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ'
 ὑμῖν γινέσθαι. ἔ γὰρ τὰς χερόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, ἔ τὰς ἐπιψη-

tolerabile est, Athenienses, si quis contra
 hominem civem, non suum, sed vestrum
 (hoc enim in primis distingo) tanta non
 veretur mendacia comminisci, quibus in
 capitis discrimen adducatur? maximam
 igitur approbationem meretur is mos,
 cuius in capitalibus ad Palladium causis
 patres nostri auctores fuerunt: cum victimis
 secandis, eos qui suffragio superiores sunt,
 iureiurando obstringunt (idque vobis etiam
 nunc patrium est) eos iudices vere iusteque
 pronunciassent, qui suffragium pro se tulerint,
 et nullum dixisse mendacium: quod
 ni ita sit, sibi et familiae suae exitium
 imprecantur: iudicibus autem optima quae-

que et faustissima optant. idque rectissime,
 ac civiliter, Athenienses. nam si nemo ve-
 strum est qui iustae caedis in se piaculum
 admittere vellet, quanto magis iniustam ca-
 vebitis, erepta alicui vita, aut re fami-
 liari, aut dignitate? ob quas res alii sibi
 manus attulerunt, alii publice perierunt.
 non igitur veniam mihi dabit, Atheni-
 enses, si eum cinaedum appellaro, et homi-
 nem polluto corpore, ea etiam parte unde
 vocem edit, ac deinde reliquam accusati-
 onis partem de Cersoblepte euidenter fal-
 sam esse ostendero? iis enim qui vocantur
 in crimen res apud vos contingit mea
 opinione pulcherrima, et vtilissima. etenim
 tem-

φίσκοντας ἐν τῇ δημοσίῳι γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε. εἶπκε ὃ ἔτοσι πρὸς ὑμᾶς, πρὸς τὸ διαφθαῖναι τὰ Κερσοβλέπης πρῶτα, ὅτι τὸ πρεσβείας ὧν ἡγεμὼν ἐγώ, καὶ κατ' ἡμέρη κατὰ ὑμῖν, αὐτὸς κελδύοντο εἰς Θράκιον ἡμᾶς ἵεναι, Κερσοβλέπης πολιορκηδύς, καὶ διαμαρτύρου Φιλίππου, ταῦτα δὲ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐπαθήμιον ἐν Ωρεῶ, καὶ ἐν συμπρέσβεις, πρὸς ξείας κατασκαυζόμενοι. ἀκέρτατε δὲ τὸ Χάριτον ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέσειλε τότε τὰ δῆμον, ὅτι Κερσοβλέπης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ἱερὸν ὄρος κατέληφε Φίλιππος, Ελαφβολιῶν μίωος ἔκτι φθίνοντος. Δημοδέντης δὲ ἐν τῷ δῆμον πρὸς ἡμέρας τέττα ἔμηνος, εἰς ὧν τῶν πρέσβεων, ἐβδόμη φθίνοντος. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. οὐ μόνον τοῖνυν διετείψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἔμηνος, ἀλλὰ Μουνυχίωνος ἐξωμήσαμεν. καὶ τέττα τὴν βουλὴν μάστρεα ὑμῖν παρέξομαι. ἐστὶ γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελδύει ἀπέναι τὰς πρέσβεις ἐπὶ τὰς ὄρκους. καὶ μοι λέγε τὸ τὴ βουλῆς ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. πρὸς ἀνάγνωδι δὲ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦν. ΧΡΟΝΟΣ. ἀκέρτατε ὅτι Μουνυχίωνος ἐψηφίσθη πέμπτη ἡμέρα. ὁ δὲ Κερσοβλέπης πόσαις πρὸς τέρου ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν, πρὶν ἐμὲ ἀπέναι; ὡς φησι Χάρις ὁ στρατηγός, καὶ ἐπιστολή, ἔπρὸς τέρου μίωος, εἶπε Ελαφβολιῶν ἐστὶ Μουνυχίωνος πρὸς τέρου. ἐδύ-

tempora, et decreta, eorumque suffragatores in publicis monumentis perpetuo asseruatis. dixit autem iste, eam esse causam, cur Cersobleptis res perierint, quod ego legationis dux, et secunda aura vestra usus, se nos in Thraciam ire iubente, cum Cersobleptes obsideretur, et contestari apud Philippum, ea facere noluerim, sed Orei federim, ceterique legati, hospitium nobis conciliantes. audite igitur, Charetis literas, quas misit ad populum, quibus continetur, Cersobleptem imperium amisisse, et sacrum montem a Philippo occupatum esse xxvi. Februarii: Demosthenes autem cum ex legatis esset, praeses pro concione, fuit eius-

dem mensis die. xxvii. LITERAE. neque vero reliquos duntaxat mensis dies morati, sed Martio demum profecti sumus: cuius rei testem vobis senatum exhibebo. senatusconsultum enim est, quod legatos ad exigendum iusiurandum abire iubet. recita mihi senatusconsultum. SENATVSCONSULTVM. etiam tempus recita, quodnam id fuerit. TEMPVS. auditis, hoc fuisse decretum. iiii. Martii. Cersobleptes autem quot diebus ante imperium amisserat, quam ego discederem? ut Chares imperator, et literae indicant, priore mense, si modo Februarius Martio prior est. ergo ne Cersobleptem ego conseruare potui, qui ante me domo

νάμιν ουδ' ἐγὼ σάσαι Κερσοβλέπιον, ὅς, πρὶν ἐμὲ ἐξορμαῖν
οἴκοθεν, ἀπολαύει; ἐπειδὴ οἶδα π τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκεῖναι, ἢ καὶ
τῇ ἐν Μακεδονίᾳ προχέσθην, ἢ καὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅς το
βελουπεία, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ ἔχοντα, καὶ τῶν
ἐκκλησιῶν καὶ καὶ ψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπιον Ἀθηνῶσι μὲν ἐκ-
πορεύον ἐποίησεν, ἀπεσθῆναι ὡς ἐν Ὀρεῶν δὲ ἡλέει. καὶ νῦν με δω-
ροδοκίας καταγορεῖς. ἀπεστέρην δὲ ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῇ
βελῆς τῇ ἐξ Ἀγείας πύργῳ, ὅτι ἐπεξιών τῇ ἑξαμάτῳ γραφῇ,
ἢ ἐγρέψατο Δημοκρίτου τὸν Παισινέα, δυνάμιον ὄντα, ἐπιτεμὼν
τὴν αὐτῆς κεφαλὴν. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς ὅτι εἰδῶσι τέτοις,
ὅτι Δημοκρίτου ὑπὸς αἶ νόθῳ τῷ μαχαίροποιῳ. Επεχείρησας δὲ
εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Ἀμφικτυόνας πρεσβείαν ἐξομοσάμεν
παρεπείσθουσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνω, τὸ δὲ ὑπερέβη.
ἐγὼ δὲ αἰεθεῖς πρεσβυτέρῳ ἐπὶ τῆς Ἀμφικτυόνας, ἀρρώστῳ δὲ
ἐχόν, καὶ μὲν πολλῆς πρεσβυτείας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἤκον πρε-
σβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν ὅτι ἐξομοσάμεν, ἀλλ'
ὑπερχόμεν πρεσβύτῳ, ἵαν ὃ δυνάτος πρὸς δὲ τὴν βελὴν
ἀπὸ τῶν τῶν συμπεσόντων, τὸν ἀδελφὸν ἔμαυτῶ, ὃ τὸν ἀδελ-
φιδῶν, καὶ τὸν ἱατρὸν ἐπαμψα, ἐκ ἐξομοσάμεν ἐμὲ ἔδ' ὃ νόμος
εἰ ταῖς ἐν ἑ δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βελῇ ἐξομνυδῶ ἀλλὰ τὴν

domo egressum perierat. et putatis istum
aliquid dixisse veri de rebus, siue in Mace-
donia, siue in Thessalia actis, qui contra
curiam, contra publica monumenta, contra
tempus, contra populi conuentus mentia-
tur? tu Cersobleptem Athenis foedere ex-
cludebas, cum praeses esses: eiusdem Orei
te miserescebat. nunc me corruptelae accu-
sas: prius autem mulctam ab Areopagitico
senatu inflictam tolerasti, non persecutus
vulneris actionem, qua reum feceras De-
momelem Paeaniensem, consobrinum tu-
um, cum ipse tuum caput incidisses. tamen
verba fundis apud nos sapientia, quasi hi
ignorent, te filium adulterinum esse Demo-

sthenis gladiatorum fabri. Praeterea dicere
ausus es, me legatione Amphictyonica et-
iam eiurata, officio non esse functum: ac
decretum aliud recitasti, aliud transiliisti.
ego vero legatus ad Amphictyones creatus,
quamuis infirma valetudine, magna tamen
cum alacritate, eam, vnde redieram, lega-
tionem apud vos renunciaui, legationem
autem non eiuraui, sed promisi me obitu-
rum, si villo modo possem: cum autem col-
legae mei senatum accederent, fratrem me-
um eiusque filium, et medicum misi, non
meo nomine eiuratos (neque enim lex finit,
populi suffragiis decreta munera in senatu
eiurare) sed infirmitatem meam indicaturos.
cum

ἀρρώστιαν με δηλώσαντας. ἐπεὶ δ' οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ πε-
ρὶ τῆς Φωκίας συμβαύτα, ἀνέστρεψαν, ἡρομμένης ἐκκλησίας, ἥδη
παρών καὶ διυναμένων τῷ σώματι, προσδυναγκάζοντες δὲ δήμου
μηδέν ἥτιον πρεσβεῖν ἡμᾶς τὰς ἐξ ἀρχῆς αἰρεθείας ἀπαντας,
ἀψιδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ὥμην δεῖν. Ἐ ταύτης τ' πρεσβείας οὐ
κατηγόρει, μοῦ διδόντες τὰς διθυάνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρε-
σβεῖαν ἦκει, τὴν ἐπὶ τὰς ὁρκούς· ἵππερ ἦς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως
ἀπολογίσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἀεμότης καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις,
μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν
ἀρχὴν τῷ λόγῳ ἀπὸ τ' πορείας τ' ἐπὶ τὰς ὁρκάς, Ἐ τ' πρεσβείας.
πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρεσβέων ὄντων, ἐνδεκάτῃ δ' τοῦ συμπε-
φθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῷ συμμαχῶν, εἰδὲς ἀπὸ συσιτεῖν, ὅτ' ἐξή-
μεν ἐπὶ τὴν ὑσέρεαν πρεσβεῖαν, ἠθελεν, ὅτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου
δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πειθομένον καλῶν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ
πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιδεδουκότα. πρὸς μὲν οὖν
τ' ἐπὶ Θράκης ὁδῷ, ὅτε ἐγγύετο μινεῖα· εἰδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα τῷ
ἡμῖν προσέταπεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τὰς ὁρκούς, καὶ ἄλλ' ἄπαι-
εῖτε ἐλθόντας πρᾶττεν εἰδὲν ἐνεδέχετο, πρὸς Κερσοβλέπῳ ἥδη
γεγενημένων, ὡν ἀγρίως ἠκασαί, εἰδὲ ὅτι εἰδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ
ψεύδεται, καὶ κατηγορεῖν εἰδὲν ἀληθὲς ἔχων, τερατίζει. συνηκο-

cum autem collegae mei, Phocensi excidio
audito, reuertissent, habita concione, iam
praesens, et corpore confirmato, cum po-
pulus nihilominus nos omnis qui primum
delecti fuimus ad obeundam legationem
adigeret, non danda esse verba Athenien-
sibus existimaui. at illam quidem legationem,
me rationes referente, non accusabas, hanc
autem inuadis, qua ad iusiurandum profectus
sum; quam ego perspicue et iure optimo
defendam. nam tibi quidem, et mentientib-
us omnibus est accommodatum, transferre
tempora: mihi vero, ordine differere, ora-
tionis initio repetito a profectione, et lega-
tione propter exigendum iusiurandum suf-

VOL. II.

cepta. primum quum legati essent decem,
atque undecimus accederet, is quem foede-
rati nobiscum miserant, nemo cum isto
cibum capere, cum secunda legatione ex-
iremus, voluit, neque in itinere, ubi vitari
potuit, in eadem caupona diuertere, quippe
qui viderent, eum priore legatione omnibus
insidiatum esse. de itinere porro in Thraciam
fufcipiendo, nulla facta est mentio (neque
enim decreto id nobis iniungebatur, sed id
duntaxat, ut iusiurandum exigeremus, ac
alia quaeiam) nec si voluissemus, agere
nobis licuisset, cum ita Cersobleptis res
sefe haberent, ut modo audiistis, neque
iste quicquam veri dixit, sed mentitur, et

M m

quia

λήθουσι δ' αὐτὰς δύο σωματόδεσμα φέρουσαι, ἐν ᾗ τὰ
 ἑτέρω τέτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐπὶ δρυεῖς. ὥς οὖν
 συμπέσβεις ἀναμνήσκουσιν τὰς δρυαίας ἐπωνυμίας αὐτὰς. ἐν
 πασι μὲν γὰρ ὦν, ἐκλήθη δὲ αἰχρουργίαν πινὰ ἢ κιναιδίαν Βά-
 ταλῶ, ἐκ παίδων ᾗ ἀπαλαφύμενος, καὶ δεκατάλαντος δίκας
 καὶ τῷ Ἰππιδρόπῳ λαγχάνων, Ἀργὰς ἐκλήθη, ἀνὴρ ᾗ γυρόμενος
 περσείληφε τιμὴν τῷ πονηρῶν κοινῶν ἐπωνυμίαν, συκοφαντίας.
 ἐπορεύετο ᾗ λυσόμενος τὰς αἰχμαλώτοις, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς
 δρυεῖς εἴρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ εἶδέναι πώ-
 ποτε Ἀθηναίων λύτερα πρᾶξάμενον, ἀκέρων ᾗ πᾶν ἐκείναι φίλων
 ἀπάντων, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς, εἰάν ἐβλήθη γῆν, ἀφῆκε, πολλῶν δὲ
 ἡτυχηκότων, τάλαντον φέρων, ἐνὸς ἀνδρός, εἰδέναι λίαν δύπο-
 ρον, ἰκανὰ λύτερα. ὡς δὲ ἦμιν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ σωήλομεν εἰς
 ταῦτόν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θράκης παρόντα κατελήφαμεν, ἀνε-
 γνώθη μὲν τὸ ψήφισμα, κατ' ὃ ἐπιδεδύσαμεν, καὶ τὰ περσε-
 ταγμένα ἡμῖν πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν σωτηριούμεθα.
 ὡς ᾗ εἰδὲς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμνήσθη, ἀλλὰ πρὸς πραγμάτων
 ἐλαττόνων τιμὴν διατείνων ἐποιουῦτο, εἶπον ἐγὼ λόγοις, εἰς ἀναγ-
 καῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧ Ἀθηναῖοι,
 ὥσπερ καὶ τὴν κατηγορίας ἠκέσασθε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἐβέλετο

quia verum nullum crimen oblicere potest,
 praestigias agit. sequebantur autem eum ho-
 mines duo, sarcinas lectulorum ferentes, in
 quarum altera, ut ipse aiebat, talentum
 argenti inerat. itaque collegae veterum eius
 cognominum recordabantur. nam puer
 dum esset, ob flagitium quoddam, aut mol-
 licem, Batalus est vocatus, cum puericiam
 excessisset, et in suos tutores denu-
 tantum actiones instituisset, Argas est appella-
 tus, vir porro factus, commune omnium
 improborum cognomentum assumpsit, ut
 calumniator vocaretur. ibat autem, captivos
 ut aiebat, redempturus, ut modo apud vos
 etiam dixit, cum sciret, Philippum a ne-

mine Atheniensi captivo precium vnquam
 postulasse, et ex eius amicis omnibus audi-
 ret, eum etiam reliquos, pace facta, dimif-
 surum; ferebat autem talentum, cum multi
 ea calamitate conflictati essent, quo vnus
 vir, nec is admodum locuples, redimi po-
 tuisset. ut autem in Macedoniam venimus,
 ac congressi sumus, et Philippum ex Thra-
 cia reuersumprehendimus, recitatum
 est decretum, ex quo legati missi eramus,
 et quae in mandatis acceperamus de iure-
 iurando exigendo, enumerauimus. cum
 autem maximarum rerum mentionem fe-
 cisset nemo, sed de rebus minutioribus e-
 gissent omnes, orationem ego habui, quam
 necesse

εἰπεῖν, ἔτι καὶ τῇ ἀπολογίας ἀντάκτως ἀκρόσασθε, καὶ τὸν αὐτόν μοι
 τρόπον διαμείνατε, ὃν περ εἰς δ' ἄρχῃς ἐν τοῖς θεωρηματοῖς ἤδη λόγοις
 ἠκροῦσθε. ὅπερ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην, ὡς Ἀθηναῖοι, εἶπον σω-
 ελεγμῶν τῶν πρέσβων, ὅτι μοι δοκοῖσαν τὸ μέγιστον πρὸς
 ταῦτα εἶδημα δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τὰς ὁδοὺς ἀπολαβεῖν,
 καὶ τοῖς τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ τοῖς τῶν αἰχμαλώτων εἰπεῖν,
 καὶ εἰ τὰς ὑπερέτας ἐπεμψεν ἡ πόλις, θεωθεῖσα πίστιν αὐτοῖς,
 ἀποδοῦναι ἂν πρὸς τὴν νομίζω τὸ ὅτι ὑπὲρ πάντων ὁλοῦς βε-
 λούσας, ὅσα καθ' ὑμᾶς ἐσιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἐργον ἐστὶν
 πρέσβων φρονίμων. λέγω γὰρ, ἐφ' ἃ ἐγὼ, τοῖς τῇ εἰς Πύλας στρα-
 τεῖας, ἣν ὁρᾶτε ἔσαν ἐν τῷ στρατοῦ. ὅτι γὰρ οὐ κακῶς σοχάζομαι
 τοῖς εἰς πρὸς τὸν πόλεμον, μεγάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεσι
 μὲν γὰρ Θεβαίων, ἥκιστα γὰρ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα
 δὲ ἡμεῖς ἔχοντες εἰς τὸν πόλεμον ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται, πρὸς τὴν
 τὰς πρέσβεις, καὶ ἄλλ' ὅ, τι ἂν διώκῃ ἀγαθόν. ἀποδοῦναι δὲ
 Ἕλληνας πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ
 δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, εἰς ἐνεργεῖν μὲν παρρησίας ἐν τῷ ψη-
 φίσματι πρὸς Φίλιππον, Θεβαίων μὲν θεωρεῖν τὴν ὑβρίν, Βοι-
 ωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτα ἂν ἡξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι
 νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλειπεν τὴν εἰς τὸ ἀφαιρῆσαι ἀναφορὰν, ἂν

neceſſe eſt apud vos exponi. obteſtor autem vos, Athenienſes, quemadmodum accuſationem audiuiſtis, vt ipſe accuſator verba facere voluit, ita etiam reliquum deſenſionis audiatis ordine, eademque attentione operam mihi detis, qua ſuperiora audiuiſtis. dixi enim, vt modo poſui, Athenienſes, in conuentu legatorum, eos mihi viſos eſſe praeſcriptum populi iuſſum omnino ignorare. nam iuſiurandum exigere, et ceteris de rebus agere, et de captiuis eloqui, etiamſi miniſtros vrbs miſiſſet, data eis auctoritate, tamen illos videri mihi rem omnem fuiſſe conſecturos: ſummae autem rerum recte conſulere, quatenus eae ad nos aut Philip-

pum. attinerent, id vero cordatorum legatorum munus esse. dico autem, inquam, de expeditione, quam in Pylas apparari videtis; atque ostendam vobis magna signa, vnde intelligatis, me ea de re non male coniectare. nam et Thebanorum legati adsunt, et Lacedaemoniorum aduentant, et nos ex plebiscito aduenimus, in quo scriptum est, legati autem quicquid praeterea boni possunt, agunto. omnes porro Graeci exspectatione euentus sunt suspensi. quod si populus se decere censuisset, libere in decreto promulgare, vt Philippus Thebanorum insolentiam compesceret, et Boeotias ciuitates instauraret, haec etiam in

M m 2 decreto

μη πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾗθησαν δεῖν. δὲ δὴ τὰς
 πρὸς τὰ κοινὰ φιλομικροῦσι μὴ κατέχεν μὲν ἑτέρων χώραν
 πρέσβων, εἰς Ἰξὴν πείμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτὰς δὲ τὰς
 πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν. ὣν εἷς ὢν Ἐπαμινώδας στρα-
 τηγός, εἰς ὑποπλήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην
 ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δὲ τὰ τ' Ἀθηναίων ἀπεργόλεως
 προπύλαια μελενεγκεῖν εἰς τὴν περσασίαν τ' Καδμείας. ταῦτα
 δὲ μετὰ λέγοντι, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοδότης, ὡς
 ἴσασι πάντες (1) συμπρέσβεις ἡμῶν καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κα-
 κοῖς βουλευάμεθα. ἦν δὲ οὐκ ὡς ταῦτα λεγόμενα. ἀνδρῶπι-
 ὅσοι ταραχῆς καὶ τολμῆς ἐστὶ μεσός. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μαλακὸς
 εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ
 σκευάζειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυ-
 τραγμονεῖν ἡμᾶς τὰς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμ-
 βάνων εἶναι. πορεύεσθαι Φίλιππον εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτω
 μα. εἰδὲς με τῶν ὀπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κεινῆ, ἀλλ' ὡς ἂν
 εἶπω ἢ μὴ δεῖν, ἢ πρᾶξω τι τῶν μὴ περσευαγμένων. πέρσας
 δὲ τοῦ πράγματός, ἐψηφίσαντο (2) συμπρέσβεις, κατ' ἀνδρα
 ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ, τι νομίζει συμφέρον, τοῦτο λέ-
 γειν. ὅτι δὲ ἀληθῶς λέγω, καλεῖ μοι εὖ συμπρέσβεις, καὶ τὴν

decreto petiisset: nunc id sibi reliquit, ut
 rem ad incertum eventum referre possit si
 non persuaserit, nostro autem periculo rem
 explorandam censuit. decet igitur eos, qui
 suam industriam republicae probatam cu-
 piunt, non eorum legatorum occupare lo-
 cum, quos Atheniensibus nostro loco
 mittere licuisset, nos ipsos autem vitare of-
 fensionem Thebanorum. quorum vnus
 Epaminondas imperator, non perterritus
 auctoritate Atheniensium, apud Thebanos
 dixit, Atheniensis arcis propylaea transfe-
 renda esse ad Cadmeae ornamentum. haec
 me dicente, maxima voce exclamat Demo-
 sthenes, ut sciunt omnes collegae: nam

praeter cetera mala, etiam Boeotiae fauet.
 haec certe quidem ab isto afferebantur:
 homo iste est tumultus et audaciae plenus.
 ego vero me fateor esse mollem, et pericula,
 etiam dum longe absunt, pertimescere. ve-
 rum edico, ne nos urbis inter se commit-
 tamus: atque id e re nostra esse puto, ne
 quid nos legati temere moueamus. profici-
 scitur Philippus ad Pylas? ego me abscondo.
 nemo me propter arma Philippi in iudici-
 um adducet, sed si quid dixerō, quod non
 oportet, aut si quid egero, quod in manda-
 tis non accepi. ut rem finiam, decreuerunt
 collegae, ut viritum quisque sententiam ro-
 gatus, quod e republica esse putaret, id
 dice-

μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἐπειδὴ τίνων, ὧς Ἀθιναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβείαι, παρὴν δὲ ὁ Φίλιππος, ἔτι τὰς Ἀθιναίων πρεσβείας ὁ κήρυξ ἐκάλεσεν, πρῶτον μὲν παρήειμυρ, ἔπειτα καὶ ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὁ πρῶτος Διδοκίμει, ἔτι κόσμῳ εἶναι τὴν πόλιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατον εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτου λέγειν οὐκ αὖ ἐφη καταλιπεῖν, οὐδὲ ἴππευεν πρὶν, ἀντιόμηντο εἰς ἐμὲ, προκαταλαμβάνοντα τὰ Φιλίππου ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. δρῶν δὲ τὸ λέγειν, πρῶτον διαβολὴν πρὸς τῶν συμπρεσβέων ὑπειπὼν, ὡς ἔχοντες ἀπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ἔσθ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἡκομην, διεξήκει τὰς ὑποθέσεις τὰς ὑπογεγραμμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρῶτον μὲν τὴν ἐν τῷ ψήφισματι τῷ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἐφθυγε πρῶτον, ἔξιναι γράψας Φιλίππῳ, πρεσβείας πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πεμπεῖν, δεύτερον δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, ἀνείσακτο τὸ κήρυκε, καὶ τῇ πρῶτῃ Φιλίππου πρεσβείᾳ, τρίτην δὲ, τὸ πρὸς τὸ βυλεύσατο τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν ταύταις ἡμέραις. καὶ προσέειπεν ἡ τρίτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτον ἴππευσεν τὰς τὴν εἰρήνην ἐκκλείουσας, ἔπειτα τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἐπειδὴ ἕτερον ἐπῆγε ψή-

diceret. haec ut a me vere dici constet, voca mihi collegas, eorumque recita testimonium. TESTIMONIUM. postquam igitur legationes Pellam conuenerant, ac Philippus aderat, et praeco legatos Atheniensium vocabat, primum processimus, non obseruata aetate, ut in priore legatione, quod apud quosdam celebrabatur, et ornamentum ciuitatis putabatur, sed pro Demosthenis impudentia. nam cum se omnium natu minimum esse profiteretur, primas dicendi partis se nemini concessurum affirmabat, neque commissurum, ut quidam (me innuens) Philippi auribus occupatis, dicendi vires aliis praeberet. ut

autem exorsus est, cum quadam collegarum criminatione, quos neque omnis eisdem de rebus, neque consentientibus animis adesse significabat, sua officia Philippo praestita commemorabat: primum, ut Philocratis decreto suffragatus esset, violatarum legum accusati, cum is scripsisset, licere Philippo legatos de pace Athenas mittere; deinde recitauit decretum quod ipse scripserat, pacem faciendam cum caduceatore et legatis a Philippo missis; denique illud, ut populus intra certos dies de pace deliberaret. ac talem verbis suis significationem interiecit, se primum iis qui pacem excluderent, os obrurasse, non.

Φισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βελεύσατο τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τῆς πρέσβει τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν Ἰπμέλειαν τὴν ἐπ' αὐτὰς, καὶ προσηφαλαίων θέσιν, ἢ φυλακὰς πινὰς, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τὰς φθονουῦτας, καὶ βελομήτοις εἰς τὴν αὐτῆς φιλοτιμίαν ὑβρίσαι. καὶ τὰ γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς ὁ συμπρέσβεις ἀνεκαλύψαντο, ὡς ἔξενισε τὰς πρέσβεις τὰς Φιλίππου, ὡς ἐμυθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῆσαν, ὅρα καὶ ζύγη, καὶ συμπαρήει ἐφ' ἱππῶν, οὐ κατὰδὺς εἰς τὸ σκοτόν, ὥσπερ ἕτεροι πινῆς, ἀλλὰ φανερώς Ἰπιδεικνύμενοι τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκείνα δ' ἤδη καὶ σφόδρα διωρεῖτο. ὅρα εἶπον ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. ἐδὲ ὡς δεινὸς συμπεῖν· σοφίᾳς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τῆτον εἶναι. ἐδὲ ὡς μνημονικὸς· σοφιστὴς τὰ τριαὺτα νομίζων ἐρτολαβοῦντο ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἐπὶ εἶπεν, ὅς ἐστι πάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες ἔχοντες τυχόντες ἐγρύοντο. ἐπειδὴ δὲ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴ ἐγρύετο, ἠναγκαζομένη ἐγὼ λέγειν μετὰ τριαύτῳ ἀπαιδουσίαν, καὶ κολακείας αἰχρῶς ὑπερβολὴν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προειρημένην καὶ τῆς συμπρέσβειν ὑπὸ αὐτῆς διαβολὴν. λέγων ὅτι πέμ-

non verbis, sed temporibus. deinde aliud decretum adduxit, quo scripisset, deliberandum esse populo de ineunda societate. post aliud decretum de Philippi legatis, principem eis locum dandum Bacchanalibus. et adiecit, quanta sibi curae illi fuissent, ut ceruicalia apponi curasset, suamque custodiam et vigilias commemoravit, propter invidos, qui splendorem suum contumeliis afficere cupiissent. adiecit illa etiam maxime ridenda, quorum collegas ita pudebat, ut faciem obtegerent: ut Philippi legatos hospitio excepisset, ut eis discessuris bigas mulorum conduxisset, et equo eos comitatus esset, non

in tenebras demersus, ut alii quidam, sed aperte ostendisset observantiam et studium suum. illa vero demum vehementer etiam corripuit; se non dixisse Philippum esse formosum: nihil enim esse muliere formosius. neque potando eum valere: quod eam laudem spongiae esse existimaret. neque memoria pollere: quod eam putaret rhetoris mercenarii esse commendationem. ne longum faciam, eiusmodi erant ea quae dicebat, praesentibus legatis, ut breuiter complectar, totius Graeciae, unde risus maximus concitabatur. ut autem aliquando finierat, factoque silentio, ego post tantam rusticitatem, et tam insignem adulationem dicere cogebar, neces-

ψειαν ἡμᾶς Αθιναῖοι πρέσβεις, ὅτι δ' ἀπολογησομένης ἐν Μακε-
δονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἰκοθεν ἐκ τῆς βίης δεδοκίμασθαι τοῖς
ἀξίοις τὴν πόλιν εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῆς ὁρκῶν περιπλάνης ἐφ'
ἧς ἡκομην ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπεσπείρατε
ὑμεῖς διεξήειν· ὁ γὰρ περὶ τῶν, ἐκ τῶν λόγων δεινὸς Δημοσθένης,
ἐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας
εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικλυ-
όνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἡξίου, μὴ μεθ' ὅπλων, ἀλλὰ
μὲν ψήφῳ ἐκείσεως, τ' ἀκτὴ κατιστάναι. εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν
εἴη· τῷτο δ' ἡμῶν περὶ τὸν πόλεμον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρὲν καὶ σινη-
θροιστοῖς εἶπον ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βεβλῦσθαι,
πολλὰ περὶ τῆς πόλεως ἔχουσιν, καὶ τῶν περὶ τῶν
πατρῴων ἐγχειρῶσι διδάσκουσιν, περὶ τὸν νοῦν. ἅμα δὲ οἱ
δὲχῃ διεξήλθον τὴν κτίσιν τῶν ἱερῶν, ἐκ τῆς πρώτης σινοδοῦ γε-
νομένη τῶν Ἀμφικλυόνων, ἐκ τῆς ὁρκῶς αὐτῶν ἀνέγνω, ἐν οἷς
ἐνορκοῦν ἦν τοῖς δὲχῃ τοῖς, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων
ἀνάστατον ποιήσιν, μηδὲ ὑδάτων ναμαλίων ἐξῆναι, μήτ' ἐν πο-
λέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, εἰάν τις ταῦτα παρὰ τὴν, στρατεύσιν ἐπὶ
τῷτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσιν. καὶ εἰάν τις ἢ συλαῖ τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἢ σιωπῇ π, ἢ βεβλῦσθαι πὶ καὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, πμωρήσιν καὶ ποδὲ

necessario pauca praefatus sum de calumnia collegis facta: missos esse nos ab Atheniensibus legatos, non ut in Macedonia causam ipsi diceremus, sed domi iudicio de nobis facto, quod digni essemus ciuitate. pauca item de iureiurando sum praefatus, cuius exigendi gratia venissemus, ceteraque res, quas nobis mandaueratis, exposui (nam copiosus et eloquentia praestans Demosthenes, nullius rei necessariae meminerat) itaque et de expeditione ad Pylas feci mentionem, et de sacris, et de Delphis et Amphictyonibus; in primis autem a Philippo petii, ut res eas non vi et armis, sed suffragio et iudicio constitueret. quod si

fieri non posset (ut dubium non erat, cum exercitus conuenisset, atque in procinctu staret) dicebam, ei qui de sacris Graecanicis deliberaturus esset, magnam religionis curam esse suscipiendam, et iis qui de patriis ritibus docere vellent, auscultandum. eademque opera a primordio commemorabam, ut templum aedificatum esset, ut Amphictyones principio conuenissent, eorumque iusiurandum recitabam, quo veteres obstricti essent, se nullam urbem Amphictyonicam euersuros, neque aqua profluente prohibituos, siue pace siue bello; quod si quis contra fecisset, ei se bellum illaturos, et urbis excisuros. si quis vero Apollinem vel

καὶ χερσὶ καὶ φωνῇ, ὅτι πάσι δυνάμει καὶ πρεσβίῃ τῷ ὄγκῳ ἀεὶ
 ἰσχυροί. τούτων δὲ ἀναγνωσέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ
 δίκαιον εἶναι, μὴ παροῦσαν κατεσκαμμένης τὰς ἐν Βοιωταῖς πόλεις,
 ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἑταῖροι. κατεβημὸς δὲ ἔθνη
 δώδεκα, τὰ μετέχοντα τῷ ἱερῷ, Θεσσαλὸς, Βοιωτὸς, καὶ Θηβαῖος
 μόνος, Δωριεὺς, Ἴωνας, Περραιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταῖους,
 Φθιώτας, Μαλεῖς, Φωκεῖς, καὶ τῶν ἐδείξα ἕκαστον ἔθνος ἰσό-
 ψηφον ἡρώδην, τὸ μέγιστον τῷ ἐλαττόνι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωριέων,
 καὶ Κυλινίαν, ἴσον δυνάμει Λακεδαιμονίαις· δύο γὰρ ψήφοις ἕκα-
 στον φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Εὐφραῖον, καὶ Περινέαν,
 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ οὖν ἄλλας καὶ ταυτά. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς
 ἐρατείας ταύτης, ὅσῃαν ὁ δίκαιον ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγόν-
 των δὲ πᾶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερόν, ὅτι τυχόντων ἰσχυροῦς, καὶ
 ψήφου, οὖν αἰτίους τῶν δὲ δόχῃς καταλήψεως τῶ ἱεροῦ, δίκης ἡξίαν
 τυχεῖν, μὴ τὰς πατείδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτὰς οὖν χειροεργή-
 σθαι, ὅτι βαλδύσθαι, τὰς δὲ πόλεις παρεχέσθαι εἰς κείαν
 οὖν ἀδικήσθαι, ἀξιοῖς εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην,
 βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς, οὐκ
 ἀπολήψῃ χάριν· καὶ γὰρ αὖ δυνάμει αὐτὰς πλεονέκτητα διεργασθαι,

vel spoliaret, vel conscius esset illius iniuriae, vel consilium daret contra templum, eum se ulturos et pede et manu, et voce et omnibus viribus. annexam etiam esse iureiurando atrocem execrationem. his recitatis, pronuntiabam, iustum videri mihi, ne Boeotias urbis euerfas iacere pateremur, ut quae et Amphictyonicae essent, et iureiurando comprehensae. enumerabam porro gentis duodecim, quae templi participes essent, Thessalos, Boeotios (non Thebanos solos) Dorienis, Ionas, Perrhaebos, Magnetis, Locrensis, Oetaeos, Phthios, Maleensis, Phocensis: et harum gentium vnamquamque demonstrabam par suffragii ius habere, maximam idem quod minimam, eum qui venisset Dorio et Cytinio, tantum valere,

quantum Lacedaemonios: binum enim quaque gentem suffragium ferre. ex Ionibus item Erythraeum et Priensem, quantum Atheniensis, ac ceteros eodem modo. principium igitur expeditionis illius, pronuntiabam oportere iustum esse. ubi ergo Amphictyones in templo convenissent, ac aequabile dicendi ius et suffragium adepti essent, eos qui auctores fuissent templi principio occupandi, in iudicium adducendos censebam, non patrias eorum, sed eos ipsos qui manum admouissent, et consilium dedissent, urbis autem, quae facinorosos exhibuissent, indemnitas esse oportere. si armis rem executus, iniurias Thebanorum confirmasset, ab iis quos iuvisset, gratiam ei relatum non iri (neque enim tanta in eos posse conferre con-

ἡλικία Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν ἔμνησεν· ἔς δ' ἐγκαταλείψετε, ἀδικήσας, χρεῖσιν δ' ἐχθροῖς μαίζουσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατρέψω ὑμῶν ἐκείνους λόγους ρηθέντας νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἀκρίβως διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ πρὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δ' ὅτι πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, ὥς τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὐκ ἐρρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν ἀπέβη ὅτι ἔχ' ὥς ἡμεῖς πυχόμεθα, ἀλλ' ὥς Φίλιππος ἐπράξε. πρότερον οὐκ ὁ μὲν πρὸς θυμῶν ἐργάσατο ἀγαθόν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μὲν ὧν ἦν δυνατός, ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν πρὸς αὐτὸν λέγω. Εἶπε δ' ὅτι, ὥς ἐψευδολόγου, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινάς, καὶ τὰς Εὐβοίας ὥς ἐφόβου, πρὸς αὐτὸν εἰς ἐλπίδας πηλὴς ὑμᾶς. ὁ δ' ὅτι ποιεῖ, καταμάθει, ὁ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ πρὸς Φίλιππον μὲν ὧν, ἡξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἤκων, ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν. τὸτο ὅσον ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποχέει με φησὶν. ἔλεγον δ' ὅτι πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεύς θανατῶν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἑξαίφτης ὁμόνοιαν, ὥς καὶ τὸ πρὸς ἐταίρῳ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἀγαθόν, ὅ, τι αὐτὸν δυναίμεθα, ἐν τῷ ψηφίσματι

beneficia, quanta olim contulissent Athenienses, quorum illi non meminissent) quos vero deseruisset, iis iniuriam facturum, ac hostis potius maiores, quam amicos habiturum. ne vero sermonibus illic habitis accurate apud vos commemorandis immorer, ubi summam de omnibus dixero, desinam. penes fortunam et Philippum, rerum gerendarum fuit auctoritas: penes me, benevolentiae erga vos, et orationis habendae potestas. ea porro a me dicta sunt, quae dici fuit aequum, quaeque e re vestra fuerunt: euentus autem is consecutus est, qui non optatis nostris, sed Philippi actis respondit. vtrum igitur aequius est, auctoritate florere, eum ne, qui ne studuit quidem commodare quicquam, an eum, qui nihil quod potuit prae-

Vol. II.

termisit? nunc autem propter tempora, multa praetermitto. Dixit autem, mentitum esse me, cum profiterer, intra paucos dies Thebas fore humilis; et Euboeensibus terrorem incussisse, cum vos spe aliqua producerem. quid autem faciat, cognoscite, Athenienses. ego dum apud Philippum essem, petii, cum ad vos reuerterer, renunciaui, censere me, esse aequum, ut Thebae essent Boeotiae, non, ut Boeotia Thebarum esset. hoc iste me non renunciaisse, sed promississe ait, dixi autem apud vos, Cleocharem Chalcidensem dixisse, mirari se vestram et Philippi subitam concordiam, atque illam etiam mandatorum nostrorum ex decreto clausulam, agendum esse nobis quicquid praeterea possumus boni. nam qui parvorum, ut ipsi, oppido-

N n

rum

τούς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὲς, φοβεῖν τὰ τῶν μαιζόνων
 ἀπόρρητα. ταῦτα ἔδηνήσατο αἰ με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγέλθαι, τὴν
 Εὐβοίαν παρδῶσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφην δεῖν τὴν πόλιν τῷ
 ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσιν βελεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλλήνικου
 ἀνήκοον εἶναι. Διέβαλλε δὲ κακῆϊνον διατρέμεν τὸν λόγον, ὡς
 ἀπαγγέλλειν τὰληθῆ βελέμεν, ὑπὸ ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτοις
 κωλυθείη. ἐγὼ δὲ ἡδέως αὖν ὑμᾶς ἐρρίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθη-
 ναίων πρεσβυτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται
 πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀπμαδείς
 ὑπὸ τῷ συμπρέσβεων, τέτοις ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι
 εἰ δειπνόν. Δημοσθένης τοίνυν ἤκων ἀπὸ τῆς ὑσέρας πρεσβείας,
 ἐν ᾗ φησι τὰ τῷ Ἑλλήνων πρᾶγματα ἀνατραπῆναι, ὅτι ἐν
 τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῆν, ἀλλ' ἀπαγγέλλοντες πρὸς
 τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῷ Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ
 Βοιωτῶν, ἔχ' ὥσπερ νυνὶ σωτέμενον, ἐδ' ἐπειγομένη, ἀλλ' ὡς
 ἐδυνάμην καὶ ῥῆμα ἀκρίβειά, καὶ ἔδ' ἡμᾶς σφόδρα ἀποδεχο-
 μένη, παρὰ κληθείς ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τῷ ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ διε-
 ρωτώμεν, εἰ τὰληθῆ καὶ ταῦτα ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους,
 ἅπτε καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρημάτων, καὶ ἐπαι-
 νῶν με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς εἰπὼν πάντων, ὅτι ἔφη με

rum essent ciues, iis terrori esse arcana ma-
 iorum ciuitatum. haec iste me non renun-
 ciasse ait, sed promississe, vobis Euboeam
 traditurum. ego vero in ea eram opinione,
 urbem de summa rerum deliberaturam, nul-
 lam non a Graecis habitam orationem audi-
 re oportere. Illam etiam orationem insidio-
 sa distinctione calumniatus est, se, vera re-
 nunciaturum, a me et Philocrate esse prohi-
 bitum. ego vero vos rogatos volo, an vn-
 quam quisquam Atheniensium legatus, prohi-
 bitus fuerit, quo minus acta sua populo re-
 nunciaret, idque per collegas, et ab iisdem
 contumeliis affectus, tamen scripserit, eos
 laudandos, et ad coenam inuitandos. De-

mosthenes autem a posteriore legatione re-
 versus, qua statum Graeciae queritur euer-
 sum, non decreto duntaxat nos laudauit,
 sed cum apud populum renunciaassem habi-
 tam tum de Amphictyonibus orationem, de-
 que Boeotiis, non per compendium et festi-
 nationem, vt nunc, sed quam accuratissime
 potui, totidem verbis, eamque populus vehe-
 menter approbasset, aduocatus a me et colle-
 gis, et accurate rogatus de singulis, vtrum ve-
 ra et eadem renunciarer apud Atheniensis,
 quae apud Philippum dixissem, omnibus lega-
 tis attestantibus, et me collaudantibus, sur-
 rex post omnis, et dixit, me non, quemad-
 modum in praesentia dicerem, tunc etiam
 dixisse

ὥσπερ ὅκῃ εἶπον, ὅτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ὅκῃ διπλα-
σίως ἀμείνον. Ἐ τῶν ὑμεῖς ὅ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐσέ-
μοι μάρτυρες. καὶ τοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγγύετο, ἢ τὸτ'
ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴπῃ τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φῆς γὰρ με ἐν μὲν
τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν σωεσηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν,
ἐν ᾗ τῇ ὑστεραίᾳ αἰδέεσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνη. κακείνης
μὲν ἅμα κατηγορῶν, ἔ φῆς κατηγορεῖν· τὸ δ' ἐπὶ τὰς ὁρμὰς κα-
τηγορεῖς. καὶ τοι εἰ τὴν εἰρηνίῳ ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν
ἐγράψας. Ἐ Φίλιππος, εἴπῃ τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τὸτο ἐψεύ-
δετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ σωέφερον αὐτῷ, τύχοι. ὅκοιμ' ἢ μὲν
πρεσβείᾳ τὸν καιρὸν τὸτον εἶχεν· ἢ ᾗ ὑστέρα ἐπὶ πε-
πραγμένοις ἐγίνετο. τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ
γόητος ἀνδρώπῃ, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε. εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν
μονοξύλῳ πλοίῳ καὶ τὸν Λυδίαν ποταμὸν τὴν νυκτὸς, εἰς Φίλιππον,
καὶ τὴν Ἰπσολὴν, τὴν δὲ εὖ ἐλθῆσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν
γὰρ Λεωθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τὰς συκοφαντίας, ἔδωκα-
τὸς ἦν Ἰπιδεξίως Ἰπσολὴν γράψαι· ὃν ὅκ' ὀκνήσῃ τινες ἀποφαί-
νεσθαι μὲν Καλλίστρατον τὸν Αφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν
δυῶντας. ἐπὶ αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντιπεῖν Δημοθένης
ἵστας ὑμῖν ὅκ' ἠδυνήθη. ἐπὶ ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ

dixisse, sed illic duplo melius. horum vos, qui suffragia feretis, testimonium mihi perhibebitis. enimvero quae pulchrior ei dari potuit occasio redarguendi mei, quam tum statim, si qua in re urbem decipiebam? ais, prima legatione te non animaduertisse meam contra rempublicam conspiracyem, sed in posteriore intellexisse, in qua te patrocinari mihi constat. et cum illam interim accuses, accusationem tamen diffimulas: hanc vero accusas, qua iusiurandum exegimus. atqui si pacem vituperas, tu etiam societatem decreuisti. et Philippus, si qua in re urbem decipiebat, propterea mentiebatur, ut eam consequeretur pacem, quae e re sua esset.

haec igitur ratio prioris legationis fuit: posterior autem, rebus iam confectis facta est. quae igitur in ea fraudes fuerunt? nam quantus iste sit impostor, ex eius oratione colligitur. ait, me noctu per Lydiam a-mnem celoce ad Philippum traiecisse, et lite-ras quae huc missae sunt, Philippo scripsisse. nam Leosthenem, qui propter calumniato-res vrbe exfulet, non satis habuisse dexterita-tis ad scribendas literas; quamuis sint qui dicant, eum post Callistratum Aphidnae-vm, omnium fuisse eloquentissimum. neque ipsum Philippum, contra quem vos De-mosthenes defendere non potuit. neque By-zantium Pythonem, hominem qui scribendi

τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', ὡς εἶπε, τὸ πρῶγμα ἐμοὶ
 προσεδεῖτο. Ἐλέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μετ' ἡμέραν πολλάκις
 μόνος μόνῳ, διελεγόμην, αἰπὰ δ' εἰσπλεῖν με νύκτωρ καὶ τὸν πο-
 ταμόν. ἔγωγε νυκτερινῆς ἑπιστολῆς τὸ πρῶγμα εἶδετο, ὅτι δ' ἔδεν
 ἀληθές λέγεις, ἥκιστα μὲν μαρτυρήσονται, μετ' ὧν συνεσίτεν, Αἰγλαο-
 κρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ιατροκλῆς ὁ Πασιφάντιος, μετ' ὧν ἐξῆς
 ἀπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἱ συνίσασιν ἐμοί,
 μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογνομήναι, μηδὲ μέρεθ
 νυκτός. ἄγομεν δ' ἐκ γὰρ οἰκίας, καὶ ἀδελφὸν εἰς βάσσαν, καὶ
 τὸν μὲν λόγον, εἰ συγχωρήσῃ ὁ κατήγορος, καὶ ἀλῶναι. παρέσαι
 δ' ἤδη ὁ δῆμος, καὶ βασιλεὺς ἐνδύσαν ὑμῶν, αἶν καλῶν. ἐνδε-
 χεῖται τὸ λοιπὸν μέρεθ τῆς ἡμέρας ταῦτα πρῶξαι. πρὸς ἑκάστην
 γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κείναται. καὶ φῶσιν
 ἀποκοιτῶν με τέττωνι πώποτε τῶν συσίτων βασιλευσάντων γεγα-
 νῆναι, μὴ φείσασθέ με, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναφύετε ἀποκτεί-
 ναι. εἰ δ' ἐξελεγχθῆς ψευδόμενος, Δημοσθένης, τοιαύτην δι-
 κὴν δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλθέμενος ἐκείνῳ
 τέττων. καὶ μοι τὰς οἰκίας δῶρεθ ἑπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν πᾶν
 συμπέσσειν ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ
 ἐπειδὴ τοίνυν οὐδέχεται τὴν πρὸς κλῆσιν, εἴη αἶν φῶσιν ἑπὶ βα-

artem laudi sibi ducit, sed mea scilicet o-
 pera ad rem conficiendam fuisse opus. alias
 dicis, me saepe interdiu solum cum solo
 Philippo esse collocutum, alias criminaris,
 me noctu fluvium traiecisse. usque adeo no-
 cturnis literis fuit opus, te autem nihil di-
 cere veri, adsunt qui testentur, ii cum qui-
 bus victu communi sum usus, Aglaocreo
 Tenedius, et Iatrocles Pasiphontis filius,
 cum quibus, omni tempore continenter sin-
 gulis noctibus dormivi, qui consocii sunt,
 me nullam unquam noctem, aut noctis par-
 tem a se abfuisse, adducimus etiam famulos,
 et ad quaestionem damus, ac orationem, si
 concesserit accusator, omitto. adesto autem

carnifex iam, et coram vobis torqueat, si
 iusseritis. satis adhuc diei reliquum est ad
 haec peragenda. nam distributo diei tempo-
 re, ad undecim aquae amphoras accusor.
 quod si in quaestione dixerint, me unquam
 ab his convictoribus ullam noctem abfuisse,
 ne parcitote mihi, Athenienses, sed surgite,
 meque occiditote. sin tu, Demosthenes, men-
 dacii convictus fueris, has dato poenas:
 confitere coram his, te semiivum esse, et
 non ingenuum. accense mihi servos huc ad
 tribunal, et collegarum recita testimonium.
 TESTIMONIUM. PROVOCATIO. quando
 autem prouocationem repudiat, neque se
 commissurum, ait, ut mancipiorum quaestio
 fraudi

σφύοις ἀνδραπόδων γράει, λάβε μοι τὴν ἑπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γάρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν ἀξιολογίξει, δι' ἣν ἡγρυπνῶμεν γράφοντες. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀλλοῖσι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰς ὁδοὺς ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων ἑαυτὰ τὰς ἀξιοφροσύνης κατ' ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐτοὺς, καὶ ταῖς πόλεις αὐτῶν, τὰς δὲ ὑπερήσαντας τῶν συμμάχων, ἀποσελῶν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὐκ ἂν οἶεσθε διυμᾶς γράψαι Φίλιππον μετ' ἡμέραν ἀνθ' ἐμῆ; ἀλλ' ἐμοίγε νῆ τὰς θεὰς ὑποσὶ δοκεῖ τῆτο μόνον λογίσεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων διδοικεμένη· εἰ δὲ μικρὸν ἑλπίων δόξει πονηρέτατος τῶν Ἑλλήνων εἶναι, ἔδ' ἐμικρὸν φρογίξει. Τί γὰρ ἂν τις τοιοῦτον πισθύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος ἐ τοῖς αὐτῶν στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημογορίαις εἶσω Πυλῶν παρηλθεῖ; καὶ λογασιὸν πᾶσι ἡμερῶν συνελευμέντο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὴ ἀπὸ γέλλου τὴν πρεσβείαν, (1) δὲ Φαλαίης καὶ Φωκίων πρεσβύτας δημοκήρυκας, ταῖς ἐμαῖς ἐκείσε δὴ γέλλου, πισθύσαντες δὲ (2) Φωκίης ἐμοί, εἶσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρέδωκαν. ταῦτα μὲν οὐκ ὁ κατήγορος μεμνηχάνη, τὰ δὲ ἐν Φωκίᾳ διεφθάρη πράγματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἢ παύτων ἐπὶ κρυφαῖ, ἐπειθεὶς διὰ τὸ μένος (3)

fraudi sibi sit, cape has literas, quas Philippus misit. unde constet, cum magnis in rebus decipere civitatem, ut ob eas literas scribendas fuerit nobis lucubrandum, LIT. B. R. A. E. audite, Athenienses, ait; se dedisse iurandum vestris legatis, et socios suos qui adfuerint, nominatim cum ipsis, tum vrbis eorum inscripsisse, eos vero socios qui non adfuerint, pollicetur se missurum esse. haec ergo putatis Philippum non interdum scribere potuisse sine me? sed ita me dii ament, isti non aliud curae esse apparet, nisi ut interim dum verba facit, eloquentiae gloriam consequatur: an vero paulo post omnium Graecorum improbitissimus sit per-

hibendus, pro nihilo putare. Quid enim tali homini quisquam credat; qui dicere non veritus est, Philippum non suis auspiciis, sed meis concionibus intra Pylas penetrasse? atque etiam numerum dierum iniit apud vos, intra quos ego legationem renunciarim, et Phalaeci, Phocensium tyranni, publici caduceatores decreta nostra illuc renunciarint, et Phocenses me freti, illum intra Pylas receperint; atque vrbis suas ei tradiderint: et haec quidem commentus est accusator, res autem Phocensium interierunt, primum per fortunam, quae omnibus dominatur, deinde propter spacium temporis et decennale bellum (eadem enim

χρόνου, καὶ τὸν δεκαετῆ πόλεμον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἤυξησέ τε τῶν ἐν
 Φωκῶσι τυράννων τὰ πρᾶγμα, καὶ καθῆκε, κατέστησαν μὲν γὰρ
 εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἄψαυτος, καὶ διὰ
 ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δὲ ἀπορία χρη-
 μάτων, ἐπειδὴ κατεμισθόφθησαν τὰ ὑπάρχοντα· τρίτον δὲ αὐ-
 τὰς καθῆκεν ἢ τοῖς ἀπορμηδύοις στρατοπέδοις σιωπῆως ἀσφα-
 λισαίσατο, τέταρτον δὲ ἡ Φαλαίικα πρὸς τῶν μελλόντων ἔσχατος
 πραγμάτων ἀγνοία. ἡ μὲν γὰρ Θεσσαλῶν, ἔκ Φιλίππου στρατῶν,
 πρὸς δὴλος ἦν, οὐ πολλῶν δὲ χρόνῳ πρὸς τέρπον πρὸς ἡ τὴν πρὸς
 ὑμᾶς εἰρήνῃ ἡμέρας, πρὸς τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκῶν,
 βοηθεῖν αὐτοῖς κελδύοντες, καὶ ἐπαγγελόμενοι ἀσφαλίσειν Αλ-
 πωνόν, καὶ Θρόνιον, ἔκ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας
 χωρία κύρια. ψηφισαμένων δὲ ὑμῶν ἀσφαλίσειν Πρὸς τὴν πρὸς
 στρατηγῶν τὰς Φωκίας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πενήκοντα πληρῆς τρι-
 ῆρεις, καὶ τὰς μέχει πριάκοντα ἔτη γεγονότας ὀξείαν, ἀντὶ τοῦ
 ἀσφαλίσειν τὰ χωρία Πρὸς τὴν πρὸς, ἔδθησαν ὅτι τύραννοι τὰς πρὸς τοῖς
 τὰς ἐπαγγελματῶν ὑμῶν ἀσφαλίσειν τὰ φυλακίαι, καὶ τοῖς
 ἀπορμηδύοις τοῖς τὰς μυσηρώπιδας ἀπορμηδύοις ἀπαγγέλλουσι μό-
 νοι τῶν Ελλήνων Φωκίαις ὅτι ἐσπείσαντο. ἔκ πάντων Αρχιδάμῃς ὁ
 Λάκωνος ἀσφαλαμβάνειν ὅτι ἐτοίμα τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν,

res Phocensium tyrannorum opes et auxit, et
 destruxit, nam imperium susceperunt, cum
 ausi essent sacra pecuniam inuadere, et pere-
 grinorum militum opera respublicas mutas-
 sent, tandem interierunt inopia pecuniae,
 cum eam omnem in stipendia militum ero-
 gassent) tertio loco eos euertit seditio, quae
 exercitus penuria laborantis familiariter co-
 mitari solet, quarto loco, Phalaeci futu-
 rum rerum ignoratio. nam Thessalorum
 quidem et Philippi exercitus in conspectu
 erat, non multo autem ante quam pax vo-
 biscum iniretur, legati Phocensium ad vos
 venerant, auxilia petentes, et vobis se tradi-
 turos pollicentes Alponum, Thronium, et

Nicaeam, quae loca transitu Pylarum po-
 tiuntur. cum vero vos decreuissetis, ea loca
 Proxeno duci vestro a Phocensibus tradenda
 esse, et quinquaginta triremis complendas,
 et iis qui intra trigessimum aetatis annum es-
 sent, in aciem exeundum, tyranni ea loca
 Proxeno adeo non tradiderunt, ut legatos,
 qui se arcis illas vobis tradituros promise-
 rant, in vincula coniecerint, et cum faeci-
 alibus, qui arcana illa foedera annunciabant,
 soli Graecorum Phocenses foedus non per-
 cusserint. deinde cum Archidamus Laco
 paratus esset loca illa accipere, ac tueri,
 non assenserunt, sed ei responderunt, se
 Spartae magis quam suis rebus diffidere. eo
 autem

ὅσα ἐπέειπεν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τ' Σπάρτης δεινὰ δε-
δίναί, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς. κατὰ δὲ οὐκ οὐκ ἐλέλυσε Φι-
λίππῳ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρὶς τ' εἰρήνης ἐβελύεσθε, ὅ
τ' ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐκ ὤφρα δέδωκασι
αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ ὅτι τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκέας ἔδεσθαι τὰς σπονδὰς,
ἀλλὰ καὶ τὰς δόξας ἐληλυθότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι ἡ ἀληθὴς
λέγω, καλὰ μοι τὰς σπονδοφόρους, καὶ τὰς παρὰ Προξένου ἔσρα-
τηγῶν πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, Καλλιστράτην, καὶ Μεταγῆν. καὶ
τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκούετε, ὦ
Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παλαιῶν σκομῶν ἐκ τῶν δημοσίων γραμ-
μάτων, καὶ τῶν μαρτύρων ἡμῖν προσδιαμαρτυρησάντων, ὅτι πρὶν
ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβυτὴν, Φάλακος ὁ τῶν Φωκῶν τύραν-
νος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἡπίστῳ, Φιλίππῳ δὲ ἐπίσταν.
ἀλλ' ὅστις μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόη; ὑμεῖς ὅτι αὐτοὶ δημοσίᾳ
ὥς διέκεισθε; ἔτι πάντες προσεδόκατε Φίλιππον ταπεινώσειν Θε-
βαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασυτείαν, καὶ τῷ μὴ βέλεσθαι δύναμιν
ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι ὅτι οὐ μετ' ἡμῶν τὰ
ναντία Θεβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρινον φανερώς
ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διηπάλλου τοῖς τῶν Θεβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ

autem tempore, nondum inter vos et Phi-
lippum conuenerat, sed eodem die et de
pace deliberabatis, et Proxeni literas audie-
batis, quibus significabatur, Phocensis loca
illa non tradidisse, et ii qui arcana sacra
annunciant, indicabant, solos inter ceteros
Graecos Phocensis foedus non admisisse,
sed legatos qui huc profecti essent, in vin-
cula coniecisse. quae ut vere a me dici con-
stet, accersite foecialis, et Callistratem ac
Metagenem, quos Proxenus ad Phocensis
legatos misit. audite item literas Proxeni.
LITERAE. auditis, Athenienses, vna etiam
tempora recitari ex publicis monumentis,
testis quoque dixisse, priusquam ego legatus

creator, Phalaecum, Phocensium tyrannum,
nobis et Lacedaemoniis diffusum, Philippo
credidisse. nunquid vero iste solus, quid
euenturum esset, ignorabat? imo vos ipsi
publice quomodo affecti fuistis? nonne o-
mnes expectabatis, fore, ut Philippus The-
banos opprimeret, quippe quorum et audaci-
am videret, et perfidorum hominum poten-
tiam augeri. nollet? nonne Lacedaemonii le-
gati vna cum vestris, Thebanis refragaban-
tur, ac tandem aperto odio eos in Macedo-
nia lacebant, et legatis illorum minita-
bantur? nonne vero ipsi aestuabant, et de
se se pertimuerant legati Thebanorum? non-
ne Thessali ceteros deridebant, et sua cau-
sa.

ἢ ὅτι ἠπόρευε, καὶ ἐφοβῶντο ὅτι τῶν Θεβαίων πρέσβεις; Θεβαλοὶ
 ἢ ἐκ καλέγελων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν
 εἶναι; τῶν δὲ ἐταίρων τινες τῶν Φιλίππου, ἐκ διαρρήδην πρὸς τινὰς
 ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικεῖ Φίλιππος;
 Θεβαῖαι δὲ ὅτι ἐξελθούσας πανδημεὶ ἀπιστοῦντες τοῖς πρε-
 γμασι; ὑμῖν ἢ ταῦθ' ὁρῶν ὅτι ἐπεμψεν Ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος,
 ἐξίεναι κελεύων πᾶσιν τῇ δυνάμει βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; ὅτι
 ἢ νῦν πολεμικοὶ, ἐκ τὴν εἰρήνῃ ἀνανδρίαν καλῶντες, ἐκ δεικνύ-
 σαι ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης ἐκ συμμαχίας ὑμῖν γεγρημένης, δε-
 δέναι φάσκοντες, μὴ τὰς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιπ-
 πος; πότερον ἢ ἐγὼ τὰς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖ-
 σθαι, ἢ σὺ, καὶ ὅτι μὴ σὲ σωεσηκότες ἔπαι τα κοινά; καὶ πότερον ἢ
 ἀσφαλεστέρα, ἐκ καλλίων Ἀθηναίοις ἢ ἐξοδος ἡνίκα ἤκμαζον ἐν
 τῇ μακίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπυνὸν, καὶ
 Νίκαιαν, μὴ πῶ παρὰ δόλον Φιλίππου Μακεδόσι, τὰς πόλεις
 δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυσηρωτίδας ὅτι ἐδέχοντο, Θε-
 βαῖαι δὲ ὅτι πᾶσι κατελίπομεν, μεταπεμπομένους μὲν Φιλίππῳ, ὁρ-
 κων δὲ ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγρημένης, Θεβαλῶν δὲ, καὶ τῶν
 ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατεύοντων; οὐ πολλὰ καλλίων ὅσα ἦν ὁ
 καιρὸς ἐκείνῃ, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκα-

sa illam expeditionem susceptam esse iacta-
 bant? nonne vero quidam amicorum Phi-
 lippi aperte ad vestrum quosdam dicebant,
 Philippum Boeotias urbis instauraturum
 esse? nonne Thebani omnis suas copias e-
 duxerunt, diffisi rebus suis? nonne Philip-
 pus ea cum videret, vos per literas cum o-
 mnibus copiis exire iubebat, pro acquitatis
 defensione? nonne vero bellicosi isti, qui
 pacem ignaviam vocant, vos prohibuerunt
 ne exiretis, quod se vereri dicerent, ne pace
 et societate facta, Philippus milites vestros
 obsides caperet? vtrum igitur ego prohi-
 bui maiores imitari, an tu, et ii qui tecum
 contra rempublicam conspirarunt? vtra por-

ro expeditio tutior fuit, et honestior Athe-
 nienfibus? eane, cum Phocensium furor
 viribus adhuc sustentaretur: cum Philippo
 resisterent, cum Alponum et Nicaeam te-
 nerent, nec dum ea loca Philippus Mace-
 donibus tradidisset: cum foedus, ex quo eis
 suppetias ituri eramus, atque arcana sacra
 repudiassent: cum Thebanos a tergo reli-
 quissemus: cum a Philippo accerferemur,
 iureiurando et societate cum eo nobis inter-
 cedente: cum Thessali et ceteri Amphicty-
 ones militarent? nonne haec occasio longe
 fuit honestior illa, qua propter et ignaviam
 et invidentiam tuam Athenienses suppel-
 ctilia ex agris in urbem conuexerunt, cum
 ego

αγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβευτὴς ἐμὲ τὴν τρίτην
ἡδὴ πρεσβείαν εἶπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, εἰς ἣν τολμᾷς
με λέγειν, ὡς ἂν χειροτονηθεὶς ἀχόμην, ἐχθρὸς δὲ ὢν ἔγωγε καὶ πῆ-
μερρον τεθέληκας με εἰσαγγέλαι παρὰ πρεσβείαν σου. οὐ γὰρ οὐ
φθαεὶς γέ μοι τῷ εἰς τὸ σῶμα πηρημάτων, τοιγαυτοὶ Θεβαίων
μὲν παρὰ κακῶν, καὶ δεσποτῶν, τῷ δὲ ἡμετέρας πόλεως διὰ
τὸ τελευτήσαντος, καὶ τῷ Ἀθηναίων ὀπλιτῶν ἂν παροῖον, Θεβα-
λῶν δὲ Θεβαίοις παροῖον, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀδικίαν, καὶ τὴν
πρὸς Φωκέας ἐχθραν, ἣ παρὰ πῆρρον Θεβαλοῖς ἐκ παλαιῶν χρό-
νων, ὅτε αὐτῶν οὐδὲ ὁμῆρις λαβόντες Φωκεὶς καταλόνταν, Φα-
λαίκα δὲ, πρὶν ἐμὲ ἔλθειν, καὶ Στέφανον, καὶ Δέρκυλλον, καὶ τοὺς
εἰς Ἀμφικτυόνας πρεσβεις, ἀπεληλυθότων ὑπαπόνδου, Ορχο-
μενίων δὲ φειφόρων ὄντων, καὶ ἀπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάντων,
ὥς ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεσχότων μὲν τῶν Θεβαίων
πρεσβειῶν, ὑπολειπομένης δὲ ἐχθρας φονεῶς Φιλίππου πρὸς
Θεβαίους, καὶ Θεβαλούς, τότε ἀπώλυντο αἱ πράξεις, οὐ δὲ ἐμὲ,
ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν παραδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θεβαίους προξενίαν.
μεγάλα δὲ ὅμαι τέτων ἐγὼ σημεῖα εἰπιδείξω. εἰ γὰρ ἡ τέτων
ἀληθὲς ἦν, ὡς σὺ λέγεις, κατηγόρεον ἂν μὲ Βοιωτοὶ, καὶ Φωκεῖς οἱ
φύγοντες, ὡς τὰς μὲν ἔξεβεβλήκειν, τὰς δὲ ἐκάλυστα καλελεθεῖν.

ego iam tertiam legationem obirem apud
concilium Amphictyonum, quam tu me
obiuisse non delectum, dicere non dubitas:
et tamen cum inimicus mihi sis, hactenus
nunquam ausus es me falsae legationis ac-
cusare. neque enim scilicet eas mihi mul-
ctas inuides, quae corpore sunt luendae.
itaque cum Thebani affiderent, atque ora-
rent, cum nostra urbs propter te perturbata
esset, cum Athenienses legiones non adef-
sent, cum Thessali se cum Thebanis con-
iunxissent, propter vestram temeritatem, at-
que odium Phocensium, quod ab antiquis
temporibus in eos gerebant, quod Phocen-
ses eorum obsides acceptos trucidassent, cum

VOL. II.

Phalaccus ante meum, Stephani, Dercylli,
ceterorumque legatorum, qui ad Amphi-
ctyonas missi erant, reditum per inducias
dimissus esset, cum Orchomenii metu per-
territi, salute corporibus suis pacta, polliciti
essent, se Boeotia excessuros, cum Theba-
norum legati astarent, cum aperte inimici-
tiae Philippi erga Thebanos et Thessalos
restarent, tum res perierunt, non propter
me, sed per tuam proditionem, et amicitiam
cum Thebanis. harum ego rerum me ma-
gna argumenta prolaturum arbitror. nam si
quid eorum quae tu dicis, verum esset, Boe-
otii et Phocensium exules me accusarent:
quorum alios eiecissim, alios ab exilio reuo-
cari

O o

νῦν δ' ἔχ' ἡ τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν δύναιον τὴν ἐμὴν
 ἀποδεχόμενοι, συλλεγόμενοι ὅφ' ἔχοντες Βοιωτῶν, ἤρηνταί μοι
 σωτηγόροις. ἤκαστι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκῷσι πόλεων πρέσβεις, ἔς
 ἐγὼ τὴν τρίτῃ πρεσβείᾳ ἐπὶ τὰς Ἀμφικλύονας πρεσβύων
 ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειρῶντων λέγειν, ὡς δὲ τὰς ἡβώντας ὠθεῖν καὶ
 ἔς κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τὰς Ἀμφικλύονας, ὥς ἀπολογίας
 τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαυκ' ὑπερβύοντα ὑπὸ σπονδῶν ἀφείτο, ὅ
 ὅ δ' αἰετοὶ ἀποθνήσκον ἐμελλον, συναγορεύοντα δέ με διεσώ-
 θησαν. ὅπ' ἂν ἀληθῆ λέγω, καλῆ μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ
 τὰς συμπρέσβεις, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἡρημύους.
 ἀνάβηθι δὲ Λίπαρε, καὶ Πυθίῳ, καὶ τὴν αὐτὴν ἀποδοτέ μοι
 χάριν εἰς τὴν ἑσώματος σωτείαν, ἣν περ ἐγὼ ὑμῖν. ΣΤΗΝΗΓΟΡΙΑ
 ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. πῶς ἔν' ὅσ' ἂν δαίμα πάθοιμι, εἰ κα-
 τηγορεύοντα μὲν Δημοσθένους ἔς Θεβαίων προξένου, καὶ πονηροῦ
 τῶν Ἑλλήνων, συναγορεύοντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, ἀλοῖην;
 Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῷ λόγοις περιπίπτω. φησὶ
 γὰρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πώδες κατ' αὐτὴν τὴν
 τὴν πορνείας φήμιν παρελήφασιν, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν
 ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπόλλυ', ἦν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζωσι, θεὸς γὰρ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

cari prohibuisssem. nunc non euentu confi-
 derato, sed studio meo comprobato, Boeoti-
 orum exfulum concilium aduocatos mihi cre-
 auit. adsunt et e Phocensium vrbibus legati,
 quos ego tertia ad Amphictyonas legatione
 conseruauī, cum Oetaei censerent, puberes
 de rube praecipitandos esse, atque ad Am-
 hictyonas adduxi, vt eis dicendi pro se po-
 testas daretur. nam Phalaecus tyrannus cer-
 tis condicionibus dimissus erat, hominibus
 autem infontibus exitium imminebat, qui
 me patrocinate sunt conseruati. vt autem
 vera me dicere constet, voca mihi Mnaso-
 nem Phocensem, eiusque legationis colle-
 gas, et eos qui a Boeotio exsilio sunt delecti.
 ascendite huc Lipare et Pythio, eandem-

que ad vitae incolumitatem mihi gratiam re-
 fert, quam ego vobis contuli. ADVOCATIO
 BOEOTIORVM ET PHOCENSIVM. non ve-
 ro inique mecum ageretur, si accusante me
 Demosthene, Thebanorum procuratore, ac
 Graecorum improbiſſimo, Phocensibus au-
 tem et Boeotiis mihi patrocinantibus, conde-
 mnarer? Ausus porro est dicere, meis ipsi-
 vs verbis me conuinci. ait enim me dixisse,
 cum Timarchum accusarem, omnis impu-
 dicitiae famam de eo accepisse: Hesiodum
 autem praestantem poetam dicere,

Quam populi sermo celebrat creber, irrita
 nunquam

Fama cadit penitus, Dea quaedam cum sit
 et ipsa.

can-

τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἤκειν νῦν κατηγορεῖσθαι ἐμῶ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χεῖματά ἐχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ ἐ κοινοῦ διαβολῇ· διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διορίω δ' αὐτῶν ἐκάτερον σαφῶς. φήμη μὲν ἐστίν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένον πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστίν, ὅταν πρὸς τὰς πολλὰς εἰς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἐντὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσας πρὸς τε τὴν βελὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσία δύσμεν, ὡς θεῶ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακέργων δημοσία προβολὰς ποιούμεθα. μὴ ἐν συνάγῃ εἰς ταυτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰχίσοις.

Ἐπὶ πολλοῖς μὲν ἐν ἐγώ γε τῶν κατηγορημένων ἡγανάκτησα, μάλα δὲ ἥνικα ἠτιάτο εἶναί με προδοτίῳ. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανήναι με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσorgen, καὶ πολλοῖς ἐτέροις ἀμαρτήμασι πρότερον ἐνοχόν. Ἔμην δὲ ἐμοῦ βίβ, ὅτι κατ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμασὰς ἱκανὸς εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσυνώπια, τοῖς δὲ χερσοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τέτων ὑμῖν τὰ πλείστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὄραν δύαδιδῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρκαταθήκας, αἷς οἶκοι καλαμπῶν, εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβυσα. σὺ μὲν, ὦ Δημόσθενες, ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὡς ἐπαυδύνθην, καὶ δικαίως ἐξη-

eandem igitur deam nunc venire me accusatum; omnis enim dicere, me pecuniam accepisse a Philippo. satis autem scitis, Athenienses, inter famam et calumniam plurimum interesse. fama enim cum criminatione nihil habet commune: criminatione vero et calumnia germanae sunt sorores. quarum utramque perspicue definiam. fama est, cum multitudo civium ultro, nulla de causa, de re aliqua loquitur, quasi facta sit: calumnia vero est, cum unus vir apud multos crimine coniecto, tam in concionibus omnibus quam apud senatum, aliquem criminatur. ac Famae quidem sacra publice facimus, ut deae: de calumniatoribus autem, tanquam maleficis publice conqueri licet. noli

igitur coniungere turpissima cum honestissimis. Ego vero, cum alia multa in accusatione iniquo animo tuli, tum vero illud, quum me proditoris infirmulavit. nam una cum his criminibus ostendendum est, me esse ferum atque impium, et multis aliis criminibus olim constrictum. sed ego vos meae vitae, ac quotidianae consuetudinis idoneos existimo censores: quae vero vulgo perspicui non possunt, hominibus vero animo liberali praeditis sunt maxima, horum ego plurima quae recte se habent apud me, in conspectum producam, ut sciatis, quae pignora, cum hinc legatus irem in Macedoniam, post me reliquerim. tu quidem Demosthenes ista contra me commentus es: ego vero

γῆσθαι. ἐποδὶ μὲν μοι ἐπὶ πατρὸς Ατρεΐδῃ, χερσὶν ὠρεσβύ-
ταιο τῶν πολιτῶν ἐπὶ γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐπιήκοια καὶ τέλει.
καὶ συμβέβηκεν αἰσῶς, νέω μὲν ὄντι, πρὶν τὴν ἐστίαν ἀπολέσθαι διὰ
τὸν πόλεμον, ἀθλῆν τὰ σώματα, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τερά-
κων, ἐργαστέωδός μιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, δρεσύνει αἱ ἐν τοῖς κωδιώσι,
εἶναι αἱ ἐν φατείᾳς τὸ γῆρ, ἢ τῶν αὐτῶν βαρὺς Ετεοβυτά-
δαις μετέχει, ὅθεν ἢ τ' Αθλιῶς τ' πολυκτάοι ἐσὶν ἕρμαι, συγκα-
τάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγω πρότερον εἶπον. ἐλευθέρως
δὲ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τὰς πρὸς μητρὸς ἀπαιτίας, ἢ νυνὶ
ἐμοὶ πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν παρφαίνε, φοβερόντι δὲ τ' ἐμῆς σω-
πρίας, καὶ ἀπαρηγόνη. καὶ τοι, ὦ Δημόδωρε, ἢ μὲν ἐμὴ μέγιστος
ἔφυγε καὶ ἔωσθης ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τεράκων εἰς Κόρινθον, καὶ
κατέχευε τὸν πόλεμον κακῶν. σὺ δὲ ἀμφιοβητῶν ἀνὴρ εἶναι καὶ γὰρ
ἐν ἀμφιοβητήσασιν εἶπαι, ὡς ἀνὴρ εἰς ἐκτελέφης λαιπολαξίας, καὶ
τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χεῖρασι παύσας,
ἐσώσας, ὃν ὕστερον καὶ Αρεσάρχου σωαπέκλεινας, καὶ ἐκ καθαρῶς
ἐν ταῖς χερσὶν εἰς τὴν ἀγορὴν ἀεβάλλας. Φιλοχάρης δὲ ἐποδὶ,
ὁ ὠρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, ὅτε ἀγῆεις διατρέχας, ὡς σὺ
βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρέχων, καὶ καὶ Ἰφικρά-
τους συνεσφαιρούμενος, καὶ στωχῶς ἐπὶ ἤδη πρὸς τρίτον στρατὸν

verō ut educātus sim, vere exponam. hic
pater meus est Atrometus, fere natu ma-
ximū omnium civium: annos enim iam vi-
xit quatuor et nonaginta. accidit autem ut
adulescens, ante rem familiarem bello amis-
sim, pugilem ageret, post a xxx tyrannis
electus, in Asiam militaret, atque in praeliis
victoriam cum laudis insignibus conseque-
retur. eius porro genus est ex ea curia,
quae aras cum Eteobutadis communis ha-
bet, unde Mineruae urbanae sacrificula de-
ligitur. ad haec, ut paulo prius etiam dixi,
populi in patriam reducendi adiutor fuit.
praeterea, materni cognati mei omnes in-
genui sunt, quae mihi nunc ob oculos ver-

satur, sollicita de salute mea, et inops con-
filii. enimvero, Demosthenes, mater mea
cum suo marito Corinthum abijt exsulatum
sub xxx tyrannis, et publicorum malorum
particeps fuit. tu autem, qui te virum pro-
fiteris (valde enim dubito an vir sis appel-
landus) inscriptus es ut ordinum desertor,
et accusatore Nicodemo Aphidnaeo pecu-
nia placato evasisti, cuius postea Aristarcho
adiutor fuisti occidendi, et eum manus
caede inquinatas habes, in forum irrumpis.
Philochares porro frater meus, qui non de-
generi studio occupatur, ut tu convicularis,
sed in gymnasiis versatur, et cum Iphicrate
militavit, et tertium iam annum continenter
est

γῶν, ἢ καὶ δεησόμενοι ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Αφόβητο δὲ ἡτοσί, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβυμένως μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τὴν πόλεως πρὸς τὸν τῷ Περσῶν βασιλεῖα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῷ ὑμετέρῳ πρὸς τὸν Ἰπμεληθείς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ κοινῷ διοίκησιν εἴλεδε, καὶ πεπαιδοποιημένῳ καὶ οὗ νόμοις, ἀλλ' οὐ Κνωσίῳ τὴν ἑαυτῆ γυναικα παρκατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πάρεστι καταφρονῶν τῷ σὺν λοιδορεῖν. τὸ γὰρ ψαυδὲς ὄνειδος οὐ παραιτέρῳ τ' ἀκοῆς ἀφικνεῖται. ἐτόλμησας δὲ καὶ τῷ ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, ὅπως ἀναιδῆς, καὶ πόρρωθεν ἀχάριςτο εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Επικράτους, ὃν ἀγαπᾷς, καὶ πρὸς κινεῖς, δι' ὃν εἰς οὗτο δαιμόνας ἐνεγρέφεας, ὡς ἴσασιν οὗτο πρεσβύτατοι Παιονίῳ. ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖς Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς Παιονεσάτοις Αἰθιαίων, οἱ δ' εὖρε ἐπεληλυθασὶ δικάζοντες, ἕνεκα τ' βελτίως τὴν πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τῆς λόγους. πότερ' οὖν ἂν προσδοκᾷς αὐτὸς εὐξασθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γυνεῖ, καὶ τὰ σώματα ἔτι διακεκμημένους, καὶ τῷ ψυχῇ ἔτι σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναιδοὺς, οἷός περ σὺ; καὶ τὴν Επικράτους εὐαγωγίαν, τὸν Φίλωνος ἀδελφεῖ, ἐπαυάγεις εἰς ὄνειδον. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀχρημονήσαντα, ἢ μετ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῆς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων,

est cum imperio, adest, oraturus vos, uti me conferuetis. Aphobetus autem, frater noster natu minimus, legationem pro vobis apud regem Persarum obiit, pro dignitate civitatis, vestrosque reditus recte iusteque curavit, cum eum publicis vectigalibus praefecissetis, et legitimos liberos procreavit, non ut tu, suam uxorem Cnasioni ad stuprum obtulit, atque adstat, contemptis conuiciis tuis. falsum enim probrum ultra aures non penetrat. ausus etiam res in affinis meos dicere, adeo impudens es, et veteris beneficii immemor atque ingratus, qui Philodemum Philonis patrem, et Epicratis, non diligas et adores, cuius opera in municipes es in-

scriptus, ut e Paeaniensibus natu maximi meminerunt. itaque stupore quodam afficiot, si tu Philoni conuiciari audes, idque apud modestissimos Atheniensium, qui huc ingressi sunt, publici boni causa ius dicturi, vitasque nostras spectant magis quam orationes. utrum enim eos censes optare, ut decem millia militum existant, qui sint similes Philonis, et corporibus sic affecti, et animis ita modesti: an vero tricies mille cinaedj, qualis tu es? atque etiam Epicratis tractabilitatem, fratris Philonis, loco probri commemoras. et quis eum unquam vidit indecore se gerentem vel interdum, ut tu ais, in celebritate Bacchanalium, vel noctu? neque

ἢ νύκτωρ; ἔ γ' ἂν τοῦτο γ' εἴποις, ὥς ἔλαθεν. ἔ γὰρ ἠγνοεῖτο·
 ἐμοὶ δ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῶν Φιλοδήμου θυγατρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελ-
 φῆς, καὶ Επικράτους, τρεῖς παῖδες εἰσι, μία μὲν θυγάτης, δύο δ'
 υἱοί. ἔς ἐγὼ ἦκω μὲν τῶν ἄλλων κομίζων, ἐνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα,
 ἵνα τεκμηρίω πρὸς ἑστῶν δικαστῶν, ὃ νῦν ἤδη χεῖρομαι. ἐρωτῶ γ',
 ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκᾷ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν φίλων
 σωτηρίᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετεσθία, τέτρες τὰς πάν-
 των ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτης προδίδναι Φιλίππῳ, ἵνα πλεί-
 ονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τῇ τέτῳ σωτηρίᾳ ποιήσας. ποία κρα-
 τήεις ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἀχνημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ
 γὰρ ἡ Μακεδονία κακὸς ἢ χεῖρος ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. ἐδὲ ἐσμεν
 ἑτεροί πινες, ἡκούεις ἄπο τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἷός τις ἔξεπέμψατε.
 συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ κατ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπων
 γόητι, καὶ πονηρῶ, ὅς ἐδὲ ἂν ἄκων ἀληθὲς ἐδέν εἴποι, ἠγέεται δ',
 ὅταν π. ψεύδῃ, τῶν λόγων ὄρεος, καὶ τῶν ἀναιχμύτων ὀφθαλ-
 μῶν. καὶ τὰ γεγνημένα ἔ μόνον, ὥς ἐστι λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν,
 ἐν ᾗ φησι γένεσθαι, καὶ προσηύδα πρὸς ὄνομα πλασάμηνος ὡς ἔτυχεν
 πατρὸς, μιμνήσκου τοὺς ἀληθῆς λέγοντας. ἐν δὲ εὐτυχῆ μιν
 μηδὲν ἀδικῶντες, ὅτι πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς τρέφει, καὶ τῇ τῶν ὀνο-
 μάτων σωτηρίᾳ, νῦν ἔκ ἐχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα, καὶ

que enim dicere potes, cum latuisse. neque enim ignotus fuit. mihi vero, Athenienses, ex Philodemi filia, Philonis et Epicratis sorore, tres nati sunt liberi, una filia, et filii duo. quos ego cum ceteris afferro, unius interrogationis ergo, et argumenti apud iudices, quo nunc utar. rogo enim vos, Athenienses, num videar vobis una cum patria et amicorum consuetudine et sacris, et patrum monumentorum communione, hos omnium mortalium mihi charissimos prodidisse Philippo, et pluris fecisse illorum amicitiam, quam salutem horum. qua victus voluptate? aut quod unquam dedecus pecuniae causa in me suscepi? neque enim Macedonia bonos aut malos facit, sed suum

quemque ingenium. neque alii sumus a legatione reuerfi, sed tales, qualis nos ablegastis. sed implicatus sum in republica cum mirifico praestigiatore, et insigni praedito improbitate, qui nec inuitus veri quicquam dicat, cum autem mentitur, principatum orationis tenet iusiurandum, nec impudentis eius oculos vester conspectus pudefacit. neque vero quae facta sint duntaxat ait, sed et diem quo facta esse ait, adiicit, et ficticium alicuius nomen adungit qui interfuerit, ut eos qui vera loquuntur imitetur. sed una res nobis insontibus est praesidio, quod in istis morum praestigiis et compositione fabularum, mentem non habet. nam quanta sit hominis vaecordia, simul et inscitia, ex eo aesti-

ἀπαιδυσίαν ἀνδρώπε, ὃς τρίτον ἐπλάσε τὸ πρὸς τὴν Ολυθίαν
 γυναῖκα ψεύδος κατ' ἐμῶν, ἐφ' ᾧ μετὰ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν
 ἐξερίφη. τὸν γὰρ πλείστον ἀφεσηκότα τῶν τρίτων, πρὸς τὰς εἰ-
 δότας διέβαλλε. σκέψασθε ὃ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην
 παρεσκιάζετο. ἐπὶ γὰρ ἡς Ἰππιδιμῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Αει-
 σοφδύης Ολυθίος. τέτρω συσταθεὶς ὑπὸ τινων, ἔπειθ' ὁμοῦ, ὡς
 εἰπεῖν διωά, ὑπερεκθεραπύσας αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ὁμοῦ,
 τρίτον ἐπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ
 παρελθὼν ἐβλήθη χεῖλιάσαι, καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκίαν αὐτῆς
 γυναῖκα, καὶ αἰχμαλώτον γεγνημῆναι πεπαρώνηκα, πεντακο-
 σίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπεχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας
 δ' ἑτέρας, ἐπειδὴν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς
 αὐτὸς διηγείτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἐαυ-
 τῷ ἔκακως, ἀλλ' ὡς οἷόν τε αἰσα σοχάροιο. ὃ δ' ὅτι τρέψῃ πλεί-
 στον εἴη δημαρτηκῶς. εἶδεν γὰρ ἂν τρίτο πρῶτον. ὅτι ὃ ἀληθῆ λέ-
 γω, αὐτὸν Αεισοφδύην μαρτυροῦντα παρέξομαι. καλὴ μοι
 Αεισοφδύην Ολύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ οὐδ'
 ἀκηκοότας αὐτῆς, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγείλονται, Δερκύλλου Αὐτοκλέους
 Ἀγνέσιον, καὶ Αεισείδην Εὐφιλήτη Κηφισίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν μὲν
 μαρτύρων διομνυμῶν, καὶ μαρτυρῶν ἀκέρει, τὰς δ' ἀνοσίους

aestimate, quod eiusmodi mendacium con-
 tra me de Olynthia muliere commentus est,
 ut inter dicendum a vobis eiiceretur. eum
 enim, qui ab eiusmodi crimine remotissimus
 esset, apud eos qui vitam illius perspectam
 haberent, criminabatur. videte autem quam
 longe ante ad crimen istud se pararit. est qui-
 dam frequentare nostram urbem solitus Ari-
 stophanes Olynthius. is cum isti a quibusdam
 esset commendatus, atque illud etiam adie-
 ctum esset, dicendi esse peritum, hominem
 omni obsequiorum genere demereri studuit,
 atque adducere, ut falso me apud vos testi-
 monio opprimeret. quod si progressus misera-
 bili gestu, dicere vellet, me mulieri sibi co-
 gnatae et captivae insultasse, statim ei se

quingentas drachmas daturum pollicebatur,
 atque alias quingentas post dictum falsum te-
 stimonium. ille autem ei respondit, ut ipse
 narrabat, eum, quod ad exsilium attineret, at-
 que inopiam qua urgeretur, non mala, sed
 quam sagacissima coniectura esse usum, sed ab
 ingenio suo longissime aberrasse. nihil enim
 eiusmodi se commissurum. ut autem vera me
 dicere constet, ipsum Aristophanem testem
 producam. accersere Aristophanem Olynthi-
 um, eiusque testimonium recita, eos item
 qui hoc ex illo audiuerunt, mihi nunci-
 arunt, Dercyllum Autoclis f. Hagnusium,
 et Aristidem Euphileti f. Cephisiensem.
 TESTIMONIUM. testis iurantis et testifi-
 cantis auditis, nefarias autem istas verbo-
 rum

τῶν λόγων ταύτας τέχνας, αἷς ὧν πρὸς τὰς τέρας ἐπαγέμεν),
 ἢ κέρει) καὶ κατ' ἐμὲ, ἀρεὴ μέμνηται, ὡς Ἰπποκρύτας, ἔτι τὴν
 Ελλάδα καὶ δουρῶν, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτῶν
 πρὸς ἐπαίνεσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτῷ αἰχμαλώτοις, σκιάζοντας
 ἐν τῷ Φιλίππῳ ἀμπελουργίᾳ, καὶ δεδωμένοις, πρὸς τὸν πότον ὤξυ-
 πύσσαλον πρὸς τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποθεῖς, ἐπαίειν, ἐλευνάμεν
 ταύτην τὴν ὀξείαν, ἔτι ἀνοσίαν φωνὴν, ὡς δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τὰς Κα-
 εῖνας, καὶ Εὐδοκίαν ὑποκρινάμεν, ἔτι δὲ ἀνδρῶν, καὶ μεγάλῳ
 ψυχὸς γε γυνὴ, ἐγὼ δ' ὁ πῶς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τὰς
 μυθολογίας Ἀρκάδων καθεῖναι, καὶ κατὰ χροίον τὴν ὕβριν, ἀλλὰ πρὸς θε-
 ρμασθεῖς, ὅθ' ἡμᾶς εἰς τὰ Εὐνόδοκος τῶν ἐταίρων τις τῷ Φιλίππῳ,
 ἔλκοι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτίδα μασιγῶι τὴν αἰχμαλώτου
 γυναικα; ἐκδὲν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ Ἰπποκρύτα, ἢ Αἰετοφάνης με συλ-
 κατεψύσσαλον, ἐπ' αἰχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην αὐν. εἰσέτε
 ἐν αὐτῶν τοιούτων ἐμὲ πρὸς πρὸς παῖον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὡς
 ἐν ὑμῖν ἀναστροφῆς; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρει, ἐν ᾗ τοῖς
 ψηφίσμασι διὰ τῆς τὰς δούχας ποιήσεσθε; καὶ ἐργασίαν, ἢ πεζὴν,
 ἢ ναυτικήν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε Ησίοδος λέγει,

Πολλοὶ γὰρ ἐνέπαυσα πόλιν κακῶ ἀνδρὸς ἀπὸ νύκτα,
 ὅταν αἰετρίῃ, καὶ ἀπὸ δόλια μηχανάαται.

rum technas, quas iste adolescentibus polli-
 cetur, quibusque nunc contra me est abusus
 nunquid meministis, ut obortae sint ei la-
 crymae, ut Graeciam deplorarit, ut Satyrum
 comicum histrionem laudaret, quod hospites
 quosdam suos captivos fodientis in Philippi
 vinea, et vinctos, in compotatione a Philippo
 impetrasset: hoc fundamento iacto, adiecit,
 contenta acuta ista et nefaria voce, quam a-
 cerbum sit, cum is qui Cariones et Xanthias
 repraesentet, adeo generosum et magnanimum
 se praeberit, me qui sum urbi maximae a
 consiliis, qui illos x. m. Arcadas admoneam,
 petulantiam meam non coercuisse, sed ca-

lore euectum, cum nos quidam ex Philippi
 amicis Xenodocus, conuiuio excepisset,
 capillis traxisset, et loris arreptis captiuam
 mulierem flagellasse? igitur si vos ei credidissetis,
 et Aristophanes una cum eo me per
 mendacium oppressisset, ob turpe crimen iure
 periissem. finetis igitur eum qui talis sit meus
 malus genius (absit enim ut vobis sit) finetis
 inquam, versari inter vos? ac concionem qui-
 dem lustrabitis, in decretis autem vota per
 istum facietis? et exercitum siue pedestrem
 siue naualem ablegabitis? atqui Hesiodus ait:
 Saepe viri gens tota luit scelus unius atrox,
 Qui praecipit agitur male sani pectoris aestu.

unum

ἐν τῷ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἐτι βέλομαι. εἰ γὰρ καὶ τίς ἐστὶ κακία κατ' ἀνθρώποις, ἀν μὴ πρωτόβουλα πρὸς ταῦτ' ἐκδοῦναι Δημοσθένην, θανάτῳ τιμῶμαι. Ἀλλ', οἶμαι, πολλὰ ἐχ' χαλεπὰ παρὰ κοινῇ τῷ κειμένῳ, ὅτι μετὰ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς οὐ-
γῆς ὁ κίνδυνος ὅτι τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογι-
σμὸν παρίσχει, μὴ ἢ παρὰ τὴν τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα
μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀνα-
γεῖν βέλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον
ἐγὼ ψήφισμα γράψας κείνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον
ἡμέτερον κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως σωθῆναι ποιησά-
μενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων πρὸς τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί
τῶν δοξασμάτων ὑμῖν μὴ προσγράψας; οὐκ ἤρεσκε τίσι τῶν ῥητό-
ρων ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ δὲ τότε ἀντιλέγειν αὐτὸς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν
ἐμὲ κείναι; ἐπλάττειν ἕως ὅτου πόλεμος ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰς-
φορῶν, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων. νῦν δὲ πέπαιν. εἰρήνη γὰρ
δουλοῦν καὶ πρὸς. ἐπεὶ δὲ μὲν οὐκ ἀδικήμενοι, ἀλλ' ἀδικῶντες
τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προσφύτα τῆς εἰρήνης, ὅτι ὠφελόμε-
νοι, τὰς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινόμενας ἐκαταλείψετε; Συν-
ῆδον δὲ ὅσοι παλαιὰς Φιλίππου, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκίδι
πόλεων, ὡς φησὶν ὁ κατηγορῶν. καὶ ποῖον τεκμηρίον δυνάμει ἀν

vnum adhuc superioribus adiciam. nam si qua est in rebus humanis improbitas, cuius ego non principem esse Demosthenem demonstraro, mori non recuso. Sed multis rebus difficultatibus conflictatur, et animum ab ira periculum ad salutis reuocat defensionem: ac dispicere iubet, ne vllum accusationis caput praetermiserit. itaque simul et vobis et mihi, obiecta crimina in memoriam revocabo. confiderate igitur singula, Athenienses, quo decreto ego scripto accuser, aut qua lege abrogata, aut qua impedita quo minus perferretur, aut quibus pactionibus pro republica factis, aut quibus decretis de

VOL. II.

pace deletis, aut quibus quae vobis probata fuerunt, non adscriptis? non placebat pax quibusdam oratorum. nonne vero tum refragari, non nunc me accusare debuerunt? ditabantur quidam bello de vestris tributis et publicis vectigalibus. quorum messis nunc desit. pax enim ocium non alit. ii ergo qui non laeduntur, sed laedunt rempublicam, pacis interpretem mulctabunt, vos vero qui fructum percipitis, eos qui vtilem reipublicae operam nauarunt, deferetis? Vna cum Philippo cantica triumphalia cecini, euerfis Phocensium urbibus, ut ait accusator. quo autem id argumento perspicue poterit demonstrare?

P p

πὺς σαφὲς τέτο ἔπιδείξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μὲν
 τῶν συμπρέσβων ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ, καὶ σπυδαίνομεντες, σὺν ταῖς
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, ὅκ ἐλάττοις ἢ διακόσιοι. ἐν ᾧ τέ-
 τοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὲς ἦν, ἔχ' ὑποσιγῶν, ἀλλὰ σπυδαίων,
 ὡς φησὶ Δημοσθένης, ἔτ' αὐτὸς παρών, ἔτε τῶν ἐκεί παρθέλων
 ἔδ' ἐνα πρῶτον μὲν μάρτυρα. ἔ τῶγε δὴλ' ἦν, εἰ μὴ γε, ὡς-
 περ ἐν ταῖς χοροῖς, πρῶτον; ὅκοι μὲν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδὴ μὲν
 κατηγορεῖς· εἰ ᾧ ὁρῶν ἡμῖν τ' πατερίδ' ἔσῃς, καὶ τῶν πολιτῶν
 κοινῇ μηδὲν ἀτυχέων, σπυδαίον μὲν τῶν ἄλλων συμπρέσβων τὸν
 παῖδα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐπ' αὐτό, Ἀθηναῖοι δ' μηδὲν ἠδ' ὅξου,
 δισέβου, ἀλλ' ὅκ ἠδ' ὅκου, καὶ δικαίως ἀν' σωζοίμεν. ἐπεὶ ἐγὼ
 μὲν διὰ ταῦτα δυνήετός τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δ' ἐδ' ὅξου, ὁ
 τῶν σπυδαίων, ἔ σπυδαίων κατήγορος. Ωκείδισας δέ μοι καὶ πρῶ-
 τιέας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκῶς πρὸς Φίλιππον πρῶτον,
 παρεκάλου ἐπ' ἐκείνον τὴν Ἑλλάδα. καὶ τοι ταύτῃ, εἰ βέλεις,
 τὴν κατηγορίαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις.
 ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις μὲν τὴν ἐν Λύκτροις συμφορὰν τοῖς
 αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγορεῖτε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θε-
 βαίους· καὶ πάλιν τέτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσατε
 Ἐρετριώσι, καὶ Θεμισίωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις

monstrare? sum enim cum ceteris nostris
 legatis ad hospitium inuitatus; fuerunt autem
 vocati, et concoenati sunt cum legationibus
 Graecorum, non pauciores ducentis. inter
 quos ego scilicet conspicuus fui, non subti-
 cens, sed concinens, ut ait Demosthenes:
 qui nec ipse ibi adfuit, nec eorum qui in-
 terfuerunt ullum testem produxit. et quis
 me nosse potuit, nisi forte, ut in coetibus,
 praecinui? itaque si tacui, falso me accusas:
 si patria nostra incolumi, et ciuibus nulla
 calamitate publica conflictantibus, Paeanem
 cum ceteris legatis concinui, cum et deo
 honos haberetur, et Athenienses nulla igno-
 minia afficerentur, pie feci, non iniuste, et

iure conseruabor. et ego propter haec immi-
 sericors homo sum: tu vero pius, qui sis eo-
 rum, qui iisdem tecum et libationibus et epulis
 vfi sunt, accusator. Atque etiam inconstan-
 tiam in gerenda republica mihi obiecasti, quod
 cum prius Graecos contra Philippum conci-
 tasset, legatus ad eum iuerim. enimvero i-
 dem crimen publice omnibus Atheniensibus
 obieci. bellum gessistis cum Lacedaemo-
 niis: eosdem post Leuctricam calamitatem de-
 fendistis. Thebanos exfulantis in patriam re-
 stituistis: et rursus eosdem ad Mantineam
 oppugnastis. oppugnastis Eretrienfis et The-
 misionem: atque eosdem conseruastis. et
 Graecos infinitos eodem modo tractastis.
 nam

ἤδη τῶν Ἑλλήνων ἔτω κέχησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κρᾶπισον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; καὶ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλπιστα συμβαλθεῖν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον, τί χρὴ λέγειν; καὶ τὰς καιρὰς ἀποκρυπτόμενον, τί πρᾶξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως πρᾶδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν; ἀρετὴ γὰρ ἔχῃ ὥς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσιν καὶ πισθύσασιν κέχησται, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοις μὴδὲ, τέτους ἐκφέρειν τοῖς ἀνιδίοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τὰς τετραπέζι, χρήματα λαβὼν· τέτον δὲ ξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τὰς πρὸς τῷ σώματι κείνῳ Φορμίωνα. εἰσὶν ἄλλοι εἰς δὲ δαιμονέσαν οἰκίαν τὴν Αἰσαρχε τῷ Μόσχῃ ταύτῃ ἀπώλεσας. πρὸς λαβὴς τρία τάλαντα παρ' Αἰσαρχε φεύγοντι· τέτον τὰς τῇ φυγῆς ἐφόδια ἀπεσέριστας, ὅσα ἀίχμηθαι τὴν φήμην, ἣν προσποιήσω ζήλωτις εἶναι τῇ ἡλικίας ἔμμεραχίς. καὶ γὰρ δὴ τῇ γὰρ ἀληθείᾳ. καὶ γὰρ προσδέχεται δίκαιον ἔξως πονηρίαν. τέτ' ἐστὶν ὁ πρᾶδότης, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. Εὐνήθη δὲ πρὸς τὴν στρατείᾳ, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ ἔχ' ἕνεκα τῆς τέτ' βλασφημίας, ἀλλὰ ἔπαρσέν τι κινδυνὸς πρηνόμηνος, καὶ πρὸς τέτων ἀνεπίφθονοι λέγειν εἶναι μοι νομίζω. πρὸς γὰρ, ἢ πότε αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, πρὸς ἀλιπῶν τὴνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσο-

nam tempori servire, et optima quaeque amplecti publice et priuatim, omnes necesse habent. quid autem bono senatori est agendum? nonne reipublicae pro re nata, ea quae utilissima sint, suadenda? improbo porro accusatori quid est dicendum? nonne temporibus dissimulatis res gestae accusandae? unde porro homo ad proditorem natus, est spectandus? non ita, ut tu iis usus es qui tibi familiares fuerunt, et fidem habuerunt: qui ob mercedem orationes ad iudicia scribat, easque prodat aduersariis? orationem scripsisti Phormioni mensario, pecunia accepta: eandem Apollodoro tradidisti, qui Phormionem capitis accusabat. ingressus es in flo-

rentem Aristarchi domum, Moschi f. eam perdidisti. praecipisti tria talenta ab Aristarcho qui exsulat: eum exfilii viatico spoliasti, famam nihil veritus, cum te mirari formam adolescentis simulasses. neque enim vere miratus es. neque enim verus amor improbitatem admittit. ex his, similibusque rebus, aestimandus est proditor. Quodam etiam loco militiae mentionem fecit, meque egregium illum militem appellauit; ego vero non propter illius conuicium, sed discriminis huius habita ratione, sine invidia de his etiam a me dici et posse et debere existimo. ubi enim, aut quando eorum, aut apud quos, hac die praetermissa faciam

μαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγὴς, φείπομαι δὲ χώρας ταύτης ἐγρόμεν δύο ἔτη, καὶ τῶν ὑμῖν τὰς συνεφίβας, ἐπὶ τὰς συναρχούσας ἡμῶν μάστρας παρῆξομαι. πρῶτον δὲ ἔξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλεσμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα ἀξιοπομπῇ, κινδύνου συμβαίηται ἡμῖν παρὰ τὴν Νεμεάδα καλεσμένην χαράδραν, ὅπως ἡγωνισάμεν, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἑξόδους, τὰς ἐν τοῖς Εὐβοίοις, καὶ τὰς Μέρεσιν ἔξηλθον, καὶ τὴν ἐν Μολυνείᾳ μάχην συνεμαχυσάμεν ὅκ ἀιχρῶς, ὅθι ἀναξίως δὲ πόλεως. ἐπὶ τὰς εἰς Εὐβοίαν στρατείας ἐστρατεύσάμεν, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς Ἰππιάδοις ὅπως ἐκινδυνώσασα, ὥστε κακῶς σεφθῶσθαι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δούρῳ ἤκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τὴν τε νίκην δὲ πόλεως ἀπαγείλας, Τεμενίδου δὲ τὸ Πανδονίδου ταξίαρχου, καὶ συμπροσβύσασθαι δὲ στρατοπέδου μοι δοῦναι, καὶ τὰ παρὰ τὸν γρόμνον κίνδυνον, οἷόν ἦν, ἀπαγείλσθαι. ὅπ δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τῆτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλε τὸν Τεμενίδην, καὶ τὰς συνεστρατευμένους μοι τὰς ὑπὲρ τὴν πόλεως στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγόν, μήπω συνηγόρην, ἀν μὴ τῆτοις συμβοῇ, ἀλλ' ὑπὸ θυον τὰ συκοφαντῇ μάρτυρα, εἰάν ψεύδῃ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

faciam mentionem? cum igitur pueritiam excessissem, custos nostrae ditionis fui per biennium, cuius rei aequales et collegae mihi apud vos testimonium perhibebunt. primum in militiam profectus sum ea expeditione, quae Meresiana nominatur: et dum cum aequalibus pompam Phliuntiam cum Alcibiadis militibus comitarer, et circa Nemeaeam fossam praelium commissum esset, sic decertavi, ut a ducibus laudarer: ceteris etiam expeditionibus quae per vices mittebantur, ut Eponymianae et Meresianae, interfui, et ad Mantineam depugnaui, non turpiter, aut cum dedecore civitatis.

in Euboea item militavi, et Tamynaea pugna inter delectos ita me gessi, ut et ibi a ducibus corona ornarer, et huc reuersus iterum a populo, cum et victoriam publice renunciassem, et Temenides Pandioniae tribus centurio, qui a castris legatus huc mecum profectus erat, qualem in praelio me praebuissem, indicasset. quae ut vere a me dici constet, cape decretum hoc, et Temenidem voca et eos commilitones meos, qui pro republica militarunt, et Phocionem imperatorem, nondum aduocatum, nisi iudicibus visum fuerit, et testem calumniatori obnoxium, si mentitus fuerit. DECRE-
TVM

Απαγείλας τοίνυν πρῶτον τὴν τ' πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρῶτον ὑμᾶς ἀπαγγέλλειν τὴν ἑσώματον σωτείαν, ἣ μισόδημον ὦν, ὡς φησὶν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, ἣ τῆς Δημοσθένους ὑμᾶς εἶναι παργόνους μιμνῆσθαι· οὐ γὰρ εἰσιν· ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βελουμάτων ζηλωτὰς εἶναι ᾧθεκαλῶν. νεῦν δὲ αὐτὰ πόρρωθεν δαξάμενος μικρῶν δειμὶ σαφέστερον. πρότερον ἢ πόλις ἡμεῖς ἀνδράξῃσε μὲν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσιν, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπρωκότων, εἰρήνης δὲ ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμενεν ἡμῖν τὸ τ' δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπὸ πνυν, καὶ κατασκήτους πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ ἔπαθόντες κακὰ, ἔποιήσαντες, Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος πατρικυκλυσάμενος πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντων πρῶτος, ἀπονδὰς ἑ πόλεμος πεντηκονταετῆς ἐποίησαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς ὅτι τελευταῖς. ἐν ᾗ τῷ τῷ χρόνῳ ἐταχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν ὅτι πλείους πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγήσαμεθα, τετακοσίους ὅτι ἰππείας προκατασκευάσαμεθα, καὶ τετακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπειράμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπροσθέντων δὲ εἰς τὴν πολιτείαν ἡμεῖς οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἔ

MVM. TESTIMONIA. Cum igitur primus urbis victoriam vobis renunciarim, et liberum vestrorum successus, primam hanc a vobis gratiam repeto, ut vitam meam tueamini, cum non sim populo inimicus, ut accusator ait, sed improbis infestus, quippe qui vetem vos Demosthenis maiores imitari (nulli enim sunt) sed cohorter, ut honestorum consiliorum aemulatores sitis. quae altius repetita, paulo dilucidius explanabo. primum, nostra urbs gloriam consecuta est post navale contra Persam praelium ad Salaminem gestum, cum moenibus a barbaris dirutis, et pace cum Lacedaemoniis

constituta, libertatem civitatis retinuimus. post a quibusdam concitati, belloque contra Lacedaemonios suscepto, multis malis et datis et acceptis, intercessione Cimonis, Miltiadis filii, cui hospitium erat cum Lacedaemoniis, foedus annorum quinquaginta percussimus, eoque tredecim annos sumus usi. hoc tempore Piraeum muro cinximus, et septentrionalia moenia extruximus, et praeter eas, quas ante habueramus, centum triremis aedificauimus, et trecentos equites nostris copiis adiunximus, trecentos item Scythas sagittarios mercati sumus, et populare imperium constanter retinuimus.

cum

τοῖς τρόποις ἔμετείων, πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα ὅκ' ὀλίγα βλαβέρες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὰς συμπρέσβεις, εἰρήνῃ ἔτη τριακοντα ἡγάγομεν, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦεν. χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀννέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δ' ἐπὶ τρεῖς ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ὠκοδομήσαμεν, χιλίους δ' καὶ διακοσίους ἵππους καλεσῆσαμεν, καὶ τοξότας ἑτέρας ῥαπτάς, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νόπον ἐτειχίσαμεν, ἔτι δὲ τὸν δῆμον εὖ εἰς ἐνεχείρησε καλαῦσαι. πάλιν δ' εἰς πόλεμον πρὸς Μεγαρέας πεισθέντες καλεσθῆναι, καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, καὶ πολλὰ ἀγαθὰ σεσηθέντες, εἰρήνης ἐδέηθμεν, ἔτι ποιεσάμεθα διὰ Νικίης καὶ Νικηράτης. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τέττω ἐπὶ χίλια τάλαντα ἀννέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνῃ ταύτῃ, τρεῖς δ' ἐκτεσάμεθα πλοῖμα καὶ ὀντελεῖς ὅκ' ἐλάττης ἢ τριακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν πρὸς τὴν πλεον, ἢ χίλια ἔτι διακόσια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον, ἔτι Νάξον, καὶ τὴν Εὐβοίαν εἰχομεν, πλείους δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τέτοις ἀπεσείλαμεν. καὶ τὰ πάντα ἔχοντες τὰ γαθα, πόλεμον δ' Ἀργείοις πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν, πεισθέντες ὑπὸ Ἀργείων καὶ τελευτώντες, ἐκ τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας

cum autem in rempublicam nostram homines non ingenui nec moderati irruissent, rursus Aeginetis bellum intulimus : in eoque non mediocribus affecti damnis pacem expetivimus, Andocide cum collegis misso ad Lacedaemonios, et pacem triginta annos servavimus, quae magnifice populum extulit. nam mille talenta signatae pecuniae in arcem retulimus, et centum alias triremis fabricati sumus, et naualia extruximus, et equites mille ducentos comparauimus, et alios totidem sagittarios ; erecta item sunt austrina moenia, neque quisquam statum popularem evertere est aggressus. rursus cum persuasum nobis esset, ut bellum ad-

versus Megarensis susceperemus, tum agros nostras vastari passi sumus, tum multis bonis amissis, pacem petiuimus, atque fecimus per Niciam Nicerati filium. sic iterum hoc tempore septem millia talentum ob pacis istius commoda in arcem retulimus, et triremis expeditas atque integras non pauciores trecentis comparauimus, item tributum nomine quotannis mille ducenta talenta nobis fuere pensitata ; tenuimus Chersonesum, Naxum, Euboeam, plurimas colonias iis temporibus condidimus. et cum tot bonis afflueremus, propter Argiuos bellum intulimus Lacedaemoniis, Argiis obsecuti, donec tandem per oratorum velitationes eo deue-

εἰς φρεσὶν τῆς πόλεως, καὶ τὰς τέτρακοσίαις, καὶ τὰς ἀσέβεις τριά-
κοντα ἐνεπέσαμην, οὐκ εἰρήνῃ ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐκ περσα-
γμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρονῶς πολιτὸι θέντες, καὶ δὲ
δήμῳ καλεσθέντες ἀπὸ Φυλῆς, Αρχίνε, καὶ Θρασύβελου περσάν-
των δὲ δήμῳ, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνοχον ἡμῖν
κατασησδύτων, ὅθεν σοφωτάτῃ πάντες τὴν πόλιν ἡγήσασθαι
εἶναι, καὶ ταῦτα ἀναφθέντες δὲ δήμῳ, καὶ πάλιν δὲ ἀρχῆς ἰχύ-
σασθαι, ἄνθρωποι παρὲν γρηγοροὶ γεγνημένοι πολῖται, καὶ τὸ
νοσοῦν τῆς πόλεως αἰὲν περσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου
πολιτὸι μέντοι, ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ περσοῦμενοι, ἐν
ταῖς ψυχαῖς ταῖς φιλοπύμοις καὶ λίαν ὀξείας ἐρεδίζοντες, ἐν δὲ τοῖς
πολέμοις ὅπλων ἔχοντες ἀπὸ μέντοι, ὁξέτασαι δὲ καὶ ἀποσολεῖς γινό-
μενοι, παιδοποιεῖμενοι δὲ ἐξ ἑταίρων, ἄπμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας,
εἰς τὰς ἐχάτοις ἡμῶν κινδυνεύει τὴν πόλιν καθίστασι, καὶ τὸ μὲν
τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τίς ἠθέσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θρα-
πύοντες, καλαλύνοντες δὲ τὴν εἰρήνῃ, ἢ δημοκρατία σώζῃ, συνα-
γωνίζομενοι δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καλαλύνῃ. ἔτοι-
μιον ἐπ' ἐμὲ συσχεφέντες ἤκαστοι. καὶ φασὶ μὲν τὸν Φίλιππον τὴν
εἰρήνῃ πείρασθαι, καὶ περλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἄποδῃ
ἢν δὲ αὐτὸς εὗρεν εἰρήνῃ. αὐτὰς συμφύεραν, ταύτῃ πείραβε-
-

deuenimus, ut praesidium urbi imponeretur, et quadringenti, ac post impii triginta ty-
ranni, rerum potirentur, pace non ultro fa-
cta, sed vi nobis imperata. rursus vita mo-
deste acta, et populo e Phyle reducto, Ar-
chino et Thrasibulo populi partis defen-
dentibus, obliuione iniuriarum iureiurando
fancita, unde omnes ciuitatem nostram fa-
pientissimam iudicarunt, tunc populo recre-
ato, atque iterum viribus aucto, ciues a-
dulterini, et fraude in album ciuitatis relati,
subinde laborantem urbis partem sibi con-
ciliarunt, et bellum ex bello seuerunt. nam
in pace verbis pericula amplificabant, et
praemonebant, atque animos liberalis et ni-

mis celeris extimulabant, in bellis autem
arma non attingebant, quamuis et censo-
res essent, et classium praefecti, qui quidem
liberos e scortis suscipiebant, et ob calu-
mniandi studium infames erant. hi igitur no-
stram urbem in extrema pericula coniiciunt,
et cum popularis imperii nomen non mo-
ribus, sed assentatione colant, et pacem tur-
bent, qua popularis status conseruatur, at-
que iis nauent operam, qui populum bellis
opprimunt: hi nunc conglobati me inua-
dunt, ac Philippum pacem emisse dici-
tant, atque in pactionibus omnia nobis
praeripuisse; quam autem pacem impetrarit
sibi conducibilem, eam violasse. me vero sic
accu-

κέναι. ἐμὲ δ' ἔχ' ὡς πρεσβυτὴν κείνῳ, ἀλλ' ὡς ἐγρηπτήν Φιλίππῳ, καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς παρ' ἐργῶν προσδοκίας ἀπαυτῶσι. τὸν αὐτὸν δ' ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασι ἐπαινέτω Ἰπιδέικνυμι, ἐν δ' τῷ δικαστηρίῳ κατηγορῶ κέχρημαι. δέκατ' ὁ αὐτὸς πρεσβύτας, μόν' ὁ τὰς θυγατέρας δίδωμι. Καί μοι μὲν ὁ συνδεδεσμένος πάρεσσι υἱῶν πατήρ μιν, ὃ τὰς δ' ἡλικίας ἐλπίδας μὴ ἀφείληθε, ἀδελφοὶ δέ, οἱ διαζυγχοῦτες ἐμᾶς, τῇν οὖν ἂν προσέλοιτο, κηδεσθαι δ', καὶ ταυτὴ μὲν τὰ μικρὰ παῖδια, ἔτι τὰς κινδυνούς ἐπεστυνέηται, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβῇσέ) ἡμῖν παθεῖν. Ἰστέρ' ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρὸς ὑμᾶς ποιήσαο, ἔτι μὴ τις ἐχθροῖς αὐτὰ, μηδὲ ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνδρὶ τὴν ὀργὴν, πρὸς ἀδελφῶν. πρὸς ἀκαλῶ δέ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τὰς θεάς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τὰς τ' ψήφου κυρίας, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορημένων, εἰς μνήμην ἐν τῇ ἐμῇ, ἀπολελόγημαι. καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ Σκύθῃ κακῶ ὄντι πρὸς ἀδελφῶν. ὅσοι μὲν υἱῶν πατέρες εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφούς ποιεῖτε πολλὰ ποιεῖτε, ἀναμνησθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης πρὸς ἀκλήσιν διὰ τῆς ποτὶ Τίμαρχον κρίσεως ἀειμνήσω πρὸς ἀκλήσιν. τὰς δ' ἄλλους ἀπάντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέχην, τὴν μὲν τύχην

accusant, non ut legatum, sed ut Philippi atque ipsius pacis sponforem: et cum ne totius quidem orationis potestas penes me fuerit, actionum expectationem a me repossunt. iam eundem hominem in decretis laudatorem meum ostendo, et in iudicio accusatorem reperio. et cum decimus ipse legatus fuerim, solus rationes reddo. Adfunt mihi quidem qui una mecum vos deprecantur, pater meus, cui spem senectutis ne eripiat: et fratres, qui a me seiuncti, vitam sibi acerbam putabunt: affines item et hi puelli quidem, qui pericula nondum intelligunt, sed miserabiles tamen sunt futuri, si quid nobis acciderit. pro quibus ego vos oro atque obte-

stor, ut eos etiam atque etiam commendatos habeatis, neque inimicis, et effoeminatis ac mulierosi hominis iracundiae traditis. oro porro, et supplex peto, primum a diis immortalibus, uti me conseruent, secundo loco a vobis, qui ferendi suffragii ius habetis, apud quos ego singula crimina quantum quidem meminisse potui, refutavi. conseruate igitur me, neque orationum scriptori et improbo Scythae me tradite. et qui vestrum patres sunt liberorum, aut qui fratres natu minores magnificitis, recordamini, me immortalem ad modestiam adhortationem accusatione Timarchi reliquisse: a ceteris autem omnibus, erga quos me comem praebui, cum fortuna sum plebeius

ἰδιώτης ὢν, καὶ τῆς μετρίως ὑμῶν ὁμοίῳ, ἐν δὲ τῆς πολιτικοῦς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ σωεστικῶς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μὴ πάσης ἀνοίας τῇ πόλει πεπρεσβυκῶς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τῆς πολέμοις λαμπρῶν, ἔχ' ὑπέστησαν. καὶ γὰρ ὁ θάνατος δεινὸν, ἀλλ' ἢ τοῦτ' ἐν τῇ τελευτῇ ὑβρίσας φοβερά. πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθρῶν παρόσωπον ἐπεγελῶντος, καὶ τοῖς ὡς τῶν ὀνειδῶν ἀκῆσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμη', δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδυνῷ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέρας διατριβαῖς βεβίωκα, ἔδεις ὑμῶν διὰ τὰς ἐμας ἡδονὰς κάκιον οἰκῆν, ἔδεις ἐσέστη' τ' πατρὶδος, κατηγόρεα τυχῶν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, ἔδεις ὑπάλθιυντο ὢν δρχῆς, ἐκινδύνουσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, ἔμην μὴδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν. ἔμην μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην, ἢ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς ἔτε ἰερῶν, ἔτε σπονδῶν, ἔτε τραπέζης φρεντίσας, ἀλλὰ οὐκ εἰς τὸν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀνιερῶντας ἐκφοδῶν, ἢ καὶ ψευδῇ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. εἰάν ἐν ἐβελήσῃτε σῶζειν τὰς τ' εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναλῶνισας, πολλὰς βοηθὰς λήψετε τὸ τ' πόλεως συμφέρον, ἔκινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐτίμους. παρκαλῶ δὲ Εὐκλεον

beius et mediocrium similis, in ciuilibus autem certaminibus solus ceterorum contra vos non conspirarim, peto salutem, summa erga rempublicam beneuolentia legatione functus, et solus calumniatorum tumultum perpeffus, quem multi iam, qui in bel-
lis egregia facinora edidere, non sustinuerunt. neque enim terribilis est interitus, sed contumelia in morte est metuenda. quanta vero miseria est, inimici insultantis vultum intueri, et eius probra auribus accipere? sed tamen in discrimen ventum est, vita mea est periculis exposita. apud vos sum educatus, in vestris congressibus sum versatus, cum nemine vestrum propter meas voluptates peius agitur, neque patria quisquam

VOL. II.

priuatus est me accusatore, cum in municipiis ciuium recensiones fierent, neque ob gestum magistratum in periculum veni. sed vbi pauca dixerō, descendam. illud, Athenienses, in potestate mea fuit, vt. nulla vos afficerem iniuria: ne vero in crimen venirem, id penes fortunam fuit, quae me cum homine calumniatore, eoque barbaro, conflictari coegit, qui neque sacrorum, neque libationum, nec mensae communis habitatione, sed iis qui in posterum aduersari ei possent, terrore iniecto, adest, falsa contra nos accusatione concinnata. quod si eos conseruare volueritis, qui pacem vestramque securitatem defenderunt, multi erunt, qui reipublicae commoda tueri velint, et alacriter

Q q

ter

μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐ σωφρογίων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα
 δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ ἐ δικαιοσύνῃ διεννοχότα πάν-
 των, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ πᾶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτῷ, Ναυσικλέα,
 καὶ τὲς ἄλλοις ἀποδυτας οἷς πῶν ἐγὼ κέχρημαι, ἐ τῶν αὐτῶν
 ἐπιηδευμάτων μετέχοντα. ὁ μὲν ἔν ἐμός λόγῳ εἴρη· τὸ δὲ
 σῶμα τέμνον ἤδη παρδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, ἐ ὁ νόμος.

ter pro vobis decertare. peto autem, ut aduo-
 catus mihi esse dignetur e viris modestis, et
 in republica versatis, Eubulus, ex impera-
 toriis Phocio, qui praeterea etiam iustitia
 omnibus antecellit, ex amicis et aequalibus

meis Nauficles, ceterique omnes, quibus
 ego familiariter usus, atque in iisdem studiis
 versatus sum. ac mea quidem oratio iam
 absoluta est: corpus autem meum vobis, et
 a me traditur, et a lege.

NOTAE

AD

DEMOSTHENIS et AESCHINIS
ORATIONESDe male gesta Legatione
Aduersarias.

HABES, Lector, primo *Demosthenis* Orationem decantatam; ad optima fere quae reperiri poterant exemplaria a me recensitam, eorumque ope, quod vix credibile existimari potest, quingentis circiter in locis restitutam: deinde *Aeschinis* Defensionem, summa itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlavi, poenitet. Nam, ut ad utramque contentionem referamus ea quae dixit *Cicero* de altera, *Quid tam visendum aut audiendum fuit, quam summorum Oratorum in gravissimis causis accurata et inimicitiis incensa Contentio?*

Non multa sunt quae iis habeo praefanda. Neminem enim ad eas accessurum esse arbitror, nisi *Historia Graeca* leuiter saltem imbutum, rerumque quae *Macedonia* et *Athenis* hoc tempore agitabantur, scientem. Quod si quem lectorem ea negotia hactenus fugerint, fatis tamen instructus esse poterit a diligenti istarum rerum temporumque Recensione, quam *Vlpianus* (nam *Libanius* breuior est) huic orationi *Demosthenis* praefixam pro Argumento esse voluit. Et quia nemo fere, nisi perlectis *Philippicis*, huc progreditur, ea propter, quoniam multa exinde sunt depromenda, (maxime ex *Philippica* II^a, quae est huius quodammodo Orationis aditus) *Historiae*, ut passim soleo, concinnandae et praeposendae supersedere maiore cum venia possum.

At interea nonnulla sunt sane a me minime negligenda. Grauiissime enim in Titulo peccatur; et ex omnibus tam Antiquis quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem *Demosthenis* (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, prae ceteris fere omnibus) neminem ad hunc diem usque vidi, qui recte riteque appellauit. KAT' ALEXINOY nonnulli, ut *Priscianus* aliquoties, *Vlpianus* frequenter, *Suidas*, *Harpocratio*, aliique: Iidem quandoque ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, ut et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli, KAT' ALEXINOY ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ. Pauci denique, inter quos est *Dionysius Halicarnassensis*, ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΞΙΝΟΥ. Qui KAT' ALEXINOY simpliciter appellant, fatis quidem distinguunt ab illa altera *Demosthenis*, quae sequitur, *De Corona*. Nam accurate scribendo, KATA ad Actoris Orationem recte applicatur, cum Reus interea non *κατά*, sed ΠΡΟΣ, verba habere dicitur: Si vera sint ea quae notavi, pag. 652. Tom. III. ad initium *Eubulideas*. Neque enim vlllo in numero sunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem *vel Duo; vel Nemo*. Non, inquam, si incogitanter Orationem apologeticam *Demosthenis*, quae est *De Corona*, semel nominauit, aut *Seruius*, CONTRA AESCHINEM, ut nominauit ad *Virg. XI. Aen. 301.* aut *Photius* in *vita Demosthenis*, KAT' ALEXINOY,

NOT, idcirco Ego et Tu protinus ita scribemus, sed distinguemus solertius, atque ut Iurisprudentes Atticos distinguere decet, inter Formulam et Appellationem istius Actionis, quae in se continet *Accusationem*, et illius, quae *Apologiam*.

Mane. Nondum eo perueni, quo volui. Male haec Oratio titulum nacta est, ab iis qui *causam actionis* Auctoris nomini addunt, καὶ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, sed pressius et accuratius laudari debuit, καὶ Αἰσχίνου, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Nam ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑ est vocabulum Forense, Crimen intentatum, ipsius *Actionis* proprium et definitum *Vocabulum*. Et, qua proprietate infimulabatur aliquis Athenis Atticis, Αργίας, Λιπολαξίης, Ασιβείας, etc. eadem hic *Demosthenes* postulauit *Aeschinem* ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Qua in causa Περὶ esset inutile admodum, et praeter solitum Atheniensium morem. Ita *Scholastes Thucydidis* VI. 91. enumerat γράφας Δυροδοκίας, Υβριώς, Συκοφαντίας, Μοιχείας, Ψευδογραφίας, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, Λιπογραφίας. Et *Pollux* VIII. 6. ἰδίως ἢ κατὰ τῶν Περικλειῶν γράφῃ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἰλίγιστο. Et alibi similiter. Accedat *Hermogenes* lib. I. de *Inuent.* pag. Edit. Porti 102. Περικλειῶν Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ὑπὸ Δημοσθένους. Et alibi, sc. pag. 70. Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἡκοίης περιβείας ἀντιγκαλῶσιν ἀλλήλους· ἰπιδὴ δὲ μὴ — ὁ δὲ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ γράφῃ, ὁ Αἰσχίνης. Et nescio sane annon his testibus accenseri mereatur *Cic. Orat.* 31. *Multae sunt eius totae Orationes subtiles — multae totae graves — multae variae: ut contra Aeschinem Falsae Legationis, ut contra eundem, pro causa Ctesiphontis.* Pari felicitate et cura loquuntur *Plutarchus* et *Photius* mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo semper ita scribunt accuratiores. Ως ἱπανήκον ἐκ τῆς ὁσίρας περιβείας, τῆς ἐπὶ τῆς ὁρκῆς, ΕΓΓΡΑΨΑΝΤΟ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ Αἰσχίνην Δημοσθένους τε καὶ Τίμαρχον. Argum. *Orat. Aeschin.* aduersariae. Et deinde, paucissimis interiectis, παρὰ τῶν τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἀγῶν. Semper denique ita indignantur Orationes Forenses, uti apud *Lysiam* plurimae: scil. ὑπὲρ Καλλίου Ἱεροστράτου. Καὶ Ἀνδοκίδου Ἀσέβειας. Περὶ τῆς συνουσίας, ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ. Καὶ Ἀλκιβιάδου, ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ, ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ. Κατὰ Φίλων, ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ. Περὶ Αἰσχίνην, ΧΡΕΟΥΣ. ὑπὲρ Διξίου, ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. Κατὰ

Στρατοκλίου, ΕΞΟΤΑΗΣ. Κατὰ Θιοπόμπου, ΑΙΚΙΑΣ. Καὶ Ἀντάνδρου, ΞΕΝΙΑΣ. ὑπὲρ Ἀχιλλείδου, ΦΟΝΟΥ. Κατὰ Καλλίου, ΥΒΡΕΩΣ. etc. etc.

Eodem pacto *Aeschinis* Oratio *Απολογία*, vel τῆς Παραπερσειῆς *Απολογία* nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate seruant aut Antiqui, aut Neoterici. *Harpocration* quidem in v. Αργίας eam vocat ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ: quoniam, ut ait *Maussacus*, in ea *rationem reddat Aeschines* defunctae et peractae Legationis. Vulgo etiam, addit idem *Vir eximius*, περὶ παραπερσειῆς inscribitur, sed minus proprie. Ita quidem, sed si παραπερσειῆς, non vtiue. Cl. interea *Vir, H. Valesius* pro τῆς Αποδόσεως, ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΓΙΑΣ substituit, in textu *Harpocrationis*, quo modo ea Oratio, iuxta eundem virum eruditissimum, laudatur alicubi ab isto Auctore, et a Commentatore *Hermogenis*. Attamen, mi homo, id nunquam; hoc praestabo.

Habita est haec *Causa Olymp. CIX. 2.* (Vid. *Dionys. Halic. ad Ammaeum. §. 10. Meursii Solonem*, cap. extrem. *Schott. in vit. Demosth.* ad eum annum) triennio post legationem obitam. Interiectum esse quoddam temporis intervallum inter Crimen et Contentionem non vno in loco lamentatur *Demosthenes*. Χρόνον γὰρ ἰσινῆσαι μετὰ τὴν περιβείαν πολλόν, pag. 116. l. 13. statim exorsa Oratione. Et similiter infra, pag. 205. Et quidem *Triennium* fuisse, uti modo diximus, testatur etiam *Plutarchus* in *Argumento*.

Cum dixi *habitam* esse hanc Orationem, non sane nesciui, aut oblitus sum, fuisse apud Antiquos, qui id aut negarent, aut addubitarent certe. O δὲ καὶ Αἰσχίνου τῆς Παραπερσειῆς, inquit *Plutarchus* in *vita Demosthenis*, ἀδελφὸν εἰ λιλύκειαι. Καίτοι φησὶν Ἰδομένης παρὰ τετρακόντα μόνας τὸν Αἰσχίνην ἀποφυγῆναι. Ἀλλ' ὅτι ἰοικὶν ὅτως ἔχουσιν τὰ ληθῆς, εἰ δὲ τοῖς περὶ Σιφῶνος γιγναμμένοις ἱκατέρων λόγοις τιμωρεῖσθαι. Μίμνησαι γὰρ ἐδῆ τερὸς αὐτῶν ἱναργῆς, ἐδῆ τραυῆς, ἱκίοντες τὴν ἀγῶν, ὡς ἄχρη δίκης παρελθόντες. Ταῦτ' ἔστιν ἵτις διακρινῶσι μᾶλλον. In eadem dubitatione esse video eum, qui scripsit *Argumentum Defensionis Aeschinae*. Memorat ille scil. a multis credi, scriptas quidem fuisse has Orationes, non tamen in Curia esse actas: ab aliis, et actas, et *Aeschinem* tot suffragiis esse absolutum, quot *Idomeneus* ille apud *Plutarchum* modo memoriae prodidit. Adhibeatur *Aeschini* ipsi fides, siqua sit fides in *Epistolis*, quae illi adscribuntur. Εφάνη δὲ

ἢ ἴσως, ἢ οἷς κατηγορήθη πρότερον ὑπὸ Δημο-
σθένους — ἢ μικρὸν εἰς ὑμᾶς διῆγμα τῦτο τῷ
καλῶς ἐμὲ πολιτικῶσαι, ὅτι εἰς Δημοσθένους κατη-
γορήσῃ ἰάλα. Epist. XII. Argumentum Plutarchi
elumbe sane et inficetum, tractum scil. a silentio
huiusce Accusationis per totam De Corona con-
trouersiam, bene refutat noster Wolfius, dum com-
mentatur ad Orationem sequentem, in initio. Et
mirum sane, unde adriperet Vlpianus istud ἀνέκ-
δοτον, scil. ἰσίων, ὅτι ἐν τῷ τῷ χωρίῳ (scil. pag.
Edit. nostrae 181. vbi agitur de muliercula Olyn-
thia) ἀνέστησαν οἱ δικασταί, καὶ ἔλασαν ῥήτορα λί-
γοςία, τῷ Εὐθύλῳ, συμπράττειν τῷ Αἰσχίνῳ,
μισῶν δὲ τὸν ῥήτορα, ἐπὶ αὐτοῖς “Τοιούτων
αἰσχυρῶν ἀνέχισθαι λίγοςία Δημοσθένους;” Et id quo-
que Photius tuetur: Κατηγορήσας [Aeschines] πα-
ραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους, ἔχ ἰάλα, αὐτὸ δὲ
Εὐθύλῳ τῷ δημαγωγῷ, ὃ ὑπερίσται, συναρμωσα-
μένῳ αὐτῷ κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι
τὸς δικαστὰς ἀναστῆναι ἐπὶ τῷ Δημοσθένους λίγοςία.
Annon haec clamant, non solum scriptas esse has
Orationes, verum etiam peroratas? Adiungere
etiam potuissim anonymum Scriptorem vitae
Aeschinis, sc. ὅτι ἡδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν,
Εὐθύλῳ συναρμωσαμένῳ κατὰ τῷ Δημοσθένους, ἐν τῷ
ποιεῖν τὰς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἐπὶ τῷ Δημοσθένους
λίγοςία, ὡς ἔγνωμεν καὶ τῷτο ἐν τοῖς Δημοσθениκοῖς.
Sed quis non videt haec esse iterum Vlpiani, qui
ad Commentarios suos ad Demosthenem his verbis
adludit, vt patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν
τοῖς Δημοσθениκοῖς, de qua alibi dixi? Potuissim
etiam adiungere ipsum Aeschinem, qui confirmat
in principio suae Defensionis, pag. sc. 240. l. 12.
surrexisse Iudices in Consilio, cum causa ageretur,
ni vidissem obiectionem isti auctoritati iamdudum
esse paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari
nimirum potest, an Oratio, quam tractamus, De-
mosthenis, sit consummatum et sincerum opus
istius Auctoris, et a manu eius vltima profectum.
Et huiusmodi fere Suspicio fuit apud antiquiores.
Μάλιστα δὲ κατ' Αἰσχίνῳ λόγῳ παρίσχει αἰτίαν
ἐν ὑπομνήμασι καλεῖσθαι, ἔπει τὴν ἐργασίαν
ἀπὸ ληφῆς τελείαν. Διότι καὶ ἂν πρὸς τὴν κατηγορίαν
πολλὴν ἴσχει τὴν ἀμυδρότητα καὶ κρυφότητα, ἐπὶ τῇ
τελευτῇ τῷ λόγῳ παρίσθῃ, ὅπερ ἐκ αὐτῶν περιούδιον ὁ
ῥήτωρ εἰς ἐξήτασιν ἀκριβεστέραν τῶν ἰδίων λόγων
κατατάσσῃ. Photius in vita Demosthenis. Et rursus,
Id. ibid. Ὁ κατὰ Μυδῶν, καὶ κατ' Αἰσχίνῳ λόγῳ
αἰτίαν ἴσχει τὸ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάσαν ἀρετὴν

τῷ Δημοσθениκῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. Καὶ
γὰρ ἐν τοῖς δυοῖν τέτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων
τῶν τοῖς αὐταῖς ἰστοῖαις ἐπιβάλλον, ἀμιλλᾶσθαι
δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥστε ἀσκήσειν, ἀλλ' ἐκ ἐπ' αὐ-
τοῖς ἀγωνιζόμενῳ τοῖς ἔργοις. διὸ καὶ τινες ἴφρησαν,
ἐκείνους λόγους ἐν ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΔΕΙΦΘΗΝΑΙ,
ΑΛΛΑ ΜΗ ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΝ ΔΙΑΚΕΚΑΘΑΡ-
ΘΑΙ. Et sane ea Suspicio, siquid concludi potest
ex summa rerum omnium confusione, ex argu-
mentis, quasi tela quadam, incoeptis, necdum
pertextis, ex sententiis inconcinne aut alieno loco
positis, profecto fidem nacta est maximam. Ha-
bes igitur, vt credere fas est, Orationem, non ab
ipso Auctore perpolitam et euulgatam, sed quae
inchoata solummodo, et quasi adumbrata, ex eius
commentariolis et scriniis excidit: foetum quidem
abortiuum, sed abortiuum Demosthenis: et, quod
Criticus ille summus de summi Poetae Vlyxia
scriptum reliquit: Sint sane Somnia, Somnia tamen
sunt Iouis.

Ad has tamen cuiusmodi sint Orationes non
nuper solum, sed olim, operam atque industriam
contulerunt viri eruditi. Ad Demosthenicam
scripsit Apollonides quidam Nicaeensis (Vid. Am-
monium v. Οφελίῳ) idem fortasse, vt id interea
submoneam, qui ad Sillos Timonis Pbilasii com-
mentarium scripsit, vt ex Diogene Laertio con-
stat IX. 109. et Tiberio Imp. consecrauit. Vt
ille, quisquis fuerit, de Demosthene mereri studuit,
ita pariter de Aeschine Didymus quidam. Istius
rei vestigium exstat apud Harpocrat. v. Προ-
σώσια. Didymus proculdubio ille est, qui ad De-
mosthenem quoque et Isaeum commentatus est, et
de quo pariter in commodiori loco dicemus.
Hic tamen vtrum Aeschinem totum, an hanc sin-
gularem istius Orationem commentario suo illu-
strauerit, nobis non est permillum adfirmare.
Atque hos quidem doleo esse interceptos vetu-
state, temporisque inclementia: quae meditati
sunt Recentiores, inuideo minus. Minus enim
exquisita sunt quae exorsus est scribere Vir alio-
qui non indoctus, Fr. Portus Cretensis; quorum-
que omne quod superest coniungi solet eius in
Sophoclem commentariis. Quae studiosis in Schola
Parisiensi praelegit ad hanc Causam Dion. Lambi-
nus, vt testatur in notis ad Corn. Nepotis Miltiadem
§. 4. ea, nunquam, quod sciam, publici iuris fecit.
Proculdubio multam lucem foenerata esset haec
biga Orationum, si Maussaci, viri eruditissimi, Le-
ctiones prodissent vtrquam: An prodierint, dubito.

Ibi enim, sc. Lib. II. Cap. 15. de variis conuiciis, βλασφημίαι, et falsis dictis, in quibus inter se luserunt hi duo Oratores, satiatissime a se actum esse profitetur. De licentia ista, βυμολεχίαν vocant, qua vsi sunt aliquando Veteres Oratores, operae precium erit consulere locum insignem Plutarchi in *Polit. Praecept.* Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ὄρου. ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημνία, καὶ τὰ πρὸς τὸν ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραπται ὑπερίδης, καὶ Σόλων καὶ ἄλλοι, καὶ Περικλῆς, καὶ Λακκιδαιμόνιος, καὶ Πίττακος, καὶ Αἰσχύλος.

Denique mirum artificium, quo vsus est Demosthenes per totam hanc Orationem, et vassiciam summam: cur insinuet potius secundam Legationem, τὴν ἐπὶ τὰς ἔκτους scil. (Vid. pag. 121. l. 6.) quam priorem, in qua omnia gesta sunt, et vbi peccauit Aeschines, siquid peccauerit: haec, inquam, ceteraque huius generis argumenta persequitur Dionysius Halicarnassensis, in *Arte Rhetorica* VIII. 5.

Quod superest, Dio Prusaenus, Platonis et Demosthenis aemulus (*Philostat. in vit. Sophistar.* §. 7.) maximi semper fecit hanc Orationem. Nam in ffordibus istius Textus eam latere arbitrator: sc. ἀπὸ τοῦ βιβλίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς. Ταῦτα δὲ ὅ,τι φαίνεται ἐν τῇ Πλάτωνα, καὶ Δημοσθένει (1. Δημοσθένει) ὁ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Quod mendum ex iis quae modo praefabar, tollas quaeso. TAYLOR.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

PAG. 109. l. 7. ὁ σπουδαῖος διαγγέλλουσα] Lege ὁ σπουδαῖος ΤΕΛΟΥΣΑΝ, vt habet Felicianus. WOLFIVS.

Ibid. διαγγέλλουσα est lectio plurimorum. Habent Parisienses. Notabile est, quod in *Ven.* scribitur, τὴν δὲ ΤΕΛΟΥΣΑΝ, καὶ τελετὰς τινὰς ὁ σπουδαῖος ΔΙΑΓΓΕΛΛΟΥΣΑΝ. Cod. Reg. pro τελετὰς, ΤΕΛΟΥΣΑΝ, et omittitur ibi quoque negatiua particula ante σπουδαῖος. TAYLOR.

Ibid. 11. δινα] Deest in Cod. *Mead.* Non in-eleganter. πολλὰ μὲν πάσχοις, δρῶντες δὲ ἴδω — Aliter Liber ille, in toto hoc Argumento (et vltra non procedit) nihil sani habet in sua Varietate: vti ἀξίον pro ἀδόξον l. 5. διδάμναι l. 13. et l. 15. demum, pro πρῶτα μάλιν, γράμματα. TAYLOR.

Ibid. 16. λέγουσι] ΑΓΟΝΤΟΣ Reg. a. Sed tam vulgatae quam MS. lectioni praestat *Lindemb.* Φιλοκράτης αἰσχρὰ καὶ ἀσύμφορον εἶναι ΤΡΑΦΟΝΤΟΣ, ceteris omisiss. Male hic Wolfius *decernenti*. Philocrates enim, hac locutione, non vtique pacem decreuit, verum, proposuit vt decerneretur: relationem habuit. TAYLOR.

Pag. 110. l. 1. τὴν εἰσὶν ἐπὶ ὁρίαν] Lege ΗΣΤΑΕΙΣ etc. Παρ' ὁρίαν, vero, πότιρον ὅπως ἴσιν? An sit? Feceritne id Reus, cuius arguitur? WOLFIVS.

Ibid. Recte sane: *Ald.* enim, *Ven.* et *Lind.* τὴν ΗΣΤΑΕΙΝ — ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 2. μάχης] ΕΚΘΡΑΣ habent Codd. Regg. 1. n. Editt. *Manut.* et *Felician.* multo melius. TAYLOR.

Ibid. 3. ἡτίμασεν] Lege ΗΤΙΜΩΣΕΝ, παρὰ τὸ ἀτιμῶ. Nam τὸ ἀτιμᾶν aliud est, pro quo Poetae etiam ἀτιμᾶν dicunt. WOLFIVS.

Ibid. ἡτίμασεν in omnibus, tam MSS. arbitrator, quam Impressis. Restat ergo sola Wolfii auctoritas. Quam tamen amplector. Αἰμῶν enim est vox quasi Ritualis, et tota Forensis. Poemas eas ciuilis denotat, et supplicium, quod non admodum scite reddidit Wolfius, cum scripsit in ordinem cogere: nam propius esset, quod Nos in nostra Iurisprudencia per *Outlawry* intelligimus: Aliquem praesidio legum, et publico iure priuare, — eximere e numero ciuium, atque hominum prope — in eam condicionem detrudere, vt eius neque verbera, neque iniurias, neque internecio denique ipsa legibus vindicari poterat. Adi Petit. *Comment. ad LL. Attic.* Lib. IV. Tit. IX. *Demosth. Philip.* III. n. 48. Ed. *Paris.* *Vlpian.* ad loc. *Harpocrat.* v. Αἰμῶν, et *Cl. Abresch. Animadu. ad Aeschyl.* II. 21. Constantem, inquam, video Curiam Atticam ita loqui. Ita *Libanius* in argumento Orationis aduersarius, Τίμαρχον — γραφάμενος Αἰσχίνης ἱταίχους, ΗΤΙΜΩΣΕ. Et *Demosthenes* noster, infra p. 205. l. 7. de hac ipsa causa Timarchi: ΗΤΙΜΩΣΕΝ ὑπανέσταντά τινα αὐτῷ κατηγοροῖ. Iterumque in eadem, pag. 215. l. 8. Ο μὲν ταλαίπυρος ἄνθρωπος ΗΤΙΜΩΤΑΙ. Et similiter p. 207. l. 4. τὰς πρώτας εἰσαγαγόντας ΑΤΙΜΩΣΑΤΕ. Rursus, *De Corona* pag. 499. l. 14. ἵνα μὴ εἰς τοῦ παύσων, ΑΤΙΜΩΣΑΝΤΕΣ τήμαρον. Id. c. *Mid.* pag. 119. Edit. nostrae, ἐκιδέσθαι ΗΤΙΜΩΣΕΝ ἐν ἱεράθῳ — καὶ ὁ μὲν ΗΤΙΜΩΤΑΙ καὶ παραπύλον. Ibid. pag. 124. l. 8. ἴφ' ἡ γὰρ ἐκείνη ΗΤΙΜΩ, KEN

ΚΕΝ αὐτὸν, ὡς ἐκείνου — Pag. 151. l. 15. HTIMOMENOI διὰ πολλὰ τέταρτα ἰσάτω πρὸς γράμματα. Et 152. l. 6. ἀλλ' ἀποδιδότω δ' ΑΤΙΜΩΣΕΤΕ. Recte quidem hoc: neque enim multum intererat. Namque haec *Capitis Diminutio* morti per omnia assimilabatur. Vnde *Vlpianus* ad initium huius Orationis, sc. pag. 116. l. 2. scribere non dubitaret, τὰς ἀτιμωθῆσας ἰσῶς τῶν τεθνηκότων ἴσαι. Id quod monet, ut lectorem, hac occasione arrepta, obiter docerem, unde tanta videatur esse inconstantia apud Antiquos de poena Timarchi, atque exitu istius Accusationis; cum nonnulli (ut *Demosthenes* noster statim in aditu huius Orationis, p. 116. l. 2.) videntur dicere eum ultimo supplicio fuisse adfectum, et p. 215. l. 16. ἀπώλισεν τὸν Τίμαρχον: alii, quod perinde pene iam esse sentimus, ἀτιμωθῆσθαι solum. Vtrumque dicitur pag. ibi sequent, l. 8. ἀπόλωλε καὶ ὕβριται. Verum, quod praecipue hic per totum observabam, et ab aliis observari volebam, non pro nihilo est, quod, dum haec res agitur, constantissime videamus Scriptores hos iuridicos, ex duabus istis vocibus, una perpetua esse contentos: Ατιμῶν, sc. nunquam Ατιμάζω, ut *Wolfius* acutissime. Nam Ατιμάζω ad privatam infamiam detrudi videtur, ad contumeliam significandam, easque ignominias, quae homini ab homine, non a lege, infliguntur. Ut finem huic Commentatiunculae imponam, rectus ille *Status*, quo quis priuatur, cum ἀτιμῶται, a Scriptoribus nostris vocatur emphatice ΕΠΙΤΙΜΙΑ. Ita N. c. *Mediam*, pag. 125. l. 11. ἐκινῶται, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ΕΠΙΤΙΜΙΑΝ, etc. Vti in *Aeschini Epistola II.* loco admodum consimili, recte et sane in Exemplari MSto scribitur, ἐκτιμώμενος τῆς πατρίδος, καὶ ἀπιστημένων ΕΠΙΤΙΜΙΑΣ, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. Male excidebatur ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. *Wolfius*, quem in ordinem coegerat. Potius, quem ignominia damnauerat. IVRIN.

Ibid. κατηγορέσας ὡς κακῶ βίῳ] Sub. ὦλα. Et si τὸ ὦ; malim abesse. WOLFIVS.

Ibid. 4. τὸν δεινῆ] Ορειθίας χιμῶν, ab Internecione: Ορειθίας αἰμῶν, ab aduentu Avium huc non pertinet: Hic cum significat, qui Avia pugnaces alit, ut ex eo argumento, quod sequitur, incerti Auctoris, apparet. Et in Oratione κατὰ Τίμαρχον, τὰς ἐβλύγας, inquit, καὶ τὰς ἀλεπτρεύσας, ὡς ἡγάπα ὁ τρισπακοδαίμων ἀθροῦς, ἀπείληται. Num vero δεινῆς cum significet, qui

in lustris et ganelis gallos gallinaceos, ut *Cono* ille, contra quem nostri Auctoris exstat Oratio, per lasciviam et ludibrium imitetur, alii dixerint, WOLFIVS.

NOTAE ad Argumentum posterius.

PAG. 110. l. 6. μικρὸς] ΜΑΚΡΟΣ. WOLFIVS.

Recte. Ita Cod. a. et *Altemps.* et Editiones accuratiores. Cum *Benenatus* in corrupta lectione cum *Alde* consentiat. Non negligendum est, quod admonet *Vir optimus*, *D'Orville* ad *Cbariten*. pag. 467. potuisse μικρὸς pro ΜΑΚΡΟΣ per errorem substitui. TAYLOR.

Ibid. 7. τμήμα] [Ita Editi] ΚΤΗΜΑ. WOLFIVS. cum *Bodl.* et MS. *Reg. a.*

Ibid. 8. Restitue, nam excidit *Wolfi* incuria, καὶ ἢν ὕπ' Ολωνθ. — Reperitur in o. l. s. Idem etiam dicendum videtur de sequentibus: τὸτο μὲν περὶ τῷ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝ Πυθῶϊ: vel, ut nonnulli, sine praepositione, τῷ Πυθῶϊ. TAYLOR.

Ibid. 12. παρυσάμενοι] Dele punctum post hanc vocem, legendo παρυσάμενοι τὴν Ἀμφικτυονίαν: ius *Amphictyonicum* a *Thebanis* eripuisse: vel, *Thebanos* iure *Amphictyonico* priuasse. *Wolfius* longe errat in vertendo. Hoc Auctor noster vocat Πυλαίαν, dum infra de hac ipsa re loquitur, sc. pag. 227. l. 11. [Θετταλοῖς] τῇ Πυλαίᾳ συγκαταστήσιν. TAYLOR.

Ibid. τὴν ἐν Δ. ἱερῶν ἱερυμένην] ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. Sed cum vnum Delphicum templum celebretur, aut legendum (κοινῶς) ΤΟΥ ἐν Δελφοῖς ΙΕΡΟΥ ΙΑΡΥΜΕΝΟΥ, aut (Ἀττικῶς) ΤΟ ἐν Δ. ΙΕΡΟΝ ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. WOLFIVS. Nostri tamen Editique omnes constanter, Τὸν ΙΕΡΩΝ — ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ, vel saltem id voluerunt. Nam ἱερυμένην impressorum quorundam est error tantummodo typographicus. Cod. optimus *Vindob.* sine litura, ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 16. οἰκίαν] Forte delendum. Et infra, l. 19. pro ἀλλὰ rectius ΠΟΛΛΑ. MARKLAND.

Ibid. ἀδίας] Sic fere *Demosth. de Pace*, init. Νισπτόλιμον, τὸν ὑποκριτὴν, τῷ μὲν τῆς τέχνης πρὸς χάματι, τυγχάνοισα ἀδίας. Vide *Orat. Eubulideam* pag. 631. l. ult. Tom. III. TAYLOR.

Ibid. 19. ἀλλὰ] Duriusculum istud πρὸς τοῖς ἈΛΛΟΙΣ χρέμασι, καὶ ἈΛΛΑ — παρὶ χιμῶν. Quare doctissimo *Marklando* omnino assentior legenti ΠΟΛΛΑ. TAYLOR.

Ibid. μολλόβων] αἰσθόμενος δὲ, ΟΤΙ ΜΕΛΑΛΟΥΣΙ πρὸς ἐκείνους πρὸς αὐτὸν ΦΩΚΕΙΣ, καὶ ΘΕΤΤΑ.

ΘΕΤΤΑΔΟΙ, καὶ ΘΗΒΑΙΟΙ. Ita Codd. meliores *Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. ult. ἀγωνισόμενοι ἢ διασόμενοι.] Videtur per α scribingum, Aoristo primo Medio, quia praecedat ἀπὸν Ολυμπιάσιν. WOLFIVS.

Ibid. Miror has turbas dedisse hominem non ineruditum, et sollicitasse lectionem quae vniue est vera, et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella est argumentatio, quare nimirum sollicitaret *Quia praecedat ἀπὸν Ολυμπιάσιν.* Illud est scitissimum. Mi homo! Ἀπὸν est *Profectus*, non *Regressus*, neque coniungi debet cum Ολυμπιάσιν, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενοι. Verto igitur liberius. *Phryno Athenis profectus, ut Olympicum vel certamen iniret, vel spectaculo interesset, cetera.* TAYLOR.

Pag. 111. l. 1. ἰσομηνία.] Festi praefinitum tempus, non necessario, menstruum, ut erudite explicat Cl. D'Oruillius ad *Chariton. Aphrodis.* VI. 2. et *H. Steph. Thes. L. G. T. I.* col. 1647. TAYLOR.

Ibid. 3. ὅπως.] INA Codd. duo e praestantioribus, *Reg. a* et *Vindob.* Et vicissim iidem l. 12. pro ἵνα, ΟΠΩΣ. TAYLOR.

Ibid. 9. εἰρήνην ἀγαγὼν] pacem seruare. WOLFIVS. Immo, pacem redintegrare. Nam adhuc bellum erat. IVRIN.

Ibid. 13. καὶ εἰ ἀληθὲς ἴσιν, ἐνίκασι.] Forte, H-KEIN, venturos esse legatos. Sed videtur poni pro ἀγαγὼν ἐνίκασι, quo verbo paulo post vititur. *Quod verum si esset, (sc. eum pacem velle facere) ut legati Atheniensium legatos illius adducerent.* WOLFIVS.

Ibid. Rursus contra Codd. militat *Wolfius*. Cum in nullo istud ἦκειν reperiatur, et ἐνίκασι est vox satis proba in eo sensu quem idem hic assignauit. Ni legendum potius ΕΝΕΓΚΩΣΙ, cum *Bodl.* et *Ital.* Sc. ἵνα μάθωσι — καὶ, εἰ ἀληθὲς ἴσιν, ΕΝΕΓΚΩΣΙ παρ' αὐτῷ ἐνίκασι. Num potuit apertius? TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπελθόντων] Απελθόντων non de regressis dicitur, ut iterum cespitat *Wolfius*, sed abeuntibus. Quid enim, mi Adnotator? Annon, cum infra sc. l. 20. dicitur εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων, Tu interpretaris nobis in *Thraciam abeuntibus*? Porro autem hic non intelligo huiusmodi syntaxin, ἀπελθόντων τῶν δίκαι ἐνίκασι, ἥγαγον κ. τ. λ. Mirum ni aliqua exciderint in priore membro Sententiae. TAYLOR.

Ibid. 21. εἰς ΕΙΣ ἦν, Cod. α et *Vindob.* et deinde εἰς εἰς Δημοσθένους, sine καὶ, Regii cum eod. TAYLOR.

Ibid. 20. ἴσιν δὲ ὅτι Δ. καὶ ἀπὸν] Τὸ ΟΥΚ delendum esse constat, quod [pag. 173.] ipse Auctor ait, se ad redimendos Captiuos denuo cum legatis iuisse. WOLFIVS.

Ibid. Haec tam sicco pede *Wolfium* transire non oportuit. Mire enim in his turbatum est. Constat ex infinitis fere locis, ea legatione functum esse *Demosthenem*. Et ea quae hic sequuntur aliter non possunt aut sibi constare aut rite intelligi. Interea tamen aequae liquet negatiuam istam particulam in omnibus Codd. tam scriptis quam prelo excusis (solo *Reg. a* forte excepto) solenniter et obstinate exstare, atque ea quidem constantia, ut cedere velle non videatur. Sed de ea re essemus ociosi, nisi maius esset aliquid, quod nos commouere possit. In Oratione α. *Elis.* pag. 479. exstat disertissimis verbis *Demosthenis* de hac re Decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negocium electos esse quinque legatos, quorum nomina in decreto continentur: sc. Eubulus Anaphlystius, Aeschines Cothocides, Cephisopho Rhamnufius, Democritus Phlyensis, Cleo Cothocides. De *Demosthene* altum silentium. Et quidem quicumque legit istam Orationem, fere sentiet *Demosthenem* legatum non fuisse. Dum ex *Aeschinis* aduersaria contrarium facillime erui posse video: *ὡς ἐπὶ τὴν ὑπὲρ ἀπαίρειν ἐνίκασι, τὴν ἐπὶ τῷ ὅρκῳ, Δημοσθένης. Ο γὰρ μισαλίζαντες καὶ μισοφιλιπποῦ μὲν ὄντες, ἔτι περὶ δις ἐνίκασι ἐν Μακεδονίᾳ. Αἰσχίν. c. Cephisoph. p. 393.* Ita *Demosthenes* ipse in hac Orat. ὡς περὶ ἐνίκασι δις, ὅτι καὶ λόγον μὲν δύναι δις. (loquitur de prima et secunda legatione.) Pag. 186. l. 7. Ita loca fere sexcenta. Vix meum est adserere, aut abiisse eum in ea legatione, aut domi mansisse. Sed pene teneo quid de hac patientia Codicum, adeo incredibili, et inaudita, sit statuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent Eruditi. Nec solus sum, quem ea discrepantia in numero Legatorum perculit. Iam enim video istis locis in Exemplari *Altempsiano* crucem esse affixam: et de ea inconstantia nonnulla disputasse *Contarenum, Var. Lect. Cap. XVII.* TAYLOR.

Pag. 112. l. 1. ἐκάθησαν] ΕΚΑΘΙΣΑΝ, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum Actiuum potius quam Absolutum videatur (neque vero moror depravatos Codices. Quoties enim Librarii, et, et alias cognatas literas permutant?) malim ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Et paulo post [l. 2.] εἰς εἰς ΚΕΡΕΟΒΑΕΠΙΘΗΝ.

ΕΛΕΙΠΤΗΝ. Et [l. 3.] ΗΥΤΡΕΠΙΣΕ. Et [l. 12.] ΠΑΡΑΦΤΑΛΛΟΝΤΑΙ. WOLFIVS. Edebatur enim παραφύλαξον.

Ibid. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam praeter solitum est paulo obscurior, ἐκάθισαν, lectionem insinceram, sed ab omnibus confirmatam, propter facilem depravationem in ἐκάθισαν retrahi iubet: deinde autem, quia vox Activa huic loco non conveniat, ΕΚΑΘΗΝΤΟ iubet. Non male, quod ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Ipse namque Demosthenes in hac eadem historia, βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρεστοὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ΚΑΘΗΝΤΟ ἐν Μακεδονίᾳ τοῖς ὅλοις μῆνας. De Cor. pag. 480. l. 9. Ceterum Wolfium de Grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. Εκάθισαν enim tam Absolute, (si per hoc, Neutrum intelligit) quam Active dicitur. Et ea, propter Codicum quasi-auctoritatem, est lectio huius loci. TAYLOR.

Ibid. 2. ἐν οἷς καὶ Κερσobleπίης] Wolfius, ac praeter cetera, ipso etiam Cersoblepte capto. Rectius, Cersoblepte ditione exuto. IVRIN.

Ibid. 4. γεγαυῖα] Infinitum esset recensere, quot in locis permutentur haec voces Στραλία et Στραλία. Idque ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, utramvis hic bene constare posse. Nam, me iudice, et ἐν τριτάτῳ ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ, et ἐν τριτάτῳ ΣΤΡΑΤΙΑΝ, recte dicitur. Sed illud fortasse commodius: Nam De Corona, pag. 481. l. 2. legitur, ὡς αὖ τὰ τῆς ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ τῆς ἐπὶ τῆς Φωκίας ΕΥΤΡΕΠΗ ποιεῖσθαι. Vbi minus bene legeremus ΣΤΡΑΤΙΑΣ, quanquam et id scribitur quoque. Attamen hic Wolfium video parum recte alteram in textu, alteram significationem in versione exhibere. TAYLOR.

Ibid. 11. ταῦτα ἴσθι] Elegantius paulo Cod. Vindob. ὅτι ταῦτα ΜΕΝ ΕΛΕΓΕ ΦΙΛΙΠΠΟΣ — ἱμοὶ δὲ ἴσθι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 13. πεισθῆναι] Male Wolfius interpretatur, ac si tertiam legationem suadebat Aeschines. Suadere quidem potuit, sed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod dum Demosthenes acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem Aeschines, vicis huius causa et sententia, unde factum est ut tertio mitterentur legati. Distant haec inter se plurimum. TAYLOR.

Ibid. 14. φυλάττω] Rectius ΦΥΛΑΤΤΟΙ cum Vindob. Et mox, l. 17. ΠΕΙΣΗΙ. TAYLOR.

Pag. 113. Vers. col. 1. l. 6. a prandio] Post istud prandium. MARKLAND.

Ibid. 7. ἐξέταλον] i. e. Iudices. Εξέταλον ο. l. s. VOL. II.

Bodl. interea ΕΝΕΒΑΡΕΝ, quasi ad Aeschinē referre voluit. Atque ita Wolfius legit et interpretatur, lectore suo, id quod minime decuit, non admonito. TAYLOR.

Ibid. 8. λίγιστον] ΖΗΤΟΥΣΙ. Lambinus. TAYLOR.

Ibid. 15. δεύτερον ἰκέμεν] [vt Editi] ΑΝΕΚΥΤΕ lego. Et [paulo ante] πρὸς σύγκρισιν ΔΕ τούτων. [Aberat enim] WOLFIVS.

Ibid. 16. τιμῆρια δ' ἐστὶ κ. τ. λ.] Post haec verba deesse videntur ea signa. Sequitur enim mox, δι' ἃ δὲ ἄμα. Sed ea ex iis quae sequuntur, possunt intelligi. Paulo post [l. 20] ἀνὴρ Φωκίαν γράφει. Et [l. 22.] ἰδέσθαι Φιλίππῳ χρέον lego. Et [l. vlt.] μὴ μὲν, ὅτι Θεβαῖοι ἀπολύσαι. Et [pag. 114. l. 2.] σώσειν γὰρ αὐτὸς χάριν τῆς πόλεως, vt habet Felicianus, aut, σώσειν γὰρ αὐτὸν τὰς πόλεις ἐπηγείλατο. Et [pag. ead. l. 6.] περισκελισμένων ΠΕΡΙ αὐτῶν τῶν Ἀμφικλυόνων. Et [l. 9.] ἀλόλῳ Φωκίαν μετὰ τῶν ἰξομοσίων. WOLFIVS.

Ibid. Quid hic praestitit Wolfius, melius discitur ex VARIIS LECTIONIBVS, ad calcem operis. Quaedam tamen sunt hic dicenda. Voces illae l. 17. δι' ἃ δὲ — συγγνώμην cum Cl. Marklando parenthesi sunt includendae; quod difficultatem huius loci aliquatenus leuabit. Ita enim quodammodo fuet Oratio: τιμῆρια δ' (sc. signa siue argumenta prioris Quaestionis) — τὰ μὲν ἐκ τῶν περιμένων — τὰ δὲ etc. Deinde l. 22. pro χρέον, accuratiores Editiones, Manutii sc. et Feliciani, vti restituit cum Lambino Wolfius, diserte ΧΡΟΝΟΝ. Proxime autem, [114. 2.] neque cum Aldo et Benenato σώσειν γὰρ αὐτὸς τῆς πόλεως: neque cum Feliciano et Manutio χάριν τῆς πόλεως, neque cum Wolfio, σώσειν γὰρ αὐτὸν τὰς πόλεις, verum cum Bodl. Cod. Reg. a. Ital. et Vindob. σώσειν γὰρ αὐτὸς ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ἐπηγείλατο. Demum [114. 10.] ΜΕΤΑ recte, non ἐπὶ, cum Codd. et Impressis emendationibus, Lambino similiter ita coniectante. Nihil agunt illi, qui ΠΑΡΑ substituunt. TAYLOR.

Ibid. antepen. γεγαυῖα] Lege ΣΤΡΑΤΙΑΝ, vti pag. 112. l. 4. ὑπὲρ τῆς τῶν ἐπὶ Φωκίας ΣΤΡΑΤΙΑΝ. Mox [l. penult.] lege ΕΞΕΙΠΤΗΔΕΣ. MARKLAND.

Ibid. vlt. Θεβαῖοι] Deest in Impressorum plurimis. Restituerunt cum Wolfio Codd. Reg. a. Altemps. aliique. TAYLOR.

Pag. 114. l. 3. ἔλαφον] ὅτι ΧΡΗΜΑΤΑ ἔλαφον Reg. a. et Cod. Vindobonensis. TAYLOR.

R r

Ibid.

Ibid. 10. ὅτι καὶ φολῆσθαι αὐτὸν ἔχον] E verbis *Demosthenis* legendum videtur ὅτι καὶ ΦΙΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΤΤΩΙ ΕΦΗ. WOLFIVS.

Ibid. Quid hoc, mi homo? Cur hortaris, ut tuam fidem secuti tam longe a Codd. atque a Veritate ipsa aberraremus? *Metuendum esset Aeschini*, inquit Scriptor, *a Thebanis*, praesertim si iter suscepisset sine auctoritate publica. Olim enim, eo tempore, quo legationem suam renunciavit, aiebat, se, propter fidem patriae suae praestitam, a Thebanis fuisse proscriptum et proclamatum. Πάνδινον igitur est, (ut ait *Demosthenes*, p. 157. de hac ipsa re quae hic tractatur) ἀπηγισμένον, ὡς ἐπικειμένην καὶ χρέματα αὐτῷ ἐν Θήβαις, ἐπιδὲ Θηβαίῳ περὶ τῶν τῆν Βοιωτίαν ἀπασαν ἔχον, καὶ τῆς Θωκίαν χώρας ἐγκρατεῖς γιγνόμενοι, τῆν καὶ αὐτὰ ἐς μέσας τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζον. Iam iudicet aequus lector, vter e verbis *Demosthenis* (nam ad verba *Demosthenis* prouocauit) veram lectionem stabiliuerit, Ego, an Professor *Frankfurtensis*? TAYLOR.

Ibid. 11. λόγῳ] Incaute scribitur ab *Vlpiano* (nam haec *Vlpianus*) λόγῳ, qui prius scripserat, Ζητήματα. *Accusatio* haec siue *Oratio*, duas continet quaestiones. Vid. pag. praeteritam, l. 15. Mox cum *MSto Vindob.* restituas τὸ ἸΣΧΥΡΟΤΑΤΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπαγγελία] Permisceri saepissime a Librariis, inter describendum, voces Ἀπαγγελίας et Ἐπαγγέλλω, id quidem adnotatur a multis. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aporodis.* pag. 413. *Albert.* ad *Act. Apost.* XXIII. 21. Nihil potest istius rei illustrius proferri exemplum, quam quod occurrit in *Vlpiano*. Dum commentatur ad pag. 134. l. 13. huiusce Orationis, ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΥ καὶ ὑποσχομένου τῆν σωτηρίαν Αἰσχίνῳ, haerebat ibi in *Lutecianorum* primo ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΥ. Haerebat inquam, et ita credere fas est. Nam *Benenatus*, dum eam varietatem lectionis in margine adnotare voluit (adeo procliue erat in his vocibus describendis errare) pro varia, istud Ἐπαγγέλλομαι Auctoris sui iterum repraesentauit. Cum autem per totam hanc Orationem potissimum in cognatis his vocabulis et peccatum est maxime, et tamen quam minime oportuit, venia dignus censebatur qui id utique negotii diligentissime et accuratissime excutiet: praesertim cum ea varietate referta sunt Exemplaria non solum ex imperitia describen-

tium, qui in ductu literarum hallucinabantur, verum etiam aliquando ex temeritate sariare meditantium: vti accidit *Brodaco*, quem vide ad *Aeschinem* in *Defensione sua*, pag. 282. l. 16. ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ igitur, vox intra limites vnius fere significationis contenta et conclusa, nihil dicit, nisi *Renunciare*, id est, simpliciter enarrare quae gesta sunt, et quo modo. Οὐδὲν ἔτιον, ut scribitur apud *Aeschinem*, p. 256. l. 12. ἡ περιστάσις ΑΠΑΓΓΕΛΛΑΙ. Sic, ἵνα ταῦτα ἀληθῆ, ἀ δὲ ΑΠΗΓΓΕΛΙΑΕ περὶ ὑμῶν, infra pag. 133. l. 13. Et pag. 121. l. 12. πάντα τὰ ληθῆ περὶ τῶν βουλῶν ΑΠΗΓΓΕΛΙΑ. Et pariter, p. 134. l. 13. ἀπ᾽ αὐτῶν ἱκανῶν, ἃν περὶ ὑμῶν δὲ ΑΠΗΓΓΕΛΙΑΕΝ. Adde p. 116. l. 17. p. 117. l. 1. p. 136. l. 15. et penult. etc. etc. Infinitus enim essem, si exempla coaceruarem: neque opus est multis. ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ interea (I) de eo dicitur, qui aliquid in se praestandum suscepit, qui sponte agit, non coactus, aut inhibitus. Ita *De Corona*, pag. 520. l. 3. Ἀσιφῶσα, δὲ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ Φίλιππος τὰ νόμιμα ἐμπέσειν. Sic, *adu. Leptin.* pag. 21. l. 10. Tom. III. ὅρῳ — σπασίξοις τὸν δῆμον χρημάτων, τὰ λαλοῦν ἰδὼν αὐτὸς ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ, i. e. ultro, sponte sua. Vid. *Wolf.* ad locum. Similiter fere *De Corona*, 511. penult. ὃν μέντοι ἐκ τῆς ἰδίας ὁσίας ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ δίδωκε. Inde aliquoties, cum quadam plenitudine dicitur, ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΑΤΟΥΣ, ἰδιότροπος, ut *De Coron.* 493. 12. Et profecto non solummodo cum plenitudine, sed tanta similitudine etiam, ut nonnulli posteriorem vocem, pro Glossa damnatam, elicere non dubitarent. (II.) Deinde significat *Polluceri*, *Fidem dare*, et *Se obstringere ad aliquid praestandum*. Ita Noster in hac Oratione, p. 131. l. 15. ἐκασίξοις Φίλιππος, ὅτι ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ τὰ δίκαια ποιῆσαι· ἀλλ' ὅδ' ἐκινῶ γὰρ ΕΠΗΓΓΕΛΛΕΤΟ, ἀλλὰ τοσούτοι γὰρ ἴδι· ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ, ὅτι — Ita in *Argumento Philipp. II.* διαβάλλουσιν αὐτὸν — ὡς ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΝ αὐτοῖς πολεῖν καὶ μεγάλα, ψευδόμενοι δέ. Atque iterum ibid. ὅτι γὰρ ταῖς ἐπιτολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ὁδὴ μίαν, ὅδ' ἐκ τῶν ἰδίων περιστάσεων ἐπὶ ἡσυχίᾳ τίνα ὑποσχίσιν. Sed pergo fustinere Lexicographi personam. ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ in III^{to}. et leuiter inflexo sensu, est *operis formam proponere; rem seu argumentum futurum delineare; et rationem instituire istius quod esset exsequendum*. Οἶμαι τοίνυν (inquit Noster *Philipp. I.* n. 20. *Ed. Lutet.*) ἰγὼ ταῦτα λέγειν

ἀλλ' οὐκ ἔχει, μὴ καλὸν εἶναι ἀλλ' (lege ΛΑΛΟ)
 ΕΠΑΓΓΕΛΛΑΤΑΙ. *Unless some one has another*
Plan. Exemplum est satis notabile in *Hermogene*
 III. *de Inuent.* his verbis: εἶροι τὸν ῥήτορα, εἰ
 μὴ ἀνατίσῃ μὴ μίλλοι τῆς δικασίας, ἀλλὰ πλη-
 ρύσῃ τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ καθαρῶς — τῆς
 μνήμης ὅσας ἐκάλει τῆς κατὰ τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ,
 μὴδ' ἐκάλει δόξαι, ἀλλ' ὡς ΕΠΗΓΓΕΛΙΑΤΟ
 τιθεῖσα τὴν καλὰς κινήσιν, ὅπως — δόξαι δικαίως
 μὴ ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ, τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ δὲ
 παρ' ὧν τίθεται — εἴθ' ἔτω — ἐξελθούσα
 τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ — καὶ δὲ τὴν τάξιν τῆς
 ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ συγχέαι, καὶ ὡς ΕΠΗΓΓΕΛΙΑΤΟ,
 καλίστα κινήσιν. Porro autem ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ
 (IV.) est *Petere*, sine *Regere*. Dubitare nos non sinit
Vhriani: Τὸ μὴ Επαγγέλλεσθαι ΑΙΤΕΙΝ συ-
 μαίνει. Rursus ille, Επαγγέλλεσθαι] Πράττειν ἢ ΑΙ-
 ΤΗΣΙΝ. Et rursus, Επαγγέλλεσθαι] ἀντὶ τῆς ΑΙ-
 ΤΗΣΑΙ. Quae Glossae reperientur omnes ad
 hanc ipsissimam Orationem in qua versamur. Et
 notavit *Suidas* eo sensu reperiri istam vocem in
Causa w. παρακρίσεως. sed locum non memorat.
 Ostendam: Pag. 180. l. 11. ἐγὼ [Philippus]
 αὐτὸς — ἤτο Σάτυρον τάλανον, — τί δὲ
 μὴδ' ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ; cur ille solus nihil
 postulat — εἰπὼν δὲ φασὶ Σάτυρον — ἂν
 αὐτὸς ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΤΟ ἡδύναι, ἔφα. μὴ εἰ-
 κ. τ. λ. Et forte in ea significatione est vox acci-
 pienda rursus in hac Oratione, pag. 129. l. 13.
 καὶ ἄρα εἴπω καὶ παρακρίσει ὑμῖν ΕΠΑΓΓΕΛ-
 ΛΑΣΘΑΙ: vt plenius confirmari ad locum ipsum.
 Et praeterea ita sumi debere existimavit *Vhriani*
 in his quoque verbis, pag. 125. l. 16. ὅς δὲ μοι
 τὸ παρακρίσει, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ
 ἐψηφίσασθαι ἢ βεβαῖν, cum interpretatur πρὸς ἑαυτὸν
 αἰτῆσαι. Ibi tamen rectius scribas ΑΠΗΓΓΕΛΙΑΝ,
 vt pariter mihi confirmasse videor. Vltimo deniq;
 (V.) ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ est Vox Iuridica: Δοκιμασίαν,
 inquit *Aeschines c. Timarch.* pag. 23. l. 1. huiusce
 Tomi, ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΤΩ Ἀθηναίων ὃ βεβόηκε.
 Plurimis exposuit Scriptor eruditus ad *LL. At-*
ticas Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Iam
 si haec adeo distincta sint, in suo vnumquodque
 significatu, quid, inquiet aliquis, Te monitore
 opus est? Vel caecus viderit, vbi τὴν Απαγγέλλειν
 locus sit, et vbi τὴν Επαγγέλλειν vicissim. Cui Ego,
 Mane, inquam, nondum ea res transacta est et
 expedita. Accidit enim, vt *Aeschines* in *renun-*
cianda legatione, qua functus est, dum ΑΠΗΓΓΕ-
 ΓΕΙΑΝ ea quae gesserat, Philippi quoque no-

mine *sponderet, pollicereturque*, (ΕΠΗΓΓΕΛΙΑΤΟ)
 quae ille alter erat praestiturus. Vnde factum est,
 vt, non solum enascerentur istae turbae, quas in
 initio huius Notae memoravi, ex similitudine
 harum vocum in MSS. verum etiam aliquando
 esset difficile vel summo homini et acutissimo di-
 iudicare, vtram postulare loci sententia. Verbi
 gratia, cum in pag. 133. l. 7. dicitur εἰ μὴ Φω-
 κιῆς, ὡς — τὴν ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐνύθοισι τὴν
 τάξιν, καὶ τὰς ὑποσχίσεις — Ecquis est, qui
 hanc lectionem asserturus est contra membranas
Ven. et Harl. contra Impressores, *Aldum et Mo-*
relum, quorum vterque excudit ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ?
 Quod ex iis quae dixi, aequae commode intelligi
 potest: quoniam isti *Renunciationi* Aeschinis in-
 erant quoque quaedam *Pollicitationes*. Ita quan-
 doque coniunguntur ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ et ΥΠΟΧΕ-
 ΣΙΣ, vt in loco prae manibus, ἔτι δὲ — ὁ μά-
 λιστα ἀντίκειται, ἢ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ, καὶ ἢ ΥΠΟΧΕ-
 ΣΙΣ Αἰσχύνη. Et similiter pag. 124. l. 7. huiusce
 Orationis, μνησθέντες τὰς ΥΠΟΧΕΣΕΙΣ — καὶ
 τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ. Vt pag. 175. l. 11. ταῖς
 ΥΠΟΧΕΣΕΙΣ καὶ τοῖς ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΣΙ τοῖς τόνου
 καλαφρόνως τότε. Ita etiam recte coniungi
 posse videntur, ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ et ΥΠΟΧΕΣΙΣ: vt
 exeunte fere Oratione, pag. 229. l. 12. ὅτοι δὲ
 τοιαῦτα ΑΠΑΓΓΕΛΟΥΕΙ παρ' ἡμῶν, καὶ ΥΠΟ-
 ΧΕΧΘΕΝΤΑΙ. Legimus etiam p. 139. l. 18. πάν-
 των τῶν παραγγέλλων ἐκείνη, ὡς ΑΠΗΓΓΕΛΙΑΝ,
 ὡς ΥΠΕΧΕΤΟ cetera. Statuere igitur non
 semper erit facillimum, (id enim agebam) quo-
 nam modo scribendum fuerit. Duo insigniora
 loca proferam. Dicitur p. 121. l. 14. ἀπὸ τῶν
 πρώτων ΕΛΠΙΔΩΝ ἐκείνων ὡς ὁ Κτησιφῶν, καὶ ὁ Α-
 ριστόδημος ΑΠΗΓΓΕΛΙΑΝ πρὸς ὑμᾶς. Duriuscule
 quidem *Spem* aliquis *renunciare* posse videtur:
Renunciamus enim ea quae gesta sunt, non ea
 quae ventura. Interea ἐπαγγέλλειν, *spem polli-*
ceri, spondere, aut *mentibus auditorum subiicere*,
 paulo esset elegantius. Et tamen Codd. obstinate
 et morose defendunt lectionem receptam. E con-
 tra in illa *De Corona*, pag. 483. l. 11. Ἀρ' ἐπὶ
 ταῦταις ταῖς ΕΛΠΙΣΙΝ ἐποιήσθαι τὴν εἰρήνην, ἢ
 ταῦτ' ΕΠΗΓΓΕΛΙΑΘ' ὑμῖν ἔτω ὁ μισθός; Vi-
 de, mi lector, in vtroque loco, cum res sint prope
pares, constantiam Codd. in *diuersa* locutione.
 Verum extra ea quae recitavi, generaliter quidem
 neminem paulo attentiozem fugere potest Lectio
 vnice vera. Exempli gratia: cum scribitur 140. 9.
 εἰ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — ὅχι ἔτω
 τότε

τότε ΑΠΗΓΓΕΙΑΕΝ, quisquamne est, qui Cod. vnius *Venet*i auctoritate moueretur, vbi exaratur ΕΠΗΓΓΕΙΑΕΝ? Vicissim cum *Morelius* et *Wolffius*, p. 174. l. 15. dederunt, λαβὼν ἐξήδη ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἱμοὶ τὸν παῖδα ἐκάλισσον ΕΠΗΓΓΕΙΑΕΙΝ, ecquis erit, qui non Editorum, MStorumque, exceptis forte *Parisenfibus*, omnium auctoritatem adriperet — τὸν παῖδα ἐκάλισσον ΑΠΗΓΓΕΙΑΕΙΝ? Atque haec hactenus. TAYLOR.

Ibid. 15. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμύσης] Forte, ΕΙΣ ΕΝ ΕΓΚΛΗΜΑ συνδραμύσης. WOLFIVS. Audacter sane: feliciter necne, non possum dicere. TAYLOR.

Ibid. δύο λαβόντες] Forte δύο ΥΠΟΛΑΒΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ἰσχυράματα. WOLFIVS.

Ibid. vlt. Post νόημα nonnulla leguntur in Codd. Regg. et Ven. et prelo dedit *Benenatus*; quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum Auctore profectum, olim connectebatur. Et sane satis esset, ut Argumentum definiret saltem in voce τιθαζήματα. Certe non in νόημα, sensu imperfecto. Mens enim haec est *Vlpiani*, συγκεχυμένων ἀντὶ τοῦ νόημα ἐκ διαβολῆς τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῶν συνηθέων, etc. ut in scholiis continuatur. TAYLOR.

NOTAE ad Orationem DEMOSTHENIS περὶ Παραπροσβείας.

ΛΟΓΟΣ] Titulo addunt KAT' ΑΙΣΧΙΝΟΥ Codd. Lind. et Aug. Hic destituimur ope et auxilio *Vindobonensis*; in quo servatur solummodo Argumentum cum scholiis, Oratio ipsa deficit.

PAG. 115. l. 2. παραγίλια] Vid. pag. 215. l. 4. *Harpocrat.* et *Vlpianum*. Hanc vocem et hunc locum satis illustrat *Christoph. Rufus* in *Antexegem.* apud *Gruter. Thesaur. Crit.* Tom. II. TAYLOR.

Ibid. 7. ἰσχυράματα] Ita *Benenatus* incorrecte: ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ceteri plerique, ut *Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obsop. Ital.* Nimirum ea constructione, qua dixit *Aeschines* in eadem causa, iuxta init. Δίωμα: ΥΜΩΝ — ἰθὺλῆσαι — ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΥΣ κ. τ. λ. Vid. *IND. LYSIAE*, ANTIPTOSIS, et *Cl. Marklandum* ad finem huiusce Orationis. Sic scribunt plerunque: Δίωμα: — ΥΜΩΝ — ἰσχυράματα ἀποδοῦναι — ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΑΣ τὸν νόον. Noster c. *Macart.* init. Aliquando lasciunt: Ita *De Coron.* pag. 541. l. 8. δίδωμι ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ καὶ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ —

ΕΥΘΑΜΕΝΟΥΣ καὶ ΘΥΕΑΝΤΑΣ τοῖς Θεοῖς — καὶ ΕΝΘΥΜΘΕΙΣΙ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ταῦς καθέλευν. Si locus iste sanus sit. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἰτιολογία] Vox ista *Demosthenica* fere. Nam secundum *Genethlium*, qui fuit inter antiquos *Demosthenis* Commentatores, σπανίως ὑπάρχειται παρ' ἄλλω. Occurrit iterum in *Eu-bulidea*, pag. 634. vlt. Edit. nostrae. Vide *Harpocrat.* et *Suid.* in v. TAYLOR.

Ibid. προδιδωμένοις] *Suid.* v. Προβάλλισθαι, hunc locum Auctoris nostri respiciens, ΠΡΟΒΑΛΟΜΕΝΟΥΣ legit, et exponit per προδιδωμένοις. Προβάλλισθαι — ὁ ῥήτωρ. Τὴν αἰτιολογίαν δὲ προβαλλομένους, ὅτι ταῦτα τῷ προδιδωμένοις. Vnde suspicantur vocem veram, προβαλλομένους, a glossa sua hic esse loco auito exclusam, ut solet aliquando fieri. Sed hic in Codd. altum vbiq̃ue silentium. TAYLOR.

Pag. 116. l. 1. τῶν] Vel fortasse ΤΟΥΤΟΥ cum *Ven. Obsop. Ital.* et MSS. *Felician.* TAYLOR.

Ibid. 2. ἀνέστη] Videmodo quae protuli ut confirmarem, hanc vocem, etiam latissime sumptam, nimirum de ultimo supplicio, bene constare posse cum ea *Infamia*, qua sola plectebatur *Timarchus*. Sed non necesse est tam inclementer et rigide interpretari, verum de *exilio* fortasse, aut poena leuiori. Atque id cautum a *Suida* video, si hunc locum respexerit. Respexisse autem credo: *Ανέστη*, ἀντὶ τοῦ, ἐκποδὸν ἐποιήσατο. Δημοσθένους καὶ ἀντὶ τοῦ ἰφθίμου. Id est, *Ανέστη* est aliquando *Εφθίμου*, sed non in illo loco *Demosthenis*. Adiciere liceat σχόλιον ad marginem Exemplaris *Altemps.* *Ανέστη*] Ὑποκρινόμενος ἰπποδρόμου. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀσυμφερώτατον] ΒΑΡΥΣΥΜΦΟΡΩΤΑΤΟΝ marg. *Benen.* *Vlpianus* item in σχ. vbi ἀσυμφερώτατον pro varia lectione. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποκρύψομαι] Similiter *Philipp.* II. versus finem: ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, καὶ δε ΑΠΟΚΡΥΨΟΜΑΙ. Sed, nescio quo consilio, saepissime in Codd. manu exaratis vocem istam praefocauit illa altera ΑΠΟΤΡΕΨΟΜΑΙ: Vti hic in optimo *Reg. a.* in *Harleiano* itidem, a manu secunda, quasi a cura secunda. *Vlpianus*, γράφει γὰρ καὶ ΑΠΟΚΡΥΨΟΜΑΙ. Proinde quasi Ius et Possessio commendasset ΑΠΟΤΡΕΨΟΜΑΙ. Plura ad initium *Timocrateae*. TAYLOR.

Ibid. 14. ἰμπροσώπῃ] F. ΕΜΠΕΠΟΙΗΚΕΝ. MARKLAND, Et *Lambinus* quoque. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 16. *οὐκ ἐλασθε*] Pro *αὶ οὐκ ἐλασθε*, etc. ΣΚΕΥΑΣΘΕ *ως* ὑμῶν αὐτοῖς — *αὶ* ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ Codd. Regii, α. 1. ζ. verbis imperatiuis. Accedunt alii, ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ *Obsop.* ΛΟΓΙΣΕΣΘΕ *Harl.* Receptam lectionem tuetur *Hermogenes, de Inventione*, T. III. non longe ab initio. TAYLOR.

Pag. 117. l. 1. τῶν] τί δὲ πάλιν τῶν ΕΚΑ-
 ΣΤΟΥ; Regg. a. C. 1. ζ. η. Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 3. τὰς δὲ συμβουλίας κ. τ. λ.] Secundum
iam hoc caput, et respondet superioribus, διό-
τις, δι' ἡμῶν, p. 116. l. antepen. Quod non
animaduertens *Wolfius* inficere perquam vertit:
legatorum enim consilia teriora esse putatis. TAY-
LOR.

Ibid. 8. ~~proponitur~~ *disponitur*.] Post haec verba Ratio tertiae huius Propositionis reddi debuit, quemadmodum in ceteris quatuor factum est. Sed haec incuria Scribe excidit. MARKLAND.

Ibid. Neque quinque ista membra (Vid. p. 116. l. antepen. et seqq.) in quae diuiditur Criminatio *Demosthenis*, satis recte aut accurate recensentur a *Quintiliano* IV. 4. his verbis: *Singula ex pluribus colliguntur: ut cum Legatio male gesta obicitur Aeschini, quod mentitus sit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus sit, quod munera acceperit.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἡ μὲν] Melius Interrogative, ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ γὰρ τοῦ περιττου, ἡ μὲν; Ita modo l. 9. antecedens caput adduxit similiter; τῶν δὲ τῶν χερῶν διατί; Interpres interrogative quasi dedit, sed non satis accurate. TAYLOR.

Ibid. τὸ μὲν] F, OTI τὸ μὲν. MARKLAND.

Ibid. antepen. τῇ πόλει. Codd. duo : et η, μί-
 να EN τῇ πόλει. Quod facile exidere poterat.
 Versio Etrusca : *non puo piu esser sicuro giudice di
 quel che giovi alla città.* TAYLOR.

Pag. 118. l. 10. τὰς πολλὰς] Rescribe αὐτὰς ὅτι
πολλὰς, fine articulo; vt saepe alibi loquitur. Verbi
gratia, infra p. 121. l. 10. in simili sensu scripsit,
ταυτὶ πολλοὶ συνίστασι ἂ μίλλω λέγειν, non οἱ
πολλοί. Quod alia res est. Et deesse videtur arti-
culum in optimis fere exemplaribus. *Reg. a.* et
Harl. TAYLOR.

Ibid. 17. Ἰσχυαῖρον] Ambigue, ni distinguatur post Ἰσχυαῖρον, h. m. ἔχον Ἰσχυαῖρον, τὸν Νισσολίμην διυλισαγωγιστὴν, etc. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* v. Ἰσχανδρος, *Maussacus*, alii-
que de Ischandro multa; qui tamen omnes lo-
cum hunc non expediunt. Credo quidem Ischan-
dram fuisse histrionem, Neoptolemi, non filium,

sed ministrum, τὸν Νεοφλοχίμω, Aeschinis vero διυτεργωνιστῇ, sc. qui Aeschini succenturiabatur, et in hac quasi Fabula, secundas partis agebat: allusorie scil. ad *Aesthini* artificium et quaestum, ut *Demosthenes* frequenter hominem exagitat, et *Vlpianus* diserte adfirmat hic eum exagitasse. Punge igitur, si haec vera sint, ἔχοντες ἰσχάδους, τὸν Νεοφλοχίμω, διυτεργωνιστῇ, etc. Neque interea sum nescius *Aeschinem* ab *Harpocrations* dici Ischandri succenturiatorem, non Ischandrum Aeschinis. Sit ita sane. Sit Aeschines secundarum vel etiam tertiarum partium Actor in Fabula, sub Ischandro. At constat ex pag. 221. Aeschinem hunc hominem ex Arcadia duxisse, quem Ciuitati amantissimum venditabat, eique secundas partis in *Rep.* detulit, nimirum quas in *Scena* agebat ipse. Neoptolemus Histrio erat ea aetate celeberrimus. Vid. Argumentum *Vlpiani* huic Orationi praemissum, *Demosth. de Pace*, rursus *C. Eubulid.* T. III. pag. 621. ylt. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰς βαλυσσάμιναι.] Videtur deesse ΕΑ-
ΔΗΝΑΣ inter has voces, vt pag. 120. penult. et
passim in Orat. c. Ctesiph. MARKLAND.

Pag. 119. 1. 1. ἀπαγγέλλων] Notabilis est lectio, non tamen verissima, quam repraesentavit, huius loci, *Dionys. Halic.* exscribens in *Arte Rhetor.* VIII. 6. per binas fere paginas Editionis nostrae: scil. *πίστας ὑμᾶς* — *καὶ ἀπαγγέλλων.* *Μιστὰ ταῦθ' ἤκουε* ἡ *Ἀρκαδία*, *τὸς καλὸς ἐκείνους* *καὶ μακρὸς λόγους* *ἐν* [fine ἐς] *τοῖς μυρίοις κ. τ. λ.* Concoquere ista potuerunt homines parum sagaces. Sed tum, quid de *Megalopoli* statuendum est, cum iam res *Arbenis* agi videtur? Nimirum ista *ἐν* *Μισγάλῃ* *πρόσω*, diffimularunt hoc pacto, sc. *ἐν τῇ μεγάλῃ* *ΒΟΥΛῃ.* Istud est sapere! TAYLOR.

Ibid. Ita distingue : καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ',
ἦκων ἐξ Ἀρεαθίας, τὸς καλὸς κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 2. *μυρίας*] *Harpocratio* in v. *Μύριας*, iterumque in *ἱερὰν* ~~μυρία~~ locum hunc illustrabit. Hieronymus iste Arcas erat, a Philippo corruptus, et, ut ex *Vlpiano* hic discimus, e Schola *Isocratis*. *Μύριας* erat Concilium Arcadicum, sub quo Resp. gerebatur. Constitutum autem erat, ut ex *Diodoro Sic.* discimus, Olymp. CII. 3. Plura *Valesius* ad *Harpocr.* et *Kuster.* ad *Suid.* TAYLOR.

Ibid. 9. Κηροφῶν.] Forte ΚΗΡΟΦΩΝΤΟΣ:
Anonymus quidam in Argumento scribit, Ctesi-
phonem Phrynoni legatum adiunctum fuisse.
Vtunque sit, videtur alius ab eo fuisse, cuius de-
cretum defendit Demosthenes. WOLFENS.

Ibid.

Ibid. Ctesipho quidem nomen erat huic homini, et quidem alius ab isto Ctesiphone, in quem postea insurgebat *Aeschines*. Haec *Wolfius* docere poterat *Harpocratio* in v. qui consuli debuit. Hic cum *Aristodemo* et *Neoptolemo* coniunctus, non tamen *Histrion* fuit, ut *Vlpianus* recte prae-
caueri voluit. TAYLOR.

Ibid. 12. *πιστευόμενοι*] ΕΜΠΟΛΗΣΟΝΤΩΝ *Lambinus*. *ἔχ' ὡς τῶν ἀποδυσσόμενων τὰ ὑμῖν*, *ἔδ' ὡς τῶν ΕΜΠΟΛΗΣΟΝΤΩΝ τῷ Φιλίππῳ*. Quem non recte intelligo. Scholiastes quidem noster in glossis: *ἀποδυσσόμενοι*] *ἔχον ἱμνολογίαν*. Atque id credo voluisse *Lambinum*. TAYLOR.

Pag. 120. l. 1. *τῇ προσηλαία τῶν ἱκκλησιῶν*] Sub. *ἡμέρα*. *Pridie Concionum*: eo die, qui *Pop. conventum antecessit*. Sed, quia additur *ἀναγὰς*, et non fit mentio *Curiae*, aut alterius publici loci, videtur legendum *τῇ ΠΡΟΤΕΡΑΙ*, ut sit *τῇ προ-
τέρᾳ ἱκκλησίᾳ*, *priori concione*; in qua fuit asser-
tor *Aeschines* publicae dignitatis, quam eandem posteriore oppugnauit. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ] Cod. Reg. a. ut voluit *Wolfius*. Et similiter in aliis credo obtinuisse, in quibus, mox pro *ἰν αἴς*, *ἢ* HI scriptum deprehendi: sc. *Lind.* et *Ven.* In sequentibus l. 9. pro *προτερῆς*, *Aug.* ΠΡΟΤΕΡΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 3. *ἰν ὁμῶ*] Ita distinguendum: *ῥήμασι — τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ ἔτ' ἔπειν ἰν ὁμῶν, ἀπομνη-
μονεύουσιν, verbis — iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo*. MARKLAND.

Ibid. 5. *τῇ εἰρήνῃ*] Forte THI ΠΟΛΕΙ. Nam pacem suasse et *Philocratem* adparet, sed parum honestam. WOLFIVS.

Ibid. Excidit forte vox: *ἰναβιωθεῖν τῇ ΠΟΛΕΙ* *εἰρήνῃ*, *pax noceret Reip.* MARKLAND.

Ibid. *Wolfius*, *reipublicae*. Immo, *paci*. Nimirum, cum *Philocrates* pacem iniquissimis conditionibus ineundam suaderet, eo ipso paci aduer-
sari censendus erat. IVRIN.

Ibid. 10. *εἰς τὴν ὑστεραίαν*] S. *τῶν ἱκκλησιῶν*. Sequitur longa *ἱπιμολή*, *ἰν ᾧ* — *ἀναγὰς ἰδη-
μυγέρι*, etc. Malim et hic, *εἰς τὴν ὕστεραν*, pro *ἰν τῇ ὑστερᾷ ἱκκλησίᾳ*, potius quam *εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν*, in posteriore Concione. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *ἰφιστηκότων πρίστων*] Repete articulum, *ἰφιστηκότων ΤΩΝ πρίστων*. Et ita *Aeschines* in *σ. παραπριστ.* pag. 258. τὰς γὰρ λόγους τῶν ἰναντίον φησὶ ΤΩΝ πρίστων, ὅς

ἱπποφῶν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. Ex hoc loco. MARKLAND.

Ibid. ΤΩΝ πρίστων, *Schol. Ald. Ven. Lind.* *ἰφιστηκότων* ETI ΤΩΝ πρίστων *Regii a. c. s. d. n.* et *Harleianus*. *ἰφιστηκότων* ETI πρίστων *solus Augustanus*. TAYLOR.

Pag. 121. l. 7. *τῶν*] τῶν ΥΠΟ ΤΟΥΤΟΥ — *λεχθῶν*. *Hermog.* *ἡ* *περὶ περιβολῆς*. TAYLOR.

Ibid. 8. *ἢ* τῶν ἰτε' αὐθις αὖ ΠΕΠΡΑΚΟΤΩΝ. A *παρασκευῇ*, non a *πράττει*. Mox, *πρὸ παρα* τὸ alii habent ΠΑΡ' ΑΥΤΟ τὸ ψήφισμα. Et [l. 13.] *ἢ* ΑΠΗΡΙΘΜΗΣΑΜΗΝ. WOLFIVS.

Ibid. *vendidissent*. Immo *fecissent*, *παραχέοντων*. *Vendidissent* esset *παραχέοντων*. MARKLAND.

Ibid. *Wolfius*, *cumque isti rursus alia vendidissent*: Immo, *cumque isti rursus alia omnia fecissent*, alia nempe, quam quae plebiscito imperata fuerant. IVRIN.

Ibid. ΠΕΠΡΑΚΟΤΩΝ *Manutius* quoque et *Felicius*. Vtraque sane lectio tolerabilis: licet aliquanto potior sit ea quam reiecit *Wolfius*. *Haecdo costoro alire cose in contrario fatte*. Ita *Ferro*. Admonendus es, Lector, istud αὐθις abesse ab *Harleiano*, et ΠΑΡ' ΑΥΤΟ τὸ ψήφισμα reperiri in *Man. Fel. Editorum*, et inter *MStos* in *Regg. a. s. n. Harl. Bodl. Obs. Ital.* TAYLOR.

Ibid. 10. *προσῆμιν*] ΠΡΟΣΗΙΕΙΝ *Ven.* ΠΡΟΣΗΙΕΙΜΕΝ, *Regg. a. s. et σχ. Aug.* item et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. *πολλοὶ*] πολλοὶ ΜΟΙ συνίσασιν. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ἀνηριθμησάμεν*] Hic grassatur *Wolfius* contra *Codd.* *uniuersos*. Nam in omnibus *ἀνηριθμησάμεν*. TAYLOR.

Ibid. 15. *προήχασιν*] A *προάγω*. Dicunt etiam *Attici προαγνώχασιν*. WOLFIVS. MS. *ζ.* ΠΡΟΗΓΑΓΟΝ. Vid. praestantissimum *Jac. Phil. D'Oruillium* ad *Charit. Aphrodis.* v. 8. Not. ad *Demosth. c. Aristogit.* l. pag. 467. l. 10. Tom. III. TAYLOR.

Ibid. 17. *μηδὲ ταῦτα παθῶν*] Lego ΤΑΥΤΑ, ut *Olymb.* l. WOLFIVS. Correcte etiam legunt *Codd.* *α. ζ.* TAYLOR.

Ibid. *μηδ' ἀταρτωμένους κ. τ. λ.*] Consulatur *Cl. D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodis.* III. 9. TAYLOR.

Ibid. 18. *ὑποσχίσσιν*] *Expectassem* *ἢ* *ὑποσχίσσιν* ΕΞ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ. Vid. pag. 124. l. 5, 6. MARKLAND.

Ibid. ult. *παρασθε συνδιαμνημονεύουσιν*] *Date operam ut una mecum memoriae infigatis*. *Wolfius*. Potius,

Potius, *date operam, ut una mecum memoria repetatis*. Agitur enim de verbis olim factis in Con-
cione. IVRIN.

Pag. 122. l. 1. αὐτὸν ἀλυσθὲν λίγν] ΕΙ ἀλυσθὲν λίγν
Cod. Reg. 1. Et modo pro ὑμῶν, ΤΜΑΕ MSS. α.
et δ. Quasi hic locus ita esset intelligendus, *ἵνα*
πάντα ταῦτα τὰ πρῶτα λυμῶμεθα ἰσὶ
ὑμῶν. TAYLOR.

Ibid. 3. *οὐδὲ*] Faceffere iubet Lambinus, tan-
quam minus necessarium. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀρα ἡμεῖς οὐκ ἐστὶν κ. τ. λ.] Sententia est:
Aeschini imprimis et acta legationis renuncianda,
et orationem Demosthenis in senatu habitam re-
futandam fuisse. Verum ille pollicitationibus illis
maiores iniiit a populo gratiam. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἀπὸ τοῦ] ΑΠΕΙΧΕΝ Reg. 1. ΑΠΕΣΤΗ.
ξ. TAYLOR.

Ibid. 6. ὅσθ' ἀπαύρας ὁ. λ. ῥ.] ἀπὲρ τῷ, ἔπειτα
ταῦθ' ὅπως ἔχουσιν. WOLFIVS.

Ibid. Similiter scripsit infra, pag. 131. l. pe-
nult. Περὶ τῶν παρὰ τῷ λόγῳ ὁρμητότα; ὑμῶν
ΔΑΒΩΝ ὁ Φιλοκράτης — Nonnulli Codd. hic
ΔΑΘΩΝ. Sunt autem ex Regg. α. et δ. non sane
contemnendi. "Nescio cui incidit ΔΑΧΩΝ," ait
Vir doctissimus ad Chariton. III. 7. "non adeo
"necessarium. Alioqui obuia permutatio horum
"vocalorum." TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπὸ τοῦ] Vtrum ἀπὸ τοῦ ἔστιν ἢ
an ἔστι τῶν περὶ τοῦ ἀποδοῦναι διὰ τὴν
ἡμεῶν? WOLFIVS.

Ibid. F. ΥΠΕΡΟΡΙΖΕΤΟ. MARKLAND.

Ibid. Recte. Auctoribus et fideiussoribus etiam
Harl. (ita tamen ut ἀπὸ τοῦ — fit illic a manu
secunda) Bodl. et Reg. 1. Supputabat, computa-
bat, intra triduum vos audituros ea quae maxime
velletis fieri: Adeo strenue se munere suo esse de-
functum. Tametsi et hunc sensum non inuite ad-
mittat Vox altera: Et nescio sane annon hic fit
locus quem respexit Suidas v. Απολογίζομαι.
TAYLOR.

Ibid. 11. μὴ οὐκ οἶκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea
mente scripserit Demosthenes, ut ea quae hic se-
quuntur, Condicio esset ab Atheniensibus prae-
standa. Scil. Haec omnia vobis promitto, ea tamen
lege, ut domi maneatis, etc. Ita quidem Wolfius:
ita alii quoque interpretantur. Et est sententia
satis proba. Ego tamen semper aliter accepi:
Nempe, curavi sedulo, ut omnia quae velletis, effi-
cerentur, sine vestro labore, sumptu aut sollicitudine,
μὴ οὐκ οἶκοι, κ. ὅ ἑξαλεινομένους. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν] Ex
Historia non constat: ac potius absurdum est
Thebanos id consilii dedisse Phocensibus hostibus
ut templum occuparent: sed cum ipsi pecunia
eegerent, Phocensibus antevertere voluisse, cum
fuerint posteriores. WOLFIVS. Consule Vria-
num. TAYLOR.

Ibid. 16. διδάσκουσιν] Putarem ΔΙΔΑΣΚΑΙ, quod
(non διδάσκουσιν) est docuisse. Alia ratio est τῷ
ἀπὸ τοῦ, quod mox sequitur. MARKLAND.

Ibid. antepen. *χεῖμα* — *ἐπικικηρύχου*.]
Proclamare pecuniam contra aliquem proprie
significat, siue is viuis adducatur ad supplicium,
siue interficiatur. Q. Curtius, lib. 3. Darius mille
talenta interfectori Alexandri daturum se promun-
ciari iusserat, id est, ἐπικικηρύχου τῷ Ἀλεξάνδρῳ
χίλια τάλαντα. WOLFIVS.

Ibid. Moneo ut conferantur quae habet Har-
pocratio v. *ἐπικικηρύχου*, cum σχ. ad haec
verba Demosthenis. Quod sane Scholium scitifi-
me et solerter emendatur a viro doctissimo,
Animadu. ad Aeschyl. I. 19. Interea de more
isto et ritu proscribendi nonnulla habet non
inscita aut iniucunda doctissimus H. Valesius ad
Harpocratem in voce, iterumque ad pag. 179.
Notar. Maussaci. Hominem tamen miror, qui in
vtroque loco existimare potuit, Thebanos hic ca-
put Philippi, precio deuouisse. Non enim istius,
sed Aeschinis, licitatum; siquid Ego videre pos-
sim. TAYLOR.

Ibid. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. Vid. pag. 140. l. 12.
vbi est, *χεῖμα* ἰαντῷ. MARKLAND.

Ibid. *χεῖμα* ἰαντῷ Cod. Ital. nostrique Ven.
et Lind. TAYLOR.

Ibid. vlt. τῶν πρὸς τ. ω.] F. ΔΙΑ τῶν πρὸς τῶν
πρόλων. MARKLAND.

Ibid. Aliter sane insolentior videri posset Stru-
ctura. Interea tamen vide quae mox adnotamus
ad pag. 143. l. 1. TAYLOR.

Pag. 123. l. 1. κ. λεγόντων] Ex Editione Lute-
ciana, MSS. Aug. et Harl. Desunt in ceteris.
TAYLOR.

Ibid. 4. εἶναι μίσοι κ. διακημένον αὐτῷ] S. τῶν
τῶν Εὐβοίας παρὰ τοῦ. Sed puto legendum MEN
TI, esse quidem aliquid a se iam instructum et con-
fectum. WOLFIVS.

Ibid. Rectius fortasse Ed. Benenati, cum Ald.
Felician. Manut. Ven. Harl. εἶναι μίσοι κ. ΜΑΛΟ
διακημένον αὐτῷ, omisso τ. post διακημένον. Et
fortasse etiam rectius ΑΥΤΩΙ. Vir longe doctif-
simus.

simus ad *Chariton. Aphrodis.* p. 36. veram lectionem esse reputat *ἵνα μίλοι* et *ΑΔΔΟ ΤΙ* διακρινόμενοι αὐτῶ. Cod. *Aug.* *ἵνα μίλοι ΤΙ* et *ΑΔΔΟ* διακρινόμενοι. TAYLOR.

Ibid. 5. et γὰρ etc.] et γὰρ γὰρ τινὰς αὐτῶ φθονῶν τῶν συμπερίσταν. Ita verba ordinat Cod. *Harl.* Quod vix esset monitu dignum, nisi ut inde intelligeretur auctoritas quaedam accedere coniecturis *Lambini*, qui locum iuxta Cod. nostrum complanavit, cum in Edit. *Parif.* pessime repraesentaretur. TAYLOR.

Ibid. 6. *πυ*] Restitue mecum, *ὑπὸ τῷ δ' ἔτω ΜΟΥ*, et *παριδίλῳ τῶν Πρωτων*. Dixerat enim immediate *Aeschines*, quosdam e Collegis sibi invidere, *adludens* proculdubio, sed tecte et tacite, ad *Demosthenem*. TAYLOR.

Ibid. 8. ταῦτά τε] ταῦτά ME et *ἴφην* *ἰδίναι*. MARKLAND.

Ibid. 9. *ἰππεύων*] et *ΑΜΑ ἰππεύων* Cod. *Reg. 1.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ἰππός τε παθῶν*] Plane effert *Aeschines* *π. παραπρεσβ.* p. 241. *ἰππός τε ΠΡΑΓΜΑ πάσχειν* *δόξω*. MARKLAND.

Ibid. 17. *ὑποκρινόμενον*] Notatur legi et *ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΝ*. Malim *ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ*. WOLFIVS.

Ibid. *KPINOMENON* marg. *Paris.* *ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΝ* MSS. *Ald.* Et ita *Harl.* a manu prima. TAYLOR.

Ibid. *οἱ δ' ἀνελίγους ὅχλοι* — *καλιφαίνω*.] *Ἐτίμωσι* *ἀνελίγους*, ἀντὶ τῷ, *καλιφαίνω* *ὅχλοι* *μάτην* et *βάσκανοι*. WOLFIVS. Vid. *Cl. D'Oruillium* ad *Charit.* p. 596. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ὅχλοι* *ἄλλω*.] Inutile istud ἄλλω; valde mihi displicet: nec tamen prae manibus habeo quod reponam melius. Nisi Tu mauis *ΟΔΩΣ*. Codd. *Harl.* et *Reg. a.* *ΑΔΔΟΣ*. TAYLOR.

Pag. 124. l. 3. τῶν *παραγμῶν*] τῶν *παραγμῶν*, ἀπὸ τῆς, et *δοκῆ* lege. WOLFIVS. Nam edebatur *δοκῆ*. Quod cum *Wolfio* restituunt MSS. *Felician.* et *Bodl.* Vox autem ἀπὸ τῆς, quae ab omnibus abest, ex *Wolfiano* penu est ad sententiam suffarcinandam. Vide ut belle procedat Oratio in *Versione Etrusca*, sine isto adiumento: *Prima e principalmente, accioche a niun di voi, posciache m' harà udito parlato, paia graue et esorbitante cosa, ch' io habbia accusate le amministrationi passate, e se ne marauigli, dicendo; e perche albora inconstante non ci dicevi tu, e ci mostravi quosto*

case? Redonabit lector meus *Wolfio* praeclarissimum suum inuentum, τὸ, ἀπὸ τῆς. TAYLOR.

Ibid. αὐτῶ] *AN ATTO* MARKLAND.

Ibid. 4. *ἵτα τότε καὶ ἰλιγίς*] *μυμητικῶς*. Hoc in Orat. *πρὸς Στεφάνου* *Aeschini* ipse obicit, quod non refragatus sibi fuerit societates, leges et bella suadenti. WOLFIVS.

Ibid. F. *ἵτα ΤΟ, ΤΙ καὶ*, etc. MARKLAND.

Ibid. Vel, *ἵτα, ΤΙ τότε καὶ ἰλιγίς* — *θαυμάζω*. TAYLOR.

Ibid. 6. *ἰκάνω*] Melius fortasse cum *Regg.* *a. d. η.* *ἰφ' ΕΚΑΣΤΩ* *ποιούμενοι* *τῶν καίρων*. TAYLOR.

Ibid. *ἰξίλασι*] Nescio an *Variae* sint *Lectioes*, an *Glossae* potius, quas ex MSS. proferimus. *ΕΞΕΚΡΟΥΟΝ* *Reg. C.* *ΕΞΕΒΑΛΛΟΝ* *ζ.* *ΕΞΕΒΑΛΛΟΝ* (*viciose*, pro *ἰξίλασι*) et *ΕΞΕΚΡΟΥΟΝ* *Ven.* Haec certe postrema glossam sapiunt et interpretationem. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἰπαγισίαν*] *F. ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ*. Vid. pag. 133. l. 7. et passim. Infra l. 15. *ἴσα ΑΠΗΓΓΕΛΙΑ* *πρὸς ὁμᾶς*. MARKLAND.

Ibid. Nollem sane: et istam coniecturam, quae mihi cum viro eruditissimo communis erat, etiam nonnullis Codd. commendatam (sunt autem *Bodl.* marg. *Benenati* cum Edit. *Manut.* et *Felician.*) nunc penitus reiicio. Voces, *ἰποσχίσις*, l. 5. et *ἰπαγισίαν* recte coniunguntur. Dixi nuper; neque eam sententiam muto. Licet nescius non sim, aliquando stare bene posse *ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ*, etiam ubi vox *ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ* simul sequatur, ut p. 133. l. 7. et, p. 139. l. 18. Iterumque p. 229. l. 12. et 13. Supra ad pag. 114. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 9. *πυνθάνομαι*] Anne distinguendum cum *Wolfio* Interprete, *ἥτις αἱ ἰδίαι, πυνθάνομαι* *δικυλάθῃς*? Sed non magni refert. TAYLOR.

Ibid. 11. *δωρε*] Forte legendum *ΟΠΕΡ*, ut adnotavit, qui Cod. *Italicum*, in *Wolfii* gratiam contulit. TAYLOR.

Ibid. 12. *ἡ τέτυ*] Forte delendum *ἡ*. MARKLAND.

Ibid. 13. *περὶ βλημένη*] *πεφύλασμένη* et *ἄχρημμένη*, ὅστις *περὶ βλημένη* et *ἀσφαλείας* *ἔχουσα* τῇ ἀπὸ τῆς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius*, *quam munitum*. Potius, *quam proiectum*: quanto ante ceteros omnis praecipitatum. IVRIN.

Ibid. Mallem sane cum *Wolfio* interpretari, pace Viri doctissimi: et credo metaphoram a munitionibus esse deductam. Cum autem, ne id praec-

praetermittam. *Vlpianus* vocabulum *προβλεψαμένη* exponat *εὐλαβῶς ἰχνοῦσα*, etc. id sane malim, quam *Suidas* et *Harpocrationis* interpretamentum amplecti, qui habent *λαφρῶς*. Quod certe viciosum est. Adducitur hoc Comma ab iis in v. *Προβλεψαμένης*. Adducitur etiam ter a *Prisciano*, et bis quidem in ead. pag. sc. col. 1175, 1176. sed in priore loco, errore membranarum. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἴτα εἰ μὴ*] Ita lege. WOLFIVS. Debetur etiam Particula *εἰ* sinceritati boni Cod. Reg. a. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἴχαι*] F. EIXE, vt *ἐπιμαχίαι*. Sic in *Androt.* pag. 236. *ἄ ζῆλον πολλόν EIXE καὶ φιλοδομίαν τῇ πόλει*. MARKLAND. Ita dedit *Benenatus*, inuitis tamen Codd. *Ven. Harl. Aug. Reg. a. Ital.* TAYLOR.

Ibid. penult. *τῶν τέττα*] διὰ τὴν ἀισχροκρίθειαν EAYTOT. *Ven. Lind. Ital. Obsop.* Quod notatu dignum iudicavi. TAYLOR.

Pag. 125. l. 6. *ἴθ' ὅτ' ἔστιν, ἡπικρὶς ὁσπερ ὅτ' ἔστι*] Delendum videtur τὸ *ΕΙΠΕΡ*, cum superuacaneum sit, praecedente *εἰ* in linea superiore, et insuper conturbet sententiam. IVRIN.

Ibid. Recte sane, et in ea mente semper fui. Contra tamen stat *Vlpianus*, neque quidquam in MSS. praefidii. Aliquam tamen asperitatem tollunt probi MSS. *Harl. Aug. et Reg. a.* qui ita legunt, *ἡποκρίσας κύριον, ΟΥΤΟΣ ΔΕ, ἡπικρὶς ὁσπερ ὅτ' ἔστι καὶ τ. λ.* TAYLOR.

Ibid. 8. *εἰ γὰρ καὶ τ. λ.*] Lubens consentio *Vlpiano*, qui palam profitetur τὸ τοῦτο τὸ χυρὶον τῶν ἀισχυρῶν εἶναι, atque illud etiam adiungo, posteaquam eius scholium pertractavi, esse τῶν ἀισχυρῶν γένους. Nam, consulto eo oraculo, vt verbis utar *Terentianis*,

Incertior sum multo quam dudum fui. TAYLOR.

Ibid. 11. *ἔστι πολλὰ διὰ*] Sub. λόγῳ. Alii ἀντὶ τούτου, πολλὰ γὰρ καὶ διὰ, multum abest vt res ita se habeat. WOLFIVS.

Ibid. Sic pag. 146. l. 9. et 183. l. penult. quod pag. 178. exprimitur per *ἔδ' ὁλίγω γὰρ διὰ, multum abest*: vñtatissime πολλὰ γὰρ καὶ διὰ. Sed mirum est, vñde *ἔδ' ὁλίγω γὰρ διὰ*, Locutio, vñ videtur, Negatiua, tantundem valeret ac Affirmatiua, πολλὰ γὰρ καὶ διὰ. Non possum soluere hunc nodum, nisi aliter distinguendo, *εἰ δὲ πολλὰ διὰ, minime vero: multum abest*. Notandum enim est, in omnibus iis locis, vñ haec phrasia inuenitur, semper praec-

VOL. II.

ire negatiuam *εἰ*, vñde repetitio eiusdem vehementius negat. Sic pag. 146. *ΟΥ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἰκνίον γίγνεται. ΟΥ δὲ. πολλὰ διὰ*. Quod eodem recidit, quo istud in *Midian.* pag. 97. *ἴχαι ὅτ' ΟΥΧ ὅτ' ταῦτα. ΟΥΔ' ἰγγύς*. MARKLAND.

Ibid. Rescribendum videtur, *εἰ. πολλὰ γὰρ διὰ. IVRIN.*

Ibid. 15. *περὶ τὴν ἰμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσασθαι βούλει*] Ita lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte, et vt Criticum decuit, noster *Wolfius* ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ pro ἀπαγγελίαν reuocauit, quod erat ex prelo *Aldino* et *Luteciano*. Cum *Wolffo*, *Bodl. Reg. a. et Harl.* Attamen *Vlpianum* video aliter sentire. Interea *Wolfius* non eo acumine reddidit, quo restituit: *quod me referente factum est*. Nequaquam. Hoc enim erat istius hominis, cuius testimonio iam est vsurus, τὴν γράψασθαι scil. Istius enim erat referre ad Senatum, qui Decretum apud se habebat scriptum, paratumque, quod eorum suffragiis confirmari voluit — et in acta referri. Quod dicit hic *Demosthenes*, est huiusmodi: *Profer S. Ctum, quod factum est eo tempore, vñ Ego legationem renunciaui, atque etiam hominis istius testimonium, quo referente, factum est id S. Ctum*. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἴθ' ἰδὲθ'*] Verba sic ordina, *ἴθ' ἰδὲθ', ὅτι ἰγὼ νῦν ἀφίσταμαι τῶν ἐπιπραγματιῶν*, sc. τοῖς συμπέρισσι, σιγήσας ἔδ' ὅτ' ἔστι. WOLFIVS.

Ibid. Delendum vltimum istud *ἰδὲθ'*. Vñde, et quare adderetur, obuium est. Praecessit nempe *ἔδ' ὅτ' ἔστι*: putabant igitur *ἰδὲθ'* νῦν sequi oportere. MARKLAND.

Ibid. Postulare videtur sententia, vt rescribamus, *ἔδ' ὅτ' ἔστι ΕΙΠΘΕΑ*. IVRIN.

Ibid. Cod. *Harl.* et aliquatenus *Lind. et Aug.* fauent interpretationi et notulae *Wolfii*: *ὅτι ἰγὼ μὴ ΟΥ τότε σιγήσας, νῦν ΜΕΝ ἀφίσταμαι τῶν ἐπιπραγματιῶν*. Porro vltimum istud negatiuum neque agnoscunt *Wolfii*, neque aliorum plurimorum Editiones. Primus, credo, inuexit *Benenatus*. TAYLOR.

Ibid. 18. *κατηγόρεον*] Verbum augetur, non Praepositio: quamuis ἀγορεύω, non ἀγορεύω, dicatur, vñde fit *κατηγόρεω*. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *προσέειπεν*] *Ald.* habuit *προσέειπεν* cum *Benenato*. Mecum *Regg. a. C. d. Obsop. Ital. Askeu.* TAYLOR.

Pag. 126. l. 1. *φῆσι*] *ΦΗΣΙ* rectius *Regg. a. C. d. Aug. et Harl.* TAYLOR.

S

Ibid.

Ibid. δὴ Τιμαγόρα] Hic legatus Artaxerxe adorato multis muneribus donatus est. Vide *Suidam*. WOLFIVS.

Ibid. De hoc Timagora vide *Plutarch.* in *Polopida*, et in *Artaxerxe*. PALMER.

Ibid. 10. ταύτης τῆς ἀτιμίας] F. THE ATTHE ἀτιμίας. MARKLAND.

Ibid. 15. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξι κοινῶν. Est Ἀντίπρωσις, ἀπὸ τῆς δὲ μηδὲν αὐτῷ συνιδέει — δόξι. Ac potius, lapsus memoriae, ex eo quod antecessit τῷ μὲν ἡδικοῦσι οἱ γὰρ ἰξήσαι. Nisi forte sit locus hic mendosus. WOLFIVS.

Ibid. Sana non sunt: sed opinor *Demosthenem* scripsisse, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνιδέει δεινὸν ΔΕΙ-
NON, εἰ οἱ γὰρ, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων ΔΟΞΑΙ κοινῶν τῷ σιωπῆσαι. Non repugnabo tamen, si velis elicere prius illud δεινόν. Vtunque sensus erit: *Sonti satis erat tacere: at insonti graue erat tacere, cum ex ipso silentio futurum erat, ut videretur particeps culpe.* IVRIN.

Ibid. δεινόν] δεινὸν ΕΙΣΗΓΕΙ εἰ οἱ γὰρ — ΔΟΞΕΙΝ (vel ΔΟΞΑΙ) κοινῶν. *Lambin.* Iam autem pro δεινόν εἰ οἱ γὰρ, *Cod. Aug.* ΕΙΣΗΓΕΙ, εἰ οἱ γὰρ. Forte, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνιδέει δεινὸν ΕΙΗ, εἰ οἱ γὰρ, πονηρῶν — ἔργων δόξας κοινῶν, τῷ σιωπῆσαι. Vel fortasse, in hac inconstantia scribendi, voces εἰ οἱ γὰρ irrepsisse poterant ex marginali glossa τῷ, τῷ σιωπῆσαι. Vtunque verba ordinentur, sensus periodi est satis manifestus. TAYLOR.

Ibid. 17. τῷ σιωπῆσαι] F. κοινῶν ΤΟ ΣΙΩΠῆσαι. MARKLAND.

Ibid. penult. ἢ γὰρ τὸ πρῶτον] F. ΤΟ πρῶτον, ut pag. 213. l. 2. καὶ τὸ τ' ἴσ' τὴν ἰσχυρότατον ΤΟ πρῶτον. MARKLAND.

Pag. 127. l. 2. δόξαι.] ΔΟΞΗ *Aug. Harl.* ΔΟΞΕΙ α. i. TAYLOR.

Ibid. ἄμα ἀκύν] ἄμα ΤΜΑΣ ἀκύν. MARKLAND.

Ibid. ἄμα ἀκύν ΣΥΝΕΒΗ *Ven. Harl.* Et in eorum priore etiam, aliter, A ἀκύν ΣΥΝΕΒΗ: atque etiam ἀκύν σινέβη, suppresso isto ἄμα: Quae sane varietas non est negligenda. TAYLOR.

Ibid. 3. πρὸς δὲ τέτοις] Malim πρὸς ΔΗ τέτοις. Alioqui erit ἀναλαπόδοτον. WOLFIVS.

Ibid. 7. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. Vid. pag. 140. l. 12. MARKLAND. χεῖμαθ' ΕΑΥΤΩΙ *Ital. Ven.* TAYLOR.

Ibid. 10. τινός] Alii ΤΕΝΣ, πάλθ' ὅσα ΒΟΥ-
ΑΡΣΘΕ. WOLFIVS.

Ibid. An ΜΕΚΡΙ τινός? MARKLAND. Pro τινός: *Cod. Reg.* 3. habet ΤΙΝΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 17. ΑΛΙΣ] Ita *Cod. Aug.* Alii ΑΛΙΣ, accenta ad penult. retracto: ΑΛΕΑΕ legit *Harperatio*, cum hunc locum laudat. Vide quae dixit *Maussacus* de ea re, atque de hoc populo. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὄντι] ΠΕΡΙ *Lind. et Ven.* Quod rectius. Vti infra p. 128. l. 11. Vbi similiter ΠΕΡΙ *Codd.* plurimorum auctoritatem habet, et locum habet in *Textu*, quem et hic quoque occupare debuit. TAYLOR.

Ibid. Φακίων ἢ Θισσιῶν] Post recitatam epistolam Philippi, p. 128. l. 10. ubi eadem repetuntur, (et repeti solent quae praemittebantur: nam in uno loco praedicat quae erant ab Epistola expectanda, in altero admonet ea evenisse quae praedixerat) in eo, inquam, loco, nihil reperimus de *Thessiensibus*, verum verba Oratoris sunt, πρὸς ΘΗΒΑΙΩΝ ἢ Φακίων, ἢ τῶν ἄλλων, εἰ δὲ ἀπὸ γαίης πρὸς ἡμᾶς, εἰ δὲ γὰρ. Plane ut in hoc loco, verbis iisdem. Et recte sane. Nam in tota hac *Tragodia* *Thessiens* secundarum tantum partium erant: primas utique agebant *Phocenses* et *Thabani*. Quibus, sat scio, benevolus lector post-latinum dabit. Similiter peccatum est infra, pag. 130. l. 12. Vbi vide *Lambinum*. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλ' εἰ μὲν] Τὸ ΔΑΔ' ὡς γὰρ ἰσχυρότατον. WOLFIVS.

Pag. 128. l. 5. ἰσχυρότατον] ΕΒΟΥΑΕΤΕΤΟ *Regg.* α. δ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἰσχυρότατον] ΕΒΟΥΑΕΤΕΤΟ *Harl. Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. 7. τοῖς] F. ΕΝ τοῖς, ut ΕΝ ἰσχυρότατον. MARKLAND.

Ibid. τῶν ὄντων] Forte, ΕΝΟΝΤΩΝ τοῖς παρ' ἡμῶν, sc. λόγοις ἢ ἔργοις. Alioqui duriuscula fuerit *Ellipsis*. WOLFIVS.

Ibid. Idem alibi coniecerat, ΩΣ παρ' ἡμῶν τῶν ὄντων. ΕΝΟΝΤΩΝ quidem omnes fere scripti: *Ven. Harl. Cant. Bodl. Lind. Ital. Aug.* et ex *Regg.* α. i. Quorum plerique ΤΩΝ παρ' ἡμῶν κ. τ. λ. Ad has voces τῶν ὄντων adnotatur in *Exempl. Altemps.* 10. τῶν πρὸς ἡμῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ σκοπεῖθ' ὅτι] Num ita se illa habent, ut ego exposui. Malim, καὶ σκοπεῖτε, Εἰ τῶν. WOLFIVS.

Ibid. 12. εἰ γὰρ] Sic et *Aristophanes* [*Plut.* 17.] ἀπὸ τῷ, μηδὲ τελέχων προσίγαψι. WOLFIVS.

Ibid. 15. τῶν] τὸς πρὸς ἡμῶν. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 16. ἀνὰ τὸν] ANAXIMANDROS *Ven. Ant. marg. Benen. Ital. Obsop. et MSS. Menat. et Felician.* sed praeter rem. "Ανὰ τὸν," inquit Vir longe celeberrimus ad *Chariton. Aphrodis.* "III. 7. ferri posset, si non de Ciuibus iam praecessisset ἐξελάσσῃ. Quare ἀνὰ τὸν, ut in p. 230. [huius Edit.] legitur ἀνὰ τὸν χῶρον; praetulerim: ut apud *Sophocl. Trachin.* 244." A contraria tamen parte omnino stat *Falsus*, pag. *Animadu. ad Maassacum*, 212. Vbi contendit Halum euerfam non fuisse, sed traditam Pharfaliis, eiusque Incolas abductos et in seruitutem redactos. Talis vocari solere ἀναστῆρας multis et luculentis confirmat testimoniis Vir ille eruditissimus. Optauerim adductum esse vel vnicum saltem locum, vbi αἰσῶν, Vrbs ipsa, aut Χώρα, ANAXIMANDROS dicitur. TAYLOR.

Ibid. ult. ἀφαιρέμα] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, ὙΠΟΦΥΜΕΝΟΣ: quoniam fraude magis quam vi haec geri video. TAYLOR.

Pag. 129. l. 1. Plane delendum videtur ΠΑΡ. IVRIN. Ut in *Bodl.* deprehendi. TAYLOR.

Ibid. γράψας] F. ΕΓΓΡΑΨΑΣ, ut pag. 131. l. ult. MARKLAND.

Ibid. 4. δι] Abundat δι, ut in *Midian.* p. 123. l. 5. Nisi hic legendum ΗΔΗ, ut pag. 142. l. 2. Quod verius puto. MARKLAND. Vel ΔΗ cum emphasi bene nota: γὰρ οὕτως ΔΗ τῶν συμμάχων — is, constata demum ea, quam dixi, societate — Atque ita video in *Bodl.* et *Ital.* Desideratur quidem ΔΕ in *Harl. Lind.* et *Regg.* a. c. d. i. n. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀδ' ὁ αὐτὸς ὁμοῦ χαλῶ] S. ἰδίως. Se nescire quidnam promiserit. Hoc est, negat se quicquam esse pollicitum Atheniensibus. Hoc malo, quam, negat se scire id quod vobis promissit. Videtur enim ad Philippum ὁμοῦ χαλῶ, non ad Demosthenem ἀποφασίζων referendum. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius, neque quicquam promississe. Minime ad mentem Demosthenis, qui hunc in modum intelligendus est: ait se nescire, qua in re vobis gratum facere possit, ne illud quidem excipiens, quod ipse promiserat. IVRIN.

Ibid. Distinguendum — τί αὖ ποιῶν χάρι-σασθῶ. Οὐδ' ὁ αὐτὸς ὁμοῦ χαλῶ: τὸ γὰρ ἰδίως χαλῶντι etc. neque scire se qua re vobis gratifacatur. Quid? (inquit Orator indignabundus) nesciuit quod ipse promiserat? Fieri certe non potest, ut hoc nesciret, nisi vobis illuderet. Par istud, et eiusdem caloris in *Leptin.* pag. 60. μὴδ' αὖ τοῦτοί τινες γίνονται, *Asertion*; MARKLAND.

Ibid. 6. ὅτε ἔγραψεν] Πέντε, φιλίππου, ὁ Αἰσχίνης; WOLFIVS.

Ibid. Codd. complures, quasi fere cauerent a *Wolfii* dubitatione, non ὅτε, sed ΟΥΤΩΣ, vel ὅτε. ὅτι ΟΥΤΩ ΤΟΤΕ ἔγραψεν. a. c. d. *Aug. Ven.* ὅτι τὰδ' ΟΥΤΩ ΤΟΤΕ ἔγραψεν. *Harl. TAYLOR.*

Ibid. 7. ἰδίως.] Potius ita mecum: λέγε μοι — αὐτὸ τὸντο. *Εἰδὼς λέγε. Begin at this place.* Non enim totae literae Philippi iam perlectae erant, sed earum particula. Sequitur enim, ΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. Simile occurrit in ea *Aschwinis*, quae c. *Ctesiphontem* est, pag. 404. l. 1. cum particulam ex psephismate exciperi et a Scriba legi voluit, ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν πῶτος — in τῷ ψαφίσματι, ἀνὰ τὴν. ὁ τὸ κλίματι ἀφαι — Istud membrum decreti attinge, vbi continetur *Fraus et Impostura hominis, ceteris omissis.* E. contrario, vbi Scriba non exciperet, sed totum continuo recitaret, ibi dicitur, φέρε — τὸ ἰσχυρὸν τὸ τῷ φιλίππου, καὶ ΑΕΦΕ ΕΦΕΛΗΣ. De *Coron.* p. 495. l. 3. Et dixerat paulo superius, πρὸς πᾶσιν ἰσὺ καὶ ἀποφασίζων ΕΦΕΛΗΣ, καὶ ἰδίως παρὰ δέ τινος. Non tantum iuxta ordinem et seriem, quantum, continuo: perpetuo tenore: ab initio usque ad finem. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰδὲ δ' ὁμοῦ λέγοντα κ. τ. λ.] Totam fere hanc periodum male vertit *Interpres*. Sensus est, quod si vos cum certiorum feceritis, sc. quibus in rebus ciuitati gratum facere possit, se ea facturum, quae sibi nec pudori nec dedecori futura sint, ad has excusationes confugiet, ut etiam si vos animam inducat ad aliquid proferendum et postulandum, hunc receptum sibi relinquat. IVRIN.

Ibid. 12. αὐτῷ] SCY. ΑΥΤΩΙ, sibi. MARKLAND.

Ibid. 13. καὶ ἀρα εἴπῃ τί τι] Sub. ὁ φιλίππου. Sin τὸ εἴπῃ vna von numeri pluralis fuerit, pro, et ipse dixerit, repone, et si sane et dixeritis aliquid, et ad pollicendum adducti fueritis. Sed prior sententia magis mihi probatur. WOLFIVS.

Ibid. F. ΕΙΠΗΙ ΤΙ, καὶ ΠΡΟΑΧΘΗΙ ΥΜΙΝ ἰ-παρσιλῶσθαι, etc. Etiam si aliquid centi dicat, et se precedat, ut polliceatur vobis, etc. Vulgata est ab Interpolatione. Cum enim facili aberratione scriptum fuisset εἴπῃ τί, pro εἴπῃ τι, iam necesse erat, ut προαχθῇ mutaretur in προαχθῆντι, et ὁμοῦ in ὁμοῖς. MARKLAND.

Ibid. Iuxta mentem et interpretationem *Scholasticarum*, quem aliquoties iuabit in consilium adhibere, minima arte, aut fidiculis opus erit ad sanum.

sanum (ensum ex his verbis eliciendum. *Ἐπαγγείλασθαι*, enim, ut pluribus ostendi ad pag. 114. l. 12. aliquando est, *rogare* aut *postulare*. Atque ita hic exponit *Vulpius*. *Ἐπαγγείλασθαι* αὐτὸν εὖ ΑΙΤΗΣΑΙ. Vide ergo. *Philippus* ait (pene cum seruulo Terentiano). *Aliquid inuenite modo, Athenienses, quod ametis: utilitatem in ea re faciam ut cognoscatis meam. Quod si vos ea oratione deliniti adducamini, ut aliquid ab eo re vera peteretis, protinus sibi perfugium quaerit: vobis autem nihil nisi illud relictum — Quo promissa cadunt! Et profecto cum exemplaribus, quae sunt praestantiora, totam hanc periodum reformo: — οἱ ταύτας τὰς προφάσεις ΚΑΤΑΦΕΥΞΕΙ, ἵνα, καὶ ἄρα εἰρητὴ τὰς προαχθῇσι ὑμῖν ἐπαγγείλασθαι, ἀναχῶρησι ΕΥΤΩΙ ΚΑΤΑΔΕΙΠΝΗ, TAYLOR.*

Ibid. 14. ~~οὐκ ἔστιν~~ — ~~ἡ~~ ~~ἐξουσία~~] Haec nonnullis Glossam forte sapere posse videantur: Mihi quidem emphasin non mediocrem continere. Neque tamen interea significationem habent plane identicam, vt bene exposuit *Wolfius* in sua interpretatione, TAYLOR.

Ibid. 16. ἡ μὲν Θισπιαὶ — ἡ τὸ Θερμαῖον
— ἀφείλετο ἀπὸ τοῦ ἀφείλοιο. Retulit καὶ
ἐπὶ τὸ ὡς verbum ad postremam clausulam: **WOL-**
FLY.

Pag. 130. l. 1. *οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ* ut nec —
quidquam proficerent, wolens. Infecitissime, quod
 unquam vidi. Dixi ad *Acistocratisam*, Tom. III.
 pag. 281. l. 2. TAYLOR.

Ibid. *παρὰ τὸ περισσῆσαι*] Legendum opiner *παρὰ* ΤΟΥ, vcl ΔΙΑ τῶ, ἸΥΡΗΝ. Minime. Τὸ ΠΑΡΑ in hoc loco, vt frequenter, vim habet τῷ ΔΙΑ. TAYLOR.

[ibid. 2. ὅτι ἱμῶν] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα
 ποιῶν. WOLFVING.

Ibid. 3. ὅτ' ἡλπιζεν ὅτι.] Sc. ὁ Αἰσχίνης.
WOLFFIUS.

Ibid. Sensus et Lingua, opinor, volunt, ἄλλ' ὅτι ἱμῶν ΑΥΤΟΥ, (vel ΕΚΕΙΝΟΥ) ὅτ' ἠβούληθη ταῦτ', ὅτ' ἤλπισεν ἔσθαι. *Sed neque facturus erat ille* (sc. Philippus), *neque haec voluit, nec speravit hic*, sc. Aeschines : ἱμῶν, nempe ποιήσιν.

MARKLAND.

Ibid. 7. ἰσπαθάρω] *Vlpiani* glossae, quae hic est melioris notae, conjunge *Etym. M.* 384. 44. *Harpor.* et *Suid.* in v. Ἐσπαθάρω. Confer etiam Cl. *Albert.* ad *Timoth.* v. 6. et *Illustriff. Exech. Spanheim* ad *Aristoph. Nub.* §. 55. Cod. *Aug.* servavit hocce scholiolum : (c. ἰσπαθάρω) ἰσπαθάρω.

καλοκηνάειο, καλὸς ψιλῆντο. I. KATEΛΛΥ-
 ΔΕΥΕΤΟ ΤΑΤΤΟΡ.
 Ibid. 9. *videtur* [*videtur* : ε. τ. λ.] Est prolixa
 Επιβολή, qualem et supra notavi. *Απόδοσις*
 prioris membri, sine *πρόθεσιν*, quae est, *ὡς*
 ὅτι *ψιλιταί*, sequitur his verbis, *ἡ τὴν ἐν τι-*
κμαιρομένην [l. 14.] mutato participio, et addito
ἔν. Huc illud Ciceronis II. de Orat. pertinere puto :
Quum Demosthenis spiritus esset angustior, tantum
continenda anima in dicendo est affectus, ut una
continuatione verborum, id quod eius scripta decla-
rant, binas et contentiones vocis et remissiones con-
tinerentur. Sed quis scit, an ita locutus sit, ut
 scripsit? WOLFIVS.

Ibid. 17. ΤΑΥΤΑ ΣΤΕ ΟΙΔΩ, ΣΤΕ ΚΟΙΝΩΝ] S. ΤΑΥΤΑ.
Verba diversae constructionis coniuncta eodem
casu. Nam τὸ κοινῶν Dativo et Genitivo fere
iungitur, ut in *Aristoteli*. *ἡνδρα μνησὶς τῶν κοι-*
νωνῶν. Illud autem, *κοινωνίας κοινωνῶν* communis
Atticismus est, non propriae verbi constructio.
Mox [i. antepen.] *τραχὺς* ὁ, et [i. penult.] *ὁ*
ὄπας γὰρ, ὁ ἀνδρῶν. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *ταχίνω*;] Pro *ταχίνω*, TPA-
XENE MS. Quam ego veram lectionem esse
puto. Est enim referendum ad sequens partici-
pium *σχοῦντων*, *asserere*, *accipere sententiam* *uobis*, etc.
Procliuius autem lapsus librarii fuit ex *ταχίνω* in
ταχίνω, vnica omissa litera *ρ*. *οσσορ*. γγ. TPA-
XENE marg. *Altamps. Ask.* TAYLOR.

Pag. 131. 1. 7. ἀκούσαι μὴ γὰρ etc.] In tribus Editionibus Conuersionis meae sic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus est. Quae verba nescio quomodo interpretentur in eorum locum, quae sunt in Graeco: nam obiter quidem auditu sane praeclarum est; sed si quis etc.* Nisi forte in Veneta Editione Feliciani, quam nunc ad manum non habeo, scriptum fuit, αὐτὴ γὰρ ἡ ψαῖς τοῦ λόγου πάντων καλῶς ἔχει. Sic enim lego pro πανκαλῶς. Sed *Heruagiana* vetus magis probatur. WOLFFIUS. ΠΑΝΤ ΚΑΛΩΣ plerique e nostris. TAYLOR.

Ibid. 9. συλλογίσῃται.] Ita recte reposuit *Wol-*
fius, et coniecit *Lambinus*, pro ΣΤΑΔΟΓΗΣΗΤΑΙ
 Parisiensium. *Vhrianus* enim modo, ἐκ τῶν χρο-
 νων βύλῃται ΣΤΑΔΟΓΙΣΑΣΘΑΙ τὴν ἀπόδοξιν.
 TAYLOR.

Ibid. 14. α] τοῖς ἰγγόνοις] M. EKRONOIS. Et si non adeo multum interest. WOLFIVS.

Ibid. *ἰγγόροι*; *Benenatus*, et Editi: Codd. tamen *α. s. d.* *Ask. Lind. Obsop. Harl.* et MSS. *Felician.*

SECRET

διὰ τὸν — γράφοντες εἰρήνην, ἀθάνατον συνθήκην κατὰ τῆς πόλεως αἰσχροῦν κ. τ. λ. *Pa*, ubi cum viro mortali pacem decerneretis, immortale ciuitatis vestrae opprobrium parisci — πῶς ὅχι πείθειν ἴσιν; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸς χρόνος λογιῶμαι.] Calculus hic lectorem meum non morabitur, si subnectam Calendarii Attici particulam, resque a *Demosthene* relatas, in ea quasi tabella pictas.

- I. Πρώτη Ἰαριῖν.
- II. Δυσίρεα.
- III. Τεῖτη.
- IV. Τετάρτη.
- V. Πέμπτη.
- VI. Ἑκτη.
- VII. Ἑβδομή.
- VIII. Ογδὴ.
- IX. Ἐνάτη.
- X. Δεκάτη.
- XI. Πρώτη Μισσηνῶν, vel ἐπὶ Δίκα.
- XII. Δυσίρεα.
- XIII. Τεῖτη. Reuerſi Athenas Legati. *Demosth.* pag. 134. l. penult.
- XIV. Τετάρτη.
- XV. Πέμπτη.
- XVI. Ἑκτη. Senatus habitus. Id. 135. 4. Renunciatur Legatio.
- XVII. Ἑβδομή.
- XVIII. Ογδὴ.
- XIX. Ἐνάτη.
- XX. Εἰκάς. Hoc die ponit *Demosthenes* decreta Atheniensium renunciari potuisse Phocenſibus. 135. 8.
- XXI. Δεκάτη Φθινονῶν.
- XXII. Ἐνάτη.
- XXIII. Ογδὴ. Foedus. Interitus Phocenſium. 135. 10, 11.
- XXIV. Ἑβδομή.
- XXV. Ἑκτη.
- XXVI. Πέμπτη.
- XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piraeo. Auditur Athenis Clades Phocenſium. 135. 12.
- XXVIII. Τεῖτη.
- XXIX. Δυσίρεα.
- XXX. Ἑκτὴ καὶ Νία.

Vir doctissimus *Vincent. Contarenius* huic rei impendit *Variar. suarum Lctionum* Cap. XVII^{um}, quem iuuabit consulere, cum ob rationes tem-

poris probe subduſtas, tum quod historiam huius Orationis in initio Capitis breuiter et luculenter describit. Adde eruditissimum Virum, *Edward. Corſum* in *Fastis Attic.* Dissert. II. n. XV. TAYLOR.

Ibid. 18. τρεῖς μῆνας ἔλας.] Ita infra pag. 168. l. 14. τρεῖς μῆνας ὅλονται ἀποδημήσαντες. Et *De Cor.* 480. 9. οἱ χρεῖσσι πρεσβυεῖς ὅροι παθόντες ἡ Μανικονία τρεῖς ὅλονται μῆνας. Quod si, ut certissime constat, peregre profecti sint Legati post diem tertium *Munychionis* (sit γ. g. *Martius* Mensis, Et ita est praeterpropter) redierunt die 13to. *Scirrhopherionis* (vel *Maii*) errat Noster in calculo. Sed in his rebus non expectamus rigorem supputationis: licet Vox ὅλως, totus, id expectare permittat. Sufficit, si fuerit bimestre spacium, et quod excurrit. Venia ea facile conceditur, praesertim si amplificandi studio id ab Oratore dicitur. Vid. *Contaren.* l. c. TAYLOR.

Ibid. penult. τρεῖς ἐπὶ δίκαν.] Ita edidimus, moti auctoritate *Bodl.* et *Reg. a.* non δικάτης, ut alii representant. Modo dixerat, eadem ratione, ἐνάτη ἐπὶ δίκαν: quanquam et ibi obtinet apud vetusta quaedam exemplaria, uti C. a. ἐνάτη ἐπὶ δικάτης. Sed corrupte, ut arbitror, et contra communem usum scribendi. Et similiter infra p. 135. l. 4. τῇ ἑκτῇ ἐπὶ δικάτης *Codd. G. d. a.* TAYLOR.

Pag. 135. l. 5. ἀμνηστία.] τῇ ἀμνηστῇ ἡμέρᾳ τοῖς Φοκίωσι ἀπαγγέλλεται. Post [141. 1.] dicet οἷσι γενοῖσιν ἡμεῖς μῆνας, ἢ αἱ ἐπὶ ἀμνηστῇ τῇ φρενὶ, ἡμεῖς ἐπιστρέψαμε, οἱ Φοκίαι ἐπὶ θύλῃ, ἐπὶ δὲ καὶ ἑαυτοῖς ἀνάλωτο. Sic autem numerabis 16, 17, 18, 19, 20. WOLFIVS.

Ibid. 7. καὶ ἡ αὐτοῖς.] Verba sic ordina, καὶ ἡ ἀμνηστὴ αὐτοῖς εἰδέναι, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν εἶναι, καὶ τὴν ἡμεῖς φρενὶ εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὅτε καὶ τοῖς δικάτης.] Non ea, quam *Simada* modo dixit, sed a tempore habitae Concionis. Retro autem numerat *Demosthenes* (ut opinor) ut ostendat breuissimum tempus intercessisse inter pollicitationes *Aeschinis*, et Phocenſe excidium. WOLFIVS.

Ibid. Minimè gentium. Progreditur noster in numerando ea quae euenerunt post diem vigesimum. Id quod fiebat apud Atheniensis ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum est, non tamen grauior verba *Vipiani* ad hunc locum exscribere. Εἴκα, id est, post diem vigesimum, λοιπὸν ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάς. Εἰς ἡθο-
ΕΤΡΟΦΗΕ λέγοντες τὸν πρώτον εἰκάδα (corrigere
τῆς

τῆς ἑξήτης καὶ ἑκτάῃ, δέκατος, ὃ τὸ δεύτερον
αἰνὰς (iterum corrige), ἑκάτη, ὃ τὸ τρίτον αἰ-
νὰς (iterum) ἑξήτης, ὃ ἑκάτης δέκατος, ὃ τὸ τέταρτον
αἰνὰς. Iam ab hoc computo recens ita *Demosthe-
nis* eris interpretaturus. *Scierbaphorionis dies vi-
gesimus: Ptolemae vigesimus primus* (Attico com-
puto, *δεκάτη* sc. *πρώτη* *φθινόπω*, cursu retrogrado)
*deinde vigesimus secundus, tertius: 30 die factum
est fortius.* Concordat Interpretatio *Brutia: A
venti adunque seguita — Seguita poi i ventu-
ano, i ventidua, i vassitre.* Et similiter in sequen-
tibus. Miror hæc tam prostrata non vidisse *Hol-
siam.* Et qui hæc non viderit, nunc ille de tota
hac supputatione et calculo *Demosthenis* nihil
omnino intelliget. Ergo l. 12. τρεῖς, φθινόπω. Tu
interpreteris *dies mensis vigesimo septimo: non decimo
quarto. et l. 16. ἑξήτης. ἑκάτη. ἑξήτης. τρεῖς,*
ita expones, *Dies Scierbaphorionis vigesimus
tertius — quartus — quintus — sextus — septimus,*
vel, τρεῖς, φθινόπω. Intervallum nimirum dierum
quinque, quo sane vtrinq̃ue coniūgit, ut et ea
quæ Athenis gesta essent, scirent Phocenses,
et quæ in Phocide, renunciarentur Athenis.

TAYLOR.

Ibid. 10. ταῦτα ἐγγύησθε αἱ σπονδαί] Sub. τῶν
 σπονδῶν. πρὸς Φιλίππων τῇ ἐγγύῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῇ
 Αθήνῃσι ἰκετησίᾳ, hoc est, 24th Maii, qui est
 ἡ τετάρτη φθινόθου, vel, ἡ τετάρτη ἐπὶ σιναί, vel,
 ἡ δεκάμηνη φθινόθου. Sin a tempore supputes, quo
 Phocenses Atheniensem Concionem cognouerunt,
 decimus inde dies erit 30th Maii, nonus, 29th.
 octauus, 28th. Ego dubitationem meam fateor.
 WOLFIVS.

Ibid. Qui ea legerit quae modo adnotaui, eum de hoc loco *dubitare* non finam. TAYLOR,

Ibid. 11. τῶ τῆτο δῆλον;] ἀντὶ τῆ, τῶι συμπείῳ.
WOLFIVS.

Psalm. 12. τῇ τετράδι τοῖς ὀνόμασι τῆς
 τέταρτης ἡμέρας Σαββάτου. Τετράς hic non si-
 gnificat quartam partem, de qua Proverbia, τῇ
 τετράδι γινώσκουσι, sed simpliciter, τῇ τετράδι
 κατὰ τὴν ἡμέραν, nisi forte a trigésimo die mensis
 sit retro numerandum. Ita cadet ἡ τετράς in
 27^{am}. Mali, nec erit ἡ τετράς τοῖς ὀνόμασι. Fuit
 et ἡ τετράς ἱερὰ, Mercurio sacra, id est, quar-
 tas cuiusque mensis dies, seu pridie Nonas. No-
 mina illa Decuriarum Mensis, ἱερὰς — μι-
 σῆς — τοῖς ὀνόμασι, ἀποῖς, ἡ ἀγῶς satis
 nota sunt. *Vlpiani* autem huius loci Enarratio
 corrupta, et Supputatio haec obscura est, quod

non satis constat, mihi quidem, unde, aut cur, ordiatur ad hunc modum. Quia de ratione etiam in Orat. περι Συμφοριῶν sum conquestus. καὶ ἴσως παύσηται τι ἐνταῦθα τῇ συγχύσει τῶν ἀριθμῶν ἐμῶν. WOLFIUS.

[*Ibid.* in *Πειραιά*] *Aliae* & *Ἡρώε* locus *Concionum* fuit. Nunc in *Piræo* portu, a quo *vixque* *navalia* non longe *abfuerunt*. *WOLFIVS.*

Ibid. 16. *syden totius*] S. *phlogis*. Hoc est,
23. 24. 25. 26. *wolfivs*. Aliquando expurgi-
ficatur bonus Homo, et ad se redit. TAYLOR.

Ibid. 17. τῆρας] Si τῆρας ἐν Φθίνοντι, est 27.
Sin τῆρας, ἢ τῆρας ἐν ἡμέρῃ, 24. WOL-
FVS.

Ibid. ἀπο] Sc. τὸ πρᾶγμα. *Res ipsa conuenit.*
Plene in Midiana, p. 90. δ; ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ
μαρτυρεῖ. Vel τῶρον, vt in *Timocratea*, p. 370.
MARKLAND.

Ibid. *Lambinus*, deleta praepositione, legit, ἀπὸ συμμάχων ταύτην ἵνα κέρψῃ. Quod non improbo, et confirmat quod in superioribus admonebam, scil. *Perinde est: utriusque euenit, τὸ αὐτὸ συμμάχων*, vtrum a Phocida Athenas, an ab Athenis Phocida nunciatur. TAYLOR.

Pag. 136. L 1. σπείσασθαι.] S. τῆς Φωκίας.
 Mox [l. 6.] ΣΤΗΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩ-
 ΚΕΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΕΙΣΑΣΘΑΙ habent Editi praeter *Parisienfis*. Vbi renovari voluit *Lambinus*. Rectius *manuscripti nostri*, vt edidimus. TAYLOR.

Ibid. 6. τέρας] Cod. Ven. habet διὰ τοῦτων
τοῖς διὰς ἐκέρων. TAYLOR.

Ibid. ΣΥΜΜΑΧΙΑ κ. τ. λ.] Pro Συμμαχία
ΘΗΡΑΙΩΝ κ' Φωκίων, in nostro ΑΘΗΝΑΙΩΝ κ'
Φωκίων erat. Atque ita legendum esse superiora
et antecedentia verba confirmant. OBSOP.

Ibid. ΘΗΒΑΙΩΝ quoque *Ald. Hernag.* aliiq̃ue, Sed Editiones, quae rite procurabantur, ut oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos *Altemps. et Askew.* In Codd. *α. β. Aug. Harl.* defunt verba *Αθναίων* et et exaratur solummodo *Ευπαρχία Φωνίων.* Quod est inhonestum. Ceterum multas turbas dederunt propter similitudinem voces *Θηβαιών* et *Αθναίων.* Nam prima litera abrasa in hac posteriore voce, non multum abluunt. Notati et confirmari pluribus ad *Leptineum* Tomi III. pag. 42. l. 7. Et iuvabit quoque adicere, quae produxit Cl. *Valesius* ad pag. 155. *Harpocratonis.* TAYLOR.

Ibid.

a manu prima, ut videtur. Sero, id est, manu multo recentiori, si d' Αθωνίων, si — Credo articulum hunc occasionem deberi, sc. quod cum in aliis Αθωνίων, in aliis Αθωνίων, exaratum erat, repeti coepit si post utrumque, siue Αθωνίων scripserint, siue Αθωνίων: Nempe varietate supra adscripta Αθωνίων. TAYLOR.

Ibid. ult. βίος] XPONON Cod. a. et Aug. Itidem Harleianus noster, qui et βίος habet inter lineas, pro varia lectione. TAYLOR.

Pag. 139. l. 5. λήγ] Praetulerim ΛΑΒΕ Codicum praestantiorum, sc. Reg. a. Harl. et Aug. propter ἀνάγνωσις, quod est tantundem. Sed sequitur etiam λήγ. Quis haec expediet? TAYLOR.

Ibid. 10. ἐγγύς] Demosthenes in τῷ κατ' Αἰσχίνου, Αὐτὸς ἐγγύς τοῦ νόμου τῷ κέρει, ἀπὸ τῷ, ἐπὶ γόγγυ. Priscian. col. 1182. TAYLOR.

Pag. 140. l. 3. ἡ δ' ὅτι] Cum nonnullos, immo plurimos, Codd. vidi, ut Ven. Lind. Harl. Ital. Obsop. Aug. constanter insinuare sive ante ὅτι, scil. ἡ δ' ὅτι (Ask. quidem ὅτι ὅτι pro ὅτι) arbitrabar hoc non temere aut inconsulto factum: et iudicabam protinus aliquid latere, ἡ δ' ἀσκήσις ἰσχύος, ἡ δ' αὖτε Quid esset interea quod latebat, hoc eruere desperabam, cum Codd. de ea re prorsus tacuerunt. Ecce mihi praesto fuit ex insperato Vhilanus, cuius scholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius huiusce loci illustrationem multum conferat; praecipue autem eam medicinam adferet, quam memoravi. Ecce enim: Φωκίων κατὰ γόγγυ, δίδωσι — Πρὸς τὸν — ὁ προσεδίξατο, καὶ ἀλυσὶν τῶν πάλαι ὑποκρίσασθαι, ἐν τῷ ΠΟΝΗΡΟΥ Φωκίας ἐκάλεισιν ΑΣΕΒΕΙΣ δὲ, ὅτι — τὰς μετρησάσας σπονδὰς ἀπ' ἰδίῳ — ὅτι αὐτὰς ΚΑΙ ἀσκήσις ὑπόμειν. Lege ergo in Textu, ἡ δ' ἀσκήσις ἰσχύος, ἡ δ' αὖτε ΠΟΝΗΡΟΤ, ἡ δ' ὅτι ἀπὸ αὐτῶν κατὰ γόγγυ. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅς τις φησὶ; Αἰσχίνης αὐτὸς.] Est haec Subiectio. Quis hoc dicit? Aeschines ipse. ὅς τις φησὶ [l. 7.] lege. S. οἱ Φωκίς. WOLFIVS.

Ibid. Legitur in Cod. Vaticano, uti discimus ex marg. Exemplaris Altemps. ὅς τις φησὶ; Αἰσχίνης ὅτι. Plurimi item Codd. ὅς τις φησὶ. Tum ista Wolfiana distinctione nihil opus erit. TAYLOR.

Ibid. 7. ὑπιδίξατο.] Ald. ὑπιδίξατο. ὑπιδίξατο Cod. 2. Sed restituerunt Obsop. Altemps. Ask. et alii. TAYLOR.

Vol. II.

Ibid. 8. α.] Inserui auctoritate Codd. Paris. Obsop. et Ask. ἵσ. ἀν' ὅτις ὁρθῶς, sc. ΟΥ ΣΩΘΗ. ΣΟΝΤΑΙ Φωκίς. Ita marg. Altemps. TAYLOR.

Ibid. 11. σπερμαξισθαι.] Dele istud punctum, quod per incuriam irrepsit post hanc vocem. Verba haec adducit Priscianus, col. 1185. ordine inuerso, ἀποὶν ἡ τριῶν ἡμερῶν ταῦτα σπερμαξισθαι. TAYLOR.

Ibid. 12. διὰ ταῦτα] ΚΑΙ διὰ ταῦτα Aug. Harl. cum Benenato. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅς τις φησὶ] ὅς ΠΟΝΗΡΟΝ legendum. Spectat enim praecedentem genitium Φωκίων. Obsop. Ita MSS. Felic. et Man. Ita Exemplar D. Askew. TAYLOR.

Ibid. ἀπὸ τῶν] Adde ΑΥΤΩΝ ex Edit. Ald. et Luce. et exemplaribus probatissimis Ven. Harl. Aug. TAYLOR.

Ibid. 16. Εὐβοίας τῶν] Euboeses hoc, vel istos. Demonstrative: licet istud, de quo Sermo tunc fit, non adsit. Qui Graecis est usus Pronominis δὲ, de re aliqua omnibus bene nota. Sic p. 180. ἦτο Σάτυρος ΤΟΥΤΟΝΙ, Satyrus hunc interrogavit. Satyrus non tunc aderat: vide quae sequuntur. Ita, p. 191. Πυθακλίας ΤΟΥΤΟΝΙ, et p. 192. Φίλιππος ΤΟΥΤΟΝΙ, et passim in hac ipsa Oratione. Vnde explicandus locus iste in Leptine, p. 32. de Chabria: εἰς δὲ τῶν ἡσίων ΤΟΥΤΟΝΙ τὰς πολλὰς: harum vel istarum insularum plerisque, scil. quas omnes novistis: de quibus Insulis vide Cl. Taylorum ad Marmor Sanduicenses. Aliud agebam, cum vocem τῶν ibi delendam putavi, immemor exemplorum huiusce rei plurium, quae antea dederam ad Max. Tyrium, Dissert. XXIII. p. 694. Ed. Lond. A Graecis mutuati sunt Latini eundem morem loquendi in pronomine Hic, MARKLAND.

Pag. 141. l. 2. ὑπιδίξατο] ΕΠΙΘΕΟΝΤΟ Lambinus: forte propter pag. 136. l. 2. Sed omnino praeter rem. Flagitat locus, ut intelligatur de iis rebus, quae gestae erant Athenis, et quas Phocenses rescuerunt. Confer pag. 135. per totam: Vbi, inter alia dicitur, ἡ δ' ἰσχύος ΠΥΘΕΣΘΑΙ τὰς Φωκίας τὰ παρ' ὑμῶν. Sin aliam expectet Lector meus fide-iussorem, praestabo. Ecce enim Suidas: ΠΥΘΑΝΕΣΘΑΙ — ἐπὶ τῷ ΑΚΟΥΕΙΝ — Δημοσθένος ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπροσέχιας. Οὗτο αὐτῶν τὰ ψευδῆ ὑμῶν ἐπισύσταται οἱ Φωκίς ΕΠΥΘΟΝΤΟ. TAYLOR.

Ibid. 4. πᾶσα ἀπάτη] F. πᾶς ἡ ἀπάτη, ut p. 226. l. 13. τὴν ἀπάτην ὅλην, MARKLAND.

T t

Ibid.

τιδῶναι τὸ φέρον τὸς Θεβαίους, μετα-σμοι Theba-
porum; quam erudite explicat, et audio. Cf. Frid.
Lud. Aesch. Antimach. ad Aeschyl. Lib. I. Cap. 9.
Ita Demosthenes, Philipp. I. n. 51. Edit. Paris. ΑΛΛ'
οἱ μὲν ἐπὶ τῇ καταστάσει, οἱ δὲ συμμαχοὶ τιδῶ-
σι. Τῇ ΔΕΕΙ ΤΟΥΤΕ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟ-
ΛΟΥΣ. Et pene similiter Polybius, I. 1. initio:
καταστάσει γυμνοὶ τῶν ἰσόδων. Atque hic ad-
ducendus est Priscianus, licet valde laceratus.
Ita Ille: Demosthenes, ὃς ὡς ἐν τῇ βασιλείᾳ (I. ΘΗ-
ΒΑΙΟΥΣ) τιδῶναι Τῇ ΔΕΕΙ ΤΟΝ ΘΙΑΙΗΤΗΝ.
Ib. 13. col. 1176. TAYLOR.

Ibid. 3. κώμας] ΧΩΡΑΝ Aug. Et Harl. quoque
a manu prima. Mox I. 3. Lambinus mauult, ΑΥ-
ΤΑΙ γὰρ εἰσι περὶ τῆς ἰουδαίας, nulla, vel sal-
tem, non maxima, necessitate. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπεμύναται] rebus ipsis, Wolfius. Vult
Auctor negotium, difficultatem, molestiam, quam
Philippo exhibebant istae Pylarum angustiae.
Haec est creberrima notio vocis, ἐπεμύναται. Ita
Ibid. p. 145. I. 14. H. τοῖς ἄλλοις ἀγῶνι κατὰ
τοῦτον ΠΡΑΓΜΑΤΙΝ, ὃς τῇ κατὰ τὴν ταράχην
ἐπὶ κατὰ τὴν γῆν. Et rursus, p. 175. I. 2. Οἷος
καὶ τῆς ΠΡΑΓΜΑΤΕΩΣ — οὐκ ἐστὶν ἔργον, ἐπε-
μύναται. Denique p. 162. I. 7. τὰ τῆς πόλεως ΠΡΑ-
ΓΜΑΤΑ, ὃς ἐστὶν ἡ πόλις. Add. De Cor. 476. 10.
482. 2. TAYLOR.

Ibid. 18. τῆς ἐπιτομῆς] Bsti ad ἐπιτομὴν
duriuscule Participia τῆς ἐπιτομῆς, ὃς ἀναγνώ-
σαι referuntur, tamen, cum ὅρα πολλὰ sequen-
tur, non ausim legere ὃς ΧΩΡΑΝ τῆς ἐπιτομῆς
ὅρα πολλὰ. WOLFIVS.

Ibid. Videtur desiderari Vox ΠΟΛΙΝ in hac
sententia; nempe ciuitatem Phocensium. Aliter
nihil erit, ad quod referre possis τῆς ἐπιτομῆς.
MARKLAND.

Pag. 144. I. 5. ἐπεμύναται] Περὶ τῆς πόλεως, illa
fuit belli Phocensis Confectio. WOLFIVS.

Ibid. Legendum fortasse πᾶσι ἀπὸς ΠΕΠΟΙ-
ΗΚΕ, ὃς ἐστὶν α. τ. λ. Ita MSS. Harl. et Bodl.
TAYLOR.

Ibid. 6. ὃς φανερὸς ἐπιδείξας ὅρας ἐπὶ Βυλομή-
νῃ] S. Φίλιππος τοῖς Θεβαίοις ἀπὸ τῆς πόλεως, vestra
auersatione declarata, id est, cum aperte prae vobis
tulissetis odium in Thebanos vestrum. WOLFIVS.

Ibid. 10. Καλλισθένης] Callisthenis plebiscitum
asseruatur, verbis disertissimis, in Orat. De Corona,
pag. 482. huius Editionis. TAYLOR.

Ibid. 12. ἄλλοις] ὃς ὡς τῶν ἄλλοις ΕΛΛΗ-
ΣΙΝ. Ita e suis Codd. dedit Benenatus. Atque ita
legit Harleyanus. TAYLOR.

Ibid. 13. μίσηται] KATEKOMIZETE Ven.
Lind. Harl. Regii d. 5. Infra pag. 157. loco per-
quam simili: αὐτοὶ ἐξέπλησαν, ὃς πᾶσι, ὃς
γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγῶν ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ἐπὶ
ἐπὶ, ὃς τὰ φέρει ἐκ τῶν ἀγῶν, ὃς τὸν Περσῶν
ταράχην, ὃς τὰς ἑκαταμύνας ἐπὶ δίδω. Atque ita
scribitur disertissimis verbis ipsius Decreti: ΚΑ-
ΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ τὰ ἐκ τῶν ἀγῶν πᾶσι τὴν ταρά-
χην. De Corona, pag. 483. I. 5. TAYLOR.

Ibid. ἑκαταμύνας] Πολλὰν ὄντων κατὰ τὴν Ατ-
τικὴν ἑκαταμύνας, Δημοσθένης ἐν τῇ κατ' Αἰσχίνου
ἡτοῖ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ὃς τῶν ἐν Κυνουσίᾳ μνημο-
νίσαι. Ταῦτα γὰρ διὰ τῆς μάχης ἔχον Ἀθηναῖοι.
Suid. ex Harpocrat. Obseruat, non tamen pro
sua solita felicitate, Kusterus, accipit apud Demo-
sthenem in hac Oratione vocem ἑκαταμύνας, non
pro Temple, sed pro Festo Herculis. Proinde quasi
non ita essent accipienda verba Lexicographi
quoque. Ταῦτα sc. τὰ ἱερὰ. vel ΤΑΤΤΑΣ, vt
scribitur quoque, i. e. ἱερὰς. Vid. Vales. ad Har-
pocrat. Obseruo Festa Atheniensia neutro gene-
re perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctissi-
mum Kusterum torquere non debuit. TAYLOR.

Ibid. 14. ὃς μὲν τὸν τὸς δὲ] Lego, ὃς τὸν μὲν
τὸς δὲ. WOLFIVS.

Ibid. Sed et ita excidebatur quoque a Felician.
Manut. et Benenat. Ita Bodl. quoque. TAYLOR.

Ibid. 16. ΤΗΘΙΣΜΑ] In marg. Benenati scri-
bitur, ἑκατομύνας Διοφάντης οἷον τὸ θύσαι τοῖς θεοῖς,
ὅτι τὸ θύσαι Φίλιππον. TAYLOR.

Ibid. 18. ΤΗΘΙΣΜΑ] Ibidem, ἑκατομύνας Καλ-
λισθένης, οἷον τὸ σπυαγωγὴν ἐκ τῶν ἀγῶν, ὃς ἀπὸ
ἐπὶ τῶν Φίλιππου ἐκ τῶν Θεβαίων. Rectius sane hoc
adnotatum, quam illud prius. TAYLOR.

Pag. 145. I. 1. ἀπὸ τῆς] P. ΑΤΤΗ: deinde ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΕΚΦΟΝΟΙΣ, literis masculinis. Vel ΕΙΣ
ΑΤΤΗΝ, vt p. 131. I. vlt. His verbis, ὃς τῶν ἐκ-
φονῶν, saepe Aeschinem punit Demosthenes.
MARKLAND.

Ibid. 3. ἰσορροπία] ἡ δὲ ἰσορροπία Ven. et
Harl. TAYLOR.

Ibid. 9. ὃς ὅτι τῶν κατηγορημένων αὐτῷ lege.
WOLFIVS. Alii enim incorrecte habent κατηγο-
ρημένων. Et ΑΤΤΗ porro, non αὐτῷ, in Editis
omnibus. A Wolfio sunt MSS. Felician. et Manut.
Ven. Bodl. Obsop. legendo αὐτῷ. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐπεμύναται] ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΩΝ legit
Maximus Sophista. Ita quoque MSS. Felician. et
Manut. Ven. Obsop. et ex Regg. Parisiensibus G.
d. i. Marg. item Askew. TAYLOR.

Ibid. 17. *περιεχόμενα*] ΔΙΑΚΟΣΙΑΤ Regg. a. d. y. et Harl. TAYLOR.

Ibid. *πρώτη*] Rectius ΧΡΗΜΑΘ, et tuerentur complures: Codd. sc. a. C. d. Obsop. Harl. Ask. cum Editis Felice et Manut. Atque ita a Maximo laudatur locus, et restitui voluit Cl. D'Ouillier ad Chariton Aphrodis. II. 7. TAYLOR.

Ibid. penult. *ὁ πολυπραγμῶν*] γρ. ΤΙΘΕΒΑΛΛΕΙΝ marg. Paris. TAYLOR.

Ibid. ult. *καλαστικῶς*] Sedulo lectori meo commendo varietatem Cod. Harleianus: *ἔτι καὶ φιλοσοφία* *μεγάλα* *πύργου* *ἐν* *ἐκδοτικῶν* *πολλῶν* *κατασκευαί* *ἁπλῶν* *καὶ* *χώραν* *καὶ* *προσοδοι* *τετονάζειν* *ἐκείνῳ* *μεγάλα*. TAYLOR.

Pag. 146. l. 1. *μεγάλα*] Post hanc vocem sequitur in Maxima Sophista. Τα δὲ ἐκείνῳ ἡδὲ ἀπιδόλο, ὡς εἶποι τὰ ἡμέτερα. Οὐ δὲ δικαίον etc. deinceps vti in l. 5. Intermedia desiderantur. TAYLOR.

Ibid. 2. *πράγματων*] F. ΠΡΟΣΟΔΩΝ ex seqq. l. 7. MARKLAND.

Ibid. 3. *αὐτοῖς*] ΑΥΤΟΙΣ, vel ΕΑΥΤΟΙΣ Codd. Paris. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 4. *τότων*] ΤΟΥΤΟΥ marg. Paris. cum Editis Felician. et Manut. TAYLOR.

Ibid. 5. *ἐκείνῳ*] F. ΕΚΕΙΝΟΥ, sc. Philippi. MARKLAND.

Ibid. Ita Felician. Manut. et Benen. Ita Obsop. quoque et Bodl. et marg. Exemplar. Ask. quoque. TAYLOR.

Ibid. 6. *νόησθαι*] Maximus modo laudatus, ita: ἀμφότερα νόησθαι, ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ. Α ΔΕ ΗΜΙΝ δικαίως αὐτῶν ὑπῆρχον κ. τ. λ. Porro Cod. Lindenb. Α ΔΕ ΗΜΙΝ δικαίως αὐτῶν ὑπῆρχον. Et similiter, MSS. Felician. et Manut. excepto quod ΗΜΩΝ, et Cod. Obsop. qui habet ΥΜΩΝ. Deinde ΤΙΝΗΡΕΝ in plurimis, Bodl. a. d. Aug. et Harl. α δ' ἡμῶν δικαίως ὑπῆρχον, marg. Ask. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἡμῶν δὲ, α δικαίως*] Hic est ordo verborum, α δικαίον ταῦτα, α ὑπῆρχον αὐτῶν δικαίως ἐκ τῆς ἰσότητος, λογίζεσθαι ἀντὶ τούτων, α εἶποι ἀπιδόλο. Τὶ δὲ ἀπιδόλο; τῶν τῶν πρᾶγματων καλαστικῶν, καὶ τῶν συμμάχων. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem hoc: sed perperam vertit, aut potius, quae male verterat, mutare destitit. Istorum corruptelae abstinemus. Quanto felicius Ferras? *E che le cose, le quali a noi debitamente venivano per la pace, noi contate in luogo di quelle che costoro hanno venduto.* TAYLOR.

Ibid. 9. *οὐδὲ πολλὰ δια]* Neque multum abest. Vti nos solemus dicere. No. Not by a great deal. Interpretes Italicus, quod non intellexit, diffinuit, et in versione omisit. Vide Cl. Marklandum, supra, pag. 125. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 10. *ὡς καὶ τὰς*] Εἰ καὶ εἶποι ἱκανοὶ ἴσμεν. Ilocrates in Panegyrico, καὶ γὰρ τὰς περιγινώσκει τῆς βασιλῆος διδραμῆς δημολογεῖν, Εἰ μὴ διακρίνον. Τούτῳ, ὡς καὶ εἶποι ἱκανοὶ τῆς νίκης ἀντιπρὸς. WOLFIVS. If it had not been for Cyrus. TAYLOR.

Ibid. 15. *χάρι*] Quare de phrasi, χάρι et ὅγῳ ποιεῖσθαι. MARKLAND.

Ibid. 16. *τοιαῦτα*] F. TANANTIA. TAYLOR.

Ibid. ult. *Φίλιππος*] Ita distingue, vt opinor, ὡς ἡμῶν πρὸς Φίλιππον: Interrogatiue. MARKLAND.

Pag. 147. l. 2. *ἐκείνῳ* — *αὐτῶν ἀφίεται*] F. αὐτῶν ΑΦΙΕΤΕ, aut ΑΥΤΟΣ ἀφίεται. Ac potius, τὸ αὐτῶν redundat. WOLFIVS.

Ibid. Excudebatur enim, *ἐκείνῳ* *πρὸς* *τῶν* *γὰρ* *αὐτῶν* *ἀφίεται*. Lambinus praefert, ΑΥΤΩΝ ΑΦΕΙΤΕ, quo pacto Editiones Felician. et Manut. Sunt qui legunt, *πρὸς* *τῶν* *γὰρ* *ΑΥΤΩΝ* *ΑΦΕΙΤΑΙ*, vti Bodl. Quocunque demum modo legas, constat Sensus et Mens Auctoris. TAYLOR.

Ibid. 9. *μήποτε* *τις* *ἀισχύνῃ*] F. ΑΙΣΧΥΝΗ. WOLFIVS. Ita Lambinus etiam. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἀλλ' ὅτι* *κ. τ. λ.*] ἀλλ' ὅτι τῶν, *πολλὰ* *τοῖς* *τὰ* *δικαίως* etc. Ita distinguendum puto, et delendum γὰρ, quod constructioni officit. MARKLAND.

Ibid. Recte sane. Ita excuderunt Parisenses. Et in Harleiano pariter deest particula, vt oportuit. Mox, sc. l. prox. *πρὸ* *πρᾶγματων*, ΑΥΤΟΥΣΙΝ plurimi, sc. MSS. Ald. Felici et Manut. Ven. item, Lind. et Regg. C. i. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἐν*] *ἐν* *ἡμῶν*, vt p. 165. l. 9. *ἐν* *τῆς* *ἰσότητος*, *in pace*. p. 175. l. 15. *ἐν* *τῆς* *ἀπιδόλου*. MARKLAND.

Ibid. Inutile ergo erit corrigere, cum Harl. Aug. et Paris. a. d. i. EN Τῇ ΠΟΛΕΜΩ. TAYLOR.

Ibid. penult. *τηλικαῦτα*] Τηλικαῦτα ΚΑΙ ΤΟΥΤΑ ἰψίστα. Codd. Regg. C. d. z. et Ven. Aug. Harl. Lind. tanta et talia mendacia, vt alicubi obseruauit Wolfius. Malim quidem, si opus sit correctione, *τηλικαῦτα* *ΚΑΙ* *ΤΟΥΤΑ*, quae saepissime

facillime quidem coniunguntur: vti infra, p. 153.

1. 12. ΤΟΣΟΥΤΩΝ ἢ ΤΗΛΙΚΑΥΤΩΝ ἀδικημάτων αἰ-
τιοῦ. Et 156. 13. ἐπὶ ΤΟΣΑΥΤΑ ἢ ΤΗΛΙΚΑΥΤΑ
ἀδικημάτων. Ita infra 233. 5. εὐτεν ὁδὸν ΤΟΣΟΥΤΩΝ
ἢ ΤΗΛΙΚΑΥΤΩΝ ὄντων, et alibi passim. Sed et con-
iunguntur quoque ΤΗΛΙΚΑΥΤΑ ἢ ΤΟΙΑΥΤΑ, v. ex
empli causa, pag. 130. 18. ΤΑΥΤΩΡ.

Ibid. vlt. τὸ μὲν γὰρ κ. τ. α. 1 Pro τὸ, *Parisienses*
melius, KAI. TAYLOR.

Pag. 148. l. 2. τὴ ἀρχὴ] Delendum est, utique
vel τὴ ἀρχὴ, vel τὴ ὁρμή. Altera vox est
enim alteri pro glossiēmate. Priorem inducunt
Reg. d. et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. διὰ μέντοι. Potius ΕΚΔΕΨΑΜΕΝΟΙ,
vbi praeferunt Regg. a. d. j. Aug. et Harl. TAY-
LOR.

Ibid. 5. *ἄν*] Inutile hoc et ociosum. Natum est scilicet ex fine verbi præcedentis. MSS. *Ald. Felic. et Manut.* *ἄν οἶμαι ὁ παρρηγιῶν*, et *ἀς οἶμαι ὁ παρρηγιῶν*. TAYLOR.

Ibid. 10. 5. 1] Qui accuratius scribunt, scriberent EI KAI μηδὲν ἄλλο. Et ita feliciter sane optimus Cod. *Harleyanus*. Cum autem *Lysias* dixit, pag. 479. Edit. nostrae, ὧς ἡ δέξιον ἡμῶν τὰς αὐτὰς ἐκείναις θυσίαις ποιοῦσθαι KAI EI μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τοῦ Χρῆστος ἐν α. τ. λ. ea res est omnino diuersa. TAYLOR.

IBID. 12. λαλῶμεν] Disputatur, utrum ita
distingui oporteret, ἢ [ἐπεὶ ἡν σέλι.] — δίδωκα,
μὴ λαλῶμεν, ὅσπερ οἱ θαναζόμενοι ἐπὶ πολλῶν
ἄνοιαν; an ita, ἢ — δίδωκα, μὴ λαλῶμεν,
ὅσπερ οἱ θαναζόμενοι, ἐπὶ πολλῶν ἄνοιαν. Priorem
distinctionem amplectitur Cl. Marklandus, poste-
riorem, uti ex Versione liquet, Hieron. Wulfius.
Quam pater viri amicissimi doctissimique amplec-
tor quoque. Pro nihilo est, quod habet Cod. Ve-
netus, ἐπὶ πολλῶν ΚΑΚΩΙ, ΤΑΥΤΕΙ, ΧΟΜ. 119

MARKLAND.

Ibid. *ἰσχυροτέρα*.] Alii addunt THN EIPH-
NHN, quod scholion videtur; alii ΕΙΣΗΓΗΘΕΑ-
ΜΕΘΑ [legunt scil.]. WOLFIVS. Ista varietas ex
marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. 15. ἀλλ' ἡ Βενεπατις distinxit hoc pacto:
ἀλλ' ἄποποι μὲν ἴς· — ἀληθὺς δὲ πάντ' περι-
dum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide
annon praestet. TAYLOR.

Ibid. 17. αἰτοῦ]. P. ΑΥΤΗΣ, sc. αἰότητος, Sic
P. 172. μηδὲμίαν τοῦτοῦ φιλέπαιχτον χάριν ἔχει.

Et ita p. 195. l. 14. et in *Midian.* p. 142. lin.
antepen. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte, Et *Wolfus* alibi in ea mente est quoque. Aëre, saltem erat superuacuum post *re* *re* *re* in lin. superiori: et eo credo animo deesse in *Harleyana* nostro. TAYLOR.

Pag. 149. d. 1. [1664?] STMBIBAZETE
MSS. *Kon. et Obsp.* cum marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 3. Η διαβίβληται. Ita *Parisienses*, quod non neglexit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀποφύγει] ΑΔΟΦΟΖ MSS. *Ala. Felician.*
et *Manut.* Quae sequuntur καὶ τοὶ ἄλλοι
ad vocem Φιλονόστου, iuxta monitum Cl. *Mark-*
landi, inter cancellós parentheseos sunt circumscri-
benda. TAYLOR.

Ibid. 11. *εργασίαν*] ΠΡΟΑΓΑΓΕΙΝ Cod. Reg.
Par. 3. TAYLOR.

Ibid. 12. ὑπ' ἀξιοληρίας] Sic per ἡ plerique
scribunt, cum ἀξιοληρία fit analogum. WOLFIVS.

Ibid. 13. *Ἰν*] Immo ΤΟΥΤΩΙ *ἐν* *ἡμετέροις* : vti
optimi *Reg. a.* et *Harl.* Neque damno, quod *Ven.*
Aug. et *ξ.* *Regiorum* habent, sc. ΑΥΤΩΙ. ΤΑΥ-
ΛΟΡ.

Ibid. penult. *τιμωσις*.] Vel TIMHΘΗΣΕΤΑΙ,
quod solennius arbitror, et magis vitatum. Tu-
entur Editt. *Felician. Manut. et Parisiens.* TAY-
LOR.

Pag. 150. l. 2. τοῖς ~~μασχοῖς~~ Codd. Harl. Obop.
 cum marg. Benen. et Ask. τοῖς ~~μασχοῖς~~ ATTON.
 haud ociosa addita dictione, vt quidam adno-
 tavit, TAYLOR.

Ibid. 6. αλλην] δι' αλλην TINA αλλοιαν ητινην
Harl. Regg. α. i. TAYLOR.

Ibid. 9. πολλοί.] ΔΟΤΙΟΙΣ certe praestat : quod in Exemplaribus hñce inveni, sc. *Objap.* *Regg.* quatuor a. c. d. e. in marg. *As.* et Edit. *Felician.* et *Manut.* Tandem est, si legas τοῖς ἈΛΛΟΙΣ παραδόντα ποινὰς. Sed tutius est sequi eodem membrarum. TAYLOR.

Ibid. 10. σκοπεῖτε — μετ' ὑμῶν, Vtrum
σκοπεῖτε μετ' ὑμῶν, ἢ, ὡς ἴσα δὲ καὶ μετ' ὑμῶν,
τῶν ἐργῶν ὑμῶν, vestra opera, vobis adiu-
vantibus. WOLFIUS.

Ibid, σκοπιῖτα δὲ] Nonne σκοπιῖτα ΔΕ? IURIN.

[Ibid. 1.1.3] HMΩN habet Cod. *Harl.* Quam lectionem quoque agnoscit, et interpretatur, Scholiastes. Interpretatur quidem utramque, sed meliorem adhuc desidero interpretem. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 13. τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Ibid. 14. τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
TAYLOR.

Ibid. 14. τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
NOTE. MARKLAND.

Ibid. 15. Ita locum distingui iubet Cl. Mark-
landus, 19. — δὲ τὸν δὲ μὴ ὁλοκλήρον
αὐτὸς αὖτ. α. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 16. Et τὸν αὖτ. α. τ. λ. Adnotator in Ex-
emplari Aldem. non contentus his Negativis in-
geminat talem constructionem, ὡς αὖτ. α. τ. λ. δι-
τά. μὴ δὲ τὸν ὁλοκλήρον ἔχοντα μὴ δὲ. Sed non
est necessarium. TAYLOR.

Ibid. 17. μὴ δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
S. τὸν ὁλοκλήρον. WOLFIVS.

Ibid. 18. μὴ δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Emenda HYPONON-
AON, ut habent omnes praeter Aldem: quia in
Isto haerem Wolfius textum quoque nostrum in-
quinar fecit. Sicut v. Ἀλφειὸν ἔχοντα, descri-
bens hunc locum, habet TYPONONON. Sed hoc
pariter, efficitur τὸν ὁλοκλήρον, si de cassis vendendis res
agatur, quo pacto Suidam isti interpretantur.
TAYLOR.

Ibid. 19. ἔλκεται. Vid. Poll. VII. 29. Con-
iunge nostrum inferius, pag. 163, l. 16. et 208. 2.
TAYLOR.

Pag. 153. l. 1. δὲ τὸν ὁλοκλήρον etc. Ad Philocra-
tem haec pertinent, quem cum cepisse munera
contra Remp. constet, eodem crimine et aequum
eius Aeschinem teneri sit consentaneum. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἔλκεται. δὲ τὸν ὁλοκλήρον. BOTAESEAI
Bodl. et m. Paris. Aliter tamen reficere: ὡς αὖτ.
ἐκ τῆς — κακοδομίας, QETIE, ὡς λαμβάνει
κακοδομίας βέλους: Ita Harl. Obsep. cum MSS.
Ecl. et Man. et marg. Aff. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸν δὲ. Deest inutilis illa Vox in Gode.
Lind. et Regg. a. C. d. v. TAYLOR.

Ibid. 14. αὖτ. α. τ. λ. SYMPEPTEBEON Regg. a.
d. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 15. δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Nullam eius fuisse
auctoritatem: Ita interpretatur Wolfius. Pericliche
non mai. ὡς αὖτ. α. τ. λ. per se solo. si faretur
isoperto, se non hauesse hausti aliquid compari.
Ferrus: Nusquam enim ille per se solo. visus fu-
isset, nisi aliquos ex his adiutores habuisset. Ano-
nymus. Quod pene ridiculum est. Sensus est:
Non ille palam et publice haec agere sustinisset,
nisi aliquid adiumenti fectus eius occulto submini-
strasset. TAYLOR.

Ibid. 15. δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
M. et m. Paris. Aliter tamen reficere: ὡς αὖτ.
ἐκ τῆς — κακοδομίας, QETIE, ὡς λαμβάνει
κακοδομίας βέλους: Ita Harl. Obsep. cum MSS.
Ecl. et Man. et marg. Aff. TAYLOR.

Ibid. 17. τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
TAYLOR.

Ibid. 18. μὴ δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Legit HYPONONON.
TAYLOR.

Ibid. 19. ἔλκεται. Vid. Poll. VII. 29. Con-
iunge nostrum inferius, pag. 163, l. 16. et 208. 2.
TAYLOR.

Ibid. 6. ἔλκεται. δὲ τὸν ὁλοκλήρον. BOTAESEAI
Bodl. et m. Paris. Aliter tamen reficere: ὡς αὖτ.
ἐκ τῆς — κακοδομίας, QETIE, ὡς λαμβάνει
κακοδομίας βέλους: Ita Harl. Obsep. cum MSS.
Ecl. et Man. et marg. Aff. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸν δὲ. Deest inutilis illa Vox in Gode.
Lind. et Regg. a. C. d. v. TAYLOR.

Ibid. 14. αὖτ. α. τ. λ. SYMPEPTEBEON Regg. a.
d. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 15. δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Nullam eius fuisse
auctoritatem: Ita interpretatur Wolfius. Pericliche
non mai. ὡς αὖτ. α. τ. λ. per se solo. si faretur
isoperto, se non hauesse hausti aliquid compari.
Ferrus: Nusquam enim ille per se solo. visus fu-
isset, nisi aliquos ex his adiutores habuisset. Ano-
nymus. Quod pene ridiculum est. Sensus est:
Non ille palam et publice haec agere sustinisset,
nisi aliquid adiumenti fectus eius occulto submini-
strasset. TAYLOR.

Ibid. 17. τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
TAYLOR.

Ibid. 18. μὴ δὲ τὸν ὁλοκλήρον, τὸν οὐκ ὁλοκλήρον
Legit HYPONONON.
TAYLOR.

Ibid. 19. ἔλκεται. Vid. Poll. VII. 29. Con-
iunge nostrum inferius, pag. 163, l. 16. et 208. 2.
TAYLOR.

Her-

Hermogenes verbis disertissimis: *Απόκριται γὰρ δὴ οὐδ' ἀναγὰς μοι· ὃ γὰρ δὴ δὲ ἀποκρίται γὰρ φέρεται ἔχειν ὅ,τι αἰποῖ.* pag. 179. Ed. Fr. Porti. TAYLOR.

Ibid. 5. *ὃς γὰρ ἀγῶνας*] Alludit ad accusationem Timarchi, quae aequae est *ἀμαρτυρία*, atque haec *Demosthenica*. WOLFIVS.

Ibid. Alludit ad multa: ad pristinam artem quaestumque *Aeschinis*: ad novam et insolitam criminationem Timarchi, iam senis, et cui per anteactam vitam inusta non erat ea suspicio: ad rudimenta fortasse et tyrocinium Aeschinis, qui nemini vnquam, ante hunc Timarchum, diem dixerat: ad accusandi denique licentiam, cum non ex testibus, sed vulgi rumoribus, et incerta fama nitebatur. Nonnulla hic Scholiastes, qui est consulendus. Neque tamen vel eo magistro totam fabulam ediscas, aut huius scommatis leporem omnem plene exhauries. Non enim omnia quae ab Antiquis allusorie et vellicatim iaciuntur, Posteritati datum est ut probe intelligerent. Vid. *Aeschin. π. παραπρωστ.* pag. 284. l. 13. *Brodaeum* ad loc. *Harpocrat. v. Διαμισσημένον. Mauffacum, Victor. IX. Var. Lect. 20.* alios. Voces istae, *ἀγῶνας* καὶ *ἀσπιδες* δράματα, lucem fortasse aliquam consequuntur ex iis quae dicturi sumus ad init. *Aeschineae c. Ctesiphontem*. TAYLOR.

Ibid. 7. *πᾶν δὲ αὐτὸν ὁ τῆς*] *** Nonnulla opinor deesse. MARKLAND.

Ibid. 9. *ὡς καὶ ὑμῶν οἶμαι δοκεῖν lege, vel δοκεῖν, ut habet Felician. pro οἶμαι.* WOLFIVS. Nam *Aldus* dedit οἶμαι pro οἶμαι. *Felician.* quidem et *Manut.* ΔΟΚΕΙ, ut *Parisienses* quoque, et *Scholiastes*, qui exponit per φαίνεσθαι. Non male. Et tum obtineret punctuatio Textus nostri. Aliter et ea reformanda fuerit. Marg. *Ask.* cum *Wolfio* consentit. TAYLOR.

Ibid. 10. *ὅ,τι καὶ τ. λ.] ὅ,τι μάλλον ἑαυτοφύρων διδωροδοκῆντα πάντα αὐτὸν ἐξελίγξει.* Ita Cod. *Harl.* TAYLOR.

Ibid. antepen. *τίνα αὐτὸν καταλείψουσιν*] *Quem ibi statum rerum deprehensuri essent.* Tò αὐτὸ, *παρὰ τῇ Μακεδονίᾳ, ἢ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ,* accepi, et pro *καταλείψουσιν* legendum censui ΚΑΤΑΛΗΨΟΝΤΑΙ. Sed agnosco erratum, et emendo, *quemnam hic relicturi essent*, qui sc. Demostheni adversaretur. αὐτὸν, ἀντὶ τῷ, ἰθαῦτε, ἢ ἰταῦθα. WOLFIVS.

Ibid. ult. *ἐγίγνοντο τότε*] Mallem distingui, — *κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγνοντο. τότε ἰφρόντο δὲ* etc. MARKLAND.

Pag. 156. l. 1. *σύνκλητος ἐκκλησία*] Huc spectat *Etym. M.* 753. 15. *Τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἴθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. αἱ δὲ τῇ ἐξαιρέσει κατεπίκειντο ὥστε γινώσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο Σύνκλητος ἐκκλησία.* *Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου.* Huc *Harpocratio* et *Suidas* denique. Erant igitur Σύνκλητοι ἐκκλησίαι. Conciones extra ordinem datae, proclamatae, ut vox sonat, ubi aliquid necopinatum acciderit. Ad statas enim et legitimas, utpote notas, et periodice recurrentes, non opus erat citare aut monere: ut vocabulum hoc rite explicat *Scholiastes* noster, Attici Iuris saepe bene consultus. Πλὴν ἐκκλησίας (inquit *Aeschines π. παραπρωστ.* pag. 264. l. 6.) *ΕΥΓΚΛΗΤΟΤΕ* ἡ ναγκάζεσθαι ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ δόρυ, ἢ τὰς ΤΕΤΑΓΜΕΝΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. Apposite ad eam rem quam velim. Ut sunt etiam verba haec *σχ. Aristoph. Acharn. γ. 19.* Κυρίας ἐκκλησίας] *Εἰ δὲ ἰκέρω τὰ ψηφισμάλα.* *Εἰσὶ δὲ Νόμοι, ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τῷ μηνὶ Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δευτέρα, καὶ ἡ τριτὴ* (Illud fortasse minus accurate) *εἰσὶ δὲ καὶ Πρόσκλητοι, ἐναγόμεναι κατὰ τινὰ ἐπιγνώσιν πράγμαλα. αἱ μὲν δὲ νόμοι καὶ ἀριστὰ ἐκκλησίαι Κυρίαί λεγόνται, ὡς ἴφραμιν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπίγοντα συναγόμεναι, ΕΥΓΚΛΗΤΟΙ.* Adde *Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Vlpian.* hic, et ad *N. De Coron.* 495. 8. et eruditissimum longe virum, *Valckenarium Animadu. ad Ammon. I. 16.* TAYLOR.

Ibid. 4. *καὶ μικρὰν ὑπερίνατι ἰλπίδα ἡντιῶν αὐτοῖς*] Omisit *Wolfius* in vertendo. Refarcias ex Anonymo: et aliquam mediocrem spem eis praetulisset. TAYLOR.

Ibid. 5. *μῖται τῇ*] Scribendum forte ETI pro TI. MARKLAND.

Ibid. Ita *Lindenb.* expresse: neque multum abluunt Editt. *Felic.* et *Manut.* ETI μῖται. TAYLOR.

Ibid. 9. *μὴ καὶ χρόνῳ*] ἀντὶ τῷ, εἰ μὴ χρόνῳ. WOLFIVS. Idem fere adnotatur in marg. *Altemp.* TAYLOR.

Ibid. 12. *ἐξομολογήσασθαι*] [Ita *Ald.*] Legendum ΕΞΟΜΟΣΑΣΘΑΙ, ut est adnotatum [in MSS. *Ald.*] WOLFIVS.

Ibid. 15. *Εξήκιστον*] Mirum ni servilem et peregrinam condicionem denotet, quod nomen ab Arte sumpserit. Commune hoc et solenne apud Antiquos: Vbi PAVSILYPVS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONVS etc. convenientissima Medico nomenclatura, ut *Reinesius* scribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR. M.
SOSTHE
MEDIC.
IITII VIR. AVG.
SIBI
ANCHAR.

Ex eadem nomenclatura est Medicus ille ex sepulchreto Domus Augustae, Bianchin. pag. 57.

M. LIVIVS
BOETHVS
MEDICVS DAT
M. LIVIO SPERATO ET
IOLE L.
SVAE.

Potuissem adiungere, Excecidem quendam nunquam ab Aristophane adduci, nisi ut dilaceraretur ob peregrinitatem.

Εἰ δὲ δῶλος ἐστὶ, καὶ Κᾶρ, ὅστις Εξηκισίδης, Φούστω πάππῳ παρ' ἡμῶν, καὶ Φανόστῳ φράτορις. Ex Anibus 7. 765. TAYLOR.

Pag. 157. l. 4. τυχίζω] Potius credo EPI-TRIXIZEIN, cum Editt. Felic. et Manut. ut sit Resicere, non, de de nouo Aedificare. TAYLOR.

Ibid. 301.] Tollenda est Distinctio plena post 301, et ponenda ὑποσημα. Adhuc enim pendet sententia, quae inceptit pagina superiori, l. 17. Επειδὴ δὲ ἀπολύσαι οἱ Φωκῆς — καὶ ὁ Διέφυλλος ἦεν — καὶ ὑμεῖς ἐψηφίζεσθε τὰ Ηράκλεια ἐν ᾧ δύνει ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν etc. MARKLAND.

Ibid. 301.] A Benenato editur, ἐπειδὴ ΤΟΙ-ΑΥΤΗ καὶ τοσαύτη ταραχὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 15. 7.] Vlpianus in 2^a persona: ἔως ἐκ-φρων Εἰ — ὅτι — ΩΙΧΟΥ. Idem etiam pro πάντα τὰ ἄλλα habet ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ. Quo fere modo legendum esse arbitror, nimirum iuxta membranas plurimas, ὅτι ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ἀν-λάν — ut MSS. Felic. et Manut. Ven. Lind. Ital. Obsop. Harl. Reg. 2. et marg. Ask. TAYLOR.

Ibid. 301.] πρὸς τῷ λήματι lege, nominandi casu. Et si et ὅλως Aduerbum ferri potest. WOLFIVS.

Ibid. 301.] F. ΟΛΟΣ — TOTVS in illis Horat. MARKLAND.

Ibid. Wolfii et Marklandi coniecturam tuetur Cod. Aug. ΟΛΟΣ. TAYLOR.

Pag. 158. l. 2. ὅτι εἰς τὰ ἐπινίκια] Lege, ὅτι Εἰς τὰ ἐπινίκια etc. Id est, hic solus epulatus est, sensu plano. Nam, ut scriptum est, nec bene hellenizat Oratio, nec bene procedit Sententia. PALMER.

VOL. II.

Ibid. 5. συνεπαινεῖ] Si παρὰ τοῦ παλαιῶν fait, malim SYNEPAIANIZE, per α. Et si passim per α scribi video. WOLFIVS.

Ibid. 6. φιλοσησίας προπίνω] Familiariter propinavit, Wolfius: benevolentias poculo propinabat, Alius: Inuitauit a bere, Etruscus. Expectassem quidem propinasse Philippum, non Aeschinem. Sed nihil hic omnino de propinando aut praebiendo. Negligere enim nos iubent praepositionem in ista compositione omnes qui accuratius hanc rem tractant. Postulabit igitur a me Lector meus beneuolus informari, quid ea locutione contineatur; postulabit quoque ut mentem meam etiam exponam de lectione MStorum in hac re, quorum nonnulli, neque infimae auctoritatis, exhibent φιλοσησίας ΠΡΟΠΤΕΙΝΕ, ut MSS. Ald. Felic. Manut. Lind. et Regg. α. ε. δ. ζ. Et, quoniam eo proceditur, rogabit quid statuam, de illa etiam locutione: Occurrit autem p. 161. l. vlt. ἐκπώματα ἀρσενῶ καὶ χερσῶ ΠΡΟΠΤΕΙΝΕΝ ἀνδρῶν [Philippus] cum MSti, quasi vicem rependere vellent, ibi rursus ἐκπώματα — ΠΡΟΠΤΕΙΝΕΝ. Est quaedam, inquam, inter haec duo loca quasi necessitudo: Ita ut mihi erit expeditius, et lectori fortasse neque ingratus neque incommodius, si utrumque parietem eadem fidelia dealbarem. Neutro igitur in loco stare posse προπίνω contendo, verum recte dici in altero φιλοσησίας προπίνω, in altero, ἐκπώματα, licet diuerso sensu et proprietate, ut iam sum dicturus. Προπίνω φιλοσησίας est simpliciter compotare, vel, ut verbis utar Plautinis, Pseud. V. 1. 18. Propinare amicissimam amicitiam. Quod quoniam tractim fiebat, et per modum successionis, ubi alter poculis praeiret et quasi prouocaret, alter deinde exciperet, et per vices traderet, usurpabant vocem compositam ΠΡΟΠΤΕΙΝΕΝ, et, quoniam Genio litabant, et Amicitiae, προπίνω ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ. Ita Lucianus: Οὐ γὰρ ὅσοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἰστίαν τὰς ταῦτα διακρίσεις καλεῖν, καὶ ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ ΠΡΟΠΤΕΙΝΕΝ, καὶ ὅσον τῶν αὐτῶν ἀπίσθαι, Pseudolog. 5. 31. Et in Somnio rursus 5. 12. Καὶ τὸ δεῖπνον ἀρτι συνεκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο ἐν τούτῳ ὅλα μὲν, καὶ ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ ΠΡΟΠΤΕΙΝΟΝΤΑ ἐν χερσὶ καὶ φιάλαις ἐκάγω τῶν παρόντων κ. τ. λ. Vtile erit adhibere verba Biseti ad Aristoph. Lyfistr. 203. Κύλιξ φιλοσησίας] Οὕτω καλεῖται ἡ φιάλη ἡ δεδομένη ἐν τοῖς πότοις. Εἰ γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονέμενοι ἀλλήλους ἐπαίδουσαν οἶνον κύλικα, ἢ φιλοσησίαν ἐκάλεον, ὡς Υπερίδης φησὶ, καὶ Ἀλεξίς, καὶ Ὀμηροῦ ἐν τῷ Δ. τῆς ΙΔ.

[Vv]

Néklaz

Νέσας ἰσχυροῦ· τὰ δὲ χρυσίου δηνάρια
Διδοῖχα' ἀλλήλους.

Καὶ αὖτις· Εἰς αὐτὴν τὴν τὴν φιλοφροσύνην. Καὶ
φιλοφροσύνη, τὰς διδόνους διὰ τῆς φιλίας. Καὶ
ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ἴσιν, ἥτις τις ἐν
αἰσῶν ἀπὸ τῆς δωδεκάτης αὐτῶν φιλίας πρὸς μέγας,
τὸ λοιπὸν παρασχεῖ τῷ φίλῳ, καὶ τὴν φιλίαν χαρι-
σάμενος. Horum magnam partem, et praecipue
extremam, Suidae et Etymol. M. debet Bisetis.
Quid ergo? An Poculam Auream Argenteamque, quo-
ties se plussculum inuicem, pro munere offerebatur?
Nam huiusmodi liberalitas hic praedicatur in Ae-
schino? Ita quidem interpretantur haec verba,
καὶ τὴν φιλίαν χαρισάμενος. Credo hanc olim
fuisse Regum, Magnatumque munificentiam: ut
Suidas testatur in v. Προπίνην. Immo clarissimum
Exemplum mox subiicitur in hac ipsissima Ora-
tione, pag. 161. Vbi Rex Philippus comiter et
laute excipiens Thebanorum legatos, ἐν θυρίδι τῇ
καὶ δειπνῶν σίτον, καὶ φιλοφροσυνόμενος· πρὸς αὐτοὺς
ἔλλα τὰ δὲ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα,
καὶ τιλιόων, ΕΚΠΩΜΑΤΑ ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ
ΠΡΟΠΤΕΙΝΕΝ ΑΥΤΟΙΣ. Ταῦτα πάντα ἐκείνοι
διωθόμενοι — αὐτοὶ μὲν δὲ ὑπάρχοντες αὐτῶν φίλοι
— καὶ αὖτις τὰς ΔΩΡΩΝ τέτων. Atque ita Vl-
riani ad textum in quo versamur: πολλὰ καὶ
ταῦτα τὰ ποτήρια ΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙ τὸν βασιλέα,
οἷς προπίνην, χρυσὰ ἔντα. Τὸτο γὰρ ἐν τῷ ΠΡΟ-
ΠΙΝΕΙΝ. Ita quidem, sed ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ΠΟΤΗ-
ΡΙΑ, quod iam est illud diuersum, atque aliud
quam ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ. Corrige ergo
fidenter ex auctoritate MStorum optimorum (sunt
autem, praeter Editiones Felicianae et Manut. Codd.
praestantes, Regg. a. G. d. e. η. Obs. Harl. Lind. Ital.
Aug. Ask.) verba illa Demosthenis 161. vlt. ἐκπέ-
ματα ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ ΠΡΟΠΙΝΕΝ αὐτοῖς. Num
haesitas? num dubitas neutiquam dici posse ΠΡΟ-
ΠΤΕΙΝΕΝ, sed utrobique ΠΡΟΠΙΝΕΝ? Annon
demum censeres recte a me distingui προπίνην φιλο-
φροσύνην, amice et familiariter compotare, et προ-
πίνην ἐκπέματα, regio more, pocula aurea preciosaque
dono donare? Inerat Alexandro M. ut refert Plu-
tarchus in eius vita, munificentia plane singularis,
cum summa comitate coniuncta: cuius rei exem-
plum subiicit. Ο τῶν Παιόνων ἡγεμὸν, ἀποκρίνας
πολλοὺς ἀνδρά, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενος αὐτῷ,
τῷτο, ἔπειν, δ βασιλεῦ, παρ' ἡμῶν ΕΚΠΩΜΑΤΟΣ
χρυσὸν τιμᾶται τὸ δῶρον· ὃ δὲ Αλέξανδρος γιλάσας,
καὶ γὰρ, ἔπειν· ἔγω δέ σοι μετὸν ἀκράτη ΠΡΟΠΙΟ-

MAI. Similis error, προπίνην, sc. loco τῷ, προ-
πίνην occupauit Libanius Declam. II. quem ema-
culauit doctissimus Gatakerus ad M. Antonin. XI.
13. dignus omnino, qui de hoc ritu propinandi
consultatur: praecipue autem de hac largitione po-
culorum, in Aduersar. Miscell. Posthum. V. 5. Adde
Cl. Valesium ad Harpocr. v. Προπινόμεναι. Scio
esse apud Veteres nonnulla quae militare videntur
contra meam sententiam, veluti illud Aristophanis,
Acharn. γ. 981.

Καμάχιον, καὶ περιστῆσι πολλὰ προκαλημίν,
Πίνι, κατάκτισσο, λαβὲ τῷδε φιλοφροσύνην.

Cui subnectitur scholion: Φιλοφροσύνην ἔλγειν τὴν
φιλήν τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. TAYLOR.

Ibid. 9. ἰφ' οἷς ὁ δημόσιος τίταται] S. οἰκίτης,
ἢ δῶλο. WOLFIVS.

Ibid. Recte sane Wolfius. Οἰκίτης subintelligitur,
pro quo Scholiolum Vlpiani perperam habet Οἰ-
κος. Vid. Cl. D'Oruillium ad Chariton. Aphrodis.
pag. 292. TAYLOR.

Ibid. 10. περὶ τῷ τῷ ἐνόμενῳ] S. τῷ Αἰσχίνῳ
ἐξομολογῶ τὴν προφροσύνην. WOLFIVS.

Ibid. ἐκεί] ΕΚΕΙΣ ΕΛΘΩΝ MSS. Regii a. d.
Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτοῖς] Rescribi iubet Cl. Marklan-
dus ΑΥΤΟΙΣ, uti habet Benenatus. Mox cum eod.
Editore, Feliciano pariter et Manutio, et Cod. Har-
leyano, καὶ τὰν τῶν ΤΟΥΤΩΝ τοῖς τῶν Φ. TAYLOR.

Ibid. penult. τέτων] Sc. τῶν ἔργων. Forte ΤΟΥ-
ΤΩ, sc. τῷ Αἰσχίνῳ. Sic enim solet leges ad reos
accommodare. WOLFIVS.

Ibid. τέτων.] scil. τῶν οἰχομένων παρὰ τὸν νόμον,
vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox haec in Har-
leyano nostro desideratur. TAYLOR.

Pag. 159. l. 1. περιεσβεμένα ὑπὲρ τέτων] τῶν
νῦν γιγνημένων ἐν Φακίῳ, ἢ Φιλίππῳ καὶ Θεσσαλίῳ.
WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀδικημάτων] ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ plurimi.
MSS. Ital. Regg. G. ζ. Lindenb. Obsop. et marg.
Ask. TAYLOR.

Ibid. 6. δυσκόλως κ. τ. λ.] ἐργάζεσθαι τῷ Φι-
λίππῳ, καὶ ὑποφασθαι αὐτόν. Mox [l. 10.] ΤΟΝ
ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιον lege, non τῶν ἀπάντων.
WOLFIVS.

Ibid. 11. τοιαῦτα] F. TATTA sc. τὰ κακά.
MARKLAND.

Ibid. 12. ἐγκαλίσαι] ὑμῖν ΑΝ ΕΓΚΑΛΕΣΕΙΕ.
Ita Benenatus. Quod confirmant Aug. et Harl.
Mox iidem fere τῶν ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 18. Τάχα τοῖνυν ἰσχύει;] οὐχ. non habet ἰσχύος. Sed vide Cl. Marklandum ad *Leptineam* pag. 12. l. penult. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῶν ἀριστοκρατῶν τῶν εἰρημίων] Vertit Wolfius, *pacis interpretes*. Potius, *pacis auctores*, vel, *legatos ad pacem conficiendam missos*. IVRIN. *Questi, che hanno fatto la pace*. Ferris. Ad hunc locum adducit verbis aliquantulum consentientibus *Hermogenes de Inuent.* pag. 151. ΑΛΛ' ἀγαπᾶσθαι φίλους, ἰὰ τῶν ἀριστοκρατῶν τῶν εἰρημίων καὶ ἀφ' ἑαυτῶν. Aut alios repperit Codices Rhetor ille, aut, quod nonnunquam fit, memoriter laudavit. de Figura et Sententia, quam de Verbis sollicitior. TAYLOR.

Pag. 160. l. 1. τυχῶν] Plenius aliquando et expressius *Regii* MSS. α. et β. εἰς τυχῶν ΑΥΤΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 5. μάλλον] ΟΥΤΩ μάλλον, MSS. *Ven. Obsop. Aug. et Harl. et marg. Ask.* TAYLOR.

Ibid. 11. ἀραμνητότατον] Explicant *Harpocratio* et *Suidas*, ad hunc locum respicientes. Eos etiam vide in v. *ἀσυντάτατον*. Nam ita scribendum arbitror in linea sequenti, cum *Lambino*, cum MSS. *Ald. Felic. et Manut.* et optimo nostro *Harleyano*, non *ἀσυντάτατον*, uti dedit *Wolfius*, neque *ἀσύντατον*, ut *Regii* Codd. α. β. Verum autem, rem omnium inconstantissimam et maxime infidam. Sic *Horatius* habet *Valgus infidam*. Oritur menda in libris *Demosthenis*, solito more. Cum enim antiquiores Glossographi *ἀσυντάτατον* quandoque per *ἀσυντάτατον* exponerent, id quod fecit *Harpocratio*, adripuit scriba interpretamentum. Vel potuit similitudine vocabulorum esse deceptus. Sunt autem simillima. Interpretes interea securi, hic, *res imprudentissima*, ille, *cosa pazzissima*. Vterque praeter rem et veritatem. Nam mea lectio est vnice approbanda. Et confirmat Cl. *Valsius* ad *Harpocrat.* TAYLOR.

Ibid. 12. πνεῦμα] F. ΚΥΜΑ, vel ΠΕΥΜΑ. Nam *Ventus* non magis inconstans est in mari quam terra. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte. πῦμα margo *Benenati*: atque insuper Editiones apprime bonae *Feliciani* et *Manutii*. Simile est illud *D. Iacobi* l. 6. Ο γὰρ διακρινόμενος τοῖς κλύδωνι θαλάσσης, ἀντιζομένην καὶ ἐπιζομένην. Vide Cl. *Wolfium* *Cur. Philolog.* ad *Act.* XVII. 13. Anne hunc locum *Demosthenis* respexit *M. Antonius*, cum *Octavio iuvene* sermoninans, apud *Appian.* II. B. Ciu. p. m. 271. Ο δὲ ΔΗΜΟΣ ἴσιν, ὅσπερ καὶ οὐ τῶν Ἑλλήνων ἀρετῶν

δαδὲν αἰ ἱκανοί, ἀγαθμοί, ΣΕΠΕΡ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗ ΚΥΜΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, Ο' ΜΕΝ ΗΑΘΕΝ, Ο' Δ' ΑΗΗΑΘΕΝ? Verum utrum respexerit, necne, correctio nostra est necessaria. Et retinerem sane articulum δ: neque genus mutassem cum *Appiano* δ μὲν ἴλθην — Ad ciuem enim refertur, τὸν δὲ αἰετὶν ἐν τῷ δέμα, non ad fluctum marinum. Sc. *Alius accedit, alius abit: Nemini autem Remi carae esse video*, ut recte *Interpres*. Vide *Lipsium* l. *Var. Lect.* 3. conferentem hunc locum *Demosthenis* cum alio *Ciceronis*. TAYLOR.

Ibid. 15. αὐτῶ] Non est pro nihilo, quod plurimi Codd. ut MSS. *Ald. Felician. et Manut. Aug. Harl.* habeant ΟΥΤΩ. ἀγαθμοί — ΟΥΤΩ, καὶ διοικητοί, αἱ δὲ αὐτῶ δόξα. Et pene habeo necessarium. Quenam enim est illa, *Dii boni*, scribendi negligentia, ἀγαθμοί ἐν ὑμῶν ΑΥΤΩΙ — αἱ δὲ ΑΥΤΩΙ δόξα. καὶ αὐτῶ ΑΥΤΩΙ τῷτε καλασκασθῶ —! Mox l. 17. melius fortasse ΔΙΑΠΡΑΞΕΘΑΙ. TAYLOR.

Pag. 161. l. 2. ὑμῶ] ΥΜΩΝ est *Hariolatio Lambini*, sed infictior. TAYLOR.

Ibid. εἰ δὲ τῷ ζῆν ὅσα κύριον αὐτῶ βεβαιῶσαι] S. αὐτό. Sed quid si εἰ δὲ τῷ ζῆν, ut referatur ad βεβαιῶσαι? WOLFIVS.

Ibid. An τῷ ζῆν, vitam? Κύριον βεβαιῶσαι, ut κύριον ζυμῶσαι contr. *Aristocratem*, pag. 267. Vide tamen pag. 281. l. 4, 5. eiusd. Orat. MARKLAND.

Ibid. Legendum opinor τῷ τῷ ζῆν, ut sit sensus, κύριον ὅσα τῷ βεβαιῶσαι τῷ ζῆν (vitam) αὐτῶ. IVRIN.

Ib. τῷ ζῆν MSS. *Ital. Ven. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. καὶ γὰρ τοι — φίλην ἔγχεψαι] Male, opinor, haec vertit *Wolfius*. Vertendum, itaque primum quidem *Amphipolim*, vestram urbem, imperio suo subiecerat, quam tunc (*Timagora* nempe damnato) in sociarum et amicarum urbium catalogum retulit. Legendum vero ΥΜΕΤΕΡΑΝ pro ΗΜΕΤΕΡΑΝ. IVRIN.

Ibid. 5. πόλιν] F. ΠΑΛΙΝ ἡμετέραν δόλιν καὶ ἱερόν. WOLFIVS.

Ibid. F. HN, πόλιν ἡμετέραν, δόλιν κατέγει, τότῃ etc. Male *Wolfius* coniungit *Amphipolim* πόλιν, et peius vertit, ἡμετέραν δόλιν κατέγειν vestro imperio denuo subiecit: et quae sequuntur, quam hactenus sociam suam etc. MARKLAND.

Ib. Quicquid sit in ista coniectura *Wolfii*, auctoritatem aliquam nacta est ex scriptis Codd. *Ven. Ital. Lind. et Regg.* α. β. qui omnes praefereunt ΠΑΛΙΝ.

AIN. Sed Viri doctissimi amicissimiue Correctio est vniuersa vera. TAYLOR.

Ibid. 7. 7. P. TOT. etc. cui mox oppo-
nitur. MARKLAND.

Ibid. 16. 16. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. vlt. 16. 16. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. vlt. 16. 16. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. vlt. 16. 16. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 3. 3. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 8. 8. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 10. 10. P. A. ex idē. MARK-
LAND.

Ibid. 3. τὰς Ὀλυνθίας μάχας.] Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum **ΦΩΚΕΑΕ**. Etsi *Aschinas* meminit Olynthii cuiusdam, quem *Demosthenes* corrumpere non poterit, ut pro testimonio mentiretur. **WOLFIVS**.

Ibid. Delendum opinor Ὀλυνθίας. **MARKLAND**.

Ibid. ὈΛΥΝΘΙΩΝ Cod. Aug. cum marg. *Benati*. **TAYLOR**.

Ibid. 7. ὡς δὲ καὶ ἡ λέξις lege. **WOLFIVS**. Nam Editio *Parisiensis* una cum *Vlpiano* habet **ΚΑΑΗ**. Minime recte. **TAYLOR**.

Ibid. 10. τῆς αὐτῆς.] F. del. **THE**, ut paulo post. **MARKLAND**.

Ibid. Ita Cod. noster *Harleyanus*. Atque ita *Maximus Sophista* (Vid. *Fabric. Bibliothec. Gr. Tom. IX.*) qui totum h. locum laudat, tali varietate: scil. ἀλλήλων αὐτῶν — ἀλλήλων ἑαυτοῦ αὐτῶν — ταύτης αὐτῆς — τὴν πόλιν αὐτῆς (ut *Regg. a. d. v. Ital. et Harl.*) — ἑαυτῶν αὐτῆς (ut *Lind. et Harl.*) — ἀλλήλων αὐτῆς αὐτῶν. **TAYLOR**.

Ibid. 12. χερμάδα.] F. **XPHMAT' AN. MARKLAND**.

Ibid. εἰς τὰς αὐτῆς αὐτῆς.] εἰς τὴν αὐτῆς **MS. Obfop. et marg. Ask. TAYLOR**.

Ibid. 16. ἐγὼ γὰρ.] Post hanc vocem, in quodam vetusto exemplari, quod *Vlpianus* adhibuit, ut et in *Harleyano* nostro, ita scribebatur. Νῦν δὲ ἡ πόλις τῶν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὴν χερμάδα εἰσέφει. Addit deinde homo satis sagax, non videri hoc comma profectum esse a *Demosthenes*. Cui lubens assentior. Eadem porro vocabula retinet Cod. Aug. ex ceteris solus. In eo tamen apponuntur ex adversum l. 13. ad haec verba, ἐγὼ γὰρ ἡ πόλις αὐτῶν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν, ἐπὶ τῷ αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. Cuius nimirum textus sunt vel Glossa, vel quaedam *Chrestomathia*. **TAYLOR**.

Ibid. ult. in Νέων.] *Néōna*, *Stephanus* urbem Phocidis esse scribit, unde fiat patrium nomen, Νέων. Sed hoc plurale est, siue οἱ Νέωνες, siue τὰ Νέωνα, fortassis a noua emptione. Εἰς Νέωνα ποιοῦ, aut altero anno. Vnde *Versus*,

Αὐτὸ γινώσκεις εἰς Νέωνα πόλιν. **WOLFIVS**.

Ibid. *Harpocr.* v. Νέων. hunc locum citat: apud quem *Androtio* in plurali habet Νέωνες: licet *Herodotus*, ut discimus ex eod. *Harpocr.* et *Stephano Byzantino*, in singulari, Νέωνα. *MSti.* nostri Νέωνίνας, Επινωσίνας, etc. non quod librarii du-

plicem scripturam Cinitatis iauerant, ut male auguratur *Valefius* in *Notis ad Harpocr.* sed quod proclive fuerit, ex his vocibus εἰς τὴν ΕΝ ΝΕΩΝΙΝ πόλιν εἰσελθεῖν, oscitanti Scribae tale monstrum procudere. Sed *Kalpsi* existimationi melius esset

consultum, si tota illa Adnotatio deleteretur. Pessime enim cepit Auctoris nostri mentem in hac periodo, atque hic extra limites negotii sui digratur, ut id palam omnibus faceret. Eius tamen meritis hoc lubenter sum condonaturus. Locus *Herodoti* est VIII. 32. **TAYLOR**.

Pag. 165. l. 1. ἡ πόλις.] In Cod. *Augustano* εἰς τὴν πόλιν. Plura de eo consignatur ab *Vlpiano* et *Harpocrations*. **TAYLOR**.

Ibid. εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν.] Malim ΕΙΣΤΗΚΕΙΝ. **IVRIN**.

Ibid. Dubito vehementer, Scriptum est Graecanico more. Infra, pag. 228. l. 4. ἐκ τῆς πόλεως εἰσελθεῖν, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. **TAYLOR**.

Ibid. 2. ἀπὸ τῆς πόλεως.] Miror cur *Genethlio*, antiquo scriptori in *Demosthenem*, displicuerit hoc Proverbiū: Φησὶ δὲ Γενήλιος, ὅτι ἐν ἡλλάδα καὶ (ita lege) ἡ πόλις εἰς τὴν πόλιν ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΚΑΙ. *Vlpianus*. **TAYLOR**.

Ibid. εἰς τὴν πόλιν.] Codd. alii, εἰς τὴν πόλιν ΟΥΔΕΝ ἔτ' ἢ, εἰς τὴν πόλιν. Alii εἰς τὴν πόλιν ΜΗΔΕΝ ἔτ' ἢ, ΜΗΤΕ γινώσκω. **TAYLOR**.

Ibid. 5. εἰς.] Malim ΤΙ. **WOLFIVS**. Deest *Harl.* **TAYLOR**.

Ibid. 6. τοσούτων.] L. ΤΟΣΟΥΤΩΝ: ut vidi in quodam Exemplari olim correctum. Atque ita *MSS.* optimi, *Aug.* et *Harl.* **TAYLOR**.

Ibid. 8. ἐγγύς.] Non est ut muniretur Vox ea tali Praeposito. Simplicius multo et melius *MSS.* Ven. *Lind.* *Aug.* *Harl.* cum duobus *Parisi.* a. et ζ. ΓΕΡΩΝΕ. **TAYLOR**.

Ibid. εἰς τὴν πόλιν.] F. εἰς τὴν πόλιν. Pag. 147. ἐπὶ τῇ πόλιν διασυνθίστας. **MARKLAND**.

Ibid. 11. Ἀλλὰ, καὶ Δία κ. τ. λ.] Aut haec Obiectio abundare, aut Refutatio eius abesse videtur. Praestiterit enim positam non fuisse, quam non euerfam. Neque enim facile bellum est sine sociorum auxiliis. *Vlpianus* εἰρήνην esse putat, quae κατ' ἀποδίωξιν refutatione indigna esse putetur. **WOLFIVS**.

Ibid. Ἀλλὰ, καὶ Δία — τῇ πόλιν.] Haec aliena esse arbitror, neque huius loci. Ita connectendum et legendum existimo: ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν δὲ ἀπὸ τοῦ οἱ πόλιν, τὰ δὲ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν.

σπεράσων. ὅτι γὰρ ταῦτα δὴ ΠΕΙΝΠΑΤΑΙ, καὶ ἐκ τῶν etc. Πείνειν, inquam, non σπεράσων. Nam causale γὰρ, et narratio, quae sequitur, clare euincunt *Demosthenem* iam in eo esse, ut probet *venditam* fuisse rempublicam. MARKLAND.

Ibid. Mire aestuat *Vlpianus* in sordibus huius κακῆ πόλεως expurgandis. Et simile aliquid ei contigisse video ad eam quae est *De Corona*. Adnotarunt hic Librarii in suis Exemplaribus, δόκιμ' αὖτις ἐν ταῦθα πολλὰ. Nemo autem ante praestantissimum *Marklandum* vidit infaustissimum id Incisum [Ἀλλὰ, καὶ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius esse eliminandum. Veruntamen, ut meam exponam de ea re sententiam, vero est omnino simillimum et talem obiectionem (vel potius, talem defensionem Pacis male conciliatae) sc. *Socios belli diuturnitate fractos esse et defessos*, factam fuisse ab *Aeschine*, et a *Demosthene* alicubi animaduersam: Qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortasse vnquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia sunt conturbata, ut in aditu Orationis admonui, et ut, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR.

Ibid. 13. αὐτῇ] F. ΑΥΤΗ, haec. WOLFIVS. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀπὸ κίσεως] ἀπὸ κίσεως habet MS. Aug. loco scholii aut glossae. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰσθῆσαι] F. ΕΑΣΑΙ. MARKLAND.

Ibid. Ita Editi a *Benenato* et *Feliciano*. Et ita, fine litura, *Obsop. Cant. Harl. et marg. Exempl. Ask.* TAYLOR.

Ibid. ult. τῇ] Τὸ τὴν videtur παραλείπειν, cum μηδὲν antecedit. WOLFIVS.

Pag. 166. l. 2. ἀμείψασιν] ΜΕΛΛΗΕΑΣΙ Aug. et *Harl.* TAYLOR.

Ib. 3. ἐγκαταλειφθήσιν] τῶν προοιμίων, καὶ ἡμελημένων. Postea coniungo ἡθίλησι πολέμῳ ἰσχυρῶς. WOLFIVS.

Ibid. ΕΓΚΑΤΑΛΗΘΕΝΤΩΝ maluit *Lambinus*. Nae ille aliquoties truculentus est Criticus, praeter aequum modumque. TAYLOR.

Ibid. ἰσχυρῶς] Quaero, an significet *denuo*, et coniungendum sit cum ἡθίλησι πολέμῳ, *denuo bellum gerere voluit*. Ita sumendum videtur apud *Aesch.* σ. Παραπερ. pag. 303. καὶ πάλιν ἰσχυρῶς — atque iterum, *denuo*, viribus aucto, sc. populo, vel, statu populari. MARKLAND.

Ibid. Recte: et corrige *Wolfii* versionem ad normam *Etruscae*, *vorra per qualche rimanente di nuouo guerreggiare*. TAYLOR.

Ibid. 4. ἰχθυοῖ] Hinc illud in foederibus, ΘΕΩΝ ΕΧΕΤΩ. WOLFIVS.

Ibid. 8. τέτα] Satagunt MSti. in substituendo ΕΚΕΙΝΟΥ. Aug. nempe, *Harl. et ex Regiis*, α. δ. 1. n. Deest in *Lindensb.* TAYLOR.

Ibid. ἀπαγγέλλει] F. ΑΠΑΓΓΕΛΕΙΝ, ut ἀπαγγέλλειν, ἀφίξεισθαι, προήσυχθαι, etc. MARKLAND.

Ibid. Recte. Ita quoque MSS. et marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰδόντας] ΙΔΟΝΤΑΣ MSS. *Obsop. Harl. Aug. Harl. et Reg.* 7. Accedit *Ask.* ubi scribitur ἰδόντας. TAYLOR.

Ibid. 17. δικαίων] Non *Ius*, ut reddit *Wolfius*, aut *Iura*. Τὰ Δίκαια sumuntur ut τὰ δικαιώματα, nimirum *Postulationes. Claims or Pretences. Ea quae iuste vobis concedi oportere existimatis*. Vide *De Coron.* 472. 6. et 474. 11. Mox melius fortasse cum *Reg.* α. ΠΑΡΙΔΕΤΕ, et, l. antepen. cum *Ven. et Harl.* ΕΚΕΙΝΟΥ — τὰ ἱμῶν. TAYLOR.

Ibid. penult. κλίσσων] Sc. ἱμῶν, repetendum ex praecedenti ἱμῶν. MARKLAND.

Pag. 167. l. 1. ἀλίσσων] ΔΟΥΛΕΥΩΝ *Ital. Harl. et Reg.* 7. TAYLOR.

Ibid. 7. τῇ βουλῇ ποιήσασθαι τὸ δῆμον κυρίαν] Alioqui Προβούλευμα τῆς Βουλῆς ad Concionem fuisset referendum. Sic enim scribit *Aphthonii* Interpres: Οσα ἐν τῇ Βουλῇ ἰδοῦντα ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται καὶ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, τὰ ὑπὸ τῷ δῆμῳ ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκτελεῖται. WOLFIVS.

Ibid. habendo dato il popolo la potestà al Senato, Italus Interpres, paulo pressius, quam sunt Latina *Wolfii*. TAYLOR.

Ibid. 10. ὁσπερ] *Lambinus* ita corrigit: γράφας, ΟΙΣΤΕΡ οὐ λόγῳ, τοῖς ῥήμασι ΑΥΤΟΙΣ. Illud probat: hoc certe est minus necessarium. Οὕτως enim non semper ad comparisonem adhibetur: sed est quoddam quasi intensivum. Et ecce, ne nimis diuagari videar, linea, si adnumerabis, secunda, αὐτὰ ἐξήλας ΟΥΤΩΣ ἀποδίδας, *full force against their Will*: ut dicerent nostrates. Vbi Versionem *Wolfii* reformabis. TAYLOR.

Ibid. 12. ὅπως ἀποδίδας] Ἀπὸ τῶ, πάλιν. Nisi forte ΟΥΤΩΣ legendum sit, *reuera inuitos*. Quod adnotatum est, ἀποδίδας etiam legi, nullum habet sensum. WOLFIVS. ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ erat in MSS. *Ald. et Reg.* δ. ΑΔΟΝΤΑΣ in 7. TAYLOR.

Ibid. 13. συνμίξαμεν] ΣΥΝΕΣΜΕΝ habet *Vlpianus*; et συνμίξαμεν pro varia lectione. γρ. σύνισμι et συντάξαμεν (sic) marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepen. Σαν;] F. OAAE, MARKLAND.
Ita etiam *Lambinus* auguratus est, et vertit *Wol-*
fius. Sine litura demique OAAE in *Harbyano* no-
stro, et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. Δορίσκον, Σεφάκον, ἐν ἡν τυχῶν] ΘΠΑΙ-
KHE TA ἡν τυχῶν. Ita legendum arbitratur
Palmerius ad Scylacem, pag. 280. Exercipat.
TAYLOR.

Ibid. penult. τὰ ἐν ταῖς] Alias τὴ Ἡμεῖς
ταῖς; meminit, de quo et Stephanus in Ἡμεῖς.
WOLFIVS.

Ibid. isop. 190.] Vid. *Strabon. Vales.* ad Har-
pocrat. v. *Egyptum*, Not. ad *Aeschin.* infra, pag.
271. TAYLOR.

Pag. 168. l. 2. αἱ ἀποστολῆς] F. αἱ AN ἀποστο-
 λῆς, vt ante, et mox. MARKLAND.

Ibid. 9. αὐτὸν] L. AY'TON. MARKLAND.

Ibid. 10: *διωχθέν διὰ τῆς* F. *διωχθέν* KAI *διὰ τῆς*.
WOLFIVS. Deerat enim in Impressorum aliqui-
bus. TAYLOR.

Ibid. II. αὐτὰ δυνάσιν] S. τὰ πρᾶγματ' α. WOL-
FIVS.

Ibid. 15. ὅσα κ. τ. λ.] Variatum est in Membranis. In hac autem lectione consentiunt plurimae *παρ' ἑδμιας ΑΛΛΗΣ πόλις*. TAYLOR.

Ibid. 17. ~~aradensis~~] Illustrat *Bradaeus* IV. Mi-
scell. 17. TAYLOR.

Pag. 169. l. 2. τὰ τὰ γὰρ ἰσχυρὰ ἔχει δυνάμει-
 ται] S. τῶν πρὸς ἐλπίδι. Προβλεπόμενα ea quae sequun-
 tur, accipienda sunt, εἰ μὴ ἡδυνήθησας etc. Quae
 cum e conversione mea plana et perspicua esse
 confidam, nihil est quod actum agam. WOLFIVS.

Ibid. Verf. col. 1. l. 1. *nam si nec] cum enim non.*
 Et l. 4. *a nobis] a vobis.* Et l. 6. *voluisset] voluit.*
 Et l. 10. *voluisset] voluit.* IVRIN.

Ibid. Recte sane. Apage *Hypotheticam* istam et odiosam *Wolffi* obscuritatem. Quanto praestantius, ille qui *Italice* vertit? *Perciоче non possendo egli, come costoro baueano innanzi tentato — scriver la pace, ma essendo stato forzato da noi Filocrate, che cancellasse questo — non voleva che alcuno de' suoi confederati facesse questo giuramento.* TAYLOR.

Ibid. 2. εἰς τὴν] Additur in MStorum nonnullis,
KAI THN SYMMAXIAN. TAYLOR.

Ibid. 5. Αθηναίως] Rectius credo, quod *Lambinus* submonuit, adstipulantibus etiam Codd. *Harl.* et *Reg. a.* ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ καὶ ΤΟΙΣ Αθηναίων ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ. TAYLOR.

Ib. 9. εὐδὲ κ. τ. λ.] marg. *Benenati*, ΟΥΤΕ ΤΥΤΟ
διιχθῆναι πᾶσι, ΩΣ ἔξ ἄρα κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. *AN TYXHI* quamplurimi
Codd. *Aug. Ven. Reg. 3. Obsq. Harl. Lindembr.*
Ital. et Ask. TAYLOR.

Ibid. 13. φίλο. δὴν αὐτὸς] Vter? Philippus, an
Aeschines? WOLFIVS. Philippus proculdubio.
TAYLOR.

Ibid. *παυτοῖσι βαδίζουσιν* *Che essi in niun luogo andassero, ut recte Ferrus. A loco, in quo erant, nusquam pedes dimovere. Quod omne pessundat lectio Cod. Reg. a. ΟΥΔΑΜΩΣ ἤτοι διὺ τὰς* (ita enim etiam nonnulli) *βαδίζουσιν*. Sed in illo exemplari non sincere exaratur. Voluit certe Scriba id quod reperitur in *Lindemb. et Harl. διὰ ταῦτα ΟΥΔΑΜΩΣ ἤτοι διὺ τὰς βαδίζουσιν*. Quod vulgatam lectionem tuetur, et eodem recidit. ΤΑΥΤΟΡ.

Ibid. 15. ὅταν ἐξιέλῃς ἀπὸ πάντων] S. οἱ ἐξι-
 σκεις. Mox [l. 17.] ὡς ἔστι — τῶν τοῖς σάξισθαι;
 Potest et ΤΟΥΤΟΥ legi. WOLFIVS. ΤΟΥΤΟΥ
 Lambin. MSS. item Ald. Editt. Felician. et Manut.
 Recte fortasse. ΤΟΥΤΩ Lind. Obf. et Ask. ΤΟΥ-
 ΤΩ Harl. et Aug. omnium fortasse optimi, et
 integerrimi, sed qui hic vadimonium deseruerunt.
 TAYLOR.

Pag. 170. l. 8. ἀνέξαμεν] ΑΠΗΠΑΜΗΝ Lind.
 ΑΠΗΠΑΜΗΝ Ask. et similiter Cod. Obsoleti, cui
 visum est addere haec verba, *haud dubie emenda-
 tius*. Sed non teneo emendationem. Loquitur de
 toto grege Legatorum, *Nos omnes*. Et recte igitur
 modo l. 10. doctissimus *Iurinus* restituit H-
 MIN. ὅς τις HMIN, nobis legatis, οὐκ ὀλίγαι. Iam
 autem vnde aut quo artificio delapsus est Noster
 a prima persona, ἀνέξαμεν, ad tertiam in istis
 vocibus Ἰδοὺ, ἀνέξαμεν, ἐπείνεσαν, etc. vtile erit
 consulere quae habet ad locum σ. χ. ς. noster
Ulpianus. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐποίησαν] ἐποίησαν ΤΟΝ Χερόνον. Ita dedit *Benétatus*. Forte restituendum ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ Χερόνον. Quod in margine exaratum est, γρ. πάλωσαι, ἤγχι ἵστησαι, vtrumque pro Glossa habeo, vti habebat etiam *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. Αλλ' οὐ πολὺ ἐκμήνεις lege, [Corrupte enim edi vidit, Αλλ' ἔδῃ] et [l. 17.] ἄτα πολὺν αὐτοῖς ἐπέει ab ἔπειμι, ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε, ἢ, εἰς τὸν ἦλθε. Et [l. vlt.] ΠΡΟ τοῦ τὰς ὀρεῶν ἀπολαβῆναι. WOLFFIVS. Male enim πρὸς in exemplaribus *Al-
dinis*. TAYLOR.

Ibid. 14. Πα[ασι] ΠΗΓΑΣΣΑ Reg. Cod. 1.
Forte ΠΗΓΑΣ appellative, notavit alicubi Wol-
fius. Qua mente et consilio, sane nescio. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. vlt. διαλεξιῶσαι.] ΔΙΑΤΡΙΦΘΗΝΑΙ MSti. Regg. a. C. 1. n. Lind. Obsop. Harl. et Ask. KATA-
ΤΡΙΦΘΗΝΑΙ Ven. TAYLOR.

Pag. 171. l. 3. ἡ τῆν αὐτῆν] Restitue, ἡ ΟΙ τῆν
αὐτῆν ἰδὸν κ. τ. λ. Editt. Felician. et Manut. cum
MSS. Harl. et Obsop. TAYLOR.

Ibid. 4. δ.] Quaere annon vtilius esset ΟΥΔΕ
βαδίζω Codicum Aug. Ven. Ital. et Regg. a. 2.
TAYLOR.

Ibid. 5. περι ἰλθεῖν τὸν κήρυκα] Wolfius, ante
caduceatoris reditum. Potius, ante caduceatoris ad-
ventum. Nempe Athenis missus erat Caduceator,
necdum legatos affecutus fuerat. IVRIN. Recte.
Ita Italus: prima che fosse venuto il trombetta.
TAYLOR.

Ibid. 6. καθήμιθα] Hic locus, credo, designatur
a Polluce III. 13. cum ait apud Demosthenem re-
periri καθήμιθα pro ἰκαθήμιθα. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀξιῶν] Melius non paulo ΗΞΙΟΥΝ Cod.
Aug. TAYLOR.

Ibid. 9. αὐτὸς δὲ] Requirit Sensus, vt legatur
ΟΥΤΟΣ δὲ. Quod etiam reperitur in Benenati
margine. IVRIN. Recte. Et conseruant plurimi,
sc. Aug. Ven. Reg. d. Lind. Ital. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 11. διικωδώνισιν] Vide Harpocrationem.
Codd. non moror, qui vocem hanc iactitant, ΔΙΕ-
ΚΩΔΩΝΗΣΕΝ, ΔΙΕΚΩΔΩΝΙΖΕΝ. Scitius est, et
felicius, quod locum desperatiorem nonnulli ex
iis ita complacent, sc. ἰκῶν ἡμᾶς διικωδώνισιν
ἀπαύτας. TINA ΤΡΟΠΟΝ; ἰκάτω προσημύπων
ἰδία κ. τ. λ. Ita enim Cod. Lindenb. Cui accedit
etiam Cant. Ita etiam voces constituunt Ven. et
Harl. verum sine Interrogatiua. TAYLOR.

Ibid. 12. προσημύπων] ΠΡΟΠΗΜΗΩΝ Ven.
Regg. a. C. d. n. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 16. εὐθὺς] Ferri potest. Sed speciem ha-
bet Variæ Lectionis τῷ εὐθὺς. Quod male red-
ditur temere. Significat simpliciter, faciliter, sine
scrupulo. MARKLAND. Recte in σχ. εὐθὺς. ἀπλῶ-
ς. Scholiolon illud quod in Augustano exstat,
minus intelligo. Εὐθὺς. δὲ λίγῃ μωρῶς, ἀλλὰ κα-
κέρως. Porro, istud εὐθὺς in Edit. Parisiensis non
exstat: neque in Harleyano Codice. TAYLOR.

Ibid. 17. τῷ κοινῇ λ. π. μετάσχοιμιν] Huc, vt
arbitror, respexit Priscianus, col. 1142. cum ex
Demosthene citat τῶν ξένων εἰ μετάσχοιμιν. TAY-
LOR.

Pag. 172. l. 1. ἔτε καλῶπιῶν] Periodi duo sunt
membra, ἔτε καλῶπιῶν — ἔτε θυγῶν τὸ ἀνά-
λυμα. Quod interpositum est, ἔδ' εἰπιῶν — καὶ
δὲ διῶα, Tu priori substitutes, quasi interpretamen-

tum: vt recte in versione distinxit Wolfius: Neque
opportunitum illi fuit istos proderet, (aut dicere illum
vel illum accepisse) neque impensam fugere. Verum
quid erat dicturus Philippus, si dixisset? Sequitur,
ἔτε ἀλλ' etc. Vbi ἔτε perinde est ac SCILICET:
Formula Graeca, vbi Persona mutatur, et Alius
loqui intelligitur. Deinde, ἀλλὰ est quasi Ne-
gantis. IMMO iam consumpta sunt: In hunc et il-
lum contuli. Vid. 210. 15. Ita in minutis istis par-
ticulis volui et industrius videri et vtilis esse.
TAYLOR.

Ibid. 2. ἀμολόγησι κ. τ. λ.] Priorem horum
partem omisit Wolfius in versione. Rescribendum,
assensus est igitur, sed elusit. IVRIN.

Ib. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. MARKLAND.

Ibid. 7. ὅσοι περι ἔσαν ἐξηγνημένοι] Qui spon-
sore dederant. WOLFIVS.

Ibid. 12. λύσασθαι] ΛΥΣΕΣΘΑΙ. MARKLAND.
Ita Harleyanus poster. TAYLOR.

Ibid. 13. οἷς αὐτὸς ἔχευσα τὸ ἀργύριον lege,
παρὰ τὸ χράω, τὸ, χεῖμαλα δίδωμι, αὐτὸν τόπων
ἀποληψόμενος. Nam τὸ δανίζω vsuram comple-
ctitur. WOLFIVS. Illud propter faeces Aldinas
aliorumque, vbi ἔχευσα το ἀργύριον siue ἀργύρια.
TAYLOR.

Pag. 173. l. 5. δεινὸν ἔν' ἡν] Scr. δεινὸν ἔν' AN ἡν
— fuisse. MARKLAND.

Ibid. 6. ἰδία] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἰκῶσι
ἰδία ἰξομοσάμενον (S. τὴν περιστάσιν) δὲ πάντ' κα-
λὸν, ἔδ' ἀσφαλὲς ἦν. Et post [l. 15.] ὅτε χεῖμαλα
διδόναι ὑπὲρ τῆς περὶ ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὅρῳν ἰτέρως
λαμβάνουσαι. Et [pag. 174. l. 4.] ἐπιχειρήσαν, ab
ἐπιχειρῶν. WOLFIVS.

Ibid. δ. πάντ' Satius cum Aug. Cod. ἰδία δ'
ἰξομοσάμενον ΟΥΤ' ΑΥ καλὸν ἔδ' ἀσφαλὲς κ. τ. λ.
TAYLOR.

Ibid. 11. παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum Aug.
et Harl. παρ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ἀποδημίαν. Illud
τὴν etiam in Ald. Benenat. et Lind. TAYLOR.

Ibid. vlt. περιῆσαν ἑτοί μου] F. περιῆσαν
AN. Loquitur ex opinione sua. Frustra, inquit,
opinor, suscepissem hanc tertiam legationem:
nam isti, vt pote plures, περιῆσαν ἀν' ἐμῶν, superiores
me fuissent. MARKLAND.

Ibid. παρὰ] ΠΕΡΙ Reg. d. TAYLOR.

Pag. 174. l. 1. παρὰλληλα] Ἀντιθέμινα ἀλ-
λῆλοις, καὶ συκρινόμενα. Schol. Cod. Augustani.
TAYLOR.

Ibid. 2. Ἀλλῶς] Ἀλλῶς. Circumflecti debuit, vt
pariter fieret cum pag. 127. Vbi de accentu isto
dixi. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 3. *ἡ παρὰ* etc.] Delent MSS. Reg. 4. et Harl. Deinde in *Parisiensi* exaratur, *ἡ ΠΑΡΑ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐρημύει*. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. 5. *ἀνιγρᾶν*] *ΕΝΕΓΡΑΥΑΝ* Regg. C. 1. Obsop. Ask. cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. 7. *ἀνιγρᾶν*] Correctius — *μὲν πρὸς* — *ΕΠΕΜΥΑΝ* vti ediderunt *Parisenses*, et exaratur in *Ven. Harl. Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. Vers. col. 1. l. penult. *illas reprehendebam, quas non modo turpis existimabam*] Lege, *illa, quas non modo turpia*. Nec enim haec ad literas pertinent, sed ad facta legatorum. IVRIN.

Ibid. 11. *διὰ τούτων*] *META ΤΟΥΤΩΝ*. Ita *Lambinus* sua sola auctoritate, id est, nulla, legere voluit. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἐπαγγέλλειν*] Legendum *ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ*. Ita *Ald. Manut. Bodl. Felic. Harl. Aug.* etc. Vide supra ad p. 114. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἀπελίσθη παρὰ Φιλίππου* lege. WOLFIVS. Πρὸς enim nonnulli admodum infingere. TAYLOR.

Ibid. antepen. *συγγραψάμενος*] Haec intelligenda sunt de testimonio quod Actor ipse, magno suo periculo, perhibet in sua causa. Ο *κατὰ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ μαρτυρῶν*, inquit *Vlrianus* ad locum, *ἑαυτὸν ὑπὸ βουλῇ καλῆς ὁρίσας καθίστησιν*. Et rursus, *ἡ μαρτυρία ΣΥΓΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ἰδίῳ ἑαυτοῦ ὑπὸ βουλῇ τῇ καταμαρτυρηθείσῃ*. Bene est, et addit, *ἵνα ἀποποιῇ τὸν αὐτὸν ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ* *ἢ ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ*, ἰδούκιν ἡμῖν μὴ δόξαι, *προσθεῖς, ἢ ἵππων, ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΕΝΟΣ*. Eiusmodi Testimonium videtur in *scripta* referri, et obsignari, (ideoque fieri dicitur *κατὰ συγγραφήν*) vt aduersarius, quandocunque vellet, litein falsi testimonii intendere posset aduersario: et idcirco bene addit Scholiastes noster — *ὑπὸ βουλῇ ἢ εἰς τὸν μὲν ταῦτα χροῖον*. Singularis haec Iurisprudentiae Atticae Formula non adeo silenti pede praeteriri debuit ab iis qui Iurisprudentiam Atticam illustrare voluerunt. TAYLOR.

Pag. 175. l. 2. *Οἷος*] Apparet legatos asperere *Demostheni* respondisse. WOLFIVS.

Ibid. 4. *ἴλας*] Cod. optimus *Aug.* habet *ΟΝΤΟΣ*. Tu dispicias. TAYLOR.

Ib. 5. *τοιαῦτα ποιῶσι*] *Wolfius*, *ista designent*: Potius, *ita faciant*. IVRIN.

Ibid. 7. *ἴνα* — *δείξω* *πειποιήκως*] Elegans Graecismus, φαίνωμαι *πειποιήκως*; et si *δείξω* *ἱμαυτὸν* *πειποιήκως* crebrius est. Latine dicendum Vol. II.

esset, *ἱμαυτὸν* *πειποιήκως*. Multa enim Graecorum verba feruntur in Nominatiuum, aut Accusatiuum Participii, vbi Latini Accusatiuum cum Infinitiuo ponunt. WOLFIVS. ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙ Cod. Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 11. *καταληφθείας*] Vel potius ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΑΣ, vt repraesentant Codd. Regg. 2. 4. et Harl. TAYLOR.

Pag. 176. l. 2. *ἰαλυνῆσαι*] Vno fere ore MSci. *ΗΑΠΚΕΝΑΙ*. Regg. 2. 4. Harl. Ask. Lind. et Obsop. TAYLOR.

Ib. 10. *μυρία*] Non bene conueniunt, *ΜΥΡΙΑ* *ἢ* *λίγιστον* — *ΟΞΟΙ* *κ. τ. λ.* Tum superuacanea sunt illa in fine periodi, *ἢ χαλεπὸν δειξαι*. Neque interea bene opponuntur, *ἢ ὅσαι* — *οἱ δὲ* — vbi Cod. Lind. *ὡς δὲ χερμαῖα* —. Quod Harl. habet, pro nihilo est, *Εἰ δὲ χερμαῖα κ. τ. λ.* Locus certe prae fractus et mendosus. TAYLOR.

Ibid. 13. *Ερσελῆς*] Vid. Cl. *Valesium* ad *Harpocr.* in hac voce. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἴτα τινάλλως ἰνταῦθα ψαφίζουσι*] Effectus negligentiae et cessationis hic describitur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *μὲν*] Deerat, credo, in omnibus. Vnde erat quod scriberet *Wolfius*, “Ante ἀποδοῦναι, aut aliquid deest, aut legendum ἀποδοῦναι.” Id quod exhibuit. ἀποδοῦναι ΔΕ Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Bodinato*. TAYLOR.

Pag. 177. l. 2. *ἐκείνῳ*] *ΚΝΑΥΩΝ* nonnullis placere video; et meo exemplari, nescio a qua manu, adhaesit. Sed certe praeter rem, vt praeter membranas. Opponuntur voces *πλευσασιν* et *βαδίζω*. Quae potuissent conseruari, si nauibus essent profecti, ea omnia perdidit; dum effecit, vt pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad historiam attinet huius rei, p. 165. l. antepen. et 166. 6. et demum 167. 14, 15. Opponuntur saepe hae duae locutiones. Ita p. 170. l. 17. *τηνικαῦτα δὲ τῇ ἐπιγνοῦσιν* *ΒΑΔΙΖΟΥΣΙΝ*, *ὅτι ΠΛΕΙΝ αὐτοῖς ἵπποι*. Atque ita bis laudat hunc locum *Hermogenes de Inuent.* Tom. IV. p. 180, 181. TAYLOR.

Ibid. *ἀπολόλικον*] Lege, vt *Regii* *α. δ.* *ἀπολόλικον* *ΟΥΤΟΣ*. *Aeschines* sc. Ita *Hermogenes* loco nuper laudato, *ὅν δ' ἂ μὴν πλευσασιν ἢ σῶσαι, βαδίζουσιν* *ΚΕΛΕΥΩΝ*, *ἀπολόλικον* *ΟΥΤΟΣ* *ἢ δ' ἵπποι* *τάληθ' ὑποδύμενοι*. TAYLOR.

Ibid. 7. *ιδιώτης* *ὢν*] Vertit *Wolfius*, *vt homo rarum imperitus*. At si animum aduertisset opponi inter se verba, *ιδιώτης* et *περισβευτής*, transtulisset,

[X x]

prinatus

Ibid. 13. [επαγγελίας] Harpocr. v. Επαγγελία
 consulator, item *Phidias* ad hanc vocem, et quae
 Ego produxi ad initium Orationis. Cod. *Aug.*
 scholion conseruauit, sc. Επαγγελίας] αἰτίη.
 TAYLOR.

Ibid. 14. *inoparant*] Simplicius et rectius, ΕΝ-
ΠΑΚΤΩ, vt plurimi. Sc. *Reg. J. Harl. Obsop. Aug.*
et *MS. TAYLOR.*

Pag. 187. l. 5. αφ' ἧς] Corrupte posterior vox in *Ald.* Totum comma, si *Lambini* coniecturam, et plurimorum Codd. additamentum admitteris, ita plenius erit concipiendum: sc. — *δυσχερὲς, τὰς ἀρετὰς δὲ τοιαύτης, αφ' ἧς ἰσὺν κερδαῖν μὲν εἶδεν, ΕΑΝ ΔΑΒΩΙ· ἐργεῖσθαι δὲ κ. τ. λ.* Vid. Var. Lect. In nonnullis ΕΑΝ ΔΑΒΩΙ pro ΕΑΝ ΑΡΑ ΔΩΣ. TAYLOR

Ibid. 10. Αλιξανδρῶν Plures erant eo nomine.
Ετις Αλιξανδρῶν ἢ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς,
ἀδελφὸς Φιλίππου πρῶτου, περὶ δ' Δημοσθένους
ἐν τῇ περὶ Παράτριβίαις φησὶ, ΚΑΙΤΟΙ ΤΩΝ
ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΝΤΩΝ ΑΔΕΛΑΝΔΡΩΝ ΗΝ ΤΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΟΥΤΟΣ ΑΠΟΔΟ-
ΦΑΝΗΣ. Harpocr. v. Αλιξανδρῶν. TAYLOR.

Ibid. 14. φαίδιμος] *Xenopho* in recensione XXX.
Tyrannorum, ΦΑΙΔΡΙΑΝ, non φαίδιμον ponit.
PALMER.

Ibid. Dixi in *vita Lyfiae*. Notabile est quod
conferuarentur haec verba a *Polluce VIII. 1. ΚΑΤ-*
ΘΙΣΙΣ γὰρ Ἰτρος πρὸς Εὐρόφρονα, τὸν υἱὸν τοῦ Φαι-
δρου. TAYLOR.

Ibid. 15. [ἐν τῷ δὲ 2^ῳ κ. τ. λ.] Locum hunc confert cum simili Ciceronis in *Verrinis* *Victorius* XIV. *Var. Lect.* 14. Non poenitebit elegantem istum Criticum consulere. TAYLOR.

Ibid. 17. *ταλ* J Numero vincunt MSti qui
EPRON loco *ταλ*, *ταλ* habent, sc. ex *Regiis a. 6.*
3. 4. 9. Lind. Ital. Harl. et MSS. Ald. Felic. et
Manut. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ερωει* *ωινον* lege: [Nam *Alid. ερωει*]. Et [pag. 182. 1. 5.] *ε* *μικρον* *ερωει*, vt referatur ad Phrynonem et Aeschinem. Sin placet *μικρον*, significat ebrios facile concitari. WOLFVS

Ibid. Οὐρασι, Indifferenter, nullo consilio, sine
dolo, ὡς ἔρωται. Vid. Not. ad Midianam, 131. 9.
H. Steph. Conformité du lang. Franc. avec le Grec.
p. 86. D. Chrysostom. ad Ioan. IV. 6. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀδμωδον;] Confule *Vlpianum* ad loc.
item *Mauffaci* not. ad *Harpocrat.* pag. 16. TAY-
LOR.

Pag. 182. l. 5. *μικρὸν*] *ΜΙΑΡΩΝ* cum *Wolffio*,
 quod iam vidimus, habent etiam marg. *Benedati*,
 et *Boill.* Videamus Interpretem *Etruscum*: *E quan-*
tunque fosse legghieri la cagione che gli moueva ad
ira, nondimeno perché egli ho hauuano benuto, poscia
che ella hebbe detto non so che, e che hebbo pianto—
 Hoc cum secundis curis *Wolffii* atque eius in-
 terpretatione consentit. Et credo ad sensum Au-
 ctoris pertinere. Interea, si bene se habeat illa
 versio Italica, *leues illae causas* quae stomachum
 mouebant temulentis illis et petulantibus, erant,
 quod Mulier infelix prae impatientia aliquid in-
 consulto dixerit, et suam fortunam sit conquesta.
 Fuerint igitur quae effutuerit huiusmodi, qualia
 comminiscabatur *Plinius*: “*Hactene ab Ashe-*
nibus perperior!” Immo cum *Scythis* dego, non
 “*cum legatis suis*” *Perhis* quae humanitatis laude
 “*semper florebat.*” Hinc illae Irae. Pergo. Immo
 non dixit solummodo, sed *illachrymauit*. Quid?
 an *illud* quoque bilem mouerit? An *Lachrymae*?
 Exspectaret Lector: *Dixit* aliquid, quod animos
 hominum perculit, quod offensionem ferre videbatur.
 Anne hoc *ειρώης*; *τι* *αἱ* *ΔΙΑΚΡΟΤΑΣΗΣ* *ἰσχύος*,
 ut in vno exemplari *Reg.* n. scribitur? *TAYLOR.*

Ibid. 6. $\omega\iota\gamma\iota\gamma\eta\gamma\alpha\iota$] Locum hunc citat $\sigma\chi$.
Aristoph. Acbarn. 319. TAYLOR.

Ibid. 7. πολλὰς] πολλὰς sc. Ellipsis est singularis, sed non infrequens. Hinc pendet Ioculare istud Phrynes scorti non incelebris: ΜΑΣΤΙΓΙΟΥ δι' τοῦ μιρακτυομένου πρὸς αὐτὴν, ἢ φάμιν πολλὰς συμπιλῆχθαι, καθ' ὑπέκρισιν ἰσχυρώσεως ἰπικρωτέσθαι. δι' τὴν αἰτίαν, δεγνίζομαι σοι, εἶπω, ὅτι ΠΟΛΛΑΣ ἔχης. Athen. l. 13. p. m. 289. Ceterum de hoc loco vide Suid. v. Φουινίδα. et T. Magist. v. Πάιν: vbi dedit, Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τῷ Γεφάνῳ, immemor orationis, ξάινει κατὰ τὸ πρὸς πολλὰς. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀφίλιθ] Plenius in membranis, ἢ μὴ
ἐκτὸς ἀφίλιθ ATTHN, KAI ἀπώλετ' αὐτὴν παρ-
ουσίᾳ. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀνάθη[?] ΚΑΤΑΡΤΟΣ Cod. Reg.
n. Vulgatam tuetur *Hermogenes*, pag. 346. It-
erumque 347. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτῷ] Lege ΑΥΤΩΙ. MARKLAND.

Ibid. penult. *διασαι*] Δημοσθένης. ἐν τῇ κατ' Αἰσχίνου. Θιάσος ἐστὶ τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐν τιλιτῇ κ' τιμῇ διῶν. Harpocrat. in v. TAYLOR.

—Pag. 183. l. 3. βεβαιως;] Melius sine Interrogatione. Nam reddituum est. Ποῖον; δι' ὃ βεβαιως scil. Nam βεβαιωμένῳ τοῦτο ὦν φαίνεται.

Sic

Sic enim et illud corrigendum, ex *Parisenfibus* et *Augustano*. TAYLOR.

Ibid. 4. τῆς ἐξουσίας] Post hanc vocem pono notam Interrogationis: ἀλλὰ δὲ τὰ τῆς ἐξουσίας; sc. ἰού. *Eam igitur vitam partem referet, in qua tam licenter grassatus est.* Hic exemplum statim subditurus erat Demosthenes, Timarchi historiam. Sed subito abruptus, et in alium magis opportunum locum reiecit. δὲ ἄλλων ἐκείνη πᾶς ὁμῶς ἐν πορείᾳ — ἀλλὰ μὴ πᾶν ταῦτα — ἀλλὰ τὰς α. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. Recte haec omnia: et improbanda omnino *Wolffii* Conuersio. Liqueat enim cum locum hunc non intellexisse. *Εξουσία* hic non significat *auctoritatem aut ius*, sed *iniuriam* potius et audaciam ad omne nefas paratissimam. Ita exeunte hac *Oratione*: αἱ ἐν τῇ αὐτῇ, ἵστανται, ΕΞΟΥΣΙΑΣ καὶ ἀσολυγίας μιν. Et pag. 211. l. 2. γίλως — αἰσχύνῃ, εἰ μὴ τὴν ἀγὰν ταύτην ΕΞΟΥΣΙΑΝ σχήσει τὸν ὅμιλον. TAYLOR.

Ibid. 9. λυγόμενα] *Wolffius* vertit lectionem, non a se receptam, sed quae reperitur in membranis vetustis, *Regg.* sc. C. d. *Harl. Obsq. Ital. Ask.* et *Editis* sanioribus, τὰ ΔΕΙΝΟΤΑΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 14. ταῦτα] F. TATTA *eodem*. MARKLAND.

Ibid. 17. ἡμῶν μίσην τίς καθύπερθε] *Lambinus*, argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, ἡμῶν μὴ τοι τίς ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ; Licet ea lectio et scholia quoque occupavit. Sensus est, *Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum est praesidium.* Hoc est certissimum. TAYLOR.

Ibid. penult. δὲ πολλὰ δὲ. Rescribendum videtur ΟΥΔΕΝ. πολλὰ γὰρ δὲ. Vel, ΟΥ. πολλὰ γὰρ δὲ. IVRIN.

Pag. 184. l. 4. ποιῆσαι] Non ποιῆσαι, sed ΕΠΙΕΙΝ *Codd.* praestantiores. Idque rectius. Sunt autem *Aug. Harl.* cum *Regio* d. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ γινώσκοντα] Iterum hallucinatur *Lambinus*, qui legit ὡς συμφέροντα γινώσκοντα, deleta coniunctione: in rem vestram futura. Sensus est, *Haec renuntiavit Aeschines ut quae essent et utilia, et quae certissime erant euentura.* TAYLOR.

Ibid. 10. τούτοις] ΤΟΥΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ *Harl.* ΟΥΔΕΝΟΣ etiam *Reg. d.* Fortasse *Vulgata* recte se habet. Cum *iis* [legatis sc.] in nulla re communicauit. TAYLOR.

Ibid. 15. ὁμῶς] Forte, ἰφ' ΥΜΑΣ. Τούτῳ, ἐν τῇ βλάβῃ ὁμῶς. Εφ' ὁμῶς vero significat in τῇ ἐξουσίᾳ ὁμῶς. WOLFFIVS.

Ibid. ΥΜΑΣ. MARKLAND.

Ibid. penult. τῇ φωνῇ] Lege ΔΑΜΠΠΑΙ τῇ φωνῇ. Quod deerat in aliquibus: sed non oportuit. Restituerunt optimi *Harl.* et *Aug.* cum *Edit. Lutec.* Modo 182. 16. — καὶ τὸν βιβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὲ μάλα ἐρεῖ ΔΑΜΠΠΑΙ τῇ φωνῇ. (Vbi *Hermogenes* inuenerat in suis *Codd.* ΜΑΚΠΑΙ τῇ φωνῇ.) Nimirum ex multis locis hic est vnus, in quibus *Demosthenes* dicit voce dulci et clara fuisse *Aeschinem*: Verbis vtor *Ciceronis* in *Oratore* §. 18. Sic in sequentibus, pag. 188. l. 6. μηδὲ γὰρ εἰ καλὸν καὶ μέγα ἔτε φθίγῃσιν, μηδ' εἰ φαῦλον ἰγώ. Vid. *Orationem* hanc exeuntem, pag. 234. per totam, pag. 157. l. 6. pag. 195. antepen. Iis quae ex *Cicerone* adtulimus, addē *Vlpianum* in σχ. ad Auctorem nostrum, pag. 234. ἔτι γὰρ ἐφ' ὧν ὁ Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλὰ καὶ δὲ Δημοσθένος. Similia pene habet *Plin.* II. *Epist.* 3. TAYLOR.

Ibid. ult. καὶ διὰ τὸν πρὸς τὸς ὅρκους] F. ΟΧΛΟΥΣ, ut e *Plutarcho* apparet. WOLFFIVS. ὅρκους habuit *Aldus*, credo, solus. TAYLOR.

Pag. 185. l. 7. δὲ ἰδιῶς] Quid hoc? *Harl.* *Cod.* habet ΑΔΔ' ἰδιῶς ἑαυτὸν. *Se ipsum, ut foret, suo indicio prodidit.* Non negligenda sane lectio. TAYLOR.

Ibid. 11. τὸ συνιδίαι] F. τὸ ΓΑΡ συνιδίαι. MARKLAND.

Ibid. 15. καίτοι ταῦτα] F. καὶ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ Α. μὴ etc. MARKLAND.

Ibid. 16. μακρῶς] F. ΤΡΑΓΙΚΩΝ pro μακρῶν. Suspicio insignem aliquam deprauationem his verbis subesse. MARKLAND.

Ibid. penult. ταῦτα] F. ΤΑΥΤΑ, ex p. 187. l. 15. et p. 190. l. 6. MARKLAND.

Pag. 186. l. 3. ἐνημάτων] ΧΡΗΜΑΤΩΝ ἰσ. γὰρ. Marg. *Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 4. ἐπὶ λαμπρῇ γὰρ αὐτοῖς] F. ΑΥΤΩΙ. Nam de solo nunc *Aeschine* loquitur. *Feliciani* ἐπὶ λαμπρῇ γὰρ αὐτοῖς. WOLFFIVS.

Ibid. αὐτοῖς] F. ΑΥΘΙ. sc. διαβολῇ, vel, ΑΥΘΗΣ. MARKLAND.

Ibid. ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕΤΟ plurimi praeter *Feliciani*. Immo omnes, arbitror. Et in totidem fere ΑΥΘΗΣ. *Επιλαμβάνο γὰρ αὐτῆς τὸ συνιδίαι. Percioche la faccia tirare in dietro la coscienza.* *Italus.* TAYLOR.

Ibid. 5. αἶψα] Ita *Parisenfes* cum spiritu leni. Credo tum adspirandum esse, cum significat ὅσα; quam significationem produxit *Harpocr.* ex hac

οἷα-

oratione. Confer p. 206. l. 4. p. 222. l. 5. Vid. Suid. *Etyim.* M. 167. 35. TAYLOR.

Ibid. 5. *ἄν* OYΔEN? MARKLAND. Ita scribitur in marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 7. *βυλομίν γὰρ ἰμὲ τὰ δίκαια* F. addendum *ποινῆς*. Ni sit *ἰδαντικὸν*, κατὰ τὰ δίκαια. WOLFIVS. Alibi Idem, *βυλομίν γὰρ ἰμὲ τὰ δίκαια* ΠΟΙΕΙΝ, ΚΑΙ, ὥσπερ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. Distingue, *βυλομίν γὰρ ἰμὲ τὰ δίκαια*, ὥσπερ *ἰπρίσθιν* etc. Sic τὰ *παλαιὰ*, p. 176. l. 12. MARKLAND.

Ibid. 17. *ἰπρίσθιν* Vide supra p. 139. l. 4. et *Priscian.* col. 1190. l. 21. TAYLOR.

Pag. 187. l. 5. *ἀπολογίσθαι* ΑΠΟΛΟΓΗΣΗΤΑΙ. MARKLAND.

Ibid. 12. *ἀνακρίσει* Restitue *ἀναγνώσει* ATTON ἀπολογίσθαι, cum *Benenati*, Codd. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. *λίγῃ μοι τὴν μαρτυρίαν* Cuiusnam rei testimonium? Haec aut loco suo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Nisi haec *μαρτυρία* referenda sit ad modo citatos (hac pagina l. 1.) *μάγιστρος*. Quod tamen non puto. MARKLAND.

Ibid. 14. *διπλὴν* In duobus exemplaribus vetustis, quae saepe pulchre inter se consentiunt et conspirant, legitur, *ὅκων ἰγὼ μὲν ἐκ τῶ μὲν ἱμαυτῷ ΣΥΝΕΙΔΕΝΑΙ, ΚΑΙ λόγῳ ΗΘΕΛΑΟΝ διδοῦναι*. Deinde *Harl.* solus, *καὶ πάλιν τὰ ἐκ τῶν νόμων ΥΠΑΡΧΕΙΝ ἔμμε δὲν*. TAYLOR.

Ib. 16. *ἰμοὶ καὶ τέττα ταῦτα* Forte ΠΑΝΤΑ. Ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit. WOLFIVS.

Ibid. Deest, ut oportuit, in *Regg. a. n. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. penult. *ἔδεις ὥσποδ' κ. τ. λ.* Ambigue dictum. Vult, neminem unquam, qui condemnatus fuerit, falsum esse crimen. Rationem reddit *Aeschines* in *Timarch.* pag. 44. l. 3. quia, οἱ μὲν ἐν αὐτοφώρῃ ἀλόγους, αὐτὸν δὲ ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιῶνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔλαττοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. MARKLAND.

Ibid. Recte. Constructio est, *ἔδεις ὥσποδ' ἰάδω*, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. *Niuno mai per confessare il suo errore è stato condannato*. Ferrus. Aliter *Wolfius*: *ἔδεις ὥσποδ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἰάδω*. Neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum. Haec inter se distant plurimum. Vid. *Lectien. Lysiac.* Cap. XI. pag. 713. TAYLOR.

Pag. 188. l. 4. *ὁ δὲ τοῦ κ. τ. λ.* Omnia haec post *μαρτυρίαν*, usque ad *μαρτυρήσας*, l. 6. parenthesi sunt includenda, iuxta monitum Cl. *Marklandi*. Iam ita instituetur Oratio: *ἴσ, καὶ τοῖς ἰμοῖς λόγοις, — καὶ τοῖς τῶν — καὶ τοῖς μαρτυρίαις — καὶ γὰρ αἱ καλὰ cetera*. Ad quam normam reformabis *Versionem*. TAYLOR.

Ibid. 6. *αἱ καλὰ μίγα* Forte, αἱ ΚΑΙ μίγα. Vel, αἱ καλὰ ΚΑΙ μίγα. WOLFIVS. Deerat enim *καὶ* apud *Ald.* TAYLOR.

Ibid. *φθίγῃ* φΘΕΓΓΕΤΑΙ MSS. *Obsep. Harl. Aik.* cum *Editt. Felician.* et *Manut.* Atque hoc est rectius, *Modo l. 10. Cod. Harl. ΕΞΕΤΑΖΑΝΤΑΙ*. Quod restitues, propter *ποινῆς* — *ἀποσάσθαι*, quibus connectitur in compositione. TAYLOR.

Ibid. 11. *αἱ ὁμοῖς ἴσι* Modo dixerat, *αἱ ἀπαιτῆς ἰπρίσθιν*. MARKLAND.

Ibid. antepen. *γιννοσόμενος* Melius cum historia concordabit *Cod. August. ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΥΣ*: itemque *Harl.* ex secundis curis. TAYLOR.

Pag. 189. l. 2. *προσέχρησθαι* ΠΡΟΣΗΞΕΣΘΕ *Cod. Reg. n.* TAYLOR.

Ibid. 9. *παρέχεται* Ita exhibuit *Wolfius* solus, neque lectorem admonuit, se ab omnibus exemplaribus, tam literis cufis, quam manu exaratis discessisse. Nam in omnibus, quae consului, legitur ΠΕΡΙΗΡΗΝΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 12. *ἀπρίγχεσθαι* ΕΙΣΕΝΕΓΚΗΣΘΕ *Cod. MS. Harl.* cum *Regio n.* ΕΙΣΕΝΕΓΚΗΤΕ *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 17. *καὶ γὰρ ταῦτα ἀπέκτα αὐτὸν λίγην* *Απέκτα ἰτίρην*, ὅτι *Αἰσχίνης* ταῦτα λίγην. Alias, si de ipso *Aeschine* intelligeretur, dicendum esset, *ἀπέκτα αὐτὸν ταῦτα λίγην*. WOLFIVS.

Ibid. ult. *αἱ ἰφ' οἱς* αἱ ἰφ' οἱς ΟΥΤΟΙ ΗΔΙΚΗΚΑΙΝ *LAMBIVS*. Nulla omnino necessitate. TAYLOR.

Pag. 190. l. 2. *ἀλλ' ὁ δὲ διὰ ταῦτα κ. τ. λ.* i. e. *Verum esto ut non propter haec te accusem: ob quid igitur te accuso? dices, per calumniam etc.* MARKLAND.

Ibid. 3. *ὥσποδ' αν.* F. ΠΟΤΕΡ' AN. MARKLAND.

Ibid. 13. *ὥσπερ ἄλλοι τινες* Ita distinguendum, cum commate post istam vocem. Quod rursus delendum, post *δωροδοκίαν*, l. 17. id monente Cl. *Marklando*. Verte autem locum hunc posteriorem: *Istos autem odi, quod improbos esse et sacrilegos in legatione animadverti, et quod etiam privato meo honore sum spoliatus, cum vos propter istorum*

istarum corruptelas totū legationi succenscriptis.
TAYLOR.

Ibid. τιμηθίσασθαι.] In Codd. Regijs et Har-
leyano nostro, post haec verba scribitur, ΚΑΙ
ΠΑΕΟΝ ΕΞΕΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΟ.
TAYLOR.

Pag. 191. l. 2. μη τότε.] Sensus videtur poscere,
μη ΠΟΤΕ. IVRIN.

Ibid. 4. ἐκλαύσθαι κ. τ. λ.] Laudat αὐτολεξίαι
Hermogenes, pag. 250. iterumque 252. TAYLOR.

Ibid. 5. φυλάττειν κ. τ. λ.] Totus iste locus,
ex MSS. sic legendus: ἵτις δὲ πᾶς χοῖλος ἐρω-
τῆς ἢ ΦΥΛΑΤΤΕΣΘΑΙ, ἢ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝ τῆς
σώλης· πάλαι ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ πολλοὺς κ. διῶν
τρεῖς ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. ONSOROEVS.

Ibid. ΦΥΛΑΤΤΕΣΘΑΙ et ΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝ com-
plices, sc. Editi a Feliciano et Manutio, MSi. Ask.
Harl. Aug. et ex Regijs optimi. Et proxime, cum
cod. Obsop. consentiunt cum iidem, tum alii, πάλαι
ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ πολλοὺς κ. διῶν τρεῖς ΔΙΑ-
ΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ, vel, vt exaratur quoque, ΔΙΕ-
ΦΘΑΡΜΕΝΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀδικημάτων.] F. ΗΔΙΚΗΜΕΝΗΣ. MARK-
LAND.

Ibid. 8. οἷσθαι.] Verti, tametsi Resp. multis iam-
diu et miris modis laedatur, neque id esse graue et
immane putatis, coniuncta hac clausula cum supe-
riore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad
illa quae sequuntur, et nouam inchoare perio-
dum. Annon graue, ac pene incredibile videtur esse
vobis? Scil. id quod de Pythocle dicturus sum.
WOLFIVS. Recte. Et Textum cum versione re-
praesentavi iuxta saniozem mentem Wolfi, aliter
ac distinguitur in Edit. Luteciana. TAYLOR.

Ibid. 9. φιλαυδότης.] F. τῶν πάντων ΦΙΛΩΝ
ΠΡΩΗΝ ἐκ χειρὸς ἰγώ. WOLFIVS.

Ibid. 14. εἰς.] F. ΟΥΚ ΟΥΝ, nonne igitur, in-
terrogationis nota post εἰς posita, p. 192. l. 3.
MARKLAND.

Pag. 192. l. 4. μηδὲ.] F. ΜΗΔΕΝ' neminem.
Sic in Leptin. pag. 31. l. 13. Sed et μηδὲ ibid.
p. 40. l. ult. et in Mid. p. 107. l. penult. Nil
igitur muto. MARKLAND.

Ibid. 9. χάρισασθαι.] F. ΤΟ χάρισασθαι.
MARKLAND.

Ibid. 11. εἰδὶνα βολομένους.] Apposite ad haec
verba leue scholium, quod sequitur, exaratur in
marg. Alimpr. scil. Οὐ γὰρ οἱ κακοὶ διαγαλ, τῶν
ἀγαθῶν τῶ φθόγῳ, κ. οἱ ἀγαθοὶ, τῶν κακῶν τῶ
μίση, ἀποψήφίζονται· ἔτι κακὸς ἀγαθὸς, ἔτ' ἀ-

γαθὸς κακὸς διαγὰρ διαφύλλεται. Sed neque hoc
rem attingit, neque quod produxit Philanus.
Quid autem statuendum sit de huius loci vel sen-
tentia vel sinceritate, de auctoris mente, vel scri-
pturae veritate, id iudicent alii. Id interea scio:
bene coniungi cum superioribus ea quae sequun-
tur, si totum hoc comina [κ. γὰρ — διαφύλλεται]
facefferet. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀθροῖς.] Opponitur τῶν κατὰ μικρὸν,
ideoque non optime redditur a Wolfio. Potius,
Υποκρίν. Bene distinguit Hieron. Petrus: ἀ ποτὸ ἀ
ποτὸ — ἀ τὸν ἱερεῖον. Παῖδων δ' ΑΘΡΟῖΣ, κ. Τῶ
ΕΝΑ ΚΑΙΡΟΝ — πολεομένην. Philo de Providentia
apud Euseb. Praepar. Euang. l. 8. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀντι.] Certe multum praestat quod
reperi in Membranis, ΑΘΗΤΕ: sc. Regijs a. C.
d. 1. 9. et Cod. August. Proxime l. 15. πρὸ ἀφά-
σιν, idem Aug. cum Harl. et ex Regg. a. d. 9.
ΑΘΗΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 17. πρὸς τῶ.] Cum libris omnibus. Ope-
rarum fuisse vicium arbitror, cum Wolfus emisit
πρὸς ΤΟ — μηδὲ — TAYLOR.

Ibid. penult. ἀνιδόλο.] Philocrates nempe. Ex
τύχῃ δὲ κ. διὰ τῶν φιλοκράτης λαβῶν χειρὸς
παρὰ Φιλίππῳ, ὡς κ. κ. ἰχθὺς ἰγέραις, κ. Λα-
σθίνος κ. Εὐθυκράτης ἀπύλασαι Ολοιδον, τῇ γὰρ
μικρῶν κ. τοῖς αἰσχυροῖς ἰνδαμνοῖς. Plutarch.
de Fortuna, init. Adda quae dicemus infra ad
pag. 208. l. 1. TAYLOR.

Pag. 193. l. 2. εἰς αὐτῶ.] Vsitatus ΟΥΘ' αὐτῶ.
MARKLAND.

Ibid. 3. τριηραρχῶν.] Distinguas, χορηγῶν κ.
τριηραρχῶν, ἵτις κ. ταῦτ' εἶλο δαῖν, ἰθαλαρσίης κ. τ. λ.
MARKLAND.

Ibid. 5. τῶν ὑπαρχόντων.] F. ΕΚ τῶν ὑπαρχόντων.
MARKLAND.

Ibid. 6. ὁμῶ.] Male Wolfus interpretatur simul.
Ομῶ in computo est prope, pene, etc. vt pluri-
bus declaravi in Tom. III. ad Orat. c. Aristogit.
pag. 482. l. 13. Certe istud πλείους ἢ, quod se-
quitur, et quod meae Crisi non mediocriter offi-
cit, natum est ex linea superiori, et abesse et
potest, et debet. Deest in Linden. et Harl. mi-
lites amplius decies mille, et pene mille equites. TAY-
LOR.

Ibid. 9. λαβόντες.] Verte, quid igitur secutum
est? Athenienses, cum ii essent adducti (olim enim
senferant) etc. MARKLAND.

Ibid. 12. ἰσχυροῦσθαι.] Iterum erratum credo ab
operis Wolfi typographicis. Nam quod nos re-
praesentamus,

et vulgaris hominis (quae ut ab omni improbitate remota sunt, sic ipsius imperii dignitatem merentur) legationibus, imperiis, maximis honoribus ornantur. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἀλαστροθήκη] ΑΛΑΒΑΣΤΟΘΗΚΑΕ Lambinus. Atque ita hanc vocem citat Suidas: Αλαστροθήκη, τὰς θύκας τῶν ἀλαστρον, ἀμμοθίνος λίθου. Ita etiam legi voluit Maassius ad Harpocrat. Vide Not. pag. 22. ubi de hoc genere vasis differit. Licet Suidas Αλαστρον non sit ignotum, ut liquet ex proximo articulo istius Lexicographi. Vtroque modo apud antiquos scribitur, verum Αλαστρον est sine ῥ. Vid. doctissimum Alberti ad Hesych. v. Αλαστρον. De Alabastrothecis vide Phileum ad h. l. Illustriss. Spanheimium ad Callimach. Hymn. in Lauacr. Palud. 9. 13. TAYLOR.

Ibid. ῥήτορες] scil. fratres tuos, Aeschinem et Aphobetum. MARKLAND.

Ibid. γαρμμάς] Nulla auctoritate, nullis rationibus, discedit ab omnibus ubique exemplaribus Wolfius noster. Restitue ex iis dictum satis cum amaritudine, ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ. Miror sane ridiculam hanc Wolfii licentiam. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡ ὑμῶν] Pange cum accuratissimo Marklando, τότε — τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς ἡ ὑμῶν καὶ ταῦτα, ἀλλ' ὅτι γὰρ ἡμῶν γι' ἀξία — ἐξέστη. TAYLOR.

Ibid. 14. ἔχετε] ΕΙΧΕΤΕ Cod. Reg. v. Harl. et Aug. TAYLOR.

Ibid. 16. Hermogenes de Ideis Oratt. Tom. II. his hunc locum laudat: ΕΙ ΔΕ ΔΗ ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ ΕΤΙΜΑΣΘΕ ΗΑΙΚΗΚΕ ΤΙΣ ΤΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ, ΠΟΘΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΙΣΟΙΣ' ΑΝ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΔΙΚΑΙΩΣ, Η ΣΩΖΟΜΕΘΕ; ἢ τὰ ἴσα ὁ ἀπὸλυτοῦ περιστάς, ὅδιν ἀλλ' ἡ ὑμῶν καὶ οἱ; Εἴη ΜΕΝ ΟΙΜΑΙ ΠΟΛΛΩ. Pag. 353. Rursus 358. ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ ΕΤΙΜΑΣΘΕ ΗΑΙΚΗΚΕ ΤΙΣ ΤΜΩΝ, ΠΟΘΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΙΣΟΙΣ' ΑΝ Η ΣΩΖΟΜΕΘΕ ΔΙΚΑΙΩΣ; ἢ τὰ ἡδύτατος μὲν ὑμῶν καὶ οἱ; Εἴη ΜΕΝ ΟΙΜΑΙ ΠΟΛΛΩ. TAYLOR.

Ibid. 17. τοιαῦτα] F. ἡ ταῦτα ΤΑ τοιαῦτα, praesertim in talibus et tantis rebus. MARKLAND.

Ibid. ὁ δὲ] Potius ΠΙΣΕ ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΑΙ ΜΙΣΟΙΣΘΙ ΔΙΚΑΙΩΣ, ἢ ὁ δὲ οὐδὲ; Ita marg. Benenati; atque emendatissima exemplaria, Harl. et Aug. TAYLOR.

Ibid. penult. συγκύμην ἀδελφῶν βουθῶν] S. ἵνα. Videtur συγκυμῶν ἵνα. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. Lega SYETNOMH, uti habet marg. Benenati, licet solus. Effatum illud, et quod Terentius vocat honestam orationem (non enim, ut Wolfius, est Adagium aliquod) sacrum profertur: ἡμετέραν ἐστὶν, ἢ quis fratri epistulari videtur. TAYLOR.

Pag. 196. l. 7. ἰδὲ] F. ΔΙΕΙΔΕ, ut c. Aristocrat. p. 274. Vel ΕΙΠΕ, ut hac Orat. p. 117. l. 16. ὁ μὲν τὸν ἴσον τῶν — ἀπὸ ΕΙΠΕ etc. MARKLAND.

Ibid. 13. Τίνα] F. Τίνα γὰρ ΑΝ, Αἰσχίνος, α. v. l. propter παραφύλαξιν. MARKLAND.

Ibid. 14. περιεσθῆναι σῶ] Puto ΠΑΡΑΠΕΡΙΣΒΕΤΕΘΑΙ σῶ. Alioquin ineptum esset τὸ πολλὰ ἴναι. Similiter etiam infra 205. 5. erratum esse arbitror: Αἰσχίνος ΠΟΛΛΑ ἢ διὰ περιστάσεως. Interea tamen minus necessaria coniectura illa Lambini l. prox. παρὰ τὴν τοιαύτην — τὴν σὺν περιεσθῆναι, ubi commendavit ΠΑΡΑΠΕΡΙΣΒΕΤΜΕΝΩΝ (voluit dicere ΠΑΡΑΠΕΡΙΣΒΕΥΜΕΝΩΝ), atque etiam, quae mihi olim placebat, l. ult. huius pag. γαρμμάς σημαίνει τὴν ΠΑΡΑΠΕΡΙΣΒΕΤΜΕΝΩΝ. Licet hoc potius mutari debuit, quam illud. TAYLOR.

Pag. 197. l. 2. ταῦτα δὲ ταῦτα] ΑΥΤΑ δὲ ΤΑΥΤΑ. WOLFIVS.

Ib. ΤΑΥΤΑ δὲ ΤΑΥΤΑ. Cod. Aug. Ceteri omnes tam cusi quam manu exarati (a qua lectione tacitus abire non debuit Wolfius in sua Impressione) ταῦτα δὲ ταῦτα cum emphasi et quadam vehementia. TAYLOR.

Ibid. 3. τοῖς ἄλλοις] F. ΠΑΡΑ τοῖς ἄλλοις. MARKLAND.

Ibid. 4. ὁ Δημοσθένης] Exulare debere videtur istud δὲ ἴναι. Deest quidem in Reg. a. Sed non recte. Vide praestantissimum D'Oruillium ad Chariton. Aphrodif. VII. 1. fin. Verba enim ita non sunt accipienda, ἔλεγε τότε, ὅτι ἀπολογῆσαι Δημοσθένος — Tum dixit, quod Demosthenes defensionem parabit, vel, Demosthenem defensionem esse. Verum hoc potius pacto: scil. ἔλεγε τότε, ὅτι — (Tum hac orationis usus est, nempe) “Απολογῆσαι δὲ Δημοσθένος — Ea nempe voluit putari ipsissima verba Aeschinis, et sunt: quae, iuxta distinctionem Italici Interpretis, continentur usque ad vocem ἀπολογῆσαι” l. 8. TAYLOR.

Ibid. 5. περιεσθῆναι] ΠΕΡΙΣΒΕΤΜΕΝΩΝ Regg. a. d. TAYLOR.

Ibid. τῷ λόγῳ] Futilis Versio, a causa abducat. Quae si mens Demosthenis fuisset, scripsisset [ΥΥ] procul.

WOLFVIL.

La Città nostra mi par fatcia di cera
Non perirà, ne per voler di Giove,
Che quella che dal forte padre è nata
Pallade saggia, la difende, e regge,
Ma i cittadin, ch' all' ore sono intenti,
E la de gli ottimati ingiusta mente,
I quai sono a far mille ingiurie pronti,
Onde poscia patisce il popol tutto,
Corromper vogliono la lor gran cittade,
Perchè del ben non fanno temperarsi,
Ne celebrar l' allegre feste in pace,
Ne s' avvingan dal sacro, o dal profano,
Pur ch' adempian la lor ingorda voglia
Ne servan la giustizia amica a Dio.
La qual tacendo, il presente, e'l passato
Vede, e tarda, ma al fin viene a punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Assale tutta, onde ella poscia presto

ΕΚ ΓΕΝΕΝΤΕ ΠΕΡΙΒΟΤΟΝ ΑΠ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΩΝ ΚΑΘΑΡΕΙΝ ΔΟΙΔΑΜΟΝ ΕΥΝΟΜΙΗΣΙΝ
ΠΡΩΦΟΡΟΝΕΣ ΜΕΓΑΡΗΣ ΑΒΙΜΝΗΣΤΟΙΣ ΕΠΙ ΕΡΓΟΙΣ
ΕΙΚΟΝΙ ΔΑΙΜΝΗΣΙ ΣΥΣΣΕΑΝ ΑΓΑΣΣΑΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΗ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΙΟ ΚΑΘΟΣ ΠΑΝΤΗ ΔΕ ΤΕ ΦΑΥΜΑ
ΠΑΝΤΗ Δ' ΕΥΝΟΜΙΗΣ ΕΥΧΟΣ ΑΠΕΡΕΡΕΩΝ
ΧΙΟΣ ΕΥΡΙΟΙΟ ΤΟΝ ΑΔΑΦΕΟΥ ΜΑΣΤΙΡΕΣ
ΠΟΛΛΟΝ ΑΝΤ' ΑΔΑΦΟΝ ΑΜΟΙ ΔΑΙΜΝΕ ΤΕΜΕΝΕΙ.

Megaritis.

Ex

S'arbitrò, s'arbitrò seruire il culto pace,
 E discorde ciuitate, e guerre auno
 Che domo, la qual mal li gioua il regno.
 Perchè la patria, e da' vicini offesa,
 Ch'offendea quei che di omi erano amici.
 Hor questi omi tro' il populo sono.
 Altri miseri vanno a terra strana
 Venduti, in brutti, e duri lacci annati.
 * Così il mal tutti va a trouare a casa.
 E se la prima porta no'l riceue,
 Egli in cima dell' alto tetto sale,
 Talora ritroua ognun, so bene e' fuffo
 Nè più segreti personali ascose.
 Hor queste cose me le detta il genio
 Per gli Atheniesi. Che le triste leggi
 Di molti mali alla città son causa.
 E le buone ogni cosa eguale, e piana
 E ben compilate fanno; e le medesme
 Spesso annodan la fame al collo a tristi;
 E l' aspre molte fanno, e l' insolentia
 L'iran, e fanno ancor cessar l' ingiuria,
 E i fior seccar del mal, ch' ogni dora nasce!
 E modrano i giudei altri; e l' opre
 Superbe danati fanno; e la ciuile
 Discordia son coll' ira altiera vana,
 E da lor ogni bene human toriua.

Versus hos, Solentis plurimi Latinitate poetica
 donarunt, *Wulfus* noster, *Philippus Melanchtho*,
 cuius Versio ad finem *I. Stobaei* editur, pag. 63 z.
 Anonymus quidam, qui quinque has Orationes
 conuerit, ediditque Venet. apud Hieron. Scotum
 1545. Verum, vt credo, (namque in eo vertitur
 haec Adnotatio) licentiam istam in Elegiacis
 componendis, quam modo adnotauimus, non facile
 admiserunt Veteres. In plurimis sane quae reli-
 querunt, religio erat Hexametro Pentametrum
 suum subicere et coniungere, vt per totam Ele-
 giam pariter fieret. Recentiorum arbitror esse
 commentum, quos tamen ipsos in ea re parcos
 fuisse deprehendimus: sed quaedam ex eo ge-
 nere Saxia et Marmoribus adhaerescunt.

Ex Schedis apocryphis. Nam haec Inscriptio ab aliis edatur, necesse est, neque vacat consulere, et praeter omnes Auctores, qui in ea materia versantur, ad manum praesto non sunt. Sed perge. Alii porro, eadem simili li-

centia, et pariter immutata, emittit in *Fragmentis Inscriptis*. XV. vlt. Attamen, si fides sit habenda exemplaribus *Plutarchi*, antiqua etiam placebat haec Inconstantia.

TONAE ΠΟΘ' ΕΛΑΝΕΣ ΝΙΚΗΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΓΟΙ ΑΡΗΘΟΣ

ΠΕΡΕΑΞ ΕΣΤΑΛΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΑΙ ΚΟΙΝΟΝ

ΙΑΡΤΕΛΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΕΥΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

Quod tamen alibi, sc. de *Harodot. malignis*, emendatis hoc patet:

TONAE ΠΟΘ' ΕΛΑΝΕΣ ΝΙΚΗΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΓΟΝ ΑΡΗΘΟΣ

ΕΥΤΟΛΜΠΥΤΗΖΕ ΑΗΜΑΤΙ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ

ΠΕΡΕΑΞ ΕΣΤΑΛΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΑΙ ΚΟΙΝΟΝ

ΙΑΡΤΕΛΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΕΥΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

Et quidem ea Consuetudo, binis Hexametris subdendi vnum Pentametrum, (quale metrum excidimus modo ex inemendatis *Plutarchi* membranis) praeceteris omnibus placuisse videtur iis Scriptoris, qui senectutem Poeticae viderunt. *Goisfridus Viterbiensis*, qui saeculo XIII° floruit,

eo tenore, per opus hunc longius, *De vitiis* scilicet librum, partim *logica*, partim *solita* oratione scriptum, perpetuo uti videtur. Et eodem consilio, nam casu factum esse non existimus, cur autem quidam in marmore Epigramma quod sequitur, duae nec puta sunt est Poeticae, verum utrumque inferi Prosim et Poeticae ambulet.

ΕΚ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤ ΑΝΑΡΕΝ ΦΟΙΒΟΥ ΤΕ ΦΑΝΗΘΕΡΟΣ ΠΡΕΤ

ΚΡΗΕΚΗΝΕ, ΗΓΑΘΟΣ ΤΕ ΔΕΟΝΤΙΟΣ, ΕΠΙΘΟΟΙ ΑΝΑΡΕΣ

ΟΙ ΜΕΝ ΑΥΤ' ΑΝΤΟΛΙΗΣ, ΟΙ Δ' ΑΡ' ΑΦ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΗΣ

ΟΡΤΙΑ ΕΥΠΕΡΕΑΝΤΕ ΘΕΜΙ ΠΑΜΜΗΤΟΡ ΠΡΕΙΝΗ

ΚΡΙΘΟΝΟΤ ΤΕ ΑΣΤΗΣ ΚΑΡ' ΑΥΤΟΒΟΛΟΝ ΦΕΡΙΣΤΗΣ

ΗΜΑΙ ΜΥΣΤΗΠΟΝΟΙΣ ΕΥΜΟΝ ΤΥΡΤΙΘΕΣΑΝ.

Ex omnibus exemplis, ubi legibus Elegiaci huiusmodi facta est Violentia, nullum habemus insignis aut loculentis, quam suavisimum invid Episcopi, quod Athenis hodie extans descriperunt plurimi, incorrecte, vti existimamus, omnes. Sed errores qui sunt (sunt autem non pauci) non Exscriptoribus, sed Quadrataris esse ascribendos

docuit me Vir doctissimus et amicissimus *D. Anton. Asken*, qui mendarum memos quae isti saxo imputare solebant, maxima cura et sollicitudine descripsit. En exemplum antiquum Incuriae et Negligentiae! En pulcherrimum poemation, non sapientius describendo, sed semel exarando, misere et lachrymabiliter contaminatum!

Η ΠΟΤΕ ΚΥΑΙΘΕΑ ΜΑΝΘΑΙΣ ΕΠΙ ΚΡΑΤΟΣ ΕΣΤΑΙΕ

ΚΑΙ ΚΑΡΙΤΟΒΑΛΟΝΤΕ ΟΜΜΑΣΙ ΑΛΛΗΤΟΜΕΝΗ

ΚΙΘΟΝΟΙΣ ΤΕ ΠΡΕΠΟΥΣΑ ΠΡΟΣΩΠΟΙΣ ΗΔΕ ΠΑΡΕΙΛΙΣ

ΚΑΙ ΤΑΚΕΡΟΥ ΕΤΟΜΑΤΟΣ ΟΠΑ ΔΙΡΙΘΕΣΑΝ ΤΕΛΑ

ΧΙΛΕΣΙ ΠΟΡΟΥΤΕΟΙΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΕΟΝ ΔΙ ΟΔΟΝΤΙΝ

ΠΑΝΤΟΙΗΝ ΤΕ ΑΡΕΤΗΝ ΠΕΡΙΚΛΑΔΕΙ ΘΟΜΑΤΗ ΟΥΛΑ

ΗΝ ΤΕΚΕΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΕΘΕΝΑΡΟ ΚΙΑΙΚΙΑ ΧΑΝΤΕ

ΕΙΚΟΝΗΕΝΤΑΡΤΗΣ ΤΡΟΦΕΡΑ ΤΗΑΙΝ ΕΘΟΝΙΑΕ

ΕΡΜΕΡΟΣ ΔΕ ΑΡΙΕΤΟΜΑΧΟΟ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΣ

ΜΝΗΜ ΑΔΟΚΑ ΦΑΙΝ ΘΗΚΑΤΟ ΚΟΤΡΗΙΝ Δ ΗΤΗΑΠ

Coronidem huic Adnotationi satis prolixae sum quem modo memoravi, cui tantum debent Graecae sum impossurus. Idem Vir praestantissimus, litterae, scilicet etiam ex his regionibus adportari fecit

fecit Marmor, noui sane et insoliti argumenti
pariter et Graecismi: et quod Nemo ex postea
Familia non ad originem suam corrigere et
reuocare festinaret, ni admoneretur autographum

istud, ita inuendatum, aut saltem obscurum,
hisce ipso literis domi apud eundem hodie con-
seruari. Age, Lector, explica.

ΣΟΙ ΠΑΛΑΚΑ ΝΗ^{***} ΑΝΗΚΕ ΚΟΡΗ ΔΙΟΣ ΤΑΛΤΟΕΞΑ

ΠΗΓΗ ΝΥΜΦΑΩΝ ΟΡΦΙΤΕ ΝΑΜΑ ΦΙΛΩΝ

ΕΝΘΑ ΠΑΛΑΙ ΒΑΣΙΛΗΕΣ ΑΠΟ ΠΤΟΛΕΜΟΙΟ ΚΑΜΟΝΤΕΣ

ΕΝΧΕΑ ΚΑΙ ΚΟΡΥΝΑΣ ΚΑΘΕΒΕΑΝ ΙΗΘΙΟΛΟΦΟΥΣ

ΕΞ ΟΥ ΔΗ ΔΟΡΥΚΝΑΜΑ ΤΡΟΣ ΔΑΧΕΝ ΟΥΝΟΜΑ ΧΩΡΟΣ

ΧΩΡΟΣ ΕΛΛΗΡΗ ΤΕΡΠΟΜΕΝΟΣ ΔΙΒΑΔΙ

ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΣΟΙ ΝΥΝ ΤΑΥΤΑ ΔΙΕΡΓΑΤΙΝΑΙΣ ΠΑΛΑΜΑΙΣΙΝ

ΤΡΙΣΣΟΝ ΥΠΟΔΥΚΑΒΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΤΕΛΕΩ. TAYLOR.

Ibid. 16. Θίμυλα] F. ΘΕΜΕΘΑΛ, τὰ Θίμυλα.
Nisi forte Θίμυλον ἀπὸ Θίμυλῳ ποταμῷ.
Non ob-
seruant augustas iustitias sanctiones. WOLFIVS.

Ibid. ΘΕΜΕΘΑΛ] Aldina Edit. et Parisina.
Ita Bodl. quoque, et Lindenb. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀπολισαμένη] F. ΑΠΟΤΙΣΟΜΕΝΗ.
MARKLAND.

Ibid. 19. Ταῦτ' ἦδη] F. ΤΑΤΤΗ ΔΗ hoc pacto
igitur. MARKLAND.

Ibid. ΤΟΥΤ' ἦδη Reg. i. Ven. Ital. Lind. et
Harl. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπιγίγναι] Vtrum ἡ Δίαν, ἢ ἡ
Πόλιν? WOLFIVS.

Pag. 204. l. 2. Τεύχεσι] Ἀντ' ἀπολύσεως τεβ-
χίται ταχίως ἐκ δυσμῶν, τοῖς ἀδικῶν τὸς Φί-
λους ἐν συνόδοις. Id est, Vrbis eorum, qui ciuis suos
in congressibus et commerciis afficiunt iniuriis, oppor-
tuna et obnoxia est hostium insultus. WOLFIVS.

Ibid. φίλων] ΦΙΛΟΙΣ Codd. Regg. s. v. cum
Lindenb. TAYLOR.

Ib. 4. ἰκύνται ΠΟΛΛΟΙ est legendum. WOL-
FIVS. Alii enim πολλοί. TAYLOR.

Ibid. 5. Πενάδης] Videtur in Pentametro,
quod deest, etiam diuitibus poenam esse minatus.
Quare ausus ego sum distichon addere.

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
Et sua diuitibus poena luenda venit. WOLFIVS.

Ib. 7. Lege Ἀλλοι, Δ' "ΕΤ' ἔχον] ἔτι πολλοὶ
ἢ δέσποται. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὑπέρθεον] ΤΙΕΡΘΕΤΡΟΝ Reg. v. Obsop.
et Ask. TAYLOR.

Ibid. οὐδὲ δὲ πάντων] F. ΠΑΝΤΩΣ, vt supra.
MARKLAND.

Ibid. ΠΑΝΤΑΣ ἢ ΠΑΝΤΩΣ Bodl. ΠΑΝΤΑΣ
Reg. s. Obsop. et Ask. TAYLOR.

Ibid. 9. Εἴα γὰρ τίς φωνῶν] [Ita Ald.] Versus

non constat. Forte. Εἴ γὰρ τίς φωνῶν, vel HE
γὰρ τίς φωνῶν. Legi etiam potest, Εἴη τίς φωνῶν,
ἀπὸ τῆς φωνῆς. WOLFIVS.

Ibid. Restituitur etiam in Bodl. Εἴη τίς φωνῶν,
et restituerunt etiam Edit. Felician. Manu-
scriptique. TAYLOR.

Ibid. ἢ μυχῶν] Pro, ἢς μυχῶν, ἢ δαλαμων.
Attica Enallage Praepositionum ἢ et ἢς. WOL-
FIVS.

Ibid. 14. Τεαχία ἀνέβη] Vtrum ἦδη, an, τὰ
ἀποχέματα? WOLFIVS.

Ibid. 18. Πάντι δ' ἐγγαλίας lege. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἔρην] ἐκπαισμένη, τίλμα,
προσηγορία. WOLFIVS.

Ibid. πινύτα] ΣΥΝΕΤΑ. Ven. Quae cum vox
sit familiarior, aliquando fortasse fuit vice Expo-
sitionis. TAYLOR.

Pag. 205. l. 3. ἢ βέλομαι] Haec duo verba vi-
dentur e scholio hac irrepsisse. WOLFIVS.

Ibid. Bene Wolfius. Desunt etiam in Codd.
C. d. v. et Lindenb. Porro autem ista ΗΥΟΤΜΑΙ
ΚΑΙ in l. i. aequae sunt importuna. Corrige
ergo, αἰ μὲν ἀλθὲν τοῖς λόγῳ ἵσται τῶν ΒΟΥ-
ΛΟΜΑΙ, ἢ ——— τρέπον δὲ τὴν ΗΥΟΤΜΑΙ
ἢ τὰ τοῖς συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel si prius istud
ἡγῶμαι cuidam adblandiatur, et retinendum vi-
deatur in l. i. ἡγῶμαι ἢ βέλομαι, tunc restitues
cum Reg. d. et Aug. in l. 2. τρέπον δὲ τὴν ΟΙΜΑΙ
ἢ τὰ τοῖς συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector
prius ἢ βέλομαι deesse in Exemplaribus Ven.
Aug. et Harl. atque etiam vocem ἵσται in omni-
bus. TAYLOR.

Ibid. 5. πρὸς τὸν δὲ] Lege ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΤ-
ΣΑΣ. Nam πολλά πρὸς τὸν δὲ in nulla crimina-
tionis parte esse arbitror. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπαύσατο] Τὸ, ἐπαύσατο videtur
significare, Timarchum a populo delectum accu-
satores

factorem *Aeschini* paruisse. Quod, ut verum non sit, quid vetat, a *Demosthenis*, causae ut seruiret, confictum esse? WOLFIVS.

Ibid. Vide infra 217. 11. MARKLAND.

Ibid. Ita se habet Italica Versio: *ba privato del suo honore on suo accusatore* accusato poi da lui, e comparso in giudicio. Anonymus: *quendam eius accusatorem* ex animi sententia infamia notavit. Optimum fortasse, quod debemus marg. *Ask.* et Cod. *Obsep.* ΥΠΑΚΟΥΤΕΑΣ τὴν αὐτὴν. Vbi tamen τὰ τὴν αὐτὴν. Quasi olim fuisset ὑπακούσας τὰ ΝΕΑΝΙΕΥΜΑΤΑ τὴν αὐτὴν: aut aliquid istiusmodi. Υπακούσας etiam bonus et sincerus Cod. *Harleyanus*. TAYLOR.

Ibid. 9. κὲ πάλιν κ. τ. λ.] Supra, βούττα ἐν Πυραῖν, ὡς εἰσαγγιλιῖ με, κὲ γραψίλει, κὲ ἰδ, ἰδ. Verba sic ordino: ἡπίλει ἐν τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσιν γραφάς (S. πρὸς τὸν Ἀρχοῦν, κὲ τὸς Θεομοθέτας, κατ' ἑμὲ) κὲ τοιαῦτα (S. ἡπίλει). WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post δῆμῳ, ut sit κατηγορῶν ἐκείνῳ, κὲ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γραφάς ἀποίσιν — ἡπίλει. et in curia, et in concione. Infra pag. 219. Πῶς τότε ἰκασθ' ἰπρώτιον; ἐν τῷ ΔΗΜῳ. ἐν δὲ τοῖς ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣ, ὅδεῖς πῶς κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. ὁμῶν] Potius YMIN, ut marg. *Benedicti*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἀκριβέστα] Malim AKPIBEΣTATON. IYRIN.

Ibid. παρηκολοθηκὼς ἀπασιν] Frigide *Wolfius* interpretari videtur, omnia comperta habeo. Neque multo felicius ceteri. *H. Stephanus* *Thes.* L. G. Tom. I. col. 282. exquisitius de eo, qui rerum cognitionem studiose persecutus est, ita ut eam sit consecutus. Ita *De Coron.* 536. 15. ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΑ τοῖς πρᾶγμασιν ἐξαρχῆς, κὲ συλλογισμένῳ ὁρθῶς. Vide quae protulit Vir ille doctissimus; et quam pulchre consonat locus ille *D. Lucae* (ab illo non praeteritus) 1. 3. Ἐδοξε καὶ μοι ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΙ ΑΝΩΘΕΝ πᾶσιν ἀκριβῶς. Neque tamen interpretibus id vicio verti, quasi mentem Auctoris non omnino attigerint, sed quod vim et emphasin non adeo dilucide expresserint. TAYLOR.

Ibid. 13. διακρυβόμενῳ] Ἀντὶ τῷ, διακρυβόμενῳ εἰσαλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

Ibid. 14. τῶν ἐπιόντων] τῶν μελλόντων κὲ προσδοκωμένων κινδύνων κὲ συμφορῶν. WOLFIVS.

Ibid. 18. νόσημα] Iam quid audentius illo pulcherrimo ac longissimo excessu? Νόσημα γὰρ — *Plin.* IX. *Epist.* 26. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. antepen. διῶν] Deerat in *Aldo*, neque excudit *Wolfius*. Restitui e ceteris. TAYLOR.

Ibid. penult. ὑποχίτας] Arridere potest ΕΥΑΛΒΕΙΑΣ. Ut modo de eadem re scribitur, pag. 207. l. 1. Ταῦτα, ἐν τῷ Δήμῳ — ΕΥΑΛΒΕΙΑΣ ἢ μικρὰς δίδται. Sed *Hermogenes* περὶ ἀκμῆς, vbi hunc locum laudat, disertè habet ΕΥΤΥΧΙΑΣ. *Dionysius* interea *Halicarn.* qui pariter citat, de admir. vi dicendi in *Demosth.* §. 14. habet ΕΥΝΤΥΧΙΑΣ. Stet igitur vulgata lectio: ad *Remp.* servandam opus est cum fortunae auxilio, tum providentia vestra. Ita *Etruscus*: d' una divina gratia, e della vostra diligenza ha di bisogno. TAYLOR.

Pag. 206. l. 2. ἐπάγοις κ. τ. λ.] 2 *Pet.* II. 1. ἐπάγοις ἑαυτοῖς ταχυνὲν ἀπόλειαν. Mox, ΤΑ τοιαῦτα. MARKLAND. Vti habent *Parisienses*, et *Suidas*.

Ibid. Φιλίππῳ] Forte Φιλίππῳ ξένῳ — ὑποκοριζόμενοι. Τούτῳ, ἀντὶ προδοσίας ξένῳ ἐνφημοτέρως ὀνομάζοντες. WOLFIVS. Φιλίππῳ Editi omnes cum *Harleyano*: In paucissimis MSS. Φιλίππῳ: quod tamen debuit legi. TAYLOR.

Ibid. 3. ὑποκοριζόμενοι — ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τῷ, ἐνφημῶντι, κὲ τὸ αἰσχρὸν ἐνφημῶς ὀνομάζοντι. Λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δολίαν, Φιλίππῳ ξένῳ, κὲ ἱταίρῳ, κὲ ΤΑ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. *Suidas*. ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ *Harl.* Sed perperam. Nemo ex Interpretibus haec probe intellexit. Quam servium servitutem illiberalem, blando nomine dissimulant: vocant enim amicitiam cum *Philippo* initam. Ea est vis τῷ ὑποκορίζεσθαι, atque ea mens huius commatis. TAYLOR.

Ibid. 4. τὰ κῆρα] Οἱ τὸ κῆρ, κὲ τὸ ἐξουσίαν ἔχοντες, οἱ ἀρχοῦντες, οἱ ἐν τέλει. Intellego haec de variis appellationibus Magistratum in aliis atque aliis Civitatibus. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius*, Magistratus singularum urbium. Potius, *Li*, quicunque sint, penes quos est summa potestas in singulis urbibus: sc. Populus in *Democratia*, in *Aristocratia*, Nobiles. IYRIN.

Ibid. Recte omnino et feliciter Vir, dum viveret, mihi amicissimus. Τὸ Κῆρ non significat Magistratus, siue τὸς ἐν τέλει, sed, quod Nos emphatice in *Lingua Anglicana*, *The Constitution*. Eo modo intelligendi, distinguit Scriptor noster in hoc loco, inter τὸς γυνειωτάτους, τὸς προεστάτας τῶν κοινῶν ἀξιωματικούς, eos qui *Remp.* administrant, et, τὰ κῆρα — ἐν ἰσχύϊ τῶν πόλεων, siue *Remp.* ipsam. Dilucida haec omnia et distincta. Verum

[Z 2]

interea,

interea, quinam sint illi λοιποί, l. 3. qui tam odiose se his rebus admiscant, et conturbant omnia quae enarrauimus? Et, quorum ope tam bellam versionem nobis procudit Wolfus? Sc. ii. in quos collata est Reip. auctoritas, — ceteri autem, et magistratus singularum urbium. Non potuit optare, non ausus est, ut qui Graece nesciunt, existimarent Oratorum principem tam futilia, tam inania, tam insulsa blaterasse. Quid ergo? Pro οι λοιποί, omnino restituas οι ΠΟΛΛΟΙ. Ex iis enim constituta erat Resp. Atheniensis. Et benigne sane nobiscum actum est, quod haec mea Diuinitio praesidium quoddam naeta esse videretur ab Auctore nostro, exeunte hac Oratione, sc. pag. 235. l. 12. ubi legimus ημῶν ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ, καὶ πάντων ΚΥΡΙΟΙΣ. Parem omnino huic prae manibus locum habemus pag. 208. ubi Lasthenes, et Euthykrates erant οι προσηγότις, οι ὅτις ἄλλων λόγους, et sequitur deinde, l. 4. ΟΙ ΔΙ ΠΟΛΛΟΙ — ὅς ὅπως ἀγγίζοιτο. Similiter in ea, quae sequitur, Oratione, De Corona pag. 485. l. ult. Αἱ μὲν πόλεις ἴσως, ΤΩΝ ΜΕΝ ΕΝ ΤΩΙ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ καὶ πρῶτον δωροδοκῶν — τῶν δὲ ΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ κ. τ. λ. Iterum pag. 486. l. 6. Συμβέβηκε ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΠΑΝΘΕΣΙΝ — τὴν ἰλευθερίαν ἀπολαύειναι, τοῖς δὲ ΠΡΟΒΕΣΤΗΚΟΙΣ κ. τ. λ. Ita Noster *Philippic.* II. n. 28. Edit. Paris. φυλακτῆριον — τοῖς ΠΑΝΘΕΣΙ πρὸς τὴν τυραννίαν. Ita *Descibines* c. Ctesiph. Αἱ γὰρ περὶ παιδείαν τὰ ΠΑΝΘΗ, καὶ συμβουλίαν ταῖς πόλεσι τὴν ποιητὴν τῶν δημογυγῶν μὴ προσδέχισθαι, pag. 416. l. 18. Et antea p. 390. l. 3. εἴ τις προσέχουσιν τῷ ΠΑΝΘΕΙ ΤΩΙ ΥΜΕΤΕΡΩΙ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam Remp. designant, siue per ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ, siue per ΤΟ ΠΑΝΘΟΣ. Ita *Lyfias* c. Agorat. Αἰσθόμενοι ἐκ τῆς τρέψεως τὴν τὸ ὑμῖν ΠΑΝΘΟΣ καταλυθῆσθαι, pag. 237. Edit. nostrae. Add. 206. 207. 231. 232. 234. 235. 319. etc. Etiam Latini Scriptores (ut id obiter admo- neam) praesertim si Atticissant, ita rem describere solent. Non idem ipsi qui summas imperii tenerent expedire, et Multitudini. *Corn. Nepos* in *Miltiade* §. 3. Loquitur enim ibi Histiaeus de Tyrannis, quos in vnaquaque ciuitate constituerat Darius (in quo numero et ipse fuit) et de iis Ciuitatibus, quae populari forma vterentur Remp. administrandi. Aliud porro et insigne exemplum habemus in eodem Auctore. Accidit, ut Athenis duae essent Factiones, quarum vna *Populi* causam agebat, altera *Optimatum*. In hac erat Phocio.

In quem, ait *Cornelius* noster, tantum fuit odium Multitudinis, ut nemo ausus sit eum sepelire. Quid? Caue, ut vocem istam Multitudinis de maiore, sed de altera, parte interpreteris. Ut redeam iam ad *Demosthenem*, quis non fatebitur istas sordis faisse a me feliciter expurgatas? Οι προσηγότις τῶν πόλεων ἀξιόμνητοι — et deinde, ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ, id est, ΤΟ ΠΑΝΘΟΣ, siue ΤΟ ΚΥΡΟΣ. Verum, quia vnaquaeque Ciuitas non eadem forma utatur imperii, subiicit, καὶ τὰ κύρια αὐτὰ πόλ' ἴσιν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων. Harpocration vocem αὐτὰ illustrans ait sumptam esse in hac Oratione *Demosthenis* pro ὅσῃ. Potius pro ἡ, si hic sit locus. Nam et occurrit pag. 222. l. 5. Modo melius ἑκάστη τῶν πόλεων, (siue praepositione) uti habet MS. Reg. d. TAYLOR.

Ibid. 8. μέχρι μὲν ἰχθὺς καὶ πτερόων' ἰσ' ἐλίσσον χερσίν. WOLFIVS.

Ibid. 12. μανίας] Adiungit *Benenatus* ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΝΙΑΣ. Istud absurdum. Potuit quidem fuisse ΠΑΡΑΝΟΙΑΣ. Verum cum ita restituo, non lubenter in textum admitto. Video enim in marg. Paris. τὸ ΠΑΡΑΝΟΙΑΣ adnotari (ex MSto quodam proculdubio) ut variam lectionem siue τῷ, παρανομίας, quod modo praecesserat, siue potius, τῷ, μανίας. TAYLOR.

Ibid. 14. αὐτῶν] Corrige ΑΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὁμῆς] S. οι Αθηναῖοι καὶ Ἀργεῖοι. *Suidas* addit Αἰγυπτίους καὶ Θηβαίους (sic enim lego, non Αθηναῖοι) et eam adfert causam, quod vel terram ante ignauam excoluerint, vel non aliunde aduenerint. WOLFIVS. Bene. Diximus ad T. III. pag. 42. l. 7. TAYLOR.

Ibid. ult. ταῖς πόλεσι] F. EN ταῖς πόλεσι. MARKLAND.

Pag. 207. l. 2. ἐισελήλυθεν] Mallem hanc vocem participii formam gessisse, et τῷ, βαδίζον ex aequo respondisse: utraque voce absolute sumpta, ut solent Attici. TAYLOR.

Ibid. 8. ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα] ὡς τὰ τοιαῦτα Edit. Paris. ὡς τὸ ταῦτα in margine. TAYLOR.

Pag. 208. l. 1. αὐτῶν] ΑΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. Αασθῆνης] *Plutarch.* de Garrulitate: Εὐθυκράτης μὲν ἐν ἡρεσίᾳ τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μαντιδορίας ξόλοις, ὡς φησι Δημοσθένης. Φιλοκράτης δὲ χερσίων πολὺ λαβὼν, πόρνας καὶ ἰχθὺς ἡγόραζεν. Εὐφρόνης δὲ καὶ Φιλάγγελος τοῖς Εριτρίαν προθύοις, χάραν ὁ βασιλεὺς ἰδὼς. TAYLOR.

Ibid. 2. ἡρεσίᾳ] ΕΕΤΕΓΑΣΕ Reg. C. TAYLOR.

Ibid. δοδεῖς] Haereo de hac voce, non solummodo, quod apud *Plutarchum* non appareat, sed quod

quod ociosa est, vel potius importuna. Dedit curiosus aliquis Adnotator, qui Lectorem admonere voluit, Lasthenem *largitione* Philippi esse corruptum, cum potuit aliquis citra culpam domum suam exstruere vel reficere ex lignis vel materia Macedonica: et idcirco obseruat eam non solum a Macedonia esse adportatam, verum etiam *dono datam*. Eam cautelam a Demosthene non utique expectabant eius Auditores. Ergo vocem elimino. TAYLOR.

Ibid. 3. τιμὴν δὲ δέ.] Id est, *gratis acceptos*, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

Ibid. 7. ἐπειδὴ ταῦθ' ἔτα] Forte addendum ἐπειδὴ ΔΗ, vel ΓΟΥΝ, vel ΤΟΥΝΥΝ, ταῦθ' ἔτα — propter prolixitatem periodi. WOLFIVS. Immo cum Aug. Cod. BHEI ΔΕ x. t. λ. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀναμνησθε] Obserues ἀναμνησθε hu-ius sententiae, χρίσις ἰππίας KEKTHMENOI, πλείους δὲ ΟΝΤΕΣ ἢ μείους — δὲ ΑΥΤΟΥΣ τέτοις ἡδονῇ σῶσαι. Vis et Spiritus Oratoris Grammaticam prostravit. TAYLOR.

Ibid. 13. οἱ ἐροῦντες] F. Glossa. MARKLAND.

Ibid. Id quoque credo. Hoc non potuit a Demosthene proficisci, scil. τὰς πόλεις ἀπολαύσαι — Οἱ ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΕΣ, καὶ φίλων ἐκ τ' εἰχὼν ὑπακύν τοῖς ΠΡΟΔΙΔΟΥΣΙΝ. Et glossam esse puto istorum verborum οἱ ταῦτα ποιοῦντες, quae occurrunt infra l. 17. Neque me magno- pere afficit, quod haec duo adeo locis essent dis-iuncta. Solet hoc fieri. TAYLOR.

Ibid. ἐκ τ' εἰχὼν] Non placet ἐκ τ' ΕΙΧΕΝ — εἰ ΕΙΧΕΝ x. t. λ. Iam εἰχὼν ΕΙΧΕΝ ΥΠΕΙΧΕΝ ΥΠΙΑΚΟΥ-ΩΝ Cod. Aug. Neque id placebat Collatori, S. Fabricio. ΥΠΙΑΚΟΥΩΝ etiam Reg. 8. Ven. Ask. et Obsop. ΑΚΟΥΩΝ Ital. Sed nihil has salebras complanat. TAYLOR.

Ibid. 16. οἱ φίλων] Iterum glossam sapit. Ecce enim in vna periodo, ΦΙΛΗΠΠΟΣ ἐκ τ' εἰχὼν — πωλοσύναι δ' ἰππίας — ἰλασθὲν αὐτοῖς ὅπλοις Ο ΦΙΛΗΠΠΟΣ. An potuit inhonestius scribi? An ab omni, non dicam elegantia, verum a castitate sermonis alienius? TAYLOR.

Ibid. 18. ἐφ' ἧς ΕΖΤΗΣΑΝ lege. WOLFIVS.

Pag. 209. l. 2. κατὰ μὲν τῶν ΟΛΥΜΠΙΩΝ] Cod. 8. pro τῶν habet ΤΟΥΣ. Ego vtrumque amplector. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσασθε] Scribe ΨΗΦΙΣΑΙΣΘΕ. MARKLAND.

Ibid. 10. εἰ δὲ x. t. λ.] Legendum arbitror, Εἰ δὲ ὁ μὲν καίριος, ὁ δὲ πρῶτος, ὁ δὲ γράμματις, ὁ δὲ γρατῶνας

ἐροῦντες, ΚΑΙ δὲ ἂν ἕκαστος αὐτῶν, οἷμαι, κοινὸν γίγνηται, ταῦτα διαφθεῖναι, μισοῦ ΔΗ ὁμοίως τὰς τοιούτους ἀπαιτίας προσέχει. Et sic mecum verte: Quod si hic opportunitates, ille negocia, tertius mi-lites prodit, et, ut uno verbo complectar, cuicumque res aliqua fuerint commissae, eas utique perdat, omnes demum istiusmodi pari odio digni esse censentur. Hic tacitus discedit Wolfius ab omnibus ex-emplaribus, vbi ἕκαστος ΥΜΩΝ vniuerse. TAYLOR.

Ibid. 11. διαφθεῖναι] Cod. Reg. 1. ταῦτα ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΔΩΣΙ ΚΑΙ διαφθεῖναι. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ μὴ τὰς μάχας —] S. μιμήσθαι συμβαίνει καίριος, ἀλλ' εἰ ἀγῶν ἡσυχίας etc. Hunc locum videtur imitatus Cicero I. de Offic. vbi de imitatione parentum agit. Si inquit, non poterit siue causas defendere, siue populum concionibus te-nere, siue bella gerere, illa tamen praestabit, quae erunt in ipsis potestate, iustitiam, liberalitatem, fidem, modestiam, temperantiam, quo minus ab eo id quod desit requiratur. WOLFIVS.

Ibid. εἰ μὴ τὰς μάχας — συμβαίνει καί-ριος] Sc. καίριος [τὸ μιμήσθαι] τὰς μάχας etc. Quod Infinitivum subintelligendum est ex τῷ, μιμήσθαι ad finem sententiae, si haec integra sint. MARKLAND.

Ibid. Acute haec, ut omnia, Vir ingeniosissi-mus. Verum locum *hand integrum* ita restituant MSti: καὶ γὰρ εἰ μὴ τὰς μάχας — ΕΝ ΤΟΙΣ ΝΥΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΙΜΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙΡΟΙΣ. Ita discio ex marg. Benenati, et Altemps. Ita etiam Codd. Aug. Ven. Harl. Ital. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ] Quicquid sta-tuatur de hoc Textu, dubio sane, atque, ut vide-tur, inficeto, nemo integrae mentis absoluerit mi-rabilem istam conuersionem, pari spacio temporis. Sed locus sine dubio est contaminatus. Nonnihil proficimus, sublata voce χρόνῳ. Vos nunc in deli-berationibus, aequalem partem Reip. sustinentes, ac illi militantes. Pene videor tenere mentem Au-ctoris. TAYLOR.

Ibid. vlt. ψηφίζηται] Recte. Male editur a Pa-risensibus, ψηφίζεται. TAYLOR.

Pag. 210. l. 6. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ] Qui sit delectus iste, me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. An, ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΛΟΓΗ? MARK-LAND.

Ibid. Lege omnino γράμματα ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ, ut annotatum est in margine Benenati. Leges, Plebiscita, Foedera, omnia denique cuiuscunque generis Monumenta, fuisse apud Antiquos co-lumnis lapideis, aereis, ligneisue exarata, nemo [222] est

est qui ignorat. LEGES. Ανάγνωθι, inquit *Lyfias*, Orat. I. p. 17. δέ μοι καὶ τῆτον τὸν ΝΟΜΟΝ ἐκ τῆς ΣΤΗΛΗΣ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ita *Demosth. c. Neaer.* pag. Edit. nostrae, 590. Τῆτον τὸν ΝΟΜΟΝ γράψαις ἐν ΣΤΗΛΗΙ λιθίνῃ ἐγέσταν ἐν τῇ ἐργῇ — καὶ αὕτη ἡ ΣΤΗΛΗ ἐστὶ καὶ νῦν ἐστίν. Adde pag. 602. l. 10. Ita *Andocid.* Orat. I. p. 12. Edit. Steph. Ο δὲ ΝΟΜΟΣ τί κελεύει, δεῖ ἐν τῇ ΣΤΗΛΗΙ ἔμπροσθεν εἶναι τῇ βουλευθείᾳ; Atque hinc loco *Lyfiae* deploratissimo, sc. Orat. c. *Nicomachum* pag. 478. si memineris, mi Lector, aut ea res te ceperit, Lux olim plenissima a me affusa. FOEDERA porro. Ita in *Epistola Philippi*, n. 9. Edit. Lutet. Εγὼ δὲ τέτυς ὅτι τῶν περὶ τῆς εἰρήνης ΣΥΝΘΗΚΩΝ οἶδα μισασχόλιας ὑμῖν, ὅδ' ἐν ταῖς ΣΤΗΛΑΙΣ ἀναγεγραμμέναις. Deinde *Aeschines c. Ctesiph.* pag. 391. l. ult. Εξῆναι τῇ βυλομένη τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μῆσιν εἰς τὴν αὐτὴν ΣΤΗΛΗΝ ἀναγεγράφθαι μὴ Ἀθηναίων, καὶ μίλιχιν τῶν ὅρων καὶ τῶν ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Harpocrates denique v. Ἀττικοὺς γράμματα. Θεόπομπος ἐσκευερῆσθαι λίγυι τὰς περὶ τὸν Βάρβαρον ΣΥΝΘΗΚΑΣ, ἃς ἐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ΕΣΤΗΛΙΤΕΥΘΑΙ, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Postremo *Obseruatorum* nomina, maxime autem PROSCRIPTORVM (*Vtlegatos* vocat Iurisprudencia nostra) cippis et saxi frequententer, cum titulo et causa condemnationis, in-

scribi solebant. *Isocrates* in Orat. de *Bigis*. Εἰς τοσούτον ὕβριος ἦλθεν, ὥς' ἵππισαν ὑμᾶς ἰλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ΣΤΗΛΗΝ ἀναγεγράφειν. *Diodorus Siculus*, l. 16. Ο δὲ Φιλόμηλος ἱπαρθὴς τῇ νίκῃ, τὰς τῶν Ἀμφικλύων ἀποφάσεις ἐκ τῆς τῶν ΣΤΗΛΩΝ ἐξίκοψε, καὶ τὰ περὶ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ γράμματα. Vnde factum est, vt ΣΤΗΛΙΤΕΥΘΑΙ idem esset ac *Proscribi*: et λόγοι ΣΤΗΛΙΤΕΥΤΙΚΟΙ apud Antiquos pro Invectiuis passim haberentur. Cuiusmodi sunt *Gregorii Nazianzeni* Orationes duae adu. *Julianum*: Istius posterior his verbis clauditur. Αὕτη σοι παρ' ἡμῶν ΣΤΗΛΗ τῶν Ἑρακλείων γηλῶν ὑψηλοτέρα ἐστὶ καὶ περιφανέστερα — ἢ καὶ ὁ μῆλλον ὑπολήψεται χρόνος, εὖ οἶδα, σί τί καὶ τὰ σὰ ΣΤΗΛΙΤΕΥΟΥΣΑΝ, καὶ τὰς λοιπὰς πάσας παιδίσκας, μή τινα τοιαύτην κατὰ θεῶν τολμῶν ἱπανάγησιν, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια δράσαις, τῶν ἰσῶν καὶ ἀντιτύχουσιν. At quid in his moramur? Hoc in *Arthmio* esse factum, et haec ipsa verba, quae hic memorat Noster, esse in eius cippo insculpta, abunde docemur. Orator noster in *Philipp. III^a*. Οὐ λόγους ἱμαυτῇ λίγων, ἀλλὰ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων δεικνύων, ἀπαιτοὶ κατέβητο, Εἰς ΣΤΗΛΗΝ ΧΑΛΚΗΝ ΓΡΑΨΑΝΤΕΣ — τί δὲ λίγα τὰ γράμματα;

ΑΡΘΜΙΟΣ, φησιν, Ο ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ

Ο ΖΕΛΕΙΤΗΣ

ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ.

Εἴθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τῷτ' ἐγίνετο,

ΟΤΙ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΤΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ Εἰς ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ἦγαγεν.

Sed hoc vnico testimonio contentus non ero. Ad-
dere liceat *Aristidem*: Θεμιστοκλῆς μὲν Ἀρίθμιον
(Ita *Aristidis* vbique exemplaria, Tu corriges

mecum) ΕΣΤΗΛΙΤΕΥΣΕΝ, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων etc.
Iterum. Τῷ δ' αὐτῷ φρονήματος ἐστὶ καὶ ἡ ΣΤΗΛΗ,
ἢ ὕστερον τέττοι ἐγέσταν, λίγυσαν τὰδε:

ΑΡΙΘΜΙΟΝ ΤΟΝ ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ ΤΟΝ ΖΕΛΕΙΤΗΝ

ΑΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΝ ΕἶΝΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ

ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΚ ΜΗΔΩΝ ΧΡΥΣΟΝ Εἰς ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ἦγαγεν.

Vid. *Aristid.* Tom. II. pag. 218. 303. Edit. postrem. Coronidis loco adiciantur haec ex *Nonno*, qui *Historica* ὑπομνήματα *Gregorii Nazianzeni* collegit, et illustravit. Στήλη δὲ ἐστὶ ἡ λίθος ἡ χαλκός, ἐν ἑπιμῆκει τριγωνοῦ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγεγραπται ἡ τῇ γηλιτευομένη ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι

τὸν Ζηλεῖτην Ἀριθμίου, τὸν διαφθείροντα τὰς Ἑλλήνας
χρήμασιν, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακῶσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν
τήλῃ αἰγέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἀπαντὸ
γίνετο αὐτῷ, ἐξουσίαν διδόντες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ
βυλομένη αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγέγραψαντες καὶ τὴν
αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἡ αὐτῇ τῷ Ἀριθμίῳ
ψόγος.

ψόγῳ· ὅτι, φησι, τὸν χερσὶν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πειλοπόννησον ἤγαγεν. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλὰ κί, καὶ ἐνεργέτην αἱ ἐνεργίσται ἐν ταῖς γάλας ἀνιγράφοισι, ὥσπερ ἡ τῷ Διόνυσῳ, τῷ Ἀρχοῦ Βοσπόρου, ἀνιγράφη ἐν Αθήναις. Plura de Arthmio praestabant *Plutarch.* in *Themistocle* Vol. I. pag. 253. *Harpocr.* v. Ατιμῶ, *Dinarchus*, *Aeschines*, *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 26. aliique. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀλλ' ὅλης] Videtur deesse ΜΗΔΑ-ΜΩΣ in subiunctione, ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ, ἀλλὰ pro immo, vero ponitur. WOLFIVS.

Ibid. Ellipsis est Negatiuae ἐχὶ ante ἀλλ'. Vnde explicatur par omnino locus *D. Pauli*, 1 *Cor.* X. 19, 20. Τί ἔστι φημι; ὅτι εἰδωλόν τι ἐστίν, καὶ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐστίν; Respondet ipse [Ὁδ' ἔστι] ἀλλ' [φημι] ὅτι ἂν θύει τὰ ἴδω, δαιμονίοις θύει, καὶ ἔστι θύει. Confer loca. MARKLAND.

Ibid. Suppletur Negatiua in marg. *Morel*, ΟΥ ΜΑ ΔΙΑ. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐν δεξιᾷ] EK ΔΕΞΙΑΣ in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat *Hermog.* de *formis Orat.* Tom. I. pag. 272. TAYLOR.

Ibid. penult. τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολλάειν lege, WOLFIVS.

Ibid. ult. τὸ ἀρεστὸν τῆς θύει] Simile est istud σημεῖον ἰωνῶ τῷ περοφῆτῳ apud *Euang.* sc. *Matth.* XII. 39. et alibi. Nam haec Statua Deae erat ipsissimum ἀρεστὸν. TAYLOR.

Pag. 211. l. 1. ἴν δὲ, γίλως, ἀδία] S. τὸ, τοῖς αὐτὰ ἀδία. Quod vero sequitur, αἰσχύνη, videtur ad sequentia pertinere, si μὴ ὁμοίως σχήσει ἴν τῇ ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν, αἰσχύνη ἐστίν. WOLFIVS.

Ibid. Disputo quae hic scripsit *Wolfius*. Totum enim (non vocem, αἰσχύνη, solam) pertinere video ad sequentia. Sed tum quid erit ἀδία? Nimirum ex loco suo exturbatur, quem occupavit Vox alia et similis ἄγαν. Lege itaque ἴν δὲ, γίλως, αἰσχύνη, si μὴ τῶν ΑΔΕΙΑΝ ταύτην ΚΑΙ ἐξουσίαν σχήσει ἴν ὁμοίως. TAYLOR.

Ibid. 5. ὡς ἀπαλίας] ἴν οἷδ' ὡς (ὅτι) ἀπαλίας τὸν λόγον τῷτον ἀκηκόασι. WOLFIVS.

Ibid. 8. βασιλία] Lege ΤΟΝ βασιλία, vt pag. 160. l. pen. et vbique. Nam Rex Persarum Ο βασιλεὺς Graecis appellabatur. MARKLAND.

Ibid. 9. Χελιδονίων] *Stephanus* Χελιδονίας ἀέ-τρας appellat per i. Κυάναι, Συμπλεγάδες, Συνδρομάδες vel ex *Homeri Scholiaste* notae sunt. WOLFIVS.

Ibid. Dixi ad *Lycurg.* §. 17. de hoc foedere. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅτι δῶρα λαβόν] At in *Cimonis vita*

Plutarchus contra asserit; et *Calliam*, de quo hic sermo, dicit multum honoris et reuerentiae adeptum fuisse ex hac legatione apud Atheniensis. Cui credendum? Vtrique vt credo. *Callias* accusatus vitae periculum adiit; at crimine δωροδοκίας absolutus multum honoris adeptus est. PALMER.

Ibid. 15. τῷτον ἂν δίκαιον] S. τὸν τῷτον χρὴ παρέρχισθαι δίκαιον, τὸν περοσίδια τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. τῷτον. sc. τὸν τῷτον. Vage interpretatur *Wolfius*. MARKLAND.

Ibid. antepen. ἰπ' ἀνδρὸς ἰπ' γίγνισθαι lege, WOLFIVS. *Aldus* enim ἰπ'.

Pag. 212. l. 3. ἀπικλινάσι] *Codd. Reg. a. i.* cum *Aug.* et *Harl.* ΑΠΟΚΤΕΝΕΙΤΕ. Quae proba erit lectio, si Interrogatiue sumas hanc periodum. TAYLOR.

Ibid. 9. ἡ πολλὰ ταύτης lege, vt sit articulus postpositiuus, cum adspiratione. WOLFIVS.

Ibid. 13. Επικράτης] *Infra*, pag. 214. l. 2. dicit hunc *Epicratem* ἐκπρωσίῳ, exilio mulctatum fuisse, vel, urbe pelli, *Wolfio* vertente. Dubito, an ibi recte. Vid. init. *Androt.* vbi ἐκπρωσίῳ vertit, honore deiicere. Latine dici posset excidere. Sub quo comprehenditur vel *Mors*, vel *Exsilium*, vel *Mulcta*. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* et *Suid.* v. Επικράτης, ad hunc locum digitum intendunt. Male ergo *Cod. Paris.* δ. Εὐθυκράτης: Quod pacto etiam habet *infra*, p. 214. l. 1. De hoc *Epicrate* multa *Maussacus* ad glossam *Harpocratiōis*, et *Valesius* ad *Adnotata Maussaci*. Alius porro erat *Epicrates*, *Aeschinis* affinis, vt obseruarunt iidem *Lexicographi*, δ ἰπώνυμον Κυρηναίων, ὡς *Δημ.* ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Vid. pag. 216. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 14. χεῖσιμῳ] F. πολλὰ χεῖσιμῳ. ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ τῇ πόλει. WOLFIVS.

Ibid. καὶ ΤΟΝ ἐκ Περσικῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον (S. ἰς) καὶ ΑΛΛΩΣ δημοτικῶς lege, WOLFIVS. *Ald.* valde infincere τὸν et ἄλλῳ. TAYLOR.

Ibid. 16. ἰπ' ἡμισία] Malim ΕΞ ΗΜΙΣΕΙΑΣ, vt *Aristot.* ὅτι οἱ Λακιδαιμόνιοι ΕΞ ΗΜΙΣΕΙΑΣ δυστυχῶσι γυναικοκρατούμενοι. WOLFIVS.

Ibid. χε. ἡμισία et ἡμισία. Quod si hoc postremum obtineat, adnotauit alibi *Wolfius* intelligendum esse μεῖδι. TAYLOR.

Ibid. 17. περοσλαβόν] ΠΡΟΛΑΒΟΝΤΑ *Ven.* et *Ital.* Sed vtraque Compositio est inutilis. Praestat simplex, ΛΑΒΟΝΤΑ. Id quod dedit *Harleyanus*. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepen. *καταχρησθαι*] S. τῷ περιουθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. penult. *ἀπρακτόν* ἴσ' ἑτέροις lege. WOLFIVS. Quidam enim si τοῖνυ τι τῶν ἀπρακτόν ἴσ' ἑτέρον. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus, si τοῖνυ τι ΤΟΥΤΟΙΣ ἀπρακτόν ἴσ' ΤΟΥΤΩΝ, ἴφ' οἷς κ. τ. λ. Lind. Ven. Obsop. TAYLOR.

Pag. 213. l. 6. *δεκῶν* — *ἀρεσκῶν*] Ergo τῶν δεκῶν et ἀρεσκῶν idem valent: nisi, ut existimo, legendum sit ΩΡΚΩΣΑΝ. WOLFIVS.

Ibid. Quenam est haec petulantia, et prurigo emendandi! Quare exterminanda est *ἀρεσκῶν*, ab ἀρεσκῶν, vox ab omnibus confirmata Codd. quae aequae valet *iusiurandum deferre*, ac *ἀρεσκῶν*, quae profecta est ab ἀρεσκῶν. Noster *De Corona* p. 486. l. 14. ἢ ἐκ αὐτῶν ΩΡΚΙΖΟΜΕΝΑΥΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 9. ΚΑΙ ΗΑΕΓΧΘΗΣΑΝ ΤΙΝΕΣ lege. WOLFIVS. Aldus enim ἡλίχθησαν. Restituerunt et alii. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἔδ' ἔτοι*] Ita f. distinguendum, *ἔδ' ἔτοι*; cum Interrogatione. Sensus est: *Ὅδ' ἔτοι* sc. *ἡλίχθησαν* ἢ *τάληθ' ἀπαγγέλλουσι*, *ἔδ' ἔτοι* *ἡλίχθησαν* τὰ ἀληθῆ; MARKLAND.

Ibid. ult. οἱ δὲ καὶ τινεσ αὐτῶν ἴσ' ἑτέροις] ὁμῶς τινεσ, αὐτῶν τῶν ὁμῶς τινεσ αὐτῶν. S. τῶν περιουθῶν. WOLFIVS.

Pag. 214. l. 1. κ' τῶν ἐκ Πισσαίδος iterum lege. S. ἴα. WOLFIVS.

Ibid. l. 6. κ' ΕΝΑ τῶν ἐκ Πισσαίδος. Vt p. 221. τῶν ἀπὸ τῶν Φιλίππων, pro, ΕΝΑ τῶν etc. Et supra, p. 212. l. 14. MARKLAND.

Ibid. Melius hoc multo, quam quod legitur in *Benenato*, aliisque Editis, sc. ΤΟΝ ἐκ Πισσαίδος. TAYLOR.

Ibid. 3. κ' τῶν ἀπὸ Φυλῆς] κ' ΤΟΥ ἀπὸ Φυλῆς. Et si malim abesse articulum. Et, [l. 4.] τὰ λῶν δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν. WOLFIVS.

Ibid. Necessarium sane articulum, ΤΟΥ ἀπὸ Φυλῆς, prout legitur in MSS. praefocavit *Wolffius*. Male ΤΟΝ *Ald. Felician. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. κ' τῶν ἀφ' Ἀρμόδίου] Si hoc ad Thra-sybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non est, subintelligendum est, aut omis-sum, ΤΙΝΑΣ. *Vlpiant* Proxenum intelligit. WOLFIVS.

Ibid. 5. ε' τῶν] F. delendum ΚΑΙ. Vel legendum, ΤΩΝ ΚΑΙ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. Recte deest ΚΑΙ in Cod. δ. TAYLOR.

Ibid. *ἐργασαμένων*] Visitatus multo, quod est in plurimis, in *Aug. Harl. Obsop.* in marg. *Benenati* et *Ask.* ΕΙΡΤΑΣΜΕΝΩΝ. Proxime, 220. 9. τὸν τοσαῦτα κατὰ ΕΙΡΤΑΣΜΕΝΩΝ. Et 226. 2. Πρὸ μὲν τῷ [Aeschinem] πάντα τὰ κατὰ ΕΙΡΤΑΣΘΑΙ τῇ πόλει. Et passim, ut dixi. TAYLOR.

Ibid. 7. ε' κρατήρων] κρατήρες fortasse additi sunt, quod unicuique Deo sui peculiare cratere fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. 13. *ἰσην*] Quaedam hic non inutilia habet Scholiastes. Meminerit autem lector meus, haec et eiusmodi omnia quae ad *Aeschini* genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quae ad *Demosthenis* pariter, studiose a me in *vita Auctorum* recenseri. TAYLOR.

Ibid. 16. *χορηγός*] Lege ΧΟΡΟΣ. Alioquin *χορηγία* et *χορηγός* inanis erit nugatio. WOLFIVS.

Ibid. Et reperitur quidem ΧΟΡΟΣ in vno Exemplari *Reg. Paris.* s. in marg. *Askew* etiam, in *Obsop.* et *Harl.* in Edit. *Felician.* et *MSto Aug.* TAYLOR.

Ibid. ult. αὐτῶν] Rectius ΑΥΤΩΝ. Ita optimi, *Reg. a. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Pag. 215. l. 1. *ἐκείνῳ*] L. ΕΚΕΙΝΟ. Vide quae praecedunt. MARKLAND.

Ibid. 4. *ἔδ' ἡλίχθη* κ. τ. λ.] Haec cum non sint in *Aeschini* oratione, satis apparet, cum, ut et ceteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse; ipsoque euentu edoctos et detraxisse et addidisse et mutasse complura. Nisi forte et hoc sit *Demosthenicae* licentiae mendacium. WOLFIVS.

Ibid. *ἔδ' ἡλίχθη*] F. ΟΥ ΔΗ — non igitur. Vt p. 146. l. 5. ΟΥ ΔΗ δίκαιον. MARKLAND.

Ibid. 5. *δὲν* etc.] ΔΕΙ ΤΟΥ Τίμαρχου. MS. *Reg. d.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ὁμῶν*] ΤΜΙΝ legit marg. Edit. *Paris. Ven. Harl. Ital.* cum Edit. *Felician.* (HMIN *Harl.*) solita et nota syntaxi. *Ερασμάς* μὲν ΑΥΤΩΙ τὰ *Θετταλῶν*, infra 228. 2. et alibi passim. Atque ita hic interpretatur *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 14. *διὰ τῶνδε*] Vertendum, *propter hoc*, iudicium nempe, non, *propter hunc*, sc. Aeschinem, ut *Wolffius*. Opponuntur enim *δὲ* *ἐκείνῳ* τὸν ἀγῶνα, et *διὰ τῶνδε*. IVRIN.

Ibid. Omnino recte Vir doctissimus. Animadverti velim hic, in Edit. *Morel.* legi *διὰ ΤΩΝΔΕ*, atque in Codd. *Regis. a. C. i.* *διὰ ΤΟΥΤΩΝ ΓΕ*. Atqui id inde enatum, quia Scriba, aut malus Corrector, existimabat intercessisse aliquid inter τῶνδε et *δὲ*, quod sequitur. Quod tamen verum non est: quia *δὲ* pertinet ad τὸν ἀγῶνα. Et recte alicubi *Wolffius*, Malim, *διὰ τῶνδε*, sc. ἀγῶνα τῆς παραπρεσβείας. *Διὰ ΤΟΥΤΩΝ ΓΕ Aug. Harleianus* autem, ut editur. TAYLOR.

Pag. 216. l. 5. *ἐμίσθωσι*] Addunt *Parisienses*, et confirmat Cod. *Augustanus*, *ιαυτὸν ἐμίσθωσι* ΦΙΛΙΠΠΩΙ. TAYLOR.

Ibid. 9. *κατηγόρει*] Recte, ut exemplaria optima, propter sequens *ἰλεγον*. Mala fide nobiscum egit *Wolffius*, qui *κατηγόρει* legit, in praesenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 11. *ἐς ἰδόντες αὐτὸν*] Quia alii illius causae iudices fuerunt, quotannis mutari soliti. Istos ergo adfinis in hoc iudicio non adfuisse, τὸ *δυνήκον* μόριον, ἰδόντες ΑΝ, τῶνδε, si ἰδῶντες, arguit. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 12. Κερύβιον.] Ad hanc vocem ita adnotavit I. Maurus, I. Attic. Lect. 4. "Τὸ κατὰ τὴν ΚΥΡΗΒΙΟΝΟΣ. Ita rescribo. Hodie editur, τὸ κατὰ τὴν Κερύβιον. Nam Κερύβιον scripsisse Demosthenem certum ex Suid. in Επικράτης, et Harpocr. in Κερύβιον. Quibus addo Athen. I. 6. Κερύβιον δ' ἐπικαλεῖτο Επικράτης, ὁ Αἰσχίνης τὸ ἐπικαλεῖτο, ὡς φησὶ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς Παρατριβίας. Idem mendum apud Vlpianum in eandem Orat. κατὰ τὴν Κερύβιον. Τὸ μὲν ὄνομα, Επικράτης, τὸ δὲ Κερύβιον, Ἀττικῶς. λέγει δὲ τὸ κατὰ τὴν, καὶ ἐντελής. Κερύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τῶν οἴων λέγουσι. Rescribe, ΚΥΡΗΒΙΟΝΟΣ et ΚΥΡΗΒΙΑ. Scio ego κερύβια scribi apud nonnullos Grammaticos Graecos, sed tamen apud potiores, κερύβια. Corruptus quoque Alexis in Paneratiaste, apud Athen. I. c. et Themist. in Orat. Πῶς τῷ φιλοσόφῳ λικτίον." Hactenus Vir doctissimus. TAYLOR.

Ibid. 13. αὐτὸ τὸ προσωνυμία.] Consule Vlpianum ad loc. Harpocr. v. Προωνυμία, ceteros. Adnotavit hic σχῆμα, in antiquis libris reperiri ΠΡΟΣΩΝΗΟΝ, non ΠΡΟΣΩΠΗΕΙΟΝ. Vide quantum auctoritatis tribuat Cod. Augustano, qui ex istis veterrimis describi videtur, cum retineat ΠΡΟΣΩΠΗΟΥ! TAYLOR.

Ibid. καὶ τὴν ταῦτα: ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν] Αποδιδῶν καὶ Αποσιώσῃσι quasi prae indignatione flagitia Aphobeti commemorare non possit. WOLFIVS.

Ib. 14. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον] Referenda haec sunt et coniungenda cum superioribus; περὶ πορνείας ἔλεγον, δύο μὲν κηδεῖαι πατριάρχου — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον, cum indignatione. Accusavit, inquit, Aeschines Timarchum impudicitiae coram duobus suis affinis, Nicia et Cerybione, multa impurioribus. Sed hoc parum est. Accusavit eum etiam coram suo fratre Aphobeto. Amaré! MARKLAND.

Ibid. 15. ὅσοι οἱ] Prior istarum vocum Wolfio superflua videtur. Posterior deest in Cod. δ. Sed ista Sententia placet, atque ita legunt Lind. et Ital. πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐξέρεσαν λόγοι. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀτιμία] καὶ μὴν εἰς ὅσον ΑΙΣΧΥΝΗΝ ΚΑΙ ἀτιμίαν κ. τ. λ. Parisiensis optimi cum optimo Aug. TAYLOR.

Ib. 17. κατασχάσασα ἔχει] ἀντὶ τῆς, κατέστησεν, ut φλυαρίαις ἔχον, πλοιοασμῶν Ἀττικῶν. WOLFIVS.

Ibid. Non admodum est simile, quod produxit Wolfius. Propius illud Lucretii. I. 1068.

Sed vanus stolidis haec omnia finxerit error, Amplexi quod habent peruerse prima viai. Huic locutioni ortum debere Neotericorum verbum, quod dicunt, auxiliare, HABERE, notavit H. Stephanus Conformité du lang. Franc. avec le Grec. TAYLOR.

Ibid. ὁ πάντας ἡμῶν ἔρα] Neque hoc, ut cetera omnia dissimularet, id solum quod omnes norant, proferre vellet. Lege cum MStis δ. et Aug. πάντα τὰ ἄλλα αἰφύς Α πάντας ἡμῶν ἔρα — omittis iis quae vos bene nostis. Parisiensis neque δ, neque α. TAYLOR.

Pag. 217. 1. 2. τοιαῦτα] ΤΑΥΤΑ potius, ut habent Reg. δ. et Aug. TAYLOR.

Ibid. ἐγὼ δὲ] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δεινότητος. sc. Εγὼ δὲ ὁ ΤΟΥΤΟ δίδωμαι, ἢ Φίλιππος. ὧν ἡ ΤΕΘΝΗΚΕΝ, ἀλλ' οἱ — T. II. pag. 334. TAYLOR.

Ibid. 5. παρ' ὁμῶν] F. TMIN. Et vicissim modo, παρ' ΤΜΩΝ ἀδία γυνήσιν. Vid. pag. 235. I. 16. MARKLAND.

Ibid. ἐν τὰ παρ' ΤΜΩΝ ὕψιστη Reg. α. cum Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁφ' ὁμῶν] ΠΑΡ' ΤΜΩΝ. Codd. Regii, α. 6. δ. 1. ΠΑΡ' ΗΜΩΝ. Aug. TAYLOR.

Ibid. 9. Ηγασίαν] Incorrecte. Ratione accentus formam habet Genitivi, ratione autem τῶ ἰσῶτα subscripti, Datini quidem. Vlpianus cum margine Benenati, accuratius ΗΓΗΣΙΑΕΩ ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥ. Quod si recte sit, quid statuemus de Θεασυέλῳ, τῷ — Σείῳ? An haec etiam in eundem casum vertentur? Mihi quidem videtur, propter constructionem totius commatis. TAYLOR.

Ibid. 10. Σείῳ] S. σῶ, siue patruo, siue avunculo tuo. Πατρὸς γὰρ, ὁ πατρὸς πατρός, μήτερος δὲ, ὁ πατρὸς μητρός Σείῳ. Quae, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid haec nostra? Neque enim hereditatem illorum cernemus. WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post Νικηράτη. Θεασυέλῳ τῷ Νικηράτῳ, Σείῳ sc. σῶ, et pariter distingue in versione, ut distinxerat quidem Wolfius, dum nos Editioni Lutecianae adhaesimus. Ita tamen, si viri doctissimi Genealogia se recte habeat. Vlpianus quidem in ea est sententia; et utroque, Hegefilum et Thrasylbulum modo vocat Noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφῳ] Cum, ut conicio, teneaturne reus, pronunciatur. ἢ δευτέρῃ ψήφῳ, cum lis aestimatur, et multa dicitur. WOLFIVS. Recte conicis. Confirmo in proximis. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς τὴν τὸ τίμημα] Lege, εἰς τὴν ΤΟΤΕ ΒΗΜΑ, sensu manifesto. Et ita habet Editio Benenati in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. 6. adscriptum, quo pacto et marg. Altemps, et Bodl. sed nullo commodo. Wolfius haec vidit et vertit recte. Sed nemo melius haec explanabit quam Aeschines in ea quae est c. Ctesiphontem, pag. 441. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα — ἡ γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῷ τῇ γραφῇ φεύγοντι — Επειδὴ δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἔσθ' τὸ τρίτον ὕδωρ — ἡ γὰρ —

ἔγχεῖται THΙ TIMHZEI καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν δὲ ἐν THΙ TIMHZEI τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τῆς ὑμετέρας παραινεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ καὶ τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 13. συγκρίσινον ἔχειν σοι] Queat dicere Eubulus, eo se haec facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse Aeschini, quem Demosthenes innocentem in iudicium capitis arcesserit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum, et ad conservationem datam, ad boni viri pestem perneciemque conuertat. WOLFIVS.

Ibid. ἀναγκαῖον] Nota ἀναγκαῖος hic, ut et Latinis, dici Necessarios. Sic et Isocrates τὴν αὐτογίνεαν, ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἰθαυμάζει τὰς περὶ αὐτὸν σπουδαζοντας, ἢ τὰς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἰταίριαν πολλῶν κριτῶν φύσει νόμος, καὶ τρόποι γένους, καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὁς — συγκλητοῦ] Sic alienare studet Eubulum ab Aeschine. WOLFIVS.

Ibid. συγκαλητοῦ μὲν ἰκύνει αὐτὸν] Explicatio marginalis praecedentis sententiae. MARKLAND.

Ibid. Quamquam haec Oratio istiusmodi glossis et quisquiliis ultra modum sit referta, hic tamen rem ita se habere, multum dubito. Videor enim videre ita sententiam progredientem: Cum Aristopho Philonicum in iudicium adduxit, et per illum tua quoque, Eubule, crimina attigit, iste Aeschines una cum Aristophonte te accusabat, et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur istum Aeschinem nunc adiuvas? cur defendis? TAYLOR.

Ibid. 17. τῶν τοι δὲ δικάμων] ποσέτους; καὶ δὲ κατὰς, ἢ τὰς περὶ τὸν Αἰσχίνην; adhibitis iudicibus aut populo? Vel ἀποδεξάμενος τρυκῶν, suffragatus Aeschini et Philocrati, vel approbatus istis? Ego haec verba, quae non satis intelligo, notavi asterisco. Pro μὲν τούτων, Versio mea declarat, me aut alicubi notatum legisse, aut legi oportere suspicatum esse, αὐτὰ META ΤΟΥΤΟΥΣ ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ. Sed nihilo magis hoc placet. WOLFIVS.

Ibid. Cum his ultimis dictis pene consentit Etruscus Interpres: Ma poi che tu dopo che costoro bebbero finito, parlasti, e dicesti — Licet δικάμων cum ista interpretatione stare possit, ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ etc. alii. Sed neque Excipere, neque Dicere, neque Docere quidquam valent. Corrige periculo nostro ΔΕΔΙΞΑΜΕΝΟΣ. Oratio Eubuli erat comminatoria. Dixit enim aut extrema esse subeunda, sc. descendendum in Piraeum, et Theatralem pecuniam in Militarem conuertendam, (quod nisi in summo discrimine Reip. fieri non solebat) aut statuenda esse ea quae Philocrates suadebat, τῶν τοι δὲ δικάμων, hos nempe qui adstant, digito monstratos, Cuius Atheniensis, hos inquam, perterrefaciens.

Et praeterea δικάμων est Lectio Codd. omnium qui aut acuitate valent aut sinceritate scribendi, Ital. Ven. Harl. et Aug. Et in hoc postremo additur scholiolum, sc. Διδιξάμενος] εἰς δὲ καλίστησας. Illud habe. TAYLOR.

Pag. 218. l. 1. ὅτοι δ' ἰπιδὴ] M. ὅτοι ΔΗ ἰπιδὴ, ut sit repetitio in τῇ ἀποδόσει propter prolixitatem πρὸς περὶ αἰτίας. WOLFIVS.

Ibid. Deferi suadeo istud ΕΠΕΙΔΗ. Et deest quidem in binis Regg. d. s. in Lind. et Aug. Cohærent haec cum prioribus, p. 217. l. 17. ἰπιδὴ δὲ σὺ ΜΕΝ — ὅτοι Δ' — Wolfius locum non intellexit. TAYLOR.

Ibid. 3. Φιλίστω] Recte, si obtineat καληγοῦν. Sed quae mens tum fuerit tot legentium Φιλίστω? Mirum, ni sinceriora sint quae habent MSS. Ald. et Felician. in μὲν τῷ δὲ μὲν ΚΑΘΗΡΩ ΦΙΛΙΠΠΩ Δίρις insectabaris. TAYLOR.

Ibid. ἀπολαλῆσαι Φ.] F. ἀπολαλῆσαι AN Φιλίστω, fore ut pereat. Vt, AN ἰαλυνῆσαι, p. 225. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 5. Μυροκλία] Alii non per u, sed per oi scribunt, Μυροκλία. Sed parum refert, siue παρατὸ, τὸ μῦρον, siue τὸ, τῆς μοίρας, κλῆς, appellatus fuerit. WOLFIVS.

Ibid. 7. παρ' ἱκάν] ΕΛΛΗΜΚΟΤΕΡΟΝ erit, si priorem vocem eliminaveris: παρὰ τὰν — ἰκάν — μίαν — ἱκάν. TAYLOR.

Ibid. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων] Fortassis pecuniae sacrae quaestor aliquid inde mutuatus fuit. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἐπὶ τῇ τράπεζῃ ἔθηκαν] Vtrum, τὴν ἱερὰν, an τὰν τῶν τραπεζιτῶν? Num et sacram pecuniam foenore occuparunt? WOLFIVS.

Ibid. 10. ἀποκοινοῦ] F. ΠΕΠΡΑΚΟΤΑΣ. MARKLAND.

Ibid. 15. ἦσαν] Lambinus, nulla cogente necessitate, τὶ δὲ; ΟΥΚ ἦσαν EN ΟΛΥΝΘΩ, ὅτι ἦν ΟΛΥΝΘΟΣ, τοῖσδε τινεσὶ ἄλλοι; TAYLOR.

Ibid. 16. τοῖσδε τινεσὶ ἄλλοι;] Pro quo alias ἴτι-ροί. Quod non semper conduplicationem praecedentis numeri significare, alibi notatum est. WOLFIVS.

Ibid. 17. τί δ';] F. τί; EN Μισγάροις, ut EN Ηλιδί, l. 13. et EN τοῖς Μισγάροις p. 219. l. 4. Nam τί δ' non convenit huic loco. MARKLAND.

Ibid. Optime, ut solet. Τί Δ'; EN Μισγάροις — Aug. Lind. Harl. et Regg. c. d. s. TAYLOR.

Ibid. antepen. τίς ἐν αἰτίᾳ αὐτόθι νῦν τέτων, τῶν συμβεβηκότων πράξεων] Sic puto legendum, ut τέτων referatur ad κλέπτας: Τίς τέτων αἰτίᾳ τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πράξεων; WOLFIVS. Recte. Quis igitur eorum? In marg. Altemps. ad hunc fere modum: ἀνάγκη, καὶ πείρη τίς αἰτίᾳ αὐτόθι νῦν τέτων. TAYLOR.

Ibid. ult. ἀλλὰ ποῖοι καὶ τ. λ.] Incuriosius haec edidit Benenatus: ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ τὰ ΤΟΙΑΥΤΑ τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδικήεις; TAYLOR.

Pag. 219. l. 2. *πρωτοβουλίας*] ΠΡΟΪΤΑΞΙΣΤΗΝ
Ven. Recte fortasse, ut responderet τῷ, *πρωτοβουλίας*. TAYLOR.

Ibid. 4. *ἐν τοῖς Μεγάροις*] Desunt haec verba
in Cod. Reg. d. TAYLOR.

Ibid. 5. *Πρωτόδωρος*] “ Πρωτόδωρος. Harpocr.
Edit. *Maufac.* Πρωτόδωρος. Edit. *Ald.* Πρωτόδωρος.
recte apud *Suidam*. Hic est quem memorat
Thucyd. l. 4. et *Plutarch. Dion.*” Haec *Mewf.* IV.
Attic. Lect. 2. TAYLOR.

Ibid. 6. *ὦ*] Non admodum necessaria Vox. Ita
tamen tacitus *Wolfius*, omnibus inuitis exempla-
ribus. Quod non oportuit fieri. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐξέπικρυψε*] ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΖΕ Cod. C. Mi-
ra sane varietas. Sed neque varia est Lectio, neque
huic loco conuenit. Quid ergo? Sane *Glossa* est
insolitae vocis quae proxime sequitur, *ἐπύρειν*.
Ecce enim. *Τυρέων*, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΩΝ. *καὶ* τυ-
ρέωνταις, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΑΝΤΕΣ. *Suid.* Ita *Vi-*
riani quoque: *Επύρειν*] ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΖΕ, *ἐμ-*
χανᾶτο. Ceterum notatu dignum est quod legitur
in *Polluce* VI. 32. Εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησὶν, ὁ δὲ
ἰὺδον ἐπύρειν, ἀλλ’ ἐκ ἰγῶσι ἀποδέχομαι τὸ ΤΥ-
ΡΕΥΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 10. *μή μοι κ. τ. λ.*] Laudatur ita ab *Her-*
mogene pag. 264. *μή μοι σωζέσθω, μηδ’ ἀπολλύ-*
σθω μηδὲς, ON AN O ΔΕΙΝΑ Η Ο ΔΕΙΝΑ ΒΟΥ-
ΛΗΤΑΙ. Ita Editiones antiquiores, praeter istas
*Feliciani Manutii*que. Ita etiam MSS. *Lind. Aug.*
et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. *τὴν αὐτίον, τέτω*] τῷ Αἰσχίνῃ. Thefin enim
transfert ad Hypothesin. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* sequitur suam distinctionem Tex-
tus, quam et Ego repraesentavi. Quae si praestare
videbitur, hic erit Sensus: *Neminem alicuius Gra-*
tia vel eripiat vel pessundet. Vnusquisque autem
vel ex rebus gestis seruetur, vel, si ita res tulerit,
condemnetur, uti hicce Aeschines. Vide quae dixi-
mus ad *Aeschin.* c. *Timarchum*. pag. 18. l. 11.
TAYLOR.

Ibid. penult. *ὁμοῖς, ἢ τέτοις*] Desunt haec ver-
ba in Reg. d. *μᾶλλον ἢ πεινέουσι* *Lind.* ceteris o-
missis. TAYLOR.

Ibid. *τῶν θείων*] F. ΤΑΣ τῶν θείων ὁμοῖν ΜΑΝ-
ΤΕΙΑΣ ἀναψύσσομαι, ex sequentibus. MARK-
LAND.

Pag. 220. l. 5. *ἡγῶμαι*] Videtur deesse ΕΙΡΗ-
ΝΗΣ, vel ΤΟΤΕ. MARKLAND.

Ibid. 8. *πότερον*] F. ΠΟΤΕΡ’ ΑΝ ἔν, ut lingua
postulat. MARKLAND. ἡδονὴν ΑΝ Φιλίππῳ ποιῆ-
σαι. Codd. Regg. *Parisienses*, et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 11. *ἀπασιν τοῖσιν*] ἀπασιν τοῖσιν ΤΜΙΝ
μὴ γνῶμη παρακλιέται Cod. *Aug.* Nec longe
abest Reg. i. TAYLOR.

Ibid. 13. *Διόνη*] ΔΩΔΩΝΗ reponit *Gul. Canter.*
VIII. *Nou. Lect.* 12. idque confirmat auctoritate
Dinarchi. Hominem vide. TAYLOR.

Ibid. *ἔξωθεν*] *Lambinus*, ΕΧΘΡΟΙ ΔΕ, ἔξωθεν
ΜΕΝ, οἱ ἐπὶ κ. τ. λ. Ingeniose satis et feliciter.
VOL. II.

Prima ista vox, quam restituit, latebat in praee-
denti. *Omnis hortatur ad puniendos eos, qui in re*
aliqua hostis Reip. adiunarunt. Hostes autem qui-
nam sunt? Illi scilicet qui etc. TAYLOR.

Ibid. 2 Cor. VII. 5. *ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φέ-*
ροι. MARKLAND.

Ibid. 16. *ἀπ’*] Vtatius credo ΕΠ’ ἀνθρωπίνῳ
λογισμῷ. TAYLOR.

Ibid. 17. *τὸν προσηκόντα*] Scilicet τῷ δέμῳ.
MARKLAND.

Pag. 221. l. 1. *ἐν ταῖς πόλεσι*] in liberis ciuita-
tibus et *ἀυτονομίαις*, quae αἱ πόλεις frequenter ap-
pellantur. MARKLAND. Istud confirmaui pluribus
in notis ad *Aesch.* c. *Ctesiph.* pag. 368. TAYLOR.

Ibid. 6. *καὶ τῶτον ἀπαλίσ*] τὸν Αἰσχίνῃ. S. *κι-*
κολασμένον. Vel, καὶ ΤΟΥΘ’ ἀπαλίσ. [Et, in alio
loco] Vel καὶ τῶτον ἀπαλίσ ΚΕΚΟΛΑΣΜΕΝΟΝ
ἰδούσι. WOLFIVS.

Ibid. F. καὶ ΤΟΥΤ’ ΑΝ ἀπαλίσ. MARKLAND.

Ibid. Puto, καὶ ΤΟΥΤΟ. IVRIN.

Ibid. καὶ ΤΑΤΤΑ Cod. Reg. d. *Aug.* In aliis
quamp plurimis ΤΟΥΤΟ vel ΤΟΥΘ’. TAYLOR.

Ibid. *τοῖς δικαιοτέροις*] Addit Exemplar *Altemps.*
ΟΡΓΙΣΘΕΙΗΤΕ. Sed commode subintelligi po-
test. Idcirco nihil moueo. Verum cum istud ἰδὲ
in melioribus desit, legendum arbitror (deleto
etiam *μᾶλλον*) ἢ μὴ ἰδὲ δικαιοτέροις ἢ τέτω.
TAYLOR.

Ibid. 16. *φίλων*] Vtrum τῶν ἐν Ἀργαδία φίλων?
An δὲ — ΦΙΛΟΝ — διῶρο ἤκειν? Nam et ita
scribitur. Atque ita exhibent Editi omnes, impro-
bante *Lambino*. Φίλων quidem Interpretes, ille
Venetus innominatus, et alter qui hanc Oratio-
nem Italice vertit. Et ita exaratur in optimo.
Augustano, et in *Harleyano*. Bonus *Wolfius*,
dum sequitur eam lectionem in textu, alteram
sequitur in versione. Sed ita solens est. Suo
more id facit. Neque id exprobranti similis dico;
sed ut lectorem meum admonerem, licet non se-
mel de ea re a me admonitum. Idem est *Ischan-*
der, de quo nonnulla superius ad pag. 118. TAY-
LOR.

Ibid. *συσκιυάζεσθαι*] *Marklandus* vertit, quis
captare *Graciam* et *Peloponnesum* *Philippum*
clamitabat, vos autem dormire? Fortasse *Wolfi*
Interpretatio non est admodum improbanda. Eu-
phemismus est insignis et notabilis in v. *συσκιυά-*
ζεσθαι: non solum vasa colligere atque profectio-
nem parare, verum etiam vasa aliena; i. e. prae-
dari et diripere. Vbi sunt in hoc sensu, ut ante
me obseruatum est, LXX. Interpretes, sc. *Exod.*
III. 22. Καὶ ἐπιθήσῃς, καὶ ΣΥΣΚΕΥΑΣΕΤΕ τὰς
Αἰγυπτίους. Vbi alii *σχυλεύσῃς*. Quod poterat
fuisse scholion aut glossema vocabuli paulo inso-
lentioris. Verum illa prior τῷ *συσκιυάζεσθαι* no-
tio potius est *Demosthenica*: ut in init. *Cherso-*
nesitanae: Εἰ μὴ ἡσυχίαν Φιλίππῳ ἄγει — μήτε
ΣΥΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ πᾶντας ἀνθρώπους ἐφ’ ὁμοῖς.
TAYLOR.

[A a a]

Ibid.

Ibid. vlt. *Αγχαύλῳ* [Viciose Typothetae nostri, *Αγχαύλῳ*] Alii *Αγχαύλῳ*. WOLFIVS. Ita quidem *Felicianus*, ita *Manutius*, qui illum exscripsit. TAYLOR.

Pag. 222. l. 14. *ἀκῶσαι*] *ΑΚΟΥΣΑΙ* lege, cum acuto, vt sit tertia persona *ἀορ.* *ἀκῶσαι*. WOLFIVS.

Ib. 15. *αἰχμαλῶτα δωρεῖν ταῦτα*] S. *σώματα*, ἢ *ἀνδράποδα*, aut pro *τίτῳ* *αἰχμαλῶτα*. WOLFIVS.

Pag. 223. l. 6. *κλειυόλων*] F. *κλειυόλων* *ΚΟΙΝΗ*, vt pag. 225. l. 1. et alibi. MARKLAND.

Ibid. 7. *ἔφῃ*] Ex penu et liberalitate *Wolfsiana*. Nam in Editt. quae praeiuerunt, ignoratur. Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

Ibid. 12. *ταῦτ' ἐκίῃα*] F. *TOT' ἐκίῃα*. Et mox [l. 13.] *ΤΙΣ Δ' ἐστὶν ὅστις ἀν* videtur rectius legi, quam *τί δέ; ἐστὶν ὅστις ἀν* — ? *Quis vero est, qui, cum Atrestidam ob Olynthiorum puerulos et mulierculas tum odisset, nunc Philocratis adiutor esse vellet* etc. WOLFIVS.

Ibid. MSti *ταῦτ' ἐκίῃα*, sine commate: alii (sine *ταῦτα*) *ὅπως ἀν ἐκίῃα προσηκῶς* — Editi *ταῦτ' ἐκίῃα* viciocissime. Lege autem, cum optimis, *ὅπως ταῦτ' ἀν, ἐκίῃα προσηκῶς* — Illa Distinctio erat a *Wolfo*, quam, non recte, negleximus. Atque ita interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 13. *τίς δέ ἐστιν*] F. *τί δέ; ἐστὶν ὅστις* — ? Vt p. 218. l. 14. MARKLAND.

Ibid. Ita Edit. *Benenati*. Ita *Felician*. Ita Cod. *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 15. *ὡν πρῶτῳ*] *ΣΥΜΠΡΑΤΤΕΙΝ* Reg. d. et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. vlt. *μὲν ταῦτα*] Non satis placet. Sed nihil occurrit melius. Abesse mallet et hoc. *Παρίλαυν* certe videtur. WOLFIVS.

Ibid. *τὰ μὲν ταῦτα, consequentia*. MARKLAND.

Pag. 224. l. 4. *περισσευκότος*] Distingue *περισσευκότος*. Καὶ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. 5. Aliter distinxit *Benenatus*: sc. pungit ad *ὕψος* in linea superiori: — *ὕψος* in linea inferiori. Αλλὰ ὑπὲρ αὐτῶν κ. τ. λ. Verum neutra Distinctio satis placet. Totum enim, quod hic sequitur, ita cohaeret cum *ἐδάμευσιν* in lin. secunda, vt in nouum paragraphum diuelli et distrahi nequeat. TAYLOR.

Ibid. 5. *ἀναβιβᾶται*] M. *ΑΝΑΒΙΒΑΣΕΤΑΙ*. WOLFIVS. Vt in margine *Benenati*, et MSS. *Ald.* TAYLOR.

Ibid. 8. *ὁμῶν ἄξιον*] *πρέπον*. F. *ΥΜΩΝ*. WOLFIVS.

Ibid. ἢ τὸς *ΤΟΥ* τοσαῦτα *ΗΔΙΚΗΚΟΤΟΣ* καὶ *προδότης* *παλῶς*. S. *παῖδας*. WOLFIVS.

Ibid. *ἡδικηκότας*] *ΗΔΙΚΗΚΟΤΟΣ* MARKLAND. *IVRIN*. Ita *Par. Felic. Obsp.*

Ibid. γρ. ἢ τὸς τὰ τοιαῦτα *ἡδικηκότος*, καὶ *προδότης* *παλῶς* *παῖδας*, οἷς ἄτοι καὶ τοῖς ἰγγόνις etc. Marg. *Altemps.* et similiter *Aug.* ἢ τὸς *ΤΟΥ* τοσαῦτα *Ven. Lind. Harl.* ἢ *ΤΟΥ* τοσαῦτα *Benenatus* cum *Ital.* Bene haec omnia vertit *Etruscus*,

cum *Wolfsius* pessime. De quali è molto più conueniente, che voi habbiate compassione, che di questi, che sono figliuoli di padre, il quale ha fatte tante ingiurie, e traditore: E che egli i vostri figliuoli delle speranze, che poteano hauere, hauendo scritto la pace anco per i posteri, hanno priuato. TAYLOR.

Ibid. 10. *τὴν ἐξῆν*] Scr. καὶ τοῖς ἰγγόνις *προσηκῶς*; *ΘΙ ΕΙΡΗΝΗ*, vel, *ΠΡΟΣ τὴν ἐξῆν*. Vid. pag. 134. Interpretetis autem, qui verba ista, [quae literis maiusculis etiam describi poterant] *ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ* paci addiderunt. MARKLAND. Vide supra, pag. 145. l. 1. *ΘΙ ΕΙΡΗΝΗ* marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἀλλ' ἄρα τὸ βήμα*] S. *τὸ Ἀρχοντοῦ*. Et si non satis mihi constat de consuetudine ferendi suffragia; quae non vna eademque in omnibus iudiciis fuisse videtur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *διεξήλθεν*] Distingue, *ἐκίῃα* ἀ *διεξήλθεν*, in *ἀρχῇ* d. MARKLAND.

Ibid. Corrige ergo *Wolfsi* versionem, hoc pacto: *Qui cum illas, quas recensui, conciones initio habuerit* — Ita distinguit *Hieron. Ferrus* in versione Italica. TAYLOR.

Pag. 225. l. 6. *ὅτι*] Scribendum, O, T. Vid. ad pag. 223. l. 13. MARKLAND. Et recte vertit *Wolfsius*. *Eius Graeciae estne vlla pars quae* — ? TAYLOR.

Ibid. 8. *ἐκίῃας*] *ἐκίῃας* EN *Μαγαδῶν* καὶ *Σαλαμῶν* *παρεσχοῦτο* OI *ἡμίτεροι* *πρόγονοι*. Ed. *Lutet.* et Cod. *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 10. *ἰαλυνῶν*] Huic voci subiicitur *ΣΥΝΕΒΗ* in Cod. d. TAYLOR.

Ib. 13. *ἀέθῃ*] Interrogatiue *ἀέθῃ*; MARKLAND.

Ibid. 16. *ἀποστρεφῶν* — *τερηθεῖν*] Scholiastes, si eius verba recte intelligam, acutum ponit harum vocum distinctionem, huic quidem loco satis conuenientem, dubito autem an a Veteribus religiose obseruatam. Iuxta eius sententiam, *Αποστρεφῶν* erit *Carere*, *Στριφῶν*, *Amittere*. In illo sensu *Defraudamur*, in hoc, *Spoliamur*. Qui prae nobis ocio abundant, viderint an haec rite discriminentur. Ego sane dubito. Consonat quidem hoc, *Οὕτω γὰρ ἂν τις ἔπλωτον, ἢ δόξαν, ἢ σοφίαν ἀγαπήσει παρασημομένην, διδῶς ΣΤΕΡΕΘΑΙ*. *Plutarch.* in *Solone*. Iterumque, *Οἷς ἂν ἀπόλαυσιν ἰγγίναται τὸ ποθεμένον παρόν, τὸ μέλλον ὠδῶναι αἰὶ καὶ τρέμειν, καὶ ἀγῶνας, εἰ ΣΤΕΡΗΣΟΝΤΑΙ, παρήχουσιν αὐτοῖς*. Ibid. Ita scripsit *Demosthenes* aut scripsisse videtur, *τῆς χάριτος ἀποστρεφῶν, gratia et popularitate defraudari, non earum rerum compotem fieri*. Sed et scripsit quoque Idem, *τῆς ἡγεμονίας ἀποστρεφῶν, de auito imperio deturbari*. Ita scribunt et alii quoque. TAYLOR.

Ibid. antepen. *λόγοις*] F. *ΕΡΓΟΙΣ*, cui mox opponitur *λόγῳ*. Vid. *Aeschin. adu. Ctesiph.* p. 460. l. 9. MARKLAND.

Ibid. Fortasse mecum. Τοιούτοις μέντοι λόγοις, tali oratione, (nempe, *μὴ προγόνων μνησθῆναι, μὴ τρέπαλα λῆγειν*, quae verba *Aeschinis* saepe perstringit

stringit, in aditu scil. huius Orationis, pag. 120. l. 15. rursus 223. 5. et rursus denique 224. vlt. seq.) ταῖς τοῖς, inquam, ΛΟΓΟΙΣ οὐ τὰ τῶν προγόνων ΕΡΓΑ συλῆσας καὶ διασῶρας, πᾶσι τὰ πρᾶγμα ἀπάλισσας. Nam illud τῶ λόγῳ post διασῶρας est inficetum, et pene expiandum. TAYLOR.

Pag. 226. l. 1. γίγναι; Ita distingue. MARKLAND.

Ibid. 4. μῦθον εἰσαγαγεῖν κατὰ lege, [non εἰσαγαγεῖν cum Aldo] et paulo ante [l. 1.] καὶ γὰρ αὐτὸ, F. addendum εἰσαγεῖν διὰ, nisi τὸ, τὸτο redundet. Refertur quidem potest ad ἀπολόγου. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἀχρεῖ τῶν σφοδρῶν, Vid. Victor. XI. Var. Lect. II. TAYLOR.

Ibid. 7. ἴσα βαίνειν Πυθόκλην] Hunc supra Aeschinis amicum esse dixit. Qui, cum forte procerus homo esset, Aeschines pusillus homuncio, aequae μακροδαιμονίας prae indignatione esse studuit. WOLFIVS.

Ibid. Vid. Harpocr. Suidam. Adducit Kusterus locum similem ex Athenaeo, lib. 5. Vbi videbis Casaubonum. Constat quidem parva fuisse statuta Aeschinem, si vlla fides habenda sit Vlpiano, dum interpretatur ista verba in Orat. De Corona, p. 519. l. 5. τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἐξελθῆναι. Ceterum quis fuerit iste Pythocles, nescimus hodie, et nescitur. Hoc tantum scio, Valesium futiliter coniectasse hunc esse Pythoclem, adolescentem ex Secta Epicurea, cuius meminere Plutarchus et Laertius. Quid, mi homo? In qua Olympiade acta erat haec causa Athenis, ea ipsa in lucem editus est EPICVRVS ipse, qui sectam et scholam condidit. Verba ea adagiata, ἴσα βαίνειν, illustrarunt plurimi: omnium fortasse felicissime Homo eruditissimus, D. Langbaenius ad Longini Caput ultimum. TAYLOR.

Ibid. 10. προσκυνοῦν τὴν Θέλον] Significat illi optatissimum fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quaedam Atheniensis Tholus dicta fuit. WOLFIVS.

Ibid. Dixi supra, ad pag. 200. Vnde liquebet nihil hic sani protulisse Wolfum. Ad phrasin istam, προσκυνοῦν τὴν Θέλον, quod adinet, notavit doctissimus Tiber. Hemsterhusius, conferri eam merito posse cum his verbis Lucianis, in Timone, §. 23. Οὐδὲ ἔμπροσθεν ἀθρόως ἐς ἐπὶ ἀπυρόκαλον καὶ παχύνειν ἀνθρώπου, ἵτι τὴν πῖδην περιφρονῶν, καὶ εἰ παρὶν ἄλλοι μασιζῶντες, ὅρθιον ἰφίτας τὸ ὄρι, καὶ τὸν ΜΥΑΩΝΑ, ὥσπερ τὸ ἀνακλῶν, ΠΡΟΕΚΤΝΩΝ — Recte ergo τίως ἵτι, qui nondum deposuit eos mores et vitae rationem. Wolfius vertit, quasi adprobasset lectionem quamplurimorum Codd. ΠΡΩΩΝ προσκυνοῦν τὴν Θέλον. Hoc explicabit mentem eius qui contulit Italicum Codicem, "Τὴν Θέλον quidam legendum putant" [nam Θέλον edi videbat] "et pro hoc alii ὑπερ-

ὑπερ." Hoc erat istud πρῶτον, de quo modo dixi. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐπιλαθεῖν] Malim ΕΠΙΕΞΑΣΘΕΙΝ. Quod longe praestat. Licet Codd. vt puta Ven. Reg. a. et Aug. habeant ΕΠΙΑΝΕΑΣΘΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. διαφορῶν] F. ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. WOLFIVS.

Ibid. Inutiliter sane et inauspicato: licet eam lectionem quoque commendat Cod. Harl. cum Regg. 6. et 1. Vid. D'Oruill. ad Chariton. Aphrod. III. 5. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπὸ τῶν λεγόντων] Prima Philippica monuit, ὅτι λεγόντων ἀνάγκη, καὶ τὸτο τῶ τρέπον τῶ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρῶτην. WOLFIVS.

Ibid. ὡς ἀνέστη etc.] ὡς ἀνέστη τ' εἶναι διασῶν καὶ ἀπολαύων τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. Olynth. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὡς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρίσκειν lege. WOLFIVS.

Pag. 227. l. 1. ἡ] ἐπιτολὴν ὡς ὁμᾶς, ΔΙ' ΗΣ μάστιγα αἰνέσει τῆς εἰρήνης τοχὴν. Ita Marg. Ask. Lind. Obsop. Ven. et Ital. TAYLOR.

Ibid. 2. ἡ δὲ εἰς μάλλον μίγα] F. ἡ δ' ΟΥΔΕΝΟΣ μάλλον ΟΥΔΕΝ μίγα. WOLFIVS.

Ibid. μάλλον] F. ΑΛΛΟ, vt pag. 183. l. 12. μηδὲν ΑΛΛΟ δίκαιον. MARKLAND.

Ibid. Cod. Augustanus legit εἰς μάλλον ΟΥΤΩ μίγα αὐτῶ. F. ἡ δὲ εἰς ΜΑΛΑ μίγα αὐτῶ καθ' ὅμῶν εἰς ὅτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκίας ἀπολῇ. Lambrinus, nulla gratia, aut verisimilitudine, ἡ δὲ εἰς μάλλον μίγα αὐτῶ καθ' ὅμῶν ΚΑΚΟΝ εἰς ὅτω πρᾶξαι. TAYLOR.

Ibid. 5. ὡς ἐβλήθη εἶναι] Ociosum sane istud εἶναι, ne dicam molestum — ὡς ἐβλήθη ΕΙΝΑΙ, διαπραξασθαι, ἡ ἀνάγκη ΕΙΝΑΙ. Credo ergo ortum esse ex ea vicinia. Nam nunquam alibi sic loquitur. Infra l. vlt. διαπραξάσθαι ὡς ἐβλήθη: et sic satis. Rursus, pag. proxima, l. 7. πᾶν ὅσα βέλονται, διαπραξάσθαι. Et p. 229. l. 11. πᾶσι, ὅσα αἰνέβληται, νομίσαντες ὑπάρχειν. Et p. 230. l. 13. πᾶσι ὅσα ἐβλήθη, διαπύραται. Ita p. 160. l. 16. πᾶν, ὅτι αἰνέβληται παρ' ὅμῶν ἐξ ὁμοῦ διαπραξάσθαι. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum, adicere τὸ ΕΙΝΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐπιτολῆσαι] ὑποσάσθαι ΚΑΙ ἐπιτολῆσαι addit marg. Ask. non inutiliter. Addiderunt Parisenses, Cod. etiam Lind. et Aug. TAYLOR.

Ibid. 11. συγκαταστήσειν] Μ. ΣΥΝΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΝ. Erepta enim erat eis Pylaea siue Amphictyonica dignitas a Phocensibus. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὁ Φίλιππος] Deest in bonis exemplaribus, C. d. Reginum, Lind. et Harl. Et mirum ni saepe alibi ex margine irrepserit. Vide supra ad pag. 208. Οτι γὰρ Φωκίας ΕΚΤΗΣΑΤΟ πρῶτον, καὶ διέφθην τὰς ξ. Cod. Lind. Εκτήσατο similiter Ven. et Ital. sed inscite. TAYLOR.

Pag. 228. l. 3. ἐκτατῶν δὲ Θεταῖς] ἐκτατῶν καὶ ἐκτατῶν ὑπὸ Φωκίων. WOLFIVS.

[A a a 2]

Ibid.

Ibid. 3. κ' ἐπὶ παλαιὸν αὐτῷ] F. α' ATTON.
S. τῇ Θεοφάνει. Sin de Philippo, nam et is semel
a Phoenicibus profligatus est, lego ΕΠ' αὐτῷ.
Verba sic ordino: ἔδει δὲ σαφὲς, οἷμαι, ποιεῖν, ὅτι
αὐτὸς ἐκεῖ παρελθὼν (S. ἴσα Πυλῶν) ἠνέκα ἡ α-
σφαλὲς WOLFFIUS. Quid hoc sompni! αὐτῷ
nullus est qui legit, aut impressus, aut manu ex-
aratus. TAYLOR.

Ibid. 5. [ἐπιχρησά] Marg. *Altemper. et Aug. γε.*
 ἃ δ' ἐπὶ ἐπιχρησά — χαιρήσω. Suspicio aliquid
 huiusmodi: ἃ δ', ἐπὶ ἐπιχρησά τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται
 ΧΟΡΗΣΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 17. ἰσορρο] F. ΕΥΡΟΝ παρ' ἑμῶν ΤΟ
 αἰνὸν Φωκίων. WOLFAYE. Illud facere non facio.
 Lege omnino cum optimo Aug. ΕΥΡΕΤΟ παρ'
 ἑμῶν αἰνὸν Φωκίων. Philippus scil. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰς χρόνους] F. addendum, ΕΔΕΙ τὰς
 χρόνους, vt et post, πρὶν τὴν Φωκίας ἰδίᾳ. WOL-
 FIVS.

Pag. 229. l. 1. ἀγαγόντες ἄφω] F. ΑΓΑΓΟΝ-
ΤΟΣ ἄφω (sc. Φίλιππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκίας).
Praecedit enim ei πορεύοιτο Φίλιππος. WOLFIVS.

Ibid. *Et huic negotio praeficere homines, qui subito res eo deducerent, ut etc.* MARKLAND.

Ibid. 2. $\delta\upsilon\eta\eta\sigma\iota\sigma\theta\iota$] ΔΥΝΗΣΗΣΘΕ. MARKLAND.
ΔΥΝΗΣΘΕ. Aug et Harl. TAYLOR.

Ibid. 6. *ιδιαια*] ΕΚΔΟΥΝΑΙ Imprefsi omnes
cum *Lind.* et MSS. potioribus. ΕΝΔΟΥΝΑΙ Codd.
α. 1. Ven. TAYLOR.

Ibid. 9. ὅτι οἱ υἱοὶ διαπίπτει Verba Philippi sunt *μημνηκῶς*. Et [1.12.] ἀπα[γλυῖς, παρ' ἡμῶν, sc. ἡμῶν τῷ Φιλίππῳ καὶ τῷ συμμάχῳ. Et [1.13.] *μηδ' αὖ ὁ, τιῶν*. WOLFFIUS.

Ib. 11. ὑπαρχῶν] F. ΥΠΑΡΞΕΙΝ. MARKLAND
Recte. Consentit marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῶν] Ita *Wolffius* edidit iuxta marg. *Parisiensem*. Benenatus enim dedit ΤΜΩΝ. Nec ille solus, sed Impressi omnes, et MSti. Erat vbi *Wolffio* ardebit ΤΜΙΝ. Quod miror, cum in vltima eius annotatione adripuit id quod res ipsa fuit. TAYLOR.

Ibid. 14. τῶν κάκις ἀπολυμένων] Non perditissimos proprie significat, sed pessime perituros. Denunciat enim eis exitium. WOLFIYS.

Ibid. 16. Θισσιὰς] In vetusto, plura erant addita, nec abs re, vt opinor, ad hunc modum: αἰτμὴν τῆς Θισσιὰς, καὶ πλάταιας οἰκισμένας obsop. Ita marg. Ask. Ita Felician. Manni. Codd Harl. Aug. Ital. et Luteciani. Confer omnino 122.13. et 120.16. TAYLOR.

Ibid. vlt. διοικισθῆναι.] Hunc locum bene illustrat *Vlpianus*, et vertit *Welfus*. Et *Italus* quoque, *i quali per le parole d'Eschine haueuano à essere dishabitati*. Promisit *Aeschines* *Philippum* Thebanis omne robur adempturum. Quod efficeret armis e manibus eripiendis, castellis atque vrbibus diruendis, ipsis denique per pagos et vicos distribuendis. Simile aliquid occurrit superius

de Phocensibus, pag. 143, l. 2: δινησμένοι κατὰ
κύμας, ἢ πενήρημένοι τὰ ὄπλα. TAYLOR.

Pag. 230. l. 1. ~~omnibus~~ ~~omnibus~~ Nulla auctori-
tate, nulla necessitate addo: recedit *Wolffius* ab o-
mnibus, qui HMIN ~~omnibus~~ HMAE. TAYLOR.

Ibid. 2. προσκαλασινύζῃται, lego. [et 1. 3.] Stephanus *Ἐφεσός*; per *α* habet, non *Ἐφεσός*; *Plinius* Geracium Euboeae promontorium esse scribit ad Atticam vergens, vol. *ἔξω*. *Αἰδ.* enim *προσκαλασινύζῃται*. TAYLOR.

Ibid.:3. ΓΕΡΑΙΕΤΟΙ GERAIETOI. MARKLAND. Ita notavit doctissimus etiam Valerius ad Harpocrat. v. Δρυμός. Ita scribi solet; a Strabone (c. ab Homero, Odys. F. 177. cuius Scholiastes portum esse Euboeae docet. ΓΕΡΑΙΕΤΟΙ denique cum marg. Benevati Cod. Italicus. TAYLOR.

Ibid. 4. Δεῦμα — Πανάκτωρ Panactum
Atticae castellum esse tradit Stephanus: cui for-
tasse Δεῦμα, cuius non meminit, vicina fuit. wol-
fivs. Coniunge Noidam. Δρυμὸς ἐν τῇ περιὶ Πα-
ρασπρσβείας Δημοσθῆνης. Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιω-
τίας κ' τῆς Ἀττικῆς. TAYLOR.

[Ibid. 5. μετ' ὅπλων ἐξερχόμεθα] Wolfius, *armis dimittamus*, Rectius, *cum armis eximus*. Necdum enim bellum redintegratum cum Philippo, sed infida pax erat. IVRIN.

Ibid. τίς] Τίς — ἐν τῇ περὶ τῆς Παραπρωσί-
ας. Ἀπὸ δὲ τῆς, τὸν Ωρωπὸν ὑμῖν ΠΑΡΑΔΟΘΗΝΑΙ,
περὶ τοῦ Δρύμω καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ'
ὅπλων ΕΞΕΡΧΕΣΘΕ, ὁ, τίς ἦσαν σφοῖ Φωκίης, ἐ-
δίωξις ποιήσαμεν. Suidas. *Benenatus dedit τίς*
ΕΩΣ ἦσαν κ.τ.λ. Corrige autem hic ΟΥΔΕΠΩΠΟ-
ΤΕ ποιήσαμεν. Ita Lind. Ven. et Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. καὶ ἀγαθῶνα.] M. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ-
ΝΑΙ, WOLFIVS.

Ibid. 9. *περὸς αὐτὸν*] Excidit *χρῆμα*, quod habent plurimi: qui legunt etiam *ἐν τῷ περὸς αὐτὸν* ΧΡΟΝΟΓΟΝΟΜΕΝΟΙ. Sunt Codd. *Regg. Ven. Obs. Harl. Lind. Ital.* TAYLOR.

Ibid. 11. *περὶ τῶν ἐκτὸν χερμάτων*] Quae dire-
pta a Phocensibus renumeranda erat a Thebanis,
qui Phocidis pleraque loca occupabant. VOL.
FIVS.

Ibid. 17. ἐπὶ τέτοις] Neglexit *Wolfius* in ver-
tendo. E costoro per tali cose, hanno guadagnato
Italia. TAYLOR.

Ibid. vlt. ποιήσω KAI σφόδρα ἀπειλῶν. WOL
FIVS.

Ibid. Sensus videtur postulare vt legamus, ΕΙ
σφύδρα ἀπελῶς. IVRIN.

Pag. 231. l. 4. is] Restituit *Lambinus* cum *Wol-*
fio. TAYLOR.

Ibid, 8. δίκαια] Addunt Regg. Codd. et Aug
ἐποίησαν καὶ ἀλάστον, καὶ δίκαια AN ΕΠΟΙΤΕ, ΤΑΥ-
ΛΟΡ.

Ibid. ὑμῖς] L. ΤΜΑΣ. εἴτα οἶσθε ΤΜΑΣ μὴ
ἔτω — τὸν δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ἔχ' ἔτω; Illud habe
TAYLOR.

Ibid

comma quod eliminavimus, infra fortasse, l. antepen. commodior erit locus. Τὶ δ', εἴτι Δημοδίνης ἡδίκηαι, νῦν λέγεις, ἀλλ' ἐχ' ὅτι τὰς εὐδυνας εἶδον, καὶ ἡγόρευς; καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ ἱπαινῆς; Nam ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ omes, Regii scil. Ven. Ital. Obsop. Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπολωλὲναι εἰ δίκαιοι] ἀντὶ τῷ, δίκαιοι ἐστὶ ἀπολωλὲναι σι, Latino more. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐπονείδισα] EPONEIDISTOS cum Lambino, Ven. Ital. Aug. Deinde, idem Lambinus, καὶ ΩΣ ΟΥ ΠΟΛΛὰ ὕστερον. TAYLOR.

Ibid. 17. ταῦτα λέγει τῶν γὰρ ἀπάντων ἡμῶν αἰτίᾳ σὺ δίδουξαι· ἐπεὶ δὴ — ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ ἱπαινῆς. ἀν' ἑτῶ — et dic, quare hactenus eum, qui talia fecit, laudas. si sic etc. MARKLAND.

Ibid. antepen. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ etc. Verba perspicua sunt, sed quorsum pertineant, me fateor non intelligere. Siue enim ad Demosthenem, siue ad Macedonem referantur, non video quam belle conveniant. WOLFIVS.

Ibid. penult. λέγει] AETEI et AETHI MSti. Illud Harl. Hoc Aug. cum Ital. TAYLOR.

Pag. 234. l. 2. καθυποκρινόμενοι] Impotenter Wolfius, debellaturus. Sed quibus armis, quibusue machinis, non dixit. At id dixit Demosthenes interea: nimirum Theatralibus, Histrionicis. Recte Italus: come che con essa a guisa di histrione esercitandola inganni toi. Raro ab artificio Aduersarii recedit Noster, quaestum et professionem, non sane liberalissimam, semper exagitans. TAYLOR.

Ibid. l. 5. καλεῖσθε] Lege et distingue, μόνον καλεῖσθε, ἕτως, ὥς τελεῖσθε ΚΑΙ τῷ τριτάτῳ ἀποσῆναι. MARKLAND.

Ibid. 11. προσειπὼν δὲ — δίκαιον, ἐφρόνημα ἔχοντα] Antecedit, εἰ εὐφρανθῶ, σκοπιῶν. Hic igitur requirebatur, εἰ ΔΙΚΑΙΟΣ, καὶ φρόνημα ΕΧΩΝ. Aut igitur est ἀνακλόουθον, aut addendum, ΕΙΝΑΙ ΧΡΗ ΔΙΚΑΙΟΝ, καὶ φρόνημα ΕΧΕΙΝ. WOLFIVS.

Ibid. Praecedentia postulant, εἰ ΔΙΚΑΙΟΣ, καὶ φρόνημα ΕΧΩΝ, ὥστε etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter hae rugae complanantur in marg. Paris. (Ita Ital. etiam, Obsop. et Editio Feliciani.) Vbi, γὰρ κήρυκα — ΕΥΦΩΝΟΝ σκοπιῶν. Aliter denique Cod. MS. δ. qui l. 12. pro ἔχοντα, habet ΕΧΕΙΝ. Quod fortasse est res ipsissima — διτ', κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὐφρανθῶ, σκοπιῶν· προσειπὼν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιῶντά τι πράττειν, δίκαιον (i. e. διτ') καὶ φρόνημα ΕΧΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. θανμάσας] F. ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ — cui respondet ὑμῶν in altero membro sententiae. Vid. pag. 274. Nisi delendum sit θανμάσας, ortum ex linea superiori. MARKLAND. Recte pro-

caldubio. ἰθαύμασα membranae plurimae, quod nihil aliud est, quam Vox per errorem describentium repetita, ut feliciter coniecit Vir summus, et quem suo maximo merito maximi semper feci. TAYLOR.

Ibid. ὑπεριλάμην] Wolfius, neque dissimulavi quicquam. Potius, neque egi quicquam animo abiecto. IVRIN.

Ibid. 16. ὅταν μὲν ἴδῃτε διονότηα] Isocrates in Panathenaico paulo aliter, non facultates ipsas laudandas, sed usum earum expectandum esse. WOLFIVS.

Ibid. antepen. (ὑπερκαίῃ) F. ΣΥΝΕΠΑΣΚΕΙΝ. Aesch. π. Παραπρisc. p. 287. δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ΕΠΑΣΚΗΣΑΙ. MARKLAND. ΚΟΙΝΩΝΕΙΝ MSS. Ald. TAYLOR.

Pag. 235. l. 3. αἰ μὲν τοῖσιν ἄλλαι δυνάμεις] Similis Sententia exstat in Epitaphio, sed tractata copiosius. WOLFIVS.

Ibid. 8. παλαχῇ] ΠΑΝΤΑΧΩΣ melius, quod reperitur in Lind. et Obsop. TAYLOR.

Ibid. 13. αἰ] Ita recte Lambinus, qui legerat in Benenato, ΕΙΤ'. TAYLOR.

Ibid. 15. τέτρε] Opinor ΤΟΥΤΟΝ, sc. Aeschinem. MARKLAND.

Ibid. εἰ γὰρ οἴεσθαι] F. Οἱ γὰρ. Sed et illud bene habet. WOLFIVS.

Ibid. Non bene solummodo. Οἱ γὰρ similiter Ven. et Ital. Verum hoc non bene se habet. TAYLOR.

Ibid. 17. ποῖον Εὐθυκράτην] Verendum qualem Euthycratem? qualem Lasthenem? qualem proditorem non audaciorem futurum? IVRIN.

Ibid. ult. πεπρακόσι] Sic ordina, ὁρῶντα περιῶσαν (Zeugma est, et respondet ultimo nomini ξενίας) τοῖς πεπρακόσιν ἀπαντα. Quid? περιόντα χρημάτα, δόξαν, τὴν Φιλίππου ξένιαν, ἀφορμὴν, ταῖσιν, ἀσφάλειαν. WOLFIVS.

Pag. 236. l. 1. τοῖς δὲ δίκαιος] ὁρῶντα, περιόβια παρ' ἑνὶ τοῖς etc. τίνα; πράγματα, ἀπὸ χρείας, φθόνος. WOLFIVS.

Ibid. penult. τιμωρησαμένους] F. ΤΙΜΩΡΗΣΑΜΕΝΟΙΣ. S. ὑμῶν συμφέροι. WOLFIVS.

Ibid. τιμωρησαμένους] Id est, ἀλλὰ (ὑμῶν ὑμᾶς) τιμωρησαμένους (τέτον) ποιῆσαι παράδειγμα etc. Sic Aeschines. π. Παραπρisc. p. 277. εἰδ' ἐπιτρέψιν ΤΙΝΙ — ΠΡΟΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΑ τὰ Φιλίππου ὅσα etc. hoc est, τῶν, (αὐτὸν) προκαταλαβόντα etc. pro, τῶν προκαταλαβόντων. Initio huiusce Orationis δέχομαι δὲ πάντων ΤΙΜΩΝ — [ὑμᾶς] ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ etc. C. Aristocr. p. 306. l. 14. ἄρ' ἂν — πρίστων ΤΙΜΙΝ — τοιαύτην φυλακὴν ΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΥΣ φαίνασθαι etc. i. e. ΤΙΜΑΣ ἐψήφισμένους φαίνεσθαι: vbi nihil mutarem sine Codd. cum vtriusque modo scribere liceat. MARKLAND.

Finis Notarum ad Demosthenis Orationem περὶ Παραπρiscείας.

NOTAE

A D

ORATIONEM AESCHINIS

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Ad Argumentum.

PAG. 237. l. 6. Αθηναῖοι] Copiosius haec expontur in Orationis Demosthenicae de falsa legatione argumento. WOLFIVS.

Ibid. 7. δύο περιστάσεις] Apud Demosthenem fit mentio trium: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἑταίρειος] Prostitutae pudicitiae. ἑταῖρα Scortum. ἑταῖρῶν dicitur vir, qui mulieria patitur. Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falso putavi) ut quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. WOLFIVS.

Ibid. 13. γεγραφαί — ἰεῖσθαι] Obseruassium cum actiuo coniunctum, ad quorum utrumque τὰς λόγους pertinet, ad γεγραφαί a tergo, ad ἰεῖσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τὸν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφαί τὰς λόγους: deinde τὰς λόγους ἰεῖσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed si quis mavult, generis enallagen esse dicat, ἰεῖσθαι pro ἰεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, ΓΡΑΦΗΝΑΙ καὶ τὰς λόγους ἀμφοτέρους, ἢ μίσοι γὰρ ΕΙΡΗΣΘΑΙ. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ κινδυνεύειν] In periculo fuisse ne triginta calculis aut sententiis damnaretur. Vel, triginta suffragiis periclitatum ne damnaretur. Quae sic intelligenda sunt: Cum quingenti iudicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absoluerunt. Si igitur XXX adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adaequasset vna condemnationis, ac vicisset Demosthenes. Quamquam puto adaequationem suffragiorum fuisse reo potius quam accusatori, ut est apud Isocratē περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absoluerunt

CCLXXIX. In Demosthenicae Orationis argumento [quod tamen ibi reperire nequeo] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγῆναι. Asconius Pedianus Ciceronem et Coelium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius vna sententia absolueretur: διαπράξασθαι τὸν Σαυήϊον παρὰ μίαν ψήφον ἀποφυγῆναι. WOLFIVS.

Pag. 238. l. 3. τῷ κινδύνῳ τὸ μέγιστον] S. διαβάλλον. Nisi aut omisum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium. WOLFIVS.

Ibid. Hoc rectum: Et sane ΔΕΙΚΝΥΩΝ feliciter subministrat Ood. Bern. TAYLOR.

Ibid. καὶ ὡς ψεύδῃ συκοφαντῶν] Malim ΨΕΥΔΟΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΤΑΙ, conquerens se falso in crimen vocari. συκοφαντῶν remotum est a κατηγορεῖν, ac proinde durum: συκοφαντῶν ψεύδῃ, calumniari mendacium, aut etiam subintellecto κατὰ, non multo mollius. WOLFIVS.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 239. l. 10. ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσισθαι] V. pari animi aequitate auscultare. WOLFIVS.

Ibid. τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non est in Oratione Demosthenis. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἢ δι' ὁργῆν] Multa interiecta sunt, antequam perveniat ad alterum membrum, quod est, [l. ult.] ἀλλ', οἶμαι, Δ. ἢ χαίρει δικαίους λόγοις. WOLFIVS.

Ibid. Immo plura fortean interiecta sunt, quam ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ' εἶπεν ἢ δι' ὁργῆν — ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὁργῆν etc. pag. 240. l. 1. Parenthesis ergo ista, satis longa, incipit a voce εἰδὲς γὰρ, p. 239. l. 7. et desinit in παρὲς κινύσας p. 240. l. 1. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepen. κατηγορία] Η κατηγορία Bern. KATHΓΟΡΟΣ. Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀδυνατήσαι] Πότερον, ΑΔΥΝΑΤΗΣΗ, ἢ ΑΔΥΝΑΤΗΣΕΙ αὐτοῦ τῷ ΑΝ? STEPHANVS.

Ibid. Quod diuinavit Vir summus, sc. ἀδυνατήσαι, reperitur in MSS. Mead. et Reg. 2. 3. Quorum etiam postremus ἀπολίμν pro ἀπολύσασθαι. Verum non insolens est αὐτῷ cum Futuro coniunctum, vti Cl. Marklandus ad h. l. adnotat. Sic modo, p. 241. l. 7. δικαίως ΑΝ ὑπολαμβάνω μάλα ΣΩΘΗΣΕΘΑΙ. Vbi tamen Mor. legit ΣΩΖΕΣΘΑΙ. Iterum p. 242. l. antepen. ὅτω γὰρ ΑΝ μάλα καὶ ΜΕΜΝΗΣΟΜΑΙ καὶ ΔΥΝΗΣΟΜΑΙ ἐπιπῶν. TAYLOR.

Pag. 240. l. 1. βεβλήται] Τινὲς διορθοῦσι ΒΕΒΟΥΛΕΤΑΙ. STEPHANVS.

Ibid. 6. ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ] ὡς NYN. Coisl. TAYLOR.

Ibid. 9. ψυχὰς ἡθελίης] ΑΠΑΘΗΘΕΝΤΕΣ supra scribitur in Cod. Mead. Forte, pro scholiolo. Nam in eo Cod. vt in multis accidere solet, quae intra lineas insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 241. l. 7. ad vocem ἀπογινῶναι, inseritur, ἥντων μὴ καλῶς ἡσθίσασθαι. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ἐπιβουλεύουσιν etc.] Fortasse referenda haec sunt ad eum locum, vbi Demosthenes Legati officia et Aeschini acta contraria confert. Επιβουλεύουσιν autem, τοῖς ἐπιβέλωις ἐνθίσιν· infidiosa et ex malevolentia profecta contra posita. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἐξίτην] Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui. Apud Demosthenem ἐξίτηναι τῷ φρονίῳ aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἐξέβλην] Nam, vt ex Vlpiano ad istam causam discimus, surrexerunt Iudices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Aeschinis aduocato, τοῖσιν αἰσχυρῶν ἀνίσχοντι λίγος Δημοσθένης; Et noster pariter, infra p. 295. l. 1: τὸ περὶ τὴν Ολυθίαν γυναῖκα ψεύδεται, ἵφ' ᾧ μεταξὺ μὴν λίγων ὑφ' ὑμῶν ἐξέβλην. TAYLOR.

Ibid. τῷ σισυφρονίῳ ἐν τῷ βίῳ] Hec est, πάντες τῷ σῶφρονι βίῳ, vitae modeste actae: eorum quae per omnem aetatem moderate feci. Cicero ad Brutum, Quo ego die amplissimum tui fructum laborum et vigiliarum mearum. Quod praecedat, ἥσθη δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter

historiam. Et haec verba mihi argumento sunt, habitas esse istas falsas legationis Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ τῶν αὐτῶν huius controuersiae meminit, ideo nullum iudicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Aeschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quieuisse. Neque eo inficias, confingi haec ab Aeschine potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Vlpianus. Ac molestum fane est, cum in Oratoribus, tum Historicis, ne iam de aliis disputationibus dicam, nesciri saepenumero, quae per mendacium siue ornandi, siue accusandi causa dicantur. Ita sit, vt cum sermo sit a Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuolvendam veritatem abutatur. Hinc Lactantius, Oratoria, inquit, Professio, in qua diu versati, non ad virtutem: sed plane ad argutam malitiam iuvenes erudiebamus. WOLFIVS.

Ibid. penult. ἐλευθέρῳ σώματι] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, in liberam personam. TAYLOR.

Pag. 241. l. 3. θανάτῳ τιμῶμαι] S. ἑμαυτῷ, Capitis ipse me condemno. V. me morte multo. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἄλλης] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu orationis, quasi plura iam essent elaborata, pauca quaedam alia restarent. Legendum ΟΑΗΣ. Ita planissime, dum exordium contexat Accusationis c. Ctesiphontem, p. 368. l. 16. περὶ μὲν δὲ τῆς ΟΑΗΣ κατηγορίας. TAYLOR.

Ibid. 12. ὅτι ἰδὼν] ἀντὶ τῷ, τί αὐτῷ. WOLFIVS.

Ibid. ὅτι ΑΝ. STEPHANVS. Quem miror: cum perinde scribitur ὅτι ΑΝ, et ὅτι ΕΑΝ. Vt notum est iis, qui Graece sciunt. Cod. Reg. 3. Ο ΑΝ ποθῇτε, et deinde ΠΡΟΚΑΤΕΓΝΩΚΟΤΑΣ et ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνωμαλίαν] Ομαλὴ κατηγορία est, cum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνώμαλος, vbi fit contrarium. Sic enim Aeschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLFIVS.

Ibid. σκέψασθε δὲ αὐτῷ] Malim EI, quanquam et hoc parum placet. WOLFIVS. ΕΑΝ Reg. 3. TAYLOR.

Pag. 242. l. 1. ὑμᾶς] M. ΗΜΑΣ, sc. τὰς συμπέριστας

πρίστει. WOLFIVS. Ita Brodaeus quoque habet, et Editio Stephanica. TAYLOR.

Ibid. 3. πάλιν ἐκ πάλαιας] Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius. WOLFIVS.

Ibid. ὅπου τύχη] ubicunque contingit. BRODAEVS.

Ibid. 4. οἱ πάλαι] Non satis expresse Wolfius, interpres huius loci: quorum summa fuit inter Graecos auctoritas. Verte potius: qui Graecis longe fama praecellunt. Erat ubi diuinaveram ΠΛΕΙΣΤΟΝ esse rescribendum: qui Graecorum plurimis praecellunt. Habeat sibi Lector, et, si arripserit, fruatur. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐν χρίσει κ. τ. λ.] Hoc in accusatione Demosthenis non legitur, neque etiam sacrificulae Syracusanae somnium, cuius et Valerius Maximus [I. 7.] et Plutarchus in Apophthegmat. meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso euentu iudiciorum edoctis oratoribus, quae probanda, quae improbanda essent. Ac Xenophronis quidem conuiuium, quanquam explosum, non deleuit Demosthenes, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio Aeschini inimici. Comparationem autem Aeschini cum Dionysio tyranno (etiam et is aequae atque Aeschines γεγραμμένος fuisse in Leptinea dicitur) ut absurdam et iusto elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasuis suas cogitationes nimis exosculentur: sed aliorum etiam iudicia consulant. WOLFIVS.

Ibid. 9. τὸ θηρίον] bellua vos est hortata. Quod parum credo esse fideliter verum. παρακλίσας δ' ὁ μὲν [Demosthenes] φυλάξας τὸ θηρίον, Aeschinem videlicet. Notum est illud Aeschini in exilio, ad Rhodios, Quid si ἡμέτεροι ὑμῶν τὸ θηρίον ἐκείνου; et hoc fortasse errorem Wolfii peperit, proinde uti Demostheni, tanquam cognomen, adhaeserat. Sed huiusmodi ὑποκορισματά ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. p. 246. l. 6. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰσχυρίας] Corrige ΙΜΕΡΑΙΑΣ iuxta consilium Scholiastae, et rectum sane, siqua Timaeo ibi adducto fides, et Valerio Maximo modo citato. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰφθόμοι μὲν ταῖς διαβολαῖς] Arguit inconstantiam accusatoris, qua leuatur auctoritas: qui eiusdem facinoris et Aeschinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocensis deleuerunt, Aeschines non deleuit. Hoc ar-

gumentum quam futile sit, apparet. Potuerunt enim Aeschini Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus evertunt urbis, sed euerforibus aditum parant, atque adiumento sunt. Negat itaque Demosthenes, Philippi arma sine Philocratis et Aeschini prodicione valitura. WOLFIVS.

Ibid. 13. τοῖς Φ.] τοῖς ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ cum Cod. Bern. Modo melius, πρὸς ΔΗ ΤΟΣΑΥΤΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνδρώπυ] F. Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND. Vide ad pag. 247. l. 5.

Ibid. 15. ἢ δ' οἶμαι] ἢ δ' ἤγμαι Reg. 3. Quod arbitror non esse pro varietate lectionis, sed a scholio alicunde profectum. TAYLOR.

Ibid. 16. σαφιστάς — καὶ γυμνιστάς] Obseruanda superlatiui et positiuorum Graecis frequentior quam Latinis coniunctio. Et si fieri potest, ut librarius γυμνιστάς, imposita nota, pro γυμνιστάς scripserit. Sic et δικάις pro δικάιστάς. WOLFIVS.

Ibid. antepen. τῶν ἀρίστων τῶν πρ.] ὅτι οἱ δίκαιοι πρίστει ἡρώ, ut postea dicit. WOLFIVS.

Ibid. penult. μαθήσασθαι] Vel ΜΑΘΗΣΕΘΑΙ, quod mihi potius adlubet. ἰγὼ sc. διηύσομαι ἑαυτῶν, et vos [poteritis nempe] μαθήσασθαι. TAYLOR.

Ibid. ult. οἶμαι] οἶμαι SCALIGER. Si quaeras, qua mente, aut quo discrimine, consulas T. Magistrum, et quae nos commentamur ad Tm. III. p. 302. l. 7. TAYLOR.

Pag. 243. l. 3. διαλύσας πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ἐπὶ Ἀμφίπολιν. WOLFIVS.

Ibid. 2. τὴν εἰρήνην] Τὴν ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν εἶναι, cum non de certo quodam ocio, sed in genere loquantur. Adparet igitur, audacis esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum, siue ab ipso Auctore, siue incuria librarii, nescio quas leges promulgant. WOLFIVS. Infra, 245. 9. cum vulgati habeant simpliciter εἰς εἰρήνης, Cod. Bern. εἰς ΤΗΣ εἰρήνης. TAYLOR.

Ibid. 5. σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Graecis omnibus proficisci tutum erat. BRODAEVS.

Ibid. 6. πρίστειν αὐτῷ] Malim ΑΥΤΟΝ vel ΑΥΤΟΝ. Nisi forte rectius sit, πρίστειν αὐτῷ πρὸς ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΠΡΟΣΕΛΕΞΘΑΙ, ut sibi legatum ad Philippum ituro adiungeretis. Et paulo post

V v

[l. 8.]

[l. 8.] *προσίλειδ' αὐτῷ, lego, ΠΡΟΣΕΙΔΕΣΘ' αὐτῷ, vna cum eo legatum creastis Ctesiphontem, vt ex argumento Demosthenicae Orationis adparet.*

V. *Ei Ctesiphontem legatum delegistis.* WOLFIVS.

Ibid. *διεβῆαι τῷ, προσέειπεν ΑΥΤΩΝ πρὸς Φίλιππον ἰλιάχ. H, προσέειπεν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ΠΡΟΣΕΙΔΕΣΘΑΙ.* STEPHANVS.

Ibid. ΑΥΤΩΝ, et ΠΡΟΣΕΙΔΕΣΘΑΙ. Vt mox l. 8. *προσίλειδ' αὐτῷ Κτησιφῶντα προσέειπεν.* Nisi pro αὐτῷ scribendum sit ΑΥΤΩΝ, vt in argumento Orationis Demosthenicae *ἐπὶ παραπρωτοσίᾳς.* Sed video Stephanum haec fere occupasse. MARKLAND.

Ibid. Simplicior multe est ea medicina, quae commendat *προσέειπεν ΑΥΤΩΝ*——*ἰλιάχαι.* Et in eo est MS. Reg. 2. Deinde l. 8. omnino *ΠΡΟΣΕΙΔΕΣΘ'*, cum Wolfio et Cod. Bern. Nihil agit Scaliger, cum praefert *προσίλειδ' ΑΥΤΩΝ Κτησιφῶντα.* TAYLOR.

Ibid. Wolfius, *vt se legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *vt legatum, qui eius causam ageret, ad Philippum decerneretis.* IVRIN.

Ibid. 8. Wolfius, *legatum ei adiunxistis Ctesiphontem,* quasi vterque missus sit legatus, Phryno et Ctesiphono. Sed ex sequentibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem, solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudatur a populo. Vertendum itaque *legatum ei decrevistis Ctesiphontem.* IVRIN.

Ibid. 13. *καὶ τῷ δήμῳ σφόδρα ἀποδεξάμενον] καὶ τῷ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ἀποδεξάμενον* Reg. 3. Quod penfitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra, 282. 16. TAYLOR.

Ibid. ult. *Λυκίῳ κ. τ. λ.] nomine Lycini accusationem inscripserunt.* Lycinus nomen suum duntaxat illis commodauit, cum ipsi causam agerent. WOLFIVS.

Ibid. *ἰγγραψάμενοι] ΕΠΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΙ.* Mar. TAYLOR.

Pag. 244. l. 5. *καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευταῖον.* WOLFIVS.

Ibid. 8. *ἰγκαλιέφθησαν] ἐν τῷ Ολύμπῳ ἰλήφθησαν ὑπὸ Φίλιππου.* WOLFIVS. ΕΥΚΑΤΕΛΕΙ-ΦΘΗΣΑΝ Coiff.

Ibid. 9. *Εὐκρατῶ] ΕΥΗΡΑΤΟΣ, Mead.* Sed rescribendum fortasse ΕΥΚΡΑΤΗΣ. mox ΣΤΡΟΜΒΙΧΟΥ cum Cod. eod. TAYLOR.

Ibid. 10. *ἱκετηρία δίδας——ιδίῳ] Supplices orarunt.* Supplicationis ceremonia requirenda

est, siue rorum oliuae praetenderint, aut etiam humi defixerint, siue alia ratione fuerint vfi. WOLFIVS.

Ibid. 11. *παρελθόντι δ' αὐτοῖ] Malim παρελθόντι δ' ΑΥΤΟΙΣ συνηγόρου.* WOLFIVS. Ita etiam Codd. Regg. Et recte quidem, vti et ego edidi. Origo mendii satis patet. TAYLOR.

Ibid. 14. *φιλανθρωπία] Passiue capi videtur, διότι φιλοῦσι τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κίχαρσιν ἐν τῇ. WOLFIVS. ΦΙΛΙΑΝ Mor. et Mead. sed infelicitur.*

Ibid. 15. *διὰ τινος ἀσχολίας] S. ἱαυτῷ, ἢ ἰδίας.* Pro ἱατροκλῆς et ἱατροκλῆς lego ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ et ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ. Et [245. 10.] *χωροδοουμένων δέ.* WOLFIVS.

Ibid. 16. *Στρατοκλῆς] πρ. γρ. ἱατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὑπερῶν, ἱατροκλῆς. Στρατοκλῆς δέ ἐστι μίχαρ πρὸς τὸν. STEPH.* Cum Aldinis exemplaribus legunt Codd. Reg. 2. Coiff. et Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. *παρὰ τῷ Φίλιππῳ] S. ἀπηγγελλόμενος.* Quae orationes, vt ex Philippo audita, renunciabantur. WOLFIVS.

Pag. 245. l. 1. *ἀνακαλίσασθ] reuocandi* Wolfius: Minime, sed *compellendi* simpliciter, *accersendi.* TAYLOR.

Ibid. 9. *Φίλιππος——Φίλιππος——Φίλιππος] F. οἵτινες διλίξοντα ΑΥΤΩΙ ἐπὶ εἰρήνῃ, καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων.* Cetera credo esse e margine. Quis enim vnum vocabulum adeo ingeminaret, vti impressi dederunt? TAYLOR.

Ibid. 10. *χωροδοουμένων] [vt Aldus] Emenda ΧΕΙΡΟΤΟΝΟΤΜΕΝΩΝ.* BRODAEVS.

Ibid. 11. *προεβλήθη] Designatus, nominatus sum.* WOLFIVS.

Ibid. 12. *ὑπὸ τῷ Φ.] ὑπ' ΑΥΤΟΥ Φιλοκράτους* Cod. Bern. cum duobus Regg. TAYLOR.

Ibid. 14. *γράφει] Puto ΓΡΑΦΕΙΝ.* IVRIN.

Ibid. *ἡ αἰχμή. ὦ] Mulcta illa quae fuit? Nunquid, vt mercatores pro tabernis soluunt, ita ille pro facultate exercendae artis suae? vt sit ἡ ζῆλῃς, τὸ ἐκινούμενον καὶ παλαβαλλόμενον ἀργύριον τῇ σόλῃ? An deliquerat aliquid? vt ἀγωνίζεσθαι, non de histrionica, sed de causae dictione intelligatur? Sed quid haec ad nos? WOLFIVS. Nonnihil de ista difficultate Scholiastes.*

Ibid. 16. *παραιήσομαι] Wolfius edidit ΠΑΡΑΙΤΗΣΩΝΤΑΙ.* Sed de ea re iudicium suum aut mentem non interponit. TAYLOR.

Ibid. 17. *τὴν ἐκμαχίαν] τὴν τῷ ἀπόντῳ μαχίαν.*

μαρτυρίας. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, ut ex oratione *Demosthenis Chersonesitana* cognouimus. WOLFIVS.

Ibid. antepen. καὶ καλεῖται] S. ὀψιγίτα, ἡ γραμματεῦ. Ministrum publicum alloquitur. WOLFIVS.

Ibid. ἐξαιρετικῶς] [Ita enim Aldus] Lego ΕΞΗΜΑΡΤΥΡΗΕΝ. S. ὁ Αἰγιδόμου. *Voca eos, qui absentem cum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* WOLFIVS.

Ibid. penult. τὰς δωρεὰς Αἰγιδόμου] Quae dona illa fuerunt? Vtrum coronae? an inuitationes in Prytaneum? WOLFIVS.

Ibid. ult. ΨΗΦΙΣΜΑ] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ potius, ut supra l. 17. MARKLAND.

Pag. 246. l. 1. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Supra, singulari numero, ἀνάστυθι τὸν ἱμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viva voce. WOLFIVS.

Ibid. ἡγεσιν] Sicut dicunt, ὡς γὰρ εἰς τὴν ἡγεσίαν, institueret, et quasi exordiri *negocium*. V. *Prima omnium rerum institutio.* WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀλλὰ τὸς μὲν ἱμῶν] *sed a conuictoribus meis.* Omisit hoc *Wolffius* in versione. IVRIIN.

Ibid. 5. Ιατροκλία] Ιατροκλία τὸν Πασίφωτον infra p. 284. l. 6. quas voces opinor hic deesse. MARKLAND.

Ibid. παρακαλεῖσθαι] ΠΑΡΑΚΑΛΕΥΕΣΘΑΙ, MSti Bern. et Mead. TAYLOR.

Ibid. 6. φυλάττω] Ita dedit *Wolffius*. Editio *Aldi Stephani* ΦΥΛΑΞΟΜΕΝ. Et MSti quoque. TAYLOR.

Ibid. 10. ἢ ἐν τοῖς τοῖς, οἶμαι,] Videtur addendum τοῖς τοῖς MONON, οἶμαι. Et [l. 12.] ὅς, διασκοπῶντες ἡμῶν ὅ, τι χρὴ λέγειν ἡμῶν, ἢ συμπερίσσειν, coniunge, ἡμῶν ἢ συμπερίσσειν διασκοπῶν. WOLFIVS.

Ibid. μόνον] Ridicule istud suffectum a *Wolffio*, ἐν τοῖς τοῖς MONON. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus, ut* —. Quo animo reponere erat melius, ἢ MONON ΟΤΚ ἐν τοῖς τοῖς. Id autem nihili est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit. Nam in nostris quam plurimis, videlicet, Bern. Parisiensibus omnibus, et Meadiano, ἢ ἐν τοῖς τοῖς ΗΜΕΝ λέγουσι, ὡς συμπερίσσειν. TAYLOR.

Ibid. 11. οἱ συμπερίσσειν] ὅσον subaud. ἀκο-
DAEVS.

Ibid. 13. διασκοπῶντες ἡμῶν] [Ald.] Restitue ΗΜΟΝ et [l. 14.] ΚΙΜΩΝΟΣ. BRODAEVS.

Ibid. τὸν συμπερίσσειν] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ὅμας, Sc. ὅς, διασκοπῶντες ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR.

Ibid. 14. Κίμων] ΚΙΜΩΝΟΣ lege, ex argumento *Demosthenicas* Orationis. WOLFIVS.

Ibid. ΚΙΜΩΝΟΣ etiam Codd. Steph. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 15. πηγάς δὲ δὲ] Puto scripsisse Oratorem πηγάς ΝΗ ΔΙΑ Ε. Τ. Λ. IVRIIN.

Ibid. δὲ] Delendum iuxta versionem *Wolffii*, πηγάς δὲ λέγουσι — ἴχθυι ἰσχυρίσασθε, *Demosthenes* sc. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὁλοσχοῖν ἀζρόχον] Itaque confuturum *marisco sicco* os *Philippi*. Σχοῖν et σχοῖνις etiam funis est. Quid si ὁλοσχοῖν ΒΡΟΧΝΙ, laqueo ex integro fune confecto? Vtunque sit, satis apparet dici ἀπὸ τοῦ φημὶ καὶ ἐπινομήζον. V. os *Philippi* arido iunco futurus. Σχοῖν, inquit *Phavorinus*, est plantae genus, e quo sportulas contextunt: ὁλοσχοῖν igitur, quod integro iunco constat. Se confuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀζρόχον placet, interpretare, sicco iunco. Sed quid ficitas ad suadendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLFIVS.

Ibid. *Erasmi Cbiliades* in proverbiis, *Iunco sicco* et ὁλοσχοῖν. BRODAEVS.

Ibid. De hoc loco et locutione praeter σχῶν, nostrum consulendus in primis est *H. Steph. Thes. Gr. T. III. col. 1203. Addit autem ἀζρόχον*, inquit ille, ut rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obturaturum et obsuturum os *Philippo*: nam solent madeseri iunci, quum ad funis, storeas, aut alia eiusmodi nectenda assumuntur. ὁλοσχοῖν porro occurrit apud *Dioscoridem*, *Plinium*, *Laert.* in *Aristippo* §. 81. *Plutarch.* de *Solert. Animal.* Vbi autem scripsit *Moschop.* π. σχῶν pag. 208. ὁλοσχοῖνος. Τρία εἶδη φασὶ ἔξινον. ἢ ὁ τρίτος τὸ μέγιστον καὶ εὐσπέρεια διαφέρειν, ὁ ἄλλος ἁπλοῦς, male descripsit verba *Theophrasti*, qui haec tradiderat de *holoschoino*: ut liquet ex *Harpocrate*, cuius Codex *Cantabrigiensis*, eodem quo *Moschopulus*, errore irretitur. TAYLOR.

Ibid. καλαδίζαζ] Καλαδίζαζ τὸς φινγορταζ est,
V v 2

est, *recipere exules*, et in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exilium actum, post Callistratum Aphidnaeum, omnium fuisse eloquentissimum, supra affirmat: alium, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum Lamiae obsedit. WOLFIVS.

Ibid. ult. αἱ τάχιστα ἤκουεν Εἰς Μακεδονίαν lego. WOLFIVS. Ita Bern. et Mead.

Pag. 247. l. 4. ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ΕΚΕΙΣΕ ΗΛΘΟΜΕΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἐπειδὴ δ' — ἀκούσασθαι δὲ] Interjecta est prolixissima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα ὡςque ad ἀκούσασθαι. Adparet Aeschinē et metu et ira aestuantem turbasse compositionem, quam mutare non fuit, ut opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissē. WOLFIVS.

Ibid. Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τοὺς τὸ τῆς παραθέσεως σημῖον τιθέντες, ὡς τὸ ἀκούσασθαι [l. 17.] STEPHANVS. Wolfium intelligit, qui per istud τοὺς ubique fere apud eum designatur.

Ibid. 5. ἀνθρώπων] F. Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ut Demosth. c. Aristocrat. pag. 312. l. 6. διαρῆσαι τὸν τρέπον Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 7. ἡδὲ] F. ΟΥΔ' ΑΝ. MARKLAND. Atque id Bern. habet disertissime.

Ibid. 9. δὲ φησὶ] Scilicet Δημοσθένος, ad quem pertinet id quod sequitur, ἐκ ὧν ἐπιχώρει — ἡδ' ἐγὼν ἡμῶν. Ut sententia sit, Demosthenem, quamquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita eius cum oratione pugnet. Alioqui legerem ΦΑΣΙ ΔΕΙΝ. Apud Demosthenem Aeschines sic exprobrat, ὡς δ' ἄλλος; πῶς τράπεζα; Cui reprehensionem Demosthenes opponit haec quae recitat Aeschines, eludendo per conuicium acuta sane publicae priuataeque mensae comparatione. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἡδ' ἐγὼν ἡμῶν] ἡδὲ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΥΜΙΝ MS. Mead. Quod postremum amplector. TAYLOR.

Ibid. 11. μεθ' ἡμῶν] lege ΥΜΩΝ. BRODAEVS.

Ibid. ἐλευθεροί] M. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙ WOLFIVS. Ita Coisl. et Mead.

Ibid. 15. ἀπαχθῶν] [Ita enim dedit Aldus in sua impressione] ΑΠΠΑΤΟΝ lego a πωπέσσω, cuius nulla pars corporis vendita non est. Ut exprobrat ei et adolescentiam impuram, et auariciae sordis. WOLFIVS.

Ibid. ἀπαχθῶν] Mallem ΑΠΠΑΤΟΝ, ut etiam quilibet ore, precio morigeretur. Theo Sophista:

ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀρεττοποσίαν τὸν Δημοσθῆνην διαβάλλων φησὶ αὐτὸν μὴ καθαρίσιν τὸ τόμα, μηδ' ὅθεν τῇ φωνῇ ἀποδίδαι. BRODAEVS.

Ibid. περ. γε. ἀπαχθῶν. Οὕτως ἐν τῇ κατὰ Τιμαρχεῖτος [voluit dicere Τιμαρχεῖτος. Vid. pag. 52. l. ult.] πρᾶξι ἀντὶ τῷ πρᾶσι. STEPHANVS.

Ibid. Vide infra 270. 16. μὴ καθαρίσιν τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τῇ φωνῇ ἀφίησιν. Adde Nostrum c. Timarch. 18. 7. Laert. in prol. de Orpheo. Sueton. Jul. 3. 22. Gell. 1. 5. Theonem Prologum. pag. 26. Brod. Miscell. II. 21. Magii Miscell. II. 20. Meursii Critic. Arnob. II. 12. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὸ μέγα ἰφιλοῦ] Magnum illud Reip. bonum, praesidium, adiumentum. Εἰρωνία est vel puero nota. WOLFIVS.

Pag. 248. l. 4. καὶ καθῆκεν] Τὸ ΚΑΙ malim abesse. Alioqui erit ἀναλαμπόδοτος. WOLFIVS.

Ibid. Aliter Cod. Mead. qui posterius ΚΑΙ excludit. ἐπειδὴ οἱ προεβύτιοι — ἐξέχισαν, ΚΑΙ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καὶ ἱκασα et deinceps. TAYLOR.

Ibid. 14. αὐτοῖς] ὑπὸ τῶν δοκούντων ΑΥΤΗΣ εἶνα; φίλων lego. WOLFIVS. Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum Wolfio protinus improbo. Corrige ergo eius versionem, quos amicos illis esse putabat: pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Πανσαίου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ΑΥΤΩΝ κατιόντος. TAYLOR.

Ibid. 15. Πανσαίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiographi munus praestat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLFIVS.

Pag. 249. l. 5. Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ lego. [Nam Aldus mendosissime μητρεῖς] Mala bestia fuit, infidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curauit. WOLFIVS.

Ibid. οἱ παρόντες πάντες] οἱ παραγινόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectiudrum multiplex usus, ὁ παρὼν, qui adest, aderat, adfuit, adfuerat, et subiunctio qui adfuit, adesset, adfuerit, adfuisset, etc. WOLFIVS.

Ibid. 9. εὐδὲν ἐποιήσατό σε] S. ἰφικράτην. Et quo pacto adoptauit alium, cum tris filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? WOLFIVS.

Ibid. 11. φίλον] Fortasse ΦΙΛΩΙ. BRODAEVS. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead.

Ibid. 15. καὶ μετὰ τὰ ταῦτα εἶπον] τῷ Καλλισθένης, opinor, potius quam contra Philippum. WOLFIVS.

Ibid. Πτολεμαῖος] Ptolemaeus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum

gnum Macedoniae occupauerat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. *Diodor.* l. XVI. et *Plutarchum* in *Pelopida*. PALMER.

Ibid. penult. καλαγὰς] Lege ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ. PALMER.

Pag. 250. l. 1. φιλανθρωπίας λέγει] Videbis annon praestet quod habent Codd. *Parisienses* cum *Meadiano*, τὴν ὑμνήσαν, ἡδικομένην ὅμως, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ ΔΙΕΞΗΓΕΙΝ, ΛΕΓΩΝ ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 6. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν καὶ ὡς κατ' αὐτὴν λέγει ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ἐπιμύων ὅτι etc. MARKLAND.

Ibid. 7. ὅτι τὴν ἰκδοχὴν etc.] ὅτι διδίδασκε τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμύνει ἢ προσδοκᾷ πόλεμον. Et si *Phaenonius* ἰκδοχὴν etiam ἀναμύνει καὶ προσδοκίαν interpretatur. WOLFIVS.

Ibid. 9. παρὶχόμεν] Arridet ΠΑΡΕΣΧΟΜΗΝ. BRODAEVS.

Ibid. 11. ἰνία ἔδω] τοῦτ' ἐστὶν Ἀμφιπόλις, quae prius ita vocabatur. BRODAEVS.

Ibid. 12. φερὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβὴν τὴν χώραν ΤΑΥΤΗΝ lego. Et ὡς ΕΝΕΔΕΧΕΤΟ, [Nam *Aldus* ἰνδὶχίλο] αὐτὴ τῷ, ὡς οἶόν τε ἦν. WOLFIVS.

Ibid. γυναικὶ] *Phyllidi*. Tzetzes in *Lycophronem*: Ἀκάμας δὲ βουλόμην· ἰλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δειθεὶς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. *Ovidius* Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. BRODAEVS.

Ibid. ταύτην cum *Wolffo* Codd. Regii tres. Vulgo αὐτὴν. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν ἐπιμνήσθην] Sententia postulat ΕΠΙΜΝΗΣΘΕΟΜΑΙ, futurum. WOLFIVS.

Ibid. Certe ἐπιμνήσθην, quae est *Stephani* lectio, et Codd. consensu approbata, non erat reiicienda, ut liquet ex tenore loci, ΠΑΡΕΣΧΟΜΗΝ 251. 2. ἔφην 251. 4. TAYLOR.

Ibid. antepen. κύριον ὦ] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in vno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura adnotavi in *Philippicam Isocratis*. WOLFIVS.

Ibid. ἰψήφισατο] Ex sequentibus patet legendum ΑΠΕΨΗΦΙΣΑΤΟ. PALMER.

Ibid. penult. Ἀμφιπόλιν τὴν Ἀθηναίων] S. ἔσαν. WOLFIVS.

Ibid. συναίρειν— Ἀθηναίους] Opem ferendam Atheniensibus ad urbem expugnandam. Sed in *Epistola*, quae in *Orationes Demosthenis* relata est, qua bellum Atheniensibus indicit, Philippus

Amphipoleos ius argute sibi vendicat. Vtut est, Amphipoli amissa, *Demosthenes* Philippum se ne domi quidem tuto mansurum existimare adfirmat. Sic autem solent homines, ut ea quae sibi expedire putant, tanquam iustissima defendant: adeo ut *Isocrates* adfirmet, urbis neque iuris, neque foederum, neque vllius rei, nisi utilitatis solius, rationem habere. WOLFIVS.

Ibid. ult. καὶ τὸ τοῦ κοινοῦ] Sic ordinanda verba sunt: καὶ τὸ τοῦ δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸς ψηφισαμένους παρὶχόμεν μαρτυράς, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, καὶ αὐτοὶ συνῆλθον, ἢ μετὰφορᾶν, ἢ κατὰχρησιν. Testis enim proprie homo est: literae, aliaeue res similitudine quadam testes appellantur, quod idem efficiant quod testes, fidemque narrationi concilient. WOLFIVS.

Ibid. F. ΤΟΥΤΟΥ τὸ κοινοῦ δόγμα, huius rei, ut pag. 271 l. 13. καὶ ΤΟΥΤΟΥ τὴν βουλὴν ΜΑΡΤΥΡΑ ὑμῶν ΠΑΡΕΣΟΜΑΙ. Vide et pag. 283. l. 2. MARKLAND.

Pag. 251. l. 4. γιγνημένον] ΓΕΓΕΝΝΗΜΕΝΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 5. ἢ δ' ἀντιποιῶ, [ita enim, si per operas typographicas licuisset, edidisse fas erat] Totus hic locus obscuritate laborat, neque multum ab Interprete iuuatur. Sententia videtur esse huiusmodi: sc. Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Civitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitaniis, colonis nostris, decertasti. Proinde non illorum habes urbem, iure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitaniis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat. Vltimum membrum Orationis Cl. *Marklandus* ita vertit: Sed si abstulisti Amphipolitas Atheniensibus, non ea etc. TAYLOR.

Ibid. 13. ἔτω δὲ] Rectius, ut *Scaliger* monet, ἔτω ΔΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. σκολλὸν] Ἀσαφὲς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. *Mead.* ἀσαφῆ etiam habeat supra scriptum, similiter per glossa accipio. Tzetzes interea non vocem σκολλὸν, sed illam alteram, τεθηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, *Chil.* XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθηκὸς τὸ ἀσαφὲς περὶ λέγει. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. τὴν δὲ] Malim TEONHKΩΣ. BRODAEVS.

Ibid. καὶ μὲν πρὸς προαγὰν] Scil. τὸν λόγον, ὃ τὸ προοίμιον. Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset. WOLFIVS.

Ibid. προαγὰν] προαγὰν αὖ τὸν προα-
[μάτων TON ΔΟΓΟΝ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. διηγορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conuiciis proscindere. Hoc est ἡ δρασυνδίαλον ἐν τῷ ingenium, turpe quidem certe et flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non male perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo studio eius Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur haec Aeschinis ad exagitandum aduersarium et iudices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. WOLFIVS.

Ibid. Saepe id accidit Demostheni, si Plutarcho fides, quem consuli velim in tractatulo, Quomodo quis in virtute etc. TAYLOR.

Ibid. 17. θαρσύνει] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta derisione, ac ne iniusta quidem. WOLFIVS.

Ibid. antepen. νομίζω] IL. πλινάζει τὸ NOMIZEIN ἢ τὸ OIEΣΘAI. STEPHANVS.

Pag. 252. l. 1. γραμμῶν] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μειδίον. Εγὼ δ' ἐκφθεῖν μὲν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, φημί, καὶ ἐκ αὐτῆς αἰτίας. Consule in eius vita Plutarchum. BRODAEVS.

Ibid. δισφάλη] Γε. ΠΑΡΕΣΦΑΛΗ, Schol. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀναλαβῶν] Ne colligere quidem sese. Οὐδὲ hic non est συναπλεκόν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἵψ' ἡμῶν αὐτῶν—ἰγνώμεθα] Cum soli esset et sine arbitris. WOLFIVS.

Ibid. 9. καταπικνομήν] Afflictum, exhaustum aerumnis. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἐδὲ τῶν ἰόντων ἱππῶν] τῶν ἰδεχομένων ἢ δυναμένων λίγιστ' ἐπεὶ τῶν προαγμάτων. WOLFIVS.

Ibid. τῶν ἰόντων ἱππῶν] quas dicere oportebat. BRODAEVS.

Ibid. ult. ἀπαλλάξαι] ἀντὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς λίγης. WOLFIVS.

Ibid. 3. ὡς ἰδὲ] Aliter Plutarchus, τὸν ἐλπίσιν μετὰ πλείους ἐπιμαλίας αἰσινῶν πρὸς τὸν Δημοσθένους λόγον. WOLFIVS.

Pag. 253. l. 1. ἀγχοῦ] ἀγχοῦ Codd. Mor. et Mead. retracto accentu in ultimam syllabam. Similia tradunt magistri. Ad illa Aristophanis Acharn. 125.

— Ταῦτα δὲτ' ἐκ ἀγχοῦ:]

haec habet Scholiastes vetus: Ἡ διαφορὰ τῶν ὀνόματων ἐν τῷ τόνῳ. ὁξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ ἰδὲ τῷ πάθους βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινοῦ καὶ ὁ βρόχου. Quae solidissime refutat H. Steph. Thes. Gr. T. I. col. 58. vbi huic Aeschinis loco nonnullam lucem immittit. TAYLOR.

Ibid. 4. διαφορὰ] Vnus e Codd. Regiis addit ANTI EIPHNEΣ: Et omnes pariter cum Meadiano habent, loco τῷ, αἰτίου, EK TOY ENANTIOTY. TAYLOR.

Ibid. διέπικνεν αὐτῷ] excidisset ei, ademptum esset. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἐν ξενίᾳ] Vide annon praestat ἐν ξενίᾳ? vt Cod. Mead. Ita infra 298. l. 1. ἐκλήθη μὲν ΕΠΙ ΤΑ ΞΕΝΙΑ μὲν τῷ συμπρίσκειν. Et mecum sentit Stephanus in Thesaurο. Corrige pariter Jul. Pollucem Lib. VIII. cap. XI. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen haec non placere Brodaeο, qui ex aduersum stat, ἐν ξενίᾳ, inquit ille, non ξενία. Diodorus enim L. 13. ἀπαντας τὰς ξένας καλεῖ ἐν ξενίᾳ. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅτι μὲν ἦν ποθ' ὁ κίρκωψ etc.] Κίρκωψ, ποιητοὶ, σίθηκοι, πανῆργοι. Notum est Proverbium, Κίρκωψ. V. Caudatus, pollen, versipellis. Παλιμβολία, εὐματάδλητος γνῶμη, παλίμβολος, ἀβίβαιος, ἀπιστος, ἀδόκιμος, ἀπαισιόδοτος, ἀναισιόδοτος, ἀναισιόγνους, τριπράτος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλει. WOLFIVS.

Ibid. 9. πασιπάλῃ] Παιπάλῃ, τὸ λιπτομερὲς τῷ ἀλίσυρ, πανῆρμον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον, nequam. Plutarchus citat Iambicum trimetrum

Ω ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ λυτὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermone de Poetis audiendis scribitur

Ω ΜΗΧΑΝΗΜΑ λυτὸς αἰολώτερον.]

Non ignorauit utique Aeschines ipsorum verborum vim, sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit, γνομένων αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων. Ego liberius verti, Quid igitur esset Cereops, aut Vertumnus, aut Chamaeleo, etc; quod com-

commoda verba, quae Graecis responderent, non occurrebant. WOLFIVS.

Ibid.] Haec omnia vafritiae sunt vocabula et summae astutiae: qualia sunt illa apud *Aristoph.* *Au.* 428. quae hic non incommode citari possunt:

ΧΟ. Εἰ σοφὸν τι καὶ φρενὴς;

ΕΠ. Πικρὸν τὰς κινὰς.

Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, ΠΑΙΠΑΛΗΜ' ὄλον.

Bina coniungit *Synesius* in libro de *Providentia*, ut mulierculam quandam crudelius dilacerare posset, quam ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ ΚΕΡΚΩΠΕΙΟΝ appellat. Verum haec omnia melius discas a Lexicis, vel a *Scholiate* nostro non inerudito. TAYLOR.

Ibid. 11. διαλαμβάνω] *seducens, seorsum conueniens, per vices adiens.* WOLFIVS.

Ibid. 12. ἔρανον συρῆσαι] *Curaturum ut ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum, ἔρανον ΕΙΣΟΙΣΕΙΝ, aut ΣΥΝΕΙΣΟΙΣΕΙΝ. V. *collectam constituturum.* WOLFIVS.

Ibid. καὶ βοηθήσαι τοῖς ἰδίοις] *ex τῶν ἰδίων.* Est enim δόλικὴ ὀργανικὴ, ὅχι δὲ μεταληπτικὴ. WOLFIVS. Et in ea fere mente est BRODAEVS.

Ibid. et de suo laturum] Hoc fuisset in τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus eius priuatis, rei familiaris.* MARKLAND.

Ibid. 15. ὡς τοῖς ἱππίοις] ὡς EN τοῖς ἱππίοις Codd. Regg. 1. et 3. vt pulchre diuinauerat Cl. *Marklandus* restituendum esse. TAYLOR.

Pag. 254. l. 3. Σίσυφος] *Brodaeus* in quodam loco ad *Antholog.* in literatorem quendam inuenitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμφυτος mutatum voluit. Illud est coniectare! TAYLOR.

Ibid. 6. ἀναισθητός κ. τ. λ.] *ὅς αἰσθητός, ὃς καταλαβόμενος τὴν διάνοιαν ἢ ὅτι αὐτὸ λεγόμενον.* WOLFIVS.

Ibid. 8. ταῦτ' ἐρεῖ] Vtrum ταῦτα, an ταῦτά? Haec, quae de Amphipoli dixerit *Demosthenes*, an eadem? WOLFIVS.

Ibid. Responsum feret Vir doctissimus, si confullet 253. 17. et 254. 1. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῶν] Non infcitum admodum est, quod voluit *SCALIGER*, *παρ' ἡμῶν.* Omnes tamen fere libri nostri *Cod. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.* *παρ' ὕμιν.* Atque ita olim coniecerat *Marklandus.* TAYLOR. τινὲς διορθοῦσι, *παρ' ὕμιν.* STEPHANVS. *παρ' ὕμιν.* BRODAEVS.

Ibid. vlt. διασάδει] Lego ΘΕΑΣΕΣΘΕ, vt *δυοῖσθε.* WOLFIVS. BRODAEVS.

Ibid. Vnde STEPHANVS δ. τ. ΘΕΑΣΕΣΘΕ, ὡς ἴτε, ΔΥΝΗΣΕΣΘΕ. Sed legendum potius ΘΕΑΣΕΣΘΑΙ, vt dudum correxeram, et habet Cod. Bern. qui etiam ΔΥΝΗΣΕΣΘΑΙ exhibet, verum non pari felicitate. TAYLOR.

Ibid. ΘΕΑΣΕΣΘΑΙ, (vt ΕΠΕΛΙ) si ita ferant Codd. MARKLAND.

Pag. 255. l. 4. Ἐρίαν — βυλαίαν] *Erat enim in Senatu Vestae Ara.* *Xenoph. Hellenic.* ζ. et *Diodor.* 18. Quod *Antipha* περὶ τῷ Χοριεῦ. Καὶ ἰσιόβις τὸ βυλαίαν, καὶ ἐν αὐτῇ βυλαίαν Διὸς Βουλαίαν καὶ Ἀθηνᾶς Βυλαίας ἱερὸν ἔστι. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ τῇ πύρρῃ λίσσῃ] Videtur addendum ΠΡΑΤΤΟΝΤΕΣ ΤΕ ἔλίσσῃ. WOLFIVS. Istud καὶ in impressis ante *πράττοντες*, non est necessarium, et deleuit MARKLANDVS.

Ibid. 9. ἡμῶν] Π. ΗΜΩΝ, ὡς φέρεται περὶ τῶν ἱππῶν. H δὲ γραφὴ ὕμῃ. STEPHANVS.

Ibid. θάλλῃ τριφάνῃ] *Ἐπὶ μόνῃς ἱλαίας ἰδιαίτου τῷ λίσῃ.* Corona de sacra Mineruae olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLFIVS.

Ibid. 13. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ] S. C. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTVM. WOLFIVS.

Ibid. Sufficit habere ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτῷ συνημμένῃ] Tὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, ΚΑΙ ΗΜΙΝ, aut ΑΥΤΩΝ. *συνημμένῃ* autem τὸς ἀμολογημένῃ, ea quae popigeramus, pacta et conuenta. WOLFIVS.

Ibid. Sensus ita procedit: *Dixit Ctesiphon praeter alia, tum ea de quibus conuenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate etc.* Errat idem *Wolfius* in interpretando, cum vertit, *item de affabilitate etc.* TAYLOR. ἡμῶν ἐρεῖ placet ὕμιν. BRODAEVS.

Ibid. antepen. τόποις] [Ita Edit. Ald.] Lego ΠΟΤΟΙΣ: quia alibi dicitur, κάλλις καὶ διωτάλις εἰπεῖν, καὶ τὴν Δία, καὶ ἱκανάτα. ΣΥΜΠΗΕΙΝ. WOLFIVS. Et similiter BRODAEVS.

Ibid. *παρ' ἡμῶν.* ΑΛΛΑ λέγειται ἀλλὰ καὶ κάλλις καὶ διωτάλις εἰπεῖν, καὶ τὴν Δία, καὶ ἱκανάτα. ΣΥΜΠΗΕΙΝ. STEPHANVS.

Ibid. τόποις] *πύρρῃς. γρ. λόγους.* Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 256. l. 5. τετραλυσάμενος — τῷ σχήματι] *Mirabiliter composito vultu et gestu.* Actionem *Demosthenis* fuisse popularem, sed a viris grauibz improbatam, *Plutarcho* auctore didicimus. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 6. τρίζας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt vno digito caput, notantur ut molles. WOLFIVS. Vid. *Victor. Var. Lect.* VIII. 6.

Ibid. ἐπιστημαίνοντες] *gestientem, vultu et gestu approbantem.* WOLFIVS.

Ibid. 9. ὅταν κ. τ. λ.] OT' AN παρὶς Coisl. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποδιατρέβωσι] διατρέβωσι ἐν τοῖς παρὶργοις, ἢ ἔργων ἀμελήσαντες. WOLFIVS.

Pag. 257. l. 5. μνημονικόν] Paulo ante de eo dixerat, MNHMONIKOS, καὶ διὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte HΓEMONIKON κ. τ. λ. Nisi hae octo voces, μνημονικόν — ἵτεροι, sint ab aliena manu. Vide pag. 278. MARKLAND.

Ibid. 9. βύλομαι] Abest a MS. Mead. Et illud fane amplector. Ita quae sequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipsius Psephismatis. Infra 264. l. 11. ἡσυχάζει γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἡσυχάζει Ἀλίοχον, καὶ ζητεῖ τὸν γραψόν. Sc. id ipsum ratum esse voluit, ut *naum solueret Antiochus et Imp. quaereret.* Ita 277. l. 15. ὑπαίγιον τὸ ψήφισμα — σπείσας τὴν κήρυκιν. Iterum ead. pag. l. vlt. ἵτερον ἐπὶ ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βυλιόσας τὸν δῆμον. Quod si mihi haec concedas, praecidetur illa Wolfii coniectura, quae mox sequitur. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐ τὰς περτάνας ἐπιδαῖ] [Ita Editt] Deesse videtur ΚΕΛΕΥΕΙΝ, ἐπιδαῖ, etc. ut potest, παραγινῶνθι δὲ μοι καὶ τὸ τῷ Δημοδίνου ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς Περτάνας etc. WOLFIVS.

Ibid. antepen. τὰς μαρτυρίας αὐτῶν [cum Aldo] ΑΥΤΩΝ lege [cum Stephano] WOLFIVS. Ita BRODAEVS..

Ibid. penult. καὶ τὰ ψήφισματα Δημοδίνου] Dele. Nam ea modo citauerat l. 15. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similis, in MS. Meadiano, vti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diuersis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic fane aequo nimium. TAYLOR.

Pag. 258. l. 6. μελετᾷ] *Declamationes meditatur.* WOLFIVS.

Ibid. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ addit MARKLANDVS.

Ibid. μαρτυρίας] F. ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ. WOLFIVS.

Ibid. Neque μαρτυρίας placet, quod Impressi feruant, neque πραγματείαν, quod Wolfius hariolatur, a nullo Codice adiutus. Ecquis vero

ferre potest τὴν ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ? Omnino restitui iubeo ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ex MSS. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. et Brodaeus denique, Eam utique vocem profligauit Librarius, alteramque (μαρτυρίας nempe) substituit, utpote recens a simili vocabulo describendo. Modo 257. 16. τὴν τῶν πραγμάτων μὲν φιλοκράτους ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ φιλοκράτης] F. addendum ΟΥΞΑΝ εἰρήσσει. Et [l. 10.] τὴν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῶν συμβάλλων [quod Aldo mendose excuderat] WOLFIVS.

Ibid. εὐρήσσει] Melius cum Mead. et Coisl. ΕΥΠΙΣΚΕΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 9. παρασχίσθαι] F. ΠΑΡΕΣΧΗΣΘΑΙ. Commodum hoc margini meo adleueram, et Bern. cum Regg. vno atque altero mihi animum addiderunt. TAYLOR.

Ibid. 15. διὸς ἐσχίσθαι] Wolfius, *vehementer conquestus est.* Potius, in *terribili angustia se coniecit.* Quod liquet ex sequentibus, τὰς γὰρ λόγους κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 17. μεταπυθίντες] Potius ΜΕΤΑΠΗΕΜΦΘΕΝΤΑΣ, *legatos — a populo accersitos.* Ita Demosth. in hac ipsa causa 120. penult. ταῦτα ἐσχίσθαι ἐναντίας ὅτι ἐτόλμα λέγειν, ἡφιστάμενος ἢ πρόσθεν, — ὅς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ΜΕΤΕΠΗΕΜΨΑΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ καὶ πολίμοις, εἰ δέοι — ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τὸτο εἶναι δοκοῖν σύμφερον, μίλιχον. TAYLOR.

Ibid. penult. σύμφερον] Lege ΣΥΜΦΕΡΟΝ. IVRIN. Ita MS. Mead. Ita SCALIG.

Ibid. vlt. μεγάλης κλωπῆς] ΜΕΓΑΛΗΝ κλωπῆν Regg. 1. et 3. ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΟΥΛΗΝ, Scal. TAYLOR.

Ibid. ἀνθρώπων] F. Τ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Vid. ad pag. 247. MARKLAND.

Pag. 259. l. 2. ἐνισχυότο] πολίμοις ἐν τῷ πολέμῳ. WOLFIVS..

Ibid. οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἰρέσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: *utrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relata sunt monimenta.* Pro αἰρέσεως Scalig. ex divinatione, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀπετάλθαι] ΕΦΕΣΤΑΝΑΙ Coisl. et Mead. Quod longe praestat. Adludit nimirum ad ipsa Demosthenis verba, quae nuper ad aliam rem confirmandam allegauimus, ΕΦΕΣΤΗΚΟΤΩΝ ἢ πρόσθεν καὶ ἀπὸς. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐν τῷ ἡμῶν λόγῳ] Demosthenes solet dicere,

cere, in τῇ ἰμῷ ὕδατι, ut et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Graecanicae Legationis in *Demosthenem* retorquet *Aeschines* in Oratione *Ctesiphontea*, quod *Demosthenes* refutat ab absurdo. Si vos, inquit, simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum *Philippo* faciebatis, *Eurybati* res illa, non *Atheniensium*, erat. Tradunt autem *Eurybatum* Croesi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad *Cyrum* descenderit. WOLFIVS. in τῇ ἰμῷ ΤΑΥΤΙ. SCALIG.

Ibid. ὁδῶν] ἰπὶ Τὸν ΠΟΛΕΩΝ ἔ; τῶν βόλων ἔ; ΕΛΛ. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. τὰ προβαλόμενα αὐτῶν] F. addendum ΠΕΡΙ, vel, ΥΠΕΡ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βελὴ ταῖς ξυκαῖς προσβάλλει τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβαλόμεναι. Et [l. 14.] αὖ ΠΑΡΑΣΧΗΣ. WOLFIVS. Vbi *Ald.* et pariter *Mead.* παρασχεῖ. Mor. et *Steph.* παρασχεῖ.

Ibid. 11. ἐξίμψαν] F. ΕΞΕΠΕΜΨΑΜΕΝ. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ μὴ ἀποδημαῖ] Wolfius, nec peregre profectos fuisse. Immo, nec peregre abesse. Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. IVRIN.

Ibid. Verte, *Atheniensium* legatos citato testis: qui, si se adfuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint, si accessum eorum etc. TAYLOR.

Ibid. 17. βουλευῆται] ΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ. MARKLAND. Ita SCALIG. et Cod. Mead.

Ibid. antepen. ὡς εἰς] Melius ad sensum, si verteris, nondum domum redierint. TAYLOR.

Pag. 260. l. 1. καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele securus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea praecedente. TAYLOR.

Ibid. 5. τὸ τῶν συνίδρων] τὸ ΚΟΙΝΟΝ τῶν συνίδρων δόγμα. SCALIG.

Ibid. 7. τὰ ἐν ἀγρῷ] Ad discrimen τῶν ἀγρῶν, quae in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLFIVS.

Ibid. 9. προῖφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] Praeripiendo conciones, hoc est, ita instruendis rebus, ut Conciones ante legatorum reditum haberentur. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἀκροάσασθαι] F. ΚΥΡΩΣΑΣΘΑΙ confirmare. MARKLAND.

Ibid. ult. μεταθέμενον] S. τὴν βελὴν, mutato consilio. WOLFIVS.

Ibid. ψηφίσματα] ἀλλ' ἔργα καὶ ψηφίσματα, προσταξὲς ἢ βελιύματα. Ita distingue. Et fortasse ὁ προστάξας, ut ὁ μεταθέμενος. Sic apud *Demosth.* παρακρίσας. p. 169. l. 11. ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυ- VOL. II.

μῶν, καὶ ὁ πολλὰ ἐπιχρῶμενος etc. MARKLAND.

Pag. 261. l. 4. τῇ ὕστεραι] Sic et in *Demosthenico* scriptum est, quia duobus continentibus diebus habitae sunt Conciones. Non multo post coniungit τῇ προτέρῃ, τῇ ὕστεραι. WOLFIVS.

Ibid. 5. φέρων] ὡλεονάζειν δοκεῖ. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἀδύνατα γινώσκει] μὴ δυνάμενα γινώσκειν. Satis esset, absque γινώσκειν, τὸ ἀδύνατα. WOLFIVS.

Ibid. 13. εἰ δὲ] *Aldus*, *Stephanus*que et hic et infra, Εἰδὲ τῇ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribae. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰγνάρη] ΕΓΓΑΥΑ SCALIG. Infau- ste admodum.

Ibid. ult. ἰφ' ἡμέρας] Pro quo alias, καθ' ἡμέρας. WOLFIVS.

Ibid. Scholiastes videtur legisse ΕΦΗΜΕΡΟΥΣ. Et similiter *Bern.* quoque. TAYLOR.

Pag. 262. l. 1. διαίτην] [ut Editi] Ferri potest. Sed quid si ΔΙΠΑΗΝ, ἢ ΔΙΤΤΗΝ? Sequitur enim μάταια. Impudens profecto fuerit hoc mendacium *Demosthenis*: nisi forte *Aeschines* falsum decretum subiecerit, quod quidem ἐπογραμματοῖ γιγνημένῃ haud difficile fuit. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἀμφότερα] Non licuit utrumque. Immo neutrum. Hoc certe ad loci sententiam tutius, ut liquet ex subiectis. Et sane non parum interest, utrum hoc an illo modo interpretaris. TAYLOR.

Ibid. ἐξῆλκεα] ἐξῆλκε, διαπράξαα, πειρά- σασθαι, quo verbo paulo post utitur. WOLFIVS.

Ibid. 12. τῶν δυῶν ἐκκλησιῶν] Et si alii dicunt promiscue dualia et pluralia coniungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ΤΑΙΝ ΔΥΕΙΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΝ, ut ratio Grammatica et exempla *Platonica* complura postulant. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐπιψηφίζεσθαι] Decernebantur, iubeban- tur a populo. WOLFIVS.

Ibid. 15. γιγγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ refe- rendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπι- δίδασκαλον. WOLFIVS. Immo ad neutrum.

Ibid. 16. Δημοδότης] Τὸ Δημοδότης ὄνομα. ut c. *Ctesiph.* pag. 426. l. 3. MARKLAND.

Ibid. 17. ἐπιψηφίσασθαι] Manus fatis vetusta in margine Mead. ΕΠΙΨΗΦΙΣΘΗΝΑΙ ΤΠΟ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ. TAYLOR.

Ibid. καὶ εἶναι] S. γιγγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἰφ' οἷς — ἰγρῶν S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Hoc ἐξηγητικῶς subiicitur, et videtur esse com- mentum et additamentum *Aeschinis*, qui ea de causa iubeat ἐκκλησιῶν τὸν Ἀμύλορα, ne falsum testem subornasse videatur. WOLFIVS.

X x

Ibid.

Ibid. ἰφ' οἷς] Εφ' οἷς si retineatur, erit, quibus condicionibus. Et forte scribendum, ΕΠΙΥΗΘΙΣΑΙ ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΤΕ. Vide pag. 261. l. 16. p. 269. l. 1. ut procedri populum in suffragia mitterent. MARKLAND.

Ibid. καὶ εἶναι ἰφ' οἷς. Ita habent Editi praeter Wolfium. Sensus ergo erit: Communicaui Demosthenes cum Anyntore psephisma quod parauerat, — In eo autem inerat, quibus condicionibus pacem etc. fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐκκλησίῳ] Citato, Wolfius. Verum impotenter. Vide Harpocr. v. ἐκκλησίῳ, qui hunc locum respicit et illustrat, Cl. Valesium ad eundem, v. Κληθεῖς, et Aesch. c. Timarch. pag. 28. Scholiastes hic nugas meras agit. TAYLOR.

Ibid. vlt. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ] Post has voces addit Mor. ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΥ. Nescio sane quo animo. TAYLOR.

Pag. 263. l. 4. ἐπὶ τὰ χεῖρ διζιέχεται] Male narrando deprauat. Sic Aelianus μιμήσασθαι τὰς σικρίας ἐπὶ τὰ βιλτία. WOLFIVS.

Ibid. 11. προέφημαι] προέφημαι γὰρ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ παρρησιάζασθαι. SCALIG.

Ibid. Parenthesis initium, quae in verbo ὑπομολαίμην clauditur. BRODAEVS.

Ibid. καλαχρήσασθί μοι] De hac formula in Demosthene dixi quid mihi videretur. ΔΙΑΧΡΗΣΑΣΘΕ ΜΕ, interficite me. Si legas βέλομαι, καλαχρήσασθαι μοι: animo meo obsequar, aut, morem ipse mihi geram. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙ μοι Stephanus edidit. ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΣΘΕ Bern. ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΕ Coisl. Regg. 2. 3. Καταψήφισασι, quod habet Regiorum primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καλαχρήσασθαι. Φονύσασθαι, καταδικάσασθαι. TAYLOR.

Ibid. 13. διαχρήσασθί] Vertendum, quod si alia vestra est sententia, interficite me. IVRIN.

Ibid. 15. μὴ κατακαμινύσαι] Fortasse nota numeri est, μὴ, 48. Amisit ergo 102 triremis. Verti, eas non reduxerat. Sed quia de hac mea coniectura non dubito, substituo, XLVIII reduxerat. Dissimilis Chabriae dux, qui non urbem, non castellum, non nauem, non militem vllum amisit. WOLFIVS.

Ibid. Legendum ΜΗ Quadraginta octo. Quod in versione seruauit Wolfius. IVRIN.

Ibid. in τοῖς ἀγῶσι αἰ τοῖς Χάρητε lege [Aldum corrigens.] Et [L. antepen.] Διότι TE.

[olim enim δι]. Et [ibid.] ΚΑΙ δεσπότης ἀνδρώνων ἐκ τῆς Ἑλλάδος· συνελθόντων, vel, καὶ Εἰς ἀνδρώνων, vel, Εἰς Πολυφρόνη etc. Συνελθόντων, ἀντὶ τῷ, συνελθόντων, qui insolentes et gloriosi duces homines fugitiuos collegerant e Graecia. Quod magis placet, quam si ipsi duces homines fugitiui intelligantur. WOLFIVS.

Ibid. Immo quidni et ipsi duces, sc. ξυκλῶν στρατιωμάτων et μισθοφορῶν, ut loquitur Scholiastes? Corruit ergo omne fere id, quod elaborauit. Et videbitur sane tum intemperanter vocolam. alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. Εἰς Διότι Cod. Mead. ΔΗΠΥΤΑΟΝ Scal. pro Διότι. ΚΑΙ εἰς ΠΟΛΥΦΡΟΝΤΑ marg. Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰς τὰς περὶ τὸ βῆμα etc.] In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam conacionalis milites. WOLFIVS.

Ibid. vlt. οἱ τὰς μὴ ταλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum praecedentibus et sequentibus non bene cohaeret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, ut sententia commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mihi defunt, suppleri non potest. PALMER.

Pag. 264. l. 4. Μυονήσου] Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in Epistola. Myonesum, quasi murium insulam dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum adparet. An vero Μυόνησος archipiratae alicuius nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἡμετέρων κλημάτων] Xenoph. Hellenic. 5to. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μικράς καὶ μεγάλας, αὐτοκόμους ἀφίηται, πλὴν Δήμου, καὶ Ἰμβρου, καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Hoc innuit Demosthenes περὶ τῆς Ἀλονήσου. BRODAEVS.

Ibid. 13. τὸν ἐπὶ τῶν ὑπερῶν S. τὴν γαμῖνον, lege. Et [l. 16.] Ἀθηναῖοι δὲ ΟΥΔΕ ἔγραπτον. WOLFIVS. Aldus enim ὕδιν.

Ibid. τὸν ἐπὶ] Lego ΤΟΝ ἐπὶ τῶν ὑπερῶν, actuariis comparandis praefectum, quae maioribus nauibus subseruiunt. Et mox ΟΥΔΕ. BRODAEVS.

Ibid. penult. καὶ τὴν εἰρήνην — ἀπαλλοτρίωται] At qui habebant. Nunquid igitur, pro τῆς εἰρήνης ἀπαλλοτρίωται? ut Demosthenes. WOLFIVS.

Ibid. τὴν εἰρήνην — ἀπαλλοτρίωται. Ad sensum ita: Non pacem, sed pacis rationem. Si pacem inho-

inhonestam aut infructuosam feceritis, eius rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis condicionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel inscitia vel ignavia ad eas angustias vos redigerunt. TAYLOR.

Pag. 265. l. 2. συνιστάμενοι ἑτέροις] Τὸ ὑπόσταμα τῶν ἑτερόων, Conspiratio, Coniurati Oratores. WOLFIVS.

Ibid. 3. εἰς τὰ προπύλαια] Arcis vestibulum. In quo res Atheniensium gestae, pictae erant. Horum mentio est Thucydidi et Plutarcho in Pericle. BRODAEVS.

Ibid. 4. ἡμᾶς] Malim ὕμας. BRODAEVS.

Ibid. 5. καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, ut sit, καὶ τῶν τῶν καὶ τῶν προγόνων. Pag. 247. l. 10. καὶ ΤΑΦΟΙ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ὑπάρχουσιν. Et 294. l. 7. ΤΑΦΩΝ ΠΑΤΡΩΝΩΝ μνήσια. Noster καὶ Κτήσιφ. p. 463. l. ult. καὶ αὐτὸς τὸς ΤΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ καὶ αὐτοῖς καὶ τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 9. καὶ τὸς ἀγῶνας τὸς περὶ Σαλαμῖνα] Omisit Interpres. TAYLOR.

Ibid. 11. Ἀθηναίους] Ita dedit Wolfius: et rectius credo, quam Ἀθηναίους, Stephani Aldique. Aliquatenus adiuuatur a MSto Meadiano. TAYLOR.

Ibid. Τολμήδης] Pausan. in Attic. Nos de hoc plura in Xenoph. BRODAEVS.

Ibid. 16. τῶν τελευταίων ἀσπίδων φορέαδ'] Loqui videtur de iis quae sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellepontiacam, quae Atheniensibus feruitutem adtulit. De Cleophonte isto siue Λυκοποιοῦ, siue Λογοποιοῦ, nihil alibi me legere memini. WOLFIVS.

Ibid. Non tam obscuro nomine erat Cleopho. Vide Lysiam c. Agoratum. saepiuscule, Nostrium etiam c. Cleoph. infra pag. 422. dignos omnino qui cum hoc loco conferantur. Idem proculdubio ab Aristophane conuellitur Ran. 690. et a σχ. ad locum, neque ΑΥΡΟΠΟΙΟΣ, (neque Λογοποιοῦς,) sed ΤΥΡΟΠΟΙΟΣ cognominatur. Vide Lysiam c. Nicomach. pag. 479. Edit. Lond. Hanc historiolum de Cleophontis vefania, quae hic exagitur, memorat σχ. ad finem Aristoph. Ran. TAYLOR.

Pag. 266. l. 6. Λακιδαιμονίων] M. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ἀγροῦν. Et [l. 8.] pro ἀκρίτως, ΑΚΡΙΤΟΥΣ. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ ἑλληνικὴ ἔστι ἐν ἑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. Quid si παρὰδεξιάνης φρουρὰν ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ ἀγροῦν; TAYLOR.

Ibid. 7. χιλίαι καὶ πεντακοσίαι] In aliis variatur numerus. Vide de ea re differentem Meurf. Athen. Attic. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀκρίτως] Lege ΑΚΡΙΤΟΥΣ, ut in καὶ Κρήσι. pag. 455. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 11. πατήρ] Scribe, Ο πατήρ — ut mox, ΤΗΣ μητρός ΤΗΣ ἡμέρας. Sic in Androt. p. 234. ἵγι Ο πατήρ Ο σὸς ὅς ῥ' ἔστι etc. MARKLAND.

Ibid. 12. ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅς ῥ' τὸς καὶ αὐτὸς ἡλικίας, dura constructio. WOLFIVS.

Ibid. ΤΩΝ καὶ τὸς ἡλικίας] SCALIG. Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deploratissimo habeo. TAYLOR.

Ibid. 13. τοῖς αἰμαξοῖς] Τὸς αἰμαξοῖς intelligo, qui plastro domum circumuehant, pascua quaerendi causa, καὶ τὸν νομὸν καὶ τὸ εἰμαξ. Africae populi etiam Numidae, Graecis sunt Νομάδες. Vide vitam Demosthenis. WOLFIVS.

Ibid. 14. συγκατήγαγον δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, et populum restituit. Rectius, et unus ex iis fuit, qui populum restituerunt. IVRIN.

Ibid. 17. τὸ Βυζύγιον] Cum Demaceto, Buzygis filio. MARKLAND.

Ibid. penult. ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματα ΤΕ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΗΜΑΤΑ. Nam ea, quam modo commemorauit victoriam naualem, certe non fuit ἀτύχημα. IVRIN.

Ibid. Summus quoque Scaliger suo calculo confirmauit hoc iudicium et ἀγχινοῖαν viri ingeniosissimi: cuius ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non solum ea Disciplina, quam praecipue coluit, verum omnigena Eruditio serio lamentatur. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ὁσιν ἀκύν] Esto ἰμφοδὸς καὶ ὁσιν ἀκύν, sicut, hisce oculis videre. WOLFIVS.

Ibid. ult. ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκάδας ἀρχαῖς. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τὸς αὐτὸς χρόνος Λυκοποιοῦς ὁ Τρυιάτης ἐκίσε τὸς Ἀρκάδας ἐς μίαν συντίλειαν συσχεθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν συνέδοιν, συνισθῆναι ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τέτταρς ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πόλεως καὶ εἰρήνης βουλευσά. BRODAEVS.

Pag. 267. l. 4. ἀλλὰ] ἀλλὰ τῶν μὲν ΑΠΕΙΘΟΥΝΤΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ περιορῶν καὶ τ. λ. SCALIG.

Ibid. 10. περὶ τὸν καιρὸν] Ex eo tempore, quo legationem obiuerunt. Non admodum accurate. Καὶρὸς non est tempus ipsum, sed, si ita loqui permittum sit, flos temporis, bella opportunitas, pulchra et tempestiua occasio. Ita distinguit Demosthenes π. παραπροσ. 117. 10. πολλὰς — συμβαίνει πολλὰν πρᾶγματ' καὶ μεγάλων ΚΑΙΡΩΝ

in βραχὺ ΧΡΟΝΩΙ γίγναι : et deinde, 118. 3. ἀνελκόμενα τὰς ΧΡΟΝΟΥΣ, in οἷς πολλὰ καὶ μεγάλα πρᾶγματα ΚΑΙΡΟΙ πρὸς αὐτὰς τῇ σόλῃ. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀσπόμενος καὶ ἀκχεύων] *Id efficietis, ne ullum bellum componi, aut de pacis condicionibus agi possit?* WOLFIVS.

Pag. 268. l. 8. ἦ] EN ἦ SCALIG.

Ibid. 9. μῦθα — πρὸς Κερσοβλάντῳ] Sic ἔχω μῦθον πρὸς σὺ. II. Tim. I. 3. Vide et pag. 273. et contra Androt. p. 212. MARKLAND.

Ibid. Vers. col. 2. l. 6.] *Philippi legatis.* MARKLAND.

Ibid. 16. Αλεξίμαχος ὁ Πάλλης] Nae absurde feceris, mi *Wolff*, iterumque similiter in illa altera c. *Ctesiph.* 418. 2. qui tam pueriliter vertisti, *Aleximachus Galea*. Πάλλης nomen erat gentile, ut constat ex *Harpocrat.* qui posteriorem l. *Aeschini* citat. Adde *Stephan. Byzantin.* *Valesium* ad *Harpocrat.* l. c. et *Meyers. de Pagis Atticis*, ceterosque quibus id operae datur. Marmor apud *Sponium* ita videtur supplendum

ΣΩΣΙΜΟΣ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΠΗ sc. ΠΗΛΛΗΣ.

TAYLOR.

Pag. 269. l. 1. ἐπιψηφισῶ] *Approbatum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demosthenes se, qui *πρόεδρος* erat, de eo ad concionem relaturum, aut sententias rogaturum. Similiter errat in sequentibus l. 5. et 270. vlt. Ita olim 261. 15. τῇ μὲν προτίμῃ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλευόντων τὸν βυλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΕΠΙΨΗΦΙΖΕΙΝ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ. Coniunge pag. quae ibi sequitur, l. 14. et 17. Ita *Xenoph.* l. 1. *Memorabil.* ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ἐν τῇ δῆμῳ γινόμενος, ἐπιθυμῶσαν τὸ τῷ δήμῳ παρὰ τῶν νόμων ἰνία φράσην μὴ ψήφῃ — ἀποκρίναι παύσας, ἐκ ἡδύτης ΕΠΙΨΗΦΙΣΑΙ. Formula ipsa huius Rogationis pene occurrit apud *Demosth.* nostrum c. *Androt.* T. III. pag. 214. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ΕΠΙΨΗΦΙΖΩΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ἡρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἰδίδουσαν, ὅτῳ δοκεῖ δουρεῖς ἀξίως ἢ βελὴ βιβυλευκίαι, καὶ ὅτῳ μὴ. Vbi rursus errat bonus *Wolfius*, a *Budaeo*, credo, deceptus, aliisque, qui huius significationis praerogativam non animadverterunt. Adde *Demosth.* c. *Timocr.* T. III. 385. 7. 391. 11. *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 123. et ad *Maussac.* p. 185. et σχ. ad h. l. prae manibus. TAYLOR.

Ibid. 2. τὰς συνεισφερόμενας] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc

voluisse videtur *Demosthenes*, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil praestent. Videtur importunitatem *Cersobleptae* perstringere, qui subito se Atheniensium foederi immisceat: id quod *Philippus* non sit aequo animo laturus, cui sit peculiaris cum *Cersoblepte* ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se vltro, parum decere videtur. WOLFIVS.

Ibid. Locum pro me explicabit *Apostolius* XVIII. 48. Τῇ χεὶρ' ἐπιβάλλει] *Επὶ τῶν μισιχόντων ἀρίτων καὶ καλῶν.* Εἴθε γὰρ εἴχοι τις, ἄλλων δούλων, ΣΥΝΕΦΑΠΤΕΣΘΑΙ τῆς δουλείας, καὶ κοινω-νῆν. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη Γινώσκουσιν ὅτι τὰς ἐφαπτομένους. Emenda, ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΟΥΣ. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim ΔΕ. Exposuit quid neget: nunc addit quid concedat, hoc modo, illud se passurum, ut concio peculiaris hae de re indicatur. ἀποδοθῆναι, pro ἀποδοθῆναι χρήσας, ἀποδοτῆρι εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐπὶ τὸ βῆμα ΚΑΤ' ΟΝΟΜΑ καλέσιν. Ita *Regg.* Codd. I. et 3. TAYLOR.

Ibid. 7. μαρτυρίαν] μαρτυρίαν ΑΥΤΩΝ, ut p. 277. l. 1. MARKLAND.

Ibid. 11. ἐξέρχεται τὰς συμμάχους] Vtrum τὰς Φιλίππων, ἢ τὰς Ἀθηναίων? Vide *Demosth.* κατηγό-ριαν. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἐν τῇ φρασηγίῳ] Τὸ φρασηγιόν, aut fortasse φρασηγιόν, domus imperatoria aut praetoria. WOLFIVS.

Ibid. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΙ STEPHANVS. MARKLAND.

Ibid. 13. Κριτόβουλον] Nec huius villa apud *Demosthenem* mentio. WOLFIVS.

Ibid. penult. ὠδύσα ΑΠΟ τῶν ἱερῶν lege. WOLFIVS. *Alainum* ὑπὸ pariter corrigit *Bern. Brodaeus* et *Steph.* TAYLOR.

Pag. 270. l. 2. ἀκῶν] F. ΟΥΚΟΥΝ. Nonne igitur —? MARKLAND. Ita *Bern.*

Ibid. 3. ἐχ' ἑαυτῷ] Is συμπολίτης dici posset, ut Latine concivis, ob vitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se civem esse *Demosthenis*, qui capitalem inimicum agat. WOLFIVS.

Ibid. προσδιορθεύμαι] *Hanc correctionem addo.* Possit etiam legi ΠΡΟΔΙΟΡΘΟΥΜΑΙ inprimis corrigo. WOLFIVS. ΠΡΟΔΙΟΡΘΟΥΜΑΙ *Regg.* l. et 3. TAYLOR.

Ibid. 5. ΤΑΙΕ ἐπὶ Παλλαδίᾳ recte monuit *Scal.* Quod vocabulum in priore delitescere potuit. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 6. καλίδουξεν, τίμωσις τὰ τόμια] Haec in *Aristocrateas* copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τίμωσις τόμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύω θυόλας, *re diuina facienda*. Verbo τίμωσις etiam *Homerus* utitur, ὅρμα σιγὰ ταμύλης: inuolabili foedere inter nos sancto. WOLFIVS.

Ibid. τὸς κωῶνας] Pro τὸν κωῶνα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτόν. Sed haec transitio ab *Vniuersis* ad *Singulos*, vel contra, fieri solet. Sic 1 *Tim.* II. 15. ΣΩΘΗΣΕΤΑΙ δὲ (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τιμωροῦσας, ἰὰν ΜΕΙΝΩΣΙΝ (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν σίγῃ καὶ ἀγάπῃ. MARKLAND.

Ibid. ΤΕΜΝΟΝΤΑ τὰ τόμια, ΤΟΝ ΝΙΚΩΝΤΑ. Et proxime, l. 8. ΕΥΘΕΙΣΘΑΙ. SCALIG.

Ibid. 13. φυλάξαι αὐτὸν] S. ἀναπλῆσαι ἑμᾶς φέρον. Quomodo? ἀφελόμενοι τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν δόξαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐξ αὐτοῦ] S. ἀφαιρέσειας τῆς δόξης, ἢ ἐπιτιμίας τινος ἀνηρέκασιν αὐτοῦ. Quod et de *Timarcho* suspicantur. WOLFIVS.

Ibid. οἱ δὲ καὶ δημοσίαι] S. οἱ θανάτου καταγνώσθεις. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. WOLFIVS.

Ibid. 16. προσειπὼν] ΠΡΟΣΕΙΠΟΝΤΙ, id est, ei προσέειποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum. Εἰ κιναιδὸν αὐτὸν προσειπὼν. Maledicit aduersario cum veniae praefatione. Indignatio autem haec auget innocentiae opinionem et calumniae atrocitatem. WOLFIVS.

Ibid. F. ΠΡΟΣΕΙΠΟΝΤΙ (sc. pag. 247) cum nota interrogationis post ἀφίησιν. Deinde, Επιστὰ τὸ λοιπὸν—ΔΙΕΞΕΙΜΙ ψυδὸν. καλλίγον γὰρ—MARKLAND.

Ibid. Εἰ κιναιδὸν προσειπὼν STEPH. Et MSS. *Coisl. Regg. et Mead.* TAYLOR.

Ibid. ὅθιν] Ergo aut irrumatum esse significat, aut ad ventosam et mercenariam linguam hoc refertur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. Κερσοβλέπτον, vt Editi et MSS.] ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΟΥ. Et si et hoc locum habere potest. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τὸς ἐπιψηφισάντας] Eorumque suffragatores. Male. Vide modo quae adtulimus 269 l. TAYLOR.

Pag. 271. l. 6. ταῦτα μὴ ποιεῖν δὲ ἡθίλησα] F. ταῦτα ΔΗ. WOLFIVS. Altera negatio supervacua est. BRODAEVS.

Ibid. *Woffius* ille satis infelicitur lectionem Codd. sollicitauit. Siquid enim erat tentandum, sic potius legerem, ταῦτα ΜΕΝ ποιεῖν δὲ ἡθίλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortasse nihil temere movendum: καλεῖσθαι—διαμαρτυρεῖσθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, δὲ ἡθίλησα. Atque ita locum intellexit *Scholiastes*. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅτι] Potius ἐπίγειος τότε τῷ δήμῳ, ΟΤΕ κ. τ. λ. Ita Reg. 3. Quod si arrideat, emendabis interpretem. TAYLOR.

Ibid. 9. ἱερὸν] Γράφεται ΗΡΑΙΟΝ ἱερὸν, ait *Scholiastes*, quod erat Emporium ad ostium Ponti. Ηραῖος quidem ταῖς οὐκῶν occurrit *Olynth.* III. Sed non protinus necesse est id amplecti. Montem hunc sacrum memorat *Demosthenes* in hac ipsissima causa, p. 167. Vide Cl. *Vales.* ad *Harpoc.* v. Εργίον. TAYLOR.

Ibid. 10. ἔκτη φθ.] Dies erat ille Elaphebolionis sextus a fine; retro computando. Non ergo in XXVI^{um} cadet. ἱερόμην pariter l. 11. eodem calculi genere, non illum alterum diem sequitur, vt male *Interpres*, sed pridie erit. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] F. δεστ ΧΑΡΗΤΟΣ. MARKLAND.

Ibid. 16. προαναγνώθι] F. ΠΡΟΣΑΝΑΓΝΩΘΙ. WOLFIVS.

Ibid. Πότερον, ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΘΙ. ὅτι γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [260. 6.] ἢ, ΠΡΟΣΑΝΑΓΝΩΘΙ, ὡς τ. δ. STEPHANVS.

Ibid. Cum *Stephano* faciunt *Regg.* 2. 3. Quod multo satius est. Cum *Wolffio* ceteri *Parisienses* et *Bern.* Vide doctissimum *Marklandum* ad *Aesch.* c. *Ctesiph.* 439. 17. TAYLOR.

Pag. 272. l. 1. ἐξορμᾶν οἰκοθιν] Melius sic distinguitur, quam in Edit. *Stephanica*, πρὶν ἰμὲ ἐξορμᾶν, οἰκοθιν ἀπολῶμαι. Cod. *Bern.* hic habet ἐξορμᾶν. TAYLOR. ἐξορμᾶν οἰκοθιν, priusquam ego *Athenis* discederem. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ τῷ μὲν] F. ME vel MOY. Et [l. 7.] τὸν ΕΠΙΒΟΛΗΝ. τῷ τῇ τὴν ζῆλιν. Et [l. 8.] ΟΥΚ ἐπιξίαν. WOLFIVS. Alii δδ.

Ibid. 7. ἐπιβόλη, quod erat in *Aldinis*, bene etiam corrigit *Brodaeus*, *Bern.* et recte legit et exponit *Scholiastes*. Vide notata ad *Lyfiam*, p. 113. Edit. *Lond.* TAYLOR.

Ibid. 10. σιμολογίς] Ob istam conuiciandi licentiam reprehenditur *Aeschines*. Ego vero pari relatum puto, et *Aeserninum* cum *Pacidiano* comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in *Aeschinem* confingit *Demosthenes*? Ad-

eo certe quidem, ut me istius vanitatis et male-dicentiae ipsius vicem et pudeat et pigeat. WOLFIVS.

Ibid. II. σημολογίς, ὡς ἐκ εἰδός, ἀντὶ Εἰμίν. STEPHANVS.

Ibid. τότε:] Melius Cod. Reg. 3. καὶ σημολογίς ἡμῶν ὡς ἐκ εἰδός. ΤΟΥΤΟ, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietatem etiam lectionis adnotavit Scholias-tes. Id quod Stephani hariolatione superfedebat. TAYLOR.

Ibid. II. ὅτι ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ εἶδε ἢν εἶδῃ. Mor. Nimirum istud ὅτι, et quae in illo exem-plari sequuntur, erat olim in margine τὸ Σημολο-σαι, ut sentiant omnes, qui istam adnotandi li-centiam intelligunt. Deinde Nota textum ex sua fede praecipitavit. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐξομοσάμην] ΕΞΟΜΟΣΑΜΗΝ. MARK-
LAND.

Ibid. 17. πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βου-
λὴν, ut sit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπὸ τῶν τῶν συμ-
βουλῶν, τὰ ἀδελφῶν — ἐπιμύθε. Ad senatum
vero, postquam discesserant legati, meum fratrem
misi. Annon haec longe praestant? TAYLOR.

Pag. 273. l. 5. καὶ κατηγορεῖ:] F. καὶ ΚΑΤΗΓΟ-
ΡΕΙΣ. WOLFIVS. Recte hoc. Stephanus, prae-
festinatione, credo, retinuit Aldinam lectionem
κατηγορεῖς. TAYLOR.

Ibid. 6. προσείας] F. ΥΕΤΕΡΑΝ, ut passim
eam appellat. MARKLAND.

Ibid. 12. εἰδὼς αὐτῷ συσσεῖσθαι] Quid hoc ad
propositum? Nimirum hic Aeschines friget, ac
Demosthenem potius criminatur, quam se defendit.
αὐτῷ intelligendum de Demosthene. WOLFIVS.

Ibid. 15. αὐτοῖς] Lege ΑΥΤΟΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 16. τὰς ἐπὶ Θράκης] F. καὶ ἐπὶ ΘΡΑΚΙΗΝ.
Alia ratio verborum est γίλλισθαι ἐπὶ Θράκης.
WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἐλθόντας] Wolfus videtur legisse
ΘΕΛΟΝΤΑΣ vel ΕΘΕΛΟΝΤΑΣ. MARKLAND.
Et id credo quoque. Sed erravit vehementer.
De itinere in Thraciam suscipiendo nulla facta est
mentio — neque si suscepissemus, atque illuc per-
venissemus, quidquam proficeramus. TAYLOR.

Ibid. περὶ Κερσοβλ.] Τὸν περὶ Κερσοβλάντων
ἢ δὴ γιγνημένων etc. Τίς δὲ δ. ὃν ἀγρίως κα-
σάν, καὶ προσεβλήθη Τὸν. STEPHANVS.

Ibid. Τὸν καὶ Κερσοβλ. nostri omnes, Bern.
Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. TAYLOR.

Ibid. penult. ὡς ἀγρίως] M. ὃν ἀγρίως. WOL-
FIVS.

Pag. 274. l. 5. δίκας αὐτῷ καὶ ἐπιτρόπων] F. δίκας
ΚΑΤΑ καὶ ἐπιτρόπων. Et [275. 4.] ὅτι μοι ΔΟΚΟΙΗ-
ΣΑΝ. Et [l. penult.] ταῦτ' αὖν ΗΕΙΩΣΕΝ. Et [l.
vlt.] ΚΑΤΕΛΙΠΕΝ. Et [276. 1.] ΟΙΗΘΗ δὲ. Re-
feruntur enim ad τὸ δῆμος. Nisi forte de industria
mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι.
WOLFIVS. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir
igitur doctissimus neque ἐξίωσαν, neque κατέλιπον,
inquieta debuit in sua editione, aut εἰσέθεσαν simul
in ead. sollicitasset. l. vlt. αὐτοῖς Steph. non αὐτοῖς.
Quod fortasse praestat. In suam potestatem et de-
liberationem reservarunt incertum illum euentum,
ut integrum esset P. A. de ea re statuere, si le-
gati non persuaserint, interea tamen eam ipsam per
hos legatos experiri voluerunt. TAYLOR.

Ibid. δ. τ. ΕΑΤΤΟΥ τῶν ἐπιτρόπων. τίς δὲ, ἰαν-
τῷ ΚΑΤΑ τῶν ἐπιτρόπων. STEPHANVS.

Ibid. Lege δίκας ΚΑΤΑ τῶν ἐπιτρόπων, plano
sensu. PALMER.

Ibid. δίκας ΕΚΑΕΤΟΙ τῶν ἐπιτρόπων. Regg. 2.
3. Quam liquido affirmare possum veriorum esse
lectionem. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀκούω] Ακούω δὲ ΚΑΙ τῶν ἐκείνων φίλων.
Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 16. πρὸς τὸ τὰς ὁρκους α.] Praeter ea de
iureiurando exigendo. MARKLAND. Legendum ita-
que πρὸς ΤΩΙ τὰς ὁρκους ἀπολαβεῖν, ut Scal. quo-
que admonuit, et in Mead. continetur. Hanc
Crisin defendunt ea quae sequuntur, 275. 5. τὸ
τὰς ὁρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ ΤὸΝ ΑΛΛΟΝ δια-
λίσσεται: tum autem praecipue 279. 3. βραχέως
ὑπὲρ τῶν ὁρκων ποιοῦντες, ἵφ' ὧς ἔχομεν ἀποληψό-
μενοι, ΚΑΙ περὶ τῶν ΑΛΛΟΝ ἀΠΡΟΕΤΑΓΕΤΕ
ὑμῖς, διεξήν. TAYLOR.

Pag. 275. l. 4. δοκοῖς αὖ] Π. ΔΟΚΟΙΕΝ. τ. δ.
ΔΟΚΟΙΗΣΑΝ. STEPHANVS.

Ibid. δοκοῖς αὖ, Ald. ΔΟΚΟΙΗΜΕΝ Scal. ΔΟ-
ΚΟΙΗΣΑΝ Coisl. TAYLOR.

Ibid. 7. εἰ τὰς ὑπερίτας] εἰ τὰς ΗΜΩΝ ὑπερί-
τας. SCALIG.

Ibid. περιθεῖσα πῖς] Ita hunc locum distin-
guit et emendat Cl. Marklandus: καὶ εἰ τὰς ὑπε-
ρίτας ἐπιμύθει ἢ πῶς, περιθεῖσα πῖς, αὐτοῖς
ΕΥ ΠΑΝΤ' αὖν πρᾶχθῆναι νομίζω. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐν τῷ ψηφισματι] Delenda haec opi-
nor, ut vitetur ineptae tautologiae species. MARK-
LAND.

Ibid. penult. ταῦτ' αὖν ἐξίωσαν ἐν τῷ ψ.] Haec
in decreto petisset. Superfluum enim est istud et-
iam, ut censet idem vir eruditissimus. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. vlt. ὅν δὲ κ. τ. λ.] Ita haec legit et distinguunt vir summus, ὅν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφέρειν, αὐτὸν μὲν πείθεσθαι ἐν ἡμῶν δὲ ἀποκινδυνεύειν ΠΙΗΘΗ δὲ. TAYLOR.

Pag. 276. l. 1. αὐτὸν μὲν πείθεσθαι] Id est, si Philippo non persuaserint legati, ut Thebanorum insolentiam compesceret, et Boeotiae ciuitates instauraret. MARKLAND.

Ibid. ἡγήθησαν] Id est, censuerunt, non censuit; quod tamen postulat sensus. Vnde patet legendum esse ΠΙΗΘΗ, nempe ὁ δῆμος, ut κατέλιπε. MARKLAND.

Ibid. 7. εἰς τὴν προφασίαν τῆς Καδμείας] Vtrum est loci alicuius in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? WOLFIVS. Locum laudat et explicat Harpocr. in v. Interpretes perperam ornamentum. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀναβοῶν παμμίγιδες WOLFIVS. Nam Aldus habebat πᾶν μίγιδες.

Ibid. ὡς ἴσασιν κ. τ. λ.] Vtrum, scire hoc (Epa-minondae dictum) omnis collegas nostros. Nam praeter cetera mala etiam Boeotiis me fauere? An, ut sciunt omnes collegae nostri, nam praeter cetera mala etiam Boeotiis fauet? Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Aeschines Demostheni studium Thebanorum obiciat. WOLFIVS. Boeotiorum potius, quod alia res est. TAYLOR.

Ibid. 10. βοιωτιάδης] περὶ τὰς βοιωτὰς σπαδάδας ὁ Δημοσθένης. WOLFIVS.

Ibid. 13. συνιστάμεν] Scribendum puto, μὴ ΣΥΝΑΠΑΤΤΕΙΝ, non collidere. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀγαθόν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, ut Legati efficerent καὶ ἄλλ' ὅτι αὐτὸν δύνωσι ΑΤΑΘΟΝ p. 275. l. 15. MARKLAND. Adde 281. vlt.

Ibid. 16. ὃν αὐτὸν ἴππε τῇ] Τὸ ΤΙ videtur πλεονάζειν, sed eleganter. WOLFIVS.

Ibid. 17. πείρας] κατὰ τὸ πείρας, ἐπιρρηματικῶς. Vel, τῷτο δὲ τὸ πείρας ἐγίνετο τοῦ πρᾶγματι. WOLFIVS.

Pag. 277. l. 3. παρίημι] [Vt Aldus mendose] ΠΑΡΗΙΕΙΜΕΝ ἢ ΠΑΡΗΜΕΝ. Et [l. 5.] ΕΥΔΟΚΙΜΕΙ. WOLFIVS.

Ibid. 5. εὐδοκίμει] L. ΗΥΔΟΚΙΜΕΙ, vel ΕΥΔΟΚΙΜΕΙ, quod et habet Steph. Editio. MARKLAND.

Ibid. 8. προκαταλαβόντα] Ἰνα μὴ προκαταλάβω τὰ ὅσα, μὴ καταλίπη λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox.] ἀρξάμενος ΔΕ τοῦ λόγου, ΠΡΩΤΟΝ

MEN (vel ἢ ΔΕΓΕΙΝ ΠΡΩΤΟΝ) — ἐπιπρό. WOLFIVS.

Ibid. Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. Demosth. κ. παραπρεσ. MARKLAND.

Ibid. 9. ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος ΔΕ cum Wolfio Scallig. Editio ita: ἀρξάμενος γὰρ τὸ λῆγιν, περὶ τὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. MARKLAND.

Ibid. 13. τὴν ἐν] Lege τὴν τῷ ψηφίσματι τῷ Φιλοκράτους συνηγορίαν, sicut dicitur, συνηγορίαν τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτη antecedit (refertur enim ad ὑπερησίαν) fortasse legendum etiam, ΔΕΥΤΕΡΑΝ — ΤΡΙΤΗΝ. WOLFIVS. Alii δῆύτερον — τρίτον.

Ibid. antepen. ἐν ταχέως ἡμέραις] Sequitur, ἐπισημαίνει τὰς τῶν ἐργῶν ἐκκαλίσεις, ὅ τῶν λόγων, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

Pag. 278. l. 3. τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ΠΕΡΙ αὐτῶν lego. Et [l. 4.] ΑΓΡΥΠΙΝΙΑΝ. Haec omnia videtur confinxisse Aeschines ad deridendum aduersarium. WOLFIVS.

Ibid. 10. πρᾶγματι] Non λόγῳ tantum. MARKLAND.

Ibid. 11. εἰ] Π. ΕΙΗ: STEPH. Inscite. Verba enim recitat, quae habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὅτι ΠΕΜΨΕΙΑΝ ἡμῶν Ἀθηναῖοι. WOLFIVS. Ita quoque dedit Stephanus, et emendauit cum Brodaep, Scalliger. TAYLOR.

Ibid. ἐπίμψι] Soloeccisat haec Oratio. Lege ΕΠΕΜΨΑΝ. PALMER.

Pag. 279. l. 2. διδοκίμασμένους αἰξίως — ἰσάν] ὅτι αἰξίως ἰσμεν. WOLFIVS.

Ibid. 5. καὶ] F. ΚΑΙΝ. id est, καὶ ἐν. MARKLAND.

Ibid. 9. τακί] τὰ ἐκεί, τὰ ἐν Διελφοῖς. WOLFIVS.

Ibid. 17. μὴδ' ὕδατιν ναμαλιαίων εἰσέειν] Nec aqua profluente prohibeturos. Quae ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obfiscere, nec aqua et igni interdicere. V. a lustrilibus aquis arcere. WOLFIVS. ναμαλίων Μορ.

Ibid. antepen. ἰὰν δὲ τις ταῦτα παραβολῇ, στρατίειν] ΠΑΡΑΒΗΙ et ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙΝ. WOLFIVS. BRODAEVS.

Ibid. ΠΑΡΑΒΗΙ, ἢ, ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΙ. καὶ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙΝ. STEPH.

Ibid. Γρ. ΠΑΡΑΒΑΙΗΙ et ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΙ Bern. ΠΑΡΑΒΗΙ Coisl. Regg. 1. 2. 3. et Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν] Τὸ ἀνίστασθαι, alia est ἀνάστατον ποιῆσαι. Vnde et ἀνάστασις πόλιν, πόλιν,

πόλει, ἢ ἀναγνώσει. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τῷ, ἀνοικίσαι, *se instauraturos urbem euer- sam*. Sin prior interpretatio huc conuenire vi- detur, accipiat de urbibus eorum qui Amphic- tyonicam urbem oppugnarint. WOLFIVS.

Ibid. vlt. συνιδῆτι.] [Vt Aldus] ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ, aut ΣΥΝΙΔΗΤΙ. ratio grammatica postulat. WOLFIVS. ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ *Coisl. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.*

Ibid. Π. ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ, ἢ ΣΥΝΙΔΗΤΙ STEPH. Qui dedit συνιδῆ.

Pag. 280. l. 1. καὶ προσῆν] F. καὶ ΟΤΙ προσῆν, Scil. εἶπον ΟΤΙ. Nisi legendum ΠΡΟΣΕΙΝΑΙ — APAN IEXYPAN. MARKLAND.

Ibid. 4. κατηριθμησάμην Δ' ἴδην. WOLFIVS. Δι' enim deerrat. ΚΑΙ ΗΡΙΘΜΗΣΑΜΗΝ *Reg.* 2. TAYLOR.

Ibid. 5. δώδεκα] Diuersus ab ea enumeratione est catalogus *Pausaniae*, quem vide in *Phocicis*. Id non est mirum. Nam ex eodem *Pausaniae* loco discas aliquando mutationes in eo factas, et sublati Phocensibus, Macedonas insertos fuisse in eum numerum. PALMER.

Ibid. Duodecim Gentis (quarum vnam apud *Aeschinem* desidero) sic alicubi enumerat *Har- pocratio*: Ἴωνες, Δωριεῖς, Περγαῖοι, Βοιωτοί, Μάγνητες, ΑΧΑΙΟΙ, Φθιώται, Μηλιεῖς, ΔΟΔΟ- ΠΕΣ, ΑΝΙΑΝΕΣ, ΔΕΛΦΟΙ, ΦΩΚΕΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 7. Μαλιεῖς] ΜΑΛΙΕΙΣ. SCALIG.

Ibid. 8. ἐλάττω] ΕΛΑΧΙΣΤΩ. SCALIG.

Ibid. 10. φέρε] F. ΦΕΡΕΙΝ, sc. ἴδιζα. Mon- strauit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Atheniensibus. MARKLAND.

Ibid. τὸν Ερετρίαν] τὸν ΕΡΥΘΡΑΙΟΝ fortasse. Nam Ερετρία Euboeae est. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἀπιφθέρην εἶναι] S. διῖν. WOLFIVS. Errasse videtur.

Ibid. συλλεγέμεν] ὑποβλήκως, ἰὰν συλλεγώ- σιν, aut, εἰ συλλεγέμεν. WOLFIVS. Iterum errat.

Ibid. 13. ἀμφιγύων] ΑΠΙΑΝΤΩΝ. vel, τῶν ἀμφιγύων ΑΠΙΑΝΤΩΝ. SCALIG.

Ibid. καὶ τυχεῖων σωτηρίας] F. ΙΣΗΓΟΡΙΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εἰ δ' ἐπιξέλων δυνάμει, ΕΦΗΝ, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφη puto interponendum. Επεξ- ελθὼν S. κατὰ Φωκίαν, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τυχεῖων σω- τηρίας. Βεβαιώσεις, *confirmabis*. quomodo? V- trum adiutor eris iniuriarum, quibus adficiunt

Phocensis? an vero, crimine illos liberabis, qua- si iustam causam habeant, Phocenses iniustam? WOLFIVS.

Ibid. penult. παρ' ὃν μὴ βοηθεῖς] Παρ' ἐμὴν, οἷς. Et ἀπολύψῃ ab ἀπολαμβάνῃ [non ἀπολείψῃ, vt Aldus]. WOLFIVS.

Pag. 281. l. 1. ἡλίκᾳ Ἀθηναῖοι] Cum illos con- tra Lacedaemonios defenderunt. Vide *Plataicum Isocratis*, et *Xenophontis Ἑλληνικά*. WOLFIVS.

Ibid. εἰς δ' ἰσκαλασίφει] Phocensis, opinor, innuit. WOLFIVS.

Ibid. εἰς δ' ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΑΣ ἀδικήσεις, ΧΡΗ- ΣΗΙ ΕΧΘΡΟΙΣ μείζον, ἀλλ' ὃ φίλοις. *Reg.* 2. TAYLOR.

Ibid. 2. χρήσῃ δ' ἰχθροῖς] Vtrum τοῖς ἰσκαλα- λειψθεῖσιν, ἢ τοῖς Θεβαῖοις? Deinde μείζον, vel πλείον, vel δυνατώτερος. WOLFIVS.

Ibid. ἰχθροῖς] S. τοῖς Θεβαῖοις. Thebani au- cta potentia inimiciores tibi erunt. WOLFIVS.

Ibid. 4. διεξίω] Τῷ διεξίω. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὡς ἦν δυνατός] F. ΔΥΝΑΤΟΝ, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὡς ἦν ἰσκρατής, id est, ὡς ἰσρά- τει. WOLFIVS.

Ibid. ἡλείπων] F. ἡλείπων, ὅν ἢ ΓΕ τῷ παρὸς κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 12. καὶ τὰς Εὐβοίας, ὡς ἰφόμεν] Comma delendum post Εὐβοίας, et post ἰφόμεν ponendum videtur. Εἶπον ὡς ἰγὼ ἰφόμεν τὰς Εὐβοίας, *me ter- ruisse Euboeensis*. WOLFIVS.

Ibid. 13. τινὰς] L. ΚΕΝΑΣ, *vanas*, vt *Demosth.* in *Androt.* p. 218. αἰτίας καὶ λοιδορίας ΚΕΝΑΣ. Noster c. *Ctesiph.* p. 400. l. 1. φέροντας μὴ τῷ δή- μῳ ἰκνίδας ΚΕΝΑΣ. Natus error ex similitudine soni, in vocibus ΤΙΝΑΣ et ΚΕΝΑΣ. MARKLAND.

Ibid. ὃ δὲ ποιεῖ] ὃ δ' ΕΠΟΙΟΥΝ. SCALIG.

Ibid. 15. Βοιωτῶν, Θεβας] F. ΘΗΒΩΝ. The- bas in potestate Boeotiae, non Boeotiam in pote- state Thebarum esse oportere. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὅτι Κλεισάρε] *Cleocharem il- lud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum nobis esset*, etc. WOLFIVS.

Pag. 282. l. 1. μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πόλεων. WOLFIVS.

Ibid. 2. ταῦτα] ΚΑΙ ταῦτα ὃ διηγέσασθαι με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγίγναι. Cod. *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ κείνον διαιρέμηνον τὸν λόγον] *Diui- dendo*, id est, seorsim explicauit. WOLFIVS.

Ibid. διαιρέμηνον] ΔΙΑΣΥΡΟΜΕΝΟΣ. γρ. ΔΙΑ- ΣΥΡΩΝ. SCALIG.

Ibid. F. διέβαλλε δὲ ΚΑΙΚΕΙΝΟ, διαιρέμηνον τὸν

τὸ λόγον. Scil. *Dum locos orationis diuidit (in opere diuidendo) et illud quoque exagitant, nempe* — TAYLOR.

Ibid. 16. κατὰ ῥῆμα] *Verbatim, iisdem verbis, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, αὐτολεξί.* WOLFIVS.

Ibid. antepen. καὶ ΤΑΥΤΑ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur *Wolfius*. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

Ibid. ἀπαγγέλλω] Scribe ΕΠΑΓΓΕΛΛΩ. BRODAEVUS. Infelicitate sane.

Pag. 283. l. 6. καλέειν μὲν ἄμα] S. τῆς πρώτης περιόδου. WOLFIVS.

Ibid. 8. κατήγορος] F. KATHGOPEIN. φῆς sc. TAYLOR.

Ibid. 10. τῆς εἰρήνης, εἴπερ κ. τ. λ.] F. ΗΠΕΡ. WOLFIVS. Similiter *Bern.* quoque.

Ibid. εἴπερ] Alii Codices ΗΠΕΡ. BRODAEVUS.

Ibid. 11. ἢ δ' ὕστερα ἐπὶ συμπράξεσιν ἐγένετο] Τῆς εἰρήνης ἥδη γενημένης, καὶ τῶν συνεκτικῶν, sicut ἐπὶ ῥητοῖς. WOLFIVS.

Ibid. 12. ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ ΟΤΙ τοῦ γόντου ΕΕΤΙΝ — λογίσασθε. *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 13. εἰσπλεῖν μὲν φησὶν] Nec hoc est apud *Demosthenem*. WOLFIVS.

Ibid. 14. Λυδίας] ΛΟΙΔΙΑΝ scribitur in *Harpocr.* et *Suid.* De ea re etiam admonuit *σχῆμα*. Vide *Vales.* ad *Harpocrat.* in. v. TAYLOR.

Ibid. 16. Διωσθήνης] Vtrum is, cuius meminit *Pausanias*? WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὑπὲρ ἡμῶν] M. ΤΜΩΝ. Et [ibid.] ἀνθρώπου ΕΠΙ ΤΩΙ γράφειν μέγα φρονῶν. Et [284. 10.] εἰ ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΙ δὲ κατήγορος. Et [l. 11.] καὶ βασανιστὴς. Et [l. 13.] ἐν διαμμετρημένῃ. Vide *Vlrianum*. WOLFIVS.

Ibid. ΤΜΩΝ etiam MS. *Mead.* Et recte. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ τῇ] περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit ΛΟΓΟΥΣ *Scaliger*. TAYLOR.

Pag. 284. l. 1. οὐς εἰσι] Scilicet, εἰρηνοφύλακες. WOLFIVS.

Ibid. 4. πυλινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore *Apuleius* in *Apolog.* Vnde autem *seruus Crassi* suspicatus est noctu potissimum parietes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrrior est, eoque diurno fumo differt? MARKLAND.

Ibid. 5. συνιστῶν] ΣΥΝΕΣΙΤΟΥΜΗΝ. SCALIG.

Ibid. 9. καὶ ΤΟΥΤΟΥΣ παραδίδωμι. SCALIG.

Ibid. 10. συγχωρήσει] Π. ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ δὲ κατήγορος, ἢ, ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΕ κατήγορος. Εἰ δὲ περ. γρ. συγχωρήσειο. STEPHANVS.

YOL. II,

Ibid. ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ *Coisl.* et *Regg.* tres. Cod. autem *Bern.* in 2^a. persona ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 11. δῆμος] Carnifex ille vocatur ΔΗΜΟΣΙΟΣ, non δῆμος, si fides *T. Magistro*. Δημόσιος καὶ βασανιστὴς — καὶ ΔΗΜΟΣΙΟΣ, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ παρέρχεται δὲ δὲ ΔΗΜΟΣΙΟΣ, καὶ βασανιστὴς ἑαυτοῦ ὅμων. Idque fideliter conseruauit *Mead.* TAYLOR.

Ibid. ἐνδύχεται τὸ] Temporis satis est. WOLFIVS.

Ibid. 13. διαμμετρημένη] Castiga ΔΙΑΜΜΕΤΡΗΜΕΝΗ. *Demosth.* adu. *Nicostr.* Ἡμέρας δὲ εἰς πολλὰς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμμετρημένην. Rursus, π. παραπρεσβ. Διαμμετρημένην τὴν ἡμέραν αἰρεῖς δῶκεν. *Libanius* [immo *Vlrianum* potius dixisset] Τὸ δὲ πρὸς διαμμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγόνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅροι τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκῶν. *Aesch.* c. *Ctesiph.* Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ παρανόμων etc. BRODAEVUS.

Ibid. vlt. εἰ δ' αὖ φησιν] Quære, annon defuit vox ΠΙΣΤΙΝ post φησιν? Ita: εἰ δ' αὖ φησι ΠΙΣΤΙΝ ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ. vt in sententia simili apud *Lyfiam* ὑπὲρ *T. Σηκῶ*: εἰδὼν φάσκων ΠΙΣΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τοῖς διεάπτουσιν. Αὖ — γινώσκειν est γινώσκω. Et dicit, nullam fidem habendam fore quaestionibus mancipiorum. In *Aristocratea* p. 298. εἰπὼν, ὅτι πῖστιν ΑΝ οἶται ΓΕΝΕΣΘΑΙ μόνον, εἰ δὲ ξαῖν etc. MARKLAND.

Ibid. ἐν βασάνοις] M. ΕΠΙ. Se non commissurum vt quaestio mancipiorum fraudi sibi esse possit. Sic et *Cicero* in *Miloniana*. WOLFIVS.

Pag. 285. l. 2. ἐπιμύσει] Ita distinguendum, ἐπιμύσει δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὰ πάλιν παραλογίζεσθαι, δι' ἣν ἡγρυπνῶμεν γράφοις. Ironice Parenthesis ista inseritur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere ciuitatem) ob quas scribendas fuerit nobis lucubrandum.* MARKLAND.

Ibid. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΦΙΛΙΠΠΟΥ addit *Mor.* TAYLOR.

Ibid. 5. ἱαντῷ — γίγραφα] Aut ΕΜΑΥΤΟΥ γίγραφα, aut ἱαντῷ ΓΕΓΡΑΦΕ. WOLFIVS. ΤΩΝ ἱαντῷ *Coisl.* Reg. 2. et *Mead.* Notetur porro, quod *Wolfio* in mentem venerat, duorum porro *Regiorum* 1. et 3. alterum, ΕΜΑΥΤΟΥ γίγραφα, alterum ἱαντῷ ΓΕΓΡΑΦΕ exhibere. TAYLOR.

Ibid. F. ΕΜΑΥΤΟΥ, propter τὸ, γίγραφα. Y y Quin

Quin et linguae ratio videtur poscere, τῶν συμμάχων τὸν ἑαυτοῦ. Alioquin scripsisset τῶν ἑαυτοῦ συμμάχων: qui mos est Graece scribentibus. MARKLAND.

Ibid. 10. μικροὶ ἱπποχῶν] Μικτ' ὀλίγον. WOLFIVS.

Ibid. 16. Δημοκλήρου] ΔΡΟΜΟΚΛΗΡΥΚΕΣ, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδόμοι, ex *Aeschine* citat *Harpocratia*. Unde bene collegit *Maussacus*, *Jungerman*. ad *Poll. Onomast.* L. III. c. XXX. §. 148. *Mensius Attic. Lect.* III. 12. et ante omnis *Lambinus* ad *Corn. Nep.* in *Miltiade*, textum hunc nostrum ad normam *Harpocratia* esse restituendum. Vid. *Lucian. Dialog.* Non. Edit. T. I. pag. 275. *Gifan. Collectan. ad Lucrat.* v. ΤΡΑΚΤΥΣ CORPORIS. H. *Steph. Scholia.* VI. 2. virosque doctos ad *Nepot.* in *Miltiade* 1. 4. TAYLOR.

Pag. 286. 1. 3. διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt resp., adempta populo libertate. WOLFIVS.

Ibid. 5. καὶ μισθοφόρους] In stipendia militum insumpserunt. WOLFIVS.

Ibid. 11. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΙΣ. Et pariter 287. 2. et 5. ΑΥΤΟΙΣ et ΑΥΤΟΙ. MARKLAND.

Ibid. Αλκωνδ] *Herodotus* in sexto ΑΛΠΗΝΟΝ habet per η. *Hellanicus* vero vocauerat ΑΛΠΟΝΟΝ, ut hic *Aeschines*, si fides *Stephano*. PALMER.

Ibid. 15. τριάντα] ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ. SCALIG. ex coniectura, quae mihi vehementer placet. TAYLOR.

Ibid. 17. τὰς ἐπαγίλλομεν] F. τὰς ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΤΕ. WOLFIVS. Optime, et eam lectionem praescribit *Reg.* 3. TAYLOR.

Ibid. antepen. μυστηριώδεις] Sic habet et *Pollux* [I. §. 36.] Alias legendum censuissim, τοὺς τὰς ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ἀποιδὰς ΑΠΑΓΟΥΣΙ, qui arcana sacra proferunt. Miserunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam esse puto, Atheniensis obtulisse siue inducias, siue foedus Phocensibus, ut tuto Eleusiniis initiis interesse possent, quae Phocenses, homines impii, sint aspernati. Ταῦτα τῶν Σπάρτης δεῖν δέδιναι, καὶ μὴ ΤΑ παρ' αὐτοῖς, [287. 1.] Se *Spartae* pericula timere, et non sua. Ambiguum est, vtrum haec verba ad diffidentiam an ad fortunam referantur. WOLFIVS.

Pag. 287. 1. 2. μὴ παρ' αὐτοῖς] μὴ ΤΑ παρ' αὐτοῖς *Cod. Reg.* 3. cum *Wolffio*. Sic autem *Scalig.* μὴ ΗΙ ΚΑΙ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba sonant, res vestras curate: neque

vlla, pace *Wolffii* dixerim, videtur esse ambiguitas. TAYLOR.

Ibid. 6. ὁ δὲ δίδωμι] ὁ ΜΟΝΟΝ δίδωμι. SCALIG. Voluit dixisse ὁ ΜΟΝΟΝ ΟΥ δίδωμι — ἀλλὰ καὶ etc. TAYLOR.

Ibid. 9. Καλλιστράτη] ΚΑΛΔΙΣΤΡΑΤΟΝ certe cum *Scalig.* vel cum *Cod. Mead.* ΚΑΛΔΙΚΡΑΤΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 16. Φίλιπποι ταπεινῶσαι ΘΗΒΑΙΟΥΣ. Et [1. 17.] καὶ ΤΩΙ μὴ βύλασθαι. Et [288. 4.] ΚΑΤΟΙΚΙΕΙ Φίλιππον, παρὰ τὸ κατοικίζειν. WOLFIVS.

Ibid. Recte haec utique. Prior Editio, quae erat *Aldina*, Θηβαίους, et τὸ, et καλοῦμαι, perperam omnia. Quae pariter fere correxit et *Brodaeus*. TAYLOR.

Pag. 288. 1. 7. ἐξίναί, ὡς αὖ] F. ἐξίναί, ΚΕΛΕΥΩΝ ὡς αὖ. WOLFIVS.

Ibid. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea quae nuper adnotavi 257. 9. Infinitivi enim illi, ἐξίναί, hic, ut ἐκπλαῖ, ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini *Epistolae* vel *Psephismatis*. TAYLOR.

Ibid. 12. πότερον] F. ΠΟΤΕΡ' ΑΝ ᾖ, fuisset. MARKLAND.

Ibid. 13. ἡνίκα ἤμαρ ἐν τῇ μακρῇ Φωκίᾳ] Eurorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ ΜΑΧΗ non satis placet. WOLFIVS.

Ibid. Eo tempore, quo summa erat, et flagrabat maxime, Phocensium siue audacia siue impietas. Coniectura illa hominis est importunissima. TAYLOR.

Ibid. 15. Φίλιππος] Leg. ΦΑΔΑΙΚΟΥ. Vid. p. 286. MARKLAND. Ita omnino. et habebis *Bern.* fideiussorem. TAYLOR.

Ibid. 16. οἷς] Castiga ΑΙΣ [ἀπειθαῖς utique] BRODAEVS. Qui tamen decipitur.

Ibid. Θηβαίους δ' ἐπισθὲν καὶ ἀλίσκομεν] Quia Phocis eos Atticae aditu excluderat. WOLFIVS.

Pag. 289. 1. 3. ἔγω καὶ τήμερον] Hactenus nunquam ausus es me falsae legationis accusare. *Wolffius*. Immo hodie accusat. Agitur res. Causa παραπροσβίας nunc dicitur. Hoc cum vidit *Scaliger*, commentum comminiscitur, ἔγω ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. Obiectare tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, sine vlla auctoritate, a populo non constitutum, obiisse. Quod cum capitale esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus

*ausus es, ne totius theatri jfu infestissimus, et quae
vel ultimas forent in legibus poenae, libenter ul-
timodam a me exparesceris. Nihilquam virolysiakas, nun-
quam vocasti ad causam capitis dicendam, de le-
gatione iniussu populi suscepta, sed (ubi minus erat
periculum) ad viduas solummodo legationis male-
abitas. Fidem faciet Demosthenes supra pag. 157.
τιμωκτῖα ἰ διπλῆς, καὶ σφόδρ. δῖα, καὶ εὐφροσύνην, ἐν τῇ
βουλῇ, ὅτε δήμου χειροτονήσασθαι αὐτόν, ἀρχίλο περι-
σκεύειν — ὅτε τῷ ἀξέστρεψον ὑπολοφισάμενος —
ἀλλ' ὅτε τῶν τοιούτων ἰ νόμος. ΘΑΝΑΤΟΝ τῇ ΖΗ-
ΜΙΑΝ εἶναι κελύουσι. Et rursus, pag. seq. οὐκοῦν
ἀρχίλο μὲν παρὰ τὸν νόμον, δε ΘΑΝΑΤΟΝ κελεύουσιν
εἶναι τῇ ΖΗΜΙΑΝ εἶναι. Porro autem, de Bio-
λογίας et Εὐδυνῶν ratione te. praemonitum esse
volui. Istius vnam speciem, plures enim erant,
ita describit Harpocratio. Βιολογία — (ἐπὶ)
δομοῖς τοῖς ἀδικήμασι· μεγίστοις, καὶ συνεβολῇ καὶ ἐπι-
δεχομένοις — ἔστι δ' οἷς τῷ μὲν φύγειν, ἐάν τι λῃ,
ΜΕΙΝΕΤΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ἐπιτίμισην etc. Bene est:
verum in Εὐδύναις non ita inclementer actum est.
Rursum enim Demosthenes pag. 150. fin. ad hanc
ipsissimam rem, de qua disputamus, adludens,
Καὶ εἴγε τι τῶν προσκεκότων ἐγγίνω, ΕΝ ΤΗΣΑΓ-
ΓΕΛΙΑΙ πάλαι ἐν ᾧ· ΝΥΝ Δὲ διὰ τῇ θυσίᾳ
ΠΡΑΙΟΘΗΤΑ καὶ εὐνόηται, ΕΥΘΥΝΑΣ ΔΙΑΠΕΡΙ,
καὶ ταῦτα, ἐπεὶ περὶ βέλλει. Jam, lector, secturus
procede ad meam emendationem. Τοῖς μετέ-
χουσιν, ὡς ἂν χειροτονήσαις ἀρχόμενοι, ἐκθρόες δ' ὡς ἐν
καὶ τήμερον τεθήληκας (aut ΤΕΤΟΑΜΗΚΑΣ cum
Markhindo) καὶ εὐλογίας, ΑΛΛΑ παρὰ προ-
σέστασθαι (quæ sc. aut simili voce subintellecta.)
Vocabulum illud ΑΛΛΑ in fine precedentis op-
primi arbitror. Deinde pergit in eodem enthy-
metmate. Illud utique voluisti, si modo potuisses :
Non enim mihi pepercisses, non invidēs mihi quod
esset ultimum in suppliciis. TAYLOR.*

Tbid. 8. ~~de~~ ^{de} ~~Verit~~ ^{Verit} ~~Interpres~~ ^{Interpres} ~~veritatem~~.
Potius, ~~cunctationem~~. IV RBN.

Ibid. το. καθήλυσαν] ἰσχυρύναι, ἢ καθήλυσαν.
Vnde *ωρίσθη* αἰ. *ωρίσθη* αἰ. *WOLFIVS*.

Ibid. καὶ πλὴθος οὐκ ὀφείλουσιν. Male Wolfius
veritit occiderunt, quasi ab ἀλοῖαν, non ab ἀλοῖαι.
Haec Valefius ad Mauffac, p. 232. Ea porro
historiola continetur in Plutarchi libello de Vir-
tutibus Mulierum, ut admonuit idem Vir erudi-
tus. Ἀσποιδῶ· ἢ Ὀστιαλοῖς πρὸς Θουκιδέως πώλε-
ται· οἱ μὲν γὰρ ἀρχοῖας αὐτῶν ἐκ τρυφῆς ἐν ταῖς
Θουκιδέως πώλεσι ἤμειν μὲν πάντας ἈΗΒΚΤΕΙ-
ΝΑΝ, οἱ δὲ πωλητοῖα ἐκ διακοσίου ἡκίμων θυμῶν

KATHAONHEAN. Recte igitur *καθ' ἑαυτὸν* *ἐστὶν* *ἀποφασίζοντες*, si ita vis verti, *flagris ceciderunt*. Sed nugatur Vir celestis, si aliud *καθ' ἑαυτὸν*, *καθ' ἑαυτὸν* aliud significare suspicetur. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ τῶς ΕΙΣ Αμφιπύουας πρίστους.
WOLFIVS. Aberrat Praepositio.

Ibid. Restituo et tibi PROZ Αμφιλόουκ. ΕΡΟ-
DABVS.

Ibid. ἀπὸ πηλὸς ὑποσπόνδυ] Vnde? a The-
salia, an Thebanis? ab utriusque opinor. WOLFIVS.

Ibid. 12. ὑποσπόνδυ] ΥΠΟΣΠΟΝΔΟΥΣ SCALIG.
Et mox pro Θίλιον, ΤΗ ΠΟΛΕΙ. IDEM.

Ibid. 15. υπολοιπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc
 λόγος ἱστορίας εἶναι. Et est hæc narratio ita
 densa et intricata, vt ad fucum faciendum audi-
 toribus instituta esse videatur. WOLFIVS.

Pag. 290. l. 9. καὶ μοι Μιαιόσων. Et [l. 10.]
τὰς ἀπὸ τῆς ἑ Βοιωτῶν φυγῆς ἡμετέρας. Et [l. 13.]
αὐτὸς δὲ ἀπ. δὲ. Et [l. 15.] ἀλόφωτῃ τριτάτῃ. Et
[291. 14.] φανῆναι μοι διὰ. [sublati Aldi erroribus]
ἠωόλῃνα.

Ibid. 10. *sigmatum*] Scribe HIPHMENOTE.
BRODAEVs.

Ibid. 16. *tragicus*] *In meos sermones incurrō :
mibi iste sum contrarius.* BRODAEVS.

Ibid. 18. παραλήφθη] An ΠΡΟΕΙΛΗΦΑΣΗ
MARKLAND.

Ibid. vlt. φημιζωσι.] *Stephanus* excudit ΘΗΜΙ-
ΖΩΣΗ. In Codd. ΘΗΜΙΖΕΙ et ΘΗΜΙΖΟΤΕΙ.
TAYLOR.

Pag. 291. l. 4. διαβολῶν] Lego διαβολῶν δι' ἀδελ-
φούς. THY EYKOPANTIAI, quo pacto etiam
Scaliger suppicor legisse. TAYLOR.

Ibid. 18. καὶ καλῶς [χρῆσις] An delendum κ₂,
vel legendum ΕΥ κ₂ καλῶς? MARKLAND.

Ibid. in van ipau' o'au' a'ab'ic'au'pau.] Ara'ic'au'pau
visitatum est. Sed ara'ic'au' (si scriptura non
fallit) thema facit *Aschbines*. WOLFFS.

Ibid. vlt. *ἡνωδισθης*] Forte excidit Adverbium
aliquod, ut: ΚΑΛΩ *ἡνωδισθης* εἰς *διαισίαι*, ἔξω-
ρεσαι. Vt p. 293. 3. MARKLAND.

Pag. 292. l. 6. πατριας] Lege ΦΑΤΡΙΑΣ.
BRODAEVUS. SCALIG.

Ibid. *ὑποψία*] *ὑποψία*. Vide *Suidam*, ut et
ἐπὶ τῶν ἑρμηνείων. WOLFIVS: Adde *Herald*.
Animadu. ad Salmaf. H. 3. 4. Nos in *vita* *Ly-*
urgi. Duport. ad Theophrast. Charact. pag. 396.
 PATHOR.

Ibid. 8. *ἡ σὺν ἐκείνῳ πρῶτον* In hac quidem Oratione nihil de ea re dixisti. *ἡ σὺν ἐκείνῳ* *πρῶτον*.

Ibid. Nempe pag. 266. l. 14. MARKLAND.

Ibid. 9. ἢ νῦν ἰμοί] Quae nunc mihi ante oculos conspicitur. Videtur potius ad Aescbinis phantasia referendum, quam ad praesentiam Glaucoteae. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἀμφισβησάν] Qui te virum esse profiteris. Ludit amphibolia verbi ἀμφισβησάν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. WOLFIVS.

Ibid. Qui an vir sis, nemini exploratum est. BRODAEVS.

Ibid. An ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΟΣ? MARKLAND. Ita emendat σὺν.

Ibid. καὶ γὰρ αὖ] ΟΥ γὰρ αὖ ΤΟΑΜΗΣΑΙΜΙ εἰπὼν Coisl. Regg. 1. 2. 3. et Mead. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ ἄγιν εἰς] [vt Ald.] Legendum καὶ ΑΓΕΝΕΙΣ. BRODAEVS. καὶ ΑΓΕΝΝΕΙΣ. WOLFIVS. Quod facile praetulerim. Atque ita legunt cum Stephano et Scalig. Coisl. Regg. 1. 2. 4. TAYLOR.

Pag. 293. l. 6. ἀλλ' ἐκ Νωσίω] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίω. Et [ibid.] παρῆσι vel παρίσῃσι. Et [l. antepen.] οἷσπερ σὺ. WOLFIVS. Alii οἷσπερ.

Ibid. 9. δὲ Φ.] Vel ΩΣ. BRODAEVS.

Ibid. 2. Π. ΩΣ. ἢ αὖ ἐν παρυθίσῃ (Οὕτως ἀπαίδης ἐπαρῶν ἀχάρις αἰ). STEPHANVS. Belle sane et recte. Confirmant Codd. Coisl. Regg. et Mead. TAYLOR.

Ibid. 13. δικάζοντες] F. ΔΙΚΑΖΟΝΤΕΣ, vt apud Demosth. π. παραπρωστ. p. 159. l. 9. et Nostrum c. Ctesiph. p. 367. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 14. τὸ βελτίον] Maximi reipub. commodi: Demosth. de rebus Chersones. 57. δ' ΤΙΠΕΡ ΤΟΥ ΒΕΑΤΙΣΤΟΥ πολλά τοῖς ἡμετέροις ἐναλίσσεται βελήμασι. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἐπαγωγίαν] παίδειαν καὶ σωφροσύνην. WOLFIVS.

Pag. 294. l. 5. ὃ νῦν ἤδη χρῆσθαι lege. WOLFIVS. et BRODAEVS. Aldus δ.

Ibid. ὃ νῦν ἤδη χρῆσθαι] Ο νῦν ΔΗ ΕΡΗΣΟΜΑΙ Coisl. et similiter Mead. a manu 1ma. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡγυῖται κ. τ. λ.] Ita Casaubonus ὁμίγας ad Theophrast. Charact. Cap. VIII. "Ἡγυῖται δὲ, ὅταν τι ψεύδῃται, ἢ λόγον ὅρκος καὶ τῶν ἀναισχύνων ὀφθαλμῶν καὶ τὰ ΜΗ γινώσκοντα ὡς εἶσι, ΑΕΓΕΙ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἣ φησὶ γινώσκ. καὶ προσέθῃσι τινὲς ὄνομα, πλάσσει μιν. ΟΣ ἔτυχεν παρὰ, μιμνήσκ. τὸς τ' ἀληθῆς λέγοντας. Sic scribendus est locus hic Aescbinis elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infe-

liciter hic esse versatum. Sic autem ille vertit: Cum mentitur etc. Num rem acu tetigerit, iudicent eruditi." Hactenus Vir summus. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅρκος καὶ τῶν ἀναισχύνων ὀφθ.] Iurare per oculos haud scio an vsitatum sit. F. A. ὅρκος ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ καὶ τῶν ἀναισχύνων, impudentes oculi oppleti lachrymis. Et si ne hoc quidem placet. WOLFIVS.

Ibid. 15. καὶ] Aliquanto rectius cum Scaligero, ΜΕΤΑ ἢ ἀναισχύνων ὀφθαλμῶν. TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ τὰ γινώσκοντα] F. καὶ τὰ ΜΗ γινώσκοντα. MARKLAND.

Ibid. λέγει Editi] ΑΕΓΕΙ. BRODAEVS. WOLFIVS. Et [295. 2.] ΥΦ' ὧν ἐξέρχεται. WOLFIVS. loco Ε, ἰφ' ὧν.

Ibid. λέγει] Priores habebant λέγειν, quod rite cum Wolfio emendarunt Regg. 1. et 3. Praeterea, καὶ τὰ ΟΥ γινώσκοντα, ὡς μόνον ὡς εἶσι ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑ, ΑΕΓΕΙ, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern. Similia his occurrunt in Orat. c. Ctesiph. pag. 403. init. TAYLOR.

Ibid. 17. ὡς ἔτυχεν παρὰ] Non displicet ΟΣ. BRODAEVS.

Pag. 295. l. 1. ἀνθρώπων] Τ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 2. ἰφ' ὧ] Vel ΥΦ' ὧ. BRODAEVS. Credo hoc praeter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius iuxta cum Wolfio ὧν. TAYLOR.

Ibid. 5. ἡμῶν] F. delendum, vtpote repetitum ex praecedenti voce. MARKLAND.

Ibid. 8. τῶν] Insinuauit hoc Wolfius noster; verum minima necessitate adductus. TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς εἰς οἰκίαν αὐτῆς] Vtrum uxorem eius, an cognatam mulierem? WOLFIVS. ΑΥΤΟΥ. MARKLAND.

Ibid. penult. Κηφισία Editi] Scribendum ΚΗΦΙΣΙΑ. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, est Κηφισία Erechtheidis tribus, a quo fit Κηφισίδης, vt Antipho. et alii innumeris. PALMER.

Pag. 296. l. 2. καὶ κίχρηται] καὶ ΑΙΣ κίχρηται SCALIG. In Codd. Coisl. et Reg. 2. defunt voces καὶ κίχρηται. TAYLOR.

Ibid. 3. Σάτυρον] Consule Demosth. πρὸς παραπρωστ. et Diodorum Sic. l. 15. BRODAEVS.

Ibid. 4. ὅτι ξίνας] Nec hoc est in Demosthene, sed filiae Apollophanis Pydnaei. Cuius quidem mentiendi licentia vix eum finit bonum virum existimari, vtcunque sit Alpha Palliatorum. Nec fine

sine causa Aeschines τὰς τῶν λόγων αὐτῷ τίχται ἀποσίω vocat, siquidem tam vere haec dicit, quam verisimiliter. WOLFIVS. Vid. *Harpocr.* v. Οὐξίως.

Ibid. 5. παρὰ τοὺς ὁδοὺς lege. Et [l. 11.] pro Πινδοκῶ Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLFIVS. ὁδοὺς similiter Brodaeus, *Harpocr.* et MSS. Bern. et Parisienses. τῶν Aldus.

Ibid. 7. ἀνοσίαν] F. ANOSION, vt modo pag. 295. l. vlt. τὰς ANOSIOYΣ τῶν λόγων — τίχται. Et in *Timarch.* p. 45. l. 17. ἡ δὲ βδελυρὰ ΦΥΣΙΣ ἢ ANOSIOΣ. MARKLAND.

Ibid. διῶν] διῶν EIH cum Scaligero MS. Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 9. γ.] Dele ociosam istam particulam, quae ortum debuit incuriae scribentis, et proximitati vocis γίνωσθαι. Delet mecum Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. ὁ τῶς μυρίας Ἀρκάδων] ὁ τῶς μυρίας τῶς Ἀρκάδας ἀρχοῦσας. BRODAEVS, exponenti, non emendanti, similis.

Ibid. 11. Πινδοκῶ] Xenophon hic vocatur a Demosthene παραπρωστῶ. p. 181. Vnde scribendum hic videtur ξινδοκῶ, littera minori, vt sit Appellatiuum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

Ibid. 15. τοῦτον προερόπαιον] F. A. τοῦτον ΕΜΟΥ προερόπαιον, quia sequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLFIVS.

Ibid. *Harpocrati* emendando, qui perperam descripsit hunc locum Aeschinis, vterque operam impendit, et *Meursius Attic. Lect.* IV. 16. et *Vales.* pag. 164. *Not. ad Harpocrat.* Quorum hic infelicem illam Wolfii coniecturam improbat, et, siquid supplendum iudicauerint eruditi, ΕΑΥΤΟΥ προερόπαιον potius fuisse auguratur, quam ἱμῶ. Mentem suam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

Ibid. ὤγ.] Abesse potuit, et, opinor, debuit: natum ex praecedentibus et subsequentibus literis. MARKLAND.

Ibid. penult. Πολλάκι] γρ. Πολλάκι ΚΑΙ, et ΕΠΑΥΠΕΙ, et ΟΣΤΙΣ ΑΛΙΤΡΑΙΝΕΙ. STEPH. Credo, in *Hesiodi* Codd. MS. Aldus hic dedit ἀπύρεα, quod pariter correxit Mor. et Bern. TAYLOR.

Ibid. ἀπύρεα] In emendatis Codd. ΕΠΑΥΠΕΙ reperitur. BRODAEVS.

Ibid. Απαυράω est Thema. WOLFIVS.

Pag. 297. l. 12. ἡ τί τῶν δοξάων ὑμῶν προσγράψας] F. ἡ ΜΗ δοξάων ὁ. π. aut quibus, quae vobis adprobata non fuerunt, adscriptis. Possit et ΠΑΡΑ-

ΓΡΑΨΑΣ legi, vt significet παραγράφας. WOLFIVS.

Ibid. τῶν δοξάων] τῶν ΜΗ δοξάων. Brodaeus, *Markland. Reg.* 2. ΟΥ δοξάων Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀλλὰ μὴ οὐ] Negatio videtur redundare. WOLFIVS.

Ibid. 15. πίπαισι] M. πίπαισι, S. οἱ ῥήτορες πλῆτῶσις ἐν τῷ πολέμῳ. Et [l. antepen.] συνῶν δέ. WOLFIVS. Vbi Editi γὰρ.

Ibid. Emenda ΠΕΠΙΑΥΝΤΑΙ. BRODAEVS. Ita *Regg.* 2. 3.

Ibid. antepen. γινόμεναι] F. ΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣ, vt προφάσις. MARKLAND.

Pag. 298. l. 6. ἡ τῶν δῶλῶ ἦν] *At quo argumento, quibusue indicis notus eram?* BRODAEVS.

Ibid. καὶ τῶν δῶλῶ ἦν] *Et quis me nosse potuit?* Wolfius. Potius, *Et qua re innotuit me hoc fecisse? Qua re conspicuus fui?* Sic Demosth. w. παραπρωστῶ. p. 135. τῷ τῷ δῶλῳ; vbi recte Wolfius, unde hoc perspicitur? MARKLAND.

Ibid. 8. ἐρεθῆς] incolumi. Recte. Vide *Suid.* in v. qui hunc locum laudat et interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀνελίη] μηδὲν ἰλὺν ἀξίῳ. Apud *Homerum* est ἀνελίῳ ἰσὶ σοὶ ἦτορ. WOLFIVS.

Ibid. Nota diuersitatem lectionis in Cod. Bern. ἀνελίης, et ἀνελίητος, et ἀνελίως, et denique ἀνελίμων. TAYLOR.

Ibid. 14. πολιτίαις ἱμνηξίαν] Ἐμνηξίους *Hesychius* interpretatur non tantum μιμητότας, sed etiam ἐμνησθέντας, vt ἱμνηξία significet ἀλογον et ἱμναθῆναι μισατολήν, ἢ πολιτίαν ἀγαθῇ καὶ ὕχ ὁμολογούμενην ἱαντῇ. WOLFIVS.

Ibid. πρὸς Φίλιππον πρότερον παρακάλει] Ita distinguendum docet *Historia*, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρακάλει κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 17. μετὰ τῇ] Restitue cum Codd. *Coiff. Reg.* 2. et *Mead.* ΚΑΙ μετὰ τῇ. Vti in sequentibus recte dicitur, καὶ ἡγάγη—Θηβαίους. ΚΑΙ πάλιν τέτοις ἱμάχισθε. Et, ἱπολιμήσασθε. Ερετριῶσι—ΚΑΙ πάλιν ἰσώσασθε. TAYLOR.

Pag. 299. vlt. αὐτῶν] Lego ΑΥΤΩΣ. BRODAEVS.

Pag. 300. l. 1. περίπολῳ—δύο ἔτη] Disputationem bene longam de hoc loco instituit *Mausiacus ad Harpocr.* in v. Eundem porro Lexicographum consule in v. Νεμία Χαράδρα, in *Επώνυμοι*, et *Στρατιά* ἐν τοῖς *Επώνυμοις*, *Petit. Comment. ad LL. Attic.* pag. 654. Nou. Edit. et praecipue ornatissimum *Corfinium* in *Fastis Atticis* *Dissert.* XI. §. 5. TAYLOR.

Ibid. 2. ἡ τῶς συνάρεχας] τίς; τῷ Αἰσχί-

legendum arbitratur ΑΤΤΟΥΣ, *παῖδας* sc. in v. *παῖδας*, quod non infrequens est. TAYLOR.

Ibid. 15. *εἰς μέμνη εἶναι*] M. *εἰς μέμνη* ΟΥΝ *ἐν ἱμῶν ἀπολαύσονται*. WOLFIVS.

Ibid. F. *εἰς μέμνη* ΟΥΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. *Σκόθην κακῶ ὄντι*] Potius, opinor, fuisset *Σκόθην ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΝ*, vt p. 305. l. 15. *συκοφάντη βαρβάρῳ*. Vel *Σκόθην κακοποιῶντι*. Nam *κακῶ ὄντι* frigidum videtur. MARKLAND. Abest a Mead.

Ibid. 17. *εἰσὶ παῖδες*] Vel Bern. vel Scalig. ita: *ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ΟΝΤΕΣ, ΠΑΙΔΑΣ δὲ νεώτεροις ἀδελφοῖς* *πατέρι ΠΑΛΙΕΤΟΤ* *παισίδεσσι*, *ΑΝΑΜΝΗΣΘΕΝΤΑΣ* κ. τ. λ. Et deinde ΑΤΤΟΥΣ *παρὰκλήματα*. TAYLOR.

Pag. 305. l. 7. *παῖς δὲ ἐκ οὐρανόθεν*] *παῖς* GAP *ἐκ οὐρανόθεν* Bern. et deinde l. 10, *ΔΙΑΒΕΒΗΚΑ* Mead.

Ibid. 11. *καταγόμεν*] ΕΜΟΥ *καταγόμεν* Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. *ἐκδομένη*] F. ΕΚΙΝΑΤΝΕΥΕΕ. MARKLAND. Recte. Ita *Coisl.* et *Mead.* et *Brudaeus*.

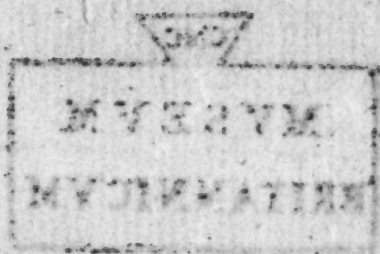
Pag. 306. l. 2. *ἔμα δὲ κ*] Querendum annon hic desit vox *ῥήματα*, vel *μάχαις*, vel *τίμας*. Phocionem ΝΙΚΑΙΕ *ἔμα δὲ κ* *δικαιοσύνη* *διουνοχότα* *παῖδων*. MARKLAND.

Ibid. ult. *παρὰκλήματα*] F. ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝ, vt vitetur sollocismus. MARKLAND.

Ibid. Γε. *παρὰκλήματα*. γε. *παρὰκλήματα* ὑμῶν *ἐν ἱμῶν*. SCALIG.

Finis Aeschinis Orationis de Falsa Legatione.

ΔΗΜΟΖΟΝΟΥΣ

ΑΙΞΙΝΟΥΣ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥΣ ΔΗΜΑΔΟΥΣ

ΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΑ

ΓΡΑΦΕΤΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

674. k. 3

ΕΔΙΔΩΚΕ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝ ΒΥΣΣΑΝΙΩΝ

ΕΤ

ΔΙΟΚΛΗΣΙΟΥ ΛΙΝΚΟΛΝΙΩΝ

ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ

ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,
ΑΙΣΧΙΝΟΥ,
ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ & ΔΗΜΑΔΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.
GRAECE ET LATINE.

TOMI SECVNDI PARS ALTERA.

EDIDIT

IOANNES TAYLOR, LL.D.

ECCLESIAE DE LAWFORD IN AGRO ESSEXIENSI RECTOR:
ARCHIDIACONVS BVCKINGHAMIENSIS:
ET
DIOECESIOS LINCOLNIENSIS
CANCELLARIVS.

CANTABRIGIAE:
TYPIS ACADEMICIS.

ΔΗΜΟΤΕΥΣ

ΛΙΞΙΝΟΥ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ & ΔΗΜΑΔΟΥ

ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ

ΓΡΑΨΕΤΕ ΕΝ ΛΑΤΙΝΕ

ΤΟΜΙ ΣΕΚΤΩΔΙ ΠΑΡΑ ΑΛΤΕΡΑ

ΤΟΜΙ ΣΕΚΤΩΔΙ ΠΑΡΑ ΑΛΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΕΝ ΛΑΤΙΝΕ ΕΝ ΑΓΡΟ ΕΡΕΥΝΗΣ ΡΕΚΤΟΡ:

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΒΟΥΚΙΝΓΧΑΜΠΕΡ:

ΠΡΟΤΕΣΤΟΣ ΛΙΝΚΟΛΝ:

ΚΑΝΕΛΛΑΡΙΑ:

ΚΑΝΕΛΛΑΡΙΑ:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

EX LIBRO

M. TVLLII CICERONIS

DE

Optimo genere ORATORVM.

CVM esset lex Athenis, NE QVIS POPVLI SCITVM FACERET VT QVISQVAM CORONA DONARETVR IN MAGISTRATV PRIVSQVAM RATIONES RETVLISSET: et altera lex, EOS QVI A POPVLO DONARENTVR IN CONCIONE DONARI DEBERE QVI A SENATV IN SENATV: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesipho scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, vt corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo conuocato, qui locus non est concionis legitimae: atque ita praedicaretur, EVM DONARI VIRTVTIS ERGO BENEVOLENTIAEQVE QVAM ERGA POPVLVM ATHENIENSEM HABERET. hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Aeschines, quod contra leges scripsisset, vt et rationibus non relatis corona donaretur, et vt in theatro; et quod de virtute eius et benevolentia falsa scripsisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de ciuitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostrae, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in vtramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane grauem. itaque causa fuit Aeschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem e mentitus esset, vt vlciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis, famaue Demosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod ciuis improbus, vt optimus, laudatus esset. hanc mulctam Aeschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente, ad quod iudicium concursus dicitur e tota Graecia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in grauiissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΥ.

ΚΤησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα, ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙ-
 ΑΝΙΑ ΧΡΕΣΘΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΚΑΙΝΩΝ ΟΤΙ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΛΕΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. τῆτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανόμων, καὶ
 εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία. ἐν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐξεφά-
 νωσε, τὴ νόμῳ κελεύοντος, ΜΗ ΕΠΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ. περὶ
 εἰσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν Στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ
 νόμου, ΜΗΔΕΝΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον,
 ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ἔκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν
 Δημοσθένην, καὶ δὲ ἄξιον τῷ Στεφάνῳ. καὶ τῆτο εἰς τὸ παρανόμον ἀνακτεόν, ἐπειδὴ ὁ
 νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ἐστὶ δὲ περὶ ποιότη-
 τος. ὑποφοράς δὲ λαμβάνει γ'. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἐρῶντος Δημοσθένους,
 ὅτι ἔκ ἦν ἀρχῶν, καὶ δὲ ἐστὶν ἀρχὴ ἢ τῶν τειχῶν οἰκοδομῇ, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπι-
 μέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς

CTesipho decretum fecerat DE DEMOSTHE-
 NE F. DEMOSTHENIS PAEANIENSI AVREA
 CORONA ORNANDO EAQUE IN THEATRO PRO-
 CLAMANDA BACCHANALIBVS TRAGOEDIIS NO-
 VIS PROPTEREA QVOD EA QVAE E RE ES-
 SENT POPVLI ATHENIENSIS ET DICERE ET
 AGERE NON DESISTERET. id decretum Ae-
 schines, vt contra leges factum accusat, et tria
 generalia capita profert: vnum, quod Demo-
 sthenem magistratu functum, rationibus nondum
 relatis coronet, id quod lege interdictum sit. hoc
 pertinet ad essentiam. alterum, quod in theatro
 coronam proclamet, quod et ipsum lex nemini

concedat. hoc ad quaestionis qualitatem refer-
 tur. tertium, et postremum, quod falsa in decre-
 to praedicet, non enim esse bonum virum De-
 mosthenem, neque corona dignum. hoc quoque
 est ad legum violationem referendum: cum lex
 exstet, quae falsa scribere prohibeat in decretis.
 pertinet autem ad qualitatem. vicissim tria his
 opponi possunt. nam ad primum bifariam respon-
 debit Demosthenes, se non fuisse in magistratu,
 nec magistratum esse murorum instaurationem.
 sed ministerium quoddam, et curationem, et, vt
 magistratus sit, tamen quod de suo sit largitus,
 et e publico nihil acceperit, non sibi referendas
 esse

πόλεως ἐκ ἧν ὑπεύθυνος. περὶ ποιότητος ἀμφοτέρω. πρὸς δὲ τὸ Αἰσχίνης εἰσάγει σοχαστικὸν κεφάλαιον, ὃ μὲν τοὶ καλῶς κελεύει· εἰ δὲ μὴ παρ' αὐτῷ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸ δεκά ταλάνῃα. περὶ ὑσίας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσῃται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν σεφάνων. περὶ ὑσίας. πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ καλὰ μέρη. αἰεταὶ δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς δ' καιρὸς διηρηκέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματά καθ' ἑκάστον εἰς τέτρες μερίσαντα. πρῶτον μὲν ἔν φησιν εἶναι καιρὸν τῷ πολέμῳ τῷ πρώτῳ τῷ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τῷ πολέμῳ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῆς περὶ Χαιρωνείαν ἥτης, τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν ἔν τῷ πρώτῳ αἰτίον αὐτὸν φησὶ γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς ὕψης καὶ ἀδόξης, καὶ τῷ μὴ μὲν ταῦν τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τῷ ἱερῷ πολέμῳ καὶ τῶν περὶ Φωκίας συμβάντων αἰτίος ἐγένετο, καὶ τῆς ἥτης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θηβαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, παρατάξασθαι. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι καλὰ τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον ἐκ ἐπολιτεύσεως. μὲν ταῦτα καὶ τῷ βίῳ πάντος τῷ Δημοσθένει κατήγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῷ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ μὲν ἔν κεφάλαια ταῦτ' ἐστὶν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. μέμφονται μὲν τοὶ τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι ἐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατήγορεῖ τῷ Δημοσθένει, καλῶς πεπολιτευμένῳ τῷ ἀνδρὶ· αὐτὸς δὲ τὸ ναντίον, τῷ μάλιστα διίσχυρίζεται, λέγων ὅτι, ἐστὶ δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπευδάω. τὸ δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφάνεσθαι. μή ποτε δὲ ἄριστα τὸτο ἔπραξεν, ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δόξαν μεγάλην

esse rationes, vtrunque pertinet ad qualitatem. contra hoc autem Aeschines coniecturale caput opponit, quamvis id non confirmet: quid, inquit, si non de suo largitus est, sed a senatu decem talenta accepit? hoc pertinet ad essentiam. adversus alterum caput Demosthenes aliam legem afferente, quae coronam in theatro promulgare iubeat, si iusserit populus, eam Aeschines non ad civilis, sed ad hospitalis coronas pertinere ait. refertur ad essentiam. contra tertium multa singulatim. opudatur autem Demosthenem in quatuor diuisisse tempora defensionem, et singulas actiones in ea distribuisse. primum porro tempus id ait fuisse, quo bellum primum de Amphipoli cum Philippo gestum fuerit, alterum, factae pacis, tertium, secundi belli et cladis Chaeronensis, quartum, tempus earum actionum, quae cum Alexandro tunc intercesserunt. primo igitur tempore, pacis eum fuisse auctorem dicit turpis et infamis, atque obstitisse, quo minus ea

de communi Graecorum concilii sententia fieret. secundo, bellum Philippicum ab eo esse concitatum. tertio, fuisse causam sacri belli, et interitus Phocensium, et cladis Chaeronensis, cum Atheniensibus persuasisset, ut suscepto contra Philippum bello cum Thebanis socia arma iungerent, postremo, quod Alexandri tempore non administrarit rempublicam. his absolutis omnem Demosthenis vitam accusat, atque etiam Ctesiphontis in paucis locis: ubi postulat, ut is ipse pro se causam dicat. et capita quidem haec sunt: vicit autem Demosthenes. et si autem quidam Aeschinem reprehendunt, quod violationi legum non fuerit immoratus, sed et acta Demosthenis exagitarit, cum is rempublicam praeclare administrasset: tamen ille contra eo maxime nititur cum sic dicit, reliqua pars est accusationis, quae summae mihi curae est. ea vero est causa, cur eum Ctesipho coronandum censet. ac fieri potest, ut in eo rectissime fecerit. nam cum Demosthe-

παρα πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπράτατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ὤνθη ψυχρὰς καὶ ἐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τὰς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δοξάν αὐτοῖς ἐμποίησει τὴν ἐναντίαν ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνες ἐστὶ τῶ δῆμῳ, καὶ αἰσχρῶς, καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τὸτο ἐσπέδασε περὶ τὸτο μάλιστα, καὶ ἐν τῷ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέγα μάλιστα δ' αὖ τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικόν, καὶ περιττὸν, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον εἰκότος.

Ἡ δ' αἰσις τῶ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἐγγραφοῦς, ὥσπερ καὶ ἡ τῆς ὑπὲρ τῶ Σεφάνου τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἶον τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας κατὰς. ὅρα δὲ πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγῶν ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. τινὲς εἶπον ὅτι οὐκ ἔχει καλῶς κευθὴν τὸ προοίμιον, ἐκούν ἐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζῆτεῖν. ἀλλ' ἐκ ἐστὶν ἀκαλῶς κευθὴν. ἐστὶ γὰρ αὐτῷ καλῶς κευθὴν, ὑπὲρ τῶ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνηθῆ μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς τροχάσεως ἐστὶν ἡ καλῶς κευθὴν, διὰ δὲ τὰ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, καλῶς κευθὴν αὖ εἶη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιεστικῶς ἤκω, ὥς τῶ, μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

ne in magna auctoritate atque existimatione apud omnis esset, ut qui splendidissime rempublicam administrasset, non ab re putaret, disputationem violatarum legum frigidam et inanem fore, nisi contrariam in auditorum animis opinionem excitasset, Demosthenem male velle populo ac gessisse rempublicam turpiter, et reprehensionem meruisse. hac igitur de causa in hanc accusationis partem summo studio incubuit, et in ea diutissime est immoratus. principium quidem, ut tragicum, et vastum, et perorationi similis, reprehendi potest.

Status orationis est negotialis, scripto constans, ut et orationis de corona: unde satis apparet, etiam capita status negotialis, ut et illic,

in ea contineri; legitimum, quod in tres leges secatur, et iustum, quod in quatuor tempora dividitur. observabis autem, ut instar perorationis sit exorsus a reiectione advocatorum, ut et Demosthenes. quidam dixerunt, non habere confirmationem exordium, itaque ne conclusionem quidem esse querendam. verum confirmatione non caret, quae est, *ne ea quae aequa et iusta sunt, in urbe fiant*. nam si ratio propositionis confirmationem efficit, ea autem est, *ne ea quae aequa et iusta sunt, in urbe fiant*, adest vique confirmatio. quin et conclusionem habet, *ego vero fretus adsum, usque ad illud, legibus et iustitia fore superiorem*.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΤΗΝ μὲν ᾠδασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ᾠδατάξιν, ὅση γεγυῖη, καὶ τὰς καὶ τὴν ἀγορὰν δέσεις, αἷς κέχλωται πινες ὑπὲρ τὰ μέτρια, καὶ τὰ συνήδη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, ἡμέτερον ἐδεμίαν ᾠδασκευὴν ἰχύνει παρ' ὑμῖν μείζον τῶν νόμων, καὶ τῶν δικαίων. ἐκδόμην μὲν εἶναι, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βελὴν τὰς πάλαιας, καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεσθηκότων ὁρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τὰς νόμοις, ἐς ἐκδοθήτηται ὁ Σόλων πρὸς τῆς τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας ἰχύνει, ἵνα εἴη πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὡς περὶ τὸ νόμοι κελεύει, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἀνὰ θορύβου καὶ ταραχῆς, εἰς ἐμπειρίας τὰ βέλιστα τῇ πόλει συμβαλύνει, δεύτερον δὲ ἡδὴ, καὶ

QUANTO conatu, quantisque copiis se ad hoc iudicium aduersarii pararint, et quibus in foro precibus sint vsi quidam, ne ea fierent quae et aequa sunt, et vsitata in ciuitate, vidistis, Athenienses: ego vero adsum, fretus cum primis diis immortalibus, secundo loco vobis, et legibus, atque existimo nullum apparatus apud vos legibus

et iustitia fore superiorem. vellem autem, Athenienses, et senatum quingentorum, et conciones ab iis qui praesunt, recte gubernari, et leges quas de oratorum disciplina tulit Solo, obseruari, vt liceret primum natu maximo ciuium cuique, vt leges iubent, suggestu modeste consensu, sine tumultu et perturbatione, ex vsu rerum optima

τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν βεβλήμενον καθ' ἡλικίαν χωρεῖς, καὶ ἐν
μέρῃ τοῦ ἐκάστου γνώμῃ ἀποφαίνεσθαι. ἔγωγε γὰρ ἂν μοι δοκῇ ἢ τε
πόλις ἄριστα διοικεῖσθαι, αἱ τε κείσεις ἐλάχιστα γίνεσθαι. ἐπειδὴ δὲ
πάντα τὰ πλεονέκτα ὁμολογημένα καλῶς ἔχουσιν, καὶ κατὰ δυνάμιν
καὶ γράφουσιν πῶς βέλτερος γνώμας, καὶ ταῦτα
ἑτέρῳ πῶς τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τῆς δικαιοσύνης
τρόπον λαχόντες παρεδρεύουσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀσχετοῦς καθεζόμενοι,
ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βεβλήτῃ ὅπως λάχῃ κληρονομία παρε-
δρεύουσιν, καὶ τὰς ὑμετέρας χειρουργίας ὁρθῶς ἀναγορεύῃ, τῶτον
τὴν πολιτείαν οὐκ ἐπὶ κοινῇ, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγεμόνοι εἶναι,
ἀπειλῶσιν εἰσαγγέλλειν, καὶ κατὰ δυνάμιν οὐδ' ἰδιώτας, καὶ δυνα-
στείας ἑαυτοῖς ἀειποιεῖν, τὰς μὲν κείσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων
καταλελύκασιν, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὁρθῆς κείνους,
σεσίγη) τὸ κάλλιστον, καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει,
ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟ-
ΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ὅτι τῶν
ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἐπὶ κερταῖν δυνάμει) ἔθ' ὅτι νόμοι, ἔθ' οἱ πρυ-
τάνεις, ἔθ' ὅτι πρεσβυτοί, ἔθ' ἡ πρεσβυτάτα φυλή, τὸ δέκατον
μέρος) τῆς πόλεως. τῶν δὲ ἐχόντων ἔτι, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων
τῇ πόλει τούτων ὁποῖοις αὐτοὶς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν

ma quaeque suadere reipublicae, deinde
iam cuius civium pro aetate, seorsim et per
vices, de vnaquaque re pronunciare. sic e-
nim, ut mihi videtur, et urbs rectissime re-
geretur, et contentiones forenses minueren-
tur. cum autem ea quae olim confessione
omnium laudata fuere, nunc abrogata sint,
et decreta quidam legibus contraria facile
scribant, eademque alii non iustissima ratio-
ne principatum adepti, sed conspiratione
quadam consecuti, comprobent, si cui vero
ceterorum senatorum praesidendi ius vere
fortito euenerit, huic si qui rempublicam non
iam communem, sed priuatim suam existi-
mant, crimen laesae maiestatis minitentur,

eaque ratione cum homines plebeios in
seruitutem redigant, tum sibi ipsis aucto-
ritatem et potestatem adiungant, eaque
iudicia quae legibus constituta sunt, abro-
garint, illa vero quae per decreta fiunt,
iracunde usurpent, oppressum silentio iacet
praeconium illud omnium in ciuitate pul-
cherrimum, quo proclamari solet, QVIS
QUINQVAGENARIO MAIOR CONCIONEM
HABERE VELIT AC DEINDE PER VI-
CES QVI ALII ATHENIENSES? et immo-
destiam oratorum, iam neque leges, neque
curiones, neque praesides, neque praesidentis
tribus coercere potest, pars decima ciuitatis.
quae cum ita se habeant, et hic sit status
reipu-

ὑπολείπει) μέρεθ τῆς πολιτείας, εἴπ καὶ γὰρ τυγχάνω γινώσκων, αἱ τῇ δῶδανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσει, ἢ τῆς καταλύσειν ἐπιτρέψει, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσει καὶ μικρὸν τῆς πολιτείας πρὸς ἀσχετήσαντες. οὐ γὰρ ἴσῃ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὅτι πρεῖς εἰσι πολιτεῖαι ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικεῖν) δὲ αἱ μὲν τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς πλείοσι τῶν ἐφεσθηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατεύμεναι τοῖς νόμοις τοῖς καλλύουσι. μηδεὶς ἔν ὑμῖν τῷτ' ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἴσῃσάτω, ὅτι ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, γραφὴν δῶδανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψήφον φέρειν περὶ τῆς αὐτοῦ παρρησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τῷτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῇ δικάσῃ ὅρκω, ΨΗΦΙΟΥΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΤΕ ΝΟΜΟΤΕ, ἐκείνὸ γὰρ εἶδός, ὅτι ὅταν διατηρηθῶσιν ὁ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἀλλὰ καὶ διαμνημονεύουσις ὑμᾶς, μισεῖν οὐδὲ τὰ δῶδανόμα γραφονίας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, ὅτι τῷτ' ὑμῖν τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἴσχειν, μήτε τὰς τῇ στρατηγῶν σωτηρίας, ὅτι ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντες πρὸς τῶν ῥητόρων, λυμαίνον) τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δέσεις, ἔς ἀναβιβάζοντες πνέες, ἐκφύγῃσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων, δῶδανόμον πολι-

reipublicae, quem ipsi esse existimatis, una adhuc pars imperii reliqua est, si quid modo ego intelligo, violatarum legum actiones. quod si has quoque abrogabitis, aut abrogari sinetis, praedico vobis, fore ut paulatim de summa rerum quibusdam concedatis. satis enim scitis, Athenienses, tria esse rerumpublicarum apud omnes homines genera, unius imperium, paucorum potestatem, et populi libertatem. regi autem unius et paucorum dominatum, eorum arbitratu qui rerum potiuntur, liberas vero ciuitates, receptis legibus. nemo igitur vestrum hoc ignoret, sed plane sciat unusquisque, se, cum praetorium ingreditur, violatarum legum a-

ctionem disceptaturus, eo die de sua libertate laturum esse suffragium. quapropter etiam legislator primum hoc posuit in iudicium iurando, SE PRONVNCIATVROS SECVNDVM LEGES, quippe qui illud probe nosset, conseruatis legibus, ciuitatis libertatem quoque fore incolumem. haec igitur vestris animis subinde obseruari debent, ut eos oderitis, qui contraria legibus decernunt, neque ullam talem iniuriam paruam existimetis, sed ingentem vnamquamque, nec vobis hoc ius eripi ab ullo mortalium patiamini, repudiatis et imperatorum aduocationibus, qui longo iam tempore oratoribus operam navando, rempublicam laeserunt, et hospiti-

τέλει πολιδουόμοι· ἀλλ' ὥσπερ ἀν' ὑμῶν ἕκαστος αἰχμυθεῖν
 τὴν τάξιν λιπεῖν, ὡς ἀν' ταχθῇ ἐν τῇ πολέμῳ, ἔτω καὶ νῦν
 αἰχμυθεῖν ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, φύ-
 λακες τῆ δημοκρατίας τῶνδε τῶν ἡμέραν. καὶ κείνο δὲ χρὴ δια-
 μνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες ὁ πολῖται ἀδικαλαθέμενοι τὴν
 πόλιν ὑμῖν, καὶ τὴν πολιτείαν διαπσεύσαντες, ὁ μὲν πάρεσι,
 καὶ ἐπακέραι τῆσδε τῆ κείσεως, οἱ δὲ, ἀπεισιν ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ἔργων
 εἰς αἰχμυόμοι, καὶ τῇ ὅρων εἰς ὁμόσταλ μεμνημένοι, καὶ τῇ
 νόμων, εἰς ἐλέγξωμεν Κτισιφῶντα, ἐπὶ ἀνόμομα γράψωμεν, ἐπὶ
 ψαδῇ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλιν, λύσει, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς ἀνόμους
 γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλιν τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε οὖν
 ὑπερδυσίως τὰ νόμῳ, καὶ τῇ πόλιν, ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν ὑμῶν
 πολιδουόμοις. καὶ ταύτῃ ἐχόντες τὴν διάνοιαν, ἀκούετε τῶν
 μελλόντων ῥηθῆσεως λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίκαια, καὶ δόξα, καὶ
 συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφισάτε καὶ πάση τῇ πόλιν. Περὶ μὲν
 ἐν τῇ ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω παρηγοῆσαι· ἀλλ' οὐδὲ αὖ-
 τῇ τῶν νόμων οἱ καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ὑποδύνων, παρ' εἰς τὸ ψήφισμα
 τῆτο τυγχάνει γεγραφὼς Κτισιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βέλο-
 μαί. ἐν γὰρ τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἀρχοντες πῶς τὰς μεγάλας
 δόχας, καὶ τὰς παροσδοκίας δικαῖες, καὶ δωροδοκῶντες ἀλλ' ἕκαστα

tum deprecationibus, quibus aliqui suborna-
 tis e iudiciis effugiunt, cum legibus contra-
 riam sequantur reipublicae gerendae ratio-
 nem: sed quemadmodum quenque vestrum
 pueret, stationem in bello sibi attributam de-
 ferere, sic etiam nunc vos pudeat, stationem
 deferere a legibus vobis attributam, ut liber-
 tatem hoc die tueamini. illud etiam memo-
 ria est tenendum, nunc omnis ciuis urbem et
 rempublicam vestrae fidei commississe, quo-
 rum alii adsunt, et iudicium hoc exaudiunt,
 alii suis occupati negociis absunt: quos re-
 veriti, et iurisiurandi quod dedistis memo-
 res, ac legum, si conuicerimus Ctesiphon-
 tem ea scripsisse, quae et cum legibus pu-

gnent, et a veritate abhorreant, abrogate,
 Athenienses, iniqua decreta, et ciuitatis li-
 bertatem confirmatote, et eos qui se contra
 gerunt quam lex et ciuitas et utilitas vestra
 finit, punitote: quod si his animis oratio-
 nem meam audiueritis, satis scio vos iuste,
 religiose, ac vobis et reipublicae vtiliter pro-
 nunciaturus. Ac de vniuersa accusatione
 mediocriter me praefatum esse arbitror: de
 ipsis autem legibus, quae in eos latae sunt,
 qui rationes nondum retulerunt, contra
 quas decretum hoc Ctesipho scripsit, bre-
 viter dicam. superioribus temporibus qui-
 dam magistratibus praediti amplissimis, cum
 vectigalia ciuitatis administrarent, et in
 vno-

τέτων, προσλαμβάνοντες τὰς τε ἐκ τοῦ βελουπείου ῥήθρας, καὶ
ἐκ τοῦ δὲ δήμου, πόρρωθεν προκατελαμβάνον τὰς εὐθυίας ἐπαί-
νοις, καὶ κηρύττουσιν ὥς ἐν ταῖς εὐθυίας τῇ δέχοντι, εἰς τιμὴν
μεγίστην μὴ ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι ἐκ κατηγορίας, πολλὸν δὲ ἐπὶ
μᾶλλον ἐκ δικασίας. πολλοὶ γὰρ πάντες τῇ εὐθυίας ἐπαυτο-
φώρῳ κλέπται τῇ δημοσίῳ χρημάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι,
διεφύλακτον ἐν τῶν δικαστηρίων. εἰκότως. ἡχυμένῳ γὰρ, οἶμαι, ὅτι
δικασαί, εἰ φανήσῃ) ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν ὅτι
ἐν τῷ αὐτῷ ἐπαυτῷ, πρῶτον μὴ ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς
ἀγῶσιν, ὅτι σεφανῆται δρεπῆς ἐνεκα, ἢ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου
χρυσῷ σεφάνῳ ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ἔπιχων, ἔξισιν ἐν τοῦ
δικαστηρίου κλοπῆς ἐνεκα τὰς εὐθυίας ὠφληκώς. ὥς ἡναγκάζοντο
τιμὴν ψήφον φέρειν ὅτι δικασαί, ὅτι καὶ τῇ παρόντι ἀδικήματι,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰχμῆς τοῦ δήμου. καλῶν δὲ πρὸς ταῦτα νομοθέτης,
πίθοι νόμον, ἢ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύ-
οντα τὰς εὐθυίας μὴ σεφανῆν. ὅτι ταῦτα ὥς ἐν προκατε-
ληφότητι τοῦ νομοθέτου, εὐρίων) κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, ὅς ἐι
μὴ πρὸς ὑμῖν ἐρεῖ, λήσῃ ἐξαπατηθέντες. τέτων γὰρ πρὸς τὰς
εὐθυίας σεφανῆσαν τῶν νόμων, ὅτι μὴ, φύσει μέτεροι
εἰσιν εἰ δὴ πρὸς ἐστὶ μέτεροι τῶν τὰ νόμον γραφόντων ἀλλ' ἐν

vnoquoque munere rempublicam depecula-
rentur, adiungendis sibi et senatoriis et ple-
beiis oratoribus, laudationibus et praeconiis
rationes reddendas ex longinquo anteuerte-
bant: ut in rationibus magistratuum refe-
rendis accusatores summis difficultatibus
conflictarentur, iudices autem maioribus
etiam. nam rei permulti apertissime pecu-
latus conuicti, in iudiciis absoluebantur. ne-
que vero id mirum erat. pudebat scilicet iu-
dices, si de eodem viro, in eadem vrbe, for-
tassis etiam eodem anno, nuper in ludis pu-
blicis proclamatum esset, eum virtutis et iu-
stitiae ergo a populo ornari aurea corona:
ac paulo post is ipse e praetorio exiret pe-

culatus condemnatus. itaque suffragia iudi-
ces ferre cogebantur, non de obiecto cri-
mine, sed pro populi existimatione. quibus
legislator quidam animaduersis, legem tulit,
eamque praeclaram, quae plane vetaret,
quenquam rationibus nondum relatis, coro-
nari. quae cum legislator tanto studio caue-
rit, tamen inuentae sunt rationes legibus
superiores, quibus, nisi ab aliquo praemoniti
sitis, facile decipiuntur. quidam enim eorum,
qui aliquos ante rationes relatas coronant
contra leges, natura sunt modesti (si quis-
quam tamen modestus est, qui legibus con-
traria decernit) sed tamen velamento quo-
dam tegunt dedecus. adscribunt enim aliquid
decre-

πρεβάλλον) γέ π' αὐτῆς. πρεσεγράφει γάρ ἡ πρὸς
 τὰ ψήφισμα, σεφανῆν τὸν ὑποδύονον, ἐπειδὴν λόγον, καὶ δι-
 δύνας τ' ἀρχῆς δῶ. καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται·
 πρεκαλαμβάνον) γὰρ ἐπαίνοισι, καὶ σεφάμοις αἱ δύναι· ὁ δὲ
 τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυ) τοῖς ἀκρίτοις, ὅτι ἐγγράφει
 μὲν πρῶτον, αἰχμῶν) δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρεται. Κτησιφῶν γ', ὁ Α-
 θηναῖος, ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν πρὸ πάντων ὑπευδύνων κεί-
 μνον, καὶ τὴν πρὸ φασιν, ἣν ἐγὼ δὲ πρὸς πρὸς ὑμῖν, ἀνελών,
 πρὶν λόγον, πρὶν διδύνας δῆναι, γέγραφε μετὰ ξὺ Δημοσθένει
 ἀρχοντὶ σεφανῆν. Λέξας γ', ὁ Αθληναῖος, καὶ ἑτερόν τινα λόγον
 ὑπεναντίον τῷ δὲ πρὸς εἰρημνῶν, ὡς ἀρα ὅσα τις αἰρετὸς ὢν πρᾶτ-
 τει καὶ ψήφισμα, ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἀρχῆς, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις, καὶ
 διακονία· ἀρχῆς γ' φήσας ἐκείνας εἶναι, ὡς ὁ Θεσμοθέ) ἀπο-
 κληροῦσιν ἐν τῷ Θεσέῳ, καὶ κείνας, ὡς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν
 ἐν ἀρχαιεσσίαις, στρατηγὰς, καὶ ἰπποάρχους, καὶ τὰς μὲν τέτων ἀρ-
 χῆς, τὰ δὲ ἄλλα πάντα πραγμάτων πρὸς ἐλαγμῶν κατὰ
 ψήφισμα. ἐγὼ γ' πρὸς τὰς λόγους τέτων, νόμον ὑμέτερον πα-
 ρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡγέμενοι τὰς τοιαύτας
 πρὸ φάσεις. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ΤΑΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΑΣ ΦΗ-
 ΣΙΝ ΑΡΧΑΣ, ἀπάσας ἐνὶ πρὸς λαβῶν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ πρὸς

decretis, coronandum esse hominem, vbi
 gesti magistratus rationes reddiderit. ac
 ciuitas quidem eadem afficitur iniuria (nam
 rationes reddendae laudibus et coronis occu-
 pantur) is autem qui decretum scribit, si-
 gnificat auditoribus, se, quamuis scripserit
 contraria legibus, tamen peccati sui pude-
 re. Ctesiphon autem, Athenienses, lege hac
 neglecta, eoque praetextu, quem modo vo-
 bis exposui, sublato, Demostheni, prius-
 quam rationes reddidit, dum adhuc in ma-
 gistratu est, coronam decreuit. Afferent
 porro, Athenienses, etiam aliam orationem,
 ei quae modo est exposita contrariam, non
 esse magistratum appellanda ea, quae quis

delectus ex decreto gerat, sed curationem
 quandam, et ministerium: illos autem esse
 magistratus dicent, quos sexuiri in Thesei
 fano sortito distribuant, eos item, quos popu-
 lus suffragio suo in comitiis decernere soleat,
 ut imperia, ut equitum magisteria, et si
 quae sunt similia; cetera vero omnia esse
 occupationes, ex decreto mandatas. ego vero
 contra verba istorum vestram legem profe-
 ram, quam vos sanxistis, spe talia commen-
 ta cauendi. in qua perspicue scriptum est,
 omnis esse magistratus, qui populi suffragio
 creentur, suntque vno vocabulo a legislatore
 comprehensi, qui cum dixisset, omnis esse
 magistratus, quos populus suo suffragio
 creet,

εἰπὼν δὲ χὰς ἀπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ τότε ἐπι-
 στατὰς φησὶ τῶν δημοσίων ἐργῶν· ἐστὶ δὲ ὁ Δημοθένης τει-
 χοποιός, Πισάτης δὲ μέγιστε πᾶν ἔργων· καὶ πάντας οὗτοι δια-
 χειρίζονται τὴν τῆς πόλεως πλεονὴν ἢ τριακονθὴ ἡμέρας
 καὶ οὗτοι λαμβανούσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων· ④ ὅ τῶν
 ἔργων Πισάτης) πάντες ἡγεμονία χρόνῳ) δικασθεῖς· τί τέτῃς κελύφῃ
 ποιεῖν; εἰ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχειν δοκιμαθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ·
 ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ δὲ χαὶ ἐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμαθεῖσαι
 ἄρχεσσι· καὶ λόγον καὶ δύνασιν ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα, καὶ
 τὰς λογιστὰς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας δὲ χαὶ, κελύφῃ. ὅπῃ δὲ ἀληθῆ
 λέγω, τὰς νόμους αὐτὰς ὑμῖν ἀναγνώσε). ΝΟΜΟΙ. ὅταν τοίνυν, ὦ
 Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης δὲ χαὶ ὀνομάζει, εἴτοι πρὸς αὐτοὺς
 πρὸς αὐτοὺς, καὶ Πιμελείας, ὑμέτερον ἔργον εἶναι δπομνημονεύειν,
 καὶ ἀνυτάπειν τὸν νόμον πρὸς τῷ τέτῳ ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν
 αὐτοῖς, ὅπῃ εἰ πρὸς δέχεσθαι κακῆς σοφιστῶν, οἰόμενον ῥήμασι
 τὰς νόμους ἀναιρῆσαι, ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις ἄμεινον λέγῃ πρὸς αὐτοὺς
 γεγραφώς, τοσούτῳ μείζονα ὀργῆς τεύξε). καὶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι,
 τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἐτέραν μὲν
 φωνῇ ἀφίησιν ὁ νόμος, ἐτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ δὲ νόμῳ δικαίῳ
 καὶ διδόναι τῷ ψήφῳ, εἰ τῇ δὲ λέγοντι ἀναιχιστία. Πρὸς δὲ

creet, etiam PVBlicorum operum
 Praefectos nominat (est autem Demo-
 sthenes moenium rector, maximi prae-
 fectus operis) omnis item qui PVBli-
 cum aliquid tractent ultra
 dies xxx omnis porro qui prin-
 cipatus iudiciorum suscipiant
 (omnes autem praefecti operum princi-
 patu iudicii utuntur) quid hos facere iu-
 bet? non obire ministerium, sed magi-
 stratu fungi in iudicio approbatos. nam
 illi etiam quibus sortito magistratus ob-
 venerunt, eos non nisi approbati inire so-
 lent, et in scribae ac censorum commen-
 tarium referuntur, ut rationem reddituri, ut
 ceteri etiam magistratus iubentur. haec ut

a me vere dici constet, ipsae vobis leges
 recitabuntur. LEGES. cum igitur, Athe-
 nienfes, quos legislator magistratus appel-
 lat, isti occupationes et curationes nomi-
 narint, vestrum munus erit haec meminif-
 se, et hanc legem eorum opponere impuden-
 tia, atque eis respondere, non placere vo-
 bis malitiosum cauillatorem, qui se verbo-
 rum captionibus leges euerfurum putet, sed
 quo quisque melius dixerit, qui legibus con-
 traria scripsit, eo maiorem vestram sensurum
 iracundiam. decet enim, Athenienfes, ora-
 torem et legem, eandem vocem edere: cum
 autem aliud sonat lex, aliud orator, aequi-
 tati legis est assentiendum, non impuden-
 tia dicentis. Iam ad eam rationem, quam
 De-

δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν φησι Δημοθένης, βραχέα βέλομαι
 προσειπεῖν. λέξει γὰρ ὅστις, τειχοποιός εἰμι. ὁμολογῶ. ἀλλ' ἐπι-
 δέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τὸ ἔργον μείζον ἐξείργασαι.
 τίνα ἐν εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὐθύνη; πρὸς δὴ
 ταύτῃ τὴν πρόφασιν ἀκέσατέ με λέγοντος ἑ δίκαια, καὶ συμ-
 φέρουσα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει ἔτις ἀρχαία ἔση, καὶ τηλικαύτη
 τὸ μέγεθος, οὐδεὶς ἐστὶν ἀνυπεύθυνος, τῶν καὶ ὅπως πρὸς τὰ
 κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δὲ ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν πῶτα-
 δόξων. οἷον, τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς ἱερεῖας, ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ
 νόμος, καὶ συλλήβδην ἀπαντας, καὶ χωρὶς ἑκάστος καὶ σῶμα τὰς
 τὰ γέγρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς
 τὰς θεὰς εὐχομένους· καὶ ἔ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ ἄλλα, Εὐ-
 μολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τὰς ἄλλας ἀπαντας. πάλιν τὰς τετραγέ-
 χους ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-
 τας, ἔσθ' ἀπὸ πάντων ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαινεμένους,
 βραχέα δὲ κατὰ θένητας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας
 δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογεμένως τὰς πατρῷας ἐσίας
 εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. καὶ τοίωτοι μόνον
 τετραρχοὶ, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ
 τῇ πάντων δικασθείων ἐρχεῖται ψήφον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν βελίαν

Demosthenes inuictam esse ait, pauca re-
 spondebo, dicet enim iste: sum refector
 murorum, fateor. sed largitus sum reipublicae
 minas centum, atque opus maius est effe-
 ctum, cuius rei mihi ratio referenda est, nisi
 fortassis beneuolentiae rationes. aliquae sunt
 referendae? contra eum igitur praetextum
 audite me paucis, quam aequa et utilia sim
 dicturus. in hac urbe tam vetere, tantaeque
 amplitudinis, nemo qui quantulamcunque
 reipublicae partem attigerit, a reddendis ra-
 tionibus est immunis, idque vos in iis edo-
 cebo primum, quae plerisque intra videan-
 tur. cuiusmodi est, quod lex sacerdotes et
 sacrificulos rationes reddere iubet, denique
 omnis, ac scorsim singulos, excepto nemine,

qui stipem duntaxat accipiunt, et vota pro
 vobis diis faciunt: idque non priuatim dun-
 taxat, sed publice etiam totas familias, ut
 Eumolpidas et praecōnes, ac ceteros omnis.
 triremium item praefectos rationem redde-
 re iubet lex: qui neque publicam pecuniam
 tractarunt, neque multum de ea suffurati,
 exiguum quiddam numerarunt, nec largiri
 de suo se profitentur, cum vestra vobis re-
 stituunt, sed qui citra controuersiam suas
 facultates et patrimonia vestri studio infum-
 pserunt, neque vero triremium praefecti dun-
 taxat, sed maxima etiam totius ciuitatis con-
 cilia, iudiciorum suffragium subeunt. pri-
 mum enim Areopagiticum senatum iubet
 lex apud cēsores nomina sua profiteri, et seue-

τὴν ἐν Αρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογιστὰς ὁ νόμος κε-
λεύει λόγον, καὶ εὐθύνας δίδοναι καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τὴν
τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. οὐκ ἄρα
σεφδωθήσεῃ) ἡ βελὴ ἡ δὲ Αρεῖα πάγῳ· ἐδὲ γὰρ πάτριον αὐ-
τοῖς ἐστίν. οὐκ ἄρα φιλομμουῦται; πάντῃ γε. ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν,
εἰάν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' εἰάν τις δῖαμαρτοδῶν, κολά-
ζουσιν. (4) δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες τευφῶσι. πάλιν τὴν βελὴν οὐ
πεντακοσίους ὑπεθύμουν πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ ἔτις ἰχυρῶς
ἀπεί τοῖς ὑπεθυμίοις, ὥστ' εὐθέως δρχόμηνος τῶν νόμων, λέγει,
ΑΡΧΗΝ ΥΠΕΘΥΝΟΝ ΦΗΣΙ ΜΗ ΑΠΟΔΗΜΕΙΝ. ὦ Ηρόκλης, ὑπο-
λάβοι ἂν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; ἵνα γε μὴ περλαβὼν χεῖ-
μαῖα τὴν πόλεως, ἢ περλάξῃς, δρασμῶ χεῖρη. πάλιν ὑπεθύμουν
οὐκ εἰς τὴν ἐσίαν καδιεργόν, ἐδὲ ἀνάδημα ἀναθεῖναι, ἐδὲ ἐκποίη-
τον γενέας, ἐδὲ διαθέας τὰ ἑαυτῶν, ἐδὲ ἄλλα πολλά. ἐνὶ δὲ λόγῳ
ἐνεχυράζει τὰς ἐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπεθύμων, ἕως ἂν
λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. ναί. ἀλλ' ἐστὶ τις ἄνθρωπος, ὃς ἔτε εἰλη-
φεν ἐδὲν τῶν δημοσίων, ἔτ' ἀνήλωκε, περσῆλθε ἢ περὶ π τῶν
κοινῶν; (5) τῆτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον περὶ οὐ λογιστὰς. καὶ
πῶς ὅγε μηδὲν λαβὼν, μηδὲ ἀναλώσας, ἀποδῶσι λόγον τῇ πόλει;
αὐτὸς ὑποβάλλει, καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἂ χεῖ γράφειν. κελεύει

seuerissimorum institutorum reddere ratio-
nem, et cuius summa est auctoritas, eum
vestro subiici suffragio. non ergo coronabi-
tur senatus Areopagiticus? non patrium id
eis est? non ducuntur studio honoris? imo
certe. at non satis id est iudicibus, si quis
apud illos non delinquat, sed si quis deli-
querit, eum puniunt: vestri autem oratores de-
licias faciunt. praeterea senatum quingento-
rum legislator referendis rationibus fecit ob-
noxium, atque iis qui rationes nondum re-
tulerunt, usque adeo diffidit, ut statim legum
initio dicat, MAGISTRATVM RATIONIBVS
NON RELATIS NEFAS ESSE PEREGRE
PROFICISCI. enimvero, exclamiet aliquis.
eone quod magistratum gessi, non peregre

proficiscar? eo nimirum hoc fit, ne intercepta
publica pecunia, aut negociis mala fide gestis,
fugam capias. item qui rationes non retule-
rit, eum neque facultates suas consecrare,
neque donaria diis offerre, neque in alienam
transire familiam, neque legare sua finit, de-
nique alia multa non concedit. et ut vno ver-
bo complectar, legislator eorum qui rationes
non retulerunt, opes pro pignore arripit,
donec reipublicae satisfecerint. esto sane.
sed est qui neque sumpsit, neque insumpsit
quicquam e publico, sed tamen aliquam rei-
publicae partem attigit? etiam hunc apud
censores rationem reddere iubet lex, quo
pacto autem qui nec sumpsit, nec insumpsit
quicquam, rationem reddet ciuitati? lex
ipsa

γὰρ αὐτὸ τῆτο ἐγρέφειν, ὅτι ἔτ' ἔλαβον ἐδέν τῶν τ' πόλεως, ἔτ' ἀνήλωσα. ἀνδύθων δέ, καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέταστον ἐδέν ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων. ΝΟΜΟΙ. ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνῃ Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· οὐκ ἔν ἐχρῆν σε, ὦ Δημοσθένης, εἶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτερον καὶ ἐννομον κήρυγμα τῆτο· ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βεβλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς ἐκ ἐπιδέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ὧν ἔχῃς εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα ἐκ τῶν τ' πόλεως εἰληφώς. μὴ ἄρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἐξαίρου τῶν δικαστῶν τὰς ψήφοις ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἐμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος πολιτεύε. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν. Πρὸς μὲν ἐν ταῖς κοινὰς θεωφάσεις, αἷς ἔτοι θεωφασίν), μέλει δούρει εἰρήστω μοι. ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' ὅτ' εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν δέχην, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, ἐδετέρας δὲ πᾶσι τῶν δέχων τέτων λόγον ὑμῖν ἐδί' εὐθύνας δέδωκώς, ταῦτ' ἡδὲ πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καὶ μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνῃ ἄρχοντι, καὶ ποίῃ μηνός, καὶ ἐν τίνι

ipsa respondet, ac docet, quae inscribenda sint. nam hoc ipsum inscribere iubet, se nec sumplisse quicquam e publico, nec insumpisse. nihil enim est in tota ciuitate, de quo non reddenda sit ratio, de quo non sit quaerendum, quod non sit explorandum. quae ut vere a me dici constet, ipsas audite leges. LEGES. cum igitur maxime se iactauerit Demosthenes, ac dixerit, sibi liberalitatis suae non reddendam esse rationem, illud ei respondete: proinde te decuit, Demosthenes, permittere, ut censorum praeco patrium illud ac legitimum praeconium faceret, QUIS ACCUSARE VULT? finito disceptare tecum quemuis ciuium, an nihil sis largitus, sed

de multis quae ad instaurationem murorum accepisti, pauca impenderis, cum ex aerario x talenta ad eam rem accepisses. ne rapito istud decus, neque calculos e iudicum manibus extorqueto, neque antecedere legibus sed eas sequi velis. haec enim erigunt rempublicam. Hactenus cauillationibus responsum esse volo, quas in medium afferent aduersarii. omnino autem referendis rationibus obnoxium fuisse Demosthenem, cum Ctesiphon decretum istud referret, cum et theatri pecuniae praefesset, et instaurandorum moenium munus suscepisset, et neutrius magistratus rationem reddidisset, id iam ut e publicis monumentis vos edoceam, operam

ἡμέρα, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένος τὴν ἀρχὴν
τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν· ὅτι μεσεντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν
σεφθουῖν. ἀναγίνωσκε. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ. ὁκοῦν εἰ
μηδὲν ἐπὶ πραιτέρῳ τέττε δείξαμι, δικαίως ἀν' ἀλίσκοιτο Κτισ-
φῶν. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἔχ' ἡ κατηγορία ἢ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια
γράμματα. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὃ Αθιναῖοι, ἀντιγραφεὺς ἦν
χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἐκάστῳ πρυτανείᾳ ἀπελογίζετο
τὰς πρὸς τοὺς πόλιν δόσεις, διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὐβυλον γυμνασίᾳ
πίσιν ὑμῖν, ④ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι, ἤρχον μὲν πρὶν
ἢ τὸν Ηγήμωνος νόμον γυμνάσαι, τὴν δ' ἀντιγραφείας ἀρχὴν, ἤρχον
τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἀρχὴν, ⑤ σκευοθήκῃς ὠκοδόμειν,
ἦσαν δ' καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλῃν διοίκησιν εἶχον τὴν πόλεως.
καὶ ἐκ κατηγορῶν αὐτῶν, ἐστὶ ἐπιτιμὴ λέγω· ἀλλ' ἐκείνο ὑμῖν ἐν-
δείξασθαι βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἰάν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς
ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ἦ, τέτον ὅκ' ἐστίν, πρὶν ἀν' λόγοις καὶ δυνάμει
δῶ, σεφθουῖν. ὁ δ' ὁ Κτισφῶν Δημοσθένει τὸν συλλήβδην ἀπάσας
τὰς Αθήνησιν ἀρχὰς ἀρχόντα, ὅκ' ὠκνησε γράψαι σεφθουῖν.
ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τετακτομένων ἀρχὴν ἤρχεν, ὅθ' ὅττι τὸ ψήφι-
σμα ἔγραψε, ⑥ τὰ δημόσια χρήματα διεχειρίζε, καὶ ἐπιβολὰς
ἐπέβαλε, καθάπερ ⑦ ἄλλοι ἀρχόντες, καὶ δικασταὶ ἡγεμονίας

operam dabo. recita ergo mihi, quo praeto-
re, quo item mense, quo die, et in qua con-
cione, Demosthenes theatralis pecuniae cu-
rator fit creatus; ut intelligatis, decretam ei
esse coronam in medio magistratu. recita.
SVPPVTATIO DIERV. itaque si nihil am-
plius demonstrarem, Ctesipho iure con-
demnaretur. conuincit enim eum non accu-
satio mea, sed literae ciuitatis. ac olim qui-
dem vrbs scribam delectum habuit, qui quo-
libet senatus conuentu populo vectigalia e-
numerabat, propter auctoritatem autem,
quam apud vos Eubulus consecutus est, ii
quibus theatralis pecunia mandata erat,
antequam Hegemonis lex perferretur, scri-

bae illius magistratu fungebantur, quae-
storum item munus obibant, et naualia cu-
rabant, et armamentarium aedificabant:
erant etiam refectores viarum, denique to-
tius fere ciuitatis cura eis mandata erat. ne-
que haec dico accusandi eos, aut reprehen-
dendi causa: sed illud vobis ostensum volo,
legislatorem, si quis vnum vel minimum ma-
gistratum gesserit, eum corona donari ante
rationes relatas noluisse. Ctesipho autem
Demostheni, qui, ut paucis dicam, omnis
magistratus Athenis vna gerebat, coronam
decernere non dubitauit. iam etiam muros
reficiendos ei fuisse mandatos, cum decre-
tum iste scripsisset, et publicam eum tra-
ctasse

ἐλάμβανε, τῶν ὑμῖν αὐτὸν Δημοθένην, ὃς Κτισιφῶντα μάρ-
τυρας παρέξομαι. Ἡ γὰρ Χαιρώνδα ἀρχοῦντο, Θαρρητῶν
μικρὸς δευτέρα φθίνοντο, ἐκκλησίας ἕως, ἔγραψε ψήφισμα
Δημοθένης, ἀπορᾶν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκίρροφον δὲ δευτέρα
ἰσαμεῖν, καὶ τρίτη ἐπέταξεν ἐν τῷ ψήφισματι ἕξ ἐκάστης τῶν
φυλῶν ἐλέσθαι τὸς ἡμελησομενοὺς τῶν ἔργων Ἡ τὰ τείχη, ὃ
ταμίας. ἢ μάλα ὀρθῶς, ἢ ἡ πόλις ἔχη ὑπαύθια σώματα, παρ-
ὼν ἐμελλε τῶν ἀνελωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι. καὶ μοι λέγε τὰ
ψηφίσματα. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. Ναί· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκω πρὸς τὸ
εὐθέως, λέγων ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιός, ἔτ' ἐχειροτόνηθη ὑπὸ
δῆμου. ἢ πῶς τὰς Δημοθένης μὲν, ἢ Κτισιφῶν πολὺν ποιήσονται
λόγον. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς, ἢ σαφής, ἢ ταχὺ λύων τὰς τῶν
τέχνας. μικρὰ γὰρ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον πειρᾶν βύλομαι. ἔστι
γὰρ, ὡς Ἀθλωαῖοι, τῶν πῶς τὰς δὲ χάς εἶδη τρία. ὡν ἐν μὲν ἢ πᾶσι
φθινεῖσθαι, ὃ κληρωτοί, ἢ ὃ χειροτόνητοί ἀρχοῦντες. δεύτερον γὰρ
ὅσοι τι διαχειρίζονται τῶν τ' πόλεως ὑπὲρ τριακοντὰ ἡμέρας, ἢ
τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστά. τρίτον δὲ ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται,
ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΝΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΙΡΕΤΟΙ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΛΑΜ-
ΒΑΝΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΟΤΤΟΤΕ ΑΡΧΕΙΝ ΔΟΚΙΜΑΣΘΕΝΤΑΣ. ἐπειδὴν δὲ
ἀφείλη τις τὰς ὑπὸ δῆμου χειροτονημένους, ἢ τὰς κληρωτάς

ctasse pecuniam, et irrogasse multas, quem-
admodum alij magistratus, et iudiciorum
principatus suscepisse, haec ipsius Demo-
sthenis et Ctesiphontis testimoniis probabo.
nam Chaeronda praetore, mensis Aprilis
die XXII cum concio haberetur, decretum
fecit Demosthenes quo secundo Maii tri-
bus conuocari iussit: tertio item die iussit,
in eo decreto, ex vnaquaque tribu moenium
curatores deligi, et quaestores. idque pru-
denter, ut haberet respublica certos homines,
a quibus rationes impensarum reposceret. re-
cita decreta. DECRETA. Esto, sed statim
contra hoc afferet, sibi nec sorte, nec suffra-
gio populi moenium instaurationem obue-
nisse, ac de hoc Demosthenes et Ctesipho

longam instituent orationem. mea autem
oratio brevis et perspicua erit, ac cito
istorum technas dissoluet. pauca tamen in-
primis hac de re praefabor. tria sunt ma-
gistratuum genera, quorum vnum est, id-
que notissimum omnibus, eorum qui for-
te, quique suffragio creantur. alterum, qui
aliquid publicum ultra triginta dies tra-
ctant, quique publicis operibus sunt prae-
fecti. tertium in lege scriptum est, SI
QVI DELECTI PRINCIPATVS IVDICI-
ORVM SVSCEPERINT. VT II QVOQVE
VBI APPROBATI FVERINT MAGI-
STRATV FVNGANTVR. iam si quis eos
demat magistratus, qui populi suffra-
gio et sorte creantur, reliqui sunt ii,
quos

ἀρχοντας, καὶ ἀλείπει), εἰς αἱ φυλαί, καὶ αἱ τριήρεις, καὶ ὁ δῆμος
 εἰς αὐτῶν αἰσθύνεται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζαν, τέτοις
 αἰσθύνους ἀρχοντας εἶναι· τὸτο δ' γίνετο, ὅταν, ὡς περ νῦν, Ἰπτα-
 χῶν τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τὰ φρας δ' ἐργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπη-
 γῆσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῶς λέγω, εἰς αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.
 ΝΟΜΟΙ. ἀναμνήσθητε δὴ τὰς προσηρυμένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νο-
 μοθέτης τὰς ἐκ τῶν φυλῶν ἀρχὴν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ
 διασπείρειν· ἡ δὲ Πανδίωνις φυλὴ ἀρχοντα, ἐπὶ τειχοποιῶν ἀπέδειξε
 Δημοσθένει, ὅς ἐκ τῆς διαθήσεως εἰς ταῦτα ἔχει μικρὸν δεῖν δέκα
 τάλαντα. ἔτι δὲ ἀπαγορεύει νόμος, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ
 σεφανοῦν, ὑμῖς δ' ὁμωμόκατε καὶ τὰς νόμους ψηφισάμενοι· ὁ δ' ῥήτωρ
 γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον σεφάμεν, μὴ σεσθῆναι, ἐπειδὴν δὴ
 λόγον, καὶ εὐθύνας. ἐγὼ καὶ δ' ἐπὶ λέγω τὸ ἀδύνατον, μάστιγας
 ἅμα τὰς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὰς ἀντιδικίας παρεχό-
 μιν. ὡς ἐν αὐτῇ τις ἀειφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον ἀδύ-
 νατον γὰρ γράφοντα; Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀναρρήσιν εἰς σεφάμεν
 ἀδύνατον ἐν τῷ ψηφισματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τὸ ὑμῖς δι-
 δάξω. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κελεύει, εἰάν μιν τις σεφανοῖ ἢ
 βλάτῃ, ἐν τῷ βλαθυμείῳ ἀνακηρύττειν, εἰάν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, ἀλλοθι δ' ἀπαμείβῃ. καὶ μοι λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ.

quos tribus, et trientes tribuum, et muni-
 cipia ex sese deligunt, ad publicam pecuni-
 am tractandam, ut ii sint delecti magistra-
 tus; id autem fit, quando, ut nunc, tribubus
 aliquid mandatum fuerit, siue sint fossae e-
 gerendae, siue triremes fabricandae, quae ve-
 ro a me dici, ex ipsis legibus cognoscetis.
 LEGES. recordari autem debetis, ea quae
 supra diximus, iubere legislatorem, ut tri-
 bules magistratum ineant, ubi in iudicio fu-
 erint approbati: iam Pandionia tribus De-
 mosthenem magistratum, et moenium instau-
 ratorem delegit, qui ad eam rem paulo
 minus decem talentis habet. alia vero lex
 vetat, magistratum ante rationes relatas eo-

ronari, vos autem iureiurando adacti estis,
 velle vos secundum leges pronunciare: at
 orator iste scripsit, hominem reddendis ra-
 tionibus obnoxium, esse coronandum, nec
 adiecit, ubi rationes retulerit, ego vero le-
 gum violationem, tum legum, tum decre-
 torum, tum aduersariorum testimoniis eui-
 ci, quo autem pacto quisquam demonstrare pos-
 sit, hominem legibus magis contraria scri-
 psisse? Praeterea iubere eum in suo decreto,
 etiam coronae proclamationem contra leges
 fieri, id quoque vos edocebo, nam lex aper-
 te iubet, coronam quae a senatu decernatur,
 in curia proclamari, quae a populo, in cor-
 tione, alibi autem nusquam, recita mihi le-
 gem.

ἔτος ὁ νόμος, ὃ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει· ἐγὼ οἶμαι, ὅτι
δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνυνέει· πρὸς τὰς ἐξώθεν, ἀλλ'
ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πρῶτον ὑπὸ τῆς δῆμης, καὶ μὴ ἐργο-
λαβεῖν ἐν ταῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν νομοθέτης ἔτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν
πῶς; ἀναγίνωσκε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἀκέρει, ὃ Ἀθηναῖοι,
ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τῆς δῆμης σεφανεῖς, ἀλλοθι δὲ μηδαμῶς·
Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπεὶ νόμοις μόνον ὑπερβαῖς, ἀλλὰ
καὶ τὸν τόπον μετενεγκὼν, ἐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ
τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, ἐδὲ ἐναντίον τῆς δῆμης, ἀλλὰ ἐν-
αντίον τῇ Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν σπειδῶσιν, οἷον ἄνδρα πρῶτον. ἔτω
τοίνυν περὶφανῶς πρῶτον γεγραφώς, πρῶτα λαχθεὶς μὲν Δημο-
σθένης ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ πρὸς ὑμῖν
ἵνα μὴ λάθῃτε ἐξαπατηθέντες. ἔτοι γὰρ, ὡς μὲν ὅσα ἀπαγο-
ρεύουσιν ④ νόμοι τὸν ὑπὸ τῆς δῆμης σεφανεῖς μὴ κηρύττειν ἐξω
τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐχ' ἔξασιν λέγειν· οἴσασιν δὲ εἰς τὴν ἀπολογία τὸν
Διονυσιακὸν νόμον, (ὃς χηρὸν) τὰς νόμου μέρτι τινι, κλέπτοντες τὴν
ἀκρόασις ὑμῶν, καὶ παρέξον) νόμον ἐδὲν πρὸς τὴν τῆδε τῇ
γραφῇ. καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείνους περὶ τῶν
κηρυγμάτων, εἰς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδην ἀπα-

gem. LEX. haec lex magna laude digna est, iudices. neque enim, ut mihi quidem videtur, legislator censuit oratorem decere, se apud externos ostentare, sed contentum esse honore, qui a populo in ipsa vrbe ei habeatur, neque in praeconiis quaestum aucupari. sic quidem legislator: Ctesipho autem quomodo? recita decretum. DECRETVM. auditis, Athenienses, iubere legislatorem, eum qui a populo corona donetur, apud populum in Pnyce, conuocata concione, proclamari, alibi vero nusquam: Ctesipho autem in theatro, non legibus duntaxat neglectis, sed loco etiam translato, nec Atheniensibus in concione congregatis, sed nouis tragoedis

decertantibus, neque coram populo, sed coram Graecis, ut conscii sint, quali nos viro honorem habeamus. cum autem tam euidenter legibus contraria scripserit, coniunctis cum Demosthene viribus, technas legibus afferet, quas ego indicabo, et praedicam, ne fucum vobis fieri patiamini. nam isti, non vetare leges, ne is quem populus coronet, extra concionem coronetur, dicere non poterunt; sed legem Bacchanalem in defensionem inculcabunt, et parte legis vtentur, vestri decipiendi causa, legemque proferent ab hac accusatione prorsus alienam. dicent, duas in ciuitate praeconiorum receptas esse leges, vnam, quam ego nunc proferam, quae

γορεύοντα τὸν ὑπὸ τῆς δῆμης σεφανέμενον, μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκ-
κλησίας, ἕτερον δὲ εἶναι νόμον φήσων ἐναντίον τούτῳ, τὸν δέδω-
κότα ἐξουσίαν ποιῆσαι τὴν ἀνάρρησιν τῆς σεφδύς τραγωδοῖς ἐν
τῷ θεάτρῳ, εἰς ψηφίσαν δὲ τὴν δῆμον. καὶ δὴ τῆτον τὸν νόμον φή-
σων γεγραφέναί τὸν Κτησιφώντα. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τέτων τέ-
χνας παρέξομαι σωηγόρους τὰς νόμους τὰς ὑμετέρας· ὅπερ
διατελὼ παρδάξων πρὸς πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτό
ἐστιν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθνος πρὸς ἀδύκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν,
ὥς ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγραφθῆναι, καὶ δύο πρὸς
μίας πρᾶξεως ὑπεναντίας ἀλλήλοις, τί ἂν ἐτι ταύτῃ εἴποι τις
εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταῦτα πρὸς ἀπὸς ἔσιν ὅ νόμοι ποιῶν, καὶ
μὴ ποιῶν; ἀλλ' ὅτι ἔχει ταῦτα ἕως μὴ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς το-
σαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων πρὸς ἀπὸς ἔσιν ὅτι ἡμέτερον πρὸς τῶν τοι-
ούτων τῷ νομοθέτῃ τῷ τὴν δημοκρατίαν καλῶσαντι, ἀλλὰ διαρ-
ρήδην πρὸς ἀπὸς τῶν τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθῶν
ἐν τῷ δημοσίῳ τὰς νόμους, ἀκριβῶς ἐξελάσαντας, καὶ σκεψαμένους,
εἰ τις ἀναγέγραπτον νόμον ἐναντίον νόμου, ἢ ἀκύρος ἐν τοῖς κυ-
ρίοις, ἢ εἴπερ εἰσὶ νόμοι πλείους ἐνός ἀναγεγραμμένοι πρὸς ἑκάστης
πρᾶξεως, καὶ τι τοιοῦτον εὐρίσκωσιν, ἀναγεγραφότας ἐν σφύρῃ,
ἐκλήθηναι κελύει πρὸς ἀπὸς τῶν ἐπωνύμων, τὰς δὲ πρυτάνεις ποιῶν

quae plane vetet, eum qui a populo coro-
netur, extra concionem proclamari, alteram
autem dicent esse legem huic contrariam,
quae potestatem dederit proclamandae coro-
nae, cum tragoedi certent in theatro, si de-
creuerit populus. ex hac igitur lege dicent
decreuisse Ctesiphontem. ego vero contra te-
chnas istorum, patronas leges vestras produ-
cam, id quod per omnem mihi accusatio-
nem studio est. nam si id verum est, et talis
mos in rempublicam vestram irrepsit, ut
leges irritae inter ratas sint adscriptae, et
binae de eadem re inter se contrariae, quid
iam de tali republica est dicendum, in qua
leges eadem et facere et non facere iubent?

verum ista se non ita habent (et absit ut vos
vnquam ad tantam legum confusionem pro-
labamini) neque haec a legiflatore, popularis
status auctore, sunt neglecta, sed plane im-
peratum est sexuiris, ut leges quotannis pu-
blice corrigant, post diligentem inquisitionem
et considerationem, an aliqua lex alteri legi
contraria sit inscripta, aut irrita inter ratas,
aut sicubi plures vna leges sint de qualibet
re inscriptae; quod si quid huiusmodi depre-
henderint, id referre in tabulas, et ante sta-
tuas heroum proponere iubent, a curionibus
porro indicendam concionem, inscriptis le-
gumlatoribus, et a praefidum praefecto suf-
fragia rogandum esse populum, et leges alias
abro-

ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαντας νομοθέτας, τὸν δὲ ἐπιστάτην τῶν
 πρεσβέρων διαχειροτονίαν δίδοναι τῇ δήμῳ, καὶ τὰς μὲν ἀνακεῖν
 τῶν νόμων, τὰς δὲ καταλείπειν, ὅπως αὖ εἰς ἡ νόμοι, καὶ μὴ
 πλείους, τοῖς ἐκάστης προέξουσιν. καὶ μοι λέγε τὰς νόμους. ΝΟΜΟΙ
 εἰ τίνων, ὧς Ἀθηνῶσι, ἀληθῆς ἦν ὁ πρὸς τῶν λόγων, καὶ ἦσαν
 δύο κείμενοι νόμοι τοῖς τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, οἶμαι, τῶν
 μὲν θεσμοθετῶν ἐξουσίῳ, τῶν δὲ πρυτανέων ἀποδιδόντων τοῖς
 νομοθέταις, ἀνέστη αὖ ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἦτοι ὁ πῶν ἐξουσίαν
 δεδοκὼς ἀναιρεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τῶν γέ-
 νη), φανερώς δήπερ ἐξελέγχον) καὶ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ
 καὶ παντελῶς ἀδυσία γινέσθαι. ὅθεν ὅ δὴ τὸ ψευδὲς τῶτο ἐπιφέ-
 ρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, πρεσβέρων ὧν ἕνεκα ④ νόμοι ἐτέθησαν
 ④ τοῖς τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. γινόμενων γὰρ τῶν ἐν αἴθ-
 ρα γὰρ ἀνεκκήρυκτον τινες, καὶ πείσαντες τὸν δῆμον, ④ μὲν, ὅτι
 σεφανῶν) ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι ὅ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι
 δὲ τινες ὑποκηρυξάμενοι, τὰς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθε-
 ρίας, μάρτυρας τὴν ἀπελευθερίας τὰς Ἑλλήνας ποιεῖμενοι. ὁ δὲ
 ἦν ἐπιφθονώτατος, πρεξενίας τινες εὐρημάροι ἐν ταῖς ἐξω πόλεσι
 διεπράττοντο ἀναγορεύοντες, ὅτι σεφανοὶ αὐτὰς ὁ δῆμος, εἰ ἔγω
 τύχοι, ὁ τῶν Ροδίων, ἢ Χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα

abrogandas, alias retinendas, ut una sit lex,
 et non plures, de unaquaque re. recita mi-
 hi leges. LEGES. si igitur, Athenienses,
 vera esset istorum oratio, et binæ praeconi-
 orum leges exstiterent, aliter, ut opinor, fieri
 non potuisset, quin earum altera et a sexui-
 ris inuenta, et a curionibus legumlatorum
 iudicio tradita fuisset, atque abrogata, siue
 ea quae proclamandi potestatem dedisset,
 siue ea quae vetuisset. cum autem horum
 neutrum factum fuerit, aperte nimirum con-
 vincitur, eos affirmare non modo quae vera
 non sint, sed quae fieri nullo modo possint.
 unde autem hoc mendacium petierint, ego

vos docebo, ubi dixero prius, quibus de cau-
 sis leges de praeconiis in theatro sint latae.
 cum tragoediae in urbe agerentur, alii, re a
 populo non impetrata, proclamabant, se co-
 ronari a tribulibus, alii a popularibus, non-
 nulli etiam iniecto praeconio, seruos suos
 libertate donabant, eamque Graecorum te-
 stimonio confirmabant. quod autem omni-
 um erat inuidiosissimum, quidam in exte-
 ris urbibus hospitium consecuti, conficiebant,
 ut proclamaretur, se coronari a populo (ex-
 emplum gratia) Rhodiorum, aut Chiorum, aut
 alterius ciuitatis, virtutis et fortitudinis ergo.
 atque haec faciebant, non ut ii qui a senatu
 vestro

δρεπῆς, καὶ ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτα ἐπρατίον, ἔχ ὥσπερ ④ ὑπὸ
 τῆ βασιλῆς τῆ ὑμετέρας σεφανεύοντες, ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαντες
 ὑμᾶς, καὶ μὴ ψηφίσματα, πολλὰ χάριν καταθέμενοι, ἀλλ'
 αὐτοὶ περὶ ἐλόμενοι ἀνδρὶ δόγματι ὑμετέρῃ. ἐκ τῆς τῆς τῆς
 σωζόμεναι τὰς μὲν θεαταῖς, ἔστι χορηγῶν, καὶ ἔστι ἀγωνιστὰς ἐνο-
 χλεῖας, τὰς τῆς ἀνακρητυκίοντες ἐν τῇ θεάτρῳ, μείζοντι πρᾶξι
 πρᾶξι τῇ ὑπὸ τοῦ δήμου σεφανεύοντων. τοῖς μὲν γὰρ, ἀπεδείκτε
 τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ἣ ἡ χρη σεφανεύει, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδα-
 μῶς κηρύττει. ⑤ δὲ, ἀνηγορεύοντες ἐνώπιον ἀπολύτων τῇ Ἑλλήνων.
 καὶ κείνοι μὲν, μὴ ψηφίσματα, πείσαντες ὑμᾶς. ἔτοι δὲ, ἀνδρὶ
 ψηφίσματα. σωζόμεναι δὲ πρὸς ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐ-
 δὲν ἐπικρινόμενα τῇ πρὸς τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου σεφανεύοντων νόμῳ,
 ἔτε λύσας ἐκείνον. ἔδῃ γὰρ ἡ ἐκκλησία ἡνοχλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θεά-
 τρον. ἔτε ἐναντίον τοῖς πρῶτον κειμένοις νόμοις πθείς. οὐ γὰρ
 ἔξεστιν. ἀλλὰ πρὸς τῶν ἀνδρὶ ψηφίσματα ὑμετέρῃ σεφανεύοντων
 ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἔστι δημοτῶν, καὶ πρὸς τῶν ἔστι οἰκέτας ἀπελευ-
 θερέντων, ἔστι πρὸς τῶν ξενικῶν σεφάνων, ἔστι διαρρήδην ἀπαγορεύει,
 μήτε οἰκέτω ἀπελευθερεῖν ἐν τῇ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλε-
 τῶν, ἢ δημοτῶν ἀναγορεύει σεφανεύοντων, μήτ' ὑπὸ ἄλλῃ, φησὶ,
 μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν

vestro coronantur, aut a populo, re a vobis concessa, et cum decreto, praeclare de republica meriti, sed suapte auctoritate, absque decreto vestro. eo porro pacto fiebat, ut spectatores et choragi et ludiones turbarentur, qui autem in theatro proclamabantur, maiorem honorem iis quos populus coronat, consequerentur. nam his concionis locus erat destinatus, in quo essent coronandi, atque interdictum erat, ne vspiam alibi proclamarentur: illi autem coram vniuersis Graecis proclamabantur. ac illi quidem cum decreto, vestra voluntate: hi autem sine decreto. his legislator quidam per-

spectis, legem rogauit, quae nihil cum ea lege commune haberet, qua a populo aliqui coronantur, neque eam abrogauit (neque enim concio turbatur, sed theatrum) neque contrariam illam prius receptis legibus abrogauit (neque enim id licet) sed in eos illam tulit, qui sine vestro decreto coronarentur a tribulibus aut popularibus, et in eos, qui seruos suos libertate donarent, et hospitalibus coronis, aperteque edicit, ne vel seruus in theatro liberetur, vel quem tribules aut populares corona ornent, aut quiuis alii, proclamentur, alioqui praecone[m] ignominia notat. cum igitur iis, qui a senatu

ὑπὸ τῆς βελῆς σεφανυμένοις, εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναρρήθῃναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς δῆμου σεφανυμένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν σεφανυμένοις καὶ φυλετῶν ἀπέπη μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγωδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων σεφάνοις καὶ κηρύτματα ψαυδῇ, φιλοψυμίαν κηρύττει, περὶ ἀπέπη δὲ ἐν τῷ νόμῳ μηδὲ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ἀπέσης βελῆς, καὶ δῆμος, καὶ φυλετῶν, καὶ δημοτῶν ὅταν δὲ ἡς ταῦτα ἀφελῇ, τί τὸ καταλειπόμενόν ἐστι, πλὴν ④ ξενικοὶ σέφανοι; ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τέτυκε ὅτι αὐτῷ τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν σέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ᾧ ἀναρρήθῃ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνῶν κελύφης ὁ νόμος, ἀφελόμενον τὸν σεφανυμένον. καὶ τοίς τίς ἂν ὑμῶν ἐλπίσειε τσαυτῷ ἀνελυθείαν καταγνώσκειν τοῦ δῆμος τῶν Ἀθηναιῶν; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' ὅτι ἂν ἰδιώτης εἶδε εἰς ἔτος ἀγνῆς γήϊοι, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε σέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρῆσθαι, καὶ καθιεῖν. ἀλλ', οἶμαι, διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν σέφανον, καὶ καθιέρωσις γεγενῆσθαι, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν δύνοιναι πλεῖον πωλεῖν τῆς πατρίδος, χείρων γῆν τὴν ψυχῇ. ἀλλ' ὅτι ἐκείνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρήθέντα σέφανον εἶδεις καθιεργεῖν ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ④ ὅτι ἐκεῖνοι ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέ-

senatu coronentur, curiam designarit in qua proclametur, iis qui a populo, concionem, iis autem qui a tribulibus aut popularibus interdicit, ne proclametur, cum tragoediae aguntur, ne quis coronas et praeconia, tanquam stipem, colligens, falsae gloriolae hereditatem cernat, atque etiam vetuerit in lege, ne ab ullo alio proclametur, excepto senatu et populo et tribulibus et popularibus: haec igitur ubi demseris, quid relinquitur praeter hospitalis coronas? quae vere a me dici magno vobis argumento ex ipsis deprompto legibus ostendam. ipsam enim auream coronam, quae in urbe in theatro proclametur, sacram esse Mineruae, lex iubet, ademptam ei qui co-

ronatur. enimvero quis vestrum tantarum fordium condemnare aufit populum Atheniensem? non modo enim urbs, sed ne privatus quidem homo ullus adeo esset illiberalis, ut quam coronam ipse dedisset, eam simul et proclamaret, et eriperet, et consecraret. sed eo nimirum quod hospitalis est corona, etiam fit consecratio, ut ne cuius animus, alienam benevolentiam patriae praeferendo, corrumpatur. eam autem coronam, quae pro concione proclamatur, nemo consecrat, sed possidere licet, ut non is tantum qui accipit, sed etiam eius posterum monumentum illud domi asseruant, nunquam animos a populi benevolentia defleant. hac etiam de causa legislator adiecit, alie-

ποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. καὶ διὰ τῆτο προσ-
έθηκεν ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττειν τὸν ἀλλότριον σέφανον ἐν τῷ
θεάτρῳ, εἰ μὴ ψηφίσῃ ὁ δῆμος· ἢ ἡ πόλις ἢ βουλευμένη
τινὰ τῶν ἡμετέρων σεφανοῦ, πρέσβεις πέμψασα, δεηθῇ τοῦ
δήμου, ἢ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν σεφανούντων
ὑμῖν, ὅτι κηρύξαι ἐπετρέψατε. ὅτι ἡ ἀληθὴ λέγω, τῶν νόμων
αὐτῶν ἀκέραια. ΝΟΜΟΙ. ἐπειδὴν τίνων ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέ-
γωσιν, ὡς προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, ἔξῃναι σεφανοῦ, εἰ μὴ ψη-
φίσῃ ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύει αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναὶ εἴγε σέ-
πας ἄλλη πόλις σεφάκοι, εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων, ἀποδείξει ὅ-
σοι τόποι, ὅπερ δὲ τῆτο γράφει. ἀπείρηταί σοι ἔξω τῆ ἐκκλησίας
μὴ κηρύττειν. τὸ γὰρ, ἄλλοθι ἢ μηδαμῶς, ὅ,τι εἰσιν, ὅλως τὴν
ἡμέραν λέγει. καὶ γὰρ ἀποδείξει ὡς ἐννομα γέγραπται. Ἐπὶ ἡ
λοιπὸν μοι μέλει τῆ κατηγορίας, ἐφ' ᾗ μάλιστα παρδάλλω. τῆτο
δὲ εἰσιν ἡ πρὸς φάσις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανῶς. λέγει γὰρ ὅτως
ἐν τῷ ψηφίσματι. ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΗΡΥΚΑ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΕΝ ΤΩΙ
ΘΕΑΤΡΩΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΑΥΤΟΝ Ο ΔΗ-
ΜΟΣ Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΟΤΙ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΛΕΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΤΑ
ΑΡΙΣΤΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ. ἀπλοῦς δὲ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα
ἡμῖν λόγος γίνεσθαι, καὶ ὑμῖν ἀκέραια κεῖναι διμαθῆς. δὲ γὰρ

alienam coronam in theatro non esse pro-
clamandam, nisi populus sciuerit : ut ea ci-
uitas, quae vestrorum ciuium aliquem coro-
nare voluerit, legatis missis, populum oret,
ut is qui proclametur, maiorem gratiam vo-
bis ob coronam permissam, quam illis ob
donatam habeat. ac me vera dicere, ex ipsis
legibus audite. LEGES. cum igitur vos de-
cepturi dicent, adscriptum esse legi, licere
coronare, si populus sciuerit, mementote
eis respondere : ita sane, si qua te alia ciuitas
coronarit, sin populus Atheniensis, designa-
tus tibi locus est, ubi id fieri oporteat. inter-
dictum tibi est, ne tuum nomen extra con-
cionem proclametur. nam si clausulam hanc

(alibi autem nusquam fas est) diem totum
enuclearis, nunquam tamen ostendes, tuum
decretum legibus esse consentaneum. Re-
liqua iam mihi est accusationis pars, quae
maximae mihi curae est. ea porro est
causa, propter quam eum coronandum
censet. sic enim in decreto ait, PRAECO
IN THEATRO AD GRAECOS PROCLA-
MATO CORONA DONARI EVM VIRTU-
TIS ERGO ET FORTITVDINIS ATQVE
OB ILLVD MAXIME QVOD EA ET DI-
CERE ET FACERE NON DESISTAT
QVAE POPVLO SINT VTILISSIMA. quae
igitur deinceps dicentur, simplicissima sunt,
et vobis, ubi audiueritis, facilia iudicatu.

nam.

δή γε τὸν μὲν κατηγορεῖν ἐμὲ τὰ ὑμῖν ἡπιδεικνύει, ὡς εἰ-
 σιν. ④ καὶ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς ἔτ' ἡξασθε λέ-
 γειν τὰ βέλιστα, ἔτε νυνὶ διαλελῆι πρὸς τὸν τὰ συμφέροντα τῷ
 δήμῳ καὶ τῷτο ἡπιδείξω, δικαίως δὴ περὶ τὴν γραφὴν αἰλώσε-
 Κταιφῶν. ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν ④ νόμοι μηδένα ψευδῆ
 γράφειν ἐν ταῖς δημοσίαις ψηφίσμασι. τῷ δὲ λογιζομένῳ
 τὴν ἀντιπρὸς τούτῳ δεκτέον εἶναι. ὑμεῖς δὲ ἡμῖν ἐσεῖδε τῶν λόγων
 κριταί. ἐχέει δὲ ἔτι. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τῷ Δημοσθένει ὀξεία-
 ζειν, μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγῆμαι εἶναι. τί γὰρ δεῖ καὶ ταῦτα
 λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν ἔργον ἀντιπρὸς γραφὴν αὐτῷ συμβεβη-
 κότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἀρεῖον πάλαν Δημομέλη τὸν Παιανίαν,
 ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ, καὶ τὴν τὴν κεφαλὴν ἡπιδεῖν; ἢ τὰ περὶ τὴν
 Κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῷ νεῷ ἐκπλεῖν τὸν εἰς Ἑλλάσπον-
 τον, ὅτε εἰς ὃν τῶν τετρατάκτων Δημοσθένους, καὶ ἀντιπρὸς τὸν
 στρατηγὸν ἡπιδεῖν τὴν νεῷ, καὶ συσιτῆρ, καὶ στανδύων, καὶ συσιπείδων, καὶ
 τέτων ἀξιωματῶν διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, ὅτε ὥκησεν
 ἀπὸ εἰσαγγελίας αὐτῷ κεινομένη περὶ θανάτου, κατήγορος γυνέας;
 καὶ ταῦτα ἡδὴ τὰ περὶ Μειδίαν, ὅτε τὰς κοινὰς εἰς ἔλαβεν ἐν
 τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τεράκοντα μνῶν ἅμα τε
 τὴν εἰς αὐτὸν ὑβρίν, καὶ τὴν ἔργον δήμε καλαχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσει

nam me quidem accusatorem hoc vobis o-
 stendere oportet, falsas esse laudes, quae
 Demostheni tribuuntur, eumque nec coe-
 pisse optima dicere, neque nunc constanter
 ea agere, quae sunt e re populi: quod si de-
 monstraro, iure nimirum Ctesipho conde-
 mnabitur. omnes enim leges vetant, ne quis-
 quam falsa perscribat in publicis decretis.
 reo autem contrarium est ostendendum, vos
 porro iudices eritis nostrae orationis. sic au-
 tem se res habet. ego in vitam Demosthe-
 nis inquirere, prolixioris orationis opus ex-
 istimo, quorsum enim attinet nunc ista di-
 cere, vel quae in accusatione vulneris ei

acciderunt, cum Demomelem Paeaniensem
 consobrinum suum in Areopagum citasset?
 vel ut caput inciderit, aut quae Cephiso-
 doto duce acciderunt, classe in Helleston-
 tum missa, cum Demosthenes vnus inter
 trierarchos, qui sua naue ducem circum-
 veheret, et communi cum eo victu, com-
 munibus sacris, communibus libationibus
 vteretur, eumque honorem ob paternam
 amicitiam consequeretur, non dubitavit,
 cum is capitali iudicio laesae maiestatis
 reus esset factus, eum accusare? item Mid-
 ana illa, et alapam quam choragus in orche-
 stra accepit, et ut xxx minis simul et iniu-
 riam

κατεχειροτόνησε Μειδίε; ταῦτα μὲν οὐκ μοι δοκῶ καὶ τ' ἄλλα
 τὰ τέτοις ὅμοια ὑπερβήσεως, εἰ περὶ δίδες ὑμᾶς, εἰ δὲ τὸν ἀγῶνα
 καλαχαιζόμενος, ἀλλ' ἐκείνο φοβέμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν
 ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, δευκαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμο-
 λογέμενα. καὶ τοι, ὦ Κτησιφών, ὅτ' αὖτὰ μέγιστα τῶν αἰχρῶν ἔτ' ὡς
 ἐπὶ πῖσιν, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκέσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν
 ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν περὶ σωμολογημένα,
 πότερα αὐτὸν δεῖ χρεῖσθαι σεφιδάω σεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι; καὶ
 σε τὸν ψευδῆ, καὶ πῶς ἄννομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρεῖ
 καλαφροῦναι τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει δίδόναι; περὶ δὲ τῶν
 δημοσίων ἀδικημάτων περὶ σομαι σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ
 πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένει, ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀπο-
 δοθῇ, καταειρημέως πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γε-
 γένηται) καιροί, ἐν οἷς αὐτοὶ πεπολίτευται). ὦν ἓνα μὲν καὶ πρῶτον,
 ὡς ἔγωγε ἀκέω, καταλογίζεσθαι) ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φί-
 λιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμέμεν. τῆτον δὲ ἀφορίζεται
 τὸν χρόνον τῇ δημοκρατίᾳ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀ-
 γνέσιος ἐγραψεν, εἰ αὐτὸς ὅσ' αὖ μετ' ἐκείνης, ὡς ἐγὼ δείξω. δέυ-
 τερον δὲ καιρὸν φησὶ γνέσθαι, ὃν ἡγομένη χρόνον τὴν εἰρήνῃ, δηλον-
 ὅτι μέχρι τ' ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν

riam sibi factam, et populi praeiudicium in
 aede Bacchi contra Midiam factum vendi-
 derit? haec igitur, inquam, et cetera his si-
 milia, praetereunda mihi videntur, non
 quod vos destitutos velim, aut causam hanc
 illius gratiae condonatum, sed quod illud
 timeo, ne a vobis mihi occurratur, quasi ve-
 ra quidem omnino dicam, sed nimis obso-
 leta et comperta. enimvero, Ctesipho, cuius
 summa flagitia ita nota sunt, et probata au-
 ditoribus, ut accusatorem non falsa dicere
 putent, sed vetera et nimis certa, is est ne
 aurea corona donandus, an reprehendendus?
 te item, qui et falsa et contraria legibus

Vol. II.

scribere non dubitas, iudicane contemnere,
 an civitati poenas dare oportet? de publicis
 autem criminibus, apertius ut dicam, ope-
 ram dabo. etenim futurum audio, ut De-
 mosthenes, ubi dicendi vices ad eum redi-
 erint, apud vos quatuor tempora enumeret,
 quibus apud vos rempublicam gesserit, quo-
 rum unum, idque primum recenset. quo de
 Amphipoli cum Philippo gessimus bellum.
 id autem tempus definiit, facta pace et so-
 cietate, quam Philocrates Hagnusius decre-
 vit, et iste ipse cum eo, ut ego ostendam.
 alterum fuisse tempus ait, quo pacem ser-
 vavimus, ad eum diem, quo iste ipse orator

3 C

pace

εἰρήνῃ τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον
 ὃ, ὃν ἐπολεμεῖμεν χεῖρον, μέχει τ' αἰτυχίας τ' ἐν Χαιρωνείᾳ.
 τέταρτον ὃ, τὸν νυνὶ παρόντα καιρὸν. ταῦτα ὃ καὶ ἐκδομπαρδμος,
 ὡς ἀκούω, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾷ, ὅποιον τῶν τῆς τετάρ-
 ρων αὐτῶν καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν ἐπὶ τὰ βέλτερα φημι
 πρὸ δήμου πεπολιτῶσθαι καὶ μὴ θάλλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκα-
 λυπώμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐγκαλύψαι μὲ φησι παρελθόν, καὶ
 αἶξιν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσαι ἀποκρίνασθαι. ἢ ἔν μὴθ' ὅδ' ἔ-
 ἰχυρίζῃ, ὑμῖς τε παρείδητε, ἐγὼ τε ἀποκρίνωμαι ἐνδοκτίον σοὶ
 τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἐξώθεν
 παύσασιν, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἑπαινετὴς γένοιτο ὑπακούειν τῆςδε
 τ' κρίσεως. ὅρα δὲ ὅσα ὀλίγες παρόντες, ἀλλ' ὅσοις εἰδὲς πώ-
 ποτε μέμνη) πρὸς ἀγῶνα δημοσίον παρὰ γρομῶν ἀποκρίνομαι,
 ὅτι ἀπὸ τῶν τῶν τετάρτων καιρῶν κατηγορῶ σε, ἐς σὺ διαίρη. καὶ
 οἷτε θεοὶ θάλλωσι, καὶ ὁ δικαστὴς ἐξίστα ἡμῶν ἀκούσας, καὶ γὰρ δύ-
 νωμαι ἀπομνημονεύσαι, ἃ σοὶ συνέοιδα, πάντων παρεδόντων ἀπο-
 δείξει τοῖς δικασταῖς, τ' μὴ σωτηρίας τῇ πόλει σὺ θεὸς αἰτίους
 γεγνημένοις, καὶ τὰς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως
 πράγμασι χρησαμένοις, τῶν ὃ ἀτυχημάτων ἀπαύλων Δημοσθέ-
 νῳ αἶπον γεγνημένων. καὶ χρησάμαι τῇ τῶ λόγῳ τάξει ταύτῃ,

pace qua fruebāmur abrogata, bellum de-
 creuit. tertium, id tempus quo bellum
 gessimus, usque ad cladem Chaeronensem.
 quartum, hoc tempus quod nunc adest.
 his, ut audio, enumeratis, me citaturus est,
 et rogaturus, in quo horum quatuor tempo-
 rum se accusem, et quo se, quae maxime
 essent e re populi, gessisse negem: quod
 si respondere nolim, sed oculos velato, ait
 se accessurum, ac rectorum esse me, et
 adductum ad tribunal adacturum ut respon-
 deam. ut igitur nec iste triumphet, et vos
 praemoneamini, et ego tibi, Demosthenes,
 coram iudicibus respondeam, ceterisque ci-

vibus, qui foris circumstant, et coram Grae-
 cis, quibus studio fuit hoc audire iudicium
 (video autem non paucos adesse, sed quot
 nemo unquam meminit ad ullam causam
 publicam convenisse) respondeo, me omni-
 bus his quatuor temporibus, quae tu di-
 stinguis, te accusare. quod si dii voluerint,
 et iudices aequis animis nos audierint, at-
 que ego ea meminisse potero, quorum
 tibi sum conscius, omnino me iudicibus
 ostensurum confido, salutem civitatis diis
 immortalibus, et iis qui rempublicam pru-
 dentem humaniterque gesserunt, acceptam
 esse referendam, calamitatum autem omni-
 um

ἦν τῷτον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι μέλλειν. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τῶν
πρώτων καιρῶν, καὶ δευτέρων περὶ τῶν δευτέρων, καὶ τρίτον περὶ τοῦ
ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων. καὶ
δὴ ἐπιδυνάμω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγρά-
ψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεργάσθαι αὐτὴν, ὡς Ἀθηναῖοι, τὴν περὶ τὴν εἰρήνην
εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ καινῶν συνεδρίων τῶν Ἑλλήνων, εἰ πινες ὑμᾶς
εἶσαν περὶ μὲν τὰς πρεσβείας, ὥς ἦτε ἐμπειροφότοι κατ'
ἐκείνους τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, περὶ καὶ ἐπὶ Φίλιππον
μεταχρῆν Ἑλληνικῶν συνεδρίων, καὶ περὶ τὸ τοῦ χρόνου παρ'
ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων λαμβάνειν τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τῶν ἀπερε-
ρήθηε διὰ Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην. καὶ τὰς τέτων δωροδο-
κίας, ὥς ἐδωροδοκῶνται, συσφύτες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. εἰ
δὲ πῶς ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκέραιον ἀπιστότερος περὶ ἀπείρηται ὁ τοι-
ούτου λόγος, ἐκείνους τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθαι ἀκέραιον, ὥστε
ὅταν περὶ πραγμάτων ἀνελωμένων διὰ πολλῶν χρόνων καθέζομεθα
ἐπὶ τὰς λογισμῶν. ἐρχόμεθα δὴ πᾶς ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας
ἐχούσας καὶ τῶν λογισμῶν. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ὁ λογισμὸς συγκε-
φαλαιωθῇ, ὁ δὲ ὑμῶν ἐστὶν ἔτι δύσκολος τὴν φύσιν, ὥς πᾶς οὐκ
ἀπέρχεται πᾶς ὁμολογήσας, καὶ ὁμολογῶν ἀληθὲς εἶναι, ὅ, πᾶς αὐτὸν
αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰσθῇ. ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀκέραιον ποιήσασθαι. εἰ

vim causam Demostheni esse adscribendam. eodemque utar ordine orationis, quem istum instituisse audio; ut primum dicam de primo tempore, secundo loco, de secundo, tertio, de eo quod secutum est, et quarto, de eo rerum statu qui nunc est. itaque me ad pacem refero, quam tu et Philocrates decreuistis. licuisset vobis, Athenienses, priorem illam pacem facere cum Graecorum communi concilio, si quidam vos legationes, quas eo tempore in Graeciam ablegaveratis, petentes, ut Graecum concilium contra Philippum conspiraret, expectare passi essent, et progressu temporis a Graecis

volentibus recipere principatum: haec erepta vobis sunt per Demosthenem et Philocratem, eorumque corruptelas, quibus inducti contra vestram rempublicam conspirarunt. quod si vestrum quorundam auribus subito minus credibilis haec accidit oratio, sic auscultate quae restant, quemadmodum cum de insumptis pecuniis longo tempore post ad rationes sedemus. domo quippe nonnunquam falsas de rationibus opiniones adferimus; sed tamen ubi eae in summam collectae fuerint, nemo nostrum adeo praefracto est ingenio, qui non discedens id confiteatur, et annuat esse verum, quod ipsa

πινες ὑμῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἰκοθῆν τοιαύτῳ
 ἐχρήσασθαι τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης εἶδεν πώποτε εἰρηκεῖν
 ὑπὲρ Φιλίππου, συζῆσαι μὲν Φιλοκράτους, ὅς τις ἔτι διάκειται,
 μήτε ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκέσῃ, οὐ γὰρ δι-
 καιον, ἀλλ' εἰάν ἐμὲ διὰ βραχέων ἀκέσῃε ὑπομιμνήσκοντος τὰς
 καιρὰς, καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένης ὁ μὲν Φιλοκράτης ἔγραψε
 Δημοσθένης, εἰάν αὐτὸς ὁ τ' ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ
 τὸν Δημοσθένειον πλείω μὲν γεγραφότα ψήφισματα μὲν Φι-
 λοκράτους περὶ τ' εἰς δὲ λήξης εἰρήνης, καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερ-
 βολὴν δὲ αἰχμῶνς κεκολληκότα Φιλίππου, καὶ τὰς παρ' ἐκείνου
 πρέσβεις ὅκ' ἀναμείνοντα, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ εἶ μὴ
 μὲν κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν Ἑλλήνων ποιήσας τὴν εἰρήνην, ἐκδοθῇ
 δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπῃ τὸν Θράκης βασιλέα, ἀν-
 δρα φίλον, εἰ σύμμαχον τῇ πόλει· εἰάν ταῦθ' ὑμῖν σαφὲς ἐπι-
 δείξω, δέησομαι ὑμῶν μετῴαν δέσπιν, ἐπιδύσαί μοι πρὸς θεῶν
 τὸν πρῶτον τῶν τετιάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιθῆαι.
 λέξω δὲ ὅθεν μάλιστα ἀπαχολογήσειε. ἔγραψε Φιλοκράτης εἰς
 ναὶ Φιλίππῳ δούρῳ κήρυκας, εἰ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης
 καὶ συμμαχίας. τῷτο δὲ ψήφισμα ἐγράφη ἀθανόμων. ἦκον ὅ
 τ' κείσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνον ὁ γραψάμενος, ἀπε-

supputatio euincit. sic etiam nunc auscultate. si qui vestrum de superioribus temporibus talem domo secum opinionem attulerunt, Demosthenem nunquam egisse Philippi causam conpiratione inita cum Philocrate, qui ita sentit, is neque affirmet, neque neget quicquam, priusquam rem audierit (neque enim id aequum est) sed si me breuiter audieritis, tempora commemorantem, et decretum proferentem, quod cum Philocrate scripsit Demosthenes, si ipsa veritatis ratio Demosthenem concluderit, ut qui et complura cum Philocrate decreta scripserit, de prima pace et societate, et cum summo decore Philippo fuerit adulatus, et eius le-

gatos non expectarit, et in causa fuerit quo minus populus consentiente Graecorum concilio pacem faceret, et Cersobleptem Thraciae regem Philippo dediderit, virum amicum, et nostrae urbis foederatum; haec si vobis perspicue demonstraro, rem aequam petam a vobis, ut assentiamini mihi, primo tempore ex quatuor illis, cum non bene gessisse rempublicam. id autem dicam, unde facillime rem intelligetis. scripsit Philocrates, licere Philippo, caduceatores huc et legatos mittere de pace et societate. hoc decretum violatarum legum est accusatum. venerunt accusationis tempora. accusabat Lycinus, qui reum fecerat, defendebat Philocrates,

λογεῖτο Φιλοκράτης, σωμαπελογεῖτο δὲ καὶ Δημοσθένης. ἀπέφυγε
 Φιλοκράτης. μὲν ταῦτα ἐπὶ τὸ χροῖον, Θεμιστοκλῆς ἀρχων. ἐν-
 ταῦθα εἰσέρχεται βουλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, οὔτε
 λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦς πελάγῃ, ἵν' εἰς
 ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι, καὶ πρῶτοι Φιλοκράτης, ὡς αὐτὸ
 εἰδείξει τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ
 κελεύει ἐλεᾶσαι δέκα πρέσβεις, οἳ πινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιπ-
 πον, ἀξιόσασιν αὐτὸν δοῦναι πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν
 ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τῶν εἰς τὴν Δημοσθένης. καὶ κεῖθεν ἐπιδύκων
 ἐπαινέτης ἦν τῇ εἰρήνης, ὅτι ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγειλε,
 καὶ μόνον τῶν βουλευτῶν ἔγραψε ἀπέσαι τὰ κήρυκα τῷ πρῶ-
 τῷ Φιλίππῳ, ὅτι τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων Φιλοκράτης. ὁ
 μὲν γὰρ τὴν ἐξουσίαν δέδωκε δὲ ἄλλους κήρυκας, καὶ πρέσβεις πέμ-
 πεσαι. ὁ δὲ, τῇ πρεσβείᾳ ἀνένδεος. τὰ δὲ μὲν ταῦτα ἤδη μοι σφό-
 δρα προσέχει τὸν νῦν. ἐπὶ τῇδε γὰρ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πρέ-
 σβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ
 Δημοσθένει, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτῃ καὶ Δημοσθένει. εἰκότως,
 τὰς ἅμα μὲν πρεσβύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψήφισμα γράφοντας.
 πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ ἀειμείνητε τὰς πρέσβεις, ὅς ἢ τε ἐκπε-
 πομφότες, πρὸς ἀκαλῶν ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μὲν τῶν ἄλλων

locrates, patrocina batur Demosthenes. ab-
 solutus est Philocrates, post haec subibat
 tempus, quo praetor factus est Themisto-
 cles. tum pro senatore curiam ingreditur
 Demosthenes, cui ea dignitas nec primaria,
 nec secundaria sortitione obuenerat, sed
 quam pecunia de industria redemerat, ut
 omnibus Philocratis et dictis et factis sub-
 feruaret, ut res ipsa declarauit. nam et aliud
 decretum vicit Philocrates, in quo iussit
 decem legatos deligi, qui profecti ad Philip-
 pum, ab eo peterent, ut legatos huc mitte-
 ret, qui pro auctoritate agerent de pace. ho-
 rum vnus fuit Demosthenes: atque inde re-
 versus, laudator pacis fuit, et eadem cum

ceteris legatis huc renunciauit, et solus inter
 senatores scripsit, foedus esse faciendum
 cum Philippi caduceatore et legatis, id quod
 consentaneum erat decreto Philocratis. nam
 is quidem potestatem dederat, caduceatores
 et legatos huc mittendi: ipse autem cum le-
 gatione foedus icit. iam ea quae sequuntur,
 magna vos cum attentione audire velim.
 pleraque enim non cum ceteris legatis acta
 fuerunt, qui post a Demosthene, mutata
 sententia, exagitati sunt, sed cum Philocrate
 et Demosthene (idque merito, quippe qui
 et vna legationem obirent, et vna decreta
 scriberent) primum de non expectandis le-
 gatis, quos ablegaueratis ad concitandos
 contra

Ελλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ ποιήσασθε τὴν εἰρήνην. δούτερον δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτῃ ἐμπέσοιεν ἀθυμίᾳ, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς μὴ πῶκα λαβύλας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δ' μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθε. τρίτον δ', ὅπως Κερσοβλέτης ὁ Θράκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἐνορκος, μήτε μετέσται τῇ συμμαχίᾳ, καὶ τῇ εἰρήνῃ αὐτῇ. παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἡδὴ στρατιά. Ἐταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνέμετο, ὅτι ἡδέως πρὸς γὰρ τῶν ὁρκῶν, καὶ τῶν σωθῆκαῖν ἀνεμέσσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα. ④ δὲ λατοδόμενοι καὶ κατὰκοινωνήσασθαι καὶ τὴν πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὁρῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μιταλέξανδρος μὴ φάσκων εἶναι, Ἐ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ἑαλίαν ἐμοὶ προσφέρων τὴν Αλεξάνδρῳ, γράφει ψήφισμα, τὰς καὶ τὴν πόλεως ὑφαιρέμενος, ἐκκλησίαν ποιεῖν τὰς πρυτάνεις τῇ ὁγδόῃ ἰσαμῆος τοῦ Ελαφιοβουλίου μῆκος, ὅτε ἦν τῷ Ἀσκληπιάδῃ ἡ θυρία, καὶ ὁ παραγὼν ἐν τῇ ἑστῇ ἡμέρᾳ, ἡ δεύτερον ἐδὲς μέμνητο δημοφύλου πᾶς, πρὸς φασὶν πομπασάμενος, ἵνα, φησὶν, εἰάν ἡδὴ παρῶν ὡς ὑμᾶς ⑤ τὸ Φιλίππου πρέσβεις, βελούσται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα πρὸς τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων τοῖς ἔγω παρῶσι πρέσβεσι πρὸ-

contra Philipppum Graecos, ne cum ceteris Graecis, sed seorsum pacem faceretis. secundum, ut non pacem duntaxat, sed societatem etiam Philippo decerneretis, ut si qui populum Atheniensem observarent, in extremam inciderent desperationem, cum viderent, se a vobis ad bellum convocari, qui domi non pacem tantum, sed et societatem inire decreuissetis. tertium, ne Cersobleptes Thraciae rex iureiurando contineretur, ne vel pacis vel societatis esset particeps. iam autem milites contra eum conscribebantur. ac is quidem qui haec mercabatur, nemini faciebat iniuriam (nam ante iusiurandum et pactionem, ei vitio verti

non poterat, si suis rationibus consulebat) qui autem vendebant, et praesidia publica inter sese partiebantur, ii demum magna digni erant iracundia. nam qui se nunc osorem Alexandri esse profitetur, tunc autem Philippi, Demosthenes, qui hospitium Alexandri mihi obiicit, decretum scribit, quo reipublicae occasiones praeriperet, indicendam esse a curionibus concionem in octavum diem mensis Februarii, cum Aesculapio res divina fieret, et praeludia agerentur in die festo, quo nemo unquam meminit habitam fuisse concionem. utebatur autem hoc praetextu ut, inquit, ubi iam adfuerint Philippi legati, populus quam celerime delibaret,

καταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνό-
μεν, καὶ τὸ πρῶτον κατασπύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων
Ελλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβων, ἀλλὰ μόνοι
ποιήσῃτε τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα, ὧς Ἀθηναῖοι, ἤκουσεν ὁ
Φίλιππος πρέσβεις. ὁ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, ὡς καταλέγουσιν οἱ
Ἕλληνες ἐπὶ Φίλιππον. ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημο-
σθένης, ἐν ᾧ γράφει, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμα-
χίας ὑμᾶς βυλῦσαθ, μὴ περιμεινδύσας τὰς πρέσβεις τὰς ὑμε-
τέρας, ἀλλ' οὐδὲς μετὰ τὰ ἐν ᾧ Διονύσια τῇ ὁδῷ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ
δέκα. ὅτι ἡ ἀληθὴς λέγει, ἀκέραια τῶν ψηφισμάτων. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.
ἐπειδὴ τοίνυν, ὧς Ἀθηναῖοι, παρεληλυθὲς τὰ Διονύσια, ἐγίνοντο ὅτι
αἱ ἐκκλησίαι, ἐν ᾗ τῇ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα
τῇ ὁδῷ ἐπὶ δέκα, κοινὸν τῶν συμμαχῶν, καὶ τὰ κεφάλαια διὰ
βραχείων ἐγὼ περὶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης
ὑμᾶς μόνον βυλῦσαθ, τὰ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν,
ὅτι ἐπιλεησφόροι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέρην ἢ καλ-
λίῳ ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτα ἀπήντησαν ὁρθῶς ἰασόμενοι
τὸ Δημοσθένους δωρεδόκημα, καὶ περὶ ἔγραψαν ἐν τῷ δόγματι,
ἐξῆναι τῷ βελομήνῳ τῷ Ἕλλησιν ἐν τρεῖσι μηνσὶν εἰς τὴν αὐτὴν
ἐλθεῖν ἀναγεγραφθῆαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων, καὶ

liberet, de legatis ad Philippum mittendis. sic ante occupabat concionem legatis, qui nondum aderant, et tempora vobis surripiebat, et rem accelerabat, ne cum ceteris Graecis, legatis vestris reuerfis, sed soli pacem ut faceretis. post haec, Athenienses, venerunt Philippi legati: vestri autem aberant adhuc, et Graecos contra Philippum concitabant. cum aliud decretum vincit Demosthenes, quo scribit, non de pace duntaxat, sed et de societate vobis esse deliberandum, non expectatis legatis vestris, sed statim post urbana Bacchanalia, xviii. et xix. die. ut autem haec vere me dicere constet, audite decreta. DECRETA. cum igitur

Bacchanalia praeterissent, Athenienses, et conciones haberentur, in priore recitatum est decretum commune sociorum, die xviii, cuius capita exponam breuiter. nam primum scripserunt, de pace duntaxat esse vobis deliberandum, societatis autem nomen praetermiserunt, non ex obliuione, sed quod ipsam etiam pacem non tam honestam quam necessariam esse putabant. deinde id prudenter posuerunt, quo Demosthenis corruptelam corrigerent, atque decreto suo adscripserunt licere cuius Graecorum intra tris mensis in eandem rem cum Atheniensibus ascribi, ac participi esse iurandi et foederis, ut duas res maximas anteuertent; primum ut

τῶν σωθηκῶν, δύο μέγιστα προκαταλαμβάνοντες· πρῶτον μὲν οὐδὲ τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνης ταῖς τῶν Ελλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν χρόνον κατασκυιάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ελλήνων δύνοιαν τῇ πόλει μὲν κοινῆς συνεδρίας κτώμενοι· ἐν, εἰ καταβαίνοντο αἱ σωθῆναι, μὴ μόνοι, μηδὲ ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν. ἀ νυν ὑμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένω. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ ἔσδομαί τε ἀκασκύνες μαθήσεσθε. ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ. Τῶ τῷ δόγματι σπειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πούτε· ἐν τῇ προτέρᾳ τῶ ἐκκλησιῶν δημηγορήσεις. καὶ ὁ δὲ μὲν ἀπῆλθε τῆ αὐτῇ πινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσαι μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας ἐκ ἀμεινον εἶη, διὰ τὴν τῶν Ελλήνων ἀτάκην, βελούσατος· ἔσαι δὲ κοινῇ μὲν τῶν Ελλήνων ἀπάντων. νῦν ἐν μέσῳ, ὅτι παρήμην τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐνταῦθα δὲ προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, ἐδενὶ τῶ ἄλλων καταλιπὼν λόγον, ἐδεν ὅφελαι ἔφη τῶ χθες εἰρημύων εἶναι λόγων, εἰάν ταῦτα· ἐν Φιλίππῳ μὴ συμπειαθήσον· πρεσβείας, ἐδὲ γνώσκων ἔφη τὴν εἰρήνην, ἀπέσης συμμαχίας. ἐ γὰρ ἔφη δεῖν· καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν ἔλεγον· ἅμα καὶ ἔσδομαί τε· ἀπορήξαι δὲ εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, ἐδὲ τὰ τῶ Ελλήνων ἀναμύειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖν. καὶ τελευτῶν

vt illo trimestri tempore efficerent, vt legationes Graecorum iustum tempus haberent, deinde, vt Graecorum beneuolentiam reipublicae, si consensus Graecorum accessisset, conciliarent. ac efficerent, si pacta et conuenta violarentur, ne soli atque imparati bellum gereremus. id quod nunc nobis accidit culpa Demosthenis. me autem vera dicere, ipso decreto audito, intelligetis. DECRETVM SOCIORVM. huic decreto me suffragatum esse fateor, et omnis eos qui priore concione verba fecerunt. ac populus recessit, tali quadam opinione concepta, futuram quidem esse pacem, non autem expedire, vt de societate deliberaretur, ob fa-

ctam illam Graecorum concitationem: sed eam futuram de communi Graecorum omnium sententia, nox intercessit, in concionem postridie conuenimus. ibi Demosthenes suggestu occupato, nemini Graecorum oratione relicta, nullam inquit orationum hic heri habiturum fuisse vtilitatem, nisi iis Philippi legati assentirentur, neque se vllam admittere pacem, non adiuncta societate. neque enim oportere dicebat (nam idipsum verbum memini quod dixit, ob odium simul et dicentis et verbi) abrumpere societatem a pace, neque expectandam esse cunctationem Graecorum, sed iis aut bellum esse gerendum, aut seorsim pacem esse faciendam. tandem

ἐπὶ τὸ βῆμα παρκαλέσας Αντίπατρον, ἐρώτημά τι πρῶτα, παρ-
ειπὼν μὴ ἂ ἐρήσει, παρδιδάξας δ' ἂ χεῖρ κ' τ' πόλεως ἀποκρί-
νασθ'· καὶ τέλει ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὴ λόγῳ παρδιασαμύξ τοῦ
Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαι Φιλοκράτης. ὃ δὲ ἦν
ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπιω, καὶ τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον ἐκδο-
τον ποιῆσαι, ὅτε τὰ ἐπ' ἐραξάν ἐκτὴ φθίνοντι τῇ Ελαφβολιῶν
μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑσέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ οὗ
ὄρεσι, Δημοσθένει. ὃ γὰρ μισαλέξωδρος καὶ μισοφίλιππος
ὑμῖν ὅτι ῥήτωρ δις ἐπ' ἐσβόθεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἔξον μὴδὲ ἀπαξ,
ὃ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπίειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν,
τὴν τῇ ἐκτὴ λέγω, καθεζόμενος, βαλδύτης ὢν ἐκ παρκαλῆς, ἐκ-
δοτὸν Κερσοβλέπιω καὶ Φιλοκράτης ἐποίησε. ληθάνει γὰρ ὁ μὲν
Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι καὶ τῶν ἄλλων γραμμάτων παρ-
γράφας, ὃ δὲ ἐπιψηφίσας Δημοσθένης, ἐν ᾧ γέγραπται, ἀπο-
δοῖναι τὰς ὄρεσι τοῖς πρεσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ
ἡμέρᾳ οὗ συνέδριος τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ Κερσοβλέπιου
συνέδρου ὅτι ἐκείνῳ. γράψας δὲ οὗ συνεδριόου ὁμνύει,
τὸν Κερσοβλέπιω οὐ συνεδριόου ἐξέλειψε τῶν ὄρων. ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ
ταῦτα ἐπιψηφίσας πρέσβης. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. καλὸν, ὦ

tandem Antipatro ad suggestum aduocato, quaestionem ei quandam proposuit, cum quidem ei praedixisset, quid esset interrogaturus, ac prius edocuisset, quid respondendum esset contra rempublicam; denique haec vicerunt: nam Demosthenicae orationis violentia extorserat, et Philocrates id decretum scripserat. quod autem eis restabat adhuc, ut Cerfobleptem, et Thraciae loca dederent, id quoque xxvi mensis Februarii die confecerunt, priusquam Demosthenes posteriore legatione iurisiurandi exigendi causa proficisceretur. nam orator iste, et Alexandro et Philippo infestus, bis legatus iuit in Macedoniam, cum ne semel quidem ire licuisset, is qui nunc conspuere

VOL. II.

iubet Macedones. in concione porro sedens xxvi die, cum senator esset, dolo malo in eum ordinem cooptatus, Cerfobleptem, Philocrate adiutore, dediticium effecit. nam callide et Philocrates in decreto praeter cetera adscripserat, et Demosthenes comprobat, eodem die Philippi legatis iusiurandum esse dandum ab assessoribus sociorum; cum nullus a Cerfoblepte assessor adesset. cum igitur scripsisset, ut ii qui assiderent, iusiurandum darent, Cerfobleptem nimirum, qui non assidebat, iureiurando exclusit. ut autem me vera dicere constet, recita mihi quis fuerit huius decreti auctor, quis item praesidium id comprobarit. DECRETVM. PRAESES. bona

3 D

res

Αθλιῶοι, καλὸν, ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ ἔσμεν συμμεταπίπτε τοῖς αὐτομολῶσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βέλῃ, σιωπεῖν ὅττι πάσαι μὲν πονηρές, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦναι εἶναι χρηστές. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶ τὴν κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βαλδύσας, ἑδεμῖαν πώποτε φανῆται πρεσβείαν εἰς πρεσβρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον, ἢ πρῶτον, πρέσβεις εἰς πρεσβρίαν ἔθηκε, καὶ πρεσβεφάλαμα ἔθηκε, ἢ φωνικίδας ἀειπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥς ἔσμεν εἰπὼς διὰ τὴν ἀχρημοσύνην, ἔκ κολακείαν. καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὄρεα, καὶ ὅττι πρέσβεις πρῶτεμψεν εἰς Θήβας, ἐγκαταγέλασον τὴν πόλιν ποικῶν. ἵνα δ' ὅττι ἔσμεν ὑποθέσας μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς πρεσβρίας. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἕτος τοίνυν, ὦ Αθλιῶοι, ὁ πηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῆς καλασκόπων, τῆς περὶ Χαριδήμου, πυθόμηνος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῆς μὲν θεῶν συμπλάσας ἑαυτὰ ἐνύπνιον, κατεψύδατο, ὥς ἔσμεν περὶ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ περὶ τοῦ Διός, ἔσμεν Αθλιῶας, ἔς μετ' ἡμέραν ὅπου κῶν, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἑσθ' ἀπολέγειν. ἐβδόμην δ' ἡμέραν τὴν θυγατρὸς αὐτοῦ τετε-

res est, Athenienses, publicarum actionum asseruatio. neque enim mutatur, neque cum iis qui transfugas in republica agunt, locum deferit, sed potestatem dat populo, perspicendi eos, qui cum olim improbi sint, postea se bonos esse viros profitentur. reliquum est ut assentationem eius recenseam. nam Demosthenes, cum totum annum in senatu fuisset, nulli unquam legationi principem in confessu locum assignavit, sed tunc duntaxat, et primum, legatis principem locum assignavit, et ceruicalia apposuit, et purpurea vela expandit, et ut primum diluxerat, eos in theatrum duxit, ut etiam exhiberetur ob

foeditatem adulationis. et cum Thebas abirent, conduxit eis tris mulorum bigas, et Thebas eos deduxit cum derisu ciuitatis nostrae. ut autem in proposito maneam, cape mihi decretum de principe loco. DECRETUM. iste igitur, Athenienses, tam insignis adulator, cum ex Charidemi exploratoribus primus Philippi obitum audiuisset, diuino quodam somnio confecto, mentitus est, se rem non e Charidemo audiuisset, sed e Ioue et Minerua, per quorum numen cum interdiu peieret, eos ait noctu secum colloqui, et sibi quae futura sint praedicere. cum autem eius filia ante septem dies obiisset, priusquam

λαυτικῆς, πρὶν πεινῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, σεφά-
νωσάμενος, καὶ λαϊκὴν ἐδῶτα λαβὼν, ἐβουλεύει, καὶ παρηνόμενός, τὴν
μόνῳ ὁ δέλαιος καὶ πρῶτῳ αὐτὸν πατέρα προσεπῆσαν, ἀπο-
λέσας. καὶ ἐπὶ τὸ δυσύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω.
ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ πατρὸς πονηρὸς, ὅκ ἂν ποτε γήοιτο δη-
μαγωγὸς χηρὸς, ἐδὲ ὁ τὰ φίλιστα, ἔοικε ὅτι σώματα μὴ
τέρων, ἐδέποτε ὑμᾶς πλείονος ποιήσῃ τὰς ἀλλοτερίους,
καὶ δὲ γε ὁ ἴδιος πονηρὸς, ὅκ ἂν ποτε γήοιτο δημοσία χηρὸς,
ἐδὲ ὅς τις ἐστὶν οἶκος φαῦλος, ἐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν
προσβίαν καλὸς καὶ γαθός. καὶ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον
μόνον μετήλλαξε. Πόθεν ἔν τῃ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῷ πρα-
γμάτων. ὅτι γὰρ ἐστὶν ὁ δεύτερος καιρὸς καὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ
αἶτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῷ αὐτῶν πολιτευμάτων Δη-
μοσθένος φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγενῆσθαι, Δημοσθένος δὲ ἐπέστη
τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποτ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ
μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἡδὴ διαφερόντως ἀξιὸν ἐστὶ
ἀκῶσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἰσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ
τὰς τε ἐν Φωκεύσι πόλεις ὡς ἀδόξως ἀναστὰς ἐποίησε, Θε-
βαίους δὲ, ὡς τότε ἡμῖν ἐδόκει, περαιτέρω καιροῦ, καὶ τοῦ ὑμετέρου
συμφέροντος, ἰχυρὸς κατεσκόπασεν, ὑμεῖς δὲ ἐν τῶν ἀγρῶν φο-

usquam eam luxisset, et inferias de more
fecisset, corona ornatus, et alba veste indu-
tus, bouem immolabat, et eam violabat ne-
farius homo, quae sola et prima patrem i-
psum appellarat. neque vero calamitatem ei
exprobro, sed in mores eius inquirō. nam
impius atque improbus pater, nunquam bo-
nus erit reipublicae gubernator, et qui cha-
rissimos ac coniunctissimos quosque non di-
ligit, nunquam vos alienos pluris faciet, et
qui priuatim malus est, nunquam futurus
est publice bonus, quique domi sceleratus
fuit, nunquam se in Macedonica legatione
virum bonum praebuit. neque enim mores

sed locum duntaxat mutauit. Qua igitur ra-
tione ad hanc rerum mutationem peruenerit
(nam hoc secundum tempus est) et quae
tandem causa sit, cur Philocrates, qui ea-
dem gessit cum Demosthene, ob crimen
laesae maiestatis sit actus in exilium, De-
mosthenes autem aliorum exstiterit accusa-
tor, et qua ratione homo iste nefarius nos
in calamitates coniecero, haec iam vel in
primis est audire operae praedium. ut primum
Philippus intra Pylas penetrarat, et urbis
Phocensium, praeter omnium opinionem
euerterat, Thebanos autem, ut tum nobis vi-
debatur, ultra quam sat esset, et nobis expe-
diret,

βηθέντες ἐκδυαγωγήκαί, ἐν ταῖς μεγίσταις δὲ ἦσαν αἰτίαι ④
 πρέσβεις, ④ πρὸς τὴν εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων
 διαφερόντως Φιλοκράτης, καὶ Δημοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον πρε-
 σβύειν, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραμένα συνέβη δὲ ἐν ταῖς αὐ-
 τοῖς χρόνοις διαφέρεισθαι καὶ τὸν Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, χε-
 δὸν ὑπὲρ τέτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτὰς ὑποπτεύσατε δινε-
 χθῆναι τριαύτης δὲ ἐπιπλήσεως ταραχῆς, καὶ τῶν συμφύτων νοση-
 μάτων αὐτῶν, ἥδη τὰ καὶ κατὰ ταῦτα ἐβλεψέτω καὶ δειλίας, καὶ τὴν πρὸς
 Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν
 συμπρεσβυόντων, καὶ τῶν Φιλίπων κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν
 Φιλοκράτην πρεσβυότως ἀποδείξας, ὅτι καὶ ἄλλοις συμπρέσβεις κιν-
 δυώσκειν, αὐτὸς δὲ ἀδοκιμήσειν, καὶ πρεσβύτης ὢν τῶν φίλων, καὶ
 πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεας. καὶ δὲ οὖν αὐτὸν ④ τὴν πό-
 λεως πρεσβυότως ἡσυχῇ, ἄσμενοι παρεκάλεον ἐπὶ τὸ βῆμα,
 τὸν μόνον ἀδωροδοκῆτον ὀνομάζοντες τῇ πόλει. ὁ δὲ παρών, δεχάς
 αὐτοῖς ἐνεδίδετο πόλεμους, καὶ ταραχῆς. ἕτερος ἐστίν, ὃς Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶ-
 τος Ἰξοδωρὸν Σέρριον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Εργίσκην, καὶ Μεργίσκην,
 καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χωρία ὧν ἐδὲ τὰ ὀνόματα ἡδεῖν πρῶτον,
 καὶ ἐς τὸ φέρων ἀεικέσσειε τὰ πρᾶγματα, ὥς, εἰ μὴ μὴ πέμποι Φί-
 λιππος πρέσβεις, καὶ ἀφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τὴν πόλεως, εἰ δὲ πέμποι,

diret, potentis reddiderat, et vos metu perter-
 riti suppellectilia ex agris in urbem conuehe-
 batis, et legati grauiissime accusabantur, qui
 de pace egerant, prae ceteris tamen omnibus,
 Philocrates et Demosthenes, eo quod non
 tantum legationem obissent, sed decreta
 etiam scripsissent (acciderat autem iisdem
 temporibus, ut aliquid controuersiae inter
 Demosthenem et Philocratem esset, iis fere
 de causis, ob quas vos quoque simultatem
 inter eos esse ortam suspicati fuistis) quum
 igitur talis tumultus incidisset, praeter innat-
 os ei morbos, tum demum cum timore,
 et Philocraticae largitionis inuidia delibera-
 bat, cum quidem, si collegarum legationis
 et Philippi accusator exstitisset, Philocratem

citra dubium periturum, ceteros legatos in
 periculo futuros, se gloriam consecuturum,
 et quamuis proditor esset amicorum atque
 improbus, tamen beneuolum populo visum
 iri existimaret. cum autem ii qui rempubli-
 cam paulatim propugnabant, eum conspe-
 xissent, cupide ad tribunal inuitarunt, et
 praedicarunt, ut qui solus munera contra
 rempublicam non acceptaret. is vero pro-
 gressus in medium, initia eis obtulit belli et
 tumultus. hic est, Athenienses, qui primus
 excogitauit Serrium murum, Doriscum,
 Ergiscam, Murgiscam, Ganos et Ganidem,
 loca quorum olim ne nomina quidem noue-
 ramus, eoque rem cum impetu perduxit, ut,
 si legatos Philippus non mitteret, eum de-
 spectui

καλασκόπας πέμπειν, ἀλλ' ἔτι πρέσβεις, εἰ δὲ ἴππας εἶναι ἐθέλει πόλιν
πρὸς ἴσην καὶ ὁμοίαν τοῖς ἐγκλημάτων, ὅς τις εἶναι κερτὶς ἴσον
ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππῳ. Αὐτὸν δὲ εἶδεν· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ εὐρεῖ μὴ λαμ-
βάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ λαμβάνειν, τοῖς συλλαβὰν διαφερέ-
μενος. καὶ τὸ τελευταῖον σεφανώσας τῆς μὲν Αἰετοδόμου εἰς Θε-
ταλίαν καὶ Μαγνησίαν τοῖς τὰς τοῖς τῆς εἰρήνης συνθήκας ἴπ-
πρατύνοντος, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφωνίαν, καὶ τὸν πό-
λεμον παρεσκύασε. Ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς, καὶ ἀδάμαντινῶν τεί-
χεσιν, ὡς αὐτὸς φησὶ, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων, ὅς
Θηβαίων συμμαχία. ἀλλ', ὅς Αἰθιωτοῖς, τοῖς ταῦτα τεία μέγιστα
ἠδίκησε, καὶ μάστιγα ἠγνοῦσιν. ἀποδίδων δὲ εἶπεν τοῖς τῆς μεγίστης
συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, τοῖς τῶν Εὐβοέων
πρῶτον μνησθήσομαι. ὑμεῖς γὰρ, ὅς Αἰθιωτοῖς, πολλὰ, καὶ μεγάλα
ἠδίκησθε· ὑπὸ Μνησάρχου τῷ Χαλκιδέως, καὶ Καλλίᾳ καὶ Ταυ-
ροσθένει πατρί, ὅς ὅτι νυνὶ, μισθὸν λαβόν, Αἰθιωτοῖς εἶναι
τὴν γὰρ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμιστῶν καὶ Ερετριέως, ὅς ἡμῶν,
εἰρήνης ἔσης, Ὄρωπον ἀφείλετο, τέτων ἐκόντες ἱπποδανόμοιοι,
ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, καταδυσάμενοι τὰς πόλεις
πειρώμοιοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβουλήσαντο αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πε-
ζικῇ δυνάμει, καὶ πρὸς τριάκοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑποπόντοις

spectui habere rempublicam diceret, si mit-
teret, exploratores mittere, non legatos,
quod si ciuitati alicui aequae, et non suspe-
ctae, controuersias disceptandas permittere
volebat, iudicem negabat aequum esse nobis
et Philippo. Halonesum dabat, iste vero ve-
tabat accipere, si daret, non redderet, ac
controuersia syllabarum torquebatur. postre-
mo cum eos qui cum Charidemo Thessali-
am et Magnesium, contra pacis foedus, in-
uaserant, coronis ornasset, pacem quidem
dissoluit, calamitatem autem et bellum con-
flauit. Esto: sed aereis et adamantinis mu-
ris, ut ipse ait, regionem nostram muniuit,
Euboeensium et Thebanorum societate. ve-
rum, Athenienses, in his rebus tres maxi-

mae vobis factae sunt iniuriae, cum summa
vestra ignorance. quamuis autem ad ma-
ximam illam Thebanorum societatem expli-
candam festinem, tamen ut orationis ordo
mihi constet, Euboeensium in primis menti-
onem faciam. vos, Athenienses, multis et
magnis affecti iniuriis a Mnesarcho Chalci-
denfi, Calliae et Taurosthenis patre, quos
iste nunc accepta mercede, Atheniensis
decreto nominare non dubitat, item a The-
mifone Eretriensi, qui vobis tempore pacis
Oropum ademit: horum ultro obliti, cum
Thebani in Euboeam traiecissent, et urbis
feruitate opprimere conarentur, intra quin-
que dies et classe et pedestribus copiis opem
eis tulistis, ac priusquam triginta dies exis-
sent,

Θηβαίους ἀφῆκατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὁρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρκαταθέμενοι, ἔχοντες ἡγέμενοι δίκαιον εἶναι τιμὴν ὀργῇ ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πνευθῆναι. καὶ πλικαυθὺς ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονθότες ὁ Χαλκιδεὺς, καὶ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας. ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλευτάρχω βοηθήσοντες, οὗτοι μὲν πρῶτοις χροῖναι ἀλλ' ἐν περσέποιον ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ καὶ τάχιστα εἰς Ταμνίας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὅπου ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν Δημοσθένης μισθὸν λαβὼν ἐνεχυρίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς πινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσαι μάχην, οὐκ ἦν ἀναχώρησις ἢ τε βοηθείας ἐλπίς, ἢ τ' ἐν γῆς, ἢ τε ἐν θαλάσσης, συναγείρας δὲ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δυνάμιν περσέμεν ψάμεν, ὃ, τ' ἀδελφὸς αὐτῆς Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιόμενος, ἐπεσγελῶν, τὰς Φωκικὰς ξένας διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναγέροντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' ὁ στρατιώται ὁ ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἵππαις, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἀγρόντες, καὶ παρὰ τὸν ἱπποδρόμον τὸν ἐν Ταμνίαις, ἐν παρατάξει μάχῃ κρείσσαντες, ἀφίσταν ὑποπαύοντες τὰς πόλεις

sent, Thebanos per inducias dimisistis, Euboeae potiti, atque urbis eis et respublicas restitivistis, eorumque fidei, ut rectum et iustum erat, commisistis, neque enim aequum putabatis iracundiae meminisse, cum fides vobis haberetur. tantis vestris affecti beneficiis Chalcidenses, non parem vobis gratiam retulerunt. sed statim ut in Euboeam traiecistis, opem Plutarcho laturi, primis temporibus saltem simulabant se amicos esse vobis, cum primum autem ad Tamynas proceffimus, et Cotylaeum montem superauimus, ibi Callias Chalcidensis, a quo Demosthenes accepta mercede, pignora capiebat, cum videret exercitum nostrae urbis in quasdam

angustias conclusum, unde nisi praefio vicisset, euadere non posset, cum nulla spes auxiliorum vel terra vel mari ostenderetur, collecto ex vniuersa Euboea exercitu, et copiis a Philippo accersitis, ac frater eius Taurosthenes, qui nunc omnibus dextram porrigit atque arridet, Phocensibus mercenariis traiectionis, nos inuasit, ut funditus euerterent. quod ni primum deorum aliquis exercitum conseruasset, deinde milites vestri, tam pedites quam equites, se viros fortis praestitissent, et iuxta circum equestrem ad Tamynas collatis signis vicissent, et hostis per inducias dimisissent, nostra urbs turpissimam cladem accepisset. neque enim aduerso

μίοις, ἐκινδυνεύσεν ἂν ἡμῶν ἢ πόλις αἰχίᾳ παθεῖν. ἔ γάρ τὸ
 δυσυχῆσαι καὶ πόλεμον μέγιστον ἐστὶ κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς
 ἀνταγωνιστὰς ἀναξίοις ἑαυτὴ διακινδυνύων ἀποτύχη, διπλασίαν
 εἰκὸς εἶναι τὴν συμφορὰν. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τριαῦτα πεποιθότες,
 πάλιν διελύσατε πρὸς αὐτὰς. τυχὼν δ' παρ' ὑμῶν συγγνώμης
 Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε Φε-
 ρμόνῃ εἰς τὴν ἑαυτὴ φύσιν, Εὐβοικὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον
 εἰς Χαλκίδα συνάγων, ἰχυρὰν δ' τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ
 πρᾶσσευάζων, ἔξαιρέτον δ' αὐτῷ τυραννίδα πεποιμένῃ, καὶ
 ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον λήψεας, ἀπῆλθεν εἰς
 Μακεδονίαν, καὶ διεῖξεν μὲν Φιλίππῳ, καὶ τῶν ἐταίρων εἰς ὠνομάζετο.
 ἀδικήσας δ' ἐφίλιππον, κακῶς δ' ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Φε-
 ρῶν Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν δ' κακῶς, καὶ πλείους τραπόμενῃ
 τραπὰς τοῦ Εὐρίπῃ παρ' ὃν ὤκῃ, εἰς μέσον πίπῃ τῆς Θηβαίων
 ἔχθρας, καὶ τῆς Φιλίππου. ἀπορῶν δ' ὁ, π. χεῖρα αὐτῷ, καὶ
 πρᾶξιλλομένης ἐπ' αὐτὸν ἡδὴ στρατῶς, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν
 κατείδε σωτηρίας, ἐνορχον λαβεῖν τὸν Αἰθαίων δῆμον, σύμμα-
 χον ὀνομαζέμενα, βοηθήσειν, εἰ τις ἐπ' αὐτὸν ἦ, ὃ πρὸς δὴλον ἰὺ
 ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε. ταῦτα δ' ἐκδιανοηθεὶς ἀποσέλλει
 δεῦρ' ἀπὸ τῶν Γλαυκέτην, καὶ Εμπεδῶνα, καὶ Διόδωρον τὸν δολι-

adverso Marte pugnare in bellis sumum
 malum est, sed si quis cum aduersariis se
 indignis decertans, succumbit, non dubium
 est conduplicari calamitatem. tamen vos sic
 tractati, in gratiam cum eis rediistis. tali a
 vobis venia impetrata, Callias Chalcidensis
 paulo tempore post, cum impetu ad suum
 ingenium rediit; nam cum se Euboicum
 concilium Chalcedem conuocare profitere-
 tur, re ipsa Euboeam contra vos muniebat, et
 eximium sibi imperium comparabat, cuius
 obtinendi cum se Philippum adiutorem ha-
 biturum speraret, abiit in Macedoniam, et
 cum Philippo passim profectus est, et in-
 ter amicos eius nominatus. cum autem in-

iuriam Philippo fecisset, etiam inde aufugit,
 et Thebanis factus est obnoxius, et iis quo-
 que relictis, cum quidem saepius mutaretur
 Euripo, ad quem habitabat, in medias in-
 cidit Thebanorum et Philippi inimicitias.
 inops igitur consilii, cum iam milites contra
 eum scriberentur, vnam spem salutis reli-
 quam vidit, si populum Atheniensem iure-
 iurando sibi obstrinxisset, ut propter nomen
 societatis opem ferret, si ab aliquo inuade-
 retur, id quod futurum esse non dubium
 erat, nisi vos prohiberetis. haec cum animo
 suo reputans, legatos huc mittit, Glaucetam,
 Empedonem et Diodorum, qui cursor olim
 fuit, qui quidem populo spes inanes, De-
 mostheni

χοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένει δὲ δαγύειον, καὶ τοῖς πρὸ αὐτόν. τεῖα δὲ ἦν, ἀ ἅμα ἔζωνεῖτο. πρῶτον μὲν, μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. ἔδεν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν πρεσβύτων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ πρὸς δέξαιτο τιτὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑποῆρχεν αὐτῇ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταλειφθέντι. πλικάυται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεσφάτουν, ἢ τε Φιλίππου, ἢ Θηβαίων. δεύτερον δὲ, ἦκον ὁ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ δὲ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας. τρίτον δὲ, ὥστε μὴ τελεῖν σωτάξεις. καὶ τῶν πᾶν πρὸς αἰρέσεων ἔδεμιάς ἀπέτυχεν Καλλίας. ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς πρὸς ποιῆται, ὃν φησι Κτισφῶν τὰ βέλιστα λείπειν, ἀπέδοτο μὲν τὰς καὶ τὰς τῆς πόλεως, ἔγραψε δὲ ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδῶσι· ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος, ἀντὶ τῶν δὲ φημίας ἕνεκα πρὸς γράψας, Χαλκιδέας βοηθεῖν, εἴαν τις ἦ ἐπ' Ἀθηναίους. τὰς δὲ πρὸς φίας, καὶ τὰς σωτάξεις, ἔξ ὧν ἰσχύσει ὁ πόλεμος ἡμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰχίσας πρᾶξας γράφων, καὶ τῷ λόγῳ πρὸς βιάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρὸς τερνὴν ποιῆσαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιῆσαι μὴ τὰς δὲ ἐργασίας. ἵνα δὲ εὖ εἰδῆτε,

mostheni et gregalibus eius nummos afferebant. erant autem tria quae eodem tempore redimebat, primum ut vestra societate non excideret. nihil enim obstabat, si populus superiorum iniuriarum recordatus, societatem eius repudiasset, quin ei aut Chalcide esset exsulandum, aut destituto moriendum; tanti contra eum proficiscebantur exercitus tum Philippi, tum Thebanorum. secundo loco mercedes afferebantur ei, qui societatem decreuerat, ne Chalcidensibus necesse esset Atheniensi concilio interesse. tertio, ne tributa penderent. horum conciliorum nullum est frustratum Calliam. sed osor ty-

rannorum Demosthenes, ut ipse prae se fert, quem asserit Ctesipho optima quaeque dicere, oblatas reipublicae occasiones vendidit, et in societate scripsit, opem ferre nos oportere Chalcidensibus; unico tantum verbo mutato, boni scilicet ominis causa, scripsit enim, Chalcidensis opem ferre oportere, si quis Atheniensis inuasisset. concilium autem, et tributa, quae belli nerui futura erant, penitus vendidit, cum pulcerrimis verbis res turpissimas complecteretur, et oratione sua eo vos induceret, oportere rempublicam semper Graecis qui vrgerentur bello, in primis opem ferre: societatem vero post colata

ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίης γραφὴν, ἥ τὴν συμμα-
 χίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἔγω τοίνυν τοῦτο
 εἰσι θεινόν, εἰ (4) καιρῶι πέπραν) τηλικῶτοι, καὶ συνεδρίαί, καὶ σιω-
 τάξεις, ἀλλὰ πολὺ τέττε δεινότερον ὑμῖν φανήσε), ὃ μέλλω
 λέγειν. εἰς γὰρ τέτο παρήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὑβρεως
 καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας,
 ὥς τὰς ἐξ Ωρεῶ σιωτάξας, καὶ τὰς ἐξ Ερετσίας, τὰ δέκα τάλ-
 αντα, ὀρώνων, φρογνέων, βλεπόνων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι
 καὶ τὰς ἐν τῶν πόλεων τέττες συνεδρίας παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν,
 πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλὸν Εὐβοϊκὸν συνεδρίον συν-
 ἡγαγον ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἷων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν
 εἶναι ἀκῆσαι. ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐπὶ δι' ἀγγέλων, ἀλλ'
 αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξ-
 ἤλθε καλεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. εἶπε γὰρ, ὡς ἦκε ἐκ Πε-
 λοποννήσου νεωστὶ σιῶταγμα σιωτάξας, εἰς ἑκατὸν ταλάντων
 πρὸς οὐδὸν, ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίξο ὅσον ἑκάστος ἔδωκε σιω-
 λῆν. Αἰχαιοὶ μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἐξήκοντα τάλαντα, τὰς
 δὲ ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάσας τετραρέκοντα, ἐκ δὲ τούτων πᾶν
 χρημάτων ὑπάρξεν καὶ ναυικὴν, καὶ πεζικὴν δυνάμιν. εἶναι δὲ
 πολλὰς ἄλλοις τῶν Ελλήνων, οὗς βέλεας κοινωνεῖν τῆς σιωτά-

lata demum beneficia coire. ut autem sciatis
 me vera loqui, cape scripturam Calliae, et
 societatem, ac decretum recita. DECRE-
 TVM. nondum igitur hoc graue est, si tan-
 tae venditae sunt occasiones, et concilia, et
 tributa, sed illud vobis multo grauius vi-
 debitur, quod dicturus sum. nam Callias
 Chalcidensis eo insolentiae et auaritiae pro-
 cessit, eo porro corruptelae Demosthenes,
 quem Ctesipho laudat, ut Oritana tributa
 et Eretriensia, decem talenta, vobis viden-
 tibus, intelligentibus, cernentibus, clam sur-
 ripuerint, et harum urbium assessores a vo-
 bis auocatos rursus Chalcidem et in Eubo-

icum concilium reduxerint; quo autem pa-
 cto, et quibus calliditatibus, id vero operae
 precium est audire. aduenit enim ad vos
 non iam per legatos, sed ipse Callias, et
 progressus in concionem, orationem habet a
 Demosthene compositam. aiebat enim se
 venire ex Peloponneso, ac nuper reditum
 centenum talentum contra Philippum com-
 parasse, et supputabat, quantum conferre sin-
 gulos oporteret: Achaeos omnis et Mega-
 rensis sexaginta talenta, Euboicas urbis
 vniuersas quadraginta, his pecuniis et classem
 et pedestrem exercitum posse instrui. esse
 porro multos etiam alios Graecos, qui tri-
 buta

ξέως, ὥς οὔτε χερμάτων, οὔτε στρατιῶν ἐσεῖς ἄποειαν. καὶ ταῦτα μὴ τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πρᾶξις πρᾶττειν ἑτέρας δι' ἄπορρήτων, καὶ τέτων εἶναι πᾶσι μάρτυρας τῇ ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομασί παρεκάλει Δημοθένην, καὶ συνειπεῖν ἡξίου. ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τὸν τε Καλλίαν ὑπερεπὴν, καὶ τὸ ἄπορρητον περσεποίησατο εἰδέναι, τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρὸςβείαν, ἣν ἐπξέσβευσε, καὶ τὴν ἔξ Ακαρνανίας ἔφη βέλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγέλλαι. ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὴ Πελοποννησίοις ὑπάρχειν, πάντας δὲ Ακαρινῶας, συμπεταγμένοισι ἐπὶ Φίλιππον, ὑφ' ἑαυτοῦ εἶναι δὲ τὸ σῶταγμα χερμάτων μὴ εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυνοῦτσῶν πληρώματα, καὶ εἰς περὶ στρατιώτας μυρίας, καὶ ἰπποῖς χιλίας· ὑπάρχειν δὲ πρὸς τέτοις ταῖς πολιτικαῖς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὴ πλείονας ἢ διαχιλίας ὅπλιντας, ἔξ Ακαρινῶας δὲ ἑτέροις ῥεσούτους· δεδοῦναι δὲ ἀπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πρᾶχθήσεσθαι δὲ ὅτε εἰς μακρὸν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκτίω ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός. εἰρηδὲ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτῶν παρεγγέλλεται, πάντας ἥκειν συνεδρῶσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν σελήνην. καὶ γὰρ τέτοιο ἀνδρῶν ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. ὅ μὴ γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδονται,

buta et ipsi conferre vellent : itaque nec pecuniae, nec militum fore penuriam. et haec quidem manifesta esse; aiebat autem, se etiam alia quaedam arcana moliri, eorumque esse testis quosdam vestrorum civium; denique nominatim Demosthenem aduocabat, eiusque suffragium petebat. is vero magna gravitate progressus, et Calliam immensis laudibus efferebat, et arcani se conscium esse simulabat; aiebat etiam se legationem Peloponnesensem, et Acarnaniam, quas obisset, vobis renunciaturum esse. orationis porro eius haec summa erat, se Peloponnesensis omnis paratos habere, omnis item

Acarnanes, a se contra Philippum armatos esse: summam autem pecuniae esse tantam, unde naues expeditae centum compleri possent, et decem millia peditum conscribi, et equites mille: praeterea urbanas copias restare, e Peloponneso amplius bis mille armatos, ex Acarnania totidem alios: ab his autem omnibus principatum vobis esse datum: et haec conficienda esse non multo post, sed decimo sexto die Nouembris. dictum enim a se in urbibus, et denunciaturum esse, ut omnes Athenas in concilium venirent ad plenilunium. hoc enim peculiare, et non commune homo ille habet. nam alii quidem

ἀόριστα ἐ ἀσαφῇ παρῶν) λέγει, φοβούμενοι τὸν ἑλεῖχον· Δη-
μοδέντης δὲ, ὅταν ἀλαζονεύῃ, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται,
ἐξώλειαν ἐπαρῶν μὲν αὐτῷ, δεύτερον δὲ, αἰ δὲ δίδεν ἐδὲ ποτὶ
ἐσόμενα, τοῖμα λέγειν, δεξιμῶν εἰς ὅπου ἔσαι, καὶ ὦν τὰ σώ-
ματα εἰς ἐώρακε, τῶν τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπων τὴν ἀκρόασιν,
καὶ μιμνήσκου ἐν τάλανθι λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστα ἀξίος ἐστὶ
μισῆσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει.
ταῦτα δὲ εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνώσας ψήφισμα τῷ γραμματεῖ,
μακρότερον μὲν τῷ Ἰλιάδῳ, κενώτερον δὲ τῶν λόγων οὓς εἶωθε
λέγειν, καὶ εἰ βίη δὲ βεβίωκε, μετὸν δὲ ἐλπίδων εἶναι ἐσομένων,
ἐ στρατοπέδων ἐδέποιε συλληψομένων. ἀπαγαγὼν δὲ ὑμᾶς ἀ-
πώθει δὴ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας δὴ τῶν ἐλπίδων,
ἐταυθῆσα δὴ σαρρέψας γράφει, καλεῶν ἐλέως πρέσβεις εἰς Ερε-
τρίαν, οἱ πῦες δεήσονται τῶν Ερετριέων· πάντες γὰρ ἔδει δεηθῆναι
αὐτῶν· μετὲν δίδοναι τὴν συστάξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ
Καμία, καὶ πάλιν ἐτέρως αἰεῖσθαι εἰς Ωρεὸν πρὸς τὰς Ωρεῖτας
πρέσβεις, οἱ πῦες δεήσονται, αὐτοῖς τὸν αὐτὸν Ἀθηναίους φίλον καὶ
ἐχθρὸν νομίζειν εἶναι. ἔπειτα ἀναφαίνεται πρὸς ἀπείρων ὅτι τὰ
ψηφίσματα πρὸς τὸ κλέμμα γράφας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα
τὰς πρέσβεις ἀξίων τὰς Ωρεῖτας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καμία δίδο-

quidem ardeliones, si quid mentiantur, in-
definita et obscura quaedam proferre conan-
tur, veriti ne coarguantur: Demosthenes
autem, cum quid arroganter mentitur, pri-
mum iusiurandum interponit, exitium sibi
imprecans; deinde quae scit nunquam fu-
tura esse, ea audet dicere ac numerare,
quando sint futura, et quorum corpora non
vidit, eorum nomina refert, ut auditores de-
cipiat, et eos qui vera dicunt, imitetur.
quamobrem summo etiam odio dignus est,
quod improbus cum sit, etiam signa bono-
rum virorum corrumpit. his dictis, legen-
dum dat scribae decretum cum Iliade pro-

lixius, tum iis orationibus quas habere solet,
et vita quam egit, inanius, plenum spei va-
nae, et exercituum nunquam conuenturorum,
cum autem vos longe a furto abduxisset, et
spe suspensos reddidisset, tum demum ce-
leritate usus, decerni iubet legatos, qui Ere-
triam eant, et orant Eretrienſis (omnino
enim orandi erant) ne vobis posthac tribu-
tum, quinque illa talenta, penderent, sed
Calliae: alios item legandos esse ad Oritas,
qui eos orarent, ut eosdem cum Athenienſi-
bus hostis atque amicos iudicaret. deinde
in decreto pari fraude, illud quoque aperte
scribit, iubens legatos ab Oritis petere, ut

ναι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον, καὶ τὰς τειήρεις, καὶ
 τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τῆς ψηφίσματός, ἀνάγνωθι, καὶ τὸ κλέμματός
 ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς ἐκ ἀνόσιτος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτισ-
 φῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα
 τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁκοιῶ τὰς μὲν
 τειήρεις, καὶ τὴν περὶ τὴν στρατείαν, καὶ τὴν πλοσιπλοίων, καὶ τὰς συνέ-
 δρους, λόγῳ ἡκίστα τὰς ὅτι συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα
 τάλαντα, ἔργῳ ἀπολέσατε. ὑπόλοιπον δὲ μοι εἶπεν, ὅτι
 λαβὼν τρεῖς τάλαντα μισθόν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δη-
 μοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος πρὸς Καλλίαν, τάλαντον δὲ
 ἐξ Ερετρίας πρὸς Κλετάρχον τὸν πρεσβύτην, τάλαντον δὲ ἐξ Ὀρεῶ.
 διὸ καὶ καταφθούσης ἐχρήσατο, δημοκρατικῶν τῷ Ὀρεῖ, ἐκ πάντων
 πράττοντων μὲν ψηφίσματός. ἔξδηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς
 Φίλιππον πολέμῳ, καὶ πανηλὶς δούλους διακείμενοι, πέμπουσι
 πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγύοις υἱόν, τὸν δυνασάσαντός
 ποτε ἐν Ὀρεῷ, δεησόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν τάλαντον ἀφίεναι τῇ
 πόλει, ἐπαγγελόμενον δὲ αὐτῷ χαλκὴν εἰκόνα σταθίσεως ἐν Ὀ-
 ρεῷ. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσίδῃ, ὅτι ἐλαχίστη χαλκοῦ οὐδὲν
 δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τῆς Καλλίας εἰσπράττειν. ἀναγκαζόμενοι
 δὲ ὁ Ὀρεῖ καὶ ὅτι ἀπορροῖς, ὑπέθεσαν αὐτῷ τὰ τάλαντα τὰς

quinque illa talenta non vobis, sed Calliae
 darent. ut autem me vera dicere constet,
 dempta iactatione et triremibus et arrogan-
 tia ex decreto, recita, et furtum attinge,
 quo vos circumvenit impurus et nefarius
 homo, quem ait Ctesipho in hoc etiam de-
 creto, constanter et dicere et facere quae
 maxime sint e re Atheniensium. DECRE-
 TVM. itaque triremis, et peditatum, et no-
 vilunium, et assessores nominari audiistis,
 sociorum autem tributa, decem illa talenta,
 reipsa amisistis. restat igitur ut dicam, De-
 mosthenem mercede trium talentum ac-
 cepta, decretum illud scripsisse, talentum

Chalcide a Callia, talentum Eretria a Cli-
 tarcho tyranno, talentum Oreo. ex quo
 etiam corruptela eius deprehensa est, cum
 populari republica Oritae regerentur, et de-
 creto omnia facerent. cum enim bello Phi-
 lippico exhausti essent, et summa inopia la-
 borarent, miserunt ad eum Gnosidemum
 Charigenis filium, qui aliquando principa-
 tum Orei tenuit, qui oraret, ut talentum
 remitteret civitati, et aeream statuam Orei
 erigendam ei polliceretur. at iste respondit
 Gnosidemo, sibi minimo aere nihil esse opus,
 sed talentum Calliae ope exacturum. Oritae
 porro eum cogerentur, et pecuniam non
 habe-

δημοσίας περσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένι τὰ δωρεδοκῆ-
μαίῳ δραχμὴν ἑξήκοντα καὶ μὴνός τ' ἐμνᾶς ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωσαν.
καὶ ταῦτ' ἐπεράχθη μὲν ψήφισμα ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ. ὅπ' ἡ τάλιη λέγω,
λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὀρεϊτῶν. ΨΗΦΙΣΜΑ. τὰτ' ἐπὶ τὸ ψή-
φισμα, ὧς Ἀθιναῖοι, αἰχμὴν μὲν τὴν πόλεως, ἐλεγχέμεθα δὲ καὶ μι-
κρὸς τῶν Δημοσθένους πολυδουμάτων, φανερά δὲ κατηγορία Κτη-
σιφῶνι. τὸν γὰρ ἔτι αἰχρῶς δωρεδοκῆντα ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος γε-
γονέναι ἀγαθόν· ἃ τετόλμηκεν ὅτι γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.
Εὐλασθῆναι ἤδη τέτακ' καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάν-
των πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν
Ελλήνων καὶ τὴν πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερόν τὸ
ἐν Δελφοῖς, ἀδίκον δὲ καὶ ἑδαιμῶς ἰσχυρὴν πρὸς Θεβαίους συμ-
μαχίαν γράψας. ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλημ-
μελημάτων λέγειν. ἔστι γὰρ, ὧς Ἀθιναῖοι, τὸ Κιρραῖον ὀνομασμένον
πεδίον, ἢ λιμὴν ὁ νῦν Ἰξάριος καὶ ἐπάρατος ὀνομασμένος.
ταύτῃ ποτε τὴν χώραν κατέλαβον Κιρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι,
γῆν ἄδανομώτατα, οἱ εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ τὰ ἀναθή-
ματα ἡσέβοντο, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς ὅντιν Ἀμφικτύονας. ἀγανα-
κτῆσαντες δὲ ἐπὶ τοῖς ἡγεμονίοις μάλιστα μὲν, ὡς λέγον, ὁ πρῶ-
τος. ὁ δεύτερος, ἑπείτα καὶ ὁ ἄλλος Ἀμφικλύονες, μαντεῖαν

haberent, publicos ei reditus talento oppigno-
rarunt, et usuram ei largitionis istius dra-
chmam in minam in mensis singulos penfi-
tarunt, donec sortem reddidissent. atque
haec plebiscito acta sunt. quod ut vere a me
dici constet, cape Oritarum plebiscitum.
PLEBISCITVM, hoc est. plebiscitum, A-
thenienses, tum vrbis nostrae dedecus, tum
non minimum actorum Demosthenis argu-
mentum, tum aperta accusatio Ctesiphontis.
nam qui tam sordide avarus est, is ut vir
bonus sit, fieri non potest: id quod iste in
decreto ponere non dubitavit. Hic iam
tertium collocatum est tempus, vel potius o-

mnium acerbissima tempestas, qua Demo-
sthenes Graecorum res et vrbis nostrae per-
didit, cum templo Delphico violato, tum
societate cum Thebanis iniusta et nullo mo-
do aequa decreta. auspicabor autem ab iis
quae in deos immortalis commisit. est cam-
pus, Athenienses, qui Cirrhaeus appellatur,
et portus, quem nunc deuotum et execra-
bilem nominant. eam regionem olim Cir-
rhaei et Acragallidae tenuerunt, gentes ini-
quissimae, qui et templum Delphicum et
donaria violarunt, et erga Amphictyones et-
iam deliquerunt. ob quae facta indignati
cum alii Amphictyones, tum vero maxime,
v

ἐμαντεύσαντο πρὸς τῷ θεῷ, ἥνι καὶ τιμωρία τῶν ἀνθρώπων τού-
τοις μέλλειν. Ἐ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολέμειν Κιρραίοις καὶ
Ακραγαλλίδαις πάντ' ἡμέτερά τε πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτὰς ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι
τῷ Απόλλωνι τῷ Πυθίῳ, Ἐ τῇ Αρτέμιδι, Ἐ Λητοῖ, καὶ Ἀθηνᾷ
Περηνόει, Ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτῃσι τὴν χώραν μὴτ' αὐτὰς
ἐργάζεσθαι, μὴτ' ἄλλον εἶναι λαβόντες ὅ τὸν χρησμὸν Ὁ Ἀμφικτύ-
ονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίᾳ τὸν γνώμην, ἀν-
δρῶν καὶ νομοθετῆσαι δυνάμεναι, καὶ πρὸς ποίησιν καὶ φιλοσοφίᾳ δια-
τετραφύμενοι, Ἐπιστρατεύειν Ἐπὶ οὖν ἐναγέας καὶ τὴν μαντείαν τῷ
θεῷ. καὶ συναθροίσαντες δυνάμιν ἱκανὴν ἐκ τῆς Ἀμφικτυονίας, ἐξ-
ηνδραποδίσαντο οὖν ἀνθρώπους, καὶ τὰς λιμῆρας ἔχουσιν, καὶ τὴν
πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθάρσαντες καὶ
τὴν μαντείαν. καὶ Ἐπὶ τέτοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρῶν, μὴτε αὐτοὶ
τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μὴτε ἄλλω ἔπιτρέψαι, ἀλλὰ βοηθή-
σαι τῷ θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πάσῃ δυνάμει.
καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τέτοιον μόνον τὸν ὅρκον ὁμῶσαι, ἀλλὰ καὶ
προσερπύειν καὶ ἀεὶ ἰσχυρῶν ὑπὲρ τέτων ἐποιήσαντο. γέγραπται γὰρ
ὅτως ἐν τῇ δ' ἑσπερίᾳ, εἰς τὰς δεκάς, φησὶ, πρὸς βαῖνοι, ἡ πόλις, ἡ ἰδιότης,
ἡ ἔθνη, ἐναγέας, φησὶν, ἔσω Ἐ Απόλλωνος, καὶ τῇ Αρτέμιδος, καὶ

vt ferunt, maiores nostri, oraculum confu-
luerunt, quo supplicio homines illi coercen-
di essent. Pythia respondit, Cirrhaeos et
Acragallidas, omnis et dies et noctis bello
infestandos, et regionem eorum ubi deua-
stassent, et ipsos in seruitutem redegressos,
Apollini Pythio, et Dianae, et Latonae, et
Minervae Pronaeae consecrandam, vastam-
que relinquendam; vti eam nec ipsi cole-
rent, nec alios colere paterentur. Amphi-
ctyones oraculo accepto de sententia Solonis
Atheniensis, viri et legum ferendarum pe-
ritia praediti, et in philosophia et poesi ver-
sati, decreuerunt exercitum ducere contra
nefarios, vt oraculum iuberet, iustis itaque

ex Amphictyonibus collectis copiis, homi-
nes illos sub hasta vendiderunt, et portus
oppleuerunt, eorumque et urbem euerte-
runt, et agrum consecrarunt ex oraculo.
praetereaque sanctissimum iusiurandum de-
derunt, neque sese terram sacram excultu-
ros, neque aliis permissuros, sed defensuros
deum, et terram sacram, manu et pede et
omni vi. neque hoc duntaxat iusiurandum
dare contenti, etiam piaculum et diram ex-
secrationem adiiecerunt. nam in exsecratio-
ne sic scriptum est: si quis contra fecerit,
sive vrbs, sive homo priuatus, sive gens, is
sacer esto Apollini, Dianae, Latonae, et
Minervae Pronaeae. imprecatur eis porro,
vt

Λητῆς, καὶ Ἀθηνᾶς Περηνόας. καὶ ἐπ' αὐτοῖς μηδὲ γῆν καρπὸς
φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίλπειν γονεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέ-
ρα, μηδὲ βοσκήματα καὶ φύσιν γονὰς ποιῆσαι, ἦσαν δὲ αὐτοῖς
εἶναι πολέμους, καὶ δίκων, καὶ ἀγορῶν, ὅς τις εἴη καὶ αὐτὸς καὶ
οἰκίας, καὶ ἡρώδ' τὸ ἐκείνων, καὶ μὴ ποτέ, φησιν, ὁσίως δύσαιεν τῷ
Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾷ
Περηνόᾳ, μηδὲ δέξαντο αὐτοῖς τὰ ἱερά. ὅπ' ἡ ἀληθὴ λέγω, ἀνά-
γνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν, ἀκέραιε δὲ δῶρας, ἀναμνήσθητε τῶν
ὄρκων, εἰς ὑμῶν. ④ παρόγονοι μὲν τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.
ΜΑΝΤΕΙΑ.

ΟΤ ΠΡΙΝ ΤΗΣΔΕ ΠΟΛΗΣ ΕΡΕΪΨΕΤΕ ΠΥΡΓΟΝ ΕΛΟΝΤΕΣ
ΠΡΙΝ ΓΕ ΘΕΟΥ ΤΕΜΕΝΗ ΚΥΑΝΩΠΙΔΟΣ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ
ΚΤΜΑ ΠΟΤΙΚΑΤΖΕΙ ΚΕΛΑΔΟΥΝ ΙΕΡΑΙΣΙΝ ΕΠΙ ΑΚΤΑΙΣ.

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. ταύτης δὲ δῶρας, καὶ τῶν ὄρκων, καὶ τῆς μαντείας ἡρομμένης,
ἀναγεγραμμένων ἐπὶ. Ἐ νῦν, ④ Λοκροὶ ④ Ἀμφιαεῖς, μᾶλλον
δὲ ④ παρορμηκότες αὐτῶν, ἄνδρες πατριάρχαι, ἐπειράζοντο τὸ
πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἱερόν καὶ ἐπ' αὐτὸν πάλιν ἐτείχι-
σαν, καὶ συνώκισαν, καὶ τέλη τῆς πατρίδος ἐξέλεγον, καὶ τῶν
ἀφικνεμένων εἰς Δελφὸς Πυλαγόρων ἐνίοις χρήμασι διέφθειραν,
ὧν εἰς ἦν Δημοσθένης. χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας,

vt neque terra fructum ferat, neque mulie-
res liberos pariant parentibus similis, sed
monstra, ac ne pecudes quidem foetus na-
turalis edant. item, vt et in bello, et iudi-
cio, et foro vincantur, et internecione dele-
antur, tum ipsi, tum aedes, tum genus eo-
rum, neque vnquam, inquit, etiam rite sa-
crificent Apollini, aut Dianae, aut Latonae,
aut Minervae Pronaeae, neque sacra eorum
illi admittant. vt autem vera dicere me con-
stet, recita oraculum Apollinis, audite ex-
secrationem, recordamini iurandi, quod
maiores vestri cum Amphictyonibus ceteris
iurarunt. ORACVLVM:

*Moenia non prius alta solo exaequabitis vrbis,
Quam pia templa Dei feruens maris alluat
vnda,
Littoribusque sacris resonet Neptunia con-
iunx.*

IVSIVRANDVM. EXSECratio. hac exse-
cratione, hoc iureiurando atque oraculo
dato, cum adhuc scripta exstent, Locri Am-
phissenses, ac potius magistratus eorum, viri
iniquissimi, campum excoluerunt, et portum
deuotum atque exsterabilem instaurarunt,
et aedificiis adornarunt, et quosdam e Pyla-
goris Delphos proficiscentis pecunia corru-
perunt: quorum vnus fuit Demosthenes.
nam.

λαμβάνει χιλίας δραχμὰς πρὸς τῶν Ἀμφισέων, ὑπὲρ ἧς μη-
δεμίαν μνείαν ποιεῖ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικλύοι ποιήσας. διωμο-
λογήθη δὲ αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσεας Ἀθήναζε
ἧς ἐνιαυτὸς ἐκάστη μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημα-
των, ἐφ' ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισέων Ἀθηναῖσι καὶ πάντα τρέ-
πον. ἄθεν μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτι ἂν περσά-
ψῃ) ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστη, ἢ πόλεως δημοκρατικῆς, τέτων
ἐκάστοις ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν. σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα
καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγύετο τῶν Ἀμφισέων ἀσεβείας. ἔπει γὰρ
Θεοφράστῃ ἀρχοῦνθ', ἱερμνήμονθ' ὄντος Διογνήτου Αναφλυσίου,
Πυλαγόρου ὑμεῖς εἰλεσθε, Μειδίαν τε ἐκείνον τὸν Αναγυρράσιον,
ὃν ἐβελόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῶν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον,
καὶ τρίτον ὃ μὲν τέτων ἐμέ. σωέβη δὲ ἡμῖν ἀγτίως μὲν εἰς Δελ-
φὸς ἀφίχθαι, πρὸς χεῖμα ὃ τὸν ἱερμνήμονα Διογνήτην πυρέτ-
τειν. τὸ δὲ αὐτὸ τέτο συνεπεπλώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. ④ δὲ ἄλλοι
συνεκάθητο Ἀμφικλύονες. ἐξηγέλλετο δὲ ἡμῖν πρὸς τῶν βελό-
μῶν εὐνοίαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι ④ Ἀμφισεῖς ὑποπεπλω-
κότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τὰς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα
καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως, πενήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν
δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσὰς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς

cam creatus a vobis Pylagoras, mille dra-
chmas ab Amphissensibus accepit, ut nullam
ce iis apud Amphictyones mentionem fa-
ceret. promissae praeter sunt ei quotannis
minae viginti deuotae et execratae pecu-
niae, ut Amphissensibus Athenis omnimodo
opem ferret. unde ei accidit, magis etiam
quam prius, quem virum, siue priuatum,
siue potentem, siue rempublicam liberam
attigisset, ut eos omnis in mala extrema
conliceret. considerate genium etiam et for-
tunam, quae Amphissensium impietatem se-
cuta est. Theophrasto praetore, sacerdote
Diogneto Anaphlystio, vos Pylagoras dele-

gistis, Midiam illum Anagyrrasium (quem
multis de causis vivere vellem) et Thrasyc-
lem Lesbium, iisque me tertium adiun-
xistis. contigit autem, ut, cum primum Del-
phos venissemus, statim Diognetus sacerdos
febricitaret, idemque etiam Midiae accide-
ret. ceteri vero Amphictyones considerent.
nunciabatur autem nobis a quibusdam, qui
suam erga nostram urbem beneuolentiam
declarare studebant, Amphissensis tum ob-
noxios Thebanis, eorumque obseruantissimos,
proposuisse decretum contra vestram urbem,
de populo Atheniensi quinquaginta talentis
mulctando, quod aureos clypeos in nouo
templo

τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξεργάσθαι, καὶ ἐπεγράψαμιν τὸ προσηκόν ἐπι-
 γραμμα, ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΑΠΟ ΜΗΔΩΝ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΩΝ ΟΤΕ ΤΑΝΑΝΤΙΑ
 ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ ΕΜΑΧΟΝΤΟ. πεμψάμεν δὲ ὁ ἱερομνήμων ἡξίε
 με εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικλύοντας
 ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν ἔγωγε προσημύον. δρχομένη δέ μου
 λέγειν, καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν
 ἄλλων Πυλαγόρων μεθεστηκότων, ἀναδοήσας τις τῶν Ἀμφιστέων,
 ἄνθρωπος ἀσελγέστατος, καὶ, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἐδεμῖας παιδείας
 μετερχηκώς, ἴσως ὅτι καὶ δαιμονίᾳ πινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προα-
 γομένη, δρχὼν δέ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληες, εἰ ἐσωφρονεῖτε,
 εἴδ' ἂν ὠνομάζετο τένομα ἔσθ' ὅμως τῶν Ἀθιναίων ἐν ταῖςδε ταῖς
 ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγείς ἐξήγειρε ἐκ τῶν ἱερῶν. ἅμα δὲ ἐμέμνητο
 τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρόβυλος ἐκείνη ἐγραψέ, καὶ
 ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ καὶ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων ἅ ἐγὼ
 ἔτε τότε ἐκαρτέρειν ἀκύνων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν.
 ἀκύνων δέ, ἔγωγε παρωξυνόμενος, ὡς ἐδεσπόποι' ἐν τῷ ἑμαυτοῦ
 βίῳ. καὶ τὰς μὲν ἄλλας λόγους ὑπερβήσομαι, ἐπὶ δὲ ἐν μοι
 ἐπὶ τῷ γνώμῳ, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφιστέων ἐπὶ τῷ γνῶ
 τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἐσηκῶς ἐδείκνυνον τοῖς Ἀμφικλύοσιν·
 ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἐστὶν εὐσιμώπιον

templo suspendissemus, priusquam id absolu-
 tum fuisset, addita inscriptione quam addi par-
 erat: ATHENIENSES A MEDIS ET THE-
 BANIS CUM CONTRA GRAECOS PVGNAS-
 SENT. sacerdos autem ad me misit, ac petiit,
 ut concilium ingressus, aliquid dicerem pro
 republica apud Amphictyones, cum ultro id
 in animo haberem. cum autem verba facere
 coepissem, atque alacrius in concilium in-
 gressus essem, ceteris Pylagoris absentibus,
 quidam Amphissensium, homo importunif-
 simus, et, ut mihi videbatur, nullis discipli-
 nis eruditus, ac fortassis etiam diuinitus ad
 delinquendum impulsus, principio, inquit, si
 VOL. II.

saperetis, Graeci, nomen Atheniensium his
 diebus ne nominaretur quidem, sed eos tan-
 quam piaculo obstrictos, e fano educeretis.
 simul etiam mentionem faciebat societatis
 Phocensium, quam Crobylus ille decrevisset,
 atque alia multa et odiosa contra nostram
 rempublicam commemorabat, quae ego ne-
 que tum ferre poteram, neque nunc libenter
 recordor. sed cum audissem, ita commotus
 fui, ut nunquam alias per omnem vitam
 meam. ac cetera quae dixi praeteribo, in
 mentem autem mihi venit, ut mentionem
 facerem impietatis Amphissensium contra
 sacram terram, eoque in loco stans, eam ut
 3 F ostend-

ὁρᾶτε, φίλοι ἐγὼ, ὃ ἀσέβεις Ἀμφικτύονες, ὅσαργασμῶν τῷτο τὸ
 πῶθον ὑπὸ τῷ Ἀμφιστίῳ, καὶ κερμῆα ἐσποδομημένα καὶ
 ἐπαύλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ὀξάριστον ἔκπαρτον λι-
 μῶνα τειχεισμῶν. ἴτε τᾶτους αὐτοὶ, καὶ ὕδιν ἑτέρων δῶδε μαρ-
 τύρων, τέλην πεπρωχότας, καὶ χεῖμαλα λαμβανούσας ἐκ τῆς ἱερᾶς
 λιμνῆς. ἅμα δὲ ἀναγνώσκων ἐκείνων αὐτοῖς τὴν μοῖραν τῆς
 θεῆς, τὸν ὅρκον τῷ προγόνῳ, τὴν δρᾶν τὴν ἡρωιδίαν, ἔκ δια-
 εἰδῶν, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ τῶν σώμα-
 τῶν, καὶ τῶν τέκνων, καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτῆς, βοηθῶ καὶ τὸν ὅρκον καὶ τὸ
 θεῶν, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, ἔκ χειρὸς, ἔκ ποδῶν, ἔκ φωνῆς, καὶ πᾶσιν, οἷς δύ-
 ναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς οὗτο θεῶς ἀφοσιώ-
 ῃς, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἡδὲ βελούσας, ἐπὶ μὲν τὰ παντὶ,
 παρῆκατε καὶ τοῖς βωμοῖς τὰ θυμᾶτα, μέμνησθε δὲ αἰτῶν τὰς θεῶς
 τὰ γὰρ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπᾶτε δὲ ποῖα φωνῇ, ποῖα ψυχῇ,
 ποῖα ὀφθαλμοῖς, τίνα τόλμῃς κησάμενοι, τὰς ἱερὰς ποιήσατε,
 τᾶτας παρῆκατε ἀπρωγῆτος, τὰς ἐναγῆς καὶ ταῖς δρᾶς ἐνόχους.
 εἰ γὰρ αἰνυμένατων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ δρᾷ καλὰ τε
 πᾶν ἀσέβησάντων, ἃ καὶ παθεῖν αὐτοὶ, καὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν,
 ἔκ τελευτῶν ἐν τῇ δρᾷ γέγραπται, μὴ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 πρῶτον, φησὶ, τὸ Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ

ostenderem Amphictyonibus (nam Cirrhæ-
 us campus fano adiacet atque inde facile
 conspici potest) videtis, inquam, campum
 hunc, Amphictyones, excultum esse ab Am-
 phictyonibus, in eoque casas et diuerforia
 extructa. ipsi vestris oculis videtis portum
 deuotum et execrabilem munitum. ipsi scit-
 tis, istos, neque vobis aliis testibus est opus,
 vectigalia exegisse, et pecuniam accepisse de
 sacro portu. simul eis recitari iubebam ora-
 culum Apollinis, iusiurandum maiorum, ex-
 fecrationem factam, atque affirmabam me
 pro populo Atheniensi, et corpore, liberis
 ac familia mea, opem ferre, vt iusiurandum
 iuberet, deo, sacraeque terrae, et manu, et

pede, et voce, quibuscunque rebus possem,
 ac nostram urbem piaculo erga deos libe-
 rare: vos autem, dicebam, iam vestris ipsi
 rebus consulite, iam quidem canistra sunt
 initiata, victimae aris astant, felicitatem a
 diis optaturi estis publice et priuatim. cogi-
 tate igitur qua voce, quo animo, quibus
 oculis, qua audacia supplicationes facturi,
 si nefarios istos, et diris constrictos im-
 pune dimiseritis. neque enim per ambages,
 sed euidenter scriptum est in execratione,
 tum sacrilegi quo supplicio sint afficiendi,
 tum ii qui conuiueant, ac postrema exe-
 crationis clausula est: qui non opem tu-
 lerint, eos nec Apollini, nec Dianæ, nec La-

Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾶ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαντο αὐτῶν τὰ ἱερὰ.
 τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξιόντος ἐμῶ, ἐπειδὴ
 ποτε ἀπηλλάγη, καὶ μετέστη ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλή
 καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικλυόνων, καὶ λόγος ἦν ὅτι ἐπὶ τοῖς τῶν
 αἰσίων ἄς ἡμεῖς ἀνέβαιμεν, ἀλλ' ἤδη τοῖς τῶν Ἀμφιστέων
 πριωρίας. ἤδη ὁ πόρις τῶν ἡμέρας ὑμῶν, προσελθὼν ὁ κήρυξ ἀνέπε,
 Δελφῶν ὅσοι ἔτι διετὲς ἦσαν, καὶ δαίμοι καὶ ἐλαθέρις, ἦσαν ἅμα
 τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντας ἅμα καὶ δικήλας, πρὸς τὸ Θυλείον ἐκεῖ κα-
 λήμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τὰς ἱερουμένησας
 καὶ Πυλαγόρῃς ἦκεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βουήσας πρὸ θεῶν, καὶ
 τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ ἢ τις δὲ αὐτὴν μὴ παρῇ πόλις, εἰς τὴν τῶν ἱερῶν, καὶ
 ὀναγὴς ἔσαι, καὶ τῇ θεᾷ ἐνοχέ. τῇ δὲ ὑπερηγία ἦκοιτο ἔσθαι εἰς
 τὸν ποσειδημόνιον τόπον, καὶ κατέβαιον εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ
 τὸν λιμένα καλασπάρηντες, καὶ τὰς οὐίας ἐμπρήσαντες ἀνεχω-
 ροῦν. ταῦτα δὲ ἡμεῖς παρεσθόντες, ὁ Λαχεῖ ὁ Ἀμφιστέας
 ἐξήκουσα σάββα ἀπῶθεν οἰκῶντες Δελφῶν, ἦγον πρὸς ἡμᾶς μετ'
 ἄλλων πεδουμέων, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελ-
 φὲς, εὐαιδωμένους ἀπολέσθαι. τῇ δὲ ἑκτῇ ἡμέρᾳ Κότυφος,
 ὁ τὰς γυνάμεις ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐκκλησίαν ἐποίησε τῶν Ἀμφικλυόνων
 ἐκκλησίαν γὰρ ἀνομαζέμεν, ὅταν μὴ μόνον τὰς Πυλαγόρῃς καὶ

Latoniae, nec Minervae Pronocae rite sa-
 crificaturos, neque eas sacra illorum ac-
 cepturos, cum haec et multa praeterea hu-
 ius generis commemorassem, ac tandem
 sine facto, e concilio secessissem, magnus
 clamor et tumultus ortus est inter Amphi-
 ctyones, et iam verba fiebant, non de clypeis
 quos nos dedicassimus, sed de Amphissen-
 tium supplicio. cum autem magna diei pars
 elapsa esset, accessit praeco, atque edixit hoc
 modo: Delphi, qui decimum sextum aetatis
 annum expleverunt, tam serui quam inge-
 nui, statim ubi diluxerit, cum falcibus et
 ligonibus ad Thyrium (is locus ibi quidam
 est) adfuerint. idem praeco ediebat, ut

sacerdotes et Pylagorae in eundem locum
 convenirent, opem latui deo et sacrae ter-
 rae; quae autem verba non adesset, tam ar-
 condam esse sanq, et pollutam ac diris ob-
 noxiam fore. postmodum ut in locum supra
 dictum venimus, et in Cisthaeum campum
 descendimus, tum portu suorum tum casis
 incensis recessimus. quae cum nos agere-
 mus, Locri Amphissen-tes, qui sexaginta
 stadiorum intervallo a Delphis habitant, ad
 nos armati omnes venerunt, et nisi auxu
 vix Delphes effugissemus, periculum fuit
 ne perissemus. sequenti die Cotyphus, qui
 sententias rogabat, concionem indicit Am-
 phictyonum; concionem enim nominant,
 cum

τὰς ἱερμνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς συνθύοντας καὶ χρω-
 μύροις τῷ θεῷ. ἐνταῦθα ἤδη πολλὰ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο
 κατηγορία, πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν καὶ τῇ ὑμετέρας πόλεως. τέλος
 ὅτε πάλιν τὸ λόγος ψηφίζον) ἤκειν τὰς ἱερμνήμονας παρὰ τῆς
 Πυλαίας ἐν ῥητῇ χροῖν εἰς Πύλας, ἐχούσας δόγμα κα-
 θότι δίκας δώσωσιν (4) Ἀμφισσῆς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεόν, καὶ τὴν
 γλῶττιν ἱερὰν, καὶ τὰς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. ὅτι ὅτι ἀληθῆ
 λέγω, ἀναγνώσε) ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 τὸ δόγμα) οὐκ ἔστι δόγμα) ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ, καὶ
 πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδέξα-
 μὲν τὸ δῆμον, καὶ τὴν πόλιν πάσης πατριάρχης δισέβειν, (5)
 Δημοσθένους ὑπὲρ τῆς μεσεγγυήμα) τῆς ἐξ Ἀμφισσῆς ἀνιλε-
 γον), καὶ ἐμοὶ φανερώς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχον), ἐπειδὴ
 ἐκ τῆς φανερῆς τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδυνάτο σφῆλαι, εἰσελ-
 θὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ μεταστὰς τὰς ἰδιώτας, ἐκφέρει)
 παρὰ τὸν λαόν, ἐκκλησίαν, παρὰ τὴν τῆς γράψαν-
 τος ἀπειρίαν. τὸ δὲ αὐτὸ τῆτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο
 ὅτι ψηφισθῆναι, καὶ γράψαι τὸ δῆμον τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπαναστά-
 σης τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀπεληλυθότος ἐμῶν· καὶ γὰρ ἂν ποτε ἐπέτρεψα· καὶ
 τῶν πολλῶν ὅτι ἀφαιμῶν. καὶ τὸ κεφάλαιόν ἐστι· τὸν ὅτι ἱερμνήμο-

cum non tantum Pylagoras et sacerdotes
 conuocant, sed eos etiam qui vna sacrificant,
 et oracula petunt. hic et Amphissenses mul-
 tum accusantur, et nostra vrbs magnis lau-
 dibus effertur. in fine totius orationis de-
 cernunt, vt venirent sacerdotes ante in-
 stantem conuentum certo quodam tempore
 ad Pylas, et decretum afferrent, ex quo poe-
 nas daturi essent Amphissenses delictorum
 suorum erga deum, erga sacram terram et
 Amphictyones. vt autem vera me loqui con-
 stet, recitabit vobis scriba decretum illud.
 DECRETVM. hoc igitur decretum, cum nos
 senatui, atque iterum in concione populo
 tradidissemus, et populus acta nostra ap-

probasset, totaque ciuitas tuendae religioni
 studeret, Demosthenes autem, quamuis ob
 Amphissensem illam pactionem aduersaretur,
 a me tamen aperte coargueretur, homo
 quod palam labefactare rempublicam non
 poterat, curiam ingressus, hominibus pri-
 vatis remotis, senatusconsultum in concio-
 nem attulit, eius qui id scripserat imperitia
 abusus. ac perfecit, vt idipsum etiam in
 concione comprobaretur, et plebiscitum fie-
 ret, quamuis et concio iam surrexisset, et
 ego discessissem (nunquam enim passus essem)
 populusque dimissus esset. cuius, vt plera-
 que omittam, hoc caput est: sacerdos, in-
 quit, Atheniensium et Pylagorae, qui quo-
 vis

νά, φησι, τῶν Αθιναίων, ἢ τὰς Πυλαγόρους τὰς εἰσαεὶ πυλαγο-
 ροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας ἢ εἰς Δελφὸς ἐν τοῖς τεταγμένοις
 χρόνοις ὑπὸ τῶν περγόνων. οὕτως γὰρ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ
 ἔργῳ αἰσχροῦς. κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαν-
 τᾶν, ὅς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τῆ καθήκοντος ἐμελλε χρόνῳ γίνεσθαι.
 ἢ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ ἢ σαφέστερον ἢ πικρό-
 τερον σύγγραμμα γράφει. τὸν ἱερμνήμονα, φησι, τῶν Αθιναίων
 ἐ τὰς Πυλαγόρους τὰς αἰεὶ πυλαγορεύοντας, μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεί-
 συλλεγομένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογμάτων, μήτε
 πράξεως μηδεμιᾶς. τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστίν; πότερα τὰ ληθές
 εἶπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκούσαι; τὸ ἀληθές ἐστίν. τὸ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἡδονὴν
 λεγόμενον ἔτρωσι τὴν πόλιν διαλέθεικεν. οὐκ ἔα μεμνηθεὶς τῶν ὅρκων
 εἰς ὑμῶν (4) περγόνοι ὤμοσαν, ἐδὲ τὸ δῖας, ἐδὲ τὸ τοῦ θεῶν μαν-
 τείας. ἡμεῖς μὲν ἐν, ὧ Αθιναῖοι, καλεμείναμεν διὰ τῆς τοῦ ψή-
 φισμα, (5) δὲ ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας, πλὴν
 μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ ἔτ' ἂν τῆνομα εἶποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ
 πᾶσι γνοῖντο αὐτοῖς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. ἢ συνεληθόντες,
 ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀμφισθέας, ἐ στρατηγὸν εἰ-
 λόντο Κότυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γῶμας ἐπιψηφί-
 ζοντα, οὐκ ἐπιδημῆντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' ἐδὲ ἐν

vis tempore ad Pylas conueniunt, profici-
 scantur ad Pylas et Delphos, tempore a ma-
 ioribus nostris constituto. idque verbo de-
 center, re ipsa turpiter. prohibet enim, quo
 minus conuentui ad Pylas interfint, qui ne-
 cessario ante iustum tempus futurus erat.
 in eodem decreto rursus clausulam ponit
 multo dilucidiolem, et acerbiolem. sacer-
 dos, inquit, Atheniensium, et Pylagorae,
 qui quouis tempore ad Pylas conueniunt,
 communicent cum iis qui eo conueniunt,
 nec dicta, nec facta, nec decreta, nec vl-
 lam actionem. quid autem est non commu-
 nicare? verumne dicam, an id quod est
 auditu iucundissimum? verum dicam. nam

quae subinde ad gratiam dicuntur, ea rem-
 publicam huc redegerunt. non finit vos me-
 minisse iurifiurandi, quod maiores vestri iu-
 rarunt, nec execrationis, nec oraculi A-
 pollinis. nos igitur, Athenienses, ob hoc
 decretum hic mansimus, ceteri autem
 Amphictyones ad Pylas conuenerunt, prae-
 ter vnam urbem, cuius ego neque nomen
 proferam, et absit, ut vlli Graecorum in
 similis calamitates incidant. iique congressi
 decreuerunt expeditionem contra Amphif-
 sensis, ac ducem crearunt Cottyphum Phar-
 salium, qui tum sententias rogarat: cum
 Philippus in Macedonia non esset, ac ne
 in Graecia quidem, sed apud Scythas tam
 longe

τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις, ἔτι μακρὸν ἀπὸντος, ὃν αὐτίκα μάλιστα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας ἐπήγαγον. ἔπειτα παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατῷ, καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσασθε τοῖς Ἀμφικτυοῖσι. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασι αὐτοὺς ἐξημίωσαν, ἔτι ταῦτα ἐν ῥητῷ χρόνῳ παρῆγον τῷ θεῷ καθίσταται· καὶ τὰς μὲν ἐναγείας καὶ τῶν περὶ ἀγῶναις αἰτίαις μελετήσαντες, τὰς δὲ δι' οὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ εἶδε τὰ χρήματα ὀξέειναι τῷ θεῷ, τὰς τ' ἐναγείας κατήγαγον, καὶ τὰς οὐσεβείας κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ὀξέειναι, ἔτις ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τὰς Ἀμφικτυοὺς στρατείαν ἐποίησαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἐπανελθόντες Φιλίππου ἐν τῇ ἐπὶ τὰς Σκύθας στρατείᾳ, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῇ οὐσεβείᾳ ἡμῖν παρὰδεδοκότων, τῇ δὲ Δημοσθένει δωροδοκίας ἐμποδῶν γενησέμεν. ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ τῷ θεῷ, οὐ παρῆγον ἡμῖν ὁ θεὸς φυλάξας, μονοῦν ἀνθρώπων φωνὰς παροικισσάμενοι; εἰδέμεν τοι πάποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν εὖρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν παρῶμεναι, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνὶ ἀπολλομέναι. εἴχοντες ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανέν σημεῖον φυλάξας, ἢ τῶν μυστῶν τελευτή; καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν Ἀμυνιάδων μὲν παρῶμεναι οὐκ εἶδον, καὶ πέμπειν εἰς Δελφούς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὃ, πὶ χρόνῳ

longe abesset, quem Demosthenes statim dicere audebit a me contra Graecos esse adductum. ac prima expeditione suscepta, valde leniter tractarunt Amphictensis. nam pro magnis iniuriis multam eis pecuniarum indixerunt, et certum praefixerunt tempus, intra quod Apollini ea numeranda esset; ac pollutos quidem, et rerum actarum auctores pepulerunt, eos autem qui ob reverentiam nimiris exulabant, reuocarunt. cum autem nec pecuniam deo penderent, et pollutos restituerent, et homines religiosos ab Amphictyonibus reuocatos eicerent, sic demum secundam contra eos expeditio-

nem susceperunt, cum et longo tempore post Philippus ab expeditione Scythica reverteretur, et dii immortales principatum defendendae religionis nobis obtulissent, nisi corruptela Demosthenis obstidisset. non praedicabant, non significabant nobis dii ut caueremus, tantum non humanis vocibus editis? equidem nullam unquam urbem vidi, quae magis et a diis immortalibus conservaretur, et a quibusdam oratoribus perderetur. non satis monere potuit portentum illud, quod initis Ceteris existit, ut caueremus, cum initiati interierunt? non ea de causa cautendum esse monuit Amyniades, et Delphos

πράττειν Δημοσθένης ὃ ἀντέλεγε, Φιλίππῳ τὴν Πυθίαν φά-
σκων, ἀπαίδευτο ὦν, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἐμπλασίμῳ τῆς διδα-
μένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; ἐπὶ τὸ τελευταῖον αὐτῶν καὶ ἀκαλ-
λιερότων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὴν στρατιάν ἐπὶ τὸν περὶ Δελφῶν
κίνδυνον· καί τῳ γε πρώτῳ ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι πρῶτον τὸ
Φίλιππον οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ κα-
λὰ τὰ ἱερά; τίς οὖν ζῆμίας ἀξίῳ εἶναι τυχῆν, ὃ τὴν Ἑλλάδα
ἀλιπύει; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατὶς οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατερῶν
χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δὲ ἐδὲν περὶ τῶν
μελλόντων ἔσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι, οὗν στρατιάν ἐξέπεμψας,
πότερην σεφθοῦσθαι σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως αἰσυχαῖς, ἢ
ὑπερβίβειν; τί γὰρ εἰς τί τῶν ἀνελπίστων ἔστι ἀπροσδοκῆται ἐφ'
ἡμῶν ἐγένονεν; ἐπὶ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπων βεβιωκάμεν, ἀλλ'
εἰς ἀπροδοξολογίαν τοῖς ἐσθμίοις μεθ' ἡμᾶς ἐφυμέν. ἐχ' ὁ μὲν
τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἀθῶν διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλάσποντον
ζεύξας, ὁ γὰρ καὶ ὕδαρ τὰς Ἑλλήνας αἰτῶν, ὁ τῶν ἐν ταῖς
Ἰπποδοταῖς γράφων, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ'
ἡλίου ἀνιόν· μέχει θυμῶν, καὶ ἐπὶ τῷ ἔκλειπτον ἐτέρων εἶναι
διαγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἤδη πῶς τὸ σῶμα σωτηρίας; ἔτι αὐ-
τὰς ὁρῶμεν τὴν δόξης ταύτης, καὶ ἐπὶ τὸν Πέρσῳ ἡγεμονίας

Delphos mittendos aliquos, qui oraculum
sciscitarentur: sed Demosthenes refragaba-
tur, quod Pythiam Philippo studere diceret
homo ineruditus, et fruens ac repletus ea li-
centia, quae a vobis ei datur? nonne is nu-
per sacris ominosis et infaustis milites able-
gavit ad manifestum discrimen: quamvis
eudum dicere ausus, ea de causa Philippum
in nostram regionem non venisse, quod vi-
ctimae prosperae non fuissent? quo igitur
dignus es supplicio, o Graeciae pestis? nam
si victor propterea in eorum quos vicerat
regionem non venit, quod sacra infausta
essent, cur tu, qui nescires quid futurum

esset, antequam litatum esset, milites able-
gasti? vtrum igitur corona dignus es ob
publicas calamitates, an exilio? nam quid
insperati, quid inexpectati nostra aetate non
accidit? non enim vitam nos humanam de-
gimus, sed in id nati sumus, ut posterius de
nobis portenta narrent. non Persarum rex,
qui Athon perfodit, qui Hellespontum iun-
xit, qui terram et aquam a Graecis postu-
lavit, qui literis suis gloriari non dubitavit,
se omnium hominum ab ortu solis usque ad
occasum esse dominum, nunc non de do-
minatu in alios, sed iam de sui corporis sa-
lute certat? non eosdem videmus et glo-
riam.

ἡζιωμένοις, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλυθέρωσαν; Θῆβαι δὲ, πόλις ἀσυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τ' Ἑλλάδος ἀνῆρ-
 πασαι, εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων ἐδὲ ὀρθῶς βεβησάμενοι,
 ἀλλὰ τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως
 ἀλλὰ δαιμονίως κησάμενοι; Λακεδαιμόνιοι δὲ ὅτι ταλαίπωροι
 περσάφραδοι μόνον τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ
 τὴν ἑρῶν καταλήψιν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων πόλε ἀξιοῦντες ἡγε-
 μόνες εἶναι, νυνὶ ὀμνηδύσοντες, καὶ τὴν συμφορὰν ἐπιδείξιν ποιησό-
 μνοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεας, τῶτο πεισόμενοι
 καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρίς, ὅ, πᾶν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ ἑκράτῃ
 καὶ περὶδικημένῃ μετεϊότητι κελήσονται; ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις, ἡ
 κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνουῦτο πρῶτερον ἐκ
 τ' Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι καὶ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σω-
 τηρίαν δυνασόμενοι, νυνὶ οὐκ ἐπὶ περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας
 ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς πατρίδος ἐδάφοις; καὶ ταῦθ'
 ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελή-
 λυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τριῶν Ησίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται.
 λέγει γάρ περ, παιδύων τὰ πλήθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πό-
 λεσι τὰς πονηρὰς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. λέξω δὲ
 καὶ γὰρ τὰ ἑπη. διὰ τῶτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας, τὰς τῶν
 ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

riam hanc, et principatum aduersus Persas consecutos, qui Delphicum etiam templum liberarunt? Thebae, vrbs finitima, vno die ex media Graecia est abrepta, qui tametsi neque iuste neque recte de summa rerum deliberarint, tamen, vaecordia illa et dementia non humanitus, sed diuinitus eos invasisse videri potest? nonne miseri Lacedaemonii, quod initio haec negocia circa templi occupationem tantum attigerunt, cum olim sibi principatum in Graecos vendicarent, nunc ad Alexandrum mittentur obfides, calamitatem suam ostentaturi, idque perpeffuri et ipsi, et eorum patria, quod illi visum fuerit? iudicium certe quidem de eis

fiet arbitrio et victoris et iniuria laceffiti. nonne nostra vrbs, commune Graecorum confugium, ad quam olim ex Graecia legationes ventitabant oppidatim, quique salutem a nobis expetituri, nunc non de principatu Graecorum pugnat, sed iam de patrio solo? et haec nobis acciderunt, ex quo Demosthenes ad rempublicam accessit. recte enim Hesiodus de talibus pronunciat. quodam enim loco ait, vt erudiat populum, et vrbibus suadeat, ne improbos magistratus admittant. sed et ipse versus eos recitabo, nam ea de causa, vt arbitror, pueri sententias poetarum ediscimus, vt eis virili aetate vtamur.

Saepe

Πολλάκι ὃ ξύμπασα πόλις κακῷ ἀνδρὸς ἀπύρεα,
 Ὅς κεν ἀλιτρεαίνει ἢ ἀτάσθαλα μηχανάει).
 Τοῖσιν δ' ἐβανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρηνίων,
 Λοιμὸν ὁμῶς ἢ λιμόν. Διποφθινύθουσι ὃ λαοί,
 Ἡ τῶν γε στρατὸν εὖρυν ἀπώλεσεν, ἢ ὄγε τείχος,
 Ἡ νέας ἐν πόλει Κρονίδης διποπίννυ) αὐτῶν.
 εἰάν ὃ περὶ ἐλόντες τῷ ποιεῖν τὸ μέτρον, τὰς γνώμας ἐξετάζητε,
 οἶμαι ὑμῖν δόξαι ἐ ποιήματα Ησιόδου εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς
 τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. ἢ γὰρ ναυτική ἢ περὶ στρατείας, καὶ
 πόλεις ἀρετὴν εἰσὶν ἀνησπασμύρα ἐκ τῆς τέττα πολιτείας. Ἀλλ',
 οἶμαι, ὅτε Φρυγῶνδας, ὅτε Εὐρύβατον, ὅτε ἄλλου ὅδε πώποτε
 τῶν πάλαι πονηρῶν τρεῖς μάγους ἐ γόης ἐγγύετο, ὅς, ὡ γῆ,
 καὶ θεοί, ἐ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκχεῖν τὰ ληθῆ,
 τολμᾷ λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρὸς ὧπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα
 Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποίησαντο, οὐ διὰ τὸν καιρὸν, οὐ
 διὰ τὸν φόβον τὸν περὶ ἀνὰ αὐτὰς, ὅδε διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν,
 ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. καὶ τοὶ πολλὰς μὲν τέ-
 ττα πρὸς τὴν πρεσβείαν ἐπρέσβυσαν εἰς Θήβας ὅ μάλιστα οἱ
 κείως ἐκείνοις διακείμενοι. πρῶτον μὲν, ὅτε στρατηγὸς Θρασύ-
 βουλος ὁ Κολλυτεὺς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πισθυθεὶς ὡς ὅδε ἕτερος
 πάλιν Θρασίων ὁ Εὐρυπύδης, πρὸς ἕνα ὦν Θηβαίους Λεωδάμας

*Saepe viri gens tota luit scelus unius atrox,
 Qui praeceps agitur male sani pectoris aestu.
 Jupiter hos contra summo demittit Olympo
 Omne mali genus exitii, pestemque famemque.
 Vel pereunt vastis per Martia praelia campis,
 Vel mare naufragio subeunt, vel moenia
 sternunt
 Hostiles acies. sic exigit ultio poenas.*
 quod si dempto poetae versu, sententias ipsas
 consideretis, visum iri vobis arbitror, non
 Hesiodi poema, sed oraculum de Demo-
 sthenica administratione. nam et nauales
 et pedestres copiae, et vrbes funditus abre-
 ptae sunt, per istius administrationem. Sed
 VOL. II.

neque Phrynonidas scilicet, nec Eurybatus,
 nec alius quisquam veterum improborum,
 talis magus et praestigiator fuit, qui (o tel-
 lus, et dii, et genii, et homines qui audire
 vera cupitis) dicere audet, vestros vultus
 intuens, Thebanos. inisse vobiscum socie-
 tatem, non propter tempus, non propter vr-
 gentem eos terrorem, non propter vestram
 auctoritatem, sed propter Demosthenis con-
 ciones. enimvero ante eum multi saepe The-
 bas legati sunt profecti, quibus summa cum
 illis necessitudo intercessit. primum, impe-
 rator iste Thrasybulus Colyttensis, vir cui a
 Thebanis fides habebatur, ut cuiquam alte-
 ri:

ὁ Αχαρνὸς, ἔχ' ἥτιον Δημοστένοις λέγειν δυνάμεσθαι, ἀλλ' ἐμοὶ γε καὶ ἡδίων ῥήτωρ καὶ ὅστις Αρχίδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνάτεις εἰπεῖν, καὶ πολλὰ κενὸν βουλεύσας ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θηβαίους· θυμωγὸς Αἰσοφῶν ὁ Ἀζυμίδης, πλεῖστον χρόνον τὴν ἑΒοιωτῶν ἐπομεῖνας αἰτίαν ῥήτωρ Πύρρωνος ὁ Ἀναφλύσιος, ὃς ἐπὶ καὶ νυνὶ ζῇ. ἀλλ' ὅμως εἰδὲς πῶποτε αὐτὸς ἐδυνήθη περὶ τῆς αἰτίας εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἶτιον, οἶδα μὲν, λέγειν δ' ἐδέν· δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῆς. ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῇ ἀφελόμενος Νίκαιαν, Θεσσαλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Βοιωτῶν, τῶτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον, Ελάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ φρεσὶν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθα ἦδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἤπλετο αὐτῶν, μελεπέμψατο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσήγετε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις δεσποδασμῶν, καὶ ἵπποις καὶ πεζοῖς, πρὶν οὐδὲν συμμαχίας μίαν μόνιν συλλαβὴν γράψαι Δημοστένη. ὁ δ' εἰσάγων ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καὶ φόβος καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' ἐξ Δημοστένης. ἐπεὶ οὐδὲν γε ταύτας τὰς πράξεις τέλει τὰ πρῶτων μέγιστα Δημοστένης εἰς ὑμᾶς ἐξημέρηκε. πρῶτον μὲν, ὅτι Φίλιππος τῷ μὲν ὀνόματι πολεμῶντι

ri: item Thraso Erchienfis procurator Thebanorum: Leodamas Acharnensis, eloquentia Demosthenis haud inferior, sed, ut mihi quidem videtur, suavior etiam orator: et hic Archidemus Galea, homo eloquens, et multis in republica periculis appetitus propter Thebanos: tribunus plebis Aristopho Axenienfis, cui longissimo tempore studium Bocotiorum est obiectum: orator Pyrrander Anaphlystius, qui etiam nunc vivit. tamen horum nemo unquam eos potuit ad vestram amicitiam perducere; causam etiam scio, tamen propter eorum calamitatem dicere non necesse habeo. sed cum Philippus Nicaeam

eis ereptam Thessalis tradidisset, et bellum, quod pridem ex agro Thebano depulerat, idipsum rursus per Phocidem ad ipsas Thebas adduxisset: et postremo Elateam occupatam vallo cingeret, ac praefidiis munitet, ibi demum, terrore ad ipsos devoluto, accesserunt Atheniensis, itaque vos egressi estis, et Thebas ingressi, armis instructi, tam equites quam pedites, priusquam Demosthenes vel unquam syllabam de societate scripsisset. Thebas autem vobis patefecerunt, occasio, metus, et usus societatis, non Demosthenes. nam in iis actionibus tria Demosthenes in vos maxima delicta admisi-

ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισῶν^Θ Θηβαίους, ὥς αὐτὰ
τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ
πληκαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, παραπομπάμην^Θ ὃ μέλ-
λειν τὴν συμμαχίαν χρησέας, καὶ διὰ τοῦ καιροῦ, ἀλλὰ διὰ τὰς
αὐτὰς πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βου-
λεύεσθαι^Θ πῶς δεῖ ποιῆσαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μό-
νον εἰ γινέ^Θ. τῷτο ὃ παραλαβὼν, ἐκδοῖον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἀπα-
σαν ἐποίησε Θηβαίους, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, εἰάν τις ἀφι-
στῇται πόλιν ὑπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Αθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν
Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥστε
εἶπεν ὥς τὰς Βοιωτὰς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῷ ὀνομά-
των συνθήκῃ τῶν Δημοδένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' ἐμᾶλλον ἐφ'
οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀνανακτίσοντας. δεύτερον ὃ, τῶν εἰς τὸν πό-
λεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν
ἀπωτέρω^Θ κίνδυνοι, τὸ ὃ τρίτον μέρος^Θ Θηβαίους, δωροδοκῶν
ἐφ' ἐκάστοις τέττων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλασσαν
ἐποίησε κοινὴν, τὸ δὲ ἀνάλωμα ἴσον ὑμέτερον, τὴν ὃ κατὰ γῆν,
εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἀρδύω φέρων ἀνέθηκε Θηβαίους. ὥς τοῦτο τὸν
χρόνον πόλεμον μὴ κύριον χρεῖας Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον
στρατηγὸν βελούσατο^Θ τοῖς τῶν στρατηγῶν σωτηρίας. ἐταῦτ

admisit. primum, quod, Philippo verbo
quidem vobiscum bellum gerente, re autem
ipsa Thebanis multo infestiore, ut exitus
ipse ostendit (et quid pluribus est opus?)
his, quorum tanta magnitudo est, dissimu-
latis, et societatem coitutam esse propter
legationes suas, non propter tempora ia-
ctando, statim auctor populo fuit non de
societatis condicionibus deliberandi, sed eam,
modo fieret, boni consulendi. hoc igitur
occupato, Boeotiam universam Thebanis
dedit, cum in decreto scripsisset, si qua
urbs a Thebanis defecisset, opem laturos
Atheniensis Boeotiis, qui Thebis essent,

res verbis suffragans et transferens, ut solet;
perinde ac si Boeotii re ipsa male tractati,
Demosthenis verborum compositionem boni
consulturi, ac non potius ob acceptas in-
iurias indignaturi essent. deinde belli sum-
ptuum duas partis vobis attribuit, quamvis
a belli periculis remotiores essetis, tertiam
Thebanis, idque largitionibus adductus, in
vnoquoque horum, ac marinum quidem im-
perium commune fecit, sumptus autem pri-
vatim vestros, terrestre vero, si nugae agen-
dae non sunt, prorsus decrevit Thebanis:
adeo ut in bello Stratocles, vester imperator,
ne id quidem haberet auctoritatis, ut suc-
rum

ὅκ' ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δ' ἀπαλείψουσιν, ἀλλὰ καὶ γὰρ λέγω, ὅτι πάντες Ἰππικῶσι, καὶ ὑμεῖς συνίστε καὶ ὅκ' ὀργίζεσθε. ἐκείνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· συνείπισθε ἤδη τὰ δίκημά τε αὐτοῦ ἀκρίβειαν, ὥστε ἔθ' αὐμαζέει. δεῖ δὲ ἔχ' ἔτι, ἀλλ' ἀγνοακτεῖν καὶ πμωρεῖσθε, εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχουσιν. δεύτερον δ' ὅτι πολλὸν τέτρε μείζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βελουθήριον τὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀρεθὴν ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν τῶν πρᾶξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος. ὅτι πλικάυτῳ αὐτὸς αὐτὰ δύνασείαν κατεσκόδασεν, ὥς ἤδη παριὼν Ἰππὶ τὸ βῆμα, πρεσβύειν μὲν ἔφη ὅποι' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις αὐτῷ τῇ στρατηγῶν ἀντίποι, κατὰ δαλόμενος ὅτ' ἀρχονίας, καὶ συνεθίζων μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ληπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῇ στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγεῖα. μισοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στραπωλικά κτήματα κλέπτων, καὶ ὅτ' μυρίοις ξένοις ἐκμισθώσας Ἀμφιστάσι, πολλὰ διαμαρτυρομένη καὶ χετλιάζοντο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμῶν, προσέμιξε φέρων, ἀναρπαδένων τῇ ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρροσκόβω τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἶεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς

rum militum salutem consuleret. neque vero haec ego accuso, alii praetermittunt, sed et ego dico, et omnes reprehendunt, et vos, cum sciatis, non aegre fertis. sic enim affecti estis erga Demosthenem, ut eius facinora non miremini, quibus audiendis assuevistis. neque vero ita convenit, sed indignatione atque ultione est opus, si modo reliquias reipublicae incolumes esse vultis. alterum eius, et hoc multo maius facinus est, quod curiam et statum reipublicae nostrae funditus clam subtraxit, et Thebas in Cadmeam transtulit, conspiratione cum Boeotiorum principibus inita. ac tantum ipse sibi principatum comparavit, ut iam con-

scenso suggestu, se quo vellet legatum iturum diceret, tametsi vos non iuberetis, quod si quis imperatorum ei refragaretur, ut opprimeret magistratus, eosque consuefaceret, ne sibi contradicerent, dixit, se disceptationem suggestus contra praetorium velle instituere: vos enim a se de suggestu pluribus affectos esse beneficiis, quam ab imperatoribus e praetorio. iam cum vacua nomina inter peregrinos milites institueret, et militarem pecuniam furaretur, et decem illa millia peregrinorum Amphissenibus mercede locaret, quamvis, me multum obtestante, et in concionibus quiritante, peregrinis illis e medio sublati, periculum con-

τότε καιρῶς εὐξαῖς; ἢ χωρεῖς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δυνάμιν, χωρεῖς δὲ ἐν Ἀμφίᾳ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι; αὐτομοῖς ὃ τοῦ Ἑλλήνας λαβεῖν πλῆκαυτης πληγῆς γεγενημένης; καὶ πλῆκτων κακῶν αἰπὸν γεγενημένον Δημοσθένος, ὅς αὐτὰ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκῃ δέδωκεν, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ χρυσῷ σεφιδῶ σεφιδωθήσεται, ἀγανακτεῖ· ὅς ἰκανόν ἐστιν αὐτῷ ἐνδυτίον ὑμῶν κηρύττειν, ἀλλ' εἰ μὴ τῷ Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρήσεται, τὰ ἀγανακτεῖ. ἔτι, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἰσχυρίας Ἰππασομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. τρίτον δὲ καὶ τῷ πειρημένῳ μέγιστον ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονεῖν τῶν Ἑλλήνων, ὅς ἀγνοεῖν· ἢ γὰρ ἦν ἀσιμῶς ὅτι πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιᾶται, καὶ διὰ ταῦτα βελονὴν ποιήσας τὴν εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποσέλλει μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβερῶν τὸν Ἰππὸν κίνδυνον, εἰκότως· ἢ γὰρ ῥήτωρ ἀσεβέτης ἐς λιπὼν τὴν τάξιν αὐτὸς ἐνεθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκαετὴς γεγονὼς αἰμνῆσον παιδείαν αὐτὸς ἐπαίδευσεν· τῶν δὲ ἐχόντων ἔτι, αἰδομένης Δημοσθένος καὶ τὰς Βοιωτάρχας ὑποπιδύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδία ποιῆσαι, χρυσίον ἀνδρῶν αὐτῶν πρὸς Φιλίππου λαβόντας, ἀδύνατον ἡγησάμενος εἶναι, εἰ πῶς ἀπολειφθήσεται δω-

conuertit in urbem imparatam. quid enim putatis Philippum illis optasse temporibus? nonne, ut seorsim cum urbanis copiis, seorsim ad Amphissam, cum conducticio milite decertaret? et Graecos abiectis animis praeditos inuaderet post tantam cladem? tantorum igitur malorum auctor cum fuerit Demosthenes, impunitate non est contentus, sed nisi etiam aurea corona ornatur, indignatur: nec satis habet, si coram vobis proclametur, sed nisi coram Graecis praedicetur, indigne fert. ita nimirum fit, ut improbum ingenium magnam potestatem adeptum, publicas importet calamitates. tertium, et inter superiora maximum est,

quod dicturus sum. nam cum Philippus Graecos non contemneret, nec ignoraret (neque enim fuit stupidus) se de omnibus fortunis in parua dieculae parte certaturum, proptereaque pacem facere vellet, et legatos missurus esset, atque magistratus qui Thebis erant, imminens periculum timerent, idque merito (neque enim orator militiae rudis et ordinum desertor eos monuerat, sed Phocense bellum, quod decem annos durarat, immortale eis documentum dederat) haec igitur cum se ita haberent, Demosthenes re animaduersa suspicatus Boeotiorum principes pacem seorsim esse facturos, auro sine se a Philippo accepto, et vitam sibi acerbam.

ροδοκίας, ἀναπνέουσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔδεικνόντες ἀνδράπων λέγον-
 τος, ἔθ' ὡς δεῖ ποιῆσαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδ' ὡς οὐ δεῖ,
 ἀλλ' ὡς ὅτε, τὸτο κήρυγμα ἔτι τοῖς Βοιωτάρχαις περικηρύττων,
 ἀναφέρειν αὐτὰ τὰ μέρη τῶν λημμάτων, δώμεν τε τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν,
 ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν ἐργάσασθαι καὶ ἐνεποιεῖν Δημο-
 σθένει, ἢ μὴν εἴ τις ἐρεῖ ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιῆσαι,
 ἀπάξεν εἰς τὸ δεσποτήριον Ἰππιδόμορος τῶν τειχῶν, ἀπομι-
 μέτρος τὴν Κλεοφάνης πολιτείαν, ὅς τ' ἔτι πρὸς Λακεδαιμο-
 νίοις πολέμῳ, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' ἔτι περὶ
 χον αὐτὰ ᾠδὴ ἀρχοῖτες ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τὰς στρατιώ-
 τας τὰς ὑμετέρας ἀνέστρεψαν Ἰξεληλυθότας, ἵνα βελούσιθε
 περὶ τῇ εἰρήνῃ, ἐνταῦθα παύσασιν ἐκφρων ἐχθρὸς, καὶ παρελ-
 θὼν τ' ἐπὶ τὸ βῆμα, πρὸς τοὺς τῶν Ἑλλήνων τὰς Βοιωτάρχας ἀπε-
 πάλεσε, καὶ γράφειν ἔφη ψήφισμα, ὃ τοῖς πολεμίοις ἔδειπτο
 ἀντιβλέψας, πέμπει ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας, αἰτῶντας Θη-
 βαίους δοῖν ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραιχμυθέντες δ' ἐν Θήβαις
 ἀρχοῖτες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι πρὸς τοὺς Ἑλλήνων, ἀπὸ
 μὴν τῇ εἰρήνῃ ἀπετρέποντο, ἐπὶ δ' τὴν πρὸς τὴν ὥρμησαν. ἐνθα δὴ
 καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀξιόν ἐστιν Ἰππινειῶναι, ὅς οὖν, ἀδύτων
 καὶ ἀκαλλιεργῶν ὄντων τῶν ἱερῶν, ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρὸς τὸν

bam existimans, si largitionis alicuius ex-
 pers esset, in concione exfiliit, nemine mor-
 talium dicente pacem cum Philippo vel fa-
 ciendam vel non faciendam esse (nam sua
 duntaxat opinione nitebatur) quodam quasi
 praeconio Boeotiorum principibus denun-
 cians, ut largitionum partem ad se refer-
 rent, obtestatus est Mineruam, quam, ut ap-
 pareret, Phidias eo fecit, ut Demosthenes ea
 ad quaestus aucupia et periuria sua abute-
 retur, si quis diceret pacem cum Philippo
 esse faciendam, eum se capillis prehensum,
 omnino in carcerem esse abducturum, in
 quo Cleophontis rationem imitabatur: qui
 Lacœnico bello, ut fertur, rempublicam per-

didit. sed ut duces Thebani eum non cu-
 rabant, sed milites vestros iam egressos re-
 vocabant, ut de pace deliberaretis, ibi de-
 mum omnino mente alienatus, consensu
 suggestu, Boeotiorum principes, Graecorum
 proditores appellavit, seque decretum scri-
 pturum dixit, is qui aduersum hostem nun-
 quam intuitus est, ut legatos Thebas mit-
 teretis, qui a Thebanis transitum peterent
 contra Philippum. Thebanorum igitur ma-
 gistratus summo pudore affecti, ac veriti,
 ne reuera Graecorum proditores haberen-
 tur, et pacem repudiarunt, et ad bellum
 concitati sunt. hoc loco fortium virorum
 facienda est mentio, quibus iste, inauspi-
 catis

κίνδυνον, ἐτόλμῃσε τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν, ἀναβάς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων δρετὴν. ὧ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων, ἀπώτων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, ἔφη χερήσαιν ἐβελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τέτων πρὸς ὧπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τ' πόλεως συμφοραῖς σεφανῆσαι; εἰάν τις ὅτι λέγη, ὑμεῖς ὑπομνῆτε, καὶ στυαποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμέτερον μνήμη; γένεσθε δὴ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσαιτε ὅραν περιόοντα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τ' ψηφίσματος ἀνάρρησιν μέλλουσιν γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τὰς οἰκείας τῶν τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφίσειν ἐπὶ ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἡρωικοῖς πάθεσι τοῖς μὲν ταῦτα ἐπισκῆψιν, ἢ ἐπὶ τῇ τ' πόλεως ἀγνωμοσυνῇ; τίς γὰρ ὅτι ἀν' ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλληνας, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκείνῳ γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτη ποτε τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγωδῶν γίγνεσθαι, ὅτι δινομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελτίοσι πρῶτατα ἐχρήτο, πρῶτα ἐλθὼν ὁ κήρυξ καὶ πρῶτα σπασμῶδες τὰς ὀφθαλμοὺς, ὧν ὁ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτηκότες, νεανίσκους πρῶτα πάλαι κεκα-

catis et ominosis sacris ad periculum evidens ablegatis, fugitiuis et ordinum desertoribus pedibus monumento conscenso, defunctorum virtutem celebrare non dubitauit. o tu, qui ad res magnas et grauis omnium mortalium es ineptissimus, ad orationis autem confidentiam maxime admirandus, statim iudicum ora intuens dicere audebis, te ob clades publicas esse coronandum? quod si iste dixerit, vos feretis, vestraque memoria vna cum defunctis morietur? date hoc mihi, vt animis vestris exiguo tempore non in praetorio, sed in theatro sitis, putate videre vos progredi praeconem, et proclamationem ex decreto futuram, cogitate vtrum

putetis cognatos defunctorum. pluris lacrymas profusuros ob tragoedias et heroicas calamitates, quae postea in proscenium afferentur, an vero ob amentiam reipublicae? quis enim Graecus, aut saltem liberaliter institutus, non dolebit, cum in theatro vel illud, si nihil aliud recordabitur, eodem aliquando die, cum, vti nunc, tragoediae agendaessent, atque vrbs melius regeretur, et meliores gubernatores haberet, progressum praeconem, productisque pupillis, quorum patres in bello occubuerant, adolescentis armis ornasse, ac pulcherrimum illud praeconium et ad virtutis adhortationem efficacissimum proclamasse: hos adolescentis.

σμημένους, ἐκήρυξε τὸ κάλλισον κήρυγμα ἐς περὶ τρεπικώτατον
 πρὸς ἀρετὴν· ὅτι τέσδε τὲς νεολύκοις, ὧν ὁ πατέρες ἐτελεύτη-
 σαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡρόδομοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ
 δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν
 ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἑπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς περὶ δριάν;
 τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυξεν, ἀλλ' ἔτι νυν, ἀλλὰ περὶ σαμῶν τὸν
 τ' ὀρφανίας τοῖς πασι αἶπον, τί ποτ' ἂν ἐρεῖ ἢ τί φθέγγεται;
 καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίη τὰ ἐκ τῆς ψηφίσματος περὶ σάμας, ἀλλ'
 ἔτι τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰχρὸν σιωπήσει, ἀλλὰ τὰναντία δόξει τῇ
 τῆς κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι· ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ ὅστις ἀνὴρ,
 σεφανοὶ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθιναίων, ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κάκιστον, ἀν-
 δραγαθίας ἕνεκα τὸν ἀνανδρὸν καὶ λελαιπότα τὴν τάξιν. μὴ πρὸς
 τῷ Διὶ, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθιναῖοι, μὴ τρε-
 παῖον ἰσάτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τῷ Διονύσῳ ὀρχήσῃ, μηδ'
 αἰρεῖτε περὶ ἀνοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
 μηδ' ὑπομνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν οὐδὲ ταλαι-
 πώργις Θεβαίους, εἰς φυγόντας διὰ τῆτον, ὑποδέδεχθε τῇ πόλιν,
 ὧν ἰσθὰς ἐ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία,
 καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἔπαρεχόμε-
 ναι, ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορας, καὶ

scientis, quorum patres in bello fortiter mor-
 tem optinuerant, a populo usque ad puber-
 tatem esse educatos, nunc autem panopliis
 instructos, eosdem (quod felix faustumque
 sit) dimittere, ut suum quisque negotium
 agat, et ad principem in consessu locum
 inuitare? tum igitur sic proclamavit, nunc
 aliter: nam eo, qui pueris auctor fuit orbi-
 tatis, producto, quid tandem dicet? aut
 quam vocem edet? nam si ea recensuerit,
 quae in ipso decreto mandata sunt, verum
 tamen dedecus non tacebitur, sed voci prae-
 conis reclamare videbitur, virum istum (si
 tamen iste vir est) coronari a populo A-

theniensi virtutis ergo vitiosissimum, ob for-
 titudinem ignavum et ordinum deserto-
 rem. ne facite, per Iovem, ceterosque deos,
 vos obtestor, Athenienses, ne tropaeum
 de vobis ipsis in Bacchi orchestra statuere,
 neque populum coram Graecis amentiae
 condemnate, neque commonefacite miseros
 Thebanos ingentium et extremorum ma-
 lorum, quos in exilium actos propter istum,
 urbe recepistis, quorum fana et liberos et
 monumenta, corruptela Demosthenis et re-
 gium aurum perdidit. sed quoniam corpo-
 ribus non adfuistis, animis saltem calamita-
 tes eorum intuemini, et putate videre vos
 urbem

νομίσαιε ὅρᾱν ἀλικομυρίων τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφάς, ἐμ-
 πρήσεις οἰκιῶν, ἀγομυρίας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δελείαν, πρε-
 σβύτας ἀνθρώπους, πρεσβυπιδας γυναῖκας, ὅψε μεταμανθώνους
 τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους ἐ τοῖς
 πτωρομένοις, ἀλλὰ τοῖς τέτων αἰτίοις, ὀπκηπτοντας μηδὲν
 τρέπω τὸν τ' Ἑλλάδος ἀλιτήριον σεφανοῦ, ἀλλὰ ἐ τὸν δαί-
 μονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρεκολαθῆσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλά-
 ξαθ'. ἔτε πόλις γὰρ ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἔδεις πώποτε καλῶς ἀ-
 πήλλαξε Δημοσθένει συμβέλλω χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθη-
 ναῖοι, ὅκ ἀιχνύεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορθμέας τὰς εἰς Σαλα-
 μῖνα πορθμύοντας νόμον ἔθεσθε, εἰάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ
 πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τέτω μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμῆ γνέ-
 αθ', ἵνα μηδεὶς αὐτοχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν
 δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα, τοῦτον ἐά-
 σετε πάλιν ἀποθυῶεν τὰ κοινά; Ἰνα δ' εἶπω καὶ περὶ τῆς τετάρ-
 τας καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπο-
 μῆσαι βέλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον
 τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως τειρήν πωρολαβῶν
 ὑμῶν, καὶ τὰς Ἑλλήνας ἡγευρολόγησε. καταγαγέσης δ' αὐτὸν εἰς
 τὴν πόλιν τ' ἀπεροδοκῆτε σωτηρίας, τὰς μὲν πρῶτας χρένους

urbem capi, muros euerti, aedis incendi,
 matronas et pueros in seruitutem abstrahi,
 senes homines, senes mulieres sero dediscere
 libertatem, plorantis, supplicantis vobis,
 irascentis non ultoribus, sed harum cala-
 mitatum auctoribus, mandantis, ne villo
 pacto Graeciae pestem coronetis, sed vt
 genium etiam, et fortunam hominis istius
 comitem, caueatis. cum nulla enim vrbe,
 cum nullo homine priuato vnquam bene a-
 ctum est, qui consiliis Demosthenis est vsus.
 non pudeat vos, Athenienses, cum in nau-
 tas, qui Salaminem transportant homines;
 legem tuleritis, si quis eorum in traiectu
 Vol. II.

nauim inuitus euerterit, ne ei deinceps na-
 viculariam facere liceat, vt ne quisquam te-
 mere vitam Graecorum in discrimen ad-
 ducat, si istum, qui Graeciam et urbem
 nostram funditus euertit, denuo sinetis rem-
 publicam gubernare? Vt autem de quarto
 etiam tempore, et iis rebus quae nunc sunt,
 aliquid dicam, illud vobis redigam in me-
 moriam, quod Demosthenes non castrensis
 duntaxat ordines deseruit, sed etiam ac-
 cepta vrbis nostrae trirēmi, a Graecis pe-
 cuniam exegit. cum autem insperata salus
 eum in urbem reduxisset, primis tempori-
 bus tremebundus homo fuit, et semimortuus
 3 H fug-

ὑποτρέμος ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρη-
νοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροποιεῖν. ὑμεῖς ὅμως μὲν τὰς
πρώτας χεῖρας, εἰς ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἶατε τὸ Δημοσθένους
ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλῆϊ τῆτο προστάττειτε νυνὶ
δὲ ἤδη καὶ σεφαιδῶς ἀξιοῖ. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Φίλιππος, Αλέ-
ξανδρος δὲ εἰς τὴν δρχίαν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τετραβούργος,
ἱερὰ μὲν ἰδρύσασθαι Παισανίην, εἰς αἰτῶν ὅτι διαφελῶν καὶ δυσίας
τὴν βελὴν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν δὲ Αλεξάνδρῳ Μαργίτῳ ἐπι-
θεῖν, ἀπειόλμα ὅτι λέγειν, ὡς ἐκινήσῃ ἐκ Μακεδονίας, αἰσάπῃ
γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν Πέλλῃ πεπαταμένην, καὶ τὰ ἀσπλάγχνα φυλαί-
τοίῃα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη ὅτι εἰπάων, ἀλλ' ἀκρεβῶς εἰδὼς, ὅτι
αἵματός ἐστιν ἡ δρχία ὡνία, αὐτὸς ὅτι ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν
Αλέξανδρον ὅτι ἐκ τῆς Αλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ
ἀνανδρίας. ἤδη δὲ ἐψηφισμένων Θεσσαλῶν ἐπιστραφέντων ἐπὶ τὴν
ὑμετέραν πόλιν, καὶ ὅτι νεανίσκος πρῶτον ἀσπαρξικῶς εἰκό-
τως, ἐπεὶ δὲ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβυτέρῳ ὑφ' ὑμῶν
χειροποιηθείς, ἀποδράς ἐκ μέσσης Κιθαιρώνας ἦκεν ὑποσρέψας,
εἴτ' ἐν εἰρήνῃ, εἴτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ τὸ
πρώτων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τῆτον ἐπ' ὑμῶν εἰσαγαγεῖτε
θῆναι ἐν τῷ τῶν Ελλήνων συνεδρίῳ. ὅτι δὲ ὑμᾶς νυνὶ προσδέ-

suggestu consensu, se pacis custodem a vo-
bis creari iussit. vos vero, cum primis tem-
poribus ne decreta quidem passi fueritis no-
mine Demosthenis inscribi, sed Nausicli id
mandaueritis; iste nunc etiam coronari se
postulabit. post obitum porro Philippi, et
principatum ab Alexandro susceptum, rur-
sus praestigiator iste et sacella Pausaniae ex-
struxit, et senatum in crimen laetitiae et
sacrificiorum ob bonum nuncium, coniecit,
et Alexandro, Margitae cognomentum de-
dit, atque etiam dicere ausus fuit, eum e
Macedonia se non commoturum esse, sed
satis habere, si Pellae deambulare liceat, et
vitam conseruare, eaque se dicere affirma-

bat, non coniecturis adductum, sed certa
cognitione instructum, virtutem enim san-
guine venalem esse, cum ipse sanguinem
non habeat, et Alexandrum iudicet, non
ex Alexandri ingenio, sed ex sua ignavia.
cum vero Thessali iam decreuissent contra
vestram urbem infestis armis proficisci, et
adolescens principio non iniuria commotus
esset, exercitu iam ad Thebas adducto, le-
gatus a vobis delectus, arrepta fuga e medio
Cithaerone reuersus est, nec in pace, nec
in bello frugi homo. et, quod est omnium
grauissimum, vos eum non deseruistis, nec
in concilio Graecorum causam dicere passi
estis: iste autem vos nunc prodidit, si modo
vera

δακεν, εἶπερ ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγει). ὡς γὰρ φασιν ④ παρ᾽ αὐτοὶ, καὶ ⑤ πρεσβύτατος πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστὸν ⑥ ἐστὶν πρὸς Ἀριστίων Πλαταῖκος, ὁ ⑦ Ἀριστοβύλου ⑧ Φαρμακοπώλου υἱός, εἰς ἃς ἄρας καὶ ὑμῶν γινώσκῃς ἕτος πόλεος νεανίας, ἐτέρων τὴν ὄψιν διαφύγων γυμνάσιος, ὥκησε πολλὰ χρέον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ, ὃς ἡ ⑨ πρᾶξις ἢ πάθος, ἀμφίβολος ἢ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑδαμένως δόχημον ἐμοὶ λέγειν. ὅττι, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅς τις καὶ πᾶς πόλεος ἐστὶ βεβιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποπτεύει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τὰς γραμμάτας πέμψας Δημοσθένους ὡς Ἀλέξανδρον ἀδικᾶν πᾶσι δέξῃ ⑩ διαλλαγὰς, καὶ πολλὴν κολλαίαν πεποίηται. ἐκείθεν ⑪ θεωρήσατε ὡς ὁμοίον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γὰρ ἡ τέτων ἐφ᾽ ὧν Δημοσθένης, καὶ πολυμυκῶς εἶχεν, ὥστερ καὶ φησι, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ καὶ ἐπὶ κάλλιστοι πρὸς γεγερότατον, ὧν ἕδενι φαίνεται κεχρημένον. εἰς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτι εἰς τὴν δόχην εἰς πάλαι καθησθῆναι Ἀλέξανδρος, ἀπαρτασθέντων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἡμεῖς δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσι καὶ χερμασι καὶ πᾶσι στρατῷ, ἀσπόμενός τις αὖ ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τὰς ἐπιφειρομένους αὐτῷ κινδύνους. εἶπας πᾶσι ἐνταῦθα λόγον, Δημοσθένης, ἢ ἐγγραψὰς τι ψήφισμα;

vera sunt quae dicuntur. etenim aiunt paralii, et ii qui legatione apud Alexandrum functi sunt (idque merito creditur) est Aristio quidam Plataicus, Aristobuli seplasiarii filius, si quis forte vestrum eum nouit. is adolescens aliquando cum forma longe aliis praestaret, longo tempore in aedibus Demosthenis habitauit. quid autem apud eum vel fecerit, vel passus fuerit, in incerto est, neque res haec honeste a me narrari potest. is igitur, ut ego audio, cum nesciretur quis esset, et qualem vitam egisset, apud Alexandrum se ita insinuauit, ut nunc eius consuetudine utatur. per hunc Demosthenes missis ad Alexandrum literis, aliquid secu-

ritatis impetrauit, et multis blanditiis partam reconciliationem. inde autem spectate, ut res cum crimine conueniat. nam si quid horum reuera sensisset Demosthenes, et hostis, ut ait, fuisset Alexandri, tres ei pulcherrimae fuerunt oblatae occasiones, quarum nulla eum esse usum constat. prima quidem illa, cum Alexander non ita pridem suscepto principatu, suis rebus nondum paratis, in Asiam traiecit, et rex Persarum, classe, pecunia, pedestribus copiis florens, vos libenter in communem societatem recepisset, ob imminetia sibi discrimina. habuisti tum aliquam orationem, Demosthenes, aut decretum aliquod scripsisti? vis ponam, te et timuisse,

βέλει σε θῶ εὖ φοβηθῆναι, εὖ χρήσασθαι τῷ ἑαυτῷ τρόπῳ; καί τοι
 ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιον καιρὸς οὐκ ἀναμύει. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ
 πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖον κατέβεβήκει, ὃ δὲ Ἀλέξανδρος ἦν ἀπει-
 λημύριος ἐν Κιλικίᾳ, πρὸς τῶν ἐνδεῶν, ὡς ἐφησθα σὺ, αὐτίκα
 μάλα δὲ ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ πρὸς σὲ λόγος, συμπατηθήσεας ὑπὸ
 τῇ Περσικῇ ἰσχύϊ, τὴν δὲ σὴν ἀνδρίαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχώρει, καὶ τὰς
 ἐπιστολάς, αἷς ἐξηγητήριον ἐκ τῶν δακτύλων φεικίης, ἐπιδεικνύων
 πρὸς τὸ ἐμὸν πρόσωπον, ὡς ἐκπεπληγμένους καὶ ἀθυμῶντας, καὶ
 χρυσόκερων ἀποκαλῶν, καὶ κατεσέφθαι φάσκων, εἴ τι πλᾶσμα συμ-
 βήσῃ) Ἀλεξάνδρῳ, εἰς ἐνταῦθα ἐπραξας εἶδεν, ἀλλ' εἰς πῶτα
 καιρὸν ἀνεβάλλετο καλλίως. ὑπερβάς τίνυν ἀπορία ταῦτα, ὑπὲρ
 τῷ νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέ-
 τυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν οὖν ἐπὶ Κόρραγον στρατιώτας. Ἡλεῖοι
 δὲ αὐτοῖς συμμεβεβέλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες, πλὴν Πελληναίων,
 καὶ Ἀρκαδία πᾶσα, πλὴν μεγάλης πόλεως, αὐτῇ δὲ ἐπολιορκεῖτο,
 καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδόξουν ἦν αἰλῶνα· ὃ δὲ Ἀλέξανδρος
 ἔξω τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ οἰκιστικῇ ὀλίγας δὲ πάσης μεθεισθήκει· ὃ δὲ Ἀν-
 τίπατρος πολλὴν χρεὼν σιωπῇ στρατόπεδον, τὸ δὲ ἐσόμενον
 ἀδηλον ἦν. ἐνταῦθα ἡμῖν ἀποδείξιν ποιήσαι, ὃ Δημόστρενε, τί ποτ'
 ἦν αὐτῷ ἐπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν αὐτῷ ἐλεγεσθαι, καὶ εἰ βέλει, πῶτα χωρῶ σοι

timuisse, et tuis usum fuisse moribus? quam-
 vis oratorum timiditatem reipublicae tem-
 pora non exspectant. at postquam cum o-
 mnibus copiis Darius descenderat, et Ale-
 xander in Cilicia conclusus omnium, ut tu
 dicebas, rerum penuria laborabat, et statim,
 ut tua ferebat oratio, a Persico equitatu
 conculcandus erat, quo quidem tempore
 tuam insolentiam urbs non capiebat, et tuas
 epistolas, quas de digitis suspensas circum-
 ferebas, vultum meum quibusdam osten-
 dens, tanquam perculsi et desperantis, me-
 que auricorum appellabas, et coronatum
 iam esse dicebas, si quam cladem accepisset
 Alexander, ne tum quidem egisti quicquam.

at quod tempus optatius exspectabas? his
 igitur praeteritis omnibus, de iis dicam
 quae nunc sunt. Lacedaemonii et peregrini
 milites secundo Marte pugnant, militibus
 ad Corragum caesis: Elaei et Achaei o-
 mnes, Pellenaes exceptis, deficiebant, et
 tota Arcadia, praeter Megalopolim, cuius,
 cum obsideretur, excidium in dies exspecta-
 batur: Alexander ultra septentriones, et or-
 bem pene terrarum habitabilem excefferat:
 Antipater longo tempore contrahebat exer-
 citum, quid futurum esset, incertum erat.
 hic nobis demonstra, Demosthenes, quid
 fuerit quod egeris, quid fuerit quod dixe-
 ris, ac, si libet, cedo tibi suggestu, donec
 dixeris.

ἔβημαίῳ, ἕως αὖν εἴπῃς. ἐπειδὴ ὃ σιγάς, ὅπῃ μὲν ἄπορεῖς, συγ-
 γνώμῳ ἔχω σοί· ἀ ὃ τότε ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω. οὐ μέμνησθε
 αὐτὰ τὰ μαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἀ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὧ σιδήρεοι,
 ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθὼν, ἀμπελουργῶσι πνὲς
 τὴν πόλιν, ἀναίετμήκασι πνὲς τὰ κλήματα ἔδῃμα, ὑπολέτμη)
 τὰνδύρα τῶν πραγμάτων, φορμοῖρα φέμεθα ἔπῃ τὰ σενα, πνὲς
 πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρχει. ταῦτα δὲ πίνῃ ἐσὶν, ὧ κί-
 ναιδῃ, ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περικινῶν
 σεαυτὸν ἐπὶ τῷ βήμαίῳ, ἔλεγες ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ,
 ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, ὁμολογῶ Θετταλὸς καὶ Περγαι-
 εὺς ἀφιστάναι. σὺ γὰρ αὖν κώμῳ ἄποσήσεις; σὺ γὰρ αὖν πρὸς ἐλ-
 θοῖς μὴ ὅπῃ πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπῃ κίνδυνος πρὸς-
 εσιν; ἀλλ' εἰ μὲν πᾶς χεῖματ' ἀναλίσκει), πρὸς καθεωδήσῃ, πρᾶξιν
 ὃ ἀνδρὸς εἰς πρᾶξις· εἰ δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, πρὸς ποιήσῃ,
 καὶ σεαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγνημένον ἐπιγράψῃς; ἀν δ' ἔλθῃ φόβος τίς,
 ἄποδράσῃ· εἰ δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις, καὶ χρυσοῖς σεφά-
 νοις σεφανῶμεν; Ναί· ἀλλὰ δημολίκός ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ τίνῳ πρὸς
 δύφημίαν αὐτὰ τῶν λόγων ἄποβλέψῃς, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ
 καὶ πρῶτερον· εἰ δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὅκα ἐξαπα-
 τηθήσεσθε. ἐκείνως δὲ ἄπολάβετε παρ' αὐτὰ τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν

dixeris. quando autem taces, haesitationi
 tuae sane ignosco; quae autem tum dixe-
 ris, ego nunc referam. non meministis eius
 nefaria et inepta verba, quae vos, o ferrei,
 quo pacto ferre potuistis? cum pro con-
 cione diceret, quidam urbem tanquam vi-
 neam perfodiunt, quidam palmites populi
 refecerunt, nervi rerum gerendarum sunt
 succisi, instar corbis in angustias confui-
 mur, quidam nos tanquam acus traiciunt.
 haec, o cinaede, cuius verba aut monstra
 sunt? item cum in suggestu te in orbem
 circumagens, ut qui Alexandro aduersare-
 ris, dicebas: fateor me Laconicam expedi-
 tionem conflasse, fateor me Theffalos et Per-

rhaebos ad defectionem impulisse. tu ne vel
 ad domum periclitantem accederes, nedum
 ad urbem? verum sicubi pecunia impendi-
 tur, affidebis, nihil viro dignum geris: si
 quid forte fortuna acciderit, id tibi vendica-
 bis, et magno alieno labore partam gloriam
 verbis in te transmouebis? si quid autem pe-
 riculi ingruet, fugam capies: cum securi
 erimus, praemia posces, et aureis coronis
 ornari postulabis? Esto, at popularis est.
 sane, si commoditatem orationum eius spe-
 ctabitis, decipiemini, ut prius etiam: sin na-
 turam eius, et veritatem, non decipiemini.
 sic autem rationem ab eo reposcite, ego
 vobiscum expendam, quo ingenio esse de-
 ceat

μεθ' ὑμῶν λογίζεσθαι ἃ δεῖ ὑπάρχειν ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ
 ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀνιδήσω, ποῖόν τινα εἶδος εἶναι
 τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαδλον. ὑμεῖς δ' ἀνιπθέντες ἐκά-
 τερα τούτων, θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρῃ ἔλγῃ, ἀλλ' ὁπο-
 τέρῃ τοῦ βίου εἴη. οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογήσειν
 τάδε δεῖν ὑπάρχειν τῷ δημοτικῷ. πρῶτον μὲν, ἐλευθέρῳ αὐτὸν
 εἶναι καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς· ἵνα μὴ διὰ τὴν πατρὸς τὸ γένος
 ἀτυχίαν, δυσμηνῆς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ σώζῃσι τὴν δημοκρατίαν.
 δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν παρογόνων διεργασίαν πᾶσι αὐτῷ πατρὸς τὸν
 δῆμον ὑπάρχειν, ἢ, τὸ γ' ἀναγκασιότατον, μηδεμίαν ἔχθραν· ἵνα
 μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν παρογόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν
 τὴν πόλιν. τρίτον, σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν
 πατρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τὴν δα-
 πάνης δωροδοκίαν καὶ τὸν δῆμον. τέτατον, διγνώμονα καὶ δυνατὸν
 εἶπεν. καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν παρορᾶσθαι τὰ βέλους, τὴν δὲ
 παιδείαν τὴν ἔρητος, καὶ τὸν λόγον πείθεσθαι οὐδ' ἀκρόνειας· εἰ
 ὅ μὴ, τὴν εὐγνωμοσύνην αἰετὰ παρτακτεῖν ἔλγῃ. πέμπτον, ἀν-
 δρείον εἶναι τὴν ψυχὴν· ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τὰς πολέμους
 ἐγκαταλίπη τὸν δῆμον. τὸν δ' ὀλιγαρχικόν, πᾶσι τὰνδραπεία
 τούτων ἔχειν. τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι; σκέψασθε δὴ, τί τούτων

ceat virum popularem et modestum, item-
 que conferam, qualem esse verisimile sit ho-
 minem paucorum potentiae studiosum, et
 malum. vos autem horum utraque compa-
 rantes, considerate non utrius orationis, sed
 utrius vitae sit. arbitror igitur vos omnis
 illud mihi assensuros, haec in viro populari
 esse oportere. primum, ut sit et a patre et
 a matre ingenuus; ne ob generis infelicitate-
 tem sit inimicus legibus, quae libertatem
 populi tuentur. secundo loco, ut a maio-
 ribus eius aliqua sint in rempublicam bene-
 ficia collata, aut, quod summe necessarium
 est, nullae ut cum republica eis inimicitiae
 intercesserint; ne maiorum suorum calami-

tates ulciscendo, malefacere instituat ciui-
 tati. tertio, in quotidiana ratione victus,
 natura temperantem et moderatum esse o-
 portet; ne ob pecuniae profusione, pecu-
 niam accipiat contra populum. quarto, be-
 neuolum et eloquentem. nam praeclara res
 est, si et animus optima quaeque instituat,
 et disciplina oratoris atque oratio auditori-
 bus persuadeat: alioqui benevolentia semper
 est eloquentiae praefenda. quinto, animo
 forti esse praeditum; ut ne in rebus dubiis
 et bellis populum deferat. paucorum poten-
 tiae studiosum horum omnia contraria ha-
 bere oportet. quorsum enim eadem repetere
 attinet? considerate igitur, quid horum in-
 sit

ὑπάρχει Δημοσθένης· ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. τέτρω-
πατήρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιονιδὴς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· ἔγὰρ
δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἔπαππα τὰ πρὸς μη-
τρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. ὅδ' αὖ
πρὸς τοῖς πολέμοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πό-
λεως ἔχουσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο,
θανάτῃ κατὰ γνώμην αὐτῶν, τὴν κείσιν ἔχ' ὑπομείνας, καὶ ἀφι-
κνέται εἰς Βόσπορον, καὶ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων
τὰς ὀνομασμένους κήπας, καὶ γαμῇ γυναῖκα πλεσίαν μὲν, νῆ Δία,
καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολὺ, Σκύθην δὲ τὸ γένος. ἔξ ἧς γίνονται
αὐτῷ θυγατέρες δύο, αἷς ἐκείνος δέδωκε μὲν πολλὰ χρημάτων
ἀποδείξας, σιωπῇ τὴν μὲν ἑτέραν ὀτωδήπολε, ἵνα μὴ πολλοῖς
ἀπεχθύνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγημε, παριδὼν τὰς τῆς πόλεως
κόμοις, Δημοσθένης ὁ Παιονιδὴς· ἔξ ἧς ὑμῖν ὁ παλαιός ἐστι συ-
κοφάντης γεγνημένος Δημοσθένης. ὅθεν δὲ μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ
πρὸς μητρὸς, πολέμιος αὖ εἴη τῷ δήμῳ· θανάτῳ γὰρ αὐτῶν τῶν
προγόνων κατέγνωλε· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς, Σκύθης, βάρβαρος
ἐκλιπύζων τῇ Φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ὅσα ἔπιχώρειός ἐστι.
ὡς δὲ τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν, τίς ἐστιν; ἐκ τετραέχου λογο-
γράφου ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα κατὰ γένεσιν ἀπείρητος.

fit in Demosthene : ratio autem subducatur
aequissimis condicionibus. isti pater fuit De-
mosthenes Paeaniensis, vir ingenuus (neque
enim mentiendum est) ut autem se matris
eius, et aui materni res habeant, ego dicam.
Gylo fuit Ceramensis, qui cum Nym-
phaeum in Ponto, quod oppidum eo tem-
pore nostra vrbs habebat, hostibus prodi-
disset, vrbe exfulauit, cum capitis damnatus,
iudicio se non stitisset, Bosporum profe-
ctus, atque ibi dono a tyrannis praedio ac-
cepto, qui horti appellantur, uxorem duxit,
locupletem illam quidem, et auri multum
afferentem, sed genere Scythicam. e qua
ei natae sunt filiae duae, quas ille cum

grandi pecunia huc missas, collocavit alte-
ram nescio cui (ne multorum odia susci-
piam) alteram duxit, despectis nostrae ci-
uitatis legibus, Demosthenes Paeaniensis; e
qua vobis importunus iste calumniator De-
mosthenes natus est. quod igitur ad auum
maternum attinet, hostis erit populi (nam
maiores eius capitis condemnastis) quod ad
maternum, Scythia, barbarus graeca lingua
vtens. vnde etiam improbitate nostram re-
gionem non refert. in quotidiana porro vita,
quis est? e trierarcho scriptor nobis ora-
tionum exstitit, patrimonio turpiter amisso.
cum autem in eo quoque perfidia eius de-
prehensa esset, quod orationes aduersariis
enun-

ὅτι καὶ ταῦτα δόξας εἶναι, καὶ οὖν λόγοις ἐκφέρων τοῖς ἀνδρά-
κοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλείστον δὲ ἐκ τῆς πόλεως εἰλη-
φώς δ' ἐγγύειον, ἐλάχιστα φεικοποιήσας, νυνὶ μὲν τοι τὸ βασιλικὸν
χευσίον ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτῆς. ἐστὶ δὲ ἔδ' ἐκ τῆς ἱκανότητος οὐ-
δεὶς γὰρ πώποτε πλεῖστον τρόπον πονηρῶ φεικόμενος. καὶ τὸ κεφάλαιον,
τὸν βίον οὐκ ἐκ τῆς ἰδίας προσόδων πορίζει, ἀλλ' ἐκ τῆς
ὑμετέρων κινδυνῶν. καὶ δὲ ἀγνωμοσύνη καὶ λόγου δυνάμει,
πῶς πέφυκε; δεινῶς λέγειν, κακῶς βιώναι. ἔγωγε γὰρ κέχρημαι καὶ
τῷ ἑαυτοῦ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βέλεσθαι λέγειν
ἀλλ' ἔγωγε πέπρακται. ἤδη γὰρ πότε εἶδον μισθέντας οὖν τὰ τῶν
πλησίων αἰχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα, τί συμβαίνει τῇ
πόλει; ④ μὲν λόγοι καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα. πρὸς δ' ἀν-
δρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἤγεῖτο μὴ δειλὸς
εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ σωθήδειε αὐτῷ, διατειβὴν ὁ λόγος ἂν μοι πα-
ρέχεν· ἐπειδὴ ὅτι αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς
σωῖσθε, λοιπὸν ὑπομῆσαι τὰς καὶ τῶν κειμένων νόμους. ὁ γὰρ
Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὥς δὲ εἶναι
ἐνέχεσθαι τὸν ἀσεβέστατον, καὶ τὸν λελοϊπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν
ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. καὶ τοι θαυμάσειεν ἂν τις
ὑμῶν, εἰ εἰσι φύσεως γραφαί. εἰσὶ. πίνος ἕνεκα; ἵνα ἕκαστος ἡμῶν

enunciaret, ad suggestum prouolauit. ma-
xima porro pecunia ex peculatu accepta,
parum admodum conseruauit, nunc tamen
aurum regium sumptus eius obruit. quan-
quam ne id quidem satis est; nullae enim
vnquam diuitiae mores improbos expleue-
runt. iam, quod caput est, vitam non e suis
reditibus sustentat, sed e vestris periculis.
quod porro ad beneuolentiam et orationis
facultatem attinet, qualis eius est natura?
talis, vt apte dicat, male vivat. sic enim
suum corpus tractauit, sic in procreatione
liberum se gessit, vt ego dicere nolim, quae
ab eo acta sunt. nam eos aliquando incur-

riffe odium vidi, qui aliorum probra nimis
perspicue recitarunt. postea quid respublica
inde consequitur? orationes vt bonae sint,
actiones vero malae. breuis adhuc de forti-
tudine mihi restat oratio. nam si se negaret
esse timidum, aut vos nesciretis, longiore
commemoratione fuisset opus; quando au-
tem et ipse confitetur in concionibus, et
vos estis conscii, reliquum est, vt leges ea
de re latas in memoriam vobis reuocem. So-
lo, antiquus ille legislator, eadem poena
dignum iudicauit eum qui non militasset, et
qui ordines deseruisset; et hominem timi-
dum: nam et timiditatis actiones sunt.
quam-

τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβέμεσθαι μᾶλλον ἢ τὰς πολεμίας, αἰμένων ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχει. ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀσεβέστατον, καὶ τὸν δειλόν, καὶ τὸν λιπὸν τὴν τάξιν, ἔξω τῶν ἀφρόσυτων τῶν ἀγορῶν ἐξάγει, καὶ οὐκ ἐὰν τεφθῇ, εὐδὲ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοῦ σὺ δὲ τὸν ἀσεβάντων ἐκ τῶν νόμων κελύεις ἡμᾶς τεφθούσων, καὶ τῷ σωτῆρι ψηφίσματι τὸν ἐκ προσηκούσας εἰσκαλῆς τοῖς τραγωδοῖς εἰς τὴν ὀρχήστραν, εἰς τὸ ἱερὸν δὲ Διονύσει, τὸν τὰ ἱερὰ διὰ δειλίαν προδεδωκότα; ἵνα δὲ μὴ ἀποπλῶσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκείνο μέμνησθε, ὅταν φῶ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ' αὖτε μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ τεφθῶν ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσεται τὰς ἀφθόνοικ τούτων δωρεάς, καὶ τὰς εἰκὴ διδομένους τεφθούσι, οὐδ' ὅτι τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἰσὶν, ἔτε τὰ τῶν πόλεως πράγματα ἐπιδουλοῦσιν. τὰς μὲν γὰρ ποιητὰς καὶ μὴ πώποτε βελτίους ποιήσεται, τὰς δὲ χερσὶς εἰς τὴν ἐσχάτην αἰθυμίαν ἐμβαλεῖτε. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα νῦν αἶμαι σημαῖα δείξω ὑμῖν. εἰ γὰρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ, πότερην ὑμῖν ὀδοξοτέρα δοκεῖ ἢ πόλις εἶναι ὅτι τῆς νικῆς καὶ τῆς τῶν προγόνων, ἢ ἀπαιτίας ἀνὸς ὁμολογήσαιτε ὅτι τῶν προγόνων. ἄνδρες δὲ

quamvis mirum alicui vestrum videri queat, aliquas esse in naturam actiones. sunt. qua gratia? ut quisque nostrum poenas legibus constitutas magis quam hostis metuens, fortius pro patria propugnet. itaque legislator emansorem, timidum, et desertorem septis arcet fori lustralibus, et coronari vetat, et fana publica ingredi: tu vero eum coronari iubes, quem coronari leges vetuerunt, tuoque decreto, quem non decet, in actione tragoediarum in orchestram vocas, in Bacchi sanum, qui fana prodidit? ne vero vos a proposito abducam, illud memineritis, cum se popularem esse dicet, spectate non

VOL. II.

orationem eius, sed vitam, et considerate, non qualem se esse profiteatur, sed qui fit.

Sed quia coronarum et munerum feci mentionem, dum adhuc recordor, praedico vobis, Athenienses, nisi profusas istas donationes, et temere dari solitas coronas sustuleritis, nec ii qui honorantur gratiam vobis habebunt, nec reipublicae status corrigetur. neque enim malos meliores reddetis, et bonos ad summam desperationem adigetis. quod vere a me dici, magnis me vobis argumentis declaraturum esse puto. nam si quis vos roget, vtrum vobis vrbs maiore nunc florere gloria videatur, an aetate maiorum nostrorum,

πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; τότε μὲν διαφέρουσαι, νυνὶ
 δὲ πολλὰ κατὰδέεσθαι. δωρεὰ δ' ἢ, καὶ σέφθαι, καὶ κηρύγματα, καὶ
 σιτήσεις ἐν πυρρανείῳ, πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί; τότε
 μὲν ἦν πάντα τὰ καλά παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς ὄνομα τίμιον·
 νυνὶ δ' ἤδη κατὰπέπλυν' τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ σεφανῆν ἐξ ἔθους, ἀλλ'
 οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθαι. οὐκοῦν ἄτοπον ἔστωσι διαλογιζομένοις,
 τὰς μὲν δωρεὰς νυνὶ πλείους εἶναι, τὰ δ' ἢ πράγματα τ' πόλεως
 τότε μᾶλλον ἢ νυνὶ ἰσχύειν, καὶ οὖν ἄνδρας νυνὶ μὲν χείρους εἶναι,
 τότε δ' ἀμείνους. ἐγὼ δ' ἢ τῶν ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν. οἶεσθε
 ποῖε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ
 εἰς ἄλλον τινα τῶν σεφανιστῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι
 τῶν βαρυτέρων ἀθλῶν, εἰ ὁ σέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίστῳ, ἀλλὰ
 τῷ διαπραξαμένῳ; ἐδέετο ἢ ἐθέλησεν ἐπασκεῖν. νυνὶ δ', οἶμαι, διὰ
 τὸ σφύριον, καὶ τὸ περὶ μάχητον, καὶ τὸ καλόν, καὶ τὸ αἰμίμησον ἐκ
 τ' νίκης, ἐθέλυσί τινες τὰ σώματα ὡς ἀκαταθέμενοι, ἔτι τὰς μεγάλας
 τλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. ὑπολάβετε τοίνυν
 ὑμᾶς αὐτὰς εἶναι ἀγωνοθέτας πολιτικῆς ἀρετῆς, καὶ κείνο ἐκλογί-
 σασθε, ὅτι εἰ μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις ἔσθ' ἀξίοις ἔσθ' ἢ τὰς νόμους
 διδῶτε, πολλὰς ἀγωνιστὰς ἐξελεῖτ' ἀρετῆς· εἰ δ' ἢ τῷ βελομένῳ ἔσθ'
 τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζεσθε, καὶ τὰς ἐπικεῖς φύσεις διαφθε-

rum, omnes aetate maiorum magis eam
 floruisse dicturi sitis. viri porro praestan-
 tiores tumne fuerint, an nunc sint? tum
 quidem excellentes, nunc deteriores. iam
 donationes, coronae, praeconia, victus in cu-
 ria tumne plura fuerint, an nunc? tum qui-
 dem rara fuerunt ornamenta ista apud nos,
 et nomen virtutis honoratum: nunc ea res
 peruulgata est, vosque coronas non consulto,
 sed ex consuetudine decernitis. quare si ra-
 tionem vobiscum ineatis, absurdum omni-
 no videbitur, nunc plaris esse donationes,
 res autem urbis tum fuisse florentiores, et
 viros nunc esse deteriores, tum vero melio-
 res. id quo pacto se habeat, vos edocere
 conabor. putatis, Athenienses, futurum vn-

quam fuisse quenquam, qui se vel ad Pan-
 athenaea, vel ad aliud coronarium certam-
 men exercere vellet, siue ad luctam, siue ad
 aliud grauius pugnae genus, si corona da-
 retur non praestantissimo sed malis artibus
 confecuto? nunquam exercere se vellet vl-
 lus. nunc, ob raritatem nimirum, et con-
 tentionem, et honestatem, et perpetuam
 victoriae memoriam, volunt aliqui corpori-
 bus suis fortunae arbitrio permittis, et ma-
 ximis aerumnis exantlatis decertare. existi-
 mate igitur vos eos esse qui ciuilis virtutis
 praemia distribuatis, atque illud cogitate, si
 coronas paucis, et dignis, et ex praescripto
 legum dederitis, vos multos virtutis certatores
 habituros: sin cuius, et iis qui aliqua
 ratione

ῥᾶτε. ὅτι ὃ ὀρθῶς λέγω, ἐπὶ μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγὴς, ὅτε τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσιν ἐνίκητε, ἢ Δημοσθένους ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δ' ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τὰς Βαρβάρους νικήσας, ἢ ὅς τις; ἐπὶ δ' ὁ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, Αἰεσιδῆς δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλέμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένος; ἀλλ' ἐγώ γε, μὰ τὰς θεὰς τὰς Ολυμπίας, εἰδὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνηῖσθαι τῶν ἀνδρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, εἴ πως γέγραπται τινὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν σεφανῶσαι. ἀχάριστος ἂν ᾖ ὁ δῆμος; ὅχι, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κακεῖνοί γε μὴ ἔτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἄξιοι. εἰ γὰρ ὥντο δεῖν ἐν τοῖς γραμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνης τοῦ χρένου μέχει τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθρόαί τε εἰσα διαμυρῆ. δωρεὰς δέ τινας ἐλάμβανον, ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. ἦσαν τινὲς καὶ τὰς τότε καιρὰς, οἱ πολλοὶ ὑπομεινάντες χρένον, ὅς τις μεγάλης κινδύνους, ἔπει τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους. ἔτοι δ' εὖρε ἀφικόμενοι, τὸν δῆμον ἤπυσαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότε ἐδόκει, τρεῖς λιθίνας Εὐμαῖς σῆσαι

ratione rem confecerint, donaueritis, vos bona etiam ingenia corrupturos. haec recte a me dici, paulo etiam dilucidius vos docebo. vtrum vobis vir melior videtur Themistocles, qui duxit exercitum, cum pugna Salaminia Persam vicistis, an Demosthenes qui ordines deseruit? Miltiades, qui praelio Marathonio barbaros superavit, an iste? praeterea, ii ne qui populum exsulantem e Phyle reduxerunt, et Aristides, qui iustus cognominatur, cognomine quod Demosthenico dissimile est? verum ego per deos immortalis, ne iisdem quidem diebus decere censeo istius belluae facere mentionem, et virorum illorum. ostendat igitur in oratione sua Demosthenes, an alicubi scriptum sit,

horum virorum aliquem corona esse donandum. ingratus ergo fuit populus? non, sed magnanimus, atque illi etiam, qui non ita honorabantur, digni republica. neque enim se literis honorandos censebant, sed eorum quibus bene fecissent memoria, quae ab illo tempore in hunc usque diem permanet immortalis. quae autem praemia perceperint, operae precium est commemorare. fuere quidam iis temporibus, qui longo spacio temporis, et magnis periculis aditis, Medos ad Strymonem fluvium praelio vicerunt. ii huc reuerfi, praemium a populo petierunt, ac magnos eis populus honores habuit, ut tum putabatur, tribus lapideis statuīs erectis in Mercuriali porticu, nec tamen concessit, ipso-

ἐν τῇ σοᾷ τῇ τῶν Ερμῶ, ἐφ' ὅτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ
 αὐτῶ, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ ἔσθ' ὅπως δοκῇ εἶναι τὸ ἐπι-
 γραμμα: ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἰσεῖδε.
 ἐπιγέγραπ') γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ερμῶ,

Ἦν ἄρα κακῆνοι ταλακάρδοι, οἳ ποιε Μήδων
 Παισὶν ἐπ' Ἡϊονι Στρυμόνῳ ἀμφὶ ῥοὰς,
 Λιμόν τ' αἰθωνα κρατερὸν τ' ἐπάγοντες Αἴηνα,
 Πρώτοι δυσμυρίων δέρον ἀμνηχονίῳ.

ἐπὶ δ' τῷ δευτέρῳ,

Ἠγεμόνεσι δ' μιᾶν Ἀθιναῖοι τὰδε δῶκαν,
 Ἀντ' οὐρεγείης ἔσθ' μεγάλης δρετῆς.
 Μᾶλλον πῖς τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσομύων ἐβελήσθ'
 Ἀμφὶ ξυνοῖσι πρῶγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δ' τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπ') Ερμῶ,

Ἐκ ποιε τῆσδε πόλιν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεσθεύς
 Ἠγεῖτο ζᾶθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδιον,
 Οὐ ποθ' Ομηρῶ ἐφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
 Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
 Οὕτως ἔδ' ἐν αἰκῆς Ἀθιναίοισι καλεῖσθ'
 Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης.

ipsorum inscribi nomina, ut illa inscriptio
 non imperatorum, sed populi haberetur.
 haec vere a me dici, ex ipsis poematis co-
 gnoscetis. nam primae statuae est inscriptum:
 Hic quoque praestanti valuerunt pectore, Medis,
 Strymonias ad aquas, Eionisque locum,
 Perdomitis, diraque fame, ferroque cruento,
 Hostilem patriae qui repulere metum.

alterius inscriptio haec est:

Praemia Cecropidae haec ducibus memoranda
 dederunt,
 Pro virtute virum, proque piis meritis.

Fortius, haec ubi posteritas inspexerit, acri
 Defendet patriae publica iura manu.

in tertia statua haec scripta sunt:

Atridis comes hac aliquando ex urbe Mene-
 stheus,
 Dux fuit Iliaci moenia ad alta soli.
 Quem virtute virum praestantem dixit Ho-
 merus,
 Armatis Danaïs conciliaffe decus.
 Hanc igitur merito sibi vendicat Attica pat-
 ram,
 Ut gerat inuicta fortia bella manu.

est

ἔστι πού το τῶν στρατηγῶν ὄνομα; ἔδωκεν, ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου.
 προσέειπε ἔν τῃ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν σοὶν τὴν παικίλιν ἀποδότην
 γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνά-
 κει). τί ἐν ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαρα-
 θῶνι μάχῃ γέγραπ). τίς ἐν ἦν ὁ στρατηγός; ἔτι περὶ μὲν ἐρωτηθέντες
 ἀπαύτως ἀποκρίνασθε ἂν, ὅτι Μιλτιάδης. οὐκ ἔστι δὲ οὐκ ἐπιγέγρα-
 πται. πῶς; οὐκ ἦντις τὴν δωρεάν ταύτην; ἦντις, ἀλλ' ὁ δῆμος
 οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρῶτον
 γραφῆναι ὡς καλοῦνται τὰς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ μητροῦ
 ὡς τὸ βυλαπύριον ἦν ἔδοξε δωρεάν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα
 τὸν δῆμον καταγαγόντων, εἶναι ἰδεῖν. ἰὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα
 γράψας καὶ νικήσας Ἀρχίνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἰς τῶν καταγαγόν-
 των τὸν δῆμον. ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυρίαν καὶ ἀνα-
 δήματα δοῦναι χιλίας δραχμὰς, καὶ τὰτ' εἶναι ἑλαπὼν ἢ δέκα
 δραχμὰς κατ' ἄνδρα ἑκάστον. ἐπειτα κελεύει σεφάνδῳ θαλλοῦ
 σεφάνῳ αὐτῶν ἑκάστον, ἀλλ' ἔχει χρυσῶ. τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ δὲ θαλλῶ
 σεφάνος πῆμιος καὶ ὁ χρυσὸς καταπεφρόνη). καὶ οὐδὲ
 τῆτο εἰκὴ πρῶτον κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βυλὴν σεψα-
 μύλιν ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμό-
 νιοι καὶ ④ πεντάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβόντι Φυλὴν, οὐχ

est ne alicubi ducum nomen? nusquam, sed
 populi. animis igitur ad variam porticum
 accedite; nam omnium egregiorum facino-
 rum monumenta in foro consecrata sunt.
 quid igitur illud est, quod ego dico, Athe-
 nienfes? pugna Marathonica picta est. quis
 igitur dux fuit? vos sic interrogati, dice-
 retis omnes, Miltiadem fuisse. illic autem
 non est adscriptus. cur? non petiit praemium
 illud? petiit ille quidem, populus autem non
 dedit, sed nominis loco ei concessit, ut pri-
 mus pingeretur, milites cohortans. iam in
 aede matris deum iuxta curiam, quod iis
 praemium dederitis, qui exsulantem popu-

lum e Phyle reduxerunt, videre licet. nam
 is qui decretum scripsit, atque obtinuit, fuit
 Archinus Coeleus, unus ex iis qui populum
 restituerunt. scripsit autem primum, eis
 dandas esse ad rem diuinam et donaria m.
 drachmas, idque minus est quam denae dra-
 chmae in viros singulos. deinde ornari iubet
 sacrae oleae corona eorum quemlibet, non
 aurea. tum enim oleagina corona erat prae-
 ciosa, nunc etiam aurea contemnitur. ac ne
 hoc quidem temere iubet fieri, sed ubi
 senatus accurate considerarit, qui eorum in
 Phyle obsessi fuerint, cum Lacedaemonii
 et xxx tyranni eos qui Phylem occupant,
 inua-

ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων Ἰππίωνων. ὅτι
 δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσε' ὑμῖν τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ
 ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ. ᾧ ἀνάγνωθι καὶ ὁ γέγραφε Κτισ-
 φῶν Δημοσθένης, τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ. ΨΗΦΙΣΜΑ. τέττω
 τῷ ψηφίσματι ἔξαλείφε' ἢ τῶν καλαγαγόντων τὸν δῆμον δωρεά.
 εἰ τέτ' ἔχει καλῶς, ἐκείνο αἰχρῶς. εἰ ἐκείνοι καὶ ἀξίαν ἐπιμήθη-
 σαν, ὅτ' ἀνάξι' ὦν σεφανῆται. καὶ τοι πυνθάνομαί γ' αὐ-
 τὸν μέλλειν λέγειν, ὡς ἐ δίκαια ποιῶ, ᾧ ἀβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν
 παρόντων ἔργα. εἰ δὲ γὰρ Φιλάμωνα φήσῃ τὸν πύκην Ολυμπιάσι
 σεφανωθῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκείνον πύκτιν,
 ἀλλὰ τὰς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνισάς. ὥσπερ ἡμᾶς ἀγνοῦντας, ὅτι
 τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δὲ ἀξιούσι
 σεφανῆσθαι, πρὸς αὐτῷ τῷ δρεπῇ, ἧς καὶ ἐνεκα σεφανῆν'. δεῖ γὰρ
 τὸν κήρυκα ἀψυδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῇται
 πρὸς τὰς Ἑλλήνας. μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παλαικίων' ἀμεινον πε-
 πολίτθουσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμην' ἢ ἀνδραγαθίας, ἔτω τὰς
 χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. ἵνα ὃ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 ὑποθέσεως, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα,
 ὃ Ἰππυγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγούσι.
 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

inuassent, non qui ad Chaeroneam, hosti-
 bus ingruentibus, ordines deseruerint. haec
 a me vere dici, decreto recitato intelligetis.
 DECRETVM DE IIS QVI PHYLAE FVE-
 RVNT. illud etiam recita, quod Ctesipho
 scripsit in gratiam Demosthenis, summo-
 rum malorum auctoris. DECRETVM. hoc
 decreto deletur eorum praemium, qui po-
 pulum e Phyle reduxerunt. hoc si honestum
 est, turpe illud fuit. si illis honos est pro
 dignitate habitus, hic praeter dignitatem
 corona ornatur. enimvero dicturum eum
 audio, me non recte facere, qui facta ma-
 iorum cum eo comparem. negabit enim
 Philamonem pugilem, Olympia coronatum

esse, deuicto Glaucō, veteri illo pugile, sed
 iis, qui eius aetate cum ipso decertarint.
 quasi vero nos ignoremus, pugilibus inter
 sese certamen esse, iis vero qui se coronari
 postulant, cum ipsa virtute, ob quam coro-
 nantur, nec enim mentiri oportet prae-
 conem, cum aliquid in theatro apud Grae-
 cos proclamat. noli igitur commemorare,
 te in regenda republica Pataecione fuisse
 meliorem, sed ubi virtutis compos fueris,
 sic demum gratiam a populo repete. ne
 autem vos a re proposita abducam, reci-
 tabit vobis scriba inscriptionem, qua or-
 nati sunt, qui populum e Phyle reduxerunt.
 INSCRIPTIO

Attica

Τέσθ' ἄρετῆς ἕνεκα σεφδύοις ἐγέγραψε παλαίχθων
 Δῆμ' Ἀθλωαίων, οἳ ποτε οὐδ' ἀδίκους
 Θεσμοῖς ἀρξάντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
 ἤρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἄραρδοι.

ὅππῃ τὰς πρῶτ' αὐτοῖς νόμοις ἀρξάντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς
 φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἑναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι
 πνικαῦτα ὁ δῆμ' ἀνελύθη, ἐπειδὴ τινες τὰς γραφὰς τῶν πρῶ-
 νόμων ἀνείλον. καὶ γὰρ τι ὡς ἐγὼ ἔπατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπι-
 θανόμην, ὃς ἔτι βίβας ἐνεθήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπώτων
 μέλαχων τῶν πόρων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξήκει ἐπὶ
 χολῆς. ἔφη γὰρ, ὅτε ἀρετῶς κατεληλύθει ὁ δῆμ', εἴ τις εἰσῆει
 γραφὴ πρῶτόνων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔρ-
 γον. τί γὰρ ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς πρῶτόνομα λέγοντο καὶ πράττον-
 τ' ἔτι; ἔτι καὶ ἀκράσιν, ὡς ἐκείνος ἀπήγγελλεν, ὃ τὸν αὐτὸν τρόπον
 ἐποίουν, ὥσπερ νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι. ὁ
 δικασαὶ τοῖς πρῶτόνομα γράφουσιν αὐτοῖς ἔκαστος, ἔτι πολλάκις
 ἀνεπόδιζον τὸν γραμματεῖα, καὶ ἐκείδον πάλιν ἀναγινώσκειν τὰς
 νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, ἔτι ἡλίσκοντο. ὁ πρῶτόνομα γράφοντες, οὐκ
 εἰ πᾶντας πρῶταπιδόσαντες τὰς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλ-
 λαβὴν ἀλλάτταν. τὸ δ' ἐν νῦν γινόμενον πρῶτον ἰσχυρὰ

*Attica gens, primos cui tellus attulit ortus,
 Hosce coronarum iussit honore coli,
 Qui primi diris, contempta morte, tyrannis
 Euerfis, patrium restituere decus.*

quod eos qui contra leges imperarunt, euer-
 terint, propterea eis ait poeta honorem esse
 habitum. tum enim ea vox in omnium au-
 ribus quasi resonabat, tum oppressum esse
 populum, cum violatarum legum actiones
 aliquid sustulissent. id enim ego a patre meo
 audiui, qui anno aetatis quinto et nonagesi-
 mo obiit, omnibus reipublicae aerumnis de-
 functus, qui saepe res illas mihi per ocium
 commemorabat. aiebat enim, cum populus

recens reductus fuisset, si quis violatarum
 legum reus in iudicium venisset, par fuisset
 dictum et factum. quid enim sceleratius
 est eo, qui aliquid contra leges dicit, aut
 facit? neque vero iudices eo modo, quo
 nunc, ut ille referebat, auscultabant: sed
 multo infestiores erant reo, quam ipse ac-
 cusator, et scribam saepe retrahebant, et
 denuo recitare iuebant leges et decretum,
 et qui legibus contraria scribebant, damna-
 bantur, non si omnes leges violassent, sed
 si unam duntaxat syllabam immutassent.
 ut vero nunc agitur, res summum risum
 meretur. nam scriba id quod legibus ad-
 versatur,

ταγέλασόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματέως ἀναγιγνώσκει τὸ πρᾶξι-
 μον, ④ ὃ δὲ δικασαὶ ὡς περ ἐπαδὴν ἢ ἀλλότριον τι πρᾶγμα ἀκρο-
 ῶμενοι, πρὸς ἑτέρῳ τῇ τῷ γραμμένῳ ἔχουσιν. ἦδη δὲ ἐν τῷ τε-
 χνῶν τῷ Δημοσθένει, αἰχρῶν ἴθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρᾶξαι
 χεῖρε μετρήσει γὰρ ὑμῶν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. ὁ μὲν γὰρ
 κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τῷ γραφένῳ κατηγορεῖ, οἱ
 ὃ δὲ δικασαὶ ὁμῶς ἐν μὲν αἰσὶ κεκαί, ⑤ ἀλλὰ μὴ δύνανται, ἐν ὃ δὲ αἰσὶ
 δικασαὶ, πρὸς τῶν ἀναγκάζον τὴν ψῆφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ
 φεύγων, αἰσὶ πρὸς αἰσὶ ⑥ πρᾶγμα, ὡς ὡς ἔνομα γέ-
 γραφέν, ἀλλ' ὡς ἦδη πρὸς ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων τοιαῦτα γράψας
 ἀπέφυγεν. ἐφ' ὃ ἡ νυνὶ μέγα φροσὶν αἰσὶ Κτησιφάνει. ἐτόλ-
 μα δὲ ἐν ὑμῶν πρὸς σερμυδῶν Αἰετοφῶν ἐκείνος ὁ Αἰετοφῶν,
 λέγων, ὅτι γραφὴς πρᾶξιμον πρὸς φεύγων ἐβδόμηκεν καὶ πέντε
 αἰσὶ ἔχει ὁ Κεφαλὸς, ὁ πρᾶξιμον ἐκείνος, ὁ δοκῶν δημοδικώτατος
 γεγονέναι, ἔχ' ἔτος, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλομεῖτο, λέγων,
 ὅτι πρᾶξιμον πρᾶξιμον γεγραφὸς ψήφισματα, ἐβδόμηκεν πρᾶξιμον
 γραφέν πρὸς φεύγων πρᾶξιμον, καλῶς, οἰσὶ, σερμυδῶν ⑦.
 ἐγγραφὸν γὰρ αἰσὶ πρᾶξιμον πρᾶξιμον ἐ μόνον ⑧ ἀντιπολιτείας
 αἰσὶ ἡ ⑨ φίλοι τὸς φίλοις, εἰ πρὸς ἀρταίονες εἰς τὴν πόλιν.
 ἐκείθεν ὃ τὸ γνῶσι. Ἀρχὴν γὰρ ὁ ἐν Κοίλῃς ἐγγραφέντο

versatur, recitat, iudices autem tanquam
 cantilenam, aut rem alienam audirent, aliis
 rebus intenti sunt. per Demosthenis porro
 artis factum est, ut turpem consuetudinem
 in iudicia admiseritis: nam iura vestrae ci-
 vitatis sunt translata. accusator enim cau-
 sam dicit, reus accusat, iudices aliquando,
 quae res disceptandae sint, obliuiscuntur,
 quarum autem rerum iudices non sunt, de
 iis coguntur ferre suffragium, ait porro
 reus, si quando rem ipsam attigerit, non
 quidem se legibus scripsisse consentanea, sed
 prius alium etiam qui similia scripserit, esse
 absolutum. qua ratione ego nunc Ctesi-
 phontem etiam magnopere fretum esse au-

dio. ausus autem aliquando fuit gloriari
 apud vos Aristopho Azeniensis, se septua-
 gies quinquies violatarum legum esse accu-
 satum. non sic Cephalus, antiquus ille, qui
 habitus est omnium populi studiosissimus,
 non sic, sed contrarium laudi sibi duebat;
 cum enim nemo plura decreta scripsisset,
 se nunquam violatarum legum reum esse fa-
 ctum, re, mea quidem opinione, honesta
 glorians. accusabant enim sese violatarum
 legum non tantum aduersarii, sed et amici
 amicos, si quid in rempublicam commis-
 sent. idque inde cognoscetis. Archinus Coe-
 laeus violatarum legum reum fecit Thra-
 sybulum Süriensem, quod contra leges co-
 ronam

ᾧδανόμων Θρασύβελον τὸν Στειρεά, γράψοντά π ᾧδὰ τὰς
 νόμους, σεφθεῖν ἓνα τῶν συγκαλεσθέντων αὐτὰν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε,
 νεωστὶ γεγενημένων αὐτὰν τῶν διεργεσιῶν, ἃς ἔχ ὑπελογίζοντο. ④
 δικασαί· ἡγοῦντο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτὰς Φύγοντας ἀπὸ Φυλῆς
 Θρασύβελος κατήγαγεν, ἔτι νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, ᾧδὰ τὰς
 νόμους γράφοντά π. ἀλλ' ἔ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τέναντίον γίνεσθαι.
 ④ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσεις πινὲς δὲξημένων
 ἐν τῷ περὶ ταπεινῶν, ἐξαίτενται τὰς γραφὰς τῶν ᾧδανόμων, οὓς
 ὑμεῖς ἀχαρείσους εἶναι δικαίως ἀν ὑπολαμβάνετε. εἰ γὰρ πῶς ἐν
 δημοκρατία τετιμημένοι, ἐν τριαυτῇ πόλει, ἡ ④ θεοὶ, καὶ ④
 νόμοι σώζουσι, τλμᾶ βοηθεῖν τοῖς ᾧδάνομα γράφεσι, καταλύει
 τὴν πολιτείαν ὑφ' ἧς τελίμη). Τίς ἔν ἀποδέδεικ' λόγος ἀνδρὶ
 δικαίῳ σωτηγόρῳ καὶ σώφρονι, ἐγὼ λέξω. εἰς τρίτα μέρος διαιρεῖ
 ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ ᾧδανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖ
 γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὑδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δη-
 μοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὑδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φύγοντι, ὅ τοῖς
 εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὴν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ
 λυθῇ τὸ ᾧδάνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὑδωρ ἐγχεῖ τῇ τιμῇ καὶ τῷ
 μεγέθει τ' ὀργῇ τ' ὑμετέρας. ὅς τις μὲν ἔν ἐν τῇ τιμῇ τὴν ψή-
 φον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν ᾧδαιτεῖ. ὅστις δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ

ronam decreuisset eorum cuidam, qui cum ipso e Phyle redierat, ac reum peregit, quamuis recentibus adhuc eius beneficiis, quorum iudices rationem non habebant; putabant enim, quemadmodum tunc exsulantes e Thrasymbulo reducti essent, ita nunc se denuo expelli ab eo, aliquid legibus contrarium decernente. nunc autem non ita fit, sed plane contrarium. nam boni duces vestri, eorumque nonnulli, quibus victus in curia est decretus, actiones violatarum legum suis deprecationibus evertunt, quos iure vos ingratos existimabitis. nam si quis in populari imperio honore affectus, ac tali ciuitate, quam dii et leges tuentur, iis opem

VOL. II.

ferre audet, qui suis decretis leges violant, is eam rempublicam euertit, in qua est honorem consecutus. Quae autem aduocato, qui vir bonus et modestus est, conueniat oratio, ego dicam. in tris partis distribuitur dies, cum violatarum legum actio proponitur. nam prima aqua accusatori et legibus infunditur, ac libertati, secunda aqua reo, et iis qui in ipsam rem dicturi sunt: quod si primo suffragio non soluta fuerit legum violatio, iam tertia aqua infunditur aestimationi mulctae, et magnitudini vestrae iracundiae. qui igitur in aestimanda mulcta suffragium petit, is iracundiam vestram deprecatur: qui autem prima oratione suffragium petit,

λόγω τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν ἔτε αἰτῆσαι ἔδεν ὅσιον ἔδενι, ἔτ' αἰτηθέντα ἐτέρω δῆναι. κελεύσατε ἐν αὐτῆς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον καὶ τὰς νόμοις διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς τὴν τήμησιν. ὅλως δ' ἐγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγῃ δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν πρᾶνόντων, μὴ ἔξῃναι μήτε τῷ κατηγορῶσι σαυηγόρεος παρέχεσθαι, μήτε τῷ τῆς γραφῆς τῶν πρᾶνόντων φύγοντι· οὐ γὰρ ἀδίκον ἐστὶ τὸ δίκαιον, ἀλλ' ἀδικητόν τις νόμοις τοῖς ὑμέτεροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βεβλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, τὸν κρυφόντα προσφέρωμεν ὃ διαγνώσκῃ, ἔτω δ' ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν πρᾶνόντων πρᾶναι κανὼν ὁ δίκαιος, τῷ τὸ στανίδιον, καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ὁ πρᾶντα γράμμοι νόμοι. ταῦτα συμφωνεῖν ἀλλήλοις ἡπιδείξας καλεῖσθαι, ὅτι δὲ σε Δημοδοτένῃ πρᾶκαλεῖν; ὅταν ὅμως ὑπερπηδήσας τῆς δικαίας ἀπολογίαν πρᾶκαλεῖς κακῶς ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτην λόγων, κλέπτην τῆς ἀκρόασις, βλάπτης τῆς πόλιν, καλαλύεις τὴν δημοκρατίαν. τίς ἐν εἶν ἀποτροπὴ τῶν τριῶν λόγων, ἐγὼ ἐρῶ. ἐπειδὴν προσελθὼν ἐνλαυθοῖ Κτισφῶν διεξέλεθ' πρὸς ὑμᾶς τὰτα δὴ τὸ σταντα γράμμοι ἀπὸ πρᾶοίμιον, ἐπειτ' ἐνδιατεῖθι καὶ μὴ ἀπολογῇ, ὑπομνήσατ' αὐτὸν ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶν τὸ στανίδιον λαβεῖν, καὶ τὰς νόμους

iusiurandum petit, legem petit, libertatem petit, quas res nemini fas est vel petere, vel si petitae fuerint, condonare. iubete igitur, ut vos prima suffragia secundum leges ferre patiantur, et ad mulctae aestimationem praesto sint. postremo, Athenienses, parum abest, quin dicam legem esse ferendam duntaxat de violatarum legum actionibus, non licere vel accusatori adsciscere aduocatos, vel reo criminis violatarum legum; neque enim ius illud vagum est, sed legibus vestris tanquam limitibus definitum. ut enim in fabrilis arte, cum scire volumus quid rectum sit, quid non sit, regulam adhibemus, qua dignoscantur, sic etiam in violatarum legum

actionibus, in promptu est regula aequitatis, tabella haec, et decretum, et leges quibus fraus facta est. haec ubi consentire inter se demonstraris, discedito, et quid opus est te Demosthenem aduocare? si vero neglecta iusta defensione, hominem maleficum aduocas, et opificem orationum, fucum facis auditoribus, incommodas ciuitati, euertis rempublicam. quo autem pacto euerti possint istiusmodi orationes, iam dicam. posteaquam huc progressus Ctesipho, apud vos recensuerit illud compositum sibi exordium, in eoque commoratus, se non defenderit, commonefacite eum sine tumultu, ut hanc tabellam sumat, et leges cum decreto suo con-

τῷ ψηφίσματι παρναλινῶναι· εἰ δὲ μὴ παρναοίῃ) ὑμῶν ἀκύνειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνους ἐθέλετε ἀκύνειν. οὐ γὰρ τῶν φθυγόνων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκρυσόμφοι, ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθε. εἰ δὲ ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν Δημοσθένη παρκαλῆ, μάλιστα μὲν μὴ παρσδέχεσθε κακῆς γον ἀνδρωπον, οἰόμενον ῥήμασι τὰς νόμους ἀνακρῆσειν, μηδ' ἐν δρετῇ τῇ ὑμῶν μηδεὶς καλαλογιζέσθω, ὅς ἂν ἐπιδυερσμήνυε Κτισιφῶνι, εἰ καλέσοι Δημοσθένη, πρῶτον ἀναδοήσει, καλεῖ, κάλει. καλῶν γὰρ ὅτι σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τὰς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. ἀν δ' ἄρα ὑμῖν δόξη ἀκύνειν, ἀξιῶσατε τὸν Δημοσθένη τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ καὶ γὰρ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ἵνα ἔτι ὑπομνήσω ὑμᾶς, ὅτε τὸν ἴδιον βίον ὁ Δημοσθένης πρῶτον διεξῆλθεν, ὅτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἐδενὸς πρῶτον ἐμνήσθην, ἀφθονα δὴ πρὸς καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν· ἢ πάντων γὰρ εἴλω ἀποκρίσθαι· ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐ νόμους ἀπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ σεφανοῦν τὰς ὑποδυμίας, ἐπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα, γράψαντα Δημοσθένει ὑποδύθυνον ὄντα σεφανοῦν, ἐδὲν παρβαλλόμενον, οὐδὲ παρσεγγραφῆσαντα, ἐπειδὴ δὲ τὰς ὑποδυμίας, ἀλλὰ παντὶ ἑλῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καλαπεφρονηκότα. καὶ τὰς ἐσομῆρας πρὸς ταῦτα παρσφάσεις εἰ-

conferat: quod si vos audire se dissimulae-
rit, ne vos quidem eum audire velitis. ne-
que enim huc conuenistis, iniustas reorum
excusationes audituri, sed eos qui iure se
defendere volunt. si vero neglecta ea de-
fensione quae aequa est, Demosthenem ad-
vocarit, rectissimum sane fuerit, hominem
maleficum non admittere, qui se leges ver-
bis euerfurum putat, neque illud in parte
virtutis vestrum quisquam numeret, ubi
percontatus fuerit Ctesipho, an Demosthe-
nem vocet, si primus exclamet, voca, voca.
nam si vocas, contra teipsum vocas, contra
leges vocas, contra rempublicam vocas. quod
si vobis eum audire visum fuerit, postulate,

vt Demosthenes eodem modo se defendat,
quo ego accusaui: sic fere, vt vobis oratio-
nem meam in memoriam reuocem. nec pri-
vatam vitam Demosthenis prius recensui,
neque publicorum criminum vilius mentio-
nem prius feci, cum eorum magna mihi
copia suppeteret, nisi omnium essem infan-
tissimus, sed primum leges protuli, quae ra-
tionibus nondum relatis quenquam coronari
vetant, deinde oratorem conuici, qui scripse-
rit Demosthenem coronandum esse ratio-
nibus nondum relatis, sine vilo praetextu,
nec appendice hac adiecta, ubi rationes re-
tulerit, sed prorsus et vos et leges despex-
erit, etiam capillationes quae contra haec
affe-

πον, αἷς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δὲ ὑμῖν διεξῆλθον τὰς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους· ἐν οἷς διαρρήδην ἀπείρη) τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφδυσμένον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν, καὶ τὰς νόμους μόνον ἀπαβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελύων ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀναρρήσιν γίνεσθαι, καὶ ἐκ- κλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγωδῶν εἰσέναι. ταῦ- τα δὲ εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῆς δημοσίων ἀδικημάτων λέγω. ἔγωγε δὴ καὶ τὸν Δημοσθένειν ἀξι- ῶσαί γε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑποδυμένων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῆς κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ τὸ μέγιστον λέγω, ὡς καὶ ἀξιὸς ἐστὶ τῆς δωρεᾶς· εἰάν τις ὑμῶν δέη) συγχωρεῖται αὐτῷ περὶ τῆς τάξεως τῶν λόγων, κατεπαγγελόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ πρᾶν νόμον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδὲ ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαισμα τέτ' ἐστὶ δικασθεῖν. καὶ γὰρ εἰσαυθὺς ποιεῖ βούλειαι πρὸς τὸ πρᾶν νόμον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἐτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθειαν ὑμᾶς βάλε) τῆς κατη- γορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὐκ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι οὐρατε ὅτι πύκτας περὶ τῆς εἰσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένοις, ἔγωγε καὶ ὑμεῖς ὅλως τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως

afferentur, exposui, quas ut vos quoque me- moriae commendetis oro. secundo loco vo- bis leges praeconiorum recensui, in quibus aperte interdicitur, ne is qui a populo coro- natus, extra concionem proclametur. orator autem, quem reum feci, non leges tantum violavit, sed et tempus proclamationis, et locum, qui iubeat proclamationem non in concione, sed in theatro fieri, neque tum, cum in concionem Athenienses conveniunt, sed cum tragoedi ingressuri sunt. his expo- sitis, pauca de vita priuata dixi, maximam autem orationis partem in criminibus publi- cis consumo. sic igitur a Demosthene etiam postulate, ut se defendat: ac primum de lege

non relatarum rationum respondeat, et de lege praeconiorum secundo, tertio, id quod maximum est, dico, eum non dignum esse praemio: quod si vos orarit, ut quem ipse vult ordinem orationis sibi concedatis, et pol- licitus fuerit se in fine orationis crimen vio- latum legum refutaturum, ne concedite, neque ignorete, hanc esse luctam et elusio- nem iudicii. neque enim deinceps de vio- latione legum responsurus est, sed cum ni- hil habeat iustae excusationis, aliis rebus in- terficiendis, vos in accusationis obliuionem inducere studebit. quemadmodum igitur in ludis gymnasticis videtis pugiles de statu inter se- se decertare, sic et vos totum diem pro re- publica

αὐτὰς δὲ λόγους μάχεσθε, καὶ μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω δὲ πρῶτον λόγους
 πείσασθε, ἀλλ' ἐγκαθημένοι καὶ ἐνεδρῶντες ἐν τῇ ἀκρόασει,
 εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὰς δὲ πρῶτον λόγους, καὶ τὰς ἐκτε-
 παὺς αὐτὰς τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἂν δὴ συμβῇ ὑμῖν, εἰάν
 τῆτον τὸν τρόπον τινὲς ἀκρόασις ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός
 εἰμι περὶ πείν. ἐπιστάξει γὰρ τὸν γόνυ, καὶ βαλδυστόμον, καὶ
 διαλειτμηκότα τινὲς πολυλείαν. ὅδ' κλαίει μὲν ῥᾶον ἢ ἄλλοι γε-
 λῶσιν, ἐπιπορκεῖ δὲ πάντων περὶ χειρότατα ἀνθρώπων. ἐκ ἂν θαυ-
 μάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενοι τῆς ἔξω πεισθηκὸς λοιδορήσῃ,
 φάσκων ὅτι μὲν ὀλιγαρχικὰς ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμη-
 μένοις ἦκεν πρὸς τὸ δὲ κατηγορεῖ βῆμα, ὅτι δὲ δημοτικὰς πρὸς
 τὸ δὲ φεύγοντι. ὅταν δὲ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τὰς στασιαστικὰς
 λόγους, ἐκείνο αὐτὰς ὑποβάλλει, ὅτι, ὡς Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν
 ὅμοιοι (4) ὑπὸ Φυλῆς φεύγοντι τὸν δῆμον καταγαγόντες, ὅτι ἂν
 ποτε δημοκρατία κατέστη. νυνὶ δὲ ἐκείνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμ-
 βάντων, ἔσωσαν τινὲς πόλιν, τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα
 φθεγξάμενοι, ΜΗ ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ· σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλον σοὶ
 μέλει τῶν αὐθιμερὸν λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. ὅταν δὲ
 ἐπιπορκεῖ ὢν, εἰς τινὲς διὰ τῶν ὅρκων πίστιν καταφυγάνη, ἐκείνο
 ὑπομνημόνους αὐτῶ, ὅτι τῶ πολλὰς μὲν ἐπιπορκεῖν, αἰεὶ δὲ

publica et de ordine orationis cum eo pu-
 gnate, neque eum finite contra legum viola-
 tionem ambages agere, sed fixi atque im-
 moti in auscultatione, coercete eum intra
 limites orationis, quae ad ipsas res attinet, et
 excursiones eius eloquentiae caute. quae i-
 gitor vobis euentura sint, si hoc modo au-
 scultaueritis, aequum est me praedicere. in-
 troductet enim praestigiatores, et crumeni-
 secam, qui rempublicam concidit. is et faci-
 lius plorat quam alii rident, et mortalium
 omnium est ad peierandum expeditissimus.
 neque vero mirabor, si conuersus, iis qui fo-
 ris circumstant, conuiciabitur, quos pauco-
 rum potentiae studiosos esse, ipsa veritate ita

fit compertum, ut eorum etiam numerus in-
 iri possit, hos ad accusatoris venisse subsel-
 lia, popularis autem ad rei. cum igitur ista
 dixerit, contra seditiosa verba illud ei respon-
 dete, si tui similes fuissent, Demosthenes, qui
 populum e Phyle reduxerunt, nunquam li-
 bertas fuisset populo restituta. nunc illi post
 magnas clades rempublicam conseruauerunt,
 pulcherrimo et eruditissimo verbo usurpato,
 NON RECORDANDVM ESSE INIURIARVM :
 tu autem exulceras omnia, et magis curas in
 diem habendas orationes, quam salutem rei-
 publicae. cum autem homo periurus ob
 iurifiurandi religionem fidem haberi sibi po-
 stulabit, illud ei respondere mementote, ei
 qui

πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ' ὅρων ἀξιούνη πεισθέντες, δυοῖν θάτερον
 ὑπάρξαι δεῖ, ὃν ἐδέεσθον ἐστὶ Δημοσθένι ὑπάρχον, ἢ τὰς θεὰς
 κενὰς, ἢ τὰς ἀκροατὰς μὴ τὰς αὐτὰς. πρὸς ὃ τῷ δακρύων, καὶ ὅ
 τόνος τῆ φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι; πειγράψατέ με ἐκ τῆ πολιτείας, ὅτι ἐστὶν ὅπου ἀναπήσο-
 μαι, ἀνθυποβάλλετε αὐτὰ, ὃ δὲ δῆμος ὁ Αθηναίων ποῖ κατα-
 φύγη, Δημοσθένης; ἢ πρὸς ποίαν συμμαχίαν ἀνασπασθῶ; πρὸς
 ποῖα χεῖματα; τί πειθαρχήσω ὑπὲρ τῆ δῆμος πεπολίτ-
 σαι; ἀλλ' ἢ γὰρ ὑπὲρ σεαυτῆ βεβήλυσαι, ἄποδες ὀρεῶν, ἐκ-
 λιπὼν μὲν τὸ ἄστυ, ὅτι οἰκίς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἔξο-
 ροίς ἐκ τῆ πόλεως, ἐφόδια ὃ πεπόρισται τῇ σεαυτῆ ἀνδρεία τὸ
 βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημόσια δωρεοδοκίματα. ὅπως δὲ τί τὰ
 δάκρυα; τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆ φωνῆς; ἔχ' ὁ μὲν τὴν
 γραφὴν φύγων ἐπὶ Κησιφῶν; ὃ ὃ ἀγὼν ὅτι ἀτίμητος; σὺ δ'
 ἔτε πρὸς τὴν ἐστίαν, ἔτε πρὸς τὴν σῶμα, ἔτε πρὸς τὴν ἡλικίαν
 ἀγωνίζῃ. ἀλλὰ πρὸς τίνα ἐστὶν αὐτῶν ἡ ἀσπὴ; πρὸς χρυσῶν σεφά-
 των καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τὰς νόμους. ὃν ἐχέων, εἰ
 καὶ μανείς ὁ δῆμος, ἢ τῷ καθεστηκότῳ ἡπλετισμένῳ, ἡπὶ τοιαύ-
 τῃ ἀκακείᾳ ἐβέλετο σεφανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Αθηνᾶιοι, τὸν μὲν σεφανὸν δέχομαι, τὸν
 ὃ καὶ ἐν ὑποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται. ἔγ' ὃ δὲ ἐφ' οἷς

qui et saepe peieret, et subinde ob iusiuran-
 dum apud eosdem sibi fidem haberi postulet,
 alterutrum inesse oportere, quorum neutrum
 fit in Demosthene, ut aut dii sint inanes, aut
 auditores non iidem. de lacrymis porro, et
 contentione vocis, ubi vos interrogarit, quo
 confugiam, Athenienses? delete me e repu-
 blica, non est quo auoem, vicissim eum per-
 contaminari, populus vero Atheniensium, quo
 confugiat, Demosthenes? ad quod sociorum
 subsidium? ad quam pecuniam? quae, dum
 gereres rempublicam, populo munimenta
 comparasti? nam ut tibi ipsi consulueris, id
 quidem videmus, qui et urbem reliqueris, et
 non, ut videri vis, in Piraeo habites, sed fu-

gam ex urbe spectes. iam ignaviae tuae sub-
 sidia comparasti, aurum regium, et peculatu
 quaesitas opes. denique quorsum lacrymae?
 quorsum vociferatio? quorsum vocis conten-
 tio? nonne reus est Ctesipho? nonne causae
 aestimatio legibus definita est? tua vero ne-
 que res familiaris agitur, neque vita neque
 dignitas, sed qua de re tantopere laborat? de
 aureis coronis, et praeconiis in theatro legi-
 bus interdictis. quem oportebat, tametsi po-
 pulus per insaniam, aut status reipublicae ob-
 litus, tam alieno tempore coronare voluisset,
 ipsum in concionem progressum dicere, A-
 thenienses, coronam quidem accipio, sed
 tempus repudio, quo fit praeconium. nec
 enim

ἡ πόλις ἐπένησε καὶ ἐκείρατο, ὅτι τέτοις ἐμὲ σεφανῶς. ἀλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· αἱ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλοτυπῆν ἀρετήν. εἰ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τῷτό γε ὑμῖν εἰδὲς φοβηθήσε', μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστίων, οἰκᾷδε ἐπανελθὼν ἑαυτὸν διαχρήσῃ, ὅς τοσούτον καταγελαῖ τ' ὡς ὑμᾶς φιλομυίας, ὥς τὴν μιαν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπὸ θυμῳ, ἣν ὅσα παύλας τὰς νόμους γέγραφε σεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τέτων μυιῶν εἴληφε, τραύματι δὲ ἐκ περνοίας γραφὰς γραφόμενῳ, καὶ καίλακεκονδύλισαι, ὥς αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἵχνη τῶν Μειδῶν ἔχειν ἐπὶ φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἰ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν κέκτηται).

Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τὴν γράψαντα τὴν γνώμην βραχέα βέλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα ὅς πεῖραν ὑμῖν λάβω, εἰ δυνάσθε τὰς σφόδρα πονηρὰς, καὶ μὴ τις παρείπῃ, διαγνώσκειν· ὁ δὲ ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι, ὡς ὑμᾶς τὰτ' ἐρῶ. παρέρχοντα τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους εἰ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν εἰ τὸ καθ' ἑαυτὸν φησὶ φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξαι ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τῷ Δημοσθένει ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν

enim decet, ob quae respublica et luxit, et eorum rasis, ob ea me coronari. sed haec scilicet vir diceret, qui vere ex virtute vixisset, quae vero tu dices, ea verba sunt hominis impuri, qui virtutis odio contabescit. neque enim mehercule hoc quisquam vestrum pertimescat, ne Demosthenes, vir magnanimus, et re militari praestans, praemiis fortitudinis frustratus, se domum reuersus interficiat, qui vestram de se existimationem usque adeo deridet, ut nefarium istud caput et reddendis rationibus obnoxium, quod iste contra omnes leges coronari iussit, sexcenties inciderit, eiusque rei mercedes acceperit, vulneris consulto inflicti actionibus institutis,

ut pugnis ita caesus sit, ut existimem eum vestigia pugnorum Midiae adhuc conspicua circumferre. nam homo iste non caput, sed vectigal possidet. Iam de Ctesiphonte, decreti auctore, pauca dicam, ut vestri periculum faciam, an non possitis insignis nebulones, etiam si nemo praemonuerit, dignoscere; quod autem commune et iustum est de eorum utroque referri, id referam apud vos. obambulant in foro, et veras de se habent opiniones, et verba non falsa faciunt. nam Ctesiphon se non sibi timere ait (sperat enim se hominem imperitum visum iri) sed Demosthenis in gerenda republica fordis, inconstantiam, timiditatem. Demosthenes autem, quan-

μὴν ἀποβλέπων, θάρρειν φησιν, τὴν δὲ τῷ Κτισιφῶνι πονηρίαν καὶ πορνεοδοστίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. τὰς δὲ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς ὅ κοινοὶ κεῖται τῷ ἔγκλημάτων ἀπολύσει.

Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχεία βέλομαι περιπεῖν. πωθάνομαι γὰρ λέξαι Δημοσθένει, ὡς ἡ πόλις ὑπὸ αὐτοῦ μὴ ὠφέλη, πολλὰ δὲ ὑπὸ ἐμοῦ καταβέβλαπτο, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τέτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω γὰρ ἐσιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε οὐκ ἀπόχη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτθουμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ πινας δημοφείας εἴρηκα, τέτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ ἐκ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῷ βίῃ διαβάλλει, καὶ τὴν σιωπῆς με κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος ᾖ (ᾧ ἀλίπη), καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων με διατρίβας καταμέμφει, καὶ κατὰ τῆς δὲ τῆς κείσεως, αὐτὸς δὲ χρόνιος τῷ λόγῳ, φέρει πινὰ αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν ἔχων ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἐνδεκνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ, νῆ Δί, ὡς ἐγὼ πωθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὴ κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστον οὐκ ἐκώλυον, εἴ τι ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν, καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν εἰ πυκνὰ περσιῶν, ἀπηνέγκα τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατρίβας ἐζήλωκα, εἴ τι τῶν ταῖς

quantum ad se attineat, securo animo se esse profitetur, sed Ctesiphontis improbitatem et lenocinium, vehementer pertimescere. eos igitur qui sese inuicem iniuriarum condemnant, vos, qui communes iudices estis, nequaquam criminum absolueritis. De convitiis porro, quae contra me dicent, pauca praefabor. nam dicturum esse Demosthenem audio, rempublicam a se adiutam, magnis a me incommodis affectam esse, ac Philip-pum et Alexandrum, atque inde orta crimina in me collaturum. adeo callidus enim est scilicet opifex orationum, ut iam non satis habeat, si quid ego in vestra republica gessi, aut aliquas conciones habui, eas accu-

sare, sed ipsam etiam vitae tranquillitatem criminetur, meumque silentium accuset, ut ne quem calumniae locum inanem relinquat, et meam in gymnasiis cum adolescentibus exercitationem reprehendat, et contra hanc actionem statim orationis initio crimen quoddam afferat, me accusationem hanc non reipublicae studio instituisse, sed ut Alexandro meum contra sese odium ostentarem. atque etiam, ut audio, me percontaturus est, quamobrem caput actorum suorum accusarem, singula vero nec prohibuerim, nec accusarim, sed post intervallum, cum curiam et conciones non frequentarem, ad accusandum accesserim. ego vero nec Demo-

ἐμαυτῷ αἰχμαῖομαι, ἔτε τὰς εἰρηφόρους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους εἶναι βελοῖμαι, ἔτε τὰ αὐτὰ τέτω δημηγορήσας, ἐδεξάμεν ἂν ᾤνῃ τὴν δὲ ἐμὴν σιωπὴν, ὡς Δημοσθένης, ἢ τῷ βίῳ μετρίως παρσιδάσεν. δεκεῖ γάρ μοι μικρὸν, ἢ μαιζόνων αἰχρῶς ὅκ' ἔπιδυμῷ. ὥς κ' σιγῶν ἢ λέγω βελαυσάμενος, ἀλλ' ἐκ ἀναγκαζόμενῳ ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης· σὺ δ', οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δὲ ἔχ' ὁπόταν σοι δοκῇ, ἐδ' αὖ βέλει, ἀλλ' ὁπόταν ὁ μισθοδότης σοι προσάττωσιν. ὅκ' αἰχμῶν γὰρ ἀλαζονδόμενῳ, αὖ παρὰ χεῖμα ἔξελεχθ' ὑποδόμενῳ. ἀπνέχθη γὰρ ἢ κ' τοῦδε τῷ ψηφίσματι γραφὴ, ἣν ἔχ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Αλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ Φιλίππῳ ζῶντι, πρὶν Αλέξανδρον εἰς τὴν δόχην καλεσθῆναι, ἔπω σὲ τὸ παρὶ Πausaniam ἐνύπνιον ἐωρακότῳ, ἐδ' ὡς πρὸς τὴν Αθηναίων καὶ τὴν Ἑλλήνων νύκτωρ διελθὺν γυμνῶν. πῶς ἂν ἔγὼ παρνευδεκνύμεν Αλέξανδρῳ, εἰ γε μὴ ταυτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ ὡς Δημοσθένους ἰδοῦν; Ἐπιμᾶς δέ μοι, εἰ μὴ σιωχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον παρσιέχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἷς ληυθαίνειν ἡμᾶς μεταφέρειν ἐκ ἐκ δημοκρατίας ἀλλ' ἔξ' ἐτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις ἔχ' ὁ βελοῖμος, ἀλλ' ὁ δυνασάων καταπορεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις,

Demosthenis exercitationes aemulor, neque ob meas erubescō, neque ea, quae a me apud vos dicta sunt, non dicta esse vellem, nec si isti similis conciones habuissem, vivendum mihi putarem; mei porro silentii, vitae modestia causa est. paucis enim sum contentus, et maiora turpiter non concupisco. itaque et taceo et loquor, re deliberata, non cogente luxuria: tu vero, ut arbitror, ubi acceperis, taces, ubi impenderis, vociferaris, et verba facis non cum tibi videtur, nec ea quae vis, sed quae ii tibi iubent, qui mercedem numerant. nec enim ea te pudet arroganter iactare, quae paulo post eimentita deprehenduntur. nam huius
VOL. II.

quidem decreti actio instituta fuit, quam me dicis instituisse non pro reipublicae defensione, sed assentandi Alexandro studio, Philippo adhuc vivente, ante susceptum ab Alexandro principatum, antequam tu illud somnium de Pausania vidisses, aut noctu cum Minerua et Iunone collocutus esses. quo pacto igitur Alexandro me venditavi, nisi idem somnium ego et Demosthenes viderimus? Illud item mihi obiicis, quod non continenter, sed ex intervallo ad populum accedam, et nos ignorare censet, istam sententiam huc a te translata esse, non e populari statu, sed e paucorum potentia. nam ubi pauci dominantur, non qui vult, sed qui cum

ὁ βελόμηνος, καὶ ὅταν αὐτὸς δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνον λέγειν, σημεῖόν ἐστιν ὅτι τῷ καιρῷ ἐστὶ συμφέρον. ἀνδρὲς πολίτευο- μῆς· τὸ δὲ μηδεμίαν ὥσπερ ἡμέραν, ἐργαζομένης καὶ μι- σθαρνεύει. ὑπὲρ δὲ ἐστὶ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπὲρ ἐμῶν, μηδὲ τῶν ἀδι- κημάτων πμωρίαν ὑποχρῆναι, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τὰς τοιαύτας λόγους, ἢ τὰς ἀκρόντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν ὥσπερ ἀλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ πρὸς τὰς Ἀμφισέας ἡσθενημένα σοι, καὶ τὰ πρὸς τὴν Εὐβοίαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγενημένων, ἐν οἷς ὑπὲρ ἐμῶν φανερώς ἐξηλέγχῃς, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ πρὸς τὰς τριήρεις καὶ οὖν τριηράρχους ἀρπάγματα, τίς ἂν ἀπο- κρύψαι χρόνος δύναται ἂν, ὅτε νομοθετήσας πρὸς τῷ τριακοσίων νεῶν, καὶ σωλὸν πείσας Ἀθιναῖοις ἐπιστάτῃ τάξαι τὸ ναυτικόν, ἐξηλέγχῃς ὑπὲρ ἐμῶν ἐξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυνοήτουσων τριηράρχους ὑψηλομήδους, πλέον τὸ πόλεως ἢ μὲν ἀφανίζων ναυτι- κόν, ἢ ὅτε Ἀθιναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίοις καὶ Πόλιν ἐνίκησαν; ἔγωγε ὅτι ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς καὶ σαυτῶν πμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μή σοι τὰ ἀδίκησάνη, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιῶσι, πολλὴ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς δια- βολαῖς φέρων, αἰπώμενος δὲ τινὰς ἐμποδίζειν τὰς τὸ πόλεως και- ρὰς, αἰεὶ τὸ παρὸν λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον καταπαγελλόμενος.

cum potestate est, accusat : in liberis autem ciuitatibus, qui vult, et cum ei visum est. ac certo tempore verba facere, signum est viri rempublicam administrantis, cum tem- pora postulant, et suadet vtilitas : nullum vero diem intermittere, quaestum facientis, et mercenarii. quod autem non olim a me in iudicium fueris adductus, neque facino- rum tuorum poenas dederis, ad has rationes si confugeris, aut auditores obliuiosos exi- stimas, aut ipse te decipis. nam tuam in Amphissenfi negotio impietatem, et in rebus Euboicis sordis, quia spacium temporis in- tercessit, quamuis aperte a me conuictus fue- ris, populum fortassis iam non meminisse putas : rapinas porro tuas, cum de triremi-

bus et trierarchis ageretur, quodnam tem- pus occultare possit, cum lege de trecen- tis nauibus lata populo persuasisse, vt te cu- ratorem classis constitueret, a me conuictus es de sexaginta quinque expeditarum na- uium trierarchis surreptis, quo tempore ma- iorem classis partem deleuisti, quam cum Athenienses Lacedaemonios et Pollidem na- vali ad Naxum praelio deuicerunt? eas por- ro criminationes opposuisti, quo minus poe- nas dares, vt in periculo esses, non tu qui deliqueras, sed ii qui te persequabantur, cum quidem tuis calumniis Alexandrum et Phi- lippum subinde admisceres, et quosdam ob- stare ciuitatis occasionibus quiritareris, quam- vis ipse subinde praesentia euerteres, et fu- tura

ἔγω τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμῶ, τὴν Ἀναξίνα σύλ-
ληψιν ἔω Ωρεῖτε καλῶς ἀκούσας, ἔω τὰ ἀγορεύματα Ολυμπιάδῃ
ἀγορεύοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα διεσφύλῃσας τῇ σαυτῆ χειρὶ,
γράφας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ ὡς τῷ αὐτῷ ἐν Ωρεῶ
κατήγε, ἔω ἀπὸ τῆ αὐτῆς τραπέζης ἐφαγες καὶ ἐπιες καὶ ἔσπειςας,
καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιέμενος. ἔω τῶτον
ἀπέκλεινας, καὶ ὡς τῶτον ἐν ἅπασιν Ἀθῶναίσις ἐξελεγχθεὶς ὑπ'
ἐμοῦ, καὶ κληθεὶς ξενοκλόνος, ἐπὶ τὸ ἀσέβημα ἠγνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνα,
ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι ὡριέστησαν τὴν ἐκκλησίαν.
ἔφησθα γὰρ ὅτι τὴ πόλεως ἄλλας ὡς πλείονος ποιήσας τῆς ξενι-
κῆς τραπέζης. ἐπιστολὰς δὲ σὺ γὰρ ψευδεῖς, καὶ καλῶς ἀκούων συλλή-
ψεις, καὶ βασάνες ἐπ' αἰτίαις ἀγρήτοις, ὡς ἐμοῦ μετὰ πῶν ἐν
τῇ πόλει νεώτεροι βυλομήδης. ἐπειτα ἐπερωτᾷ με, ὡς ἐγὼ πυν-
θάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅς τις τῷ νοσῶντι με-
ταξὺ μὲν ἀδενῶντι μηδὲν συμβεβλήκει, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ
ἐλθὼν εἰς τὰ ἐννατὰ διεξίει ὡς τὰς οἰκείους, ἀ ἐπιτελεύσας, ὑγῆς
ἂν ἐγὼ εἶο. σαυτὸν δὲ ὅτι ἀνεβόησας, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦ-
τος, ὅς τις τὸν μὲν δῆμον θωπύσαι δυνάμει, τὰς δὲ καίρας, ἐν οἷς
ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν, ἀποδοίκοι, τὰς δὲ εἰς φρενῶντας κωλύει δια-
βάλλων συμβεβλήκειν, ἀποδράς δὲ ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τὴν πόλιν

tura vanis pollicitationibus ostentares. sic tandem a me laesae maiestatis accusandus, effecisti, ut Anaxinus Orita comprehenderetur, qui Olympiadi mercis coemebat, ac eundem virum tuapte manu excarnificasti, per decretum capitis abs te damnatum. apud quem Orei diuersari solitus es, cum quo in eadem mensa edisti, bibisti, libasti, cui dexteram porrexisti, amicitia et hospitio cum eo inito. hunc igitur occidisti, et huius criminis a me coram omni populo conuictus, et hospitis occisor appellatus, impium facinus non negasti, sed id responsum dedisti, ob quod omnes et ciues et hospites, qui astabant, exclamauerunt. dicebas enim, te necessitudinem reipublicae pluris fecisse, quam

menfam hospitalem. iam literas commenticias, et exploratorum comprehensiones, et quaestiones de criminibus rerum non factarum, quasi ego cum quibusdam res nouas molirer, taceo. tamen, ut audio, me interrogaturus est, quis sit ille medicus, qui aegrotanti, dum morbo laboret, nihil det consilii, sed eo defuncto, ad exsequias accedat, eiusque necessariis referat, quibus ille rationibus sanitatem recuperare potuisset: te vero ipsum non interrogas, quis talis sit magistratus, qui populo adulari sciat, qui tempora, quibus respublica conseruari potuisset, vendiderit, qui homines cordatos suis calumniis in medium consulere prohibeat, qui periculis fugae euitatis, ac republica in ea mala coniecta, quibus

ἀνθρώποις κακοῖς παροφθαλμῶν, αἰχμῶν σφαυροδῶν ἐπ' ὄρεσιν, ἀγαθὸν
 μὲν πεπονηκὸς μηδὲν, πάντως δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς,
 ἐπερωτῶν δὲ τὰς συκοφανηθείσας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων
 τῶν καιρῶν, ὅτε ὁνῶν σάξας, διὰ τὸ αὐτὸν οὐκ ἐπώλυσαν ἔξαμαρ-
 τάνειν. ἀποκρίνομετο δὲ τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης
 ἐπιηρομένης οὐκ ἐχολάζομεν ὡς τὴν σὴν εἶναι πρῶτην, ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβύσαμεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέ-
 χησιν οἱ οἰκῶν μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ θάρσος αἰτῆς, καταγέλα-
 σον οἱ τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐκέρην, καὶ τὴν γρη-
 φῶν ἀπίνεγκαν. καὶ νῦν οὖν ἴσως τὰς Ολυμπίας, ὡς ἐγὼ τιμηθῆ-
 νομαι Δημοδένου λέξεν, ἐφ' ᾧ καὶ μέλλω λέγειν, ἀγανακτῶν
 μάστιγα. ἀφομοιοῖ γὰρ με τὴν φύσιν ταῖς Σαρῆται, ὡς εἶοικε. καὶ γὰρ
 ὑπὸ ἐκείνων ἡ κηλεῖται φησὶ τὰς ἀπορροήσας, ἀλλ' ἀπόλλυται,
 διόπερ οὐκ ἀδοκίμαζον τὴν τῶν ἐρημῶν μεσοπύλιν καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν
 ἡμῶν λόγων ἐρπαιρίαν, καὶ τὴν φύσιν με γεφυρῶς ἐπὶ βλάβῃ
 τῆς αἰκισίας. καὶ τὴν λόγον τῆτον ὅπως καὶ ἐγώ γε εἰδένι πρέ-
 πτω ἡγῆμαι ὡς ἐμὲ λέγειν. ἡ γὰρ αἰτίας αἰχρὸν τὸν αἰτιώμενον
 εἶναι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἴπιδεῖξαι· εἰ δὲ ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ
 Δημοδένου ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγῆ, μέγαλα μὲν τῇ
 πόλει κατεργασσόμενος, λέγειν δ' ἀδυνάστε, καὶ τὴν τῶν αἰτιολογῶν

quibus mederi nemo queat, se coronari po-
 stulet ob virtutem, cum boni quidem nihil
 egerit, sed omnium malorum fuerit auctor;
 qui interroget eos, quos ob reipublicae ra-
 tionem calumniis infectatus est iis tempori-
 bus, cum copia salutis esset, cur non obsti-
 terint sibi quo minus delinqueret. possint
 autem illi omnium postremo respondere, cum
 praelium superuenisset, nobis non fuisse oci-
 um poenas de te sumendi, sed legationes
 pro incolumitate reipublicae fuisse obeundas:
 postquam autem impunitate non contentus,
 etiam praemia tibi decerni postulas, et ciui-
 tatem Graecorum derisui exponis, hic tibi
 obstiti accusatione instituta. atque adeo De-

mosthenes, ut audio, ea quae nunc dicturus
 sum, iniquissimo animo ferens, naturam me-
 am Sirenibus comparat. nam ab illis non de-
 liniri auditores ait, sed interire, eaque de
 ea non laudari earum musicam; proinde me-
 am etiam dicendi exercitationem atque in-
 genium, ad audientium perniciem esse com-
 paratum. ego vero hanc orationem a nemine
 prorsus afferri contra me decere existimo.
 nam turpe est, qui crimen insert, rem ipsam
 non posse demonstrare; sed tamen, si id di-
 ctu necessarium fuisset, non Demosthenem
 ea decuisset oratio, sed hominem imperato-
 rem, qui res magnas pro republica gessif-
 set, verba autem facere non posset, ideoque
 aduer-

διὰ τὸτο ἐξηλωκότῃ φύσιν, ὅπ' αὐτοῖς αὐτῷ μὴ εἶναι ὡς δια-
πέπρακτον δυναμὶν φρεσίν, τὸν δὲ κατ' ἡγεσθαι ὅρῃ δυνάμειον,
ἢ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτῶν παρέρχονται τοῖς ἀκούουσιν ὡς
διώκειν. ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συλλεγέμεθα ἄνθρωπος, καὶ τέτων
πικρὰ καὶ πεινέων, ἐπειτα ἐπὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἔργα κατα-
φύγη, τίς αὖ ἀναχόη; καὶ τὸν γλαύκων, ὡς πρὶ τῇ αὐλῇ, ἐπὶ ἡς
ἀφελή, τὸ λοιπὸν εἰδέναι. Θαυμάζω δ' εἶπαι ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι,
καὶ ζητῶ πυνθέσθαι περὶ τί αὖ ἀποβλέποντες ἀποψηφίσεσθε τὴν γρα-
φήν. πότερον ὡς τὸ ψήφισμα ἐστὶν ἔμπορον; ἀλλ' ἐδεμία πόπολε
γνώμη πρὸς ἀπομυκτήρα γεγνήη. ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γεγῆσας
ὅτι ἐπὶ τῷ εὐδαιμονίᾳ ἐστὶν ἀδύνατον δαμῆναι; οἷον ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναί
βίαι, εἰ τέτοιον ἀφίσητε. ἐπεὶ δ' ἐλπίσιν, εἰ πότερον μὴ ὅτε
πύμπλαστο ἢ ὀρχήσθαι χρυσῶν σεφάκων, οἷς ὁ δῆμος ἐσεφθύνετο
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξυκοῖς σεφάκων ταύτην ἀπαδεύοντες τὴν
ἡμέραν ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτικῶν ὑμεῖς μὲν ἀσεφά-
κοι καὶ ἀκέραιοι γίνεσθε, ὅσῃ δὲ κερυχθῆσθε; καὶ εἰ μὴ τις τῶν
τραγικῶν ποιητῶν τῶν μὲν πάντα ἐπεισόντων, ποιήσας ἐν τρα-
γῳδίᾳ τὸν Θεοπίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σεφανέμενον, αὐτοῖς αὖ
ὑμῖν ὑπομείνειν, ὅτι φησὶν Ομηροῦ ἀνδρῶν αὐτὸν εἶναι καὶ
συκοφάντην αὐτοῖς δ', ὅταν τὸν τρίτον ἄνθρωπον σεφάκῃ, ὅτι

adversariorum miraretur ingenium, quod
sciret, sibi deesse facultatem vilius a se editi
facinoris commemorandi, accusatorem autem
videret, ea etiam posse persuadere auditori-
bus, quae a se facta non essent, quasi essent
facta. cum autem homo ex verbis composi-
tus, iisque acerbis et superuacaneis, tandem
ad simplicitatem et res gestas confugit, quis
ferat? cui si quis linguam tanquam fistulis
ademerit, nulla deinceps eius futura sit uti-
litas. Ego vero miror, Athenienses, et audi-
re cupio, quae res vos mouere queat, ut eum
absoluatis. utrum, quod decretum legibus est
consentaneum? at nullum unquam scitum
legibus tam contrarium fuit. an quod decre-

ti auctor non dignus est qui poenas det? at
nulla apud vos actae vitae ratio habebitur,
si istum absoluetis. an vero illud non est mo-
lestum, cum orchestra prius aureis coronis
impleretur, quibus populus a Graecis orna-
batur, eo quod his dies hospitalibus coronis
assignatus erat; cum ex Demosthenis actis
vos quidem et coronis et praeconiis careatis,
ipsius autem nomen sit proclamandum? quod
si tragicorum poetarum quispiam, qui postea
ingressuri sunt, Thersitem in tragoedia faceret
a Graecis coronari, nemo vestrum id patere-
tur, quod Homerus eum ignauum calumni-
atorem fuisse ait: vos vero, si talem hominem
coronetis, non putatis opinionibus Graeco-
rum

οἴσθε ἐν ταῖς τῶν Ελλήνων δόξαις συνεῖηαι; ὁ μὲν γὰρ πατέ-
 ρες ὑμῶν τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνεπῆσαν τῷ
 δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ κατὰδεέστερα, εἰς τὰς ῥήτορας τὰς φαν-
 λους ἔτρεπον. Κτισιφῶν δὲ ὑμᾶς οἶε δῆν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν
 ὑπὸ Δημοσθένος περθεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ φατὲ μὲν δυστυχεῖς εἶ-
 ναι, ὡς καὶ ἐστὶ, καλῶς ποιούνης. ψηφιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῇ τύχῃ
 ἐγκαταλελειφθαι, ὑπὸ Δημοσθένος δὲ οὐ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάν-
 των ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τὰς μὲν τὰς τῶν δώ-
 ρων γραφὰς ἀλισκομένοις ἀτιμούτε, ὃν δὲ αὐτοὶ μισθὸν πολι-
 τολόμῳ συνίστε, σεφανώσετε; καὶ τὰς μὲν κριτὰς τοὺς ἐν
 Διονυσίων, εἰ μὴ δικαίως τὰς ἐκυκλίας χορὰς κείνωσι, ζημιῶτε
 αὐτοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριτὰ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων καὶ
 πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς καὶ τῶν νόμων, καὶ ὀλίγοις καὶ
 τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε; ἔπειτ' ἔξεσιν ἐν
 τῷ δικαστηρίῳ ὁ τοιοῦτος κριτῆς, ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰχυ-
 ρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. αἴτης γὰρ ιδιώτης ἐν πόλει δημοκρατικῇ,
 νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δὲ ἐτέρῳ ταῦτα παρὰδῶ, κατα-
 λέλυκεν αὐτὸς τὴν αὐτῆς δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὄρεται ὃν ὁμω-
 μοκῶς δικάζει, συμπαρακολυβῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ,
 οἶμαι, γέγονε τὸ ἀμάχημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαίριζετο ἄ-

rum fore exhibendos? nam patres vestri res
 illustris ac splendidas ad populum auctorem
 referebant, humilis vero et tenuis malis o-
 ratoribus tribuebant: Ctesipho autem existi-
 mat, ignominiam et a Demosthene remo-
 tam, et in populum a vobis esse conferendam.
 affirmatis quidem fortunatos esse vos, quem-
 admodum estis, benignitate deum; an vero
 decernetis, vos et a fortuna destitutos, et a
 Demosthene beneficio affectos esse, et, quod
 omnium absurdissimum est, in iisdem iudiciis
 eos qui acceptorum munerum conuincuntur,
 ignominia notabitis, quem autem mercede
 administrare rempublicam ipsi scitis, eum
 corona donabitis? ergo Bacchanalium iudices,

nisi de coetibus ordinariis rite iudicarint,
 mulctatis; ipsi autem, qui non ordinariorum
 coetuum iudices estis, sed legum et civilis
 virtutis, praemia non secundum leges, nec
 paucis et dignis, sed per malas artis adeptis
 tribuetis? ita fit ut talis iudex e praetorio
 exeat, suis quidem opibus diminutis, orato-
 ris autem confirmatis. nam homo plebeius,
 in ciuitate libera, lege et suffragio regnat:
 quas res cum alteri concefferit, ipse princi-
 patum suum euertit. deinde iusiurandum,
 quo adactus ius dicit, subinde comitans, eum
 afficit molestia, nimirum cum per illud, de-
 lictum sit admissum: gratia vero, cui condo-
 nata sit, ignoretur. nam suffragia occulte fe-
 runtur.

δηλῶ γεγενῆσθαι. ἢ γὰρ ψῆφῳ ἀφανὲς φέρεται. δοκῶμεν δὲ ἡμεῖς γε, ὧς Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρω καὶ κατὰ τοῦτον, ἔσθ' ὡς ἀκινδυνότατον, εἰς τὴν πολιτείαν ἐσσωφρονόνητες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν πολλοὶ τῶν ὀλίγων περὶ τὰς δημοκρατίας ἰσχυροὶ, οὐκ ἐπαινω. ὅτι δὲ ἐγγύς πορὶ καὶ ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ ῥυμνηρῶν, δυστυχούμεν. πρῶτον γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἱ ῥαδίως ἔτι κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἔχαιρε γὰρ κολακδοῦμεν. ἔπειτ' αὐτὸν, ἔχ' ἔς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἐαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκῆσαι ἐφ' αἷς ἐμελλον δποθνήσκειν, καὶ ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων, εἶων τὰς περὶ τῶν τριάκοντα πρῶτον. ἔχ' ὅφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐξέλτε τὰς πολιτομένους; ἐταπεινώσαντες δποπέμψετε τὰς νῦν ἐπηρεζόμενους; ἐμέμνησθ' ὅτι ἔδεῖς πῶποτε πρῶτον ἐπέθετο τῇ δ' δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ; Ἡδέως δὲ ἂν ἐγώ γε, ὧς Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας διεργασίας ἀξιοῖ Δημοσθένω σεφροῦσθαι. εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν δέχνην δ' ψήφισματος ἐποίησεν, ὅτι τὰς τάφους τὰς πρὸς τὰ τείχη καλῶς ἐτά-

runtur. videmus autem, Athenienses, simul et fortunati esse, et temerarii, qui rempublicam parum sapienter administremus. nam quod his temporibus multi paucis firmamenta libertatis traditis, non laudo: quod vero nostris temporibus oratorum et improborum et audacium prouentus non est, eo nomine felices sumus. nam olim quidem talia ingenia tulit respublica, quae populum facillime oppresserunt, delectabatur enim assentationibus, sic ab iis est eversus, non quos metuebat, sed quorum fidei se committebat. eorum aliqui in triginta tyrannorum numerum et ipsi venerunt, et amplius mille quingentos civis indicta causa occiderunt, priusquam illi

audissent crimina, ob quae interituri erant, neque ad sepulturam et funera defunctorum cognatos accedere passi fuerunt. non in vestra potestate continebitis magistratus? non humilis dimittetis eos qui se nunc extulerunt? non recordamini, neminem unquam prius opprimendo populo animum adiecisse, quam iudiciis potentior euasisset? Libenter autem coram vobis ego, Athenienses, rationem inirem cum decreti auctore, ob quae beneficia Demosthenem censeat esse coronandum. nam si id dicis, unde auspicatus es decretum, quod fossas ciuitatis pulchre munierit, miror equidem. nam maius crimen est, in causa fuisse, ut ea res necessaria esset, quam laus, cam

φράσε, θαυμάζω σε. τὸ γὰρ ταῦτα ἐξεργασθῆναι καλῶς, τὸ γεγενηθῆναι τούτων αἵτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. ἔ γ' ἀνδραγαθὰ καὶ τὰ τείχη, ἔδ' ἐπὶ τὰς τάφους, ἔδ' ἐπὶ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, τὸν ὁρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀβασθὸν αἵτιον γεγενημένον τῇ πόλει. εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέγ' ἔ ψηφίσματι, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ διατελεῖ λέγων ἔ περὶ τῶν τὰ ἀρετὰ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον ἔ ψηφίσματι, ἄψαι τῇ ἔργων. ἐπέδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις. τὰς μὲν γ' οὐκ ἔδ' Ἀμφισίας, καὶ τὰς Εὐβοίας δωρεοδοκίας ἀπαλείπω. ὅταν ᾖ τ' πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀναπιδῆς Δημοσθένης, τὰς μὲν ἀγνοοῦντας ἔξαπατᾷ, τὰς δ' εἰδόμεναις ἔ αἰδομένους ὑβρίζει. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγγύς ἡ συμμαχία, οἷοι λυθῶναι ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένης ἀφείλεται. ἡλικὸν δ' ἐπὶ τὸ ἀλαζόνημα τούτο, ἐγὼ περὶ σομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ἔ πολλῶν πρῶτον χρόνῳ πρὸ τ' Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν. ἐν ᾗ τὰ τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδύτως διελέχθη, ἔ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐγὼ, φησιν, ὑμῖν χρυσίον ἔ δώσω, μὴ με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψε-

eam probe confecisse. neque enim decet fidelem reipublicae gubernatorem, moenibus vallo cinctis, et fossis munitis, ac sepulchris sublati, praemia postulare, sed ubi aliquod in rempublicam beneficium contulerit. si ad alteram decreti partem veneris, in quo scribere ausus es, eum esse virum bonum, et constanter ea tum dicere, tum facere, quae maxime sint e republica Atheniensium, dempta arrogantia et insolentia decreti, facta illius attingito. demonstrato nobis id quod dicis. nam munera ab Amphissensibus et Euboenensibus ei data praetereo. cum vero causam foederis Thebani Demostheni adscribis, rei

quidem ignaros decipis, gnaros autem atque intelligentis contumelia afficis. nam diffimulato tempore et reipublicae auctoritate, ob quam coiuit societas, urbis dignitatem in Demosthenem transfers. quanta autem haec fit insolentia, ego magno argumento declarare conabor. Persarum rex non diu antequam Alexander in Asiam traiecisset, ad populum misit admodum contumeliosas et barbaras literas. in quibus cum ceteris de rebus admodum inerudite differit, et in fine literarum adiicit, ego, inquit, vobis aurum non dabo, ne petite a me, neque enim accipietis: idem tamen iis periculis, quibus nunc urgetur, circumventus,

σθε· ὅτι μὲν τοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτὰ κινδυνῶν, ὅκ αἰτέησιν Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρογῶν ὅκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ὑπὸ τὸ χρυσίον καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχῶν. τὸ δὲ αὐτὸ τῆτο καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξεργάζετο. σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα, ἐπὶ τὸ δὲ δυσυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς αἰεὶ λέγων, τὰ δὲ ἐβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ παραλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεσέρησας. οὐδὲ ἔνδειαν μὲν χρημάτων, ἐνεκα πένης τάλαντων, (4) ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἀκρὴν εἰ παρέδωκαν; διὰ ἑνὲα δὲ τάλαντα δῶκεῖς, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐτίμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ περὶ οὐ γεγνή; σὺ δὲ πλεῖς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον πᾶσι τάτω, (4) δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν. Ἀξιὸν δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρεῖν. εἰ γὰρ τλημῆσαι Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένι παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, ὅτι δὲ ἀναβάς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθαί τε τὸ ἀκρόαμα γίνε. ὅπερ γὰρ οὐ μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλά σινοισμῶν ἔργα, ἂν τὰς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνοις λέγωσιν, εἰ φέρειν ὅταν δὲ ἀνδρῶπι, αἰχμῶν τῆς πόλεως γεγονώς, ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς αὖ τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκρόων; ἀπὸ μὲν οὖν τὸ ἀναιχμῶτε

cumuentus, non petentibus Atheniensibus, trecenta talenta in Graeciam misit populo ultro, quae is sapienter repudiavit. qui autem aurum illud afferrent, fuerunt, tempus, metus et indigentia sociorum. illud ipsum etiam Thebanorum societatem confecit. tu vero Thebanorum et calamitosissimae societatis nomine subinde inculcando, nos obtundis, septuaginta vero talenta retices, quae de auro regio praegrepta defraudasti. nonne ob inopiam pecuniae, propter quinque talenta, conducticii milites arcem Thebanis non traderunt? nonne propter novem talenta argenti, cum omnes Arcades in aciem exissent, VOL. II.

et duces ad opem ferendam parati essent, res confecta non est? tu vero dives es, et voluptates tuas explēs, et, quod caput est, aurum quidem regium apud istum, pericula vero penes vos sunt. Operae precium porro est, inscitiam quoque eorum spectare. nam si Ctesipho Demosthenem apud vos verba facturum advocare ausus fuerit, is vero suggestu conscenso seipsum laudarit, grauior erit ipsis cladibus, quas perpeffi estis, ea auscultatio. nam cum eos qui reipsa viri fortes sunt, a quibus multa praeclara facinora esse edita ipsi scimus, tamen non feramus, cum suas laudes ipsi decantant, quis eum sui laudatorem sustineat, 3 M

πραγματείας, εἰάν σωφρονῆς, ἀπορήσῃ παῖνσαι ᾧ Κτησιφῶν, δια σ αυτού τὴν ἀπολογία. ἔ γὰρ δήπε τὸτό γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἀτοπὸν σοι συμβαίνοι, εἰ πρῶτον μὲν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβυτὴς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειρῶν ἐκείνης, συναχθεομένης ἐπὶ τῇ ἔ Μολοσίων βασιλέως Αλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ ἔ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἄλλοτρίαν πενθῆσαν δύνασθαι πρῶτον ἐκείνης, γράψας δὲ μισθὸν ψήφισμα ὅκ ἀπολογήσῃ; ἢ τοιαῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας σεφονεύας, οἷον μὴ γνώσκεας ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τις σοι συνείποι; ἐπερώτησον δὴ τὰς δικαστὰς, εἰ ἐγίνωσκον Χαβρίαν, ἢ Ιφικράτην, ἢ Τιμόθεον, ἔ ποτε παρ' αὐτὸν διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν, ἢ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἀπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινέσθαι, ὅτι Χαβρία καὶ διὰ τὴν παρὰ Νάξον ναυμαχίαν, Ιφικράτης δὲ, ὅτι μόρον Λακεδαιμονίων ἀπέκλεινε, Τιμόθεος δὲ, διὰ τὸν παρὰ Πύλον τὸν εἰς Κέρκυραν, ἔ ἄλλοις, ὧν ἐκάστω πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπραχον. Δημοθένης δὲ, εἰάν τις ἐρωτᾷ διὰ τί ἔ δώσετε ὅτι δωροδόκον, ὅτι δειλὸς, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. ἔ πότερον τῆτον πμήσειε, ἢ ὑμᾶς αὐτὰς ἀπμώσειε, ἢ ὅτι ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσονται; ἔς νομίζεθ' ὅραν χετλιάζοντας, εἰ ὅτι σεφανωθήσονται. καὶ γὰρ

tineat, qui dedecori fuit reipublicae? rem igitur istam impudentem, si sapias, omittes, Ctesiphon, atque ipse te defendes. neque enim illud scilicet praetendes, te dicendi esse imperitum. nam absurdum fuerit, cum prius aliquando te legatum creari passus sis ad Cleopatram Philippi filiam, deploraturus cum ea obitum Alexandri Molossorum regis, nunc negare, posse te verba facere. mulierem igitur alienam in luctu consolari potes, decretum autem mercede abs te scriptum non defendes? an vero is, cui coronam decreuisti, talis est, ut ab iis, in quos beneficia contulit, sine suffragatore ignoretur? percontare igitur iudices, an cognorint Chabriam, Iphicratem,

Timotheum, atque audi ex illis, quas ob res eis praemia dederint, et statuas erexerint. vniuersi enim simul tibi respondebunt, Chabriae, ob naualem ad Naxum pugnam, Iphicrati, quod legionem Lacedaemoniorum ceciderit, Timotheo, quod Corcyram classe circumuectus fuerit, ceteris item, quorum quisque multa praeclara bello gessit. si quis autem rogarit, quamobrem Demostheni daturi non sitis; quod acceptet munera, quod sit timidus, quod ordines deseruerit. vtrum vero huic honorem habebitis, an vero vosmetipsos ignominia afficietis, et vestros ciuis qui mortem in acie oppetiuerunt? quos videre vos fingite, indigne ferentis, si iste coronetur.

ἀν εἴη δεινόν, ὡς Ἀθλιῶται, εἰ τὰ μὲν ξύλα, ἔτι τὰς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἀφωνα καὶ ἀγνώμονα, εἰάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερβείζοντα, καὶ εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃ, τίω χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος; ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους ὅτι, ὡς Ἀθλιῶται, τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανσυάτιον ἐξοδόν, παρδόντα δὲ τὰς σφαλιώτας, τῶτον ὑμεῖς τιμήσετε. οὐκ ἔν ὑβείζον) μὲν ὁ τελευταῖος, ἀθυμότερος ὅτι ὁ ζῶντες γίνον), ὁρῶντες τὴν ἀρετῆς ἀθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἀπλείπουσαν. τὸ δὲ μέγιστον, εἰάν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς ὁ νεώτερος, πρὸς ποῖον παρδαιγμα χεῖν αὐτὰς τὸν βίον ποιῆσαι, τί ἀποκτενεῖτε; εὖ γὰρ ἴσας, ὅτι ἔχαι παλαιστρᾶς, ἔδὲ τὰ διδασκαλεῖα, ἔδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τὰς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύττεται τις ἐν τῇ θεάτρῳ, ὅτι σεφθουδὴν ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ δυνάμεως, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὡς τῷ βίῳ, καὶ βδελυρῆς; ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε πονηρῶς ὡς πορνεύουτος, ὡς Κτησιφῶν; ὁ δὲ γε ἄλλοι πεπαῖδαν). τὰναντία τις ψηφισάμενος τῷ καλῶν καὶ δικαίων, ἐπανελθὼν οὐκ ἔδωκε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δὲ γε εἰκότως ἔπειθε). ἀλλὰ τὸ νεθεῖν ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν ἥδη δικαίως ὀνομάζεσθαι. ὡς οὐ μὴ μόνον κείνοις, ἀλλὰ καὶ θεωροῦμενοι, ἔτω τὴν ψῆφον

ronetur. absurdum enim fuerit, nos ligna, lapides, et ferrum, quae voce et mente carent, si quem delapsa occiderint, exterminare, et si quis seipsum occiderit, manum quae id fecit, seorsum a reliquo cadavere sepelire: Demosthenem autem, qui omnium postremam expeditionem decrevit, qui milites prodidit, corona ornare: itaque contumelia sit defunctis, et ad desperationem adiguntur viventes, cum videant, virtuti mortem praemii loco propositam, memoriam autem suam aboleri. et, quod maximum est, si vos adolescentes interrogarint, ad quod sibi exemplum vita sit conformanda, quid respondebitis? satis enim scitis, non palaestras, non

ludos literarios, neque musicam solam erudire iuniores, sed, et quidem multo magis, publica praeconia: proclamatur in theatro, aliquem coronari virtutis ergo, et fortitudinis, ac benevolentiae, qui sit homo foedus in vita et vecors? adolescens qui id vidit, corrumpitur. poenas dat quispiam improbus et leno, ut Ctesipho? ceteri erudiuntur. si quis ea decrevit, quae cum honestate et aequitate pugnant, domumque reuersus, filium instituit, is vero iure non obtemperat: sed tum admonere, merito appellatur obtundere. tanquam igitur non solum iudicetis, sed etiam spectemini, sic ferre suffragia, ut defensionem habeatis apud eos civis, qui etsi

Φέρετε, εἰς ὑπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐ παρούσι τῶν πολιτῶν, ἐπεξηγομένοις δὲ ὑμᾶς πῶς ἐδικάζετε. οὐ γὰρ ἴσμεν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τριαύτη δόξει ἢ πόλις εἶναι, ὅποιός τις ἂν ἢ ὁ κηρυγόμενος. ἐστὶ δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς παρονομοῦν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ δὲ Δημοσθένει ἀνδρεία προσεικασθῆναι. πῶς οὐκ ἂν ἴς τι τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφυγεῖ; εἰάν τις προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστοις ὄντας τοῖς ἡθεσι, φυλάττει. ἢ γὰρ δύνωμεν, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δὲ ἐπ' αὐτὰ καταφύγοντες τῷ λόγῳ ὡς ἔπιπολιν τοῖς ἔργοις πλείστον ἀπέχοντες. ὅταν οὐκ λάβῃς ῥήτορα ξενικῶν σεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπιθυμῶντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελύετε, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖν, εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, καὶ τρέπον σώφρονα. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἥδη διαφθογέσης ὑμᾶς. ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, ὅτι τὸ μὲν βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παροτρύνεται, αἱ δὲ ἔπιπολαι καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνουμέναι εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, ἐπὶ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν πρωτεύοντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτα τινὲς οὐκ ἐξαρνεῖνται πράττειν,

nunc non adsunt, vos tamen interrogaturi sunt quid pronunciaueritis. satis enim scitis, Athenienses, talem visum iri ciuitatem, qualis is est, cuius nomen proclamatur. est autem dedecus, eam non cum maioribus, sed cum Demosthenis ignauia comparari. quo igitur pacto probum hoc vitabitur? si eos qui verba aequa et humana occupant, cum sint infidis praediti ingeniis, caueritis. nam benevolentia et popularis status nomen in medio posita sunt; verum ea verbis plerumque ante alios occupant, qui ab illis longissime factis ipsis absunt. cum igitur deprehenderit oratorem, qui hospitalis coronas et praeco-

nia apud Graecos desiderat, eum orationem, quemadmodum praeconia confirmari lex iubet, ad vitam honorificam et mores modestos referre iubete: qui vero his testimoniis caret, ei nolite confirmare laudes, et popularis status curam suscipite qui iam vos effugit. num vobis graue non videtur, quod curia et populus negliguntur, literae autem et legationes in priuatas domos perueniunt, nec eae a quibuscumque hominibus, sed a principibus Asiae et Europae, et his de rebus, quae capitali supplicio legibus sunt sancitae? haec se quidem agere non inficiantur, sed confitentur apud populum, et literas inter sese conferunt,

ἀλλ' ὁμολογῶσιν ἐν τῷ δήμῳ, ὅτι τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παρ-
ναγινώσκουσιν, ὅτι παρὰ κελεύοντι ὑμῖν, ὅτι μὴ βλέπειν εἰς τὰ ἐαυ-
τῶν πρὸς ὅσῳ πα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἑτέρῳ δὲ αἰτοῦσι
δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆ πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας
τῶν συμβεβηκότων, ὥσπερ καὶ ἀγεγενησάμενος, ἢ παρὰ νοίας ἐαλωκώς,
αὐτὸ μόνον τὸ νόμα τῆς δημοκρατίας πεποιεῖται, τῶν δὲ ἔργων
ἑτέρῳ παρὰ κεχώρηκεν; ἐπεὶ ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ
βυλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐραίων, τὰ παρὰ νόμιμα νειμάμε-
νοι. ὅτι δὲ ἐλθὼν, ἐκείθεν τὸν λόγον θεωρήσατε. ἐγγύς ἐστι· ἀχθο-
μαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως· ἐνταῦθα
ἀνὴρ ιδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐλθὼν ἔχειν ἔσας, ὡς παρ-
δότης τῆ πατρίδος, αὐθιμέρην ὑπὸ τῷ Ἰῶν Αρεῖα πάλιν βυλῆς θα-
νάτῳ ἐζημιώθη. ἑτέρῳ δὲ ιδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ρόδον, ὅτι τὸν
φόβον ἀνδρόδωρος ἤνεγκε, πρῶτον ποτὲ εἰσηγέσθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆ-
φοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώρις ἂν, ἢ
ἀπέθανεν. ἀνὴρ δὲ οὗτος τὸ νῦν γινόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἀπὸ τῶν
τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλπε μὴ τὴν δὲ πρὸς στρατὸν ἐξ ἑαυτοῦ τάξιν, ἀπὸ τῶν
δὲ ἐκ τῆ πόλεως ὅτι σεφανῶς ἀξιοί, ὅτι κερύπτεται οἶεται δεῖν.
ὅτι δὲ ἀποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινὴν τῶν Ελλήνων συμφο-
ραν, ἢ συλλαβόντες, ὡς λησὴν τῶν πραγμάτων, ἐπὶ ὀνομάτων δια-

ferunt, atque alii vos hortantur, ut sua ora
intueamini, quasi popularis status sint custo-
des, alii praemia postulant, tanquam conser-
vatores civitatis, populus autem ex despera-
tione rerum quae euenerunt, tanquam senio
confectus, aut delirii conuictus, solum de-
mocratiae nomen retinet, rebus gerendis ali-
is cessit. itaque disceditis e concionibus non
rebus deliberatis, sed tanquam de collectis,
iis quae supersunt, distributis. haec non ina-
niter a me dici, inde perspicite. fuit hic (sed
doleo, toties mihi recordandum esse calami-
tatum civitatis) vir priuatus, qui cum solus
proficisci Samum instituisset, tanquam patriae

proditor, eodem die a senatu Areopagitico
est interfectus. alius homo priuatus, Rhodum
profectus, quod metum parum generose tulif-
set, laesae maiestatis accusatus, parvis calculos
habuit; quod si vnus tantum calculus aliter
cecidisset, is aut exterminatus esset, aut inter-
fectus. conferamus ergo id quod nunc fit.
quidam orator, malorum omnium auctor, et
castrensem ordinem deferuit, et e ciuitate au-
fugit: is se coronari postulat, et proclamari
oportere censet. non relegabitis hominem,
ut communem Graecorum calamitatem, aut
comprehensum, ut praedonem rerum geren-
darum, qui verbis tanquam naue in republi-
ca

τὴν πολιτείαν πλεοντα, τιμωρήσεσθε; καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε ἐν ᾧ
 τὴν ψῆφον φέρετε. ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι,
 καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι. διαβέβληται δὲ ἡμῶν
 ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτοδομάτων πρὸς οὗτον καί-
 ρον. δόξετε δὲ, εἰ μὴ τῶτον σεφιδυσώσῃτε, ὁμογνώμονες εἶναι
 τοῖς ἀγαθαινέταισι τὴν κοινὴν ἐξουσίαν· εἰ μὴ τὸν οὐκ ὀρθὸν τῆς πρά-
 ξης, ἀπολύσῃτε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν. μὴ οὐκ ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας,
 ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τὴν πόλεως, βαλδύσεσθε, καὶ τὰς φιλοθυμίας
 μὴ νέμετε, ἀλλὰ κείνετε, καὶ τὰς δώρεας εἰς βελτίω σώματα καὶ
 ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπάθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὤσιν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ὅμμασι διαβλέψοντες εἰς ὑμᾶς αὐτὰς βαλδύσασθε, πίνες
 ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. πότερον ὁ συγκυνηγέται,
 ἢ ὁ συγυμνασάμενος αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐν ἡλικία; ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν
 Ολύμπιον, ἔχ' ὅς τις ἀγέειος κυνηγετῶν, ἔδ' ἐκ τῆς ἑσώματι εὐε-
 ξίας ἔπαινον μὲν διατετέλεκε, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας. ἔπαινον τὰς
 τὰς ἐσίας κεκτημένους διαγεγνήσθαι. ἀλλ' εἰς τὴν ἀναζώνειαν ἀπο-
 βλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζότιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας
 ἐξελίσσθαι τῶν Φιλίππων, ἀποσῆσαι δὲ Ἀκαρνανίας, ἐκπλήξαι δὲ
 Θεβαίους δημηγορήσας; οἷός ἐστιν ὅτι ὑμᾶς εἰς τοσούτον ἐνηθείας ἤδη
 ἀφροδεδηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι ὡς Παιθὸν τρέ-

ca vehitur, vlscemini? etiam temporis est
 habenda ratio, quo suffragium feretis. intra
 dies paucos Pythia sunt futura, et Graeco-
 rum conuentus erit: in crimen autem venit
 apud Graecos nostra ciuitas, ob acta Demo-
 sthenis his temporibus. quod si istum coro-
 naueritis, vos iis assentiri iudicabunt, qui
 pacem communem violant: sin contrarium
 feceritis, populum crimine absoluetis. ne igitur
 vrbi tanquam alienae, sed vt coniunctis-
 simae, consulite, et ornamenta non distribu-
 te, sed iudicate, et praemia in meliores per-
 sonas et viros digniores conferte, neque au-
 ribus duntaxat, sed oculis etiam in vosmeti-

plos conuersis deliberate, qui vestrum sint
 opem laturi Demostheni. vtrum, qui vna
 cum eo sunt venati, aut exercitati in adole-
 scentia? at medius fidius non apros est vena-
 ri solitus, neque bonae corporis habitudini
 studuit, sed perpetuo se in iis exercuit arti-
 bus, quibus homines diuites fortunae euerte-
 ret. an insolentiam eius confiderabitis, cum
 dicit, se legatum e manibus Philippi extor-
 sisse Byzantium, se ad defectionem Acarna-
 nes impulsisse se suis concionibus Thebanos
 percelluisse? nam vos ita simplices esse iam
 factos opinatur, vt illud etiam persuaderi
 vobis patiamini, quod suadae medullam in
 vrbe

Φαίλος, ἀλλ' οὐ τυκοφρότητι ἀνδραπαι, ἐν τῇ πόλει. ὅταν εἴ ἐπὶ
τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρου εἶδ' κοινῶς τῶν δωροδοκη-
μάτων αὐτὰς παρὰ τῆς ἀπολαμβεσέμεν ὁρᾶν ἐπὶ τῷ θήματι, οὐ
νυν ἔσθ' ἔγωγε λέγω, ἀντιστασέμεν ἀνδράσι πρὸς τὴν τούτων
ἀσέλγειαν, τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. Σόλωνος μὲν, τὸν καλλί-
στοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἀνδρὰ φιλόσοφον, καὶ
νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥστερ' ἀποσῆκεν αὐτὰς, δεόρῃον ὑ-
μῶν μηδενὶ τρέπω τὰς Δημοσθένους λόγους. ὡς πλείονος ποι-
ήσαντος τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων. Αἰεσίδῳ δ', τὸν τὰς φόβους τά-
ξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν
ὁ δῆμος, χετλιάζοντα ἐπὶ τῇ δικαιοσυνῇ περὶ πηλακισμῶν,
καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰχμῶεσθε, εἰ δὲ μὴ πατέρες ὑμῶν Αρ-
θμιον τὸν Ζελεΐτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων
χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρὸς ξενον ὄντα τῷ δήμῳ τῶν
Ἀθιναίων, παρ' οὗ μὴ ἦλθον ἀποκτείνειν, ἐξεκήρυξαν δὲ ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἀπάσης ἧς Ἀθιναῖοι ἀρχοῦσι, ὑμεῖς δὲ Δημο-
σθένει, ἐκομίσαντα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα,
καὶ ἐπὶ καὶ νυνὶ κεκμηδόν, χρυσῶ σεφδύῳ μέλλετε σεφανοῦν.
Θεμισοκλέα δ', ἐκ τῶν ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τὰς ἐν
Πλαταιαῖς, καὶ αὐτὰς τὰς τάφους τῶν περγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε

vrbe alatis, non hominem calumniatorem.
vbi porro iam in fine orationis largitionum
socios accerfieri aduocatos, existimate vide-
re vos in eo suggestu, in quo nunc ego stans
loquor, viros de republica bene meritos,
quasi in acie contra istorum improbita-
tem stantis: Solonem, qui pulcherrimis
legibus democratiam exornauit, hominem
eruditum, et legislatorem bonum, qui vos
modeste, vt mos eius ferebat, roget, ne
Demosthenis eloquentiam vlllo modo pluris
faciatis quam iusiurandum et leges: Aristi-
dem, qui tributa descripsit Graecis, cu-
ius defuncti filias populus elocauit, qui i-

gnominiosam iustitiae tractationem graui-
ter et inique animo ferens, vos interroget,
an non pudeat, cum vestri patres Arthmi-
um Zelitam, qui e Media aurum in Grae-
ciam attulit, cum in urbem venisset, quamuis
hospes esset Atheniensis populi, propemo-
dum occidissent, praeconio quidem certe ci-
uitate exegerunt, vos Demosthenem, qui
non aurum ex Media attulit, sed munera ac-
ceptauit, eaque etiam nunc possidet, aurea
corona ornare: non putatis Themistoclem,
et eos qui in Marathone oppetierunt, et Pla-
taeis, atque ipsa maiorum sepulchra suspira-
tura, si is qui se coniunctum cum barbaris
aduere

ἀνασείναι, εἰ ὁ μὲν τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντι-
 παρᾶξαι σεφανώθησεν; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ
 Σιώνεσι, καὶ Παιδείᾳ, ἣ διαγνώσκομαι τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰχρὰ,
 βεβοήθηκα, καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως ἔαδίκηματό
 καταγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβελόμην· εἰ δὲ ἐνδεεσέως, ὡς ἐδυνάμην.
 ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παλαιπομέ-
 νων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψη-
 φίσασθε.

aduersatum esse Graecis fatetur, coronabi-
 tur? ego quidem, o Tellus, et Sol, Virtus et
 Intelligentia, atque Eruditio, qua honesta et
 turpia discernimus, officio meo non defui, et
 reipublicae causam egi. quod si recte, et ut

meretur facinus, dixi ut volui: sin deterius,
 ut potui. vos autem et ex orationibus auditis
 et ex iis quae praetermissa sunt, ipsi ea quae
 iusta sunt, et reipublicae conducunt, de-
 cernitote.

ΛΙΒΑ-

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΠΡΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων πρεβάλετο, τῶν συνήθων τέτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε καὶ βέλτιον, τήν τε εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν, καὶ περὶ λόγους δεινότησα, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, οὐ λίθοις, καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας ὀχυρώσας, ἀλλὰ μεγάλαις δυνάμεσι, καὶ πολλῇ τινι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν, ἐκ γῆς, τῇ δὲ, ἐκ θαλάττης. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποιήτον περίβολον, οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο. πεπονηκότος γὰρ καὶ πολλὰ μέρη τῶν τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθῆναι αὐτὸ, ἠρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα φυλῆς ἐκάστης, οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τῷ ἔργῳ· τὸ γὰρ ἀνάλωμα, δημόσιον. εἰς τοίνυν τέτων καὶ ὁ ῥήτωρ γενόμενος, ἔχ' ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην εἰσένεγκε τῇ χρεΐᾳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἰκοθεν τῇ πόλει. ἐπῆνεσεν αὐτὴ τὴν εὐνοίαν ταύτην ἡ βελή, καὶ τὴν προθυμίαν ἡμεῖς αὖτε σεφάνῳ χρυσῷ· ἔτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὖ ποιούντων. Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν, ὡς δεῖ σεφανῶσαι τὸν Δημοσθένην, ἐν μὲν καίρῳ, τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τῷ Διονύσει θεάτρῳ, ἐν δὲ θεαταῖς, πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, ὥς ἡ πανήγυρις συνήγαγε, καὶ τέτων ἐναντίον ἀνείπειν τὸν κήρυκα, ὅτι

MVRO circumdedit orator Athenas, consuetis hisce et manu factis multo et firmiore et meliore, tum benevolentia erga rempublicam tum dicendi vi, atque, ut ipse ait, non saxis aut lateribus urbem muniit, sed magnis exercitiis et multitudine sociorum, terra marique. veruntamen et in manufacta moenia non parum contulit ciuitati. cum enim multis in partibus ruinosum murum instaurare visum esset Atheniensibus, delecti sunt denique viri e singulis tribubus ad illud opus, quibus nihil praeter nudam operis curationem praestandum esset: impensae e-

VOL. II.

nim erant publicae. quorum vnus cum etiam orator creatus esset, non vt ceteri solam curationem praestitit in ea re, sed et ipsum opus egregie perfecit, et pecuniam de suo reipublicae contulit. laudauit hanc eius benevolentiam senatus, et studium remuneratus est aurea corona; parati enim fuerunt Athenienses ad gratiam bene merentibus referendam. Ctesipho autem sententiam dixerat, coronandum esse Demosthenem, tempore, Bacchanalibus, loco, Bacchi theatro, spectatoribus, omnibus Graecis, qui ad ludorum celebritatem conueniebant, et coram his

3 N

a prae-

σεφανοῖ Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανίεα ἡ πόλις, ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα, καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτήν. ἦν οὖν παλαιαχόθεν ἡ τιμὴ, θαυμασὴ. διὰ καὶ ὁ φθόνος αὐτῆς ἤψατο, καὶ κατὰ τὴν ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφή. Αἰσχίνης γὰρ ἐχθρὸς ὢν τῷ Δημοσθένους, ἀγῶνα παρανόμων ἀπήγγειλε Κτησιφῶνι, λέγων, ἀρχόντα γεγονότα τὸν Δημοσθένην, καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι νόμον δὲ κελεύειν τὰς ὑπευθύνους μὴ σεφανεῖν. καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος, τὸν λέγοντα, εἰ μὲν τίνα ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων σεφανοῖ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν σεφανὸν ἀναγορεύεσθαι, εἰ δὲ ἡ βουλὴ, ἐν τῇ βουλευτῇ, ἀλλαχόθεν δὲ μὴ ἐξεῖναι. Φησὶ δὲ καὶ τὰς ἐπαίνους εἶναι τὰς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς. μὴ γὰρ πεπολιεῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι, καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον τῇ πόλει. καὶ τᾶξαι γε ταύτην τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμον, καὶ δεύτερον, περὶ τῶν κηρυγμάτων, καὶ τρίτον, περὶ τῆς πολιτείας. ἠξίωσε δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. ὁ δὲ ῥήτωρ, καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησεν, καὶ πάλιν εἰς ταύτην τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν. δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, καὶ λήγειν εἰς ταῦτα. μέσα δὲ τέθεικε, τὰ περὶ τῶν νόμων. καὶ τῷ τῆς περὶ τῶν ὑπευθύνων ἀνιτίθῃσι διανοίας, τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμον ἕτερον, ἥτοι νόμου μέρος, ὡς φησὶν αὐτός. ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, εἰ μὴ ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ τὸτο ψηφίσῃται.

a praecone proclamandum, Demosthenem Demosthenis f. Paeaniensem, virtutis vniuersae ergo coronari a republica et benevolentiae erga ipsam. erat igitur honos ab omni parte admirabilis. itaque et liuor eum arrosit, et hoc senatusconsultum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus, iudicium violatarum legum intendit. Ctesiphonti, quod magistratu functus rationibus quas nondum retulisset referendis esset obnoxius; cum lege caueatur ne obnoxii coronentur. profert aliam quoque legem, quae iubeat, si quem populus Atheniensium coronet, in concione coronam proclamari, si senatus, in curia, alibi autem non licere. ait etiam, tributas Demostheni laudes esse falsas. non

enim bene administrasse rempublicam oratorem, sed et largitionibus corruptum, et multorum malorum causam fuisse ciuitati. atque hoc accusationis ordine usus est Aeschines, ut primum de obnoxiorum, secundo de praeconiis lege, tertio loco de administratione reipublicae diceret, ac petiit ut Demosthenes eundem seruaret ordinem. orator autem et a republica est auspicatus, et rursus in eadem orationem terminauit, artificiose omnino; cum a firmioribus et incipiendum sit, et in iisdem finis faciendus. in medio autem legalia collocauit. ac legi de obnoxiiis opponit sententias, illi autem de praeconiis aliam legem, aut legis partem, ut ipse ait. qua concessum sit etiam in theatro proclamare, si populus aut senatus id sciuerit.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Αθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι, πολεμῶντες πρὸς Φίλιππον, ἐν Χαιρωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἠτλήθησαν. επικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν, φρερὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δουλεύσαν. ἐλπίσαντες ἔν τὸ αὐτὸ παθεῖν Αθηναῖοι, καὶ ὅσον ὑδὲπω κατ' αὐτῶν ἤξειν προσδοκῶντες τὸν τύραννον, ἐσκεψάμην τὰ πεπονηκότα μέρη τῷ χρόνῳ τῶν τεύχευς ἐπανορθώσασθαι. καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς

Athenienses et Thebani bellum gerentes cum Philippo, ad Chaeroneam oppidum Boeotiae, victi sunt. victor igitur Macedo, praesidio Thebia imposito, urbem suae ditionis fecit. qua-

re Athenienses veriti ne idem sibi usu veniret, ac tantum non singulis momentis impressionem tyranni expectantes, decreuerunt, vetustate caducas muri partis esse instaurandas. proinde cum a singulis

τειχοποιοὶ προεβλήθησαν. τοιγαρὶν καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς εἴλετο πρὸς τὴν χρεῖαν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν ἔσσης, προσδεχθεὶς ἔτι χρημάτων μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ ἐκ ἐλογίσαιτο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο. ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἰς τῶν πολιτευομένων, δεξάμενος, εἰσηνεγκε γνῶμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτῆς τοιαύτης· ἐπειδὴ διατελεῖ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένης παρ' ὅλον τὸν βίον εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν, καὶ δεχθεὶς χρημάτων, οἰκοθεν παρῆσχε καὶ ἐχαρίσατο, διὰ τῆς δεδοχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ σεφανῆσθαι αὐτὸν χρυσέῳ σεφάνῳ ἐν τῷ θεάτρῳ, τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ἵσως ὅτι πλήθῃ συντρέχει, ἐπιθυμῶν καὶ καὶ δράματα βλέπειν. εἰσαγομένους τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ προεβλεψάμενος, ἐφίσταται τῷ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, παρὰ νόμον εἶναι φάσκων πρὸς τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα. ἓνα μὲν, τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ σεφανῆσθαι, πρὶν ἂν δῶ τὰς εὐθύνας· ἕτερον δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης δέδωκε, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν, καὶ τειχοποιῶν, καὶ ἔδει ἀναμεῖναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας, ἕως ἄν ὀφθῇ καθαρὸς ἐξετασθεὶς. δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον, τὸν κελεύοντα ἐν Πνυκί σεφανῆσθαι, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διαβάλλων τὰς πολίτας τὰς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τῷ Δημοσθένει τὸν σεφάνον. ὁ δὲ τρίτος νόμος, εἰς τὴν ὅλην ὁρᾷ τῷ βίῳ, καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν. κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῇ γράμματι εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἐνθα εἰσὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. ψεύσας δὲ, φησὶν, εὐνοίαν καὶ σπουδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει. κακόνες γὰρ μάλλον, καὶ πολέμιος εὐρίσκεται τῇ πατρίδι. τέταρτος δὲ νόμος χρησίμου τυγχάνοντος, τοῦ τρίτου, ἀντιλαβόμενος ὡς περ τινος ἀγκύρας ὁ ῥήτωρ, κατεπάλασε τὸν ἀντιδικόν, μεθόδῳ δεινότητι, καὶ σοφωτάτῃ κατὰ τῆς κατηγόρου χρησάμενος. ἐκείθεν γὰρ ἔσχε λαβὴν, εἰλεῖν, καὶ καὶ ἀγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. τὰς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματι, εἰς τὸ μέσον τῷ λόγῳ ἀπέρριψε, στρατηγικῶς

singulis tribubus moenium curatores designati essent, et Pandionia tribus idem munus detulit tribuli suo oratori. cum igitur in manibus esset opus, et ampliorem pecuniam requireret, quam quae data fuerat ex aerario, eam orator de suo insumpsit, et non expensam reipublicae tulit, sed donavit. hanc occasionem Ctesipho vnus e magistratibus nactus, retulit de eo ad senatum, in hanc sententiam: quoniam Demosthenes per omnem aetatem, suam erga rempublicam beneuolentiam declarare non desistat, et nunc muris reficiendis curator, cum ampliore pecunia indigeret, de suo depromptam donarit, decernendum esse a senatu populoque ut aurea corona donetur in theatro, cum nouae tragoediae agantur, eo fortasse, quod multitudo accurreret spectandi novas fabulas cupiditate. cum igitur id senatusconsultum etiam populo proponeretur, intercedit Ctesiphontis accusator Aeschines, ob diuersam in republica factionem Demosthenis inimicus, in eo decreto tris esse leges violatas dictitans. vnam, quae obnoxium coronari vetet ante rela-

tas rationes; nondum autem has, inquit, Demosthenes retulit, cum et theatralem pecuniam tractet, et muros instauret, item expectandum fuit, inquit, et differendus honos, donec facta inquisitione, de eius integritate constaret. alteram legem recitat, quae iubet in Pnyce coronari, non in theatro, ac ciuis reprehendit, qui concessissent, ut in theatro corona Demosthenis pronunciaretur. tertia lex ad totius vitae et gestae reipublicae refertur inquisitionem. vetat enim, ne vnquam falsae literae in Metroum, aedem matris deum, referantur, vbi sunt omnia publica monumenta. mentitus autem, inquit, est, testificanda Demosthenis beneuolentia et studio; cum is male velle potius et hostis esse patriae reperiat hac tertia lege quam ex visu suo esse videret orator, tanquam ancora quadam prehensa, prostrauit velut in lucta aduersarium, artificio in accusatorem solertissimo vsus, et prudentissimo. inde enim ansam habuit capiendi et debellandi hostis. nam ceteras duas leges, tum eam quae est de obnoxiiis, tum alteram de praeconio, in medium orationis

τὴν κακὴν εἰς μέσον ἐλάσας, τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ εἰς τὰ ἄκρα προσκέχρηται, τὸ σα-
θρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἐκατέρου ῥωννύς. εἶπε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λό-
γον, καὶ ἔσφοδρα ἀνέδην τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος. δοκῶν γὰρ ἐν πρῶτοις ὑπερ-
βαίνειν τὸ νόμιμον, ἐτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προσκέχρηται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω
Αἰσχίνης τὸν περὶ τῶν στεφάνων ψευδῆ. πρὸς δὲ ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος, εὔρε καιρὸν
εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα, τῷ νομίμῳ μαχόμενος. καὶ ἡ μὲν διοίκησις
τῷ λόγῳ, τοιαύτη. κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν τῷ μὲν Αἰσχίνῃ, τὸ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι,
τὸ δίκαιον, κοινὸν δὲ ἀπὸ τῆ ἴσου τὸ συμφέρον, ἔκ ἔχον φανεράν τὴν ἐξέτασιν. ἡ δὲ
σῖς, ἔγγραφος πραγματικὴ. περὶ ῥητῆ γὰρ τὸ ψήφισμα. τῆς δὲ γραφῆς ἔτι Φι-
λίππου ζῶντος ἀποτεθείσης, ἐπὶ Αλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν, ὁ λόγος ἐστὶ
καὶ ἡ κρίσις. ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν Φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεθαῤῥηκάτες
ἐξέβαλον, ὁ μὲν Αλέξανδρος ὡς κατὰ φρονηθεὶς τὰς Θήβας κατέσκαψεν, εἶτα μέγα-
λυνὲς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ, ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος, αἰσχυνόμενος, καὶ κατὰ τῶν βαρ-
βάρων ἐστράτευσεν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καιρὸν ἔχον ἐνόμισαν κρίσει παραδῆναι τὴν προ-
δότα, τὴν τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας. καὶ ἔτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον. ἔκουν
τὸ πρῶτον προοίμιον εὐκτικόν ἐστι κατὰ μερισμὸν εἰσαχθέν. καὶ παρασκευάζει τὴν
εὐνοίαν, ἧς μάλιστα ἐν τῷ παρόντι δεόμεθα. Ομηρικῶς δὲ εἴρηται ζήλω,

Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πάσαι τε θεαῖναι.

καὶ δὴ καὶ ἔμφασιν ἔχει τῇ τῇ εὐνοίᾳ θαῤῥεῖν. καὶ γὰρ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶν θεῶν
τὸ γένος, εἰ μὴ ἔτω διέκειτο. τὸ δὲ διατελῶ εἰληπταί μὲν ἐκ τῆ ψήφισματός. δηλοῖ
δὲ ὅτι συνεβίωσε τῇ εὐνοίᾳ, καὶ αἰεὶ αὐτῆς ἔχει, καὶ πρότερον ἀφήσει τὴν ψυχὴν,
ἢ τὴν τοιαύτην διάνοιαν.

tionis abiecit, arte imperatoria ignavis in medi-
um compulsis, et fortissima in extremis est visus,
ad ceterarum imbecillitatem vtrunque fulciendam.
quin et ad vtilitatem dirigit orationem, et artem
callide diffimulat. cum enim in principio prae-
terire legitimum caput videatur, alia ratione le-
gitimum adhibet. legem enim recitavit Aeschines
de coronis falsam, cui dum respondet orator, oc-
casionem inuenit in medium proferendi acta sua
in republica et legitimo pugnandi. ac oratio-
nis dispositio talis est. caput autem firmum habet
Aeschines, legitimum, orator iustum: commune
ex aequo est vtile, quod non in manifestam ve-
nit disquisitionem. status, scripto constans, negoci-
alis. scripto enim constat senatusconsultum. quan-
quam autem accusatio, viuentis adhuc Philippi,
relata est, oratio tamen habita, et iudicium fa-
ctum est, cum Alexander regnum suscepisset. nam
cum post Philippi obitum praesidium Thebani,

sumpta fiducia, eiecissent, Alexander id factum sui
contemptum interpretans, Thebas euertit, post,
cum facti poeniteret, Graecia prae verecundia
excessit, et expeditionem contra barbaros mouet.
Athenienses autem occasionem dari sibi putarunt
in iudicium adducendi proditores, qui Graeciam
violassent. atque ita constitutum fuit hoc iudici-
um. primum exordium voto constat, distributione
tractatum, quo beneuolentiam captat. qua in
praesentia maxime indigemus; estque Homericam
imitatione explicatum,

Diique deaeque meis omnes attendite votis.
quinetiam ostendit, se fretum esse beneuolentia
sua, neque enim omne deorum genus inuocaret,
nisi ita esset affectus. verbum διατελῶ perseuero,
e decreto sumptum est; et significat, eum per
omnem vitam bene cupisse reipublicae, eiusque
curam gerere perpetuam, et vitam amissurum
prius, quam hanc sententiam mutaturum.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΛΟΓΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, θεοῖς δ' ἄρχομαι πᾶσι
καὶ πάσαις, ὅσῃ δύνωμαι ἔχων ἐγὼ διαλεῖν τῇ τε πόλει,
καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ῥαυτίῳ ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τετὸν τὸν
ἀγῶνα. ἐπεὶ ὅπερ ἐστὶ μάλιτ' ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τ' ὑμετέρας εὐσε-
βείας τε καὶ δόξης, τῷτο πείρασθαι τὰς θεὰς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδι-
κον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ, πῶς ἀκρίβειαν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ
χέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῷτόγε· ἀλλὰ τὰς νόμοις, καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ
περὶ ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, καὶ τῷτο γέγραπ'· τὸ ΟΜΟΙΩΣ
ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. τῷτό δ' ἐστίν, ὃ μόνον τὸ μὴ προκατεγνω-
κέναι μηδέν, ὃ δὲ τὸ πῶς δύνωμαι ἰσχυρὰ ἀμφοτέρωθεν ἀποδιδόναι,
ἀλλὰ ἢ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβέλη', καὶ περὶ ἧς
πάντων ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ὅπως εἶσθαι χρήσασθαι. Πολλὰ μὲν ἐν

PRIMUM deos et deas omnis precor, A-
thenienses, ut quantam ego beneuo-
lentiam erga et rempublicam et vos uniuersos
constanter habeo, tanta mihi a vobis in
hoc iudicio tribuatur. deinde, ut dii immor-
tales, id quod maxime vos vestramque re-
ligionem et gloriam tuebitur, in eam vos
sententiam adducant, ne aduersarium, quo
ego pacto sim audiendus, in consilium adhi-

beatum (nam id quidem iniquum fuerit) sed
leges et iusiurandum, quo illud etiam prae-
ter cetera quae plena sunt aequitatis omnia,
continetur: EADEM RATIONE VTRVN-
QUE ESSE AUDIENDUM. quae verba non
hoc modo volunt, nullum praeiudicium esse
afferendum, aut par utrique studium prae-
standum, sed illud etiam, eum reo cuique
defensionis ordinem, quem ipse voluit ac dele-

ἔγωγ' ἐλατῆμαι καὶ τῶν τὸν ἀγῶνα Αἰχίνου· δύο δ', ὧς ἄν-
δρες Αθῶναιοι, καὶ μεγάλα. ἐν μὲν, ὅπ' εἰ τῶν ἴσων ἀγωνί-
ζομαι. εἰ γὰρ ἐστὶν ἴσον νῦν ἐμοὶ τ' παρ' ὑμῶν δυνάμεις διαμαρτεῖν,
καὶ τῶν μὴ ἐλεῖν τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν εἰ βέλομαι δὲ
δυοῦρες εἰπεῖν εἰδέν, δρχόμενος δ' λόγῳ· ὅτ' εἰ ἐκ τῆς δυνάμει-
μου κατηγορεῖ. ἕτερον δ', ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῷ
μὲν λοιδοριῶν καὶ τῷ κατηγοριῶν ἀκρίβειαν ἡδέως, τοῖς ἐπαινεῖσι δ'
αὐτὰς, ἀχθεῖται. τῶν τοίνυν, ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἡδονὴν, τῶν δὲ-
δοῖ, ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἐπ' εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. καὶ μὲν
δύλαβόμενος τῶτο, μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ, ὅτι
ἔχον ἀπολύσαδ' τὰ κατηγορημένα δόξω, εἰδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ πι-
μαῖς, δεικνύναι· ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτθωμαι, βα-
δίξω, πολλάκις λέγειν ἀναγκαδῆσομαι πρὸς ἐμαυτῶν. περὶ σο-
μαι μὲν ἔν ὧς μετρίωτατα τῶτο ποιεῖν, ὅ, τι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα
αὐτὸ ἀναγκάζῃ, τέττε τὴν αἰτίαν ἕτός ἐστι δίκαιος ἔχειν, ὃ τοιῶτον
ἀγῶνα ἐνισπάρμενος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες δικασαί, πᾶν-
τας ἂν ὁμολογήσαι, κοινὸν εἶναι τῶν τὸν ἀγῶνα, ἐμοὶ τε καὶ
Κτησιφῶνι, καὶ εἰδέν ἐλάττωσθαι ἀξιὸν πρὸς ἐμοί. πάντων μὲν
γὰρ ὑποσερεῖται, λυπηρὸν ἐστὶ καὶ χαλεπὸν, ἄλλως τε, καὶ ὡς ἔχ-
ου τῶ τῶτο συμβαίνει, μάλιστα δ' εἰ παρ' ὑμῶν δυνάμεις ἐκ φι-

delegit, esse permittendum. Ego vero cum multis in hoc periculo nominibus Aeschine sum inferior, tum vero duobus, iisque magnis. uno, quod non de rebus iisdem in discrimen vocor. nec enim idem mihi nunc est, vestra frustrari benevolentia, quod isti causam non obtinere, nam ut mihi (sed nihil ominosum orationis initio dicam) sic isti superuacaneum est me accusare. altero, quod mortalibus omnibus natura est insitum, ut et conuicia criminationesque cum voluptate audiant, et semetipsos laudantibus succenseant. ex his igitur, quod voluptati est, iste praecepit, id vero quod omnes fere grauiter ferunt, mihi est relictum. cuius ego

rei metu, si facta mea non recensuero, nec obiecta crimina posse dissoluere videbor, neque, cur honorem haberi mihi velim, ostendere: sin ad facta mea et acta in republica narranda accessero, saepe necesse habeo dicere de meipso. ac operam quidem dabo, ut id quam modestissime faciam. quod autem res ipsa dicere coegerit, eius in istum culpa merito transferetur, qui tale certamen instituerit. Vos, opinor, iudices, omnes fateamini, communem hanc esse causam et mihi et Ctesiphonti, nec minore a me sollicitudine defendendam. nam cum quacunque re priuari acerbum et graue sit, ab inimico praefertim, tum vero benevolentia vestra et huma-

λαυδρωπίας, ὅσω πρὸς καὶ τὸ τυχεῖν τέτων μέγιστόν ἐστι. πρὸς τέτων δὲ ὅλητος τελεῖται ὁ ἀγῶνας, ἀξιώ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκῶσαι με πρὸς τῶν κατηγορημένων ἀπολογημένους δικαίως, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει, ὅς ὁ πῦρ Ἰσραὴλ Σόλων, εὖνοις ὦν ὑμῖν, καὶ δημολίκος, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρείους ὥστο δεῖν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῷ τὰς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμωμοκέναι· ὅτι ἀπιστῶν ὑμῖν, ὥς γέ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς αἷς ἐκ τῶν πρῶτον λέγειν ὁ δικάων ἰσχύει, ὅτι ἐν τῷ φεύγοντι παρελθεῖν, εἰ μὴ τῷ δικάζοντι ἕκαστος ὑμῶν, τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τῶν λέγοντος ὑστερον δίκαια εὖνοικῶς προσδέξῃ, καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατῶν, ὥτω τελεῖται διάγνωσις ποιήσῃ πρὸς πάντων. Μέλλων δὲ τῶν τε ἰδίᾳ βίᾳ πτωχὸς, ὥς ἔοικε, λόγον δίδόναι τήμερον, ἐκ τῶν κοινῇ πεπολιτουμενων, βέλομαι, καθάπερ ἐν δέχῃ, πάλιν τὰς θεοὺς πρῶτα καλεῖσαι, καὶ ἐνδοκτίον ὑμῶν εὐχομαι, πρῶτον μὲν, ὅσω εὖνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελώ τῇ τε πόλει, ἐκ πάντων ὑμῖν, ἑσαύτῳ ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τελευτὴν τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅ, τι μέλλει σωοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, ἐκ πρὸς εὐσέβειαν ἕκαστω, τῶτο πρῶτα πρῶτα τὰς θεοὺς πάντων ὑμῖν πρὸς ταυτοῖς τῆς γραφῆς γινῶναι. εἰ μὲν ἔν πρὸς ὧν εἰδῶκε μόνον κατηγο-

humanitate, tanto est molestissimum, quanto consequi easdem est amplissimum. iam cum hae res in hoc iudicio agantur, peto, et oro vos omnis pariter, ut me audiat criminis iuste refutantem, ut iubent leges: quas qui principio tulit Solo, vir vestri amans ac popularis, non sanctione tantum, sed iudicium etiam iureiurando firmandas esse censuit; non quod vobis, ut mihi quidem persuadeo, diffideret, sed quia videbat, criminationes et calumnias, quibus accusator ob priorem dicendi locum pollet, reo evitare non licere, nisi quisque vestrum, qui pro tribunali sedetis, deorum immortalium religione servata, etiam posteriore loco

dicentis excusationes benigne admitteret, seque aequum et communem utrique auditorem praebendo, sic de tota controuersia sententiam ferret. Cum autem et priuatae vitae totius, ut apparet, hodie reddenda mihi ratio sit, et actorum in republica, rursus, ut principio feci, deos inuocabo, et in conspectu vestro precor, primum quantam ego beneuolentiam constanter habeo, erga et rempublicam et vos omnis, tanta mihi ut a vobis in hoc certamine tribuatur: deinde, ut dii immortales ita regant mentis animosque omnium vestrum, ut in hac causa id statuatis, quod commodabit et reipublicae gloriae et pietati singulorum. quod si Aeschines ea solum.

ρησεν Αἰσχίνης, καὶ ὥς τοῦτο αὐτὸς τῷ περὶ βεβλημένου εὐθὺς ἂν ἀπε-
 λογέμην. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐλάττω λόγον, τὰλλα διεξιὼν ἀνάλωκε,
 καὶ ταπλεῖσα κατεψεύσατό μου, ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δι-
 καιον ἅμα, βραχεία, ὧς ἄνδρες Αθηναῖοι, τοῦτο τῶν πρώτων εἰ-
 πῆν· ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἐξώθεν λόγοις ἡμῶν, ἀλλοτριώτερον
 τῷ ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίον ἀκῆται. τοῦτο μὲν δὴ τῷ ἰδίῳ, ὅσα
 λοιδοροῦντος βεβλασφήμηκε τοῦτο ἐμῶν, θεάσασθε ὡς ἀπλᾶ καὶ
 δίκαια λέγω. εἰ μὲν ἴσῃ με τοιοῦτον, οἷον οὐδὲν ἠπάτο, καὶ γὰρ ἄλλο-
 θί περ βεβίωκα, καὶ παρ' ὑμῖν, μηδὲ φωνῇ ἀνάγκησθε, μηδ' εἰ
 πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρβου πεπολιτῶμαι· ἀλλ' ἀνασθῆτες, κατα-
 ψηφίσασθε ἡδὴ. εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τέστις, ὥς ἐκ βελτιόνων, καὶ
 μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρωνα καὶ ἐμὲ καὶ
 τὸς ἐμῶν ὑπεκλήφατε, ὥς γνώσκετε, τέστις μὲν, μηδὲ ὑπὲρ τῶν ἄλ-
 λων πσεύεσθε· δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἐπλάττετο· ἐμοὶ δὲ καὶ
 τοῦτο πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων,
 τῷ περὶ τῶν γενημένων, καὶ νυνὶ τοῦτο ἀγασσάμενοι. κακοήθης δὲ ὢν,
 Αἰσχίνη, τοῦτο παντελῶς εὐθὺς ὥκησας, τὸς τοῦτο τῶν πεπρα-
 γμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με, τοῦτο τὰς λοιδο-
 ρίας τὰς τοῦτο σὺ πρέψας· οὐ δὴ ποιήσω τέστις, καὶ ἔγωγε τετύ-
 φωμαί. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων, καὶ κατεψεύδεις καὶ

solum quae in accusatione perscripsit, tra-
 ctasset, ego quoque de ipso senatusconsulto
 statim respondissem. quoniam autem cete-
 ris recensendis non pauciora verba fecit, et
 in me pleraque mentitus est, simul et ne-
 cessarium et iustum esse puto, ut paucis,
 Athenienses, de his primum dicam; ne quis
 vestrum verbis extra causam factis ductus
 alieniore animo refutationem accusationis
 meam audiat. quod igitur ad conuicia et
 priuatae meae vitae criminationem attinet,
 videte quam simpliciter iusteque respondeam.
 si me scitis esse talem, qualem iste arguit,
 neque enim usquam alibi vixi, quam apud
 vos, non recuso, quo minus ne vocem qui-

dem meam audiat, etiam si rempublicam
 totam quam optime administrarim; sed sur-
 gatis, meque statim condemnatis. sin isto
 multo meliorem, et natum e melioribus, et
 nemine mediocrium ciuium, ne quid arro-
 ganter dicam, deteriolem et me et meos
 existimatis et nostis tum isti nec in aliis
 credite (constabit enim eum aequae confin-
 xisse omnia) tum mihi, quam omni tempore
 beneuolentiam ostendistis, in multis ante fa-
 ctis iudiciis, etiam nunc exhibete. et si au-
 tem veterator es, Aeschine, in eo tamen
 perquam stulte putasti, me factorum atque
 actorum in republica meorum omnia com-
 memoracione, ad maledicta tua venturum:
 non

διέβαλες, αὐτίκα ἔξετάσω, τῆς ὅς πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδωκε
 ἔτῳσι γενημένης, ὕστερον, ἀν βελομένοις ἢ τέτοις ἀκρίβειαν, μνη-
 σθήσομαι. Τὰ μὲν ἔν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ πλεονέκων
 ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας ὅ νόμοι τάττεισι πτωχείας· τὸ δὲ
 παρόντι ἀγῶνι ἡ προαίρεσις αὐτῇ, ἐχθρὸν μὲν ἐπήρειαν ἔχει,
 καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προσηλακισμόν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ
 τριὰς. τῷ μὲντοι κατηγοριῶν, ὅτι τῶν αἰτιῶν τῶν ἐξημερῶν, εἰ-
 περ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδὲ
 ἐγγύς. ἔ γάρ ἀφαιρέσθαι δὲ τὸ προσελθεῖν πρὸ δῆμου καὶ λόγου
 τυχεῖν, οὐδὲ ἐν ἐπιχειρήσει τάξει καὶ φθόνῳ τῶτο ποιεῖν, ἔτε μὰ τὰς
 θεὰς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε πολυδικόν, ἔτε δίκαιόν ἐστιν, ὃ ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι· ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με ἰώρεα τὴν πόλιν, ἔσι γε πηλικέ-
 τοις, ἡλικία νυνὶ ἐτραγώδει καὶ διεξήκει, ταῖς ἐν τῶν νόμων πτω-
 χείαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρεῖσθαι, εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἀξία
 προαίτησθαι με ἰώρεα, εἰσαγγέλλοινα, καὶ τῶτον τὸν τρόπον εἰς κεί-
 σιν καθιστάτω παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γραφόινα πρὸς νόμον, πρὸς νόμων
 γραφόμην. ἔ γὰρ δήπερ Κτισσιφῶντα μὲν διώκει δὲ ἐμὲ,
 ἐμὲ δ' εἰς ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγρέψατο. καὶ
 μὲν, εἰ περ τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήκει, ἢ καὶ ἄλλ'
 ὅπου ἀδικεῖντά με ὑμᾶς ἰώρεα, εἰσι νόμοι πλεονέκων, ὅτι πτω-

non sane id faciam: non ita infanio. ve-
 rum acta quae mendaciis et calumniis pro-
 ficidisti, statim excutiam, istius vero tam
 effusae petulantiae, deinceps, si his audire pla-
 cuerit, mentionem faciam. Ac crimina qui-
 dem multa sunt, et adeo atrocia, ut nonnul-
 lis eorum magnae et capitales poenae sint
 constitutae legibus: huius autem accusationis
 consilium ab inimici proficiscitur odio, et
 ferocia, et conuicio et despectu simul, et re-
 liquis id genus affectibus. quod si ea quae
 accusator obiecit, atque recensuit, vera es-
 sent, respublica nec dignas, nec dignis pro-
 ximas de me sumere poenas ullo modo posset.
 neque vero cuiquam est negandus accessus
 Vol. II.

ad populum, et dicendi potestas, sed ea facul-
 tate ad explendam odii atque inuidiae
 acerbiter abuti, neque, ita me deus amet,
 rectum est, neque ciuile, neque iustum, A-
 thenienses, nam si ea, quibus me reipublicae
 nocere videbat, tanta fuerunt, quanta modo
 tragice vociferando recensebat, legum poenis,
 recentibus adhuc delictis, me coercere de-
 buisset; si delatione digna committere vi-
 debat, deferre, atque eo modo in iudicium
 vestrum adducere, sin scribere contraria le-
 gibus, violatarum legum accusare. cum enim
 Ctesiphontem propter me persequi iudicio
 possit, ipsi mihi profecto, si conuinci posse
 consideret, non pepercisset. quod si quid
 aliud

εἶαι, ἢ ἀγῶνες, ἢ κείσεις, πικρὰ ἢ μεγάλα ἔχουσαι τὰ Διπ-
 πρία· ἢ τέτοις ἐξῆν ἅπασιν χρεῖσθαι. Ἐὖτε δὲ ὁπωλύια ἐφαίνετο ταῦτα
 πεποιηκῶς, Ἐὖτε δὲ τὸν τρόπον κεχρημένῳ τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμο-
 λογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῶν· νῦν δὲ ἐκείναις τὴν ὁρμῇ
 Ἐδικαίας ὁδῶ, ἢ φυγῶν τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγ-
 χους, τούτοις ὑπερὶν χρένοισι αἰτίας ἢ σκώμματα Ἐλοιδόσιας
 συμφορῆσας ὑποκρίνεσθαι. εἴτα κατηγορεῖ μὲν ἐμῶν, κείναις ἢ τῶν
 ἢ τῶν μὲν ἀγῶνῳ ὅλου, τὴν πρὸς ἐμὲ πῶς ἔχουσαν πρῆσιν·
 Ἐδαμοῦ δὲ Διπ ταύτῃ ἀπηντηκῶς ἐμοὶ, τὴν ἑτέραν ζητῶν Διπ-
 πρίαν ἀφελέσθαι, φαίνεσθαι. καὶ τοὶ πρὸς ἅπαντας, ὧς ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, τοῖς ἄλλοις δικαίοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος
 ἔχοι, ἢ τῶν ἐμοί γε δοκεῖ ἢ μάλα εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς
 ἡμετέρας ἔχουσας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἔξελασμόν
 ποιέσθαι, ἢ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι πρᾶλείπειν, ἑτέρῳ
 δὲ ὅτῳ κακόν ἢ δῶσθαι, ζητεῖν. ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τούτο γε.

Πρώτα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορηθῆναι ὁμοίως ἐκ τέτων ἂν ἴς
 εἶδαι, ὅτε δικαίως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας ὑδερμῆς εἰρηθῆναι· βέλομαι
 ἢ Ἐκαθ' ἐν ἑκάστω αὐτῶν ἔξετάσαι, ἢ μάλιστ' ὅσα ὑπὲρ τῆς ἐ-
 ρμῆς ἢ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό με, τὰ πεπραγμένα ἐαυτῶ
 μὲν Φιλοκράτες ἀναλθεῖς ἐμοί. ἐστὶ δὲ ἀναγκαῖον, ὧς ἄνδρες Αθη-

aliud eorum quae modo calumniabatur et
 recensebat, aut quiduis alioqui me in vos
 delinquere videbat, leges sunt de omnibus
 et supplicia, et experiundi potestas, et iu-
 dicia, quae acerbis et magnas habent mul-
 ctas; atque iis uti licuit omnibus. quae si
 eum fecisse constaret, et hac agendi mecum
 ratione esse usum, consentanea factis eius
 esset accusatio: nunc declinata recta et iu-
 sta via, res dum gererentur, in praesentia
 coarguere noluit, tanto autem temporis in-
 teruallo post criminibus et dictis et con-
 viciis coaceruatis, histrionem agit. cum me
 accuset, hunc in iudicium adducit. cum to-
 tius certaminis eius susceptae mecum ini-

micitiae principatum teneant, nusquam
 mecum congregitur, sed alium delicere de
 gradu dignitatis palam contendit. itaque
 praeter alias rationes, quae pro defensione
 Ctesiphontis afferri possent, Athenienses, il-
 lud etiam aequissime dici mihi videtur, iu-
 stum esse, ut nostras inimicitias ipsi inter
 nos disceptemus, neque decere nos, omissa
 concertatione nostra, alium, cui mali quip-
 piam demus, quaeritare, quo nihil fieri po-
 test iniquius. Quamvis igitur accusationis
 omnia capita vel ex his aequae per iniuriam
 et mendacium esse composita, perspiciatur:
 seorsim tamen etiam singula excutiam, eaque
 potissimum, quae de pace et legatione in
 me

αἰοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνοις τὰς χεῖρας εἶχε τὰ πρᾶ-
γματα, ἀναμνησάμενοι ὑμᾶς, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἑκα-
στα θεωρῆτε. ἔτι γὰρ Φωκικῆ συστάσεως πόλεμος, καὶ δι' ἐμὲ καὶ γὰρ
δὴ ἔγωγε ἐπολιτεύομαι πῶς τότε πρῶτον μὲν ὑμεῖς ἔτω διε-
κείσθε, ὡς τε Φωκίας μὲν βέλεσθαι σωθῆναι, καὶ πρὸς δίκαια ποιούν-
τας ὁρῶντες, Θεβαίους δὲ ὁ, τιμῶν ἂν ἐφησθῆναι παθεῖσιν, οὐκ
ἀλόγως ἐδὲ ἀδίκως αὐτοῖς ὀργισθῆναι. οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν ἐν
Λαλάρχοις, καὶ μετρίως ἐπέχρησθαι. ἐπειθ' ἡ Πελοπόννησος ἅπασα
διειρήνη, καὶ οὐθ' ὅτι μισθῶντες Λακεδαιμονίους ἔτι ἰσχυρὸν, ὡς τε
ἀνελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ὅτι πρὸς τὴν δι' ἐκείνων ἀρχόντες, κύριοι τῶν
πόλεων ἦσαν· ἀλλὰ ἵνα ἡν ἀκρίτως καὶ πρὸς τούτοις καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασιν εἴη ἐταραχή. ταῦτα δὲ ὁρῶν ὁ Φίλιππος, καὶ γὰρ
ἦν ἀφ' αὐτῶν, τοῖς παρ' ἑκάστοις πρὸς ὁδοῖς χεῖματα ἀναλίσκων,
πρώτας συνέκρουε, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττον· εἴτε ἐν οἷς ἡμᾶς
ταῦτον ὅτι ἄλλοι, καὶ κακῶς ἐφρόνου, αὐτοὺς παρεσκιάζον, καὶ
καὶ πρὸς τῶν ἐφύετο. ὡς ὅτι τάλαιπυροὶ τῷ μήκει τῆς πόλεως,
ὅτι τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δὲ ἀπυχεῖς, Θεβαῖοι, φανεροὶ πάντων
ἦσαν ἀναγκασθῆναι καὶ ἀφύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα
μὴ τῆτο γῆνοιτο, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν, εἰρήνην,
ἐκείνοις δὲ, βοήθειαν ἐπηγγέλλομαι. τί ἐν συνηγωνίσαιτο αὐτὰς πρὸς

me mentitus, suis quae Philocrate socio fe-
cit, facinoribus in me translatis. est autem
et mihi necessarium, Athenienses, et a cau-
sa item non alienum, quae fuerit temporum
illorum condicio, reuocare vobis in memo-
riam, ut pro ipsarum rerum statu singula
iudicetis. Phocensi conflato bello, non per
me (tunc enim ego nondum ad rempublicam
accesseram) primum vos ita fuistis animati,
ut Phocensis velletis esse incolumes, quan-
quam videretis eos iniuste facere, Thebanis
autem, quicquid accidisset mali, gauisuri es-
setis, non sine causa, nec iniuria eis irascen-
tes. suis enim ad Leuctra successibus, non
vsi fuerant moderate. deinde tota Pelopon-

nesus in factiones erat diuisa. neque enim
inimici Lacedaemoniorum tantum valebant,
ut eos euerterent, neque ii qui prius illorum
auctoritate imperarant, urbibus moderaban-
tur: sed quaedam erat inexplicata et apud
hos, et apud alios vniuersos, lis et perturbatio.
quae cum videret Philippus, neque enim
obscura erant, largitionibus faciendis in sin-
gularum urbium proditores, omnis commisit,
et inter se concitauit; postea, dum alii er-
rant et desipiunt, ipse se instruit, et in per-
niciem omnium crescit. ut autem afflictos
belli diuturnitate, tunc molestos, nunc in-
felices Thebanos, perspicuum erat omnibus,
coactum iri ad vos confugere, Philippus, ut

τὸ λαβεῖν ὀλίγα δὲ ὑμᾶς ἐκόντας ὀξυπατωμένοις; ἢ τῶν ἄλ-
λων Ἑλλήνων, εἴτε χεὶ κακίαν, εἴτε ἄνοιαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω
ταύτ' εἰπεῖν, οἱ πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν,
ὅτε τῶτον ὑπὲρ τῆς κοινῆς πάνσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερόν
γέγονεν, ἔτε χεῖμασιν, ἔτε σώμασιν, ἔδ' ἄλλω ἔδ' ἐνὶ τῶν πάν-
των συνελάμβανον ὑμῖν οἷς καὶ δικαίως καὶ παρορμητικῶς ὀργιζό-
μενοι, ἐτοίμως ὑποκῆσατε πρὸς Φιλίππῳ. ἢ μὲν ἐν τότε συγχωρη-
θεῖσα εἰρήνη, διὰ ταῦτα, καὶ δι' ἐμὲ, ὡς ἔτ' ἐδέβαλεν, ἐπεράχθη·
τὰ δ' ἐκ τῶν ἀδικημάτων καὶ δωροδοκιμάτων ἐν αὐτῇ, τῇ νυνὶ πα-
ρόντων πραγμάτων, ἂν τις ὀξετάζῃ δικαίως, αἴτια δὲ ῥησεί. καὶ
ταυτὴ πάλιν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκρεβολουγῆμαι καὶ διεξέρχομαι.
εἰ γὰρ εἴναί πινά δοκοῖν τὰ μάλιστα ἐν τέτοις ἀδικήμασι, ἔδ' ἐν ἐστὶ
δήπερ πρὸς ἐμὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνηστὴς ὑπὲρ τῆς
εἰρήνης, Αἰσίοδημος ἦν ὁ ὑποκριτής, ὁ δ' ἐκδεξάμενος, καὶ
γράφας, καὶ ἑαυτὸν μὲν τέττα μισθώσας ἐπὶ ταῦτα, Φιλοκράτης
ὁ Ἀγνεύσιος, ὁ σὸς, Αἰσχίνη, κοινωνὸς, ὅς ἐμός· ἔδ' ἂν σὺ διαρ-
ραγῆς ψευδόμενος. ④ ὅτι συνεπόντες, ὅτε δήποτε ἔνεκα, ἐὼ γὰρ
τέτό γε ἐν τῇ παρόντι, Εὐβουλός, καὶ Κηφισοφῶν. ἐγὼ δ' ἔδ' ἐν
ἐδάμῃ. ἀλλ' ὅμως, τέττων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας
ἔτω δεικνυμένων, εἰς τῶν ἡκεν ἀναιδείας, ὡς τε τολμᾷ λέγειν,

ne id fieret, neue ciuitates hae coniungeren-
tur, et vobis pacem et illis auxilium polli-
cetur. quid igitur ad id adiumento illi fuit, vt
vos pene vltro caperemini? ceterorum Grae-
corum siue ea ignauia, siue ignorantia nomi-
nanda est, siue horum vtrumque, qui vos bel-
lum perpetuum et longum gerentis, idque pro
communi omnium vtilitate, vt reipsa decla-
ratum est, neque pecunia neque hominibus,
neque vlla re alia prorsus, adiuuerunt; quibus
iure meritoque irati, alacriter estis obsecuti
Philippo. illa igitur tum concessa pax, hisce
de causis, non me, vt iste calumniatur, au-
ctore, facta fuit: istorum autem iniurias et
corruptelas in illa, harum turbaturum, si quis

recte inuestiget, causas esse deprehendet. at-
que haec omnia studio veritatis, accura-
tius persequor et commemoro. vt enim ma-
xime aliqua in eis peccata esse videantur,
ea nihil ad me vtiq; attinent. nam qui
primus et sententiam dixit, et mentionem
de pace fecit, fuit Aristodemus histrio, qui
successit et scripsit, et cum isto suam ope-
ram in eam rem locauit, Philocrates fuit
Hagnusius, tuus, Aeschine, particeps, non
meus (non, si tibi mentienti illa rumpan-
tur) subscriptores et suffragatores fuere, qua-
cunque de causa, omittam enim hoc in
praesentia, Eubulus et Cephisopho. ego ve-
ro nihil vsquam. quae cum ita sint, et re
ipsa

ὥς ἄρα ἐγὼ πρὸς τὴν εἰρήνης αἰτίαν γεγνηῶς, ἐπὶ τῇ πελώ-
κῳς εἶλω τὴν πόλιν μετὰ κοινῇ συνεθείᾳ τῇ Ἑλλήνων αὐτῶν
ποιήσαδ'. εἴτ' ὦ, τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὁρθῶς πρὸς εἰρήνην; ἔστιν ὅπου
σὺ παρῶν, πηλικαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν, ἡλικίῳ νεῷ ἐτρα-
γώδεις, καὶ διεξήεις, ὁρῶν ἀφαιρέσειν μετὰ πόλεως, ἡγανάκτη-
σας, ἢ παρελθὼν τὰυτὰ ἀνεῷ κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, ἢ διεξῆλθες;
καὶ μὴν, εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῇ Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ
Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ διαμαρ-
τύρεσθαι, καὶ δηλᾶν τέτοιαι. καὶ τοίνυν ἐποίησας ὅσα μὲν τῷτο, καὶ ἡκ-
σέ σε ταύτῃ τὴν φωνὴν ἔδει. ἔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς οὐδένα
ἀπεσταλμένη τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάλαι πρὸς οὐδένα
ληλεῖσθαι, καὶ ὅτ' οὐκ ἔστιν ὅτις πρὸς τῶν εἰρηκέντων ἔδεν. χωρὶς γὰρ τῶν,
καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδεται. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα
ὅτ' μὴ ἄλλοις Ἑλληνας εἰς πόλεμον παρακαλεῖτε, αὐτοὶ γὰρ πρὸς
Φίλιππον πρὸς εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτην πρᾶγμα,
οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττετε. ἀλλ' ὅτι
ἔστι ταῦτα, ὅτι ἔστι. τί γὰρ καὶ βελόνηται, μελεπέμπετε ἂν αὐ-
τὸς ἐν τῷ καίρῳ; ἢ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὡς ἔχει ἀπασιν.
ἀλλ' ἢ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ πρὸς εἰρήνης ἐβλάθετε. ὅτι
οὐκ ἔτε τὴν ἐξάρχῃς εἰρήνης ἡγεμῶν, καὶ αἰτίαν ὧν ἐγὼ φαίνο-

ipsa esse probentur, eo venit impudentiae, ut dicere non dubitet, me cum pacis auctorem fuisse, tum vero obstitisse, quo minus eam respublica faceret, communi Graecorum consilio adhibito. tu vero (o quo te nomine recte appellem?) cum adesses et videres, tanta re et societate a me spoliari civitatem, quantam modo tragice vociferando recensebas, usquamne indignatus es, aut progressus, ea quae nunc accusas, explicasti aut commemorasti? atqui si ego mercede a Philippo conductus Graecorum conspiracy prohibitionem, id tibi reliquum erat, ut non taceres sed calamitares, et testificareris, et his significares, id quod nunquam fecisti,

neque eam ex te vocem audiuit quisquam. nec id sane mirum. neque enim legatio fuerat tum ad ullum Graecorum missa, sed iam olim eorum animi patebant, neque iste sani quicquam dixit ea de re. ad haec mendaciis suis rempublicam acerrime calumniatur. nam si vos simul ceteros Graecos ad bellum accersebatis, simul ipsi legatos ad Philippum de pace mittebatis, Eurybati facinus, non reipublicae officium aut bonorum hominum faciebatis. sed non ita est, non est. qua enim causa eos illo tempore accersissetis? ad pacem? at eam habebant omnes. ad bellum? at ipsi de pace agebatis. itaque neque primae pacis me vel ducem vel auctorem esse constat, neque

μαί, ὅτε τῶν ἄλλων ἐδὲν ὧν κατεψεύσατό με, ἐδὲν ἀληθὲς οὐ
δείκνυ). Επειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐλαύθη
πάλιν σκέψασθαι, τί ἡμῶν ἐκάτερος περιείλετο πράττειν. καὶ γὰρ
ἐκ τούτων εἰσεώδε, τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ
τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν. ἐγὼ
μὲν τοίνυν ἔγραψα βαλδύων, λαμβάνειν τὴν ταχίστην τὰς πρέ-
σβεις ἐπὶ τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἀνὴρ Φίλιππον πωθάνωνται, καὶ
τοὺς ὅρκους λαμβάνειν ἕτοιγόν, ἐδὲ γράψασθαι ἐμῶν, ταῦτα
ποιεῖν ἠθέλησαν. τί δὲ τοῦτ' ἠδυνάσθω, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ δι-
δάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον, ὥς πλείστον τὸν μεταξὺ χρέ-
νον ἡρέσθαι τῶν ὅρκων· ὑμῖν δὲ ὥς ἐλάχιστον. διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς
μὲν, ὅσα ἀφ' ἧς ὠμόσατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε
τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελεύσατε τὰς πρῶτας τὰς ἐπο-
λέμας· ὁ δὲ, τούτο ἐκ πολλοῦ ἐχρὼν μάλιστα ἐπραγματεύετο,
νομίζων, ὅπως ἦν ἀληθὲς, ὅσα τὴν πόλεως περιλάβοι, περὶ τοῦ τοῦ
ὅρκους λαμβάνειν, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξειν. ἐδέξατο γὰρ τὴν
εἰρήνην λύσειν τούτων ἕνεκα. ἀλλ' ἐγὼ περιεσώμην, ὧς ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ λογιζόμενος, τὸ ψήφισμα τούτο γράφω, πλεον ἐπὶ τὰς
τόποις, ἐν οἷς ἀνὴρ Φίλιππος, καὶ τὰς ὅρκους τὴν ταχίστην λαμ-
βάνειν, ἵνα ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμμάχων,
τὰ χεῖρα ταῦτα, ἀντὶ τοῦ διέσπρε, τὸ Σέρριον, καὶ τὸ Μύριον,

neque ceterorum quicquam, quae in me
confinxit, verum esse ostenditur. Postquam
autem pacem fecit respublica, hic iterum
considerate quid vterque nostrum agere in-
stituerit. ex his enim scietis, quis fuerit qui
Philippo in omnibus suffragaretur, et quis
vestram causam egerit, et publicae studuerit
utilitati. ego igitur senator decretum feci,
ut legati quam primum in ea loca nauiga-
rent, in quibus esse Philippum audirent, et
iusiurandum exigerent : illi vero, nec post
senatusconsultum meum id facere voluerunt.
id quam ad rem valuit, ego vos docebo.
Athenienses. Philippo expediebat, plurimum
temporis intercedere inter iusiurandum : vo-

bis, quam minimum. quamobrem? quia vos non ab ea die duntaxat qua iuraueratis, sed ab ea qua speraueratis fore pacem, omnis belli apparationes deserueratis: ille autem id maxime perpetuo moliebatur, quod existimabat, id quod verum fuit, quae nostrae vrbi eripuisse ante datum iusiurandum, ea se omnia constanter habiturum, neminemque propter ea pacem soluturum. quae cum ego praeuiderem, Athenienses, et reputarem, decretum illud feci, nauigandum in ea esse loca, in quibus esset Philippus, et iusiurandum quamprimum exigendum, vt obtinentibus Thracibus, foederatis vestris, ea loca, quae iste modo eleuabat, Serrium, Myrtium

ἢ τὴν Εργίσκην, ἔτω γίγνοιθ' ὄρκοι, καὶ μὴ παραλαβὼν ἐκεί-
 νου τὰς Ἰππικὰς τῶν τόπων, κύριον τῆς Θράκης καλασαίης,
 μηδὲ πολλῶν μὲν χερμαίων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν ὑποθήσας,
 ἐκ τούτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς Ἰππικαῖς πρᾶγμασιν. εἶτα τούτο
 μὲν ἔχι λέγει τὸ ψήφισμα, ἐδὲ ἀναγνώσκῃ· εἰ δὲ βαλδύων ἐγὼ
 προσάγειν τὰς πρέσβεις ὧμιν δεῖν, τούτο με διαβάλλει. ἀλλὰ
 τί ἐχέῃν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν γράψαι τὰς Ἰππικὰς τῶν ἡκου-
 τας, ἢ ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ καλανεῖμαι τὸν δρχιτέκτονα
 αὐτοῖς κελύσαι; ἀλλ' ἐν τῇν δυοῖν ὁβολοῖν ἐθεώρου αὖν, εἰ μὴ
 τούτ' ἐγράφη. τὰ μικρὰ συμφέροντα δὲ πόλεως ἔδει με φυλάτ-
 τειν, τὰ δὲ ὅλα, ὥσπερ ἔτοι, πεπραχέναι Φιλίππῳ; ἔθ' ἤπερ. λέγε
 τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τούτ' λαβὼν, ὃ σαφὲς ὅτι εἰδὼς πα-
 ρέβη. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥ ΕΚΑΤΟΜ-
 ΒΑΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙ-
 ΔΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΣ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΡΟΣ
 ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑΣ ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΔΕΔΟ-
 ΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΠΩΣ ΑΝ
 Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΗ Η ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΑ ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗΙ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΕΛΕΣΘΑΙ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΗΔΗ
 ΠΕΝΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΑΣ ΑΠΟΔΗΜΕΙΝ ΜΗΔΕΜΙΑΝ
 ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΠΟΥ ΑΝ ΟΝΤΑ ΠΥΝΘΑΝΩΝΤΑΙ.

tium et Ergiscen, ita iuraretur, et non ille
 opportunis locis occupatis, Thraciae poti-
 retur, neue magna inde pecunia, multisque
 militibus instructus, reliquas res aggredere-
 tur. hoc decretum non dicit, neque recitat:
 sed quod ego senator adducendos esse lega-
 tos censui, id exagitat. sed quid mihi agen-
 dum fuit? non decernendum, ut adduce-
 rentur ii, qui eo venerant ut colloque-
 rentur vobiscum? aut non iubendum, ut
 architectus eis spectandi locum daret? at
 binis obolis numeratis spectassent, id de-
 cretum si factum non esset. parua igitur
 reipublicae commoda mihi tuenda erant,
 summa autem totius reipublicae, id quod

isti fecerunt, Philippo vendenda? minime
 vero. age, cape decretum illud, et recita,
 quod iste cum satis sciret, praeteriit. recita.
 DECRETVM. PRAETORE MNESIPHILO:
 PRIDIE CALEND. QVINTILIS PANDIO-
 NIA TRIBV. PRAESIDENTE DEMOSTHE-
 NES DEMOSTHENIS F. PAEANIENSIS.
 RETVLIT POSTQVAM PHILIPPVS MIS-
 SIS LEGATIS DE PACE FOEDVS CON-
 FESSVM FECIT CVM ATHENIENSIBVS
 PLACERE SENATVI POPVLOQVE A-
 THENIENSIVM VT PAX IN PRIMA CON-
 CIONE IVSSA PERFICIATVR LEGATOS
 EX OMNIBVS ATHENIENSIBVS IAM DE-
 LIGI QVINQVE DELECTOS AVTEM PRO-
 FICISCEN.

ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΕ ΟΡΚΟΥΣ ΛΑΒΕΙΝ ΤΕ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΙ ΤΗΝ ΤΑΧΙΣΤΗΝ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑΙΣ ΣΤΗΘΗ-ΚΑΙΣ ΑΥΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑ-ΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΕ ΕΚΑΤΕΡΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ. ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΗΙΡΕ-ΘΗΣΑΝ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ ΚΗ-ΦΗΣΙΦΩΝ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ ΦΛΥΤΕΣ ΚΛΕΩΝ ΚΟ-ΘΩΚΙΔΗΣ. ταῦτα γράψαντο ἐμὲ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει συμ-φέρων, καὶ τὸ Φιλίππῳ ζητῆναι, βραχὺ φρονήσαντες οἱ χρη-στοὶ πρέσβεις ἔτοι, καθύπερθε ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλες μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης, πάντα καλασρεψάμενος ταχέϊ· ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν ἢ τετάρων, εἰς τὸν Εὐλάποντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χωρία σῶσαι, λαβόντας τὰς ὁρκας, πρὶν ἐκείνων ἐξελεῖν αὐτά. καὶ γὰρ ἂν ἡψατο αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν ἢ ὅτε ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν. ὥς τε τῇ εἰρήνῃ ἂν διημαρτήκη, καὶ ὅτε ἂν ἀμφο-τέρα εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνῃ, καὶ τὰ χωρία. Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ πρε-σβείᾳ πρῶτον, κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τέτων ἀνθρώπων, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τιούτων ἐχθροῖς· ἰσχυρὸς δὲ, καὶ τότε καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρειν τέτοις. ἔτε-ρον δὲ αὐτὸς ἐφεξῆς ἐπὶ τέττα μείζον κακὲρ γήμα θεάσατο. ἐπει-δὴ γὰρ ὁμολόγησε τὴν εἰρήνῃ ὁ Φίλιππος ἔξιν, παραλαβὼν τὴν Θράκην διὰ τέττα, καὶ πειθέντας τὰ ἐμῷ ψηφίσματι, πάλιν

FICISCI OPORTERE NULLA MORA IN-TERPOSITA EO VBI ESSE PHILIPPVM AVDIERINT ET IVSIVRANDVM TVM AB EO EXIGENDVM TVM DANDVM PRI-MO QVOQVE TEMPORE DE FACTO PER-EVM CVM POPVLO ATHENIENSI FOE-DERE COMPREHENSIS ETIAM VTRO-RVMQVE SOCIIS. LEGATI CREATI SVNT EVBVLVS ANAPHLYSTIVS AESCHINES COTHOCIDES CERPHISOPHO RHAMNV-SIVS DEMOCRATES PHLYENSIS CLEO COTHOCIDES. quae cum ego tum de-crevissem, reipublicae, non Philippi vtili-tatem spectans, parum solliciti boni isti legati federunt in Macedonia tris totos mensis, donec Philippus e Thracia redi-

isset, omnibus illic euerfis; cum licuisset decem diebus vel triduo potius, aut quatri-duo in Hellespontum proficisci, et loca tu-eri, exacto iureiurando, priusquam ea ille expugnasset. aut enim praesentibus nobis ea non attigisset: aut iusiurandum ab eo non accepissemus. ita pacem non impe-trasset, nec utraque habuisset et pacem et loca. Prima igitur in legatione et Philippi fraus, et corruptela iniustorum istorum hominum, et diis iniustorum talis exstitit: propter quam, et tunc, et nunc, et semper pugnare me fateor et controuersias habere cum istis. iam aliud statim maius isto scelus spectate. postquam receperat Philip-pus, se pacem habiturum, occupata Thra-cia,

ὠνεῖται παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας, ἕως ἀν-
 τὰ τ' ἐραλίας τῆς ἐπὶ οὗ Φωκίας δι' ἑσπῆ ποιήσασθαι· ἵνα μὴ
 δοῦν ἀπαγγελάντων αὐτῶν, ὅτι μέλλει καὶ πρὸς αὐτὰς πορεύ-
 εσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ περιπλοῦσθαι ταῖς τειήρεσιν εἰς Πύλας,
 ὥσπερ περὶ τέρην, κλείσοιτε τὸν πορθμὸν, ἀλλ' ἅμ' ἀκρόοιτε ταῦτα
 ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τῶντων, καὶ κείνῳ ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ μηδὲν
 ἔχοιτ' ὑμεῖς ποιῆσαι. ἔτω δὲ ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ, ἐς πολλῇ
 ἀγωνίᾳ, μὴ καὶ ταῦτα περιληφτότῳ αὐτῷ, περὶ δὲ τὰς Φωκίας
 ἀπολέσθαι, ἀκρόοιτες ψηφίσασθε βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφυγεῖν τὰ
 πρᾶγματ' αὐτὸν, ὥστε πάλιν μισθῆται τὸν καλῶπυτον τέτονι,
 οὗ ἐπὶ κοινῇ μὲν τῶν ἄλλων πρέσβεων, ἀλλὰ ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν,
 τὰ πάντα περὶ ὑμᾶς εἰπεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο.
 ἀξιώσῃ, ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, καὶ δέομαι, τῆτο μεμνησθαι ὑμᾶς παρ'
 ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορησθῆτε Αἰσχίνε μηδὲν ἔξω τῆς
 γραφῆς, ἐπὶ δὲ ἂν ἐγὼ λόγον ἐδένα ἐποιέμην ἑτέρην ἀπάσαις δι'
 αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τῶν κεχρημένων, ἀνάγκη καὶ μοι
 περὶ ἕκαστα τῶν κατηγορημάτων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι. τίνες ἦσαν
 ὁ δὲ τῶν λόγων τότε ρηθέντες, καὶ δι' ἐς ἅπαντ' ἀπώλετο; ὥς
 ἐ δὲ δορυβείας τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἰσω Πυλῶν· ἔσαι
 γὰρ ἅπαντ' ὅσα βέλεσθ' ὑμεῖς, εἰν ἔχθη ἡσυχία, καὶ ἀκρόσεσθε,
 δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὴ ἔχθη ἡμεῖς, φίλον αὐτὸν γεγενημέ-

cia, culpa istorum, qui decreto meo non paruerant, rursus ab eis emit, ne abirent ex Macedonia, donec expeditionem contra Phocensium susceptam instruxisset: ne si illi huc renunciascent, eum instruere se et profecturum esse, vos copias educeretis, et triremibus ad Pylas missis, ut prius, portum clauderetis, sed, ut simul istos id nunciantis vos audiretis, simul ipse intra Pylas esset, vosque nihil agere possent. tanto autem in timore atque in aestu fuit Philippus, ne etiam his a se occupatis, ante interitum Phocensium, vos eis, audita re, auxilia decerneretis, et ipse rei gerendae occasionem amitteret, ut rursus impurum istum conduceret, non iam

VOL. II.

communiter cum ceteris legatis, sed privatim solum, ut vobis ea diceret ac nunciaret, per quae omnia perierunt. peto autem, Athenienses, et oro, ut hoc per totam causam memineritis, si Aeschines nihil extra causam criminatus esset, me quoque nullum aliud verbum fuisse facturum: cum autem ille omnia crimina et maledicta coaceruarit, necesse mihi quoque esse, ad singulas criminationes pauca respondere. quae igitur illius verba tum fuerunt, per quae perierunt omnia? non esse tumultuandum propterea quod Philippus esset intra Pylas progressus; consecuturos enim vos omnia quae velletis, si quiesceretis, atque intra biduum aut tridu-

3 P

vm

νοι, οἷς ὃ φίλῳ, τέναντίον αὐτὸν ἐχθρόν. εἰ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητος ἔφη βεβαίῃν, μάλ᾽ αὖ σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ, ταῦτα συμφέρειν· συμφέρειν ὃ Φιλίππῳ καὶ Φωκεύσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τὴν ἀναλγησίαν, καὶ τὴν βαρύνειν ἀπαλλαγῆναι τὴν Θηβαίων. ταῦτα δὲ αἰσχυρῶς πινὲς ἤκουον αὐτῶν, διὰ τὴν τοῦ ὑποδύσαν ἀπέχθειαν πρὸς τὰς Θηβαίους. τί ἔν συνεβη μὲν ταῦτα διδύς; ὅτι εἰς μακρὰν οὐκ μὲν ταλαιπώρως Φωκέας ἀπολέσθαι, καὶ καλῶς φῆναι τὰς πόλεις αὐτῶν, ὑμᾶς δὲ ἡσυχίαν ἄγοντας, καὶ τῷ περὶ ἐνός, μικρὸν ὑπερῶν σιδαγωγῆν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τῶν ὃ χρυσίον λαβεῖν· καὶ ἐπὶ πρὸς τῶν, τὴν μὲν ἀπέχθειαν πρὸς Θηβαίους καὶ Θεσσαλούς, τὴν πόλιν ἡρώδης, τὴν ὃ χάριν πρὸς τῶν πεπραγμένων, Φιλίππῳ. ὅτι δὲ ἔτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τό, τε εἰ Καλλιθένης ψήφισμα, καὶ τὴν Θεσσαλῶν τὴν εἰς Φιλίππον, εἰς ὃν ἀμφότερων ὑμῶν ἀπαντὰ ταῦτ' ἔσαι φανερά. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΠΟ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗΙ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΕΚΑΤΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΕΤΕΟΝΙΚΟΥ ΦΑΛΗΡΕΥΣ ΕΙΠΕ ΜΗΔΕΝΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗΔΕΜΙΑΙ ΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙ ΕΝ ΤΗ ΧΩΡΑΙ ΚΟΙΤΑΙΟΝ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΑΛΛ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΣΟΙ ΜΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΦΡΟΤΥΡΙΟΙΣ ΕΙΣΙΝ ΑΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΩΝ Δ' ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΗΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΤΑΙΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ ΜΗΤΕ ΑΦΗΜΕΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΗΤΕ ΑΠΟΚΟΙΤΟΥΝ-

vm audituros, quorum hostis venisset, iis amicum, contra, quibus amicus, iis hostem esse factum. neque enim verbis amicitias aiebat confirmari, valde utens honesto nomine, sed iisdem utilitatibus; expedire autem Philippo et Phocensibus et vobis pariter omnibus, stupore et molestia Thebanorum liberari. haec ex eo quidam libenter audiebant, propter intercedentis eo tempore cum Thebanis inimicitias. quid vero statim haec secutum est? ut paulo post miseri Phocenses interirent, et eorum vrbes euerterentur, ut vos, dum quiescitis, et isti paretis, paulo post supellectilem ex agris conueheretis, ut iste aurum acciperet; atque illud etiam, ut et respublica nostra

Thebanorum et Thessalorum susciperet inimicitias, et Philippus factis illis gratiam iniret. quae ut vera esse constet, recita mihi et Callisthenis decretum, et literas Philippi, quorum utrisque, vobis haec omnia declarabuntur. recita. DECRETVM. ΜΝΗΣΙΦΥΛΟ ΠΡΑΕΤΟΡΕ ΚΟΝΚΙΟΝΕ Α ΔΥΚΙΒΥΣ ΕΤ ΔΕ ΣΕΝΤΕΝΤΙΑ ΚΟΝΣΥΛΥΜ ΑΚ ΣΕΝΑΤΥΣ ΚΟΝΥΟΚΑΤΑ ΠΡΙΔΙΕ ΚΑΛ. ΟΚΤΟΒΡΙΣ ΚΑΛΛΙΣΤΗΝΕΣ ΕΤΕΟΝΙΚΙ Φ. ΦΑΛΕΡΕΥΣ ΔΙΧΙΤ ΝΕ ΚΥΙΣ ΑΘΗΝΙΕΝΣΙΥΜ ΥΛΛΑ ΔΕ ΚΑΥΣΑ ΙΝ ΑΓΡΟ ΠΕΡΝΟΚΤΕΤ ΣΕΔ ΙΝ ΥΡΒΕ ΜΑΝΕΑΝΤ ΕΤ ΠΙΡΑΕΕΟ ΚΥΙ ΝΟΝ ΙΝ ΠΡΑΕΣΙΔΙΙΣ ΔΙΣΠΟΣΙΤΙ ΣΥΝΤ ΕΟΡΥΜ ΑΥΤΕΜ ΚΥΕΜ ΚΥΙΣΚΥΕ ΛΟΚΥΜ ΣΟΡΤΙΤΥΣ ΕΣΤ ΕΥΜ ΤΥΕ-

ΤΑΣ ΘΕ Δ' ΑΝ ΑΠΕΙΘΗΣΗ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΟΥΤΩΙ ΕΝΟΧΟΣ
 ΕΣΤΩ ΤΟΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ
 ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΗ ΠΕΡΙ ΕΑΥΤΟΝ ΟΝ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΕΠΙ-
 ΚΡΙΝΕΤΩ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙ-
 ΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ΔΕ
 ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΑΧΙΣΤΗΝ ΤΑ ΜΕΝ ΕΝ-
 ΤΟΣ ΣΤΑΔΙΩΝ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΑ ΔΕ
 ΕΚΤΟΣ ΣΤΑΔΙΩΝ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΚΑΙ ΦΤΛΗΝ
 ΚΑΙ ΑΦΙΔΑΝΑ ΚΑΙ ΡΑΜΝΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΣΟΥΝΙΟΝ. ΕΠΙΕ ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ
 ΦΑΛΗΡΕΥΣ, ἃρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ
 ταύτ' ἐπηλείψαθ' ὑμῖν ὅσα ὁ μισθωλός; λέγει δ' αὐτὸν Ἰησοῦν,
 ἦν δὲ δὲ ἐπεμψε Φίλιππος μὲν ταῦτα. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ
 ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΙΣΤΕ ΗΜΑΣ ΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΑΣ ΕΙΣΩ ΠΥ-
 ΛΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΦΩΚΙΔΑ ΥΦ' ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ
 ΚΑΙ ΟΣΑ ΜΕΝ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΠΡΟΣΕΤΙΘΕΤΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΣΜΑΤΩΝ
 ΦΡΟΥΡΑΣ ΕΙΣΑΓΗΟΧΟΤΑΣ ΤΑ ΔΕ ΜΗ ΤΠΑΚΟΥΟΝΤΑ ΚΑΤΑ ΚΡΑ-
 ΤΟΣ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΑΜΕΝΟΙ ΚΑΤΕΣΚΑΨΑΜΕΝ
 ΑΚΟΥΩΝ ΔΕ ΚΑΙ ΥΜΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΣΘΑΙ ΒΟΗΘΕΙΝ ΑΥΤΟΙΣ
 ΓΕΓΡΑΦΑ ΥΜΙΝ ΙΝΑ ΜΗ ΠΛΕΙΟΝ ΕΝΟΧΛΗΣΘΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ
 ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΛΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΜΕΤΡΙΟΝ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙΤΕ ΠΟΙΕΙΝ
 ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΣΥΝΘΕΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣ ΑΝΤΙΠΑΡΕΞΑΓΟΝΤΕΣ

TVEATUR NEQUE DIVRNO NEQUE NO-
 CTVRNO TEMPORE ABSIT QVISQVIS
 AVTEM HVIC DECRETO NON PARVE-
 RIT PRODITIONIS REVS ESTO NISI NE-
 CESSITATE ALIQVA INEVITABILI SE
 FVISSE CIRCVMVENTVM OSTENDERIT
 EAM AVTEM NECESSITATEM COGNO-
 SCAT DVX QVI ARMAMENTARIO PRAE-
 FECTVS EST ET QVAESTOR ET SCRIBA
 SENATVS DEFERANTVR ETIAM QVAE
 SVNT IN AGRIS OMNIA CELERRIME
 QVAE SVNT INTRA STADIA CXX IN
 VRBEM ET PIRAEVM QVAE VLTRO
 STADIA CXX ELEVSINEM PHYLEN A-
 PHIDNARHAMVNTEM ET SVNIVM. DI-
 XIT CALLISTHENES PHALEREVS. nun-
 quid hac spe pacem feceratis, aut haec vo-

bis pollicebatur iste mercenarius? age recita
 et literas, quas postea Philippus huc misit.
 LITERAE PHILIPPI. REX MACEDO-
 NVM PHILIPPVS SENATVI POPVLOQVE
 ATHENIENSI S. SCITOTE NOS INTRA
 PYLAS ESSE PROGRESSOS ET PHOCIDEM
 SVBEGISSE AC QVAE OPPIDA VLTRO
 DEDITIONEM FECERVNT IN EA PRAE-
 SIDIA INTRODVXIMVS QVAE VERO IM-
 PERIVM DETRECTABANT VI CEPIMVS
 ET CIVIBVS SVB CORONA VENDITIS E-
 VERTIMVS CVM AVTEM AVDIREM ET
 VOS INSTRVI AD OPEM ILLIS FEREN-
 DAM SCRIPSI VOBIS NE IAM EA DE RE
 LABORETIS NAM SI OMNINO DICENDVM
 EST NON MODERATE FACERE MIHI VI-
 DEMINI QVI CVM PACEM PERIGERITIS

ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΟΥΔΕ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΦΩΚΕΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ
 ΚΟΙΝΑΙΣ ΗΜΩΝ ΣΤΗΘΗΚΑΙΣ ΩΣ ΤΕ ΕΑΝ ΜΗ ΕΜΜΕΝΗΤΕ ΤΟΙΣ
 ΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΤΕΡΗΣΕΤΕ ΕΞΩ ΤΟΥ ΕΦΘΑ-
 ΚΕΝΑΙ ΑΔΙΚΟΥΝΤΕΣ. ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζε-
 ῖν τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῇ, πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ὅπ-
 ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα ἀκόντων Αθηναίων, καὶ λυπευμένων; ὥς,
 εἴπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θεβαῖοι, καὶ Θετταλοὶ, τούτοις μὲν ἐχ-
 θρὸς ὑπολήψεσθε, ἐμοὶ δὲ πισύσειε. ἢ τέτοις τοῖς ῥήμασι γρά-
 ψας, ταῦτα δὲ βεβλόμην δεικνύειν. τοιγαροῦν ἐκ τούτων
 ὥχeto ἐκείνης λαβὼν, εἰς τὸ μηδολιῖν πειροῦν τῶν μετὰ ταῦ-
 τα, μηδὲ αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' εἴσαι πάντα τὰ πρᾶγματα ἐκεί-
 νον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσας. ἔξ ὧν ταῖς παρῄσαις συμφοραῖς (4
 ταλαίπωροι Θεβαῖοι κέχρηται), ὁ δὲ ταύτης τὴν πίστει αὐτῷ συνε-
 γός, καὶ συναγωνιστής, καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγείλας τὰ ψυδῆ καὶ φενακί-
 σας ὑμᾶς, ἔτος ἐστὶν ὁ τὰ Θεβαίων ὀδυρόμενος νυνὶ πάθῃ, ὅς διεξ-
 ῶν ὡς οἰκτρὰ, καὶ τέτων ὅς τῶν ἐν Φωκεῦσι κακῶν, καὶ ὅς ἄλλα
 πεπόνθασιν (4 Ἕλληνες, ἀπάντων αὐτὸς ὧν αἶπος. δῆλον γὰρ ὅτι,
 σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰχίνῃ, καὶ τῆς Θεβαίους
 ἐλεῖς, κλήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων ἐγὼ
 δὲ χαίρω, ὅς εὐθὺς ἐξηγέμην ὑπὸ τῶν ταῦτα πρᾶξαντος. Ἀλλὰ
 γὰρ ἐμπέπλωκα εἰς λόγους, ἔς αὐτίκα μᾶλλον ἀρμόσει λείπειν ἴσως.

NIHIL OMNIVS IN ACIEM DESCENDATIS
 PRAESERTIM CVM PHOCENSES IN COM-
 MVNIBVS NOSTRIS PACTIS NON SINT
 COMPREHENSIVS QVARE SI NON MANEBI-
 TIS IN CONVENTIS NVLLA RE NISI
 AVSPICANDIS INIVRIIS ANTEVERTE-
 TIS. auditis, quam perspicue significet
 atque explanet his ad vos literis, suis foe-
 deratis, haec ego feci inuitis Athenienfi-
 bus et aegre ferentibus? quare, si sapitis, o
 Thebani et Theffali, tum eos hostis exi-
 stimabitis, tum mihi fidem habebitis. non
 quod haec verba posuerit, sed haec certe
 ostendere voluit. his rebus factum est, vt
 digressus, illos ita sibi deuinciret, ne quic-
 quam deinceps prospicerent, aut animad-

verterent, sed cum omnia in suam redigere
 potestatem paterentur. vnde accidit, vt mi-
 feri Thebani in his calamitatibus versentur,
 istius autem fidei conciliator atque adiutor
 strenuus, qui falsa haec nunciauit, et fucum
 vobis fecit, is est, qui Thebanorum mala
 nunc lamentetur, et quam ea miserabilia
 sint, commemoret, cum sit et eorum et
 Phocensium malorum, et quaecunque alia
 Graeci perpeffi sunt, omnium ipse auctor.
 tu scilicet, Aeschine, casus illos aegre fers,
 et Thebanorum vicem doles, cum pos-
 sessiones habeas in Boeotia, et illorum agros
 colas: ego autem gaudeo, qui statim expo-
 scebar ab eo, qui illa fecerat. Sed incidi
 in eas res, quas paulo post dici magis for-
 tasse

ἐπαινέμι δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τέτων δωροδοκή-
ματα, καὶ ἀδικήματα, τῷ νυνὶ παρόντι πρᾶγματι γέγονεν αἵ-
τια. ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου διὰ τέτων
πάντων ἐν ταῖς πρεσβείαις μισωσθέντων ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ, καὶ
ἐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελάσων, ἐξηπάτησθε ὃ καὶ ταλαίπωροι
Φωκεῖς, καὶ ἀντήρωσι αἱ πόλεις αὐτῶν, τί ἐγρέετο; καὶ μὲν κατὰ-
πίστοι Θετταλοὶ, καὶ ἀναϊάηιοι Θεβαῖοι, Φίλων, Διεργέτιον, Σωτῆρα,
τὸν Φίλιππον ἡγῶντο πάντες ἐκείνους ἦν αὐτοῖς. καὶ ἐδὲ φωνῶν
ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιο λέγειν. ὑμεῖς ὅτι ὑφορώμενοι τὰ πε-
πραγμένα, καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε τίς εἰρήνῃ ὅμως; καὶ γὰρ ἦν ὁ,
τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι. καὶ καὶ ἄλλοι ὅτι Ἕλληες, ὁμοίως ὑμῖν πεφε-
νακισμένοι, καὶ διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, ἦσαν τίς εἰρήνῃ ἄσμενοι,
καὶ αὐτοὶ τρέπον πᾶσι ἐκ πολλῶν πολεμέμενοι. ὅτε γὰρ φειδῶν ὁ
Φίλιππος Ἰλλυριοὺς, καὶ Τριβαλλοὺς, πᾶσι καὶ τῶν Ἑλλήνων κατε-
σφρέξει, καὶ δυνάμεις πολλὰς, καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑπὸ ἑαυτῷ,
καὶ πᾶσι τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἵππῃ τῇ τῇ εἰρήνης ἐξουσία βαδίζοντες
ἐκείσε διεφθείροντο, ὧν εἰς ὅσους ἦν, τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα
παρεσχυάζειο ἐκείνους, ἐπολεμῶντο· εἰ ὅτι μὴ ἡσθάνοντο, ἔτερον
λόγον ὅσους, καὶ πρὸς ἐμὲ, ἐγὼ μὲν γὰρ πρὸς λέγον καὶ διημαρτυ-
ρῶν, καὶ παρ' ὑμῖν αἰ, καὶ ὅποι πεμφθείω αἱ ὅτι πόλεις ἐνό-
σαν, τῶν μὲν, ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πρᾶττειν, δωροδοκῶντων, καὶ

tasse conueniet. redeo igitur eo, ut probem
istorum corruptelas et iniurias horum ne-
gociorum causas exstitisse. postquam tum
vos decepti eratis a Philippo per istos,
qui se in legationibus illi mercede locaue-
rant, nihilque veri vobis renunciarant,
tum aerumnosi Phocenses et decepti erant,
et oppida eorum euerfa, quid factum est?
Theffali, homines nefarii, et vaecordes
Thebani amicum, bene meritum, serua-
torem Philippum ducebant, is eis erat
omnia. neque vocem ferebant eius, qui ali-
quid aliud vellet dicere. vos autem, quam-
vis ea quae fiebant suspecta haberetis, et
aegre ferretis, tamen pacem seruabatis;
neque enim erat quod faceretis soli. quin

et alii Graeci, quemadmodum vos, de-
cepti, et iis frustrati quae sperarant, pacem
cupide seruabant, etsi et ipsi quodammodo
iamdiu bello peterentur. cum enim cir-
cumiens Philippus, Illyrios, Triballos, et
Graecorum etiam quosdam subigeret, et
multas magnasque copias sibi subiiceret, et
quidam ex urbibus propter pacis licenti-
am illuc euntes, corrumperebantur, quorum
iste vnus fuit, tunc omnibus his, contra
quos illa parabantur bellum inferebatur.
qui si id non animaduvertebant, alia iam
fuerit ea disputatio, neque ad me attinet,
ego enim praedicebam et testificabar tum
apud vos semper, tum quocumque mittebar.
sed ciuitates aegrotabant, cum et magi-
stratus,

διαφθορὰν ἐπὶ χρήμασι, τῶν ὃ ἰδιωτῶν ἢ πολλῶν, τὰ μὲν, ἢ πορορμητῶν, τὰ δὲ, τῇ καθ' ἡμέραν ῥασιῶν ἢ χολῇ δειλαζομένων. ἢ τοιούτων π. παθῶν πεπονητότων ἀπάντων, πάλιν οὐκ ἐφ' ἑαυτὸς οἰομένων ἐκάστων τὸ δεινὸν ἦξεν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς χήσειν ὑπολαμβανόντων, ὅταν βέλων), εἴτ', οἴμαι, συμβέβηκε τοῖς μὲν πλῆθεσιν, ἀντὶ τῶν πολλῆς καὶ ἀκαίρης ῥαθυμίας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκεναι, τοῖς δὲ πορορμηκόσι, ἢ τὰλλα, πλὴν ἑαυτῶν, οἰομένοις πωλεῖν, πρῶτους ἑαυτοὺς πεπονηκόσιν ἡδυνῶν. ἀντὶ γὰρ φίλων ἢ ξένων, ἃ τότε ὠνομαζόντο, ἢνίκα ἐδωροδοκεν, καὶ κόλακες, ἢ θεοῖς ἐχθροί, ἢ τὰλλα ἃ πορορμητῶν, πάντα ἀκέεσιν. ἐπεὶ γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ δὲ πορορμητῶν συμφέρον ζητῶν, χρήματα ἀναλίσκε, ἐδ', ἐπειδὴν, ὡς ἂν πείθῃ, κύετο γῆν), τὴν πορορμητῶν συμβέβηκε πρὸς τῶν λοιπῶν ἐπὶ χρήματι. ἐπεὶ γὰρ ἦν ἂν δόξαι μόνον πορορμητῶν. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα, οὐκ ἐστὶ. πόθεν; πολλοῦ γε ἢ δει. ἀλλ' ἐπειδὴν τῶν πραγμάτων ἐκτραπὴς ὁ ζητῶν ἀρχεῖν κατὰ τῆς, ἢ τῶν ταῦτα ἀποδομένων δεσπότης ἐστὶ, τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς, τότε δὴ τότε ἢ μισεῖ, ἢ ἀπιστεῖ, ἢ πορορμητῶν. σκοπεῖτε δέ. ἔτι γὰρ, εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τῶν γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι. μέχρι τούτου Λασθένης

stratus, rebusque gerendis praefecti, munera captarent, ac largitionibus corrumpere-
rentur, et homines priuati partim non prospicerent, partim quotidiana indulgentia et ocio essent deliniti. atque hoc morbo correpti vniuersi. neque vero putabant singuli ad se venturas esse calamitates, sed aliorum periculis opes suas confirmatum iri, quando vellent. sic nimirum accidit, vt et vulgus hominum per nimiam illam et intempestiuam socordiam libertatem amiserit, et magistratus, atque ii qui se cetera, semetipsis exceptis, vendere putabant, se vauisse primos intellexerint. non enim, vt tum fiebat cum munera acceptarent, amici et hospites nominantur, sed assentatores

et diis inuisi, et cetera, quae par est, omnia, nunc audiunt. nemo enim, Athenienses, propter proditoris vtilitatem sumptus facit, neque potius iis quae concupiuerat proditoris consiliis de eo quod superest, porro vititur. alioqui nihil felicius esset proditore. verum non ita sunt haec, non sunt. qui enim posset fieri? multum certe abest. sed postquam is qui imperare studet, in suam potestatem omnia redegerit, etiam eorum qui illa vendiderunt, fit dominus, gnarus autem improbitatis eorum, tum vero tum et odit, et diffidit, et infectatur. sic autem rem considerate. etsi enim rerum ipsarum tempus abiit, at eas sciendi tempus semper adest cordatis. tantisper Lasthenes amicus Philippi

φίλῳ ὀνομάζετο Φιλίππῃ, ἕως πρὸς ὧν Ολυθον· μέχρι τῆ-
 τε Τιμόλαῳ, ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχρι τούτου Εὐδικὸς καὶ
 Σίμος, ὁ Λαρισσαῖος, ἕως Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν.
 εἴτ' ἐλαυνομένων, καὶ ὑβρίζομένων, καὶ πῆ κακὸν ἔχει παχόνων,
 πᾶσα ἡ οἰκισμένη μεσὴ γέγονε προδοτῶν. τί δὲ Αἰεσθῆτος ἐν Σι-
 κυῶνι; καὶ τί Περύλαῳ ἐν Μεγάρῳ; ὅκ' ἀπερριμμένοι; ὅς ὢν
 καὶ σαφέστατ' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τῷ ἑαυτοῦ πα-
 τρίδῃ, ὃ πλείστα ἀντιλέγων τέτοις, ὅσα ὑμῖν, Αἰσχίνη, τοῖς προ-
 διδοῦσι, καὶ μισθαρεῦσι, τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσῃτε φειποιεῖ,
 καὶ διὰ τούτων πολλὰς τέτων, καὶ τούτων ἀντιλαμβανόμενος τοῖς ὑμετέροις
 βεβλήμασιν, ὑμεῖς ἐς τὸ σῶσι καὶ ἐμμεῖσι· ἐπεὶ διὰ γε ὑμᾶς αὐτοὺς,
 πάλαι ἂν ἀπολώλειτε. καὶ φεῖ μὲν τῷ τότε προαχθέντων ἔχων
 ἐπὶ πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρηάζ.
 αἰπῶ δ' ὅσα, ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ μετὰ τὴν πονηρίαν τὴν ἑαυτοῦ,
 καὶ τῶν ἀδικημάτων καθίστασθαι, ἢ ἀναγκαῖον ἢ πρὸς τὰς νεω-
 τέρας τῶν πεπραγμένων, ἀπολύσασθαι. παρενώχλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς
 ἴσως, οἱ, ὃ πρὶν ἐμὲ ὅτις ἐν εἰπεῖν, εἰδότες τὴν τέτη τότε μισθα-
 ρείαν. καὶ τὴν Φιλίαν τε, καὶ Ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει. καὶ νῦν εἰπέ-
 τε λέγων, ὅτι τὴν Αλεξάνδρου Ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. ἐγὼ σοι Ξε-
 νίαν Αλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; ἔτε Φιλίαν

Philippi nominabatur, dum Olynthum pro-
 didisset: tantisper Timolaus, dum Thebas
 perdidisset: tantisper Eudicus et Simus La-
 rissaei, dum Philippo Thessaliam subiecissent.
 et tamen, cum exagitarentur, et contume-
 liis afficerentur, et quid mali non ferrent?
 totus orbis terrarum repletus est proditori-
 bus, quid Aristratus Sicyone? quid Perilaus
 Megaris? nonne abiecti? ex his etiam e-
 videntissime perspicitur, qui patriam maxi-
 me tueatur, atque istis acerrime aduersetur,
 cum vobis, Aeschine, proditoribus et
 mercenariis materiam corruptelarum suppe-
 ditare, qui si multi sunt, vestrisque conati-
 bus resistunt, vos estis et incolumes, et
 mercede aucti; nam quantum in vobis qui-

dem ipsis fuit, olim sane periissetis. et si au-
 tem de actis illorum temporum plura di-
 cere possem, tamen vel haec plus satis esse
 arbitror. quod isti est imputandum qui tan-
 quam crapulam quandam suae improbitatis
 et scelerum in me effuderit, quam necesse
 fuit apud vos, qui per aetatem res illas co-
 gnitas habere non potestis, eluere. interim
 autem vos quoque fortassis affecti estis mo-
 lestia, qui prius etiam quam vllum ego ver-
 bum facerem, illam istius operam nostis
 mercenariam, quanquam eam ipse amicitiam
 et hospitium nominat, atque nunc alicubi
 dixit, is qui mihi Alexandri hospitium ex-
 probrat. ego tibi hospitium Alexandri? vn-
 de id tibi contigit? aut qua dignitate es
 receptus?

ξένον, ἔτ' Αλεξάνδρου φίλον εἶποιμ' ἂν ἐγὼ σε ἔχ' ἔτω μαίνο-
μαι. εἰ μὴ ἔ' ἔδ' θεισάς, καὶ ἔδ' ἄλλο ἢ μισθὸν πρᾶττοντας,
φίλος καὶ ξένος δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταύ-
τα. πόθεν; πολλὰ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ μισθωτὸν ἐγὼ σε Φιλίππου
πρότερον, καὶ νῦν Αλεξάνδρου καλῶ· καὶ ἔτοι πάντες. εἰ δ' ἀπ-
εῖς, ἐρώτησον αὐτὰς. μάλλον δ' ἐγὼ τῶν ὑπὲρ σοῦ ποιήσω.
πότερον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς Αἰσχίνης, ἢ ξένος εἶναι
Αλεξάνδρου δοκεῖ; ἀκέραια δὲ λέγεις; Βέλομαι τοίνυν ἤδη, καὶ
ὡς τὴν γραφὴν αὐτῆς ἀπολογίσασθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμένα
ἐμαυτοῦ· ἵνα καὶ περ εἰδὼς Αἰσχίνης, ὅμως ἀκέραια δι' ἃ φημι, καὶ
τέτων τῶν πρὸς ἐβελυμένων, καὶ πολλὰ μαιζόνων ἐπὶ τέτων δω-
ρεῶν δίκαιον εἶναι τυγχάνειν. καὶ μοι λέγε τὴν γραφὴν αὐτὴν
λαβών. ΓΡΑΦΗ. ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣ
ΕΚΤΗΙ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ ΑΠΗ-
ΝΕΓΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΝ ΚΑΤΑ ΚΤΗ-
ΣΙΦΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΩΣΘΕΝΟΥΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥ ΟΤΙ ΕΓΡΑΨΕ ΠΑ-
ΡΑΝΟΜΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΩΣ ΑΡΑ ΔΕΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΤ-
ΣΑΙ ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙ-
ΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΟΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΟ-
ΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΤ-

receptus? neque Philippi hospitem, neque
Alexandri amicum ego te dixerim; non ita
insanio. nisi etiam mercatores et alii mercena-
rii amici et hospites appellandi sint domino-
rum. non ita sunt haec. unde? multum
certe abest. sed mercenarium ego te Phi-
lippi olim, et nunc Alexandri voco, et hi
omnes, quod si id non credis, interroga eos.
atque adeo ego ipse tuo loco id faciam.
vtrum vobis, Athenienses, mercenarius Ae-
schines, an hospes esse Alexandri videtur?
audis quid dicant? Iam ad accusationem
ipsam respondebo, et acta mea recensebo; vt
quanquam sciens Aeschines tamen audiat,
quamobrem haec dicam, et hoc senatuscon-
sulto decretis et multo etiam maioribus
honoribus esse afficiendum. age ipsam accu-

fationem cape et recita. ACCUSATIO.
CHAERONIDE PRAETORE VI DIE FE-
BRUARIJ AESCHINES ATROMETI F.
COTHOCIDES RETVLIT AD PRAETO-
REM VIOLATARVM LEGVM ACTIONEM
CONTRA CTESIPHONTEM LEOSTHENIS
F. ANAPHLYSTIVM SCRIPSISSE EVM
DECRETVM LEGIBVS CONTRARIVM DE
DEMOSTHENE DEMOSTHENIS F. PAE-
ANIENSI AVREA CORONA DONANDO
ET IN THEATRO MAGNIS BACCHA-
NALIBVS NOVIS TRAGOEDIIS PROCLA-
MANDO DONARI A POPVLO DEMOSTHE-
NEM DEMOSTHENIS F. PAEANIENSEM
AVREA CORONA VIRTVTIS ERGO ET
BENEVOLENTIAE QVAM CONSTANTER
HABEBAT ERGA ET GRAECOS VNI-
VERSOS

ΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΥΤΕ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΠΑΝΤΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ
 ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ
 ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΕΣΤΙ ΠΟΙΕΙΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΥΝΗΤΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΠΑΝΤΑ
 ΤΑΤΤΑ ΨΕΤΔΗ ΓΡΑΨΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΟΥΚ Ε-
 ΩΝΤΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΨΕΤΔΕΙΣ ΓΡΑΦΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ
 ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΣΘΑΙ ΕΙΤΑ ΤΟΝ ΤΗΠΕΤΘΥΝΟΝ ΣΤΕΦΑ-
 ΝΟΥΤΝ ΕΣΤΙ ΔΕ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΕΙΧΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΩ-
 ΡΙΚΩΝ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ ΕΤΙ ΔΕ ΜΗ ΑΝΑΓΟΡΕΤΕΙΝ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ
 ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΤΣΙΟΙΣ ΔΕΙ ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΤΗΙ ΚΑΙΝΗΙ
 ΑΛΛ ΕΑΝ ΜΕΝ Η ΒΟΥΛΗ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙ Α-
 ΝΕΙΠΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ Η ΠΟΛΙΣ ΕΝ ΠΝΥΚΙ ΕΝ ΤΗΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. ΤΙ-
 ΜΗΜΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ. ΚΛΗΤΟΡΕΣ ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΚΗ-
 ΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ ΡΑΜΝΟΤΣΙΟΣ ΚΛΕΩΝ ΚΛΕΩΝΟΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ.
 ἃ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστὶν
 ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τέτων, πρῶτον οἶμαι δῆλον ὑμῖν ποιήσων,
 ὅτι πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι. τὴν γὰρ αὐτὴν τέτῳ ποιη-
 σάμενος τῶν γεγραμμένων τάξω, πρὶ πάντων ἐγὼ κατέκασον
 ἐφεξῆς, ὥς ἐδὲν ἐκὼν ἀρᾶλείψω. ἔ μὲν ἔν γε γράψαι πρὸς ἡμῶντά
 με καὶ λέγοντά τὰ βέλιστα τῷ δήμῳ διαλεῖν, καὶ προθυμον εἶ-
 ναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δυνώμαι ἀγαθόν, καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τέτοις, ἐν

VERSOS ET POPVLVM ATHENIENSEM
 ATQVE FORTITVDINIS ET QVIA NON
 DESISTAT AGERE ET DICERE POPVLO
 VTILISSIMA ATQVE ALACER SIT AD
 BENE DE EO MERENDVM QVOCVNQVE
 MODO POSSIT QVAE OMNIA FALSO
 SCRIPSIT ET CONTRA LEGES CVM LE-
 GIBVS INTERDICTVM SIT PRIMVM NE
 FALSA SCRIPTA IN PVBLICA MONI-
 MENTA REFERANTVR DEINDE NE
 QVIS ANTE RELATAS RATIONES CO-
 RONETVR DEMOSTHENES AVTEM MV-
 RIS REFICIENDIS EST CVRATOR ET
 THEATRALI PECVNIAE PRAEFE-
 CTVS POST NE CORONA IN THEATRO
 PROCLAMETVR BACCHANALIBVS TRA-
 Vol. II.

GOEDIIS NOVIS SED SI SENATVS CO-
 RONET IN CVRIA ESSE PROCLAMAN-
 DVM SIN CIVITAS IN PNYCE PRO
 CONCIONE. AESTIMATA LIS TALEN-
 TIS QVINQVAGINTA. SVBSCRIPTORES
 CEPHISOPHO CEPHISOPHONTIS F. RHA-
 MNVSIVS CLEO CLEONTIS F. COTHOCI-
 DES. quae igitur in decreto accusat, Athe-
 nienses, haec sunt: ego vero his ipsis de-
 claraturum vobis opinor me iustis rationi-
 bus omnia refutaturum. servato enim eodem
 ordine quem iste in accusatione instituit,
 de omnibus deinceps singulatim dicam,
 et volens nihil praetermittam. quod igitur
 scripsit ea me, quae utilissima populo sunt,
 et agere et dicere non desistere, et paratum
 esse

τῆς πεπολιθυμῆτοισι τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. ὁπότε γὰρ τέτων ἐξ-
 ελαζομένων, διεδήσετο, εἴτε ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ γέγραφε Κτισσιφῶν
 ταῦτα καὶ περσέκοινα, εἴτε ἐ ψευδῆ. τὸ ὅ μὴ περσέγραψεν, ἀλλὰ
 ἐπειδὴν τὰς δὴτιδας δῶ, σεφθουῶν, καὶ ἀναιπεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ
 κελύσαι τὸν σεφθον, κοινωνεῖν μὲν ἡγῆμαι καὶ τέτο τῆς πεπο-
 λιθυμῆτοισι, εἴτε ἀξίός εἰμι ὅ σεφθῶν, καὶ τὴν ἀναρρήσεως τῆς ἐν
 τέτοις, εἴτε καὶ μή. ἐπὶ μὲν τῇ, καὶ οὗτοι νόμοις δεικνέον εἶναι μοι δο-
 καῖ, καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ὅξην τέτω. ἔτωσι μὲν, ὧ ἀνδρες
 Αθιναῖοι, δικαίως, ἐ ἀπλῶς τὴν ἀπολογία ἐγὼ ποιῶ. βα-
 διᾶμαι δὲ ἐπ' αὐτὰ, ἀ πέπρακται μοι. καὶ με μηδεὶς ὑπολάβῃ
 ἀπαρτῆν τὸν λόγον τὴν γραφῆς, εἰάν τις Ελληνικὰς πράξεις, καὶ
 λόγους ἐμπέσω. ὁ γὰρ δῶκων τὸ ψηφίσματι τὸ λέγειν, καὶ
 πράττειν τὰ ἀεισά με, καὶ γεγραμμένον ταῦτα, ὡς οὐκ ἀληθῆ,
 ἔτος ἐστιν, ὁ τὰς περὶ ἀπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιθυμῆτων καὶ πε-
 πραγμῶν λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς.
 εἴτα καὶ πολλῶν πραιρέσεων ἔσων τὴν πολιτείαν, τὰς περὶ τὰς Ελ-
 ληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ. ὡς τε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐν τέ-
 των δίκαιός εἰμι ποιῶ. Ἀ μὲν ἐν περὶ ὅ πολιτεύεσθαι, καὶ δημη-
 γορεῖν ἐμὲ πρῆλαβε, καὶ καλέχε Φίλιππος, εἰσὼν ἔδεν γὰρ ἡγῆμαι
 τέτων εἶναι περὶ ἐμέ. ἀ δὲ ἀφ' ἧς ἡμέρας ὅτι ταῦτα ἐπέσλιν
 ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ τέτων ὑφέξω λόγον, τὸς

esse ad bene de eo merendum, vbicunque
 possim, proptereaque laudavit, acta in re-
 publica mea venire in iudicium existimo.
 in quae si inquiratur, constabit vtrum vere
 de me scripserit ea Ctesipho et conueni-
 enter, an vero falso. quod autem non ad-
 scripsit, postquam rationes retulerim, esse
 coronandum, et in theatro coronam procla-
 mari iussit, id ipsum etiam ad acta in re-
 publica pertinere existimo, vtrum coronam
 merear, et proclamationem inter ciuis, nec-
 ne. praeterea leges etiam mihi ostendendae
 esse videntur, quarum auctoritate huic haec
 scribere licuit. ita quidem iuste, Atheni-
 enses, et simpliciter me defendere consti-
 tui. accedam autem ad res a me gestas. ne-
 que me quisquam existimet abducere ora-

tionem ab accusatione, si in actiones Grae-
 cas et disputationes incidero. qui enim eam
 decreti partem, quae est de eo, me optima
 et facere et dicere infectatur, et falsitatis
 accusat, is est, qui hac ipsa criminatione
 orationem de omnibus actis in republica
 meis et factis, conuenientem, et necessa-
 riam fecerit. deinde cum variae sint in re-
 publica functiones, eas ego mihi delegi
 partis quae ad Graeciae statum attinerent;
 quare aequum est, vt et probationes ex iis pe-
 tam. At quae, antequam ego ad rempubli-
 cam accessi, et conciones habui, Philippus oc-
 cupauit atque obtinuit, omittam: nihil enim
 illorum ad me attinere puto. quibus autem
 occupandis ex eo die, quo ego accessi ad
 rempublicam, sit deiectus, eorum commo-
 nefaciam,

τον ὑπειπών· πλεονέκτημα, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, μέγα ὑπῆρξε
 Φιλίππῳ. ὥσθ' ἂν γὰρ τῆς Ἑλλήσιν, ἢ πσιν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως,
 φορεῖν περδοτῶν, καὶ δωροδόκων, ἔθροισ ἐχθρῶν ἀνθρώπων συν-
 ἔβη γυῖας, ἔθροισαυτῶν, ὅστω ἑδείς πῶ πρῶτερον μέμνη) γε-
 γονῆαν. ἔθροισαυτῶν, καὶ συνεργῆς λαβῶν, καὶ πρῶτερον κακῶς
 τῆς Ἑλλήσας ἔχοντας πρὸς ἑαυτῆς, καὶ σασιαστικῶς, ἐπ' χεῖρον διέ-
 θηκε, τῆς μὲν, ἑξαπατῶν, τοῖς δὲ, διδῶν, τῆς δὲ, πάντῃ τρέπον
 διαφθείρων, καὶ διέσπασεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς δ' συμφέροντος
 ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἐκείνον μέγαν γίγνεσθαι. ἐν τοιαύτῃ δ' κα-
 ταστάσει, καὶ ἐπ' ἀγνοίᾳ δ' συνισαμῆναι, ἔθροισαυτῶν κακῶς πῶν ἀπᾶν-
 των Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, τί περ-
 ῆκον ἦν ἐλέσθαι πρῶτερον, καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τῶν λόγων παρ'
 ἐμῶ λαβεῖν. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τ' πολυλείας, εἰμὶ ἐγώ.
 πρῶτερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνῃ, τὸ φρόνημα ἀφῆσαν, καὶ τὴν ἀξίαν
 τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θεσσαλῶν, καὶ Δολοπῶν τάξει, συγκατακλιᾶσθαι
 Φιλίππῳ τὴν πῶν Ἑλλήνων δρχίαν, καὶ τὰ τῶν περὶ γόνων καλὰ,
 ἔθροισαυτῶν ἀναιρεῖν; ἢ τῶτο μὲν μὴ ποιεῖν· δεινὸν γὰρ ὥς ἀληθῶς·
 ἂν δ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μὴδεὶς κωλύσει, καὶ περὶ ὧν δέξομαι, ὥς
 εἴκειν, ἐκ πολλῶν, ταῦτα φειδέειν γιγνόμενα; ἀλλὰ νυνὶ ἐγωγε
 τὸν μάλιστα Ἰππικῆς τοῖς πεπραγμένοις, ἡδέως ἂν ἐργίμην,
 τ' ποίας μερίδος γυῖας τὴν πόλιν ἐβόλετ' ἂν; πρῶτερον τ' συν-

nefaciam, rationemque reddam, si prius
 hoc dixero, magnam, Athenienses, prae-
 rogatiuam habuit Philippus. apud Graecos
 enim non aliquos, sed aequae omnis, pro-
 ventus proditorum et largitionibus inhian-
 tium, et diis inuisorum hominum conti-
 git ut existeret, et tantus, quantum nemo
 unquam prius fuisse meminit. quos suffraga-
 tores et adiutores nactus, prius quoque inter
 se male animatos et dissentientis Graecos, ma-
 gis etiam conturbavit, alios decipiendo, alios
 largiendo, alios omni modo corrumendo,
 et in multas partis disgregavit eos, quibus hoc
 unum expediebat uniuersis, ut illius incre-
 menta prohiberent. tali autem in statu,
 atque etiam ignorance coorientis et na-
 scentis mali cum versarentur omnes Grae-

ci, considerandum est vobis, Athenienses,
 quid suscipiendum atque faciendum reipu-
 blicae fuerit, et eius a me rei ratio repo-
 scenda. nam qui in ea se reipublicae parte
 collocarit, is ego sum. nunquid eam oportuit,
 Aeschine, abiectis animis et digni-
 tate sua, Thessalorum et Dolopum nume-
 ro, Philippum adiutare in parando Graeciae
 principatu, maiorumque ius et gloriam ab-
 olere? an vero id quidem faciendum non
 fuit (nihil enim fieri potest indignius) sed
 quae euentura videbat si nemo prohiberet,
 atque multo ante, ut par est, prospiciebat,
 conuiuendum illa uti fierent? ego vero
 acerrimum actorum reprehensorem per-
 quam rogare velim, utrius factionis optarit
 fuisse rempublicam? eiusne, cuius ope fa-
 ctum

αιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν, ἔσται αἰχρῶν, ἥς ἂν
 Θεσσαλὸς, ἔσται μὲν τῶν τέτων εἴποι τις; ἢ τὸ φειρωμένους ταῦτα
 γιγνώμενα ἐπὶ τῇ τῇ ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἥς ἂν Ἀρκάδας, καὶ
 Μεσσηνίους, ἔσται Ἀργείοις θείημεν; ἀλλὰ καὶ τέτων πολλοὶ, μάλ-
 λον ὅτι πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκρά-
 τισε, Φίλιππος ὄχρετ' αἰδύς ἀπῶν, καὶ μὲν ταῦτ' ἦν ἡσυχίαν,
 μήτε τῶν αὐτῶν συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μη-
 δὲν λυπήσας, ὅμως ἦν ἂν τις καὶ τῶν ἐκ ἐνδοκωθέντων οἷς ἐπισταθῆν
 ἐκείνῳ, μέμψις, καὶ κατηγορία· εἰ ὅμοιος ἀπῶντων, τὸ ἀξίω-
 μα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν φειδέτω, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς
 πολιτείας ὅσων ἡδυνάτω, πῶς ἐκ ἀπῶντων ἐνδοξότατοι ὑμεῖς
 ἐβελύσασθε, ἐμοὶ πεισθέντες; ἀλλ' ἐκείσε ἐπιδύεσθαι. τί τὴν
 πόλιν, Αἰχίνην, παροῖκε ποιεῖν, δέχων καὶ τυραννίδα τῇ Ἑλλή-
 κων ὁρᾶσαν ἐαυτῇ κατασκαζόμενον Φίλιππον; ἢ τί τὸν σύμβε-
 λον εἶδει λέγειν, ἢ γράφειν τὸν Ἀθηναῖον ἐμέ; καὶ γὰρ τῷτο πλεῖ-
 στον διαφέρει· ὅς σιωπᾶν ἐκ παντὸς μὲν ἔχει χρόνον μέχρι τῶν ἡμέ-
 ρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβη, αἰεὶ πρὶν πρῶ-
 τείων, καὶ πρῶτος, καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω
 σώματα, καὶ χεῖματα ἀναλωκῆσαν ὑπὲρ φιλοτιμίας, ἔσται τῶν ἀπῶν
 τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων, ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ αὐ-

etum est, ut Graeci eas clades atque igno-
 miniam susciperent, in quo numero censeretur
 Thessali possunt, et gregales horum; an ve-
 ro illius, quae haec fieri passa est, privati
 emolumenti spe, quo loco Arcades, Messenii,
 et Argivi sunt habendi? sed et horum
 plerique, imo omnes peius quam nos tra-
 ctati sunt, quod si Philippus victoria potitus,
 statim abiisset, ac postea quievisset, neque
 sociorum suorum, neque ceterorum Grae-
 corum ulli, re vlla molestus, tamen ii qui
 conatibus eius aduersati non essent, repre-
 hendi nonnihil et accusari potuissent: at si
 omnes pariter dignitate, principatu, libertate,
 atque etiam rebus publicis, quos potuit, spo-

liauit, nonne vos mea secuti consilia prae-
 clarissime omnium vos gessistis? sed illuc
 redeo. quid ciuitatem nostram facere decebat,
 cum Graeciae principatum et tyrannidem
 cogitare Philippum ac moliri cerneret? aut
 quid mihi suaseri dicendum, aut de-
 cernendum fuit, cum Athenis agerem? (id
 enim plurimum refert) qui ab omni
 memoria scirem ad eum usque diem, quo
 ego suggestum conscendi, semper de princi-
 patu, de honore et gloria patriam dimi-
 casse, et plus corporum ac pecuniarum,
 honoris studio, et propter omnium Grae-
 corum utilitatem impendisse, quam cete-
 ri Graeci pro se quique impenderunt, vi-
 debam.

τῶν ἀναλώκασιν ἕκαστοι, ἐώρων δὲ αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ δόξης, καὶ δυναστείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατ'εὐχὴν, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὃ, τι βεβληθῆναι μέλλει ἢ τύχη ἢ σώματι παρελεύσθαι, τὸτο ῥαδίως καὶ ἐτοίμως περιέμενον, ὥστε τῷ λοιπῷ μὲν πρῆξι, καὶ δόξης ζῆν. καὶ μὴν, εἰς τὸτό γε εἰδὲς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, ὥς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρὶς ἀδόξῳ τότε γε ὄντι, ἢ μικρῷ, τοσαύτῃ μεγαλοψυχίᾳ προσήκειν ἐμμενέσθαι, ὥς τῷ τῶν Ἑλλήνων δόξης ἐπιθυμῆσαι, καὶ τὸτ' εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι ὑμῖν ὃ εἰσιν Ἀθηναίοις, ἢ καθ' ἡμέραν ἐκαστῷ ἐν πᾶσι καὶ λόγοις ἢ θεωρήμασι τῷ τῶν πραγμάτων δόξης ὑπομνήματι ὁρῶσι, τοσαύτην κακίαν ὑπάρχειν, ὥς τῷ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγελίας, ἐθελοντῶς ὡς χωρῆσαι Φιλίππῳ. οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσιν. λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα, πᾶσιν οἷς ἐκείνος ἐπραττεν, ἀδικῶν ὑμᾶς, ἐνδυνάεσθαι δικαίως. τὸτ' ἐποιεῖτε μὲν ἑξαρχῆς ὑμεῖς, εἰκότως καὶ προσκόνως. ἔγραφον ὃ καὶ συνεβέλευον καὶ ἐγὼ, καθ' ὅς ἐπολιτεύομεν χρόνους. ὁμολογῶ. ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γὰρ σε ἐρωτῶ, πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Ἀλόνησον, εἰδενὸς τῶν μέμνημαι. Σέρριον καὶ Δορείσκον, ἢ τὴν Πεπαρήθην πόρθησιν, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἢ πόλις ἢ δίκη, εἰ

debam et Philippo, quicum certamen nobis erat, pro imperio et principatu oculum exectum, claviculam fractam, videbam manu, pede mutilatum, omnem quancunque fortuna vellet corporis auferre partem, facile et expedite abiicere, ut cum eo quod reliquum esset, honorate et gloriose viveret. atqui nemo dicere audebit, decuisse Pellae educato, in oppido et obscuro tum quidem, et parvo, tantam innasce animi magnitudinem, ut Graeciae principatum expeteret, idque in animum induceret: vobis autem Atheniensibus, quotidie in omnibus et orationibus et spectaculis virtutis maiorum monumenta intu-

entibus tantam inesse ignaviam, ut Graecorum libertatem ultra volentes Philippo proderetis. nemo est qui ita sentiat. reliquum fuit igitur, et necessarium simul, omnibus eius actionibus quibus iniuriam vobis faciebat iuste adversari. id faciebatis ab initio vos, merito et ex officio. scripsi et ego et consului quibus in republica versabar temporibus. fateor. sed quid fuit mihi faciendum? iam enim te interrogo, ceteris omnibus omisissis, Amphipoli, Pydna, Potidaea, Haloneso, nullius horum facio mentionem. Serrium, Doriscum item et Peparethi vastationem ac ceteras eius reipublicae nostrae factas iniurias, nec utrum extiterint,

γέγονεν οἶδα. καί τοι σύγ' ἔφησά με ταῦτα λέγοντα, εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τέχισι, Εὐβέλῃ, καὶ Αἰτισοφώνῃ, καὶ Διοπίθῃ τῶν περὶ τέτων ψηφισμάτων ὄντων, ἐκ ἐμῆς, ὃ λέγων δι' ἑσέως ὅ, π' ἂν βεληθῆς. ἐδὲ νῦν περὶ τέτων ἐρῶ. ἀλλ' ὅ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος σφείρει Ζόμῃρος, καὶ κατασκοιάζων ἐπιείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀθηκὴν, καὶ Μεγάροισι ἐπιχειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ωρεὸν, καὶ κατασκάπτων πορθμὸν, καὶ καδισὰς ἐν μὲν Ωρεῶ, Φιλισίδην τύραννον, ἐν δὲ Ερετρίᾳ, Κλείταρχον, καὶ τὸν Ελλήσποντον ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖ μῆροσ, καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας, πινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς πινὰς δὲ φεγγάδας κατὰ γων, πότερην ταῦτα πάντα ποιῶν, ἡδίκη καὶ παρεσσόνδε, καὶ ἔλυε τιμὴν εἰρήνῃ, ἢ ἔ; καὶ πότερην φεγγῆσαι πινὰ τῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα κωλύσοντα ποιεῖν αὐτὸν ἐχέτω, ἢ μή; εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχέτω, ἀλλὰ τιμὴν Μυσῶν λείαν καλεσθῆναι, τιμὴν Ἑλλάδα ἔσαν ὀφθῆναι, ζώνων Ἀθηναίων, καὶ ὄντων, περὶ ἐγὼ, περὶ τῶν τοιούτων εἰπὼν, περὶ ἐγὼ, περὶ πόλις ἢ παιδεία ἐμοί· ἔσω δὲ ἀδικήματα πάντα ταῦτα, ἃ πέπραχ', καὶ ἀμαρτήματα ἐμά. εἰ δὲ ἐδεῖ τέτων πινὰ κωλυτικῶς φεγγῆσαι, πινὰ ἄλλον, ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ ἑσέως; ταῦτα τοίνυν ἐπολιττεύω τὸτ' ἐγώ. καὶ ὅρων καταδεδυμένον πάντας ἀνθρώπους ἐκείνον, ἡνδρὶ μέμῃ, καὶ περὶ ἐγὼν, καὶ διδάσκων, μὴ περὶ ἐγὼ

stiterint, noui. tu autem dixisti, me, qui illa dixissem, populum onerasse inimicitiiis, cum illa decreta Eubuli, Aristophontis et Diopithis sint, non mea, o homo, qui temere quicquid in buccam venerit, effutias. neque nunc iis de rebus dicam. at ille qui Euboeam abalienabat, quique eam, ad oppugnandam Atticam muniebat, qui Megara inuadebat, qui Oreum occupabat, qui porthmum suffodiebat, qui et Orei Philistidem tyrannum, et Eretriae Clitarchum constituebat, qui Hellespontum subigebat, qui Byzantium obsidebat, qui Graecarum urbium alias euertebat, in alias exsules reducebat, nunquid in omnibus agendis inique

faciebat, et foedus violabat, et pacem solvebat, an non? vtrum Graecorum aliquem existere oportebat, qui illa prohiberet, necne? nam si non oportuit, sed conuiuendum fuit, ut, quod dicitur, Mysorum praeda Graecia fieret, viuientibus et superstitionibus Atheniensibus superuacaneum et ego laborem cepi, qui talibus de rebus verba fecerim, superuacaneum laborem et respublica cepit, quae mihi paruerit: ea vero quae facta sunt omnia, delicta et errata mea sunt. si aliquem esse decuit, qui prohiberet, quemnam eum alium, quam populum Atheniensem esse conueniebat? haec igitur ego tunc administraui. et cum ab eo mortalis omnis oppri-

ταῦτα Φιλίππῳ. Καὶ μὴν, τὴν εἰρήνην γε σκῆϊνος ἔλυσε, τὰ πλοῖα λαβὼν, ἔχ' ἡ πόλις, Αἰσχίνῃ. φέρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν Ἰπσιολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, ἥ λέγε ἐφεξῆς. ἀπὸ γὰρ τούτων ἔξεταζομένων, τίς πῦρ αἶπός ἐστι, κηρύσσεται φανερόν. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΜΗΝΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΣΥΝΑΧΘΕΙΣΗΣ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΜΝΗΣΙΘΕΟΥ ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΟΣΗΓΓΕΙΛΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΩΣ ΑΡΑ ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΑ ΤΟΝ ΝΑΤΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑ ΣΚΑΦΗ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ ΕΙΣ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ Ο ΠΑΡΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΜΥΝΤΑΣ ΚΑΤΑΓΗΟΧΕΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ ΕΧΕΙ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΤΕ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΑΧΘΩΣΙ ΚΑΙ ΑΙΡΕΘΩΣΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΟΙ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑΛΕΞΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΦΕΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΝΑΤΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΔΙ' ΑΓΝΟΙΑΝ ΤΑΥΤΑ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ Ο ΑΜΥΝΤΑΣ ΟΤΙ ΟΥ ΜΕΜΥΙΜΟΙΡΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΩ ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΠΕΣΤΑΛΜΕΝΑ ΛΑΒΩΝ ΟΤΙ ΕΠΙΣΚΕΨΑΜΕΝΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΠΙΤΙΜΗΣΟΥΣΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΗΣ ΘΑΛΙΩΡΙΑΣ ΑΞΙΑΝ ΕΙ ΔΕ ΜΗΔΕ-

opprimi seruitute viderem, aduersatus sum, tum praedicendo, tum monendo, ne ea Philippo licentia daretur. Atqui pacem ille solvit, nauibus captis, non nostra ciuitas, Aeschine. profer ipsa decreta et literas Philippi, et recita ordine. nam haec, si considerentur, quis cuius rei sit auctor, perspicuum fiet. recita decretum. DECRETUM. PRAETORE NEOCLE MENSE SEXTILI INDICTIS A DUCIBVS COMITIIS EVBVLVS MNESITHEI FILIVS CYPRIVS DIXIT POSTEAQVAM DVCES IN CONCIONE RETVLERVNT LEODAMANTEM NAVARCHVM ET MISSA CVM EO VIGINTI NAVIGIA IN HELLESPONTVM AD DEPOR-

TANDVM FRUMENTVM A PHILIPPI DVCE AMYNΤA EXCEPTA ET PERDVCTA ESSE IN MACEDONIAM ET IN CVSTODIA TENERI CVRANDVM ESSE CONSVLIBVS ET DVCIBVS VT SENATVS CONVENIAT ET LEGATI DELIGANTVR AD PHILIPPVM QVI PROFECTI CVM EO AGANT DE NAVARCHO DIMITTENDO ET NAVIGIIS ET MILITIBVS QVOD SI ID EX IGNORANTIA FECERIT AMYNΤAS NIHIL QVERI DE EO POPVLVM SIN PRAETER MANDATA DELINQVENTEM CEPERIT ATHENIENSIS INQVISITVROS ET POENAS PRO DELICTI MODO EXACTVROS SIN HORVM NEVTRVM SIT SED.

ΤΕΡΟΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛ' ΙΔΙΑΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΥΣΙΝ Η Ο ΑΠΟ-
 ΣΤΕΙΛΑΣ Η Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΓΡΑΨΑΙ ΛΕΓΕΙΝ
 ΙΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΛΕΥΕΝΤΑΙ ΤΙ ΔΕΙ ΠΟΙΕΙΝ.
 Τῆτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὐβουλῷ ἔγραψεν, ὅκ ἐγώ. τὸ
 δ' ἐφεξῆς, Αἰσφοφῶν, εἴθ' Ηγήσιππῷ, εἴτα Αἰσφοφῶν πάλιν,
 εἴτα Φιλοκράτης, εἴτα Κηφισοφῶν, εἴτα πάντες ἄλλοι. ἐγὼ
 δ' ἔδεν πρὶ τούτων. λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΝΙΚΟ-
 ΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΒΟΥΛΗΣ
 ΓΝΩΜΗΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΕΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝ ΤΑ ΕΚ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΕΔΟΞΕ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΡΕ-
 ΣΒΕΙΣ ΕΛΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑ-
 ΚΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΣ ΔΟΤΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΛΟΝΤΟ ΤΟΥΤΑΔΕ ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΑ ΚΛΕΩΝΟΣ
 ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΝ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΝ ΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΝ ΠΟ-
 ΛΥΚΡΙΤΟΝ ΑΠΗΜΑΝΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ ΦΥΛΗΣ ΙΠ-
 ΠΟΘΟΟΝΤΙΔΟΣ. ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ ΚΟΛΥΤΤΕΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΠΕΝ.
 ὥσπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, ἔτω καὶ σὺ
 δᾶξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰτίος εἰμι ἔ πο-
 λέμῃ. ἀλλ' ὅκ ἂν ἔχῃς. εἰ γὰρ εἴχες, ἔδεν ἂν αὐτὸ πρῶτερον
 κενὶ παρέχε. ἔ μὲν ἔδ' ὁ Φίλιππῷ ἔδεν αἰτιάται με ὑπὲρ

SED PRIVATIM INIVRII SINT VEL IS
 QVI MISIT VEL IS QVI MISSVS EST ID
 QVOQVE INDICANDVM VT RE COGNITA
 POPVLVS DELIBERET QVID AGENDVM
 SIT. hoc igitur decretum Eubulus fecit,
 non ego. id vero quod sequitur, Aristo-
 pho, deinde Hegesippus, post iterum Ari-
 stopho, mox Philocrates, deinde Cephiso-
 pho, post omnes alii, ego vero nihil horum.
 recita decretum. DECRETVM. NICOCLE
 PRAETORE PRIDIE CALEND. SEPTEM-
 BRIS DE SENTENTIA SENATVS COSS. ET
 DVCES RELATA CONCIONIS VOLVNTA-
 TE EXPOSVERVNT IVBERE POPVLVM
 LEGATOS DELIGI AD PHILIPPVM MIT-

TENDOS DE NAVIBVS REPETENDIS EIS-
 QVE MANDATA DARI ET PLEBISCITA
 ET DESIGNARVNT HOS CEPHISOPHON-
 TEM CLEONIS FILIVM ANAPHLYSTIVM
 DEMOCRITVM DEMOPHONTIS FILI-
 VM ANAGYRASIVM POLYCRITVM A-
 PEMANTI FILIVM COTHOCIDEM PRAE-
 SIDENTE TRIBV HIPPOTHOONTIA. ARI-
 STOPHO COLYTTENSIS PRAESES DIXIT.
 vt igitur ego haec ostendo decreta, sic et
 tu ostende, Aeschine, quo ego decreto scri-
 pto, auctor belli fuerim. id vero non potes.
 nam si posses, nihil eo prius nunc protulisses,
 atque adeo nec Philippus belli causam mihi
 imputat, cum de aliis queratur. recita ipsas
 Philippi

ἔργου, ἐτέρους ἐγκαλῶν. λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ
 Φιλίππου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙ-
 ΛΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΠΑ-
 ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΟΙ ΠΑΡ ΤΜΩΝ ΠΡΕΣΒΕΤΤΑΙ ΚΗΦΙΣΟ-
 ΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΔΙΕΛΕΓΟΝΤΟ ΠΕΡΙ
 ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΦΕΞΕΩΣ ὧΝ ΕΝΑΤΑΡΧΕΙ ΛΑΟΜΕΔΩΝ ΚΑ-
 ΘΟΛΟΥ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΜΟΙΓΕ ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΕΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΤΗΘΕΙΑΙ
 ΕΞΕΞΘΑΙ ΕΙΤ ΟΙΕΣΘΕ ΜΕ ΛΑΝΘΑΝΕΙΝ ΟΤΙ ΕΞΑΠΕΣΤΑΛΗ ΤΑΤ-
 ΤΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΡΟΦΑΣΙΝ ΜΕΝ ΩΣ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ΠΑΡΑΠΕΜΨΟΝΤΑ
 ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ΕΙΣ ΛΗΜΝΟΝ ΒΟΗΘΗΣΟΝΤΑ ΔΕ ΣΗ-
 ΛΥΜΒΡΙΑΝΟΙΣ ΤΟΙΣ ΤΠ ΕΜΟΥ ΜΕΝ ΠΟΛΙΟΡΚΟΤΜΕΝΟΙΣ ΟΥ ΣΤΜ-
 ΠΕΡΙΕΙΑΗΜΜΕΝΟΙΣ ΔΕ ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΟΙΝΗΙ ΚΕΙΜΕ-
 ΝΑΙΣ ΗΜΙΝ ΣΥΝΘΗΚΑΙΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΣΥΝΕΤΑΧΘΗ ΤΩΙ ΝΑΥΑΡ-
 ΧΩΙ ΑΝΕΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΠΟ ΔΕ ΤΙΝΩΝ
 ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΜΕΝ ΝΥΝ ΟΝΤΩΝ ΕΚ ΠΑΝ-
 ΤΟΣ ΔΕ ΤΡΟΠΟΥ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΝΥΝ
 ΤΠΑΡΧΟΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΦΙΛΙΑΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΝΑΛΑΒΕΙΝ
 ΠΟΛΛΩΙ ΜΑΛΛΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΤΤΟ ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ Η
 ΤΟΙΣ ΣΗΛΥΜΒΡΙΑΝΟΙΣ ΒΟΗΘΗΣΑΙ ΚΑΙ ΤΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ΑΤ-
 ΤΟΙΣ ΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΕΞΕΞΘΑΙ ΟΥ ΜΕΝ ΤΟΙ ΜΟΙ

Philippi literas. LITERAE PHILIPPI. REX
 MACEDONVM PHILIPPVS SENATVI PO-
 PVLOQVE ATHENIENSI S. PROPECTI
 AD ME LEGATI VESTRI CERPHISOPHO
 DEMOCRITVS ET POLYCRITVS DE NA-
 VIVS DIMITTENDIS VERBA FECERVNT
 QVIBVS PRAEFVIT LAODAMAS VT IGI-
 TVR BREVITER DICAM MAGNVS MIHI
 STVPOR ESSE VESTER VIDETVR SI ME
 HOC INTELLIGERE PVTATIS MISSA FV-
 ISSE ILLA NAVIGIA PER SPECIEM FRV-
 MENTI EX HELLESPONTO IN LEMNVN
 DEPORTANDI REVERA AVTEM VT SE-
 LYMBRIANIS QVI A ME OBSIDEBAN-
 TVR ET COMMVNI AMICITIAE FOEDE-
 VOL. II.

RE COMPREHENDI NON ERANT OPEM
 FERRENT ATQVE HAEC MANDATA
 FVERVNT NAVARCHO SINE QVIDEM
 POPVLI ATHENIENSIS AVCTORITATE
 SED A QVIBUSDAM MAGISTRATV PRAE-
 DITIS ET ALIIS QVI CVM PRIVATI
 NVNC SINT OMNIBVS MODIS EFFICERE
 STVDENT VT POPVLVS REPVDIATA
 MECVM INITA AMICITIA AD BELLVM
 REDEAT ATQVE IN EO CONFICIENDO
 MVLTQ MAGIS ELABORANT QVAM VT
 SELYMBRIANIS OPITVLENTVR EAM-
 QVE REM SIBI QVAESTVI FORE PVTANT
 EGO TAMEN ID NEQVE VOBIS NEQVE
 MIHI CONSVLTVM ESSE PVTO QVAM-
 OBREM

ΔΟΚΕΙ ΤΟΥΤΟ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΟΥΘ' ΤΜΙΝ ΟΥΤ' ΕΜΟΙ ΔΙ-
 ΟΠΕΡ ΤΑΤΕ ΝΥΝ ΚΑΤΑΧΘΕΝΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΦΗΜΙ
 ΤΜΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΑΝ ΒΟΥΛΗΣΘΕ ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝ ΤΟΙΣ
 ΠΡΟΕΣΤΗΚΟΣΙΝ ΤΜΩΝ ΚΑΚΟΗΘΩΣ ΠΟΛΙΤΕΤΕΣΘΑΙ ΑΛΛ' ΕΠΙ-
 ΤΙΜΑΤΕ ΠΕΙΡΑΣΟΜΑΙ ΚΑΙΓΩ ΔΙΑΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ.
 ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ. *Ενταῦθα ἔδραμ' Ἀθηνοδένειον γέγραφε, ἔδ' αἰ-
 πῶν ἔδεμίαν καὶ ἐμῶ. τί πόλ' ἐν τοῖς ἄλλοις ἔκαλ' ὦν, τῶν ἐμοὶ
 πεπραγμένων ἐχὶ μέμνηται; ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο
 τῶν ἐαυτοῦ, εἰ ἢ τοῦ ἐμῶ γέγραφε. τῶν γὰρ εἰχόμενον ἐγὼ,
 καὶ τῶν ἡνδυνέμενον. καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρε-
 σβεῖαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκείνῃ εἰς Πελοπόννησον παρε-
 δύνετο, εἶτα, τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἥνικα Εὐβοίας ἤπειρο, εἶτα, τὴν ἐπὶ
 Ὠρεὸν ἔξοδον, ἐκέτι πρεσβεῖαν, καὶ τὴν εἰς Ερετρίαν, ἐπειδὴ πλεόν-
 τοις ἐκείνῃ ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. καὶ ταῦτα ἢ τὰς
 ἀποστόλους ἀποδύας ἀπέστειλα, καθ' ἑς Χερρόνησον ἐσώθη, καὶ Βυ-
 ζάντιον, καὶ πάντες ὁ σύμμαχοι, ὅς ὦν ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα,
 ἔπαινοι, δόξα, τιμαὶ, σέφδμοι, χάριτες, ὅσα τῶν εὖ πεπονηθό-
 των ἐγγίγνοντο· τῶν ἢ ἀδικημάτων τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πειθεῖσιν,
 ἢ σωτηρία παρ' ἐχθροῦ, τοῖς δ' ὀλιγωρήσασιν, τὸ πολλάκις ὦν
 ὑμεῖς παρ' ἐχθροῦ, μεμνηθεὶς, καὶ νομίζων, ὑμᾶς μὴ μόνον θύοις*

OBREM ET NAVIGIA QVAE NVNC AD
 ME PERDVCTA SVNT VOBIS REMITTO
 ATQVE IN POSTERVM SI VESTROS MA-
 GISTRATVS VETTERITIS MALITIOSE
 REMPVBLICAM GERERE ET COERCV-
 ERITIS OPERAM DABO VT ET EGO PA-
 CEM CVSTODIAM. VALETE. Hic nuf-
 quam Demosthenis meminit, neque de me
 quicquam queritur. quamobrem igitur, cum
 alios accuset, actorum meorum non memi-
 nit? quod iniuriarum suarum meminisset, si
 quid de me scripisset. iis enim ego inhae-
 rebam, et iis aduersabar. ac primum Pello-
 ponnesensem legationem decreui, cum ille
 primum in Peloponnesum inuaderet, deinde

Euboicam, cum Euboeam attingeret, post,
 expeditionem Oritanam, non iam legatio-
 nem, itemque Eretriensem, cum ille iam
 tyrannos in illis urbibus constituisset. post
 haec classis illas omnis ablegavi, per quas
 conseruata est Chersonesus, Byzantium, et
 omnes foederati, vnde vobis res pulcerrimae,
 laudes, gloria, honores, coronae, gratiarum
 actiones ab iis qui beneficiis affecti fuerant,
 reddebantur: eorum autem qui afficieban-
 tur iniuria, iis qui vobis obtemperarant,
 parta fuit salus, qui vero neglexerunt, id
 consecuti sunt, vt saepe vestrarum praedi-
 ctionum meminerint, vtque vos non sibi
 modo consultum voluisse, sed etiam pruden-
 tis

αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάλῃς εἶναι. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν ἅ παροίπατε αὐτοῖς. καὶ μὴν, ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρηματὰ ἔδωκε Φιλισίδης, ὥς ἔχειν Ωρεὸν, πολλὰ δὲ Κλείταρχος, ὥς ἔχειν Ερετρίαν, πολλὰ δὲ αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥς ταῦθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶν, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι, μηδὲ ἅ ποιῶν ἡδίκη, μηδένα ἐξελάζειν παύλαχου, εἰδὲς ἀγνοεῖ, καὶ παύτων ἥκιστα, σύ. ④ γὰρ τοῦτο δὲ Κλείταρχος, ἐπεὶ Φιλισίδης τότε πρέσβεις δούξ' ἀφικνέμενοι, τοῦτο σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνης, καὶ σὺ παροξύνεις αὐτῶν, εἰς ἣ μὲν πόλις, ὥς ἐχθρὸς, καὶ ἔτε δικαία, ἔτε συμφέροντα λέγοντας, ἀπήλασε, σοὶ δὲ ἦσαν φίλοι. εἰ τοίνυν ἐπράχθη τέτων εἰδέν, ὃ βλασφημῶ τοῖς ἐμοῦ, καὶ λέγων, ὥς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας. ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δὲ εἰδέποιε, εἰ μὴ σε ἔτοι παύσωσιν, ἀτιμώσαντες τήμερον. Στεφανώσαντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τέτοις τότε, καὶ γράψαντος Αριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ὥς περ ἔτοσι Κτισιφῶν νυν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῇ θεάτρῳ ἐσεφθύς, καὶ δολιέρου κηρύγματος ἡδὴ μοι τέττα γιγνομένων, ἔτ' ἀνείπεν Αἰσχίνης παρῶν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο. καὶ μοι λέγε καὶ τὸτο τὸ ψήφισμα λαβὼν. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ ΗΓΗΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗΙ ΑΠΙΟΝ-

tis homines et vates esse putent. euenerunt enim omnia quae vos eis praedixeratis. atqui magnam pecuniam daturum fuisse Philistidem, ut Oreum, magnam et Clitar-
chum, ut Eretriam obtineret, magnam etiam Philippum, ut ea contra vos praesidia haberet, et ceteri eius conatus non patefierent, utque in reliquas eius iniurias nemo usquam inquireret, nemo ignorat, et tu minime omnium. legati enim tum a Clitarcho et Philistide huc missi, apud te diversabantur, Aeschines, tu eorum eras procurator, quos respublica ut hostis, ut neque iusta, neque utilia postulantis, repulit: si tibi amici fuerunt, nihil igitur horum

factum est, o homo in me maledice, qui dicis me accepta tacere pecunia, expensa clamitare. tu vero non ita, sed et clamitas, dum habes, et nunquam defines, nisi te hi coercuerint hodie, coactum in ordinem.

Ob ea igitur, cum vos me tum coronassetis, et Aristonicus easdem scripsisset syllabas, quas Ctesiphon hic nunc scripsit, et proclamata esset in theatro corona, et secundum hoc mihi nunc sit praeconium, neque aduersatus est Aeschines, dum adesset, neque decreti auctorem accusauit. age cape et hoc decretum, ac recita. recita. DECRETVM. PRAETORE CHAERONIDE HEGEMONIS F. XXVI IANVARII TRIBV LEONTINA

ΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΦΡΕΑΡ-
ΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΩΙ ΠΑΡΟΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΒΕΒΟΗΘΗΚΕ ΔΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΕΤΒΟΙΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΗΛΕΥΘΕΡΩΚΕ ΚΑΙ ΔΙ-
ΑΤΕΛΕΙ ΕΤΝΟΥΣ ΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ
ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΥΝΗΤΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΠΕΡ ΤΕ ΑΥΤΩΝ Α-
ΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΤ-
ΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΑΝ ΦΥΛΗΝ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ. ΕΙΠΕΝ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ.

ἔπιν ἔν ὅς τις ὑμῶν οἶδ' ἐπὶ αἰχμῶν συμβᾶσαν τῇ πόλει διὰ
τῆτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλῳτα, ἃ μὴ οὐδ' ἔφθ
συμβήσεσθαι, εἰάν ἐγὼ σεφθῶμαι; ἢ μὴ, ὅταν ἢ νέα ἢ γνώρι-
μα πᾶσι τὰ πρᾶγματα, εἰάν τε καλῶς ἔχη, χάριθ' τυγχάνῃ
εἰάνθ' ὡς ἐτέρως, πτωχείας. φαίνομαι τῶν ἐγὼ χάριθ' τελευ-

PRAESIDENTE ARISTONICVS PHREARRIVS DIXIT. POSTEA QVAM DEMOSTHE-
NES DEMOSTHENIS F. PAEANIENSIS
MVLT A ET MAGNA OFFICIA PRAESTI-
TIT POPVLO ATHENIENSI MVLTISQVE
FOEDERATORVM CVM PRIVS TVM IN
HOC TEMPORE PER SENATVSCONSVL-
TA OREM TVLIT ET QVASDAM EV-
BOEAE CIVITATES LIBERAVIT ET PO-
PVLO ATHENIENSI BENE VELLE PER-
SEVERAT CVM DICENDO TVM AGENDO
QVICQVID EST E RE ET IPSORVM A-
THENIENSIVM ET CETERORVM GRAE-
CORVM PLACERE SENATVI POPVLOQVE
ATHENIENSI VT LAVDARETVR DEMO-

STHENES DEMOSTHENIS F. PAEANIEN-
SIS ET AVREA CORONA DONETVR ET
CORONA IN THEATRO PROCLAMETVR.
BACCHANALIBVS NOVIS TRAGOEDIS CO-
RONAE AVTEM PROCLAMATIO CVRAE
SIT PRAESIDENTI TRIBVI ET AGONO-
THETAЕ. SENTENTIAM DIXIT ARISTO-
NICVS PHREARRIVS. est igitur vestrum
quisquam, qui dedecus aliquod suscepisse
sciat rempublicam nostram propter hoc de-
cretum, aut illud esse, aut derisum, eaue
accidisse, quae modo iste futura esse dice-
bat, si ego coronarer? atqui, dum res novae
sunt, notaeque omnibus, siue bene se ha-
bent, gratiam consequuntur, siue aliter,
suppli-

χρηκώς τότε, καὶ οὐ μέμψεως, εἰδὲ πμωρίας. οὐκ ἔν μίχρει μὲν
τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπεράχθη, πάντας ἀνωμολόγη-
μαι οὗτοὺς χρόνους τὰ αἰετα περάθην τῇ πόλει, τῷ νικᾶν, ὅτ'
ἐβυλῶεθε, λέγων, καὶ γραφῶν, τῷ καταπεραχθῆναι τὰ γραφέν-
τα, καὶ σεφάνους εἰς αὐτῷ τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, ἔ πασιν ὑμῖν γε-
νέας, τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς, καὶ περσόδοις, ὡς ἀγαθῶν τέτων ὄντων,
ὑμᾶς πεποιῶς. Επειδὴ τίνυν ἐκ τ' Εὐβοίας ὁ Φίλιππος εἰξη-
λάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολίει, καὶ τοῖς ψηφίσμασι,
καὶ διαρράγῳσί πινες τέτων, ὑπ' ἐμῶ, ἑτερον καὶ τῆς πόλεως
ἐπληχισμόν ἐζητεῖ. ὁρῶν δὲ ὅτι σίτω πάντων ἀνθρώπων πλείω
χρώμεθα ἐπιστάλῳ, βαλόμεν τ' σιτομπορίας κύριον γυνέας,
παρελθὼν ἐπὶ Θράκης, Βυζαντίοις συμμαχοῖς ὄντας αὐτῶ, τὸ
μὲν πρῶτον ἡξίε συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον. ὡς δὲ
οὐκ ἠθέλον, εἰδὲ ἐπὶ τέτοις ἔφασαν πλὴν συμμαχίαν πεποιῶς,
λέγοντες ἀληθῶς, χαρᾶνμάτα βαλόμεν πρὸς τῇ πόλει, καὶ
μηχανήματ' ἐπισήσας ἐπολιόρκει. τέτων δὲ γιγνομένων, ὅ, τι μὲν
περσῶν ποιῶν ἡμᾶς, ἐκέτ' ἐρωτήσω δῆλον γὰρ εἶναι ἅπαντι.
ἀλλὰ τίς ἦν ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς; τίς ὁ
κωλύσας τὸν Ελλησπόντον ἀλλοτριωθῆναι κατ' ἐκείνοις τὰς χρό-
νοις; ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι. τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἰπω, τὴν πό-

supplicium. constat autem gratiam mihi
tunc esse habitam, non reprehensione sup-
plicious me affectum. proinde ad ea usque
tempora, quibus haec acta sunt, in confesso
est, omni tempore ea fecisse me, quae essent
e republica; quod et dicenda sententia, et
decernendo vobis deliberantibus, fui supe-
rior; et quod decreta perfecta sunt, et co-
ronis respublica, et ego, et vos omnes pro-
pter ea donati; quod vos diis sacra fecistis, et
supplicationes, quasi ea fausta essent. Ex-
pulsus igitur ex Euboea Philippus, ut armis
vestris, sic administratione decretisque, et-
iam si rumpantur istorum quidam, meis,
aliud oppugnandae reipublicae nostrae prae-

fidium quaeritabat. et quia videbat nos plu-
rimo omnium mortalium importato fru-
mento uti, operam dabat, ut frumentariam
vectionem in suam potestatem redigeret.
progressus igitur in Thraciam, a Byzantiis
sibi foederatis, petiit primum, ut una secum
bellum vobis inferrent. quod cum illi recu-
sarent, et, quod verum erat, non iis se con-
dicionibus societatem coisse dicerent, ex-
structo vallo urbem circundedit, et machinis
admotis obsedit. ea dum fiebant, quid nos
facere deberet, non iam interrogabo: per-
spicuum enim est omnibus. sed quis fuerit,
qui iuuerit Byzantios, eosque conseruavit?
quis obstiterit, quo minus illis temporibus
Helle-

λιν λέγω. τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέγων, καὶ γράφων, ἔπραττων, καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πρᾶγματα ἀφειδῶς δέξ; ἐγώ. ἀλλὰ μὴν, ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἅπαντας, ὅτε ἐκ λόγου δὲ μαθεῖν, ἀλλ' ἔργῳ πεπεισθε. ὁ γὰρ τότε ἐνσὰς πόλεμῳ, ἄνδρ' ἑκάστῳ καλῶ δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς καὶ τὸν βίον ἀφθονωτέροις, καὶ δυνωτοτέροις διήγαγν' ὑμᾶς τ' νυνὶ εἰρήνης, καὶ ἔτοι καὶ τ' πατείδῃ πηροῦσιν ὁ χρεστοί, ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν ὧν διαμάχῃοιεν, καὶ μὴ μετάχῃοιεν, ὧν ὑμεῖς ὁ τὰ βέλῃσα βελόμηναι τὰς θεὰς αἰτεῖτε, μηδὲ μελαδοῖεν ὑμῖν, ὧν αὐτοὶ παρήλῃ. λέγε δ' αὐτοῖς ἔτι τὰς Βυζαντίων σεφάνους, καὶ τὰς Περινήων, οἷς ἐσεφάνουσι ἐκ τῶν τῶν πόλιν. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ ΙΕΡΟΜΝΑΜΟ-

ΝΟΣ ΒΟΣΠΟΡΙΧΩ ΔΑΜΑΓΗΤΟΣ ΕΝ ΤΕΑΛΙΑΙ ΕΛΕΞΕΝ ΕΚ ΤΑΣ ΒΩΛΑΣ ΛΑΒΩΝ ΡΗΤΡΑΝ. ΕΠΕΙΔΗ Ο ΔΑΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΝΤΕ ΤΟΙΣ ΠΡΟΓΕΝΟΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΕΤΝΟΕΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΣΙ ΠΕΡΙΝΘΙΟΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΕΣΤΑΚΟΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠ' ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ ΔΑΙΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΝΔΡΟΚΟΠΕΟΝΤΟΣ ΒΟΗΘΗΣΑΣ ΠΛΟΙΟΙΣΙΝ ΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟ-

Hellespontus alienaretur? vos, o Athenienses. vos autem cum dico, rempublicam dico. quis vero pro republica et dicebat, et scribebat, et agebat, quis denique se administrationi rerum prorsus dederat? ego. atqui ex iis quantae ad omnis redierint utilitates, non iam e verbis est cognoscendum, cum re ipsa sitis experti. quod enim bellum tum gerebatur, praeterquam quod famam honestam peperit, id quoque praestitit, ut omnia ad vitam sustentandam necessaria, et uberius, et minoris pararentur a vobis quam hac pace, quam lenes isti cum patriae detrimento custodiunt, ei spei inhiantes, qua utinam frustrentur, neque una fruantur iis, quae vos reipublicae amantes, a diis immortalibus exoptatis, neque vobis

ea impertiant, quae ipsi instituerunt. recita Byzantium coronas, et Perinthiorum, quibus rempublicam propter haec ornauerunt. DECRETVM BYZANTIORVM. PONTIFICE BOSPORICHO DAMAGETVS IN TEALIA DE CONCILII SENTENTIA DIXIT. QVONIAM POPVLVS ATHENIENSIS CVM SVPERIORIBVS TEMPORIBVS BENE CVPERE BYZANTIIS ET SOCIIS COGNATISQVE PERINTHIIS NON DESTITIT ET MVLTAMAGNAQVE OFFICIA PRAESTITIT TVM HOC TEMPORE PHILIPPO NOSTRV M AGRVM ET VRBEM HOSTILITER AGGRESSO AD EXCIDIVM BYZANTIORVM ET PERINTHIORVM AGRVMQVE INCENDIIS ET SVCCISIS ARBORIBVS DEVASTANTE OPEM TVLIT

NA-

ΣΙ ΚΑΙ ΣΙΤΩΙ ΚΑΙ ΒΕΛΕΣΙ ΚΑΙ ΟΠΛΙΤΑΙΣ ΕΞΕΙΛΕΤΟ ΑΜΕ ΕΚ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑΣΕ ΤΑΝ ΠΑΤΡΙΟΝ
 ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΩΣ ΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΩΣ ΤΑΦΩΣ ΔΕΔΟΧΘΩ ΤΩΙ
 ΔΑΜΩΙ ΤΩΙ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΔΟΜΕΝ
 ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΑΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΛΟΝ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΒΩΛΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ
 ΔΑΜΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ ΕΘΕ-
 ΛΟΥΣΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΙΣ ΗΜΕΝ ΠΑΣΑΝ ΠΡΟΣ ΤΑΝ
 ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΣΤΑΣΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΠΗ-
 ΧΕΙΣ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΣΠΟΡΩΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΤΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΥΠΟ ΤΩ ΔΑΜΩ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ
 ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΣ ΕΣ ΤΑΣ ΕΝΤΕ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΝΗΓΥ-
 ΡΙΑΣ ΙΣΘΜΙΑ ΚΑΙ ΝΕΜΕΑ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΑΙ ΠΥΘΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑ-
 ΡΥΞΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΩΙ ΣΥΣΤΕΦΑΝΩΤΑΙ Ο ΔΑΜΟΣ Ο ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΥΦ ΗΜΩΝ ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΤΕΩΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΝΤΕΣ Α-
 ΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΕΤΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΕΥΧΑ-
 ΡΙΣΤΙΑΝ. λέγει ἡ τὴν πρὸς τῶν ἐν Χερρόνησῳ σεφάῳις. ΨΗΦΙ-
 ΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ. ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΣΗ-
 ΣΤΟΝ ΕΛΕΟΥΝΤΑ ΜΑΔΥΤΟΝ ΑΛΩΠΕΚΟΝΝΗΣΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΕΙΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΧΡΗΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ

NAVIBVS CENTVM ET VIGINTI FRV-
 MENTO TELIS ET LEGIONIBVS NOS-
 QUE E MAGNIS PERICVLIS ERIPVIT
 ET PATRIAM REMPVBLICAM RESTI-
 TVIT ET LEGES ET MONVMENTA MA-
 IORVM PLACERE POPVLO BYZANTIO-
 RVN ET PERINTHIORVM DARE ATHE-
 NIENSIBVS AFFINITATEM CIVITA-
 TEM AGRI POSSESSIONEM ET PRO-
 PRIVM AC PRINCIPEM LOCVM IN SPE-
 CTACVLIS APVD THOLVM APVD SE-
 NATVM ET POPVLVM IYXTA SACER-
 DOTES ET IN VRBE HABITARE VO-
 LENTIBVS IMMVNITATEM OMNIVM
 ONERV CIVILIVM ERIGENDAS ITEM
 ESSE STATVAS IN BOSPORO TRIS SE-
 DENVM CVBITVM SINGVLAS POPVLI

ATHENIENSIS CORONATI A POPVLO
 BYZANTIORVM ET PERINTHIORVM
 MITTENDA ETIAM ESSE MVNERA IN
 CELEBRIS GRAECIAE CONVENTVS I-
 STHMIA NEMEA OLYMPIA ET PYTHIA
 ET PROCLAMANDAM CORONAM QVA
 DONATVS EST POPVLVS ATHENIENSIS
 A NOBIS VT NORINT GRAECI OMNES
 ET ATHENIENSIVM VIRTVTES ET BY-
 ZANTIORVM AC PERINTHIORVM PIE-
 TATEM. recita etiam donatas a Chersone-
 sitis coronas. DECRETVM CHERSONESI-
 TARVM. CHERSONESITAE QVI SESTVM
 INCOLVNT ELEVNTEM MADYTVM A-
 LOPECONNESVM ORNANT ATHENIEN-
 SIVM SENATVM ET POPVLVM AVREA
 CORONA SEXAGINTA TALENTORVM
 ET

ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΒΩΜΟΝ ΙΔΡΥΟΝΤΑΙ
 ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΤΙ ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΓΑΘΩΝ
 ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΓΕΓΟΝΕ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΑΙΣ ΕΞΕΛΟΜΕΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΦΙ-
 ΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΥΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΤΟΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΝ Ε-
 ΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΤΑ ΤΑΤΤΑ ΑΙΩΝΙ ΠΑΝΤΙ
 ΟΥΚ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΩΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΥΝΗΤΑΙ
 ΑΓΑΘΟΝ. ΤΑΤΤΑ ΕΥΗΦΙΣΑΝΤΟ ΚΟΙΝΩΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙ. ἔχον, ἔ-
 μόνον τὸ Χερρόνησον, καὶ Βυζάντιον σώσαι, ἔδ'ε τὸ καλύσαι τὸν Ελ-
 λήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ χυμένῳ τότε, ἔδ'ε τὸ τιμᾶσαι τὴν πόλιν ἐν
 τέτων, ἢ περὶ αἰεσις ἢ ἐμὴ, καὶ ἢ πολυλεία διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τὴν τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν, καὶ τὴν Φι-
 λίππου κακίαν. ὁ μὲν γε φίλος, καὶ σύμμαχος ὢν τοῖς Βυζαν-
 τίοις, πολιορκῶν αὐτὰς ἐωρεῖτο ὑπὸ πᾶσιν ἢ τῇ χύσει ἂν αἰ-
 χλον, ἢ μαρῶτερον; ὑμεῖς δ' ὅτι καὶ μεμψάμενοι πολλὰ, καὶ δι-
 καῖα ἂν ἐκείνοις εἰκότως, πρὶν ὢν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν
 τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, ἔμόνον ἔμνηστικακουῖτες, ἔδ'ε περὶ ἐ-
 μένοι τὰς ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαίνεσθε ἐξ ὧν δόξαν,
 δύνοιαν, πρὶν πᾶντων ἐκλῆσθε. καὶ μὴν, ὅτι πολλὰς μὲν ἐσεφα-
 νώκατε ἤδη τῶν πεπολιθυμένων, ἀπαντες ἴσασι δι' ὃν τινα δ'ε
 ἄλλον ἢ πόλιν ἐσεφάνω, σύμβουλον λέγω, καὶ ῥήτορα, πλὴν δι'

ET GRATIAE ARAM EXTRUVUNT ET
 POPULI ATHENIENSIS QVOD IN CHER-
 SONESITAS BENEFICIUM CONTVLERIT
 OMNIUM MAXIMUM EXEPTOS E PHI-
 LIPPI MANIBVS RESTITVTA PATRIA
 LEGIBVS LIBERTATE SACRIS ET SE-
 QVENTI AEVO OMNI NON DESINENT
 AGERE GRATIAS ET QVACVNQVE RA-
 TIONE POTERVNT BENE MERERI.
 HAEC DECREVERVNT IN COMMVNI CON-
 CILIO. non igitur id solum, vt Chersonesus et
 Byzantium servaretur, et Hellesponti domi-
 natu Philippus tum excluderetur, et reipubli-
 cae propter haec honos haberetur, consilio meo
 et administratione perfectum est, sed illud
 etiam mortalibus omnibus ostensum, quanta

esset et reipublicae nostrae bonitas, et Phi-
 lippi improbitas. nam is quidem amicus et
 socius Byzantium, palam omnibus eos
 obsidebat; quo quid fieri possit foedius, aut
 sceleratius? vos autem qui non iniuria, mul-
 ta eaque graua de eis queri potuissetis, pro-
 pter ea quae superioribus temporibus in vos
 commiserant, non modo memoriam iniu-
 riarum oblitterastis, et ne iniuriis afficeren-
 tur prohibuistis, sed eos etiam conseruastis:
 vnde gloriam, benevolentiam estis ab omni-
 bus assecuti. ac multos iam a vobis versatos
 in republica coronis esse donatos sciunt
 omnes: propter quem autem alium respu-
 blica coronata sit (consiliarium dico, et
 oratorem) nisi propter me, nemo omnium
 dicere

ἐμὲ, εἰδὲ ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι. Ἰνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, αἵ καὶ τῷ Εὐβοέων, καὶ τῷ Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἴτι δυσχερές αὐτοῖς ἐπέπρασεν πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνησκῶν, συκοφαντίας ἔσας ἐπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψεύδει εἶναι τὸ τοῦτο μὲν γὰρ ὑπαρχεῖν ὑμᾶς εἰδότες ἠγέμαι· ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς, ἔτως, ὥς ἐγὼ κέχημαι τοῖς πράγμασι, συμφέρειν χρεῖσθαι, ἐν ἧ δύο βέλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχείῃ. καὶ γὰρ ἄνδρα ἰδίᾳ, καὶ πόλιν κοινῇ, πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων αἰεὶ δὲ τὰ λοιπὰ περὶ αὐτῶν πρᾶτταιν. ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς, καὶ θαλάσσης δεχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀγροσαῖς, καὶ φρεσίν, Εὐβοίαν, Τάνανρον, τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρον, Αἰγίναν, Κλεωναί, τὰς ἄλλας νήσους, καὶ ναῦς, καὶ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκλιμένης, ἐξήλθετε εἰς Ἀλιάρτον, καὶ πάλιν καὶ πολλὰς ἡμέρας ὑστερὸν εἰς Κόρινθον, τῷ τότε Ἀθιναίων πολλὰ ἂν ἔχοντων μνησικαῆσαι καὶ Κορινθίοις, καὶ Θηβαίοις, τῶν πρὸς τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον περαχθέντων. ἀλλ' ὅσα ἐποίουν ταῦτα, εἰδὲ ἐγὼς. καὶ τοὶ τότε ταῦτα ἀμφοτέρω, Αἰγίνῃ, οὐθ' ὑπὲρ διεργετῶν ἐποίουν, ἔτε ἀκίνδυνα ἐώρων. ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα πρὸς αὐτὸν τὰς καταφύγοντας ἐφ' ἑαυτὰς, ἀλλ' ὑπὲρ διδοξίας καὶ τιμῆς, ἠθε-

dicere queat. Vt autem et maledicta, quibus Euboeensis et Byzantios incessit, refricans eorum memoriam, si quid in vos commiserant incivilius, calumnias esse ostendam, non propterea tantum quod mendacia sint (nam id vos praescire arbitror) sed, ut maxime vera essent, quia tamen ita agi, ut ego egi, utilissimum fuit, unum atque alterum honestum reipublicae facinus exponam, idque paucis. etenim et singulis priuatim, et publice omnibus semper danda est opera, ut in ea quae habent honestissima, intuentes, cetera consimili modo administrent. vos igitur, Athenienses, cum Lacedaemonii terra marique imperarent, et undique finitima Atticae loca praefectis, et praesidiis,

VOL. II.

Euboeam, Tanagram, Boeotiam uniuersam, Megara, Aeginam, Cleonias, reliquas insulas obtinerent, vrbe tum moenia non habente, egressi estis ad Aliartum, atque iterum, non multis diebus post, ad Corinthum, quum illius temporis Athenienses multas causas simultatum haberent, erga et Corinthios et Thebanos, propter ea quae bello Decelico admiserant. sed nec iniuriarum meminerunt, et multum absuit ut id facerent. atqui, Aeschine, tum utraque haec, neque pro benemeritis suscipiebant, neque carere periculo videbant. sed propterea non deserebant supplices, quin pro gloria et honore semetipsos periculis offerebant, recto et honesto consilio; cum omnium hominum

3 S

vita

λον τοῖς δεινοῖς αὐτὰς δίδοναι, ὀρθῶς καὶ καλῶς βεβηκόμενοι.
 πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ βίη ὁ θάνατος, καὶ ἐν
 οἰκίσκῳ πρὸς αὐτὸν καθιέρξας τηρεῖ· δεῖ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας εἰχει-
 ρεῖν μὲν ἅπασιν αἰὲν τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν περὶ βαλλομένην
 ἐλπίδα, φέρειν δὲ ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ ἡμῖν αἰῶς. ταῦτ' ἐποίουν
 ὧς ἡμέτεροι παύγονοι, ταῦτ' ἡμεῖς ὧς πρεσβύτεροι, οἱ Λακε-
 δαιμονίοις ἔ φίλοις ὄντας ἐδί' ὑπεργέτας, ἀλλὰ πολλὰ τὴν πό-
 λιν ἡμεῖς ἠδίκηκότας καὶ μεγάλα, ἐπεὶ Θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν
 Λακτέοις ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε, οὐ φοβηθέντες τὴν
 τότε Θηβαίους ῥώμην, καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν, ἐδί' ὑπερ οἷα
 πεποιηκότων ἀνθρώπων κινδυνύσειε διαλογισάμενοι. καὶ γάρ
 τι, πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐδείξατε ἐκ τέτων, ὅτι καὶ ὁ ποιῶν πρὸς
 ὑμᾶς ἔξαμαρτη, τέτῳ τὴν ὀργὴν εἰς τὰλλα ἔχει, ἂν δὲ ὑπερ
 σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας κινδυνὸς πρὸς αὐτὰς καταλαμβάνῃ, ἔτε
 μνησικακήσειε, ἔτε ὑπολογεῖσθε. ἔσθ' ὅτι τέτων μόνον ἔτῳς
 ἐρήκατε, ἀλλὰ πάλιν σφειρίζομεν Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν,
 ἔσθ' ὅτι εἰδείτε, ἐδί' ὧν ὑπὸ Θεμισίωνος, καὶ Θεοδώρου πατρὸς
 ὧν ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τέτοις, πῶν ἐθελον-
 τῶν τετραρχῶν τότε πρῶτον ἡγεμονῶν τῇ πόλει, ὧν εἷς ἦν ἐγώ.
 ἀλλ' ἔγωγε πατρὶ τέτων. καὶ τι, καλὸν μὲν ἐποίησατε, ἔσθ' ὅτι σῶσαι

vita morte finiatur, etiam si quis in corte
 conclusum tueri sese studeat: fortibus autem
 viris semper res honestae praeclaraeque om-
 nes, spe bona munitis suscipiendae sunt,
 et quicquid dei voluntate contigerit, in-
 fractis animis perferendum. haec maiores
 nostri factitabant, haec natu grandiores e
 vobis, qui Lacedaemonios conseruastis, non
 amicos, neque benemeritos, sed post mul-
 tas et magnas iniurias reipublicae nostrae
 factas, cum Thebani post Leuctricam vi-
 ctoriam, eos deletum irent, obstitistis, non
 perterriti robore illo Thebanorum, et gloria
 qua florebant, neque ratione inita, quid in
 vos illi commisissent, pro quibus pugnabatis.

illis itaque factis, Graecis omnibus decla-
 rastis, quicquid in vos ab ullo peccatum fue-
 rit, contra eum vos ceteris in rebus retinere
 iracundiam, sin aliquorum salus aut libertas
 periclitari coeperit, vos offensarum obliuisci,
 nec ullam rationem habituros. neque in hos
 tantum ita fuistis animati, sed rursus, cum
 Thebani Euboeam sibi vendicarent, non
 neglexistis, neque Themisonis et Theodori
 iniuriarum de Oropo estis recordati, sed et
 his opem tulistis, cum eo primum tempore
 se reipublicae ultro obtulerint quidam tri-
 remis instructuri, quorum vnus et ego fui.
 sed nondum de his. et si autem praeclarum
 fuit conseruasse vos insulam, illud tamen
 fuit

τινὲς νῆσον, πολλῶ δ' ἐπὶ τέττε κάλλιον, τὸ, καλῶςάντες κύριοι
 καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδέναι ταῦτα δικαίως αὐ-
 τοῖς τοῖς ὀξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ὀπι-
 σθύθητε, ὑπολογισάμενοι. μυρία τοίνυν ἕτερα εἰπεῖν ἔχων πῶτα-
 λείπω, ναυμαχίας, ὀξόδοις, πεζὰς στρατείας, καὶ πάλαι γεγο-
 νήας, καὶ νυνὲς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, ἃς ἀπάσας ἢ πόλις ἢ τῶν ἄλλων
 ἔνεχ' Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ σωτηρίας πεποίητο). εἶτα ἐγὼ τε-
 θεωρηκὼς ἐν ῥούτοις, καὶ τοιούτοις τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλ-
 λοις συμφερόντων ἐθέλουσιν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον τινα
 ἢ συμβεβηκὸς ἔσσης, τί ἐμελλον κελύσειν, ἢ τί συμβεβηκὸς αὐ-
 τῇ ποιεῖν; μνησικακήσειν, νῆ Δία, πρὸς τὰς βυλομήδους σώζεσθαι, καὶ
 πρὸς φάσεις ζητεῖν, δι' ἃς ἅπαντα πρὸς ὀμέθαι τὰ συμφέροντα;
 καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκλεινέ με δικαίως, εἰπὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πό-
 λει καλῶν, λόγῳ μόνον καλῶς αἰχμῶν ἐπεχείρησα; εἰπὶ τόγε ἔρ-
 γον οὐκ ἂν ἐποίησατε ὑμεῖς, ἀκρίβως οἶδα ἐγώ. εἰ γὰρ ἠβύλεσθε,
 τί ἦν ἐμποδόν; οὐκ ὀξίω; ἔχ' ὑπὸ ἡγετον ὅτι ταῦτα ἐρύττες ἔτοι;
 Βέλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τέττων ὀξῆς ἐπολιθόμην. καὶ
 σκοπεῖτε ἐν τέτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλυσον ἦν. ὁρῶν
 γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυικὸν ὑμῶν καλῶς αἰχμῶν, ὅτι τὰς μὲν
 πλεσίοις, ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γυρομήδους, τὰς δὲ

fuit multo praeclarius, quod redactis in po-
 testatem vestram et ciuibus et oppidis, ea
 iuste reddidistis illis ipsis, qui in vos deli-
 querant, nulla iniuriarum, cum ad fidem
 vestram confugissent, habita ratione. sex-
 centa alia recensere possem, quae praetereo,
 naualis pugnas, expeditiones, terrestria prae-
 lia, et olim commissa, et nunc vestra ae-
 tate, quae respublica nostra omnia pro ce-
 terorum Graecorum libertate gessit, et in-
 columitate. proinde ego, cum spectassem,
 rempublicam nostram tot et tantis in rebus
 pro aliorum utilitate dimicare voluisse, cum
 ipsius quodammodo res ageretur, quid iu-
 bere, quid vel suadere illi debui? ut suc-

cenferet scilicet iis qui defendi se cupiebant,
 et causas quaeritaret, propter quas, omnis
 utilitates abiiceremus? ecquis vero me iure
 non occidisset, si veterem reipublicae digni-
 tatem et gloriam, verbo duntaxat dehone-
 stare instituissem? nam ipsam rem satis scio,
 vos nequaquam fuisse admissuros. quod si
 voluissetis, quid vobis obstitisset? non licebat?
 non erant isti qui id consulerent? Nunc
 ad ea reuertar, quae post haec ordine ad-
 ministraui, in quibus vos rursus considera-
 bitis, quid reipublicae fuerit utilissimum.
 nam cum viderem, Athenienses, classem
 vestram dilabi, et homines locupletes paruis
 impensis immunitatem consequi, ciuis au-

μέτρια, ἢ μικρὰ κεκλημένοις τῷ πολιτῷ, τὰ ὄντα ἀπολλυῖτας, ἔτι δ' ὑσερίζσαν ἐκ τέτων τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκα νόμον, καθ' ὃν τὰς μὲν, τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τὰς πλεσίους, τὰς δὲ πένητας, ἔπαυσα ἀδικημάτων, τῇ πόλει δ', ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν καιρῷ γίγνεσθαι τὰς πρῶτας ἐποίησα, ἥ γε φεῖς τὸν ἀγῶνα τέτον ἀγνόμων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὃ δῶκων ὅσα ἔλαβε. καίτοι πόσα χρήματα τὰς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν, ἢ τὰς δουτέρας, καὶ τρίτους οἴεσθέ μοι δίδοναι, ὥςτε μάλιστα μὴ μὴ θείναι με τὸν νόμον τέτον, εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα μέ ἐάν ἐν ὑπωμοσίᾳ; τοσαῦτα, ὧ δῶδες Ἀθηναῖοι, ὅσα ὀκνήσαιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπραττον ἐκείνοι. ἦν γὰρ αὐτοῖς, ἐκ μὲν τῶν πρετέρων νόμων, συνεκαίδεκα λειτεργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ ἔδεν ἀναλίσκωσι, τὰς δ' ἀπὸ τῶν τῶν πολιτῶν, ἔπαινον. ἐκ δ' ἐμοῦ νόμου, τὸ γινώμενον καὶ τὴν ἐσίαν ἕκαστον πένειναι. καὶ δυοῖν ἐφάνη τετράρχῃ, ὃ τ' μίαν ἐκλῇ καὶ δέκαλῃ ὡς πρὸς τέρῃ σωλῆς. οὐδὲ γὰρ τετράρχοις ἐπώνομαζον ἑαυτοὺς, ἀλλὰ σωλῆς. ὥςτε δὴ ταῦτα λυθῆναι, καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκαθῆναι, ὅσα ἐστὶν ὃ, π. ὅσα ἐδίδωσαν. καὶ μοι λέγε πρῶτον μὴ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γε φεῖν, εἴτα τὰς κατὰ

tem mediocris aut tenuis rem familiarem perdere, atque illa fieri, ut etiam respublica rerum gerendarum occasiones amitteret, legem tuli, qua et officium facere coegi locupletes, et iniuria prohibui deinceps tenuiores, atque in ea causa violatarum legum accusatus, ad vos sum ingressus, et ita absolutus, ut quintam suffragiorum partem non tulerit accusator. at quantam pecuniam duces classium aut secundanos, aut tertianos mihi daturus fuisse putatis, maxime ut eam legem non ferrem, sin minus, ut praeuarius eam non perferrem? tantam, Athenienses, quantam apud vos dicere non audeo.

neque id ab re faciebant, prioribus enim legibus, eis licebat sedenis obire munera, sic ut ipsi pauca, immo nihil, impenderent, inopes autem ciuis attererent: mea vero lege cauebatur, ut pro facultatibus et portione singuli conferrent. ita binarum triremium praefectus exstitit, qui prius sextus et decimus in vnam contribuerat, neque enim triremium praefectos se nominabant, sed contributores. ne igitur noua ratio iniretur, neve ipsi officio fungi cogerentur, nihil est quod daturi non fuerint. ac mihi primum decretum recita, quo in iudicium veni, et recensiones, tum illam veteris legis, tum hanc

λόγους, τόντε ἐκ τοῦ παλαιῦ νόμου, καὶ τὸν κτ' τὸν ἐμὸν. λέγε.
 ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣ ΜΗΝΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩ-
 ΝΟΣ ΕΚΤΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΤΟΥΤΗΣ ΙΠΠΟΘΟΥΝΤΙ-
 ΔΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΕΙΣΗΝΕΓΚΕ ΝΟ-
 ΜΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΚΟΝ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΚΑΘ Ο ΑΙ-
 ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΙ ΗΞΑΝ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ
 Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΗΝΕΓΚΕ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΝ
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΠΑΤΡΟΚΛΗΣ ΦΛΥΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΡΟΣ
 ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ ΟΥ ΛΑΒΩΝ ΑΠΕΤΙΣΕ ΤΑΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ.
 Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΤΟΥΣ ΤΡΙΗ-
 ΡΑΡΧΟΥΣ ΚΑΛΕΙΣΘΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΗΡΗ ΣΤΝΕΚΚΑΙΔΕΚΑ ΕΚ ΤΩΝ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΟΧΟΙΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΩΝ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ
 ΕΙΣ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΠΙ ΙΣΟΝ ΤΗ ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΧΡΩΜΕΝΟΝ.
 Φέρε δὴ καὶ τῷ τῷ, τὸν ἐκ τῷ ἐμῷ νόμου κατάλογον. ΚΑΤΑΛΟ-
 ΓΟΣ. ΤΟΥΣ ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΥΣ ΑΙΡΕΙΣΘΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΗΡΗ ΑΠΟ ΤΗΣ
 ΟΥΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΗΣΙΝ ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΔΕΚΑ ΕΑΝ ΔΕ ΠΛΕΙ-
 ΟΝΩΝ Η ΟΥΣΙΑ ΑΠΟΤΕΤΙΜΗΜΕΝΗ ΗΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
 ΑΝΑΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΩΣ ΤΡΙΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ Η ΛΕΙ-
 ΤΟΥΡΓΙΑ ΕΣΤΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ ΔΕ ΑΝΑΛΟΓΙΑΝ ΕΣΤΩ ΚΑΙ
 ΟΙΣ ΒΛΑΤΤΩΝ ΟΥΣΙΑ ΕΣΤΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΣΤΝ-

hanc meae. recita. DECRETVM. PRAE-
 TORE POLYCLE XVI DIE SEXTILIS TRI-
 BY PRAESIDENTE HIPPOTHOONTIA DE-
 MOSTHENES DEMOSTHENIS F. PABE-
 NIENSIS LEGEM NAVALEM PRIORI SVB-
 STITVIT. QVA CONTRIBVTIONES FIE-
 BANT TRIERARCHORVM IVSSITQVE SE-
 NATVS ET POPVLVS CVM AVTEM VIO-
 LATARVM LEGVM REVM FECISSET DE-
 MOSTHENEM PATROCLES PHLYENSIS
 NON ACCEPTA SVFFRAGIORVM PARTE
 SOLVIT QVINGENTAS DRACHMAS. age,
 profer et praeclaram recensionem. RECEN-
 SIO. TRIERARCHI AD TRIREMEM VO-

CENTVR SEDENI E MANIPVLORVM CON-
 TRIBVTIONIBVS A QVINQVE ET VI-
 GINTI ANNIS VSQVE AD QVADRAGIN-
 TA QVI SVMPTVS EX AEQVO SVPPEDI-
 TENT. age, confer cum hac meae legis re-
 censionem. RECENSIO. TRIERARCHI AD
 TRIREMEM DELIGENDI SVNT E CENSV
 REI FAMILIARIS A DENIS TALENTIS
 QVOD SI RES FAMILIARIS PLVRIS AE-
 STIMATA FVERIT MVNVS ID PRO POR-
 TIONE AD TERNAS NAVIS ET SCAPHAM
 PROGREDIATVR EADEM RATIO SERVE-
 TVR IN IIS QVORVM OPES DECEM TA-
 LENTISSVNT MINORES VT CONTRIBVTIS
 ALIIS

ΤΕΛΕΙΑΝ ΣΥΝΑΓΟΜΕΝΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΚΑ ΤΑΛΑΝΤΑ. ἀργέγε μι-
 κρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ; ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν,
 τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν, ἐθέλειν ④ πλῆστοι; ἔ τοίνυν μόνον τὰ
 μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνυνόμεαι, ἐδὲ τῷ γραφεὶς ἀποφυγεῖν,
 ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντι θάειν τὸν νόμον, καὶ τῷ παῖρα ἔργῳ
 δέδωκέναι. πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποσώλων γιγνομένων
 καὶ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν, ἔχ' ἱκετείαν ἔθηκε τειρᾶρχῳ οὐδεὶς
 πώποτε ὡς ἀδικέμεν ⑤ παρ' ὑμῖν, ὅτε ἐν Μενυχίᾳ ἐκαθέζετο,
 ἔχ' ὑπὸ τῷ ἀποσώλῳ ἐδέθη· ἔ τειρᾶρχος ἔτ' ἔξω καταληφθεῖσα
 ἀπώλετο τῇ πόλει, ἔτ' αὐτὴ ἀπελείφθη, ἔ δυναμένη ἀνάγειν.
 καὶ τοι καὶ τὰς περτέρας νόμους, ἅπαντα ταῦτα ἐγίνετο, τὸ δὲ
 αἶπον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λειτεργεῖν μὴ δυνάει. πολλὰ δὲ
 τὰ ἀδυνάτα σωέβαινον. ἐγὼ δὲ ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς πό-
 ρας μετήνεγκα τὰς τειρᾶρχίας. πάντ' οὐκ τὰ δέοντα ἐγίνετο.
 καὶ μὴν, καὶ κατ' αὐτὸ τῆτο, ἄξιός εἰμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα
 τὰ τοιαῦτα περηρέμην πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξαι, καὶ
 τιμαί, καὶ δυνάμεις σωέβαινον τῇ πόλει· βασίλειον γὰρ, καὶ πικρὸν,
 καὶ κακόν, ἐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμὸν, ἐδὲ ταπεινὸν, ἐδὲ τὸ πό-
 λεως ἀνάξιον. ταυτὸ τοίνυν ἦθ' ἔχων ἐν τε τοῖς καὶ τὴν πόλιν
 πολιτεύμασι, ⑥ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φηθήσομαι. ἔτε γὰρ ἐν τῇ πό-

ALIIS DECEM TALENTA EXPLEANT.
 num vobis parum opis attulisse videor pau-
 peribus, aut parum impensuros fuisse puta-
 tis diuites, ne ea quae aequa sunt praestare
 cogentur? neque vero illud solum mihi
 laudi duco, quod non praeuaricatus sum,
 aut, quod accusatus, absolutus sum, sed quod
 conducibilem etiam legem tuli, et ipsa ex-
 perientia comprobata. nam cum totius
 belli tempore classes ex mea lege mitteren-
 tur, nullus unquam trierarchus supplex fuit
 ut oneratus, nullus in Munychia sedit, nul-
 lus e classariis vinctus est: nulla triremis
 neque foris ob tarditatem periit reipublicae,
 neque domi relictæ fuit, quod ire non pos-

set. ac veteribus legibus haec omnia fiebant,
 et in causa erant pauperes, qui obire mu-
 nera non poterant. multis sane facultates
 deerant. ego autem cum a pauperibus ad
 diuites transtuliffem trierarchias, omnia rite
 fiebant. enimvero propter hoc ipsum etiam
 laudem mereor, quod omnia eius generis
 munia mihi delegi, unde ad rempub. simul
 et gloria, et honos, et copiae redirent, quod-
 que nihil inuide, nihil acerbe, nihil mali-
 ciose gessi, aut abiecte, aut contra urbis
 dignitatem. ac eundem esse meum animum
 constabit, et in urbanis administrationibus,
 et in Graecorum negociis. neque enim in
 republica locupletum gratiam praetuli de-
 fensionem

λαι τὰς παρὰ τῶν πλησίων χάριτας μάλλον, ἢ τὰ τῶν πολλῶν
 δίκαια εἰλόμην· ἔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ
 τὴν ξενίαν ἠγάπησα, ἀντὶ τῆς κοινῆς πάνσι τοῖς Ἑλλησι συμφε-
 ρήτων. Ἡγῶμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι παρὰ τῆς κηρύξεως εἰ-
 πεῖν, καὶ τῆς διθυμῶν. τὸ γὰρ ὡς τὰ αἰετὰ τε ἐπράττον, καὶ διαπαι-
 τὸς δύνους εἰμὶ, καὶ παρόντων δὲ ποιεῖν ὑμᾶς, ἱκανῶς ἐκ τῆς εἰ-
 ρημένων δεδοσθῆναι μοι νομίζω. καίτοι τὰ μέγιστα γε τῶν πε-
 πολιτουμενῶν, καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ παλαιώσω, ὑπολαμ-
 βάνων πρῶτον μὲν, ἐφεξῆς τὰς παρὰ αὐτῶ τοῦ πατριάρχου λόγους
 ἀποδεδῆναι με δεῖν, εἴτα, καὶ μηδὲν εἶπω παρὰ τῆς λοιπῶν πολιτι-
 μάτων, ὁμοίως παρὰ ὑμῶν ἐκάστου τὸ σωεῖδος ὑπάρχειν μοι.
 τῶν μὲν οὐκ ἔστι λόγων, οὐς ὅτε ἄνω καὶ κάτω διακρυκῶν ἔλεγε παρὰ
 τῶν πατριάρχων νόμων, ἔτε, μὰ τὰς θεάς, οἶμαι ὑμᾶς μαν-
 θάνειν, ἔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην σωεῖναι τὰς πολλὰς. ἀπλῶς δὲ τὴν
 ὀρθὴν ὁδὸν παρὰ τῶν δικαίων διαλέξομαι. τοσούτοις γὰρ δέω λέγειν,
 ὡς ὅτι εἰμὶ ὑποδύμενος, ὃ νυνὶ ὅτε πολλάκις διέβαλλε τὸ διω-
 εἶσθαι, ὡς ἅπαντα τὸν βίον ὑποδύμενος εἶναι ὁμολογῶ, ὃν ἡ
 διακεχείμενα, ἢ πεπολιτουμενὰ παρὰ ὑμῖν ὧν μέντοι γε ἐκ τῆς
 ἰδίας ἐσίας ἐπαγγελιάμενος δέδωκα τῷ δήμῳ, ἐδεμίαν ἡμέραν
 ὑποδύμενος εἶναί φημι. ἀχρεῖς, Αἰσχίμη; ἐδὲ ἄλλον ἐδένα, οὐδὲ

fensionem multitudinis, neque in rebus Graecorum Philippi munera et hospitium pluris feci, quam communis Graecorum omnium utilitates. Reliquum nunc esse mihi puto, ut de praefatione dicam, et rationibus referendis. nam et optima fecisse me, et perpetuo vestri esse studiosum, et ad bene merendum de vobis paratum, satis ex his quae dicta sunt, a me ostensum esse existimo. tametsi actorum in republica, factorumque meorum partem maximam praetereo, tum quod ordine mihi ad violatarum legum crimen respondendum esse censeo, tum, ut de reliquis administrationibus nihil dicam, vestrum tamen omnium conscientiam pro me loqui.

ac verba quidem, quae iste sursum et deorsum permiscendo de violatis legibus faciebat, ita me dii ament, neque vos percepisse arbitror, neque ipse potui pleraque intelligere. simpliciter autem recta via de iure disputabo. ego tantum absim ab eo, ut dicam, me non esse obnoxium, id quod iste modo subinde exagitabat et inculcabat, ut per omnem vitam obnoxium esse me fatear reddendae rationi eorum, quae administrari aut gesserim apud vos: sed eorum quae de meo pollicitus et largitus sum populo, nullum me diem obnoxium esse affirmo. audis, Aeschine? neque alium quenkum, et si novemviro aliquis fuerit. quae enim.

ἀν τῶν ἐννέα δαρχόντων τις ὦν τύχη. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας, ἢ μισοδωροπίας μεσός, ὥς τε τὸν δόντά τι τῶν ἰδίων, ἢ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλοδωροπον, ἢ φιλόδοξον, ἢ χείροτος μὲν ἀποσερεῖν, εἰς ᾗ τὰς συκοφάντας ἀγειν, καὶ τέρας ἴππ' τὰς δούλους ὧν ἔδωκεν ἐφιστάναι; εἰ δὲ εἰς δῆπρ. εἰ δὲ φησιν ὅτι, δεξάτω, καὶ γὰρ εἰδέτω, ἢ σιωπήσομαι. ἀλλ' ὅτι ἐστίν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ' ὅτι συκοφαντῶν, ὅτι ἴππ' τὰ θεωρεῖται τότε ὦν, ἐπέδωκα τὰ χεῖματα, ἐπῆνεσεν αὐτόν, φησιν, ἢ βελή, ὑπεδύθυον ὄντα. οὐ γὰρ τῶν γε εἰδένος, ὧν ὑπεδύθυον ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὧ συκοφαντῶν. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦν δ' αὖ, φησι. καὶ δὲ αὐτό γε τῶν οὐκ ἐπὶ πῆνυμι, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ ὅτι ἐλογίζομαι. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, δούλων ἢ τῶν ἐξέτασόντων περὶ δέεται ἢ ᾗ δωρεὰ, χεῖρ' ἐπ' αἰνὰ δικαίᾳ ἐστὶ τυχεύειν. διόπερ ταῦτ' ἐγγραφέν ὁδὲ πρὸς ἐμῶν. ὅτι δὲ ἔγωγε ταῦτα ἔχει, καὶ ἐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡθέσιν ὡρεῖται, ἐγὼ βραδύως πολλαχόθεν δείξω. πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρατηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρὸς αἰνὰ, πολλαῖς ἐσεφθούῃ ὑφ' ὑμῶν. εἴθ' ὅτε τὰς ἀσπίδας Διότιμος ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδημος, ἐσεφθουώτο. εἴθ' ὅτι Νεοπτόλεμος, πολλῶν ἔργων ἴππ' σάτης ὦν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετμήν. χεῖρ' ὅτι ἂν εἴη τῶν γε,

nim lex est tanta iniquitate et inhumanitate referta, ut eum qui aliquid de suo largitus est, et humanitate atque liberalitate usus, et gratia spoliatur, et ad calumniatores adducatur, illosque rationibus alienae libertatis exigendis praeficiat? nulla certe. quod si quam iste esse ait, ostendat, in ea ego acquiescam, et tacebo. sed nulla est, Athenienses. at iste calumniator, tum quod theatrialis pecuniae curator, largitus sum pecuniam, eum, inquit, obnoxium laudavit senatus. non scilicet ob eorum quicquam, quorum rationes referendae mihi erant, sed ob ea quae largitus sum, o calumniator. sed et murorum, inquit, instaurator fuisti. et ob hoc ipsum recte laudabar, quod impensas

de meo sum largitus, et non expensas tuli. expensi enim tabulae, rationes et inquisitores requirunt: donatio autem gratiarum actionem et laudationem merito consequitur. quapropter hic ea de me scripsit. atque haec ita se habere, nec tantum legibus, sed vestris etiam moribus esse definita, ego facile multifariam ostendam. primum, Nausicles, dum cum imperio fuit, saepe a vobis corona donatus est ob priuatam liberalitatem. deinde cum Diotimus clypeos dedit, atque iterum Charidemus, coronis ornati sunt. etiam Neoptolemus hic, cum fuerit multis operibus praefectus, propter ea quae de suo largitus est, honoribus est affectus. nam id quidem indignum esset, si cui magistratu aliquo

εἰ τῷ πᾶσι δέχων ἀρχοῦν, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτῷ τῇ πόλει, διὰ τὴν δέχων μὴ εἶναι, ἢ τῶν δοθέντων, ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν, οὐδὲν ὑφέξειν. ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματα μοι τὰ τούτοις γενημένα αὐτὰ λαβών. λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΑΡΧΩΝ ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ ΦΛΥΤΕΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΜΕΤ ΕΙΚΑΔΑ ΓΝΩΜΗΙ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΑΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΟΤΙ ΔΟΚΕΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΝΑΥΣΙΚΛΕΑ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΟΤΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΔΙΣΧΙΛΙΩΝ ΟΝΤΩΝ ΕΝ ΙΜΒΡΩΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΥΝΤΩΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΟΥ ΔΥΝΑΜΕΝΟΥ ΦΙΑΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΤΕ ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΛΕΤΣΑΙ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΔΟΤΗΣΑΙ ΤΟΥΤΕ ΟΠΛΙΤΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΔΩΚΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΣΕΠΡΑΞΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΔΙΟΝΤΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΙΠΕ ΚΑΛΛΙΑΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙΜΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΑΧΗΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΠΟ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΣΚΤΛΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝ ΚΑΘΩΠΛΙΣΑΝ ΤΟΥΤΕ ΝΕΑΝΙ-

aliquo fungenti, aut largiri sua reipublicae propter magistratum non liceret, aut pro datis non recipienda gratia, sed ratio reddenda esset. haec ut vere a me dici constet, cape ipsa decreta de his facta, et mihi recita. recita. DECRETVM. PRAETOR FVIT DEMONICVS PHLYENSIS XXVI DIE SEXTILIS CVM DE SENTENTIA SENATVS ET POPVLI CALLIAS PHREARRIVS DIXIT. PLACERE SENATVI POPVLOQVE CORONA DONARE NAVSICLEM ARMAMENTARIO PRAEFECTVM QVOD CVM ATHENIENSES LEGIONARII BIS MILLE ESSENT IN IMBRO ET ATHENIENSIBVS INSVLAM INCOLENTIBVS OPEM FERRENT, CVM PHIALO QVAESTOR DESI-

VOL. II.

GNATVS PER TEMPESTATES NAVIGARE NON POSSET ET STIPENDIA SOLVERE MILITIBVS DE SVO NVMERAVIT NEC EXPENSA POPVLO TVLIT AC PROCLAMANDAM ESSE CORONAM BACCHANALIBVS NOVIS TRAGOEDIS. DECRETVM. DIXIT CALLIAS PHREARRIVS COSS. DE SENTENTIA SENATVS REFERENTIBVS. POSTQVAM CHARIDEMVS CVM LEGIONIBVS SALAMINEM MISSVS ET DIOTIMVS MAGISTER EQVITVM IN CONFLICTV AD FLVIVM MILITIBVS QVIBVSDAM AB HOSTIBVS SPOLIATIS PRIVATIS SVMP TIBVS ADOLESCENTIS ARMARVNT CLYPEIS OCTINGENTIS PLACERE SENATVI POPVLO-

3 T

QVE

ΣΚΟΤΕ ΑΣΠΙΣΙΝ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΙΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ
ΔΗΜΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕ-
ΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΑΙ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΕΝ
ΤΩΙ ΓΥΜΝΙΚΩΙ ΑΓΩΝΙ ΚΑΙ ΔΙΟΝΤΕΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ
ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΕΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΠΡΥ-
ΤΑΝΕΙΣ ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΣ. τῶτων ἕκαστος, Αἰσχίνης, τὸ μὲν δέχνης ἦς
ἦρχεν ὑποδύμενος ἦν· ἐφ' οἷς δ' ἐξεφθνήτο, οὐχ ὑποδύμενος.
ὅκουῦ ἔδ' ἐγώ. ταυτὰ γὰρ δίκαιά ἐστί μοι παρὰ πάντων αὐτῶν τοῖς
ἄλλοις δῆπρ. ἐπέδωκα. καὶ ἐπαινέμαι διὰ ταῦτα, ἔκ ὧν ὧν ἐπέ-
δωκα ὑποδύμενος. ἦρχον. καὶ δέδωκά γε θυμῶας ἐκείνων, ἔκ ὧν
ἐπέδωκα, νῆ Δία. ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα. εἴτα παρῶν, ὅτε μὲ εἰσῆγον
Ⓢ λογισαί, διὰ τί ἔκατηγορεῖς; ἵνα τίνυν εἰδῆτε, ὅτι αὐτός μοι
μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς ἔκ ὑποδύμενος ἦν ἐξεφθνήδω, λαβὼν ἀνάγνω-
θι τὸ ψήφισμα ὅλον, τὸ γραφέν μοι. οἷς γὰρ ἔκ ἐγράψατο τὸ
πρεσβυτέρου, τῆτοις ἂν διώκῃ συκοφαντῶν φανήσεται. λέγε.
ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΠΥΤΑΝΕΥΣΙΩΝΟΣ ΕΝΝΑ-
ΤΗΙ ΑΠΙΟΝΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΤΕΣΗΣ ΟΙΝΗΙΔΟΣ ΚΤΗΣΙΦΩΝ
ΔΕΩΣΘΕΝΟΥΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗ-
ΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΩΝ
ΤΕΙΧΩΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΛΩΣΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟ

QUE UT DONENTVR CHARIDEMVS ET
DIOTIMVS AVREA CORONA ET PRO-
CLAMENTVR PANATHENAEIS MA-
GNIS IN GYMNICO CERTAMINE ET
BACCHANALIBVS TRAGOEDIS NOVIS
PROCLAMATIO AVTEM CVRAE SIT
SEXVIRIS COSS. AGONOTHEtis. horum
singulis, Aeschine, magistratus quem ges-
serant rationes referendae erant: eorum ob
quae coronabantur, non item. proinde nec
mihi. in simili enim causa, simile mihi cum
aliis ius quoque tribuendum est. largitus sum.
propterea laudor, neque propter ea quae de
meo dedi, sum obnoxius. in magistratu fui.
de eo rationes retuli, non de iis quae largi-

tus sum medius fidius. at male gessi magi-
stratum. cur vero tu, qui adesses, cum me
quaestores introducerent, non accusabas?
ut autem sciatis istum ipsum testificari mi-
hi, me ob ea esse corona donatum, propter
quae rationes reddendae mihi non fuerunt,
cape et recita totum decretum de me fa-
ctum. quod enim senatusconsultum non
accusavit, eo ipso calumniatorem eum age-
re, non accusatorem constabit. DECRE-
TVM. PRAETORE EVTHYCLE VIGESI-
MO NONO DIE OCTOBRIIS TRIBV PRAE-
SIDENTE ORNEIA CTESIPHO LEOSTHE-
NIS F. ANAPHLYSTIVS DIXIT. QVONIAM
DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PRAE-
ANIENSIS

ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΑΥΤΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΩΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΕΚ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΘΕΩΡΙΚΟΙΣ ΕΚΑΤΟΝ ΜΝΑΣ ΕΙΣ ΘΥΣΙΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΕΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ.

ὁκοῦν ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐσὶν, ὧν ἔδεν σὺ γέγραψαι· ἃ δὲ φησὶν ἡ βουλὴ δαῖν ἀντὶ τέτων γράσθαι μοι, ταῦτ' ἐγὼ ἃ διώκεις. τὸ λαβεῖν οὐκ τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἐννομον εἶναι, τὸ χάριν τέτων ἀποδοῦναι, ὁρῶντων γράφῃ; ὃ ἢ παμπόνηρος ἄνθρωπος, ἢ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βασίλειος ὀνίως, ποῖός τις ἂν εἴη, πρὸς θεῶν; ἔχ' ὁ τοιοῦτος; Καὶ μὴν, ὦρ' ἔγε ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττει, τὸ μὲν μυριάκις μυεῖς κεκηρύχθαι, ὁρῶντων, ἔτι τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐσεφανώσθαι πρῶτον. ἀλλὰ, πρὸς θεῶν, ἔγω σκαιὸς εἶ, ἢ ἀναίδητος, Αἰσχίνῃ, ὥστε ἐδυνάσθαι λογισάσθαι, ὅτι τῷ μὲν σεφανερῶν τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ σέφανος, ὅποι ἂν ἀναρρήθῃ.

ANIENSIS MVRIS REFICIENDIS CVRA-
TOR FACTVS TRIA TALENTA DE SVO
IN OPVS INSVMPTA POPVLO DONAVIT
ET THEATRALI PECVNIAE PRAEFEC-
TVS LARGITVS EST EX OMNIBVS TRI-
BYBVS IIS QVI THEATRALI PECVNIA
FRVNTVR CENTVM MINAS AD SACRI-
FICIA PLACERE S. P. Q. A. LAVDARE
DEMOSTHENEM DEMOSTHENIS FILI-
VM PRAENIENSEM VIRTVTIS ERGO ET
BONITATIS QVA CONSTANTER VTI-
TVR OMNI TEMPORE IN POPVLVM A-
THENIENSEM ET ORNARE CORONA
AVREA ET PROCLAMARE CORONAM
IN THEATRO BACCHANALIBVS TRA-

GOEDIS NOVIS PRAECONIVM AVTEM
CVRAE SIT AGONOTHETAE. quae igitur
largitus sum, haec sunt, quorum tu ni-
hil accusasti: quae vero senatus pro his mihi
tribuenda censet, ea sunt quae accusas. quae
igitur data accipere, legitimum esse confi-
teris, pro iis relata gratiam violatarum
legum accusas? at homo profligatorissimus,
et diis iniustus, et reuera liuidus, qualis erit
per deos? nonne talis? Iam quod ad prae-
conium in theatro attinet, sexcenties sex-
centos esse proclamatos praetereo, et me
saepe ipsum prius esse corona donatum. sed
deum immortalem, itane vaecors es et stu-
pidus, Aeschine, ut intelligere nequeas, ei
qui

ἔδ' ἐπὶ τῶν σεφανομένων ἕνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγνε-
 τὸ κήρυγμα; (4) γὰρ ἀκέραιες ἀπαίτες, εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν
 πόλιν περὶ τρέπον, καὶ οὐδ' ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαι-
 νῶσι ἔσεφανομένους. διόπερ τὸν νόμον τέτον ἡ πόλις γέγραφε. λέγε
 δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών. ΝΟΜΟΣ. ΟΣΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ΤΙ-
 ΝΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΑΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΠΟΙΕΙ-
 ΣΘΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΚΑΣΤΟΥΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙΝΑΣ
 Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Η Η ΒΟΤΛΗ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΥΤΟΥΣ
 ΔΕ ΕΞΕΙΝΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΤΣΙΟΙΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΣΘΑΙ.
 ἀκέραιες, Αἰσχίνη, ἔννομος λέγοντος σαφώς, πλὴν εἰάν τις ὁ δῆμος
 ἢ ἡ βουλὴ σεφανώσῃ; τέστις ὃ ἀναγορεύετω. τί οὐκ, ὦ ταλαί-
 πωρε, συκοφαντεῖς; τί λόγοις πλάτεις; τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβο-
 εῖζεις ἰπὶ τέτοις; ἀλλ' ἐδ' αἰχμὴν φθόνου δίκλιν εἰσάγων, οὐκ
 ἀδικήματος ἕθενός, καὶ νόμοις, τὰς μὲν μεταποιῶν, τὰν δ' ἀφαι-
 ρῶν μέρη, ἕς ὅλοις δίκαιον ἦν ἀναγινώσκεας, τοῖς γε ὁμωμοκόσι
 καὶ τὰς νόμοις ψηφιεῖας; ἔπειτα τριαῦτα ποιεῖν, λέγεις ἀδῶ
 περσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς καὶ συγ-
 γραφὴν, εἶτα ἐκ ἔχοντα ἀπερσεῖν ἐν τῇ συγγραφῇ κομιζό-
 μενος ἢ λόγῳ τὰς δημοτικὰς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς πράγμασι, καὶ τοῖς
 πολυδίμασι γνωσκομένοις. καὶ βοᾷς, ῥητὰ καὶ ἀρήρητα ὀνομάζων,

qui coronatur, eandem contingere felicitatem, ubicunque corona proclametur, sed propter corona donantium utilitatem in theatro fieri praeconium? nam quotquot audiuerunt, hi ad bene de republica merendum excitantur, et eos qui gratiam referunt, magis laudant, quam eum qui coronatur. qua de causa legem eam respublica tulit. sed ipsam cape legem, et recita. LEX. QVOS MVNICIPIA QVAEDAM CORONANT EARVM CORONARVM PRAECONIA FIANΤ IN IPSIS MVNICIPLIS NISI SI QVOS IPSE POPVLVS ATHENIENSIS AVT SENATVS CORONAT EOS VERO LICEAT IN THEATRO BACCHANALI-

BUS PROCLAMARI. audis, Aeschine, legem perspicue dicere, praeterquam si quos populus aut senatus corona ornauerit? hi vero proclamentur. quid igitur o miser calumniaris? quid fabulas comminisceris? cur veratro te non purgas ob ista deliria? neque erubescis inuidiae actionem instituere, non criminis alicuius, et leges alias immutare, alias mutilare, quas integras legi oportebat utique his, qui se ex legibus pronuntiuros iurarunt? et cum ita te geras, recenses quae inesse oporteat homini populari, tanquam statuam elocaris ex tabulis, eamque postea receperis non ita perfectam, ut tabulae iuebant: aut tanquam e verbis

et

ὡς περ ὅς ἀμάξης, ἃ σοι καὶ τῷ σὺ γῆρι πρόσθεν, ἐκ ἐμοί. καὶ
 τοι καὶ τέτο, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, ἐγὼ λοιδόειαν κατηγορίας τέτω
 διαφέρειν ἡγῶμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν, ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν
 ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι τὴν δὲ λοιδόειαν, βλασφημίας,
 ἃς κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς πρὸς ἀλλήλων συμβαίνοι
 λείπειν. οἰκοδομῆσαι δὲ τὰς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέ-
 ληφα, ἐχ' ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶς
 τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους, ἀλλ' ἵνα ὀξελέγχωμεν, εἴαν τις
 ἠδίκηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν. ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, οὐ-
 δὲν ἦτιον ἐμῷ, πομπεύειν ἀντὶ τῆς κατηγορεῖν εἰλεῖτο· καὶ μὴν ἐδὲ ἐν-
 ταῦθα ἐλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. ἤδη δὲ ὅτι ταῦτα πο-
 ρεύσομαι, τοσάτον αὐτὸν ἐρωτήσας. πότερ' ὅν σε τίς, Αἰσχίνη, τῆς
 πόλεως ἐχθρὸν, ἢ ἐμὸν εἶναι φη; ἐμὸν δηλονότι. εἴτα, καὶ μὲν ἦν
 παρ' ἐμῷ δίκην καὶ τὰς νόμους ὑπὲρ τέτων λαβεῖν, εἴπερ ἠδίκουμι,
 ὀξέλιπες ἐν ταῖς διθυώαις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις
 κρίσειςιν· καὶ δὲ ἐγὼ μὲν ἀθῶτος ἅπασιν τοῖς νόμοις, τῷ χερόνῳ, τῇ
 προθεσμῇ, τῷ κεκρίσθαι πρὸς πόλιν πολλὰς τέτων πρὸς τε-
 ρον, τῷ μηδεπώποτε ὀξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πό-
 λει δὲ ἢ πλεον ἢ ἐλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων
 μεῖναι τὴν δόξης, ἐνταῦθα ἀπὸντηκας; ὅρα, μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς

et non e factis aut rebus gestis homines po-
 pulares aestimentur. et vociferaris, fandaque
 et nefanda nominas, tanquam de plaustro,
 quae tibi tuoque generi insunt, non mihi.
 atqui et hoc ego, Athenienses, conuicium
 ab accusatione differre existimo, quod ac-
 cusatio crimina complectitur, quorum sup-
 plicia legibus constituta sunt: conuicium
 autem maledicta, quae pro sua quique na-
 tura inimici alii in alios dicere solent. ae-
 dificata autem puto a maioribus haec prae-
 toria, non ut vobis e priuatis aedibus in ea
 conuocatis, nefariis maledictis alios alii
 proscinderemus, sed ut iniurios in rempu-
 blicam conuinceremus. quae cum Aeschi-

nes aequae mecum sciret, scurram agere,
 quam accusatorem maluit: sed hic quoque
 tamen par pari referre est aequum. iam igi-
 tur eo veniam, si hoc prius interrogaro, v-
 trum te Aeschine, reipublicae hostem ali-
 quis, an meum esse dicat? meum nimirum.
 cur igitur, ubi me horum vicem legibus vl-
 cisci potuisses, si quid deliquissem, negle-
 xisti in relatione rationum, in accusatio-
 nibus, in aliis iudiciis: ubi autem ego rebus
 omnibus sum innocens, legibus, tempore,
 praefinitione, praeiudiciis saepenumero prius
 hisce de rebus factis, innocentia mea subin-
 de declarata, et existimationis, siue plus,
 siue minus, ut in rebus publice factis, ad
 rem-

ἥς, ἐμοὶ ᾧ περαιοῖ. Ἐπειδὴ τίνων, ἢ μὲν εὐσεβὴς ἢ δικαία
 ψῆφος ἅπασιν δέδεικται, δᾷ δὲ με, ὡς ἔοικε, καί περ ἐφ' ἱεροδοτὸν
 ὄντα φύσει, διὰ τὰς ὑπὸ τέττα βλασφημίας εἰρημίας, ἀντὶ πολ-
 λῶν ἐψυδῶν, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ἐδᾷ-
 ξαι τίς ὢν, ἢ τίνων, ῥαδίως ἔτῳς ἀρχαί τε κακῶς λείπειν, ἢ λόγους
 πῶς διασύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἀ τίς ὅκ' ἂν ὠκνησε τῶν μετρίων
 ἀνθρώπων φθιγγεῖν; εἰ γὰρ Αἰακός, ἢ Ραδάμανθυς, ἢ Μίνως ἦν
 ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ περμολόγῃ, περὶ τιμῶν ἀγορεύς, ὅλ-
 θῃ γράμματι, ὅκ' ἂν αὐτὸν οἶμαι τοιαύτ' εἰπεῖν, ἐδᾷ ἂν
 ἔτῳς ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὡς περ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὦ
 Γῆ, ἢ Ἡλιε, ἢ Ἀρσῇ, ἐπὶ ταῖς τοιαύταις, ἢ πάλιν Σιώνεσιν ἢ Παι-
 δείαν Ἰπικαλέμενον, ἢ τὰ καλά καὶ τὰ αἰχρὰ διαγνώσκῃ.
 ταῦτα γὰρ δή περθεν ἡκέτ' αὐτῶν λέγοντι. σοὶ ᾧ δρετῆς, ὦ καθα-
 ρμα, ἢ τοῖς σοῖς, τίς μείσια; ἢ τῶν τοιούτων τίς διάγνωσις; πό-
 θεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιωθέντι; πῶς ᾧ παιδείας σοὶ θέμις μνησθῆ-
 ναι; ἥς τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τελευχηκότων ἐδᾷ ἂν εἰς εἰποι περὶ αὐτῶν
 τοιούτον ἐδᾷ, ἀλλὰ καὶν ἑτέρω λέγοντι ἐρυθρίασαι τοῖς ᾧ ἀπο-
 λειφθεῖσι μὲν, ὡς περ σὺ, περαιοικημένοις ᾧ ὑπὸ ἀναιδιότητος, τὸ
 ὅτ' ἀκρόντας ἀλγεῖν ποιεῖν ὅταν λέγωσιν, ἐπὶ τὸ δοκεῖν τοιούτοις
 εἶναι περὶ τῶν. ὅκ' ἀπορῶν δὲ ὅ, τι χρὴ περὶ σέ, ἢ τῶν σὺν εἰπεῖν,

republicam redire necesse est, ibi occur-
 fasti? vide, ne cum horum sis hostis, meum
 esse te similes. Postquam igitur, quod sit
 pium et iustum suffragium, omnibus est
 ostensum, meque ut video, quamvis a con-
 vicium natura abhorream, oportet propter
 coaceruata istius maledicta, pro multis et
 falsis maxime necessaria de eo dicere, atque
 ostendere, quis ille cum sit, et quibus or-
 tus natalibus, adeo petulanter maledicere
 coepit, et verba quaedam exagitet, cum
 ipse ea dixerit, quae quis est homo paulo
 moderatior qui nominare non vereatur? nam
 si Aeacus, aut Rhadamanthus, aut Minos
 esset accusator, et non vitiliator, rabula
 forensis, scriba perditus, eum tamen talia
 fuisse dicturum non existimo, neque tam

molesta verba conquiriturum, tanquam in
 tragoedia clamitantem, o Tellus, et Sol, et
 Virtus, et huius generis alia, et rursus, In-
 telligentiam et Eruditionem inuocantem,
 qua honesta et turpia discernantur. haec
 enim utique dicentem eum audiuitis. quid
 vero tibi, aut tuis, o sentina flagitiorum,
 est cum virtute commercii? quaeue talium
 rerum diiudicatio? unde allecutus? qui
 eam dignitatem adeptus es? est vero tibi fas
 eruditionis facere mentionem, qua qui vere
 perpoliti sunt, eorum nemo de se tale quic-
 quam dixerit, sed vel alio dicente, erube-
 sceret: ii vero qui liberalis institutionis sunt
 expertes, ut tu, et prae ingenii stupore
 tamen simulant, id consequuntur, ut au-
 ditores fastidio enecent, cum talia iactant,
 non

ἄπορ' τε πρῶτα μνησθῶ. πότερ' ὡς ὁ πατήρ σε Τρομέης ἐδού-
 λουε παρ' Ελπία τῷ πατρὶ τῷ Θεσείῳ διδάσκοντι γράμματα,
 χοίνικας παχείας ἔχων ἢ ξύλον; ἢ ὡς ἡ μήτηρ σε τοῖς μεθιμε-
 ρινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πατρὶ τῷ Καλαμίτῃ ἡρώϊ χειρὶν ἔ-
 τόν καλὸν ἀνδριάντα, ἢ τριταγωνιστὴν ἀκροῖ ἐξέθρεψε σε; ἀλλ'
 ὡς ὁ τριηραύλης Φορμίων, ὁ Δίων τοῦ Φρεαρρίου δῆλ', ἀνέ-
 στησεν αὐτὸν δὲ τῆς καλῆς ἐργασίας; ἀλλὰ, νῆ τὸν Δία,
 ἢ οὐ θεός, ὁκνῶ μὴ φεῖσθαι τὰ προσηκόντα λέγων, αὐτὸς οὐ
 προσηκόντως ἐμαυτῷ δόξω προσηνῆαι λόγους. ταῦτα μὲν οὐ
 εἰσώ, ἀπ' αὐτῶν ἃ ὦν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. εἰ δὲ γὰρ ὦν ἔτυ-
 χεν, ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμ' ἀγαθῶν. οὐ γὰρ ποτε, οὐ γὰρ λέγω,
 χθές μὲν οὐ πρῶτον, ἅμα Αθιναῖοι, ὅτε ῥήτωρ γέγονε, καὶ
 δύο συλλαβὰς προθεῖς, τὸν μὲν πατέρα, ἀντὶ Τρομήου, ἐποί-
 ησεν Ατρώμηον, τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ, Γλαυκοθέαν ὠνό-
 μασεν, ἣν Εμπῆσαν ἅπαντες ἴσασι καλεμένῃ, ἐκ τῶν πρῶτα
 ποιῆν, ἢ πάχιν δηλονότι, ταύτης τ' ἐπωνυμίας τυχῶσαν. πόθεν
 γὰρ ἄλλοθεν; ἀλλ' ὅμως ἔτις ἀχάρις εἶ, ἢ πονηρὸς φύσις,
 ὥς ἐλεύθερος ἐκ δούλου, καὶ πλεῖστος ἐκ πτωχῶν διὰ τελευτὴν
 γεγονώς, ἔχ' ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν,
 καὶ τριτὸν πολιδεύη. καὶ φεῖσθαι ὦν μὲν ἐπὶ τῆς ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα

non ut tales esse videantur. quanquam au-
 tem copia non deest eorum quae in te
 dicam, tamen dubito cuius rei primum fa-
 ciam mentionem. vtrum illud dicam, pa-
 trem tuum Trometem servisse servitutem
 apud Elpiam, qui literas ad Thesei fanum
 doceret, crassis compedibus et ligno vin-
 ctum? aut matrem tuam quotidianas nu-
 ptias in fornice apud Calamitem heroem
 celebrantem, te nobis elegantem istam sta-
 tuam, et summum histrionem edidisse? an
 ut tibicen nauticus Phormio, Dionis Phre-
 arrii servus, eam ab illo praeclaro quaestu
 revocarit? sed ita me Iupiter diique omnes
 ament, vereor, ne dum te digna dico, ora-
 tionem me indignam instituisse videar. his
 igitur omiffis, ab istius ipsius vita primor-

dium capiam. neque enim eorum fuit, quo-
 rum fuit, sed eorum vnus fuit quos populus
 execratur. nam sero tandem, sero inquam,
 heri quidem certe, et nudiustertius, simul et
 Atheniensis factus est, et orator, ac duabus
 syllabis additis, patrem pro Tromete fecit
 Atrometum, matrem autem perquam gra-
 viter Glaucetheam nominavit, quam Em-
 pusam omnes sciunt fuisse vocitatam, indito-
 nimirum ex eo nomine, quod omnia et face-
 ret et pateretur. nam vnde alioqui? sed tamen
 adeo ingratus es et improbus natura, ut liber
 e seruo, et ditius e mendico per hosce factus,
 non modo gratiam eis non habeas, sed
 mercede conductus, his in gerenda repu-
 blica aduerseris. ac quae in controuersia
 sunt, vtrum ea pro republica dixerit, omit-
 tam,

ὑπὲρ τῆς πόλεως εἴρηκεν, εἰσὼ· αὐτὸς δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερώς
ἀπεδείχθη πρῶτον, ταῦτα ἀναμνήσω. τίς γὰρ ὑμῶν οἶδε
τὸν ἀποψηφισέντα Ἀντιφῶνα, ὃς ἐπαγγελμαῖος Φιλίππῳ τὰ
νεώρια ἐμπήσκειν τὰ ὑμέτερα, εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν; ὃν λαβόντος
ἐμοῦ κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ, καὶ κατασκήσαντος εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν, βοῶν ὁ βάσκανος ὅττι καὶ κεκραγώς, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ
ποιοῦ, ὅττι ἡτυχηκότας τῶν πολλῶν ὑβρίζων, καὶ ἐπὶ οἰκίας βαδί-
ζων, ἀνδρὶ ψηφισμαῖο ἀφελῶναι ἐποίησε. καὶ εἰ μὴ ἡ βελή ἢ ἡ
Ἀρεῖα πάλιν τὸ πρῶτον αἰδομένη, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγνοίαν
ἐν τῷ δέοντι συμβεβηκῆσαν ἰδῶσα, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον, καὶ συλ-
λαβῶσα ἐπανήγαγεν εἰς ὑμᾶς, ἐξήερας· ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸ
δικαίῳ δεῖναι διαδύς, ἐξεπέμπετ' ἂν ὑπὸ τῷ σεμνολόγῳ τῷ τοιοῦ-
τῳ. ὑμεῖς σφελώσαντες αὐτὸν, ἀπεκλείνατε, ὡς εἶδε γὰρ ἐκ τούτου.
τοιοῦτον εἰδὼς ταῦτα ἡ βελή ἢ ἡ Ἀρεῖα πάλιν τὰ τότε τέττω
πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν σῦνδικον ὑπὲρ τοῦ
ἱεροῦ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ πρῶ-
τερον τῶν κοινῶν, ὡς πρῶτον καὶ κείνῳ, ἐκ νεύου τῷ πρῶ-
τος ἐποίησατε, τέττον μὲν, οὕτως ἀπῆλασεν ὡς πρῶτον, ὑπερί-
δῳ δὲ λέγειν πρῶτον καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς βωμῆς φέρουσα τὴν
ψηφὸν ἐπράξε, ἐκ δεξιῶν ψήφος ἡνέχθη τῷ μαρτυρῶν τέττω. ἐκ δὲ

tam, quae autem eum fecisse pro hostibus
plane compertum est, ea in memoriam re-
vocabo. quis vestrum ignorat, Antiphon-
tem illum ciuitate eiectum, qui Philippo
pollicitus se naualia vestra incensurum, in
urbem venit? quem cum ego in Piraeo oc-
cultatum cepissem, atque in concionem
adduxissem, clamitando inuidus iste, et vo-
ciferando, me in populari imperio indigna
facere, qui calamitosus ciuibus insultarem,
et aedis inuaderem, effecit, ut sine decreto
dimitteretur. quod nisi senatus Areopagi-
ticus, re animaduersa, et vestram ignoran-
tiam alieno tempore accidisse conspicatus,
hominem indagasset, et comprehensum ad

vos reduxisset, ereptus fuisset homo talis,
euitatoque supplicio, amissus per istum spe-
ciosum oratorem. nunc vos eum quaestione
habita occidistis, quemadmodum sane et
istum occisum oportebat. itaque gnarus
istius facinorum senatus Areopagiticus, cum
vos eum patronum Delphici templi misissetis,
eadem ignorance, qua multa vobis ne-
gocia publica elabuntur e manibus, ut eum
etiam senatum in concilium adhibuistis,
decernendi tradita auctoritate, istum is sta-
tim repudiavit ut proditorem, et Hyperidi
orationem mandauit; idque ab ara ferens
suffragia, fecit, neque ullam suffragium pro
isto impuro latum est. haec ut a me vere
dici

ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τέτων τὰς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
 ΜΑΡΤΥΡΟΤΕΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΠΕΡ ΑΠΑΝΤΩΝ ΟΙΔΕ ΚΑΛΛΙΑΣ ΣΟΥ-
 ΝΙΕΤΕ ΖΗΝΩΝ ΦΛΥΕΤΕ ΚΛΕΩΝ ΦΑΛΗΡΕΤΕ ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ ΜΑΡΑ-
 ΘΩΝΙΟΣ ΟΤΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΤΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΝΤΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ
 ΣΤΗΝΔΙΚΟΝ ΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΔΗΛΩ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΜΦΙ-
 ΚΤΤΟΝΑΣ ΣΤΗΝΕΔΡΕΥΣΑΝΤΕΣ ΗΜΕΙΣ ΕΚΡΙΝΑΜΕΝ ΠΕΡΙΔΗΝ Α-
 ΞΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΑ-
 ΛΗ ΠΕΡΙΔΗΣ. ἔκβν, ὅτε τέττ μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν
 ἡ βελή, ἢ πρὸς ἐτάξεν ἑτέρω, τότε ἢ πρὸς δότην εἶναι, ἢ κακόνεν
 ὑμῖν ἀπέφηνεν. Εὐ μὲν τοίνυν τῆτο τοῖστο πολίτευμα ἔνεανίς
 τέττ, ὁμοῖον γε, ἔγάρ; οἷς ἐμῶ κατηγορεῖ ἑτέρω ἢ ἀναμιμνήσκεδε.
 ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπέμψεν τὸν Βυζάντιον, ἢ πρὸς τῶν αὐτῶ
 συμμάχων ἀπάντων συνέπεμψεν πρὸς εἰς, ὡς ἐν αἰχμῇ ποι-
 ῆσων τὴν πόλιν, καὶ δείξων ἀδικῶσαν, τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι
 δεχομαιμένω, ἢ πολλῶν ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶχα, ἔδῃ ὑπεχώ-
 ρησα, ἀλλ' ἀναστὰς ἀνείπον, ἔτα τὰ τῶ πόλεως δίκαια ἔχῃ πρὸς
 δωκα, ἀλλ' ἀδικουῦτα Φίλιππον ἐξήλεγξα φανερώς ἔτως, ὡς-
 τε οὐδ' ἐκείνους συμμάχους αὐτὸς ἀνισαμένους, ὁμολογεῖν. οὐδ' ἢ
 σωτηριάζετο, καὶ τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα
 ψευδῆ. ἢ ἐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ ἢ πάλιν μὲν ταῦθ' ὕστερον

dici constet, accersit mihi harum rerum te-
 stis. TESTES. TESTIFICANTUR DEMO-
 STHENI VICE OMNIUM HI CALLIAS SY-
 NIENSIS ZENO PHLYENSIS CLEO PHA-
 LEREVS DEMONICVS MARATHONIVS
 CVM POPVLVS ALIQVANDO DESIGNAS-
 SET AESCHINEM PATRONVM DELPHI-
 CI TEMPLI AD AMPHICTYONES NOS
 IN CONSESSV IVDICAVIMVS HYPERI-
 DEM DIGNIOREM ESSE QVI PRO CIVI-
 TATE ORATIONEM HABERET ET MIS-
 SVS EST HYPERIDES. proinde cum istum
 verba facturum senatus repulerit, et id mu-
 nus alteri mandarit, tum proditorem eum
 esse, tum vobis male velle declararit. Vnum
 Vol. II.

igitur hoc factum est istius hominis gene-
 rosi, non iis sane simile, quorum me accu-
 sat: iam alterum recordamini. cum Philip-
 pus Pythonem misisset, Byzantium illum,
 adiunctis etiam sociorum suorum omnium
 legatis, eo consilio, ut nostram urbem pro-
 bris afficeret, atque ostenderet, eam delin-
 quere, tunc ego Pythoni insolescenti, et
 acriter in vos inuehenti non cessi, neque
 stationem deserui, sed surrexi, et respondi,
 neque ciuitatis nostrae causae defui, et Phi-
 lippi iniurias tam euidenter coargui, ut eius
 focii ultro surgerent et confiterentur: at iste
 illis aderat, et in patriam testimonium dice-
 bat, idque falsum. neque haec ei satis erant,
 3 V quia

Αναξίνω τῷ καλασκόπῳ σωτῶν εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη.
 καὶ τοὶ ὅσις τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι μόνος μόνῳ συν-
 ήει καὶ ἐκωλογοῦντο, ὅτ' αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει καλασκόπος καὶ
 πολέμιος τῇ πατρίδι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι τέ-
 των τὰς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΚΕΛΕΔΗΜΟΣ ΚΛΕΩΝΟΣ ΥΠΕΡΙ-
 ΔΗΣ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ ΔΗ-
 ΜΟΣΘΕΝΕΙ ΚΑΙ ΕΠΩΜΟΣΑΝΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΕΙΔΕΝΑΙ
 ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΑΝ ΣΤΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΝΥΚΤΟΣ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΣΩΝΟΣ ΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ ΑΝΑΞΙΝΩΙ
 ΟΣ ΕΚΡΙΘΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΠΑΡΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΥΤΑΙ ΑΠΕΔΟ-
 ΘΗΣΑΝ ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΠΙ ΝΙΚΙΟΥ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΤΡΙΤΗ
 ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ. Μυρία τοίνυν ἕτερά εἰπὲν ἔχων περὶ αὐτοῦ, περὶ αὐ-
 τῷ. καὶ γὰρ ἔγω πῶς ἔχῃ. πολλὰ ἐγὼ νῦν ἐπὶ τέτων ἔχομι δαΐξαι, ὧν
 ὅτ' καὶ ἐκείνους τὰς χρόνους τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δὲ
 ἐπηρεάζων διέβη. ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβοῦς μνή-
 μιν, ἐδὲ ἢν περσῇκεν ὀργὴν, ἀλλὰ δεδῶκατε εἶναι πινὶ φαύλῳ
 πολλὴν ἔξοσιν πρὸ βελονῆς, τὸν λέγοντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόν-
 των ὑποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, ὅτι ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ
 χάριτος, τὸ δὲ πῶς συμφέρειν ἀνταλλαττόμενοι. διόπερ ῥᾶν
 ἐστὶ, καὶ ἀσφαλέστερον αἰετὶς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρνεῖν, ἢ

quin denuo post haec, cum Anaxino explo-
 ratore in Thrasonis aedibus congressus, ac
 deprehensus est. at, qui ab hostibus missum
 folus solum convenit, et cum eo confilia
 communicavit, is ipse natura fuit explora-
 tor, et hostis patriae. atque haec a me vere
 dici ut appareat, voca mihi horum testis.
 TESTES. CELEDEMVS CLEONIS F. HY-
 PERIDES CALLAESCHRI F. NICOMA-
 CHVS DIOPHANTI F. TESTIFICANTVR
 DEMOSTHENI IVREIVRANDO AD ACTI
 A DVCIBVS SCIRE SE AESCHINEM A-
 TROMETI F. COTHOCIDEM CONVENISSE
 NOCTV IN AEDIS THRASONIS ET CON-
 SILIA COMMVNICASSE CVM ANAXINO
 QVI IVDICATVS FVIT MISSVS ESSE EX-

PLORATOR A PHILIPPO. HAEC TESTI-
 MONIA RELATA SVNT PRAETORE NI-
 CIA TERTIO DIE IVNII. Infinita alia,
 quae de eo referre possem, praetermitto.
 nam ita omnino se res habet. multa ego
 huius generis etiam nunc possem ostendere,
 in quibus istum illis temporibus et hostibus
 inferuire et insultare mihi compertum est:
 sed ea vos non diligenter memoriae man-
 datis, neque ea qua conveniebat iracundia
 prosequimini, et pravae cuidam consuetu-
 dini multum licentiae dedistis, ut cuilibet
 eum liceat, qui vestris utilitatibus patro-
 cinatur, supplantare et calumniari, volu-
 ptatem et suavitatem audiendi conuicia pu-
 blicae utilitati praefidentes. quapropter fa-
 cilius

τὴν ὑμῶν ἐλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι. καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸς τὴν
πολεμῶν, φθονερῶς συναγωγῆς Φιλίππου, δεινὸν μὲν, ὡς γὰρ καὶ
θεοὶ, πῶς γὰρ οὐκ; καὶ τὸ πατρὶς. δότε ὅ, εἰ βέλεσθε, δότε αὐτῷ
τῆτο. ἀλλ' ἐπειδὴ φθονερῶς ἦδη τὰ παλαιοῖα ἐσεσύλητο, Χερρόνησος
ἐπορεύετο, ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων ἐπορεύετο ἄνθρωπος, ἐκέπαι καὶ ἐν αὐ-
φισθητοσίμῳ τὰ πράγματα ἦν, ἀλλ' ἐνεσκήκε πόλεμος, ὅ, π μὲν
πώποδ' ἐπραξεν ὑμῶν ὁ βασιλευσθε ἔτοσι ἰαμβειογράφος,
ὅς ἂν ἔχοι δειξάμ, ἐδὲ ἔστιν ἔτε μείζον, ἔτ' ἐλαπὼν ψήφισμα
ἐδὲν Αἰσχίνῃ πρὸς τῶν συμφερόντων τῇ πόλει. εἰ δέ φησιν, νῦν δε-
ξάτω ἡμῶν ἐμῶ ὕδαλι. ἀλλ' ὅς ἔστιν ἐδὲν. καὶ τοι, δυοῖν αὐτὸν
ἀνάγκη θάτερον, ἢ μηδὲν τοῖς προσηγομένοις ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔχον-
τα ἐγκαλεῖν, μὴ γράφειν πρὸς ταῦτ' ἕτερον ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμ-
φέρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τέτων ἀμείνων. αἶψ' ἔν ἐδὲ
ἐλθόν, ὡς περ ἐδὲ ἔγραψεν, ἡνίκα ἐρῶσα ἀδελφὴ δέοι κακὸν ὑμᾶς;
ἐμμεν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἡδύνατο,
ὡς εἴκειν, ἢ πόλις, ἢ ποιῶν ὅσα ἐλθούσαν ἐν δὲ ἐπεξεργάσατο,
ὡς ἄνθρωποι Ἀθηνῶν, τοῖς τόν, ὁ πᾶσι τοῖς πρὸς τῆς ἐπέδθηκε τέλος,
πρὸς οὗ ὅδ' πολλὰς ἀνάλωσε λόγους, τὰ τῶν Ἀμφισθενῶν τῶν
Λοκρῶν διεξιὼν δόγματα, ὡς διατρέψων τὰ ληθές. τόδ' ἔτ' τοῖς-
τόν ἐστι. πόθεν; πολλὰ γὰρ καὶ δεινὰ. ἐδέποδ' ἐκνήψη σὺ τὰ καὶ πρὸς

cilius est, et semper tutius, hostibus infer-
viendo locare operam, quam eam in repu-
blica deligere stationem, qua vestra com-
moda propugnentur. ac ante bellum, aperte
Philippum defendisse, graue quidem certe
fuit, o tellus et dii: quis enim neget? con-
tra patriam, sed date, si vultis, date ei hoc:
sed cum spoliatis iam palam nauibus, va-
stata Chersoneso, homo Atticam inuade-
ret, neque iam dubiae res essent, sed bel-
lum arderet, quid pro vobis vnquam egerit
inuidus iste iambographus, ostendere non
poterit, neque exstat vllum vel maius vel
minus decretum, factum ab Aeschine pro
utilitate reipublicae. sin aliquod exstare di-
cit, ostendat nunc ad meam aquam. sed

nullum exstat. alterutrum autem necesse est,
eum, aut quod nihil eorum quae tum a me
agebantur, posset reprehendere, non alia
praeter ea scripsisse: aut quod hostium com-
modis studeret, non in medium his protu-
lisse meliora. sed non dicebat, credo, neque
scribebat, cum vobis aliquid mali dandum
esset? immo nemini alii dicendi locus erat.

Ac cetera quidem respublica ferre fortasse
poterat, quae iste clam faciebat: vnum au-
tem perfecit eiusmodi, Athenienses, quod
ceteris omnibus fastigium imponeret, in quo
magnam orationis suae partem consumpsit,
Amphissenium Locrorum decreta recen-
sendo, spe peruertendae veritatis. id vero
non ita est, nam qui fieri possit? multum
certe

πεινυμένη σαυτῶν· ἔχ' ἔτι πολλὰ ἑρεῖς. καλῶ δὲ ἐναντίον ὑμῶν,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς θεὰς Ἀπάνας, καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώ-
 ραν ἔχουσι τὴν Ἀθηναίαν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρώος
 ἐστὶ τῇ πόλει, καὶ ἐπύχομαι πᾶσι τέτοις, εἰ μὴ ἀληθῆ πρὸς
 ὑμᾶς εἶποιμι, καὶ εἶπον τότε· οὐθὺς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον
 τρεῖσι τὸν μισθὸν τέττα τοῦ πεινυμένου ἀπὸ μύθου· ἔγνω γὰρ
 οὐθέως, ἔγνω· εὐτυχίαν μοι δέσσειν, καὶ σωτηρίαν, εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν
 ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκα, αἰτίαν ἐπάγω τέττω ψευδῆ, πάντων
 τῶν ἀγαθῶν ἀνόητόν με ποιῆσαι. τί ἔν ταῦτ' ἐπηρεάμαι, ἔτι διε-
 τεινάμην ἔτι σφοδρῶς; ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημο-
 σίῳ κείμενα, ἔξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ
 πεπραγμένα μνημονεύοντάς, ἐκείνο φοβούμαι, μὴ τῶν ἐργα-
 σμάτων αὐτῶν κακῶν, ὅσα ἐλάττω ὑποληφθῇ. ὅπερ πρῶτον συν-
 ἔβη, ὅτε οὗτος ταλαιπώρος Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ ψευδῆ
 δεῦρ' ἀπαγείλας. τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίῳ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ελά-
 τειαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἤρξε τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγεμῶν,
 ὃς ἅπαντα ἀνέτρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων, ἔτος ἐστὶν ὁ συγκατασκα-
 άσας, καὶ πάντων εἰς ἀνὴρ τῶν μεγίστων αἰτίας κακῶν. ἔτι τότε εὐθύς
 ἐμὲ διαμαρτυρομένης ἔβωλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς
 τὴν Ἀθηναίαν ἄγειν, Αἰσχίνην, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν, ὃ μὴ ἐκ

certe abest. nequē tu vnquam elues ea, quae
 illic egisti, non adeo multa dices. aduoco
 autem in conspectu vestro, Athenienses, deos
 deasque vniuersos, qui terram Atticam te-
 nent, et Apollinem Pythium, qui est huic
 vrbi patrius, et hos omnis precor, vt, si
 vera nunc apud vos dixero, et tunc statim
 pro concione dixi, cum primum vidi im-
 purum istum eam rem aggredi (cognoui
 enim statim, cognoui) vt mihi felicitatem
 tribuant et salutem, sin ex odio aut pro-
 pter priuatam similitatem, crimen isti fal-
 sum impingo, ne me vilius boni fructum
 capere patiantur. cur vero haec imprecatus
 sum, tamque vehementer asseueraui? quod

cum et tabulas in curia repositas habeam,
 quibus haec possem aperte ostendere, et vos
 rem meminisse sciam, illud vereor, ne iste
 minor quam qui tantum dare malorum po-
 tuerit, existimetur. quod prius accidit, cum
 miseris Phocenibus internecionis fuit au-
 ctor falsa huc renunciando. nam bellum
 Amphissenae, propter quod ad Elatiam ve-
 nit Philippus, et propter quod Amphictyo-
 onum dux designatus fuit, quae res vni-
 versam Graeciam euertit, is est qui exci-
 tarit, et omnium vnus vir maximorum au-
 ctor malorum fuerit. at tum statim me
 testificante et clamitante in concione, bel-
 lum in Atticam introducis, Aeschine, bel-
 lum.

πακλήσεως συγκαθημένοι, ὅκ εἶον με λέγειν, ὁ δὲ, ἐθαύμα-
 ζον, καὶ κενὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με ὑπελάμ-
 βανον αὐτῶν. ἢ τις δὲ ἡ φύσις, ὧς ἄνδρες Αθηνῶν, γέγονε τέτων
 τῶν πραγμάτων, καὶ πῶς εἵνεκα ταῦτα συνεσιδιάσθη, καὶ πῶς
 ἐπράχθη, νῦν ἀκρίβως, ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθη. καὶ γὰρ εὖ προῖμα
 συλθεὶν ὄψεσθε, ὅτι μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορίαν τῶν κοι-
 νῶν. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε. ὅκ ἦν ὁ πρὸς
 ὑμᾶς πόλεμος πέρας ἐδὲ ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θεβαίως
 ὅτι Θεσσαλὸς ἐχθρὸς ποιήσῃ τῇ πόλει. ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ
 κακῶς τῶν στρατηγῶν τῶν ὑμετέρων πολεμήτων αὐτῶν, ὅμως ὑπὸ
 αὐτῶν ὁ πόλεμος καὶ τῷ λησῶν μυρία ἐπαχθε κακά. ἔτε γὰρ ἐξή-
 γετο τῷ ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων ἐδὲν, ἔτ' εἰσῆγετο, ὧν ἐδεῖτο
 αὐτῶν. ἦν ὅτε ἐν τῇ θαλάττῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τὴν
 Ἀθηνῶν εἰλθεῖν δυνατὸς, μήτε Θεσσαλῶν ἀκολουθήτων, μήτε Θε-
 βαίων διέντων. συνέβαινε ὅτι αὐτῶν τῶν πόλεμῳ κεκλιμένων ὅσοι
 ἐσθλῶν ὑμεῖς ἐξεπέμπετε στρατηγούς· ἐγὼ γὰρ τὸτό γε αὐτῇ τῇ
 φύσει ὁ τόπος καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐκατέρωθεν, κακοπαθεῖν. εἰ μὲν
 ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνεκεν ἔχθρας ἢ ὅτι Θεσσαλὸς, ἢ ὅτι Θεβαίος συμ-
 πείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, ἐδὲν ἂν ἡγεῖτο προσέξειν αὐτῶν τὸν
 νῦν ἂν ὅτι τὰς ἐκείνων κοινὰς περὶ φάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἰρεθῇ,

lum Amphictyonicum, alii qui aduocati
 cum eo confidebant, me concionem ha-
 bere vetabant, alii demirabantur, et inane
 crimen ex priuata similitudine inferre me ei
 putabant. quae autem natura fuerit rerum
 illarum, et qua de causa instructae illae fu-
 erint, et quomodo gestae, nunc audite,
 quando tum audire vobis non licuit. nego-
 cium enim probe concinnatum videbitis,
 et magnas utilitates ad cognitionem rerum
 communium capietis. quanta igitur fuerit
 in Philippo calliditas, spectate. belli vestri
 finem aut exitum nullum reperiēbat Philip-
 pus, nisi Thebanos et Thessalos hostis ef-
 fecisset nostrae urbi. quantumuis enim mi-

fere et male vestri duces cum eo bellarent,
 tamen ab ipso bello et praedonibus infinitis
 malis vexabatur. neque enim e ditione eius
 quicquam quod ibi nasceretur, vel expor-
 tabatur, vel importabatur, quo ipse indige-
 bat. neque vero erat eo tempore mari vobis
 potentior, neque in Atticam venire pote-
 rat, si nec Thessali eum sequerentur, nec
 Thebani transitum darent. vsu veniebat au-
 tem ei, qualiscunque duces missos a vobis
 (omitto enim hoc) praelio superanti, ob
 ipsam loci naturam, et utrorumque facul-
 tates, ut male tractaretur. quod si suarum
 causa inimicitiarum, siue Thessalis, siue The-
 banis, suaderet, ut vos inuaderent, nemi-
 nem.

ῥᾶον ἤλπιζε τὰ μὲν πρῶτα κρείσσειν, τὰ δὲ, πείσειν. πῶς ἔνι Τηχεῖ;
 θεάσασθε ὡς εὖ. πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ
 παρὶ τὴν Πυλαίαν παρεχλῶ. εἰς γὰρ ταῦτ' αὐτὸς αὐτὸς ὑπελάμ-
 βηκεν αὐτῷ δέησας. εἰ μὲν τοίνυν τῆτον ἢ τῶν παρ' ἐαυτοῦ
 πεμπομένων ἱερσημόνων, ἢ τῶν ἐκείνῃ συμμάχων εἰσηγῆτό
 τις, ὑπόψας τὸ πρῶγμα ἐνόμιζε καὶ οὖν Θηβαίους καὶ τοὺς
 Θεβαλῆς, ἔπειθας φυλάξας. ἂν δὲ Ἀθηναῖοι ἦ, καὶ παρ'
 ὑμῶν τῶν ὑπεισδυπῶν ὁ τῆτο ποιῶν, διπόρως λήσεν, ὅπερ συνέ-
 βη. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθῶται τῶν. ἐδενός δὲ παρὲν ὁ-
 τῶ, οἶμαι, τὸ πρῶγμα, ἐδὲ φυλάττοντο, ὥσπερ εἶωθε τὰ τοι-
 αῦτα παρ' ὑμῖν γίγνεσθαι, παρὰ Πυλαγόρας ὅδ' ἔστι, ἔπειθ' ὅτι
 ἢ τετάρτων χειρὸν ἡσυχάζοντων αὐτὸν, ἀνερρήθη. ὡς δὲ τὸ τ' ὅλεως
 αἰζῶμα λαβὼν, ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀμφικτύοντας, πάντας τὰ μὲν ἀφεί-
 κη παρὰ τῶν, ἐπείρουσεν ἐφ' οἷς ἐμίσθωθη, καὶ λόγοις διπλοσώπας
 καὶ μύθοις, ὅθεν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη, σωθεὶς καὶ διεξελθὼν,
 ἀνδράπας ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ παρορμηδύους τοὺς
 ἱερσημόνας, πείθει ψηφίσας παρὲν τῶν χωρῶν, ἣν δὲ
 μὲν Ἀμφισαῖς, σφῶν αὐτῶν ἔσαν, γεωργεῖν ἔφασαν, ὅδ' ἔστι δὲ
 τ' ἱερῆς χώρας ἡ πᾶσι εἶναι ἐδερεῖαν δίκην τῶν Λοκρῶν ἐπα-
 γόντων ἡρῶν, οὐδ' αὖ νῦν οὕτω λέγων παρορμηδύους ὅτι ἀληθῆ.

nem sibi obtemperaturum putabat: sin per speciem communis causae illorum dux designaretur, facilius sperabat se alia fraude, alia persuasione consecuturum. quid igitur instituit? spectate quam bene. bellum excitare inter Amphictyones, et in Pylaea tumultum. ad eas enim res statim putabat, eos opem suam requisituros. cuius belli, si quis vel a se missus assessor, vel suorum sociorum auctor esset, rem fore suspectam putabat, ac Thebanos et Thessalos, denique omnis fore cautiore: sin Atheniensis, et a vobis esset, suis aduersariis, qui id ageret, facile clam futurum, id quod accidit. quo igitur ea pacto confecit? conduxit istum. nemine autem rem, ut opinor, prae-

sciente, aut cauente, quemadmodum apud vos talia fieri solent, designatus iste Pylagoras, et tribus quatuorue suffragatis, renunciatus est. ut autem assumpta reipublicae nostrae auctoritate ad Amphictyones venit, aliis rebus omnibus relictis et despectis, ea confecit, propter quae conductus erat, et verbis speciosis, ac fabulis, unde Cyrrhaeus ager consecratus esset, compositis atque commemoratis, hominibus eloquentiae non assuetis, et futura non prospicientibus assessoribus persuadet, ut decerneret obeundum esse agrum, quem se Amphissenses pro suo fundo colere dicebant, iste autem ad consecratam regionem pertinere criminabatur: Locrensis nullam mulctam nobis

γνώσεσθε δὲ ἐκεῖθεν. ὅτι ἐν αὐτῷ ἄνθρωπος ἔστω παροικῶν ὑμῶν, ὅς τις οὐκ ἐκλήττωσιν ὑμᾶς; ἀπὸ ποίας δειχῆς; εἰπέ τὸν εἰδόμενον, δείξον. ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἔχων. ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκείνου ταύτην κατεχρῆτο καὶ ψεύδει. περὶ τῶν τοῦτον τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τὴν ἐφ' ἧς ἔκειτο τὴν τέττα, περὶ τῶν ἐκείνου ἐκείνου Ἀποκρί, μικροῦ μὲν ἀπάντας κατακόμισαν, τινὰς δὲ καὶ σπυρίοντες τῶν ἱερουσιμαίων. ὡς δὲ ἅπασι ἐν τέττων ἐκλήματα καὶ πόλεμος περὶ τὰς Ἀμφικτυὸν ἐταράχθη, τὸ μὲν πρῶτον, ὁ Κόπυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἤγαγε στρατὸν. ὡς δὲ ἐκείνου, ἐκ ἡλθον, ἐκείνου δὲ ἐλθόντες ἐδὲν ἐποίουν, εἰς τὴν ἐπιεσαν πυλῆαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον αὐτὸς ἡγεμόνα ἦγον, ἐκείνου κατεσθλασμένοι, καὶ πάλαι πονηρὸν τῶν Θεβαίων, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ περὶ τὰς εὐλόγους εἰλήφεισαν. ἡ γὰρ αὐτοὺς εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιῶν τὰς μὴ ταῦτα ποιεῖντας, ἢ ἐκείνους αἰρεῖσθαι. τί δὲ ταῦτα πολλὰ λέγειν; ἡρέθη γὰρ ἐκ τέττων ἡγεμὼν, καὶ μὲν ταῦτ' εὐδὲς δυνάμει συλλέξας, καὶ παρελθὼν ὡς ἐπὶ τὴν Κιρραίαν, ἐρρώσας φράσας πολλὰ καὶ Κιρραίοις καὶ Ἀποκρί, τὴν Ελάτειαν καταλαμβάνει. εἰ μὲν ἐν μὴ μελέγνωσαν εὐδὲς Θεβαῖοι, καὶ μετ' ὑμῶν ἐγγρόντο, ὥσπερ χαμαῖρους ἀν' ἅπαν τέττω τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεισε· νῦν δὲ τότε γ'

nobis imponentibus, neque ea quae nunc iste per mendacium causatur, postulantibus. quod inde cognoscetis. haud licebat utique Locrensis, non citata nostra vrbe, iudicium contra nostram urbem exsequi. quis igitur vos citavit? quo praeditus magistratu? dic quis sit conscius? ostende. verum haudquaquam poteris. sed inani isto praetextu abutebaris, et falso. obeuntibus igitur agrum Amphictyonibus de sententia istius, facto impetu Locrenses, parum absuit quin universos iaculis conficerent, quosdam etiam comprehenderunt legatorum. ut vero semel ex his querimoniae, et bellum adversus Amphictyonem conflatum est, primum Cottyphus ipsorum Amphictyonum duxit exercitum.

ut autem alii non venerunt, alii qui venerant, nihil egerunt, in sequente conuentu rem ad Philippum statim ducem referebant subornati, et olim scelerati quidam e Thessalis et aliis oppidis, et quidem causas probabilis habebant. aut enim ipsis tributa conferenda, et alendum peregrinum militem dicebant, et mulctandos qui facere id recusarent, aut illum ducem eligendum. quid multis? sic creatus est imperator, et post haec, collecto statim exercitu, progressus tanquam Cyrrhaeum agrum inuasurus esset, multum valere iussis et Cyrrhaeis et Locrensis Elateam occupat. quod nisi statim Thebani, mutata sententia, se vobiscum coniunxissent, tanquam torrens vniuersa bel-

ἐξαίφνης ἐπέχον αὐτὸν ἐκείνοι, μάλιστα μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν πινὸς εὐνοία πρὸς ὑμᾶς, εἴτα μὲν τοι, καὶ ὅσον καθ' ἓνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ. δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τὰς χερσὺς, ἐν οἷς ἕκαστα πέπεραχ', ἵν' εἰδῆτε ἡλικὰ πράγματα ἢ μισρὰ κεφαλὴν ταράξασα αὐτῇ, δίκῃν ἔκ ἔδωκε. λέγε μοι τὰ δόγματα.

ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ. ΕΠΙ ΙΕΡΕΩΣ ΚΛΕΙΝΑΓΟΡΟΥ ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΤΛΑΙΑΣ ΕΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΠΤΛΑΓΟΡΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΔΡΟΙΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΑΜΦΙΣΣΕΙΣ ΕΠΙΒΑΙΝΟΥΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΙ ΣΠΕΙΡΟΥΣΙ ΚΑΙ ΒΟΣΚΗΜΑΣΙ ΚΑΤΑΝΕΜΟΥΣΙΝ ΕΠΕΛΘΕΙΝ ΤΟΥΣ ΠΤΛΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΗΛΑΙΣ ΔΙΑΛΑΒΕΙΝ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΠΕΙΝ ΤΟΙΣ ΑΜΦΙΣΣΕΤΕΣΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΜΗ ΕΠΙΒΑΙΝΕΙΝ. ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ. ΕΠΙ ΙΕΡΕΩΣ ΚΛΕΙΝΑΓΟΡΟΥ ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΤΛΑΙΑΣ ΕΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΠΤΛΑΓΟΡΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΔΡΟΙΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΕΞ ΑΜΦΙΣΣΗΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΤΑΝΕΙΜΑΜΕΝΟΙ ΓΕΩΡΓΟΥΣΙ ΚΑΙ ΒΟΣΚΗΜΑΤΑ ΝΕΜΟΥΣΙ ΚΑΙ ΚΩΛΥΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΠΛΟΙΣ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΕΚΩΛΥΚΑΣΙ ΜΕΤΑ ΒΙΑΣ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΤΜΑΤΙΚΑΣΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΤΟΝ ΗΠΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΚΟΤΤΥ-

li moles in urbem nostram irruisset: nunc (tum quidem) cum illi subito coercuerunt, idque factum est cum primis, Athenienses, numinis alicuius benignitate erga vos, post autem, et quantum in vno viro est, mea quoque auctoritate. da vero mihi decreta ista, et tempora, quibus horum quidque factum est, ut sciatis, quantis rebus turbatis, nefarium istud caput poenas non dederit, recita decreta. DECRETVM AMPHICTYONVM. SACERDOTE CLINAGORA Verno conventu visum est PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS AMPHICTYONVM QVONIAM AMPHISSENSSES SACRV M AGRVM INVADANT ET CONSERANT ET AR-

MENTIS DEPASCANT PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS IN REM PRAESENTEM VENIENDVM ET COLUMNIS LIMITES DIRIMENDOS ET INTERDICENDVM AMPHISSENSIBVS NE IN POSTERVM INVADANT. ALIVD DECRETVM. SACERDOTE CLINAGORA Verno conventu visum est PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS AMPHICTYONVM ET COMMVNI AMPHICTYONVM QVANDO AMPHISSENSSES SACRV M AGRVM INTER SE PARTITI COLANT ET ARMENTA IN EO PASCANT ET CVM ID FACERE PROHIBERENTVR ARMATA MANV PROGRESSI COMMVNE GRAECORVM CONCILIVM VI REPVLERINT

ΦΟΝ ΤΟΝ ΑΡΚΑΔΑ ΠΡΕΣΒΕΥΕΛΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΤΟΝ ΜΑΚΕ-
ΔΟΝΑ ΚΑΙ ΛΕΙΟΤΗΝ ΙΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΤΩΙ ΤΕ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΑΜΦΙΚΤΥΟΣΙΝ ΟΠΩΣ ΜΗ ΠΕΡΙΠΑΝΙ ΤΗΘ ΤΩΝ ΛΕΒΕΩΝ ΑΜ-
ΦΙΣΣΕΩΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΙ ΜΕ-
ΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΟΤ ΣΥΝΕΔΡΙΟΤ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ. λέγει δὴ καὶ
τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο. εἰσὶ γὰρ, καθ' οὓς ἐπυλαγό-
ησεν ὁδοῦ. λέγει. ΧΡΟΝΟΙ. ΑΡΧΩΝ ΜΗΗΣΙΘΕΙΔΗΣ ΜΗΝΟΣ ΑΝ-
ΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑΤΗ. δὲ δὴ μοι τὴν Ἰησοῦν,
ἦν, ὡς ἔχ' ὑπὸ κλονὶ ὁ Θεβαῖος, πέμπει πρὸς τὰς ἐν Πελοποννή-
σῳ συμμαχίας ὁ Φίλιππος ἵνα εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι
τὴν μὲν ἀληθῆ πρὸς φασιν τῶν πραγμάτων, τὸ, ταῦτ' ἴσθαι τὴν
Ελλάδα, ὅτι τὰς Θεβαῖας, καὶ ὑμᾶς πρὸς τὴν ἀπεκρύψετο, κοινὰ
ἢ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιῶν πρὸς ποιεῖτο. ὁ δὲ τὰς ἀ-
φορμὰς ταύτας ὅτι πρὸς φασιν πρὸς φασιν ὡς, ἔστι ἦν. λέγει.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕ-
ΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΔΡΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΠΑΣΙ ΧΑΙ-
ΡΕΙΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΛΟΚΡΟΙ ΟΙ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΟΖΟΛΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ-
ΤΕΣ ΕΝ ΑΜΦΙΣΣΗ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΛ-

LERINT QUOSDAM ETIAM VULNERI-
BUS AFPECTERINT ET DVCEM CREA-
TVM AB AMPHICTYONIBVS COTTY-
PHVM ARCADEM LEGATIONEM AD PHI-
LIPPVM MACEDONEM MITTENDAM ET
PETENDVM VT ORITVLETVR ET APOL-
LINI ET AMPHICTYONIBVS NEQVE PA-
TIATVR AB IMPIIS AMPHISSENSIBVS
DEO FRAVDEM FIERI ATQVE EVM DI-
CTATOREM CREAKI A GRAECIS QVI
IVS HABEANT CONCILII AMPHICTYO-
NVN. age recita et tempora, quibus haec
facta sunt. fuerunt enim ea, quibus iste Py-
lagoram egit. recita. TEMPORA. PRAE-
TOR MNESTHIDES DECIMO SEXTO DIE
VOL. II.

NOVEMBRIS. age da mihi literas, quas, vt
non parebant Thebani, misit ad Pelopon-
nesensis socios Philippus: vt etiam ex iis per-
spiciatis veram causam rerum, quae erat,
vt illa quae contra Graeciam et Thebanos
et vos moliretur, occultaret, sedque commu-
nia decreta Amphictyonum exsequi simula-
ret. qui vero eas occasiones et praetextus ei
suppeditarat, iste fuit. recita. LITERAE
PHILIPPI. REX MACEDONVM PHILIP-
PVS PELOPONNESENSIVM FOEDERATO-
RVN MAGISTRATIBVS ET ASSESSORI-
BVS ET ALIIS SOCIIS OMNIBVS S. QVO-
NIAM LOCKENSES QVI OZOLAE NOMI-
NANTVR ATQVE AMPHISSAM INCO-

ΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΙ
 ΜΕΘ ΟΠΛΩΝ ΛΗΛΑΤΟΥΣΙ ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΜΕΘ ΥΜΩΝ
 ΒΟΗΘΕΙΝ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΕΝ
 ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΤΣΕΒΩΝ ΩΣΤΕ ΣΤΗΝΑΝΤΑΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΚΙΔΑ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΕΤΤΑΡΑ-
 ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ ΜΗΝΟΣ ΛΩΙΟΥ ΩΣ ΗΜΕΙΣ ΑΓΟΜΕΝ
 ΩΣ ΔΕ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΩΣ ΔΕ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ ΠΑΝΕΜΟΥ
 ΤΟΙΣ ΔΕ ΗΜΙΝ ΣΤΗΝΑΝΤΗΣΑΣΙ ΠΑΝΔΗΜΕΙ ΧΡΗΣΟΜΕΘΑ ΣΥΜΒΟΥ-
 ΛΟΙΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΙΣ ΕΠΙΖΗΜΙΟΙΣ. ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.
 ὁρᾷ δ' ὅπ' φεύγει μὴ τὰς ἰδίας περὶ φάσεις, εἰς ᾗ τὰς Ἀμφικτυ-
 ονικὰς καταφεύγει; τίς ἔν' ὁ ταῦτα συμπεπρασκυάσας αὐτῷ; τίς
 ὁ τὰς περὶ φάσεις ταύτας ἐνδύς; τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενη-
 μῶν μάλιστα αἶπ' ἔχ' ἔτ'; μὴ τοίνυν λέγεις, ὦ ἄνδρες
 Ἀθιναῖοι, φειδόντες, ὡς ὑφ' ἑνὸς τοιαῦτα πέπονθεν ἡ Ἑλλάς
 ἀνθρώπων. ἔχ' ὑφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν παρ'
 ἑκάστοις, ὦ γῆ καὶ θεοί. ὧν εἰς ἕτος ἔσιν. ὃν, εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα
 τὰ ληθῆς εἰπεῖν δέοι, ἔκ' αὖν ὀκνήσαιμι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον τῶν
 μὲν ταῦτα ἀπολωλότην ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πό-
 λεων. ὁ γὰρ τὸ πάρεσμα πρᾶχων, ἔτ' τῶν φυῶν κακῶν αἶπος.
 ὃν ὅπως ποτὶς ἔκ' εὐδὺς ἰδόντες ἀπεσράφηε, θαυμάζω. πλὴν

LVNT IN DELVERVM APOLLINIS DEL-
 PHICI DELINQVNT ET SACRVM A-
 GRVM ARMATA MANV PROGRESSI DE-
 PRAEDANTVR DEO VOBIS ADIVTORI-
 RVS OPEM FERAM ET VLCISCAR EOS
 QVI IVS GENTIVM ET RELIGIONEM
 VIOLARVNT QVARE ARMATI NOBIS
 OCCVRRITE IN PHOCIDE ALLATO COM-
 MEATV QVADRAGINTA DIERVM HOC
 MENSE LOO VT NOS HABEMVS VT A-
 THENIENSES BOEDROMIONE (SEXTILI)
 VT CORINTHII PANEMO QVI AVTEM
 VNIVERSI NOBIS OCCVRRERINT EORVM
 CONSILIIIS VTEMVR EOS VERO QVI SE
 NOBISCVM NON CONIYNXERINT MYL-

CTABIMVS. VALETE. videtis eum fugere
 suas causas, et in Amphictyonicas confu-
 gere? quis igitur illis concinnandis adiutor?
 quis causas suppeditavit? quis malorum
 quae inciderunt potissimum auctor? nonne
 iste? ne igitur passim dicatis, Athenienses,
 ab vno homine Graeciam esse talia perpes-
 sam. non ab vno, sed a multis atque im-
 probis in singulis vrbibus, pro diuum fidem
 atque hominum. quorum iste vnus est. quem,
 si verum libere dicendum sit, non dubita-
 rim ego communem pestem eorum, quae
 postea perierunt omnium, dicere, homi-
 num, locorum, vrbium. qui enim semen
 praebuit, is enatae segetis malorum est au-
 ctor.

πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικέν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. Συμβέβηκε τίνυν μοι τῶν καὶ τῆς πατριδῆς τέττω πεπεραγμένων ἀψαμνῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδυνάμην αὐτὸς πεπολίτθαι, ἀφίχθαι. αὐτῶν πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκῆσαιτέ με, μάλιστα δὲ, ὅτι αἰχρὸν ἐστίν, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόρων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ οὐδὲ λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θεβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῶν τὰ Φιλίππου πραπίδων, καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρωθεν, ὁ μὲν ἦν ἀμφοτέρωθεν φοβερόν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, τὸ, τὸν Φίλιππον ἔαν αὐξάνεσθαι, παρερῶντας, καὶ εἰδὲ καθὲν φυλακισμένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρῖναι ἀλλήλοις ἐρίμως ἔχοντας, ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, πρῶτον διελέγουσιν. ὅσα δὲ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' εἰδὼς Αἰσοφῶντα, καὶ πάλιν Εὐβυλον, πᾶντα τὸν χρόνον βελομένους πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων πολλάκις ἀνιλέγοντας ἑαυτοῖς, τῆτο ὁμογνωμονήσας αἰεί. ἔς σὺ ζῶντας μὲν, ὃ κίνασθαι, κολακῶν παρηκολάθεις, τεθνεώτων δὲ ὅσα αἰχμῶν κατηγορῶν. αὐτὸ γὰρ πρὸς Θεβαίων Ἰππικῆς ἐμοί, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ κατηγορεῖς, τῶν πρῶτερον, ἢ ἐγὼ, ταύτῃ τὴν συμμαχίαν δοκιμασθέντων. ἀλλ' ἐκείσε ἐπάνειμι· ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίον πόλεμον

ctor. quem qui non e primo statim aspectu sitis auersati, demiror. sed magnae, ut apparet, apud vos tenebrae sunt obiectae veritati. Accidit autem mihi, facinora illius contra patriam designata aggresso, ut ad ea peruenerim, quae contra illum ego in republica gessi, quae cum multis de causis merito ex me audietis, tum vero quod turpe est, Athenienses, cum ego molestias ipsas laborum vestra causa susceptorum tolerarim, vos nec verba quae de rebus illis facienda sint, velle sustinere. cum viderem Thebanos, atque adeo vos quoque, prope modum a Philippi procuratoribus et hominibus apud utrosque corruptis adductos, id

quod utrisque erat formidabile, magnamque cautionem requirebat, ne potentiam Philippi crescere sineretur, negligere, nec ullam eius rei cauendae suscipere curam, ad inimicitias autem mutualque similitudines propendere, hoc ut ne fieret perpetuo cauebam: qui non meapte duntaxat prudentia sic expedire existimarem, sed Aristophontem etiam, itemque Eubulum, omni tempore conciliare voluisse illam amicitiam, et cum aliis de rebus saepe inter se dissentirent, in hoc semper concordasse scirem. quos tu viventis, o vulpecula, assentans sectabare, defunctis obtreptare non erubescis. nam quod me de Thebanis accusas, illos multo magis quam me

τέττε μὲν πομπήσδεως συμπερανταμένων ὃ τῶν ἄλλων τῶν σω-
 εργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς τὰς Θηβαίους ἔχθραν, συνέβη τὸν Φίλιπ-
 πον εἰλθεῖν ἐφ' ὑμᾶς, ἔπειρ' ἕνεκα τὰς πόλεις ἔτοι συνέπερσον.
 καὶ εἰ μὴ προεξέδικέσθην μιν, εἴδ' ἀναλαβεῖν αὐτὰς ἀν' ἡδυ-
 νήθημ'· ἔτω μέγας πόρρω προήγαγον ἔτοι τὸ πρᾶγμα· ἐν
 οἷς ὃ ἢ τε ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους, τῶν τῶν ψηφισμάτων ἀνέ-
 σαντες καὶ τῷ ἀποκρίσεων, εἴσεσθε. καὶ μοι λέγε ταῦτα λαβὼν.
 ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΗΡΟΗΤΘΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩ-
 ΝΟΣ ΕΚΤΗΙ ΦΘΙΝΟΝΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΤΟΤΕΗΣ ΕΡΕΧΘΗΙΔΟΣ
 ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΓΝΩΜΗΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΙΝΑΣ
 ΜΕΝ ΚΑΤΕΙΛΗΦΕ ΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΙΝΑΣ ΔΕ
 ΠΟΡΘΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΙ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΤΑΖΕΤΑΙ
 ΠΑΡΑΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΠΑΡ ΟΥΔΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΣΥΝ-
 ΘΗΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΟΡΚΟΥΣ ΛΕΙΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙ-
 ΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΤΑΣ ΚΟΙΝΑΣ ΠΙΣΤΕΙΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ
 ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΗΕΜΠΕΙΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΟΙ
 ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΙ ΔΙΑΛΕΞΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ
 ΜΑΛΙΣΤΑ ΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ ΚΑΙ
 ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΣΑΣΘΑΙ ΔΟΤΝΑΙ
 ΧΡΟΝΟΝ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ

me accusas, qui ante me societatem illam
 probauerunt, sed illuc redeo: Amphissenii
 bello per istum excitato, et inimicitias ad-
 versus Thebanos per alios eius adiutores
 perfectis, accidisse, ut Philippus nos aggre-
 deretur, qua de causa isti vrbis inter se
 committebant, quod nisi paulo ante cuigi-
 lassemus, ne recuperare quidem viris licu-
 isset: eo usque isti rem perduxerant, ut vo-
 ro alii in alios fueritis animati, his de-
 cretis auditis, et responsionibus, sciatis. age
 cape haec, et lege. DECRETUM. HERO-
 PYTHO PRAETORE XXVI DIE FEBRU-
 ARII TRIBV PRAESIDENTE ERECH-
 THRIA DE SENTENTIA SENATVS ET

DVCVI. QVONIAM PHILIPPVS OPPID-
 A QVAEDAM FINITIMA OCCVPAVIT
 QVAEDAM POPVLATVR ATQVE IN SV-
 MA AD ATTICAM INVADENDAM SE
 INSTRVIT FOEDVS NOSTRVM PRO NI-
 HILO DVCENS ET INSVRANDVM SOL-
 VERE INSTITVIT AC PACEM FIDEM
 MVTVO DATAM FRANGENS PLACERE
 SENATVI POPVLOQVE VT LEGATI AD
 EVM MITTANTVR QVI CVM EO AGANT
 ET EVM HORTENTVR POTISSIMVM VT
 CONCORDIAM NOBISCVM FACTAM ET
 PACTA TVEATVR SIN MINVS VT SPA-
 CIVM DELIBERANDI PRAEBEAT REI-
 PVBLICAE ET INDVCIAS VSQVE AD
 MEN-

ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ. ΗΙΡΕΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΙΜΟΣ ΑΝΑ-
 ΓΥΡΡΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΦΑΙΑΣΙΟΣ ΒΟΥΛΑΓΟΡΑΣ ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ.
 ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΝΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΗΡΟΠΥΘΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΟΥ-
 ΝΥΧΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΓΝΩΜΗ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΙ-
 ΛΙΠΠΟΣ ΕΙΣ ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΗΤΑ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕ-
 ΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙ ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΣΤΡΑ-
 ΤΕΥΜΑΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΤΕ ΕΓΓΙΣΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΙΓΝΕΣΘΑΙ
 ΤΟΠΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΤΑΣ ΗΡΟΣ ΗΜΑΣ ΤΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΑΤΤΩΙ
 ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΕΜΨΑΙ
 ΠΡΟΣ ΑΤΤΟΝ ΚΗΡΤΚΑ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΑΞΙΩΣΟΥΣΙ ΚΑΙ
 ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝ ΑΤΤΟΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΟΠΩΣ
 ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΛΕΤΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΥΝ ΟΥ ΚΕ-
 ΚΡΙΚΕ ΒΟΗΘΕΙΝ ΕΝ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΩΝ. ΗΙΡΕΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΗΣ
 ΒΟΥΛΗΣ ΝΕΑΡΧΟΣ ΣΩΣΙΝΟΜΟΥ ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΕΠΙΦΡΟΝΟΣ ΚΑΙ
 ΚΗΡΤΗΣ ΕΥΝΟΜΟΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ. λέγει δὴ καὶ
 τὰς ἀποκρίσεις. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟ-
 ΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙ-
 ΡΕΙΝ. ΗΝ ΜΕΝ ΑΠΑΡΧΗΣ ΕΙΧΕΤΕ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΙΡΕΣΙΝ ΟΥΚ Α-
 ΓΝΩΩ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΣΠΟΤΔΗΝ ΠΟΙΕΙΣΘΕ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ ΒΟΥ-
 ΛΟΜΕΝΟΙ ΘΕΤΤΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΟΥΣ.

MENSEM APRILEM PROROGET. LECTI
 SVNT E SENATV SIMVS ANAGYRRHA-
 SIVS EVTHYDEMVS PHLIASIVS BVLA-
 GORAS ALOPECENSIS. ALIVD DECRE-
 TVM. HEROPYTHO PRAETORE PRI-
 DIE CALEND. APRILIS DE BELLI DV-
 CIS SENTENTIA. QVONIAM PHILIPPVS
 THEBANOS ALIENARE A NOBIS INSTI-
 TVIT ITAQVE SE PARAVIT VT IN AT-
 TICAЕ LOCA PROXIMA CVM OMNI EX-
 ERCITV INGREDIATVR IN QVO FOE-
 DVS NOBISCVM ICTVM VIOLAT PLA-
 CERE SENATVI POPVLOQVE VT AD
 EVM MITTANTVR CADVCEATOR ET
 LEGATI QVI PETANT ET EVM HOR-

TENTVR VT INDVCIAS FACIAT VT E-
 RE NATA POPVLVS DELIBERET NVNC
 ENIM EVM NON INSTITVISSE OPEM
 FERRE IN VLLA RE MODERATA. LE-
 CTI SVNT A SENATV NEARCHVS SOSI-
 NOMI F. POLYCRATES EPIPHRONIS F.
 ET CADVCEATOR EVNOMVS ANAPHLY-
 STIVS E POPVLO. recita etiam responsa.
 RESPONSA DATA ATHENIENSIBVS. REX
 MACEDONVM PHILIPPVS SENATVI PO-
 PVLOQVE ATHENIENSI SALVTEM. QVO
 ANIMO FVERITIS ERGA NOS AB INI-
 TIO AFFECTI NON IGNORO ET QVID
 STUDIO HABEATIS CONIVNGERE VO-
 BISCVM THESSALOS ET THEBANOS AT-
 QUE

ΒΕΛΤΙΟΝ Δ ΑΥΤΩΝ ΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΕΦ-
 ΥΜΙΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΑΙΡΕΣΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΜ-
 ΦΕΡΟΝ ΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΝΥΝ ΕΞ ΤΠΟΣΤΡΟΦΗΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΕΣ
 ΥΜΕΙΣ ΠΡΟΣ ΜΕ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΡΥΚΑΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΜΝΗΜΟ-
 ΝΕΤΕΤΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΑΙΤΕΙΣΘΕ ΚΑΤ ΟΥΔΕΝ ΤΦ ΗΜΩΝ
 ΠΕΠΛΗΓΜΕΝΟΙ ΕΓΩ ΜΕΝ ΤΟΙ ΑΚΟΥΣΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
 ΣΥΓΚΑΤΑΤΙΘΕΜΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΕΙ-
 ΜΙ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΑΝ ΠΕΡ ΤΟΥΤΕ ΟΥΚ ΟΡΘΩΣ ΣΥΜ-
 ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΥΜΙΝ ΠΑΡΑΠΕΜΨΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΗΣ
 ΑΤΙΜΙΑΣ ΑΞΙΩΣΗΤΕ. ΕΡΡΩΣΘΕ. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ. ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ
 ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΕΚΟΜΙΣΑΜΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡ ΥΜΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ
 ΔΙ ΗΣ ΜΟΙ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΝΑΝΕΟΥΣΘΕ
 ΠΤΝΘΑΝΟΜΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙ ΔΙΟΤΙ ΠΑΣΑΝ ΥΜΙΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΡΟΣ-
 ΦΕΡΟΝΤΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ ΥΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΙΝΟΥΣ
 ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΤΠ ΑΥΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
 ΜΕΝ ΟΥΝ ΥΜΩΝ ΚΑΤΕΓΙΓΝΩΣΚΟΝ ΕΠΙ ΤΩΙ ΜΕΛΛΕΙΝ ΠΕΙ-
 ΘΕΣΘΑΙ ΤΑΙΣ ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΛΠΙΣΙ ΚΑΙ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ ΑΥΤΩΝ
 ΤΗΙ ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΙ ΝΥΝ Δ ΕΠΙΓΝΟΥΣ ΥΜΑΣ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΕΖΗ-
 ΤΗΚΟΤΑΣ ΕΧΕΙΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΑΛΛΟΝ Η ΤΑΙΣ ΕΤΕΡΩΝ ΕΠΑΚΟ-

QVE ADEO BOEOTIOS ETIAM CVPIEN-
 TES QVI CVM SANIORES SINT ET VE-
 STRAM AMPLECTI SECTAM VOBISQVE
 SVBIICERE SE RECVSENT ATQVE A
 PARTE VTILITATIS STENT NVNC MV-
 TATA SENTENTIA MISSIS LEGATIS
 ET CADVCEATORIBVS PACTIONVM
 MENTIONEM FACITIS ET INDVCIAS
 PETITIS NVLLA PER NOS INIVRIA
 LACESSITI VERVNTAMEN EGO LEGA-
 TIS AVDITIS ANNVO POSTVLATIS ET
 PARATVS SVM FACERE INDVCIAS SI
 EOS QVI VOBIS NON RECTE CONSV-
 LVNT REPVDIATOS EA QVA DIGNI
 SVNT IGNOMINIA MVLCTABITIS. VA-

LETE. RESPONSA DATA THEBANIS.
 REX MACEDONVM PHILIPPVS SEN-
 TVI POPVLOQVE THEBANO SALVTEM.
 ACCEPI LITERAS VESTRAS QVIBVS
 CONCORDIAM ET PACEM MECVM FA-
 CTAM RENOVATIS SED TAMEN AVDIO
 ATHENIENSIS OMNI STVDIO CONTEN-
 DERE VT IPSORVM DECRETIS SVF-
 FRAGEMINI VT IGITVR PRIVS VOS AC-
 CVSABAM QVOD SPVM QVAM ILLI FA-
 CIEBANT ESSETIS AMPLEXVRI ET EO-
 RVN INSTITVTVM SECVTVRI ITA
 NVNC POSTEAQVAM INTELLEXI MAL-
 LE VOS PACEM NOBISCVM FACTAM
 TVERI QVAM ALIORVM SEQVI SEN-
 TENTIAS

ΛΟΥΘΕΙΝ ΓΝΩΜΑΙΣ ΗΣΘΗΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΜΑΣ ΕΠΑΙΝΩ ΚΑ-
ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΜΑΛΙΣΤΑ Δ ΕΠΙ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΥΣΑΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ-
ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΕΧΕΙΝ ΕΝ ΕΥ-
ΝΟΙΑΙ ΟΠΕΡ ΟΥ ΜΙΚΡΑΝ ΤΜΙΝ ΟΙΣΕΙΝ ΕΛΠΙΖΩ ΡΟΠΗΝ ΕΑΝ
ΠΕΡ ΕΠΙ ΤΑΥΤΗΣ ΜΕΝΗΤΕ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΣΕΩΣ. ΕΡΡΩΣΘΕ. ΟΥΤΩ
διαθείς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ τέτων, καὶ
τέτοις ἐπαρθείς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἦκεν ἔχων
τὴν δύναμιν, καὶ τὴν Ελάτειαν κατέλαβεν, ὡς εἰδὼς ἂν, εἴπῃ ἡρώϊος,
ἐπὶ συμπνυσόνων ὑμῶν καὶ τῶν Θεβαίων. ἀλλὰ μὲν, τὸν τότε συμ-
βούτα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴσε μὲν ἀπώλεις· μικρὰ δὲ ἀκού-
σατε ὅμως αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα. ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν· ἦκε δὲ
ἀγγέλλων τις ὡς εἶδεν πυρσάνεις, ὡς Ελάτεια κατέληπται. καὶ μὲν
ταῦτα ④ μὲν, αὐτοὺς ἐξδυνασάντες μετὰ δὲ δειπνοῦντες, τὰς τε
ἐκ τῶν οὐλῶν, τῶν καὶ τὴν ἀγορὰν, ἐξῆρχον, καὶ τὰ γέρρα ἐνε-
πίμπρασαν, ④ ὅ, τὰς στρατηγὰς μελεπέμποντο, καὶ τὸν σαλπυ-
γκὴν ἐκάλουν, καὶ θόρυβος πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, ἅμα
τῇ ἡμέρᾳ, ④ μὲν πυρσάνεις τὴν βελὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βελθυπύ-
ριον, ὑμεῖς δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε, καὶ πρὶν ἐκείνῳ χη-
ματίσαι καὶ πρὸς βελθῆσαι, πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. καὶ μὲν ταῦ-
τα ὡς εἰσῆλθεν ἡ βελὴ, καὶ ἀπήγειλαν ④ πυρσάνεις τὰ πρὸς τὴν

TENTIAS SVM DELECTATVS ET VOS
CVM MVLTIS NOMINIBVS LAVDO TVM
EO POTISSIMVM QVOD ET TVTIOA
CONSILIA SECTAMINI ET BENEVO-
LENTIAM ERGA NOS RETINETIS QVOD
NON PARVM VOBIS MOMENTI ALLA-
TVRVM PVTO SI IN ISTO INSTITVTO
PERSEVERABITIS. VALETE. ita conci-
tatis inter se vrbibus Philippus istorum ope-
ra, et his decretis elatus, et responsionibus,
aduentavit cum exercitu, et Elateam oc-
cupavit, tanquam etiam si quid accidisset,
non iam conspiraturis vobis et Thebanis.
verum qui tumultus in vrbe tum fuerit
excitatus, nostis omnes, paucis tamen au-

dite cognitu maxime necessaria. vespera
erat: venit autem quidam ad consules, Ela-
team esse occupatam nuncians. post haec
alii a coena surgentes, et circumforaneos e
tabernis expellebant, et crates incendebant,
alii duces accersebant, et tubicinem voca-
bant, tumultu denique referta erat vrbs.
postridie, primo diluculo consules senatum
in curiam vocabant, vos autem in concio-
nem ibatis, ac priusquam senatus referret
ac decerneret, vniuersus populus iam confe-
derat. post, vt ingressus fuit senatus, et con-
sules ea quae sibi nunciata fuerant, proposu-
erunt, et nuncium produxerunt, isque rem
narravit, praeco rogabat, QVIS CONCIO-

NEM

Γελῶντα ἑαυτοῖς, καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον, καὶ κείνῳ εἶπεν, ἡρώτα
 μὲν ὁ κήρυξ, ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ; παρήκ' δ' ἔδεις, πολ-
 λάκις δὲ τοῦ κήρυκ' ἐρωτῶντι, ἔδεν μᾶλλον ἀνίστασθαι οὐδείς,
 ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων,
 καλίσσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς τὸν ἐργαῖον ὑπὲρ σωτη-
 ρίας· ἦν γὰρ ὁ κήρυξ καὶ τὰς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτῃ κοι-
 νῇ τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι. καὶ τοι εἰ μὲν τὰς σωθῆναι
 τὴν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες αὖν ὑμεῖς καὶ ὁ
 ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες, ἵππ' τὸ βῆμα ἐβαδίζετε· πάντες γὰρ,
 οἳ οἶδ' ὅτι, σωθῆναι αὐτὴν ἐβόλεσθε. εἰ δὲ τὰς πλεονεξιατοῖς, ὁ
 τριακόσιοι, εἰ δὲ τὰς ἀμφοτέρωθεν ταῦτα, καὶ δύοις τῇ πόλει καὶ
 πλεονεξίοις, ὁ μετὰ ταῦτα τοῖς μεγάλαις ἱπποδόσεσι ἱππιδόντες·
 καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλεῖστα τῶν ἐποίησαν. ἀλλ', ὡς ἔοικεν, ἐκείνῳ
 ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ μόνον εὐνὴν καὶ πλεονεξίαν ἀνδρα-
 λει, ἀλλὰ καὶ παρρησιαστικώτα τοῖς πράγμασι δεικνύσας, καὶ
 συλλελογισμένον ὀρθῶς, ἦν ἕνεκα ταῦτ' ἐπραττεν ὁ Φίλιπ-
 πος, καὶ τί βελομένη. ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς, μήτ' ἔξτακώς
 πόρρωθεν ἱππεύσας, ἔτ' εἰ εὐνὴς ἦν, ἔτ' εἰ πλεονεξία, ἔδεν μάλ-
 λον ἐμελλεν ὁ, πᾶσι χρὴ ποιεῖν εἰσεῖναι, εἰδὲ ὑμῖν ἔξιν συμβαλεῖ-
 ναι. ἐφάνην τοίνυν ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ παρελθὼν
 εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἃ με δυοῖν ἕνεκ' ἀκρόασι περσέχοντες τὸν νομῶ.

NEM HABERE VELLET? nemo prodibat. saepius rogante praecone nihilo magis surgebat quisquam, praesentibus omnibus ducibus, omnibus oratoribus, et communi patriae voce requirente aliquem, qui de urbis incolumitate differeret; quam enim praeco vocem ex instituto legum edit, haec iure communis est totius patriae vox existimanda, quod si surgendum fuisset iis qui rempublicam salvam voluissent, omnes vos ceterique Athenienses confurrexissetis, et ad suggestum accessissetis; omnes enim, satis scio, incolumem esse eam voluissetis, sin ditissimis, trecentis, sin quibus utraque haec suppetebant, ut et reipublicae consultum cupe-

rent, et diuites essent, iis qui postea magna largiti sunt, id quod propter et benevolentiam et diuitias fecerunt. sed illud tempus nimirum, et illa dies, non modo bene cupientem et locupletem virum postulabat, sed et in rebus illis ab initio versatum, et recte meditatum, qua gratia Philippus illa ageret, et quid sibi vellet. quas res qui ignorabat, et non multo ante peruestigarat accurate, siue benevolus, siue diues esset, nihilo magis sciturus erat, quid aut agendum, aut suadendum vobis esset. is igitur eo die ego exstiti, et progressus ad vos, ea dixi quae me referentem duabus de causis attente audiat velim; tum ut sciatis, me solum

ἐνός μιν, ἵν' ἐρῶντε, ὅτι μόνον τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων
ἐγώ, πῶς τ' ἀποκρίσασθαι οὐκ ἔλαττον, ἀλλὰ καὶ λέ-
γειν καὶ γράφειν, ἐξήλαζόμενον τὰ δ' ἑαυτοῦ ὑπὲρ ὑμῶν ὅτι αὐτοῖς ταῖς
φοβερύσι, ἐπύρην ἔσται μικρὸν ἀκαλύπτως χρόνον, πολλῶν γὰρ
τὰ λοιπὰ τ' πάσης πολιτείας ἔσονται ἐμπειροτέρῳ. εἶπον τοίνυν,
ὅτι τὰς μὲν, ὡς ὑπαρχοῦσαν Θεβαίων φίλων Φιλίππου, λίαν δε-
ρυβημένους, ἀγνοῖν τὰ παρόντα πρὸς τὸν φῶτα. οὐ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὰς ὑμῶν ἐπύρην ἔχοι, οὐκ ἂν αὐτὸν ὑμῶν ὡς
Ελατῆα οἶα, ἀλλ' ὅτι τὰς ἡμετέρας θέας. ὅτι μὲν ταῖς, εἰ
ἐτοίμα ποιεῖται τὰ ἐν Θεβαίοις, καὶ σαφὲς εἴπωμαι. ὡς δ'
ἔχει ταῦτα, ἔφην, ἀκούσατέ με. εἰρήνη ὅσας ἢ πᾶσαι χεῖρας
Θεβαίων, ἢ ὁλοκαυτῶσαι ἐάν, ἀπὸ τῶν ὑμῶν ἐκείνη, τὰς δ'
ἀπαρχῆς ἀνθεστησάτω, καὶ πᾶσι ἐνδοκίμοις, ἐδομῶς πᾶ-
σαι δυνάμεις. τί ἔν βούλεται; καὶ πᾶσι ἐκεῖ τὴν Ελατῆαν κατε-
λαβει; πολλοὺς δὲ δυναμὶς δείξας καὶ ἀποδείξας τὰ ὅσα, τὰς μὲν
ἐαυτῶ φίλους δευτέρως ποιεῖται καὶ ἐπύρην, τὰς δ' ἐνδοκίμοις
καταπλάττει. ὡς ἢ συγχωρήσας φοβερύτης, ἃ νῦν εἰς ἐθέλουν,
ἢ βιασθῶσιν. εἰ μὲν ἔτι ἀπορροισθῶμεθα ὑμῶν, ἔφην, ἐν τῇ πα-
ρόντι, εἰ τι δύναται πᾶσι τῶν Θεβαίων πρὸς ὑμᾶς, τότε με-
μῶναι, καὶ ἀπελθεῖν αὐτοῖς, ὡς ὅτι τῇ ἐχθρῶν καὶ μετὰ, πρῶτον
μὲν ἂν ἂν οὐκ αὐτὸ Φίλιππον, πᾶσι τοῖς εἶτα φοβούμαι, μὴ

solum ex oratoribus et in republica ver-
santibus, benevolentiae munus in periculis
non deseruisse, sed ex officio boni civis, et
dixisse, et scripsisse pro vobis, in ipsa trepi-
datione, quae opus fuerunt; tum quod exi-
guo impensio tempore, ad obeunda reliqua
reipublicae munia multo citius instructiores
dicebam igitur, qui nimis illud formidarent,
quod Thebani Philippo amici essent, eos
videri mihi negotia illa non intelligere. sa-
tis enim scire me, si id ita se haberet, nos
cum non Elateae, sed in nostris versari fi-
nibus, audire; verum ubi res Thebanas
composuisset, cum huc venturum esse, me
compertum habere. ut autem haec, inquam,
Vol. II.

se habeant, audite me. ille quoscunque The-
banorum vel allicere pecunia, vel decipere
licuit, paratos habet, eos autem qui prin-
cipio illi restiterunt, et adhuc aduersantur,
nequaquam commovere potest. quid igitur
sibi vult? et quamobrem Elateam occupa-
vit? ut e vicinia ostenso exercitu, armis-
que admotis, et suis amicos confirmaret
atque erigeret, et aduersarios percelleret:
quo aut praee metu ea, quae nunc nolunt,
cuncedant, aut cogantur. quod si igitur, in-
quam, in praesentia, si qua res Thebani vos of-
fenderunt, eius meminisse, et eis, ut qui cum
hostibus faciant, diffidere instituemus, pri-
mum quod optarit Philippus, id faciemus:

προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεσθηκότων αὐτῶν, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάν-
 των φιλιππιστῶν, εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. ἂν
 μὲν γὰρ πεισθῇτέ μοι, καὶ πρὸς τὰ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν.
 πρὸς ὧν ἂν λέγω γῆρας, οἶμαι ὅτι τὰ δέοντα λέγειν δόξειν, καὶ
 τὸν ἐφεσθηκότα κίνδυνον τῇ πόλει διαλύσειν. τί οὐκ ᾔδει; δὲν
 πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπιδεῖν φόβον, εἴτα μετὰ τοῦτο καὶ φο-
 βείας πάντας ὑπὲρ Θηβαίων· πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσὶν ἐγγύς, καὶ
 καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ κίνδυνος· ἐπεὶ αὖτε ἐλθόντας Εὐδοσίανδε
 τὰς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὰς ἰσχυράς, δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτὰς ἐν τοῖς
 ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονέουσιν τὰ ὑμέτερα, ἐξίστα γέ-
 νη) τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς τῶν δικαίων, εἰδόσιν, ὅτι, ὥστε τοῖς
 πωλεῖσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα, παρέσθαι ἢ βοηθήσασα δύναμις
 ἐν Εὐβοίᾳ, ἔτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βελονήροις,
 ὑπάρχοντες ὑμεῖς ἑτοιμοί, καὶ βοηθήσειε, ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη. με-
 τὰ ταῦτα χειροτονῆσαι κελεύω δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τού-
 τοις κυρίως μὲν τῶν στρατηγῶν, καὶ ἔτι, πότε δεῖ ἐκείσε βαδίζειν, καὶ
 τὴν ἐξόδον· ἐπειδὴν δὲ ἔλθωσιν ὁ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρη-
 σεῖτε πρὸς τὰ πράγματα τέτω, πρῶτον, πάντες μοι προσέχετε τὸν
 νόον. μὴ δεῖτε Θηβαίων μηδὲν αἰχρὸς γὰρ ὁ καιρὸς· ἀλλ' ἐπαγ-
 γείλασθε βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὥς ἐκείνων ἄλλων ἐν τοῖς ἐχθ-

deinde vereor, ne illi qui nunc ei aduer-
 santur, cum eo se coniungant, et omnes vno
 animo Philippo studeant, atque in Atticam
 veniant utrique. verum si mihi parebitis,
 et in iis quae dixero considerandis potius
 quam exagitandis eritis occupati, arbitror
 fore, ut et recta dicere videar, et imminens
 reipublicae periculum propulsem. quid igitur
 faciendum esse censeo? primum metum
 hunc remittendum, deinde mutata senten-
 tia, Thebanis esse metuendum (ut qui cla-
 dibus sint multo propiores, et periculo pri-
 ores expositi) tertio loco iuventutem et equi-
 tes Eleusinem esse educendos, ut ostendatis
 omnibus, vosmetipsos esse in armis, et ut,

qui Thebis vobiscum faciunt, pari libertate
 suam tueri causam audeant, cum sciant,
 quemadmodum iis qui patriam Philippo
 vendunt, praesto est Elateae, qui opituletur,
 exercitus, sic libertatis assertoribus, vos pa-
 ratos esse ad ferendum auxilium, si quis eos
 inuasit. post haec decerni iubeo decem
 legatos, et eorum atque ducum auctoritati
 permittendum, et quando sit illuc venien-
 dum, et quando hinc abeundum. sed ubi
 Thebas legati venerint, quomodo rem hanc
 administrabitis? magnopere moneo, ut mihi
 auscultetis, neque a Thebanis quicquam
 postuletis. est enim id hoc tempore alie-
 num: sed polliceamini vos opem laturos,

τοῖς κινδύνοις, ἡμεῖς δὲ ἄμεινον ἢ ἐκείνοι τὸ μέλλον προορωμένοι. εἴ, εἰ μὴ δέξωνται ταῦτα καὶ πειθώσιν ἡμῖν, καὶ ἂν βελοίμεθα ὧμιν διωκημένοι, καὶ μὴ προαχθήμεθα ἀξίως τῆς πόλεως ταῦτα προέξωμεν· εἰ δὲ ἄρα μὴ συμβῇ κατὰ τυχὲν, ἐκείνοι μὴ ἐαυτοῖς ἐγκαλώσιν, ἀλλ' ἡ νῦν ὁδομαρτυρίῃ, ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ ταπεινὸν ἢ πεπραγμένον. Ταῦτα καὶ παρρησιαστικῶς εἰπὼν, κατέβη. συνεπαίνεσάντων δὲ πάντων, καὶ ἐδενὸς εἰπόντος ἐνδυστάτον ἐδέν, ὅς ἐπον μὴ ταῦτα, ὅς ἐγραψα δέ. ἐδὲ ἐγραψα μὲν, ὅς ἐπέσβευσα δέ. ἐδὲ ἐπέσβευσα μὲν, ὅς ἐπεισα δὲ Θεβαίους. ἀλλ' ὁ δὲ τῆς δόξης διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξήλθον, καὶ ἔδωκε ἑμαυτὸν ὑμῖν ἀπλῶς εἰς τὰς περὶ τὴν πόλιν κινδύνους. καὶ μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γινόμενον. καὶ τοὶ τίνα βάλει σε, Αἰσχίνη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐκείνῳ τῷ ἡμέρῃ εἶναι θῶ; βάλει ἑμαυτὸν μὴ, ὃν ἂν σὺ λοιδόρομεν καὶ διασύρων καλέσαις Βάταλον· σὲ δὲ μηδὲ ἤρωα τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τέτων τίνα τῶν δὲ τῆς σκληρῆς Κρεσφόντιου, ἢ Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολυτῷ ποτὶ Οἰνόμαον κακῶς ὑποκρινόμενον ἐπέτριψας; τότε τίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὁ Παιδουίδης ἐγὼ Βάταλος, Οἰνομάης δὲ Κοθωκίδης σου, πλείονος ἀξίως ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι. σὺ μὲν γε ἐδέν ἐδάμει χηρῆσιμος ἦσθα· ἐγὼ δὲ πάντα ὅσα προσῆκε τὸν αἵα-

si iusserint, quod et ipsi in extremo discrimine versentur, et vos melius quam illi ventura prospiciatis. ut si haec admiserint et nobis paruerint, tum ea quae volumus consequamur, tum pro dignitate nostrae reipublicae conficiamus: sin forte voto frustrari contigerit, illi semetipsos accusent, si quid nunc deliquerint, nos autem nihil turpe aut humile egerimus. His et similibus dictis, descendit. quae cum collaudassent omnes, et nemo quicquam contra dixisset, non haec ita dixi, ut non scriberem. neque ita scripsi, ut legationem non obirem. neque legationem ita obii, ut Thebanis non persuaderem. sed ab initio ad finem usque

sum omnia persecutus, et me vestra causa, in urgentia rempublicam undique pericula conieci. age, profer mihi decretum, quod tum factum est. iam vero quem vis Aeschine te, et quem me ipsum illo esse die ponam? vis me quidem eum, quem tu per conuicium et contumeliam Battalum vocas: te vero, heroem, nec eum vulgarem, sed illorum aliquem qui in scena celebrantur, Cresphontem, aut Creontem, aut quem aliquando in Colyto Oenomaum male praesentando contriivisti? illo igitur tempore Paeaniensis ego Battalus, me praestiti patriae utiliore, quam tu Cothocides Oenomaus. tui nullus usquam fuit usus: ego vero,

οὐκ ἀλλήλων ἐκτρέφον. λέγε τὸ ψήφισμα. ὕμνημα ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΑΤΕΚΛΑΒΟΥΣ ΦΤΑΝΕ ΠΡΤΤΑΝΕΤΟΥΣΗΣ ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ ΣΚΙΡΟΦΟΡΩΝΟΣ ΕΚΤΗΙ ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΕ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΑΙΝΕΤΟ Ο ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΕΛΗΛΟΤΟΤΙ ΧΡΟΝΩΙ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΑΣ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΣ ΑΥΤΩΙ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΙΠΕΡΙΔΩΝ ΤΟΤΕ ΟΡΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΙ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΠΑΡΑΙΡΕΙΤΑΙ ΟΤΑΕΝ ΑΥΤΩΙ ΠΡΟΞΗΚΟΥΣΑΣ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΥΣΑΣ ΔΟΡΤΑΛΩΤΟΤΕ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΟΤΑΕΝ ΠΡΟΔΙΚΗΘΕΙΣ ΤΗΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΟΝΤΙ ΕΠΙ ΠΟΛΥ ΠΡΟΑΓΕΙ ΤΗΙ ΤΕ ΒΙΑΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΟΜΟΤΗΤΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΑΣ ΜΕΝ ΕΜΦΡΟΥΡΟΤΕ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑΤΕΙ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΑΠΤΕΙ ΕΙΣ ΕΝΙΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΕ ΚΑΤΟΙΚΙΖΕΙ ΕΠΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΤΑΦΟΥΣ ΕΠΑΓΩΝ ΟΥΔΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΠΟΙΩΝ ΟΥΤΕ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΥΤΕ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΙ ΝΥΝ ΑΥΤΩΙ ΠΑΡΟΥΣΗΙ ΤΤΧΗΙ ΚΑΤΑΚΟΡΩΣ ΧΡΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙΛΕΛΗΣΜΕΝΟΣ ΕΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΕΚ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕ-

vero, quae bonum ciuem decent, feci omnia. recita decretum. DECRETUM DEMOSTHENIS. PRAETORE NAVSICLE TRIBV PRAESIDENTE AIACIA DECIMO SEXTO DIE MATI DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PRAENIENSIS DIXIT, QUONIAM PHILIPPVM MACEDONVM REGEM SUPERIORI TEMPORE CONDICTONES PACIS CVM POPVLO ATHENIENSI FACTAE VIOLASSE CONSTAT DESPECTO IVKEIVRANDO ET APVD OMNIS GRAECOS VSITATO IVRE ET VRBIS INTERCIPERE NIHIL AD SE ATTINENTIS QVASDAM ETIAM QVAE ATHENIENSIVM FVERVNT EXPVGNAS-

TAS CEPISSE NVELA A POPVLO ATHENIENSI LACESSITVM INIVELA ET IN PRAESENTIA LONGE GRABARI VI ET CRVDELITATE NAM ET QVABDAM GRAECA OPPIDA PRAESIDIS TENET ET RESPVBLICAS ABROGAT QVABDAM ETIAM EXCINDIT ET CIVIS SVB CORONA VENDIT IN QVABDAM ETIAM GRABIS BIECTIS BARBAROS COLLOCAT IN FANA ET MONVMENTA MAIORVM INDVCTOS IN QVO NIHIL SANI ALIENVM FACIT VEL PATRIA SVA VEL MORIBVS ET HAC SVA FORTVNA IMPORTVNE VTIVRE OBLIVS SVI QVI E PARVO ET QVOLIBET PASTVS SIT INSPE-

ΧΟΝΤΟΥ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΝΕΛΗΧΤΩΣ ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΕΩΣ ΜΕΝ ΠΟ-
 ΛΕΙΣ ΕΩΡΑ ΠΑΡΑΙΡΟΤΜΕΝΟΝ ΑΥΤΟΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΕ ΚΑΙ ΙΔΙΑΣ
 ΤΗΛΑΜΒΑΝΕΝ ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΟ
 ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΗΜΕΛΕΙΣΘΑΙ ΝΥΝ ΔΕ ΟΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΠΟ-
 ΛΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΝ ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΑΣ ΤΑΣ ΔΕ ΑΝΑΣΤΑΤΟΤΕ ΓΙΓΝΟ-
 ΜΕΝΑΣ ΔΕΙΝΟΝ ΗΓΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΖΙΩΝ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟ-
 ΓΟΝΩΝ ΔΟΞΗΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΡΑΙΝ ΤΟΤΕ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΟΤΛΟΥ-
 ΜΕΝΟΤΕ ΔΙΟ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΥΞΑΜΕΝΟΤΕ ΚΑΙ ΘΥΣΑΝΤΑΣ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΚΑΙ Η-
 ΡΩΣΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΕΧΟΥΣΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΘΕΙΣΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΑΡΕΤΗΣ
 ΔΙΟΤΙ ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΕΠΟΙΟΥΝΤΟ ΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ Η ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ
 ΝΑΤΕ ΚΑΘΕΛΑΚΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΑΤΑΡΧΟΝ
 ΑΝΑΠΑΙΝΕΙΝ ΕΝΤΟΣ ΠΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΗ-
 ΝΑΡΧΟΝ ΤΑΣ ΠΕΖΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΙΠΠΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΛΕΥΤΕ-
 ΡΑΔΕ ΕΞΑΓΕΙΝ ΠΕΜΨΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΤΕ ΑΛΛΟΥΣ
 ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΕ ΠΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓ-
 ΓΥΤΑΤΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΤΗΣ ΕΚΕΙΝΩΝ ΧΩΡΑΣ ΠΑΡΑ-
 ΚΑΛΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΥΣ ΜΗΔΕΝ ΚΑΤΑΠΛΑΓΕΝΤΑΣ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ

INSUPERATO MAGNVS AC DVM OPPIDA
 EVM VIDEBAT INTERCIPIENTEM BAR-
 BARA ET PRIVATA MINVS IN SE DE-
 LINQVI PUTABAT POPVLVS ATHENI-
 ENSIS NVNC VERO VIDENS GRAECA-
 RVN VRBIVM ALIAS INDIGNE TRA-
 CTARI ALIAS EVERTI INIQVVM ESSE
 CENSET ET GLORIA MAIORVM INDI-
 GNVM COMMITTERE VT GRAECI SER-
 VITVTE OPPRIMANTVR ITAQVE VISVM
 EST SENATVI POPVLOQVE ATHENIEN-
 SI VT VOTIS NVNCVPATIS ET SACRIS
 PERACTIS DIIS ET HEROIBVS VRBIS TY-
 TELARIIBVS ET DITIONIS ATHENIEN-
 SIVM ET REVOCATA IN MEMORIA

VIRTUTE MAIORVM QVI PLVRIS FE-
 CERE DEFENSIONEM GRAECIAE LIBER-
 TATIS QVAM SVAM PATRIAM VT DV-
 CENTAE NAVES IN MARE PROTOKA-
 HANTVR ET NAVARCHVS INTRA PY-
 LAS APPELLAT ET DVX AC MAGISTER
 EQVITVM PEDESTRIS ET EQVESTRIS
 COPIAS ELEVSINEM EDVCANT ET VT
 LEGATI MITTANTVR AD CETEROS
 GRAECOS AC PRIMVM OMNIVM AD
 THEBANOS PROPTEREA QVOD PHILIP-
 PVS AGRO ILLORVM EST PROXIMVS
 QVI EOS COHORTENTVR VT A PHI-
 LIPPO NON PERTEKKEFACTI SVAM ET
 ALIORVM GRAECORVM LIBERTATEM
 DEFEEN-

ΑΝΤΕΧΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΕΑΤΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΕΤΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΤΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΟΥΔΕΝ ΜΗΗΣΙΚΑ-
ΚΩΝ ΕΙΤΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΛΛΗΛΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΣΙ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΣΙ ΚΑΙ ΒΕΛΕ-
ΣΙ ΚΑΙ ΟΠΛΟΙΣ ΕΙΔΩΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΤΤΟΙΣ ΜΕΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΟΥΣΙΝ ΕΛΛΗΣΙ ΚΑΛΟΝ
ΥΠΟ ΔΕ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟ-
ΝΙΑΣ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΣΘΑΙ ΑΝΑΞΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΤΙ ΔΕ ΟΥΔΕ ΑΛ-
ΛΟΤΡΙΟΝ ΗΓΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΘΗΒΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΝ ΟΥΤΕ ΤΗΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ ΟΥΤΕ ΤΩΙ ΟΜΟΦΥΛΩΙ ΑΝΑ-
ΜΙΜΝΗΣΚΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΑΤΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΕΤΕΡΓΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗ-
ΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΩΙΑΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΤΗΓΑΓΟΝ ΤΟΙΣ ΟΠΛΟΙΣ ΚΡΑ-
ΤΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙΝ ΠΕΙΡΩΜΕΝΟΥΣ ΤΟΙΣ ΗΡΑ-
ΚΛΕΟΥΣ ΕΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤ ΕΚΕΙ-
ΝΟΥ ΕΚΠΕΣΟΝΤΑΣ ΥΠΕΔΕΞΑΜΕΘΑ ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΠΟΛΛΑ ΤΜΙΝ
ΤΠΑΡΧΕΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΑ ΠΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΔΙΟΠΕΡ
ΟΥΔΕ ΝΥΝ ΑΠΟΣΤΗΣΕΤΑΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙ-

DEFENDANT ET INDICENT POPVLVM
ATHENIENSEM OBLITERATA VETE-
RV M SI QVAE INTER VRBIS INTER-
CESSERINT OFFENSARVM MEMORIA
OPEM LATVRVM ET COPIIS ET PECV-
NIA ET TELIS ET ARMIS QVI SCIAT
IPSI INTER SE CONTENDERE DE PRIN-
CIPATV CVM GRAECI SINT PRAECLA-
RV M ESSE HOMINI AVTEM ALIENIGE-
NAE PARERE ET PRINCIPATV SPO-
LIARI INDIGNVM ESSE GRAECORVM
GLORIA ET VIRTUTE MAIORVM AD
HAEC NEC ALIENVM SIBI DVCERE PO-
PVLVM ATHENIENSEM THEBANORVM
POPVLVM VEL COGNATIONE VEL GEN-

TILITATE ET RECORDARI MAIORVM
SVORVM COLLATA IN THEBANORVM
MAIORES BENEFICIA CVM ET HERCV-
LIS LIBEROS QVI PATRIO IMPERIO A
PELOPONNESENSIBVS SPOLIARENTVR
RESTITVERINT BELLO DEVICTIS IIS
QVI CONTRA VENIRE CONABANTVR
HERCVLIS LIBERIS ET NOS OEDIPVM
EIVSQVE COMITES EIECTOS SVSCEPISSE
ET MVLT A HVMANITATIS ET CELE-
BRATA OFFICIA PRAESTITISSE THE-
BANIS QVAMOBREM NE NVNC QVIDEM
POPVLVM ATHENIENSEM THEBANO-
RV M CETERORVMQVE GRAECORVM
COMMODIS DEFVTVRV M ET PACISCI
CVM

ΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΣΤΗΘΕΣΘΑΙ ΔΕ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ ΠΟΙΗΣΑ-
ΣΘΑΙ ΚΑΙ ΟΡΚΟΥΣ ΔΟΤΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ. ΠΡΕΣΒΕΙΣ. ΔΗΜΟ-
ΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΗΣ ΥΠΕΡΙΔΗΣ ΚΛΕΑΝΔΡΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΥ ΜΝΗΣΙΘΕΙΔΗΣ ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑ-
ΤΗΣ ΣΩΦΙΛΟΥ ΦΛΕΥΤΗΣ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ ΔΙΟΤΙΜΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ.

Αὕτη τῇ δει. Θήσας ἐγγύεω πραγμάτων δέχνη, καὶ κατάστασις
πρώτη τὰ πρὸ τέτων, εἰς ἔχθραν ἔ μισθὸ καὶ ἀπισίαν τῶν πό-
λεων ὑπηγυμνῶν ὑπὸ τούτων. τῆτο τὸ ψήφισμα, τὸν τότε τῇ
πόλει πεισθέντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφθ. ἦν
μὲν τοίνυν ἔ δικαίαι πολίται, τότε δὲξαι πᾶσιν, εἴπε τέτων εἶχεν
ἀμεινον, μὴ νυν Ἰππικῶν. ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν
ἐδενὶ τῶν ἄλλων ἐδεν εἰκότες, ἐν τέτω πλείστον ἀλλήλων δια-
φέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ, πρὸ τῇ πραγμάτων γνώμῃ λυποφάινεται,
καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑποδύμων τοῖς περὶ αὐτὸν, τῇ τύχῃ, τοῖς καίροις,
πρὸ βελουδῶ. ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἐδεῖ λέγειν, ἀντὶ δύσκολον συμ-
βῆ, τῆτο βαρκαίνε. ἦν μὲν οὖν, ὅπως εἶπον, ἐκείνθ ὁ καιρὸς τοῦ
γε φερντίζονθ ἀνδρὸς τὴ πόλεως, καὶ τῇ δικαίων λόγων. ἐγὼ δὲ
τοσαύτῃ ὑπερβολῇ ποιῶμαι, ὥστε ἀντὶ νυν ἔχη τίς δειξάι π
βέλιον, ἢ ὅλως, εἴπε ἄλλα ἐντὶ πλὴν ὧν ἐγὼ περιλάμνω, ἀδι-

CVM EIS DE INEVNDA ET SOCIETATE
ET AFFINITATE ET IVREIVRANDO
DANDO ET ACCIPIENDO. LEGATI.
DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PAE-
ANIENSIS HYPERIDES CLEANDRI F.
SPHETTIVS MNESITHIDES ANTIPHA-
NIS F. PHREARRIVS DEMOCRATES SO-
PHILI F. PHLYENSIS CALLAESCHRVS
DIOTIMI F. COTHOCIDES. Hoc The-
banarum rerum fuit initium, haec prima
constitutio: cum ante in inimicitias et o-
dium et diffidentiam per istos impulsae ef-
fent ciuitates. hoc decretum effecit, vt
quod tum rempublicam circundederat peri-
culum, tanquam nubes praeteriret. fuisset

igitur boni ciuis, tum ostendere omnibus,
si quid his haberet melius, non nunc re-
prehendere. consiliarius enim, et calumniator,
cum nulla re alia inter se sint similes,
tum hoc maxime differunt, quod ille ante
res sententiam dicit, et se reddit obnoxium
iis qui paruerint, fortunae, temporibus, cui-
libet: hic, cum dicendum fuisset, tacuit,
si quid aduersi accidit, id exagitat. illud igitur,
vt dixi, tempus fuisset viri solliciti de
republica, et de habendis iustis orationibus:
ego vero tam prolixè ago, vt si quis nunc
aliquid melius proferre potest, aut si quid
omnino fieri potuit aliud, quam ea quae
ego delegi, me iniurium esse confitear. si
quid

κἄν ὁμολογῶ. εἰ γὰρ ἐστ' ὃ, πῶς νῦν ἐλάσκει, ὃ σπαινεύκει ἐν
 τότε παρὰ χεῖρας, τὸτ' ἐγὼ φημι δὲν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δ' ἢ μὴτ' ἐστὶ,
 μήτε ἤν, μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδὲς μηδέσσω ἢ πῆμερον, τί τὸν
 σύμβουλον ἐχέω ποιῆν; ὃ τῶν φανομενῶν καὶ ἐνόησιν τὰ κρη-
 πτα ἐλάσας, τὺτο τοῖνυν ἐποίησα, ἔκ κήρυκα ἐρωτῶντος, Αἰχίνης,
 ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΤΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ; ὃ, τίς αἰπάσασθαι πρὸ τῶν παρελη-
 λυθότων; ὃδε, τίς ἐγὼ αἰσῶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; σοὺ δ' ἀφώνισ-
 καὶ ἐκείνοις τὰς χεῖρας ἐν ταῖς ἐκαλησίαις καθημένους, ἐγὼ πα-
 ρελθὼν, ἔλεγον. ἐπειδὴ δὲ ὃ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἰπέ, τίς ἢ λόφος,
 ὄντινα ἐχέω θύρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρον, ἢ ἐμὸς παρελείφθη
 τῇ πόλει; τίς δ' ἢ συμμαχία; τίς πρῶξις, ἐφ' ἣν μάλλον ἔδει με
 ἀγαγεῖν τῆς πόλεως; ἀλλὰ μὲν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰὲρ πρὸς πᾶ-
 σιν ἀφείτα, ἢ ὃδεῖς πρὸς τούτοις πρὸς πόλιν ὅσα μὲν βελλῶ· τὸ δ'
 μέλλον ἢ τὸ παρὸν, πῶς δ' συμβέλει τάξιν ἀπαιτεῖ. τότε τοῖνυν
 τὰ μὲν ἐμελλεν, ὡς ἐδόκει, τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρὼν ἐν οἷς
 πῶς πρὸς αἰρεσιν μου σκοπεῖ τὴν πολιτείαν, μὴ τὰ συμβαίνοισθα συ-
 κοφάλλει. τὸ μὲν γὰρ πέραν, ὡς ἂν ὁ δαίμων βεληθῇ, πάντων
 γίγνεται· ἢ δ' πρὸς αἰρεσιν αὐτῇ, πῶς δ' συμβέλει διανοίαν δηλοῖ. μὴ
 δὴ τούτο, ὡς ἀδικημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρηπῖσαι σωθήη Φιλίππῳ πῶς
 μάχην ἐν τῷ τῷ τούτῳ τέλος ἦν, ὅτι ἐν ἐμοί· ἀλλ' ὡς

quid enim est, quod nunc aliquis vidit, quod tum fieri profuisset, id ego me fateor ignorare non debuisse: si vero neque est, neque fuit, neque dicere quisquam vel hodie possit, quid consiliario fuit agendum? non eorum quae esse viderentur, quaeque darentur, optima eligenda? at ego id feci, praecone rogante, Aeschine, QVIS CONCIONARI VELLE? non quis praeterita criminari? nec quis praestare vellet futurorum euentum? cum vero tu mutus illis temporibus in concionibus sederes, ego progressus verba feci. sed quoniam id tum non fecisti, nunc saltem ostende, dic, quaenam aut oratio quae fuerit invenianda, aut quae reipublicae utilis occasio fuerit a me praetermissa?

quae societas? quae actio, ad quam hi potius incitandi mihi fuerint? atqui praeterita, missa fieri solent semper ab omnibus, neque de his usquam quisquam deliberationem instituit: cum aut futura aut praesentia consilii munus requirant, tum vero cladium aliae impendebant, ut apparebat, aliae iam aderant; in quibus institutum mearum administrationum spectare, non euentum calumniari debes. rerum enim omnium exitus talis est, qualem deus esse voluit: ipsum vero propositum, consulentis animum declarat. ne igitur id iniuriae loco mihi numeres, si ita contigit ut Philippus praelio victor esset (eius enim rei finis in dei voluntate, non penes me fuit) sed me non omnia

ἐχ' ἀπαντὰ ὅσα ἐνὶ ὕμῳ καὶ ἀνθρώπινον λογισμὸν εἰλόμεν, καὶ δι-
καίως ταῦτα καὶ ὑπερμελῶς ἐπράξα, καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δυνάμιν,
ἢ ὡς ἐ καλὰ ἐ τ' πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεστήσασθαι καὶ ἀνα-
καῖα. ταῦτά μοι δείξον, καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ με. εἰ δὲ ὁ συμ-
βας σκηπτός, ἢ χειμὼν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλ-
λων Ἑλλήνων μείζων γέγονε, τί χεὶν ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἰ τις ναύ-
κληρον παύσῃ, ὅτι σωτηρία πρᾶξιαν, καὶ πᾶσι καὶ ἀσκήσαντα
τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι, εἴτα χειμῶνι χησά-
μενον, καὶ πονησάντων αὐτῶν τῶν σκευῶν, ἢ καὶ σωτρείδιων ὅλως, τ'
ναυαγίας αἰτιῶτο. ἀλλ' ἔτε ἐκυβέρνων τὴν ναῦν, φήσκειν ἂν ὥσ-
περ εἰς ἐσραπήγουν ἐγὼ, ἔτε τ' τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη
τῇ πάντων. ΑΛΛ' ἐκεῖνο λογίζε, καὶ ὅρα, εἰ μὲν Θηβαίων ἡμῖν
ἀγωνιζομένοις, ἔτῳς εἰμαρτο πρᾶξιαι, τί χεὶν περσοδοκᾶν, εἰ μὴδὲ
τέτοις ἐχορῶν συμμάχοις, ἀλλὰ Φιλίππῳ περσέθεντο; ὑπὲρ ἧ
τότ' ἐκεῖνος πᾶσας ἀφῆκε φωνάς. καὶ εἰ νῦν πρῶτον ἡμερῶν ὁδὸν
ὑπὸ τ' Ἀθηναίων τ' μάχης γεγενημένης, τοσούτος κίνδυνος καὶ φόβος
ἀφείλετο τὴν πόλιν, τί ἂν, εἰ παρ' ἡμῶν τῆς χώρας ταυτὸ τέτοιο πάθος συν-
έβη, περσοδοκῆσαι χεῖν; ἀρ' οἴεσθε, ὅτι νῦν ἐνὶ τῇ σῆναι, σωελθεῖν,
ἀναπιδῦσαι; πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς
σωτηρίαν τῇ πόλει. τότε ὅτε ὁ θεὸς ἀξίον εἰπεῖν, ὅ γε μὴδὲ πείσαν

omnia quae humano prouideri consilio pos-
sent, exquisuisse, nec ea recte et diligenter
egisse, et industria maiore quam pro viri-
bus, aut non praeclaras res, et e dignitate
reipublicae instituisse, et necessarias. haec
mihi cum ostenderis, tum demum accusato.
sin autem delatum fulmen, aut tempestas,
non modo vobis, sed omnibus etiam aliis
Graecis maior fuit, quid erat faciendum?
perinde id quidem fuerit, ac si quis nauic-
ularium, qui incolumitatis causa fecisset
omnia, et nauigium rebus omnibus ador-
nasset, quas ad eius conseruationem facere
putabat, postea tempestate conflictatum,
et fatifcentibus ei aliquibus instrumentis,
aut prorsus etiam constrictis, naufragii cri-

VOL. II.

minetur. at neque gubernavi nauem, in-
quiet: quemadmodum nec ego exercitum
duxi, neque fortunae fui dominus, sed illa
domina est omnium. Iam illud considera
et vide, si nobis, Thebanis adiutoribus, is
praelii exitus in fatis fuit, quid fuisset ex-
spectandum, si nec illos socios, sed cum
Philippo coniunctos, aduersarios habuisset-
mus? qua de re quid tum ille non dixit?
et si nunc, cum tridui itinere praelium ab
Attica commissum fuerit, tantum pericu-
lum et terror ciuitati incescit, quid, sicubi
in agro nostro ea clades accidisset, fuit ex-
spectandum? nunquid putatis futurum fuisse,
vt liceret nobis etiamnum stare, conuenire,
respirare? multum vnus dies et duo et tres
rei-

ἔδωκε θεῶν τινος δύνοια, καὶ τὸ πρῶτα λέγει τὴν πόλιν ταύτην τὴν
 συμμαχίαν, ἧς σὺ κατηγορεῖς. ἐστὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι τὰ πολ-
 λα, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς φεισθηκότας ἔξωθεν, ἔ-
 ἀκρωμένοις· ἐπεὶ πρὸς γε τῷτον αὐτὸν τὸν καλῶς πύσον, βραχὺς
 ἔσται σαφὴς ἐξήγησις λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι πρῶτον ταῖς μέλλουσαι,
 Αἰσχίνης, μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτε ἐβλαβέτο ἡ πόλις πρὸς τῶν, τότε
 ἔδωκε πρὸς λέγειν· εἰ δὲ μὴ πρῶτον, τὴν αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος
 εἶ τοῖς ἄλλοις. ὥστε τί μᾶλλον ἐμὲ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς, ἢ ἐγώ
 σε; τοσοῦτον γὰρ ἀμείνων ἐγώ σε πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ
 ταῦτα ἃ λέγω, καὶ ἔγωγε πρὸς τῶν ἄλλων διαλέγομαι, ὅσον ἐγώ
 μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πάντα δοκῶντα συμφέρον, ἔδωκα κίν-
 δυνον ὀκνήσας ἰδίῳ, ἐδὲ ὑπολογισάμενος· σὺ δὲ ἔτε ἕτερον εἶ-
 πες βελτίῳ τῶν, ἐγὼ δὲ ἂν τῶν ἐχθρόν, ἔτε εἰς ταῦτα χηρί-
 μον ἔδωκε σεαυτὸν παρέχων, ὅπερ εἰ ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσμε-
 νέστατος ἄνθρωπος ποιήσῃ τῇ πόλει, τῶν πεποιηκῶς ἔπει τῶν
 συμβᾶσιν ἐξήτασαι. καὶ ἅμα Αἰσχροῦ ἐν Νάξῳ, καὶ Αἰσχρο-
 ῦ ἐν Θάσῳ, ὁ καθάπαξ ἐχθρὸς τῇ πόλει, τὰς Αθηναί-
 ων κείνους φίλους, καὶ Αθηνῶν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ.
 καὶ τοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνδοδοκιμαῖν ἀπέχετο,
 ἀπολωλέναί μᾶλλον ἔσθ' ἐστὶ δίκαιον, ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου. καὶ

reipublicae contulerunt ad salutem. tum
 autem, sed dictu indigna sunt ea, quae ne
 experiremur, numinis alicuius benignitate
 factum est, et obiectu societatis huius quam
 tu accusas. haec autem omnia ad vos per-
 tinere volo, iudices, et ad circumstantem
 foris coronam, et audientem: nam ad istum
 quidem inquinatum hominem, brevis et
 perspicua satis esset oratio. nam si tibi ex-
 plorata fuerunt futura, Aeschine, soli, cum
 respublica de iis deliberabat, tum praedi-
 cenda fuerunt: sin haud praesciebas, eius-
 dem reus es inscitiae cum aliis. cur igitur
 ob ea tu me magis accusas, quam ego te?
 tanto enim ego in iis ipsis te melior civis
 fui, quae dico (neque dum de aliis differo)

quo maiorem ego nauavi operam in iis re-
 bus, quae omnibus videbantur profuturae,
 nullius priuati periculi metu aut respectu
 deterritus: tu vero neque alia his meliora
 dicebas (alioqui meis non vti essent confi-
 liis) neque ad haec ipsa exsequenda quic-
 quam utilitatis et studii conferebas, sed quod
 homo nequissimus fecerit, et reipublicae in-
 imicissimus, id fecisti, post euentum pro-
 diisti. et simulac Aristotus Naxi, et Ari-
 stotus Thasi, nostrae urbis inimicissimi,
 Atheniensium amicos iudiciis vexant, et
 iam Athenis Aeschines Demosthenem ac-
 cusat. verum cui Graecorum calamitates
 ad nominis celebritatem et exultationem
 reseruabantur, eum aequius esset ipsum in-
 terfici,

ὅτω συνενηνόχασιν ὅ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τ' πόλεως ἐχθροῖς, ὅκ' ἐνι τῷτον δυνου εἶναι τῇ πατρίδι. δηλοῖς δὲ ὅς ὦν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιδύη, καὶ πάλιν ἐ πολιδύη. πρᾶττεται π τῷ ὑμῶν δοκουῶτων συμφέρειν; ἄφων ὁ Αἰσχίνης. ἀντέκρουσέ π καὶ γέγονεν οἷον ὅκ' ἔδει; πάρεσιν Αἰσχίνης. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπᾶσμαλα, ὅταν ἡ κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. Επειδὴ ὅ πολλὸς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκει, βέλομαί π καὶ πρᾶδοξον εἰπεῖν· καί με, πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν, μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ' οὐνοῖας ὁ λέγω θεωρησάτω. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρᾶδηλα τὰ μέλλοντα γρησέας, καὶ πρᾶδέσαν πάντες, καὶ σὺ πρᾶυ λείες, Αἰσχίνης, καὶ διεμαρτύρε, βοῶν καὶ κεκραγῶς, ὅς ἐδ' ἐφθέγγω, ἐδ' ἔτως ἀποσατέον τῇ πόλει τῶτων ἦν, εἴπερ ἡ δόξης, ἡ πρᾶγόνων, ἡ ὅ μέλλοντα αἰῶντα εἶχε λόγον. νυνὶ μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πρᾶγμάτων, ὁ πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὅταν πρᾶ θεῶ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξιῶσα πρᾶεσάναι τῷ ἄλλων, εἴτα ἀποσαῶσα τέτρε, Φιλίππῳ πρᾶδεδωκέναί πάντας ἂν ἔχεν αἰτίαν. εἰ γὰρ ταῦτα πρᾶεῖτο ἀκονιτῇ, πρᾶ ὦν ἐδένα κίνδυνον οὐπνοῦν ἐχ ὑπέμειναν ὁ πρᾶγονοι, τίς ἐχὶ καλέπηυσεν ἂν σου; μὴ γὰρ τ' πόλεως γε, μηδ' ἐμοῦ· τίσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς, ἐωρᾶμεν ἂν τέρε εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώποις ἀφικνεμένης, εἰ τὰ

terfici, quam alios accusare. et cui eadem tempora, quae reipublicae hostibus, profuerunt, is bonus esse civis et patriae amans haud potest. idque declarat et vita tua, et facta, et acta tua in republica, et non acta. agitur aliquid, quod e re vestra fore videatur? mutus Aeschines. non successit aliquid, et secus evenit quam oportuit? adest Aeschines. quemadmodum rupta et convulsa, si quid mali corpus occuparit, tum commouentur. Cum autem euentum acriter vrgeat, aliquid etiam dicam admirabile; et quaeso per deos, ne quis meam demiretur insolentiam, sed ut id quod dicam, confideret cum benevolentia. si omnibus perspicua fuissent ea quae futura erant,

et praescissent omnes, et tu praedixisses, Aeschine, et obtestatus esses, clamitans et vociferans, qui nec os aperuisti, ne tum quidem haec missa reipublicae facienda fuissent, si modo vel gloriae maiorum, vel memoriae posteritatis rationem habuisset. nunc enim frustrata esse conatibus iudicatur, quod omnibus commune est mortalibus, si Deo visum ita fuerit: tum vero si principatum sibi in alios arrogasset, eoque postea cessisset, omnis Graecos ab ea Philippo esse proditos, crimini daretur. nam si illa sine certamine abiecisset, propter quae nulla non pericula maiores adierunt, quis te non conspuisset? neque enim rem publicam aut me. quibus, deum immortalē,

μὲν πρᾶγμα εἰς ὅπως νυνὶ φείεσθαι, ἡγεμῶν δὲ καὶ κύριον ἡρέθη
 Φίλιππον ἀπάντων, τὸν δὲ ὑπερὶ μὴ γνέσθαι ταῦτα ἀγῶνα,
 ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι; καὶ ταῦτα, μηδεπώποτε τὴν
 πόλεως ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἀδόξον, μᾶλλον
 ἢ τὸν ὑπερὶ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημύην. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ελ-
 λήνων, τίς δὲ Βαυβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θεβαίων, καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ
 τέτων περὶ ἰσχυρῶν ἡρωϊκῶν Λακεδαιμονίων, καὶ παρὰ τοῦ
 Περσῶν βασιλέως, μὴ πολλῆς χάριτι τὰτ' ἀν' ἀσφάλειαν ἐδό-
 θη τῇ πόλει, ὅ, τι βύλετο λαβεῖν, καὶ τὰ ἐαυτῆς ἐχέειν, τὸ κε-
 λδομένον ποιεῖν, καὶ εἴαν ἕτερον τῶν Ελλήνων παρεσθάναι; ἀλλ'
 οὐκ ἦν ταῦτα, ὡς εἴκοιτο, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, εἰδὲ ἀνεκτὰ, εἰδὲ
 ἐμφυτὰ, εἰδὲ ἡδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν εἰς ἐκ τῶν πάλαι τοῦ
 χρόνου πεῖσαι τοῖς ἰσχύσι μὲν, μὴ δίκαια δὲ προήκησι, παρὰ
 θεμένῳ, ἀσφαλῶς δελύνειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ σωτηρίαν,
 καὶ ὑπερὶ πμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα, πάντα τὰν αἰῶνα διαλε-
 τέλεκε. ὥς ταῦθ' ἔτω σεμνὰ καὶ προσήκουσα τοῖς ἡμετέροις ἥθεσιν
 ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥς καὶ τῶν προγόνων τὰς ταῦτα
 πράξεις μάλιστα ἐπαινέτε. εἰκότως. τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἀγάσασθαι
 τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν δρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν, καὶ τὴν πόλιν
 ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τετλήεις ἐμβάντες, ὑπερὶ τοῦ μὴ τὸ

lem, oculis, qua fronte aspexissemus hospi-
 tes in nostram urbem ventitantis, si res
 eo, quo nunc, redissent, et dux et domi-
 nus omnium Philippus esset creatus, et
 praelium ad ea prohibenda susceptum, alii
 sine nobis commisissent? praesertim cum
 superioribus temporibus respublica nostra
 nunquam ingloriam securitatem, periculis
 honestatis causa susceptis, praeposuerit.
 quis enim Graecorum nescit, quis Barba-
 rorum, et a Thebanis, et qui ante hos po-
 tentes fuere, Lacedaemoniis, et a Persarum
 rege, cum optima gratia hoc libenter con-
 cessum fuisse reipublicae, ut quicquid vel-
 let, acciperet, et sua teneret, imperata fa-

ceret, et alium Graecis fineret imperare?
 verum ea non erant Atheniensibus patria
 nimirum, nec tolerabilia, nec insita, neque
 vnquam quisquam reipublicae nostrae ab
 omni aevo persuadere potuit, ut cum po-
 tentibus quidem, sed iniusta agentibus con-
 iuncta, tuto seruiret, sed dimicare de prin-
 cipatu, de honore et gloria periclitari, nul-
 lo vnquam aevo destitit. atque ea vos ita
 splendida et convenientia vestris moribus
 esse putabatis, ut et e maioribus eos qui
 haec fecerunt, maxime laudatis nec iniu-
 ria, quis enim non admiretur virtutem il-
 lorum virorum, qui et regionem et urbem
 relinquere voluerunt, triremibus conscensis,
 ne

κελεύοντες ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβεβλῶσθαι Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δὲ ὑπακύν τοῖς ἑπιστατομένοις ἀποφηνάμενον Κυρίλῳ καταλιθώσαντες, ἢ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμετέρας τὴν γυναῖκα αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐζητοῦν
 ④ τότε Ἀθηναῖοι ἔτε ῥήτορα, ἔτε στρατηγὸν, δι' ὅτε δευδύσασιν δὴ τυχεῖς ἀλλ' ἐδὲ ζῆν ἡξίουν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἔξῃσαι τῆτο ποιεῖν. ἡγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, ἔχι τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενηδὲς, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. διαφέρει ὅτι; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονῶσι μόνον γεγενηδὲς νομίζων, τὸν τῆς εἰμαρμένης ὅτι τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὡς ἔμελλε μὴ ταύτῃ ἑπιδεῖν δευδύουσαν, ἀποθνήσκειν ἐθελήσας, καὶ φοβερωτέρας ἡγήσατο τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλωσὶ τῇ πόλει φέρει ἀνάγκη. εἰ μὲν τοίνυν τῆτ' ἐπεχείρουμι λέγειν, ὡς ἐγὼ παρήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονηῖν, ὅτι ἐστὶν ὅτις ἂν εἰκότως ἑπλημύσειέ μοι. νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας παραγέσεις ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ πρὸς ἐμὴν τῆτ' εἶχε τὸ φρόνημα· ἡ πόλις, ἥ μὲν τι διακονίας τ' ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μελεῖναι φημι· ὅτι δὲ τῷ ὅλῳ καταγορεῶν, καὶ κελύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενη-

ne imperata facere cogentur? et eius rei, suasorem Themistoclem, ducem elegerunt, eum autem qui pronunciarat imperium exsequendum esse, Cyrillum, lapidarunt, non ipsum solum, sed et mulieres vestrae uxorem eius, non enim quaerebant illius temporis Athenienses vel oratorem, vel ducem, per quem feliciter seruirent: sed nec viuendum sibi censebant, nisi cum libertate vivere liceret, nam eorum quisque putabat se non patri et matri duntaxat esse natum, sed etiam patriae, quid vero interest? quod is qui se parentibus tantum natum esse putat, fatalem et naturalem mortem expectat: qui autem et patriae, is, ne hanc seruire

videat, emori volet; et magis metuendas esse ducet contumelias et ignominias, quas in seruiente urbe ferre necesse est, quam interitum. quod si hoc ego dicere aggrederer, vos a me excitatos esse ad elationem animorum dignam maioribus, nemo est quin iure me reprehenderet, nunc ego vestra esse haec instituta declaro, et ostendo, etiam ante me his animis fuisse rempublicam, ceterum ministerii partem in singulis rebus gestis ad me quoque esse referendam, affirmo: iste autem, dum omnium me accusat, et succensere mihi vos iubet, ut qui terrorum et periculorum causa reipublicae fuerim, non mihi tantum hunc eripere honorem

μῦθον, ὃ μὲν εἰς τὸ παρὲν πρῆξαι ἐμὲ δόξαζεσθαι γλίσχεται, τὰ
 δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται. εἰ
 γὰρ, ὥς ἔ τὰ βέλιστα ἐμοὶ πολιτοδυσανδρῶν, τυδὶ καλῶς φησὶν ἔχειν,
 ἡμαρτηκέναι δόξειε, ἔ τῇ δ' τύχῃ ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα
 παθεῖν. ἀλλ' ὅκ' ἐστίν, ὅκ' ἐστίν ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπώτων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας, κίνδυνον δρά-
 μῃ οὐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι περικινδυνόσδης τῆς περὶ γό-
 νων, ἔ τὰς ἐν Πλαταιαῖς πρῶτα ξαμνῶν, καὶ οὐδ' ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίηςδης, καὶ τὰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλὰς ἑτέρας τὰς ἐν
 ταῖς δημοσίαις μνήμασι κεκμηῶν ἀγαθὰς ἀνδρας, ἔς ἀπώτας
 ὁμοίως ἢ πόλιν τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα πρῆξαι, ἔθαψεν, Αἰχίνην, ἔχῃ
 οὐδ' ἐκείνηςδης αὐτῶν, ἔδ' ἐ τὰς κρατίσδης μόνοις. δικαί-
 ως. ὃ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπανσι πέπρακ'· τῇ
 τύχῃ δ', ἦν ὃ δαίμων ἀπένειμεν ἑκάστοις, ταύτῃ κέχευ'. ἔπειτ',
 ὦ κατάρχει, καὶ γραμματοκύφω, σὺ μὲν τῆς πρῶτα τῶν πρῶτων
 ἐ φιλοδωροπίας ἐμὲ δόξαζεσθαι βεβλόμην, τρέπαια καὶ μά-
 χας καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες. ὦν πῶς περσεδεῖτο ὁ παρὼν
 ἀγὼν ἔτοσί; ἐμὲ δ', ὦ τριταγωνιστὰ, τὸν πρῶτον τῶν πρῶτων σύμ-
 βολον τῇ πόλει παριόντα, τὸ πῶς φρόνημα λαβόντα ἀναβαί-
 νειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει; τὸ τέτων ἀνάξια ἐργαῖν; δικαίως

norem studet, sed laudationibus etiam vos
 ad omnem posteritatem priuat. nam si hunc
 virum quasi reipublicae non optime prae-
 fuerit, condemnabit, errasse videbimini,
 non fortunae temeritate cladem accepisse.
 sed fieri non potest, Athenienses, ut err-
 veritis, defensione libertatis et salutis omni-
 um cum periculo suscepta; non, testor ma-
 iores nostros, qui in Marathone pro aliis
 dimicarunt, et qui ad Plataeas in acie ste-
 terunt, et qui ad Salaminem nauale prae-
 lium commiserunt, et qui ad Artemisium,
 et multos alios, qui in publicis monumentis
 sepulti iacent, fortis viros, quos vniuersos

aeque respublica eodem dignata honore, se-
 peliit, Aeschine, non eos ex illis qui rem
 bene gesserunt, aut vicerunt, solos. idque
 iure ac merito. quod enim fortium virorum
 officium fuit, omnes praestiterunt: fortuna
 autem, quam cuique numen tribuit, ea sunt
 vti. et, o execranda et gibbosa literator,
 tu, quo me honore horum et humanitate
 fraudares, triumphos et praelia, et antiqua
 facinora narrabas. quorum quodnam re-
 quirebat hoc iudicium? me vero, tertian-
 histrio, ad dandum reipublicae de princi-
 patu consilium progressum, cuius sumere
 animum conveniebat? eiusne qui his in-
 digna.

μέντ' ἂν ἀπέθουν. ἐπεῖτα, ἐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες Αθιναῖοι, δὲ πρὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας, καὶ τὰς δημοσίας κεῖναι. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔκαστ' ἡμέραν βίβ' συμβόλαια, ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων ἔξ' ἔργων σκοποῦντας, τὰς δὲ κοινὰς παραιρεῖσαι, εἰς τὰ τῶν παρογόνων ἀξιόματα ἀποβλέποντας, καὶ παρ' ἀλλήλους γε ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῇ συμβόλῳ, τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημόσια εἰσέλθῃ κεινόντες, εἴπερ ἄξια κείνων παρῆναι οἶεσθε χεῖναι. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς παρογόνοις ὑμῶν ἔστιν ἅ τῶν ψηφισμάτων παρῆναι, καὶ τῶν παρ' ἀλλήλων. ἐπανελθεῖν ἔνθα ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην, βέλομαι. ὡς γὰρ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θήβας, κατὰ λαμβάνομεν Φιλίππον, καὶ Θεσσαλὸν, ἔκ τῶν ἄλλων συμμάχων παρῆναι πρέσβεις, καὶ τὰς μὲν ἡμετέρας φίλους, ἐν φόβῳ, τὰς δὲ κείνου, θρασείας. ὅτι δὲ ἐν νῦν ταῦτα λέγω, ἔσ' συμφέρειν ἔνεκα ἑμαυτῶν, λέγε μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν τότε ἐπέμψαμεν δι' αὐτοῦ πρέσβεις. καὶ γὰρ, ὅσα ἔστιν γε ὑπερβολὴν συκοφαντίας ὅσα κέχρηται, ὥς εἰ μὴ πᾶσι τῶν δεινῶν ἐπαχέθη, τὸν καιρὸν ὅτε ἐμὲ φησὶν αἰπὸν γεγενηῖσθαι. πάντες δὲ ὡς ἐτέρως συμβάντων ἀπάντων, ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ, τῶν μὲν ἐκ λόγου ἔσ' βλαδίεσθαι παρ' ἀλλήλων, ἐδενὸς αὐτῶν συν-

digna diceret? iure quidem occisus essem. deinde neque vos decet, Athenienses, eodem animo causas priuatas et publicas disceptare. sed ut quotidianae vitae contractus e priuatis legibus et factis spectandi sunt, ita in communibus institutis ad maiorum dignitatem est respiciendum, et suscipere se vna cum baculo et tessera magnanimitatem reipublicae unicuique existimandum, cum ad publicas causas diiudicandas acceditis, siquidem ab illis non degenerandum esse creditis. Sed in facinora maiorum vestrorum delapsus, quaedam decreta et acta praeterii. eo igitur reuertar, vnde

sum digressus. ut Thebas peruenimus, Philippi et Thessalorum et aliorum sociorum legatos ibi inuenimus, ac nostros amicos perterritos, illius, confidentis. ut autem haec me nunc non utilitatis meae causa confingere appareat, recita mihi literas, quas nos legati tum statim misimus. quanquam ille tam insigni usus est calumnia, ut si quid recte factum est, id occasione, non mihi tribuat: sin quid secus cecidit, mihi culpam et fortunae meae adscribat. atque ita, si diis placeat, suafor et orator ego, nullius earum rerum quae oratione et consilio actae sunt, adiutor ei esse videor: eorum vero quae in armis

αἰτιᾷ εἶναι δοκῶ τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν
 ἀτυχηθέντων, μόνῳ αἰτίῳ εἶναι. πῶς δὲ ὁ μὲν ἄλλος συκοφάντης
 γένοιτ' ἂν ἢ κατὰ κράτος τέτυκται; λέξε τὴν Ἰππολύν. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.
 ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν, προσήγον ἐκείνοις προ-
 τέροις διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἔχειν. καὶ παρελθόντες,
 ἐδημηγόρουν, πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ἡ-
 ὑμῶν κατηγορεῖντες, καὶ ἅπανθ' ὅσα πώποτε ἐναντία ἐπράξατε
 Θηβαίοις, ἀναμνησκόντες. τὸ δ' ἐν κεφάλαιον, ἡξίουν, ὡς μὲν
 οὐ πεπόνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν αὐτοῖς ἀποδῆναι, ἂν δ' ἡ-
 ὑφ' ὑμῶν ἡδίκην) δίκην λαβεῖν ὁποτέρως βέλονται, ἢ διέκτας
 αὐτὰς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ συνεμβάλλοντας εἰς τὴν Ἀθήνην. Ἐδείκνυσαν,
 ὡς ὧντο, ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβέβηον, τὰ ἐκ τῆς Ἀθήνης βο-
 σκήματα ἔκ ἀνδράποδα καὶ τὰλλα ἀγαθὰ, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἡξον-
 τα· ἐκ δ' ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαπραδισσό-
 μεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου. καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοις, εἰς ταῦτα
 δ' ἅπαντα συλλέγοντα, ἔλεγον. ἃ δ' ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀνείπομεν,
 τὰ μὲν καθ' ἕκαστα, ἐγὼ μὲν ἀντὶ πάντος ἀντιμνησκόμενος εἶπὼν
 τοῖς βίαις ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ παρεληλυθότων τῶν καιρῶν, ὥστε
 ἀντὶ κατακλυσμὸν γεγενησθαι τῶν πραγμάτων ἡγεμένοισι, μά-
 ταιον ὅχλον οὐδ' ὅτε τέττων λόγους νομίσι. ἃ δ' οὐκ ἐπίστα-

armis et ducendo exercitu male ceciderunt, solus auctor esse, quis crudelior calumniator, aut execrabilior esse possit isto? recita literas. LITERAE. convocato igitur populo, priores illos prodixerunt, propterea quod illi sociorum loco haberentur. qui progressi concionem habebant, multum Philippum laudantes, et vos accusantes, atque omnia, quae unquam Thebanis contraria fecissetis, commemorantes. sed illud in summa petebant, ut pro acceptis a Philippo beneficiis gratiam referrent, et vestras iniurias ulciscerentur, utro modo mallet, siue dato eis transitu ad vos, siue una in Atti-

cam facta impressione. et ostendebant, sua quidem opinione, Attica armenta et mancipia, et cetera bona, si ipsis auscultassent, in Boeotiam ventura: si nostra oratione moverentur, Boeotiam belli fore praedam, et direptum iri. aliaque praeterea multa, quae tamen huc omnia pertinerent, dicebant. quae vero nos contra ea dixerimus, singulatim equidem ita referre gestio, ut in vita mihi putem nil fuisse iucundius; sed vereor, ne vos post res actas, si quas quodam quasi diluvio putetis abreptas, verbis quae de eis fierent, frustra vobis faceffi negotium existimetis. quae autem nos eis persua-

μήν ἡμεῖς, καὶ ἂν ὑμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. λέγει τετὶ λαβών.
 ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ. μετὰ ταῦτα τίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς, καὶ με-
 τεπέμποντο. ἐξήτε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παλαίῃω, οὕτως
 οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥς· ἐξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰππέων ὄν-
 των, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ αἶψυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν, ἐπὶ παῖδας,
 καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ τιμιώτατα. καὶ τοι, τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλ-
 λιστα, ἐν μὲν, ἀνδρείας, ἑτέρῃ δ', δικαιοσύνης, τρίτον δ', σωφρο-
 συῆς. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μετ' ὑμῶν μάλλον, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμε-
 νοι ποιήσατο, καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαιότερα ἀξιουῖν ὑμᾶς ἐκει-
 ναν ἢ Φίλιππον, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ πρὸς πᾶσι δὲ ἐν
 πλείῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες,
 σωφροσύνης πίσιν πρὸς ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξαν. ἐν οἷς ἅπασιν, ἄν-
 δρες Αθηναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς, ὁρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες. οὔτε
 γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος ἔστρατοπέδου, εἰς εἰς εἰς ἀδι-
 κως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν· ἔτω σώφρονας παρέχεσθαι ὑμᾶς αὐτούς.
 δις τε συμπαρατάξαμενοι, τὰς πρώτας μάχας, πῶς ἐπὶ τῷ πο-
 ταμοῦ, καὶ τὴν χαμμερινήν, ὅσα ἀμέμπτως μόνον ὑμᾶς αὐτὰς,
 ἀλλὰ καὶ θαυμαστὰς ἐδείξατε, πρὸ κόσμῳ, ταῖς παλαστικαῖς, τῇ
 περὶ θυμῷ, ἐφ' οἷς πρὸς μὲν τῶν ἄλλων, ὑμῖν ἐγίγνωτο ἔπαινοι,

persuaserimus, et quae ipsi nobis responde-
 rint, audite. cape hoc, et recita. RESPON-
 SUM THEBANORVM. post haec igitur vo-
 cabant vos, et accersebant, exiistis, opem
 tulistis, ut quae intercessere, praeteram,
 adeo familiariter vos exceperunt, ut cum
 legiones et equitatus, foris essent, in aedis
 et urbem reciperent exercitum, ad liberos,
 ad uxores, et charissima quaeque. itaque
 tris eo die vestras laudes Thebani decla-
 rarunt omnibus mortalibus pulcerrimas,
 vnam fortitudinis, alteram iustitiae, ter-
 tiam temperantiae. nam et stare vobiscum
 in acie, quam contra vos, maluerunt, et
 VOL. II.

meliores esse vos, et aequiora petere, quam
 Philippum, iudicarunt, et quae tum ipsi,
 tum vniuersi diligentissime custodire solent,
 liberis et vxoribus vestrae fidei commissis,
 se de vestra temperantia non dubitare osten-
 derunt. in quibus omnibus, Athenienses,
 quantum quidem ad vos attinet, recte sibi
 consuluerunt. nam neque in urbem ingressio
 exercitu, quisquam vlla de re vos vel per
 iniuriam accusauit; adeo continentis vos
 praeiudicatis. et bis instructo exercitu cum
 eis in primis conflictibus, altero ad flumen,
 altero hyberno, non modo inculpatis, sed
 etiam admirabilis vos praestitistis, mode-
 stia,

πῶς ἢ ὑμῶν, θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ ἔγωγε ἠδέως ἀν-
 ἐργίμῳ Αἰσχίνῳ, ὅτε ταῦτ' ἐπράττειτο, ἐ ζήλου, καὶ χαρᾶς, καὶ
 ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεσῇ, πότερην σωέθυσεν, καὶ σωθυφραίνετο τοῖς
 πολλοῖς, ἢ λυπέμεντο καὶ σένων καὶ δυσμυραίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς
 ἀγαθοῖς, οἴκοι καθῆτο; εἰ μὲν γὰρ παρῆν, καὶ μὲν τῶν ἄλλων ἔξη-
 τάζετο, πῶς ἔδειξεν ποιῆσαι, μᾶλλον δὲ ἐδὲ ὅσα, εἰ ὦν ὡς δέξιν
 αὐτὸς τὰς θεὰς ἐποίησατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς ὅκ' αἰετα νῦν.
 ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι, ὅτ' ὁμωμοκότας τὰς θεὰς; εἰ δὲ μὴ
 παρῆν, πῶς ὅκ' ἀπολωλέναι πολλὰς ἐς δίκαιον, εἰ ἐφ' οἷς
 ἔχαιρην ὅτι ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπέτο ὁρῶν; λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ
 ψηφίσματα μοι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΕΣΙΩΝ. ὅκου ἡμεῖς μὲν ἐν
 θυσίαις ἦμεν τότε, Θεβαῖοι δὲ, ἐν τῷ δὲ ἡμᾶς σεσῶας νομίζεν
 καὶ πείθειν τοῖς βοηθείας δέησας δοκῶσιν, ἀφ' ὧν ἐπράττειν οὐ-
 τοι, αὐτοῖς βοηθεῖν ἐτέρους, ἔξ ὧν ἐπέειπτε μοι ἀλλὰ μὴν, οἷας
 τότε ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷαις ἦν ταραχαῖς ἐπὶ τέ-
 τοις, ἐν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνης μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόν-
 νησον ἐπεμψε. καὶ μοι λέγε ταύτας λαβὼν ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ἡ ἐμὴ
 σωέχεια καὶ πλοῦς ἐταλαιπωρεῖται, καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα,
 ἃ νῦν ὅτ' ἐδέσσε, τί ἀπειργάσατο. καὶ τοι, πολλοὶ παρ' ἡμῖν,
 ἄνδρες Αθηναῖοι, γεγονόνασι ῥήτορες ἐνδοξοί, καὶ μεγάλοι παρ'

stia, apparatus, alacritate animorum. quapropter et ab aliis laudabamini, et a vobis ipsis sacrificia et vota diis soluebantur. atque ego perquam ex Aeschine velim quaerere, cum illa fierent, et gratulationis, et admirationis, et laetitiae ciuitas referta esset, utrum una sacrificarit, et laetatus sit cum multitudine, an tristis ac gemens et aegre ferens communem felicitatem, domi sederit? nam si adfuit, atque cum aliis se conspiciendum praebuit, an non inique, vel potius nefarie facit, si, quae diis immortalibus testibus, optima iudicauit, ea nunc a vobis alia quam optima postulat iudicari, qui per deos iurastis? sin haud adfuit, nonne multiplex meretur exitium, si,

quibus alii laetabantur, eorum ipse aspectu contristabatur? age, et haec mihi decreta recita. DECRETA SACRIFICIORVM. itaque nos tum sacrificiis occupati eramus, Thebani autem in ea opinione, ut se per nos saluos esse ducerent: eoque res redierat, ut quibus propter istorum conatus auxiliis opus fore videbatur, ii aliis ferretis auxilium, cum meis consiliis paruissetis. qualis autem tum Philippus voces ediderit, in quibus propterea turbis fuerit, ex eius quas in Peloponnesum misit, literis cognoscetis. age cape illas, et mihi recita: ut sciatis, mea assiduitas, et erratio, et aerumnarum, et crebra decreta, quae iste modo exagitat, quid effecerint. atqui multi apud vos,

ἐμοῦ· Καλλίστρατον ἐκείνον, Αἰσιφῶν, Κέφαλον, Θρασύβουλον, ἑτέροις μυρίοι. ἀλλ' ὅμως οὐδείς τῶν πώποτε, διαπαντός ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς ἕδρην τῇ πόλει· ἀλλ' ὁ μὲν γράφων, οὐκ ἂν ἐπρεσβύσει· ὁ δὲ πρεσβύων, οὐκ ἂν ἐγράψεν. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαζώνιον, ἅμα δὲ εἴ τι γίγνοιτο, διαφορεῖν. τί οὖν, εἴποι τις αὖ; σὺ τοσούτον ὑπερῆρας ῥώμης καὶ τόλμης τοὺς ἄλλους, ὥς πάντα ποιεῖν αὐτός; οὐ λέγω ταῦτα, ἀλλ' ὅπως ἐπεπείσμιμὸν μέγαν εἶναι τὸν καλεσθέντα κίνδυνον τὴν πόλιν, ὥς ἔκ ἐδόκη μοι χάσαν, ἕδὲ πρένοισαν ὑδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, εἰ μηδὲν πῶτε λείπων τις, ἃ δὲ πρῶξεν. ἐπεπείσμιμὸν δὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, τυχὸν μὲν, ἀναιδιότητι, ὅμως δὲ ἐπεπείσμιμὸν, μήτε γράφοντι ἂν ἐμοῦ γράψαι βέλτιον μηδένα, μήτε πρῶτοντά τι πρῶξαι, μήτε πρεσβύοντα πρεσβύσαι περθυμότερον, μήτε δικαιότερον. διὰ ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔτατον. λέγε δὴ τὰς ἐπιστολάς Φιλίππου. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. Εἰς ταῦτα καλίστησε Φίλιππον ἢ ἐμὴ πολιτεία, Αἰσχίνη ταύτῃ τὴν φωνὴν ἐκείνου ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολλὰς δὲ θρασείας τὰ πρὸς τῶν τῇ πόλει ἐπαυρόμενον λόγους. ἀνθ' ὧν δικαίως ἐσεφθονέμεν ὑπὸ τῶν τῶν. καὶ σὺ παρὼν οὐκ ἀνέλεγες, ὁ δὲ γράψαμενον Διονδασ, τὸ πᾶν μὲν τῶν ψή-

vos, Athenienses, fuerunt oratores celebres et magni ante me: Callistratus ille, Aristopho, Cephalus, Thrasylbulus, innumeri alii. nemo tamen eorum perpetuo se reipublicae totum, vlla in re tradidit, sed qui decreta faciebat, legationem non obisset: qui legatum agebat, decreta non fecisset. quisque enim sibi relinquebat, et ocium, et si quid accidisset, receptum. quid igitur, dicat aliquis, tunc viribus et audacia usque adeo praestas aliis, ut ipse omnia facias? non dico hoc. sed adeo magnum esse, quod rempublicam occuparat, periculum credēbam, ut non mihi locum dare, neque ullam me rationem habere privatae securitatis, pati, sed boni esse consulendum vi-

deretur, si quis nihil praetermittendo, nauaret aliquid atque efficeret. de me ipso autem persuasum habebam, stupide fortassis, sed persuasum tamen habebam, neque ullum decreta facientem meliora quam me decernere, neque aliquid agentem, agere, neque legatum studiosius obire legationem posse quam me, aut incorruptius. propter has causas in omnibus negotiis praesto fui. age, lege Philippi literas. LITERAE. Eo redegerunt actiones meae Philippum, Aeschine: hanc ille vocem propter me edidit, cum multis prius et confidentibus verbis in rempublicam inueheretur. ob haec ego iure corona donabar ab his. neque tu, coram cum adesses, refragabaris, et Diondas cum intercederet, quin-

φων οὐκ ἔλαβε. καὶ μοι λέγε ταῦτα τὰ ψηφίσματα, τὰ τότε μὲν ἀποπεφθυότα, ὑπὸ τούτου δ' ἔδ' ἐγραφέντα. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ταυτὶ τὰ ψηφίσματα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρῶτον μὲν Ἀριστόνικος, νυνὶ δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν ἑτοσί. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἐδίδωκεν αὐτός, ἔτε πρὶν γραψαμένῳ συγκατηγορήσῃ. καὶ τοι τότε τὸν Δημομέλῃ, τὸν ταῦτα γράφοντα, ἔτι τὸν Ὑπερίδῃ, εἶπερ ἀληθῆ με νυνὶ κατηγορεῖ, μᾶλλον ἂν εἰκότως, ἢ τόνδ' ἐδίωκε. διατί; ὅτι πρὶν μὲν, ἔς' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους, καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις, καὶ τὸ, τίς τὸν αὐτὸν ἐκείνους, μὴ κατηγορηκέναι, ταῦτα γραψάντων ἅπερ ὄντι νυνὶ, ἔτι τὸ, ὅδ' νόμοις μηκέτι εἶναι πρὶν τῶν πρῶτον πρᾶχθέντων κατηγορεῖν καὶ πολλὰ ἕτερα. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτῷ, πρὶν ἢ τῶν πρῶτον πρᾶχθέντων ἀλλ' ἔκ ἦν, οἶμαι, τότε ἂν νυνὶ ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξασθαι, ἃ μὴτε πρῶτον μὴδεῖς, μήτ' ἂν ὥσθι πῆμερον ῥηθῆναι, διαβάλλειν, καὶ μενεαλκόντα τὰς χρόνους, καὶ πρῶτον φάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μελαθέντα τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν ἢ λέγειν. οὐκ ἦν τότε ταῦτα. ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ἔσης, τῶν ἔργων ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον ἐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων, πάντες ἐγγινώσκοντες ἂν ὁ λόγοι. διόπερ τὰς

quintam suffragiorum partem non ferebat. age recita mihi decreta ea, et quae tum absoluta, et ab isto nec accusata fuerunt. DECRETA. haec decreta, Athenienses, eadem syllabas, et eadem verba habent, quae et prius Aristonicus, et nunc Ctesiphon hic scripsit. ea vero Aeschines neque accusavit ipse, neque accusatori subscripsit. aequius autem fuisset, Demomelem, illius decreti auctorem, et Hyperidem illo tempore insectari, si vera sunt, quorum me nunc accusat, quam hunc persequi. quam ob rem? quod huic factum suum ad illos referre licet, et ad iudiciorum cognitiones, et quod isthic ipse non accusavit illos, qui eadem quae hic

nunc, scripserunt, et quod de rebus ita actis nulla iam legibus datur actio: et ob multa alia. tum vero ipsa causa per se in disquisitionem venisset, priusquam horum quicquam accessisset: sed non licebat, opinor, tum, quod nunc facit, ex antiquis annalibus, et multis decretis electa ea, quae neque praesciebat quisquam, neque hoc die referenda esse putabat, calumniari, et transferendis temporibus, causisque falsis actionum, loco verarum substituendis speciosam afferre orationem. non tum ea licebant: sed propinqua veritate, factis adhuc vestra in memoria versantibus, et tantum non in manibus vestris collocatis singulis, omnes orationes fuissent

παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγχουσ φυγὼν, νυν ὕστερον ἤκει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ ἐχὶ τῶν πεπολιθμῶν ἐξέτασιν ποιήσιν ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, καὶ λόγων κρείσιν, καὶ τῇ πόλει συμφέρειν, ἔσεαδ. εἴτα σοφίζεσθαι, ὅς φησὶ πρῶτον ἤκειν, ἥς μὲν οἰκοθεν ἤκετ' ἔχοντες δόξης πρὸς ἡμῶν, ἀμελήσαι, ὥσπερ δὲ, ὅταν οἰόμενοι πειεῖναι χρήματά τῳ λογίζησθε, καὶ καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν πειεῖν, συγχωρεῖτε, ἔτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τῶν λόγων φαινομένοις πρῶτος. θεάσασθε τοίνυν ὡς σαφρὸν, ὡς εἰκέν, ἐστὶ φύσις, πᾶν ὅ, τι ἂν μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον. ἐκ γὰρ αὐτῶν τῶν σοφῶν τὰς πρᾶξεις ὁμολόγηκε νυνὶ ὑμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένοις, ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρὸς, αὐτὸν δὲ ὑπὲρ Φιλίππου. καὶ γὰρ ἂν μελαπείθειν ὑμᾶς ἐζητεῖται, μὴ τοιαύτης ἔσσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως πρὸς ἐκατέρου. ὅς μὲν, ὅτι γε οὐ δίκαια λέγει, μελαθέαδ ταύτῃ τῇ δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω ῥαδίως, οὐ πθεῖς ψήφοις. καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν πραγμάτων ὁδὸς λογισμός· ἀλλ' ἀναμνησκῶν ἕκαστα ἐν βραχείῃ, λογισαῖς ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκέραιον ὑμῖν χρώμεσθαι. ἢ γὰρ ἐμὴ πολυλογία, ἥς ὁδὸς κατηγορεῖται, ἀντὶ μὲν τῆς Θεβαίους μὲν Φιλίππου συνεμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὥντο ἔσεαδ, μεθ' ἡμῶν πρᾶξις, ἐκείνους κωλύειν ἐποίησεν. ἀντὶ

issent habitae. quapropter rerum praesentium disquisitione declinata, nunc posterius venit, quasi vos oratorum ludum, ut mihi quidem videtur, et non acta in republica examinatos esse existimaret, et de verbis iudicium, non de publica fore utilitate. et tamen argutatur, et dicit, quam opinionem de nobis domo allatam habueritis, eam esse negligendam, sed quemadmodum, cum existimetis superesse pecuniam alicui, si ratione putata puri sint calculi, nihilque superfit, concedatis, sic et nunc orationis probationibus esse assentiendum. spectate autem quam natura sit ruinosum, uti par est, quicquid non recte actum fuerit, nam isthoc

ipso sapienti exemplo confitetur nunc vos habere persuasum, me patriae causam defendere, se Philippi. neque enim a sententia deducere vos studeret, nisi de utroque nostrum talis esset opinio. verum eum non recte dicere, qui vos eam opinionem depone postulet, ego facile docebo, non calculis positus (neque enim haec est pecuniae computatio) sed singula paucis commemorando, computatoribus simul et testibus auditoribus vobis vsurus. mea administratio, quam iste accusat, effecit, et ut Thebani non cum Philippo in nostram ditionem iruerent, id quod omnes futurum putabant, sed coniuncti nobiscum, illum prohiberent; et

ὅς, ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι, ἐπιακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πό-
λεως, ἢ τοῖς Βοιωτῶν ὁρίοις ἤρξασθαι. ἀντὶ δὲ τούτου, ὅθεν ληστές ἡμᾶς
φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τιμὴν Ἀττικῇ ἐκ θα-
λάττης εἶναι, πάντα τὸν πόλεμον. ἀντὶ δὲ τούτου, τὸν Ἑλλησπόντον
ἔχειν Φίλιππον, λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν ὅθεν Βυζαν-
τίοις μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκείνους. ἀλλὰ σοὶ ψήφοις ὅμοιοι ὁ τῶν ἐρ-
γῶν λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ἀνταρνελεῖν ταῦτα; ἀλλ' ἔχ' ὅπως
τὸν ἀπὸ τῆς χερσονήσου μνημονοῦσθαι σκέψασθαι; καὶ ὁκέτι πρὸς τῶν
θημῶν, ὅτι τὸ μὲν ὁμολογεῖται, ἢν, ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κα-
τέστη Φίλιππος, εἶναι ἰδεῖν, ἐτέρους πειραθῆναι συνέβη· τῆς δὲ Φι-
λανθρωπίας, ἢν τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκείνῳ περιβαλλό-
μενος πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττειτο, ὑμεῖς καλῶς ποιουῦντες, τὰς καρ-
πὰς κεκόμειτε. ἀλλ' εἰδὲ ταῦτα. καὶ μὲν, εἰδὲ τὰς εἰπεῖν ὁκνήσω,
ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βελομένους δικαίως ἐξετάζειν, καὶ μὴ συκοφαν-
τεῖν, οὐκ ἂν, οἷα σὺ νυνὶ ἐλέγεις, τοιαῦτα κατηγορεῖ, ὡς δαίμονα
πλάττειν, καὶ ῥήματα, καὶ γήματα μιμνήσκους· πάντῃ γὰρ ὡς τὰ
τοῦ, οὐχ ὅπως; γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πρᾶγματα, εἰ τι τὸ
ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τι διελέχθην ἐγώ, ἢ δόξει τι χεῖρα, ἀλλὰ
μὴ δόξει παρήνευκα· ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐργῶν ἂν ἐσκόπει,
τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ τίνας δυνάμεις, ὅτ' εἰς τὰ

et ut bellum non in Attica esset, sed septin-
genta stadia ab vrbe, in finibus Boeotiae
committeretur; et ut non Euboici latrones
nos hostilibus direptionibus vexarent, sed
ut Attica pacata esset a mari totius belli
tempore; utque Philippus nec Byzantium
caperet, nec Hellepontum teneret, sed ut
Byzantii nobiscum illum oppugnarent. nun-
quid tibi calculis conferenda videtur actio-
num consideratio? aut ex aequo haec tol-
lenda esse? ac non potius id agendum, ut
aeternae memoriae consecrentur? neque
iam adiicio, crudelitatem, quam in iis, quo-
rum dominus omnino factus erat, videre
licuit, illis experiri contigisse: humanitatis

autem, quam ceteras ille res molliens, erga
vos simulabat, vos, ut decuit, fructum per-
cepisse. verum omitto haec. quin illud et-
iam dicere non verebor, qui oratorem recte
explorare, non calumniari velit, eum non
quae tu nunc dicebas, ea accusaturum, ex-
empla confingendo, et verba et gestus imi-
tando (ex eo enim, nonne vides? non mu-
tatum esse Graeciae statum, si hoc ego ver-
bum, non illud elocutus sum, aut huc ma-
num, non illuc transtuli) sed ipsas res con-
sideraturum fuisse, quas habuerit occasiones
respublica, et quas copias, cum res gerendas
aggrediretur, et quas ego ei deinceps, ut
ad rempublicam accessi, compararim, et
quo

πράγματα εἰσὶν, ὧς τίνες σιγήγαγον αὐτῇ μὴ ταῦτ' ἔπιστα
 ἐγὼ, καὶ πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐναντίων. εἴτ' εἰ μὴ ἐλάτοις ἐποίησα
 τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἀν' ἐδείκνυες ὄν· εἰ δὲ πολλὰ
 μείζους, οὐκ ἂν ἐσυκοφάντης. ἐπειδὴ δὲ σὺ τῆτο πέφουδας, ἐγὼ
 ποιήσω. καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χρῆσομαι τῷ λόγῳ. δυνάμιν
 μὴ τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις, τὰς νησιώτας, ἔχ' ἅπαντας, ἀλλὰ τὰς
 ἀδινεστάτους· ἔτε γὰρ Χῖος, ἔτε Ρόδος, ἔτε Κέρκυρα μεθ' ἡμῶν
 ἦν χρημάτων δὲ σιγήταξιν εἰς πέντε καὶ τετραράκοντα τάλαντα. ὧς
 ταῦτ' ἦν περιεξιλεγμένα. ὀπλίτω δὲ, ἡ ἰππέα, πλὴν τῶν οἰκείων,
 ἔδεναι. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν,
 ἔτοι παρεσθιάκεισαν, τὰς περὶχώρους πάντας, ἔχθρας ἢ φιλίας
 ἐγγυτέρω, Μεγαρεῖς, Θηβαῖοι, Εὐβοεῖς. τὰ μὴ τὴ πόλεως, ἔτως
 ὑπῆρχεν ἐχθρία, ὧς ἔδεις ἀν' ἐχοι παρὰ ταῦτ' εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν·
 τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πῶς.
 πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούτων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ· ὃ
 τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστον ἐστὶν ἀπάντων. εἴθ' ἔτοι τὰ ὅπλα
 εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ. ἐπειτα χρημάτων διπλῶς, καὶ ἐπρατίει
 ἂν δόξειεν αὐτῷ, οὐ περιλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, οὐδ' ἐν τῷ
 φανερῷ βεβαυόμην, ἔδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούτων κεινόμενος,
 ἔδ' ἐγραφὰς φεύγων παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔδ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ'

quo loco fuerint res aduersariorum. post, si
 ego minuissem copias, in me crimen hae-
 rere ostendisses: sin multum auxissem, non
 calumniatus esses. quia vero tu hoc fugisti,
 ego faciam. itaque confiderate, an recte
 sim dicturus. copias igitur habebat respu-
 blica, insularis, non vniuersos, sed infirmis-
 simos (neque enim Chius, neque Rhodus,
 neque Corcyra nobiscum erat) pecuniae
 tributum ad quinque et quadraginta talenta.
 atque ea iam ante erant exacta. militem,
 aut equitem, praeter domesticos, neminem.
 quod vero erat omnium maxime et formi-
 dosum nobis, et hostibus opportunum,
 isti effecerant, vt finitimi omnes inimiciis

essent, quam amicitiae propiores, Mega-
 renses, Thebani, Euboeenses. ac talis sta-
 tus erat reipublicae, neque praeter haec
 aliud dicere quisquam poterit: quae autem
 Philippi fortuna fuerit, cum quo certamen
 nobis erat, confiderate. primum praeerat
 iis qui eum sequebantur, pro imperii au-
 ctoritate; quod omnium maximi est in re
 bellica momenti. deinde illi arma perpetuo
 habebant in manibus. adhaec, pecunia
 abundabat, et quae ei visa erant, agebat,
 non decretis ante denunciatis, neque palam
 deliberans, neque a calumniatoribus exa-
 gitandus, neque violatarum legum accu-
 sandus, neque cuiquam obnoxius, sed pla-
 ne

ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. ἐγὼ δὲ ὁ πρὸς
 τῷτον ἀντιελαγμύρος· ἢ γὰρ τὸτ' ἔξετάσαι δίκαιον· τίνα κύριος
 ἦν; ἐδενός. αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὐ μόνον μετεῖχον
 ἐγὼ, ἔξις πρὸς τίθετε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνῃς μιᾷ ἀρενοῦσι, καὶ
 ἐμοί. ἢ ὅσα ἔτοι φειχόμενοι ἐμῶ· πολλὰ δὲ ἐγένετο τοιαῦτα,
 δι' ἧν ἕκαστον τύχοι πρὸς φασιν· ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήντε
 βεβλυσμένοι. ἀλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων ἐγὼ ἐλαττωμάτων, συμ-
 μάχοις μὲν ὑμῖν ἐποίησα, Εὐβοέας, Αἰχαιοὺς, Κορινθίους, Θη-
 βαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν
 καὶ πεντακίχλιοι ξένοι, διχίλιοι δὲ ἰππεῖς, ἀνὰ τῶν πολιτικῶν
 δυνάμεων σωτήρησαν. χρημάτων δὲ ὅσων ἠδυνήθην, ἐγὼ πλείστην
 συνέλεκαν ἐποίησα. εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίκαια, Αἰ-
 χίνη, ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ πρὸς τῶν ἰσων
 νυνὶ διαλέγη, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι ἔτι πρὸς τῶν ὑπὲρ τῶν
 Ελλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τετήρησεν, τριακοσίων ἑσῶν τῶν
 πασῶν, τὰς διακοσίας ἢ πόλιν παρέχετο. καὶ οὐκ ἐλαττωδὲς
 νομίζουσα, ἐδὲ κείνουσα τὰς ταῦτα συμβεβλυσάσης, ἐδὲ ἀγαν-
 ακτοῦσα ἐπὶ τέτοις ἐωρεῖτο· αἰχρὸν γὰρ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς
 ἔχουσα χάριν, εἰ κοινῇ κινδυνεύουσι τοῖς Ἕλλησι φεισάνηται, αὐτὴ

ne ipse dominus, imperator, gubernator
 omnium. ego vero qui ei aduersarer (nam
 et hoc exquiri aequum est) cuius rei po-
 testatem habebam? nullius. primum enim
 ipsam conciones habendi facultatem, cuius
 solius eram particeps ego, ex aequo pro-
 ponebatis vos illius mercenariis et mihi. et
 quibus illi rebus me superabant (multa au-
 tem eiusmodi fiebant, aliis alia de causis)
 ea vos pro hostibus decernebatis. etsi au-
 tem ego tanto eram deteriore condicione,
 tamen socios feci vobis Euboeensis, Achae-
 os, Corinthios, Thebanos, Megarenses,
 Leucadios, Corcyraeos: a quibus et pere-
 grini milites quindecies mille, et bis mille

equites, absque oppidanis copiis conuenie-
 runt. pecuniae autem quantam potui con-
 tributionem effeci. quod si aut de iure er-
 ga Thebanos dicis, Aeschine, aut erga By-
 zantios, aut erga Euboeensis, aut de ratio-
 nibus aequalitatis nunc disputas, primum
 ignoras, olim etiam, cum pro Graecorum
 defensione trecentae triremes vniuersae di-
 micarent, rempublicam nostram quae du-
 centas praebuisset, non iniuriam sibi putasse
 fieri. neque in iudicium adduxisse illius
 consilii auctores, neque id grauiter ferre
 visam esse (turpe enim fuisset) sed diis im-
 mortalibus habuisse gratiam, quod Graecis
 communi periculo circumuentis, ipsa duplo
 plura

διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτείαν παρέχετο. εἴτα κενὰς χεῖρας χείρας τέλοισι, συκοφαντῶν ἐμέ. τί γὰρ νυνὶ λέγεις οἷα ἐχέω πρὸς τὴν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἐν τῇ πόλει, καὶ παρῶν, ταῦτ' ἐγγραφες, εἴπερ ἐνεδέχετο, καὶ οὗτο παρῶν καὶ κερδὺς, ἐν οἷς ἔχ' ὅσα ἀν' βουλώμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, εἶδει δέχεσθαι; ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐμὸς, καὶ ταχὺ οὗτο παρ' ἡμῶν ἀπελαυνόμενος. ἀλλ' εἰ νυνὶ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις κατηγορίας ἔχω, τί ἀν' οἶεσθε, εἰ τὸτ' ἐμοὶ πρὸς τούτων ἀκρεβολουμένους, ἀπῆλθον αἱ πόλεις, ὥς πρὸς τὸν Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίας, καὶ Θηβῶν, ὥς Βυζαντίου κύριος κατέστη· τί ποιεῖν ἀν', ἢ τί οἶεσθε λέγειν οὗτο ἀσεβεῖς ἀνθρώποις τέτρεσι; ἔχ' ὥς ἐξεδόθησαν; ἔχ' ὥς ἀπῆλάνθησαν, βουλόμενοι μετ' ἡμῶν εἶναι; εἴτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίου ἐγκρατὴς καθέστηκε, καὶ τῆς σιλοπομπείας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος γέγονε, πόλεμος δ' ὁμοῦ καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται, ἅπλοιοι δ' ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ ὀρμημένων ληστῶν γέγονεν· ὅσα ἀν' ταῦτ' ἔλεγον, καὶ πολλὰ γὰρ πρὸς τέτοις ἕτεροι; πονηρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης αἰεὶ, καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίπιον.

plura quam alii, ad tuendam salutem omnium, contulisset. deinde inanem ab his gratiam inis, me calumniando. cur enim nunc dicis quae agenda fuerint, ac non tum potius, cum praesens in vrbe adesses, decernebas, si per illa tempora licebat, quibus non ea quae vellemus, sed ea quae negocia darent, erant accipienda? nam qui contra liceretur, et celeriter a nobis repulso acciperet, et premium augeret, paratus aderat. quod si nunc de iis accusor quae gesta sunt, quid futurum fuisse putatis, si, me tum de his scrupulose disputante, abissent vrbes, et se cum Philippo coniunxissent, isque simul et Euboeae et

Vol. II.

Thebarum et Byzantii potitus esset, quidnam fuisse facturos aut dicturos censetis impios istos homines? nonne eos esse desertos? nonne esse repulso, cum nobiscum esse voluissent? illum itaque Hellespontum per Byzantios obtinuisse, frumentariam in Graeciam ventionem, in potestatem suam redeisse, bellum finitimum, et graue in Atticam per Thebanos esse illatum, mare propter grassantis ex Euboea piratas navigari non posse, nonne haec dixissent, et praeter haec etiam multa alia? improba res, Athenienses, improba res est calumniator, semper et vndecunque inuidendi et obtrectandi causas quaeritans: iste autem homuncio

4 B

τῆτο ὃ καὶ φύσις κίναδος ἀνθρώπῳ ἐστίν, ἔδεν ἐξαρχῆς ὑγίης πε-
ποιηκός, ἐδὲ ἐλδύθεργον, αὐτοῖρα γικός πίθηκος, δρεραῖος Οἰνόματος,
ἀδράσημος ῥήτωρ. τί γὰρ ἢ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἤκει τῇ πατρίδι;
νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰα-
τρός, ἀδενῶσι μὲν τοῖς κάμνυσιν εἰσιὼν, μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι,
δι' ὧν ἀποφύξοντ' ἐπὶ νόσον, ἐπειδὴ ὃ τελευτήσει τις αὐτῶν, καὶ
τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροισι, ἀκολυθῶν ἐπὶ τὸ μνήμα, διεξίει,
εἰ τὸ, καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ἔτοςι, ὅτε ἂν ἀπέθανεν. ἐμβρόν-
τηε, εἴτα νῦν λέγεις; Οὐ τοίνυν ἔδεν τὴν ἡττάν, εἰ καὶ τῇ γαυριᾷ,
ἐφ' ἣ σέθεν σε, ὃ καλῶρατε, περσῆκεν, ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοὶ
γεγονῶσαν διήσειε τῇ πόλει. ἔτῳσι ὃ λογίζεσθε. ἔδαμῶ πώποτε,
ὅπερ πρεσβυτῆς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν ἐγὼ, ἡγήθεις ἀπῆλθον τῶν
ἀδρά Φιλίππου πρέσβεων, ὅτε ἐκ Θεσσαλίας, ὅτε ἐξ Ἀμβρα-
κίας, ἔκ ἐξ Ἰλλυριῶν, ἔκ ἀδρά τῶν Θρακῶν βασιλέων, ἔκ ἐκ Βυ-
ζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν ἔδαμότεν, οὐ τὰ τελευταῖα πρῶτον ἐκ
Θηβῶν ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖν ἐπὶ πρέσβεις αὐτῶν τῷ λόγῳ, ταῦ-
τα τοῖς ὅπλοις ἐπιὼν κατεσρέφεθ'. ταῦτ' οὐκ ἀπαιτεῖς παρ' ἐμῶν,
καὶ οὐκ αἰχμῶν τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων, καὶ τὴν Φι-
λίππου δυνάμειος ἀξίων ἕνα ὄντα κρείττω γηράσκει; καὶ ταῦτα
τοῖς λόγοις; τίνα γὰρ ἄλλου κύριον ἢ ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γε

muncio natura est vulpecula, neque iam
inde ab initio quicquam sani, quicquam
ingenui fecit, tragicus simius, rusticanus
Oenomaus, adulterinus orator. quid enim
eloquentia tua patriae prodest? nunc nobis
disputas de rebus praeteritis? perinde ac si
quis medicus, decumbentibus aegrotis, in-
gressus non dicat, nec ostendat, quomodo
morbum euasuri sint, sed ubi quis eorum
perierit, eique iusta persoluantur, in funus
prodiens, commemoret, si hoc atque illud
homo iste fecisset, non obiisset. attonite,
itane nunc demum refers? Neque vero vel
cladem, si ea tibi facit animos, ob quam
gemere te, o execranda, conueniebat, vlla

re, quae in mea potestate fuerit, accidisse
reipublicae inuenietis. idque sic conside-
rate. nusquam, quo ego legatus missus sum
a vobis, vnquam victus recessi a Philippi
legatis, non e Thessalia, non Ambracia,
non ex Illyriis, non a Thracensibus regi-
bus, non Byzantio, non aliunde vsquam,
non denique nuper Thebis: sed quibus in
rebus eius legati oratione vincebantur, eas
ille armis aggressus euertebat. ea igitur a
me postulas, neque erubescis, eundem et
vt mollem incessere, et Philippi exerciti-
bus postulare vt vnus ego sim superior?
idque verbis? cuius enim ego rei alterius
habui potestatem? neque enim vitae sin-
gularum

ἐκάστη ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῆς παλαξαυδῶν, οὐδὲ τῆς στρα-
τηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαιτεῖς διδύνας· οὕτω σκαῖος εἶ. ἀλλὰ μὲν, ὡν
γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπὸ δίδωτο εἶη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανει. οὐ
παροτρύνει. τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πρᾶγματα δεχόμε-
να, καὶ παροτρύνει, καὶ παροτρύνει τῶν ἄλλοις. ταῦτα πέπρακται
μοι. καὶ ἐπὶ τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας, ὅκνοις, ἀγνοίας, φιλονει-
κίας, ἀπολιπὼν ταῖς πόλεσι παροτρύνει ἀπάσαις ἐκ ἀναγκαῖα
ἀμαρτήματα, ταῦτα ὡς εἰς ἐλάχισον συσχεῖται, καὶ τὸν δουτίον
εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν, καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμῇ παρο-
τρύνει. καὶ ταῦτά μοι πᾶντα πεποιήται, καὶ ἐδὲ μὴ ποτε
ἀνθρώπων ὄψει τὸ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐλλείφθην. εἰ τοίνυν τίς ὄν-
τινον ἐργάζομαι, τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος ὡν κατέπραξε διωκή-
σας, πᾶντες ἂν εἴποιεν, τῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τῷ δίδοναι, καὶ τῷ
διαφθείρειν οὐδ' ἔτι τῶν πραγμάτων. οὐκ οὖν, τῷ μὲν δυνά-
μεων, ἔτε κύριον, ἔθ' ἡγεμῶν ἦν ἐγώ· ὥστε οὐδὲ ὁ λόγος τῷ
κατὰ ταῦτα πραχθέντων, παρὸς ἐμέ. καὶ μὴν, τῷ γε μὴ δια-
φθαρήναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. ὥστε γὰρ ὁ ὠνούμε-
νος νενίκηκε τὸν λαβόντα, εἰάν περὶται, ἔτις ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ
διαφθαρεῖς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥστε ἀήτητος ἡ πόλις τὸ
κατ' ἐμέ. Α μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεχόμενος, εἰς τὸ δικαίως τοιαύ-

gulorum, neque fortunae pugnantium, ne-
que militaris imperii, cuius a me rationem
postulas; adeo es demens. sed quae oratori
praestanda sunt, eorum a me quamvis ra-
tionem exige. non recuso. quae igitur
illa sunt? prospicere initia rerum, et prae-
sentire et praedicere aliis. haec a me facta
sunt. atque etiam quae singulis in negotiis
incidunt, tarditates, tergiversationes, igno-
rationes, contentiones, quae civilia urbibus
insunt omnibus et necessaria errata, ea in
paucissima contrahere, contraque, ad con-
cordiam et amicitiam, et officii faciendi
alacritatem cohortari. etiam haec a me
omnia facta sunt, neque ullus mortalium

vnquam reperiet, me vlla in re officio meo
defuisse. quod si quis quemcunque rogitet,
quibus rebus Philippus maximam eorum
quae confecit partem, expedierit, omnes
respondebunt, exercitu, et largiendo, et
corrumpendis iis qui in gerendis rebus ver-
santur. at ego neque in exercitus impe-
rium habui, neque dux fui: quare quae
ibi facta sunt, ad me nihil attinent. sed
resistendo largitionibus, Philippum supera-
vi. ut enim emptor vincit eum qui pre-
cium accipit, seque emi patitur, ita qui
nihil accipit, neque corrumpitur, vincit
emptorem. quare, quod ad me attinet, in-
victa est ciuitas. Quae igitur eo contuli, ut

τα γράφειν ταῦτον περὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς ἑτέροις, ταῦτα καὶ
 ἀπαλήσια τέτοις εἶναι ἃ δὲ ὁ πᾶντες ὑμεῖς ἴτε, ταῦτ' ἤδη
 λέξω. μετὰ γὰρ τὴν μάχην διδύς ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἐωρακὼς
 πᾶντα, ὅσα ἐπράξαν ἐγὼ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς
 ἐμβεβηκὼς, ἡνίκα εἴδῃ ἀγνωμονῆσαι τι θαυμαστὸν ἦν ὅτι πολ-
 λούς πρὸς ἐμὲ, πρῶτον μὲν περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως, τὰς
 ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει καὶ πᾶν ὅσα τῆς φυλακῆς ἐνεκα
 ἐπράξειτο, ἢ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τείχη
 χεῖματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίνετο. ἔπειτα αἰετούμε-
 νος σιτώνων, ἐν πάντων ἐμὲ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος. καὶ μετὰ
 ταῦτα, συσθέντων οἷς ἦν Ὀπμιελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γρα-
 φὰς, διδύνας, εἰσαγγελίας, πᾶντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι, οὐδὲ
 ἐαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνο-
 ηθήσεσθαι ἴτε γὰρ δήπου καὶ μέμνησθε, ὅτι τὰς πρώτοις χεῖροις,
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκεινόμεν ἐγὼ, καὶ εἴτ' ὀπίσθια Σωσικλέ-
 ους, οὔτε Συκοφαντία Φιλοκράτης, οὔτε Διώνδης καὶ Μελάνου
 μανία, εἴτ' ἄλλο εἴδεν ἀπείραστον ἦν τούτοις κατ' ἐμοῦ· ἐν τοίνυν
 τούτοις πᾶσι, μάλιστα μὲν διὰ τὰς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς,
 καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἀθηναίους, ἐσωζόμεν δικαίως. τοῦτο

haec iure decerneret hic de me, praeter
 alia multa, haec et his similia sunt: quae
 autem vos omnes nostis, ea iam dicam.
 statim post praelium, populus, qui sciret et
 vidisset quae ego feceram omnia, cum iam
 ipsis periculis et terroribus cingeretur, cum
 per iracundiam aliquid in me grauius con-
 sulere multitudinem, mirandum non fu-
 isset, primum sententias meas de salute
 reipublicae comprobavit: et omnia quae
 munitionis causa agebantur, constitutio cu-
 stodum, fossae, conferenda ad moenium in-
 stauracionem pecunia, per decreta mea fie-
 bant. deinde cum eligendus esset rei fru-
 mentariae curator, ex omnibus me po-

pulus elegit. et post eorum conspiratio-
 nem, quibus curae erat ut me pessunda-
 rent, qui accusationes, rationum relatio-
 nes, delationes, cetera eius generis omnia
 contra me instituebant, principio non per
 semetipsos, sed per eos quos maxime la-
 tere posse sperabant (nostis enim profecto,
 et meministis, me primis diebus fere quo-
 tidie in ius vocari solitum, cum neque
 desperationem Socris, neque calumniam
 Philocratis, neque Diondae et Melani in-
 saniam, neque aliud illi quicquam contra
 me intentatum reliquissent) in his inquam
 omnibus, maxime per deos immortalis, se-
 cundo loco per vos, et alios uniuersos, Athe-
 nienfes.

γὰρ καὶ ἀληθὲς ἐστὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν τα-
 ῦθ' ὅσα γνόντων δικασῶν. οὐκοῦν, ἐν μὲν οἷς εἰσηγελόμην, ὅτε
 ἀπειρηφίζεσθε μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώ-
 κουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἐρηφίζεσθε τὰ αἰετὰ με πρῶτην,
 ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομα καὶ γράφειν καὶ λέγειν
 ἀπεδεικνύμην, ἐν οἷς δὲ τὰς διθυβάς ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως
 καὶ ἀδωροδοκῆτως πάλιν πεπραχθῆναι μοι προσωμολογεῖτε.
 τῶν οὖν οὕτως ἐχόντων, τί προσωμολογῆν ἢ τί δίκαιον ἦν τοῖς ὑπὸ
 ἐμοῦ πεπραγμένοις θεῶς τὸν Κτιστὴν ὄνομα; οὐχ ὁ τὸν δῆ-
 μον ἔδρα πθέμενον; οὐχ ὁ σὺν ὁμωμοκότας δικασάς; οὐχ ὁ
 τὴν ἀλήθειαν πρὸς πάντας βεβαιούσαν; ναὶ φησιν, ἀλλὰ τὸ τοῦ
 Κεφαλίου καλὸν τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. καὶ νῦν Δί' ὤ-
 δαιμόν γε. ἀλλὰ τί μᾶλλον, ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδε-
 πώποτε δὲ ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ
 τοῦτο δικαίως; καὶ τοὶ πρὸς γε τῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ
 ὅτι Κεφάλι καλὸν εἰπεῖν ἐστὶ μοι. ἔδεμίαν γὰρ πώποτε ἐγράψα-
 τό με, ὅτι ἐδίωξε γραφὴν. ὥς ἔστι σὺν γε ἀμολόγημαί μὴ
 εἶναι ὅτι Κεφαλίου χείρων πολίτης. . Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν
 ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν οὐχ ἥκιστα

nientes, merito conseruabar. hoc enim et
 verum est, et cum laude coniunctum eo-
 rum iudicium, qui et iurati fuerunt, et
 religiose pronunciarunt. in delationibus igitur,
 cum me absolueretis, et quintam suf-
 fragiorum partem accusatoribus non dare-
 tis, tum rectissime fecisse me decerneba-
 tis: cum vero publicis actionibus absolue-
 rer, legitima et decreuisse, et dixisse me
 ostendebatur: cum rationum actiones ob-
 signaretis, recte et incorrupte a me acta
 esse omnia confitebamini. quae cum ita
 essent, quid conueniebat, aut aequum erat,
 Ctesiphontem, rebus meis gestis, nominis
 imponere? an non id, quod populum im-

ponere videbat? non quod iuratos iudi-
 ces? non quod veritate apud omnis con-
 firmari? esto, inquit, sed illud Cephalii
 pulchrum; nullius reum fieri criminis. imo
 mehercule etiam fortunatum. sed qui ma-
 gis aliquis, si sit saepe reus factus, nun-
 quam reus peractus, vituperandus iure pro-
 pterea fuerit? quanquam, Athenienses, isti
 etiam illud Cephalii praeclarum respondere
 possum. nullam enim vnquam iste mihi
 diem dixit, nullam litem intendit. quare,
 tua quidem confessione, nihilo ciuis ego
 sum Cephalo deterior. Istius autem ini-
 quitas et inuidia, cum multis ex rebus
 perspicui potest, tum vero ex iis quae de
 fortuna

δι' αὐτῶν ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. ἐγὼ δὲ ὅλως μὴ ὅς τις ἀν-
 ἄθρωπος ὧν, ἀνθρώπου τύχῃ περφερεί, πονητερώς ἀνότητον ἡγέ-
 μαί. ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλπιστα πράττειν νομίζων, ὃ δὲ δὲ ἔστιν ἔχειν οἰό-
 μητος, οὐκ οἶδεν εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρη τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ
 περὶ ταύτης λέγειν, ἢ πῶς οἰκτιρίζειν ἑτέρω; ἐπειδὴ δὲ ὅστις περὶ
 πολλοῖς ἄλλοις, καὶ περὶ τέτων ὑπερηφάνως κέχρηται τῷ λόγῳ,
 σκέψασθε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ καὶ ἀληθέ-
 σερον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ περὶ τῆς τύχης τέτε διαλεχθήσο-
 μαι. ἐγὼ τὴν μὴ τῆς πόλεως τύχην, ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, καὶ
 τεθ' ὅρῳ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον ὑμῖν, καὶ τὸν Απόλλω τὸν
 Πύθιον μαντεύμενον· τὴν μὴ τοι τῇ πούτῳ ἀνθρώπων, ἢ νῦν
 ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς Βαρβάρων,
 ἐ πολλῶν κακῶν ἐν τῷ παρόντι πεπείραται καιρῷ; τὸ μὴ τοί-
 νυν περφελεῖσθαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ, πῶν οἰθθέντων Ἑλλήνων, εἰ
 περφελεῖσθαι ἡμᾶς, ἐν δὴ δαιμονία διάξιν, αὐτῶν ἐκείνων ἀμεινον
 πράττειν, καὶ ἀγαθῆς τύχης τῆς πόλεως εἶναι τίθημι· τὸ δὲ περσ-
 κροῦσθαι, καὶ μὴ πούτῳ ὡς ἡβελόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῇ
 ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ὑπεράλλον ἐφ' ἡμᾶς μέρεθ' μετε-
 ληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. τὴν δὲ ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν, καὶ
 τὴν ἐνός ἡμῶν ἐκάστω ἐν τοῖς ἰδοῖς ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω.

fortuna differuit. ego vero in vniuersum, quisquis homo cum sit, homini fortunam obiicit, eum prorsus amentem esse duco. si enim is qui optime secum agi putat, et prosperrima se vti fortuna, ignorat, talisne mansura sit vsque ad vesperum, qui de ea dicere conuenit, aut eam aliis exprobrare? quia vero iste, praeter multa alia, etiam de his insolenti vsus est oratione, conside- rate, Athenienses, et spectate, quanto et verius et humanius ego de fortuna, quam iste, disputem. equidem fortunam reipubli- cae vestrae bonam esse iudico, idque video vobis, et Dodonaei Iouis, et Pythii Apol- linis oraculis declarari: sed fortunam mor-

talium omnium his temporibus esse grauem et acerbam. quis enim Graecorum, aut quis Barbarorum, non multa mala hac tem- pestate est expertus? quod autem et hone- nestissima quaeque suscepimus, et Grae- cis, qui putabant, si nos proiecissent, se beate victuros, his ipsis feliciores sumus, id ego bonae reipublicae nostrae fortunae tri- buo: quod autem impegimus, et non quae voluimus omnia consecuti sumus, cetero- rum hominum fortunae partem nobis con- venientem, ciuitati tributam esse censeo. at priuatam fortunam meam, et vniuscuiusque nostrum, in priuatis exquiri rebus aequum esse duco. ac ego quidem sic de for-

ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτιωσι περὶ τῆς τύχης ἰξετάζειν ἀξίως, ὁρθῶς καὶ
δικαίως, ὡς ἐμαυτὰ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν· ὁ δὲ,
τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν, τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριωτέραν εἶ-
ναι φησι, τὴν μικρὰν ἢ φαύλην, τῆς ἀγαθῆς ἢ μεγάλης. καὶ
πῶς ἐν τούτῳ ἡμεῖς; καὶ μὴν, εἴγε τὴν ἐμὴν τύχην πρῶτως
ἰξετάζειν, Αἰσχίνην, παλαιῇ, πρὸς τὴν σαυτοῦ σκόπει. καὶν δὲ
της τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λαιδοργύμην αὐτῇ. σκό-
πει τοίνυν διδύς ἰξάρχης. καὶ μου, πρὸς Διὸς ἢ θεῶν, μηδε-
μίαν ψυχρότητα καταγνῶ μηδεῖς· ἐγὼ γὰρ, οὐτ' εἰς πένιν
περὶπλάκίζει, νομῶ ἔχειν ἡγεῖμαι, ἔτ' εἰς ἐν ἀφρόνοις τρα-
φεῖς, ἵππ' ἐν τούτῳ σεμνύνεται· ἀλλ' ὑπὸ τῆς τετραὶ τοῦ χαλεποῦ
βλασφημίας ἢ συκοφαντίας, εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀνα-
κάζομαι, οἷς ἐκ τῶ ἐνόησαν, ὡς ἂν δυνώμαι, μετρώτατα χη-
σομαι. ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπερῆξεν, Αἰσχίνην, παιδὶ μὲν ὄντι, φοι-
τῶν εἰς τὰ προσηκόντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν, ὅσα χηρὸν μὴ-
δὲν αἰχρὸν ποιήσονται δι' ἐνδεῖαν, ἰξελθόντι δὲ ἐκ παίδων, ἀκό-
λουθα τέτοις πρᾶττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδε-
μίας φιλοτιμίας, μήτε ἰδίας μήτε δημοσίας ἀπολείπειν, ἀλλὰ
καὶ τῇ πόλει, ἢ τοῖς φίλοις χηρῶν εἶναι. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ
κοινὰ προσηλθόν, ἔδοξε μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, ὥς

fortuna fieri iudicium postulo, recte et
vere, ut mihi persuadeo, et vos assentiri
mihi existimo: iste autem priuatam for-
tunam meam, communi fortuna reipubli-
cae valentiorē esse dicit, parvam et vi-
lem, bona et ampla. id vero fieri qui po-
test? quanquam Aeschine, si in meam
inquirere fortunam omnino instituis, eam
cum tua confer. quam si tua meliorem in-
veneris, define conuiciari. considera igitur
a primordio statim. atque vos per Iouem
et omnis deos oro, ne quisquam ineptire
me putet. (ego enim, neque si quis pau-
pertatem exagitat, sanum eum esse puto,
neque si quis splendide educatus, ea re glo-

riatur) sed istius importuni maledictis ac
calumniis in huiusmodi verba incidere co-
gor, quibus, ut rei natura patitur, ego-
que potero, quam modestissimis utar. mi-
hi igitur contigit, Aeschine, dum fui puer,
conuenientia discendi loca frequentare, et
ea habere quae opus sunt homini turpe
nihil facturo propter inopiam, egresso e
pueris, his consentientia agere, aedilitia
munera obire, triremis instruere, tributa
conferre, nulla vel priuata in re, vel pu-
blica, liberalitatem meam requiri sinere,
sed et amicos et rempublicam iuuare. post-
quam autem ad rempublicam accessi, ea
instituta mihi sequi visum est, ut et a pa-
tria,

καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις
ἐξεφθνώσας, καὶ μηδὲ τὰς ἐχθρὰς ὑμεῖς, ὥς ἐ καλὰ γὰρ ἦν αἱ
περιλόμιαι, ἔπιχειρεῖν λέγειν. ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίω-
κα τύχη, καὶ πόλλ' αὖ ἔχων ἕτερόν τι αὐτῆς, παλαιόμην,
φυλαττόμεν τὸ λυπηρὸν τινα ἐν οἷς σεμνυνόμεαι· σὺ δ' ὁ
σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ διαπύων τὴν αἰσίδα, σκοπεῖ πρὸς ταύτην
ποῖα τῇ κέχρηται τύχη. δι' ἣν, παῖς μὲν ὢν, μετ' πολλῆς ἐν-
δεΐας ἐπράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ περσε-
δρῶν, τὸ μέλαν τρέβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παι-
δαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, ὅκ' ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων.
ἀνὴρ δὲ γυρόμενος τῇ μητρὶ τελευτῇ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας,
καὶ τὰλλα σινεσικιδώρου, τὴν μὲν νύκτα, νυκτίζων, καὶ κρατερ-
ίζων, καὶ καθαίρων τὰς τελουμνίους, καὶ δπομάτων τῷ πηλῷ καὶ
τοῖς πινύροις, καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ κελύων λέγειν,
ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, ἔπ' τῷ μηδὲνα πώποτε πηλι-
κῆτον ὀλολύξαι σεμνυνόμεν. καὶ ἐγὼ γε νομίζω. μὴ γὰρ
οἶεσθ' αὐτὸν φθέρειν μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύξειν δ' οὐχ ὑπερ-
λαμπρῶν. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις, τοὺς καλοὺς διάσοις ἄγων διὰ
τῶν ὁδῶν, τὰς ἐξεφθνωμῆναι τῷ μαρμάρῳ, καὶ τῇ λούκῃ, τὰς

tria, et ceteris Graecis saepe sim corona
donatus, et ut ne vos inimici quidem, non
praeclara esse quae agenda suscepi, dicere
aggredere mini. talis igitur fortuna mea per-
petuo fuit, de qua multa alia quae di-
cere possem, praetereo, ne quem iis re-
ferendis quae mihi laudi duco, offendam:
tu vero praeclare vir, et alios conspuens,
cum hac eam fortunam confer, qua tu es
usus. puer in magna egestate es educa-
tus, vna cum patre ad ludum literarium
fessitans, atramentum terens, et subsellia
spongiis detergens, et paedagogium ver-
rens, famuli vicem, non ingenui pueri ob-
iens, vir factus, matri inicianti libros le-

ctitasti, et in ceteris rebus ad imposturam
necessariis adiutasti, noctu quidem hin-
nulorum pellibus et aqua lustrans atque ex-
pians eos, qui initiabantur, et extergens luto
et furfuribus, et cum surrexisses a lustratio-
ne, dicere iubens, MALA EFFUGI REPE-
RI MELIORA, id tibi laudi ducens, quod
nemo unquam tantum vlulasset. idque et
ego puto. nolite enim credere, cum tam
clare loquatur, eum non clarissime vlulare.
interdiu autem praeclaros illos coetus per
vias ducens, foeniculo et populo redimi-
tos, serpentis quas parias vocant elidens,
et supra caput efferens, et clamitans, Euoe
Saboe, et interim salitans, Hyes Attes,
Attes

ὄφεις τὰς παρείας θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, καὶ Εὐοὶ Σαβοῖ, καὶ ἐπορχόμενοι τῆς Ἀττικῆς, Ἀττικῆς τῆς, ἑξαρχοί, καὶ περηγέμων, ἐκ κηλοφόροι, καὶ λιχνοφόροι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενοι, μισθὸν λαμβάνοντες τέτων, ἐνδρυπία, καὶ σρεπίους, καὶ νεήλατα. ἐφ' οἷς πρὸς ὅσον αὐτὸς ἀληθῶς αὐτὸν δίδαιμονίσει, καὶ τὴν αὐτῆς τύχην; ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφησιν ὅπωςδὴποτε· ἐγὼ γὰρ τοῦτο· ἐπειδὴ γ' ἐνεγράφησιν, διθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων, ὑπογραμματίζειν καὶ ὑπογετεῖν τοῖς δρχιδίοις. ὡς δ' ἀπηλλάγης ποτὲ καὶ τέττα, πρὸς δ' αὖ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, καὶ κατήχησας μὰ Δί' ἐδὲν τῶν προϋπηγεγμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ· ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ἑπικαλεσμένοις ἐκείνοις ὑποκρίταις, Συμμύκκα καὶ Σωκράτει, ἐπειταγωνίσας, σῦκα, καὶ βότεις, καὶ ἐλαίας συλλέγων, ὥσπερ ὁπωρώνης, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων, πλείω λαμβάνων ἀπὸ τέτων τραύματα, ἢ τῶν ἀγώνων, ὅς ὑμεῖς ποτε τῇ ψυχῇ ἠγωνίζεσθε. ἦν γὰρ ἀσπονδοί καὶ ἀκήρυκοί ὑμῖν ὁ πρὸς τὰς θείας πόλεμοι, ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ τραύματα εἰληφώς, εἰκότως τὰς ἀπείρους τῶν τοιούτων κωδύμων, ὡς δειλὸς σκώπτης. ἀλλὰ γὰρ παρὲς

Attes Hyes, auspex, et anteambulo, et picifer, et vannifer, et eius generis aliis nominibus ab aniculis salutabare, mercedemque pro istis muneribus accipiebas, placentas, et scriblitas, et recentis panis. ob quae quis eum non vere felicem praedicet, et fortunam eius magnificiat? postquam autem in municipii album inscriptus es, quocunque modo (id enim praetereo) postquam ergo inscriptus es, statim pulcerrimum tibi munus delegisti, ut dictata scriberes, et in conuenticulis operam locares. ut vero tandem id quoque reliquisti, perpetratis iis omnibus quae in aliis accusas, nihil mehercule indignum

VOL. II.

admisisti natalibus tuis, et rebus ante gestis in posteriore vita: sed locata opera tua illis, qui suspiriosi cognominantur, histrionibus, Simmyccae et Socrati, tertias partis actitabas, et dum ficus, et vuas, et oliuas colligeres, tanquam fructuum emptor, ex alienis praediis, propter ea plura vulnera accipiebas, quam propter ludos, in quibus vos periculum capitis adibatis. erat enim vobis implacabile et perpetuum bellum cum spectatoribus, a quibus plerumque vulnera cum acceperis, non iniuria talium periculorum rudis, ut timidos derides. verum omissis iis quae paupertati imputari queunt, ad ipsas ingenii tui venio.

4 C

ἔξ ὧν τὴν πένιν αἰπάσαιτ' ἂν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ ἔργα τρέπου-
 σθ βαδιούμαι κατηγορήματα. τοιαύτῃ γὰρ εἴλῃ πολιτείαν,
 ἐπειδὴ ποιεῖς ἑτέτ' ἐπὶ λῆθε σοι ποιῆσαι, δι' ἣν, δυστυχούσης μὲν
 τῆς πατρίδος, λαγὼ βίον ἔζης, δεδιώς, καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πλη-
 γήσεαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαυτὸν σωήδεις ἀδικουῦντι ἐν οἷς
 δὲ ἠτύχησαν ἄλλοι, θρασὺς ὢν ὑφ' ἀπώτων ὦψαι. καὶ
 τοι, ὅς τις χιλίων πολιτῶν ἀποθνήσκοντων ἐθάρρησε, τί ὄδῳ πα-
 θεῖν ὑπὸ τῇ ζώντων δίκαιός ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἕτερόν ἐπεῖν
 ἔχων περὶ αὐτῶν, ὁρῶ λαίψω. οὐ γὰρ, ὅς ἂν δείξαιμι προσόντ'
 αἰχρὰ τέττω ἑοκείδη, πάντ' οἶμαι δεῖν δι' ἑαυτῶν λέγειν· ἀλλ'
 ὅσα μηδὲν αἰχρὸν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί. ἐξέτασον τοίνυν ὁρῶντα
 λα, τὰ σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα πρῶτως καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνη·
 εἴτ' ἐρώτησον τοῦτοσί, τίς ὅποτέρου τύχῃ ἂν ἐλοιθ' ἕκαστος
 αὐτῶν. ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δὲ ἐφοίτων. ἐτέλεις· ἐγὼ
 δὲ ἐτελέμην. ἐχόρδεις· ἐγὼ δὲ ἐχορήγουν. ἐγραμμάτδεις·
 ἐγὼ δὲ ἐκκλησιάζον. ἐπειλαγωνίζεις· ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν. ἐξέ-
 ππεις· ἐγὼ δὲ ἐσύλειον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτθυσαι πάν-
 τα· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἐὼ τ' ἄλλα. ἀλλὰ νυνὶ τήμε-
 ρον, ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τῆς σεφθνωθῆναι δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μη-
 δοιοῦν ἀδικεῖν, ἀνωμολόγημαι· σοὶ δὲ συκοφαντῇ μὲν εἶναι
 δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἐπὶ τοῦτο ποιεῖν,

nio accusationes. eam enim gerendae rei-
 publicae rationem delegisti, postquam id
 quoque tibi aliquando in mentem venit,
 qua, florente patria, leporis vitam dege-
 res, perterritus et tremens, et semper ver-
 bera exspectans, propter scelerum consci-
 entiam: in aliorum autem calamitatibus,
 ab omnibus spectata est tua confidentia.
 at, qui mille civibus interfectis fuit alacris,
 quo iure supplicio a viventibus afficietur?

Quamquam autem alia multa de eo possem
 dicere, tamen ea praeteribo. non enim fa-
 ciendum puto, ut omnia quae ostendere
 queam, eius flagitia et probra, expedite
 proferam: sed ea tantum, quae sine tur-

pitudine a me referri possunt. confer igitur
 inter se tuam et meam vitam leniter,
 et non acerbe, Aeschine; deinde hos in-
 terroga, utrius vitam unusquisque eorum
 malit. docuisti literas? ego didici. initiasti?
 ego initiatus sum. saltasti? ego sumptus
 praebui. dictata scripsisti? ego conciones
 habui. tertias actitasti partis? ego specta-
 vi. excidisti? ego explodi. pro hostibus
 egisti omnia? ego pro patria. omitto ce-
 tera. sed hoc hodierno die de me, an co-
 rona sim donandus, sit iudicium, nihil
 autem deliquisse me in confesso est: tu id
 consecutus es, ut calumniator esse videar-
 is, atque in periculo versaris, utrum in
 eo.

εἴτε ἤδη πεπαδῶται, μὴ μεταλαβόντα τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀγαθὴ δὲ ἔχ' ὁρᾶς; τύχη συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελεῖθ' ἔργηκα, ὑμῖν ἀναγνώσας· ὧς ἀνάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις αἷς ἐλυμαίνου,

Ἡκω λιπὼν καθύμνα καὶ σκότ' αὐλάς,
καὶ

Κάκ' ἀγχελεῖν μὲν ἴδι μὴ θέλοντά με,
καὶ,

Κακὸν κακῶς σε μάλισα μὲν ④ θεοὶ, ἔπειτα δὲ ἔτοι πάντες ὑπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα πολίτῳ, καὶ περδότη, καὶ τριγωνιστῷ.

λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐν μὲν τοίνυν τοῖς περὶ πόλιν, τοιοῦτόν ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴσ' ὅπ κοινός, καὶ φιλάνθρωπος, καὶ τοῖς δεομένοισι ἐπαρκῶν, σιωπῶ, καὶ εἰδέν ἂν εἴποιμι, εἰδὲ ὡς ἀποχρίμην ἂν περὶ τέτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, εἴτ' εἰ πινὰς ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, εἴτ' εἰ πρὸ θυγατέρας σωεξέδωκα, εἴτε τῶν τοιούτων εἰδέν. καὶ γὰρ ἔτω πως ὑπέληφα. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν οὐ παθόντα, δεῖν μεμνηθῆναι τὸν πάντα χρένον, τὸν δὲ ποιήσαντα, διὸς ἐπιλελῆσθαι, εἰ δὲ τὸν μὲν, χρεῖν, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχῃ ποιεῖν ἔργον ἀν-

eo studii genere pergere debeas, an vero iam compesci, non accepta quinta parte suffragiorum. cum autem bona (nonne vides?) fortuna fueris usus, meam ut malam accusas. age vero etiam publicorum munerum quae obii, testimonia recitabo vobis omnia: sed et tu dicta quae corrupisti, vicissim nobis recita,

Venio relictis inferorum sedibus,
et,
Mala nunciare nolle me quidem scias,

et
Malum male te potissimum dii, deinde et hi omnes perdant, improbum civem, et proditorem, et tertianum histrionem.

recita testimonia. TESTIMONIA. in republica igitur fui talis: in priuata autem vita, nisi omnes nostis me comem et humanum, et in eos qui operam requirunt meam, liberalem, tacebo, nihil dicam, nec ea de re vllum proferam testimonium, nec si quos ab hostibus redemi, nec si quibus in filiabus elocandis adiumento fui, neque tale quicquam. etenim in ea fere sum sententia, ut existimem, eius qui accepit beneficium, esse, ut perpetuo meminerit, eius qui benefecit, ut statim obliuiscatur, si ille boni viri, hic non pusilli sit facturus officium: nam commemorare et dicere quae ipse benefeceris, parum abest ab exprobrando. nihil

πρῶτον τὸ δὲ τὰς ἰδίας διεργασίας ὑπομιμνήσκων καὶ λέγων,
 μικρὸν δὲ ὅμοιον ἐστὶ πρὸς ὀνειδίζειν. ἔδῃ παύσασθαι τοιοῦτον αὐδέν,
 ἔδῃ παραχθῆσθαι. ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑπείλημμαι περὶ τούτων,
 δεῖ καὶ μοι. βέλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγῆς, ἐπὶ μικρὰ πρὸς
 ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις, Αἰσχίνη, τῶν ὑπὸ
 τούτῳ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὅστις ἀθῶτος ἢ Φιλίππου πρό-
 τερον, καὶ νῦν τῆς Αλεξάνδρου δυναστείας γέγονεν, ἢ τῶν Ελ-
 λήνων, ἢ τῶν Βαρβάρων, ἔσω, συγχωρῶ σοι, τίμω ἐμὴν, εἴτε τύ-
 χην, εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν βέλῃ, πάντων αἰτίαν γεγυῆσθαι
 εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὲ, μηδὲ Φωνῆν ἀκηκοότων
 ἐμῶν, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον κατ' ἄν-
 δρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη, πόσῳ δικαιότερον, ἢ ἀλη-
 θεότερον, τίμω ἀπάντων, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπων τύχην κοινὴν, καὶ
 φορὰν πῶς πραγμάτων χαλεπὴν, καὶ ἔχουσαν ἔδει, τούτων αἰ-
 τίαν ἡγεῖσθαι; σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφῆς, ἐμὲ τὸν περὶ τούτοις πολιου-
 κόμην αἰτιάσθαι, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρεσιν γ'
 ἐπὶ βλάττει ἢ βλασφημίας ἅπασιν, ἢ μάλιστα σοι. εἰ μὲν γὰρ
 ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν περὶ τῆς πραγμάτων ἐβου-
 λουμένην, ὡς αὖ τοῖς ἄλλοις ῥήτορας ὑμῖν ἐμὲ αἰτιάσθαι. εἰ δὲ
 παρῆντε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσας αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ τὰ

hil igitur tale committam, neque eo pro-
 grediar. sed quaecunque propter haec de
 me fit existimatio, ea sum contentus. lu-
 bet autem privatis omisissis, pauca etiam
 apud vos dicere de republica. si quem
 potes, Aeschine, qui sub hoc sole sunt,
 referre mortalium, qui indemnis et expers
 olim Philippi, nunc Alexandri fuerit do-
 minatus, siue Graecorum, siue Barbaro-
 rum, esto, concedo tibi, meam siue for-
 tunam, siue infortunium nominare ma-
 vis, omnium malorum fuisse causam: si
 vero eorum qui me neque viderunt vn-
 quam, neque vocem meam audierunt,
 multi multa acerba sunt perpeffi, non mo-
 do viritum, sed et totae vrbes et gentes,

quanto est aequius et verius, omnium, vt
 par est, mortalium communem fortunam,
 et impetum quendam rerum grauem, et
 alium quam oportebat, horum causam ae-
 stimare? quibus tu omisissis, me, qui tali
 statu rerum gessi rempublicam, criminaris,
 idque cum scias, si non totum, partem
 saltem conuicii conuenire in omnis, et in
 te maxime. nam si ego pro me firma au-
 ctoritate deliberassem, licuisset vobis ce-
 teris oratoribus me criminari. at si et in
 concionibus omnibus semper adfuisstis, et
 publice quid expediret, deliberandum res-
 publica proposuit, et cum omnibus, tum
 vero tibi vel maxime ea esse e republi-
 ca visa sunt (neque enim ex beneuolen-
 tia

συμφέρον ἢ πόλις προσηύθει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε
 αἰετα εἶναι, καὶ μάλιστα σοι· ἔγωγ' ἐπ' οὐνοῖα γ' ἐμοὶ παρα-
 χώρεις ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ πικρῆς, ἀ' πάντα προσβῶ τοῖς τότε
 πρεσβυτέροις ὑπὲρ ἐμῶν, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἠθάρμοστον δηλονότι,
 καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλτιον· πῶς οὐκ ἀδικῆς καὶ δεινὰ ποι-
 εῖς, τέτοις καὶ ἐγκαλῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγειν βελτίω;
 πρὸς μὲν τοίνυν τοῖς ἄλλοις, ἔγωγ' ὅρῳ πᾶσιν ἀνθρώποις δια-
 εισυρῆα καὶ τελαγυρῆα πῶς τὰ τοιαῦτα. ἀδικεῖ τις ἐκόν; ὀργὴ
 καὶ πικρεία καὶ αὐτῶν. Ἰξήμαρτέ τις ἄκων; συγνώμη ἀντὶ τῆς
 πικρείας τέτω. ἔτε ἀδικῶν τις, ἔτ' ἐξαμαρτάνων, εἰς τὰ πᾶσι
 δοκοῦντα συμφέρον ἑαυτὸν δᾶς, καὶ καλῶρθωσε μετ' ἀπάντων;
 οὐκ οὐκιδίζειν ἔδδ' λοιδόρεσθαι τῷ τίστει δίκαιον, ἀλλὰ σω-
 αχθεῖσθαι. φανήσε' ἴστω, ταῦτα πάντα ἔτως, καὶ μόνον ἐν τοῖς
 νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγράφοις νομίμοις καὶ τοῖς
 ἀνθρωπίνοις ἤθεσι δώρεκεν. Αἰσχύνει τοίνυν τοσούτον ὑπερβέβλη-
 κεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὁμότητι, καὶ συκοφαντία, ὥς καὶ ὧν αὐ-
 τὸς ὡς ἀτυχευμάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμὲ κατηγορεῖ, καὶ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' οὐνοῖας πάντας εἰρη-
 κῶς τὰς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ πρῆν ἐκέλθω, ὅπως μὴ πα-
 ρακρούσωμαι, μηδ' Ἰξαπατήσω, δεινὸν, καὶ γόητα, καὶ σοφιστὴν

tia mihi concessisses spem, et admiratio-
 nem, et honores, quae omnia tum sube-
 rant iis quae a me agebantur, sed veris
 victus nimirum, et eo quod nihil poteras
 dicere melius) nonne iniurius es, et ini-
 quus, qui ea nunc accusas, quibus tum
 non poteras dicere meliora? ac apud alios
 mortalis omnis distincta et ordinata quo-
 dammodo talia esse video. iniuriam facit
 aliquis ultro? iram et poenam subit, pec-
 cavit inuitus? loco poenae venia parata
 est. si quis nec iniuriam facit, nec de-
 linquit, sed cum se totum iis rebus tra-
 diderit, quae omnibus profore videbantur,
 successu caruit cum vniuersis? non aequum

est illi opprobriare, non conuicia dicere,
 sed vicem eius dolere. neque haec solis
 legibus contineri, sed ipsam naturam in-
 stitutis non scriptis, et moribus humanis,
 sanxisse inuenietur. Aeschines igitur usque
 adeo homines vniuersos superat crudelitate
 et calumniandi studio, ut quorum ipse ut
 infortuniorum meminit, etiam illa mihi
 crimini dederit, et praeter cetera, tan-
 quam ipse simpliciter et ex benevolentia
 orationes omnis habuisset, cauere me et
 obseruari iusserit, ne fucum faciam, neue
 seducam, veteratorem et praestigiatores
 et rabulam, et aliis eiusmodi nominibus
 appellans. quasi vero, si quis quibus ipse
 est.

καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. ὥς εἰαν πρῶτερός τις εἴποι τὰ πρῶ-
 όνθ' ἐαυτῷ πρὶ ἄλλῃ, καὶ δὴ ταύθ' ἔτῳς ἔχοντα, καὶ ἐκέπαι τὰς
 ἀκρόντας σκεψομένοισι, τίς πῶς αὐτός ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων. ἐγὼ
 δὲ οἶδ' ὅτι γινώσκετε τῆτον ἄποδῶν, καὶ πολὺ τῆτω μᾶλλον,
 ἢ ἐμοὶ νομίζετε ταῦτα πρῶτερον. καὶ ἐκείνο δ' οἶδ' ὅτι τῶν
 ἐμῶν δεινότητά· ἐστὼ γὰρ, καὶ τοὶ ἐγῶγε ὁρῶ τῆς τῶν λεγόντων
 δυνάμεως, τὰς ἀκρόντας τὸ πλεῖστον μέγῃ κυρίως ὄντας, ὥς
 γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' ὀνομάας, ἔτῳς
 ὁ λέγων ἐδοξε φρενῆν εἰ δ' οὐκ ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ τις ἐμπειρία
 τοιαύτη, ταύτῃ μὲν δειρήσειε πάντες ἐν τοῖς κοινῶν ἐξείλαζομέ-
 νῳ ὑπὲρ ὑμῶν αἰ, καὶ ἔδαμῃ καθ' ὑμῶν, ἐδ' ἰδίᾳ, τὴν δὲ τέτῃ
 τοῦ ἀντίον, ἔ μόνον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς
 ἐλύπησέ τι τῆτον, ἢ πρῶτερον πρῶ, κατὰ τέτων. ἔ γὰρ αὐτῇ
 δικαίως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει, χρεῖται. οὔτε γὰρ τὴν
 ὀργήν, ἔτε τὴν ἐχθραν, ἔτε ἄλλο ἔδεν τῶν τοιούτων, τὸν καλὸν
 καὶ γὰρ τὸν πολίτῃ δὲ τὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δι-
 κασὰς ἀξιούν αὐτῶν βεβαιούν, οὐδ' ὑπὲρ τέτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέ-
 ναι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει, εἰ δ' ἄρα
 ἀνάγκη, πρῶτως καὶ μετρίως διακείμενον ἔχειν. ἐν τῇ σφο-

est obnoxius, prior aliis impeerit, ea sic
 adhaesura sint, neque auditores quicquam
 amplius consideraturi, quisnam ille ipse sit,
 qui ea dixerit. ego vero scio istum vobis
 notum esse omnibus, vosque sentire in
 istum ea cadere multo magis quam in me.
 quin et illud satis scio, meam eloquen-
 tiam (esto enim, quanquam video orato-
 rum facultatem, maxima ex parte in po-
 testate esse auditorum: ut enim vos acci-
 pitis, et benevolentia quosque prosequi-
 mini, sic de prudentia oratoris fit iudi-
 cium) sed ut sit aliqua et in me talis fa-
 cultas, eam reperietis omnes et publice
 pro vobis usurpari semper, et nusquam con-

tra vos, neque contra quenquam priua-
 tim, istius contra, non modo hostium
 causam agendo, sed etiam, si quis isti ali-
 qua re fuit molestus, aut alicubi eius of-
 fensam incurrit, eos accusando. neque e-
 nim ea recte, neque reipublicae utiliter
 utitur. nam bono ciui non est postulan-
 dum, ut sua vel iracundia, vel inimicitiae,
 vel eius generis alia confirmetur a iudi-
 cibus, qui pro republica sunt huc ingressi,
 aut ea de causa in iudicium veniendum:
 sed maxime praestaret, non esse tali prae-
 ditum ingenio, si mutari natura nequit,
 illius certe impetus sunt moderandi. qui-
 bus autem in rebus vehementem esse ho-
 minem

δρὸν εἶναι τὸν πολιτὸν καὶ τὸν ῥήτορα δ᾽; ἐν οἷς τῷ ὅλῳ ἡ κίνδυνός ἐστι τῇ πόλει, καὶ ἐν οἷς πρὸς τὰς ἐναντίας ἐστὶ πᾶσι τῷ δήμῳ. ἐν τέτοις. ταῦτα γὰρ ἡμεῖς καὶ ἀγαθοῦ πολίτης. μηδενὸς δὲ ἀδικήματι πώποτε δημοσίᾳ, προσθήσω δὲ μηδὲ ἰδίᾳ, δίκῃ ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμῶ, μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ, Σεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἡκεῖν συνεσθλασμένον, καὶ τοσούτοις λόγοις ἀνελωκέναι, ἰδίας ἐχθρας, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, ἔδενός γε. τὸ δὲ δὴ καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀγῶνας εἰσάσαντα, νῦν ἐπὶ τόνδ' ἡκεῖν, πᾶσαν ἔχει κακίαν. Ἐμοιγε δοκεῖς ἐν τέτων, Αἰσχίνῃ, τῷ λόγῳ, ἐπιδείξιν τινα φωνασκίας βεβλόμεναι ποιήσασθαι, τῆτον πρὸς τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀδικήματι οὐδενὸς λαβεῖν πμωρίαν. ἐστὶ δ' ἔχ' ὁ λόγος ὅτι ῥήτορος, Αἰσχίνῃ, πμωρίαν, ἐστὶ δ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὰ ταῦτα παραγινώσκονται τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ, τὰς αὐτὰς μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὅς περ ἂν ἡ πατρις. ὁ γὰρ ἔτις ἔχων τὴν ψυχὴν, ὅστις ἐπ' ὀνομασίᾳ πάντ' ἐρεῖ. ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις παραγινώσκεται ἵνα κίνδυνον ἑαυτῇ, τέτοις θεωροῦσιν, ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς. ἐκκοῦσ' οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει παραδοκίαν. ἀλλ' ὅρα;

minem versantem in republica et oratorem decet? cum periclitatur summa reipublicae, quando populo res est cum adversariis. in his, haec enim generosi sunt ac strenui ciuis, et boni. cum autem in nullo vnquam crimine publico, addam etiam nec in priuato, poenas de me sumere postularit, vel reipublicae, vel suo nomine, coronae et laudationis accusatione venire nunc confarcinata, et tot verba in ea consumere, priuatarum inimicitarum et inuidientiae et pusilli animi est indicium, bonae rei nullius. atque illud etiam, quod me praetermisso, Ctesiphontem hunc invadit, et iudicio vexat, summae est im-

probitatis. unde fit ut existimem, te, Aeschine, accusationem istam exercitatae vocis ostentandae studio, non vilius exigendae poenae causa instituisse. neque vero magno aestimanda est oratoris vel oratio vel contentio vocis, sed idem velle cum populo, atque idem nolle, et eosdem amare et odire, quos patria, id demum magno aestimandum est. qui enim ita erit animatus, is bono studio dicet omnia: qui vero eos colit, a quibus imminere sibi periculum respublica praevidet, is non eadem nititur ancora qua populus. proinde nec securitatis eandem habet expectationem. sed vides? ego easdem enim mihi, quas

ἐγὼ ταῦτά γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τέτοισι, καὶ εἶδεν ὁξαί-
 ρετον, εἰδὲ ἴδιον πεποιήμα. ἄρ' οὐκ εἶδ' ἐσύ; καὶ πῶς; ὅς διθέως
 μετὰ τὴν μάχην πρεσβυτὴς ἐπορεύετο πρὸς Φίλιππον, ὅς ἦν
 τῷ ἐν ἐκείνοις τῖς χεῖνοις συμφερόντων αἰτιᾷ τῇ πατρίδι, καὶ
 ταῦτ', ἀγνούμενον πάντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον ταύτῃ τὴν
 χρείαν, ὡς πάντες ἴσασι. καὶ τοι τίς ὁ τὴν πόλιν ἑξαπατῶν;
 εἴχ' ὁ μὴ λέγων ἂν φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρῶνται δικαίως;
 εἴ τῷ τρέτῳ; τί δὲ μείζον ἔχοι πᾶς ἂν εἰπὼν ἀδίκημα κατ' ἀν-
 δρὸς ῥήτορος, ἢ μὴ ταῦτά καὶ φρονεῖν, καὶ λέγειν; σὺ τοίνυν τοι-
 εὔτ' ὀφείδης, εἴτα σὺ φθέγγῃς, ὅς βλέπειν εἰς τὰ τέτωνα πρὸς-
 ὡπα τολμάς; πότερ' εἴχ' ἡγῆ γινώσκων αὐτὸς ὅς τις εἴ; ἢ το-
 σῶτον ὕπνον καὶ λήθην ἀπῶντας ἔχειν, ὡς εἰ μεμνηῖσθαι τοὺς
 λόγους, εἰς ἐδημηγόρους ἐν τῷ δήμῳ, καταρῶμενον, καὶ διομνύ-
 μενον, μηδὲν εἶναι σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ τὴν
 αἰτίαν σοι ταύτῃ ἐπάγειν, τῆς ἰδίας ἐνεκα ἔχθρας, ὅσα οὖσαν
 ἀληθῆ; ὡς δ' ἀπηγέλθη τάχι' ἡ μάχη, εἶδεν τούτων φρον-
 τίσας, εὐδὺς ὁμολόγους, καὶ πρῶτον φιλίαν καὶ ξενίαν εἶναι
 σοι πρὸς αὐτὸν, τῇ μισαρνίᾳ ταῦτα μεταμεινέμενον τὰ ὀνό-
 ματα. ἐκ ποίας γὰρ ἰσῆς ἢ δικαίας πρῶφάσεως, Αἰσχίνῃ, τῷ

quas reipublicae utilitates proposui, neque
 mihi quicquam eximium aut proprium
 esse volui. an ne tu quidem? qui vero?
 cum statim post pugnam legatus ad Phi-
 lippum proficiscerere, qui esset illis tem-
 poribus causa patriae calamitatum, idque,
 cum illud munus antea omni tempore de-
 fugisses, quemadmodum omnes norunt.
 quis autem est qui rempublicam decipiat?
 non is qui dissimulet ea quae sentit?
 quem praeco singulis comitiis iure exse-
 cratur? nonne talem? quid vero gravius
 et sceleratius in oratorem dici queat, quam
 si dicatur non eadem sentire et loqui? tu
 autem talis es deprehensus. et tu vocem

edis, et horum vultum audes atque ora in-
 tueri? nunquid eos ignorare putas, qui sis?
 aut tanto veterino et obliuione teneri o-
 mnibus, ut non meminerint verborum quae
 iactabas apud populum, teipsum deuouens,
 et deierans nihil esse tibi rei cum Philip-
 po, sed me id tibi crimen impingere ex
 priuata similitudine falso? cum primum au-
 tem praelium nunciatum fuit, hisce ne-
 glectis, statim fatebare, et prae te fere-
 bas, amicitiam et hospitium tibi esse cum
 eo, operae mercenariae nomine cum his
 commutato. qua enim pari, iustae de
 causa Aeschini, Glaucotheae tympanistriae
 filio, hospes, aut amicus, aut notus esset
 Phi-

Γλαυκοθέας τῆς τυμπανιστείας, ξένου, ἢ φίλου, ἢ γνώριμου
 μου Φίλιππου, ἐγὼ μὲν οὐκ ὁρῶ. ἀλλ' ἐμὴ δώδεκα ἐπὶ τῷ τὰ
 τυλῶνι συμφέροντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως ἔτι φθονεῶς αὐτοῖς
 εἰλημμένον παροδότης, καὶ κατὰ σκευὴν μινυτής ἐπὶ τοῖς συμβασι
 γεγονώς, ἐμοὶ λοιδορεῖ, καὶ ὀνειδίζει ταῦτα, ὧν πλείους μάλ-
 λον αἰτίους διήσεις, ἢ ἐμέ. πολλὰ καὶ καλά καὶ μεγάλα ἔ-
 πόλεις, Αἰχίνη, καὶ παρθένοιο, καὶ καλῶς εἶπε δι' ἐμῶν, ὧν οὐκ ἡμνη-
 μόνησε. σημεῖον δὲ χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐργαζόμενον ἐπὶ
 τοῖς τελεσθαι τοῖς, παρ' αὐτὰ τὰ συμβασι, καὶ σὲ ἐχειροτόνησε
 παροδότην, καὶ περὶ δῆμον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἀλλ' πε-
 ποικιλότερα τὴν εἰρήνην, οὐδ' Ἡγήμονα, καὶ ἄλλον ὑμῶν οὐδέ-
 να, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελθόντων σοὶ καὶ Πυθοκλέους, ὡμῶς καὶ
 ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ, καὶ θεοὶ, ἐκ κατηγορουμένων ἐμῶν ταῦτα, ἀ καὶ
 σὺ καὶ, καὶ λοιδοροῦντάς, ἐπ' αἵματι ἐχειροτόνησε ἐμέ. τὸ
 δ' αἶπον οὐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοὶ καὶ ἐγώ. ἀμ-
 φότερα ἤδεσαν αὐτοῖς τὴν τ' ἐμὴν δόξαν καὶ παροδότην,
 μετ' ἧς τὰ πρᾶγματ' ἐπραΐον, καὶ τὴν ὑμετέρην ἀδικίαν. ἀ-
 γὰρ ἀθλοποιῶν τῶν πραγμάτων, ἡγεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ'
 ἐν οἷς ἐπαισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε. οὐδ' οὐκ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς

Philippus, equidem non video. sed con-
 ductus es ad interuertenda horum com-
 moda. sed tamen cum tua proditio adeo
 manifeste ab his deprehensa sit, et ipse de
 te, post pugnae euentum, indicium fece-
 ris, mihi conuiciaris, et obiicis ea, quo-
 rum quousvis potius quam me auctores esse
 deprehendes. multas praeclaras et ma-
 gnas res et suscepit, et prospere gessit,
 Aeschine, respublica per me, quarum non
 fuit immemor. cuius rei signum illud est,
 quod populus, cum eum, qui orationem
 funebrem haberet, clade recenti adhuc,
 deligeret, non te, quantumuis vocalem, de-
 legit, quamuis esses designatus, neque De-
 Vol. II.

madem, qui modo pacem impetrarat, ne-
 que Hegemonem, neque alium vestrum
 quemquam, sed me. cumque tu prodisses,
 et Pythocles, ferociter et impudenter, o
 Iupiter et dii, et me accusaretis eorum
 quae et tu nunc obiicis, et conuiciare-
 mini, multo etiam magis me delegit. cau-
 sam etsi nec ipse ignoras, tamen et ego
 tibi dicam. vtrique norant hi, et meam
 beneuolentiam atque alacritatem, qua ne-
 gicia gerebam, et vestra scelera. quae e-
 nim felici rerum statu iureiurando nega-
 batis, ea, ut cladem accepit respublica,
 confessi estis. eos igitur qui in commu-
 nibus calamitatibus suae sententiae impu-
 nitatem

ἀτυχήμασιν ὧν ἐφρόνου λαβόντας ἄδειαν, ἐχθρὺς μὲν πά-
λαι, φθνεργὺς δὲ τότε ἠγήσασθε αὐτοῖς γεγενησθαι. εἶτα, καὶ
παρασκήκεν ὑπελάμβανον τὸν ἐργύηλα τότε ἐπὶ τοῖς τετελευτη-
κόσι, καὶ τὴν ἐκείνων δρετὴν κοσμήσοντα, μήθ' ὁμωρόφιον, μήθ'
ὁμόσπονδον γεγενημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνοις πρῶταταξαμέ-
νοις, μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν καὶ παυανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ελ-
λήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρο δ'
ἐλθόντας πρῶτον, καὶ μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκεινομένους
τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγεῖν. τῆτο δ' ἐώρων
παρ' ἑαυτοῖς, καὶ παρ' ἐμοί, πρῶτον δ' ὑμῖν οὐ. διὰ ταῦτ' ἐμὲ
ἐχειροτόνησαν, καὶ ἔχ' ὑμᾶς. καὶ ἔχ' ὁ μὲν δῆμος ἔτως, ④ δὲ
τῶν τετελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ τοῦ δήμου τότε
αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς, ἄλλως πως ἄλλα δέον ποιεῖν αὐ-
τὰς τὸ πείθειπνον, ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῶν τετελευτηκότων, ὥσ-
περ τὰ μὲν εἶωθε γίγνεσθαι, τῆτ' ἐποίησαν παρ' ἐμοί. εἰκότως.
γὰρ μὲν γὰρ ἕκαστος ἕκαστον μᾶλλον οἰκεῖται ἢ ἐμοῦ κοινῇ
δὲ πᾶσιν, ἔδεις ἐνυτέρω. ὅ γὰρ τὸ ἐκείνοις σωθῆναι, καὶ κα-
τορθῶσαι μάλιστα διέφερον, οὐτὸ καὶ παθόντων, ἃ μήποτ'
ᾤφελον, τῆς ὑπὲρ ἀπώτων λύπης πλεῖστον μετέιχε. λέγε δ'
αὐτῷ τῆτο τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἢ πόλις αὐ-

nitatem nacti erant, arbitrati sunt hostis
et olim fuisse, et tum patuisse. deinde con-
venire etiam putarunt, ut is qui tum de
defunctis orationem haberet, et eorum vir-
tutem ornaret, nec sub eodem tecto fuisset,
nec eadem sacra libasset cum iis, qui
contra illos in acie stetissent: neque eos qui
illic comessarentur et triumpharent de Grae-
corum calamitatibus cum iis, qui ipsi suis
manibus caedem fecissent, huc reuerfos,
esse honorandos: neque ab iis illorum for-
tunam simulata voce deplorandam, sed ab
iis qui ex animo vicem illorum dolerent.
id quod in se esse videbant, et in me, in

vobis non item. propterea me delegerunt,
non vos. neque vero cum populus sic egis-
set, defunctorum patres et fratres, tum a
populo ad curandam sepulturam delecti,
egerunt aliter; sed cum eos epulum fu-
nebre praebere oporteret, id praebuerunt
apud me, tanquam coniunctissimum de-
functis, sicut cetera solent fieri. nec iniu-
ria. genere enim ipsi inter se coniunctio-
res fuerunt, quam mihi: communiter, o-
mnibus nemo coniunctior. cuius enim e-
vadere illos, et bene rem gerere maxime
intererat, is etiam, cum eis accidissent,
quae utinam nunquam accidissent, maxi-
mum

τοῖς ἐπιγράψαι. ἢ εἰδῆς, Αἰχίνη, καὶ ἐν αὐτῇ τέτῳ σαυτὸν ἀγνώ-
μονα καὶ συκοφάνῃ ὄντα, ἔμιαρθῃ. λέγε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδ' ἐπ' ἀτρεῖς ἔνεκα σφείρας, εἰς δῆριν ἔθεντο
Οπλά, ἔκ ἀνυπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
Μαρνάμυροι δ' ἄρετῆς καὶ δαίματι, ὅθι ἐσάωσαν
Ψυχὰς, ἀλλ' αἰδοῖν κοινὸν ἔθεντο βράβειον
Οὐνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θένῃες,
Δελοσιυῆς συγεράν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.
Γαῖα δ' ὅτε πατὴρ ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόνων
Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κείσις.
Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλοῦσθαι
Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' ἔπ' φυγεῖν ἔπορευ.

ἀχρεῖς, Αἰχίνη, καὶ ἐν αὐτῇ τέτῳ, ὡς τὸ μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν,
καὶ πάντα καλοῦσθαι; καὶ πᾶς συμβέλλω τὴν τοῦ κατοῦσθαι ὅθι
ἀγωνιζομένης ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. πῶς οὖν, ὃ κα-
τάρατε, ἐμοὶ πᾶσι τέτῳν λειδοῦν, καὶ λέγεις, ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς
④ θεοὶ πρέψαν εἰς κεφαλὴν; Πολλὰ τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ ἄλλα κατηγορηκότ' αὐτῷ, ἔκ καλεψομένης, ἐν μάλῃς

mum de clade communi dolorem capiebat. sed recita epigramma, quod publice ciuitati visum est eorum monumento inscribere. ut ex ipso intelligas, Aeschine, iniquum esse te, et calumniatorem, et impurum. recita.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Pro patria, quos hic tumulus tegit, arma
ferentes,
Hostilem valida vim repulere manu:
Graecia barbaricis ne subderet ora capistris,
Et graue seruitii ferret adacta iugum.
Terribili virtute licet fera bella cicerent,
Orci iudicio succubere tamen.

Et demum fortes (quoniam Iouis illa voluntas).

Contegit in placido patria terra sinu.

Dii bene perficiunt quicquid voluere, nec
usquam

Errant: mortalis aspera fata premunt.
audis, Aeschine, etiam in hoc ipso, nihil errare deorum esse, et omnia bene gerere? non consiliario eam facultatem adscribit, qua milites in acie superiores sint, sed diis immortalibus. quid igitur, execranda, mihi propterea conuiciaris, et ea dicis, quae in tuum tuorumque capita dii conuertant? Quanquam autem, Athenienses, et

ἐθαύμασα ἀπάντων, ὅτι πάντων συμβεβηκότων τότε τῇ πόλει ἀναμνηθεὶς, οὐχ ὡς ἂν θύνης, εἰδὲ δίκαιον πολίτης, ἔχε τὴν γνώμην, εἰδὲ ἐδάκρυσεν, εἰδὲ ἐπαθεν εἰδὲν τοιοῦτον τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἐπάρχας τὴν Φωνήν, καὶ γεγηθώς, καὶ λαρυγίζων, ὥστο μὴ ἐμὲ κατηγορεῖν δηλονότι, δαίγμα ὃ ἔξέφερε κατ' ἐαυτῶν, ὅτι τοῖς γεγενημένοις ἀναιρεῖς, οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τις ἄλλοις. καὶ τι τὸν πάντων νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φρογνίζεν, ὥσπερ ὅδ' ἔνι νυνί, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, τῶτο γ' ἔχεν δεῖν, τὸ ταυτὰ λυπεῖσθαι, καὶ ταυτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ παραιεῖται τῶν κοινῶν, ἐν τῷ πάντων ἐνδυνάμει μέρει τετάχθαι. ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκώς εἰ φανερός, ἐμὲ πάντων αἵπιον, καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν, ὅκ' ἀπὸ τ' ἐμῆς πολιτείας, εἰδὲ παραιεσεως, δεξαμένων ὑμῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ἐπεὶ ἔμοι γ' εἰ τῶτο δοθείη παρ' ὑμῶν, τοσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ πάντων Ἑλλήνων δεχῇ παραπομπήν, μέζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν ὥν τοῖς ἄλλοις δεδωκῆναι. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐγὼ ταῦτα φησαιμι ἀδικοῖν γὰρ ἂν ὑμᾶς· ἔτ' ἂν ὑμεῖς οἶδ' ὅτι συγχωρήσατε, ἔτος τ', εἰ δίκαια ἐποίει, ὅκ' ἂν ἕνεκα τ' παρὰ ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλάπτε καὶ διέβαλλεν.

Ἀλλὰ πὶ ταῦτ' Ἰππικῶν, πολλὰ χετλιώτερά ἄλλα κατηγορη-

alia mihi crimina et mendacia obiecit, vnum demiratus sum maxime omnium, quod in mentione cladum ciuitatis, non ut patriae amans et bonus ciuis affectus fuit, neque illacrymauit, neque vllum talem animi sensum prae se tulit, sed contenta voce, et laetabundus, et faucibus resonans, me accusari a se putauit, scilicet cum ostenderit interim, se acceptis cladibus minime sic affici ut alios. decet autem eum qui legum et reipublicae cura tangi se dicit, ut iste nunc, ut nihil aliud, hoc saltem habere, ut iisdem cum populo rebus doleat, et iisdem laetetur: non instituto reipublicae administrandae, stare ab

aduersariis. id quod te nunc fecisse perspicuum est, dum me rerum omnium auctorem esse, et propter me rempublicam in molestias incidisse dicis, cum vos non a mea administratione aut instituto Graecis opitulari coeperitis. nam si mihi quidem id vos largiremini, propter me vos tantopere aduersatos esse principatui, qui contra Graecos comparabatur, maius mihi donum largiremini, quam ea vniuersa sunt, quae aliis tribuistis. sed neque ego id affirmo (facere enim vobis iniuriam) neque vos, sat scio, id mihi concederetis: neque iste, si recte faceret, priuatae similitudinis causa, maxima vestra decora laederet

κότῳ αὐτῷ καὶ κατεψεύσμενος; ὃς γὰρ ἐμῷ Φιλιππισμῶν, ὡς γῆ καὶ θεοὶ, κατηγορεῖ, πῶς οὐκ ἂν εἴποι; καὶ τοι, νῆ τὸν Ηρακλέα, καὶ πάντας οὖν θεοὺς, εἴγ' ἐπ' ἀληθείας δεῖο σκοπεῖσθαι, τὸ κατεψεύδεσθαι καὶ δι' ἐχθρῶν ἢ λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γενημενῶν αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες; τὰς ὁμοίους τέτω παρ' ἐκάστη τῶν πόλεων εὐργίῃς ἂν, ἔχῃ τὰς ἐμοί. οἱ, ὅτ' ἦν ἀσθενῆ τα Φιλίππου πράγματα, καὶ κομιδῇ μικρᾷ, πολλάκις παρεγγόντων ἡμῶν, καὶ παρκαλέειν, καὶ διδασκόντων τὰ βέλιστα, τῆς ἰδίας ἐνεκ' αἰσχροκερδείας, τὰ κοινῇ συμφέρουσα παρίεντο, τὰς ὑπάρχοντας ἐκαστοὶ πολίτας ὄξυπατάντες καὶ διαφθείρουσιν, ἕως δέλοισ ἐποίησαν. Θεσσαλοὺς, Δάοχον, Κινέα, Θρασύδαιον. Ἀρκάδας, Κερκιδᾶς, Ιερώνυμον, Εὐκαλπίδας. Ἀργεῖους, Μύρτην, Τελάδαμος, Μνασέα. Ηλείους, Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Αἰσανχμος. Μεσσηνίους, Φίλιππον καὶ τῷ θεοῖς ἐχθρῶν παῖδες, Νέων, ἔθ' Θρασύλοχος. Σικυωνίους, Αἰσέρατος, Επιχάρης. Κορινθίους, Δείναρχος, Δημάρατος. Μεγαρέας, Πτοιοδώρος, Ελιξος, Περίλαος. Θηβαίους, Τιμόλαος, Θεογείτων, Ἀνέμοιτας. Εὐβοέας, Ἰππάρχος, Κλείταρχος, Σωσίερατος. Ἐπλήψα με λέγοντα ἡ ἡμέρα τὰ τῶν παρ-

deret et calumniaretur. Sed quid haec reprehendo, cum alia multo indigniora obiecerit atque e mentibus sit? nam quoniam Philippi mihi studium obiicit, o tellus et dii, quid is non diceret? at mehercule, deos omnis testor, si res vere considerata sit, mendaciis et e similitudine ortis sermonibus e medio sublatis, quinam reuera illi sint, in quorum capita euentorum causam conferre debeant vniuersi, istius similis eos esse in singulis urbibus, non mei, reperietur. qui, cum infirmas essent opes Philippi, et admodum tenues, saepe praedicantibus nobis, et hortantibus, et docentibus ex, quae optima erant, propter priuatas sordis

publicam utilitatem deferebant, suos quique ciuis decipientes et corrumpentes, donec seruos reddiderunt, Thessalos, Daochus, Cineas, Thrasylus: Arcadas, Cercidas, Hieronymus, Eucalpidas: Argiuios, Myrtis, Teledamus, Mnaseas: Eleos, Euxitheus, Cleotimus, Aristaechnus: Messenios, liberi Philippae, hominis diis inuisi, Neo et Thrasylus: Sicyonios, Aristarchus, Epichares: Corinthios, Dinarchus, Demaratus: Megarensis, Ptoeodorus, Helixus, Perilaus: Thebanos Timolaus, Theogito, Anemoetas: Euboeensis, Hipparchus, Clitarchus, Sostriatus, dies me deficiet, proditorum nomina recensentem. horum.

δοτῶν ἐνόματα. ἔτοι πάντες εἰσὶν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν
βυλαμάτων, ἐν ταῖς αὐτῇ πατρίσιν, ὧν περ οὐτι παρ' ὑμῖν,
ἄνθρωποι μιᾶρῃ, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες, ἡκρωτειασμένοι
τὰς ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν περπεπωκότες,
πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρί με-
τρωῦτες καὶ τῆς αἰχρῆς καὶ φοβηθέντες συστάσεως ἢ κακίας, μάλ-
λον δ', ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περδοσίας, εἰ δεῖ μὴ ληθεῖν, τῆς τῶν
Ελλήνων ἐλευθερίας, ἥτε πόλις πρὸς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναί-
ητος γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν.
εἰτά μ' ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας δρετῆς ἀξιώ πρᾶσθαι; ἐγὼ δὴ σοι
λέγω, ὅτι τῶν πολιτευμάτων πρὸς τοῖς Ἑλλήσι διαφθαρέντων
ἀποδύτων δρεξαμένων ἀπὸ σου, πρότερον μὲν ὑπὸ Φιλίππου,
νῦν δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ ἔτε καίρες, ἔτε φιλοδυρωπαϊά λό-
γων, ἔτ' ἐπαγγελιών μέγεθος, ἔτ' ἐλπίς, ἔτε φόβος, ἔτε χά-
ρις, ἔτ' ἄλλο ἑδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ περηγὰ γέτο, ὧν ἕκαστα δικαί-
ων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι, οὐδὲν περδοῦμαι, οὐδ' ὅσα
συμβεβέληκα πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὁμοίως ὑμῖν, ὡς περ ἀνεί ἐν τρυ-

horum omnium, Athenienses, consilia fu-
erunt eadem in suis ciuitatibus, quae isto-
rum apud vos, hominum nefariorum, et
adulatorum, et furiarum, qui suam quique
patriam mutilarunt, quasi propinata liber-
tate olim Philippo, nunc Alexandro, ven-
tre metientes et foedis libidinibus feli-
citem, libertatem autem, et se nulli pa-
rere domino, qui veteribus Graecis fines
erant, et regulae bonorum, subuerterunt.
huius igitur adeo turpis et peruulgatae con-
spirationis et improbitatis, vel proditae po-
tius, Athenienses, si nugandum non est,
Graecorum libertatis, nec respublica no-
stra, mortalium omnium consensu, cau-

sam ullam praebeuit ex mea administra-
tione, nec ego apud vos. et me rogas,
ob quam virtutem honorem haberi mihi
postulem? ego igitur tibi dico, cum ma-
gistratus apud Graecos omnes, a te facto
initio, corrupti essent, ut olim a Philip-
po, sic nunc ab Alexandro, me neque oc-
casio, neque verborum comitas, neque pol-
licitationum magnitudo, neque spes, ne-
que metus, neque gratia, neque aliud
quicquam commouit aut impulit, ut quic-
quam praetermitterem quod iustum, aut e
republica esse arbitrarem, neque vnquam
quae vobis consului, istorum exemplo,
tanquam in trutina inclinans ad quaestum,
con-

τάνη, ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβέλευκα, ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς, καὶ
δικαίως, καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, πάντα μοι πέπρακται,
ἢ μεγίστων δὲ πραγμάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων περ-
σας, πάντα ταῦτα ὑγιᾶς ἢ δικαίως πεπολίτθαι. διὰ ταῦτ'
ἀξίῳ πμᾶσθαι. τὸν δὲ τειχισμὸν τέτον, ὃν σύ με διέσυρες, καὶ
τὴν ταφρείαν, ἄξια μὲν χάριτος ἢ ἐπαίνου κείνω· πῶς γὰρ ἔ;
πόρρω μὲν τοι πα τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτθιδύων τίθεμαι. οὐ
γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἐπὶ ἐπὶ
τέτοις μέγιστον τῶν ἐμαυτοῦ φρονῶ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχι-
σμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν, εὐρήσεις ὅπλα, ἔ πόλεις, καὶ τό-
ποις, καὶ λιμένας, καὶ ναὺς, ἢ πολλὰς ἵπποις, καὶ ὅτ' ὑπὲρ
τέτων ἀμυνομένων. ταῦτα περὶ δαλόμην ἐγὼ περὶ τῆς Ἀττι-
κῆς, ὅσον ἦν ἀνδρωπίνῳ λογισμῷ δυνατὸν, ἔ τέτοις ἐτείχισα
τὴν χώραν, ἐχὶ τὸν κύκλον μόνον ἔ Πειραιῶς, ἐδὲ τοῦ ἄστεος.
ἐδέ. γ' ἠπήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου· πολλὰ γε καὶ
δεῖ· ἐδὲ ταῖς ὁδοσκηδαῖς, ἀλλ' ὅ τῶν συμμάχων στρατηγοί,
ἢ αἱ δυνάμεις, τῇ τύχῃ. πίνες αἱ τέτων ἀποδείξεις, ἐναργεῖς
καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ. τί χεῖν τὸν εὐνοῦν πολίτῃ ποιεῖν;
τί τὸν μετὰ πάσης περνοῖας καὶ περθυμίας καὶ δικαιοσύνης
ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτθιδύον; ὅκ ἐκ μὲν θαλάττης τὴν

consului, sed recto, iusto et incorrupto
animo a me omnia facta sunt, et cum in
maximarum, inter meae aetatis homines,
rerum administrationibus sim versatus, eas
omnis integre et recte administraui. pro-
pter haec honore me dignum censeo. moe-
nium autem instaurationem hanc, et fos-
sarum, de qua tu me cauillabare, etsi me
gratiam et laudem mereri iudico, quidni?
longe tamen ab actorum in republica me-
orum dignitate semoueo. neque enim la-
pidibus urbem munii, aut lateribus ego,
neque hoc in meis laudibus praeclatissimum
esse duco: sed si meam munitionem recte
considerare voles, inuenies arma et vr-

bis, et loca, et portus, et nauis, et mul-
tos equos, et viros pro harum rerum de-
fensione pugnatuos. haec ego Atticae pro-
pugnacula construxi, quantum humano con-
sequi licuit ingenio, et his rebus regio-
nem hanc munii, non ambitum tantum
Piraei, aut vrbis. neque consiliis ego sum
victus a Philippo (multum certe abest)
aut apparatibus, sed sociorum duces et
copiae, a fortuna sunt destituti, quae sunt
harum rerum argumenta? euidentia et ma-
nifesta. quae consideretis velim. quid erat
ciui reipublicae studioso agendum? quid
illi, qui omni cura et alacritate et in-
tegritate, patriae consultum vellet? non.

Εὐβοίαν προβαλέσθαι πρὸς τῆς Ἀττικῆς; ἐκ δὲ τῆς μεσογείας τὴν Βοιωτίαν; ἐκ δὲ τῶν πρὸς Πελοπόννησον τόπων, οὐδὲ ὁμόρως ταύτῃ; ἐκ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως πᾶσαν φιλίαν ἄξει τῷ Πειραιῶς κομιδῇσεται περιδίδεσθαι; καὶ τὰ μὲν σῶσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Περικλήν, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τένεδον, τὰ δὲ ὅπως οἰκίαι καὶ σύμμαχ' ὑπάρξῃ, προῖξαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον, τὴν Εὐβοίαν; καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσὶν δυνάμεων, τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ὧν δὲ ἐνέλιπε τῇ πόλει, ταῦτα προδίδου; ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἀπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς ποτὶ γάμασιν. ἀ καὶ βεβηλωμένα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς ἀνὰ φθόνην ἵς βάλῃται σκοπεῖν, ὅσως δέξῃται, καὶ πεπραγμένα πάσῃ δικαιοσυνῇ, καὶ τὸν ἐκείνου καιρὸν ἐπαρεδέντα, ἐδὲ ἀγνοηθέντα, ἐδὲ προδοθέντα ὑπὸ ἐμοῦ, καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἐνὸς δυνάμει καὶ λογισμὸν ἦκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. εἰ δὲ ἢ δαίμονός τις, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ στρατηγῶν φανulότης, ἢ τῶν προδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτηψε, τί Δημοσθένος ἀδικεῖ; εἰ δὲ οἶσθε ἦν ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ

oportebat e mari Euboea munire Atticam? e mediterraneo Boeotia? e Peloponneso, locis nostro agro finitimis? non prouidere, ut inuectio frumenti per omnia loca nobis amica usque ad Piraeum perveniret? non ea quae tenebamus missis tueri praesidiis, iisque rebus quae eo pertinerent, agendis et dicendis, Proconesum, Chersonesum, Tenedum? non alia conari ut coniuncta et socia essent, Byzantium, Abydos, Euboea? non hostibus maximas quas haberent copias, eripere? non quae reipublicae deessent, ea supplere? atqui haec vobis omnia per-

fecta sunt meis decretis et actionibus. quae et recte deliberata, Athenienses, si quis sine invidia consideret, inueniet, et summa cum integritate acta esse, et nullius rei occasionem praeteritam, aut ignoratam a me, aut proditam, et eorum, quae sub vnius viri potestatem et cogitationem caderent, nihil neglectum. quod si numinis alicuius, aut fortunae vis, aut ducum socordia, aut vestra, Aeschine, qui urbis proditis, improbitas, aut haec simul omnia summae rerum tantisper incommodarunt, dum eam subuertissent, quid Demosthenes deliquit? si vero, qualis ego fui
apud

τάξιν, εἰς ὃν ἑκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἓνα ἄνδρα μόνον Θεσσαλία, ἢ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία, ταυτὰ φρονιμῶτα ἔχον ἐμοί, εἰδείς ὅτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, ὅτε τῶν εἰσῶ, τοῖς παροῦσι κακοῖς ἐπέχεσθ' ἂν ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ, ταῖς ἑαυτῶν ὥκῳ πατερίδας, τῶν τοσούτων ἢ τοιούτων ἀγαθῶν, ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλὰ τοῖς λόγοις ἐλάττωσι χρῶμαι τῶν ἔργων, εὐλαβέμεθα τὸν Φθόνον, λέγε μοι ταυτὴ, ἢ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν δριδμόν τῶν βοηθειῶν, κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πειράσθην, Αἰσχίνε, τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν πολίτην δεῖ. ὢν κατορθυμένων μὲν, ὡ γῆ καὶ θεοί, ἐν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, καὶ τὸ δικαίως πρὸς τὴν ὥς ἐτέρως δὲ συμβάντων, τὸ γούμῳ εὐδοκίμῳ πέλει, καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν, μηδὲ τὴν πρῶταίαν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζεν, τὴν ὅτω τὰ πρῶτα κείνασαν, οὐ, μὰ Δί, δόποσάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μισθώσονται δι' αὐτὸν τοῖς ἐνδυνίοις, οὗτο ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροῦς.

apud vos pro mea parte, vnus in singulis Graecarum vrbiū vir fuisset, imo vero, si vnum duntaxat virum Thessalia, et vnum Arcadia mecum consentientem habuissent, nemo Graecorum, qui vel intra Pylas sunt, vel extra, his malis conflictaretur; sed omnes liberi, et sui iuris, sine vllō metu, tuto, feliciter, suas incolerent patrias, tantorum et talium beneficiorum vobis et ceteris Atheniensibus gratiam habentes, propter me. vt autem videatis, me verbis vti longe tenuioribus quam pro magnitudine rerum, inuidiae metu, recita mihi haec, et lege numerum auxiliorum, Vol. II.

quae ex meis decretis missa sunt. NUMERVS AUXILIORVM. haec et similia sunt agenda bono ciui, Aeschine. quae si successissent, o tellus et dii, extra controversiam summum dignitatis gradum obtinuissimus, eumque cum iustitia: cum vero secus ceciderit, nominis certe celebritas parta est, et culpae nemo rempublicam potest, aut eius institutum, fortuna quidem accusanda est, quae talem esse rerum euentum voluit, non, ita me amet. Iupiter, deferenda reipublicae est vtilitas, et opera locanda aduersariorum, et hostium magis quam patriae commodis promouendis. inui-

ἀντὶ τῶν τῆς πατρίδος, θεραπεύειν, οὐδὲ τὸν μὲν πρᾶγμα ἅλα
 ἄξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν, καὶ γράφειν, καὶ μένειν
 ἐπὶ τούτων, βασκαίνειν, εἰ δὲ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ, τοῦτο με-
 μνησθαι καὶ τηρεῖν, οὐδὲ ἡσυχίαν ἄγειν ἀδίκον καὶ ὑποῦλον, ὡς
 σὺ ποιεῖς πολλάκις. ἐπὶ γὰρ, ἐστὶν ἡσυχία δικαία, καὶ συμφέ-
 ρουσα τῇ πόλει, ὡς οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγε-
 τε. ἀλλ' οὐ ταύτῃ οὐδὲ ἄγει τὴν ἡσυχίαν· πολλοὺ γὰρ καὶ
 δεῖ. ἀλλ' ἄποσας, ὅταν αὐτὰ δόξῃ, τῆς πολιτείας· πολλάκις δὲ
 δοκεῖ φυλάττειν, ὅπλῳ ἐσὲ μεσοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος, ἢ
 πᾶσι τῆς τύχης τί συμβέβηκεν ἐνδυπλώμα, ἢ ἄλλο τι δύσκολον
 γέγονε, πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα, εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ
 ῥήτωρ Ἰξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνῦμα, ἐφθύη, καὶ πε-
 φωνασκηκῶς, καὶ σπειλεχῶς ῥήματα καὶ λόγους, σπείρει τού-
 τοις σαφῶς καὶ ἀπνδυσί, ὅνησιν μὴ οὐδεμίαν φέρωντας, οὐδὲ
 ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδενός, συμφορὰν δὲ τῶν τυχόντων τῶν πολιτῶν,
 καὶ κοινῶς αἰχμύλῳ. καίτοι ταύτης τῆς μελέτης, καὶ τῆς ἐπιμε-
 λείας, Αἰσχίνης, εἶπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο, καὶ τὰ τῆς
 πατρίδος συμφέροντα προσηρηδύνης, οὐδὲ καρποὺς ἔδει θηναί-
 οισ, καὶ καλοῦς, καὶ πᾶσιν ὠφελίμοις εἶναι, συμμαχίας πόλεων,

inuigilandum, neque ei qui actiones e digni-
 tate reipublicae suadendas et decernendas
 suscepit, inque eis perseverarit, obtre-
 ctandum, non si priuatim te laeserit ali-
 quis, id memoriae mandandum, et reti-
 nendum, neque ocium agendum iniustum
 et infidiosum, id quod tu facis frequenter.
 est enim, est ocium, ciues, iustum et v-
 tile reipublicae, quod multi vestrum sim-
 pliciter agunt. sed non id ocium iste agit;
 multum certe abest. sed deserta, cum ei
 visum est, republica (saepe autem ei vi-
 sum est) obseruat, quando vos pertaesum
 sit eius, qui perpetuo versatur in conci-
 onibus, aut a fortuna quid aduersi obij-

ciatur, aut aliqua alia difficultas incide-
 rit (vt multa sunt humana) tum vero,
 tum demum orator subito, veluti ventus,
 exoritur, et exercitata voce, et collectis
 verbis ac sententiis, perspicue et vno spi-
 ritu recitat ea, quae cum nihil omnino
 profint, nec vllius boni possessionem affe-
 rant, tum calamitatem cuius ciuium pa-
 riant, et commune probrum. at istius me-
 ditationis et diligentiae, Aeschine, si ab
 integro animo proficisceretur, et commo-
 dorum patriae studioso, fructus oportebat
 generosos et praeclaros, et omnibus esse
 vtilis, societates urbium, subsidia pecuni-
 arum, mercatus instructionem, legum v-
 tilium

πόροις χρημάτων, ἐμπορίου καὶ ἀποικισμῶν, νόμων συμφερόντων
 θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐνδυνάμιστα. τούτων γὰρ
 πάντων ἡ ἐν τοῖς ἀνὼ χρόνοις ἐξέτασις, καὶ ἔδωκεν ὁ πα-
 τερῶν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις, ἀνδρὶ καλῶ τε καὶ ἀγαθῶ,
 ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος,
 οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, ἐχ' ὅποσοι οὐ
 οὐκοῦν, ἐπείγε καὶ ἡ πατεὶς ἡνξάνετο. τίς γὰρ συμμαχία
 σοῦ πρῶτοντος γέγονε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις
 δυνάμει, ἢ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς διακονία, δι' ἡν ἡ πόλις
 ἐνιμνότερα γέγονε; τί τῶν οἰκείων, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξε-
 νικῶν, οἷς ἐπέσης, ἐπιωρόσθεται διὰ σέ; ποῖαι τελεραί; ποῖα
 βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς Ἰπποκλῆς τειχῶν; ποῖον ἰππικόν; τί
 τῶν πάντων σὺ χρήσιμος εἶ; τίς ἢ τοῖς δυνάμοις, ἢ τοῖς ἀπό-
 ροις πολιτικῇ καὶ κοινῇ βοήθεια χρημάτων ὧς σε; οὐδεμία.
 ἀλλ', ὡς τῶν, εἰ μηδὲν τῶν, δυνάμει γε καὶ πρῶτοντος. ποῦ;
 πότε; ὅς τις, ὡς πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε πάντες ὅσοι
 πῶποτ' ἐφθέγγαντο ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδο-
 σαν, καὶ τότε λατῶν Αἰσώνικος τὸ σιωπευμένον δαγύριον
 εἰς τὴν Ἰππικίαν, οὐδὲ τότε οὔτε παρῆλθες, οὔτε ἐπέδωκας οὐ-

tilium constitutionem, declaratorum ho-
 stium oppugnationes. horum omnium fuit
 superiori aetate delectus, dedit praeteri-
 tum tempus bono viro multas declaran-
 dae benevolentiae suae occasiones, in qua-
 rum nulla te fuisse constat, non primum,
 non secundum, non tertium, non quar-
 tum, non quintum, non sextum, non de-
 nique ullo in numero: non certe cum pa-
 triae opes augerentur. nam quae societas
 tua opera est inita cum republica? quod
 latum auxilium? quae parta beneuolen-
 tia, aut gloria? quae obita legatio? quod
 ministerium, per quod respublica facta
 sit honoratior? quid nostrarum, quid Grae-

canicarum rerum, aut hospitalium quibus
 praefuisti, per te correctum? quae trire-
 mes? quae arma? quae naualia? quae mu-
 rorum instauratio? qui equitatus? quae
 denique ullis in rebus tui fuit utilitas?
 quod vel locupletibus, vel tenuibus ciui-
 le et aequum per te latum est pecuniae
 auxilium? nullum. sed heus tu, si nihil
 horum, at certe benevolentia et studium.
 ubi? quando? qui, o omnium iniquissime,
 cum omnes, quotquot unquam os pro sug-
 gesto aperuerant, ad salutem aliquid con-
 ferrent, cum denique Aristonicus num-
 mos ad dignitatem recuperandam collectos,
 ne tum quidem vel prodiisti, vel largitus

δέν. οὐκ ἄπειρῶν· πῶς γάρ; ὅς γε κεκληρονομῆκας μὲν τῶν
 Φίλωνος τοῦ κηδεσὸς χρημάτων πλείονων, ἢ πάντε ταλάντων,
 διτάλνυτον δὲ εἶχες ἔργον δωρεάν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν
 συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον, ἀλλ' ἵνα
 μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω,
 παρδείψω τὰς τὰς. ἀλλ' ὅτι οὐχὶ δὲ ἔνδεον οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ
 τέτων δήλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν ἐναντίον ἡγεῖσθαι παρὰ
 σοῦ τέτοις, οἷς ἅπαντα πολιτεύῃ. ἐν τίσιν οὐκ οὐ νεοφύας καὶ
 πλῆνικα λαμπρὸς; μὲν ἂν εἶπεν τι κατὰ ταύτων δέοις ἐν
 τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος,
 τραγικὸς Θεοκρίτης. Εἶτα τῶν πρότερον γεγενημένων ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν μέμνησαι; καὶ καλῶς ποιεῖς. οὐ μὲν τοι δίκαιόν ἐστιν,
 ὡς ἄνδρες Αθηνᾶιοι, πῖν παρὸς εἶναι τέλειδουτικότητας δύναιτο ὑπάρ-
 χουσαν προσλάβοντα παρ' ὑμῶν, παρὸς ἐκείνοις δεξιότατον καὶ
 παρὰβάλλειν ἐμὲ, τὸν συζῶντα μετ' ὑμῶν. τίς γὰρ οὐκ οἶδε
 τῶν πάντων, ὅτι τοῖς μὲν εἴδοι πᾶσιν ὑπερὶ πῆς ἢ πλείων, ἢ
 ἐλάττω φθόνῳ· εἶναι τεθνεώτας δὲ, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν εἰδὲς
 ἐπὶ μισῇ; οὕτως οὐκ ἐχόντων τούτων τῇ φύσει, παρὸς εἶναι παρὸ
 ἐμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κείνομαι, καὶ θεωροῦμαι; μηδαμῶς. οὔτε

es quicquam, non ex inopia, qui enim?
 qui hereditatem ceperis Philonis affinis
 tui, pecuniae amplius quinque talentum,
 et duorum talentum munus ex collecta
 acceperis a ducibus coetuum, propter le-
 gem naualem exagitatum. sed ne aliud
 ex alio dicendo, a proposito excidam, prae-
 termittam haec. nam te non ex inopia
 nihil contulisse ex his apparet, sed id
 cauentem, ne vlla re illos offenderes, qui-
 bus omnes in republica tuae seruiunt a-
 ctiones, in quibus igitur rebus tu vir
 fortis es, et quando splendidus? cum ali-
 quid contra hos dicendum est, in iis es

voce clarissima, ex promptissima memoria,
 optimus histrio, tragicus Theoclines. Et
 veterum praestantium virorum mentionem
 facis? bene sane facis. non tamen aequum
 est, Athenienses, ut occupata ea beneuo-
 lentia, qua vos defunctos prosequimini, cum
 illis me componat et conferat, qui vobis
 cum vivo familiariter. quis enim ignorat
 omnium, viventis omnis inuidiae vel plus
 vel minus esse obnoxios; in defunctos au-
 tem, etiam hostium odia conquiescere?
 quae cum natura ita comparata sint, cum
 iis ego qui ante me fuerunt, nunc com-
 ponat et spectet? nequaquam, neque e-
 nim

γὰρ δίκαιον, ἔτ' ἴσον, Αἰσχίνη, ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον, εἴ τινα
βέλει, τῶν ταυτὰ σοι πεποιημένων καὶ ζώντων. καὶ κείνο σκόπει,
πότερον κάλλιον καὶ ἀμεινον τῇ πόλει, διὰ τὰς τῶν περὶ-
ρων ἀρεγείας, οὐσας ὑπερμεγέθεις, ἐμμουῖ εἶποι τις ἂν
ἡλικας, τὰς ἐπὶ τὸν παρὲν βίον γιγνομένας, εἰς ἀχαρείαν
καὶ περὶ πλοχισμόν ἄγειν· ἢ πάντων, ὅσοι π μετ' ἀνοίας
περὶήουσι, τῆς περὶ τῶν πμῆς καὶ φιλοφροσύνης μετεῖναι;
καὶ μὲν, εἴ καὶ τοῦτ' ἄρα δὲ με εἶπεν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία
ἢ περὶ αἵρεσις, ἂν τις ὁρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῷ τότε ἐπαινουμένῳ
ἀνδρὶ ὁμοία, καὶ ταυτὰ βουλευμένη φανήσεται· ἢ δὲ σὴ, ταῖς
τῷ τοῖς τριούτοις τότε συκοφαντούμενων. δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ
κατ' ἐκείνοις ἦσαν ἴνες τοὺς χρόνους, ὅτι διασύροντες τοὺς ὄν-
τας τότε, τοὺς δὲ περὶ ἄλλους ἐπὶ πῶς, βάσκανον
περὶ ἄλλου, καὶ ταυτὸ ποιοῦντες σοί. ἔτα λέγεις, ὡς οὐδὲν ὁμοίος
εἰμι ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δὲ ὁμοίῳ, Αἰσχίνη; ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ σός;
ἀλλ' ὅτι ἡς τῶν νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί.
ἀλλὰ πρὸς τῆς ζώοντος, ὡς χρῆσθαι, ἵνα μηδὲν ἄλλο εἶπω, τὸν
ζῶντα ἰδέσθαι, καὶ τοὺς κατ' αὐτὸν, ὡς περὶ τὰλλα πάλαι,
τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς. ὁ Φιλάμμων, οὐχ

nim iustum, neque par est, Aeschine, sed tecum, et cum alio quovis qui tuam sectam sequuntur, quique vivunt. atque illud considera, vtrum honestius et praestabilius sit reipublicae propter veterum beneficia, quae sunt immensa, quorum utique magnitudo verbis exprimi non potest, ea quae in hanc collata vitam sunt, abicere et conculcare: an omnibus, qui aliquid agunt bono studio, honoris et benignitatis quippiam a republica tribui? quanquam, si hoc mihi dicendum est, mea quidem acta et consilia, si quis recte consideret, illorum temporum laudatos vi-

ros aemulari, eodemque referri deprehendet: tua vero eos, qui tum illos incessabant. constat enim tum quoque fuisse aliquos, qui aequalis suos cavillarentur, superiores laudarent, in quo inuide; idemque tecum faciebant. itane me ne conferendum quidem cum illis esse dicis? tu vero conferendus, Aeschine? an frater tuus? aut quivis alius nostri seculi oratorum? equidem yllum esse nego. sed cum viventibus, o bone, ne quid aliud dicam, viventem compara, et eos qui sunt eiusdem generis, ut cetera omnia, poetas, choreas, actores. Philammo, non quod Glaucio Cary-

ὅτι Γλαύκου τοῦ Καρυσίου, καὶ τίνων ἐτέρων πρῶτον γε γη-
μνίων ἀθλητῶν ἀδελφεσέμεν ἡμῶν, ἀσεφδύωμεν ἐκ τῆς Ολυμ-
πίας ἀπῆει, ἀλλ' ὅππῃ τῶν ἐισελθόντων πρὸς αὐτὸν ἀεὶ εἰς ἐμά-
χετο, ἐσεφανοῦτο, καὶ νικῶν ἀνηγорδύετο. καὶ σὺ, πρὸς τοὺς
νῦν ὄρα με ρήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὃν τινα βούλει τῶν
ἀπάντων· οὐδεὶς ἴξισαμαι. ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλιστα
ἐλέσθαι παρὲν, ἐφαμείλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα δυνείας ἐν
κοινῷ πάνσι κειμήλης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς
ἐμοῖς ὑψηλίστασι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις, ἅπαντα διω-
κεῖτο· ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἡμῶν οὐδαμῶς, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι
τί δέοι. ἐπειδὴ δὲ, ἂν μή ποτ' ὠφελει, σωέσθαι, καὶ ὅσα ἐπὶ συμ-
βούλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς ἑπτασπομῶν ἐπηρεαζομένων, καὶ τῶν
κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῶν κολαχδεῖν
ἐτέρους βουλευτῶν ἰξέτασις ἡμῶν, τῶν καὶ αὐτὰ σὺ, καὶ τούτων
ἕκαστος ἐν τάξει, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἱπποπόδης· ἐγὼ
δὲ ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' οὐνοῖς, μᾶλλον ὑμῶν, τουτοισί. δύο
δὲ, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα, τὸν φύσει μέτερον πολίτην
ἔχειν δεῖ· οὕτω γάρ μοι περὶ ἑμαυτοῦ λέγοντι, ἀνεπιφθονώ-
τατον εἶπεν ἐν μὲν ταῖς ἰξουσίαις, τὴν τοῦ γηναίου, καὶ τὴν

Carystio, et quibusdam aliis veteribus pu-
gilibus infirmior esset, sine coronis ex O-
lympia discedebat, sed quod omnium qui
secum congressi essent, optime pugnaret,
coronabatur, et victor proclamabatur. et
tu, cum huius aetatis me confer orato-
ribus, tecum, cum quocunque vis omnium:
cedo nemini. inter quos, dum sequi opti-
ma reipublicae licebat, dum certamen de
benevolentia erga patriam in medio po-
situm erat omnibus, ego rectissime con-
sulere videbar, et meis decretis et legi-
bus et legationibus omnia gerebantur: ve-
strum autem nemo usquam erat, prae-

terquam si his insultandum esset. post-
quam vero ea, quae utinam facta non
essent, acciderunt, et non iam suorum,
sed iussa exsequentium, et operam contra
patriam cupide navantium, et aliis adu-
lari volentium delectus habebatur, tum tu
et istorum unusquisque dignitate florebat,
et magnificus erat, et equos splendide
alebant: ego vero infirmus, fateor, sed be-
nevolentior, quam vos, populo. duo au-
tem, Athenienses, haec natura moderatum
ciuem habere oportet (sic enim de me
ipso minima cum invidia verba facere
potero) ut et in potestatibus generosi ani-
mi

τοῦ πρῶτου τῇ πόλει προαίρεσιν διαφυλάττειν, ἐν παντὶ
 δὲ καιρῷ καὶ πράξει, τὴν εὐνοίαν. τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία
 τοῦ δυνάσθαι δὲ καὶ ἰχύνει, ἑτέρω. ταύτῃ τοίνυν παρ' ἐμοὶ
 μεμνηκῶν εὐρήσετε ἀπλῶς. ὁρᾶτε δέ. ὅκ Ἰζαϊδύμῳ, ὅκ
 Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι, ὅκ ἀπειλούντων, ὅκ
 ἐπαγγελλομένων, οὐχὶ τοὺς καθ'αῤῥάτοις τούτοις, ὥσπερ θηρία,
 μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς προσδέδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς
 εὐνοίαν. τὸ γὰρ Ἰζαρχῆς εὐδὺς ὁρᾷ καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς
 πολιτείας εἰλόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας
 τὰς τῆς πατρίδος θρασυεύειν, ταύτας αὖξιν, μετὰ τούτων
 εἶναι. ὅκ ἔτι μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ
 γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προ-
 τείνων, ἢ ἀναγγελιζόμενός τέτοις, ἃς ἂν ἐκείσε ἀπαγγέλλειν
 οἶμαι· τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ
 σένων, καὶ κύπλων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ ὁ δυνάστης οὗτοι, οἱ τὴν
 μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ ἔχ' αὐτὰς διασύροντες ὅταν τού-
 το ποιῶσιν, ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν
 Ἑλλήνων δῦνυχισεν ἑτέρω, ταῦτ' ἐπαινοῦσι, καὶ ὅπως τὸν ἄ-
 πῳτα χρόνον διαμνῆ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. μὴ δὴτ', ὃ πῳότες

mi institutum, et reipublicae in asseren-
 do principatu dignitatem tueatur, et in
 omni tempore et actione benevolentiam.
 haec enim sita sunt in ingenio: posse au-
 tem et valere, in fortuna. illam igitur man-
 fuisse apud me, omnino inuenietis. idque
 ita confiderate. ego non cum dedendum
 postularent, non cum ad Amphictyones
 citarent, non cum minitarentur, non cum
 pollicitarentur, non cum execrabilis istos,
 tanquam bestias, immitterent, vnquam me-
 am in vos benevolentiam abieci. nam ab
 initio statim rectam et veram gerendae
 reipublicae viam suam ingressus, honores,

principatus, gloriam patriae colere, auge-
 re, in his viuere institui. non cb aliorum
 ego successus hilaris et exultans in foro
 circumeo, dextram protendens, et rem
 bene gestam nuncians, et gratulans iis
 quos illuc renunciaturos existimem: bona
 autem reipublicae nostrae cum horrore au-
 dio, et gemens, et demisso capite in ter-
 ram, vt isti impii, qui et ciuitatem ca-
 villantur (quasi non semetipsos cauillen-
 tur, cum id faciunt?) et alio spectant,
 et alterius res prosperas cum Graecorum
 cladibus coniunctas, laudant, et, vt eae per-
 petuo durent, elaborandum esse dicunt. ne
 vero

θεοὶ, μηδεὶς ταυτ' ὑμῶν ἀπανόσειν, ἀλλὰ μάλιστα μὴ καὶ
τούτοις βελτίω πινὰ νομῶ ἐφρένας ἐνδείκτε εἰδὶ ἄρα ἔχου-
σιν οὕτως ἀνιάτως, τούτοις μὴ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς, ὅξυλαις
καὶ περὶ γῆς ἐν γῇ καὶ θαλάτῃ ποιήσατε, ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς
τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηγεμιμῶν φόβων δότε, καὶ σω-
τηρίαν ἀσφαλῆ.

vero, ne, o dii immortales, quisquam ista
vestrum annuat, sed in primis istis etiam
meliozem mentem atque animum date: sin
omnino ita sunt insanabiles, tum eos ad

internecionem funditus terra marique de-
lete, tum nobis ceteris, quamprimum im-
pendentibus terroribus ademptis salutem cum
securitate concedite.

NOTAE

AD

AESCHINIS et DEMOSTHENIS

ORATIONES

De Corona aduerfarias.

QUOD Cicero dixit, cum has duas Orationes in Latinum sermonem conuertit, vere dixit; se nempe gladiatorum par nobilissimum post hominum memoriam inducere, Aeschinem scilicet et Demosthenem, illum, non tanquam Aeserninum Samnitum, spurcum hominem, sed doctum et acerrimum, immo alterum fere Pacidianum, cum Pacidiano, gladiatorum optimo, compositum. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Iani Parrhasii in Epist. LX. auctoritate adductus.) Vt affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel grauius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum maiestate elatius, vel ab omnidenique laudis genere felicius.

Et cum haec dicam, nihil profero nisi quod comprobauit Vetustas, atque omnium Gentium Populorumque Consensus, ad quos Humanitas, hoc est, huiusmodi Literae peruenerint. Hic, quem praestitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, summissus a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, iudices ut vidit ardentis, in reliquis exultauit audacius. Cic. Orat. §. 8. Si exempla sequimur, ait Idem ibid. §. 38. a Demosthene sumamus, et quidem perpetuae dictionis, ex eo loco, unde

VOL. II.

in Ctesiphontis iudicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto Oratio in eam formam, quae est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut maior Eloquentia non requiratur. Porro: Conuertere ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas Orationes inter se contrarias, Aeschinis Demosthenisque. Id. de Optim. gen. Orator. Nam, non contentus eloquentia saeculi sui, cum totum se ad laudes Graecorum comparauit, tum, ut imaginem summae Eloquentiae in mente atque animo plenissime effingeret, Orationes has contrarias Latino sermone donauit Latini Sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas quas sedulo in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet praeter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORVM. [Tullius] Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis, et Aeschinis ac Demosthenis duas contra se Orationes pulcerrimas transtulit. Quanta in illis praetermiserit, quanta addiderit, quanta mutauerit, ut proprietates alterius linguae suis proprietatibus explicaret, non est huius temporis dicere. Sufficit mihi ipse Translatores auctoritas, qui ita in Prologo earundem Orationum loquutus est, "Putavi mihi suscipiendum,

4 F

etc.

etc. Hieron. *ad Paulin. Epist. 50.* Rursus: Nisi forte putandus est Tullius *Oeconomicon Xenophontis*, et Platonis *Protagoram*, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transulisse. Idem, *Apolog. adu. Rufin. l. 2.* Qui similia fere habet in *Proleg. ad Pentateuch.* et in *Epistola ad Sunniam et Fretelam.* Scripsit item Sidonius *Apollinaris II. Epist. 9.* Quamquam sic esset ad verbum sententiamque translatus, ut nec *Apulium Phaedonem* sic Platonis, neque Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripserint. Verum ut iactura istius Versionis quodammodo refarciretur, quidam male feriat antiquas *Ciceronis* Editiones bene voluerunt Interpretatione huius Controuersiae, quam elaborauit *Leonardus Brunus, Aretinus*, verum neque eo Loco quem occupat, neque *Fama* istorum Scriptorum dignam, quos conuereere instituebat. Ea utique Contentio duorum summorum hominum, ad quam Concursum ex tota Graecia factus esse dicitur, (Nam et *Aeschines* ipse commemorat pag. 386. pluris tribunal circumstetisse, quam vnquam meminerit ad vllam causam publicam conuenisse) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit *Fortuna* harum Litterarum, nihil vnquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Hanc *Demosthenis* praecipue (vti dicebam) ita semper admirati sunt *Veteres*, quemadmodum solebant *Phidiae* Iouem aut *Doryphorum* suspicere; praestantissimi scilicet. Artificis praestantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμων τῆς ἡψηφισμῶς ἀμφισχητῆται, λέγω δὲ τὸν τε ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ — *Theo Progygn. pag. 5.* Οἶμαι γὰρ σὶ τῶν Δημοσθίνους εἰ μὴ τι ἄλλο, ἀλλὰ ΤΟΝΤΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΡΗΣΕΩΣ ΛΟΓΩΝ, τὸν πολυμήνητον δὲ τῶτον ἀνγνωκίαι. *Aristid. περὶ τῆς παραφθίγμ.* Scripsit ad morem *Adagii Plinius VI. Epist. 33.* Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare hanc orationem praecipuam, ut inter meas, ΩΣ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ esse. Hos omnis anteiuit, ut aetate, ita iudicio, *Dionysius Halicarnassensis*, qui ita scribit in libro περὶ Συνθέσεως. Εἴτερον πάλιν ἀφομαί, τῷ πᾶν ἐρμηνεύσθαι δαιμονίως δοκῶν, τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, δὲ ἰγὼ ΚΡΑΤΙΣΤΩΝ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ. Rursus, περὶ διωότ. §. 14. — πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ἐπὶ Κτησιφῶντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δὴ μοι

δοκῶ καλλίστη καὶ μετρίωτάτῃ κατασκευῇ λέξεως κεχρησθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δὲ τις ἰεῖται — ὅτι τῶτον ἴσως ἔγραψεν τὸν λόγον (sc. περὶ τῆς Στεφῶν) ταῖς Αἰριτοῖς ἐντυλχαῖς τέχναις, ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΣΤΩΝ ΑΡΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ, πολλὰ περὶ αὐτὸν ἱππῶν ἔχον — καὶ τῶτον ἐπιδείξιν ὑπισχνῶμαι τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν Αἰριτοῖς τέχνων ἐπιτίλισσιν. Id. ad Ammaecum. Verum his superfecto; quoniam nemo est qui non laudauit, et nullae sunt laudes, quae non sunt maximae: illud etiam in animo habens, quod, siquem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum Orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commouebitur.

Causa, quae in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post praelium Chaeroneense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Graeciae fortunis aliquid inaudiuerint, moenibus vrhis reficiendis praeponebatur Demosthenes, siue illud Munus et Magistratum, siue ἀσιστηρίαν quandam et Administrationem leuiorem, vel Functionem appellare fas sit. Praeterea Quaestor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus cum praeclare functus sit Demosthenes, praecipue vero, quod in illo, magnam partem priuatis sumptibus consecisset, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesiphon quidam, amicus et adiutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, ut Demostheni gratiae publicae haberentur ob sedulo nauatam operam, eiusque perpetua in P. A. merita, utique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Ciuitatis erga bonos Ciuis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit *Aeschines* luculenta ea Oratione quam hodie es lecturus. Leuissima quidem Causa, quae eam, quam dixi, expectationem ciere, tantamque eloquentiam suppeditare poterat. Verum totius Contentionis Fortuna non in corolla, aut sermo duabus virgulis oleaginis facto, posita esse, sed ad Ciuitatem ipsam totamque Remp. spectare, videbatur. Nam post fatale illud praelium ad Chaeroneam, in quo Philippi Fortuna Demosthenis Consilia profligauit, cum Ciuitas de salute pene desperaret, flagrabat Orator multorum inuidia. Expertus est, ut ait ille *de Cor. pag. 564.* ἀπόνοιαν Soficlis, συκοφαντίαν Philocratis, μανίαν Diondae et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum

χρᾶφας.

γραφάς, εὐθύναι, ἐσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti eius minitabantur. Eius rei testis est *Plutarchus in vita*: Τότε δὲ τῆς αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων γυναικῶν οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ζήτορες, ἐπιμαχόμενοι τῷ Δημοσθένει, κατισχύοντες εὐθύναι καὶ γραφάς ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος ὁ μόνος τότε ἀπίστευε, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διτίθει, καὶ προκαλύπτει αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν. Alii, in quorum numero erat Ctesiphon, Demosthenem rursus ad Rempub. vocabant: Alii contra, ut Aeschines, eos qui de Philippo victore melius senserant. Ctesiphon vero opportunum id tempus fore ratus, ut Populi quasi praeiudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua haec Causa tota continetur. Ibi Aeschines, quem Demosthenes obrectatorem nactus est in Rep. administranda acerrimum, tum ut ne id fieret, neque istius consiliis uteretur Resp. quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut priuatas inimicitias vlcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicae salutem) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quaedam continebantur, quae legibus rogare non liceret, re autem vera ut Demosthenis, vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipub. administrandae rationem insectaretur, eumque a ciuilibus muniis prorsus repelleret. Atque haec est Causa, non ea quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quaestione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut *Γραφή* ipsa, si eorum verbis uti liceat, pene ἀμιγῆσθαι videatur. Atque haec de Contentionis statu et origine dicta sunt.

Mos autem per totam Graeciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique beneuolentiam declarandam, Ciuibus bene merentibus textilia quaedam fecta publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maxima Urbis frequentia, in Comitibus nempe aut Ludorum celebritate, cuiusmodi fuerunt Panathenaea aut Dionysia; aut in Graecorum omnium conuentu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ολυμπιάσιν, ἢ Διελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν εἴφανον, ἐδ' εἰς Παναθηναία συναγαγῶσα τὰς Ἑλλήνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι πόλις Ἀθηναῖοι, καλακιστοῦντες —

ἀλλ' — Themist. *Orai.* III. init. Peruenere ad nostram aetatem monumenta quaedam, (immo eius generis adferuntur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiae*, dono et liberalitate illustrissimi D. COMITIS DE SANDVICO) quae titulos praeferunt istius beneuolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur haec verba Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΦΗΜΟΝ, aut ΚΑΛΛΙΠΙΑΗΝ puta aut ΕΥΘΥΑΙΑΗΝ; subintellecto aut suppresso vocabulo ΕΤΕΦΑΝΟΙ: aliquando, autem, si bene memini, floreo ferto redimita, aut circumtexta, eo scil. animo, ut intelligeretur ea Ciuitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem* corona ex publico decreto dare ornareque. Imo obtinuit ut Ciuitas Ciuitatem totam eo praeconio ornaret, eiusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex *Oratione Demosthenis* in hac causa discimus, pag. 503. Χερσωνησιῶν οἱ καλοικῆτες Σητὸν — εἰφανῶν Ἀθηναίων τὴν βολὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ εἰφανῶ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, ὅτι — Rursus, Καὶ ἀνακαρῶσαι τὸν εἴφανον, ὃ συγφασίαι ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπισφίωσαι οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων Ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περικίων Εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit *Celeb. D'Oruillius ad Chariton.* I. 5. saeculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione iudicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quaestione, quae toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi Scriptoris, *Cornelii Nepotis*, in *vita Pompeii Attici*: sc. *Quamdiu adsuit, nequa sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot* Ipsi et Phidiae locis sanctissimis posuerunt. Vbi Codd. MSti cum hariolationibus Criticorum, et numero et varietate, certant. Alii, enim *Ipsi* ut *Phidiae*: Alii, *Ipsi* et *Piliae*, quae vxor fuit Attici: alii, *Ipsi* et *Vxori*: alii *Filiae*, alii *Philiae*, i. e. Amicitiae: alii *Pilio*: alii, *Ipsi* et *Reipublicae*: alii demum, *Pnyce* et *Poecile*, propter id quod sequitur, *locis sanctissimis, posuerunt.* Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat iam ex more quem delibauimus, Byzantios, praeter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia eius merita donauerunt, ut istius rei testatior memoria fieret, imagines siue statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἑκαδικαπῆχαις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, εἰφανέμενοι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περικίων: Et Chersonesitanos itidem

ob istud beneficium ΧΑΡΙΤΟΣ βῶμον consecrasse καὶ ΔΗΜΟΥ Αθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplector, quod *Lambinus*, et nonnulli sperare potius audebant, quam commendare, nempe ut legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo vnde damnant hanc Crisin, in eo magnum robur et adiumentum esse video. Non potuit, aiunt, post *Fidem*, aut *Filiam*, aut *Piliam*, etc. adiacere haec verba scil. HUNC enim in omni procuratione Reipublicae actorem auctoremque habebant. Sed egregie decipiuntur: Ideo enim *Attico* et *Fidei* statum posuerunt Athenienses, quod summa *Fide* et constantia rempublicam procurauerat, eamque re et consilio adiuuerat, quemadmodum hic Chersonesitani P. A. coronam decreuerunt, aramque IPSI et GRATIAE posuerunt, ὅτι πάντων μεγιστοὶ ἀγαθῶν πρᾶττες αἱσι γέγονε Χερσονησίταις, ἐξιλόμην· ἐκ τῆς Φιλίππου, καὶ ἀποδοῦναι τὰς παλαιὰς, τὰς νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more Ciuium remunerandorum satis. Ctesiphontis Rogatio, siue ΨΗΦΙΣΜΑ, occurrit αὐτολεξὶ pag. 514. huius Editionis, vbi recensitis breuiter *Demosthenis* in *Rempublicam* meritis, maxime autem liberalitate in *Curatione* qua proxime functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari *Demosthenem* virtutis ergo beneuolentiaeque, atque ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei Recitatio seu Proclamatio fieret proximis *Dionysiis*, in *Theatro*, *Tragoedis* Nouis, feriente sc. populo, et spectante Graecia quae aduenerat ludorum gratia. Quaedam sunt hic expedienda, ut Lector interea ad has Orationes paratior accedat. Nam cum primum in Scenam producta esset Fabula, solebat ea res *Commissionibus*, ut vocant, fieri. In *Dionysiis* nempe, siue *Feriis Liberalibus*, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quaedam Contentio. Certabant ibi fabulis suis Poetae: ut ex *Didascaliiis* intelligere possumus, multisque ex *Neotericis*, qui ad Drama Antiquorum adnotauerunt. *Tragoedia* enim, quae in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit *Aeschines* pag. 369. l. 10. ἀναγορευόμενον ἐν τοῖς ΑΓΩΓΑΙΣ: et quod 378. l. 8. ἐν τῇ διατρῇ — ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙΝΩΝ. Ita *Aelianus* II. V. H. 13. Ο δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπιφοίτα τοῖς διατρίβοις, εἰς πόλιν δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ΗΓΩΝΙΖΕΤΟ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ, τότε γὰρ ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur Oratio multis in locis, scil. vbi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῆς Διονύσου δεξιάν, cum τὰς κείρας

τὰς ἐκ Διονυσίου, et cum perstringit *Demosthenis* arrogantiam, quod Populi plausu in Concione, qui locus erat legitimus Recitationis habendae, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, ἐδὲ ἐκκλησιαζόμενοι Αθηναῖοι, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, ἐδ' ἐναντίον τῷ δήμῳ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵ' ἡμῖν συνιδῶσιν οἱ οὐκ ἀνδρα τιμῶμεν. I. *Meursius*, Vir Graece doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus quod eius *Commentarius* de *Dionysiis* aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine, in eo expediuiisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad *Midianam Demosthenis*, pag. 170. Tom. III.

Interea ad hunc morem in *Dionysiis* celebratum adludit, et ad imaginem verae Rogationis lepidam et iocularem adumbravit, facetissimus Scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repraesento.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ ΚΟΛΥΤΤΕΤΕ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ ΚΑΙΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ ΣΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΔΙΚΗΙ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΤΕΣ ΔΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΥΣΙ ΠΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΕΤΕΚΟΥΕ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΚΑΙ ΤΗ ΗΛΙΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΥΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ. — ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΓΧΙΣΤΕΤΕ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Ρογο.

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἐν ᾧ, vt vocari solent, (erant enim alia) in quibus vndique ex Graecia confluxebant ludorum, etc. gratia, Vere nouo, mense Elaphebolione, die vero XVI^{to}. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant *Maxim. Tyr. Dissert.* 111. et vetus *σχῆς* quem consule ad haec verba *Aristoph. Nub.* γ. 310.

Ἡεὶ τ' ἐπιεχομένην Βρομία χάρις.
Εὐκλείδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μῦσα βαρύνοντο αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesiphon ad Senatum vt proximis Dionysiis ille honos Demostheni haberetur. Facta est ea Relatio Pyanepfionis die XXI. id erat paulo post Aequinoctium Autumnale. Et istius erat *Senatus* deinde deliberare, et, si ita visum fuerat, sciscere, *προβουλεύειν*, antequam Res ad *Populum* siue publicum Ciuitatis conuentum deduceretur: quo approbante, et confirmante, Lex vel *νόμισμα* demum esse coepit. Ecce autem, antequam Dionysia agi coeperint, et prius quam SCtum illud a Populo comprobaretur, Aeschines, (vt ex eius libello constat quem habemus apud *Demosthenem* p. 488. l. 13.) die V^{to}. istius mensis, Elaphebolionis, lege cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogationem a Ctesiphonte contra Ius esse factam. Vnde fit, vt ea Rogatio toties *Προβέλλειν* ma diceretur, id est, *Auctoritas*, vt ita dicam, *Senatus*, nondum, iubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demosthenes* p. 488. l. 11. ἵνα — Αἰσχίνης — ἀπέσῃ δι' ἃ φημι, καὶ τῶν τῶν ΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ, καὶ πολλῶν μισθίων ἐτι τῶν δωρεῶν δίκαια εἶναι τυγχάνειν. Ita 514. 15. οἷς γὰρ ἐκ ἐγγράφου τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ, τέτοις ἂν δίκαι, συκοφαντῶν φανήσονται. Et alibi, scil. 472. 1. Εἰ μὲν ἔν περὶ ᾧ ἰδίως μόνον καληγόμενοι Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῷ τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ἐνθὺς ἂν ἀπιλογέμην. Ad quem locum *Vlpianus* erit adiungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii* p. 467. l. 5. Εἰσὴνίκε [Ctesiphon] γνώμην ἐν τῇ Βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένην τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quae autem in eo SCto, siue *Προβουλεύματι*, infirmare voluit Aeschines, ad tria Kapita sunt redigenda. sc. (1.) Sedulo cauit Resp. ne cui eiusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam Rationes istius Muneris, (qui mos in ea

Ciuitate inualuit) a Viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne Praeconiis et Coronis et Laudationibus Rationes publicae praeoccuparentur. Ctesiphon autem tulit, donari Demosthenem *μισθὸν ἀρχοντα*, in ipso Magistratus officio. Illud primum: Atque in eo saxo versando occupatur *Aeschines* a pag. 368. l. 15. — ad 377. 16. Sequitur (2^a.) Causa, quod *παρανόμως* etiam in Decreto rogasset donari Demosthenem virtutis ergo in *Theatro*, Dionysiis magnis, tota Graecia spectante, cum legibus cautum sit, Coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a Populo, extra Concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a pag. 377. 16. — ad 383. 13. Tota quae sequitur, et erat (3^{ia}.) et grauissima Pars Orationis, in Demosthenis vita insectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. ὅτι ἂν διαίλει λίγων καὶ πρᾶττων τὰ ἀρίστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, vt contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo legē agere liceret, siqui falsas rationes assignauerint,

Cupiant et in acta referri.

Haec totius Causae summa est. Et istius distributionis memor iam lector meus ad Orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ, de *Rationibus*, in secundo περὶ τῶν ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ, de loco *Recitationis*, Aeschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam ita isti duo *Loci*, vt vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. Argum. *Orat. Demosth. de Coron.* 467. vlt. Ita *Aesch.* pag. 444. l. 10. Πρὸς τὸν τῶν ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς ἐδὲ ἀξίος ἐστὶ τῆς δωρεᾶς. Et *Demosth.* pag. 511. l. 4. Ἡγῶμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοί περὶ τῷ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ἐπιπῶν, καὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ. Ita Nos SCta insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. vt cum dicamus, *Bill of Citations. Statute of Limitations*, etc. Quod ideo sedulo praemonui, quoniam, cum omnis de legibus Disceptatio, praesertim adeo vetustis et aetate ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse soleat, tum Aeschines, siqua in ea re sit auctoritas Demosthenis, Aduersarii eius, dum de iis disputabat obscuritatem quandam maiorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infunderit, ἐκ παλαιῶν, vt ait Ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προῆδει μηδεὶς, μήτε

μὲν αὖ οὐδὲν τῆμερον ἐνθῆναι, διαβάλλον, καὶ μὴν
ἐνκαὶ πρὸς χρόνῳ, καὶ προφασί, ἀπὸ τῶν ἀληθῶν
ψευδαῖς μελαθρῶν ποῖς ἀπαρτίζονται: Demosthenes
pag. 556. Rursusque pag. 511. Τῶν μὲν λόγων, ὅς
ἐστὶ αὐτὸ καὶ κατὰ διακονίαν ἵσχυι περὶ τῶν παρὰ
γυμνασίων νόμων, ἔτι μὰ τὸς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς
μαρτυρεῖν, ὅτι αὐτὸς ἡδυνάμην συνίπαι (vel συνίπαι)
τὸς πολλοῖς. Vnde minus mirari soleo, doleo
tamen saepissime, studiosos nonnullos, in ipso
aditu Causae, ingrata et quasi horridiore oratio-
ne, ut existimare solent, deterritos atque exani-
matos, ad summam et maximam, quae unquam
enituit, Eloquentiam nunquam penetrare aut
peruenire potuisse. Verum et haec mea praemo-
nita, et quae dum ipsa pertractantur argumenta,
dicturus ero, eam omnem molestiam, si non prorsus
tollere, at leuare aliqua ex parte et recreare
posse spero.

Demosthenes, cum ad Defensionem accedat,
meritis in Remp. fretus, et plurimis beneuolen-
tiae signis, eam partem Disputationis, quae in
Legibus continetur, et in qua inferior esse credi-
tur, *ἐλαττωμένη*, (ut ait ille Rhetor in *Ar-
gumento*) atque ut Imperatorem exercitatum de-
cebat, in mediam Orationem coniecit. Et tamen
saepius isti honores Demostheni deferebantur
verbis iisdem, atque iisdem condicionibus, quibus
nunc Ctesipho deferebat: Aeschine ipso neuti-
quam interpellante. Quod tamen factum potius
oportuit, quam nunc denuo litis persequi, post-
quam ea Ratio Ctesiphontis, quam nunc conuel-
lere instituerat, et diuturnitate Temporis, et re-
petitione Honoris, et praesumptione Iuris, aliquod
auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argu-
mentationem latius pertractat Demosthenes, pag.
556. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ἐνέματα ἔχει,
ἀπὲρ προτέρῳ μὲν Ἀριστόνικῳ, νῦν δὲ Κτησιφῶν
γίγγραψεν ὑποσέ. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἰδιώξει
αὐτὸς, ὅτι τὸ γραφάμενον συγκαταγένηται. Exstat
quidem, ut ait ille, istud Decretum Aristonici,
iisdem pene verbis exaratum, pag. 500. Exstant
etiam pag. 513. Decreta pariter, quae Nausicli,
quae Charidemo et Diotimo, quorum causa
a causa Demosthenis non abhorrebat, eos-
dem honores deferebant, quos nunc rogat
Ctesipho Demostheni decerni. Πολλὰ μὲν
ἰσχυρώθην, [Demosthenes] πρότερον μὲν ὑπὸ
Δημοκλέους, Ἀριστόνικου, Ὑπερίδου χερσὶν ἑστα-
ν, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος. καὶ γρα-

φῆται τὸ ψηφίσματι παρανόμῳ ὑπὸ Διοδότη,
καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενῳ ἰσχυρῶν, ὅτι τὸ
αὐτοῦ μὲν τῶν ψηφίων τὸν διακονία μὴ μελα-
θρῶν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementi-
tus, vitas X Oratorum conscribillaunt, haec sunt
verba. In quibus cum parum est aut nihil quod
reprehendo, attamen cum sui quasi immemor,
ad finem libelli istius adiecit, Πρῶτον γράψαι τε-
φανώθην αὐτὸν χερσὶν ἑσταῖν Ἀριστόνικῳ. Νικο-
φάνης Ἀναγυρασίῳ, ὑπομνήσας δὲ Διονόαν, in his,
inquam, multa sunt ubi *Plutarchi* diligentiam,
prudentiam et fidem desidero. Namque ex de-
creto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demos-
thenem*, ut dixi, constat eum fuisse domo *Phre-
atrium*, non *Anagyrasium*, ut voluit ille *Plutarchi*
Simius. Deinde non id *primus* tulit Aristonicus,
siqua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis
mentem Ego rite intelligere possim. Sic Ille
pag. 499. Στεφανώσαντες τοίνυν ὅμων ἐμὲ ἐπὶ τε-
τοῖς τότοις, καὶ γραψάμεν Ἀριστόνικος τὰς αὐτὰς συλ-
λαβὰς, ἀπὲρ ἔτοσ' Κτησιφῶν νῦν γίγγραψεν, καὶ ἀνα-
ρῆσθαι ἐν τῇ διακονίᾳ τῷ γράμει, ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ἩΔΗ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟΥ ΤΙΤΝΟ-
ΜΕΝΟΥ, ὅτι ἀντιπῆν Αἰσχίνης παρὼν, ὅτι τὸν
ἐπὶ τῇ ἐνέματι ἱστάμενον. Quae tamen verba aliter *Wol-
fius* accepisse videtur. Postremo denique liquet ex
pag. 555. et seqq. non intercessisse Diondani isti
Rogationi quam tulit Aristonicus, verum isti
quae prior lata fuit siue a Demomele, necessario
Demosthenis, siue ab Hyperide, siue ab aliis qui-
buslibet. Intercessit enim olim, quemadmodum *Ae-
schines* παρανόμῳ peregit hanc Rogationem quae
in Demosthenis gratiam proponebatur, et, ut *Ae-
schines* pariter, causa cecidit, et quintam partem
suffragiorum non tulit.

Reliquum est, ut de Tempore, quo acta fuerit
haec Causa, atque habitae Orationes, aliquid di-
cerem. Idque, ut lectorem meum demereri potu-
issem, verbis ipsissimis disertissimi Scriptoris, qui
me oratione superat, repraesentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit haec
“ Oratio, dicendum est. Dixit *Aeschines*, [pag.
“ 462. l. 2.] ἡμεῶν μὲν ὀλίγων μάλιστα τὰ Πύθια
“ γίνεσθαι. Vnde necessario colligimus hoc iu-
“ dicium incidisse in tertium alicuius Olympiadis
“ annum. Nam Pythicus Agon semper in ter-
“ tium Olympiadis annum recurrebat. Rursus ait,
“ [pag. 428. l. 16] Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω ἄρξαι
“ καὶ τῆς οἰκουμενῆς ὀλίγον δὲ χρόνον παύσης μεθυσθῆναι.
“ Loquitur autem, ut ait ibi, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθε-
“ σθένων.

“*ἐκείνῳ*. Ibid. l. 12. id est, *de statu rerum*, ut
“*tunc erat*. Haec autem tam longinqua Ale-
“*xandri* Expeditio euenit anno post pugnam in
“*Arbelis* pugnatum, quae incidit in annum, quo
“*Aristophanes* erat Archon Athenis, mense Py-
“*anepsione*, ut nos docet *Arrianus*, lib. 3. Post
“*Aristophanem* vero *Aristopho* fuit Archon.
“*Ergo* *Aristophonte* Archonte orationem hanc
“*orauit Aeschines*, et concordat is annus cum iis
“*quae* dixit de Pythiis imminentibus. Nam
“*Aristopho* fuit Archon anno tertio Olympi-
“*adis CXII^m*. Pythia autem *Maemacterione*
“*mensē* vel circiter celebrabantur, ut conicitur
“*ex Demosthenis* oratione *de Corona*, [pag. 482.
“*l. 15*] et *Oratione de vitiosa legatione*, [pag.
“*157. l. ult.*] simul collatis. Nam in oratione
“*de Corona* recitat decretum mense *Maemacte-*
“*rione* factum, dum *Philippus* Phocensis euer-
“*bat*: oratione vero *de falsa legatione* ait ob eas
“*turbas* non potuisse Atheniensis mittere Theo-
“*ros* ad Pythia. Ex supra notatis igitur neces-
“*sario* concluditur, hanc orationem *contra Ctes-*
“*iphontem* pronunciatam fuisse *Aristophonte* Ar-
“*chonte*, anno tertio Olympiados *CXII^m*, mense
“*Pyanepsione* finiente, vel *Maemacterione* inci-
“*piente*. Haec scripseram, cum incidi in lo-
“*cum* *Plutarchi* in *Demosthenis* *vita*, et maxime
“*gausus* sum, cum cum vidi meam sententiam
“*firmare*. Ait enim expresse, *Aristophonte* Ar-
“*chonte* hoc iudicium factum fuisse.” Haec
Palmerius, Homo eruditus, in *Exercitat. ad Aes-*
chinem.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse Li-
tem ante obitum Philippi, in iudicium vero ad-
ductam, Alexandro iam rerum potito, et in Per-
siam profecto. Vnde, ait ille pag. 449. *innuere*
potuit Demosthenes, me hanc causam suscepisse, ut
Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπνέχθη ἡ
γραφὴ, Philippo adhuc viuentē, πρὶν Αλέξανδρον
εἰς τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι? Audi etiam *Vlpianum*
ad init. *Orat. de Foed. Alexandr.* Ο *πρὶν Στιφάνου*
λόγου μιλανίσσετο ἐν ταύτης τῆς δημοφιλίας. Ο
μὲν γὰρ εἰσῆλαι ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Αλέξανδρον κατα-
στάσεως ὁ δὲ πρὶν Στιφάνου λόγος, Αλέξανδρον δὲ ἐν
Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσας. Acta, inquit *Dionys. Halic. ad*
Ammaeum, *Aristophonte* Praetore, *ἐναντίον μὲν τῶν*
ἐν Χαίρωνίᾳ μάχῃ, ὁ δὲ μετὰ τῶν Φιλίππου τι-
λεσίῳ, καθ' ὃν χρόνον Αλέξανδρος τῶν ἐν Ἀρβήλοις
ἰνίκα μάχῃ. Quem locum emendat illustrissi-
mus Bentleyus, de Phalaride, pag. 528. ΟΓΔΟΝ

μὲν ΕΝΙΑΥΤΩΝ μὲν τῶν ἐν Χαίρωνίᾳ μάχῃ, Ε-
ΚΤΩΝ δὲ μὲν τῶν Φιλίππου τιλεσίῳ.

Ecce enim Olymp. cx. 3. Res Chaeroneae.

CXI. 1. Philippi interitus.

CXII. 3. Agitur C. Ctesiphontem.

Veruntamen idem olim suboluit *Meursius*, qui
pariter etiam numeros istos emendat *IV. de Ar-*
chont. 13.

Eodem iure et iudicio emaculat ille *Meursius* in
l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demosthenis*. Istius
enim *Codd.* etiam inuasit mendum, dum in hoc
argumento versatur, nempe in aetate harum O-
rationum. Nam certissimum est, inter Praetu-
ram *Aristophontis* Olymp. CXII. 3. in qua haec
causa agebatur, et res gestas Chaeroneae, Olymp.
CX. 3. octo annos solummodo numerari, non
decem, ut scribi solet in *Plutarchi* vulgatis. Sed
totum locum istum exscribo, cum ob alia, tum
quod multa contineat ad Historiam atque ad
Laudem huius Orationis pertinentia. Εἰσέχθη
ἡ πρὶν τῷ Στιφάνῳ γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντι, γρα-
φῆσα μὲν ἐπὶ Χαίρωνις ἀρχῇ, μικρὸν ἔμπροσθεν
Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὅτεροι ΔΕΚΑ (ΟΚΤΩ) ἔτι-
σιν ἐν Ἀριστοφῶντι. Γνωμὴ δὲ ὡς ἡμίση τῶν δη-
μοσίων περιβόητος, διὰ τὴν δόξαν τῶν λογίων,
καὶ τὴν τῶν δικαζόντων ἐγγύτητα, οἱ τοῖς ἱλαίνουσι
τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖστοι δυναμένοις καὶ Μα-
κεδονίζουσιν, ὃ προέκαλε τὴν κατ' αὐτῷ ψῆφον,
ἀλλ' ὅτε λαμπρῶς ἀπέδυσαν, ὥς τὸ σίμπλιον
μὲν τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μίλαλασι. Sed
errorem hunc alii, praeter *Meursium*, deleuerunt.
Verum ex iis qui bonas horas *Plutarcho* impen-
derunt, nemo, si *Casaubonum* τὸν πάντων excipias,
vidit in his verbis atque in hoc calculo, denuo ab
isto Scriptore esse erratum. Id ille adnotauit
ad oram exemplaris sui, quod nunc in Bibliotheca
Regia Cantabrigiae adseruatur. Nam instituta
erat haec causa non *supra*, id est, *ante*, praelium
Chaeronense, sed *post* istud infortunium, scil.
statim, et priusquam Annus se vertebat. Quae
si vera sunt, recte obseruauit Vir ille magnus,
aut *καλῶς* in *Plutarcho* esse rescribendum, aut
bonum Auctorem suam fefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam
sententiam, quaedam sunt quae propemodum
suadent neutro in loco sollicitandum esse *Plu-*
tarchi textum. Quis enim non intelligit (si vera
sint haec verba *Ciceronis* in *Prooem.* suae *Verfi-*
onis, scil. *Hanc multam Aeschines a Ctesiphonte*
petiit

petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente) Quis, inquam, non intelligit, et eandem supputationem a Plutarcho fieri, recteque posse scribi, et ΕΠΙΑΝΩ τῶν Χαιρωνικῶν, et περιῖστα ΔΕΚΑ ἔτασιν ὕστερον? Vti ex hac notatione liquebit, scil.

Olymp. CX. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Praelium Chaeronense.

CXI. 1. Philippi Interitus.

CXII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero Ciceronis computum non lubens admiserim. Praelium illud infelicitur ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic Contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro Libellus Aeschiniae, siue istius Actionis quam intentavit Formula Accusatoria, hodie bonis aurbus exstat, sc. apud Demosthenem. pag. 488. ubi disertè dicitur, Causam eam fuisse institutam ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΑΟΤ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, id quod perficit atque concludit eam rem quam volo.

Et huc usque omnia satis dilucide, satis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. Aeschines, ut modo dictum est, actionem siue litem intentavit Chaeronda, siue Chaeronida, Praetore, et quidem Mensis Elaphebolionis die sexto, qui Mensis erat Anni numero nonus. Restabant scil. ante Solstitium aestivum, quo tempore Annus Atticus incipiebat, Menses utique tres, ΜΕΝΥΧΙΟ (Suidas itaque aut Suidae Librarii male mensem istum ΔΕΤΤΕΡΟΝ vocant, cum ΔΕΚΑΤΟΝ potius exarassent. Verum in scriptis Codd. Error Numeralium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in Anni parte Menses isti collocentur, licet de ea re nulla est Controuersia, constat eum esse ordinem et consequentiam quam posui; Qui in aliis dissentiant, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Iam autem, si Aeschines diem dixit Ctesiphonti, mense Elaphebolione, quem putassis FEBRUARIUM esse, Anni CX. 3. siue Praeturae Charondae; dixerit vero, quod Decretum de Demosthene, 5to abhinc mense, ΠΥΑΝΕΨΙΟΝ, Septembri scil. rogauerat; iam autem Decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in muris reficiendis recensuerat; ynde possit fieri, qua Machina aut Industria, qua

Chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod Thargelione demum mense, qui in eiusdem Anni siue Praeturae APRILEM definientem, vel etiam MAII initium incidit, ista Causa murorum reficiendorum fieri coepta sit? Aeschines enim in hac Oratione, pag. 376. verbis apertis, Επὶ Χαιρώνδῃ ἀρχόντῃ, Θαργελίωνος μηνὸς δευτέρῃ φθινόπωρον, ἡμεροστίας ἕκτης, ἔγραψεν ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορᾷ ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιρροφωρίωνος δευτέρῃ ἡμερᾷ, καὶ τρίτῃ — ἰλίσθαι τὰς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. Ecce nodum non me Dano, sed Oedipode quopiam dignissimum!

Interea tamen Scriptor est perquam eruditus, et Chronologiae Atticae peritissimus, qui ad has ceterasque eiusmodi spinas ex his Orationibus euellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus Edoardus Corfinius in Fastis Atticis. Cuius cum ingenium, iudicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pene ei detulerim, tum insignem eius humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non agre laturum intelligam, si ab eius Hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit Vir doctissimus institutam esse ab Aeschine hanc litem c. Ctesiphontem ante Praeturam Chaerondae, adeoque antequam ad Chaeroneam esset pugnatum. Meminerit Lector, illius Praeturam incidisse in Olymp. CX. 3. exorsam quidem a mense Hecatombaeone, clademque illam Chaeronensem contigisse istius Magistratus mense Metagitnionis. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, ut inire solebant Athenis, mediam circiter aestatem, siue mensem quem nos Iunium vocamus: dimicatum est autem Chaeroneae, proximi Mensis, Metagitnionis scil. die vii^{mo}. Ita enim Plutarchus in Camillo, pag. 305. Tom. I. ἀνάπαλιν δ' ὁ Μίσαιγιθίων, ὃν Βοιωτοὶ Πάνιον καλεῖσιν, Ἑλλήσιν ἔκ τινος γίγνεται. Τότε γὰρ τῷ μηνὸς ἑβδόμῃ καὶ τῇ ἐν Κρατῶνι μάχῃ ἐπὶ τῇ θύλῃς ὅπ' Ἀντιπάτρου τιλίως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνίᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque scribit Vir doctissimus, si dicam hanc scripsit Aeschines mense Elaphebolione, Februarii puta, ante praelium Chaeronense, eique Chaerondae, siue Chaeronidae, nomen inscripsit, non potuit esse ille Magistratus annuus, qui suscepit munus suum circa Iunium proxime sequentem. Proinde, Ctesiphontis Decretum, quocunque mense, quacunque Praetura latum, prius sit necesse est ista Actione Aeschiniae, qua impetum

petitum est, et Dica quae scribebatur. Deinde decreto isto Ctesiphontis cum prius etiam fuerit Decretum aliud Aristonici, *de Coron.* pag. 499, quod similiter Ille in gratiam Demosthenis tulit (praecessisse autem ipse *Demosthenes* non semel affirmat, p. 499. l. 15. et 556, 4.) plane constat, Chaerondam, siue Chaeronidam, in illo Aristonici Decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque Magistratum, ac illum qui obtinebat Praetoram demum Olymp. cx. 3. Multo minus idem Magistratus potuit esse, cuius in Praetura, ut ait *Aeschines*, pag. 376. l. 2. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis Ciuitas prouideret. Hoc enim negotium, atque ista Curatio aetate anteibat omnia ea quae modo memorauimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, Rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia haec ea qua potui diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chaeronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes qui bonis Auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud Antiquos dici eum magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in Fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnauit *Meysius* Vir eruditus et laboriosus, in Commentario *de Archontibus Atheniensibus*, cap. ult. Et, ut id obiter notem, plures istius sortis atque conditionis in hoc vno libro *Demosthenis de Corona* occurrunt, quam ab alio quocunque vetusto Scriptore memorantur. Statuit ergo Vir politissimae literaturae, *Corfuius*, Chaerondam illum, qui Magistratum gessit Olymp. cx. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, Praetorem, eum quem dicere solemus *Eponymum*, a quo scil. Annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus qui fuerit, Concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum praesidere sole-
ret ex ceteris VIII. Archontibus vnus, cuius adeo nomen Psephismatibus, et Monumentis publicis eodem iure et ritu praeponeretur, quo illius praescribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuoungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scil. quam modo concinnauimus) Chaerondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis praescribebatur, (*Aeschin.* 376. 2.) ex qua re omnis haec profluxit Contentio, *Pseudonymum* fuisse Archontem, sc. non illum verum et principem Prae-

VOL. II.

torem, qui Fastos consignauit, verum ex IX Viris vnum, qui Olymp. cx. 1. absente *Theophrasto*, vero et perpetuo istius Anni Praetore, Curiae eo die praesidebat, quo eae res gestae sunt. Pariter Chaerondas ille, cuius nomen inscriptum est *Aeschinis* libello, quo Ctesiphontem impetiuit, sexta Elaphebolionis die, 488. 13. eiusdem fuit loci atque ordinis, sc. qui absente *Lyfimachide* Eponymo Olymp. cx. 2. forte fortuna praesidebat in Senatu, cum Actio erat instituta. Anno deinde proximo, sc. Olymp. cx. 3. idem ille *Chaerondas*, siue fuerit alius eiusdem nomenclaturae, Praetoram proprio et primario iure obtinuit. Haec vir optimus atque ingeniosissimus, summa Industria, atque incredibili literarum subsidio, in *Fastis Atticis*, Dissert. II. et VIII. Quodcunque demum statuatur de toto isto grege Praetorum Pseudonymorum, interea tamen, cum omne id quod ad Chaerondam nostrum spectat, eo vnico nitatur fundamento, quod *Aeschines* dicam Ctesiphonti scripserit ante cladem Chaeronensem, idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Aeschinis*, euinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moueat *Plutarchi* non magna vbique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Aeschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, ut dicitur, Lite, *Aeschinem* ipsum excitabo, quo teste adeo non videbitur Actio illa ab eo instituta antequam Chaeronense bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Atheniensibus acceptum. Adducitur *Aeschines* a Viro ipso eruditissimo, Dissert. VIII. §. 23. quasi his verbis usus, scil. Dudum, *Philippo* viuo, instituta est haec Actio, verum bello ingruente, non fuit ocium persequendi Ius, cum de salute potius tota Ciuitas cogitaret, quam ut poenas repeteret ab vno Cive contra fas et mores corolla donatum. Honestasane Oratio! Et mirum, ni causa viceris! Verum ea Oratio ex duobus diuersis locis Auctoris nostri confuitur. In priori, pag. 449. l. 10. ait *Ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας, ἣν Φιλίππου ζῶντος*. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit? Vbinam est illud quod restat Sententiae? sc. pag. 452. init. vbi nihil de bello Actiones Legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi Orator planissime: *Demosthenes insolenter ab Accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob Remp. male gestam, et,*

4 G

a me,

a me, ut perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstititistis, quandiu salua erat, ut procellam istam, melioribus uisa consiliis, Resp. deuitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit ocium poenas a Te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et Ego praesertim Reip. causa aberam ad exterarum Ciuitates legatus missus. Post ea tempora, cum Tu ista impunitate non contentus, praemia etiam et honores tibi decerni postulasti, et Ciuitatem, quam olim perdidisti, nunc praeterea ridiculam uniuersas Gracias reddidisti, tum denique ocium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui. Apponam Graeca, ut eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse. Επερωτήσῃ δὲ τὰς συγκολληθείσας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτι ἐνὶ σὺνείσῃ, διὰ τὴν αὐτὴν ἐκ ἐκάλυψαν ἐξαμαρτάνειν, ἀποκρίνοισι δὲ * * * τὸ πᾶν τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχολεύομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπεσείρομεν ἐπιπλὴν δὲ ἐκ ἀπίχρησιν σοὶ δίκην μὴ δίδωκεῖν, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καὶ ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἑλλησιν τῇ πόλει ποιῶν, ΕΝΤΑΥΘ' ΕΝΕΣΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΗΝΕΥΚΑ. Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatus esse possit?

Quod ad Euentum huius Litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maxime; Aeschinemque in exilium cecidisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum Oratorum, ubi commodius recensere possim quicquid ab Antiquis de ea re memoriae proditur.

At priusquam manum de Tabula, liceat praemonere, a vetustioribus Lexicographis quaedam ex Oratione Aeschinis citari, quae hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in Harpocrate reperiamus, sc. Παρεσώλειο, ἀντὶ τοῦ Παραπύμφαιλο. Αἰσχίνης κατὰ Κησιφῶν. Quod exscripsit Suidas. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. Suidas etiam et hunc quoque articulum exhibet: Φιλεργός. ὅτι αἰσώλει ὡς ἐφωράθη ἐν Αθήναις τὰ ἱερὰ συνήσας, καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφιλόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μίμνηται τέρψιν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κησιφῶν. Hodie non occurrit. Noui tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem beneuolum non po-

nitebit consulere, quae adnoto ad pag. 417. huiusce Orationis. TAYLOR.

NOTAE ad ARGUMENTVM.

PAG. 362. l. 7. ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ] F. addendum ΚΑΙΝΩΝ [Deerat enim ante Wolfum] vel ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΚΑΙΝΟΙΕ. In Auctore est, [378. 10.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καὶνῶν, et [379. 3. et 382. 4.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ διαλέγῃ. WOLFIVS.

Ibid. Vtinam addidisset τραγῳδῶν ΘΗ ΚΑΙΝΗ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, Aeschines in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quae occurrit apud Demosthenem, pag. 488. postquam scripsisset ἐν τῷ διαλέγῃ, Διονυσίους τοῖς μεγάλαις, τραγῳδοῖς καίνοις, subiungit, p. 489. l. 10. ἐν τῷ διαλέγῃ, Διονυσίους, ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΘΗ ΚΑΙΝΗ. Vir ille doctissimus est Cel. Perizonius ad Aelian. II. V. H. 13. qui de hac Constructione, τραγῳδοῖς καίνοις, eruditissime disputat, Iis conferenda sunt omnino quae habet ὁ μέγας Hemsterbus. ad Lucianum in Timone, §. 51. TAYLOR.

Ibid. 11. περὶ εἰσίας] De essentia seu natura rei. Alias valet idem quod εἰ εἰς ἂν ἴσῃ? Et est quaestio Status Coniecturalis. Sed hic Demosthenes τυχοντοῦ negat esse ἀρχήν, quod Finitio- nis esse dicas: ut et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suae, Status Iuridicialis. Verte, respicit naturam causae et essentiam. Demetrius Ducas, Ὑπερὶ τῆς μὴ τοχα- σμῶν, ἰδιότητος ὁρισμῶν, ποιότητος καὶ εἰσίας ποιῶν. WOLFIVS.

Ibid. 12. περὶ ποιότητος] De Qualitate. Cum Theatrum locus sit, videtur potius περὶ τοῦ εἶναι pertinere. Sed quia de Ciuibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὑποφοράς] Quas Vlpianus ἀντι- θίσεις, ἀντιπαραθέσεις et ἀντιμαχίματα vocat, sed distinctione adhibita. WOLFIVS. Etruscus sic ver- tit: Et preoccupa tre obietzioni. TAYLOR.

Ibid. ult. ἐν τῇ] Forte, ἐκ τῶν τῇ, ut pag. 374. l. 11. Licet vulgata defendi forte possit ex pag. 432. l. 2. MARKLAND. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

Pag. 363. l. 6. περὶ εἰσίας.] F. περὶ ΠΟΙΟ- ΤΗΤΟΣ, ut supra. WOLFIVS.

Ibid. 8. κατέκατα] F. ΕΚΑΣΤΑ, ἢ, ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΟΝ. Et si crebra est numerorum muta- tio. WOLFIVS.

Ibid. 16. ποιότητος] S. τὰς ἀδυναμίας. WOLFIVS. Ibid.

Ibid. μετ' Αθηναίων] Lego μετὰ ΘΗΡΑΙΩΝ, historia fretus. WOLFIVS.

Ibid. Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit ΑΘΗΝΑΙΩΝ, facili errore, ut saepe dixi. Vide Not. ad *Leptineam*, Tom. III. pag. 75. col. 2. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπον ΜΟΡ μέρος, pag. 383. MARKLAND.

Ibid. vit. ἄχρ' ὅθεν μεγάλη] Non inutile erit conferre haec *Hermogenis* ex tractatulo, w. μετ' διωτ. pag. 422. Πόλε εἴλωρ ἀδείησι χρεῖν-
ται ἐν δικαίῃ, εἴτα τῶν ταῖς ἀποδείξεσι; δύο και-
ροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι. Πᾶν τὸ πρῶτον ἀμα-
λῆται, καὶ τὸ δεύτερον τὸ κριτικὸν ἔδοξε. ἢ. τὰ
ἐν τῇ τέχνῃ χρεῖται Αἰσχίνης ἐν τῇ κατὰ Τιμάρχου,
καὶ ἐν τῇ κατὰ Κλησιφῶντος. — Εἰ τῇ κατὰ Κλη-
σιφῶντος ἡ τῶν παρανομῶν γραφὴ ἀμελεῖται διὰ
τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τίτε πρῶτον τιμᾶ-
ται Δημοσθένης, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τὸ τοῦ πρῶτον
αὐτοῦ, εἴτα τῶν ἀποδείξεων, ἵνα ἐπιγείνηται, καὶ ἀ-
νεγείνηται πρὸς τὴν τῆς δικαίας, καὶ μετὰ τὴν τῆς
πρῶτον, μετὰ καὶ ἀποδείξεσιν τῶν πρῶτον, καὶ
ἀποδείξεσιν ἀκούει. Αἴτιον ἡ αἰτία τῆς καὶ τῆς ἀντιτάξεως
ἐν ἀμφοτέρω τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Ora-
tione: tum *Aeschini*, tum *Demosthenis*] τὰ περὶ
τῶν πολιτικῶν διεξιλεῖται. TAYLOR.

Pag. 364. l. 10. ὅστις καὶ Δημοσθένης] S. i. τῇ τῇ περὶ Παραπρεσβείας προοίμιον. WOLFIVS.

Ibid. antepen. διὰ δὲ τὸ τὰ μέγιστα ΜΗ γί-
νοσθαι. EN τῇ πόλει. WOLFIVS. Deerrant enim
in exemplaribus ante *Wolfium*. Quae similiter re-
vocavit MS. *Askew*. TAYLOR.

Ibid. δ] F. ΔΗ, et post μέγιστα, addendum
ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΗΘΗ, ut in Textu Auctoris.
MARKLAND.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 365. l. 5. παρασκευῇ — παρα-
τάξιν] Similiter fere *Lysias* in exordio Ora-
tionis de bonis *Aristophanis*, pag. 331. Ed. Lond.
Τῇ μὲν ἐν παρασκευῇ καὶ παρατάξει τῶν ἐχθρῶν
ὁρᾶται. Vehementior paulo *Aeschines*, qui aciem
et exercitum in forum plane transduxit. Quod
eruditos interpretes non latuit. *Vedete, o Signori*
Atheniesi, che preparamento, e che squadre son
queste. Ferrus. *Quantae copiae comparatae sint,*
quantaque acies instructa. Lambinus. Sed ob-
servabit bonus lector hanc εἶσιν siue γνώμην ex
iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς φησὶν τι-
νὲς ἰφικλέμει, libenter exordiri solent. Neque

enim *Lysias* solus ante *Aeschinem*. D. *Clementem*
adducere liceat, qui ita loquitur, *Strom.* l. 6.
Κραδίον ἐν Πολίτῃ ἐπὶ πόλιν,

Τῇ μὲν παρασκευῇ ἵσται γνώμην,

Αἰδοκίδης δ' εἴλωρ λέγει, Τῇ μὲν παρασκευῇ, ὃ
ἄνδρες δικασταί, καὶ τῇ παρατάξει τῶν ἐχθρῶν τῶν
ἐμῶν σχεδόν τι πάσης εἰσισθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν
τῇ περὶ Λυσίας ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τῇ μὲν
παρασκευῇ καὶ τῇ παρατάξει τῶν αἰλιδικῶν ὁρᾶται,
ὃ ἄνδρες δικασταί, φησὶν. καὶ μετὰ τῶν Αἰσχίνης
λέγει, Τῇ μὲν παρασκευῇ ὁρᾶται, ὃ ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, καὶ τῇ παρατάξει. Sequitur, πάλιν Δη-
μοσθένης ἐπὶ πόλιν, Οση μὲν, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι,
σπουδὴ περὶ τῶν ἀγῶν, καὶ παραγγυλίας γί-
γνεται, σχεδόν οἱμαί πάντας ὑμᾶς ἡσθῆσθαι. Φιλίπ-
πος ὁμοίως, Οση μὲν, ὃ ἄνδρες δικασταί, σπουδὴ καὶ
παρατάξει γιγνέσθαι περὶ τῶν ἀγῶν τῶν ἐμῶν, ὃ
ἵνα ὑμῶν ἀγῶν ἡγῶμαι. Porro ea Constructio,
τῇ παρασκευῇ ὁρᾶται, ὅση γιγνέσθαι, (de qua
multa differui olim in *Lysias* Indice, v. ACCU-
SATIVVS) non habet, credo, Atticum tantum-
modo leporem, sed vim quandam et maiestatem
huic exordio conuenientem. Imbelle enim esset
et languidum, si scripserat, ὁρᾶται ὅση παρασκευῇ
καὶ παρατάξει γιγνέσθαι. Ceterum, istius locu-
tionis, prater ea quae in isto loco admonui, infinita
fere exempla corradī posse videntur. Sat erit
tamen consulere σχ. *Triclin.* ad *Sophocle. Aiac.* v.
103. *H. Stephanum de Dialect. Attic.* pag. 50.
et 51. *Aristophanes* interea, qui facetiis ubique
abundat, etiam ubi nihil istiusmodi expector,
hanc syntaxin, qua Ciues eius ἄχρ' ὅθεν vte-
bantur, subfannat, credo, et deridet, cum ex-
tendit fere ἄχρ' ὅλοικισμῶν in his exemplis,

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φησὶν ἄμφω τὰ λόγια,

ΤΟΝ ΚΡΕΙΤΤΟΝ ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥτιονα.

Nub. v. 112.

Et proxime,

Αἰετὶς ἀεὶ Χαίρει φῶντα Σωκράτης,

ΤΥΔΑΑΝ ὁπόσους ἄλλοις τὲς αὐτῆς πόδας.

Ibid. 7. μέγιστα] Malim τὰ ΠΑΤΡΙΑ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑ Cod. MS. *Mead.* Quod
arbitror non varietatem scribendi denotare: Adeo
glossam sapit. Attamen inuenio in Orat. quae
praecessit *Demosthenis* w. Παραπρεσβ. τὰ δίκαια
γνώσια, καὶ τὰ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑ, pag. 196. l. 11.
Quae vox itaque etiam hic locum habere potuit.
TAYLOR.

402

Ibid.

Ibid. 8. διότιον] γρ. ΕΠΕΙΤΑ δι τοῖς νόμοις. MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 11. τὸς πωλακισίως] ἴσ. ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ. SCAL.

Pag. 366. l. 1. τὸν βολόμενον] ΤΩΙ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΙ. IDEM.

Ibid. 2. δοκῇ] F. ΔΟΚΕΙ. MARKLAND.

Ibid. Recte omnino. Atque ita Cod. noster *Meadianus*. Constructio est, ἢν γὰρ μοι δοκεῖ ἢ πόλις ἀρεῖα αὐτὴ διοικεῖσθαι. TAYLOR.

Ibid. 3. ἰλάχισαι γίνισθαι] F. ΕΛΑΧΙΣΤΑ. et [l. 10.] ἐκ ΕΤΙ ποινῶν, [*Aldus* enim viciosissime ἴσ.] et [l. 11.] ΚΑΙ καλαδόμενοι. WOLFIVS.

Ibid. ΕΛΑΧΙΣΤΑΙ excudit *Stephanus*. Ita *Bern.* quoque. *Aldus* et MS. *Mead* cum *Wolffio* conspirant. TAYLOR.

Ibid. 5. γνώμας] decreta *Wolffius*. sententias *Markland*. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propositum*, *Opinio*: a *Motion*, a *Proposition*. Proxime, pag. 368. l. 11. λύσι τὰς παρανόμους ΓΝΩΜΑΣ, ubi *Wolffius* rursus inconsulto, abrogate iniqua decreta. Ita Περὶ δι Κτησιφῶνι τῷ γραφῆσι ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ. 447. 13. Et 404. l. 9. τὴν ΓΝΩΜΗΝ ταύτην ἰγράψαι Δημοσθένους. Et 406. 8. Σόλωνος εἰπόντος τὴν ΓΝΩΜΗΝ. Ita *Dem. de Cor.* 564. 7. τὰς ἱμάς ΓΝΩΜΑΣ ἰχνηρόντι. Et ο μὲν γὰρ πρὸ τῶν γραμμάτων ΓΝΩΜΗΝ ἀποφαίνονται. 543. 14. Male etiam circa h. locum se gessit *Wolffius* in interpretando, uti *Cl. Marklandus* aliquoties adnotavit. Perperam enim l. 7. principatum, quod potius, *proedrorum munus*. Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod est in suffragia mittere, vel, ut nos loqui solemus, to put the question. Postremo voces illas l. 9. καὶ τὰς ὑμετέρας χειρονομίας ὁρθῶς ἀναγορεύει, et qui vestra suffragia recte pronunciauerit, has utique prorsus neglexit. TAYLOR.

Ibid. ταῦτα] F. ΤΟΙΑΥΤΑ, ut pag. 440. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 8. ὅπως] Simili fere modo scribit infra, p. 447. l. 2. ἀνὴρ ΟΝΤΩΣ βεβαιῶς μετ' ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, 457. 18. ὅταν τὸς μὲν ΟΝΤΩΣ ἀνδρας ἀγαθὰς, νεύερα, reipsa bonos ciuis. Etiam *παμπονηρὸς ἀνθρωπῶν*, καὶ διότις ἰχθὺς, καὶ βάσκανος ΟΝΤΩΣ. *Demosth. de Coron.* p. 515. l. 15. Haec tamen minime ita se habent. Rem mecum expendite, quaeso. Loco τῷ ὅπως in *Mor.* exaratur ΟΝΤΩΝ; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis quae excussit *H. Stephanus*,

pro βελιγνῶν, ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝ. Quam lectionem ut aliquis adnotaret *Scriba*, repraesentavit

ἔστιν hoc pacto, βελιγνῶν. Hoc istud est ὅπως Cod. *Mor.* Ex quo profluxit ὅπως ceterorum. Quod mox in Textum se insinuavit. Si non dico ea quae vera sunt, attamen ea quae sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀλλ'] ἀλλ' ἡδὴ ἰδίαν *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ καλαδ —] Istud καὶ, ut vidimus supra, ad l. 3. est ex munificentia *Wolffiana*. Olim, nec, ut credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλῶσιν εἰσαγγέλλειν, καλαδόμενοι τὸς ιδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιῶσιν. Nam *Periodus* illa [καλαδόμενοι — περιποιῶσιν] pari proprietate constructionis ad utrumvis verbum, siue ἀπειλῶσιν, siue καλαδιλόκασιν accomodari potest: utri debeat, aurium fere iudicio est relictum. TAYLOR.

Ibid. 12. τὰς μὲν κρίσεις] Iuxta ea quae modo dixerim, legendum utique cum Editionibus, in quas grassatus est *Wolffius*, περιποιῶσιν. ΚΑΙ τὰς κρίσεις — καλαδιλόκασιν — κρίνουσιν. Cod. *Bern.* habet ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ, ΚΑΙ τὰς μὲν κρίσεις — TAYLOR.

Ibid. τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [ut Editi] Malim τὰς ΜΕΝ κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 367. l. 9.] ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, ΓΡΑΦΗΝ παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσίναι ἢ εἰσιλθεῖν dicitur. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΙ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σισίγηται ΜΕΝ κ. τ. λ. Ita *Ask.* σισίγηται ΔΕ etiam *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 15. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ] *Plutarchus* in libro, *An Seni gerenda sit Resp.* non longe ab initio: Καὶ μαρτυροῦσιν οἱ νόμοι διὰ τὸ κήρυκεν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐκ Αλκιβιάδας, ὃδὲ Πυθίας ἀνιγάναι ἐπὶ τὸ βῆμα πρῶτος, ἀλλὰ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ γισιότας λίγην καὶ συμβουλίου παρακαλῶν. Coniunge *H. Stephani Schediasm.* IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

Ibid. 17. πρυτάνεις] Hunc locum Auctoris nostri respexerunt *Harpocration*, *Suidas*, etc. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅθ' οἱ πρυτάνεις] Desunt in *MSto Mead*. Quod siquid fit in hoc commate, quo impune carere possumus, nimirum sunt ista in clausula periodi, τὸ δίκαιον μέγεθος τῆς πόλεως. Neque enim erat necesse ut *Aeschines* id auditores suos

com-

commonefaceret, quod Scriba fortasse necessum habuit, ut admoneret *lectores*. Hoc est Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoscere, quod non in infima laude Critices ponere solent. TAYLOR.

Ibid. 80' η προειδραύουσα φυλή] Quae tribuli suo in concione praefidi opitulari debet, ut docuit contra *Timarchum Aeschines*. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ὁποῖος αὐτὸς] ὁποῖος TINAE, et ὁποῖος TINAE αὐτὸς MSti *Steph. Bern.* et *Mor.* TAYLOR.

Pag. 367. l. 2. παρανόμων γραφαί.] *violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et saepiuscule notavi. Ignoscet lector si aliquando id praetermittam. *Hieron. Ferrus* diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti*. Siquis Actionis Παρανόμων formulam modumque intuetur, intelliget ea quae dico. Hac ipsa *Aeschinis* contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀρχοῦλα ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΣ, κατὰ Κλησιφῶντα, ΟΤΙ ΕΓΡΑΨΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ ΤΗΦΙΣΜΑ. *Vlpianus*, Scriptor ad *Leptineam Demosthenis* pag. 38. l. 4. ait huius Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομίῶν τρεῖς, εἰς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτι παρατὸν ὠρισμένον χρόνον γράφεται· ἑτέρα δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἴχῃ, καὶ ἰναντίως τοῖς वालासि. Haec ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimae. TAYLOR.

Ibid. 4. τισι] Erat vbi diuinabam ΤΟΥΤΟΙΣΙ. Neque adhuc me diuinationis meae poenitet. TAYLOR.

Ibid. 9. γραφῇ] [ut *Aldus*] Emenda ΓΡΑΦΗ. BRODAEVS. Ita Cod. *Askeu* etiam. Ita *Bern.* Vid. *Wolfium* supra ad p. 366. l. 12. Qui recte animaduertit genium loquendi pati posse, ut γραφῇ εἰσέναι emendate dicatur, vbi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, pag. 439. l. 11. εἴ τις ΕΙΣΗΓΕΙ ΓΡΑΦΗ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, p. 441. l. 14. ὅταν ΕΙΣΗΓΗ ΓΡΑΦΗ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in iudicium adducitur. Aliter, cum Iudices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, ut hic dicitur, et a *Demosthene* pariter *De Corona* pag. 551. l. 7. ὅταν τὰ δημόσια εἰσένῃ κρινῶντες. TAYLOR.

Ibid. 17. μηδὲν ἀνθρώπων] Videtur deesse EAIN vel hoc loco, μηδὲν EAIN ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρέσθαι. MARKLAND.

Ibid. Recte. Atque priori modo praefert exemplar *Askeu*. Si deesset ἰα, qualis haec demum foret Constructio, καὶ ὅπως ἔγιντο τὸ τὸ δικαίον μηδὲν ἀνθρώπων ἐξαιρέσθαι? Quisnam ea tolerare potest? TAYLOR.

Ibid. συνεργῶντες] ΣΥΝΗΓΟΡΟΥΝΤΕΣ habes, mi lector, ex diuinatione *H. Stephani*. Quod nolum. Facilius enim fuisset et expeditius, immo leuissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo ΣΥΝΕΡΟΥΝΤΕΣ. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Ciuitate administranda Atheniensium *Par boninum*, Rhetor sc. et Imperator, quorum hic auctoritate et rebus gestis, ille lingua et ore praecelluit, sibi inuicem mutuas semper operas praestabant.

Αλλ' ὁ μὲν ἀρ' ὑμῶν, ὁ δ' ἔγχε' ὡλλοὺς ἰνίκα. Huic rei abunde fauet, et receptam *Aeschinis* lectionem tuetur insignissimus *Plutarchi* locus, de fraterno amore, quem exscribo; Οἱ μὲν ἔν καθ' ἑτέρας ὁδὸς βαδίζουσιν, ἑὸν ἀλλήλους ἀφιέουσιν, οἱ δὲ βίους χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τε φθόνον ἐκτρέφουσιν, καὶ ΣΥΝΕΡΟΥΝΤΕΣ ἀλλήλους μάλλον, ὥς Δημοσθένης καὶ Χάρις, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐθύλοῦ, καὶ Υπερίδης καὶ Λισσθένης, οἱ μὲν ΛΕΓΟΝΤΕΣ ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφουσιν, οἱ δὲ ἐξαίρετον καὶ ΠΡΑΤΤΟΝΤΕΣ. TAYLOR.

Ibid. vlt. παρανόμων πολιτείας πολιτευόμενοι] Alii, ΠΟΛΙΤΕΥΣΑΜΕΝΟΙ. WOLFIVS. Ita *Steph. Ask. Bern.* Πολιτευόμενοι MSS. *Steph. Caiff. Reg. 2.* et *Mead.* TAYLOR.

Pag. 368. l. 2. τὴν τάξιν λιπὴν κ. τ. λ.] Perstringit *Demosthenem*. MARKLAND.

Ibid. 3. φύλακας] ὥς εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLFIVS. Εἰς τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 6. τὴν πόλιν] Reip. statum. BRODAEVS.

Ibid. Recte. Non enim solummodo τὸ ΠΑΛΗΘΟΣ, id quod olim ad *Demosthenicam* π. Παραπρεσβ. confirmavi, verum etiam ἡ ΠΟΛΙΣ, eam formam administrandi imperii denotat, quae proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit *Noster*, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ ΠΟΛΕΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΑΙ, ut in initio huius Orationis, et istius etiam quae c. *Timarchum* est: διοικῆσαι αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρέποισι τῶν ἱφιστότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατεύμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κοινῶν. Adde 408. 7.

454. 16. Verum iis non utar exemplis; quoniam ibi vox *ὁλίς* ex adiuncta *δημοκρατίῳ* omnem vim suam videatur consecuta. Sed iudicat aequus et eruditus lector de iis quae sequuntur. *Ἐπειδὴ διέδοσαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, κατὰ δυνάσασθαι ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ* περιέρμενοι. Noster, 397. antepen. Rursus, *λίγαι γὰρ σὺν, καιδιδύν τὰ ΠΛΗΘΗ, καὶ συμβουλεύουσιν ταῖς ΠΟΛΕΣΙ, τῶν δημογυγῶν μὴ πρὸς δόχουσαι.* Id. 416. 8. *Leuiculum* fortasse quod sequitur, *Εἰ γὰρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τίσιμηνται, ἐν τοιαύτῃ ΠΟΛΕΙ, ἣν οἱ θιοὶ, καὶ οἱ ΝΟΜΟὶ σώζουσιν.* Id. 441. 10. Non tamen illud, *Ο Φίλιπποι, ἵνα μὴ τὸτο γίνηται, μηδὲ συνέλθοιεν Αἱ ΠΟΛΕΙΣ,* Demosth. *de Coron.* p. 475. penult. Iterum Idem pag. 485. l. 15. *Τινὲς ἐκ τῶν ΠΟΛΕΩΝ ἐπὶ τῇ τῆς ἐρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζουσιν ἐκείνῃ δισφείρουσι.* Et statim l. ult. *αἱ δὲ ΠΟΛΕΙΣ ἡρώου.* In his enim omnibus loquitur de *Rebuspublicis*. per Graeciam dispersis, quibus res erat cum Philippo Principe. Adiciantur et haec quoque, *Οἱ γὰρ ἐκ ταῖς ΠΟΛΕΣΙ γνωρίζονται καὶ πρὸς ἑαυτοὺς τῶν κοινῶν ἀξιόμνηται, τὴν αὐτῶν προδιδοῦντες ἰλιθυρίαν, ἀνυπαίριτον αὐτοῖς ἐπαγομένη δουλείας.* Dem. w. Παρεπερὶ 206. ult. *Οὐδ' οἱ μισοῦντες Δακτυλομοῖους ἄπας ἰσχυρον, ὥστε ἀναλίσκον αὐτὸς, ὅτ' οἱ πρὸς τὸν δὲ ἐκείνων ἀρχοντας, κέρειοι τῶν ΠΟΛΕΩΝ ἦσαν.* Id. *de Cor.* 475. 11. Et pag. 563. l. 7. *Καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐκαστῶν βραδυτῆτας, ὅπως, ἀγνοίας, φιλονεικίας, καὶ πολλοῦ καὶ ταῖς ΠΟΛΕΣΙ πρὸς αἰσιν ἀπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα.* Non sane omnibus *Rebuspublicis*, verum iis quibus erat conveniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque haec omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus praestitit Graeciae civitatibus, sapissime Athenienensis admonuit Demosthenes: *Οὐ δὲ θαυμαστόν ἐστιν, αἶτ' ἵλε Ὀλυνθ.* II. *εἰ στρατιωτόμενοι καὶ πολεμῶν ἐκείνοι αὐτοὺς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, καὶ μηδὲν παρὼν μὴδ' ὅταν παραλείπων, ἡμῶν μολοῖν, καὶ ψευδοζομίων, καὶ συνθανομένων περιγίνεσθαι.* Sed ut telam pertexam, maxime omnium confert locus ille Demosthenis, laudati a Plutarcho in Praecept. Politic. *Μίγιστον πρὸς τὰς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ φυλακτικῶν ἀπίστια ταῖς ΠΟΛΕΣΙ.* Non quod ita scribatur in Demosthene, cuius orationem hic citare voluit Plutarchus, sc. *Philippicam* II. verum ut ostendam, quantillum, Plutarcho iudice, intersit inter τὸ ΠΛΗΘΟΣ et τὴν ΠΟΛΙΝ. Verba enim Demosthenis sic se habent: *Ἐν δὲ τι κοινὸν ἢ φύσις τῶν εὐφροσύνης ἐν αὐτῇ κίχληται φυλακτικῶν, ὃ πᾶσι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ*

ΤΟΙΣ ΠΛΗΘΕΣΙ πρὸς τὰς τυράννας. Τί γ' ἴσται
τύτο; ἀπιστία. TAYLOR.

Ibid. 6. τῇ πόλει ἡμῶν] Ita *Ald.* Quod restituerunt *Steph. Wolf. Ask. Brodaeus*, et *Bern. TAYLOR.*

Ibid. 9. ἰλίχξουν] ἰγὰ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed
malim, ἰὰν ΕΛΕΓΞΩ Κησιφῶνα. WOLFFVS. Τῷς
διορθῶσιν, ΕΛΕΓΞΩ ΜΕΝ. STEPHANVS.

Ibid. γράψαντα 1 γε. ΤΕΤΡΑΦΟΤΑ. marg.
Mead. et Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. τῷ νόμῳ] TOIS NOMOIS Reg. 1. MSS.
Steph. et Askew. TAYLOR.

Ibid. 13, ἀκωτή. Ita edidit *Wolffius*. Ita *Coiff. Reg. 2.* et *Mead.* AKOTHTE, *H. Stephani.* TAY-
LOR.

Ibid. 15. Παρὶ Attingit primum *μετάλοις γε-
νέας*, vt dicitur in *Argumento* Orationi huic prae-
misso. Sc. ad p. 377. l. 16. hoc persequitur, ΜΗ
ΕΞΕΙΝΑΙ ΤΗΡΕΘΥΝΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΣΤΕΦΑ-
ΝΟΥΝ. Istius Tractationis portiuncula, quae hinc
ad pag. 370. pertingit, atque ibi in l. 10. definit,
agit de summa Legis utilitate, atque exponit
quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere
soleant. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀρχαίης κ. τ. λ.] γρ. ἀρχαίης
τινὲς τὰς ἀρχαίς ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ, ΜΕΓΙΣΤΑΣ
προσόδους διοικῶντες — Reg. 1. Ἀρχαίς ΕΝ ΤΗ
ΠΟΛΕΙ, καὶ τὰς προσόδους — Cod. Steph. Καὶ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ τὰς προσόδους Bern. TAYLOR.

Pag. 369. l. 2. ἀρξένων] M. ἀρξένων προκυ-
 τελάμεσιν. Οὐχὶ δὲ μετὰ τὸ, προσλαμβάσειας.
 STEPHANVS. Recte, et ita reperitur in Cod.
 Reg. 1. Et ita edi curauimus. TAYLOR.

Ibid. 6. ὁ[μ]α[ς] F. ONTΩΣ, vt pag. 374. l. 15. ONTΩΣ ἢ ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἐναυλοφώρη ἐξελίχόμενοι, Demosth. or. Παρεμπροσβ. pag. 218. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in *Timarch.* p. 52. l. 1. ἐξελίχθη κλέπτῃς ΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 10. ἀγῶσιν] οἷον ἐν Διουυσίοις. WOLFIVS.

Ibid. 11. 21] ὁ ΔΗ αὐτὸς ἀνέη Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. $\alpha\iota\delta\eta\tau\iota\varsigma\iota\varsigma\mu\acute{\iota}\tau\rho\iota\circ\iota\pi\acute{\alpha}\tau\omega\iota$] [cum Aldo etc.] Lego EK $\tau\omega\iota$, ac potius sine praepositione, $\mu\acute{\iota}\tau\rho\iota\circ\tau\omega\iota$ — $\gamma\rho\alpha\phi\acute{\omicron}\lambda\omega\iota$. WOLFIVS.

Ibid. Praepositum ΕΙΤΙ expungit quoque *Brodaeus*. Verum Membranæ constanter retinent. Commendarem vtique, si δὴ τις μίσηός ΕΣΤΙ τῶν τὰ παράνομα γενεσίων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiae.

Verum

Verum plus habuit periculi. Nam mox, ut vides, imperitia Librarii, degeneravit in *ini.* TAYLOR.

Pag. 370. l. 1. τ.] Delendum arbitror: *προσφύρατοι γὰρ πρὸς τὰ ψήφισμα*, scil. voces, quae statim sequuntur, *σφαῦν* *α. τ. λ.* Vide infra 441. l. TAYLOR.

Ibid. 10. ἵταρον] *Afferent etiam aliam orationem.* Ego tamen interea isto verbo vtor: *Dixit adhuc aliquid? Nil sane.* Quare igitur ἵταρον? Sed de ea re inferius dicam quod mihi videtur verum esse. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐκ ἱστὰ ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμίλιαν τις καὶ διακονία] Non subtilior iusto, aut adeo ardua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Ministerium*, ut ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres *Aristotelem* accersi inberet, quasi nodus esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo necesse, ut Te ad *Sigonium* amandarem IV. *de Rep. Athen.* 1. qui tamen quaedam habet de hoc loco non infutilla aut negligenda. Periodus [ἀφ' ἑσθ' — ἀναίσχυρία] sc. a 370. 10. — ad 371. vlt. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistratum coronari, dicturus est *Demosthenes*, se non esse Magistratum, sed Curationem quandam aut Officium gessisse iuxta decretum, *προσφύρατον κατὰ ψήφισμα*, l. 16. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione univrsus, ubi leges sciscere, Magistratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Iam constat ex init. pag. 376. totius Populi, Chaeronda Praetore, habitam esse Concionem, in qua latum erat decretum, *Demosthenes* ipso suadente, ut Tribus singulae, Tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipforum numero designarent ad certa Officia obeunda. Me, inquit *Demosthenes*, cum ad ea excitavit Tribus mea, quae Magistratum deferre non potuit (hoc enim Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχή, sed Tribus ἐπιμίλιαν. Ita infra, p. 376. l. 10. ἔτ' ἴλαχαι τειχωποιοί, ἔτ' ἰχθυοειδήθη ὑπὸ τῷ δήμῳ. Sc. τῷ δήμῳ emphatice, a Populo univrsso, quod ad vtrumque referendum est, tam ἴλαχαι quam ἰχθυοειδήθη. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem *Demosthenis* in hoc commate refellere instituit *Aeschines*. TAYLOR.

Ibid. 15. μετὰ τούτων] An, META TATTA, deinceps? MARKLAND. Vel fortasse KATA ταῦτα. TAYLOR.

Ibid. 16. τὰ δ'] ΤΑΕ Δ' ΑΛΛΑΕ ΑΠΑΣΕΣ Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀπάσας] Deest in MSto Mead. Et recte abesse existimo. Natum est enim ex linea sequente. Verba Legis sunt ΤΑΕ ΚΕΙΡΟΤΟΝΗΤΑΕ ΑΡΧΑΕ. Deinde progreditur *Aeschines*, Legis interpres, ἐν περιλαβῶν ὁνόματι — uno, inquit ille, complectitur verbo ἀπάσας ἀς ὁ δῆμος χειροτονῇ p. 371. l. 1. TAYLOR.

Ibid. vlt. προσπιπῶν] ΠΡΟΕΙΠΩΝ MS. Mead. TAYLOR.

Pag. 371. l. 1. οἶμαι] OIMAI coniectura est *H. Stephani*. Quo vero animo id scripserit, nescio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. OIMAI etiam Cod. Bern. siue coniectura sit *Scaligeri*. Ceterum istud ΚΑΙ ante ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΣ, iterumque l. 3. ante ΠΑΝΤΑΣ, etc. literis describas maioribus, quoniam videntur ex Lege descendere, atque ita continuare sententiam, ΤΑΣ ΚΕΙΡΟΤΟΝΗΤΑΣ ΑΡΧΑΣ — ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ — ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΟΣΟΙ — TAYLOR.

Ibid. 4. ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΥΣΙ] *Wolfius* dedit ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΟΥΣΙ, incuria, credo, operarum. Et pariter ΔΕΓΕΙ l. 16. eodem errore. TAYLOR.

Ibid. 5. ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ] *Ηγέμων* τῷ δικαστηρίῳ esse ὁ Ἀρχὼν, Praetor, qui iudicium exercet, videretur, nisi mox subiiceret, οἱ δὲ τῶν ἐξουσιῶν ἐπιστάται πάντες χεῖρας ἡγεμονίᾳ δικαστηρίῳ. Quod me fateor non intelligere. *Arctinus*, iudiciorum potestatem accipere, et, iudiciorum potestate frui. *Melanchtho*, exercere iudicia. *Perionius*, quique iudicium potestatem locumque adipiscuntur. *Meletus*, quicunque principatum accipiunt iudiciorum. WOLFIVS.

Ibid. Nugatur bonus Commentator. Non enim Verba ipsa, non Constructio explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenset: neque enim Interpretes quidquam a se inuicem discordant: Neque fieri villo artificio, aut dedita opera, potuit, ut discordarent. *Harpocratio* cum *Suida* haec verba *Aeschinis* citat, non tamen expedit. Quid enim si Archon primarius, quid si Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, suam quisque Curiam rexit, et in ea, prout litis natura ad cuiusque forum rem detulisset, ius dixerit? Omitto *Heliam*, *Parabystum* vtrumque, *Trigonum*, etc. Videatur *Demosthenes c. Lacritum*. *Pollux* VIII. 10. Quod intelligere oportet, est huiusmodi: Sc. Nemo ad vllam

villam omnino Reip. partem vel leuissimam accessit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non simul mandata erat Iurisdictio: Id in animo habuit *Demosthenes*, de *Cor.* p. 569. eum *Aeschini* exprobrauit, ὑπογραμμιστὴν καὶ ὑπερητιὸν τοῖς ΑΡΧΙΑΙΟΙΣ, magistratibus illis suburbanis, qualis fere recenset *Iuuenalis* X. Sat. 102.

Et de mensura ius dicere, vasa minora
Frangere, pannosus vacuis *Aedilis* *Vluberis*.

De Iudicibus pedaneis dixi ad *Timocrateam*, Tom. III. p. 405. l. 14. Cum igitur, uti admonui, pro suo tribunali sederet, qui ciuili cuiusmodi functus sit curatione aut officio, necesse fuit, ut causae priuatae infinitae, τὰ τῷ καθ' ἡμέραν βίῃ συμβέλλαι, ut loquitur *Demosthenes*, coram priuato isto et domestico Iudice disceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruerre potuimus, satis sane constat, vnumquodque Tribunal in omni re Iurisditionem explicuisse, simul atque eius Iurisdictio explicari coepit. In Annotationibus meis antequam haec Oratio desuenerit, deprehendes *Euripidem* coram summo fere Magistratu (Archontum enim ordine Secundus iudicabat de Impietate) ἀσιβείας postulatum, exceptione, ut aiunt, *Fori* uti, seque ex ea Cognitione exemisse, quod verba ea in *Scena* prolata, *Dionysiacorum* Iudicium ἐν γένεσι κίτται, quibus commissum erat de *Choris*, *Ludis*, *Commissionibus* *Poetarum*, ceterisque quae ad eas res spectant, iudicare prouidere. Infinitam hanc iudicii exercendi varietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen spectare possumus, vnumquemque *Atheniensem* ex teneris fere vnguiculis iudicem didicisse fieri. *πολλὴς ἀπλῆς*, inquit *Aristoteles* l. 3. *Polit.* ὅθεν τῶν ἄλλων ὀρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τῷ μίλιχον ΚΡΙΣΕΩΣ καὶ ΑΡΧΗΣ. Immo et Θῆτες, genus hominum fere secundum, qui seruitutem seruiebant, sed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάσις ἐκαλῶτο Θῆτες, οἷς ὁδμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἀρχῶν, ἀλλὰ τὸ [l. ΤΩΙ] συνικλησιάζειν, καὶ ΔΙΚΑΖΕΙΝ μόνον μίλιχον τῆς πολιτείας. *Plutarch.* in *Solone*. Adeo vera sunt *Scommata*, quae in illum populum iaciuntur.

MA. Αἶδε μὲν Αθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λίγυς;
καὶ πείθομαι.

Επὶ δικαστὰς ἔχ' ὅρῳ καθημένους.

Aristoph. *Nub.* 207.

Et *Lucian* in *Leare-Menipp.* καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἰμπεριύβη, καὶ ὁ Κίλιξ ἰλέρει, καὶ ὁ Λάκων ἰματιγύβη, καὶ ὁ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΚΑΖΕΤΟ. Sed serio de iis dixit *Xenoph.* de *Rep.* *Atheniens.* Επεὶ δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ ὑδῆνας ἰνδικάζειν, ὅσας δ' οἱ σύμπασις ἄνθρωποι ἰνδικάζουσι. Et *Seruius* ad illa *Virgil.* VI. *Aeneid.* 848.

Excudent alii spirantia mollius aera, etc.

Per *aes Corinthios* indicat; per *marmor Parios*; per *Actionem* *causarum Atheniensis*; per *Astronomiam*, *Aegyptios* et *Chaldaeos*. Cetera, quae colligo quotidie et diligenter in *Commentario de Iurisprudencia Attica.* TAYLOR.

Ibid. 6. δικαστῆρις] Melius fortasse ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, ut in linea antecedenti. Ita scribitur quoque 375. vlt. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἀρχοῖς, καὶ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ἡγεμονίας ἰλάμεσθαι. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀναίσωστα] S. ὁ γραμμιστὴς. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἐπιμειλίας] Ita lege [*Ald.* ἐπιμειλίας] Et l. vlt. ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΙ. Et [pag. 372. l. 2.] ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ. Et [l. 8.] ΠΡΟΣΕΛΗΛΥΘΟΝ. Et [pag. 373. l. 1.] ΕΓΓΡΑΦΕΙΝ. Et [l. 2.] τῶν κατ' ΕΚΥΘΡΩΠΩΝ. Sic enim appellat seueritatem *Arsopagitici* iudicii. WOLFIVS.

Ibid. 15. κακῶς] ΠΑΝΟΥΡΓΟΝ *Cod. Bern.* Simile mendum, si tamen mendum sit, obrepfit olim, quantum recordor. TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ γὰρ — ἀναισχυσία.] Totum hoc comma laudatur a *Plinio* IX. *Epist.* 26. minima cum discrepantia. Solummodo ab *Aldo Wolfio*que discedit, legendo ἀφ' ἧν l. penult. in quo cum *H. Stephano*, concordat. Laudatur item a *Plutarcho* in init. de *Stoicor.* *Repugnant.* TAYLOR.

Ibid. vlt. καὶ δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, ut dicitur, totius Quaestionis duplici ratione militat *Demosthenes*. Primum, hoc non esse Magistratum, sed Curationem. Id iam absolutum est. Deinde contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a Rep.; et absurdum esse rationes exposci beneuolentiae et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad 374. 14. Orator noster disputat, quantum valeat. TAYLOR.

Pag. 372. l. 1. φησι] F. ΦΗΣΕΙ, ut λίξι, statim. MARKLAND.

Ibid. 2. προειπῶ] κατὰ γὰρ ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ. ΑΛΛΑ καὶ ἐν τοῖς ὑστερον, μικρὰ ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ βέλομαι. H. STEPHANVS. Atque ita excudi fecit. Ibid.

Ibid. 2. Lege ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ, vt p. 448. l. 4. p. 376. l. 13. et *περὶ Παράνομου* p. 279. l. 3. MARKLAND. Ita Bern. quoque. TAYLOR.

Ibid. 70.] Legendum fortasse cum Bern. ΟΥΤΩ. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐξείργασαι.] ΕΞΕΙΡΤΑΣΜΑΙ Cod. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 5. συμφύροισα.] καὶ ΤΜΙΝ συμφύροισα. Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. κοινὴ τὰ γένη.] Recte augurabatur *Stephanus* legendum potius fuisse κοινὴ ΚΑΤΑ γένη. Quod Reg. 1. stabilire video. TAYLOR.

Ibid. 13. Εὐμολπίδας.] *Euripidis* Glossemataris, Ἦν δὲ ὁ Εὐμολπὴς Θρακῶν βασιλεὺς, δὲ λίγισται ἰλθεῖν εἰς Ἑλευσίνα ἐπὶ τὸ μνηθεῖναι τὰ Ἑλευσίνια. διὸ καὶ αὐτὸν ἀρχοῦντες ἐγίνοντο ἱεροῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. BRODAEVS.

Ibid. Κέρυκας.] Quicunque fere primoribus, vt aiunt, labris Atticas literas degustauerit, quicunque stipes non sit (nam, vt est in diuerbio,

Εἰ μὴ τιθίσασαι τὰς Ἀθήνας, εἰλεχθῆναι) norit non esse *Præcones*, vt *Turba* Interpretum, sed Genus et Familiam, cuiusmodi plurimae erant Athenis, quae certis sacris hereditario iure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come sono gli Eumolpidi, e i Ceryci, e tutti gli altri*. Bene hic se gessit *Tourellius*. Vid. *Petit. LL. Attic. Lib. 1. Tit. 11. Marmor in Sponio*:

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΑΙΟΝ ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟ-
ΣΔΕΚΤΟΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑ-
ΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΕΣΒΕ-
ΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inueterauit ea Familia. TAYLOR.

Ibid. *πάλιν*] ΚΑΙ *πάλιν* Cod. *Mead.* vt et Vol. II.

ΚΑΤΑΘΕΝΤΑΣ, l. 16. et proxime ΤΟΥΣ τὰς πατρῴας εὐσίας — ἀνηλικότας. *Trierarchi* autem munus in ea Ciuitate, nequis scrupulus in hac argumentatione *Aeschini* oboriatur, oneri fuisse et sumptui, non emolumento, abunde discimus, nec minime a *Leptinea Demosthenis*. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπιδίδοναι δὲ] ἐπιδίδοναι ΜΕΝ φάσκον-
τας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμῖν τε. MARKLAND.

Ibid. ἐπιδίδοναι, inquit *Eustathius* ad *Homer. Iliad. A.* pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπὶ κείνῳ τῶν προὔπαρχόντων δῖναι τι. Apud *Plutarchum* in *Phocione*, Ἀθηναίων αἰσίων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ΕΠΙΔΙΔΟΝΤΩΝ, πληθεὺς πολλὰς [Phocio] ἔφη — ἰγὼ αἰσχυροῖμην ἂν εἰ τῶν μὴ ΑΠΟΔΙΔΟΥΣ, ὅμῳ ΕΠΙΔΟΙΗΝ, δίδας Καλλιχλῆα τὸν δαμίστην. *Demosthenes* habet c. *Ctesiph.* p. 536. l. 12. Οἱ τὰς μεγάλας ΕΠΙΔΟΞΕΙΣ ΕΠΙΔΟΝΤΕΣ. TAYLOR.

Ibid. antepen. μόνοι.] ΜΟΝΟΝ Bern. Et mox, l. ult. pro δικατηρίων, ΔΙΚΑΣΤΩΝ. Et deinde 373. l. ΔΙΚΑΣΤΑΣ pro λογιστάς. TAYLOR.

Pag. 373. l. 2. σκυθρωπῶν] σκυθρωπῶν *Ald.* corrupte. ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ask. ΣΚΥΘΡΩΠΩΝ restituit *Brodæus* (quem vide in *Miscellaneis* VIII. 9.) ceterique. TAYLOR.

Ibid. Forte, καὶ τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΑΝ ὑπὸ ὑμῖν ἐκείνῳ ΑΓΕΙ. WOLFIVS.

Ibid. Τινὲς διορθῶσι, καὶ ΤΗΝ τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΑΝ ὑπὸ τῶν ὑμῖν ἐκείνῳ ΑΓΕΙ. STEPHANVS.

Ibid. 3. ἀγῆ.] Edebatur olim, sc. ab *Aldo*, *Stephano* καὶ τῶν ἐκείνῳ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΑΝ ΑΓΕΙΝ ὑπὸ τῶν ὑμῖν ἐκείνῳ ΑΓΕΙ. Ceterum in duobus Codd. *Coisl.* et *Mead.* deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκείνῳ — ἀγῆ.] TAYLOR.

Ibid. Iste, quem memorat *Stephanus*, διορθῶν, noster *Wolfius* est, vt vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vocem σκυθρωπῶν cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Arcopagiticam, summam et sanctissimam, quae de rebus maximis et grauissimis iudicabat, ἰγγράφειν *περὶ* τὰς λογιστάς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας δίδοναι, καὶ τῶν ἐκείνῳ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἀγῆ ὑπὸ τῶν ὑμῖν ἐκείνῳ ΑΓΕΙ. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Εἰ ἔστι ἐπὶ δίκῃ τῷ Πναρψιδῶν μνηστὴς τῶν ΣΚΥΘΡΩΠΩΤΑΤΩΝ τῶν Θεομοφορίων ἡμέραν ἀγῆσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. *Plutarch.* in *vit. Demosth.* *Lambinus*, quantum conicere possum ex versione, ita legit olim — εὐθύνας δίδοναι καὶ ΤΟΝ
4 H
ἐκείνῳ

ἡ δὲ ΣΚΥΘΡΩΠΟΝ, καὶ ΤΟΝ τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΩΝ
ἀγῶν. κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern.
scil. ΤΟΝ ἡ δὲ ΣΚΥΘΡΩΠΟΝ, et AGELTAYLOR.

Ibid. 4. ἐκ ἀρχῆς ἡ δὲ ἑξ Ἀ. πάσης;] Sub.
ἐκ δὲ ἀρχῆς ἡ δὲ ἑξ Ἀ. WOLFIVS.

Ibid. Recte hucusque Wolfius. Interrogatiue
certe legi debent. An cetera similiter Commata
per hunc locum, vehementer dubito. Minus du-
bitat ille. Perstat enim. — TAYLOR.

Ibid. ἡ δὲ γὰρ πάτριον] F. ΟΥ γὰρ — ;
Nonne patricum hoc est? Nonne hunc morem a
maioribus acceperunt? Hanc sententiam retinebo,
dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLFIVS.

Ibid. ἡ δὲ γὰρ πάτριον ἀλλοίωσις ἐστίν.] Deesse vi-
detur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit
Negatiua, ut mox l. 11. ante ἡ γὰρ. MARKLAND.
Vide quae dicturi sumus ad p. 435. l. 13. Ea
igitur erit mens Auctoris. Etiam Lex Concilium
Areopagiticum complectitur, grauissimosque eos ma-
gistratus vestro examini subicit. Quid ergo? in-
quiet aliquis: Quantum video, rationes tum erunt
reddendae, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum
solus omnium in hac ciuitate sit perpetuus, Nun-
quamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?
[Non.] Ea est enim Condicio Officii, ut coronari
non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non du-
cuntur studio honoris? num omnis extincta est lau-
dis et bene merendi cupido? Cetera. Italica Versio
bene: Adunque non s' incoronerà egli il consiglio
dell' Ariopago? No, perche non è di costume a loro.
Adunque non hanno ardore di far seruitio alla Re-
pubblica? Si hanno. Ma — TAYLOR.

Ibid. 5. ἐκ ἀρχῆς] ΟΥΔΕ ἀρχῆς. Bern. A'PA
Marg. Steph. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἡ
οἱ δικασταί. WOLFIVS. οἱ νόμοι. MARKLAND.

Ibid. 6. παρ' ἀλλοίωσις] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις.
Obscurus et controuersus locus est: cum verba
perinde sonent, ac si ipsi Areopagitae et coro-
nent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit:
Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec
patrium illis est, nec affectant id quidem, nec satis
esse putant, etc. at vestri oratores nimia licentia
exultant. Hactenus ille. Melanchtho liberius qui-
dem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc
locum: Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec
mos est priusquam iudicium subierit. Et quan-
quam ambiant coronas, tamen non putant satis esse
nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac

notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur co-
rona, dant iudicium, ac si quod peccatum depre-
bendunt, puniunt. vestri vero oratores deliciantur.
Perionius sic: Primum enim Areopagitas lex in-
bet profiteri apud eos, qui rationibus praepositi
sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum,
cuius in potestate sunt, et homines omnes, qui illic
versantur, et res maximas, sententiis vestris lex
subiicit. Annon igitur consilium Areopagi corona do-
nabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more po-
situm est. Quid ergo? nihilne effundunt Areopa-
gitae, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe.
Sed satis non est, si quis apud eos iniuriam non fa-
cit, quin etiam si quis peccauerit, in eum animad-
vertunt. At oratores vestri nimia licentia exul-
tant. Meletus: Similiter eadem lex in vestrum
iudicium adducit ipsum dominum seuerissimarum at-
que maximarum legum Ariopagitam in illo senatu.
An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus rela-
tis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo.
An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam?
valde certe. Sed tanta est apud eos seueritas, ut
non sint solum contenti, si quis apud eos nemini faci-
at iniuriam, sed etiam puniant, si quis inter eos
tantum errauerit. Vestri autem oratores nimium
voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi
sunt, non redditis rationibus. WOLFIVS.

Ibid. 9. τῶν νόμων] Melius ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.
TAYLOR.

Ibid. 10. ΑΡΧΗΝ] Male redditur Magistratum,
si vera sint quae protuli ad Lysiam, Orat. IX. pag.
163. Edit. Lond. Noster Aeschines similiter 377.
10. ΑΡΧΗΝ ὑπὸ ἑαυτοῦ μὴ τιθεῖν. Et ΑΡΧΗΝ δὲ
γὰρ, ἡ δὲ ἰσχυροῦς, ἡ δὲ ἀντιμαχίῳ τῷ νόμῳ
τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις.
OMNINO, si sapissetis, etc. Add. Baptist. Pii
Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quae Viri
celeberrimi in postrema et nitidissima Editione
Luciani. TAYLOR.

Ibid. ὑπολάβοι] ΥΠΟΒΑΛΟΙ. Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡ γὰρ] Ita Bern. ὅτι ἡ γὰρ, μὴ ἀποδῶ-
μήσω; ΟΥΚ. ἡ γὰρ. κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. χεῖρ] MS. Mead. mutata per-
sona, legit ΧΡΗΣΤΑΙ, a manu secunda, quasi
emendatiore. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡ δὲ ἰσχυροῦς] ΕΚΠΟΙΗΘΕ καὶ Εἰσποίη-
τῶν πρὸς τὴν εἰσίν. Sic Africanus minor ἡ δὲ ἰσχυροῦς
fuit Familiae Aemilianae, εἰσποίησθε Corneliae.
Paulo ante lege ΚΑΘΙΕΡΟΥΝ. WOLFIVS. Καθι-
ερεῖν etiam restituit Brodaeus, et Bern. cum
Aldus

Aldus infelicissime dedit καθιδρῶν. Ceterum, de voce ἰκνωίητον nonnulla disputant *Budaeus* et *Stephanus*. Vid. huius *Thef. L. Gr. T. III. col. 436*. Confule etiam virum praestantissimum, et de optimis literis optime meritum, *Cl. Valckenaer. Animadu. ad Ammon. I. 6*. Memineris autem in *Bern.* scribi ΕΣΠΟΙΗΤΟΝ. TAYLOR.

Pag. 374. l. 6. ὁκῶν] ΟΥΚΟΤΝ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [vt Editi] Forte, ἐκ ΤΩΝ τῆς πόλεως. S. *Χρημάτων.* WOLFIVS.

Ibid. 14. Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitaui, atque in *Iure* versatus est. Quod sequitur ad 376. 9. *Facti* rationem habet. In quo agitur vt ostendat id muneris *Demosthenem* reuera obiisse. TAYLOR.

Ibid. κοινὰς] KENAE dedit *H. Steph.* exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. *Bern.* quidem KENAE. *Contro le* apparenti *ragioni*, *Etruscus. communes* *Anonymus. inanes* et *futiles* causas, *Lambinus* *Stephani* auctoritate motus. TAYLOR.

Pag. 375. l. 2. ἐπὶ τῶν θωρηκῶν] γρ. ἐπὶ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ, *Mead.* et similiter infra l. 9. TAYLOR.

Ibid. ὅτι μισῶντα τ. α. ἰ. αὐτὸν γεφανῶν] Scholion marginale. MARKLAND.

Ibid. Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id est, *Nempe, Scilicet, Nota bene.* Aliter tamen ducit *Cod. Bern. ΟΘΕΝ ΦΑΝΕΡΟΝ ΥΜΙΝ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ* ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀναγίνωσκε] ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ ὁ δολογισμὸς τῶν ἡμερῶν. *Cod. MS. H. Steph.* In *Meadiano* voces illae ΔΙΑΔ. ΤΩΝ ΗΜ. minio in margine pinguntur. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀνιγγραφεὶς] *Aretinus computatorem, Melanchtho scribam* vertit: *Perionius* *Græcām* vocem retinet. WOLFIVS.

Ibid. *Camerlingo* *Italus.* Vide manus eius descriptum ab *Harpocrate* et *Suida*, qui ad locum hunc *Aeschini* respiciunt. TAYLOR.

Ibid. 8. τῷ δήμῳ] F. ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ. TAYLOR.

Ibid. τὸν πρὸς Εὐβῆλον γινόμενον πόλεον] Multi *Athenis* *Eubuli*. Hic non est ille *Probalifus* domo, *Aeschini* *Patronus* et *Familiaris*, qui in priore causa fecerit, vti vidimus, ne condemnaretur *Aeschines*: Verum ille, qui describitur a *Plutarcho*, in *Polit. Praecept.* Ed. Gr. *Basil. pag. 395*. Vnde discimus, eum ad *Remp.* accessisse,

atque ad *Fiscum* et *P. A. aerarium* totum se applicuisse. Hunc, inquam, depingit *Plutarchus* his verbis: *Επαινεῖ δὲ καὶ τὸν Ἀναφύγιον Εὐβῆλον, ὅτι πόλεον ἔχων ἐν τοῖς μάλιτα καὶ δύναμιν, ὅδῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, ὅδ' ἐπὶ στρατηγίᾳ ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ χρημάτων τάξας ἑαυτὸν, ἠύξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ἐφίλησεν.* Erit vbi de *Eubulo* omnia quae commemorantur ab antiquis repraesentabo. Ideo autem hic *Plutarchum* adduxi, quoniam non mediocriter illustrat haec verba *Aeschini*. TAYLOR.

Ibid. 9. οἱ ἐπὶ τὸ θωρηκὸν περὶ ———] τῶν θωρηκῶν *Χρημάτων ἀρχή.* BRODAEVS. Nam, vt scribit *Harpocr.* ἢ δὲ ἀρχὴ τις ἐπὶ τῷ θωρηκῷ, ὡς *Αἰσχίνης* ἐν τῷ κατὰ *Κλησιφῶν* διακνύει. In *Formula* istius *Actionis* quam intentauit *Aeschines* (Vid. *Dem. de Coron. p. 489. l. 9.*) legitur verbis disertis, *Εἰς Δημοδότης τειχοποιός, καὶ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΙΚΩΝ τίσταγμίν.* Vbi γρ. in nonnullis membranarum, ΘΕΩΡΙΩΝ, et in nonnullis melius adhuc ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ. *Demosthenes de Cor. 512. 7.* ἐπὶ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ ὦν. In *Decreto Ctesiphontis, 515. 2.* ἐπὶ ΤΟΥ ΘΕΩΡΙΚΟΥ κατὰ σταθμίν. TAYLOR.

Ibid. πρὸς ἢ τὸν Ἡγέμονα κ. τ. λ.] Ergo, vt videtur, lege illa *Hegemonis* lata, res ad antiquum rediit, et *Scriba* noster, siue *Ἀνιγγραφεὶς*, (*Contrarotulator*, vt barbarè loquar) ad proprium munus reuocabatur, vnde erat exclusus a *Quaestore* *Theatrali*. Nam *Petitus* in *Commentario ad LL. Attic. pag. 341.* arbitratur insinuatam esse hanc *Legem* *Hegemonis* inter decretum *Ctesiphontis* et actam hanc causam, id est, inter *Olymp. CX. 3.* ——— *CXII. 3.* idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, *Demosthenem* tum, cum a *Ctesiphonte* laudaretur, virtute *Quaesturae* quam gerebat, ἀπάσας ferè συλλήβδην τὰς Ἀθήνας ἀρχὰς obiisse, infra l. 16. Sed in tanto vndique *Veterum* silentio, nihil certi statuendum est. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀποδικοῦν] *Perionius, quaesturam et naualem magistratum.* *Melanchtho: et curatores ludorum scribae munus et receptoris obierunt.* WOLFIVS.

Ibid. νωρίων] Post *ΑΝΤΙΤΡΑΦΕΩΣ* et *ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ ἀρχήν*, exspectaret sedulus lector non *Muneris* (νωρίων) sed eius qui gessit, nomen et appellationem. Qua ratione motus *H. Stephanus Thef. L. Gr. Tom. II. col. 1006.* ΝΕ-

ΩΡΩΝ legit. Νίωρε autem iuxta virum illum eruditissimum est Νίωρεφάλαξ. TAYLOR.

Ibid. ἀρχή] F. delendum. MARKLAND.

Ibid. σκυνοθήκη] Videatur Pollux X. 8. TAYLOR.

Ibid. penult. χρέμαλα] publicam pecuniam, Wolfius. Et similiter infra, p. 377. l. 2. Veruntamen Verba Legis p. 371. l. 4. paulo latius, ὅσοι διαχειρίζονται τῇ τῆς πόλεως. quelli che maneggiano alcuna cosa della città etc. Coniunge 376. 16. Ita ut ad pecuniam restringi oportere non videatur. Arridere potest ΠΡΑΓΜΑΤΑ. Vel fortasse vox χρέμαλα in eo sensu accipienda est.

TAYLOR.

Ibid. διαχειρίζε lege. WOLFIVS. Aldus enim erravit. ΔΙΕΧΕΙΡΙΣΕ Cod. MS. Mead. ΔΙΕΝΕΧΕΙΡΙΣΕ Bern. TAYLOR.

Ibid. ἐπιβολὰς ἐπίβαλι] Perionius, et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, iudicumque potestatem adeptum esse. Aretinus hoc ut et multa alia praeteriit, siue quod in suo libro non habuit, siue quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho: quod multas irrogauerit, quod praefuerit iudiciis. Meletus: et multas irrogabat, ut alii magistratus, et iudiciorum quaesitor erat. WOLFIVS.

Ibid. Scripsi nonnulla ad Lysiam, quae phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπίβαλι expedire possint. H. Steph. dedit hic ΕΠΕΒΑΛΛΕ, recte forsan, inter διαχειρίζε et ἐλάμβανε. ΕΠΕΒΑΛΛΕ similiter Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 376. l. 2. Χαιρώνδου] Plutarchus ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωριζοῖσι μάλλον ἵσται ἢ Ἀττικίζοισι. WOLFIVS.

Ibid. 3. δευτέρα φθινόρο] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθινόρο, λήγορο, ἀπώρο notum est. Quod si retrogrado ordine Graeci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἡ δευτέρα τῷ φθινόρο, τέλει καὶ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed haec ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Graecorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius uti volui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, donec aliquid certius edoctus fuero. WOLFIVS.

Ibid. Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam Gazae, qui libellum de Graecorum mensibus Graece conscripsit: ubi ordo

Anni Attici misere turbatur. In eadem haeresi videoq Contarenum in Variis Lectionibus, qui profitetur itidem se in mensibus Atheniensium Gazam sequi: quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non Wolfium, non Contarenum adeo reprehendo: eos potius miror, qui Gazam sequuntur, postquam de ea re scripserint Petavius, Dodwellus, Seldenus, Vandalus, Lemoinius, Gordonius, Dupertus, Petitus, Labbaeus alique. Sed de his alibi. Hic animaduerto solummodo, haec esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. Thargelionis die XXVIII. vel XXIX. Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plago Orbilio aetulas terunt. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ τρίτη, καὶ ἐπίταξι] Lego καὶ τρίτη ἐπίταξι, et ΕΞ ἰκίας τῶν φυλῶν, et [l. 8.] ANH. ΔΩΜΕΝΩΝ. WOLFIVS. Corrupte Aldus ἀνηλομένων. TAYLOR.

Ibid. Expende mecum. Illo die, quo Concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, ut conuocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, pag. 391. Conciones duas indicit ἰσθὺς μὴ τὰ ἐν αὐτῇ Διονύσια, ΘΗ ΟΓΔΟΗ ΚΑΙ ΕΝΑΘΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑ Mensis scil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio Aldi Stephanique quam ille inconsulto exterminavit, sc. Σκιρροφοριῶν ΔΕΥΤΕΡΑΙ ἰσαμίν καὶ ΤΡΙΤΗ, ΚΑΙ ἐπίταξι — Ita vertit Italus: Fecit un decreto Demosthenes, ut si facessero ragunare le tribu nel secondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impone — TAYLOR.

Ibid. 12] Debetur ea Vox Wolfio, qui substituit primus. Sed vide annon ea liberalitate hominis carere potuissemus! TAYLOR.

Ibid. 9. ἀντιδιαπλέκει] excipiendo dicit ac replicabit. BRODAEVS.

Ibid. Vel ANTIDIAΠΛΕΞΕΙ, ut ποιεῖσθαι l. 11. MARKLAND.

Ibid. Recte fortasse. Sed leui ista mutatione, licet maxime necessaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕψος latere videtur. Profitetur Aeschines 374. 14. se iam refutasse omne id quod ad primum membrum Accusationis infirmandum adduci poterat: Nihil egisse Demosthenem, ubi contendit, Ea quae gessit non habere rationem Magistratus, sed ministerium esse quoddam et curationem: Nihil egisse

gisse denuo, cum adfirmet *se multa de suo esse elargitum*. HACTENVS, μήχρη δέω, inquit ille ibidem, *cauillationibus responsum esse volo, quas in medium adferent aduersarii, vt verba Aeschinis non inutiliter vertit Wolfius*. Iam autem reuolvimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, vsque ad pag. 377. 16. in actis agendis, nempe vt ostendat, quod olim videbatur confirmasse, sc. *Munus istud quoungebatur Demosthenes, Magistratum esse non Procurationem*. Totus ille *Locus*, vt vocant Rhetores, conclusus est et absolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non sit dictum prius, sc. inter 370. 10. — 371. vlt. Adeo vt mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem nostrum idem argumentum bis adornasse, *πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενον* (vt fieri solet: Vide ad init. *Midianae*, Tom. III. p. 168. col. 1.) vel hanc periodum loco istius commode substitui posse, praefertim, cum ea adeo infelicitur ordiatur, vt ad locum istum admonui. Verum quod ad ista pertinet, sc. τὸν ΕΤΕΡΟΝ λόγον, cum nulla oratio siue defensio antecessit, ea ita puto posse accommodari. *Mos erat*, ait Aeschines, *vt qui honores hos detulerint contra legem, praepudore decretis suis adiicere solerent solennem clausulam*, ΕΠΕΙΔΑΝ ΕΥΘΥΝΑΣ ΔΝΙ. De qua re nonnulla addidit. Iam vero Ctesiphon alia via aggredditur: aliam et prorsus diuersam adornat orationem. Adeo non adiecit istam condicionem de futuro, vt etiam contendet hunc non esse Magistratum. Satis igitur ea res salua est. Et si turbae fiant in iis locis in quibus iam infistimus, et Rationes Oratoris susque deque habeantur, memineris aliter Demosthenem non rite intelligi posse in Responsione, vbi ait p. 511. l. 12. Τῶν μὲν δὲ λόγων, ἧς δὲ αὐτὸς καὶ κάτω διακινῶν ἴλασται περὶ τῶν παραγερῶν νόμων etc. TAYLOR.

Ibid. 12. ὁ δὲ γινόμενος] [Ita Editi] F. ὁ ΔΕ ΓΕ ΕΜΟΣ βραχὺς καὶ σαφής. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam ad oram Editionis suae H. Stephanus. Minus sincere Codd. Regii 1. et 2. ὁ δὲ γινόμενος etc. TAYLOR.

Ibid. 15. οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. Bern. γρ. οἱ κληρωτοὶ, ΔΕΤΕΡΟΝ δὲ οἱ χιρῶν. ἀρχ. ΚΑΙ ἔσοι διαχειρίζουσι τὴν π. ὁ. τ. δ. ἔ. ἰ. τρίτον δὲ, ΑΙΡΕΤΟΙ, καὶ ἑτέροις ἄλλοις ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. α. δοκιμασθέντας ΕΝ ΤΩΙ ΝΟΜΩΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. ἰπιδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. TAYLOR.

Pag. 377. l. 1. κατὰ λείπειν] ΚΑΤΑΛΕΙΠΟΝ-

TAI MS. Mead. Quae lectio, speciosa licet, a veritate longe abhorret. TAYLOR.

Ibid. 2. διαχειρίζου] ἵνα διαχειρίζουσι. WOLFIVS.

Ibid. 9. διοικήσεως] ΠΟΛΕΩΣ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. ἐξελίξω] Scribe ΕΞΗΛΕΓΕΑ. BRODAEVS.

Ibid. Malim ΕΞΕΛΕΓΧΩ. Τινὲς διορθοῦσιν, ΕΞΗΛΕΓΕΑ. STEPHANVS. Idem etiam ΔΕ habet pro καί. TAYLOR.

Ibid. 13. Sententia postulat ΕΞΗΛΕΓΕΑ. Concluditur enim hic locus ὁ τῷ ὑπευθύνῳ. Et [pag. 378. l. 13.] καὶ ΠΡΟΕΡΩ ὁ μὲν. Et [l. penult.] περὶ τῶν κερυμάτων, Εἴς μιν — Et [pag. 379. l. 9.] ὥς ΑΚΥΡΟΤΕ. Et [l. 10. ibid.] τί ἂν ΕΤΙ ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ΤΑΥΤΑ προσάτλῃσι κ. τ. λ. Et [p. 380. l. 4.] καὶ μὴ πολιτείας ΠΕΡΙ ἰκασίας. WOLFIVS. Nam in Aldinis exemplaribus viciose exarabatur προσεῶ — εἰς — ἀκέρως — ἔς — ταῦτα. Et περὶ desiderabatur. TAYLOR.

Ibid. 15. παρανομήματα] F. ΠΑΡΑΝΟΜΑ. Vt pag. 371. l. 16. 378. l. 12. et passim. MARKLAND.

Ibid. ΠΑΡΑΝΟΜΑ MS. Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 16. ὡς τοῖσιν] Hoc Incisum, quod definit pag. 383. l. 13. complectitur partem secundam Quaestionis. Scilicet tractat de Lege qua cavetur ΜΗΔΕΝΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. Hic ostenditur, Legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Praeconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀλλοθὶ δὲ μηδαμῷ] Rectius forsan excudi debuerunt haec verba literis maiusculis, quoniam rationem habent legitimorum. Et ita infra etiam, pag. 378. l. 7. 383. l. 12. TAYLOR.

Pag. 378. l. 6. ἐν τῷ δήμῳ] Mirum ni liberalitatem Scribae hic experiamur, in tot verbis fere aequipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ — ἐν Πρυκί — τῇ ἐκκλησίᾳ. Et suspicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduei olim, vt exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πρυκί. Vide Argum. Orationis quae sequitur, et quae nos ibi adnotamus. TAYLOR.

Ibid. 13. προσεῶ] Placet ΠΡΟΕΡΩ. BRODAEVS.

Ibid. 17. Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quae, quin in Theatro cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. BRODAEVS.

Ibid. Eam memorare videtur infra, 380. 13. cum scribit οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κερυμάτων.

εὐμαρῶν] Proxime: hyl. αἰς πῶν cum *Wolffo*, *Stephanus* quoque restituit etiam *Brodacus*. Nam ab *Aldo* non ita. TAYLOR.

Pag. 379. [ἐπὶ τῷ ἀντιφωτισμῷ] γρ. ΑΠΑΓΟΡΕΥ-
ΩΝ Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 4. [ἐν τῷ φησὶν αὐτῷ δὲ δῆμοι] Iterum maius-
culis haec Ritualia erant potius exprimenda: vt
rursus quoque pag. 383. l. 3. iterumque l. 8.
TAYLOR.

Ibid. 8. [παράδιδυκεν] Lege, ΠΑΡΕΙΣΔΕΔΥ-
ΚΕΝ. MARKLAND.

Ibid. 13. [προβαινῆς] ΠΡΟΒΑΙΝΗΤΕ erat in
Stephano solo. TAYLOR.

Ibid. 16. [δημοσίῳ] γρ. ΔΗΜΩΙ MSS. *Mead.*
Coisl. Reg. 1. et 2. et *Cod. Steph.* (Variari in MSS.
ΔΗΜΩΙ et ΔΗΜΟΣΙΩΙ obseruavi ad initium *An-*
drotianae) Et modo ἰσχυρῶς ΕΤΕΡΩΙ νόμῳ, iidem.
TAYLOR.

Ibid. antepen. [ἐπεὶ] Laudat *Priscianus* lib. 18.
mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἐπεὶ
εἰς νόμοι πλείους ΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΙ περὶ ἰσχύ-
ως πράξεως εἰς. Contendit ille, dicere Graecos
πλείους ἰσχύος et πλείους εἰς. Quod dubito. Certe hic
locus *Aeschinis*, vt peruulgatur, et recte vulgatur,
non ostendit. Alter autem, quem ille ex *Demosthene*
producit, cubat in mendo. Vid. Not. ad
Demosth. Eubulideam T. III. p. 652. col. 2. TAY-
LOR.

Pag. 380. l. 1. [νομοθέτας] ἐπὶ [ἐξάφνης] ΤΟΥΣ
νομοθέτας, vt l. 7. MARKLAND.

Ibid. 4. [περὶ] γρ. πλείους ἰσχύος πράξεως.
Αλλὰ καὶ ἀρῆς εἶπε, ΠΕΡΙ ἰσχύος πράξεως. STE-
PHANVS. Restitutum quoque in *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. [γίνηται] ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ *Codd. Steph.*
Bern. et *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 11. [ψευδῆς] ΨΕΥΔΟΣ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. [ἐπιφύρουσι] ΕΠΙΕΙΣΦΕΡΟΥΣΙΝ MS. *Mead.*
TAYLOR.

Ibid. 14. [ἀνακέρυττον] Melius ΑΝΕΚΗΡΥΤ-
ΤΟΝΤΟ. TAYLOR.

Pag. 381. l. 2. [εἰσαυλῆς] *Brodacus* videtur re-
stituisse ΟΥ εἰσαυλῆς. TAYLOR.

Ibid. 3. [πολλὰ χάριν καταβήμεναι] *Prasclare*
meriti de Repub.: multis officiis id consecuti. Verti
olim, eam rem in magni beneficii loco numerantes,
sententiam potius meam, quam auctoris verba
secutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et
muto morem. *Melanchtho* vertit: ne vobis gra-
tiam pro eo honore deberent. *Perionius*: idque in

magni beneficii parte posuissent. *Meletus*: cum de-
creto magnam gratiam relinquentes. WOLFIVS.

Ibid. [reputandolo a vn gran beneficio]. *Ferrus*.
In eandem sententiam *Anonymus*: *Lambinus* con-
sentit cum *Wolffo*. *Aretinus* totum comma pru-
dens omisit, vt solent qui non intelligunt. Mihi
quidem non placent *Wolffii* istae διύτρεαι φρο-
νίδες. TAYLOR.

Ibid. 6. [τιμαῖς] γρ. μίξοσι τιμᾶσθαι,
αὐτοὶ τῶ, τιμαῖς. STEPHANVS. Pariter restituit
Bern. TAYLOR.

Ibid. 7. [τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδεδείκτο] lege.
WOLFIVS. Nam *Ald.* ἀπιδείκτο. *Bern.* ΑΠΟΔΕ-
ΔΕΙΚΤΑΙ. Annon id rectius? TAYLOR.

Ibid. 8. [χρῆ] ΧΡΗΝ dedit *H. Stephanus*. *Aldus*
et MS. *Mead.* cum *Wolffo* conspirant. TAYLOR.

Ibid. 11. [δὲ] F. ΔΕ. TAYLOR.

Ibid. 13. [ἡγοχλαῖτο] Forte ΗΝΟΧΛΑΕΙΤΟ, cum
dicuntur Attici duplici augmento delectari. TAY-
LOR.

Pag. 382. l. 5. [ψευδῆ] Coniungitur cum φιλο-
τιμίαν, non κερύγμαται in *Codd. Coisl. Reg. 2.*
et *Mead.* Quo ritu interpretatur *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 7. [καὶ δημοτῶν] Abest a *Madiano*. Ego
vero plura abesse arbitror debere, sc. totum illud
comma [ἀπόσης βουλῆς — καὶ δημοτῶν] excepta
senatu, et *populo*, et *tribulibus*, et *popularibus*.
Nam quis ita vnquam fere scripserit, ὅτι ἄλλω
μηδενός, ΑΠΟΥΣΗΣ βουλῆς, nisi, praeter, excepto?
Verum istae inelegantiae non impediunt meam
sententiam, quin eas marginalem glossam esse
putem ad ista vocabula, ὅταν δὲ τις ταῦτα ἀφί-
ληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tri-
pode. TAYLOR.

Ibid. 11. [δὲ] Forte, ὅταν ΔΗ τις ταῦτα. Et [l. pe-
nult.] δδὲς ΚΑΘΙΕΡΟΙ. Et [pag. 383. l. 5.] ὅ ο
κερυττόμενος. WOLFIVS. Non καθιερεῖ, vt *Aldus*,
et ἵνα κερυττόμενος. TAYLOR.

Ibid. F. ΔΗ, idem quod ὅ, initio sententiae.
ὅταν ΟΥΝ ἀποδείξῃ etc. 381. vlt. vt sit resumptio
sententiae per plura καὶ pendentis. MARKLAND.
Ita excudit quoque *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 14. [ἀνακέρυττον] ἅμα ΤΩΙ ἀνακέρυττον
iuxta diuinationem *H. Stephani*. TAYLOR.

Ibid. 15. [καὶ] καὶ Η καθιέρωσι *Cod. Mead.* Pro
γινῆται, ΓΙΝΕΤΑΙ *Cod. Steph.* TAYLOR.

Pag. 383. l. 5. [τῶν ἐπιφανέων] ὅ ο κερυττόμε-
νος μίξω χάριν εἰδῆ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ὅ μὲν, Η
ΤΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ: Ita *Stephanus*. ΤΩΝ
ΣΤΕ-

ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΤΩΝ ὁμῶν, ἢ τοῖς ΣΤΕΦΑΝΟΥ-
ΣΙΝ, *Aldus*. Præstat sane *Stephanica*, et est, ut
arbitror, lectio vnice vera, vel saltem, ΤΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΩΝ loco, τῷ στεφάνῳ; Quod in aliqui-
bus Codd. repperit *Stephanus*, et pariter exara-
tur in nostris, *Reg. 1.* et *Mead.* a manu secunda.
Atque ad eam normam, sc. τῷ στεφάνῳ, casti-
gavit *Brodaeus* suum *Aldinum* exemplar. Sed au-
diamus *Wolfium*. TAYLOR.

Ibid. Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφάνῳσι,
Interpretatio est, seu scholion τῷ, τῷ στεφάνῳ, quem
genitium veritus est scholiastes, ut quis recte
intelligeret. Et [l. 8.] ὡς ΠΡΟΣΕΓΓΡΑ-
ΠΤΑΙ. Et [l. 10.] ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ σοι. Et
[l. 12.] Ο,ΤΙ ἔστιν quid sit? WOLFIVS.

Ibid. 8. προσγγράφῃς.] ΠΡΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙ in
Editis. TAYLOR.

Ibid. ἐν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ ΘΕΑΤΡΩΙ ἐξῆναι
στεφάνῳ. Nam tale aliquid requiri video. TAY-
LOR.

Ibid. 10. ἀποδίδωμι] *Mor.* (sed nulla prorsus
necessitate) εἰ δὲ ὁ δῶμι ὁ Αθηναίων, ΥΠΟΒΑΛ-
ΛΕΙΝ, ἀποδίδωμι σοι τόπον. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ] Quaere num
haec verba sint Decreti, an *Aeschinis*? Poste-
rioris, opinor, et minutis literis scribenda. MARK-
LAND.

Ibid. Credo rem ita se habere. Ea enim verba
non comparent neque in Ctesiphontis Decreto,
neque Accusatione *Aeschinis*, quae vtrique pro-
ducuntur a *Demosthene* αὐτολεξί, et verbis le-
gitimis, in Defensione quae sequitur. Et ita lo-
qui amat *Aeschines*. Infra pag. 444. l. 11. πρὸς
τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν
κηρυμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΔΕΙΩ, ὡς ἐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. TAYLOR.

Pag. 384. l. 2. κατὰ Δημοσθένους] κατὰ ΤΟΥ
Δημοσθένους MS. *Mead.* Ceterum iste τῷ ΚΑΤΑ
vñsus nemini nouus merito videri potest. Ita infra
πολλὰς δ' ἔπαινον ἢ ΚΑΤΑ τῆς ὑμετέρας πόλεως,
pag. 412. l. 3. Et rursus, 457. antepen. αὐτὸς
ΚΑΘ' ἑαυτῶν ἱππικὴν λέγων, καὶ φέρονται. Ita *De-*
mosthenes de Cor. 553. 7. τρία ἐν ἑαυτῇ τῇ ἡμέρᾳ
πᾶσι ἀνθρώποις ἰδεῖν ἰγκύματα Θεβαῖοι ΚΑΘ'
ὁμῶν τὰ κάλλιστα. Vbi tamen περὶ scriptum
etiam reperitur. TAYLOR.

Ibid. 5. ψευδῇ] ψευδῇ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑ-
ΦΕΙΝ Codd. *Coisl. Reg. 2.* et *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 7. ὑμῖς δ' ἡμῶν ΕΞΕΣΘΕ τῶν λόγων κρι-

ναί. Et [l. 17.] ΑΠ' ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ αὐτῷ κρι-
νομένῳ. Et [l. antepen.] τὰ περὶ ΜΕΙΔΙΑΝ. Et
[pag. 385. l. 14.] ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΝΤΑΙ. Et [pag.
386. l. 3.] ΚΑΤΑΡΙΘΜΗΣΑΜΕΝΟΣ WOLFIVS.

Ibid. *Aldus* enim hos errores errauit; sc. ἰσο-
σθαι, (quod procurauit etiam cum *Bern. Brodaeus*)
Μειδία et *καταριθμωσάμενος*, quod in *Ask.* non
negligebatur. TAYLOR.

Ibid. 11. Δημοσίῳ] Corrupte *Mead.* Δημοσι-
αῖ, Corrupte etiam libri *Harpocratonis* Ὁ. Παι-
ανίς, quod dudum vindicauit *Maussacus*. Cor-
rupte etiam *Suid.* in v. Δημοσθῆνης hunc vocat
Δημαῖον. In Vita Auctoris haec omnia a me
expenduntur. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπιτομή] cum ipse sibi meto vultus in
capite inflixit. BRODAEVS.

Ibid. 17. ἀπιστογῆρας] Ita Editiones ante
Wolfium, adnotante *H. Stephano* quosdam diuifim
legere ἀπ' ἱστογῆρας. Quod similiter occurrit
et scriptum et adnotatum, pag. 395. l. 14. Ob-
seruauit *H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. 1.* col.
19. verba *Απιστογῆρας* φύγων δίκην citari ex
Plutarcho in *Moral.* pro, criminis laesae maiesta-
tis reus. Sed ea lectio iure disputari potest, vbi-
cunque in *Plutarcho* occurrat: Ego autem sedu-
lus licet locum adhuc inuestigare non potui. Απ'
ἱστογῆρας etiam legit et diuidit Cod. *Bern.*
TAYLOR.

Ibid. penult. ἀμα] Adducit et explicat haec
verba *Suidas* v. Αμα. TAYLOR.

Pag. 385. l. 4. ὁμολογύμην] F. ΩΜΟΛΟΓΗ-
ΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. 7. προσωμολογημένα] F. ΠΡΩΜΟΛΟ-
ΓΗΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. 14. αὐτοὶ πολιτευσάι] [Ita *Ald.*] Le-
gendum ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΝΤΑΙ [vultuit πολιτεύν-
ται] aut ΑΥΤΟΣ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ. BRO-
DAEVS.

Ibid. αὐτοὶ πολιτευσάι] Quaere de isto
plurali. Infra, 386. 5. πότε ΑΥΤΟΝ ἐτὰ βίλ-
τιγά φημι τῷ δήμῳ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΣΘΑΙ. Et 388.
16. ἐκινύσαί μοι τὸν πρῶτον τῶν τιτάρων και-
ρῶν μὴ καλῶς ΑΥΤΟΝ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΣΘΑΙ. Nam
de Ctesiphontis administratione vbiq̃ue silentium.
Mecum Cod. *Ask.* atque ut excudit *H. Stephanus*,
ΑΥΤΟΣ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. πρῶτον] ἵνα μὴ καὶ πρῶτον ΑΠΙΑΝΤΩΝ.
Bern. TAYLOR.

Ibid. penult. φησι] ΦΗΣΙ. MARKLAND.

Pag. 386. l. 1. ἔστω] αὐτὸς ΟΥΤΟΣ ἔστω.
Codd. Mead. et Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. αὐτὸ] καὶ αὐτὸ καὶ ἡγορῶ. MS.
Mead. Quod constructionem leuat, cum illud
alterum duriusculum, ὅποιον τετάρων ΑΥΤΟΥ
καὶ αὐτὸ καὶ ἡγορῶ. Sicut et illud etiam, l. 9. ἀποκρί-
νωμαι ἑαυτῷ ΣΟΙ τῶν δικαστῶν in quo loco Cl.
Marklandus malit ἀποκρίνωμαι σοὶ ἑαυτῷ τῶν
δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur,
haec Constructio non tamen semper tentanda.
Dico de ea cautela ad principium Orationis se-
quentis. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀποκρίνωμαι] Cod. Mead. habet
ΑΠΟΚΡΙΝΟΜΑΙ, et, si bene memini, manus
etiam antiqua ad oram exemplaris Aldini, in bi-
blioth. Col. Eman. Cant. Restitue ergo, ἢ ἔν
μήθ' ἔστω — ὑμῖν τε — ἰγὼ ΔΗ ΑΠΟ-
ΚΡΙΝΟΜΑΙ κ. τ. λ. Deinde l. 13. post prolixio-
rem periodum, et nonnullas ambages, quas pa-
rentheses vocant, resumit, id quod necesse fue-
rit, sententiam, — ἀποκρίνωμαι, inquam, ὅτι
ἀπάτω τῶν τετάρων καὶ αὐτὸ καὶ ἡγορῶ σθ. Ita p.
388. l. 7. ΕΑΝ αὐτὸς — deinde l. 14. ΕΑΝ
ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. TAYLOR.

Ibid. 11. περιεῖσαι] In Edit. Stephanica ex-
cudebatur περιεῖσαι. TAYLOR.

Ibid. ὑπακύν] Forte, ΕΠΑΚΟΥΕΙΝ, vt pag.
368. l. 7. MARKLAND.

Ibid. penult. πρῶτα] F. ΠΤΑΙΣΜΑΣΙ.
Nam de clade Chaeronensi loquitur; post quam
Philippo facile fuisset Athenas euertere, itemque
Alexandro, Thebis excisis. Et [pag. 387. l. 3.]
περὶ ΤΩΝ νῦν καθιςκώτων. WOLFIVS.

Ibid. χρησαμένης] χρησαμένης ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
addit Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἴτιον γεγεννημένον] Nihil auribus in-
gratius accidere potest, quam huiusmodi ὁμοιο-
τέλειαι. — τὸς θεὸς αἴτιος γεγεννημένους —
τὸν Δημοσθένην αἴτιον γεγεννημένον. Ergo si quis
duas postremas voces rescindere velit, licebit
fane, quantum per me poterit. TAYLOR.

Pag. 387. l. 4. δὲ] γρ. ΗΔΗ in MStis H. Ste-
phani et Bern. TAYLOR.

Ibid. 8. παρακαλῶντες ἐπὶ Φ.] Sic ordino, πα-
ρακαλῶντες sc. τὸς Ἕλληνας μετὰσχὺν Ἑλληνικῇ
συνδρίῳ ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλῶντες
ΚΑΙ Φίλιππον μετὰσχὺν Ἑλληνικῇ συνδρίῳ, vide-
tur παρ' ἰστορίαν εἶναι. Aretinus: *Vos quidem le-
gationes quas eo tempore per Graeciam miseratis ad
communem societatem contra Philippum suadendam,*

expectare, etc. Melanchtho: *ad societatem sua-
dendam adversus Philippum.* Perionius: *ut omnes
ad conventum Graeciae contra Philippum celebra-
dum sollicitaretis.* Sic inferius, ὅπως μὴ περιμείνῃτε
τὰς πρὸς τοὺς, ὅς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλῶ-
ντες ἐπὶ Φίλιππον. WOLFIVS.

Ibid. 12. δημόσιον τὸ ὑμέτερον] *Remp. vestram.*
BRODAEVS.

Ibid. 17. λογισμῶν] Forte, ΛΟΓΙΣΤΩΝ.
MARKLAND.

Ibid. antepen. ὑμῶν] Lege ΗΜΩΝ, propter
καθεζόμεθα et ἐρχόμεθα. MARKLAND. Similiter
Stephanus, qui modo, 388. 7. ΕΓΚΑΤΑΛΑΜΒΑ-
ΝΗ. TAYLOR.

Pag. 388. Verf. col. 1. l. 6. affirmet —
neget] Mala certe Versio vocabulorum, ἀπο-
γνώτω et καὶ ἀγνώτω. *Is neque absoluat, neque con-
demnet:* Lambinus, et Venetus anonymus. *Ne
assolua, ne condanni niente prima, che egli habbia
vdito.* Ferrus. TAYLOR.

Ibid. 9. ἐξ ἔρχῃς] Vide quae adnoto ad il-
lam Demosthenis quae sequitur, pag. 477. l. vlt.
TAYLOR.

Ibid. 10. παρ' ἐκείνου] Defunt in membranis
H. Stephani. TAYLOR.

Ibid. Videtur et hoc παρ' ἰστορίαν, nisi ad decre-
tum illud referatur, licere Philippo caduceatores
et legatos huc mittere. Aretinus: *nec expectasse le-
gatos.* τὸ, παρ' ἐκείνου omisit. Melanchtho: *et redi-
tum legatorum nostrorum ab illo non expectasse.* Pe-
rionius: *Philippique legatos non expectasse.* Quid
vero, si τὸ, ἐκ ἀναμείναια quispiam affuerit? et
τὸ, κικολακικόντα etiam ad τὸς τέτυ πρὸς τοὺς
referendum sit? Sequitur enim [pag. 389. l. 11.]
καὶ μόνον τῶν βελιτῶν ἔγραψεν σπείσασθαι τῷ κή-
ρυκι, τῷ παρὰ τῷ Φίλιππῳ, καὶ τοῖς πρὸς τοὺς.
Vnde certe apparet, legatos illius adfuisse. Sed
[390. antepen.] ἴα, φησιν, ἰὰν ἤδη παρῶσιν ὡς
ἡμᾶς οἱ τῷ Φίλιππῳ πρὸς τοὺς, et, τοῖς ἔγω πα-
ρῶσι πρὸς τοὺς προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν.
WOLFIVS.

Ibid. Nihil certius quam receptae lectionis la-
bes et deprauatio. Certum est, inquam, nihil
hic dici de legatis Philippi *expectandis*, qui *ade-
rant:* Aequè certum est, multa dici in vtra-
que hac Contentione, (tum hac, tum illa π.
Παραπρὸς.) saepe, inquam, et subinde dici
quod *pacem suaderet Demosthenes antequam
rediissent legati Atheniensium* (non Philip-
pi) quos *Civitas ad sollicitandam Graeciam mi-
serat.*

serat. Id, quod omni dubio procul *Aeschines* in hoc loco exagitat. Festinauit *Demosthenes*, si aduersario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐκπελθόντων τῶν ὑμειτέρων πρεσβέων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσῃσι τὴν εἰρήνην. pag. 391. l. 2. Hi nimirum erant legati, quos *Demosthenes* expectari noluit: ὅπως ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΙΝΗΤΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ, ὥς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλῶντες ἐπὶ Φίλιππον, vt ait *Aeschines*, p. 389. penult. Rurfus, μὴ μόνοι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βεβαιύσασθαι, ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΙΝΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΜΕΤΕΡΟΥΣ. 391. 7. Ita etiam, pag. 387. l. 7. εἴ τις ὑμᾶς εἶπεν ΠΕΡΙΜΕΙΝΑΙ ΤΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ὥς ἦτε ἐκπεπομφότες — εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλῶντες ἐπὶ Φίλιππον. Et similiter, pagg. 259. et 260. Lego ergo, καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κολοκυνκότες Φίλιππον, καὶ τὰς παρ' ἐκείνου πρεσβείας, ΤΟΥΣ ΔΕ ΥΜΕΤΕΡΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ἐκ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum, [πρεσβείας — πρεσβείας] eam quam debuit, oculum coniecit, sed priori subiicit, quae subieciſſe oportuit posteriori. Sane Lectio quam ex suis Codd. produxit *Stephanus*, vbi legitur — Φίλιππον, καὶ τὰς πρεσβείας ἐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci *ωληροφορίαν*, et quam *Rhetores* vocant αὐξήσιν, siue amplitudinem! Vide vt crimen crimini exaggerat et coaceruat! Non potuit, me vide, *adulationem* istam tacere, quam praestitit *Demosthenes* erga *Philippi* legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem *Stephanicam* admiseris. Interea ILLE, qui παρ' ΕΚΕΙΝΟΝ substituit, et contra *Philippum* interpretatur, nescit quid sit Graece scire. TAYLOR.

Ibid. penult. δὲ] τὸ τοῦ ψήφισμα exhibuit *Stephanus*. TAYLOR.

Pag. 389. l. 1. ἀπειλογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione falsae legationis scripsit, eum decumbentem patrocinio *Demosthenis* vsum. Sic inconstantia leuatur auctoritas, nec vllum mendacius animal prauis agitato affectibus et impudenti oratore. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐπιλαχὼν] neque sorte, neque subfortito. Vide *Etym. M.* in v. *Επιλαχών*. BRODAEVS.

Ibid. περιάμινθον] *Harpocratio* quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. VOL. II.

Verum *Aeschines* nusquam alibi, vbi haec rem tangit, de largitione aut istiusmodi corruptela vbiſque in παρασκευῇ καθεζόμενοι. Vide p. 366. l. 7. Et inferius, 393. 11. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν in παρασκευῇ. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. TAYLOR.

Ibid. 5. ὑποδοχὴν] Non necesse est mutare in ἀποδοχὴν. Est enim ὑποδοχὴ quasi ὀπηρεσία καὶ διακονία. *Arelinus*: eo tempore *Demosthenes* in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, vt cuncta pro *Philocrate* ministraret. *Melanchtho*: nec senator, nec senatorii vicarius sorte ductus, sed subornatus et conductus, vt per omnia *Philocrati* adstipularetur. *Perionius*: hic senator *Demosthenes* in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed coitione, vt omnia et dicat et faciat *Philocratis* causa. *Meletus*: hic *Demosthenes* ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subfortito allectus, sed factione honorem emens. Τὸ λαχὼν significat priorem sortem, τὸ ἐπιλαχὼν, posteriorem. Vt si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut vltro cesserit, in eius locum succedat posterior. Est et apud *Ciceronem*, Subfortiri iudicem, et, Subfortiri in alicuius locum. WOLFIVS.

Ibid. 8. πρεσβείας αὐτοκράτορας] *Arelinus*: vt legatos suos cum potestate huc mitteret. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὑπὲρ] ΠΕΡΙ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. antepen. ὑπὲρ infra. 391. 14. περι 392. 10. Ita iactantur hae Voces. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 474. l. antepen. Verum animad-verti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos DE et PRO. TAYLOR.

Ibid. 10. ταῦτα] [vt *Ald.*] Scribe, καὶ ΤΑΥΤΑ, eadem, atque alii legati. BRODAEVS.

Ibid. ΤΑΥΤΑ legendum, pro τὰ αὐτά. WOLFIVS. Voluit ΤΑΥΤΑ, omni dubio procul. TAYLOR.

Ibid. 11. τῷ ὑπὸ τῷ Φ.] [vt Editi] S. περιφθίνῃ. Sed malim ΑΠΟ, ἢ ΠΑΡΑ. WOLFIVS.

Ibid. 14. σπινδαίλαι] ΣΠΕΝΔΕΣΘΑΙ MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, vt saepe, aut est Αντίπλοσις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσίχῃσι τὸν ἔν. WOLFIVS.

Ibid. 16. τὰ πολλὰ, συκοφανηθείας] Voces 4 I τὰ

τὰ πολλὰ cum συκοφαντήσεως copulandae. BRODAEVS.

Ibid. ΤΟΥΤΕ πολλὰ συκοφαντήσεως. *Coisl. Mead. Reg. 1. et 2. et sine puncto. TAYLOR.*

Ibid. antepen. ἀμα δὲ] Solennius est multo et vfitatius, ἀμα μὲν περιστοίσεως, ἀμα δὲ ΚΑΙ τὰ ψευδισμὰ γράφουσιν. TAYLOR.

Ibid. penult. περιμύνη] γρ. τὰ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΤΕ. ὅτω δὲ ἰλίγγυ ὕψους, ὅπως ΤΗΘΙΒΙΣΘΕ. STEPHANVS. ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΤΕ etiam Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. ult. παρακαλῶν] Forte, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΣ, vt pag. 391. l. 5. Vbi παρακαλῶν ad οἱ περιστοίσεως refertur, vt hic παρακαλῶν ad τὸς περιστοίσεως. Et ita clare in Orat. π. Παραπερίστ. p. 259. Supra tamen, p. 387. l. 8. legitur παρακαλῶν, et ad *Atheniensis* pertinet, seu vos. MARKLAND.

Ibid. Et modo etiam, p. 390. l. 4. δρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς μὲν ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΣ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil mutò. TAYLOR.

Pag. 390. l. 8. ἐρασίαι.] γρ. τὰ ΣΤΡΑΤΕΙΑ Bern. Reg. 2. et MSS. H. Steph. Similiter infra 399. 16. TAYLOR.

Ibid. 11. καλακοιμήσεως] Referrì potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutae sunt opes Reip. Verum quid si ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ? Aretinus: *sed qui vendebant et viris ciuitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *si autem, qui fidem suam precìs addicebant, ciuitatisque iura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, grauissimo supplicio erant digni.* WOLFIVS.

Ibid. Infra legitur, p. 455. 4. ΠΡΟΙΒΕΘΕ τῆς πόλεως ΙΕΧΥΡΑ, eodem sensu. Male hic Interpret, et *praesidia publica* inter se *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant cum Philippo* sc. TAYLOR.

Ibid. 16. προαγών] τὸ τῷ ἀγῶνι οἰονὶ προελμύον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem praeterierunt. Perionius: *cum Aesculapii sacrum esset, et is, qui persiceret, adesset.* Fortasse legit ὁ προαγών, ὁ προαγαγών. Meletus: *et praeludium illo die fiebat.* WOLFIVS.

Ibid. γυμνῶς τινα] [vt olim] Forte, ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ τινα. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. antepen.] ἰὼν ἕδη παρῶν ὡς ΥΜΑΣ [Aberat enim]. Et [p. 391. l. 16.] ὡς ἐκκλησιάζοντες. WOLFIVS.

Ibid. γυμνῶν retinuit H. Stephanus in sua Editione. Quod miror. In *Regio 1.* non male scribitur, ὁ πρῶτος ἰδίῃς μέμνηται ΓΕΓΟΝΟΣ. ΤΙΝΑ — Id quod sequitur etiam Cod. Bern. excepto quod habent γυμνῶν. Iam vero restitues mecum: ἵτις ἔσονται ἀσκληπείῃ ἡ θυσία, ἢ ὁ προαγών, (ita enim est pungendum) ἢ τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἢ πρῶτος ἰδίῃς μέμνηται γυμνῶν. τινὰ πρῶτον προαγαγόντων, φησὶν — Veritas autem, indicendam concionem, in *Villium diem Elaphebolionis, cum Aesculapii dies festus ageretur, et praeludia celebrarentur, in die, inquam, sancto, quo nemo unquam meminit concionem haberi.* Quo autem praetextu? Scilicet, vt ubi aderint legati cetera. Ita Italus Interpres: *Che scusa habendo agli trouate?* TAYLOR.

Ibid. antepen. παρῶν ὡς οἱ κ. τ. λ.] τ. δ. παρῶν οἱ τῷ Φιλίππῳ. Τινὲς δὲ, παρῶν ὡς ὅπως οἱ τῷ Φ. STEPHANVS.

Ibid. πρὸ ὑμᾶς] Vtraque vox deest in *Coisl.* in *Reg. 1. et 2. et in Mead.* Et recte abesse possunt et debent. Ostendam vnde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

INA, ἰὼν ἕδη παρῶν.

Alia interea ΔΕ, ἰὼν ἕδη παρῶν

Deinde, ἰα. γρ. ὡς. Ad nos ergo delatum vtrumque: et *Wolfius*, nescius quid rei ageretur, addidit ὑμᾶς ex penu proprio. TAYLOR.

Pag. 391. l. 11. ἰγνῶστο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] ἰγνῶστο ΔΙΤΤΑΙ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἰγνῶστο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. MARKLAND.

Ibid. ἰγνῶστο ΔΗ αἱ ἐκκλησίαι coniecit STEPHANVS.

Ibid. 12. δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quae separari aegre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὁγδὲν ἐπὶ δίκᾳ. Quae si villo modo necessariae videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandae. Supra dixit, *duas indicì Conciones: unam XVIII^m, alteram XIX^m Elaphebolionis.* In *priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab *Aeschine* in π. Παραπερίστ. pag. 260. Iam inficetum illud *Monitum*, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὁγδὲν ἐπὶ δίκᾳ) putésne posse esse ab *Aeschine*, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto tam potissimum sedem occupauit? Nimirum si concedas lineam

lineam in MSto, (vti in nostro exemplari pariter
accidit) definire posse in v. δόγμα, tum ad e-
ius latus exarari notulam illam celeberrimam,
ita videbis fieri:

EN ΔΕ ΤΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΑΝΕΓΓΩΣΘΗ ΔΟΓΜΑ τῇ ἐγδὲ ἐν δίκῃ
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Porro autem neque resecanti similem me esse
dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν
in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide
quam nitide tota procedat Oratio: Επειδὴ τοίνυν,
ὡς Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διούσια, ἰγύνωτο
ΔΙΤΤΑΙ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ περὶ τῶν ἀστυνόμων
δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adiungere
potes, quod non erit superfluum et lamentabile.
Anne necesse habuerunt Aeschini auditores vt
admonerentur istud περὶ τῶν foemini esse gene-
ris, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησία, siue,
quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne expecta-
bant iidem, vt ingemineret quo die prior concio
haberetur, cum vix trium linearum intervallo illud
declarauerit? Vix vnquam vidi orationem a
glossatoribus tam misere funestari. TAYLOR.

Ibid. 14. ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περι Παρε-
πρεσβ. pag. 160. haec concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰ-
ρήνης μόνον ὑμᾶς βουλευσάμενοι. MARKLAND.

Ibid. ἐπιληλημένοι] [Ita enim Ald.] Restitue
ΕΠΙΛΕΛΗΜΕΝΟΙ. BRODAEVS.

Pag. 392. l. 10. ἢ ἀμυνεῖν εἴη] ἢ συμφέρον.
WOLFIVS.

Ibid. 11. διὰ τὴν τῶν Ε.] S. ἐπὶ τὸ μίσος καὶ
τὸ ἑλληνικὸν συνδριῶ. WOLFIVS.

Ibid. 13. προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthe-
nes Aeschini obiecit: Aeschines negavit posteri-
ore conuentu conciones vllas esse habitas. Ita
aut alteruter mentitur, fretus obliuione et fcor-
dia Atheniensium. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἰδὲ οἱ Φ.] Forte, λόγων, ΕΑΝ
ΤΑΥΘ' οἱ Φίλιπποι μὴ συμπαροσθῆσθαι περὶ τῶν.
WOLFIVS.

Ibid. Ita locum malefanum in Exemplaribus
Aldinis tractat Vir doctus. Felicius sane et inge-
niosius multo quam H. Stephanus, qui legit ΕΙ
ΤΑΥΘ' οἱ Φίλ. περὶ τῶν. Sed audiamus Brodae-
um quoque. TAYLOR.

Ibid. ἰδὲ οἱ Φ. in τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φίλιπ-
ποι legendum ΕΙ Φίλιπποι. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἀπορρήξαι] Vide Brodaeum IV.
Miscell. 26. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀλλ' ὃ πολὺ αὐτῶν] S. τὸ ΕΛ-
λῆας διῶ. Melanchtho ad Atheniensis τὸς αὐτῶν

retulit: Sed solos nos, etc. Sic et Meletus: Sed
aut bellum gerere nos ipsos, aut pacem facere sine
aliis. WOLFIVS.

Pag. 393. l. 1. παρακαλίας] Ista Composi-
tio non est huius loci. Lege cum Mead. MSto
ἐπὶ τὸ ἑνὶ ΚΑΛΕΣΑΣ Ἀντίπατρον. Infra ta-
men legitur sine litura, pag. 402. l. 4. τῶν
ἰσοματῶν ΠΑΡΕΚΑΛΕΙ Δημοσθῆν, καὶ συνιστῶ
αἰτίαν. Verum nihilominus haec tantum inter se
distant, quantum Vocare et Advocare. Vt male
hanc vocem hic Wolfius interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 6. ἡμεῖς φθινόπωρον] Non est Dies XXVI^{us}
vt Wolfius vertit. Sed haec sunt peruulgatissima.
TAYLOR.

Ibid. 11. καθιζόμενον] γρ. ΠΡΟΚΑΘΕΖΟΜΕ-
ΝΟΝ in MSS. Stephani et Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. γραμμάτων] Πότις, ΓΡΑΜΜΑ ΤΙ
παρεγγράψας? STEPHANVS.

Ibid. γραμμάτων] F. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΙ, vt
pag. 413. l. 7. πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ ψηφισματι —
σαφίς τινος — ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ γράφει. MARK-
LAND.

Ibid. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων ΤΟΥΤΟ
παρεγγράψας. Bern.

Ibid. 14. ἐπιψηφίσας] Aretinus: Demosthe-
nes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia
comprobauit. Res primo non fuit animaduersa.
Quam clausulam huc transtulit, cum sit initio
apud Auctorem, λαθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης —
Melanchtho: idque Demosthenes approbauit. Me-
letus: Demosthenes vero insidiosè assensus est.
WOLFIVS. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας sta-
tuunt (Vide notata ad pag. 366.) vt infra quo-
que l. vlt. TAYLOR.

Ibid. ἐν ᾧ γίγνεται] Delenda opinor. MARK-
LAND.

Ibid. antepen. ὃ συνδριῶσι] ἢ ἐκ ἰσῶς σίν-
δρον. BRODAEVS.

Pag. 394. l. 1. παραγμάτων] Forte ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΩΝ. Melanchtho: publicorum actorum cu-
stodia. Perionius: negotiorum rerumque publica-
rum custodia. Τὰ δὲ πράγματα ἢ καὶ φυλάτ-
τοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLFIVS.

Ibid. Opinor ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, vt pag. 375. l. 5.

τὰ δημόσια ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Demosthenes ea appellat τὰ ΚΟΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ἰφ' οἷς ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΣ τίταται. π. Παραπρωστ. pag. 158. Ita τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, De Cor. pag. 489. l. 6. Iterumque ὅτι καὶ ΓΡΑΜΜΑΤ' ἔχον ἐν τῷ ΔΗΜΟΣΙΩ κείμενα. pag. 524. l. 10. Supra etiam, pag. 375. l. 5. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ὅχι ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Et demum in Argumento Orat. Demosthenis de Cor. Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ὅθα ἐστὶν ὅλα τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. MARKLAND.

Ibid. Correxuit etiam Stephanus in margine suae Editionis. Correxuit etiam in literis ad me datis, Vir doctissimus, et de hisce studiis propediem meriturus, Ioannes Tour, Cornubiensis. TAYLOR.

Ibid. 2. μεταπίπτει. Forte, ΣΥΜΜΕΤΑΠΠΤΕΙ. Et [pag. 395. l. 6.] ἔδ' ὁ τὰ φίλα. Et [l. 14.] φυγὰς ΑΠ' Εἰσαγγελίας. WOLFIVS.

Ibid. συμμακίπτει etiam, quod vulgatis Aldi Stephani longe antecellit, ὁ δὲ πάντων Marklandus: et MSS. Coisl. Reg. 1. Bern. et Mead. TAYLOR.

Ibid. αὐτομολῶσιν] Qui nunc his, nunc illis partibus adhaerent. BRODAEVS.

Ibid. 8. ἴθηκε] ΚΕΚΛΗΚΕ, vt paulo ante, et pag. 424. l. 5. MARKLAND.

Ibid. Recta sane et proba sunt haec verba: Δημοσθίνης γὰρ ἐν αὐτῷ ἐβλήσας, ἐδεμίαν πώποτε φανίται περισσείαν εἰς προεδρίαν καλίσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta haec inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futilli illo adnotamento, quod ad prostremas voces adleuit homo quispiam male feriat, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N.B. ΠΡΕΣΒΕΙΣ Εἰς ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΚΕΚΛΗΚΕ. TAYLOR.

Ibid. προσκεφάλαια] Vid. Poll. VI. 1. et not. ad locum. TAYLOR.

Ibid. φοινικίδας] puniceos tapetas. BRODAEVS.

Ibid. 11. εἰς Θέσας — τὴν περισσείαν] Iterum in utroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastae. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim vbi locum purum putum repraesentabo, omittis iis ineptiis: Scilicet ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγείτο τοῖς περισσείαν εἰς τὸ Διάτρον — καὶ ὅτι ἀπῆσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὄρεα, καὶ πρῆπιμψιν εἰς Θέσας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θέσας — εἰς Θέσας — τοῖς περισσείαν — τὴν περισσείαν? Quae neque gratiam habent, neque necessitatem. TAYLOR.

Ibid. τρία ζεύγη ὄρεα] Locum adducit et explicat Harpocration in v. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐνύπνιον] Vide Plutarch. in Demosthene. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ] ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ legit Cod. Mead. Nescio sane annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit praeterea Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium. Verba describo: Τῷτον ζῆλῶσαι λίγλαι καὶ Δημοσθίνην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπήτην ἀπολίσαια θυγατέρα, περὶ ἧς φησὶν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτὴν δόξας, ταυτί. ἐβδόμῃ δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τίλειν ἡγουμένης, περὶ πινθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, γιγανασάμενος καὶ λευκὴν ἰσθῆτα ΑΝΑΛΑΒΩΝ, ἐβυθύτει, καὶ παρηγόμει, τὴν μόνην ὁ δειλαίος, καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειπῶσαι ἀπολίσας. ὅτε μὲν ἐν ῥητορικῇ περὶ αὐτὴν κατηγορεῖται, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀφιστῶν ὅτι διὰ τέταν αὐτὸν ἵπαιν, τὸ πινθῆσαι παρῶσάμενος, καὶ τὸ φιλόπατρι περὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν συμπαθείας ἐπιδειξάμενος. Rursus in vita Demosthenis, Καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθίνης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐμφανῶς, ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τιθηνῆς, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἐπὶ τέτρῳ, καὶ κατῆλθεν αὐτὴν μισοεικνίαν, αὐτὸς ὡν ἀγνῆς καὶ μαλακός, εἰ τὰ πινθῆ καὶ τὴν ὀδυρμὴν ἡμέρᾳ καὶ φιλοσόφῳ ψυχῇ ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύτως φέρειν ταῦτα, καὶ πρῶτος, ἀπειδοκίμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursus in illa altera vita Demosthenis idem Auctor, si idem fuerit. Cicero denique III. Tuscul. 26. Itaque et Aeschines in Demosthenem inuehitur, quod is septimo die post filii (corrigere id) mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quae verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quae nemo probaret, nisi infitum illud in animis haberemus, omnis bonos interitu suorum quam gravissime moerere oportere. TAYLOR.

Pag. 395. l. 1. περὶ πινθῆσαι] περὶ Η πινθῆσαι. MSS. H. Steph. TAYLOR.

Ibid. 2. παρηγόμει] Negligenter Wolfus. Non παρηγόμει θυγατέρα (Verbum enim illud absolute sumitur) sed θυγατέρα ἀπολίσας. Quam postremam vocem ille omisit. Sacrificauit, faciendo impiamente, effendogli morta (il meschino) una unica figliuola, e la quale prima l'hauea chiamato padre. Versio Italica. TAYLOR.

Ibid. 6. οἱ] [Ald] Castiga ἔδ' ὁ τὰ φίλα. BRODAEVS. Et Bern. quoque. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 10. ὁ γὰρ τὸν τρώων] Sic Cicero in Quin-
tiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* WOL-
FIVS. Vide Victor. XVIII. Var. Lect. 13. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπιστοσύνης] [Ita enim Editi]
Scribe, ΑΠ' ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ. BRODAEVS. Ita
Reg. 2. Wolfius, etc. Dixi superius. TAYLOR.

Ibid. penult. πρῶτον] [Ald. solus] Forte,
ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ. Et [p. 396. l. 7.] τοιαύτης ΕΠΙ-
ΠΙΠΤΟΥΣΗΣ ταραχῆς. Et [l. 11.] συμπερίσσει
ΚΙΝΑΥΝΕΥΕΙΝ. Et [l. 16.] ὁ πρῶτος ἐξιν-
εῶν. [Ald. oi]. WOLFIVS.

Ibid. ult. δὲ] In aliis exemplaribus expungitur.
BRODAEVS. ὑμῖς TE ἐκ τῶν ἀγῶν — MS.
Mead. TAYLOR.

Pag. 396. l. 1. δὲ] Forte delendum est, nisi
aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγάλαις
ΔΗ ἦσαν αἰτίαι. MARKLAND. Hoc modo etiam
Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 3. περισσεύει] ΠΡΕΣΒΕΥΕΤΑΙ ex sensu.
MARKLAND.

Ibid. 4. δ'] συνίτη TE. Ita Stephani Codices.
TAYLOR.

Ibid. 6. ὅτι τέτων] Quod pecuniarum a Phi-
lippo acceptarum particeps non esset Demosthe-
nes. BRODAEVS.

Ibid. 7. τοιαύτης δὲ ἐπιπλοῦς ταραχῆς] Ita excu-
debat Aldus. Τοιαύτης δὲ ΕΠΙΠΛΟΥΣΗΣ ταρα-
χῆς cum Bern. dedit Stephanus, neque admonuit,
vt solebat, se ab Aldi membranarum discedere.
Wolfius emendavit, vt modo vidimus. Lege au-
tem, τοιαύτης ΔΗ ἐπιπλοῦς, vel ἐμπλοῦς,
ταραχῆς, vt renouetur periodus bene longa, et
alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimi-
rum, pag. 395. l. 17. ὁ γὰρ τάχιστα — . Post
longum intervallum, inquam, redit ad se Orator,
et ἀκολουθίαν resumit. Fieri istud solet: et no-
taui alibi, vti et Cl. Marklandus. Supra 382. 7.
386. 9. Adde etiam Demosth. σ. Παραπρεσβ.
pag. 208. l. 7. TAYLOR.

Ibid. μὴ τῶν συμπτῶν νοσημάτων] prae-
ter innatos ei morbos. Wolfius. Quem arbitror non
recte rem cepisse. μὴ συμπτῶν νοσημάτων
ἰσχυρίσθαι, διελίας scil. et ζήλοισι. Nam istud
μὴ l. 8. sustinet vicem τῶ, ὅτι vel ἦγε, id est,
scilicet, et est declarativum istarum vocum, μὴ
τῶν συμπτῶν αὐτῶ νοσημάτων, quo pacto sen-
tentiam ordinat Cod. Mead. Aliter Interpres
Etruscus, essendo aggiunta questa perturbazione di
cose a i vitii che egli ha per natura. TAYLOR.

Ibid. 10. συμπερίσσει] Forte, ΣΥΜΠΡΕ-

ΣΒΕΥΕΑΝΤΩΝ, vt paulo ante; vel ΣΥΜΠΡΕ-
ΣΒΕΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 11. κινδυνεύει] Ita recte Stephanus, Wol-
fius, et Marklandus. Olim κινδυνεύει. TAYLOR.

Ibid. 14. προπολεμῆς ἡσυχῆ] Ald. et Mead.
quoque. Henricus autem Stephanus, sine MSS. ope,
sine ingenio confusus, typis exaravit, quam etiam
deprehendit Vir solertissimus Jer. Marklandus
veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως ΠΡΟΣΠΟ-
ΛΕΜΟΥΝΤΕΣ ΗΣΥΧΙΑΙ. Cod. Bern. ΠΡΟΣΠΟ-
ΛΕΜΟΥΝΤΕΣ ΗΣΥΧΙΑΙ ΑΣΜΕΝΩΣ. Italica
Versio h. pacto, *I quali tacitamente facciano guer-
ra per la patria.* Cum Wolfio Anonymus Inter-
pres Latinus consentit. Lambinus autem Step-
hanum secutus: *Cuius consilia quum perspexissent
communis oculi et publicae tranquillitatis oppugna-
tores.* TAYLOR.

Ibid. 15. τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel ΤΩΝ
ΕΝ τῇ πόλει. MARKLAND. ΕΝ τῇ πόλει. MSS.
Steph. TAYLOR.

Ibid. 16. οὗτος ἐστὶν etc.] Vocem Μεγίστην non
puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi
forte fuerit ea vrbs aut castrum, et in proclui foret
reponere ΜΥΡΤΙΟΝ. Sed eam Μεγίστην finxit,
credo, *Aeschines* ridiculi causa, ex locorum eo-
rum communi ignorance, quos recensuerat *De-
mosthenes*, vt Philippi vsurpationes pluris notaret,
et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fin-
gebat e sua memoria elapsa fuisse, et sic substan-
nabat *Demostenem*, qui nullius nominis et mo-
menti loca magni faciebat, vt populum Atheni-
ensem deciperet, terreret, et contra Philippum
irritaret. PALMER.

Ibid. 17. Σίερον τῶν] Vide Demosth. περὶ
τῶν ἐν Χερσονήσ. et κατὰ Φιλίππον δ. BRODAEVS.

Ibid. Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνω,
et Εργίσκη. Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 28. TAY-
LOR.

Ibid. antepen. ἰδίμην] [Ald. Lectio] Forte,
ΗΙΔΕΙΜΕΝ. WOLFIVS. Quod reponit primus.
ΟΙΔΑΜΕΝ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. penult. φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleo-
nasmō accedit: quasi dicas, μὴ φέρων καὶ ὁρμῆς
περίεργον. Non multo post, passiuo est vsus
eodem modo, πάλιν ἡκε ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ εἰς τὴν
ἑαυτῷ φύσιν. WOLFIVS.

Ibid. Decipitur Wolfius: et eodem errore in-
terpretatur. Nihil in hac locutione de impetu.
Verum ea est vis locutionis, vt significet rerum
conuersionem: cum aliquis operam praestiterit, vt
negocia

negocia in contrariam partem relabantur. Vti hic Brodaeus: res in contrariam partem mutavit. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέχοντι. Age, Tu diiudica. Infra 419. antepen. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν — ἀρδὴν ΦΕΡΩΝ ἀνέθηκε Θεβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis e contra detulit. Et pag. 420. l. antepen. προσέμιξε ΦΕΡΩΝ — τὸν κίνδυνον ἀπαρσκαίου τῇ πόλει. Ita 399. 6. πάλιν ἔκτε ΦΕΡΩΜΕΝΟΣ εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν. Et, l. 12. ἀδικήσας Φιλίππου, κακίσθην ἀποδράς, ὑπέσκαλιν αὐτὸν ΦΕΡΩΝ Θεβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo §. 36. ΑΥΚ. Τί δαί ἐνταύχην πώποτε — Στωϊκῶν τινι, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; ΕΡΜ. ὕδαμνος. ΑΥΚ. — Ζητούμεν γὰρ ἡμῶν οἱ τινος ἀληθείαν εἶναι φιλοσοφία, σὺ τὺτο προαρπάσας, ἰδούκας ΦΕΡΩΝ τοῖς Στωϊκοῖς — TAYLOR.

Pag. 397. l. 1. ἰδίῳ.] Coniecit Cl. Marklandus, quod Bern. confirmat, ΕΘΕΛΟΙ. TAYLOR.

Ibid. 2. τινὲς ἴση καὶ ὁμοία] ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, aequali utrinque conditione iuris sui obtinendi. BRODAEVS.

Ibid. 3. Φιλίππου] F. καὶ Φιλίππου. **** Αλόνησον x. τ. λ. Deest oppositum membrum huius Sententiae, si δὲ μὴ ἐπιτρέποι — vt in Sententia praecedente. MARKLAND.

Ibid. Αλόνησον] Ο μὲν ΑΛ — Bern. TAYLOR.

Ibid. 4. δίδωσιν — ἀποδίδωσι] Eam insulam [Halonefsum] Philippus Atheniensibus didonai cupiebat. Demosthenes vero ἀποδιδόναι, hoc est, Atheniensibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [sed] ἀπολαμβάνειν. Consule Demosthenem περὶ τῆς Αλόνης, Quintilian. III. 8. Plutarch. in vita Demosth. Vnde apud Athenaeum ludit Antiphanes, ἀπίλας ὥσπερ ἱλας. BRODAEVS.

Ibid. Antiphanis Senarii, qui leguntur Athen. l. 6. init. parce et maleuole adducuntur a Brodae. Videamus totum locum: Ἡμεῖς, ὦ Τιμόκρατες, ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝ σοι τὰ τῶν διπλοσοφιστῶν λαΐφανα, καὶ ΟΥ ΔΙΔΟΜΕΝ, ὥς ὁ Κοδικίδης φησὶ ἐν τῷ, Δημοσθένει χλευάζων, ὅς, Φιλίππου Αθηναίοις Αλόνησον δίδωσι, συνδύλιν μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. ὥστε Αἰσιφάνης ἐν Νεότλιδι παιδιὰν δίδωσι. ἐρεσχίλει τόνδε τὸν τρέπον,

Ο διστότης δὲ πάλιν τὰ παρὰ τῷ πατρὶ
Απίλας, ὥσπερ ἱλας ἡγάπησιν αὐ
Τὸ ῥῆμα τὺτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic coniungetur Plutarchus in Demosthene: Τὸν δὲ Κορινθίων ὁ μὲν τις αὐτὸν καλεῖ ῥυποκρινεμένον, ὁ δὲ παρασκύνον, ὡς χρώμενον τῷ αἰσθητῷ, φησὶ, ὅπως ΑΠΕΛΑΒΕΝ, ΩΣΠΕΡ ΕΛΑΒΕΝ. ΗΓΑΠΗΣΕ ΓΑΡ ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΔΑΒΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ. ἐκτὸς εἰ μὴ καὶ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Αλόνης λόγον ὁ Αἰσιφάνης καὶ ταυτὶ πείθει, ὅτι Αθηναίοις Δημοσθένης συνδύλιν μὴ ΔΑΜΒΑΝΕΙΝ, ἀλλ' ΑΠΟΔΑΜΒΑΝΕΙΝ παρὰ Φιλίππου. Vir sollers et ingeniosus P. Bartonus, Oxoniensis, primus subodoratus est Iambos Antiphanis latere in ista, quae diutius profa videbatur Oratio Plutarchi. Athenaeus vero pergit: Αἰσιφάνης δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

ΑΠΕΛΑΒΕΣ. τὴν δ' ἔτι τίς; ὁ παρ' ἡμῶν ἰγὺ Παιδαρίον ΕΛΑΒΟΝ ἀποφέρειν ἦεν πάλιν. Πῶς ἐκ ἀρίστη σοι τρέφω; καὶ ἔτι γὰρ Ἡμίτιον. ὃ δ' ἡμίτιον. ἀλλ' ἰδούκασι ὧμεῖς ἡμεῖς τὴν. ὁ ΔΕΔΩΚΑΜΕΝ. τί δέ; ΑΠΕΔΩΚΑΜΕΝ τὸ μὴ προσήκειν ἡμεῖς λαβῆναι.

Καὶ ἐν Αἰσίοις,

Εγὼ ΔΕΔΩΚΑ γὰρ τι ταύταις, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ΑΠΕΔΩΚΑΣ, ἐνέχυρόν σου λαβών.

Αναξίλας δὲ ἐν Εὐαγγελίᾳ,

Καὶ τὰς παλάδας ἡμεῖς, μὰ γῆν, μὴ σύγει ΔΩΣ
ΑΛΛ' ΑΠΟΔΟΣ καὶ δὴ τὰς φέρον' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ηρώσει,

Οὐκὲν κίλει νῦν τὰ πάλιν μάλλον ἢ
Τὰ πρόσθεν φράζω. Πᾶν γὰρ δρᾶσθαι τὺτο σοι.
Καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσαι Δημοσθένος
Οργισμένον, ὁποῦ ὁ Βριάρης,
Ο τὸς καλαπίλλας τὰς τι λόγχας ἰσθίων
Μισῶν λόγους ἀνδρῶν. ὕδαμνος
ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ εἰπὼν ὕδιν, ἀλλ' Ἀρεν βλέπων.

Add. Aelian. XII. V. H. 53. virosque eruditos ad loc. Eustath. ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque Saluini ad Iliad. Γ exeuntem, Leopard. XII. Emend. 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βεληθῆς μὴ δὲ χάριν ἔχειν Φιλίππου, ὅτις αὐτὸν ἰδούκιν, μίλιλας (Annon METEBALAE?) τὸ ΕΔΩΚΕΝ εἰς τὸ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕΝ. Suid. v. Εγκράτεια. De hoc grammatico bello inter Atheniensis et Philippum, vtrum daret Halonesum Philippus an redderet, an beneficii titulo, an iuris exigentia, plura in ea Oratione, quae inscribitur περὶ Αλόνης. Libanius in Argumento istius Orationis, si Libanius est qui scripserit, Demosthenem,

mosthenem, *ἐπεὶ συλλαβῶν διαφερόμενον*, ut hic ait *Aeschines*, imitari videtur in eadem causa: Φίλιππος ΑΠΑΙΤΟΥΕΙ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἑστῶσαν ἀποδίδουσι — ΑΙΤΟΥΕΙ δὲ ὑποσχεῖται δόντων. TAYLOR.

Ibid. 5. *Ἀριστοδῆμος*] Forte, ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ, S. τῷ *Γραλῆγῳ*, de quo multa in *Aristocratta*. O γὰρ *Ἀριστοδῆμος*, ὑποκρίνεται μὲν, ὅτι δὲ *Γραλῆγος*. Nisi forte fuerit alius quispiam hic *Aristodemus*, quem in *Philippicis* exagitat: pro quo *Aristodemus* apud *Vulpium* legitur. Et [l. 8.] ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΕ. WOLFIVS.

Ibid. 12. *ἐπεὶ*] *ἐπεὶ* ΤΗΣ τῶν Εὐβοίων lege. TAYLOR.

Ibid. 14. *Μνησάρχῳ*] *Calliam* et *Taurosthenem* fratres, *Mnesarchi* filios fuisse puto: non *Mnesarchum* *Calliae* filium, *Taurosthenis* patrem. Et si quid id nostra refert? WOLFIVS.

Ibid. ult. *ἐποσώνδης*] *Aretinus*, *victis Thebanis*. *Melanchtho*: *repressis*. *Perionius*, *Thebanos foederatos dimisistis*. WOLFIVS.

Pag. 398. l. 1. τὰς πόλεις αὐτὰς [vlti *Ald.*] Lego ΑΥΤΟΙΣ. S. τοῖς Εὐβοῖσι. Et [l. 14.] ΟΤΕ ἀδελφοί. WOLFIVS.

Ibid. γεται ΑΥΤΟΙΣ, καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι, ὅρθως καὶ δικαίως ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. STEPH.

Ibid. καὶ τὰς πόλεις ΑΥΤΗΣ καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι ὅρθως καὶ δικαίως ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. σχ. τοῖς Εὐβοῖσι δηλοῦντι. Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. ἀφῆκασι· ΚΑΙ πόριοι τῆς Εὐβοίας ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ, ΤΑΣ πόλεις ΑΥΤΟΙΣ καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι, ὅρθως καὶ δικαίως ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 507. l. 1. τὸ, κατὰ γὰρ πόριοι καὶ τῶν συμμάχων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδύναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐνημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ἂν ἡδίκησθε, ἐν οἷς ἐπισύθητε, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND.

Ibid. 8. Ταμίνας — Κολίλαιον] *Harpocr.* in vtraque voce. TAYLOR.

Ibid. 10. *ἐνιχυρίαζον*] *ENEKΩΜΙΑΖΕΝ* MSS. *Steph.* et *Bern.* Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, 402. 6. τὸν τε Καλλίαν ΥΠΕΡΕΠΗΝΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 16. *προσγιλῶν*] *Priscianus* aut in exemplaria incidit inhonesta, aut auctorem nostrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγιλᾷ με, καὶ Προσγιλᾷ μοι. Αἰσχύνῃς κατὰ Κτησιφῶντος· ὃ μὲν Ἀμύντας

ΠΡΟΣΓΕΛΩΝ ΤΟΙΣ ΘΩΚΙΚΟΙΣ ΞΕΝΟΙΣ. Sed neque *Amyntae* nomen, si bene memini, usquam occurrit per totam hanc Orationem. Ut existimaret aliquis potius errasse *Priscianum* in titulo Orationis quam in loco describendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet eis ΤΑΜΥΝΑΣ, τὸν ἐν ΤΑΜΥΝΑΙΣ. Vnde literarum similitudine infaustus ille emicuit ΑΜΥΝΤΑΣ. Etenim quanta incuria describuntur Membranae! Cuiusmodi est Materia ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filii! Proxime ἔλθον ἐφ' ὅ ΤΜΑΣ, MSS. fere omnes, *Steph. Mead. Coisl. Reg. 2.* TAYLOR.

Pag. 399. l. 9. αὐτῷ] L. ΑΥΤΩΙ. MARKLAND. Modo *Mead.* ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ. TAYLOR.

Ibid. l. 10. λήψισθαι] a *Λαμβάνω*, non λείψισθαι [quae erat lectio *Aldina*] a *Λείπω*. WOLFIVS.

Ibid. 13. *τραπόμινος*] γρ. ΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ, et ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ. Illud *Mor.* habet: Hoc reperitur in marg. *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 16. *Γραλῆγος*] γεται ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ MSS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 17. *ἰσχυροῦ* — *κοιθήσει*] ὁμόσημα ἔστι *κοιθήσει*. *Aretinus*: *auxilium ferre iureiurando cogeretur*. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εἰ τις ἐν αὐτῷ ἐν] *si quis cum invaderet ac lacefferet*. *Demosthenes* κατὰ Φιλίπ. δ. ΑΛΛ' ἐπιιδὼν ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς ἐν, τί φήσομεν τότε; Rursus, σ. Στεφ. Καὶ *κοιθήσει* αὐτῷ ἐν αὐτῷ ἐν. BRODAEVUS.

Ibid. penult. *καλύσει*] ΚΩΛΥΣΑΙΤΕ. MARKLAND. Ita *Bern.* TAYLOR.

Ibid. ult. *δολιχοδρομήσαντα*] Vide *Poll.* III. 30. TAYLOR.

Pag. 400. l. 3. *πρώτον μιν ΜΗ διασφαλῶναι* [Negativa enim in *Aldo* deest]. Et [l. 4.] εἰ μνησθῆις. Et [l. 16.] τὰς δὲ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ, ut ante μὴ συνιδεῖν Ἀθήνησι. WOLFIVS.

Ibid. ΜΗ διασφαλῶναι. *Bern.* similiter. *Διασφαλῶναι* *Brodatus* explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita ut interpretando adiuuare vellet, quod debuisset emendare. TAYLOR.

Ibid. 6. *ἐγκαταλιφθήναι*] *H. Stephanus* lectore non admonito, se contra *Codd.* niti, dedit ΕΓΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΙ. Quod tamen habet *Cod.* noster *Bern.* et Ego praefero. Vegetatur Oppositio, ἢ ΦΕΤΤΕΙΝ — ἢ τιθῆναι ΕΓΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΙ. Aut aufugere aut captum emori. Aliter *Italus*. O *fuggirsi da Chalcide*, o morire abbandonato.

bandonato. Solus *Lambinus* auctoritatem *Stephani* sequitur. TAYLOR.

Ibid. 12. *βίλιστα λίγιν*] Accuratus, ut mihi videtur, hoc loco scripsisset *Aeschines βίλιστα λίγιν* KAI ΠΡΑΤΤΕΙΝ. Nam totum hoc de *Callia* negotium ad *Demosthenis* *πρᾶξιν*, magis quam ad λόγον eius spectat. Sic 404. 4. MARKLAND.

Ibid. 15. *Χαλκιδίας*] γε.ται KAI Χαλκιδίας in MSS. *Stephani*. TAYLOR.

Ibid. 16. *συνδρίας*] Πε. γε. *προεδρίας* [vt MSS. quoque quam plurimi] ΑΛΛΑ καὶ ἀετίως ἐπι, μὴ ΣΥΝΕΔΡΕΥΕΙΝ Αθήνῃσι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἤκειν ΣΥΝΕΔΡΕΥΟΝΤΑΣ Αθήνας. Λίγιν δὲ καὶ συνδρίας, ἔτι δὲ συνδρους. STEPHANVS. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ. Bern. TAYLOR.

Ibid. δ. *πόλις*] ΑΝ Η ΠΟΛΙΣ? MARKLAND.

Ibid. 17. *γράφω*] ΑΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ? MARKLAND.

Ibid. antepen. *προσβιάζων*] γε.ται ΠΡΟΒΙΑΖΩΝ MSS. *Steph.* Eamque lectionem amplecti videtur *Budaeus*. Vid. *H. Steph. Thes. L. Gr.* Tom. I. col. 656. TAYLOR.

Pag. 401. l. 1. *γράφω*] ἐπιγράψω, ἢ γράμμα, καὶ δὲ καθήκον, ὡς ἄλλοις πολλοῖς. WOLFIVS.

Ibid. 9. *τέτρε*] Forte, ΤΟΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. *ἐπὶ Φίλιππον*] ad bellum contra *Philippum* gerendum. BRODAEVS.

Pag. 402. l. 1. ὡς] Ita Codd. ΩΣΤΕ exarauit typis suis *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 3. δι' ἀπορήτων] [Ita Ald.] Scr. δι' ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ. BRODAEVS. WOLFIVS.

Ibid. *ἡμίλειον*] Forte, ὕμετερον. MARKLAND.

Ibid. 8. *κεφάλαιον*] orationis eius haec summa erat. Recte. Sic supra 391. 13. *δύγμα* — ὃ τὰ ΚΕΦΑΛΑΙΑ διὰ βραχίων ἰγὼ προειρῶ. Ad istum sane locum adloquitur *Suidas*, v. *Κεφάλαια*. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo praecedente, sc. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Nempe, *Εἰσι τῶν ῥαθύμως ἐντυτυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ἐντέροι γράφεισι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἷσθαι παρελθῆναι ἐπὶ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ, καὶ ΛΟΓΟΥ μόνον — παρελθῆναι δὲ καὶ ἐπ' ΑΡΓΥΡΙΟΥ*. Iam accede ad ea quae sequuntur. ΚΕΦΑΛΑΙΑ παραλαμβάνει ἐπὶ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ, καὶ ΛΟΓΟΥ καὶ ΑΡΓΥΡΙΟΥ. Ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶν. Vbi tamen iuxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi potest, pro ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ legendum est ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ. A-

liquantum adstipulatur *Photii* Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματι. Id erat ἐπὶ γράμματι. Sed cum emendare voluerint alii, in alium mendum inciderunt. Sed γράμματι bene stare potest cum textu et mente *Aeschini*. TAYLOR.

Ibid. 10. *συνίσταγμένους*] ad pecunias conferendas ordine descriptos. BRODAEVS.

Ibid. Recte vidit Vir doctissimus. Ita etiam alii: erano stati descritti da lui a contribuire contro Filippo. Italus. Minus bene *Wolfius*, cuius interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

Ibid. 11. *χευμάτων*] Ita Membranae praeter Bern. nostram. *Stephanus* rursus silenti pede, ΧΡΗΜΑΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 12. *πληρώματα*] socios naualis et propugnatores: remiges et milites classarios. Demosth. c. *Midiam*, ἵτα τὰ πληρώματα ἢ πόλις παρὶ χεῖ. BRODAEVS.

Ibid. 13. *πολιτικὰς*] ex singulis ciuitatibus. Infra, 421. 1. *χωρὶς μὲν πρὸς τὴν ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Αμφίσσῃ πρὸς τὰς ΞΕΝΟΥΣ διαγωνίσασθαι*. MARKLAND. Πρὸς τέτοις KAI τὰς πολιτικὰς δυνάμεις Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἐξ Ακαρνανίας δι' ἑτέρους τοσούτους*] Aretinus: ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem. Sic et Meletus. Melanchtho: ex Acarnania totidem milites. Perionius: armatorum ex Acarnania totidem. Hic ἑτέρους τοσούτους non est δις τοσούτους, vt apud *Isocratem*, loco supra citato [pag. 302. l. 8.] WOLFIVS.

Ibid. ἀπὸ] ὕΠΟ. 415. l. 3. *ἐμπικλάμιν* τῆς διδομένης ὕΠ' ὧν αὐτῷ ἔξυσίας. MARKLAND.

Ibid. 16. *πραχθήσεσθαι δι' ΑΤΤΑ* καὶ εἰς μακρὰν — MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 17. *Ανθιστηνῶν*] Παρὰ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις εἶρεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniata, ὁ φυλλορόας μὴ appellatur. Alii per, in secunda syllaba scribentes, παρὰ τὴν ἰορὴν τὴν τῷ Ανθιστηνῶν, πρὸς ὧν παρομιμαζόμενοι φασιν, Εξὼ Κάρει, καὶ τ' Ανθιστηνῶν. WOLFIVS.

Ibid. penult. εἰς τὴν σιλήνην] εἰς πανσίληνον. BRODAEVS. Nescio an emendans, an exponens. Sed in Bern. adnotatur, sc. pro εἰς πανσίληνον. Volebant Athenienses vt Menses sui ordirentur a Nouilunio. TAYLOR.

Ibid. Aretinus: Omnis conuenire debere Athenas in plenilunio. Melanchtho: Vt ciuitates in plenilunio conueniant Athenis. Perionius: Vt omnes Athenas conueniant consilii capiundi causa ad XVII. Cal.

Cal. eiusdem mensis. Meletus: Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunii. Τὸ σελήνῳ paulo post ipse interpretatur τὸ πανσέληνος. Hoc me loco lapsus esse fateor, cum verti, ad Lunam. Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam usurpat. Neque enim Aeschines lunam, sed mendacem linguam Demosthenis exagitat. Etsi quid vetat, insolentem locutionem Graecam aequae insolenti Latina vertere? praesertim cum eius sequatur interpretatio. WOLFIVS.

Ibid. εἰς τὴν ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΝ, (vt pag. 404. l. 6.) edidit H. Stephanus. TAYLOR.

Ibid. καὶ γὰρ τὸτο] Forte, καὶ γὰρ ΤΟΥΘ' Ο ἀνθρώπος. MARKLAND.

Pag. 403. l. 7. μιμῖσθαι] [Ita erat in Ald.] Legendum ΜΩΜΕΙΣΘΑΙ. BRODAEVS.

Ibid. ἀξιός ἐστι ΜΙΣΕΙΣΘΑΙ lege. WOLFIVS.

Ibid. Ita restituerunt Bern. Ask. Steph. Γράφει ΜΙΣΕΙΣΘΑΙ ἢ ΜΩΜΕΙΣΘΑΙ, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris Aldini in Biblioth. Col. Eman. Cant. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ τὸ Γίω] Deest forte aliud Adiectivum, Comparatiui gradus, vt κινώτερον. MARKLAND.

Ibid. 13. συγρίψας] Vim vocis non assequitur Wolfius. Laudo, neque satis praedicare possum, bellissimam versionem Italicam, Mettendo in questo tutte le sue forze. Similiter scribit Xenopho Anab. l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες ΣΥΣΤΡΑΦΕΝΤΕΣ παρασκευάζονται ὡς ταύτην προσοίσεις καὶ διζήμενοι. Quem locum contra Cl. Hutchinsonum explicare non debuit Spelmannus, in politissima et fideli pariter Interpretatione quam dedit Xenophontis. Demetrius Phalereus §. 8. Ὅπως τὰ θηρία ΣΥΣΤΡΕΨΑΝΤΑ ἑαυτὰ μάχισται, τοιαύτη τις αὖ ἐστὶ ΣΥΣΤΡΟΦΗ καὶ λόγῳ, καθάπερ ἘΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥ (vel ΣΥΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥ) πρὸς διωκτῆρα. Cui locum similem addaxit ex Platone Pet. Victorius in commentario. Verba illa Demetrii scio aliter laudari in fine, sc. neque ἰσχυράμενος, neque συσπυράμενος, verum ΣΥΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΥ. Quod licet aequae faueat meae Interpretationi τὴν συγρίψασθαι, attamen laudo eam lectionem quae reperitur in vulgatis. Ita Plutarch. Sympos. ἐν τῷ χιμῶνι ΣΥΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ καὶ ΣΥΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΝ διὰ τὸ εἶγόν. Illum morem Ferae se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus Iliad. M. 41.

Vol. II.

ὡς δ' ὅταν ἴδῃ πόνους καὶ ἀνδράσι θνητοῖσι Κάπριον. καὶ λίαν ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ, σθένει βλαμίσαι.

Οἱ δὲ τὴν ΠΥΡΓΗΑΟΝ σφίλας αὐτὰς ΑΡΤΥΝΑΝΤΕΣ

Ἀλλοῖσι ἱστῶσι.

Porro. Occurrunt exempla apud nostros Scriptores, Aeschinem volo et Demosthenem, vbi συγρίψασθαι dicitur de globo aut agmine facto, ad maiorem vim aut impetum. In hoc loco, se totum collegit, summam vafritem in ea re exseruit Demosthenes, vt ait aduersarius. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτοῖς] Deerat in Steph. ΑΥΤΩΝ Ask. Quod praestat. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἴσας] Ociosum sane vocabulum, neque desiderari vides: eundem hostem et amicum iudicare, perinde vti Athenienses. Dele ergo, nam enatum est ex fine praecedentis, τῷ, νομίζω. TAYLOR.

Ibid. ἱππία ἀναφάνισται] Aretinus et hanc et pluris clausulas omisit. Melanchtho: cetera in decreto recitantur: ascribit etiam de furto, vt Oritas quinque talenta non vobis, sed Calliae penderent. Perionius: Deinde cum apparet in decreto ad furtum addidisse, vt legati peterent ab Oritanis, etc. Meletus: deinde vero post has insidias orationis, rursus decernit. Τὸ, περὶ ἀπάντων nemo horum expressit: pro quo, ἐστὶ ΠΕΡΙΑΓΑΓΩΝ, ἢ ΠΡΟΑΠΑΝΤΩΝ, ἢ ΠΡΟΑΠΑΤΩΝ legas, non satis placet. Mox, [l. vlt.] τὰς πρὸς τοῖς ΑΗΙΟΥΝ, Cohærent enim γράφας ἀξίῳ, id est, ὅπως ἀξίῳ οὐ οἱ πρὸς τοῖς. WOLFIVS.

Ibid. Poscia egli mostra hauere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare. Etruscus. Deinde videtur ad hæc omnia in decreto peculatus causa adiecisse. Anon. Venetus. Hi quidem expresserunt τὸ, περὶ ἀπάντων, sed nihil promouemus. TAYLOR.

Ibid. περὶ ἀπάντων ἐν τῷ ψηφίσματι] Depravata hæc esse opinor. MARKLAND.

Ibid. ἐν τῷ ψηφίσματι] EN τῷ ψηφίσματι, MSS. Steph. et Ask. et Plin. IX. Epist. 26. vbi locum hunc laudat. TAYLOR.

Ibid. penult. πρὸς τῷ κλίματι γράφας] ἤγω, προσγράφας τῷ κλίματι. Marg. Eman. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀξίῳ] Sincera Lectio, ΑΞΙΟΥΝ. BRODAEVS. Ita Steph. et Bern. TAYLOR.

Pag. 404. l. 2. ix] Abest p. 456. l. 8. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τῷ ψηφίσματι. MARKLAND.

4 K

Ibid.

Ibid. *ἀγῶν*] *Ve* Deo facer atque incultus per-
maneret hic ager. BRODAEVS.

Ibid. *Ve* felicitas neque compascuus esset hic ager,
nec coleretur, neque coadificaretur. WOLFIVS.

Ibid. 10. *ἱαγῶν*] Occurrit etiam pagg. 409.
411. 414. Vide Harpocr. in *ἱαγῶν*. Suid. etiam
ibid. et in *ἱαγῶν* διὰ τ. α. TAYLOR.

Ibid. 11. *καὶ συνθεσίαν* α. τ. λ.] In hac
Expeditione narranda dissentiunt Strabo et Pau-
sanias. Ille enim lib. 9. huius expeditionis du-
cem facit Eurylochum Thessalum: Pausanias
vero in Phocis Clisthenem Sicyoniorum tyran-
num cum Solone Atheniensi, nulla Eurylochi fa-
cta mentione. Polyaeus vero *Strategem.* l. 6.
Eurylocho tribuit stratagemam, quod ab aliis So-
loni tribuitur, hellebori scil. mixturam aquae,
qua utebantur obsessi. Sic variant in rebus tam
antiquis auctororum testimonia. PALMER.

Ibid. Coniungo Plutarchum in *vita Solonis*.
Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διελθεῖν μάλλον ἐν τοῖς
Ἑλλήσιν, ἵππων ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τῶν ἐν Διελφοῖς, ὡς χρὴ
βοηθεῖν, καὶ μὴ παροτρύνειν Κιζάραις ὑβρίζουσιν εἰς τὸ
μαλίστων, ἀλλὰ προσκαμύνειν ὑπὲρ τῶν θεῶν Διελφοῖς.
πιστοῦντες γὰρ ὅτι ἱππῶν πρὸς τὸν πόλεμον ὄρεται
οἱ Ἀμφικλίου, ὡς ἄλλοι τι μαρτυροῦσι, καὶ Δρι-
στίλῃς ἐν τῇ τῶν Πυθιοῦσαν ἀναγραφῇ, Σόλων τὴν
γνώμην ἀναλίσκει. καὶ μάλιστα γράμματα ἐπὶ τούτοις ἀπι-
δείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λίγιν φησὶν Ερμιππῶ. Εὐ-
άνθη τὸν Σάμιον. ὅτι γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸν
ἔρηκεν, οἷον τοῖς τῶν Διελφῶν ὑπομνήμασι. Ἀλκμαί-
ων, καὶ Σόλων, Ἀθηναίων γράμματα ἀναγράφονται.
TAYLOR.

Ibid. *ἱεραποδοσία*] Vide hac de re *περι-
σβύλων* Thessali filii, in Hippocratis operibus
Graecis, Frobenianae Editionis, folio 537. ubi
excidium Crisaeorum, aqua infecta, eleganter
describitur. WOLFIVS.

Ibid. 12. *τὸς λιμένας*] Forte, TON AIMENA.
Vid. 405. 15. 407. 17. 410. 3. 411. 14. MARK-
LAND.

Ibid. 13. *τὴν χώραν αὐτῶν*] Abeffe potuit AY-
TON, vel scribi ATTHN. MARKLAND.

Ibid. 15. *ἐργάσασθαι*] ΕΡΓΑΣΕΣΘΑΙ. STE-
PHANVS. Ita Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. *καὶ χειρὶ, καὶ ποδί*] Vid. *Victor.* XIV.
Var. Lect. 19. TAYLOR.

Ibid. *καὶ ποδί, ΚΑΙ ΦΩΝΗ* infra pag. 410. l. 10.
et *π. Παραπρὸς*. p. 280. l. 1. MARKLAND.

Ibid. 17. *μόνον*] Vid. *H. Steph. de Dialect. At-
tic.* pag. 105. TAYLOR.

Ibid. antepen. *προεργον*] Hinc sit *προεργ-
ον*. Melanchtho: *addiderunt religionem et im-
precationem.* Perionius: *sed diris etiam deuenerunt,*
exsecrationes sunt cum qui contra faceret. Meletus:
sed pro his etiam se insuper deuenerunt, ac diris
imprecationibus obstrinxerunt. WOLFIVS.

Ibid. Προεργον, ἄγῶν, μίσημα. ὅπως Αἰ-
σχίνης. καὶ Προεργον διὰ λίγιν. ἐν γὰρ τῷ κατὰ
Κησιφῶν. ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ
ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προεργ-
ον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρὸς εἰσίας,
ἑσπέρῃ δὲ αὐτὸν τὸ τοιοῦτον ΠΡΟΕΤΡΟΠΑΙΟΝ,
[Vide not. ad 296. 15.] ἀλλὶ τὸ ἄγῶν καὶ τὸ μί-
σημα. Καὶ ΠΡΟΕΤΡΟΠΗ δὲ περὶ τούτου λίγιν.
ἐν γὰρ τῷ κατὰ Κησιφῶν. ἐκ παραλλήλου τίθησι
τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Glossa Photii infi-
gnis est. Προεργον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἱαγῶν
ἐπὶ οἱ μίση τὸ γὰρ ἔστιν ἡδὲ τὸ τρέπαιον οἱ ἀντι-
ρῶντες τινὰ τῶν πολεμίων, προεργον καὶ ἱαγῶν εἰ-
σιν, προεργον παρακαλῶν. Quod Etymon
non laudo, licet Glossam istam adducam. TAY-
LOR.

Pag. 407. l. 2. *τίμα τίλιν* α. τ. λ. Ex Hesodo
sumptum. WOLFIVS.

Ibid. 4. *καὶ ἀγορῶν*] Ἑκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων
ut opinor, potius quam ἱμπερίων. WOLFIVS.

Ibid. 7. *αὐτοῖς*] Castiga ΑΥΤΟΥΣ. BRODAEVS.

Ibid. Pro αὐτῶν, vñtata Graecis ἀντιπῶσι.
WOLFIVS.

Ibid. L. ΑΥΤΩΝ, ut pag. 411. l. 1. MARK-
LAND. Ita MSS. Regg. Paris. 1. et 2. TAYLOR.

Ibid. 11. ΟΥ ΠΙΠΙΝ α. τ. λ.] Occurrit etiam
hoc Oraculum apud Pausan. in Phocis, cap. 37.
qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam
cognoscendam vñtia. Vide autem quo pacto
ab isto Scriptore citetur:

Οὐ περὶ τῆςδε πόλεως ἐρείψῃς πύργον ἰλόβης,
Πεῖν ΚΑΙ ΕΜΩΙ ΤΕΜΕΝΕΙ κυανώπιδος. Ἀμφι-
τρίτης
Κύμα ΠΟΤΙΚΑΥΖΗ, κελαδῶν ΕΠΙ ΟΙΝΟΠΙΑ
ΠΟΝΤΩΝ.

Hic etiam *περὶ* καὶ ἡμῶν τιμῶν MS. Steph. TAY-
LOR.

Ibid. 13. ΠΟΤΙΚΑΥΖΕΙ] ΠΟΤΙΚΑΥΖΕΙΝ.
Bern. TAYLOR.

Ibid. ΚΕΛΑΔΩΝ] [ut Ald.] ΚΕΛΑΔΟΥΝ le-
go a Κελαδῶν. His verbis demum subiiciendum
[nam in Ald. praecedebant] ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.
Sententia autem oraculi est, cum agrum Apol-
lini consecrandum, qui ager maritimus cum es-

set, et Deo dicatus: post consecrationem, mare utique lucum Apollinis alluebat, inuidi scil. daemonis, qui instar canis in praesepe iacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui fineret. WOLFIVS.

Ibid. ΙΕΡΑΙΣΙΝ ΕΠ' ΑΚΤΑΙΣ] agrum Cirrhaeum alluentibus. BRODAEVS.

Ibid. 15. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσιῖς] Inter varios Locros, quos recenset *Mattius I. Opin.* 10. non occurrunt Amphissenses. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphissa. Vid. *Steph. Byzant.* Ita Philippus in Epistola apud *Demosth. de Coron.* pag. 529. fin. Λοκροὶ οἱ καλόμενοι Οζόλαι, καλοικῶντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ τίλη τὰς παραπλοίας ἐξέλεγον] portoria ab adnauigantibus exigebant. Anonymus. *Riscuotenuano* le gabelle da i passaggiieri nauiganti. Ferrus. *Wolfius* praetermisit. TAYLOR.

Ibid. penult. Πυλαγόρων] Quasi esset a Πυλαγόρος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo post [pag. 408. l. 11.] πυλαγόρος ὑμῖς ἔλυσθε. WOLFIVS.

Ibid. Credo cum hoc modo exaretur, vti 409. 7. 411. 10. etc. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόρας solummodo nominantur: quorum fuisset admonere, si utroque modo scribere liceret. TAYLOR.

Ibid. ult. ὑφ' ὧν. [Alii ΗΜΩΝ] Et [pag. 408. l. 5.] τοῖς ΑΜΦΙΣΣΕΥΣΙ. Et [l. 6.] συμ-βέβηκεν ΑΤΤΩΙ, ὅτε αἱ προσάψῃται ἀνδρὸς ΙΔΙΩΤΟΥ ἢ δυνάτου. WOLFIVS. Quae incorrecte imprefferat Aldus. TAYLOR.

Pag. 408. l. 1. χιλίας] Forte, ΔΙΕΧΙΛΙΑΣ. Vide seqq. MARKLAND.

Ibid. 5. Ἀμφισσῶν] [vt Ald.] Lege, ΑΜΦΙΣΣΕΥΣΙΝ. BRODAEVS. et Bern. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀσεβείας] Forte, ΘΗ τῶν Ἀμφισσῶν ΑΣΕΒΕΙΑΙ. Aretinus: *Considerabitis enim siue daemonium siue fortunam, quae ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Considerate autem quas poenas Deo Amphissenses pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur quae calamitas et fortuna Amphisseorum scelus impietatemque oppresserit.* Meletus pro ὅς περιγύνειο, legisse videtur ΩΣ, et genitium retinuit. *Considerate igitur ut vicerit Amphissanorum impietatem diuinum numen et fortuna.* WOLFIVS.

Ibid. Recte omnino Meletus, quicumque fuerit. Recte Lambinus. Recte etiam Etrusca Vessio: *Hora state a vedere, come la sorte e la fortuna potette piu, che l' impietà de gli Anfissci.* Hominem Graecanicum, *Wolfium*, in ea literatura enutritum et exercitatissimum, fugit suus Hellenismus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quae Amphissensium impietatem secuta est.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quae euaserit ex impietate Amphisseorum.* ΩΣ περιγύνειο habuit Aldus, ΩΙ Cod. *Coisl.* Stephanus vero et Bern. vti Ego exhibui. TAYLOR.

Ibid. 10. ἱερομήμων] Libanius, *ἱερομήμων δὲ ἐλέγξο ὁ περιπόμηνος συνίδρυς εἰς τὰς Ἀμφικλυόνας ὑπὲρ τῆς πόλεως.* Aristophanis enarrator, τὰς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομήμονα, καὶ εἰσὶν οἶον ἱερεῖς γραμματεῖς: μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλεον. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομήμονες ἐν Ἀμφικλυόσιν, καλῶς ὀρεῖσιν Φωκίων — BRODAEVS.

Ibid. 11. ἐκίπτον] nobilem illum ciuem. BRODAEVS. Dubito. TAYLOR.

Ibid. 12. Ἀίσκιον.] Quid est, quod latet sub voce Ἀίσκιον? aliquis δημότης, opinor, vt *Αισφύσι* et *Αισφύσι*. Vid. *Demosth. de Cor.* 497. 7. MARKLAND.

Ibid. 13. τέτον] [Ald. ita] μὴ τὸ ΤΟΥΤΩΝ. BRODAEVS. WOLFIVS. MARKLAND.

Ibid. 14. ἱερομήμονα] Suidas: *ἱερομήμονες, οἱ περιπόμηνος εἰς τὸ τῶν Ἀμφικλυόνων συνίδρυον ἐξ ἐκείνης πόλεως τῶν τῶ συνίδρυς μελεχσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπιπόμηνος γραμματεῖς.* Ex hoc autem Aeschinis loco apparet, Atheniensis vnum ἱερομήμονα, tris Πυλαγόρους misisse. Dicitur autem ἱερομήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν, fortasse quod acta sacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum sacratorem.* Melanchtho: *scriba Diogneto.* Meletus: *sactorum praefectus, Diognetus.* WOLFIVS.

Ibid. Erudite de his rebus tractant Cel. *Pri- deauxius* nostras ad *Marmora Arundelliana*, et *Antonius Van Dale* de *Concilio Amphictyonico*. Commode hic adplicari potest Inscriptio Vetus, quam ex *Cyriaci Anconitani* et *Apiani* schedis produxerunt *Gruterus* CCXXIX. 15. et MXXI. 7. *Reinesius* I. 241. Idem *Van Dale* l. c. et *Murarius* DXX. 3. nouissime autem omnium et emendatissime Cel. *Gorius* in *Symbolis Literariis*:

ΘΕΟΙΣ

ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ, ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

Pag. 409. l. i. ἐξεργάσθαι] ΕΞΑΡΑΣΘΑΙ MSS. Steph. aut forte, ΕΞΑΡΑΣΑΣΘΑΙ. Vt Bern. Audi Harpocrat. Εξαράσασθαι, Αίσχινος κατὰ Κτησιφῶν, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας αἰθήκει πρὸς τὸν καὶνὸν νῆον. ἐξαράσασθαι ἴσ' τὸ ἐκλιθεῖν τὰς ἀράς, τὸ ἴσ' τὰς νύχας ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν, αἱ εἰσθᾶσι ποιεῖσθαι. Vide *Valesium*, et σχ. ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. ἐρεοσῆκον] rei gestae conueniens. BRODAEVS.

Ibid. 3. συμψάμιν] ΜΕΤΑΠΕΜΨΑΜΕΝΟΣ dedit H. Steph. et recte. Consentit Bern. ΜΕΤΑΠΕΜΨΑΜΕΝΟΣ ΔΕ ΜΕ ὁ ἱερομνήμων ἤξιν εἰσελθεῖν κ. τ. λ. Deerat μὲν in Ald. et in Mead. Quod in eo loco quo vides reponit Wolfius. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ αὐτὸν] cum ipse tamen hoc facere statuisset. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ πρεσβυτέρων] Quaere an ita distinguendum — λίγιν (καὶ πρεσβυτέρων) — μισθισκόντων ἀνακοήσας κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 7. μισθισκόντων] Forte, ΠΑΡΕΣΤΗΚΟΤΩΝ, ἢ ΜΕΘΕΙΚΟΤΩΝ. Melanchtho: cunctantibus aliarum ciuitatum legatis. Perionius: ceteris Pylagoris concedentibus. Meletus: egressis aliis Pylagoris. Ego nihil certi cum haberem, verti, ceteris nostris Pylagoris absentibus. WOLFIVS.

Ibid. 11. ὀνομάζω] γρ. ται ὀΝΟΜΑΖΕΤΕ, MSS. Steph. ΟΝΟΜΑΖΕΤΕ. Coiff. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξήγῃ] ΕΞΕΙΡΓΕΤ' ΑΝ τῷ ἱερῷ. Ita Membranae, scil. MSS. Steph. Mor. Reg. 1. et Bern. Vid. pag. 411. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 13. Κεῶν] Is est Hegesippus. Vid. Harpocrat. v. Κεῶν, Libanium, Photium, Suidam, Aeschinem c. Timarch. Huius dicitur esse Oratio de Haloneso, quae Demostheni attribuitur. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐκείνους] ὑπέρμεινον, ἡδονόμην, ἡνιχόμην ἀκῶν. WOLFIVS.

Ibid. 410. l. 2. κεραμίᾱ] Melanchtho: et officinas ibi aedificatas esse et villas. Perionius: et figulinas stabulaque exaedificata. Meletus: figulinas et casas. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἱπάλια] Lexicographi videntur legisse ΑΥΛΙΑ. Ita Harpocrat. Αὔλια. Δυσίας

ἐν τῇ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνος κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τῷ ἱπάλιαι, ἢ ἀντὶ τῷ, τὰς μισθισκόντων αὐλίας. Coniunge Suid. v. Αὔλια Δύς. TAYLOR.

Ibid. 7. καὶ ΔΙΩΡΙΖΟΜΗΝ lege. BRODAEVS. WOLFIVS. Incuriosius excudit Aldus. TAYLOR.

Ibid. 9. ὅρκον] κατὰ τὸν ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ὅρκον. Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀφοσιῶ] Harpocrat. in v. Maussac. pag. 128. Suid. v. Αφοσιώμεθα. TAYLOR.

Ibid. 12. κανᾶ] pro vniuersa Graecia sacrificia [Ald. enim κοινᾶ]. Vel si κοινῇ legendum, eodem sensu explicandum est. BRODAEVS.

Ibid. ἐνέχεσαι μὲν τὰ κανᾶ] Melanchtho: Sacra quae de more sunt, inchoata sunt. Perionius τὰ κοινᾶ [siue κοινᾶ Aldi] retinuit [annon et Melanchtho retinuit quoque?] coepta iam ea sunt quae ad omnis pertinent. Meletus: primum collocabantur sacri calathi. WOLFIVS.

Ibid. Euripid. Iphig. Aul. 1471.

KANA δ' ENAPXEΣΘΩ ΤΙΣ.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, Sacrificium auspicietur aliquis, sumendo in manus canistrum. Euripid. Electr. 1142.

KANOTN δ' ENHPKTAI, καὶ τιθηγμένη σφαγίς.

Haec verba Aeschini in Edit. Oxon. ita vertuntur, aguntur iam canistrorum feriae, etc. neque magis perite Lambinus ante, Canistrorum dies festus agi iam coeptus est, etc. pro, sacrificium iam coeptum est. In hoc Canistro seruabantur res sacrificio maxime necessariae, secesspita, siue cultellus, mola falsa, et coronae. Hoc canistro, et simul χίρην, siue aquali, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium praestitit Achilles Eurip. Iphig. Aul. 5. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud Aristophan. Εἰρην. 5. 956. vbi Scholiastes ad 5. 957. notat τὸ ΠΡΩΤΟΝ ἱποῖν, καθαίροντες τὸν βωμόν. Hoc primum faciebant, mundantes, (vel dum mundabant) aram. Vnde explicatur, quare ἱνέχεσθαι dicitur. Idem Aul. 851. τὸ ΚΑΝΟΤΝ αἰεῖσθαι καὶ τὴν χίρην: vbi Schol. addit locum

locum ex *Demosthens*: quem locum, ut hoc obiter obseruem, sumpsit ex *Harpocrati*, v. *Χειρίων*. Ceterum quod *ἐνέχουσιν καὶ* hic, *ἐξέχουσιν καὶ* vocatur etiam ab *Euripide*, *Iphig. Aul.* v. 435. de cuiusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND.

Ibid. Adde *Vales. ad Harpocr.* pag. 102. (qui legit *ΕΝΗΡΤΑΙ* aut *ΕΠΗΡΤΑΙ* hoc posterius probante *Tourellio*) *Poll. VIII.* 83. *σχ.* *Aristoph. Av.* v. 851. *Abresch. ad Aeschyl.* II. 36. TAYLOR.

Ibid. penult. *ἐν τῇ ἀρχῇ* Ad has voces *Vir doctissimus*, atque amicissimus in suo exemplari nigrum *δῖτα* adposuit. Nam, si elegantiam spectes, eam utique pessundabit tam subita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum spatium *γίγαντας ἐν τῇ ἀρχῇ*. TAYLOR.

Pag. 411. l. 2. *ἰμῶ* Ita *Aldinam* mendam *ἰμῶ* sustulerunt *Bern.* BRODAEVS. STEPHANVS. WOLFIVS.

Ibid. 6. *προσέλθων* F. ΠΡΟΕΛΘΩΝ, ut pag. 423. l. 10. ΠΡΟΙΟΝΤΑ τὸν κήρυκα. Eadem tamen pagina occurrit ΠΡΟΕΛΘΩΝ ὁ κήρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges ΠΡΟΕΛΘΩΝ. Vti similiter 442. 17. *ἰπιδῶν* ΠΡΟΕΛΘΩΝ *ἰπιδῶν* Κτησιφῶν διζέληθι πρὸς ὑμᾶς — non *προσέλθων*. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐν δὲ δὲ* Aretinus: *Edixit omnibus, qui in aetate forent.* Melanchtho: *Vt Delphi omnes puberes.* Perionius: *Qui aetate processissent.* Meletus: *Quicumque inter Delphos viderint, se attigisse pubertatis annos.* Retinuit viciosam lectionem [*Aldi*] *ἰπιδῶν*, pro *ἐν δὲ δὲ*, quod est frequens in forensibus *Demosthenis*. Ego *Suidam* secutus sum, qui τὸ *ἐν δὲ δὲ* *ἰβῆται* exponit *ἐν τῶν γεγονέναι*. Et si ex loco quamvis corrupto colligitur, apud Atheniensis τῶν *ἰφθίαν* usque ad XVIII^{um} annum durasse, ac tum demum eis τὸ *ἀγέμενον* *γυμνασίον* *ἐγγραφῆναι*. WOLFIVS.

Ibid. *ἰπιδῶν* Lego, ΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ, id est, quotquot erant tunc in urbe puberes. PALMER.

Ibid. Vid. *Harpocr.* v. *Επιδῶν*. *Vales.* ad loc. ΕΠΙ ΔΙΕΤΕΣ habent etiam *Mor.* et *Bern.* γε. etiam in posteriori *ἐν δὲ δὲ* (sic) quasi voluisset ΕΠΙΔΙΕΤΕΙΣ. Quod non laudo. Scripsit *Hesiodus*, si fas sit hos versus *Hesiodo* adjudicare (consule *Plutarch.* in *Amator.*)

Ὁρατῶ δὲ γυναῖκα τὸν πρὸ οἴκου ἀγισθαι,
Μήτε τριηκόσιον ἰτίον μάλα πολλὰ ἀπολείπων,

Μήτε ἰπιδῶν μάλα πολλὰ γὰρ δὲ τοὶ ἰπιδῶν
ἰπιδῶν.

Ἡ δὲ γυνὴ ΤΕΤΟΡ' ἩΒΩΙΗ, πύμνη δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Diss. v. 695. quinto anno post pubertatem: ut hic, *ἐν δὲ δὲ* *ἰβῆται*, biennio superuixisse pubertati. TAYLOR.

Ibid. 8. *Θυρίων* *παρὰ τὸ δῖον*, quasi *Macellum* dicas, aut *Victimarium*. WOLFIVS.

Ibid. Scribitur et ΘΥΣΤΙΟΝ quoque, atque etiam ΘΥΤΙΟΝ, *Harpocrati* teste, qui h. l. laudat. TAYLOR.

Ibid. 10. τὸ δῖον] *Apollini Delphico*. Ita BRODAEVS, qui hunc locum similiter ac *Stephanus*, *Wolfiusque*, ex ffordibus primaeuac Editionis expurgauit. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἀπολείπων*] *ἐκιδυμῶσιν* AN *ἀπολείπων* excudebat *Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. *κότυλον*] Forte deest Ο ΦΑΡΣΑΛΙΟΣ, ὁ τὰς γε. ut pag. 413. l. penult. Sed non necessarium est. Vid. *Demosth.* 527. 9. MARKLAND.

Pag. 412. l. 1. *χρωμένους τῷ δῖον*] τὸς τὸ *χρωμένους* *ἐπικρίτως*. ὁ μὲν γὰρ *Ἀπόλλων* *ἀποκρινόμενος* ΧΡΑ. οἱ δὲ *πυθιαῖοι* ΧΡΩΝΤΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. 3. *καλῶ*] *ἀλλ' ἂν*, *περί*. WOLFIVS.

Ibid. 5. *πρὸ τῆς ἐπίσης Πυλαίας*] τῆς *ἐπίσης*, *τῆς ἐπίσης* *ὑπὸ τῶν προγόνων*. WOLFIVS.

Ibid. *ἐν δὲ δὲ* *χρῶν*] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. WOLFIVS.

Ibid. *ἰχθυῶν* *λόγος*] S. οἰκοῦν *ἐπιπυκνῶν*. WOLFIVS.

Ibid. *καθότι*] Legendum diuifim ΚΑΘ' Ο,ΤΙ. TAYLOR.

Ibid. 9. *ὅφ' ἡμῶν*] γε. ΠΥΛΑΓΟΡΩΝ. MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 10. *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*] Lege — *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*, *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*. Nam Voces *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ* ex margine irrepsere, siquid certi habeat *Diua Critice*. Vide notata ad *Demosthenem*, in *Orat.* praecedente, pag. 205. l. 9. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἀνθρώπων*] F. Ο ἀνθρώπων. Sic p. 425. l. 7. ΤΩΙ ἀνθρώπων, de *Demosthene*. Adde 447. 12. 461. penult. MARKLAND.

Ibid. 16. *προσλαβῶν*] F. ΠΡΟΑΛΩΝ. Vid. p. 419. l. 7. MARKLAND.

Ibid. ult. *πολλῶν δὲ ἀφαιμένων*] multisque omis-
sis eius sermonibus, quorum quidem sermonum haec
summa est. BRODAEVS.

Ibid. *Effendo stata licentiata la moltitudine*.
Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione*.
Interpres

Interpres *Fantia* fas nominat. Annon hi longe *Wolffius*, *Brodæus*que exsuperant in vertendo? Profecto *Wolffius* utroque modo videri videtur — populus dimissus esset, et, cuius ut *ploutarchus* ostendit. Ex parva annotatione, utraque admissit. TAYLOR.

Pag. 413. l. 4. ἀλλοτριῶν] [*Al.*] ΣΥΛΛΟΓΟΝ. WOLFIVS *Bern.* quoque. Quod sileat etiam correxit *H. Stephani*. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπὶ τῶν] ΠΡΟΕΤΑΙΜΑ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 8. αὐτῶν] Τὸ αὐτῶν peculiariter habet usum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas, quae certis temporibus mortuis aliquod obeunt. Ot αὐτῶν ἀλλοτριῶν, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. *Arctinus*: *Pylagoras* qui perpetuo fuerint. *Melanchtho*: *Legati*, qui perpetuo ad concilium *Amphictyonum* mittantur. *Perionius*: *Pylagoras*, qui perpetuo hinc magistratum gerent. *Meletus*: perpetuos *Pylagoras*. WOLFIVS.

Ibid. μὴ μάλιστα κ. τ. λ.] Sycophantice praetermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Rhocensis scilicet. WOLFIVS. Nihil praetermittitur. Decrevit *Demosthenes*, eos non participare cum consiliis vel actis *Senatus Amphictyonici* qui extra ordinem cogebatur, iuxta pag. 412. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 13. αὐτῶν] perpetuum scilicet. BRODÆVS.

Ibid. 16. αὐτῶν μὴ αὐτῶν] τῶν θεῶν, quas *Alexander* euererat. WOLFIVS.

Ibid. 17. αὐτῶν] Annon multo satius, quod in MSS. *Steph. Reg. i. Bern. et Mead.* reperitur, ΑΥΤΗ scilicet? TAYLOR.

Pag. 414. l. 2. μάλα] γγ. ΜΑΛΑ *Reg. i.* vt diuinantur summi viri *Stephanus* et *Marklandus*. Proxime, sc. 423. 5. ἰδιωτικῶς αὐτῶν ΜΑΛΑ *Chénus* ut τὰ τῶν αὐτῶν. Atque ita passim, 428. 4. etc. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐπὶ τῶν] ΕΤΡΑΤΕΙΑΙ, vt infra. MARKLAND.

Ibid. 5. χεῖρας ΑΥΤΟΥ] ἰζημίσαν. [*Ita Al.* etiam, *Bern. et Brodæus*, cum *Al.* habuit αὐτῶ] Et [l. 10.] ἰνὶ τῶν ΑΜΦΙΣΤΕΙΣ [Quod pariter corruptum]. WOLFIVS.

Ibid. 14. προσημαίνον] Quantum profecerit *Cicero* ex lectione Graecorum *Oratorum*, patebit ex *Mureto VIII. Var. Lect. 10, 11.* vbi et hunc locum prae manibus, aliosque a Romano

Oratore descriptos et expressos esse ostendit. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀποκαταστάσει] ΠΡΟΗΚΑΜΕΝΟΙ. *Cod. Bern.* Optimè. TAYLOR.

Ibid. 17. ὅτι δὲ τῶν κ. τ. λ.] *M.* ἀνέστη, ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, αὐτῶν δὲ τῶν αὐτῶν. WOLFIVS.

Ibid. penult. ὅτι τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν] *M.* αὐτῶν οὐ μνησθέντων. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. *H. Traeth* non placet, quod antecessit τοῖς αὐτῶν. WOLFIVS. Ea tamen fuit *Divinatio Scaligeri*. TAYLOR.

Pag. 415. l. 1. Φιλίππῳ] *Plutarch.* in *Demosthene*. *M. Tullius de Diuina*, II. 57. *Demosthenes* quidem, qui abhinc annos prope CCC fuit, iam tum Φιλίππῳ *Pythiam* dicebat, id est, quasi cum *Philippo* facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a *Philippo* corruptam diceret. BRODÆVS.

Ibid. 3. αὐτῶν κ. ἀκαλλιεργῶν] *Al.* αὐτῶν appellat *ιστῶν*, τὰ μὴ καλὰ γινόμενα, sicut dicitur ἀγαμὺ γάμος, ταφὴ αὐτῶν, (quam et *Cicero* in *sepulchrali sepulturam* dixit) ἀγέρων ἀπάρεθον, βίος ἀβίωτος, et similia. *Καλλιεργῶν* est *litare*, vnde *ιστῶν ἀκαλλιεργῶν*, *hostia quae non litauit*. Scribit *Plutarchus*, *Demosthenem*, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀπὸ χρησμάτων χρησάμενος. Idque exemplo *Periclis* et *Epaminondae*, qui superstitiones illas velamenta ignaviae iudicant. WOLFIVS.

Ibid. *Codd. Mead. et Bern.* adiciunt ὅτι αὐτῶν κ. ἀκαλλιεργῶν ΟΝΤΩΝ τῶν αὐτῶν. Ita infra legitur, 422. vlt. αὐτῶν κ. ἀκαλλιεργῶν ΟΝΤΩΝ τῶν αὐτῶν vel, ἀκαλλιεργῶν τῶν αὐτῶν ΟΝΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 5. πρὸς] ΠΡΟΤΕΡΟΝ *Bern.* Sine Scholion fit, siue *Varia Lectio*. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀκαλλιεργῶν] ΚΕΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ MS. *Mead.* Id erat proculdubio ἀκαλλιεργῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. οὐδ' ΟΥΔΕΝ προσιδὲς — WOLFIVS. *Al.* enim ὅτι TAYLOR.

Ibid. 12. ὑπερεξίστασθαι] ΥΠΕΡΩΡΙΣΘΑΙ *Mead.* TAYLOR.

Ibid. ἰφ' ἡμῶν] *bat aetate*. BRODÆVS.

Ibid. penult. σωτηρίας] ΕΥΤΥΧΙΑΣ *Cod. Mead.* Quod nihili est. Suspicio autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota: Solent enim Graeci scribere ἀγωνίζεσθαι — κινδυνεύειν — etc. περὶ τῆς σωτηρίας, id est, de salute, περὶ σωτηρίας: non vtrumque. TAYLOR.

[illegible]

Pag. 426. l. 1. ἢ] *virescentibus*. O *obscure*.
 v. pag. 427. l. 7. ἐτ' 447. l. 12. *Makran*.
 Ibid. 3. *αἰσθητός*. Hanc non redolent
 casulationē scriptoris inter primos semper habuit.
 Pag. 428. v. 1. *ἐν πρὸ τοῦ κρονόου*
ἐμὲ δὲ καλὰ ποίησε; πρὸ τοῦ κρονόου
 426. 2. Non oportuit tam cito. TAYLOR.

426. 2. Non oportuit tam cito. TAYLOR.
Ibid. 4. (εἰς αὐτὸν) Hoc ipsum victo fuisse,
ἐκείνῃ ὁμοίαν αὐτῷ τοῦ δαίμονος scribit Pinar-
chus. VOLFVS.

Ibid. 6. αὐτὸς] πάλιν AT παραλυόμενος, fa-
piens. Dedit Stephanus. [Nam Græcū ita scribere
solent. Illud habet disertissime Cod. Mor.^o τῆς
ἐκείνης ἡσπερ ἐστὶν ἀπαρχή.]

vide in
adnotationibus wourv.

in Ptolemaeo. Locum hunc ita se habet. Est locus
hunc, qui est in Ptolemaeo, in quo est locus hunc.

Commōde ac igitur abesse potuit vox *Subit*,
quæ explanandæ causæ inrepsisse videri poterat.

Quamquam rectissime dici potest, nobilissima figura,
(Hendyadem vocant) is $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$, pro

Sacrificio lacti nunci. Deest & un vno exemplari.
Sed non audeo comprobare, et lectori meo com-

sed nihil obest, quia supputemus, eo
 143. dicitur. *Probat* adiectum esse pro glossa. Er

deinde in textum se injungant, ut modo admo-
nuit. TAYLOR.

Told. 8. Magyarum Margites *Homericum* poemata fuit de quodam ignavo et perdito nomine,

Τὴν δὲ τὴν ἀφ' ἑαυτῆς διδασκαλίαν οὐτ' ἀλλως τί σοφόν.

-Suicidat Expōitū pīatē; alioquin; qđ vā equi ebullum
-Mare; remib; hoc; Hōier; condier; fōr; stud; i; in;

figuam. ceteri, qui nec ultra quatuor numerare
suerint, et sponfam suam attingere non fuerit au-

ius, hoc quod obligatio nem deditus, et matrem ob-
garia, in se patet, fons peperisset. uo 2 f r u o

[illegible]

31000000

TITHN ESENTON. RAR Mafodet, & wyllyf-
 Hle⁶ AR. Eadon pi¹ f. op. AR. MAFODET.

Μουσική, ἡλπίς, ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ ὁ οὐρανός. Οὐρανός. Μουσική. Πλάτωνα δὲ καὶ Πλάτωνα ἀποκαταστήσει.

Ibid. 10. τὰ συναρχα φησὶν ἡμεῖς ὡς ἂν

conferuarē: Wolfius & Melius multo Anonymus
Venetus: ut extra diffaret. Persius: et contentum
de tollensque te.

*ai passeggiare per l'elite; et osservare l'interno de
gli animali. Interem quid in mentem Lambino ve-
nerit. vt verteret. Catisia ubi. Pott. In. It. 32*

ret, et viscera paterna consolideret? Viæ de his
verbis Heschims Victor. XXV. Fol. 121. 122.

Adferam locum Polybi ex Hist. lib. 7. RATA
ΔΕ ΤΟΝ ΘΕΙΣΜΟΝ ΙΝ ΤΩΝ ΤΥΒΕΤΩΝ ΙΝΔΙΕΣ ΕΠΕ-

in xñtaw adtā [Macedonum regi] xñ ENHĀG-
XNTN, dīdūmō nī xñtaw, dīdūmō xñtaw

κλίνας, ἡρεῖο ἀφείκην τοῖς χωρὶς τὸν ἄρρεν, καὶ
δοκίμῃ τῇ ἡρεῖᾳ σωμαίνων. ΤΑΧΙΟΝ. 13

præstet, dum ita vertit, non coniectura ductum, sed quod certe fuisse virtutem non nisi sanguine

Ibid. 15. *Buxtonia* *pungens* x *Thymus* *sp.*

τον παροξυνθέντα ἰκόντως, ἰκνύσθαι πρὸς Θ. ἢ τὰ
φθλοπέδοι, πρὸς αὐτὴν. — ἔκιν' ὑποφθλύνει.

MARKLAND.
-Ibid. penult. TMBIE and fāṭraṇ are ṣayḍara. En

[1. vlt.] ~~Sto~~ δ' ὑμᾶς τῷ ΠΡΟΔΕΔΟΚΕΝ, 2° VOL-
FVS, *Aldi* exemplaria corrigens.

Pag. 427. I. 1. παράλιος.] Suidas in vocabulo
Παράλιος, quem Plutarchus in Solone edidit.

Ibid. οὐ γὰρ Παράκλητος ἦν. Aliis fuerunt
ut dicitur: καὶ τὸ πνεῦμα ἀληθινόν ἐστιν ὡς καὶ ὁ υἱός

Ibid. Ceteris neglectis, quae hic *Brachy-*

Wolfiusque temere blaterant, Paedani erant, qui
consensu Paralo naue, nauigabant. Publicum na-

vigilum erat praefectus, et Resp. causa raptius de-
deductam, nempe ad legatos transportandos.

na sacrificia procurant, et negotia humanendo-
di. Huius *Enkav*, *Harpocr* v. *Therale*, im-

perite, ni Librarius eius ea Imperitia obiectanda
sit potius, Παράλας, non Πραλάς, ut oportuit
scribere. Quod utinam accideret, aut A. V. impetitione

restitu. Vix excellenti ingenio atque doctrina.

ἰβιδόγλαυρος] Ἰβερὸν ἰνὸν ἀγνῶστον ὡς
 εἶδος κατὰ Δημοσθένεα ὅτε Σάμοσιν ἦν ἰβιδό-

Πλα

Πλα

Ibid. *Nondimeno bora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano.* Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus eius effusus irrigavit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Eius sumptus nunc aurum regium supplevit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Aestu reciprocante. Nos h. fere modo dicemus, *His Affairs quere at a lowebb, till the Tide of the Persian Exchequer flow'd in.* Lambinus irrigavit. Quam impotenter! quam insipienter! quam ridicule! TAYLOR.

Ibid. 11. Μαλιν ΕΕΤΑΙ. Et [1. 5.] Ἰδὲ γὰρ ὠπὸς πλῆθος. WOLFIVS.

Ibid. Vtrumque MSti Reg. 1. Bern. et Steph. Vox autem ὠπὸς abesse, sed non recte, solebat. Bern. autem, ΕΕΤΑΙ δὲ ΑΥΤΩΙ ἰδὲ τὸ ἰκαλόν. TAYLOR.

Ibid. 8. Διὸς — κακῶς] F. ΔΕΙΝΟΣ — ΚΑΚΟΣ. MARKLAND. Ita MSS. Steph. et Bern. Feliciter! Prius etiam reperitur in Coisl. et Mead. hoc tamen neutiquam. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀνδρίαν] γρ. ΑΝΑΝΑΡΙΑΝ MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡγεῖτο μὴ διὰ τοῦτο ἵνα] Graeca negationis conduplicatio. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἰπὸς δὲ] ΕΠΕΙ δὲ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. περὶ τέτων] τῶν διελῶν sc. Andocid. de Myster. Τέττος ἴδι καὶ αὐτὸς καὶ τὸς ἐκ τέτων ἀτίμως εἶναι, καὶ ἰπὸς αἰποῖν τὴν τάξιν, ἢ ἀγρῶν, ἢ διελῶν, ὅφλοιν, ἢ τὸν ἀσπίδα ἀποβάλλειν. Hoc etiam indicat *Lysias* c. Alcibiad. ἀμολαξίω. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἵνα ἱκαλῶ ἡμῶν κ. τ. λ.] Hinc Plato ait τὸς πολίτας δὲ ἀνδρίως εἶναι. WOLFIVS.

Pag. 433. l. 4. ἀγορᾶς] ἔξω τῶν περιεργαστηρίων ΚΑΙ τῆς ἀγορᾶς. Bern. Quod non negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam sacris quam civilibus. Vti alicubi scripsit *Demosthenes*, μὴδὲ τῶν κοινῶν μετέχουσιν. Verum *N. c. Timarch.* μὴδ' ἐν τῷ ΤῶΝ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΕ περιεργαστηρίων περιεῖσθαι. pag. 19. l. 4. Vt potius deliberandum censerem. TAYLOR.

Ibid. 5. τριτάτους] [Ald.] ΑΕΤΕΦΑΝΩΤΟΝ. Et [1. 12.] ἵως ΕΤΙ μίμηται. BRODAEVS. WOLFIVS. Olim ἔτι. TAYLOR.

Pag. 434. l. 4. καλὰ] F. ΑΘΑΑ *praemia* sc. τῆς ἀρετῆς, quae vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἀθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ἔνδομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro ornamentis ni-

mis ambiguum videtur. Sic p. 459. l. 7. τῆς ἀρετῆς ἀθλα. MARKLAND.

Ibid. 5. καλὰ τριτάτους] Τὸ καλὰ τριτάτους, ἀλλ' οὐ, τοῖς τριτάτοις δίδωσθαι parum placet. ΚΑΤΑΔΕΛΑΥΤΑΙ videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in pretio erat: nunc iam vilescit.* Melanchtho: *nunc contaminantur praemia virtutis.* Perionius: *nunc res ipsa neglecta est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* WOLFIVS.

Ibid. Qualis et quantus est *Wolfius* in τῇ μαρτυρίᾳ, ostendunt haec verba *Pollucis* desumpta ex lib. VII. cap. vlt. quod titulum habet, *Ὅσα ἀπὸ τῆς ΠΑΥΝΕΙΝ ΤΑΕ ΕΞΘΗΤΑΕ.* scil. Καὶ τὸ ὑδὲ ὁδὸς ἀξίον τῆς ἀπονεσφάνθαι. ΚΑΤΑΠΗΡΗΤΕΣΤΑΙ δὲ ἔμπροσθεν Ἀλεξάνδρου. Nemo ex interpretibus metaphoricam attigit. Non Lambinus, *nunc res ipsa sordibus obsoletis, atque adeo ludibrio est.* Contrarium fere sentio. Nihil hic de sordibus: Veram v. Vestis quae acu et arte pingitur, nimia lotionis nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de praemiis publicis statuendum est. Attigit fere *Cornelius Nepos* in *Miltiade* versus finem: *Ut populi nostri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi atque obsoleti, sic olim apud Athenienses.* TAYLOR.

Ibid. 9. οἰσθε] Restituit *Stephanus*, οἰσθ' AN ὠπὸς — *Marklandus* autem ἰδὲ τῶν AN τῶν. Alterutrum sane necessarium. TAYLOR.

Ibid. 10. Παναθηναία] γρ. ΟΑΥΜΗΙΑ *Caiss. Reg. 2. Myad.* item vetustus Cod. *Fulu. Vrsini*, ut testatur *P. Faber* I. *Agonist.* 30. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀδελφῶν] ΟΥΔΕΙΣ ὠπὸς. MARKLAND. et Cod. *Vrsini* iuxta eundem *Fabrum*. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ καλὰ l. 1.] Rectius hoc, quam legitur in *Stobaeo* Serm. XLI. sine ista Coniunctione. TAYLOR.

Ibid. vlt. διαφεινῆς] [vt Ald.] Placet ΔΙΑΦΘΕΡΕΙΤΕ. BRODAEVS. Ita quoque excudi fecerunt *Stephanus*, alique. TAYLOR.

Pag. 435. l. 3. τῇ — ταυμαχίᾳ] Lege THN — ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ. Ita pag. 450. l. 15. Ἀθηναῖοι THN ἐν Νάξῳ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ ἀνικητοῦς ἐνίκησαν. MARKLAND. Iuxta etiam, eodem ritu, sc. l. 5. Μιλλιάδης δὲ THN ἐν Μαραθῶνι ΜΑΧΗΝ τῆς βαρβαρῶς νίκης. Et pag. 398. l. 12. ὅθεν μὴ νικήσας ΜΑΧΗΝ δὲ ἐν ἀναχωρήσει. Similiter, *Demosthenes* 544. vlt. εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ

Φιλίππῳ THN MAXHN. Cod. autem Bern. hic EN τῇ ——— ναυμαχίᾳ. TAYLOR.

Ibid. 5. ἴτι ——— καὶ ἀγαγόντις] Vide infra ad pag. 437. l. 15. TAYLOR.

Ibid. 6. δ'] Αἰγυπιδῆς Θ' ὁ δίκαιος. WOLFIVS. Sed errat. Μιλτιάδης ΔΕ ——— l. 4. ἴτι Δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς ——— l. 5. Αἰγυπιδῆς Δ' ὁ δίκαιος. Vnus est tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo praemonstrari singularis et rarior vsus istius particulae δέ. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁ τῶν ἀνόμοιων] Sic supra, c. Timarch. pag. 20. l. 12. Αἰγυπιδῆς, ὁ τῶν ἀνόμοιων ἔχων ἰπποσύνας Τιμαρχῶ τῶν, ὁ δίκαιος ἰπποκλήμων. MARKLAND.

Ibid. 8. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem superati sunt Persae. His quippe diebus, tanquam sacris, bona verba dicenda sunt, non inauspicata, nec exercenda, vti nec inter sacrificandum. BRODAEVS. Infeliciter fane. Recte verterunt Wolfus ceterique. Concordat apte Locutio a nostratibus vsitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀξιοί] ΑΝΑΞΙΟΙ Cod. MS. Mead. Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasylbulus etc. non coronarentur, reliquum est, vt aut Ciuitas immemor et ingrata, aut illi immerentes fuissent. Αχάρις ὅς ἦν ὁ δῆμος; ἢ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; καί τινος ΔΕ, οἱ μὴ ὅτ' ἐτιμωμένοι, τῆς πόλεως ΑΝΑΞΙΟΙ; Similiter cum Interrogatione. Si quae- ras Reddituum, inuenies in nota viri praestantissimi ad Demosth. σ. Παραπρεσβ. p. 210. l. 15. et in hac Orat. 373. 4. TAYLOR.

Ibid. 17. χρέον] An ΠΟΝΟΝ, vt pag. 434. l. 16. τάλαντιον ὑπομείναντες? MARKLAND.

Ibid. Ita restituit, dubium an repperit, Stephanus. Atque ita etiam Bern. habet. Fortasse alia via aggrediendum est. Exaratur enim in vetustis exemplaribus pro πολὺν, ΠΟΛΛΟΥΣ. Hoc illud est. Nam, sine importuno isto vocabulo χρέον, lege mecum, οἱ ΠΟΛΛΟΥΣ ὑπομείναντες καὶ μεγάλας κινδύνους. TAYLOR.

Pag. 436. l. 1. τῇ ἑοῇ τῇ τῶν Ερμῶν] Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 18. et I. Athen. Attic. 3. Vales. ad Harpocr. pag. 78. TAYLOR.

Ibid. ἴφῃ τῇ] [Nam Ald. ita] Forte, ΕΦΗ τῇ Vol. II.

sc. ὁ δῆμος. Παρα τὸ Εφῆμι, τὸ Εφῆμι, ἀδρ. β. quia praecedat ἴφῃ, ἴδωκεν. Aretinus: cum haec exceptione. Videtur legisse ἴφ' ὅτι. WOLFIVS.

Ibid. Recte fane Aretinus: Et similiter ea lege Lambin. Et Stephanus securus ita dedit in sua Editione Auctoris nostri. Mendose Mead. ἴφῃσι. TAYLOR.

Ibid. 5. Η, ἀπὸ τῆς ἡσας. Et [l. 11.] ANT' ἰνιγισίης. WOLFIVS. Quod corruptum est in Aldinis. TAYLOR.

Ibid. Qui commentatus est ad Lycophronis Alexand. § 417. haec habet: Περὶ δὲ τὴν Ἡῶνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τὰς Μῆδους ἐνίκησαν, καὶ ἔγνωσαν τοῖς νικησασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ερμᾶς τρεῖς λιθῖνους, καὶ ἐπὶ γράψαν.

Η, ἄρα καὶ αἱ τοῖς τάλαντιον, οἱ πόλις Μῆδων Παισὶν ἐπ' Ἡῶν Στεφάνου ἀμφὶ ῥοῆς, Λιθὸν τ' αἰθῶνα, καὶ αἰθῶν τ' ἐπὶ γράψαν Ἀθηναῖοι Πρῶτοι δισμυῖναι εἶρον ἀμνηστῆν.

τέτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ἔχων μίμνηται. Ita Tzetzes. In Plutarchi Cimone recensentur tria haec Epigrammata, verbis fere iisdem quibus ab Aeschine recitantur. Paucas discrepantias notabo:

I. 3. καλῆρον	κρυῖον.
II. 1. τὰ δ' ἴδωκεν	ἐπὶ δὲ καὶ MS. Bodl.
2. μεγάλῃς ἀγῆς	μεγάλων ἀγαθῶν.
	vt Bern. habet in Aeschine.
4. ξυνοῖσι	περὶ ξυνοῖς.
μόχθον	δῆριν.
III. 2. ἀμπεδίον	ἰς πεδίον.
3. χαλκοχιλῶν	δωρηχίλων, vt Bern. hic.
4. Κοσμήτωρα	Κοσμητῆρα.
ἀνδρα	ὄντα. Ita Bern.
6. Κοσμητῆς	Κοσμηταῖς.

Ibid. 12. Μᾶλλον] Forte: TAYLOR.

ΜΕΛΛΩΝ τὸς τὰ δ' ἴΔΕΙΝ ἢ ἐπισσομένων, ΕΘΕΛΗΣΗ. MARKLAND.

Ibid. ἐπισσομένων] τῶν μὲν τὰ ταῦτα ἰσομένων. WOLFIVS.

Ibid. 13. Αμφὶ] Ante hanc vocem subtrauit aliam Cod. noster Mor. sc. ΧΑΙΡΩΝ. Quasi legendum esset,

Χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πρᾶγμασι μόχθον ἔχων. In MSto Mead. γρ. vna voce Αμειξνοῖσι. Quod nihili est. Αμφὶ τοῖς ξυνοῖσι Cod. Bern. TAYLOR.

4 M

Ibid.

Ibid. 16. ἀμπεδίων] ἀνὰ πιδίον, ut in iis ἀμπεδοῖς, ἀνὰ τῷ ἀναβολῆς. WOLFIVS. γρ. εἰς πιδίον MSS. *Steph.* et *Bern.* TAYLOR.

Ibid. antepen. Κοσμήτωρα] Καὶ ἀντιστοιχίαν, ἢ ἰσότητα, κοσμήτωρα, ut fert verbalium in τῇ analogia. WOLFIVS. Κοσμητῶρα MSS. *Steph.* *Bern.* et *Mor.* TAYLOR.

Ibid. penult. αἰκίς] F. AHΘΕΕ insolitum. MARKLAND.

Pag. 437. l. 1. δδαμῷ] Siquis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγός, cuius nomen suppresserunt haec Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Militiadis filium, et adeat *Plutarchum* in eius vita. PALMER.

Ibid. 2. προσέλθεις] ΠΡΟΕΛΘΕΤΕ MS. *Mead.* προσέλθεις ΔΗ *Coisl.* Reg. 2. non δν. TAYLOR.

Ibid. ἀπείλων] Videtur statuas in Foro, picturas in Poecile, visi spectarique significare: et fortasse Praetorium fuit Foro vicinum. WOLFIVS.

Ibid. 5. μάχη γίγρεται] Vid. *Pausan.* *Attic.* *Meurs.* l. *Athen.* *Attic.* 5. aliosque quibus huiusmodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. Namque huic *Miltiadi*, qui *Athenas*, totamque *Graeciam* liberauit, talis bonus tributus est, in porticu quae *Poecile* vocatur, cum pugna depingeretur *Marathonia*, ut in decem Praetorum numero prima eius imago poneretur, isque hortaretur milites, proeliumque committeret. TAYLOR.

Ibid. 15. κλισίῃσι φαίνεσθαι — ἱκασον] Atqui supra pag. 435. l. 6. videtur dicere, nulli scriptum esse, horum virorum aliquem corona donandum esse. Forte igitur voces χρυσῷ φαίνεσθαι ibi desunt, et legendum, τινὰ τῶν τῶν ἀνδρῶν φαίνεσθαι [χρυσῷ φαίνεσθαι]. Αἰχάριος, etc. Vide et Epigramma pag. 439. l. 1. et pag. 441. l. 2. Nisi verius sit, totum istud κῶλον [ἴτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντες τὸν δῆμον καταγαγόντες] spurium et institutum esse. MARKLAND.

Ibid. 17. χρυσός] [ut Editi] F. ΧΡΥΣΟΥΣ. S. φαίνεσθαι. Praecedit enim ὁ θαλλὸς φαίνεσθαι. Et [p. 438. l. 3.] ΠΑΡΑΝΑΤΝΘΕΙ. WOLFIVS. Menda haec operarum *Aldi*, quam expunxit quoque *Ask.* ΧΡΥΣΟΥΣ autem in margine *Stephani*, et in Cod. *Bern.* TAYLOR.

Pag. 438. l. 3. παρανάγωθι] Nimis tenuiter Wolfius, recita. Istud erat ἀνάγωθι. Iubet *Aeschines* conferri, comparari, contra, vel iuxta, recitari decretum *Ctesiphontis*, ut τῇ πρὸς ἄλληλα θίσαι statuerent iudices de praemiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et praemiis *Demostheni*, decretis. De hoc

vsu vocis παρανάγωθι aliquando vberius sum dicturus. TAYLOR.

Ibid. 6. ἴδ' ἴχου] [*Aldus* ita] F. ΕΙ ΤΟΥΤ' ἴχου καλῶς. WOLFIVS. Vti et edi fecit *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 9. φήσαι] Recte vaticinatur *Aeschines*. Plenus est in hac argumentatione *Demosthenes*. Vide de *Coron.* pag. 589. exeuntem. Sed ibi exaratur Φιλάμμου, ut debuit. Hunc *Senarium* produxit *Aristoteles* III. *Rhetor.* 11.

Ποιητὴ Φιλάμμου ζυγομαχῶν τῷ Κωρύνῳ ex Poeta incerto. Iste *Philammo*, teste *Suida*, πύκνης erat *Aθηναῖος*, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνέκα τὰς ἀντιπάλους. TAYLOR.

Ibid. 15. Παλαικίων] *Varinus*: Παλαικίων ὄνομα. κλίπης καὶ τοιχωρέχου. BRODAEVS.

Ibid. Ονομα κλίπης καὶ τοιχωρέχου. Vide *Suidam*. Qui, cum mea opera etiam Latine (quamvis parum emendate impressus) exstet, nolo chartas frustra implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi volo de explicatione obscuriorum verborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, a *Lexico Roberti Constantini*, aut siquid forte melius (ut spero) ab *Henrico Stephano* fuerit editum. Mihi satis est curare, ut, quantum licet, vera *Aeschini* et *Demosthenis* sententia intelligatur. WOLFIVS.

Ibid. De hoc homine nonnulla congeffit eruditissimus *Valesius* ad *Harpocr.* Vid. *Notarum* pag. 153. Vide *Dion. Chrysostom.* supra a me adductum ad 417. 11. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀνδραγαθίας] Deesse credo post hanc vocem, fortasse nomen illustris cuiusdam *Ciuis*: μή δ' ἢ ἡμῶν ὡς Παλαικίωνος ἀμεινον απολίτυσσαι, διείθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας * * * *, ὅτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid suadet loci et argumenti tenor. Sed fortitudinem tuam recense: *Anonymus Venetus*. Liberius aliquanto *Lambinus*: Sed hoc ostende, te ex administratione reip. probitatis atque integritatis laudem esse consecutum: ita demum etc. *Etruscus* fere ut *Wolfius*. Sed qui consulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, sentire potest. Nam iuxta eius interpretationem nihil in textu desiderari videtur. TAYLOR.

Pag. 439. l. 4. Ηξάν] ἀνὰ τῷ, Ηξάνιο. καὶ γὰρ ΤΟΙ lege [l. 8.] WOLFIVS. Atque ita *MSti* nostri, et marg. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 6. ἡανλον] Elegans locutio et satis rara. Est

Est autem Metaphora sumpta ab iis, quibus post tiliarum sonum aures adhuc personant. Id est, *notum est et inculcatum auribus, ut tiliarum sonus.* PALMER.

Ibid. 10. δ;] F. OTΣ. MARKLAND. Vel ΩΣ credo: quo modo legitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς γράφῃ] [Ald.] ΓΡΑΦΗ. Possit et subiunctive legi, ΕΙΣΙΗ. WOLFIVS.

Ibid. ΕΙΣΙΟΙ Cod. Mead. γράφῃ etiam Bern. Idem quoque adnotavit H. Stephanus, et confirmat ex 441. 14. TAYLOR.

Ibid. 12. ὁμοίον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est aenigmati instar, quo significat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut scribere contra leges, aequè vindicandum censerent ac facere. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est.* Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum.* Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini.* WOLFIVS.

Ibid. Anonymus: *Siquis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset.* Nae ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. Ferrus ita porro: *Se alcuno venia in giudicio ad accusare chi haueffe scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio.* Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse παράνομα λίγιν et παράνομα πράττειν.* Legem legibus contrariam ferre, aequè incivile est atque leges ipsas re violare. Modo, l. 13. Τί γὰρ ΑΝ ΕΕΤΙΝ ἀνοσιώτερον MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 15. ὥσπερ] F. ΟΝΠΕΡ. Infra pag. 443. l. 11. ἀξιώσαι — τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογισθαι, ΟΝΠΕΡ καὶ γὰρ κατηγόρηκα. Et περὶ Πατριάρχ. p. 275. l. 2. et passim. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀνιπόδιζον] ἀντὶ τῷ ἀνικάλῳ reuocabant. WOLFIVS.

Ibid. ἀνιπόδιζον δὲ τὸν γραμματεῖα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ἑξῆς, ἐπὶ τῷ πάλιν ἀναγινώσκον ἰποῖον. καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Αἰσιφῶν τὰ πάλιν ἐξείαζόμενα. Pollux II. 4. TAYLOR.

Ibid. penult. παραπληθεῖσαι] ΥΠΕΡΠΗΔΗΣΑΙEN Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 440. l. 4. αἰσχρὸν] Ista verba ita legit Sext. Empiric. in lib. adu. Rhetor. scil. ὅθιν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθῃ, φησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρελθὼν ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γράφην, κατηγορεῖ. TAYLOR.

Ibid. 5. ὁμῶν] ΤΜΙΝ opinor. MARKLAND. H-MIN MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 12. Αἰσχίνης] Harpocratis, vbi h. locum Auctoris nostri citat, est a me emaculandus. Αἰσχίνης. Δῆμος φησὶ τῆς ἰστροπολίτιδος. καὶ ὁ ΘΥΛΑΕΤΗΣ Αἰσχίνης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon ΔΗΜΟΤΗΣ potius? TAYLOR.

Ibid. antepen. διαπολιτεύμενοι] [vbi semper edi solebat] F. οἱ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ. WOLFIVS.

Pag. 441. l. 1. τ.] F. delendum. Sic pag. 443. l. 17. γράψαια Δημοσθένι γεγραμῶν. Vide tamen pag. 370. l. 1. MARKLAND.

Ibid. Certe minus necessarium est istud τι, γράψαια τι, cum sequitur *istud ipsum* quod scripsit, sc. γεγραμῶν. Interea tamen Vox illa γεγραμῶν deest in MSto Mead. Quod licet non valde probem, tollit tamen eam asperitatem, in quam laboramus, atque ita locum constituit. Αἰσχίνης ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμῳ Θρασύβελον, γράψαια τι παρὰ τὰς νόμους, [Θρασύβελον inquam] ἵνα τῶν συγκαταθόσῳ αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thrasymbuli nimium detraheret, qui primas in hac re partis egit, non secundas. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐπιλογίζομαι] Potius cum Cod. Mead. ἀς δὲ ΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟ οἱ δικασταί. TAYLOR.

Ibid. 10. τριμήν — ὥσπερ] Desunt hae quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adiuti MSto deleceremus. Pro τοιαύτῃ MS. Steph. ΘΙ ΑΥΘΙ. Quod multo acceptius: Et Tu proinde ita leges. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀποδιδυλάει] Non valde condemno eam lectionem, licet infinceram, et ab Aeschini manu minime profectam. Scripsit tamen ille ΑΠΟΔΕΛΕΙΠΤΑΙ, ut locus et ratio postulat. Confer has voces literis maiusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΛΕΙΚΤΑΙ

ΑΠΟΔΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum apud Demosthenem de Cor. 518. 2. εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἀπασι ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Quod est improbandum; ut ibi admoniturus ero. TAYLOR.

Ibid. 13. δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed te-

neo: Illud ἀνδρὶ infinnatum est a sciolo, qui non intellexit quid Graeci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur in qua occupatur. Ita *Lucianus de Histor. conscribenda*, Xenophontem vocat ΔΙΚΑΙΟΝ συγγραφέα, id est, idoneum et historiae conscribendae parem Auctorem. §. 39. Ad eam normam scriptum reperimus apud *Longin.* Cap. extrem. παιδομαθίης δουλίας ΔΙΚΑΙΑΣ. i. e. perfectae, et absolutae. Latini multa cum liberalitate voce *Iustus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen*, *Proelium*, *Exercitus* dicuntur *IUSTI*. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos Scriptores *Iustum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *iustam*. *Priscianus* scribit, Σοφοκλῆς Αἰάτη. Δίκαιος γίνεσθαι, pro *Vero*. *Nostri quoque* *Verum pro Iusto*, et *Iustum pro Vero* frequenter ponunt. *Virgilius* in XII.

Quaecunque est fortuna, mea est, me verius unum

Pro vobis foedus luere, et discernere ferro.

Verius dixit pro Iustius. Haec ille, l. 11. col. 1180. Videtur *Priscianus* respexisse ad illud *Sophocleum* in *Aiace* §. 547.

Εἴπερ ΔΙΚΑΙΩΣ ἔς' ἑμὲς τὰ παλαιοῖν.

Sed pergo in Graecis: Ἡ μὲν τοίνυν τῷ ΔΙΚΑΙΟΥ πόλιν. *Demosth. de Cor.* 543. 11. boni civis, et patriae amantissimi. Non agitur de *Iustitia moralis*. Et rursus, εὖως καὶ ΔΙΚΑΙΟΣ πόλιν. Idem ibid. 580. 2. Ut iam me fere poeniteret eorum quae adnotaui ad *Tom. III.* pag. 258. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡμέτερον] Qui commentantur ad N. F. scil. 1. *Cor.* III. 13. et ἡμέτερον per iudicium exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis quae meditor dicere, ubi *Tempus* et *Ocium* ad eam rem tulerint. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐπιδαὶν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπιδαὶν Δ' EN τῇ πρώτῃ ψήφῳ. MARKLAND.

Ibid. antepen. λυθῆ] μὴ δυνήσῃς ψευδὲς δὲ ἀποδείξαι τὸ ἔγκλημα. ἰὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φιύγων. *Aretinus*: Si primis sententiis non absolvitur reus. Sic et *Melanchtho*, et *Perionius*. *Meletus*: Postquam prima iudicium sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen obiectum solui potuerit a reo. WOLFIVS. Recte. Ita infra scribit *Noster*. 444. 14. ἐπὶ τελειῇ τῆς ἀπολογίας ΔΤΕΕΙ τὸ παρὰ νομον. TAYLOR.

Pag. 442. l. 4. διαιγνῆ] Si rite olim distinxi ad *Lyfiam* inter ψῆφον δίδοιαι, et διαδίδοιαι, crediderim idem obtinere posse inter ψῆφον ἰσχυαῖν, et διαιγνῆν. Nam *illud*, non *boc*, dici ab Auctore nostro arbitror. TAYLOR.

Ibid. 12. σαιίδιον] Tabellam, in qua perscripta fuit Accusatio, puto intelligendam. WOLFIVS.

Ibid. 14. δικάϊαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter pag. prox. l. 3. et 4. Mox pro παρκαλαίς *Steph.* excudit ΠΑΡΑΚΑΛΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 15. πακῶρον] ΠΑΝΟΥΡΓΟΝ *Cod. Bern.* Iterumque pag. prox. l. 6. TAYLOR.

Ibid. κλίπεις τὴν ἀκρόασιν] *Aretinus*: Decipere nos quaeris. *Perionius*: Auditorum iudicium fallis. *Melanchtho*: Conaberis nos decipere. *Meletus*: Furaris animos audientium. WOLFIVS.

Ibid. 17. πρῶσιθῶν] Legendum ΠΡΟΕΛΘΩΝ, ex iis quae admonuimus supra ad hanc *Orationem*, pag. 411. l. 6. TAYLOR.

Pag. 443. l. 7. ΕΠΙΑΝΕΡΟΜΕΝΟΥ. WOLFIVS. *Ald.* et *MSS.* ἐπανερμένον. TAYLOR.

Ibid. 8. καλίστοι] F. ΚΑΛΕΣΣΕΙ. Et ANABΟΗΣΗ, propter ἀν. MARKLAND. Vtrumque praestat *MS. Mead.* ἐπανερμένον Κτησιφῶντος, si ΚΑΛΕΣΣΩ Δημοσθίνην. *Cod. Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἐπὶ σαυὶδὸν καλῆς] F. addendum, ΚΑΔΩΝ ΓΑΡ ἐπὶ σαυὶδὸν καλῆς. Et [l. 11.] ὅστις καὶ γὰρ κατηγόρηκα, ὧΔΕ ΠΩΣ. Et [l. 17] τὸν ἔτορα ΕΞΗΛΕΓΘΑ. Et [l. ult.] πρὸς ΤΑΥΤΑ [*Ald.* mendose ἐξέλιγξα et ταύτας]. WOLFIVS.

Ibid. Citant haec *Demetrius Phalereus*, et *Dionys. Halic.* sc. Τρίκλων ἐν τοῖς πᾶσι ἐπανερμένον. Ista sane καλῶν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in Textum, mi *Wolff.* Cur insolefcis, destitutus fide *Membranarum*? TAYLOR.

Ibid. 11. ὅστις κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅστις καὶ γὰρ ὧΔΕ ΠΩΣ κατηγόρηκα, ἰὰ καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita *Ald.* cum *MS. Mead.* Vnde nobis procudit optimus *Stephanus* bellissimam sane lectionem, quam eius auctoritate repraesentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογισθῆναι ὅστις καὶ γὰρ κατηγόρηκα. ΕΓΩ ΔΕ ΠΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΚΑ; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera prono alueo fluunt. Interea *Cl. Marklandus*, puncto tantum Interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorum

rem etiamnum facit: ἵνα δὲ πῶς κατηγόρηται (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam revocem) quo pacto aut modo accusavi? Postremo, Cod. Bern. ita: ὅπως καὶ γὰρ κατηγόρηται. ΚΑΙ πῶς κατηγόρηται; ΠΔΕ. TAYLOR.

Ibid. penult. πασιλῶς] Iuxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud vocabulum, nempe ὅδιν προβαλλόμενοι (Stephanus dedit προβαλλόμενοι,) ὅδιν προσηγγεῖται verba ista ΕΠΕΙΔΑΝ ΔΟΙΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ, ἀλλὰ πασιλῶς, καὶ ὁμῶν καὶ τῶν νόμων καταπιφρονηκῶτα. Et verte, verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit. Porro: MS. Mead. ΠΡΟΓΡΑΥΑΝΤΑ, quod cum ferri potest, scil. nulla praemissa clausula, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. ΠΡΟΣΕΓΓΡΑΦΟΥΣΙ πρὸς τὰ ψήφισμα, φαίνον τὸν ὑπεύθυνον, ἐπιιδαν λόγον καὶ ἐυθύνας τῆς ἀρχῆς δῆ. Aesch. 370. 1. Τὸ δὲ μὴ ΠΡΟΣΕΓΓΡΑΥΑΝΤΑ, ἐπιιδαν τὰς ἐυθύνας δῆ. De Cor. 490. 3. Rursus Noster, pag. 377. 1. 12. γίγραφι τὸν ὑπεύθυνον φαίνον, μὴ ΠΡΟΣΘΕΙΣ ἐπιιδαν δῆ λόγον καὶ ἐυθύνας. TAYLOR.

Pag. 444. 1. 9. λίγω] F. delendum. MARKLAND. Abest a nostris quidem, Mead. et Coisl. TAYLOR.

Ibid. 11. τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μίγιστον λίγω) ΩΣ ΑΞΙΟΣ ἔστι τῆς δουρίας sine negatiua. MARKLAND.

Ibid. MSti nostri habent, ὡς ΟΥΔΕΝ ΑΝΑΞΙΟΣ ἔστι. Quod perinde est. TAYLOR.

Ibid. 15. πάλαισμα] Aretinus: Hanc esse artem quandam ad iudicium evertendum. Melanchtho: Nec ignoretis, eum insidias struere iudicio. Perionius: Hoc ad tollendum supplantandumque iudicium pertinere. Meletus: Hoc esse strategema quoddam et fraudem iudicii. WOLFIVS.

Ibid. Fori artificium: Luctam ad eludendum iudicium, Interpretes nostri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illustrat, P. Victorius II. Var. Lect. 10. πάλαισμα τὸν ἔστι τοῦ δικαστηρίου legit Marklandus. TAYLOR.

Ibid. βέλεια] ΒΟΥΛΕΥΣΕΤΑΙ Mead. Id erat ΒΟΥΛΗΣΕΤΑΙ, quod reperitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰσως] de loco, maxime ne foli oppositus sit. BRODAEVVS.

Ibid. vlt. τάξις] Nonnulli putant Aeschinem et hic quoque usurpasse vocem istam εἰσως, sed incuria describentium hodie male repraesentari.

Moti autem sunt auctoritate Quintiliani III. 6. init. cuius verba refero: Statum Graeci εἰσιν vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucratre Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Aeschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem uti hoc verbo, cum a iudicibus petit, ne Demostheni permittant euagari, sed eum dicere de ipso causae statu cogant. Inter eos, quos duxit auctoritas Quintiliani, est Petrus ille ex numerosa et Critica Gente Fabrorum ad Cic. pro A. Caecin. TAYLOR.

Pag. 445. 1. 1. καὶ μὴ ἱάτι κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. legit cum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἱάτι αὐτὸν Εἰς τοῦτο τῷ παρανόμῳ λόγῳ περιττασθαι, ἀλλὰ ἰγκαθήμηναι καὶ ἰνδριύοις ἐν τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ, εἰσιλαύνει αὐτὸν εἰς τὰς τῷ ΠΑΠΑΝΟΜΟΥ λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῷ τῶν λόγων ἐπιληρεῖται. TAYLOR.

Ibid. 2. ἰγκαθήμηναι — ἰνδριύοις] Aretinus: Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas eius custodiat. Melanchtho: Compellite eum intra causam, assiduitate et vigilantia vestra. Perionius: Sed insidentes et insidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipsa verba facere. Meletus: Rei auditae immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quaestionis. WOLFIVS. Stando voi all'erta. Italus. TAYLOR.

Ibid. 3. λόγους] Putarem ΟΡΟΥΣ terminos, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio eiusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. pag. 75. 1. 14. εἰς τὸν τῷ πρῶτῳ αὐτὸν δέον εἰσιλαύνει. Vide tamen Demosth. π. Παράτριβ. p. 149. 1. 1. MARKLAND.

Ibid. Ingratum certe auribus eruditae, τῷ παρανόμῳ ΛΟΓΟΥΣ — τὸς τῷ πρῶτῳ ΛΟΓΟΥΣ, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῷ τῶν ΛΟΓΩΝ ἐπιληρεῖται. Elegans Interpres, Ferrus, quasi anticipare voluisset solertem coniecturam Amici mei praestantissimi, rimettetelo dentro i termini del caso. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐκτροπὰς] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 5. TAYLOR.

Ibid. 5. τῷτον τὸν τρόπον] Diuinabam olim, ἰὰν ΟΥ τῷτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἰὰν ΜΗ — In ea mente plane fuit doctissimus Lambinus, qui ita exponit, meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac praedicere quae sint vobis euentura, nisi Demosthenem hoc modo audietis. Tandem ita in Bern. scriptum repperi, ἰὰν ΜΗ τῷτον τὸν τρόπον — TAYLOR. Ibid.

Ibid. 7. ἔαδ' ὧς] [Ita enim Ald.] Lego PAION. WOLFIVS. Ita Bern.

Ibid. 9. εἰ μὴ αἰσάλλομαι κ. τ. λ.] Aretinus: Nec admirarer, si in istos qui circumstant, conuersus eis malediceret. Melanchtho: Et haud scio, an etiam his, qui circumstant, conuiciabitur. Perionius: Nec vero mirer, si in eos qui circumstant, mutato animo dicit. Meletus: Nec mirabor, si in transeundo, eos qui foris stant, contumelia afficiat. WOLFIVS.

Ibid. Lambinus: Neque mihi mirum acciderit, si repente sese immutans, et a ploratu ad conuicia transferens, in eos qui foris circumfistunt, maledicta congeret. Anonymus Venetus: Nec enim admirarer, si de causa digrediens, eis qui extrinsecus circumsteterint, conuicium fecerit. Ferrus: E non mi marauigliero, se mutandosi dirà villania a coloro, che stanno intorno ad ascoltare. Istud μὴ αἰσάλλομαι Brodaeus interpretatur, immutatus, et addit, quoniam oligarchiae primus studuit. Cod. Mead. hic legit τοῖς ἐξω THE ΠΟΛΕΩΣ. Sed hoc nihili est. Sequitur ὅν' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηγεθῆναι, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, a veritate seiunctos, siue, remotos. In quo numero sunt Brodaeus, Itali. Nugatur Lambinus: Et hoc numero ab ipsa veritate habitos. Solus Wolfius habet quod intelligi potest: Aliquid eiusmodi dictum a Cicerone meminisse videor: Cohibete istum susurrum, testem paucitatis. TAYLOR.

Ibid. 16. τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: Honestissimo ex disciplina verbo vsi. Meletus: Locuti erudite pulcerrimam illam dictionem. Θεοξάμωνος ἐκ παιδείας, τατί, παιδαγωγίως, ὡς παιδαγωγοὶ ἀνδρες. Vel ἔφημα ἐρμώμωνος ἐκ παιδείας. Sic Isocrates Paragraphico, Atheniensis propter seditionem dementissimos, ob ἀμνησίαν sapientissimos esse habitos. WOLFIVS.

Ibid. Quel bellissimo detto cauato dalla buona disciplina, che essi haueano: Ferrus. Pulcerrimo illo et ab humanitate doctrinaque profecto verbo usurpato: Lambinus. Interea Aretinus prudens omisit. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat Plinius, in loco toties laudato. ΛΟΓΟΠΟΙΕΙΣ Codd. Coisl. et Mead. Frigide. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐθιμάρων] Quaere, ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ, quotidie, ex pag. 450. l. 3. vel, ΕΦ' ΗΜΕΡΑΝ, ex ω. Παραπερισσ. p. 261. l. vlt. MARKLAND. τῇ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ἐξωτῇ καὶ σχολῇ διαλαζομένων. Dem. de Cor. 486. 2. Τὰ μὲν τῷ

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ βίω συμβόλαια. Id. ibid. 551. 3. Οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ΕΦ' ΗΜΕΡΑΝ καὶ εὐδὲς λίγοςται. Aesch. ω. Παραπερισσ. 261. vlt. αὐθιμάρων excudit Stephanus. Atque ita habet MS. Mead. a manu secunda. TAYLOR.

Pag. 446. l. 3. καὶ] ΚΑΙΝΟΥΣ dedit Stephanus, adiutus, vt arbitror, membranarum Parisiensibus. ΚΑΙΝΟΥΣ etiam Cod. Bern. Cuius in Cod. quod latet Scholium, verba haec Euripidis ex Medea producit,

Οὐκ ἔστι φρεσὶν ὡς εἶμι, ὅδ' ἔχω μαθεῖν
Ἡ θύεσσιν ἐμὶ τὸν τότ' ἔκ' ἀρχῆς ἔτι,
Ἡ καὶ νῦν καὶ δέσμι' ἀνθρώποις ταυῶν,
Ἐπὶ σὺνοισθαί' εἰς ἐμ' ἐκ εὐνοῦ ἄν.

In Editis Euripidis rectius legitur,

Ἡ θύεσσιν ΝΟΜΙΖΕΙΣ — vt oportuit.

TAYLOR.

Ibid. 5. περιγράφει] ἀντὶ τῷ ἀπαλείφει, καὶ ἐξορίζει. ἰάν με περιγράφει. Δεῖ γὰρ τὸ προστάξιον ὑποτακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: Circumscripsistis me a Rep. Melanchtho: Quo me conferam, ciues, si me ciuitate excluderitis? Perionius: Eiecistis me ex republica. Meletus: Tolletis me ex ista politia? WOLFIVS.

Ibid. Odiosum pariter et friuolum coaceruare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur amplector quod habent MSti Stephani, περιγράφει, et καὶ περιγράφει. Hoc posterius forte erat olim ΚΑΙΝ ΠΕΡΙΓΡΑΨΗΤΕ, fortasse nota margini adiecta, siue Canon Grammaticalis, qualem utique produxit modo Wolfius in sua Adnotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γέται in Bern. EI περιγράφει. TAYLOR.

Ibid. 6. ΑΝΘΥΠΟΒΑΛΛΕΤΕ. BRODAEVS. WOLFIVS. Nam Aldus erat incuriosior. TAYLOR.

Ibid. 9. βεβλήισαι] An ΠΡΟΒΕΒΑΛΕΙ? MARKLAND. Recte, credo, vt continetur Allusio, quam attigit H. Valesius ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ὑπὲρ τῷ δήμῳ — ὑπὲρ σιαυτῷ ΠΡΟΒΕΒΑΛΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐξορμῆς] ἐκχωρεῖν μελέας καὶ ἀποφύγειν. Aretinus: Sed ex urbe euadis. Melanchtho: Sed ex urbe seducis te. Meletus: Sed in altum a ciuitate soluisti. WOLFIVS.

Ibid. ΕΞΟΡΜΑΙΣ Eman. Vide Nostrum ω. Παραπερισσ. 272. 1. Vtrumque probum. Sed hoc praefendum. Haec verba Aeschinis non patiuntur

tur Interpretem. Describo igitur, non verto. Tibi canisti et fugam adornas. Eo igitur consilio, relictis urbe, domicilium tibi parasti in Piraeo. At, mi homo, illud non est habitare in Piraeo, ut de te existimari velis, sed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in littore habitas, iam relictas sunt illae tuae Athenae: relictas Attica. Anne ad hunc locum adludis Priscianus l. 18. col. 1171. cum scribat, Αἰσχίνης· Εξομῶντας in τῆς πόλεως? TAYLOR.

Ibid. 13. τίς — τίς] F. ΤΙΔ' — ΤΙΔ'. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀτίμητος] Τυλίην, ὃ χ' τιμή τις ἐστὶν ὁ ἀγών, τῆς ζημίας ἐν τῶν νόμων ὀρισμένης, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ δικασταῖς ὅσης. Multae pecuniariae constitutae legibus fuerunt tolerabiles fere: sed iracundia iudicum in aestimanda lite formidabilis, ut qui Miltiadem 50 talentis, Demosthenem 30 damnavint. Sed et Aeschines litem hanc Ctesiphonti 50 talentis aestimavit. Unde apparet, τῶν τοῦ ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et aestimationem litis pendere a sententiis iudicum. Melanchtho: Cum reus sit Ctesipho, et iudicium exerceatur tantum de multa. Perionius: Causa autem non est non aestimata. Meletus: Et iudicium poenam habet propositam. Suidas et Harpocratio: ΤΙΜΗΤΟΣ ἀγών, ὃ πρόκειται ἐν τῶν νόμων ὀρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν διὰ τῆς δικαστικῆς διαίτησας· ΑΤΙΜΗΤΟΣ, ἢ τὸ τίμημα ὀρισμένον ἐν τῶν νόμων καὶ καὶται, ἀλλ' οἱ δικασταὶ ἐτιμῶντο, ὅτι διὰ παλαιῶν ἢ ἀποτίσαι. WOLFIVS.

Ibid. De ea Re disputant bene multa Salmasius et Heraldus, hic in libro tertio Animadversionum in Salmasium, maxime autem cap. 2da. istius libri §. 4. ubi legendum censet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν ΟΥΧΙ ΤΙΜΗΤΟΣ; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τῆς γραφῆς φύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν ἐκ ἀτίμητου; Vide eum pluribus exponentem locum hunc, ut vocat, obscurissimum. Addantur Salmasius in Observat. ad Ius Attic. Petitus, aliique. Meum non est hodie tantarum litium participem fieri, neque in breuibus his notis locum mihi dari video, ut vel istam controversiam dirimam, vel Iurisprudentiam Atticam quae est de Litibus aestimandis exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad Aeschinem spectat, sana esse potest Sententia Heraldii, qui ita explicat, Annon est haec Actio, (quae

tamen non Tibi, verum Ctesiphonti intentata est) ex earum numero, quas τιμή τις vocat Iurisprudentia Atheniensium: ubi non additur poena legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum eiusmodi, quas Actor ipse taxat, vel ἀποτιμάται, adeoque in ea moderanda Gratiae, Misericordiae, aliisque mitigandae poenae rationibus locus esse potest? Haec fere Heraldus, quantum ad τιμήν atque ἀτίμητον ἀγῶνα differentiam adtinet. Aeschines superius ait, pag. 441. in actionibus παρανόμων, iudicium in tris partis diuidi, quarum unam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnatur reus) τῇ τιμῇ, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν. Scil. quia Accusans taxat poenam, legibus non definitam, verum Iudicium arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat Heraldus auctoritate Harpocratonis, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: ΑΤΙΜΗΤΟΣ ἀγὼν, καὶ τιμητός. ὁ μὲν ΤΙΜΗΤΟΣ, ἢ τὸ τίμημα ὀρισμένον ἐν τῶν νόμων καὶ ἐστὶν, ἀλλὰ τῆς δικαστικῆς ἰδὲ τιμᾶσθαι, ὅτι καὶ παλαιῶν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ΑΤΙΜΗΤΟΣ τῶν παλαιῶν, ὃ πρόκειται (corrigendum ex Cod. MSto Harpocrat. Bibl. Reg. Cant. ΠΡΟΣΕΕΤΙΝ) ἐν τῶν νόμων ὀρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν διὰ τῆς δικαστικῆς διαίτησας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν. Bene est. Sed sine modo ut Ego et Heraldus Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permittite ut Ego Heraldus verba producam pro iis quae Ille ex Harpocratonis produxit, iam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam Aeschinis esse sinceram, adeoque sinceram, ut si oliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse reuocandam. Ita enim noster Lexicographus: ΑΤΙΜΗΤΟΣ ἀγὼν, ἢ τὸ τίμημα ὀρισμένον ἐν τῶν νόμων καὶ καὶται, ἀλλ' οἱ δικασταὶ ἐτιμῶντο τί διὰ παλαιῶν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ ΤΙΜΗΤΟΣ, ὃ πρόκειται ἀπὸ τῶν νόμων ὀρισμένον τίμημα. Nimirum sunt haec et talia concoquenda ab iis qui Iurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. TAYLOR.

Pag. 447. l. 1. ἐκείνου] Ita Lyfias in Epitaph. pag. 59. Αἰεὶς ἦν ἐπὶ τῷ τῷ τάφῳ τότε ΚΕΙΡΑΣΘΑΙ τῇ ἑλλάδι, καὶ συνθεῖσθαι τὰς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud Pausan. Boeotic. §. 15.

Ἡμετέρας ἐνθαλῆς Σπάρτη μὲν ΕΚΕΙΡΑΤΟ ΔΟΞΑΝ,

Μεσσηνίαν δ' ἐνθαλῆς τίκτω χροὺν δέχεται.

Quae occurrit et alibi. Vid. Aristid. Edit. vlt. Tom. II. pag. 400. Plutarch. De non suauiter viu. iuxta.

iuxt. Epicur. Hunc morem lugendi tangit Cicero III. Tusc. 26. Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi euellere, quasi calvitio moeror leuaretur. Theodoret. Quæst. in Deuteron. cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐθνῶν τὰς μὲν κεφαλὰς ΑΠΕΚΕΙΡΟΝΤΟ τρεῖς καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰς τῶν γυναικῶν, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρῶν. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ Διὶ ἀπηγόρευσε νόμος. Homer. Odys. 4. 198.

Τὸτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
ΚΕΙΡΑΣΘΑΙ ΤΕ ΚΟΜΗΝ, βάλειν τ' ἀπὸ δάκρυ παριών.

Alia exempla corrasit Tourrellius, et multi prae-
terea, qui de antiquo more lugendi scripserunt.
TAYLOR.

Ibid. 1. 2. κάταγμα ζηλοῦσιν ἀρετῆν.] Aretinus:
Monstrum aliquod quod virtuti obrectaret. Melanchtho: Sed oratio tua consclerati hominis est, et obrectantis virtuti. Perionius: Piaculum, quod virtuti inuidet. Meletus: Tu vero, quae dices, catharma diceret, quod virtutis splendori inuideret.
WOLFIVS.

Ibid. Anonymus: Furia virtutis aemula. Etruscus: uno scelerato, che ha in odio la virtù. Lambinus: scelerati hominis, virtuti obrectantis, eiusque inanem imaginem umbramque consclerantis. Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic veram et simulatam virtutem: distingui inter hominem ὅπως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοῦσιν ἀρετῆν. Aliter tamen Lexicographi, et in diuersa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos Turba Interpretum sequitur. ZHAOTYPIEIN certe, ratione suae compositionis, est, Zelum suae aemulationem fingere. Atque is Sensus huic loco optime concordat. TAYLOR.

Ibid. 6. διαχρήσθαι.] Aiakis exemplo Achil-
lis armis spoliati. BRODAEVS.

Ibid. 7. μικράν] [Ald.]. MIAPAN haud dubie legendum, vt notauit H. Stephanus. Sed venia danda iis est, qui eam lectionem, quae nihil absurdi habet, retinuerunt. Auctore enim Aristotele, ἑδμήα μὲν κεφαλὴ μικρά, ἀγαθή. καὶ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθή, ἢ μεγάλη. Aretinus: Detestabile

illud et obnoxium caput. Melanchtho: Vt hoc ex-
secrabili capite saepe vulnerato contumeliam pecunia pensauerit. Perionius: Paruum caput istud. Meletus: Vt hoc paruum caput. Me quoque fefellit error librarii ὑπερβολὰ τῆς συνήθους μάλιστα. WOLFIVS.

Ibid. Lector meus habeat quae de hac re adnotauit Vir summus, H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 148. "Hic vero mihi a risu temperare nequeo, quum recordor Ioachimi Perionii Benedictini Cormoeriaceni (viri monachice docti) qui quum se Ciceronianae Eloquentiae vicarium in vertendis celeberrimorum Graeciae Oratorum aduersariis orationibus appellare non dubitasset, nactus mendosum exemplar (vt fit) Orationis Aeschinis, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro μικρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem suspectam habuit (quam alioqui interpretes alius, vel tantillo iudicio praeditus, et qui literas Graecas a limine saltem salutasset, non solum suspectam exemplaris fidem habiturus, sed eam prorsus illi derogaturus fuisset) quin potius hanc lectionem cupidissime arripiens, Demostheni paruum caput affinxit, vt videlicet Demosthenicum caput ad Theriticum proxime accederet, si tamen Therites ὁ ξεκάρης simul et μικροκάρης fuit. Huius autem tam insignis erroris non meminissim, nisi lectores admonitos cuperem, vt ab illius interpretationibus sibi caueant, vtpote quae aliis erroribus etiam multo grauioribus scantent." Haec Vir ille doctissimus. TAYLOR.

Ibid. 12. πρόσθεν] Ita ad me scripsit Vir doctus, I. Tour. "Iocus frigidus atque infictus, neque Aeschinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἀνθρώπος ὁ κεφαλὴν, ἀλλὰ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κείνην (nam illud πρόσθεν ex glossa natum est). Quae latine vertere non possis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem apud Polluc. VII. 24. Δημάδης σκώπῳ Δημοσθένι ἐΣΥΝΑΓΧΗ λίγος ἐλῆφθαι, ΑΡΓΥΡΑΓΧΗ δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ ὑφ' αὐτοῦ χλευάζοντες, ἐχ' ὑπὸ ΣΥΝΑΓΧΗΣ ἴφραζον, ἀλλ' ὑπ' ΑΡΓΥΡΑΓΧΗΣ ἐλῆφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus." TAYLOR.

Ibid. 14. βραχία βέλομαι ἰπιῶν] ΠΡΟΕΙ-
ΠΕΙΝ. WOLFIVS.

Pag. 448. l. 15. ἰνδικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν lege. Τὸ ΔΙΑ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένην. Et [p. 449. l. 2.] τὰ αὐτὰ

αὐτὰ ΤΟΥΤΩΙ ἀμυνομένης. Et [l. 12.] ἔτι Φιλίππου ζῆλον. Et [l. vlt.] ἐν δὲ ταῖς ἀμυνομέναις. Et [pag. 450. l. 4.] ὥστε δὲ τὸ μᾶλλον κινεῖσθαι. WOLFIVS, in his postremis corrigens Aldi σφάλματα typographica. TAYLOR.

Ibid. Non infeliciter vertit vulgata Brodaeus: *sed operam Alexandro venditans propter odium quo ipse Demosthenem prosequitur*. Lambinus: *sed ut me Alexandro ostentarem, propter inimicitias quae illi cum isto intercedunt*. Male ergo, ut arbitror, locum istum sollicitavit Wolfius. Sequitur enim, Πῶς αὖ ἐν ἡγῶ ΠΡΟΕΝΕΔΕΙΚΝΥΜΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡῶ; 449. 15. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro me venditans?* Eodem sensu scripsit Noster ibid. l. 12. τῆς εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ὑδαίξεως. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτὸν] Lego ΑΥΤΟΝ, *seipsum*. Φίρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes), λέγων ὅς ἐγὼ τὴν γραφὴν — ἡγεσάμην — διὰ τὴν πρὸς ΑΥΤΟΝ ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum. TAYLOR.

Ibid. penult. σκενὰ] Decipitur valde Cl. Vassus ad Harpocrat. pag. 168. cum agi hic arbitrat de Phryce, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non assidue versatus*. Infra scribit: *μὴ συνιχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, per intervalla, πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι*. pag. 449. l. 17. Ita Aeschines vocatur a Demosthene, ἑτήρ ἐξαιφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. 586. 12. TAYLOR.

Pag. 449. l. 2. τῶν] [Ald.] Scribendum ΤΟΥΤΩΙ. Sic Demosth. de Coron. pag. 489. l. 16. τὴν γὰρ αὐτὴν ΤΟΥΤΩΙ ποιησάμενος τῶν ἡγεσάμενων τάξιν. Haec Vir de Graecis studiis optime meriturus, literis ad me datis *L. Tour.* Ita etiam praeter Wolfium emendavit Brodaeus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. βουλευσάμενος] F. ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ. Vid. l. vlt. et p. 450. l. 1. MARKLAND.

Ibid. 8. δοκεῖ] ΔΟΚΗΙ. STEPHANVS.

Ibid. ὁπόταν] Cod. Bern. pulcherrime, ὅχ ὁπόταν σοι δοκεῖ, ὅδ' αὖ ἐβλήν, ἀλλ' ὁπόταν, ΚΑΙ Α, οἱ μισθοδοτοῖ σοι προσάτλουν. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vital rationem* — *rogationem* — *institutum* — *sententiam*. Vide H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. p. 483. Nos dicemus, *a Maxim, or, Principle*. TAYLOR.

Pag. 450. l. 2. ΕΠΙ τῷ συμφέροντι, et ἀν- VOL. II.

δρὸς ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΜΕΝΟΥ manult Brodaeus. Illud quibus rationibus adductus, nescio. Veruntamen ΕΕΤΙ τῷ συμφέροντι Bern. Quod est vestigium certe τῷ, ΕΠΙ. Interea Aldus ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet insincerum istud *πολιτικόν*. Id vtrum in ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥ cum Bern. et Wolfio, an in ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΜΕΝΟΥ Brodaeus facilius et rectius mutetur (mutari enim necesse est) diiudicet Lector meus. TAYLOR.

Ibid. 4. ὥστε κ. 7. λ.] ὥστε δὲ τῷ ΣΕ μᾶλλον. Bern. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐν οἷς] Melius haec interpretatur Hieron. Ferrus: *essendo stati alcuni tempi, in mezzo da che fusti da me apertamente convinto*. ἐν οἷς, during which time you stood convicted. Male Wolfius, ceterique. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπιστάτην] Credo huc respexisse Harpocratem in V. ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 16. Πόλιν] [vt Ald.] Lego ΠΟΛΛΙΝ, et Pollim classis praefectum. Cuius Hellenic. 4. meminit Xenoph. BRODAEVS.

Ibid. Alii ΠΟΛΛΙΝ, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit Laertius. Significat, opinor, aut Lacedaemonios in magna illa clade tot navis non amisisse, quot Atheniensi classi Demosthenes subtraxerit: aut, Atheniensem victricem classem non tot habuisse navis. [Recte hoc.] Melanchtho: *quam quantum erat collatum in classem, qua ciuitas nostra Lacedaemonios in Naxo vicit*. WOLFIVS.

Ibid. Omnino ΠΟΛΛΙΝ. Eundem errorem sustulit ex Polyaeo Vir doctissimus, P. Leopardus VIII. Emend. 22. quem de hac re consulere erit operae precium. Decepit interpretes, Aretinum et Perionium, mendosa illa Lectio, quae ante Stephanum inueterauerat. TAYLOR.

Ibid. vlt. αὐτὸ τὸ παρὸν] F. αὐτὸ ΜΕΝ τὸ παρὸν. WOLFIVS.

Pag. 451. l. 1. ἔγω — καλασκεύσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione H. Stephanus? ΟΥ' ΤΟ τελευτᾶν εἰσαγγέλλεσθαι μίλλον ὅπ' ἐμῷ, τὴν Αλαξίαν σύλληψιν τῷ Νερίτῳ ΚΑΤΕΣΚΕΤΑΣΑΣ; Annon denique — comprehendisti? TAYLOR.

Ibid. 2. ἀγοράσματα] Aretinus: *qui mercis Olympiadi emebat*. Melanchtho: *ementem mercis Olympiadi*. WOLFIVS. ΟΛΥΜΠΙΑΣΙΝ Cod. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 3. διστρέβλωσας] Ita punge, ἀνδρα δι- 4 N στρέβλωσας

ἐρεῖλαιας, τῇ αὐτῇ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ
ζυμῶσαι. MARKLAND.

Ibid. 8. δὲ ἄΞΕΒΗΜΑ ἀγῶν [Ald. mendo-
sus erat] Et [l. 12.] ἐν ἀγῶνι ΑΓΕΝΝΗΤΟΙΣ.
WOLFIVS. ἀγῶνι τοῖς voluisse credo. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀγῶνι τοῖς [Ita excudit Aldus] Forte,
ΑΓΝΩΣΤΟΙΣ, vel ΑΝΟΗΤΟΙΣ. Quid si ἀγῶ-
νι τοῖς exponamus? Hermogenes: Εἰ πάντοι μὲ-
θοδῶς τὰ πρὸ ἀγῶνι τοῖς, ὅτι δὲ τὸν ἴσον,
ὅς ἐστι μεταπιστῶν ἐς ὅσον σχῆμα τὸ τοῖστον. BRO-
DAEVS.

Ibid. Mira sane et vberior adhuc varietas.
Nam in marg. Eman. scribitur quoque ΑΝΟΗ-
ΤΟΙΣ, ΑΓΝΩΣΤΟΙΣ, et in Ald. etiam ΑΓΕΝ-
ΝΗΤΟΙΣ, et in Bern. notatur scribi olim ΑΝΑ-
ΓΝΩΣΤΟΙΣ, ΑΓΝΩΣΤΟΙΣ, ΑΓΕΝΝΗΤΟΙΣ, ΑΓΝΩ-
ΗΤΟΙΣ et ΑΓΝΩΣΤΟΙΣ. Sed Stephanus, Wolf-
susque videntur exarasse id quod res est, et quod
scripsit Aeschines. TAYLOR.

Ibid. 16. Εἰσαλα] Εἰσαλα puto fuisse nouendiale
epulum, quod post nouem dies a cadauere con-
dito dabatur consanguineis. PALMER.

Ibid. Exsequias, nouendialia proprie sacra. Pol-
lux [VIII. 14.] Προδόνικ, Εὐφρασί, Τείτα,
Εἰσαλα, etc. Νομίζοντα Demostheni w. Στα-
φύλῳ. BRODAEVS. scil. pag. 562. Edit. nostrae,
ubi id exsequitur Demosthenes, quod hic Aeschi-
nes vaticinatur. De voce Εἰσαλα erudite agunt
Viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde
Mourfium de Funere cap. 29. Seruius, indicante
Tourellio, ad illa Virg. V. Aen. 64.

Praeterea, si nona diem mortalibus alnum
Aurora extulerit

haec habet. Apud maiores, ubicunque quis fuisset
extinctus, ad domum suam referabatur: unde est
illud in VI.

Sedibus hunc refer ante fuis, et conde sepulchro,
Et illic septem erat diebus: octauo incendebatur:
nono sepeliebatur. Vnde Horatius,

Nouendiales dissipare pulueres.

Vnde etiam Iudi, qui in honorem mortuorum celebra-
bantur, Nouendiales dicuntur. Hinc et illud li-
quebit, quam acerbè contra Demosthenem dixit
Aeschines supra, 394. vlt. ΕΒΑΘΜΗΝ δ' ΗΜΕΡΑΝ
τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τὴν Ἀντιφάνειαν, ὡς ἐν πινυῶναι,
καὶ ΤΑ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ποιῆσαι, τὴν αὐτῆς αἰσῶναι.
TAYLOR.

Ibid. Melanchtho: Mortui inferiis interfit.
Perionius: veniens ad funus. Meletus: accedens

ad nouendialia sacrificia. Vocis huius explica-
tionem non reperio in veteribus lexicis. Rober-
tus Constantinus τὴν ἰσάτην ἡμέραν, ἢ τὴν ἐν-
δίατ ἡμέραν. WOLFIVS.

Pag. 452. l. 3. ἐκ τῆς πολυλείας] δὲ τῇ πο-
λυσίᾳ. WOLFIVS. Nescio an emendans, an il-
lustrans. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀποκρίνω] Recte hoc sane, neque sol-
licitandum. H. Stephanus interea, nullo negotio,
dedit ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΙΤΟ, quasi aut hoc probum
esset, aut illud improbum. ἀποκρίνω δὲ AH Cod.
Bern. TAYLOR.

Ibid. τὸ πάλιν τὴν αὐτῆς] Hinc apparet non-
nulla excidisse. Prior enim pars huius responsi
non apparet. MARKLAND.

Ibid. 10. αἰ] ὡς Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀγανὰν] Scribe ΑΓΑΝΑΚΤΩ.
BRODAEVS.

Ibid. ΑΓΑΝΑΚΤΩ, vel, ΑΓΩΝΩ. MARKLAND.
Prius Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. Εὐφῶν] Hoc non est in Oratione
Demosthenica. WOLFIVS. Sed vindicatur Aeschi-
nis esse a Dionysio Halic. qui ea legisse videtur.
TAYLOR.

Ibid. 14. ἀγῶνι] Lage ΣΕΙΡΗΝΩΝ. BRO-
DAEVS. Ita exhibuit Stephanus. Ita Bern. siue fu-
erit Scaliger. TAYLOR.

Ibid. Recte fortasse. Et omnes hi viderunt
id quod erat necessarium. Laudo igitur quod
praestiterunt: et gratias ago vberissimas, quod
nonnihil nostrae quoque solertiae reliquerunt
vindicans. Nam potuissent haec verba ab
Aeschine proficisci, scil. Audio cum comparatu-
rum meam vocem Sirenium cantibus, quibus non
demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem
adigitur: ΑΙΟΝΕΡ ΟΥΚ ΕΥΔΟΚΙΜΕΙΝ ΤΗΝ
ΤΩΝ ΣΕΙΡΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ? Quid ea obser-
uatione futilius? quid ab hoc loco alienius, eti-
amsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat
Χρησμάδιον, ut dicitur, ociosus alicuius lectoris in
margine scriptitantis. Est hic, quem vocant locum
communem: NOTA BENE DE SIRENIBVS. Tolle
igitur miserrimum istud colon, et connecte ea
quae sunt Aeschini. Nam haec non sunt, si diui-
nare possum, aut sapere. TAYLOR.

Ibid. δὲ καὶ ΟΥΤΩ Δ. Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. ἡμιπύριαν] ETHIOPIAN MS. Steph.
Quod non erat leuiter aut perfunctorie adnota-
dum. Ita etiam Bern. Demosthenes enim, qui Ae-
schini silentium exprobrauit (p. 448. 10, 11. 449.
3. alibique) et dicendi raritatem, non potuit e-
tiam

tiam multam et diutinam meditationem, non longam experientiam, perpetuamque exercitationem ei quoque obicere. Lectio itaque est ὑπορίας, verborum volubilitatem, siue copiam. Et nescio sane, annon et haec Vox Longino sit restituenda, §. 1. Nam ὑπορίας τῆς ὑπόριον, ut ibi scribitur, experientiam inuentionis, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores nostri ὑπορίας vocare Facultatem dicendi, naturale istud eloquentiae munus, siue exercitatione et vsu alatur, necne. Vide Demosthenem p. 574. TAYLOR.

Ibid. 17. τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] Criminationem id: hoc Factum. Supra dixit, 427. 12. eodem animo, ὁμοίῳ ἐστὶ τὸ ΠΡΑΓΜΑ τῇ Αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuscule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragosa est tota Parenthesis, τῆς αἰτίας αἰσχυρὸν τὸν αἰτιώμενον ἐστὶ τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδειξαι. Deinde istud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Vtinam sane abesset! Vide quam recte! αἰσχυρὸν γὰρ τὸν αἰτιώμενον ἐστὶ τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδειξαι. TAYLOR.

Ibid. penult. ΜΕΓΑΛΑ μὲν τῇ σ. κατηργαμένον. WOLFIVS. Nam Aldus incorrecte. TAYLOR.

Pag. 453. l. 4. ἐξ ὁσμῶν συγκείμενον] Vid. Dionys. Halic. σ. διωβτ. Demosth. §. 35. 55. 56. TAYLOR.

Ibid. 6. αὐλῶν] Videntur Monachi, Antonius et Maximus, in nomine cespitate, cum scribant, Serm. XXVIII. fin. Δημάδης τῶς Αθηναίως εἰπαζῶ αὐλοῖς; ὅτι ἢ τις ἀφίλοι τῶ γλῶττιαν, τὸ λοιπὸν ἰδὲν ἐστὶ. TAYLOR.

Ibid. 8. ζῆλον] F. ZHΛΩ, et mox, ΑΠΟΥΗΦΙΣΑΙΣΘΕ. MARKLAND.

Ibid. Hoc excudit Stephanus, et confirmat Bern. Codex autem Mead. a Welfo stat, et ab antiqua scriptura. Porro: ΑΠΟΒΑΛΕΥΑΝΤΕΣ Cod. MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 17. μὲν ταῦτα] Per ista intelligit statim, mox, sc. bodie, non aliquando. MARKLAND.

Ibid. ἐπιστομῶν] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δεινὰ. Sed malim, ΕΠΙΣΤΙΟΝΤΩΝ. Et [pag. 454. l. 10.] τὸς ΤΩΝ Διονυσίων, ἰὰ μὴ δικαίως τῶς ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ χορῶς κρινῶσι [Ald. enim κεκλίως]. Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' ἐκ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ χορῶν. WOLFIVS.

Pag. 454. l. 6. καλῶς ποιεῖς] Καλῶς αὖτὶ τῷ Δικαίως. marg. exemplar. Eman. Καλῶς ποιεῖς, merito. Brodaeus. Dicitis vos fortunatos esse, ut estis, et esse debetis: Lambinus. Voi dite

esser felici, come veramento sete, che buon pro vi faccia. Ferrus. TAYLOR.

Ibid. 10. κριταὶ τὰς ἐν Διονυσίῳ] Περὶ τῶν αἰτίων ἐισθίσθων οἱ πολλοὶ, καθάπερ τραγῶδων ἢ κωμῶδων καθήμνοι διακρίται. I. Chrysostom. Orat. de Episcop. Liqueat eos omnino iudicium ferre de omnibus quae recitabantur, aut agitantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum potestate: ita ut cuiuscunque generis erat noxa aut maleficio, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis postulabatur ob notissimum illum senarium in Hippolyto,

Ἡ γλῶσσ' ἐμὸς μοχ' —

dixit ἀδικῶ τὸν ἀντίδικον τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ αἰτίας κρινῶν ἐκ τῶ διακρίτῳ ἀγορᾷ. EKEI γὰρ αὐτὸν δεικνύται λόγον, ἢ δόσιν, ἢ βύλῃαι κατηγορεῖν. Vid. Aristot. III. Rhet. 15. TAYLOR.

Pag. 455. l. 2. παρακινδυνύει] Vtrum, παρακινδυνύει εἰς τὴν πολιτείαν, an, ἢ σωφρονῶντες εἰς τὴν πολιτείαν? Prius magis placet, τὴν πολιτείαν εἰς κίνδυνον καθίσταται. Aretinus: Videmini mihi et feliciter euasisse, et in periculum venisse, parum consulte. Melanchtho: Videmur, ciues, inconsulte tum incidisse in pericula, tum euasisse. Perionius: Mibi quidem videmur vtrumque perfecisse, Athenienses, ut et feliciter omnia gereremus, et temp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus. Meletus: Vtrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἢ σωφρονῶντες] Hoc pertinet ad vltimum membrum praecedentis sententiae, non sapienter agentes: et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιεῖς, iure, merito, ἢ σωφρονῶντες, imprudenter. MARKLAND.

Ibid. Lambinus ad vtrumque membrum istius sententiae, tam καλοῦθῶν, quam παρακινδυνύειν, videtur referre: Mibi porro videmini, Athenienses, et consiliorum incautorum prosperos euentus habere, et in rep. administranda omnia fortunae temeritati permittere, nihil considerate facientes. Venetus innominatus ita: Videmini etenim mihi, Athenienses, non modeste admodum in horum vtrumque vos habuisse, et in Rep. cum prosperitate administranda, et in eius periculis subeundis. Longe a mente Auctoris. Etruscus ita: A me pare, o Atheniesi, che a noi interuengan due cose contrarie, cioè, che siamo felici, e portiamo pericolo di rouinare nel

nell' amministrazione della città per nostro mal governo. TAYLOR.

Ibid. 7. κατίλυσαν] Quid audio? ἔαδ' ὅς τινι KATEATEAN τὸν δῆμον — ἐπίστα KATEATEAN? Rēpone, auctoritate mea, ἔαδ' ὅς τινι KATEKHAHEAN τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἔχαιρε γὰρ ἰ. ε. ὁ δῆμος, ΚΟΛΑΚΕΥΟΜΕΝΟΣ. Vox ista κατεκλήσαν, licet a nullo Scriptore Graeco, ex iis qui exstant, quantum scio, vsurpetur, attamen proba sit necesse est. Pollux IV. 6. p. 49. Κολακίειν, ὑπερβολικῶς, θρασυτεῖν — ὑπάγειν — ὑποτρέχειν — ΚΑΤΑΚΗΔΕΙΝ, Καταθίγειν — Θωπεύειν etc. Hesychius item: ΚΑΤΑΚΗΛΟΥΜΕΝΟΙ, Καταθιλόμοιοι. Etym. denique M. in v. Κηληθμός. Καὶ ΚΑΤΕΚΗΛΗΣΕΝ, ἀντὶ τοῦ, κατεπράυνε, καὶ κατέθιλεξεν. TAYLOR.

Ibid. 8. ἔχ' ὅς ἐφοβήτο] ἔχ' Οἱ ὅς ἐφοβήτο. BRODAEVS.

Ibid. 9. ἐνίοι] Mallem, si cum Codd. Εἰοί δι' ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ τῶν Τριάκοντα ἐγίνετο. MARKLAND.

Ibid. 10. ἀκρίτως] Idem est, quod πρὶν ἀκῦσαι. Quod si non e scholio irrepsit, ἰμφοδικὸς πλειονασμὸς ἀντὶ τοῦ. WOLFIVS. AKRITΩΣ Bern. TAYLOR.

Ibid. 17. ΑΝΑΛΟΓΙΣΑΙΜΗΝ. BRODAEVS. Ita WOLFIVS. Et [p. 456. l. penult.] ΔΙΕΛΕΧΘΗ. IDEM. Ald. ἀναλογησαίμην et διελίχθη. TAYLOR.

Ibid. penult. λίγεις] Forte, ΔΕΞΕΙΣ, vt mox, ἄξει. MARKLAND.

Pag. 456. l. 1. τὴ γὰρ etc.] Ita: τὴ γὰρ ΕΠΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΤΑΥΤΑΣ ἐξεργάσθαι καλῶς, τὸ γινώσθαι ΤΗΣ τῆς ΧΡΕΙΑΣ (vel ἰδείας) αἵτιον, μίζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid sensus videtur postulare. Laus enim Demosthenis in fossis probe ducendis minor est, quam culpa eiusdem, cuius opera factum est, vt fossis indigeremus. MARKLAND.

Ibid. ἐξεργασθῆναι] ΕΞΕΙΡΤΑΣΘΑΙ MSS. Bern. et Steph. Τὸ γινώσθαι ΤΟΥΤΟΝ αἵτιον Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 2. αἵτιον] Haec enim fieri solent, cum iam potentiores hostes timerentur. BRODAEVS.

Ibid. 4. ἀνιόβια] Alii excitavit: alii diruerit. Quid sequemur? Dicam. Nam Aeschines, vbi laudari maxime debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe haec Sententia aculeum habet insignissimum. Si muros vallo cinxerit, vel fossa munierit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam

refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera eius et industria vsa sit Resp. nostra, utilis quidem ea, sed leuicula, Gratia. Idcirco autem petet ea praemia quae conferuntur iis solis qui Remp. bene et salutariter administrant? Ille est Tenor Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνιόβια. Laudibus illis quibuscunque addit opprobrium maximum, nimirum Ius Sepulchrorum violatum et imminutum. (Nam de diruendis, non excitandis intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Graecas et antiquas literas tractant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo Aristophanes vsus est plurimo et falsissimo. Verba gratia; In aditu primae Fabulae occurrit,

ΑΛΛ' ὅ σ' ἐκείνῳ τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκιστῶν

Πιστότατον ἡγῶμαι σ' — ΚΑΙ ΚΑΕΠΤΙΣΤΑΤΟΝ.

Verum faceta haec quidem Scurrilitas Comœdii proprie spectat, et in risu excitando occupatur: vbi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim vt Demosthenes conferat suae vitae rationem, eamque quam egit Aduersarius, pag. 570. Orat. de Corona. Εἰδασκας γραμματεῖα ἰγὰρ δ' ἐφοίτων. ἰτίλεις ἰγὰρ δ' ἰτιλύμην. ἰχόρευεις ἰγὰρ δ' ἰχορέην. ἰγραμμάτινεις ἰγὰρ δ' ἰκκλησίαν. ἰτρίσας ἰγὰρ δ' ἰδωρέν. Hucusque serio expendit, quid intererat: Verum comparatione elatior factus, et ipso cursu quasi incensus atque inflammatus, iis quae praecedebant, addit cum quadam διωότητι — scil. ἐξέπληνεις ἰγὰρ δ' ἐσούριτον. Ibi enim pergit quidem in comparando vtriusque vitae instituta, sed comparationi praeter expectationem, vt dicitur, vehementiam quandam adiicit atque amaritudinem. Porro, pag. 559. eiusdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et socordia Atheniensium: Πρῶτον μὲν ἔρχεται τῶν ἀκολουθῶν αὐτὸς ἀντὶ τοῦ κράτους — εἰθ' ὅτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεί. ἐπίστα χρημάτων ὑπέρβην, καὶ ἰπρατίην ἀ δόξουν αὐτῷ, εὐπερίωτον ἐν τοῖς ψηφίσμασι (vt mos erat Atheniensium) εἰδ' ἐν τῷ φανερῷ βυλιούμην: Deinde inopinato addidit illud amarum, εἰδ' ὑπὸ τῶν συνοφαισίστων κρινόμενον, εἰδ' ὅτι γὰρ φεύγων παρὰ νόμον. Iam vt ea quae dicta sunt ad hunc ipsissimum locum accomodemus: Themistoclis consilio factum est et periculo, vt ait Nepos in vita, vt iī muri exstruerentur, quibus iam reficiendis praepo-

nitur

mitur Demosthenes: Qui praecepit (hominis ipsius verbis utitur) ut omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, siue sacer esset, siue profanus, siue priuatus, siue publicus: et undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent.

QVO FACTVM EST, VT ATHENIENSIVM MVRI EX SACELLIS SEPVLCRISQVE CONSTARENT. Iam, cum necesse fuerit, ut, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit, primo quidem loco dixit, περιχαράκασα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφους, sed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit seuerissimum illud et inexpectatum, ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΦΑΣ ΑΝΕΛΟΝΤΑ. TAYLOR.

Ibid. τὸν ——— απολινομένην] Τὸν ὁρθῶς ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΜΕΝΩΝ δωριὰς Cod. MS. H. Steph. Vide annon praestet! Non potest dici, quantum. TAYLOR.

Ibid. 8. τὴν ψήφισμα] ΕΚ τὴν ψήφισμα. pag. 404. l. 2. MARKLAND.

Ibid. ult. χρυσίου] Consule Brodaeum I. Miscell. 36. TAYLOR.

Pag. 457. l. 3. τριακόντα] ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 7. ἑοχλῆς] ἑοχλῆς HMIN αὐτὸ λίγων. MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 9. οἱ ξῖνοι τοῖς Θεβαίοις τὴν ἀκρὰν] τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μυκιδόνων κατεχομένην. WOLFIVS.

Ibid. 11. Ἀρκάδων] L. πάλιν Τὸν Ἀρκάδων. MARKLAND.

Ibid. 16. ἰγκωμιάσει] F. ΕΓΚΩΜΙΑΣΕΙΕ, vt τολμήσει. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὅταν δὲ] F. delendum ΔΕ, nisi supra legatur ——— γίνεσθαι, ὅπου ΚΑΙ τὰς etc. MARKLAND. ὅταν ΔΗ ἀνδρῶν Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 458. l. 1. ἀπορήσει] ΑΦΙΣΤΑΣΟ Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. συναχθισθόμην] ΣΥΝΑΧΘΗΣΟΜΕΝΟΣ. Cod. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. τις] Opinor, ἀντὶ μὲν ΑΥΤΟΣ, ex sensu et superioribus. MARKLAND.

Ibid. συνίστοι] ΣΥΝΕΙΠΗΗ dedit H. Stephanus. TAYLOR.

Ibid. 14. μοῖραν] [Vulgo.] F. MOPAN. Aemilius Probus: Hoc exercitu moram Lacedaemoniorum interceptit (Forte, interfecit) quod ipsum maxime tota celebratum est Graccia. Hesychius: Μόρα, μέρα τι-

νά. καὶ μέρα τι. γράτῃ, ἡ τὰ γῆμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις οἱ Πατριόλοχοι μόρα αὐτοῖς ὀνομασθέντες. Vide Xenophontem in Republica Laconica, vel Suidam in v. Μορῶν. Aretinus: Iphicrati, quod cohortem Lacedaemoniorum peremit. Melanchtho: quia exercitum Lacedaemoniorum viceris. Meletus: Iphicrati, quod partem exercitus Lacedaemoniorum interfecerit. Est et in Aristocratea, ἰφικράτης τὴν ΜΟΡΑΝ κατέλαβεν. WOLFIVS.

Ibid. De hac Lectione, atque de hoc negotio, disputat bene multa Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 844, 845. Et praestantissimus Criticus, Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 50. fin. MOPAN legitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. δὲ] F. ΟΤΙ. MARKLAND.

Ibid. 16. Δημοσθῆνι] Δημοσθῆνι δ' ΑΝΤΕΡΟΥ, διὰ τὴν ΔΩΣΕΕΤΕ; MS. Steph. TAYLOR.

Pag. 459. l. 1. ξύλα etc.] Vid. Brod. v. Miscell. 12. qui memorabilem hanc particulam Iurisprudentiae Atticae illustrat. Et Nos quoque attigimus in Elementis Iuris Civilis, pag. 116. TAYLOR.

Ibid. 2. τῖνα] siquem, dum forte fortuna decidunt, interimunt. BRODAEVS. ΕΙΤΩΙ ἰμπισόβη MS. Steph. idem ΤΩΙ ἰμπισόβη Cod. Caiss. et Reg. 1. 2. Aldus mendosissime, ἰάν τις ἰμπισόβη. Pro quo Bern. TINA habet, cum Wolfio. TAYLOR.

Ibid. 5. πανουργία ἔξοδοι] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. BRODAEVS.

Ibid. 10. κρηῖται] [vt Ald. habet, et Mead.] F. τί ΑΠΟΚΡΙΝΕΙΣΘΕ; Et [l. 14.] ΕΥΝΟΙΑΣ. Et [p. 460. l. 1.] τοῖς νῦν μὲν εὐ παρῶσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν εὐ παρῶσι etc. WOLFIVS. Τοῖς μὲν νῦν Ald. TAYLOR.

Ibid. 12. κρηύγμα] Haec vox proculdubio deprauata est. Exempla enim, quae sequuntur, huic non conueniunt. Forte, τὰ δημόσια ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. Sic πολίτικὰ παραδείγματα, Orat. adu. Timarch. p. 39. l. 11. Hoc verum arbitror, (vide quae praecedunt, πρὸς τοῖς παρῶσι etc.) et errorem Scribae esse, coniicientis oculos in vocem subsequentem, κρηύτῃσαι. Demosth. σ. Παραπρεσβ. pag. 193. Καὶ τίς ——— τῷτο ἰδὼν τὸ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ, δίκαιον αὐτὸν παρασχέειν ἰθιλήσει; MARKLAND.

Ibid. 14. ἀσχέμων ὦν] Reg. 1. ΕΥΣΧΗΜΟΝΩΝ. F. legendum ΑΣΧΗΜΟΝΩΝ. TAYLOR.

Pag.

Pag. 460. l. 3. [F.] F. EETAI, vt δέξαι. MARKLAND.

Ibid. 12. Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas et ordines? καλίστη αὐτὸν ἐκπαύγειν, καὶ ποιῆσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιοχρεῖν καὶ τρέπον σάφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος καλίστη ποιῆσθαι τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων. Sin genitium retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος καλίστη, ποιῆσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: Probationes verborum ex vita et moribus eius exigatis. Melanchtho: Vocate eum in iudicium, vt scriptum de se factum, re et factis confirmet, sicut leges iubent. Perionius: Facite, vt eius etiam oratio, quemadmodum praescripto legis praecordia, ex vita moribusque spectetur. Meletus: Hunc referre se iubete ad vitam fide dignam et ad mores modestos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis praecipit. WOLFIVS.

Ibid. Ita Ald. ἐκπαύγειν αὐτὸν καλίστη, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος καλίστη ποιῆσθαι εἰς βίον ἀξιοχρεῖν καὶ τρέπον σάφρονα. Ita Stephanus: ἐκπαύγειν αὐτὸν καλίστη καὶ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος καλίστη ποιῆσθαι) εἰς βίον ἀξιοχρεῖν καὶ τρέπον σάφρονα. Nisi quod Typothetae incuria κτημάτων pro κηρυγμάτων expresserit. Si sit Incuria, et Stephanus non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in Bern. qui aliquando cum Stephanicis conspirat. TAYLOR.

Ibid. ἐκπαύγειν αὐτὸν καλίστη καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ΚΑΙ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος καλίστη ποιῆσθαι, εἰς βίον ἀξιοχρεῖν etc. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὁ ΠΑΡΑ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περι, vt Ald.] Et [p. 461. l. 5.] ὥσπερ ΚΑΤΑΓΕΓΗΡΑΚΩΣ, pro παραγεγενηκάς. WOLFIVS.

Ibid. penult. καὶ ἰφ' οἷς] Aliter ac distinxit, Wolfius vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

Pag. 461. l. 8. τὰ περιόδια τοιμάμενοι] Vtrum, πρὸς ταῦτα, ἢ τοῖς πύλαις? Aretinus: Tanquam reliquiis reip. diuisis. Melanchtho: Disceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, sed tanquam ex diuisione reliquiarum fisci. Perionius: Ex concionibus disceditis, non consiliis capitis, sed tanquam ea quae ex collatis pecuniis restant, distribueritis. Meletus: Vt ii qui reliquias conuinciorum com-

muniū inter se partiuntur. Ταὶ Περιόδια, εἴτε χρήματα, εἴτε ποτὰ καὶ βρωτά. Pendet hoc a consuetudine veterum conuinciorum, cum de symbolis edebant, et videtur alludere ad theatrialis pecuniae distributionem. WOLFIVS.

Ibid. 11. μέν.] F. MONON. TAYLOR.

Ibid. ἰγχερήσας] ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΑΣ Bern. et proximo τῇ EN ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩI habet. TAYLOR.

Ibid. 14. ἴσαι αἱ ψῆφοι] Harpocr. in v. ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφάνην, Εἰς τὸν ἀνδρῶν ἰδιώτης εἰς Ρόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνδρῶν ἦναι, πρὶν μὲν ποιεῖν ἐισηγήσθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἰγχεῖσθαι, εἰ δὲ μία ψῆφος μάλιστα (γρ. ὑπερίκτισεν in Cod. Cantab. et ita habet Scholiastes Aristotelis, et nos monuimus ad Lycurgi Orationem de ea ipsissima re habitam. In Photio legitur hoc modo: ἴσαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τῷ ἀπολύσθαι τὸν κατηγόρου ἰσὺν ἴσων τύχῃ ψήφων. Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγων ἐν τοῖς διακατηρίοις ἀλισκομένων. ἀναλύσθαι (corrigere ἀπολύσθαι) γὰρ εἰ διακόμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν διακαζομένων, καὶ (l. αὖ) ἴσαι γίνωσθαι ψῆφοι. Ἐν αἷς ἀπολύσθαι ὁ ἰσκαλόμενος. Αἰσχίνης etc. Haec produxi, vt ostenderem, quatenam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Consuta enim et confarcinata est haec Glossa ex tribus diuersis, voces (ἴσαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τῷ ἀπολύσθαι—
ψήφων.

Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγων ——— ψῆφοι.

Ἐν αἷς ἀπολύσθαι ὁ ἰσκαλόμενος.

TAYLOR.

Ibid. vlt. ἡ συλλ.] F. ΟΥ συλλαβῶν καὶ τ. λ. MARKLAND.

Ibid. ὀνομάτων] γρ. ἰπ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΕ πολιτίας καὶ τ. λ. Bern. TAYLOR.

Pag. 462. l. 1. τιμωρήσασθαι] Οὐ, quod ἀποπέμψῃ praecedat, sumendum. BRODAEVS.

Ibid. 10. ὥσιν] ΣΩΜΑΣΙΝ Cod. Mead. Ego sane et τοῖς ὥσιν, et τοῖς σώμασιν iuxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. βυλίσσασθαι τίνες εἰσιν οἱ βοηθοὶ Δημοσθένει. Certe haec parum sunt fincera. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀποβλέψας] F. ΑΠΟΒΛΕΨΑΤΕ. Nisi

Nisi placeat ὑπερφανὲς, aut ἀναλωτόδου, aut ἀπο-
σύνουσι, sc. τῶν ἀπολύσι. Aretinus: *Vanam*
insuper eius arrogantiam intelligatis. Melanchtho:
Considerabitis etiam eius iactantiam, quando dicet.
WOLFIVS.

Ibid. ΑΠΟΒΑΕΥΑΤΕ Bern. Sed non est ne-
cesse ea Correctione, aut Wolfii Figuris, vii.
Iuxta monitum Cl. Viri Ier. Marklandi, vocibus
[οἷσι γὰρ — in τῇ πόλει, 462. penult. —
463. i.] parenthesi inclusis, et deleta interroga-
tione post vocem δημηγορίας, ita procedet Ora-
tio, scil. ΑΛΛ' εἰς τὴν ἀλαζονίαν ἀποβαίνετε,
ὅταν φῇ — ὅταν — παρακαλῇ, ὑπολαμ-
βάνει δὲ κ. τ. λ. Adcommode quidem vertebat
olim Lambinus, Interpres, diffusus quidem, sed
non inelegans: *Sed vos iactantiam hominis arro-
gantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium*
sua legatione Philippo ademisisse, Acarnanas ad de-
fectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis per-
terrefecisse (vos enim usque adeo stultos et credulos

esse existimat, ut haec credituri sitis, proinde quasi
suadela in urbe vestra, non fycophantam alatis)
quum denique in extrema iam orationis parte, prae-
darum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi
advocabit, fingite vos intueri, etc. Eam rationem
etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distin-
ctione usus, optimus et diligentissimus Interpres
Etruscus. TAYLOR.

Pag. 463. l. 2. δωροδοκημάτων] ΔΩΡΗΜΑΤΩΝ
MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 17. κομισάσθαι] Addit idem Codex, ΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. TAYLOR.

Pag. 464. l. 2. ὁ γὰρ, καὶ ἡλίοι etc.] Vid. Bro-
dardum VI. Miscell. 18. TAYLOR.

Ibid. 4. βίβουθνα] Dinarchus adu. Demosthe-
nem, Εγὼ μὲν δὲ ὁσούσις τὸ μέγιστον τῶν κατη-
γορίας ἦμι, ΒΕΒΟΗΘΗΚΑ. Aeschines κατὰ Τι-
μάρχου. Εἰ τι τῶν αἰσχίρων ἡγησάμεν εἶναι, μὴ
ΒΟΗΘΕΣΑΙ τῇ τι πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ
ἡμεσίν. ΒΕΒΟΑΕΥΕ.

N O T A E

A D

ORATIONEM DEMOSTHENIS

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

NON multa sunt, quae restant huic Orationi praefanda, quoniam de Historia istius Controuersiae satis liberaliter egi ad initium harum Adnotationum. Plene ibi inter cetera egimus de Tempore, quo instituta fuerit haec Causa, quo autem acta. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod refecari istud diligentiae meae exemplum Lectoris beneuolentiae commendo, committo et relinquo.

Vtrum haec *Demosthenis* Defensio ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, an ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, sc. *Dionysio Halic. Vlpiano, Harpocrate, Suida*, etc. omnibus fere his modis citatur, ut citari potest. Titulus tamen *pro Ctesiphonte* vfitior est, et adcommodatior fere, quo pacto laudant *Cicero, Quintilianus, Plinius*, alique.

Multa habet optimus ille Scriptor, *Dionysius Halicarnassensis*, quae Lector utiliter conferet, in hac Oratione legenda. Multus utique est Ille in *Epistola*, quae ad *Ammaeum* scribitur, ut probet *Demosthenem* non ab *Aristotele*, verum vicissim hunc ab illo, Praecepta et Artificia Rhetorica mutuo sumpsisse. Vide potissimum istum tractatum exeuntem, ubi legitima quasi nomenclatura appellatur haec Oratio Η ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ: et ostenditur etiam eam ab *Aristotele*, in *Rhetoricis* laudari. Quae cum vltima fere fuerit ex *Demosthenicis*, satis sane constat, parum *Demosthenem* ex *Arte Aristotelis* proficere potuisse.

Nimirum Scriptor ille felix, sagax, eruditus atque curiosus (*Dionysium* volo) non solum *Demostheni* multum affert lucis atque adiumenti, verum ceteris etiam Oratoribus Graecis, a quibus similiter *Aristoteles* (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et praeceptiones derivauit, quorumque ex imagine futuros quosunque Oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse *Demosthenis* paulo ille studiosior, eique addictior quam par erat, inclementer cum *Aeschine* agit; quem verba fastuosa et ridicula *Demostheni* exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura, in reliquiis *Demosthenis*, ab eo quaesita, reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, ut aut omnia quae magnus ille Orator in Concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia quae consignabantur, ad aetatem *Dionysii* peruenirent. Exscribo tamen quae de hac re reliquit *Dionysius*, cum ob alia, tum quia ad hanc causam, atque ad hanc *Aeschini* accusationem, pertineant. Ita Ille ad finem *πρὸς τῆς λελικῆς Δημοσθένους διωότητος*. Scil. Τὸ δὲ φάσκων φοβηκοῖς καὶ ἀηδίσιν τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν [*Demosthenem*] χειρῆσθαι, πῶθιν ἐπὶ αὐτῷ λίγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγνω τιθαύμακα. ὕδιν γὰρ εὐρίσκω τέτῳι παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὃν εἰρηκίαι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης. οἶον, ὅτι “ὡδὲ τῆς φιλίας ἀπορῆξαι τὴν συμμαχίαν” [Vid. *Aeschin.* supra, pag. 392. l. antepen.] καὶ ὅτι “ἀμπιλυγῶσι τινὲς τὴν πόλιν.” καὶ “ὑποτίμησαι τὰ νῦν τὰ δῆμῳ.” καὶ “φορμὸν ἀφ᾽ ἑμῶν” καὶ “ἐπὶ τὰ

511

γινά τινος ὅστις τὰς βιλίας διείρων. οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῶν, "ταῦτα δὲ ἢ κινάδης τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαυμαστά;" [Aesch. pag. 429.] ἔδιδε γὰρ ἄλλα τινὰ φοβικά καὶ ἀνὰ ὀνόματα ἐν ἀδυνά τῶν Δημοσθένους λόγων εὐρεῖν διδύμηται· καὶ ταῦτα πῶς ἢ ἐξ μυριάδας εἰχὼν ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ καλαλοποιῶν. Interea tamen, an Verba illa Aeschini aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco Dionysii, secum contemplabitur studiosus lector. Certum est, huius textum ab illius esse corrigendum non vno in loco; et falsum esse animi Editorem, doctum licet virum, qui ad Demosthenem lectorem remittit pag. 562. huius Editionis, ad Textum scil. quem Dionysius in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phrasologia aliquando delectaretur Demosthenes? Quidni, vt Sylburgius recte observavit, diceret ἐπολιτμήσαι τὰ νῦν τῷ δήμῳ, qui in Olynthiaca III^a dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ ΔΗΜΟΣ ΕΚΝΕΥΡΙΣΜΕΝΟΙ, καὶ περιεργημένοι χρέματα?

Multis fane modis, multisque nominibus praedicanda est haec insignissima Oratio, totius Eloquentiae istius Populi (apud quem et nata est, et ad iustam magnitudinem excrevit Ratio dicendi) Flos ipse et Medulla: Opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter ciuilibus rationes quibus abundat, atque optimum exemplum Reip. administrandae: (Nam, vt inquit Scriptor non negligendus, κάλλιστοι δημοσίων λόγων [Demosthenis] εἰσὶν ἐν οἷς περιέχονται τὰ ἐν ψηφίσματι ἀμφισβηλεῖται, λίγω δὲ τὸν τι περιέχει Σιφάνῳ, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδρολίαν, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Αἰριοκράτους) Non propter summam Eloquentiam, cum in hac Causa magnus ille dicendi artifex maior se ipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a Panaetio et Plutarcho allatam, dignam fane, quae a tam grauius Scriptoribus commemoretur; et quam adeo Plutarchi verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conseruauit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτῷ ἔγω γιγνώσκω τὰς ψαίσεις, ὡς μόνον τῷ καλῷ δι' αὐτὸ αἰετῶν ὄντι, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τὸν κατὰ Αἰριοκράτους — ἐν οἷς πᾶσιν ἢ πρὸς τὸ ἡδίστον, ἢ ῥᾶν, ἢ λυσίτελειστον ἄγει τὰς πολιτικάς, ἀλλὰ πολλὰ καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἰεῖται διῶν ἐν διυλίῳ τάξει τῷ καλῷ ποιεῖσθαι, καὶ τῷ περὶ ποιῶν. Haec ille praestantissimus Auctor in vita Demosthenis.

VOL. II.

Verum in excellentissima hac Oratione nihil excellentius, nihil quod primores Critices magis adripuit, quam ΣΧΗΜΑ istud ΟΜΟΤΙΚΟΝ, vt vocatur, quod occurrit infra, pag. 550. et nemini ignotum esse potest, qui de Demosthene inaudierit. Οὐκ ἔστιν, ἢ ἔστι ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάλης ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἢ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσας et quae sequuntur. Istius Artificii vim et felicitatem optime expressit Longinus, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν ἐπιπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἔστι κατὰ φύσιν χρεῖσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ἢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχτε δὲ οἰκτιρὰ τῷ παρὰδείγματι· ἔδιδε γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμάρτετε, ἢ οἱ ἐν Σαλαμῶνι, ἢ οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θεῷ, καὶ οἰοῖται φοιβεύμενος γινόμενος, τὸν τῶν ἀρετῶν τῆς Ἑλλάδος ΟΡΚΟΝ ἐξέφωνεν, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΠΩΣ ΗΜΑΡΤΕΤΕ, ΟΥ ΜΑ ΤΟΥΤΕ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ, φαίνεσθαι δι' ἑνὸς τῷ ὁμοίῳ σχήματι, ὅτι ἐνθάδε ἀποτροπὴν ἐγὼ καλῶ, τὰς μὲν προγόνους ἀποθιώσας, ὅτι διὰ τὰς ἡττάς ἀποθανόντας ὡς θεοὶ ὁμῶνται παριστάνοντες, τοῖς δὲ κείμενοι, τὸ τῶν ἐκείνῳ προκινδυνεύσαντων ἐπιτοίχῳ φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιγὰς εἰς ὑπερβάλλον ὄψιν, καὶ πᾶν, καὶ ἔκινον, καὶ ὑπερφυῶν ὅρων ἀξιοπρέπειαν, καὶ ἅμα παλαιότιον τινα, καὶ ἀλιξίφαρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροῶντων καθιερὸς λόγοι, ὡς κυφίζομενος ὑπὸ τῶν ἰγκυμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῶνα νικητῶν παρίστασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τὰς ἀκροατικὰς διὰ τῷ σχηματισμῷ συναρπάσας ἔχουσιν. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τῷ ὅρῳ τὸ σπέρμα φασὶν εὐρεῖσθαι,

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
Χαίρων τις αὐτῶν τῶν ἀλγυνῶν κίερε.

Cetera ibidem consulenda. Nam plurimum conferent ad Auctoris nostri διωκτικὰ explicandam. Neque vnquam bonus et magnus Scriptor tam fidelem et accuratum nactus est Interpretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορος. Aristides, Rhetor itidem, et ingenio Critico praeditus, summa arte trutinat verba haec ardentia. Παρὰδείγματι· ἐνέκα ἔγω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐπιτοίας, σιμωμένη· μίσησχος· ἢ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι ἐλαῦθα τὸ μὲν ζήλοισιν ἢ — τὸ δὲ καὶ ὁμῶσαι

ὁμοῖαι ὡς καὶ αὖτις, τῶν προγόνων, τὸτο ἔχει τὴν ὑπερβολὴν τῆς σιμύτης. De dictione ciuili §. 8. Adiangam et alios. Et Demosthenes iurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore inuidia cladis apud Chaeroneam acceptae laboret. Quintilian. II. 9. Nec meretur fidem, qui sententiolae gratia iurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes. Id. ibid. Tales sunt illae inclinationes vocis, quas inuicem Demosthenes atque Aeschines exprobrant, non idio improbandae: cum enim uterque alteri obiciat, palam est utramque fecisse. Nam neque ille per Marathonis et Plataearum et Salaminis propugnatores recto sono iurauit, nec ille Thebas sermone distulit. Id. XI. 3. Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenuis et circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superauit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud iusiurandum per caesos in Marathone ac Salamine propugnatores recip. satis manifesto docet praecceptorem eius Platonem fuisse? Id. XII. 10. Ita Geminus Antholog. Gr. Lib. 4.

Οὗτος ὁ Κικροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἀεὶ καίμαι,
 ἦϊνε, Φιλίππειος σύμβολον ἡγοίης,
 Ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλω Σαλαμῶν.
 Εργα, Μακεδονίῳ ἔγχεσι κυλιμένα.
 Ομνυ νῦν νίκυας, Δημοσθίνης, αὐτὰρ ἔγωγε
 Καὶ ζῶντις ἴσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Nonnulla similiter σχ. Apollon. Rhod. II. 259. Εμπαιξίμερος γίνεσθαι ὅρεα, ὅταν τις κατὰ τῆς ιδίας ὁμῆς συμφορᾶς — καὶ Δημοσθίνης μὲν τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὸς ἐν Πλαταίαις παραλαβάνοντας. Adiangatur Plutarchus de Gloria Atheniensium: — τὸν Δημοσθίνης περιτὸν τῷ γίφῳ παραβάλλειν ἐν τῷ τῷ λαμπρότατοι καὶ λογιώτατοι ὁ ἔχων πεποιήκει, ὁμοῖας τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. Item Hermogenes p. 260. Edit. Crispin. Μεθὸς λαμπρῆς, καὶ τὸ τὰ ἰνδοξὰ ἰνδοξότῳ λέγειν, ὥσπερ ἐκείνῳ τὸ, ὃ μὲν τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἔξῃς. Τῷτο γὰρ παραδύγμα μὲν ἰνδοξοῖ· οἷον ὁρῶς ἐν ἱεράλεισα ὑπὲρ ἰλιουθρίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, ὅτω γὰρ ἰποῖον καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὅρεον αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἰνδοξότερον αὐτὸ ἰποῖον, καὶ λαμπρόν· ἐχ' ἡμαρὶν ταῦτα συμβεβύσας, ὃ μὲν τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἔξῃς. Idem iterum, περιτὸν μεθὸς. διωκτ. p. 424. Cap.

περιτὸν ὅρεον: scil. Περὶ τοῦ δὲ ὅρεον ἡλικὸν Ομηροῦ δμοῖον, ἢ τὰ Πλάτων ἐμμενέσας· ἢ τὰ Δημοσθίνης ἐκκλησιάζοντες ἀντίον — Δημοσθίνης δὲ ἡλικὸν πολλοῖον· ὃ μὲν τὸς ἐν Σαλαμῶνι παραλαβάνοντας, καὶ τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. Adde Pausan. in Attic. c. 32. Hartung. Decur. II. Capp. 3. et 9. apud Gruter. F. A. Tom. II. pagg. 677. 697. Per deridiculum tractat Athenaeus I. 9. Διομῆτων ἐν ἡμῶν καὶ λιπαρῶν διακρίσεις τῆς σοφίας, ἐκ ἑρῶ, φησι, τῆς, μὲν τὸς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προστίτι τὸς ἐν Σαλαμῶνι ναυμαχίαν. Et Lucianus etiam in Encomio iuxta finem: Ἀγὼ δὲ τῷτο, ἔφη, πρὸς Ἀσπίδαρον, Δημοσθίνης δὲ ἐκ ἄλλης, ὃ μὲν τὸς — καὶ μὲν μὲν ἰφαινεῖτο προσθῆσιν, τὸς ἐν Μαραθῶνι πεπλοκῶτας. Haec, lector, volebam nefcius ne effes. TAYLOR.

NOTAE ad Argumentum LIBANII.

PAG. 465. l. 5. τῶν συνήθων τῶν] Συνήθων Συνήθων postulat analogia. Sed quorum Nominatiui in ἡς penacutum definunt, eorum genitiuos pluralis, et aduerbia inde ducta, toties video, et in tam diuersis Codd. penultima acuta scribi, ut dubitem an id culpa librariorum accidat. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὁ χυρῶσα] Alii ΟΧΥΡΩΣΕΝ. Constructio postulat ΟΧΥΡΩΣΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ὁ χυρῶσας] Hoc Wolfianum est, non Editorum, aut MStorum. Reuoca autem ex iis ΟΧΥΡΩΣΑ: Demosthenem enim quasi loquentem fingit, orationemque eius adducit, ὡς αὐτὸς εἰρηκιν. Locum, ad quem adludit, vide pag. 583. 8. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς ὃς ἴδαι τὴν ἐπιμίλειαν περιμένειν τῷ ἔργῳ] Pro δι' ὃν. Et sic fortasse legendum. Sed Feliciani Editio [et MSti nonnulli] ἀνὸ σοφῶν φαρμάκων habet ὃς [sine εἰς] ἴδαι τὴν ἐπιμίλειαν ΨΙΑΗΝ ΠΑΡΕΧΕΣΘΑΙ τῷ ἔργῳ. WOLFIVS.

Ibid. Εἰς ὃς ἴδαι κ. l. λ. habent nonnulla Exemplaria, sc. Aldina, Parisiensia, Lindembrogii. Recte quadantenus. Quod fortasse mireris. Sed vide ut flammam ex isto filice excutiam. Ait Libanius huic operi curando dari denos viros e singulis tribubus. Itane? Vix crediderim. Non centenis ciuibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum vnaquaeque Tribus suum Tribulem ad id muneris emisit. Lege ergo, correctione nunquam poenitenda, quam subiecit ora exemplaris Bodleiani, ἡγεῖσθαι ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης Εἰς ὃς ἴδαι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 15. *ωρεμίδειαν*] [vt ab *Aldo* et *Feliciano* edebatur] ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ [*Benenati*] per u in antepultima, id est, *ωρεμίδειαν*, ferri potest: Sed melius est ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ. WOLFIVS. Ita Regg. β. γ. ζ.

Pag. 466. l. 1. ἡ πόλις] F. ἡ πόλις ΣΥΜΠΛΑΣΑ, ἀρσῆς ἵνα, etc. MARKLAND.

Ibid. 2. ἡ φθόνος] Articulum debemus liberalitati *Wolfi*: Itemque Praepositionem καὶ in linea proxima: Quae tamen pene est necessaria. ΘΘΘΘ. ΑΥΤΟΥ ἡ ψαλο MS. Ven. sc. *Demosthenem*, vt vertitur quoque. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀπὸ γυμνασίου] ΕΠΗΓΓΕΙΑΣ. Et [l. 5.] νόμος δὲ καλεῖται. Lego cum *Obsopaeo*, ΝΟΜΟΝ δὲ ΚΕΛΕΥΕΙΝ. Et [l. 6.] pro, τὸν καλεῖσθαι, τὸν ΑΕΓΟΝΤΑ. Et [l. 10.] καὶ τὰ ξυ γὰρ ΤΑΥΤΗ τῆς κατηγορίας. WOLFIVS. Nam ταύτης ubique: quantum inuestigare potui. TAYLOR.

Ibid. 5. νόμον δὲ καλεῖται] Pro νόμος καλεῖται, MS. ΝΟΜΟΝ ΔΕ ΚΕΛΕΥΕΙΝ, in accusativo, quae recta videtur Lectio. Deinde pro τὸν καλεῖσθαι, antiquum habuit τὸν ΑΕΓΟΝΤΑ. OBSOPAEVS. Νόμον δὲ καλεῖται etiam exhibent Editi a *Benenato*, et *Feliciano*. ΑΕΓΟΝΤΑ etiam idem *Felicianus* cum MSto Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 15. μίση] Similiter, in Argumento, quod sequitur, Τὸς μὲν γὰρ δύο νόμοι, τὸς τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τῶν κερύγματων, εἰς τὸ μίσην τὸ λόγῳ ἀπὸ γυμνασίου, γελοῖως τὸς κακὸς ἐς μίσην ἰλάσκει. Quintilian. VII. 1. *Demosthenes atque Aeschines* — in iudicio Ctesiphontis diuersum secuti ordinem, cum Accusator a lure, quo videbatur potentior, cogeretur: Patronus omnia, vel pene omnia, ante ius posuerit, quibus iudicem quaestioni legum praepararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, inquit *Xenopho Memorab.* l. 3. in principio, τὸς τῶν πρώτων ἀρίστους διὰ τὰς τῶν, καὶ τὸς τῶν τελευταίων, ἐν δὲ μίσην τὸς χειρίους cetera. TAYLOR.

Ibid. 16. τῆς] Lege cum vniuersis, καὶ τῷ ΜΕΝ περὶ τῶν ὑπευθύνων — Cui familiariter respondet, τῷ ΔΕ περὶ τῶν κερύγματων. Nescio vnde *Wolfio* displiceret. Video esse necessarium. TAYLOR.

Ibid. ἀντιθέσει διανοίας] Hoc est, a scripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLFIVS.

NOTAE ad Argumentum posterius.

PAG. 467. l. 1. τοῖονδε καὶ ἡ] [Editi et MSti] Forte, ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡ. Et [ibid.] *ωρεμίδειαν*. WOLFIVS.

Ibid. 2. μεταδομένη] F. ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ὑπὸ τῆς πόλεως. WOLFIVS. Ita Reg. α. Ceteri omnes μεταδομένην. TAYLOR.

Ibid. 7. διηθῆς] ΠΡΟΣΔΕΗΘΕΙΣ *Benenatus*, vt legimus supra, l. 2. Et membranae quoque *Regiae*, si Cod. ζ. excipias. TAYLOR.

Ibid. 8. δεδωκεν] Ita *Wolfius* solus et silens. ΔΕΔΩΚΕΝ enim constanter in Impressis, quibus consentiunt o. l. f. Subiecit quidem ἡ διῆς in Exempli. *Altemps.* ΔΕΔΟΧΘΑΙ. Plura fortasse ad pag. 479. TAYLOR.

Ibid. 9. τραγωδιῶν ἀγομένων καὶ τῶν] In *Aeschine* legitur ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ καὶ τῶν, et ΤΡΑΤΩΔΙΟΙΣ. Vtrum autem eo tempore noui Tragici Athenis exstiterint, an tantum de nouis Histriionibus fiat Sermo, nostra parum interest. WOLFIVS.

Ibid. 13. δίδωκεν] ἀντὶ τῷ, ἰδιδώκεν. WOLFIVS. δίδωκεν in *Aldinis*. ἰδιδώκεν Editorum ceteri. TAYLOR.

Ibid. 16. Πουκὶ γιγανῶσθαι, ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] F. ὡς ἐν ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ. Aut, omitta negatione, Πουκὶ γιγανῶσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πουξ enim locus fuit legitimae Concionis, διὰ τὸ συνεῖν ἐκεῖ συλλεῖν, ἢ διὰ τὸ συνεῖσθαι. Καίτοι μυρίων ἐκεῖ ἀνθρώπων καὶ ἐδιδωρῶν πολλὰς ἐκκλησιασάσθων, καὶ ἐλαττωτὰ τῇ πόλει ψηφισαμένων. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* conuertebat iuxta priorem diuinationem, non in *Theatro*. Quae Correctio quanto durior est et horridior, non opus est dicere. Delenda est importuna ista Negatiua: et bene ista verba, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, adduntur ad explicandum insolitum istum vocabulum, Πουκί. Vide omnino *Aeschinem* c. *Ctesiph.* p. 378. l. 6. et annotationes ad locum. Similiter in *Libello Aeschinis* infra 489. 12. Εὰν μὲν ἡ Βουλὴ γιγανῶσθαι, ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἀντιπῶν, ἰὰν δὲ ἡ Πόλις, ΕΝ ΠΥΝΚΙ, ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. In hac quoque sententia est Vir doctissimus qui nuperrime euulgauit *Petit. LL. Attic.* Quem vide ad *Lib. III. Tit. VI.* pag. 378. Nam *Petitus* ipse, qui aliter emendare studuit, est ex ea Schola Criticorum, quae mendum subodorari potest, tollere autem neutiquam. TAYLOR.

Ibid. antepen. περὶ τῷ κατηγόρῳ] [Ita enim omnes] F. ΚΑΤΑ. Et [l. ult.] γελοῖως κακοῦς ὄντας, Vel, ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΥΣ. Et [468. 3.] ΑΝΕΔΗΝ pro ἀναδῶν. Et [l. 5.] *ωρεμίδειαν* ὡς ἡ πόλις ΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ. WOLFIVS.

Pag. 468. l. 1. καὶ δὲ] Dedit Benenatus, quasi Poetae alicuius stichum protulisset, τραυγικῶς.

— καὶ δὲ Δ' εἰς μέσον [μέσον] ἰλάσας.

Porro ἀναιδῶς istud, quod praecipitavit Wolfius, o. est l. s. et optime se habet. Artificium summum adhibet Demosthenes, non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore et moderatione. Aliquando enim rationem suam, non arte, sed utilitate, ὡς δὲ τὸ συμφέρον, metitur: uti in ea instantia, quam statim adhibet Scriptor huius Argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Aeschinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικόν, aut artificiosum, opponere debuit, effecit fane ut Ratio eius administrandae Reip. utiliter in locum istius τῷ νομίμῳ succederet. Ad eum locum confugit, non arte, aut calliditate aliqua, sed ratione et necessitate. Praestant haec multo, siquid Ego sapiam, et Correctioni et Versioni Wolfianae.

TAYLOR.

Ibid. ἀκρὰ] in extremis. Oscitanter versum. Tu, in utraque acie. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀποκρινόμενος] ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ in o. l. s. et editis. TAYLOR.

Ibid. 9. τῆς δὲ γεαφῆς — ἀποδείξεως] F. ΑΠΟΔΟΘΕΙΣΗΣ, sc. τῷ Ἀρχόντι, ἢ τοῖς Θέσμο-θίταις. [Male hoc: Vide Vlpian. ad pag. 514. l. 9.] Et [l. antepen.] εἰληπταὶ μὲν ΕΚ τῷ ψήφισματι. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ix] Ita Wolfius emendare fategbat, cum Aldus EPII dedit, pariter ut Felicianus, et Reg. Cod. Paris. ζ. Facilius erat et proclivius, ΑΠΟ, uti Operae dederunt Lutecianae, auctoritate, credo, exemplarium Regiorum. TAYLOR.

Ibid. penult. αὐτῆς μάλιστα] F. ΕΧΕΤΑΙ. Aut αὐτὴ τῷ, ἐπιμαρτυρεῖται positum est insolentius. WOLFIVS. Constantissime exarari video μάλιστα. TAYLOR.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 469. l. 4. ΛΟΓΟΣ] Philostratus Isocratis Panegyricum κάλλιστον λόγον appellat: Sed Dionysius Halicarnassensis, τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κρείττονος ἀποφαίνομαι πάλιν λόγον. WOLFIVS.

Ibid. 5. Πρῶτον] Laudatur hoc Exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illustratur quoque. Est et ille verecundae Orationi aptissimus, quo quatuor primis leviter in summum coeuntibus digitis, non procul ab ore aut pectore

fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo coepisse Demosthenem credo in illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio. Quintilian. XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenset Nota MS. ad oram Exemplaris Altempsiani, sc. Dionysius Halic. Plutarch. Lucianus, Isocrates (quod summo iure mireris) et T. Magister. Horum liquet plurimos aliquid de hac Oratione consignasse, non exordium attigisse solum. In eo certe numero est Plutarchus, qui in tractatulo Περὶ τῷ ἰαυτὸν ἱκανῶς ἀντιφθόνως, Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet vtilia, eoque iudicio plena, quo valere dignoscitur Scriptor ille praestantissimus. Cui adiungas quae de eadem re habet Quintilianus XI. 1. Existimarunt Antiquiores, Demosthenem aliquatenus in hoc exordio fuisse adiutum his verbis Aristophanis, Equit. 760.

Τῇ μὲν διαποίῃ Αθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδύσῃ, Εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων γένημα.

Βίβλις. ἀνὴρ μὲν Λυσικλῆς, καὶ Κύναν, καὶ Σαλαβάκχαν,

ὡς περὶ νυνὶ μηδὲν δράσας, διπλοῦν ἐν τῷ Περίλειῳ. TAYLOR.

Ibid. In hoc exordio quatuor res potissimum conficit Demosthenes. 1. Audientiam postulat cum commendatione suae erga Remp. benevolentiae. 2. Praejudicio anteactae vitae suae accusationem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνπαχθῶς ἰαυτὸν ἱκανῶς φιλοτιμώμενος. Qua de re Plutarchi libellus exstat. Summa et cardo huius Orationis in eo maxime versatur: Se, qui in gerenda Rep. dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam praesens ocium, nec in longitudinem duraturum, et cum turpitudine coniunctum, sit secutus, officio bonis civis esse functum, nec fortunam sibi praestandam esse. Privatam autem vitam suam cum Aeschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ἐνηγορεύως μάλιστα, ἑμοίγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεύεω. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione maiorum ab Aeschine, et in Oratione περὶ Παραπροσείας, et vltima Epistola eiusdem labefactatur: quod Athenienses nec iisdem animis neque viribus iisdem praediti, quibus olim, res consimilis gerere non potuerint. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 9107 J TOIE 9107 MSS. vtruta Regii C. 2. 2. et Aug. ex nostris Vind. et Harl. Codd. item quos excussit Aldus. Ita etiam laudatur ab Antiquis, Dionysio, sc. Halic. Quintiliano IX. 4. Servio ad Virgil. XI. Aen. 301. Hermogene, T. Magist. σχ. Aristoph. Equit. 7. 762. aliisque. Vide Hermogenem, Edit. Crispin. pagg. 113. 280. 292. 344. Sed quorsum, inquires, morosa haec diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut spiritum Demosthenis? Ad numeros fortasse, et periodorum structuram multum. Nam Dionysius ille, qui exordium hoc celebratissimum in rhythmum et pedes diuidit, vel unam syllabam aegre patietur auelli: et Dionysius illé alter, Longinum volo τὸν κριτικώτατον, multum interesse arbitratus est, vtrum pag. 543. I. 10. ΩΣΠΕΡ, ἴφθ, an ΩΣ ἴφθ, vel denique ΩΣΠΕΡΕΙ ἴφθ legeremus. Vide Tractatum περὶ Ὑψους, cap. 39. Et, quanquam auriculas nostras non omnis hodie ferire potest Gratia Constructionis Atticae, multum tamen operae in ea re elaboranda, atque in iis minutiis positum olim fuisse, et existimare par est, et docent Rhetorum Monumenta, quae ad aetatem nostram pervenire. Verbi gratia, cum scribitur p. 475. I. 4. εἰ γὰρ δὴ ἔγωγε ἰπολιτεύμεν ΠΩ τότε, Quis est nostrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat istius periodi, aut quem offendere potuit ista Particula, si desideraretur? Attamen dicitur ab Vlpiano ad locum παρέλκειν τὸ ΠΩ, χάριν τῷ κώλυ μόνον. Adiciere possem constructionem istam 471. 2. ἀξίω καὶ δέομαι πάλιν ὁμοίως ὑμῶν, ἀκῶσαι μὲν περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογούμεν. Quae fefellit Interpretem. Rhythmus fortasse postulavit, ut verba ita ordinarentur, πάλιν ΟΜΟΙΩΣ ὑμῶν: Sed Series et ratio Grammaticae τὸ ὁμοίως cum τῷ ἀκῶσαι coniungit. Ut dicitur in hoc Exordio, verbis ritualibus, et ex Lege sumptis, τὸ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. Teretes erant et religiosae aures Atheniensium, ut tota Theatra exclamarent, si fuit una Syllaba aut brevior aut longior, ut ait Cicero in Bruto. Et, iuxta eundem Auctorem, Non Demosthenis fulmina tantopere vibrassent illa, nisi numeris contorta ferrentur. Quam curiosi erant Antiqui, ut etiam profam Orationem digitis et arte callerent, docet Dionysius ille saepe a me laudatus, de Composit. Verbor. 7. 18. Εὐδὲς ἔτι παραθέσθαι λέξιν, ἢ τὰ ἀρετῆα τῆς ἐν λόγοις δινομένης καταδίδωμι. ὅρος γὰρ δὴ τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὁνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ἢ Δημοσθένους. ἐν δὲ τῷ περὶ τῷ Στεφάνου

λόγῳ τρία μὲν εἰσὶν αὐτῶν πρώτῃ περιόδῳ συμ- πληροῖ κάλα· οἱ δὲ ταῦτα καλαμειβόμενοι οἶδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ Ω ΑΝΔΡΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΕΥΧΟΜΑΙ ΠΑΣΙ ΚΑΙ ΠΑΣΑΙΣ. Αρχὴ δὲ τῆς τῷ κώλυ Βακχίῳ ῥυθμῶς, ἴπιδ' ἴπιδαι Σποιδίῳ, εἴτα Ἀνάπαις, καὶ μὴ δὲ τῶτον ἴτερος Σποιδίῳ, εἴθ' ἰξῆς Κρηλικὸς τρεῖς. Σποιδίῳ δὲ ἡ τελευταία. Τῷ δὲ διυτέρῳ, ΟΣΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ cetera, quae eadem fide et diligentia exsequitur, in pedes et numeros digerendo. Rursus Idem in eodem libello numeros huius exordii attingit, sc. 7. 25. et deinde ad tantae ἀκριβείας atque sollicitudinis defensionem se accingit, quam meam pariter, atque huiusce Adnotationis, quam maxime cupio fieri. TAYLOR.

Ibid. 9. παραθεῖσαι] Disputatur quid id esset, quod precatur Demosthenes τὸς θεὸς παραθεῖσαι: Vtrum, scil. τῷδ' ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Αθηναίων εὐσι- βείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀλλόδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est Interpres, adeoque verba (ὅπερ ἐστὶ — δόξης) in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam pag. 471. vers. fin. vbi hanc pre- cationem instaurat, legimus, ὅ,τι μίλλαι συνοίσουν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσίβειαν ἰκάτω, ΤΟΤΟ παραθεῖσαι τὸς θεὸς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est Interpres Italus. TAYLOR.

Ibid. vlt. Πολλὰ μὲν εἰ ἔγωγε ἰλατῆμαι] Vlpia- nus in Praefatione, μηδένω συγέσας, πρότερον αὐ- τὸν ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι διῶ, συναρπά- σας τῷτο, ὡς ὁμολογέμενοι, ἀξιοῖ τὸς ἀκρόβας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βύληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. WOLFIVS.

Pag. 470. I. 4. ἀλλ' ἰμοὶ μὲν] Suidas exponit, ἰγὼ μὲν περὶ τῶν ἰσχυρῶν κινδυνεύω. WOLFIVS.

Ibid. Vertit Aquila Romanus in libro de Figur. Sentent. iuxta init. Adde Quintilian. IX. 2. Her- mog. pagg. 352. 410. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅτ' ἐκ περιστάσεως κ. 7. λ.] Catilina apud Sallustium: Nos pro Libertate, pro Patria, pro Vita certamus: Illis superuacaneum est pugnare pro potentia paucorum. Εκῖνοι δ' ἐκ περιστάσεως ἀ- γωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἢ, ὑπὲρ τῶν ὀλί- γων δυναστείας. WOLFIVS.

Ibid. ἐκ περιστάσεως] ex abundantia. Nollem istud superuacaneum Wolfii et Lambini: multo minus, ex nimia rerum affluentia, quod dedit A- nonymus: omnium minime, quod Etruscus: e costui m'accusa per tempo che gli auanza. Nos forte diceremus, The Odds are on the Side of Ae- schines. Or, the Difference of the Account. Con- tentio

sentio inter nos inaequaliter admodum est comparata. Vide Harpocr. Suidam. v. Ex περιωσίας, et Demetr. Phaler. §. 265. TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς ἔπος εἰπῶν] Aretinus: ut ita dicam. Melanchtho: quod fere omnibus ingratum est. Perionius: quod omnis solet offendere. Meletus: Ut uno verbo dicam. WOLFIVS.

Ibid. καὶ μὴν ὑλαζόμενος τὸτο] Cicero, siue quis alius, in Sallustium: Quo me vertam P. C.? Unde initium sumam? Maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita atque rebus nostris huic conuictori respondebo, invidia gloriam consequitur: aut si huius facta, mores, omnem aetatem nudauero, in idem vicium incidam procacitatis, quod huic obicis. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τῷ] τινί. WOLFIVS.

Ibid. μάλιστα δὲ — ὅσῳ περ] αὐτὸ τῷ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ. WOLFIVS.

Pag. 471. l. 3. κατηγορημένων] KATHGOPYMENON MS^{Sti} Vind. Harl. Guelpherbytanus optimus cum Regg. α. i. §. TAYLOR.

Ibid. δικαίως] Satis erat ὁμοίως ἀνῶσαι μὴ ἀπολογούμενῳ, sine δικαίως. Et arbitror esse glossam τῷ, ὁμοίως, cum supra dicitur, in Lege περὶ τοῖς ἄλλοις ΔΙΚΑΙΟΙΣ καὶ τὸτο γίγνασθαι, τὸ ΟΜΟΙΩΣ ἀμφοῖν ἀκροῶσθαι. Vide autem 489. 16. TAYLOR.

Ibid. 8. περὶ τὸν] ΠΡΟΤΕΡΟΝ Cod. Guelph. cum Regio ζ. et Vind. Sed non habeo necesse. Infra, 557. 7. Ἐν τοσούτῳ ὑπερῆρας ἐρώμῃ καὶ τολμῇ τὰς ἄλλας, ὥς πάλιν ποιεῖν ΑΥΤΟΣ; TAYLOR.

Ibid. 9. παρὰ τοῖς] Suid. in v. et Vlpian. ad Orat. de Rebus Chersonesitanis: Vbi ait Παρὰ τοῖς in hac Oratione sumi αὐτὸ τῷ καὶ οὐκ, Add. Vales. ad Harpocr. pag. 153. TAYLOR.

Ibid. 10. ὕστερον] ΥΣΤΕΡΟΝ Codd. Vind. Guelph. Ital. Ven. et Reg. α. TAYLOR.

Ibid. 11. προσδίδηται — ποιήσεται] Editi omnes, et MS^{Sti}, (nostri certe) ΠΡΟΣΔΕΞΕΤΑΙ et ΠΟΙΗΣΕΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 12. διάγνωσιν] γε. ΔΙΑΓΝΩΜΗΝ, Αττικῶς. Ita σχ. Vlpiani. TAYLOR.

Ibid. 13. ὡς εἰσὶ, λόγον δίδοναι] Aretinus: ut videtur. Meletus: sicut conuenit. Ceteri praeter miserunt. WOLFIVS.

Ibid. vlt. κατηγόρησιν] ΕΚΑΤΗΓΟΡΕΙ Reg. α. Et mox, 472. 2. ΑΝΗΛΩΚΕ Ask. Harl. Regg. α. i. §. Lind. et Obsp. approbante ipso Obsoporo. TAYLOR.

Pag. 472. l. 11. καὶ ἐκ βαλτιόνων] Formula. Iysias Orat. IX. κατὰ Θιομνήν, p. 118. Ed. Steph. ΑΛΛ' ὅτι βαλτιόνων, ΚΑΙ ΕΚ ΒΕΑΤΙΟΝΩΝ ἢ φιλύων ἰμῶν; MARKLAND.

Ibid. 17. τὸτο παρὰ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις] αὐτὸ τῷ, ἐνθάδε. WOLFIVS.

Ibid. penult. τιτύφεται] Vide Harpocrat. in v. et Vales. pag. 187. TAYLOR.

Pag. 473. l. 1. πομπείας] Vlpian. Ὑβριως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κομμεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde sequitur Scholion aliud, alterius, ut puto, Scriptoris, quod tamen non longe distat sensu et interpretatione. Infra scribit Noster 517. 10. Ταῦτα τοῖνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, ἔδωκε τὸν ἰμῶν, ΠΟΜΠΕΥΕΙΝ αὐτὸν τῷ κατηγορῶντι εἰλόσῳ. Vbi rursus consules σχ. ad locum. Addes porro Hermogenem σ. μὲθ. διινδ. statim ab initio, Harpocr. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magist. et Ammonium v. Πομπή. σχ. Aristoph. Plut. 1015. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναίδης ἐπὶ τῷ] Cum non significet ἀναίδης, sed ἀπαρκαλίπης, rectius scribi videtur per ε, ΑΝΕΔΗΝ, παρὰ τὸ ἀνείναι, sicut συζάδην, βιάδην, παρὰ τὸ συνιστάναι, βαναι. WOLFIVS.

Ibid. Iterum audi σχ. ἡμῶν nostrum. Εὐν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται, τῆς ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΟΥ λέγει, ἀν δὲ διὰ τῆς ε, ὅπερ καὶ βίβλιον, τῆς ΠΟΛΛΗΣ, ἐκ τῆς ἀνείναις, ἀνείναις τε καὶ σφοδραῖς. Et Ego sane cum Vlpiano potius esse hanc lectionem iudico. Obsoni et literarum affinitatem iterum MSS. discordant circa has voces, ad initium σχ. Orationis Timocrateas. ἀναίδης praeter Parisinam Benenati, Ald. Ven. et Ital. ἀνείναι MSS. Ald. C. γ. ex Regiis, Harl. Vindob. Editio optima Feliciani, et Cod. Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. τῶν μίλλων] F. τῶν μὲν ΤΟΙΝΥΝ. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἐκ ἐν] Malim, ἐκ ΕΝΗΝ. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἢ ἰγγύς.] Sc. τῆς ἀξίας δίκης. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἢ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ — ἢ δ' ἐν ἰπηρείας] Forte, ΑΛΛ' ἐν vel, ΤΟ Δ' ἐν ἰπηρείας, aut ἐ δὲ ἀφαιρῆσθαι. Aretinus: Non enim decet auferri ius populum aduendi, nec in odii ac malevolentiae loco istud ponere. Non enim rectum, nec iustum, nec ciuile est fieri, Athenienses. Melanchtho: tanta vero crimina cum mihi obicerit, ut ne pares quidem potnae inueniri queant, audeat petere, ne mihi docendi potestas concedatur. Iniustissimum est autem, et nequaquam ciuili societati conueniens, odio et petulantiae cuiusquam largiri, ne

ut reus audiat. Petitionis: Neque enim eripienda est potestas veniendi ad populum: Nec causas dicendae facultas: Nec id in obrectationis aut invidiae loco ponendum: Nec fieri recte atque ordine potest: Nec id aequum est quidem, Iudices. Sed cum oportuit, etc. Meletus: Ne in ipso quidem recenti facto. (sic τὸ ἄρ' ἰγὺς interpretatur) Non enim primandus est aditus populi et potestate dicendi Aeschines. Sed ut hoc ex petulantia atque invidia faciat, neque per Deos est rectum, neque civile, neque iustum, viri Athenienses, sed in quibus, etc. Locus est obscurus et controuersus, proptereaque suspectus. Ego meam interpretationem si non veram, at perspicuam esse puto. Connexio periodorum habet obscuritatem, τὰ μὲν δὲ κατηγορημένα πολλά, etc. — Τῶν μὲν τούτων κατηγοριῶν etc. — Οὐ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ etc. — Αλλ' ἴφ' οἷς etc. — Est Commemoratio quaedam in conuestione iniquitatis: et Confessio, maxima esse crimina, et omni supplicio vindicanda, recteque delata ad iudices, si vera essent. Eum enim esse iudiciorum usum ut causae cognoscantur, et nocentes mulcentur. Sed abuti iudicium benignitate ad criminandos ex odio atque invidia infantis (id quod nunc Aeschines faciat) id vero nequaquam esse ferendum. Sed in hac quoque sententia me nonnihil turbat, quia ait προσελθὺν τῷ δήμῳ, ut non de iudiciis, sed de concionibus loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγῳ τυχεῖν. Queritur enim Isocrates, τὸ πολλὰς ὑδὲ τῆς φωνῆς τῶν ἐναυμένων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἰδίῳ ἀσπασίῃσθαι. Quid ergo si sic connectas? Si crimina mihi obiecta vera essent, nec dignas poenas, neque dignis proximas, de me sumere possit Resp. Quae cum mihi adeundi populi habendarumque concionum potestatem dederit, ea ego potestate sim abusus ad explendum odium meum aduersus inimicos atque inuidiam. Id quod neque rectum est etc. Atqui si me tantis in rebus Aeschines, quantas eas facit, pestem et perniciem reip. moliri videbat, cur non statim in iudicium adducebat?

Cum via multa patet, nulla est bona; qua sit eundum,

Ipse tibi monstret ductor Atlantiades.

TAYLOR.

Ibid. Εἰ τὸτοιοῦ τοῖς ἔργοις, ut conquestus est Vlpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito sane. Interea Voces ipsae sunt satis perspicuae: sed

Sententiae non recte cohaerent, neque apte distribuuntur. Ego igitur primum lectoris oculis subiiciam eum ordinem et sequelam, quam ex Demosthenes auctore profectam esse arbitror: deinde meam de ea re exponam sententiam, et iis rationibus quas habeo enitar vincere, simul et turbatum esse in Textu quo utimur vulgo, atque istius infelicitatis causam a me esse deprehensam. Ad hunc modum igitur loquitur Demosthenes, si me audias, sc.

Τὰ μὲν δὲ κατηγορημένα, πολλά, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ἃν ἰνὼν μεγάλας καὶ τὰς ἰσχάτας οἱ νόμοι τὰτ' αὐτοῖς τιμωρίας.

Τῷ δὲ παρόντι ἀγῶνι ἡ προαίρεσις αὐτῇ, ἔχουσα μὲν ἰπείρας ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προσηλακισμὸν ὁμῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[Ο'] ὅτι μὲν τὸς θεὸς ὁρθῶς ἔχει, ὅτι πολιτικόν, ὅτι δίκαιόν ἐστιν, ὃ ἀνδρὶς Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ τὸ προσελθὺν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν, ὃ δ' ἐν ἰπείρας τάξει καὶ φθόνῳ τῷτο ποιεῖ.

Αλλ' ἴφ' οἷς ἀδικῶντά με ἰώρα τὴν πόλιν, ὅσῳ γε τηλικούτοις, ἢ λίγα νῦν ἐτραγῶνται, καὶ διεξήναι, ταῖς ἐν τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χεῖσθαι.

Εἰ μὲν ἰσαγγελίας ἄξιον πρᾶτ' ἰοῦντά με ἰώρα, ἰσαγγέλλοιτα, καὶ τῷτο τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάτω παρ' ὑμῶν, εἰ δὲ γεράφοισι παράνομα, παρὰ νόμον γεγράφοντο.

Καὶ μὴ εἴτι τῶν ἄλλων, ὃν νυνὶ δικάσῃ καὶ διεξήναι (scil. πρᾶτ' ἰοῦντά με ἰώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅ, τι αὐτῶν ἀδικῶντά με ὑμῶς ἰώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ κρίσεις — καὶ τῷτοισι ἐξῆν ἀπασιν χεῖσθαι.

In his interpretandis, versione utar propemodum Lambini: Nam ille quadantenus in hac causa processit, et pariter translationem instituit:

Crimina igitur mihi illata sunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque poenae sunt acerbissimae legibus constitutae: sed tota haec Accusatio nihil aliud habet propositi, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, conuicium, probrum et contumeliam, ceteraque generis eiusdem. [Omitto hic quae repeti arbitror.] Quod medius fidius, Athenienses, neque rectum, neque civile, neque iustum est, ne vlla quidem ex parte. Non enim ius adeundi ad populum, causaeque dicendae potestatem cuiquam eripere, non in ea re dolori suo seruire, neque maledicendi et petulanter alterum insectandi occasionem ex ea quaerere oportet: Sed quae me facinorae

facinora committere in remp. videbat; quum praesertim essent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum poenas a legibus constitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere, iudicioque persequi debebat: si res delatione nominis dignas admittere videret, nomen meum deferre, et hac via me in iudicium vocare: siquid contra leges scribere ac decernere, accusationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique siquid omnino me contra remp. admittere videret, cuiusmodi esset, sunt leges, sunt iudicia, sunt actiones, quibus omnibus uti licebat.

Profecto si eo ordine et nexu non scripsit Demosthenes, optandum pene fuit (absit verbo invidia) ut ita scripsisset: Adeo nitide, adeo luculente, adeo disposite procedunt omnia. Verum quid de fugitiuis istis commatibus statuam, proximum est ut ostendam. Ab huiusmodi Propositione satis recte orditur: nempe

Τὰ μὲν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνὶ ὧν μεγάλας καὶ τὰς ἰσχυράς οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Bene est: et huic Sententiae aduersatiue apponitur ea quae sequitur, satis proba et luculenta: sc.

Τὴ δὲ παρόντι ἀγῶνι ἡ προαίρεσις — ἐπήρειαν ἔχει — καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ.

Esto: Sed et aliud Aduersatiuum video,

Τῶν μάλιστα (i. e. δι) κατηγοριῶν etc. l. 7.

Et, quod merito displicere potest, nihil aliud hic in Redditione dicitur, quam quod in Propositione dictum erat prius. Age, ἐξέτασον παραλλήλα, ut scribunt Graeci, et ut scribit Noster, ut eo situ dispiciamus quid intersit:

Τὰ μὲν δὲ κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνὶ ὧν μεγάλας καὶ τὰς ἰσχυράς οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τῶν μάλιστα κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν ἐρημίων, ἐπεὶ ἦσαν ἀληθεῖς, ἐκ τῆς πόλεως δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ὃ δ' ἰγγύς.

Conferas, Trutines, Metiaris, Executias, Excrucies, quiduis fac periculi: Solertem dabo, qui quiduis ex hac posteriore Oratione exprefferit, quod non interceptum erat in priore.

Multa mihi crimina obiecit Aeschines, quorum de singulis grauissimae quae possunt poenae statuuntur: Vltimum sc. supplicium: grauissimum quidem quod Sors humana patitur, verum ob delicti naturam leue: Interea tamen tot et talia mihi crimina ob-

iecit Aeschines, ut poenas dignas a me repetere Civitas nullo modo possit.

Hic cine est quem dicunt Demosthenem! Haec cine ea quae contorqueri aiunt Fulmina! Atqui, ut in instituto pergam, haec Confusio non simplici vice Auctori nostro contigit. Infra pag. 491. cum Aeschines ita agit:

Quando in eo statu essent Res Graecae, et Philippus cunctorum servitutem palam meditaretur, a Te, Aeschine, vel ab alio quouis qui mea consilia reprehendit, rogarem, quid in ea Fortuna, Civitatem nostram agere oporteret? Vtrum eam decuit, quas toti Graeciae saluti esse solebat, iam dignitatis atque istius praerogativae immemorem, Philippum in consiliis exsequendis adiuvare, ut Thessali et Dolopes faciebant? An, (quod lenius fortasse) istud quidem non agere, sed domi sedentem, atque ociosam, finire Philippum ea per se facere, quo pacto Arcades, Messenii, et Argivi se gesserunt? Age dic mihi, ποίας μερίδος, ἐν τῇ τάξει, in qua classe, expediebat fuisse Remp.? Nam, si meis consiliis vsa non fuisset, necesse est eam vel in hac vel in illa parte omnino fuisse constitutam. Recte. Sed videas, quaeso, quo pacto eam rem exsequitur:

Pag. 491. l. 14.

Πότεροι αὐτὴν ἔχρησιν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφείσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θηταλῶν καὶ Δολόπων τάξει, συγκατακταῖσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τὸ το μὲν μὴ ποιεῖν δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθεῖς· ἃ δ' εἶρα συμβησόμενα, εἰ μηδαὶς κωλύσει, καὶ προσησθάνισο, ὡς ἴοικεν, ἐκ πολλῶν, ταῦτα περιιδίῳ γινόμενα;

Pag. 491. l. antepen.

Ἀλλὰ νῦν ἴγωγε τὸν μάλα ἐπιβουλῶν τοῖς πειραμένοις, ἡδίως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γινέσθαι τὴν πόλιν ἐξ ἑαυτῆς; ὥστεροι τῆς συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλήσι καλῶν, καὶ αἰσχυρῶν, ἧς ἂν Θηταλῶν, καὶ τὰς μετὰ τούτων ἴποι τις; ἢ τῆς περιωρακυίας ταῦτα γινόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας καὶ Μισσηνίους, καὶ Ἀργεῖους δείημι;

Posterius sane Incisum, siquid est in ea Observatione quod prodesse potest, non erat in Vlpiani Codd. quantum ex eius scholiis augurari fas est. Verum siue ille inuenerit, necne, a me nunquam impetrare possis, aut haec, et similia, non nisi deploratissima ad nos peruenisse, aut multum me aberrare in ea diuinatione, quae omnem hanc molestiam amoliri posse videtur. Scilicet utroque

que in loco, ubi vides iterari Commata illa *ισοδυναμῶν*, si alterum tollas (neque id agere ferens), defaecabitur Textus, eumque colorem *Demostheni* restitues, quem ille exoptauerit. Vnde autem, dices, per tot saecula interpolatum sit? Duas nimirum ab ultima vetustate exhibant *Demosthenis* quae vocantur *Εκδόσεις*. Solebat id apud Antiquos fieri; atque ea Cura illis Scriptoribus impendi, quorum in libris expoliendis recensendisque aliorum opera utiliter collocari poterat. Ita Homeri alia erat Editio *κατὰ Φιλόμωνα*, alia *κατὰ Πικρόν*, *Ευριπίδους* alia, alia *Αριστέχου*, *Ζηρόδωτου*, alia Cypria, Sinopica, alia *κινῶν*, et nominantur etiam *κινῶν*, et *χαρίστους*, alia denique *ἐκ τῶν ῥημάτων*, ut ceteras omittam, quae erant numerosae. Quod legitur hodie *Apollonii Rhodii*, est ex secunda Editione istius Scriptoris. Scholiastes enim, qui latius eius cludit, eum diligenter ad *Περικλέους*, siue Editionem priorem, recensuit, quae quantum ab hodierna distet, intelliges ex *σχ.* ad hos versus 1° libri, sc. 285. 515. 543. 725. 788. 801. Et similis Fortuna, ut dicebam, obtigit Auctori nostro. Quod quoniam alibi a me animaduersum est liberius, hic sufficiat memorare, vnam ab *Vlpiano* vocari *Αρχαίαν*, siue *Antiquiorem* *Demosthenis* Editionem, *Δημώδη*, siue *Popularem*, alteram. Vide *Vlpian.* ad Orat. contra *Midiam* saepiuscule. Hinc fortasse liquebit, cur multa hodie non legantur in nostro Auctore atque hac Oratione, quae citantur ex ea Antiquiores. Verbi gratia: Nullibi per totam hanc Orationem occurrunt haec verba,

Τῶν δὲ πολλῶν τὰ μὲν συντελέσματα τῶν ἀπογολαῖς.

Attamen ea diserte profert *Vlpianus*, et exponit, ad *Philipp.* I. ex Oratione quae erat *ὕπερ Κτησιφῶντος*, et *Suidas* etiam citat, in v. *Απογολάς*, sed Auctore dissimulato. Nimirum in altera Editione legi poterant: in altera non ita. Et sic de aliis quoque statui posse et debere arbitror.

Et quoniam ea res iam agitur, non videbor esse importunus, si locos deperditos ex hac Oratione colligam. Interea tamen non omne quod laudatur ex Oratione *περὶ Στεφάνου*, ad eam classem protinus redigo. Nempe, aliquando errat ille, qui citat, et *Demosthenem* intelligit, non in causa *Ctesiphontis*, siue *ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ*, verum in earum alterutra quae exstat, inscripta *ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ψευδομακεδονίων*. Ita *Suidas* v. *Καταψευδομακεδονιστῶν*: quem tamen facile argueret *Harpocratio*,
VOL. II.

qui *ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ* diserte habet; quin et Initium istius Orationis ita scilicet conceptum, *Καταψευδομακεδονιστῶν, ὃ ἀνδρὶς διαφανὲς*, et quae sequuntur. Idem dicendum est de voce *Παραπρωτοῦ*, quae in harum quoque priore legitur, non in ea de *Corona*. Ita etiam statuendum est de v. *Φαρμακῶν*. Vid. *Suid.* *Harpocr.* v. *Φαρμακῶν*, atque etiam *Etymol. M.* Atque huic simile exemplum mox subiungam. Haec igitur erat vna Erroris ansa in citando. Sequitur alia. Nempe ob Causae non magnam dissimilitudinem, confundere solebant hanc nostram cum illa *ω. Παραπροσέτις*. Vtraque enim grauis, spectabilis, et ad Remp. pertinebat. Id *Tb. Magistro* aliquoties vsu venit. Aliquando memoria freti Antiquiores sensum solummodo adducebant, verbis aliquantulum disparibus et diuersis. Haec omnia fortasse, vel plurima, perseveranti in legendis iis quae scribimus, plana fient. Denique alia de causa abesse poterant nonnulla, quae olim hic legebantur, scilicet quia obelum Criticorum perpeffa sunt. Qua de re audi *Hermogenem*, p. 317. *Εκείνη μάλιστα διὰ τὸ ἀγαθὸν ὑπερβαίνει καὶ ὁδολογιστικῶς τινὲς ὑπερβαίνει ἰσως ὁρθῶς ποιῶντες· λίγω τὸ, ΚΥΑΜΟΥΣ ΕΦΘΟΥΣ ΒΟΩΣΑ, καὶ, ΚΑΤΑ ΠΑΝ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΕΠΙΛΑΝΑΤΟ, καὶ τὰ ἐξῆς. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἀν' ἀρεμῶν ἐν δημοσίῳ δὲ, καὶ τηλικῶτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγων ἢ προσώπων, ἢ πραγμάτων, πῶς ἀν' ἀρεμῶν; His praemissis, haec citantur, quae sequuntur:*

Τὸ μὲν τὸν πατέρα ἡταιρημέναι, τὸ δὲ τὴν μητέρα σποριεῖσθαι.

T. Magist. v. *Εταιρεῖα*.

Λογογράφος τοῖσιν καὶ ὑπερβαίνει ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑπερβαίνει.

Id. v. *Λογογράφος*.

Exstant in *ω. Παραπρ.*

Ὁ δαῖνα τὸ δαῖνον τὸν δαῖνα εἰσέχγει.

Id. v. *Ὁ δαῖνα*. Si hoc sit verba Oratoris laudare.

Τὶ δὲλον ἢ ἐλευθέρων εἶναι διαφέρει;

Id. v. *Τὶ διαφέρει*.

Vide Not. ad pag. 549.

Φάλας Λυκιστοῦ δόσ.

Athen. XI. 12.

Vide *Leopard XI. Emend.* r8.

Σινώπη.

Harpocr. in v.

Συσυλόμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτοῖς ὑπὸ τούτων, Φα-
σηλῶν δὲ, ὅστις διδομέναι αὐτοῖς Φασ-
ηλῶν κατὰ Ἀθηναίους. ἰπιδὸς γὰρ μὴ ἰδι-
λασιν ἀποδοῦναι ἢ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχει
ἵνα δίδωται τοῖς τοῖσιν, ἢ ὅτι ἀφαιρῶ-
ται βίη τὰ ἀλλότρια;

Haec et plura laudant ex *ἐπεὶ Στεφάνου*, tum
Suidas, tum *Etym. M.* Leguntur tamen hodie in
Orat. *ἐπεὶ τῇ Λαυρίτῃ παραφρασίῃ*: Et vox
quidem *Σύλας* (id est, *Συλάσις*) in ea Oratione
quae inscribitur ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ τῆς τρι-
τηνῆς. Vides his verbis quae subiicimus istius
erroris originem. Nam recte se habet Harpocra-
tio: *Σύλας. Δημοσθένος ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Στεφάνῳ τῇ
τρίτηνῃ, καὶ τῇ ἐπὶ τῇ Λαυρίτῃ. Εξελόμεθα
διδόναι μὴ σύλας δὲν Ἀθηναίοις.* In di τοῖς ἔξῃ
ὅστις ἱσχυόμεθα αὐτὸ φησιν, Συσυλόμεθα τὰ
ἡμέτερα κ. τ. λ. Verba Harpocratiōis, quae
vincis inclusimus, decrant in *Etymologo*. Atq; haec
hactenus: Redeo.

Aio autem porro, fieri etiam potuisse, ut binae
istae Editiones, quibus fruebantur Antiqui, ali-
quando per incuriam describentium, aut quavis alia
ex causa, conflarentur, ad hanc nostram, quae sola
hodie obtinet, concinnandam. Ita constabit, qua-
re plurimae identidem Sententiae verbis aliquan-
tulum diuersis ab Auctore nostro iterentur (vide
quaeso quae praefatur ad *Midianam*): licet
Phobius arbitretur magis, eas quasi abortiuas ex-
cidisse ex scriniis *Demosthenis*, priusquam vlti-
mam manum Auctoris expertae fuissent, aut secum
ille statuisset, vtri parti Orationis eae elegantius
conuenirent. Ex hac etiam Hypothesi expedie-
mus fortasse, vnde toties turbatum sit per Ora-
tionem de *falsa Legatione*, tot repetantur, com-
misceantur, tot ex improviso inchoata, statim e-
tiam ex improviso relinquuntur imperfecta. Vide
notata ad p. 265. l. 11. p. 233. l. 12. et quae
praemissimus isti Orationi, pag. 309. Verum age,
exemplis et rationibus hanc rem transigamus.
Scribit *Demosthenes* c. *Aphob.* I. n. 14. Edit. Lutet.
Καὶ ταῦτα μὴ ἰσχυρὰ καλίστηναι, ὅς κ' αὐτοὶ ἔτοι-
μοι λογίσουσιν, ὅτι γίνεσθαι τῷ μὲν ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΕ-
ΦΑΛΑΙΟΥ τίτλαρα τάλαντα, καὶ πεντακισχίλια.
Vt in transcurso id moneam, istud *πεντακισχίλια*
erat ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑΙ, sc. *Drachmae*, non *Ta-
lenta*. Nam hoc fuisset incredibile. Verum ad
me propius pertinet in isto loco *Budaei* sollicitu-
dinem leuare, qui merito miratur quare praeter
omnem consuetudinem *Demosthenes* scriberet ἄρ-
χαιὸν κεφάλαιον, cum vtrumuis vocabulum recte

per se stare possit, et *δύστην*, i. e. vti nos appel-
lare solemus, *The Principal*, denotare. Nimirum
Vox haec in vno Exemplari, in altero illa exsta-
bat. Plurimos profere potui Auctores, qui τὸ
ἀρχαῖον de ea re dicant, plurimos etiam, qui τὸ
κεφάλαιον, in ea res esset a *Lexicographis* praec-
occupata: sed qui vtrumque exhiberent, et τὸ ἀρ-
χαιὸν et τὸ κεφάλαιον, praeter *Demosthenem* in
hoc loco, vidi neminem. Neque sane nata est ea
locutio ex glossemate, quod vocant. Non enim
solerent rara vocabula neque raris explicari et ex-
poni. Nimirum opera ista laceretur. Et quo iure
diceret τὸ κεφάλαιον elucidare τὸ ἀρχαῖον, eodem,
illud ab hoc elucidari contenderem. Porro, c. *A-
phob.* falsi testimonium. n. 11. Edit. Lutet. Μαγεύων
γὰρ πλοῦτον ἢ πᾶν πλοῦτον τῶν ἀπαιτῶν ἀναψύ-
σθαι, et quae sequuntur: Nimirum scribebatur
μαγεύων πλοῦτον ἢ πᾶν (Numero abrafo)
et rursus,

μαγεύων πᾶν πλοῦτον.

In *Philip.* I. n. 11. dicitur

συλλογὴ δ' ἀπλῶς ἰσχυρῶν,

Quae vox ἀπλῶς in nonnullis desideratur. Sc. di-
xerunt Antiqui eodem animo,

et συλλογὴ δ' ἰσχυρῶν

et ἀπλῶς δ' ἰσχυρῶν.

His fortasse coniungenda sunt et ea in Oratione
in qua occupamur, p. 493. l. 12.

Τῶν τῶν Ἑλλήνων ἰλιυθερίας [ἀντιπαρῆλτος]
[ἰθιλοῦσας] παραχωρεῖται Φιλίππῳ. Vide lo-
cum.

Et *Phil.* I. n. 18. Ed. Benen.

Ὡς μὴ δὲ διὰ τὰ πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖν [ἰθιλοῦσας]
ὑπάρχειν ἀπάσας [ἰτοίμους].

In Oratione de *Corona* ter legitur,

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἢ ἔστι. πόθεν; πολλὰ γὰρ
καὶ διὰ.

Sensus optime perficeretur, si legamus vel

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἢ ἔστι. ΠΟΘΕΝ;

Vel,

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἢ ἔστι. ΠΟΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΔΕΙ.

At vtrumque dici, inficetum et molestissimum.
Vnde a nostris MSS. vel hoc vel illud abesse
solet. Verum quod omnium maxime memorari
et animaduerti volebam, incredibile dictu est,
quanto aestu laborant nonnulli, cum Aeschines
ait decem legatos, Demosthenes quinque tantum,
ad

ad Philippum fuisse missos: porro ei numero *Demosthenem* accenseri ab *Desebins*, excludi a se ipso: Vel, quod potius, quandoque a se ipso in eo coetn numerari, quandoque autem praetermitti. Attigi ad *Argumentum* Orat. π. Περὶ πρῶτος. Attamen ubi, ais Tu, tibi in ea re adversatur *Demosthenes*? In ea Causa, quam hodie tractamus. Nam aliquando exornatur de ea Legatione *παρόλιν* ΗΜΩΝ ——— μὴ ΑΠΙΘΩΜΕΝ *ἐν Μακεδονίας* ——— ἀπαγγελάσθων ΗΜΩΝ ——— ἀπαγγελλόσθων ὑμῖν ΗΜΩΝ, cum in aliis Codd. constanter *παρόλιν* ΥΜΩΝ ——— ΜΗ ΑΠΙΘΕΙΝ *ἐν Μακεδονίας* ——— ἀπαγγελάσθων ΑΥΤΩΝ ——— ἀπαγγελλόσθων ὑμῖν ΤΟΥΤΩΝ. Vide modo, pag. 480. Nimirum confarcinata est Editio, quae ad nostram aetatem peruenit, ex prioribus, quarum haec vnam, illa alteram partem in hac disceptatione tuebatur. Nam in Editorum nullis, prout hodie circumferuntur, ea est Constantia, qualem iure expectare potuissimas, si ex vno Exemplari depromerentur. Et proinde in eo, quod memoravi, Argumento Orationis *de falsa Legatione* habitae, cum tenor loci, atque res ipsa tulerit ad eam Hypothesin, ut *Demosthenes secunda* vice ea legatione defungi crederetur, ait, ——— ἰσίοι δὲ ὅτι *Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ διπλόᾳ πρεσβείᾳ* pag. 311. 31. Adhaesit tamen *ex altera Hypothesi* in libris quamplurimis, ἰσίοι δὲ ὅτι *Δημοσθένης ΟΥΚ ἀπῆλθε*. Plura fortasse alibi. Iam, ut telam pertexam, si istud impetrauero, repeti hic nonnulla atque inconsiderate interferi ex diuensis exemplaribus, atque semel coeptum esse iuxta hunc locum perturbari; nemo cetera mihi inuidebit, sc. permisceri potuisse, atque ex suo ordine moveri, Comma vnum atque alterum, quibus Nos postliminium dedimus, et de quibus mox plura dicemus.

Scio equidem auctoritatem *Hermogenis* pag. 279. contra me facere, qui iteratas illas Interrogationes (de quibus egimus, pag. 664.) Πότερον αὐτὸν ἰχρῶν ———; et Ἀλλὰ οὐ ἴσχυει ὁδὸς αὐτοῖς, τῆς σοφίας μερίδος ———; exemplum adfert istius Figuræ, quæ *Επιμορὴ* dicitur a Technicis, et solenter ab Oratoribus antiquis aliquando adhibetur. Ita Ille: Ταύτη ἐν ἡρώϊα ΠΑΛΕΟΝ ἢ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κίχρηται ——— Διὰ γὰρ τὸ ἰσοδοῦν τῆς ἡρώϊας ἱππικῆς, καὶ θειῶς ἐκίχρηται τῷ ἰχρῶ, ταῖς ΣΥΝΕΧΕΣΙΝ ΕΡΩΤΗΣΕΣΙ ἀλλ' ἀναπνύει ἑὸν. Non nego feliciter olim vibrasse ea fulmina *Demosthe-*

nam, et saepissime pertendi et *καταξέλλεσθαι* iis
artibus aduersarium quem nactus est. An id hoc
loco praestare voluerit, vehementer dubito. Iudicet
aequus lector. Ego interea acumen *Hermogenis* de-
sidero, qui *plus quam vicibus quaternis* hic ait in-
geminari a *Demosthene*. Teneo quid hominem
impulerit ut ita scriberet. Sed in eo decipieba-
tur. Et nihil amplius ex istius auctoritate effi-
ciatur, quam ut constaret, inueterasse iam inde
ab *Hermogenis* aetate duos istos paragraphos,
quorum alterum eliminandum pronunciaui. Neque
ego mendii diuturnitatem valde disputo. Verum
de tota hac causa plura contendam ad pag. 479.
l. 13. vbi, (si nondum vicisse videbor) causa vi-
cero. Et lectorem meum magnopere oro et ob-
testor, ut adiungeret huic disputationi ea quae
ibi dicturus ero. TAYLOR.

Ibid. 9. λόγῳ τυχόν.] Si hic sit locus quem voluere *Harpocratio* et *Suid.* ubi has voces ex nostra Oratione citant, errant sane in expositione: Neque enim, per λόγῳ, intelligendum est ΕΠΑΙΝΟΥ, quod illi praedicant. Et in ea mente est *Valesius*. Forte ΕΠΙΕΙΝ, inquit Ille. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅτι κ. 1. κ. Adponam correctionem *Lambini*, ut intelligat lector quantum ille profecerit: ——— *Δικη ἀξία λαβῆναι*. Ο, ὅτι, μὴ τὰς δικῆς, δεῦρ' ἔχον, ὅτι πολλὰς, ὅτι δικαίως ἴσως, ὁ ἄνδρς ἀθροαίῳ, ΟΥΔ' ἔργε. ἢ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δι' τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, κ'. λόγῳ τυχεῖν' ——— ἀλλ' ἰφ' οἷς ἀδικῶσα με κ. 1. λ. Haec Vir doctus. Et quis contra sentiet, cum ea Transpositio vnius Sententiolae textum optime complanat, atque sensum ubique connectit, qui olim conclamabatur? Solent hae res fieri in exemplaribus antiquis: Cuius rei illustre exemplum dabo. Legitur in *Themistoclis vita* a *Carnelio Nepote* descripta,

Scio plerosque ita scripsisse, Themistoclem Xerxe regnante, in Asiam transiisse : Sed Ego potissimum Tbucydidi credo, quod ætate proximus erat, qui illorum temporum historiam reliquerunt, et eiusdem ciuitatis fuit.

Acute sane! *An potuit scribi miserius?* Nam si haec verba ita sunt sumenda, sc. Thucydidem proximum esse aetate etc. *iis* qui illorum temporum historiam reliquerunt, *ridicula* sunt: Sin Themistocli proximum, *ex numero eorum*, qui illorum temporum historiam reliquerunt, *obscura*. Aliquid subesse argumenti crediderim, si ideo *Nepos Thucydidem* sequeretur, propterea quod et

aetate erat coniunctus Themistocli, et ex eadem vrbe. Id quod res erat, et verissime dici potuit.

Age,

Scio plerisque, qui illorum temporum historiam reliquerunt, ita scripisse, Themistoclem, Xerxe regnante, in Asiam transisse: Sed Ego potissimum Thucydides credo, quod aetate proximus erat, et eiusdem civitatis fuit.

An potuit scribi luculentius? TAYLOR.

Ibid. 13. [εἰσαγγαλίαν] Obsop. ΔΙΕΤΡΑΓΩΓΙΑΙΣ. WOLFIVS. Potius 477. Α.

Ibid. 14. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. Recentibus delictis, et flagranti crimine, ut Icti loquuntur. WOLFIVS.

Ibid. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. Recentibus delictis, Eo ore omnes fere Interpretes. Ita scribit Iosephus Antiq. Iud. pag. 416. Ἰνα γὰρ οἱ παλαιὸν οἱ κακοὶ, μὴ ΠΑΡ ΑΥΤΑ ΤΑΔΙΚΗΜΑΤΑ κολασθῆναι, scil. poenam ex continente adiectam sceleris, τὸ ἀμύνεσθαι τῷ κατὰ τὸν νόμον, ut verbis utar Thucydides, III.

38. Sed et aliam habet et maiorem Emphasin, nempe poenam iuxta formam criminis, ut dici potest, subeundam; verbi gratia, si Εἰσαγγαλίας ἀξία commiserit, ut l. 14. eas poenas daret, quae lege isti culpa affiguntur: si παρανόμα γέγραφε, l. 16. eas quae competebant παρανόμα γραφοίη, denique (continuatur enim argumentum in l. penult. sine importunissimo isto commate, quod in l. 16. et 17. inuenerat) cuiuscunque demum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quae in unumquemque facinorosum peculiariter statueret Maiorum Diligentia. Iurisprudencia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu maleficii, et quanto cum damno Reip. committeretur vnumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit supplicia quoque. Qui Graecos scriptores evoluit sine eo monito et delectu, multa frigide leget, quae illi exactissime scripserunt. At Namque arrepta ea opportunitate, sumere liceat, p. 565. huius Orationis, ubi, quae cum summa proprietate scripsit Demosthenes, vel leuissime, ut dixi, feriunt lectorem, Fori Attici hospitem, rerum istarum indiligentem, et in eo Iure minus exercitatum.

Εν οἷς εἰσαγγαλόμεν, ὅτι ἀπιψηφίζισθί μιν, καὶ τὸ πλείονος μέρος τῶν ψήφων τοῖς δίκαιον δὲ μισθιδόσι, τὸτ' ἐψηφίζισθαι τὰ ἀρεστά μιν πράττειν.

Ea erat Εἰσαγγαλίας Condicio et Natura. Atque ad istum ritum pertinent solennia ista, ἐψη-

φίζισθαι. — ἀπιψηφίζισθαι. — τὰ πλείονος μέρος τῶν ψήφων. Sequitur Criminis et Processus Species altera:

Εν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπιφύγον, ἄπομον καὶ γραφοῖν καὶ λέγειν ἀπαδικήματα.

Ecce ut stylum vertat ἢ γραφὰς φύγειν — ἀποφύγειν — ἀποδικνύσθαι ἄπομον γραφοῖν. Quae non temere aut inconsulto variantur. Sequitur,

Εν οἷς δὲ τὰς ἐυθύναις ἐπισυναίσισθαι, δικαίως καὶ ἀδωροδοκῆτως πᾶσι καὶ περὶ ἡμῶν μὲν προσωμολογίῃ.

Erat et haec quaedam quasi Accusationis Species, sed in se recepit calculi quandam rationem, eosque ritus qui in scrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἐπισυναίσισθαι: quod de Rationibus subscribendis atque obsignandis dicitur. Iterumque dixit προσωμολογίῃ: quae pariter Vox solenniter et quasi ritualiter adhibetur, cum rationibus probe subductis, FELICITER, aut ACCURATE, pronunciatum. Aesch. c. Ctesiph. p. 387. Ἀλλ' ὅμως ἐπιστάς ὁ λογισμὸς ΣΥΤΤΕΦΑΛΑΙΩΘΗ, ἡ δὲ ἐμὴ ἐστὶν ἔτι δύσκολον τὴν φύσιν, ὅτις δε ἀπὲρ χεῖρας τῶν ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣ, καὶ ἐπιστάσας ἀληθείας εἶναι, ὅτις ἀπὸ τῶν ὁ λογισμὸς (vel, ut vertente pagina scripsit, ὁ τῶν ΑΛΗΘΕΙΑΣ λογισμὸς) αἰετ. An eo dico quae lectori probari possunt? Nondum tamen omnia, quae videorprehendisse. Nam cum ibidem concludit Demosthenes, et rem ad quandam quasi ἀνακρίσιν reducit, ibi distinctionis, proprietatis et decoris memor, accurate subiungit,

Τὴν προσήκουσαν καὶ τὰς ἐν' ἐμῷ περὶ ἡμῶν γίνεσθαι τὸν Κτησιφῶντα νόμον; ἔχῃ δὲ τὸν ΔΗΜΟΝ ἰώμεν τιθίμενοι; ἔχῃ δὲ τὰς ὁμωμοκίτας ΔΙΚΑΣΤΑΣ; ἔχῃ δὲ τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ παρὰ πᾶσι βεβαιῶσαι;

Non est utique temere factum, quod ad Εἰσαγγαλίαν, τὸν ΔΗΜΟΝ, ad γραφὰς, τὸν ΔΙΚΑΣΤΗΝ, ad Εὐθύναις denique τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ adcommodaret. Ita cum scripsit Demosthenes pag. 517. Εξίλιπες ἐν ταῖς ΕΥΘΥΝΑΙΣ, ἐν ταῖς ΓΡΑΦΑΙΣ, ἐν ταῖς ἄλλαις ΚΡΙΣΕΣΙ, bene subiungit Vrianius, sc. ΕΥΘΥΝΗ ἐστὶν ἡ δημοσία τις ἐπιστάσις. ΓΡΑΦΗ ἐστὶν τῶν παρανόμων. ΚΡΙΣΙΣ δὲ ἐστὶν ἐγκλήματι. Ita scriptum est c. Stephanum II. Μαξιμῶν γὰρ οἱ νόμοι δεῖν ἰῶσιν αὐτοὶ αὐτῶν, ὅτ' ἐπὶ ταῖς ΓΡΑΦΑΙΣ, ὅτ' ἐπὶ ταῖς ΔΙΚΑΙΣ, ὅτ' ἐν ταῖς ΕΥΘΥΝΑΙΣ. Idem tamen pag. 564. hu-

infec Orationis distinxit propius ad ea quae proferimus, scil. καὶ ΓΡΑΦΑΣ, ΕΥΘΥΝΑΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ, πάντα ταῦτα ὑπαγόμενα μοι. Sed haec a me sunt alio loco expendenda.

Atque isti vsui, quem dixi, commodè inferuit Praepositio ΠΑΡΑ. Quae comparationem quandam (iuxta positionem vocant technice) repraesentat: atque monet rationem esse institutam inter poenam et maleficium. Licet ergo haec et similia in leuiori sensu nonnunquam accipiantur, et statim, confestim, etc. significant, nempe pag.

557. l. 1. Διότι τὰς ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ἐλίγχετο φύγειν — Et similiter, modo,

474. 5. Εὐσεβὲς τῶν ἑρῶν καὶ δικαίως ὁδῶν, καὶ φύγειν τὰς ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ἐλίγχετο, ver-

tuntamen ad nostram sententiam prope et probe accedit id quod dicitur 509. 14. Φίλοι δὲ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟΝ, τὸν ἐκ τῆ ἰμὲ νόμου κατὰ λόγον.

Age conferas, adponas vtriusque nostrum catalogum, ut quid intersit, dispicere possimus. Eo igitur animo saepissime in his Orationibus reperitur ΠΑ-

ΠΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ. τὰς νόμους, sc. τὰ ψήφισμα, aut aliquid eiusmodi. Age recita causam, quae in ius deducitur, et iuxta quoque recita leges.

Υπομνήσας αὐτὸν ἀπὸ θεοῦ τὸ σαυτοῦ λαβεῖν, καὶ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤῶΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΝΑΙ. Aesch. c. Ctesiph. 443. 1. Similiter

p. 438. l. 3. ἀναγνώσκειν ὑμῖν τὸ ψήφισμα. ΠΑΠΑΝΑΓΝΩΘΙ καὶ ὁ γράφει Κτησιφῶν. Adde eundem p. 260. l. 6. pag. 271. l. 16. et notas ad loc. ubi Lector meus consulere admonebatur,

quae Vir doctissimus habiturus erat ad Aeschinem pag. 439. 17. Cl. enim Marklandus in eo loco pro ΠΑΛΙΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ, fretus iis exemplis quibus in hac re modo utimur, ΠΑ-

ΠΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ legi iusserat. Quod cum optima fide praestare potui, deterritus tamen iis verbis quae ex Polluce ibidem adduxi, ab ea Correctione abstinui, licet peritissime iudicauit Vir praestantissimus; atque ad eam normam, in qua iam laboramus, summa cum proprietate dici ab Aeschine potuisset ΠΑΠΑΝΑΓΝΩΘΙ τὰς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα.

Denique ea Locutio extra Forum deprehenditur quoque: ut ubi ait Demosthenes p. 571. l. 4. Φίλοι δὲ καὶ τὰς τῶν λειψυργῶν μαρτυρίας, ἀν' αὐτῶν ἀναγνῶντας ΠΑΠΑΝΑΓΝΩΘΙ δὲ ὑμῖν καὶ τὰς ἐρήσεις αἱ ἐλευμαίνου. Recitentur monumenta meorum in Remp. benefactorum, et vna quoque, iuxta, comparandi gratia, Senarii, quos ille infelix Actor recitando labefactauit. Porro: a ΠΑΠΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ recta de-

ducimur ad ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙ. Quod cum significet, non nude et simpliciter describere, verum eo animo, ut in contentionem veniat, atque ideo opponi possit, id quod describitur, idcirco de Exceptoriis in Iure Attico usurpatur, de qua re disputari in Tom. III° p. 344. col. 2. Haec autem si vere dicantur, et arbitror esse verissima, hallucinatur Wolfius aliquoties in vertendis nostris Auctoribus. Ait Aeschines c. Ctesiph. pag. 442. l. 12. Quomodo in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, normam adplicando, ὅτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παρακλίνας καὶ τὴν δικαίαν, τὴν τὸ σαυτοῦ, sc. haec Tabella litis institutae, (Libellus) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum quod tulit Ctesiphon, καὶ οἱ ΠΑΡΑΓΕΤΡΑΜΜΕΝΟΙ νόμοι, sc. Leges quas describi fecimus, iuxta apponi curauimus, et quibus ut exceptoriis utimur contra ius quod Ctesiphon sua rogatione statui voluit. Ita verto liberius, et iustius credo, quam Wolfius, qui habet miserrima haec verba, scil. *leges, quibus fraus facta est. Neque hilum proficit Interpretes Etruscus, le leggi pubblicamente scritte.* Rursus in hac Oratione pag. 511. λέγων, ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ διακονίαν ἔστιν ὡς τὸ ΠΑΡΑΓΕΤΡΑΜΜΕΝΟΝ νόμον: de violatis legibus ait Wolfius: Et Ferrus, iam sibi dispar, delle leggi ingiustamente scritte. Neuter recte. Neque quidem Scholiastes ad locum: Qui quid intellexit per haec verba, ΝΟΘΟΝ νόμον, ὃν εἰσῆγεν Αἰσχίνης, παρ' ὃς παραγράψατο τὸ ψήφισμα, ipse viderit. Tantum scio, locum ipsum non ab eo fuisse intellectum. TAYLOR.

Ibid. 17. ὃ γὰρ δὴ πῶς καὶ ἄλλοι. Ita suum scholiolum curiosus aliquis lector adleuit ad oram Exemplaris Atempiani: Ταῖς μὲν κατηγορίας καὶ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας ποδὶς καὶ τότε, καὶ δικαιοῦσθαι παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι καὶ ὁ νῦν. ὃ γὰρ δύναιται ἐκ τῆ κρίσεως καὶ δυνάμει, ὥστε καταδικάσασθαι τὸν Κτησιφῶνα. Wolfius, perinde ac legisset Εἰ γὰρ δὴ πῶς Κτησιφῶνα μὲν δύναιται δυνάμει δι' ἑμὲ, ΕΜΕ Δ', εἴπερ ἐξελίγχειν ἐνόμιζεν, ΑΥΤΟΝ δὲ ἂν ἐγείνατο, ita vertit: Cum enim Ctesiphontem propter me persequi iudicio possit, ipsi mihi profecto, si conuinci posse consideret, non percussisset. Venetus ita: Non enim Ctesiphontem iure accusare valet mea causa, me quidem ipsum si conuincere posse putasset, non accusasset? Etruscus: Perciocchè non puo esser questo, che egli per amor mio habbia accusato Tefisonte; e me, se egli hauesse sperato di conuincermi, non mi hauesse accusato. Alius: Non enim utique Ctesiphon-

tem quidem potest iudicio persequi propter me: me vero, siquidem convincere existimabat ipsum, non accusasset: Et similiter Lambinus. Harum vero nulla Versionum vel minimum sensum exhibet, neque si verba per se ipsa contemplerur, neque si eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis quae praecedunt, aut iis quae sequuntur, et quem hodie infeliciter sane interpellant. Ita Πόνος πόνος πόνος φέρει: et labes labi materiam praebet. Si hoc videbitur, dele: mox restituemus in suo loco. Vide statim ad 474. 15. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἰμὶ δ' — αὐτὸν] αὐτὸν τῷ, ἰμαυλὸν δὲ, Attica Tmesis, et interpositis aliquot vocibus. WOLFIVS. Perperam.

Pag. 474. l. 2. καὶ τούτοις] In plerisque et melioribus, καὶ τούτοις ἐξ ἧν ΑΥΤΩΙ ΠΑΕΙ χερσὶν καὶ ΚΑΤ' ΕΜΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπερβολὴ — τῷτόγῃ] Istam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in Aeschine reprehendit, potuit luculentius descripsisse, si comma istud turbulentum pag. 473. l. 17. [ὃ γὰρ δῆπου — ὡς αὖν ἰγρὰ ψαλο.] hic sequeretur. Scilicet Vtrumque est iniustum et incivile, Ctesiphonti quidem litem intendere: me autem per totam causam accusare. Meae enim Criminationes ad istius condemnationem pertinere non possunt aut debent, ὃ γὰρ δῆπου Κτησιφῶντα μὲν δυνάσθαι διώκειν δὲ ἰμὶ. Illud prius: Proximum est, neque rursus confidit posse, ut me reum perageret, aliter contra me actionem instituisset, non contra Ctesiphontem: vel, ut Graeca sonant, ἰμὶ δ' ἵππερ ἐξελίγχειν νόμιζεν, αὐτὸν ὡς αὖν ἰγρὰ ψαλο. Nihil certius quam ut ἰμὶ ad ἐξελίγχειν (vel ut Codd. Vindob. Guelph. et Harl. ΕΞΕΛΕΓΕΙΝ) iure sit referendum, αὐτὸν ad ἰγρὰ ψατο. Et si non pro vero venditem, vero tamen simile haberi velim, erraticum istud Comma hic iure optimo sisti oporteri. Ita infaustissimo huic Paragraho valedicere liceat: quem alii forsan felicius vindicare possint; Nemo sollicitius exploravit. TAYLOR.

Pag. 475. l. 3. τῷ γὰρ Φωκικῷ κ. τ. λ.] Certatim hoc Comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano V. 2. fin. ab Hermogene pagg. 281. 286. 287. 307. a Demetrio Phaler. §. 322. 323. Aquil. Rom. pag. 16. TAYLOR.

Ibid. 8. Πιλοπόνησθαι] Vide Longin. Cap. 24. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅθ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat τοῖς δικαδάρχαις (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀναίσθητος] Vide Harpocrationem in v. et Suid. qui per ἀδιακρίτως exponunt. Adde H. Steph. Thes. Gr. L. T. II. col. 430. qui de vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat Contentionem tacitam et obductam, quae nondum in apertum bellum erupit. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ἄλλοις] Rescribe iuxta probatissima exemplaria, καὶ παρὰ τούτοις, καὶ ΠΑΡΑ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ΕΛΛΗΕΙΝ. Sunt autem Reg. a. Guelph. Vindob. Aug. et Harl. qui conspirant amice. TAYLOR.

Ibid. 14. ἰαυτὸς] Ibidem Codd. cum Regg. a. et c. habent ΑΛΛΗΛΟΥΣ. Tu diiudica. TAYLOR.

Ibid. ἰσάρατῳ] ΕΞΗΡΑΤΤΕΝ vel ΕΞΗΡΑΤΤΕΝ ab Ἀράτῳ. MARKLAND.

Pag. 476. l. 12. ἰδὲν ἐστὶ] ἰδὲν ἐστὶ ΤΟΥΤΩΝ δῆπου πρὸς ἰμὶ. MSS. Regg. a. a. Aug. Harl. Vindob. et Guelph. TAYLOR.

Ibid. 13. ἵππερ] Omnes fere l. s. vno ore μνησθῆναι ΠΕΡΙ τῆς εἰρήνης. Sunt autem Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. et Parisienses Regii a. c. s. g. h. Adnotavi de hac re ad Aeschinem pag. 389. l. 9. Noster quod in vna pagina, sc. 471. penult. ait, παραστήσαι πᾶσιν ὑμῖν ΠΕΡΙ ταύτης τῆς γραφῆς γινώσκειν, idem vertente, l. 6. habet, ἀλλοτριώτερον τῶν ΥΠΕΡ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκρόν μιν. Servius ad Virg. IV. Aen. 233. SUPER sua laude] Id est, PRO sua laude, et Graecum est Schema. Sic enim Demosthenes, ΥΠΕΡ τῷ στεφάνῳ, id est, PRO Corona. Ita minus erit necessarium semper ad emendationem confugere, sicubi haec voces turbare et inter se commisceri videantur. Vide Not. Tom. III. p. 175. col. 1. et p. 180. 2. TAYLOR.

Ibid. 16. διαζέταγῃς] ΔΙΑΠΡΑΓΕΙΗΣ, Regg. a. γ. Guelph. Harl. Vindob. TAYLOR.

Ibid. vlt. τολμᾷ] ΤΟΛΜΑΙΝ Ven. et Reg. ζ. ΕΤΟΛΜΑ Guelph. Aug. Vind. et ex Regg. Parisienses Cod. a. Neutrum credo necessarium. Aesch. c. Ctesiph. p. 448. l. 8. ὅτω γὰρ ἐστὶ δεινός — ΩΣΤΕ ὡς ΑΠΟΧΡΗ κ. τ. λ. Et Noster infra, 481. 10. ὅτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ — ΩΣΤΕ πάλιν ΜΙΣΘΟΥΤΑΙ τούτοις. TAYLOR.

Pag. 477. l. 3. ἵτ' ὦ, τί αὖν ἰππὸν] Recte hanc figuram dicendi cepit Wolfius: nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruscus vidit quidnam rei hic ageretur. Suidas v. Ὁ μηδαμῶς. Τὸ τοιοῦτον σχῆμα Αποσιώπῃσις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένι τὸ ὁμοίον. ΑΛΛ' ὦ, τί αὖν τις σε ἰππὸν ἐρῶς προσείποι; Εἰρηκότες γὰρ αὐτῷ μηδαμῶς, ἵππῳ, Ὁ μηδαμῶς. Ut postrema haec intelligantur, con-
feras

feras *Aristoph. Acharn.* 333. ad quem verba haec olim adnotabantur, et cuius *ex*^o compilauit *Smidas*, vt solet. Adde *Hermogen.* pag. 179. 352. TAYLOR.

Idem, 4. *σπαρ*]. Quid si *ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ*, *Απο-
σαφισμ*? Recte coniungitur cum voce *συμπαρ*.
Et credo, tametsi neutiquam corroboretur a
MStis, eam esse lectionem vniue. veram. TAYLOR.

Ibid. ἱεραρχίας ΔΙΕΤΡΑΓΜΑΤΕΙΣ Cod. Reg.
s. Obsop. et Lindens. TAYLOR.

Ibid. 10. ταύτη] ἡ ταύτη τῇ φωνῇ. εἰκότως.
 ὅτι γὰρ — WOLFIVS.

"Ibid. Idem.] Subiicitur in optimis Exemplari-
bus et plurimis, *Gustph. Harl. Vindob. Regg. a.*
6. 1. 2. et Edit. Felician. EIKOTΩE. Recte. ΤΑΥ-
ΛΩE.

Ibid. [Mia] OTAENAE Codd. *Ven. Findob.*
Guelph. et Regii, α . γ . TAYLOR.

Ibid. 11. ἐξελθισμένοι] Recte *Wolfus*. Item *Etruscus*: *gran tempo era che ci eravamo chiariti de gli animi di tutti loro*. Plurimi offendunt: Ἀποδιδισμένοι recte, *Vlpian*. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀλλως.] Deest in MSS. α. 1. *Guelph. Harl. Vindob.* Ceteras etiam hic colligo varietates, quae sunt paulo notabiliores. Mox l. prox. deest *ωρισθης* in *Reg.* 1. Et l. penult. *Ven.* pro *ἐβουλόθη*, ΕΠΙΕΣΒΕΤΕ habet. Laudatur totum hoc Comma ab *Hermogene* *ωρις* *μυθδ.* *διυβτ.* pag. 424. ubi vulgata lectio constantissime retinetur vbique. TAYLOR.

Ibid. vlt. $\iota\acute{\xi}\alpha\epsilon\chi\eta\varsigma$] *Vlpianus* haec illustrat, ad *Demosib.* ω . Παρωπεισ ϵ , pag. 145. l. vlt. Vide *Aeschin.* 388. q. TAYLOR.

Pag. 478. l. i. ἔτι τῶν ἁλλων ὁδὶ — ὁδὶ.] Licet Graeci negatiuis saepe numero gaudeant, (de qua re *Priscian.* col. i 196. Vide supra pag. 470. l. 4. huiusce Orationis), haec tamen omnem modum superant, et prius ὁδὶ recte ideo abest a Codd. *Regg. α. ε. η. Aug. Harl. et Vindob.* TAYLOR.

Ibid. z. διενυλαί] ΦΑΙΝΕΤΑΙ *Guelph.* et *Vindob.* Quod fatius est. Modo pro *ικάρτε*, ΕΚΑΣΤΟΣ *iidem* : et proxime pro *ισισθε*, ΟΥΕΣΘΕ *Guelph. Reg. α. Aug. Harl. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 8. *ἔκρυς*;] Additum est in nonnullis Exemplaribus, scil. iisdem, quae modo citavi, καὶ τὰς *ἔκρυς* THN TAXIETHN ἀπολαμβάνειν. Quod *Simo Fabricius*, qui *Augustanum* Codicem excussit, irrepsisse arbitratur huc ex superioribus. Id quod ego verisimile esse credo. Vel potuit etiam ex inferioribus. Vide l. antepen. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅσα] F. OΣ' AN. MARKLAND.

Ibid. vlt. Σίπριον — Múχρον] Vide Fales. ad Harpocr. pagg. 288. et 130. ΜΥΡΤΗΝΟΝ Guelph.
Harl. Regg. a. s. Quo fere pacto legit Harpocra-
tio. Neque longe abest ΜΥΡΤΗΝΟΝ Fen, neque
ΜΥΡΤΗΚΟΝ Cod. Aug. Vide Harpocrat. v. Μυρ-
τινός. Interdum μύρτινος signat τοῦ βοτάνης ἢ φυλᾶς
ταύτης et Suid. v. Μυρτινός. Murs VI. Attic. Lact.
28. TAYLOR.

Παρ. 479. l. o. in τὰς δύο ὁλοκληρ. ἀντ. τῶν
 ἀνοι ὁλοκληρ. pro genitum presch, vt ὁ Δημοσθ.
 τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς
 τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς

Ibid. Vide *Etymol. M. v. Casseiois d'extrémité*, vbi
hunc locum citat et illustrat, *Cassanbon*. item ad
Theophrast. Charact. pag. 100. Edit. Needham.
TAYLOR.

Ibid. 12. $\omega\alpha\rho\iota\varsigma\eta$] ΕΚΩΝ $\omega\alpha\rho\iota\varsigma\eta$. Cod. Reg.
Paris. s. TAYLOR.

Ibid. 13. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥ]
Mnesiphilus Archon Eponymus non inuenitur in
Olympiadum Recensione, nec apud *Diodorum*. Sed
hoc anno videtur Theophilus fuisse Archon E-
ponymus. At idem Mnesiphilus repetitur in alio
psephismate infra pag. 482. Item pluribus in
locis infra nomina Archontum praefixa decretis
non concordant cum anno Eponymorum. Ideo
dubita, an nomina Eponymorum praefigi solerent
decretis eiusdem anni, an vero alterius Archon-
tis nomen, qui praesidebat ecclesiae et suffragiis.
Erant enim Archontes IX numero. Ideo *ἑνὶ* *χρ.*
PALMER.

Ibid. ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ] Εἴτε τῇ τριακᾷ Εκατομβαιῶν, ὅπρῃ σικώτερον· εἴτε τῇ μηνίᾳ. Melanchtho: *Mensis Iunii die primo*. Perionius: *Pridie Cal. Iulii*. Meletus: *ultimo die mensis Hecatombaronis*. WOLFIVS.

Ibid. *Mnesiphilus* Praetor in *Pastis Atticis* non occurrit. Et memini me alibi monuisse, pluris istius *Farinae* in hac vnica Oratione occurrere, (scil. in Decretis quae recitantur a Scriba, aliisque Monumentis publicis), quam in quouis vno libro qui a Vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille *Demonicus*, qui memoratur, pag. 513. *Euthycles*, p. 514. *Heropythus*, p. 532. *Mnesibides*, p. 529. *Nausicles*, p. 540. *Neocles*, p. 495. *Nicias*, p. 522. *Polycles*, p. 509. *Nicoles*, p. 496. Quos omnis, inquam, nescit Chronologia Attica, similiter atque hunc *Mnesiphilum*, qui rursus occurrit infra, pag. 482. Non audeo sane haec Monumenta insimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere Iurisprudentiam Atticam, quae hodie remanet, ea res quasi radicitus euelleret. Sunt tamen ex his Actis

alia aliis suspectiora. Susceptorum tamen numero ideo accenseri non debet Decretum hoc, in quo haeremus. Nam in vulgata serie Praetorum Atheniensium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quae multos annos complectitur, fieri vix petuit, ut ne vnus suum haberet vel *Vicarium*, vel quouis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *honesta oratione*, huic difficultati Archontum *Pseudonymorum* iamdiu est responsum. Atque ei Quaestioni eruditissimus longe *Corfinius* Dissertationem VIII^m *Factorum Atticorum* assignauit, in qua omnium istiusmodi *Archontum Series* atque *Aetas* demonstratur. Age autem: maius opus mouetur. Res enim gestas de *Legatione obita*, de *clade Phocensium* etc. vno et constanti tenore narrant Oratores nostri, (neque enim vnquam vel leuissime diffident): verum cum de iis ipsis rebus *Acta publica* perspicimus, quae hic et pag. 482. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esse deprehendimus. Primum igitur eam seriem Temporis describo, qua ab *Aeschine* et *Demosthene* traduntur esse transactae:

OLYMP. CVIII. 2.

Praetore Athenis Themistocle.

Aesch. c. Ctesiph. pag. 389. l. 2.

Philocrates decretum tulit, ut X Legati ad Philippum mitterentur de pace ineunda: quique eum orent, ut suos quoque legatos cum plena potestate vicissim Athenas mitteret ad eam rem transigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt domum.

Argumentum Orationis Demosthenis w. Παράκλησις. Secundum.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 389. et passim.

Demosth. pro Cor. pag. 476.

M E N S I S

ELAPHEBOLIO = MARTIVS

praeterpropter.

VIII. ASCLEPIA Festum. Concio. Decretum Demosthenis de recipiendis Philippi legatis.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 390. l. 15.

Id. pag. 258.

XVII. DIONYSIA IN VRBE.

Aesch. 391. 9. 260. 8.

XVIII. Pax cum Philippo sancita.

Aeschines ibid.

XIX. Societas etiam, siue *Συμμαχία*, inita cum Philippo.

Aeschines ibid.

Dem. w. Παράκλησις. 134. 17.

XXIV. Concio. Demosthenes Proedrus. Philocratis Decretum. Socii Atheniensium qui aderant iureiurando pacem confirmant cum legatis Philippi.

Aeschines w. Παράκλησις. p. 268. 271.

Id. c. Ctesiph. pag. 393.

Hoc die, vel nudius tertius potius, iuxta *Corfinium*, die scil. XXII°, decernuntur Legati ad exigendum pariter a Philippo iusiurandum. Potest tamen fieri ut die huius Mensis XIX° ea res transigeretur. Idque constare arbitror ex Decreto ipso in quo versamur. Et quid tam verisimile, ut die crastino istius diei quo Pax cum Philippo rata est et sancita, iterum Concione siue Senatu habito, quod factum esse nouimus, vellent iuberent Athenienses decerni legatos ad Philippi fidem de ea re iureiurando postulandam?

XXV. Cersobleptes imperio exiit a Philippo.

Aesch. w. Παράκλησις. 271. 10.

ΜΥΝΥΧΙΟ = APRILIS.

III. Decernitur, ut Legati confestim, et sine mora, profiscantur.

Demosth. 478. 18.

Aeschin. 271. 17.

Absunt Legati per Spatium trimestre.

Demosth. 134. 18. 480. 9.

ΘΑΡΓΕΛΙΟ = MAIVS.

ΣΚΙΡΡΗΦΟΡΙΟ = IVNIVS.

XIII. Redeunt Legati.

Demosth. w. Παράκλησις. 134. penult.

XVI. Concio. Renunciatur Legatio.

Id. ibid. 135. 4.

XXIII. Interitus Phocensium.

Idem 135. 8.

XXVII. Senatus in Piraeo. Nunciatur Athenis Clades Phocensium.

Idem 135. 12.

Bene

Bene est: Conspirant feliciter. Age autem: Videamus quid *Monumenta* publica, quid *Decreta* ἀντὸς αὐτῶν recensita:

HECATOMBAEO = IVLIVS.

Practore Athenis Mnesiphilo.

XXIX. Decretum de Legatis, qui iusiurandum a Philippo exigent.

Demosth. pro Ctesiph. pag. 479.

METAGITNIO = AVGVSTVS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MAEMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis, de Ciuitate tutanda, audita Athenis Phocensium clade.

Demosth. pag. 482.

Ergo Decretum de maturanda Legatione ad exigendum a Philippo iusiurandum, quod narrant Scriptores latum esse III^{to} Munychionis (siue fuerit Decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXII^{to}. *Elaphebolionis* vel etiam XIX^{to}) iam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit Decreti verbis disertis, quae producuntur hic, p. 479. *Hecatombaeonis die postremo*, siue XIX^{to} latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione ciuium ob deletam urbem Phocensium, ponunt *Illi* contigisse *Scirrhophorionis die XXVII^{to}*: *Hoc vero Maemacterionis die XXI^{to}*.

Quid de his turbis Chronologicis fiet? Certe ad eas molestias tollendas utile et expeditum esset Commentum (eo tamen non vtor) Stratoclis cuiusdam, ut memoriae traditur a *Plutarcho*, qui, ut *Demetrium* captaret *Poliorceten*, tali consilio Kalendarium Atticum mutauit. *Demetrius* Athenas mense Munychione appulsus *Mysteriis* initiari voluit. Id lege non licuit, nisi priuatis et minoribus, quae mense Anthesterione celebrabantur, prius fuisset receptus; post id tempus, eosque ritus, mense demum Boedromione, magna illa, ut vocantur, vota suscepturus. Quid ergo fieret? Tulit *Populus*, hoc quem dixi suasore, ut *Munychio*, pro hac vice, *Anthesterio*: deinde peractis sacris quae isti *Mensi* competeabant, protinus *Boedromio*

VOL. II.

vocaretur. Verum eo consilio, atque iis technis, inquam, non vtor. Eruditissimus *Corfinius* in *Fastis Atticis, Dissertat. III. §. 17.* haec duo *Monumenta* publica emendat iuxta normam et seriem istam *Temporum* quam prius exhibuimus, rescribens, hic scil. 479. 15. pro *Εκατομβαιωνος* ἡμέρας εἰς, ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣ ΤΡΙΤΗ, aut potius, ΕΛΑΦΕΒΟΛΙΩΝΟΣ ΦΘΙΝΟΝΤΟΣ ΕΝΝΑΤΗ. Rursus, 482. 17. pro *Μαμακτηριωνος* δεκάτη αὐτῆς, rescribit Idem ΣΚΙΡΡΟΦΟΡΙΩΝΟΣ ΤΕΤΡΑΔΙ ΦΘΙΝΟΝΤΟΣ. Adde eundem *Dissert. II. §. 15.* Veruntamen, cum expresse extarentur in vtroque loco, verbisque disertissimis, *Mensium* *Dierumque* nomina, quae non facile, vel ob literarum ductum, vel ob soni similitudinem a librariis et descriptoribus permutari poterant: Cum, siquid erat innouandum, *Narratio* potius ad *Registrum* conformanda erat, quam *Hoc* ab *Illa* emendandum: Cum nullus *Textus* facer esse potest, si verba *Supputationis* tam distincte enarrata, et tanta fide membranarum munita, in tam aliena et tam disparia protinus mutarentur, eo fine, ut vnus ex vtroque loco computus eliceretur: Cum denique non temere, non casu, aut exemplarium vicio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene interuallum temporis intercederet inter *Decretum de constituendis Legatis*, et *Decretum de vigiliis habendis*, quale iuxta *historiam* intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum iniueris: id est, siue id fiat iuxta *superiorem* calculum, quem ex *Oratorum* verbis elicimus, siue iuxta *posteriorem*, quem *Decreti* verba repraesentant: Cum ita, inquam, se res habeat, nollem sane, pace eruditissimi atque amicissimi *Viri* dixerim, eam defensionem fuisse paratam, licet nonnulli fortasse qui nostram legerint, neque probabiliorem multo, neque elegantiorum aut accuratiorum existamauerint. Hoc vero ut felicius expedire possim, liceat repetere atque ingeminare quae nuperrime dixi, scil. *posteriorem* calculum feliciter satis esse subductum, neque temere factum videri, aut talem quem a temerario, aut oscitante *Scriba* profectum deprehenderis. Quid enim? In *superiori* *Computo* excitantur *Legati* ad proficiscendum, *Munychionis die III^{to}* Proficiscuntur. *Spatium* ultra bimestre terunt. Reuertuntur. Et paulo post reditum, scil. *Scirrhophorionis die XXVII^{to}* narratur Athenis clades *Phocensium*. Quod interuallum est *dierum* circiter LXXXIII. Iam autem, si

4 Q

iuxta

iuxta hunc Computum numeres, scil. ab Hecatombaeonis die ultimo, ad Maemacterionis diem XXI^{mum}, Dies iterum sunt LXXX. lenissima, vel potius nulla, differentia. Vtrinque ergo conveniunt Rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat expectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non potest. Et profecto, si Kalendarium Attici Ratio una fuisset et perpetua, neque Stylo renouata, neque interdum ad *Solis Lunaeque vias*, atque ad accuratiorem amissim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri: atque Anno Civili Atheniensium, qui indiligenter satis erat confectus, uti opus erat maxime, ita usu venit saepissime, ut Intercalationibus, novisque Supputationum argibus, pristinam antiquamque formam, moremque numerandi, subinde verteret. Ea ratione contigisse potuit, ut, immutata paulatim facie Computi Civilis, siue, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul factum fuerit, praeter *ἀρχαία* illam, et vetustam horum Oratorum *Ἐκδοσιν*, quae iuxta eorum aetatem describi poterat, prodiret illa, quam *ἀνέκδοτα* *Vlpianus* vocat, (de quibus supra ad hanc Orationem verba habuimus) ad *vulgarem* sc. usum concinnata, atque ad eam Fastorum rationem adcommodata, quae tum increbescere, et usu quotidiano pervulgabatur. Vnde non alia et diversa anni parte hae res geri describuntur, in utroque Calculo, siue Kalendario, sc. de *profactione Legatorum*, et de *excidio Phocensium*; neque aliter scribunt Oratores, aliter loquuntur Monumenta publica: Sed uterque Computus verus esse potuit, si Aeram in vno casu *antiquiorem*, in altero *vulgarem* inspicias. Exemplo populari illustrabo: Ego, qui hunc Commentarium scribo *Aprilis die II^a* puta, Anni Anglicani MDCCCLVII. si ante quinquennium hoc scripsissem, (quod oportuit fortasse, et potui, si hoc solo labore defunctus essem) non utique *dedissem* eo mense atque die quo iam vtor, verum *Martii die XXII^a*. Ita tulit Utilitas publica, et Kalendarium nostri Redintegratio. Ad Kalendarium Atticum reuertor. Inconstantiam Annorum Graecorum multa arguant. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione mense ordiebatur Annus Atheniensium, circa solstitium hibernum, post ea tempora, ab Hecatombaeone, diversa et opposita anni parte. Neque eo ritu semper de-

prehendimus *magnas procedere Mensis*. Nam ex Marmore *Sponiano*, in *Populis Atticis*. Artic. 4. solenter argumentatur optimus *Corfinius Fast. Attic.* Dissert. XIV. §. 6. mensium ordinem ea aetate, qua Saxonum istud exarabatur, non ab Hecatombaeone, sed a Boedromione potius profuxisse. Quod si illa Computandi Ratio inuecta erat, ob discordiam Temporum Tempestatumque, ex imperitia Atticae Chronologiae enatam, quis non videt Hypothesi nostrae multum roboris accedere? Praeterea: Inualuit diutius, ut novus Annus hoc ordine procederet, sc.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boedromio.
Maemacterio.
Pyanepsio.

Et iuxta illam sane periodum, iure optimo, per totam hanc disputationem calculum meum constitui. Deinde Menses illi 4^{ti} et 5^{ti} locum inter se permutarunt,

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boedromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.

Et in ea consequentia memorantur ab Antiquioribus, ab *Harpocrate* videlicet, qui Maemacterionem *quintum* mensem appellat: eumque ordinem servarunt Marmora et Inscriptiones satis antiquae. Vid. *Dodwell. de Cyclis*. Dissert. II. §. 5. et 16. et *Corfinium* l. c. Porro autem: In Saxo illo, quod descripsit *Sponius*, iam a me memorato, Ordo Mensium ita instituitur:

Boedromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.
Posideo I.
Posideo II.
Gamelio.
Anthesterio.
Munychio.
Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.

Ecce *Posideo* his ponitur, et *Elaphebolio* deest.
Et

Et quanquam ea res expedita sit a viris doctis, ex intercalandi ratione, atque ex Anni Embolimaeci natura, veruntamen Inconstantia et nimia Incertitudo istius Kalendarii satis inde patet. Pergo autem: Atheniensium Fasti non adeo Mensium ratione, quam Prytaniarum serie deducebantur. Prytania autem fuit Spacium illud Temporis, quo vnaquaeque Tribus, quae X numero erant, in Senatu praesidebat; pro totius Anni portione. Constat autem, non longe post aetatem *Demosthenis*, sc. Olymp. CXVIII. inclinatis rebus Atheniensium, duas novas fuisse Tribus adiectas, *Antigonida* atque *Demetriada*, in memoriam *Demetrii*, qui Athenis eo tempore potitus est, eiusque Patris *Antigoni*: Hae autem, tempore procedente, illa *Attalis*, haec *Ptolemais* ab *Attalo* et *Ptolemaeo* Regibus nominabantur. Verum omissa omni argumentatione, quae ab auctis Tribubus ad Kalendarii innovationem deduci poterat, ad id quod potius est et propius festino. In Decreto illo de Legatis excitandis, in hac nostra Oratione, pag. 479. ubi legitur *φύλῃς πρυτανεύουσας ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΔΟΣ*, in exemplari *Regio Parisiensi* quinto, siue litera denotato, (quod singulari admodum ratione describitur, et a ceteris omnibus longe distare solet, quasi ex quadam profapia deductum, quae nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit,) in eo, inquam, exarari videmus non *φύλῃς πρυτανεύουσας ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΔΟΣ*, sed *φύλῃς πρυτανεύουσας ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΣ*, vel *ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΣ*. Istiusmodi quidem Tribus alibi nunquam, quod sciam, memoratur, non certe inter denas illas quae ab ultima vetustate vigeant: non in iis, quae postea additae fuerunt in honorem eorum qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, qualis modo vidimus. Verum auctoritate istius Exemplaris abunde constat, et Tribum fuisse *Dionysiada*, vel *Dionysiada*, a *Dionysio*, quem nescimus, nominatam, et quae *Pandionidis* locum in curia occupasse videtur. Id ut a meo lectore impetrem, nullum erit negotium. Ante *Sponii* aetatem nemo erat quisquam, qui de Tribu *Hadrianide* Athenis inaudiuerit. Postea vnus marmoris fide nititur istius Tribus historia, et nemo est qui eam auctoritatem in dubium vocare velit. Sero igitur describebantur ea Exemplaria, quae decreta publica in Orationibus hisce complectuntur: Sero sane ea Exemplarium Familia, ex qua originem duxit Cod. MS. *Regius*, de quo agitur.

Exarabantur sc. ad Pastorum aetatem vulgarem, ad popularem Tribuum recensionem, ad seram, atque, ut ita dicam, moderniorum, Reip. habendae rationem, ad usum communem et publicum, ea denique fide, iis rationibus, ea arte, ut *Εκδοσις ΔΗΜΟΔΑΜΕ* reuera esse poterat, atque ita nominaretur. Hisce a me obseruatis vnum atque alterum addere liceat. Haec, et eiusmodi *Psephismata*, *Leges* et *Monumenta* aliquando in antiquis Membranis defunt, aliquando in margine minio aut atramento describuntur, uti *Lindenbergiano* nostro MSto contigit. Ita quidem, si verba *Lindenbergii* rite interpretor: Τὸ τοῦ ψήφισμα λίσσιν ἐν ὡραίων (quod similiter verum est de omnibus) ἀλλ' ἐν ΣΕΒΑΙΔΙ, ὡς καὶ ἄλλοι τοὺς ἀναγιγνώσκοντες. Doctissimus ergo *Contarenius*, qui in *Variis Lectionibus* disputat de fide huius *Psephismatis*, tum quia Praetore latum esse dicitur, qui Fastis ignoratur; tum quia has turbas Chronologicas dederit, in quibus extricandis iam occupamur; postremo denique quoniam in eo de *quinis* solummodo Legatis agitur, cum *decem* fuisse perhibentur, potuit subleatam et hanc quoque fidem suis suspicionibus addidisse, quoniam e marginali atque aliena manu proficisci videtur. Verum, ut dixi, latius serperet ea Dubitatio, et multum detraheret ex auctoritate eorum Actorum, quibus hodie fere innititur Attica Iurisprudentia. Et obtinere quidem pluries animaduerti, ut vna MStorum Series et Familia sine publicis istis Instrumentis deduceretur, alia in margine haberet descripta: Quae deinde in Textum insinuarentur. Alteram, quod dico, est eiusmodi. Cum in Cod. nostro *Vindob.* ad vocem *Εκατομυριαίων* adnotatur, expositionis loco, *Μαρίν*, eumque computum ut plurimum teneat *Vlpianus*, ideoque a viris eruditis corrigi solet, potuerunt tamen haec esse veriora iuxta Chronologiam, quae ista aetate obtinuit, sc. redintegrato Kalendario Atheniensium; et iuxta meam Hypothesin fieri potuit, ut verna *Ισημερία*, quae apud priscos Atheniensis in *Elaphbolionem* incidebat, iam, nouo ordine introducto, iuxta *Hecatombaconem* caderet. Verum haec non constanter dico. Neque enim semper secum concordat *Vlpianus*, neque eius conspirant Exemplaria. TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ] Defunt haec Verba in Codd. *Ven. Guelph. Harl. Vindob. Lind.* et *Regg.* α. 1. Et in iisdem fere post συνθήκας legimus *πρὸς τὸν ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ*. TAYLOR.

Ibid. 17. ΔΕΔΟΧΘΑΙ] Vide secundum Argumentum huiusce Orationis, pag. 467. l. 8. ubi ΔΕΔΟΧΘΑΙ itidem exarari fecit *Wolffius*, contra fidem Impressorum MStorumque. Hic Cod. *Guelph.* ΔΕΔΟΧΘΩ habet, ut ibi constantissime describebatur. Ita etiam *Vindob.* noster. Vide *Demosth.* 500. 9. 503. 3. 514. 1. 515. 4. *Asch.* π. Παραπρεσβ. 259. vlt. Et utraque Lectio proba esse poterit. Cum *Infinitive* dicitur (ΔΕΔΟΧΘΑΙ, *Placere*,) talis est constructio, qualem video in *Rogatione* inferius producta pag. 495. ubi *Clausula*, quam *Legislativam* vocant in nostro Iure, ita concipitur, ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ τῶς Πεντάκτις καὶ τῶς Στρατηγῆς. Istud etiam addere liceat: Vbicunque legitur ΔΕΔΟΚΤΑΙ (nam et hoc legitur quoque, ut in celeberrimo isto ψηφισμῶς *Demosthenis* infra 541. 8. et pariter apud *Lucianum* in *Timone* §. 51.) ibi sane leuissima et facillima emendatione, reponerem ΔΕΔΟΧΘΑΙ. Nam verbis, ut aiunt, *precativis*, non *categoricis* aut *enunciatiuis*, *Rogationes* concipi solent, ut earum fert natura. TAYLOR.

Pag. 480. l. 3. ΣΥΜΠΕΡΙΑΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ] ΣΥΜΠΑΡΑΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ Codd. *Guelph. Vindob. Aug.* et α. Vide 484. l. 497. 12. TAYLOR.

Ibid. 4. ΠΡΕΣΒΕΙΣ] Απορητίον περί τῶ τῶν πρεσβύων ἀριθμῶ. *Altempr.* TAYLOR.

Ibid. 8. τὸ] ΤΩΙ Φιλίππῳ ζητῶντος Editi constanter. ΤΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Lind. Ven. Harl.* ΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Guelph.* ΤΟ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Vindob. Aug.* et ita citat *Hermog.* pag. 294. Denique MSS. *Felician.* uti a *Wolffio* nobisque editur. TAYLOR.

Ibid. 9. καθῆτο ἐν Μακεδονίᾳ] ἀλλ' τὴν ἐκάθητο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆντο] Κάθησο κάλλιον, ἢ Κάθω. καὶ Καθῆσο ἢ Εκάθητο. Αἰσιμένης διακρίσεως αὐτὸς τῶ Περικλῆ καθῆσο. καὶ ΚΑΘΗΝΤΟ ἢ Εκάθητο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ΚΑΘΗΝΤΟ ἐκπληγμένους. καὶ Καθῆσθαι, ὁ Καθισθῆναι. T. Magister. Κάθητο edebatur a *Morelio*: quod ab *Vlpiano* defenditur. ΕΚΑΘΗΝΤΟ habet Cod. *August.* Priscianus, qui haec verba citat, Auctoris nomine diffimulato, legit ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR.

Ibid. 11. μάλλον] ΟΜΟΙΩΣ libri nonnulli ex melioribus, *Ven. Guelph. Reg. α.* et *Aug.* Quod *Simoni Fabricio* displicuit: Ego non intelligo. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῶν] ΤΜΩΝ *Guelph.* et *Reg. α.* TAYLOR.

Ibid. penult. ἀμολόγησι] Codd. vno ore ΩΜΟΞΕ, *Ven. Guelph. Obsop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regii α. β. γ.* Vide notata ad *Lyfiam*, pag. 194. Edit. Lond. Animadvertet Lector meus, in nonnullis, qui legunt ὁμοσι, deesse ἔξιν, Sunt scil. *Guelph. Harl. Vind.* et Cod. α. TAYLOR.

Ibid. προλαβὼν] ΠΡΟΣΕΛΑΒΩΝ *Harl. Vind. Regg. α. β.* TAYLOR.

Pag. 481. l. 1. καὶ ἀπίσω ἐκ Μακεδονίας] Sc. οἱ πρεσβύτες. Alii eosdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac vna cum *Demosthenem* fuisse tradunt, et legunt ΑΠΙΩΜΕΝ: quaecunque ratio aut causa sit, ut hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ Παραπρεσβ. Δημοσθένους. Etsi difficillimum est, ἐκ τῶν ἐνηγορηκῶν ψευδολεγιῶν τὰληθῆς ἐξευρεῖν. ὁ μὲν γὰρ φησιν, ὁ δ' ἕ φησιν. ἀμφω κακοῖς ποράκων κακῶ ἀνὸς. WOLFIVS.

Ibid. ἀπίσω] ΑΠΙΩΜΕΝ *Guelph. Aug. Vind.* cum *Reg. α.* Quod notari velim. In ea classe est Cod. *Ven.* qui habet, sed inemendatius, ΑΠΙΩΜΕΝ. Vide infra Not. ad l. 6. TAYLOR.

Ibid. 2. στρατίας] ΣΤΡΑΤΙΑΣ *Guelph.* et *Reg. α.* Vide Cl. *Marklandum* ad π. Παραπρεσβ. 113. antepen. TAYLOR.

Ibid. 3. αὐτῶν] ΗΜΩΝ *Guelph. Aug. Vind.* Pariter Cod. *Reg. α.* sed inaccuratius, ΕΜΩΝ. TAYLOR.

Ibid. μίλλαι καὶ παρασκευάζειν] ἀπὸ κοινοῦ, μίλλαι πορεύσθαι, τὸ πορεύσθαι, καὶ παρασκευάζειν, πορεύεσθαι. Hoc noto, nequis τὸ μίλλαι, ut I. *Philippica*, ἀλλ' τὴν ἀναβάλλειν καὶ χρονίζει accipiat. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐξέλθοιτε] Codd. MSti *Vindob.* et *Guelph.* ΕΞΕΛΘΕΤΕ. Quod quale tibi videatur, nescio. Interea non dubito quin exaratum fuerit olim ΕΞΕΛΘΗΤΕ. Sequitur enim in iisdem, necnon *Harl. Aug.* et *Reg. α.* eadem syntaxi, ΚΑΕΙΣΗΤΕ. Sequitur item in *Guelph.* sed solo, ΑΚΟΥΗΤΕ pariter et ΕΧΗΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 5. πορθμὸν] τὴν γυνὴν θάλασσαν. WOLFIVS.

Ibid. Cl. *Wolffius*, vocem hanc, uti *Appellativam*, ut dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro *freto* sumpsit, uti ex eius annotatione liquet, tametsi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi *angustum* istud *mare*, vulgo *the Straights*, quod *Euboeam* a *Terra* continenti

tinenti diuidit. Erat tamen etiam Ciuitas eo nomine, seu Promontorium, istius Insulae. *Vlpian.* ad *Philip.* III. Πορθμός. Επώνιον (corrigere ΕΠΙ-NEION) τῆς Ερετρίας. ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῇ πάλαι τῇ μάλιστα αὐτῇ καὶ Ἀθηνῶν. Et confirmat Textus *Demosthenis*, ad quem illa verba *Vlpiani* adnotantur, scil. ὡμίπυ δι ξένος, τὰς μὲν εἰς Πορθμόν, τὸν δὲ μὲν ἐκαλῶσας τῶν Ερετρίων. Adde *Vlpianum* iterum ad *Demosth.* π. Παραπρωστ. pag. 145. l. 2. Ita infra, καλαμαράων Νεῖον, κα-τασκάπτει Πορθμόν. 494. 6. Ad quem, ut arbitror, locum alludunt *Suidas* et *Harpocratio*, cum Porthmum, Euboeae ciuitatem ex Oratione de *Corona* excitant. Codd. MSS. *Guelph. Aug.* et α. *Regiorum*, pro πορθμός, ΤΟΠΙΟΝ. Quod non satis intelligo, nisi esset Notulae aut Scholii initium, quod ulterius non esset productum. TAYLOR.

Ibid. 6. ὡμίπυ] ὡμίπυ *Guelph.* Id erat HMΩN, ut liquide *Aug.* α. ζ. atque idcirco τέτων in aliquibus desiderabatur. Hoc adnoto propter istam sedulitatem, qua nonnulli Codd. de his Legatis in prima persona, nonnulli constantissime in *tertia* loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter, et, ut arbitror, perperam, haec accepit *Vlpianus*: Σκόπει τὴν λόγῳ τῇ ἀσφάλειαν, ὅτι ἡνίκα μὲν περὶ ποροδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ἀνιῖται περὶ αὐτὸν (lege ΠΑΡ' ΑΤΤΩΝ) ἵππῳ, ὡς ἐκ αὐτῶν περὶ σκευτῆς. ὅτι δὲ κακὸν ἔδωκε ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν, ἵππῳ, ὅπως μὴ ἀπίστω (lege ΑΠΙΩΜΕΝ) ἐκ Μακεδονίας. Ita ille ad has voces 481. 1. πάλιν ἀνιῖται παρ' αὐτῶν. Mirandum sane, atque iis qui membranas tractare non consuecunt, incredibile dictu videri potest, adeo hallucinari potuisse librariorum, tantam in describendo fieri peruersitatem, ut *duplicem* in vna sententiola describenda errorem errarent, neque cum leuem, aut condonandum, sed in altero loco, ex duabus lectionibus eam potissimumsumerent, quae *Vlpiani* crisin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores esse debuerunt. Nihil enim magis ridiculum esse potuit, quam Vox ΑΠΙΩΜΕΝ in illo loco Scholiastae. TAYLOR.

Ibid. 9. ἡφίστασθαι] ΨΗΦΙΣΣΘΕ *Ven.* ΨΗΦΙΣΣΘΕ *Guelph. Harl.* et α. 1. *Regiorum*. Mox ΕΚΦΥΤΗ 1. et ΜΙΣΘΟΥΘΑΙ η. Vide supra ad 476. vlt. TAYLOR.

Ibid. 16. καί μοι] ΚΑΙ ΜΕ MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* Modo autem *Guelph. Harl. Vindob.* et 1. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ (Vide ad pag. 471. l. 3. notata) iidemque fere cum α. et Γ. *Lutecianis*, ΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 18. δ.] ΩΝ ante, eodem sensu, l. 12. MARKLAND.

Ibid. penult. βάλισθ'] Emenda ΒΟΥΛΗΣΘ'. OBSOPOEVS. Ita MSS. *Felician.* et *Lindenb.* Mox pro ἔχου' ἡσυχίαν, scribitur in *Guelph.* in *Aug.* in *Harl.* et *Vindob.* ΑΓΗΘ' ἡσυχίαν. Vide 482. 8. TAYLOR.

Ibid. vlt. δουῖ α. Γ. λ.] Laudat *Priscianus* col. 1185. Non moror Codd. qui hic pro φίλος, ΦΙΛΙΠΠΙΟΝ, obuio errore. Plurimi autem et praestantissimi mox vtrumque αὐτὸν excludunt. Rotundius. TAYLOR.

Pag. 482. l. 1. δ γὰρ α. Γ. λ.] Vide *Harpocr.* et *Suid.* v. Ονομάζω, qui ad hunc locum, dubium, an ad 516. vlt. respiciunt. Adionge *Hermogenem* pag. 245. Τοῦτ' ἐστὶ καὶ τὸ παρὰ τῷ Δημοσθένει ἐκείνῳ τε ὁμῶς, καὶ διωρηθὲς ὑπ' αὐτοῦ. Δίγω τὸ, Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα α. Γ. λ. TAYLOR.

Ibid. 3. ὁμοίως] Addunt ΚΟΙΝΩΣ MSS. *Ald.* et *Reg.* 6. Glossa fortasse fuerit, vel *Varia Lectio* olim. TAYLOR.

Ibid. 4. τῆς ἀναλγησίας] Aretinus: *Ut insolentia ac petulantia Thebanorum comprimeretur.* Perionius: *Vestra omnium interesse, immanitate et superbia Thebanorum liberari.* Meletus: *Liberari a duricia atque superbia Thebanorum.* Hesychius: Αἰαλγησία, ἀνηλγίς, ἡ ἀμείριμος. *Suidas*: Αἰαλγησία, ἀναισθησία, ἀστυμάρθια, σκληρότης, τὸ δυσμάρθλητον, ἀπάθεια, ἀπορία. WOLFIVS.

Ibid. 6. μὴ ταῦτα ὑθός;] Legendum, τί δὲ συνέβη μὴ ταῦτα; ὑθός, ἐκ εἰς μακρὰν — MARKLAND.

Ibid. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide *Contareni Var. Lect.* c. 17. *Corfinii Fast. Attic.* Tom. I. pag. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

Ibid. 16. ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] Vide *Vibon.* *Emmianum de Rep. Atheniensium*, et *Spanheim.* ad *Iulian.* pag. 76. Habebatur hic Senatus σύγκλητος, siue extra ordinem, permissu Magistratuum *Ciuium*, iussu autem *Militarium*, quorum erat de *Excubiis* atque de praefidio Urbis providere. TAYLOR.

Ibid. 17. ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΕΚΑΤΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] Φθινόπωρο, λέγουσι. Melanchtho: *Mense Septemb. die 21.* Sic et *Camerarius*, ἡ πρώτη ἐπὶ ἱεράδῃ: Eadem δὲ καὶ τῇ Φθινόπωρο, τῇ 21. καὶ τῇ τῆς Φθίσιας. Perionius: XI. *Cal. Octob.* Meletus: *die tricesimo Mensis Maemacterianis.* WOLFIVS.

Pag. 483. l. 3. ΑΔΥΝΑΤΩΝ] *ἡ δὲ τοῦ ΑΔΥΝΑΤΟΥ* olim deprehendi veram esse lectionem. Confirmant MSti *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* cum Regiis C. I. a. n. TAYLOR.

Ibid. 4. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ] Quisnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide *Corfinii Fast. Attic.* Dissert. I. §. 35. seqq. *Petit. LL. Attic.* pag. 353. *Spanheim. ad Iulian.* p. 77. Recte olim a Viris doctissimis ad *Pollacem* est animaduersum, *στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὀπλῶν*, siue τῶν ἱππεύων, eum esse Imperatorem qui pedestribus copiis praefuerit, ut discerneretur ab eo, qui equestribus erat praepositus. Vterque occurrit infra pag. 513. in vno decreto, Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΑΤΩΝ l. 17. (modo l. 8. scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ΟΠΛΩΝ) et Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΙΕΩΝ l. proxima. Neque est quod quemuis laedat ea Locutio ἰ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν. Nam apud *Thucydidem* et *Xenophontem* aliquoties deprehendi ΤΑ ΟΠΛΑ dici pro ΤΟΥΣ ΟΠΛΑΤΑΣ. Vides interea errare *Wolfium* in his verbis interpretandis. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐπηγείλασθ'] ΕΠΗΓΕΛΑΣΘ' Plurimi vno consensu. Deinde λίγες δ' αὐτὴν ΤΗΝ ἐπιστολὴν, nonnulli, et λίγες ΔΗ ΤΗΝ ἐπιστολὴν. Proxime, l. 15. γὰρ τὰς non ut vulgatur, sed ΚΑΙ ΤΗΝ Φωκίδα ὑφ' (vel ΕΦ) ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ *ἐπιποιμήνους*. Vide paulo post 484. 12. et 485. 15. TAYLOR.

Ibid. αὐτὴν ἐπιστολὴν] αὐτὴν ΤΗΝ ἐπιστολὴν. MARKLAND. Ita infra 516. 5. λίγες δ' αὐτὸν μοι ΤΟΝ νόμον λαβών. TAYLOR.

Ibid. 15. ΤΦ' ΕΑΥΤΟΥΣ] ὑφ' ἡμῶν. WOLFIVS.

Ibid. 17. ΕΙΣΑΓΗΟΧΟΤΑΣ] Addit, et recte addit, Editio *Feliciani*, cum Codd. *Guelph. Obsop. Vindob. et Parisiis* a. u. εισαγιοχότας ΕΙΣ ΑΥΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 18. ΚΑΤΕΣΚΑΥΑΜΕΝ] Nonnulli coniiciunt ΚΑΤΑΣΚΑΥΑΝΤΑΣ. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΠΛΕΙΟΝ] ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝ, vel ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ plures. Deinde ΤΟΥΤΟΙΣ μὲν γὰρ ΟΛΩΣ *Ven. Guelph. Aug. Vindob. et a. g.* TAYLOR.

Ibid. penult. ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΛΟΙΣ] καθόλου. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ΟΜΟΙΩΣ] F. ΟΜΩΣ. MARKLAND.

Pag. 484. 10. λαβών] F. ΛΑΘΩΝ. MARKLAND.

Ibid. λαβών] ΒΑΛΩΝ *Lambin.* Scil. βαλὼν εἰς τὸ μηδὲν τι πρὸς ἑαυτὸν. Coniecit in eam securitatem. TAYLOR.

Ibid. 12. ὑφ' αὐτῶν ποιήσασθαι] Modo 485.

15. *ὑπὸ αὐτοῦ πολλὰς καὶ μεγάλας ΕΠΟΙΕΙΤΟ ΤΟ ΕΑΥΤΩΙ.* Et, 487. 3. *ἵνα Θεσσαλίας ὑπὸ ΦΙΛΙΠΠΩΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ.* Et 494. 8. similiter, De qua constructione agit *H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. III. col. 428.* TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἐκείνῳ*] F. ΕΚΕΙ. MARKLAND.

Ibid. vlt. *ὅς αὐτίκα μᾶλλον*] Variatur in MSis. Vbi inter alia deest *ἵσως*. A vulgatis discedit, quod non solet facere, *Hermogenes*, p. 350. ΑΛΛὰ γὰρ ἱμῶν τὸν καὶ εἰς λόγους, ὅς αὐτίκα ΜΑΛΛΑ Τ-ΣΤΕΡΟΝ ΑΡΜΟΕΕΙ ΔΕΓΕΙΝ. ΜΑΛΛΑ etiam *Guelph. Aug. Vindob.* *Hermogenis* lectionem vindicat *Rutilius Lupus de Fig. Sentent. lib. 2.* iuxta initium: vbi haec verba ita vertit: *Sed nimirum inopinans incidi in causam temporis huius alienam, de qua posterius dicendum. Quapropter ad illud, quod paulo prius agendum, reuertor.* TAYLOR.

Pag. 485. l. 4. τῶ Φιλίππῳ] Desunt istae voces in *Guelph. Vindob.* et a. Recte. Consule auriculas. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑφ' αὐτῶν] *Hermogenes*, qui hunc locum laudat pagg. 185. interumque per plura 189. habet maxima cum constantia ΕΠΟΙΕΙΤΟ ὑφ' ΕΑΥΤΩΝ (Vide supra 483. 11. 484. 12.) — τότε ΔΗ, ΤΟΤΕ πάσις α. γ. λ. TAYLOR.

Pag. 486. l. 1. καὶ πολλῶν] Desunt in *Harleyano* nostro. Et fortasse prius fuerit Glossa τῶ, τῶν ἱδιωτῶν. Consule quae adnotaui liberiore calamo ad *ω. Παραπρεσβ. Demosthenis.* Vnde liquebit etiam quam infeliciter hic verterit *Wolfius* τοῖς *πληθεσιν*, infra l. 6. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀκούσιν.] Solita ἀκροῖσι post finitam periodum Codd. *Guelph. Aug. Vindob. et Regii* γ. ε. ζ. addunt ΕΙΚΟΤΩΣ. Distincte et Emphatically. TAYLOR.

Ibid. 15. πῶθεν:] Abest a *Ven.* et n. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀποδομένῳ] ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΩΝ. *Ven. Ital. Lindenb. et Obsop.* Codd. approbante *Obsopoeo.* Ego tamen *ἐπὶ χῶ.* TAYLOR.

Ibid. τὰν δὲ] F. ΤΩΝΔΕ. MARKLAND.

Ibid. vlt. τέτε] F. ΤΟΥ, i. e. τῷ, cum Interrogatione. MARKLAND.

Pag. 487. l. 12. ἀπολύσει] ΑΠΟΛΩΛΑΤΕ in *Aldo* et *Benenato*: ΑΠΟΛΩΛΗΤΕ Codd. *Regii* ε. ζ. η. At ΑΠΟΛΩΛΕΙΤΕ, ut dedit *Felicianus*, ceteri fere omnes. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἰωλοκρασίαν*] In numero τῶν ἀνθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenset *Hermogenes* pag. 409. Vocem istam elucidat *Scholiastes* noster ad locum, *Suidas, Photius MS. Etym. M. pag. 352.* et

et *Aemilius Portus* Cap. 5. de *Computatione Veterum Graecorum*. TAYLOR.

Ibid. penult. ξύλα] ΦΙΛΙΑΝ *Guelph. Harl. Vindob. et Reg. 1.* Et Codex hic etiam in sequentibus, ξύλα ΦΙΛΙΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ; TAYLOR.

Pag. 488. 1. ξύλα — φίλα] Forte mutandae sunt sedes harum vocum. Οξύ φιλίον ΦΙΛΙΟΝ, ὅτ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΞΕΝΟΝ etc. ut sibi constet Obiectio, quae erat ξύλα Alexandri, non φίλα. MARKLAND.

Ibid. 3. ταύτα] MSti *Guelph. Aug. et Vindob. αλλ' ὡς ἐστὶ ταύτα. OYK ΕΙΤΙ.* TAYLOR.

Ibid. 7. μίσθω] Neminem fugit, qui de Accentibus scripsit, Fabula illa, quam contexuit de hac re *Vlpianus* noster. Quibus ut satisfaciam, moneo scribi hanc vocem cum accentu in antepenultima, in Editt. *Ald. Felician. Hervag. 1ma. Benenat. et MSS. Ven. et Guelph.* Cum accentu vero in ultima, μισθός; scil. in *Hervagiana* posteriore, in MSS. *Paris. Reg. C. Harl. et Ask.* Endi ἱσχυόμενον, inquit *Vlpianus*, in voce *Μισθός*, ideo ut, eius pronuntiationem emendante Curia, eam ab iis vocem elicere quam vellet. De ea re agit *Robertellus* in *Variis Lectionibus*. Huc spectasse nonnullis videntur verba *Quintiliani* V. 13. Ita vero adversus omnia et recepta, et non inhumana Conquestio, si callide quid tacuisse, breviasse, obscurasse, distulisse dicuntur. Nbi αὐτοὶ omnes veteres Codd. *Quintiliani*. Ego profecto *Vlpiani* isud commentum non valde probo: Erat tamen in eo populo Aurium quaedam Religio, quae non longe abhorreret a tali historia. *Atheniensium*, inquit *Cicero* Orat. §. 8. semper fuit prudens sincerumque iudicium, nihil ut possent, nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum serviret Orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat. — Ad *Atticorum* igitur auris teretes et religiosas qui se accomodant, ii sunt existimandi *Attice* dicere. Idem etiam III. de Orat. 50. (non in *Bruto*, ut nuper laudavi, et minus accurate) At in his si paulum modo offensum est, ut aut contractione brevius fieret, aut productione longius, *Theatra* tota reclamant. Idque non *Athenis* solum, verum etiam *Romae*. Quibus addere liceat lepidam istam narratiunculam de *Theophrasto*, quae ab eodem ibid. memoratur, §. 46. Ut Ego iam non mirer illud *Theophrasto* accidisse, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliquid venderet, et respondisset illa, atque addidisset, *Hospes*, non pote minoris: tulisse eum

molante, si non effugere hospitii speciem, cum aetatem ageret *Athenis*, optimeque loqueretur. Iam quid illud, quod legitur apud *Plutarchum* in *Demosthene* inter vitas x. Oratorum: Οἷον δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιάδην, πρῶτον ἄνθρωπον Ἀσκληπιάδην, καὶ παρὶς ἡμετέρας αὐτὸν ἔχοντα λίγαντα εἶναι γὰρ τὸν διὰ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν τετάρων πολλὰς ἰδεομένης σχολάσας δὲ ἐδιδάχθη τῷ διαλεκτικῷ Μιλύσιον, ἰκταυροῦσας πᾶσι τε. Adhuc etiam de eleganti Auditione Veterum. Scribitur in *Oreste Euripid.* ver. 279.

Ex κρυάτων γὰρ αὐτὸς αὐτὸν γὰρ ἡμετέρας ἔχοντα. Vbi σχ. Κρυάματα ἢ εἴχοντα δὲ ἡμετέρας τὰς ὑποκειμένης. ἢ γὰρ φράσαι διὰ τὴν συναλοφίαν, ἡμετέρας τὸ πνεῦμα, τοῖς ἀκροατοῖς τὴν ΓΑΛΗΝ δέξαι λίγαν, τὸ ζῶν, ἀλλ' ὅχι τὰ ΓΑΛΗΝΑ. Haec eo libentius adnoto, nequis temerarium nimis iudicium de Pronuntiatione, atque de Auribus Antiquorum ferat. Quis de Numeris eorum, quis de Accentibus, quis de modulatione Vocis digne scripserit? Grammaticorum praestantissimus, ex eorum numero qui citra renatas literas scripserunt, profitetur se multa horum nescire. Ego me nescire profitebor, donec aliquis ea expediuerit quae modo ex *Euripidis* Scholiaste protulimus. Ut iure scriberet *Cicero*, *Aurium* iudicium fuisse superbissimum. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀπολογισμοῖς] ΑΠΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ Editi et MSS. Nescio unde *Wassius* adripuerit. Solus enim, et lectore non admonito, ita excudi fecit. Non enim arbitror eum hac glossa *Suidae* adductum recessisse a membranis. Απολογίζω. Τὸ ἀποδιῶνω, καὶ ἀπολέλλω, ὡς καὶ προσδίδωμι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαζιάζω. καὶ τὸ ΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙ, τὸ ἐπελθεῖν ἰκταῖα. Δημοσθένους. Anna hic est locus, de quo *Lexicographus*? Vide Not. ad Tom. III. p. 630. l. 4. TAYLOR.

Ibid. 13. ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ] Variant plurimum MSti in nomine *Chaerondas*, sine *Chaeronidae*. Vide *Varias Lectiones*. TAYLOR.

Pag. 489. l. 8. ΘΕΩΡΙΚΩΝ] ΘΕΩΡΙΩΝ *Reg. C. et TON ΘΕΩΡΙΚΩΝ* Codd. *Guelph. et Vindob.* Vide ad *Aeschin. c. Ctesiph.* pag. 375. l. 2. et 9. De *Theoricis* pecuniis, de eo qui καὶ τὸ Θωρηκὸν dicitur, agit doctissimus *Valesius* ad *Harpocrat.* pag. 90, 91. Item *Petit. ad LL. Attic.* III. 2. et IV. 10. *Pollux* VIII 9. TAYLOR.

Ibid. 10. ΔΕΙ] Absurde hanc vocem insinuat *Wassius*. Cum abest ab omnibus. Neque vlla necessitate adductus hoc intulerit. TAYLOR.

Ibid. ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΤΗΙ ΚΑΙΝΗΙ] S. αἰσθη. Paulo

Paulo ante, τραγωδοῖς καὶ οἷς. In *Aeschine*, τραγωδοῖς ἀγωνιζομένοις καὶ οἷς. WOLFIVS.

Ibid. ΤΡΑΓΩΔΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ Cod. Reg. 1. qui fere est solitarius, non tamen ideo reprobatus. ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΚΑΙΝΩΝ Reg. a. et Aug. ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΚΑΙΝΩΝ Guelph. ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΚΑΙΝΗΙ Vindob. ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ΤΗΙ ΚΑΙΝΩΝ Obsop. Quod libri istius Possessor rectius esse arbitrabatur. Vide supra adnotata ad p. 362. l. 7. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΝ ΠΥΚΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΑΗΣΙΑΙ] Millies erratum est in hac voce apud Auctores, credo, eo quod forte crediderunt exscriptores ob multitudinem confertorum hominum, et quasi πυκνότης sic dictum eum locum fuisse. Sed quod scribendum sit ΠΥΚΝΗ, non vero πυκνὴ, argumentum est rectus casus, ἡ Πυκνὴ, a quo πυκνός, et πυκνὴ, et πυκνὰ inclinatur. Nam qualis foret rectus casus dativi πυκνῇ? Πυκνὴ nimirum, non pronuntiabile. Ergo ubique et hic et in aliis auctoribus reponendum semper ΠΥΚΝΟΣ, et ΠΥΚΝΗ, et ΠΥΚΝΑ. Quae lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER.

Ibid. ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΑΗΣΙΑΙ] Quanquam his vocibus usus sum pag. 467. 16. ad eam rem faciendam quam ibi volui, veruntamen si quis dixerit hic esse interpolatum in Textu, ex Glossa in margine, Ego non intercedam. Πυκνὴ quidem Vox insolentior, sed non auribus Atheniensium. Vide Not. ad 378. 6. TAYLOR.

Ibid. 13. ΤΙΜΗΜΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ.] Hinc *Aeschines* negavit ἰερωνικῶς, ut apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον [Aesch. c. Ctesiph. pag. 446. l. 14.] cui propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam multam soluere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie praedictio illo usus, operam daturus fuisset Aeschines, ut et Demosthenem vel ignominia notaret, vel eiiceret ciuitate; actione laesae maiestatis et perduellionis in eum instituta. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΗΤΟΡΕΣ] ΚΑΗΤΗΡΕΣ ο. fere l. 8. Guelph. Regii a. G. γ. 1. Obsop. Aug. Vindob. Sunt ut plurimum ex amicis Accusatoris, qui Reo de nunciant, et diem dicunt, vel saltem praesto sunt Viatoribus, et Accensis, vel iis Ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait *Vlpianus* ad hunc locum, οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλῶσι εἰς δίκην. Rursus ad *Midianam* pag. 118. l. 6. Editionis huiusce,

Ο δίδος τὴν γραφὴν προσίγραψεν, ὅτι πατηγοῦν τὸ δῶδε, καὶ προσκαλῶμαι (vel ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΑΙ potius) τὸν δῶδε διὰ τὴν δῶδε εἰς τὸ βουλευτήριον. Vide *Vales. ad Harpocrat.* pag. 112. *Sigon. III. de Rep. Atheniens.* 4. *Salmas. Obseru.* ad *Ius Attic. et Rom.* pag. 858. qui hunc ministrum ex *Aristophane* aliquoties describit. Adde *Harpocratem*, et *Lexicographos*. TAYLOR.

Ibid. 18. τῶν γινγαμμένων] Recte se habet. *Lambinus* hallucinatur legendo ΤΩΙ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΙ. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῇ] Legunt Guelph. Reg. a. Aug. et Vindob. ΤΟ μὲν δὲ — In Aug. et Vindob. deerat γράψαι. TAYLOR.

Pag. 490. l. 1. ἐν τοῖς ΕΜΟΙ πολιτευμένοις lege. WOLFIVS.

Ibid. ἐν τοῖς ΕΜΟΙ πολιτευμένοις crediderim. Vide infra l. 14. Addunt Guelph. Aug. Vindob. post εἶναι. TAYLOR.

Ibid. 6. τῇ ἐν τέτοις] Quid hoc? Anne διωδικῶς, apud *hos* ciuis, ut *Wolfius*, et *Etruscus* interpretantur? An aliud latet? Desunt quidem haec Voces *Ven. Harl. Lind.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῇ ψήφισματι] F. ΤΑ τῇ ψήφισματι. MARKLAND.

Ibid. 15. τῇ γραφῇ] Δολικὴ ὀργανικὴ, διὰ τῆς γραφῆς. Nam alioqui dicendum fuisset οἰκίως τῇ ἀπολογίᾳ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΗ ΓΡΑΦῃ videtur legisse *Vlpianus*. TAYLOR.

Ibid. 16. ΕΛΛΗΝΙΚΑ] Sic p. 510. l. vlt. distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Scil. ἐν τῇ κατὰ τὴν πόλιν πολιτείᾳ καὶ ἐν τοῖς ΕΛΛΗΝΙΚΟΙΣ. MARKLAND.

Pag. 491. 4. καὶ τοσαύτη] Deest καὶ in MSS. et apud *Theonem*, qui haec verba *Demosthenis* citat, pag. 18. TAYLOR.

Ibid. 5. λαβὼν] Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ addunt Codd. *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Regis*que. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ] F. ΤΗ. MARKLAND.

Ibid. ἀπάντων] Sensui videtur deesse τῶν ΑΛΛΩΝ ἀπάντων, ut 492. 7. τῶν ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. Nam τῶν ἀπάντων ΕΛΛΗΝΩΝ includit Atheniensis, contra suam ipsius Hypothesin. Sic 545. 5. μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων ΕΛΛΗΝΩΝ. Vide tamen supra hac pag. l. 2. et 6. MARKLAND.

Pag. 492. l. 8. τῶν ἐναντιωθέντων] κατὰ τῶν ΟΥΚ ἐναντιωθέντων, addita negatione. WOLFIVS.

Ibid. Necessaria ista Negatiua deest quidem in

in Editt. Aldi et Benenati. Deest etiam in Lindb. et MSS. Feliciani. Heruagius autem post Felicianum reduxit, et agnoscit Reg. 4. alique, Guelph. Vindob. Harl. Ash. et Aug. Miror sane abesse potuisse. Verum omisit quoque Hermogenes, qui pag. 268. ita laudat hoc comma Demosthenis: Καὶ γὰρ, εἰ μὴ αἱ ἐκράτεις Φίλιππος, ὅχιλο ΕΥΘΕΝΕ ἀπὸν, καὶ μὴ τὰντα ἔγω ἔονχίαν, ΜΗΔΕΝΑ μὲν τὸν αὐτὸν συμμάχον, μὲν τὸν ἄλλων ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΔΙΚΩΝ, ὅμοι ἢ ἂν τῇ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΘΕΝΤΩΝ οἱ ἐκράτεις αὐτῶν, μίμνῃς καὶ παρηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὸν ἡγμονίαν, καὶ τὰ ἐξῆς. Restituit etiam optimus P. Victorius XI. Var. Lect. 14. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀφ' ἧς] ΕΦ' ἧς Cod. Obsop. et Ash. Quod praestat. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀναλυσίαν] ΑΝΗΛΩΚΥΙΑΝ, ut olim, praeferebant MSi Ven. Guelph. Vindob. ut proxime ΑΝΗΛΩΚΑΣΙΝ habent Ven. Aug. et Regii 1. 4. Modo, deletis οἱ τὰ, quae in plurimis et praestantioribus desunt, restitue ἢ τὴν ΑΔΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ὅτι αὐτῶν ἀνελώκασιν ΕΚΑΣΤΟΙ. TAYLOR.

Pag. 493. l. 2. ἡμῶν] πρὸς δὲ ΗΝ ἡμῶν δ' ἀγῶν Codd. Harl. et Parisiensis α. 4. TAYLOR.

Ibid. 3. καὶ] Vide Etym. M. 518. 25. qui hunc locum laudat. Laudat quoque Herodianus Grammaticus, qui Phrynico subiungi solet, et Pollux X. 4. TAYLOR.

Ibid. 10. θωρήματα] Forte, ΘΕΑΜΑΞΙ. Nam τὰ θωρήματα sunt τὰ τεχνικὰ. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀρετῆς] ΑΡΧΗΣ Cod. 1. Quod notatu dignum est. TAYLOR.

Ibid. 12. αὐτὴ παρ' ἡμῶν] Vide supra pag. 314. col. 2. H. Steph. in Thes. L. Gr. T. I. col. 21. locum hunc merito habet suspectum, et miratur unde profluxerit istud ἰθαλοῦς. Dixi nuper, pag. 566. col. 2. ἰθαλοῦς habuit, corrupte, Editio Luteciana. Quod in Regii, C. I. 1. 2. 4. reducitur. TAYLOR.

Pag. 494. l. 1. ὅδ' εἰ γίγνεται οἶδα] ὃ προσωπομαχίαι εἶδεναι, ἀφ' ἡμῶν, ἐπὶ ἀνελώκασιν. WOLFIVS.

Ibid. 3. ὡχρεῖς] ὃ λέγων ὡχρεῖς ΠΑΝ ὅ, τῇ ἀνελώκῃ Cod. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 4. ὅδ' ὅδ' πρὸς τὰν ΝΥΝ ΩΡΑ. Cod. Ven. TAYLOR.

Ibid. σφίγγει ζέμεν] Citatur a Demetrio Phaler. 5. 293, 294. et ab Hermogene passim. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. 8. ὅφ' αὐτῶν] ΕΦ' αὐτῶν Cod. Reg. 1. Vide adnotata ad pag. 483. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 9. τινος — τινος] ΔΕ — ΔΕ. Vide Var. Lect. TAYLOR.

Ibid. 13. Μουσὸν Λαίαν] Explicant Paroemiographi, et Vriani ad locum. TAYLOR.

Ibid. 14. ἔντα] F. ζῶσαν Αθηναίων, καὶ ΙΑΟΝΤΩΝ. Vid. Homer. Iliad. A. 88. Heliodor. IV. 2. MARKLAND.

Ibid. Non intelligo quid intersit inter ζῶσαν et ἔντα. Diu est quod correxeram ζῶσαν Αθηναίων, καὶ ΟΡΩΝΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 15. πρὸς τὴν τοῦτον] πρὸς ΤΟΥΤΩΝ αὐτῶν Tu deinceps leges, cum MSS. Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Lindenb. Harl. et Regg. α. C. I. 1. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἄλλων] τίνα ΜΑΛΛΩΝ — πρὸς ἡμῶν. γρ. Cod. Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. Αθηναίων] τὸν ΤΩΝ Αθηναίων. MARKLAND.

Ibid. πρὸς ἡμῶν γινώσκει] M. ΠΡΟΣΗΚΕ, quia antecedit ἰδίῃ. Et [495. 2.] αὐτὰ τὰ ψηφισμάτα. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣΗΚΕI Editi omnes. ΠΡΟΣΗΚΕ Guelph. Aug. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. ult. πρὸς ἡμῶν] ΠΡΟΣΕΘΑΙ Guelph. Reg. α. ΠΡΟΣΕΘΑΙ Vindob. TAYLOR.

Pag. 495. l. 1. Φιλίππῳ] — πρὸς λέγων καὶ διδάσκων μὴ πρὸς ἰσθαι ταῦτα Φιλίππῳ ΔΙΕΤΕΛΟΥΝ. Ita optimi manu descripti, Guelph. Aug. Vindob. et Regii α. 2. TAYLOR.

Ibid. 2. τὰ] Deerat in Editorum nonnullis. Restituunt ex Regiis Quinque. TAYLOR.

Ibid. 5. ΝΕΟΚΑΕΟΥΣ] Proxime 496. 7. ΝΙΚΟΚΑΕΟΥΣ. Quod si haec ad Olymp. CIX. 4. referenda sunt, ut contendit Cl. Corfinius in Fastis Atticis, Tom. I. pag. 353. Praetor eo anno Athenis fuit ΝΙΚΟΜΑΧΟΥΣ. Verum totam istam Dissertationem VIII^{am}. impendit Vir doctissimus Archontibus Pseudonymis expendendis. Qua in disputatione minus strenue rem gessit diligentissimus licet Meursius in libro ei rei destinato. TAYLOR.

Ibid. 6. Τῆς ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] Deest ΤΩΝ in omnibus Exemplaribus. Quatenam, quaeso, Religio Wolfum inuasit? Deest ΣΥΝΑΧΘΕΙΣΤΗΣ in Ven. Harl. Regg. γ. 4. Et in Guelph. et Vindob. legitur ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 7. ΕΥΒΟΥΛΟΣ — ΚΥΠΡΙΟΣ] Alter Eubulus fuit Αναφλέσις. Fortasse fuit et Κύπριος τὸς τὴν παρ' Αθηναίους δῆμον. WOLFIVS.

4 R

Ibid.

Ibid. ΚΥΠΡΙΔΕ] An ΚΥΘΗΡΙΟΞ? Vid. *Sisyb.*
Byzant. MARKLAND.

Ibid. ΚΥΘΗΡΙΟΞ restituit Cl. *Valesius* ad *Harpocr.* pag. 80. Κύθηρον erat δῆμος. Tribus Pandionidis, ut confirmat *Harpocratio*. Inscriptio apud *Sponium*:

ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ ΟΝΑΣΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥ
ΟΥΤΑΤΗΡ.

TAYLOR.

Ibid. 8. ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΑ] Vtrum is est, qui in τῇ κατὰ Τυμάχου exagitur? WOLFIVS.

Ibid. ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΑ Cod. *Guelph. Aug.* Reg. C. 1. *Regiorum*: quo nomine vocatur mox ab *Vlpiano*, in σχολ. et in *Epistola Philippi* quae sequitur. TAYLOR.

Ibid. 10. ΕΙΣ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ] ΕΞ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ *Lambinus*. Inscite. Non potuit inscitius. Est sc. σκάφη ἀπογαλίστα εἰς Ἑλλάσποντον ἐν τῇ τῷ αὐτῷ παραπομπῇ. TAYLOR.

Ibid. 13. ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΑΧΘΕΩΣΙ] αὐτὶ τῷ, οἱ βουλευταί. WOLFIVS.

Ibid. ΣΥΝΑΧΘΕΩΣΙ] ΣΥΝΑΧΘΗ *Guelph. Aug. Vindob.* cum a. et i. TAYLOR.

Ibid. 14. ΟΙ] οἱ πρὸς Φίλιππον παραγινόμενοι Cod. *Harl.* ΟΙΤΙΝΕΣ παραγινόμενοι MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* et a. et i. ex *Regiis*. Et modo, pro παραγινόμενοι Cod. γ. ΑΡΧΟΝΤΑ habet. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΠΑΗΜΜΕΛΟΥΝΤΑ] S. πὸν ναύαρχον Λευδάμωνα λαβὼν ὁ Ἀμύντας. WOLFIVS.

Ibid. penult. ΕΠΕΣΤΑΛΜΕΝΑ] ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΑ *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. ΟΤΙ] λαβὼν, ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΙ ΦΙΛΙΠΠΩΙ ΔΕΓΕΙΝ, ὅτι α. τ. λ. *Altemps.* Et similiter deinde 496. 2. κ. ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ τῷτο γράψαι. Explicat scil. et exponit, non emendat. TAYLOR.

Pag. 496. l. 1.] Η Ο ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΕ] Siue *Philippus*, siue *Amyntas*. WOLFIVS.

Ibid. 2. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΓΡΑΨΑΙ ΔΕΓΕΙΝ] Mendosus videtur locus, quocunque te vertas. Ego verti, quasi scriptum esset, κ. τῷτο γράψαι ΔΕΙΝ. S. τὸς πρὸς αὐτὸν. *Melanchtho*: Id quoque exponatur. *Perionius*: Etiam hoc indicandum esse. *Melletus*: Dicant legati, ut hoc etiam scribat *Philippus*. WOLFIVS.

Ibid. Deest ΓΡΑΨΑΙ in *Ven.* in *Regg. C.* Γ. 4. Quod fortasse locum complanare potest. Inter ΓΡΑΨΑΙ et ΔΕΓΕΙΝ varie olim lectum fuerit. TAYLOR.

Ibid. 4. ὑφίστα] ΒΟΥΛΕΥΜΑ Cod. MS. a. Mallem hoc ad eandem vocem l. 7. De ea re statim. TAYLOR.

Ibid. 7. ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ] Arthon erat eo nomine CXIX. 3. sc. post fata *Demosthenis*. Verum hic ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ sine dubio est restituendum. Ita sine litura *Feliciatus*, et qui eum sequuntur. Vide 495. 5. Vbi *Neocles*, non *Nicocles*. Eodem sane Praetore, eodem mense, haec duo Acta habentur: siue sint *Concionis*, utrumque; siue illud *Concionis*, hoc vero *Senatus*. Profecto in hoc nonnulla continentur quae id suadere possunt: verum non notui ita consueisse fieri Athenis, ut *Populus* *Senatui* praeciret et praescriberet. Et quaedam *res* hic dissuadent. TAYLOR.

Ibid. 8. ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗ] Si scriberetur vili *ΓΝΩΜΗ* in recto casu, tum profecto arbitratus essem, hanc olim fuisse huius Decreti *Appellationem*, loco τῷ, ΨΗΦΙΣΜΑ, quod deest in aliquibus. Nam si haec agerentur in *Senatu*, tum ΨΗΦΙΣΜΑ dici non potuit: ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗ recte dici potuit. TAYLOR.

Ibid. 10. ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ] Quia et Acta *Senatus* ad *Concionem*, et *Concionis* ad *Senatum* referebantur: ut de communi et *Senatus* et *Populi* sententia res conficerentur. Vnde etiam literae inscribuntur ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ] sc. εἰς τὴν Βουλὴν, *Altemps.* ΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ habent *Regii β. γ. i.* ΑΠΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ *Guelph. Aug.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΚ] Abest a membranarum quamplurimis, ut modo pariter, l. 9. Legebant sc. τὰ τῆς Εκκλησίας ὑφίστατα. TAYLOR.

Ibid. 15. ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ] ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ coniecit quidam ad osam *Exemplaris Altempsani*. ΠΡΥΤΑΝΕΑ *Regg. ζ. a. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* Scilicet *Librarii* male excipiebant vocem *Recitantis*. Nam in ea aetate, quae his rebus atque isti operi vacabat, *Aurium iudicium* non fuit adeo *superbum*: neque quidem *Lingua loquentis* adeo accurata. TAYLOR.

Ibid. ult. παρασχε] ΠΑΡΕΣΧΕΣ *Regg. a. ζ.* TAYLOR.

Pag. 497. l. 1. ἐπιστολῶν] ἐπιστολῶν ΤΗΝ τῷ Φίλιππῳ, *Plurimi*, ut passim solent. TAYLOR.

Ibid. 6. ΑΦΕΕΡΩΣ] ΑΦΑΙΡΕΕΕΩΣ *Harl.* solus. Praestat sane *Vulgata*. Id erat munus *lega-*

legatorum, ut in posteriori Decreto legimus, agere
 ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀνακομιαῖς. TAYLOR.

Ibid. ΔΑΘΜΕΛΩΝ] ΔΑΘΔΑΜΑΣ Felician.
 ΔΕΩΔΑΜΑΣ Regg. C. f. TAYLOR.

Ibid. 8. ΕΙΤ' ΟΙΕΘΕ] F. ΕΙΤ' οἰεθί. WOL-
 FIVS.

Ibid. ΕΙ οἰεθί nonnulli: ΕΙ ΤΟΥΤ' οἰεθί opti-
 ma Editio, quam praecludit Felicianus. TAYLOR.

Ibid. ΔΑΝΘΑΝΕΙΝ] Accuratius Interpres E-
 truscus, quam Latinus, sc. se pensate eb' io non
 sappia. TAYLOR.

Ibid. 9. ΠΡΟΦΑΣΙΝ ΜΕΝ — ΒΟΗΘΗΣΟΝΤΑ
 ΔΕ] S. τῷ ἑγγ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΦΑΣΙΝ] ΠΡΟΦΑΣΕΙ Ven. Ital. TAY-
 LOR.

Ibid. 15. ΙΑΙΩΤΩΝ ΜΕΝ ΝΥΝ ΟΝΤΩΝ] Ex
 hoc numero nihil vetat fuisse et Demosthenem.
 WOLFIVS.

Ibid. antepen. ΦΙΑΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥΤΟ
 ΣΥΝΤΕΤΑΞΘΑΙ] Pro συντάχθαι legitur etiam
 ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΑΙ. Forte ΦΙΑΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ le-
 gendum, ut referatur ad ἀρχέμενον, nisi placeat ἀνα-
 κολυθεῖν. Melanchtho: Quibus multo maiori curae
 est, ut nos committant. Perionius: Aut potius glo-
 riae cupiditate ducti hoc malunt sequi, quam Se-
 lymbrianis auxilium ferre, sibi quoque hoc tale utilitati
 fore existimant. Meletus: Et hoc ut perficiatur,
 multo magis laborant, quam ut Selymbrianis optem-
 ferant. WOLFIVS.

Ibid. ΦΙΑΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ habet praestan-
 tissima ex Editio, quam toties laudo, cum MStis
 Harl. u. ζ. Ask. In Vlpiano 10. ΦΙΑΟΤΙΜΟΥΜΕ-
 ΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ] ΣΥΝΤΕΤΑΞΘΑΙ in
 Editt. Ald. et Lutec. et MS. Ital. ΣΥΝΤΕΛΕ-
 ΣΘΑΙ MSS. Ald. 72. ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΘΑΙ et ΣΥΝ-
 ΤΕΛΕΙΣΘΑΙ C. ζ. u. Coniecit Lambinus ΦΙΑΟ-
 ΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ τούτο ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΑΙ. ΣΥΝΤΕ-
 ΛΕΙΣΘΑΙ Ask. TAYLOR.

Pag. 498. l. 11. παρδύλο] An ΠΑΡΕΙΣΔΥΕ-
 ΤΟ, id est, inrepsit, clam et astute. Vide Victor.
 IV. Var. Lect. 23. Ad similem locum similiter
 olim admonuit Cl. Marklandus. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀποδόλε] Vide inferius, pag. 510.
 Vlpiani σχ. ad Philip. I. Laudat hunc locum
 Suidas v. Αποδολε. TAYLOR.

Pag. 499. l. 5. μηδὲ ἐξελίσχισθαι] non pateffe-
 rent, Wolfius. Vide supra 477. 11. ΕΛΕΓΧΕΣΘΑΙ
 plurimi Codd. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl.
 Regii u. u. Cum quibus sentire quoque video,
 et bene vertere, Etruscum: non hauesse potuit

affer conuinto dell' altre cose. Haec tantum inter se
 distant, quantum palam fieri, et examen subire.
 TAYLOR.

Ibid. 8. καλίαν] Haec verba adducit T. Ma-
 gister, v. Προξένω, ex Orat. ἀπὸ Παράκλησεως,
 errore solito. TAYLOR.

Ibid. 14. τήμα] Non intelligo quid velit
 Cod. Reg. γ. qui post hanc vocem addit ΠΕΡΙ
 ΤΟ ΒΗΜΑ. TAYLOR.

Ibid. 17. πύτυ] Ambiguum, vtra Praeconiza-
 tio, ut dicitur, fuerit secunda, an illa Aristonici,
 an haec Ctesiphontis? Atque id quoque video am-
 bigere Interpretes: Et secundum hoc mihi nunc
 sit praconium, Wolfius. Et essendo stato quello il
 secondo bando eb' io haueua hauuto. Ferrus. Ar-
 stinus omisit. Aliquid de hac re Vlpianus non prae-
 tereundum. Siqua fides Pseudo-Plutarcho, nemo
 tulit hos honores Demostheni ante Aristonicum:
 ΠΡΩΤΟΣ, inquit ille, ἔγραψεν ἑφ' αὐτῷ αὐτῷ
 χρυσῷ σφάκι Αριστόνους Νικοφάνους ΑΝΑΓΥΡ-
 ΣΙΟΣ. Ecce ut caespitet! Domo non fuit Anagyr-
 rhastus. Vide 501. i. TAYLOR.

Ibid. penult. ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ] Iterum variatur in
 MSS. ΧΑΙΡΩΝΔΟΥ tamen plurimi. Consule de
 hoc Praetore eruditissimum longe Corfinium Fast.
 Attic. Tom. I. pagg. 74. et 358. Iam quid istud,
 quod sequitur ΗΓΗΜΟΝΟΣ? Anne nomen Pa-
 tris? Ita Wolfius, ita Lambinus, ita Perionius
 intelligere videntur, vti ex eorum Interpretationi-
 bus liquet. Nella Signoria di Cheronide di Ege-
 mone. Ferrus. Chaeonida praefecto praetorio praes-
 fidente. Anon. Venetus. Anne olim contende-
 bant Codd. vtrum hae res gestae sint Chaeonida
 an Hegemone Praetore, et deinde ad nos perue-
 nerit vterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAY-
 LOR.

Ibid. ult. ΕΚΘΙ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] Melanchtho:
 26. Ianuarii. Camerarius κς, ὡμίλη ἐνὶ σιχαδί,
 ἐκ τῆς φθινοῦ. Perionius: 7. Cal. Februarii. WOL-
 FIVS.

Ibid. ΑΠΙΟΝΤΟΣ] ΙΕΤΑΜΕΝΟΥ. Ven. Aut
 hoc aut illud sit, necesse est fere: quanquam in
 isto Cod. vtrumque exaretur. Quod est absur-
 dissimum. TAYLOR.

Pag. 500. l. i. ΦΕΡΑΠΠΙΟΣ] Ita Suidas, Har-
 pocratio, etc. qui ad hunc locum Auctoris nostri
 respiciunt. ΦΕΡΑΠΠΙΟΣ MSS. Ald. item Regg.
 C. η. hic et in sequentibus. Verum non ita Mar-
 mora, quibus fides habenda est potior. TAYLOR.

Ibid. 8. ΑΥΤΩΝ] αὐτῶν ΤΩΝ Αθηναίων. MARK-
 LAND.

Ibid. 17. γάλα] γάλα, H & ὡς ἔσθ' —
Obsp. Harl. Ask. Regg. β. et γ. TAYLOR.

Pag. 501. l. 3. πρᾶττον] ΠΡΑΤΤΩΝ. WOL-
FIVS.

Ibid. 10. ἐπιλήξιμον] Confer 494. 5. Et
tum addes Harpocr. et Suid. v. ἐπιλήξιμα, et
quae habet Vlpianus ad Orat. de Cherseseo,
Hemsterbus. ad Luciani Nigrin. §. 23. TAYLOR.

Ibid. 15. χαρακώματα] ΧΑΡΑΚΩΜΑ potius,
vti habent Guelph. et Vindob. Atque id etiam
suadent Suidas et Harpocratio: Quos consule,
illum in v. Χαρακώμα, hunc in Χάρακα. TAY-
LOR.

Ibid. 17. ἀντ' ἑαυτῶν] ΟΥΚ ΕΠΕΡΩΤΗΣΩ
MSti Guelph et Vindob. Mox uterque cum Aug.
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΘΗΝΑΙ. TAYLOR.

Pag. 502. l. 6. διήγαγε] Sic Isocrates Nicocle:
τὰς πόλεις διήγαγε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰς ἰδίας οἰκίας.
WOLFIVS.

Ibid. τῆς οὖν εἰρήνης] Hac siue Pace, siue Ser-
uitutis specie, quam Athenienses habent ab Alex-
andro concessam. Vtile erit Vlpianum de hac
re consulere, atque etiam addere, quae exeunte
Oratione scribat Noster, Ἐξω δὲ βλίψουσι, καὶ ἐν
οἷς ἀτυχῶσάντων τῶν Ἑλλήνων ἐντύχουσι ἴτις, οἱ
ταῦτ' ἰπαιῦσι, καὶ ὅπως τὸν ἀπᾶντα χρόνον διαμνῇ,
φασὶ δὲ THPEIN. TAYLOR.

Ibid. 11. ἱερόμναμονος] Haec Vox ali-
ter hic videtur vsurpari, quam supra, cum de
Amphictyonibus ageretur. Melanchtho: Sacer-

dote Bosphorico. Perionius: Hieronymus Bospho-
ri. Meletus: Pontifex Bosphorico. Dorica Dia-
lectus latissime patuit extra Graeciam. WOL-
FIVS.

Ibid. 12. ΕΝ ΤΕΑΛΙΑΙ] Fortasse is locus
Concionis fuit Byzantii. WOLFIVS.

Ibid. ΕΝΤΕΑΛΙΑΙ] Vt edi solebat ante Wol-
fium. Vir ille, de Demosthenis multum meritis,
a mente tamen eius aberrat, cum crediderit TEA-
LIAN fuisse nomen proprium loci. Neque mi-
nus errat Lambinus, qui legit Δαμάρη. Ο ΕΝ-
ΤΕΑΛΙΑ, quasi diceretur Entsaliae filius. Le-
ge EN THI ΑΛΙΑΙ cum Cod. Guelph. et Altemps,
sc. ἐν Κοῦτῳ, in Concione. Ἑλληστίαι dicerent
Athenienses, qui suam habebant Concionem po-
pularē, a Senatu diuersam, et quodammodo in-
feriorem: Cuius erat consilia prius agitata ab
isto Senatu (προβουλεύματα) excipere et rata fa-
cere; similiter vt hic Byzantii Demagetus ad
populum tulit, ἵνα τὰς Βουλὰς λαβὼν ῥήσῃ. Prae-
iuere in hac restitutione Viri longe doctissimi,
Van Dalius Dissertat. IX. C. 3. Valefius IV. Emend.
9. Scriptor eruditus in Miscell. Obscrv. Tom. II.
pag. 355. et Tourrellius, Gallicus Interpres,
qui vtilem et felicem operam in hoc Decreto
collocavit. Et ex iis qui praeiuere, nonnulli eti-
am admonuerunt simile fere Monumentum ser-
uari in opere Gruteriano CCCCI. Simile inquam,
si vel materiam spectes, atque grati animi signi-
ficationem, siue etiam Dorensium πρᾶξις ἀν-
των dialectum; Scriptum enim fuit Agrigenti.

ΕΠΙ	ΙΕΡΟΘΥΤΑ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ	ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΠΡΟΣΤΑ	ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑΣ	ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ
ΤΩΝ ΥΔΑΕΩΝ	ΠΡΟΑΓΟΡΟΥΝΤΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΣ	
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΑΔΡΑΝΙΩΝΟΣ ΑΔΕΦΑΝΔΡΟΥ	
ΑΔΙΑΣΜΑ ΕΣ ΤΑΣ ΔΙΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΕΞΗΚΟΤΟΣ ΠΑΝΤΑΙ	
ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ	

ΞΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΔΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΙ ΣΥΓΚΑΝΤΡΩΠΙ ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΑΓ-
ΓΕΛΛΟΝ ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΕΣ ΟΙ ΕΣ ΡΩΜΑΝ ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΠΑΣΙΩΝ
ΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΞΗΝΙΑΔΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΜΩΙ ΔΑΜΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΠΑΡΑΤΙΟΣ
ΤΕΓΟΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙΣ ΠΑΤΡΙΩΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΤΙΜΕΙΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕ-
ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΜΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΑΙΣ ΚΑΤΑΞΙΟΙΣ ΤΙΜΑΙΣ.

ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΕΠΙ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΣΤΗΡΙΑΙ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ
ΕΙΜΕΙΝ ΠΡΟΨΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙ
ΟΝ ΟΠΩΣ ΠΑΣΙ ΦΑΝΕΡΟΝ ΠΟΤΙ Ο ΔΑΜΟΣ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΕΠΙ
ΕΤΑΤΑΙ ΧΑΡΙΤΑΣ ΑΠΟΝΕΜΕΙΝ ΚΑΤΑΒΙΑΣ ΤΟΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝ ΠΡΟΛΙ
ΡΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΨΑΝΤΑΣ ΕΣ ΧΑΛΚΩ
ΜΑΤΑ ΔΥΟ ΤΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑΝΑΘΕΜΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΔΕ
ΑΛΛΟ ΑΠΟΔΟΜΕΙΝ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ ΤΠΟ
ΜΝΑΜΑ ΤΑΣ ΠΟΤΙ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΟΥΣ ΔΕ ΤΑΜΙΑΣ
ΕΝΟΔΙΑΖΑΙ ΕΣ ΤΑ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΟΣΟΝ ΚΑΧΡΕΙΑ Η ΚΑΙ ΦΕ
ΡΕΙΝ ΤΑΝ ΕΞΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΓΩΝ.
ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΣ.

Idem ille Demetrius Diodoti F. Syracusanus de Melitenfibus quoque eodem tempore bene
meritus gratias quoque habuit istius Populi publi-
ce consignatas: quarum memoriam, a Grutero
descriptam pag. CCCC. cum et illud superius
Monumentum Agrigentinorum, et nonnulla quo-
que apud *Demosthenem* illustret, hic addicio:

ΥΠΕΡ ΠΡΟΨΕ		ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥ
ΕΡΓΕΣΙΑΣ	<i>Hic</i>	ΔΗΜΗΤΡΙΩ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ	<i>exaratur</i>	ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓ	<i>Corona</i>	ΓΟΝΟΙΣ ΑΥ
ΤΟΥ	<i>lemniscata.</i>	

ΕΠΙ ΙΕΡΟΘΥΤΟΥ ΙΚΕΤΑ ΙΚΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝ
ΤΩΝ ΔΕ ΗΡΕΟΥ ΚΑΙ ΚΟΤΗΤΟΣ.

ΕΔΩΘΕ ΤΗΙ ΣΥΓΚΛΗΤΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ ΔΙ
ΑΠΙΑΝΤΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΗΜΩΝ ΠΡΑΓ-
ΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΠΟΛΛΑΚΙ
ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ΠΡΟΨΕ
ΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥ ΔΗ
ΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓ-
ΓΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΗΝ ΔΕ
ΠΡΟΨΕΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΕΙΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΔΟΥ
ΝΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑ-
ΚΟΣΙΩ.

Addam vero et tertium Gelanorum monamen-
tum, superioribus etiam ad rem nostram atque
ad Decretum Byzantinorum adhuc accommoda-
tus: Eusebius primus ab Illustris. Scipione
Maffei, Verona 1734. in *Galliae Antiqq. Se-*
lectis:

ΕΠΙ ΠΕΡΑΠΟΛΟΥ ΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΙΟΥ
ΟΥ ΚΑΤΕΝΙΑΣΙΟΥ ΣΟΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΒΟΥΛΑΣ ΑΔΙΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΤΡΙΑΚΑ
ΔΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ ΙΠΠΟΚΛΗΣ ΙΠΠΟΚΛΕΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΞΕ ΤΑ ΑΔΙΑ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΙΔΑΙΣ ΕΠΕΙΔΗ Ο ΑΙΡΗΜΕΝΟΣ ΓΥΜ
ΝΑΣΙΑΡΧΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΕΞΕΝΙΑΤΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ ΖΩΠΥΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΙΑΝ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΝ ΤΕ ΕΦΕΒΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΟΝ
ΑΠΟΔΙΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΚ ΑΛΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝ ΚΑΛΟΣ ΔΙΑΣΠΡΑΓΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑ ΠΡΑΞΕΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΙΝ ΑΡΕΤΑΣ ΚΑΛΟΣ ΟΥΝ ΕΧΟΝ ΕΣΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΕΝΕΝ ΤΑΙ ΑΔΙΑΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΩΠΥ
ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΦΘΕΝ ΕΙΣ ΣΤΑ
ΔΑΝ ΑΝΑΘΕΜΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΔΕ ΤΑΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΝ
ΤΑΣ ΣΤΑΔΑΣ ΕΞΟΔΙΑΣΑΙ ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟΣ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑ
ΚΑΤΑΝΑΓΡΑΦΗΝ. Ο ΔΑΜΟΣ ΤΟΝ ΤΕΛΟΙΟΝ ΕΠΑΙΝ
ΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΩΠΥ
ΡΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Nemo igitur hoc Monumento perlecto negabit
Decretum hoc vere esse emendatum ab iis qui in
τῇ ἀλίᾳ legerint, siue in τῇ ἀλίᾳ ob Dorismum,
vt *Altemps*. habet. Confer τὸν μέγαν *Casaubon*. ad
Athen. 11.3. atque inclytum *D'Oruillium* ad *Cha-*
riton. *Aphrodis*. pag. 71. TAYLOR.

Ibid. ΕΚ ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ ΛΑΒΟΝ ΡΗΤΡΑΝ]
τῆς Βουλῆς προβουλευσαμένης. WOLFIVS.

Ibid. 16. ΧΡΕΙΑΣ] ΧΑΡΙΤΑΣ MSS. *Ald.* et
Felician. Hic vicissim debemus Inscriptioni isti
Agrigentinae l. 13. vt huius Decreti Textus in-
teger a mutatione conseruetur. TAYLOR.

Pag. 503. 1. AME] F. AMMAΣ, τὸ ἡμᾶς. Vt
in illo Laconico,

ΓΕΡΟΝΤΕΣ. Αμμις ποκ' ἡμεις ἀλκιμοι νεανίαι.
ΝΕΑΝΙΑΙ. Αμμις δὲ γ' ἰσμίν' αἱ δὲ λῆς, πειραγλάς.
ΠΑΙΔΕΣ. Αμμις ποκ' ἰσόμεσθα πολλὰ καὶ ἔργον.
WOLFIVS.

Ibid. EME *Ven. Harl.* Id erat ineptum. KAIME
Ital. Non promouemus. AMME *Lambin. Al-*
temps. et *Harl.* quoque a manu 2^a. TAYLOR.

Ibid. 3. ΔΕΔΟΧΘΩ] ΔΕΔΟΧΘΑΙ *Felician.*
Harl. Altemps. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΠΙΤΑΜΙΑΝ] Vide quae adnotauimus
ad *Leptineam* 27. 7. *Van Dalium* pag. 780.
Dissertationis modo laudatae. TAYLOR.

Ibid. ΕΚ ΤΑΣ ΓΑΣ] ΚΤΑΣΙΝ γὰρ. WOLFIVS.

Ibid. ΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ] Recte fortasse. Opinan-
tur tamen nonnulli, melius dici ΕΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ,
vt habent libri quamplurimi, *Ven.* MSS. *Ald.* et
Felician. Ital. Harl. et *Regii* β. γ. ζ. Alii ta-
men pressius et accuratius adhuc legere malunt
ΕΚΚΤΑΣΙΝ vel ΕΓΚΤΑΣΙΝ γὰρ. Hoc con-
firmo ex Marmore, quod adduxit eruditissimus
Van Dalus, et legitur in *Append. ad Marm. Oxon.*
CLVI.

ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΤ
ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗ-
ΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΙΕΡΑ
ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Eadem

Eadem Formula occurrit in duabus Inscriptionibus pone sequentibus, scil. CLVII. CLVIII. In *Demosthenes* corrupte edebatur ΕΝ ΤΑΕ ΓΑΕ ab *Aldo* et *Parisiensibus*. ΚΤΑΖΙΝ ΓΑΕ praetulit *Felicianus*, et qui eum sequuntur, cum MSS. *Aug. Vindob.* et *Guelph.* Errant ergo qui existimant eam lectionem a *Wolffio* diuinatione profectam. *Εγχεσθαι γὰρ καὶ ΟΙΚΙΑΝ*, ius comparandi agros et domos. Ita *Valesius* in *Emendat.* Quid autem intersit inter ΚΤΗΕΙΝ et ΕΚΤΗΕΙΝ erudite ibi docet Vir ille doctissimus. TAYLOR.

Ibid. ΟΙΚΕΙΑΝ] ΟΙΚΙΑΝ *Harl.* omnino recte, ni legatur potius *κλῆσιν γὰρ καὶ ΟΙΚΙΑΣ*. Quod confirmatur a *Marmore Oxoniensi*, mudo a me laudato. Vide *Van-Dalium* pag. 779. TAYLOR.

Ibid. 6. ΠΟΘ' ΟΔΟΝ] F. ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΔΟΝ. *Obs.* ΠΟΤΙ ΘΟΔΟΝ. Sed quid si conflatis vocibus scriptum fuerit, ΠΟΤΘΟΔΟΝ? *Θέλο.* *Hesych.* *πρωτογενεὶς οὐκ ἔστι, καὶ οἱ οὐκ ἀπολήγουσαν ἔχον τῇ γένει καλοῦσιν αὐτήν.* *Suidas* addidit, *τόπος, ὅθεν ἰδιώται οἱ Πελοποννησίου.* *Θέλο.* *δὲ, τὸ τῆς σπηΐας μέλαν, ὅθεν δολιχεὶς, δολῶν.* WOLFIVS.

Ibid. ΠΟΘ' ΟΔΟΝ] Apertissima menda est, librariorum incuria commissa, ubi pro *ποθ' ὄλον*, procudubio, sicut nostrum exemplar habuit, ΠΟΤΙ ΘΟΔΟΝ legendum est: id quod docti pro germana lectione facile agnoscent. Vsurpant enim Latini Auctores hanc vocem: Vt *Virgilius* in nono:

*Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, siqua ipse meis venatibus auxi
Suspendiue tholo.*

Παρ' Ἀθηναίων τε καὶ Φωκίων δὲ τόπος ἦν, ὅθεν ἰδιώται οἱ Πελοποννησίου. OBSOPOEVUS.

Ibid. Audi virum eruditissimum, quem toties laudaui: "Totum illum locum corruptum censeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres, [*Wolffius*] ac textum ita mutat, ut loco *ποθ' ὄλον* [quae erat lectio *Aldinorum* et *Parisiensium*] legat ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΔΟΝ, ac vertit, *apud Tholum*. An autem tale quid in vilo Cod. MSto reperit, valde dubito. Certo mihi Prytanes ob oculos habuisse videtur, quia in Tholo (vt pag. 211. ostendi) Prytanes conuiuabantur. Sed talem, aut fere similem Tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuisse minime constat, aut mihi credibile est. Melius certe, ac re-

cte quidem legit, pro ΠΕΡΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑ ΙΕΡΑ, hoc modo; ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερά, vertitque iuxta *Sacerdotes*. Quare totus locus ita restituendus est: *πρωτογενεὶς ἐν τοῖς ἀγῶσι, ΠΡΟΣΟΔΟΝ. πᾶσι τὰ βυλά, καὶ τὰ δάμον, ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερά etc.* ΠΡΟΣΟΔΟΝ nempe reposui, pro *ποθ' ὄλον*, quod hic sane nullum commodum sensum exhibet: quum contra *πρόσοδο* habeamus in illa Inscriptione, quam iam supra ex Classe VII. *Reinesii* N° 23. attuli, tum et in ista, quae ipsam N° 24. sequitur: ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ, et in ea quam ex *Gruteri* pag. 319. modo exhibui, ΕΦΟΔΟΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ. Quae clare euincunt et in hoc Decreto legendum esse ΠΡΟΣΟΔΟΝ." Haec *Van-Dalium* p. 779. ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΔΟΝ clare legitur in Editione *Feliciani*, in MStis libris, quorum Collatio instituitur iuxta eam Editionem, scil. *Aug.* et *Lindenb.* Item in *Harleyano* nostro, *Vindob.* et *Guelph.* Adde quae habet *Tourrellius* ad locum, *Regis Codd. Lutecianis* accuratius inspectis. Interea *Petrus Burmannus*, nam eum esse auguror, in notis ad *Miscell. Obs.* Tom. II. p. 355. observato paulo religiosius Dorismo, pro ΠΟΘ' ΟΔΟΝ correxit, non ΠΡΟΣΟΔΟΝ sed ΠΟΘΟΔΟΝ, vix vnica literula immutata aut detorta. Id tamen, ut cetera fere omnia, praeccepit *Cel. Valesius*: cuius *Emendationum* liber delituit vsque ad annum 1746. TAYLOR.

Ibid. 7. ΠΕΡΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑ ΙΕΡΑ.] Notatus est asterisco hic locus. Si omittatur τὸ, *περὶ τοῖς*, sententia plana est. Aut, si transponantur verba hoc modo, ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερά, id est, *παρὰ τοῖς ἱερῶσι*. *Perionius*: iuxta eos qui sacris praesunt. *Meletus*: In sacrificiis. WOLFIVS.

Ibid. ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΙΕΡΑ] Ita *Wolffius* edi voluit, in quo accuratum istum Editorem, *Felicianum*, sequebatur, cum ΠΕΡΙ τοῖς ΠΑΡΑ τὰ ἱερά exhibebant *Ald. Benenatus*, et similiter *Ral. Linden.* ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΤΑ ΙΕΡΑ. *Ven.* et ex *Regg. β. γ. η. ζ.* ΠΑΡΑ τοῖς ΠΑΡΑ τὰ ἱερά. *Harl.* Ceteri fere cum *Wolffio* conspirant, eamque lectionem sua interpretatione adiuvat doctissimus *Van-Dalium*. Scriptor tamen Anglicanus, T. R. *Miscell. Obs.* loco saepe laudato, mauult pro *παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά*, ΠΡΑΤΟΙΣ ΜΕΤΑ τὰ ἱερά. Nempe, *peractis sacris*, quae solebant fieri ante initam Concionem vel

Senar

Senatum, statim, et ante ceteros admitti. Ingeni-
ose admodum et acute. Vide *Inscriptionem De-*
liacam a me adductam, ad l. 5. sc. inter *Arundell.*
CLVI. Cui adiungas CLVIII. eodem orationis
tenore constructam. Verum et hanc quoque e-
mendationem praeripuit Cel. *Valefius.* TAYLOR.

Ibid. 8. ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΙΣ ΗΜΕΝ] αὐτὶ τῷ
εἶναι. Et [l. 9.] ἱκαδικαπύχης, ὅφιν legatur.
WOLFIVS.

Ibid. ΠΑΣΑΝ] F. ΠΑΣΙ. MARKLAND.

Ibid. ΠΡΟΣ] Deest *Ven.* et C. Vellem fane. ἀ-
λίστηγῶτος ἡμῶν πᾶσαν ἀλίστηγῶν intelligo, il-
lud neutiquam. TAYLOR.

Ibid. 10. ΕΝ ΤΩ ΒΟΣΠΟΡΙΩ] F. ΒΟΣΠΟ-
ΡΙΩ. Nam *Βοσπόριος* [502. 12.] videtur pro-
prium esse viri, ut Athenis, ἐπὶ Νεοκλῆς ἀρχόντου.
Perionius: in *Bosporo*. Sic et *Meletus.* WOLFIVS.

Ibid. ΒΟΣΠΟΡΙΩ] Alii ΒΟΣΠΟΡΙΩΝ. Ita
Aldus sc. excudit: ita *Morelius*, et exaratur ita
in *Harleyano* nostro. ΒΟΡΙΩΝ Cod. *Paris.* γ.
Sed vulgata bene se habet. Statim post hanc
vocem in *Ven.* subiungitur Vox ΔΕΓΩ. Quid
vero? aut Quamobrem? Anne id adnotauerat
aliquis inter εἰκόνας et εἰσφαιμένους τὸν δᾶμον, ut
vicem sustineret τῷ, *Nempe*, vel *Scilicet*? Credo
id equidem. TAYLOR.

Ibid. 11. ΥΠΟ ΤΩ ΔΑΜΩ sine subscripto,
pro, ὑπὸ τῷ δᾶμῳ. WOLFIVS.

Ibid. 12. ΔΩΡΙΑΣ] F. ΔΩΡΕΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ΔΩΡΕΑΣ] Varie scribitur: *Benenatus*,
ut *Nos*, et *Wolfus*. ΔΩΡΙΑΣ *Ald.* *Lind.* MSS.
Felician. ΔΩΡΙΕΤΕΙ *Felician.* et MSS. *Ald.*
ΔΩΡΙΑΣ *Altemps.* Vide *Tourellium* ad locum.
TAYLOR.

Ibid. ΕΝΤΕ ΕΛΛΑΔΙ] Rescribo, ἐν ΘΗ ΕΛ-
λάδι cum MSto *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 14. ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ] ΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ.
ἀμα, ἢ σὺν, τῷ εἰσφάνῳ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ *Ald.* *Benenat.* *Harl.*
Lindenb. ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ excudit optimus *Fel-*
licianus, et coniecit *Lambinus*. Melius, deletο ἰσ-
τα subscripto, ΤΩ ΣΤΕΦΑΝΩ, scil. duas Coro-
nas, Byzantinorum vnam, alteram Perinthiorum.
Vide quae habet *Tourellius*. TAYLOR.

Ibid. ΣΥΣΤΕΦΑΝΩΤΑΙ] ΕΣΤΕΦΑΝΩΤΑΙ
Cod. *Paris.* η. Rectius. Vide iam: ἀνακαρῶσαι
τῷ εἰσφάνῳ, ΟΙΝ (vel ΟΙΣ) ΕΣΤΕΦΑΝΩΤΑΙ ὁ
δᾶμων ὁ Αθηναῖον. TAYLOR.

Ibid. penult. ΕΛΕΟΥΝΤΑ] Alii per αἱ, Ε-
ΛΑΙΟΥΝΤΑ. WOLFIVS.

Pag. 504. l. 2. ΜΕΤΙΕΤΟΝ] ΜΕΤΙΕΤΑ τῷ
ἀγαθῷ. MARKLAND.

Ibid. 3. ΠΡΑΤΤΕΙΝ] Videtur in nonnullis Codd.
desiderari ΠΡΑΤΤΕΙΝ, et substitui αἰτίῳ. Lau-
do fane et accipio lubens, modo rescribamus eti-
am πᾶσι ΜΕΤΙΕΤΟΝ ἀγαθῷ, quo ritu MSti.
Interea *Lambinus* ita hariolatur: ὅτι τοῦ πᾶσι
τῶν μέγιστον ἀγαθὸν πρᾶττον ΑΙΤΙΟΣ γίγνεται. E-
ditio *Feliciani* cum Cod. *Reg. β.* ὅτι πᾶσι τῶν μέ-
γιστον ἀγαθὸν ΠΡΑΤΤΕΙΝ αἰτίῳ γίγνεται. TAY-
LOR.

Ibid. ΓΕΓΟΝΕ] ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ MSS. *Ald.* Te-
neo. Scribebatur ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΙΤΙΟΣ. Adnota-
tur in *Altemps.* ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΙΤΙΟΣ. TAYLOR.

Ibid. ΕΠΕΛΟΜΕΝΟΣ — ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΥΣ]
αὐτὶ τῷ, ἐξελόμενος ἐκ τῆς Φιλίππου βίας, καὶ ἀπο-
δότος. S. τῷ δᾶμῳ τῷ Αθηναῖον. WOLFIVS.

Ibid. ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ] ἐκ τοῦ Φιλίππου
MSS. *Ald.* *Ven.* *Ital.* et *Reg. β.* TAYLOR.

Ibid. 6. ΟΥΚ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ] S.
ὁ δᾶμων τῶν Χριστονοσίων. WOLFIVS.

Ibid. ΕΛΛΕΙΨΕΙ κ. l. λ.] ΕΛΛΕΙΨΟΥΣΕΙ —
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ — ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ —
ΔΥΝΩΝΤΑΙ. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 7. ΚΟΙΝΩ] ΕΝ ΚΟΙΝῷ βουλευτήριον Codd.
Ven. *Harl.* *Regii β.* γ. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡμεῖς δ' οἱ καὶ μεμψόμενοι] διὰ τὸν
συμμάχικόν πόλεμον. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εὐνοῖαν] δόξαν ΚΑΙ εὐνοῖαν.
MARKLAND.

Ibid. δόξαν ΚΑΙ εὐνοῖαν *Reg. η.* δόξαν, ΤΙΜΗΝ,
εὐνοῖαν, vel δόξαν, εὐνοῖαν, ΤΙΜΗΝ plurimi, iique
e praestantioribus, *Ven.* *Guelph.* *Aug.* *Harl.* et
Reg. α. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀπολιμνίων] ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕ-
ΝΩΝ *Ven.* *Guelph.* *Ital.* *Vindob.* et *Regii Pari-*
sienses α. β. γ. η. TAYLOR.

Pag. 505. l. 4. ὑπάρχον ὑμᾶς ἰδόντας] Id est,
προσείδιναι. WOLFIVS.

Ibid. 13. εἰ καὶ κ. l. λ.] Omisit *Wolfus* in sua
Interpretatione, Tu restituas: *Vrbe tum non*
classe, non moenia habente. TAYLOR.

Ibid. 16. μνησικακῆσαι] πολλὰ ἀν' ἐχθρῶν
ΕΓΚΑΛΕΙΝ καὶ Θεταίοις καὶ Κορινθίοις Codd. *Ven.*
πολλὰ ἀν' ἐχθρῶν ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙΣ ΕΓΚΑ-
ΛΕΙΝ, καὶ Θεταίοις Cod. *Guelph.* TAYLOR.

Ibid. 17. ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τῷτο, ὃδ' ἰγγύς.] Sic
in exordio, ὡς ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν,
ὃδ' ἰγγύς. *Aretinus*: *Sed nequaquam ita fecerunt*:
nec

neque prope erant, ut facerent. Meletus: *Sed non fecerunt hoc Athenienses, non fecerunt.* Hic tractatur Stoicorum dogma, *Οτι τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἰετὸν καὶ τοῖς τῷ παρὰ τοῖς ἑτέροις καλῷ ὄντι μᾶλλον, ἢ φύσει δικαίῳ ὑπάρχειν.* Qua de re plurimis egimus in nostris in *Ciceronis Officia Commentariis.* WOLFIVS.

Ibid. *ἐκ ἰσίου τῦτο*] In nostro *ἐκ ΕΠΟΙΟΥΝΤΟ*: Et videntur duae dictiones in vnum conflatae, aut contra. OBSOP.

Ibid. penult. *περίουλο*] ΠΡΟΕΙΝΤΟ Regii β. γ. η. ΠΡΟΙΕΝΤΟ *Hermogenes*, qui hunc locum pag. 174. per semipaginam laudat. TAYLOR.

Ibid. ult. *ἰφ' ἰαυδῆς*] ΕΠ' ΑΤΤΟΥΣ MSti *Guelph. Aug. Vindob.* et *Hermogenes* loco laudato: qui proxime etiam ΕΚΑΙΔΟΝΑΙ habet. TAYLOR.

Pag. 506. l. 2. *πέραις μὲν γὰρ ἀπασιν*] Hunc locum *Philostatus* τῆς Δημοσθένους σιμύτης ex-emplum adfert. WOLFIVS.

Ibid. Hoc loco mihi temperare nequeo, quin pulcerrimam sententiam his Annotatiunculis inferam, quam omnium oculis obuerfari subinde par erat. Πέραις μὲν γὰρ, inquit, ἀπασιν ἀνθρώποις ἰφ' τῷ βίῳ ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθύπερθε τηρεῖ. δι' δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρῶν ἰγχειρεῖν μὲν ἀπασιν αἰ-ταῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένης ἰλιπιδᾶ, φέρειν δ' ὅ,τι αἰὶν ὁ θῶς διδῶ γυναικίως. Hanc Nos exercendi styli gratia sic Latinam fecimus carmine,

*Horrida cunctorum mors certo funere vitam
Claudit, fatalis saeva ministra coli.
Quamvis se clausum quis muris seruet ahenis,
Mors tamen ex illis in caua busta trahit.
Fortis ergo viros claris incumbere factis
Semper, et ingenti mente vacare decet:
Nec rerum ambigue euentum sperare secundum,
Nutet in incertum fors malefida licet.
Sed quaecunque Deus conanti caelitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.*

OBSOP.

Ibid. Laudat inter alios insignissimam hanc γυνή, quouis philosopho dignam, *Plutarchus* ad finem libelli *de Fortuna Alexandri I.* Nimirum *Νοστέρας Πλατωνίξιν*, ut saepe observatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magister, *Αλλὰ καὶ ἰγχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχοιεν ὅ,τι αἰὶν ἐνυμνεῖ.* *Harpocr.* v. *Οἰκίσκῳ, αἰὶν τῷ, μικρῷ τινι οἴκῳ.* *Δημοσθένης* ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. *Εκάλει δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρεθιθροφίαν, οἰκί-*
VOL. II.

σκον. *Αριστοφάνης Παιδαγωγῶς, Μελανίης Λυκαίης.* ἐκ τούτων δ' οἶμαι *πλανούμενος ὁ Δίδυμος* καὶ τὸ *Δημοσθένους* ἰγχειρεῖν. Qualis fuerit error, quem *Didymus* in exponendo *Demosthene* erravit, et quem hic notat *Harpocratio*, crederent nonnulli non potuisse hac aetate innotescere. Ecce autem perennem et immortalem fecit *Vlpianus*, dum his verbis utitur, utitur enim, *Didymi*: *Φασὶ τὸν ΟΡ-ΝΕΩΝ ΟΙΚΟΝ ἔτι καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικῶν.* *Λέγει δὲ [Demosthenes] ὅτι καὶ μισθὰ ἄλλη τῷ διαί-λαι, καὶ ὅροις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ διικνύει ἰαυδῆν, ἀλλ' ἔτι κερυφόμενος.* Vide *Maus-sac.* ad *Harpocr.* qui plura de hac re: quem tamen credibile est non intellexisse suum Auctorem. Ita *Etruscus* vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita è la morte, se ben l'huomo nella piu secreta parte della casa stia rinchiuso.* *Anon. Venetus: cubiculo.* Et eodem pacto, *Aretinus.* Alii, ut *Perionius* etc. in domum conclusus. Adde de hoc loco *H. Stephan.* v. *Schediasm.* 4. qui haec *Propertii* adduxit,

*Ille licet ferro cautus se condat et aere,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.*

TAYLOR.

Ibid. 3. *ἰγχειρεῖν*] ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ. MARKLAND.

Ibid. 4. *προβαλλομένης*] Legendum omnino ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ: Ut recte procuravit optimus *Felicianus*. Ita exaratur in *Aug.* in *Vindob.* nostro, et *Regiis*, ζ. η. Ita laudat *Hermogenes* pag. 243. *Stobaeus* pag. 90. et *Vlpianus* ad loc. Adde *Suid.* et *Harpocrat.* v. *Προβαλλομένης.* TAYLOR.

Ibid. 6. *ταῦθ' ἡμῶν οἱ προσεχύτεροι*] Per u. Sequitur enim *δικωλύσας*. WOLFIVS.

Ibid. *ἡμῶν*] ΥΜΩΝ. MARKLAND.

Ibid. ΥΜΩΝ *Harl.* γε. ΥΜΙΝ et ΥΜΩΝ in *Codd.* *Regiis.* Ut modo pro ἡμέτεροι plurimi MSti praeferunt ΥΜΕΤΕΡΟΙ, *Guelph. Harl. Vindob.* a manu secunda, *Regiorumque* β. γ. TAYLOR.

Ibid. οἱ Λακεδαιμονίως] Pendet Sententia. Neque sequitur Verbum per totam hanc periodum, quod sustentare potest istud Accusativum, *Λακεδαιμονίως.* Simile aliquod et germanum observauimus ad *π.* *Παραπρισβ.* *Demosthenis*; ubi ingenii vis et impetus Grammaticorum cancellis concludi noluit. TAYLOR.

Ibid. 13. *ἔχῃς*] ΕΞΕΤΕ. MARKLAND.

Ibid. 16. *σφίσις ῥομίνων*] Vox ea superius a *Demosthene* usurpata in hac Oratione. Erudite explicat

explicat Illustris. Spanheimius ad *Julian.* pag. 25. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀλλ' ἰσοθεύσας καὶ τότε, τῶν ἰσοθεύσαντων τριηράρχων τότε πρῶτον γινόμενων τῇ πόλει. Sic distinguendus est hic locus. Εἰσοθεύσαντες τριηράρχοι, ἢ τριηράρχαι, non ἰσοθεύσαι. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τὸ — τὸ —] ΤΩΙ — ΤΩΙ — Markland. et Lambin. TAYLOR.

Pag. 507. l. 5. πειζὰς γερατίας] ΠΕΖΗ γερατία, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάλιν, καὶ μὴ ΠΕΖΙΚΗ, ὡς Θεοκλίδης· ἐν γερατίᾳ ὤρμηται καὶ ναυτικῇ καὶ πειζικῇ. Ποιητικώτερον γὰρ τὸ πειζικόν ὡς Αἰσχυλὸς ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θέβαις.

— πειζικὸς ὤρμηται λιός.

Pro γερατίας Cod. *Guelph.* ΣΤΡΑΤΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἄλλων] Deest in Codd. *Guelph. Vindob. et Reg. a.* Supra ad 491. 10. TAYLOR.

Ibid. 9. αὐτῆς] ΑΥΤΗΣ. MARKLAND.

Ibid. 10. τῆς ΣΥΜΒΟΛΑΗΣ ἕως. WOLFIVS.

Ibid. συμβολῆς] ΒΟΛΑΗΣ plurimi, *Ven. Guelph. Aug. Ital. Lindenb. Vindob. et Regionum a. C. f. η.* ΣΥΜΒΟΛΑΗΣ in exemplaribus *Aldi et Morel.* Sed hoc nihili est. TAYLOR.

Ibid. 11. μνησιακῆσιν] F. ΜΝΗΣΙΚΑΚΗΣΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ Codd. *Ven. Guelph. Obsep. Ital. Harl. Lindenb. Vindob. Aug.* cum *Lutecianis a. C. η.* ΜΝΗΣΙΚΑΚΗΣΑΙ coniecit *Simo Fabricius.* De phrasi ista μνησιακῆσιν ΠΡΟΣ τὰς βυλομένους σώζεσθαι, consule *H. Steph. Thes. II.* 958. Superius paulo dixit Noster, 505. 16. μνησιακῆσαι Κορινθίους καὶ Θεβαίους. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὸ] F. τί ΤΟΤΕ τῇ πόλει. MARKLAND.

Pag. 508. l. 4. τῇ πόλει] Comma hoc in ver-tendo praetermisit *Wolfius.* Supple ex *Lambino:* Denique perfeci, ut omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat utilissimum, suo tempore ciuitati suppeteret. TAYLOR.

Ibid. 6. τῶν] ἀγῶνα ΤΟΝ ΤΩΝ παρανόμων. MARKLAND.

Ibid. 7. πόσα] F. πόσ' ΑΝ, vel δίδοναι ΑΝ l. 9. vt pag. 510. 2. 499. 2. MARKLAND.

Ibid. 8. ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν] Totus hic locus illustrabitur ab *Harpocrati* v. Συμμορία. Quem etiam consule v. *Ηγεμὼν Συμμορίας. Vales.*

not. ad *Harpocr.* pag. 86. et 179. De his rebus in *vita Demosthenis* tractavi copiosius. TAYLOR.

Ibid. 10. καταβύβηται καὶ ἰπὸν ἐν ὑπώμοσι] *Aretinus:* Vel ut saltem tam promulgatam deferuissent. *Melanchtho:* Sin minus, ut depositus legis mentionem prerogarem. *Perionius:* Sin minus, ut certe ut promulgationem eius differri paterer. *Meletus:* Sin autem non facerem, ut saltem dilationem eius iurando impetrarem. Ὑπόμοσιον interpretantur ἰσχυροὶ τῆς δίκης ἀναβολὴν (vt et alibi notavi) εἶπε δὲ ἰσχυροὶ, εἶπε δὲ ἀδυνατοὶ τὴν ἀντιπρὸς αὐτῶν. Sed *Julius Pollux* hunc locum vere et perspicue declarat his verbis, Ὑπόμοσιον εἶναι, ὅταν τις ἡ ψήφισμα ἢ νόμον γράψῃ γράψῃ, ὡς ἀντιπρὸς αὐτοῦ. Τὸ γὰρ ὑπόμοσιον λέγουσι, καὶ ἐπὶ αὐτῷ, μετὰ τὴν ὑπόμοσιν, τὸ γράψῃ, ὡς ἐπὶ ἀντιπρὸς αὐτοῦ. At quo pacto impune tulisset *Demosthenes* praevaricationem istam? Si collusisset cum aduersario: is actionem non persecutus esset, ac *Demosthenes*, anno elapso, indemnis fuisset. Vide τὸν περὶ Δελφῶν. Quod paululum antecedit, τὸ πρὸς αὐτῶν μὲν τῶν ψήφων ὁ δὲ αὐτῶν ἐκ ἑαυτοῦ, significat illustrem absolutionem, et cum accusatoris ignominia et calamitate coniunctam. WOLFIVS.

Ibid. ὑπόμοσιον] Ita *Vlpianus:* Ὑπομόσιον (corrigere fodes ὙΠΕΡΘΕΣΕΙ) σκήψῃ, προφάσει. Εἰ γὰρ Ὑπόμοσιον, τὸ ὙΠΕΡΘΕΣΕΩΣ ΔΙΚΗΝ, ἢ γὰρ ἀναβάλλισθαι. Συμμορία δὲ — Vide ad *Midianam* p. 117. l. 9. Tom. III. et ad *Orat. c. Theocrin.* p. 544. l. 5. *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 192. TAYLOR.

Ibid. 13. μικρὰ] μικρὰ ἢ καὶ ὀλίγα. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀναλίσκωσι — ἰπὸν τριῶν] δο- τικὰ καὶ μισοχικὰ εἰσι. WOLFIVS.

Ibid. 15. τὸ γινόμενον κ. λ. λ.] τὸν μὲν πολλὰ κινημένον, πολλὰ, τὸν δ' ὀλίγα, ὀλίγα καταβάλλειν. WOLFIVS.

Ibid. ἱκασον] ἱκασον ΕΔΕΙ τιθῆναι. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 16. δυὸν ἰφάνη τριηράρχῳ] S. τριηράρχῳ. Si cuius magnae opes fuerunt. *Aretinus:* Qui prius sextus et decimus contributor unius fuerat, ex mea lege duarum navium praefecturas subiit. *Melanchtho:* Etiam duas navis instruebat unus, qui antea cum aliis quindecim instruxerat unicam. *Perionius:* Atque ita trierarchus duarum existit, qui antea unius decimus sextus collator existisset. WOLFIVS.

Ibid. antepen. συνίλις] Hic *Tourellius* se ex-ferit, a recenti lectore *Demosthenis*, ad hunc locum utiliter conferendus. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. penult. δ, τ.] δ, τ. AN δκ ιδιόσων. MARK-
LAND.

Pag. 509. l. 2. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕ-
ΟΥΣ] Iterum hoc loco, et infra 513. 5. vbi legi-
tur δελχων Δημόκλειος Φλυδός, nomina Eponymo-
rum non concordant, unde augetur nostra suspi-
cio. Et sic in pluribus locis infra, quod notare
superfedeo. PALMER.

Ibid. ΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣ] Prætor Athenis anno
quo hæc res gestæ sint, sc. Olymp. CX. 3. erat
Lysimachidas. Vide *Corfinium* loco toties laudato,
Tourrellius ad hunc locum, *Meursium de Archon-*
tibus. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΚΟΝ] Quod fu-
isset in lingua nostra vernacula, *The Admiralty*.
In *Lindemb.* MSto autem desunt duæ voces δκ
τδ, et dicitur ergo νόμοι τριηραρχικόν. TAYLOR.

Ibid. ΚΑΘ' Ο] Optimus *Felicianus* solus excu-
debat καθ' ΟΝ, vt oportuit. Ita MSti *Obsop.*
Harl. Parisiensis f. 5. Accedit item 6. qui pro
δ, ΟΝ repræsentat. TAYLOR.

Ibid. 6. ΚΑΙ ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ] κ' ΕΠΕ-
ΥΗΘΙΣΑΤΟ η Βυλδ, κ' ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ δ
Δημόκλειος. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 7. ΑΠΗΝΕΓΚΕ — ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ] *κατά Δημοσθένους*. WOLFIVS.

Ibid. 8. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ] S. τδ μέρος τῶν
ψήφων. WOLFIVS.

Ibid. ΠΕΜΠΤΟΝ] Primus typis exaravit
Wolfius noster, tacitus quidem, sed non refragan-
tibus MStis, *Ven. γ. 5.* *Vindob.* et *Harl.* in curis
secundis. Margini enim allinitur. Ecce autem.
Vides reposuisse *Wolfium*, post finitam eius Inter-
pretationem. TAYLOR.

Ibid. 11. ΣΥΝΕΚΚΑΙΔΕΚΑ] Τδ οὐδ distribui,
vt et τδ ἀνὰ vim explet, sedeni. WOLFIVS.

Ibid. ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΟΧΟΙΣ ΣΥΝ-
ΤΕΛΕΙΩΝ] Melanchtho: *E manipulorum contri-*
butionibus. Perionius: *Ex iis collatoribus qui in*
classis descripti sunt. Meletus: *Ex iis contributio-*
nibus quæ sunt in eadem cohorte. Δόχοι γράβω-
κοὶ satis noti sunt: οὐ δὲ τριηραρχικοὶ κ' πολί-
τικοὶ λόχοι apud Atheniensis qui fuerint, amplius
quaerendum censeo. Fortassis hic idem sunt,
quod αὶ συμμορίαι. De quibus alibi. WOLFIVS.

Ibid. 12. ΔΟΧΟΙΣ] ΔΟΓΟΙΣ *Reg. γ. et Altemps.*
TAYLOR.

Ibid. 13. ΕΠΙ ΊΣΟΝ ΤΗΙ ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΧΡΩΜΕ-
ΝΟΥΣ] τῇ δαπάνῃ κ' τῇ ἀναλώματι. WOLFIVS.

Ibid. ΧΡΩΜΕΝΟΝ] ΧΡΩΜΕΝΟΝ *Lambin.*

Restitue ΧΡΩΜΕΝΟΥΣ cum fidelissima Editione
quam comparavit *Felicianus*. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΚΑΙ ΤΡΙΗΡΕΤΙΚΟΥ] τριηρα-
ρχῷ per δ in secunda syllaba scribit *Suidas*, παρὰ
τδ οὐκ ἔστιν. WOLFIVS.

Ibid. ΤΡΙΗΡΕΤΙΚΟΥ] De his *Scaphis* luculente
agit *Tourrellius*. TAYLOR.

Pag. 510. l. 2. τοῖς πίνουσιν ὁμῶν] F. ΥΜΩΝ.
Nisi forte soli pauperes sortiti sint iudicia. WOL-
FIVS.

Ibid. ὁμῶν] ΥΜΙΝ credo cum Editis omnibus.
Nempe pertinet ad δοκῶ, sicuti τοῖς πίνουσιν ad
βουθῶσαι. Quo ritu interpretatur *Wolfius*. Alii
aliter: *Parvi egli ch' io habbia fatto poco beneficio*
a coloro ch'erano poveri tra voi? Italus. Et ΥΜΩΝ
habent *Ven. Vindob. Aug. Harl. et Regii* 6. f.
Hermogenes item pag. 358. TAYLOR.

Ibid. ἀναλῶσαι αὐ] ΑΝΑΛΩΣΕΙΑΝ *Altemps.*
Qua recepta correctione, delebimus τδ, ΕΘΕΛΕΙΝ.
Et sane delent *Felician. Aug. Obsop. Harl. Vindob.*
Παρίλακιν videbatur ea vox *Wolfio*. Non utique
παρίλακιν, sed abesse impune potest. TAYLOR.

Ibid. 3. τῷ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἰδέσθαι] F. ΤΩΙ
μὴ ἰδέσθαι: aut Τδ ἰδέσθαι abundat, τῷ μὴ ποιεῖν
ἴσκα τὰ δίκαια. Alias aptius esset, τῷ μὴ ἀναγ-
κάζεσθαι ποιεῖν. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἐκίνησαν ἴθνη — παρ' ὁμῶν] ἐκί-
νησαν ὁμῶν. WOLFIVS.

Ibid. τριηραρχῶν] ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΣ *Cod. Reg. 1.*
Supra 506. penult. vbi vulgatur τριηραρχῶν,
eadem differentia *Felician.* et *Cod. Guelph.* ha-
bent ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ cum accentu in penultimam
retracto. TAYLOR.

Ibid. 8. δκ ἐν Μονυχία ἐκαθέζετο] In Oratione
περὶ τῷ ἐπιτρηραρχήματι est διθῆναι ἐπὶ τῷ χά-
ματι. Ritus supplicandi et mulctandi in re nau-
tica hic describuntur. WOLFIVS.

Ibid. Μονυχία] *Suid.* et *Harpocr.* huc respi-
ciunt v. Μονυχία. Vide *Valesium* ad *Harpocr.*
pag. 129. *Meurs.* I. *Attic. Lect.* 14. *Lysiae*
Orat. c. Agorat. Vlpian. ad h. l. *Demosthenis.*
TAYLOR.

Ibid. 9. ἀπογολῶν] ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ *Codd. Regg.*
γ. η. Inscite. *Απογολῶν*, inquit Scholiastes noster,
οὐ ἐπιτάται τῶν πλείων. Ονομα Ἀρχῆς παρὰ
τοῖς Ἀθηναίοις, ἔσθ' ἰχθύος τδ φρολίζον τῆς ναυ-
τικῆς δυνάμεως, κ' τδ ταχίως ἐξελθῶν. Et paria
fere *Harpocr.* in v. *Suidas*, v. *Απογολῶν*. TAYLOR.

Ibid. κατὰ ληφθῆσα] ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑ *Editt.*
Felician. et *Paris.* Restituere volebat cum *Wol-*

fo *Lambinus*. Credo vocem feliciter satis esse restitutam, verum *Wolfius* non curavit pariter versionem suam adornare. *Niuno stette otioso nel porto*, Ferrus. *Foris comprehensa*, *Lambinus*, iuxta eius restitutionem. *Aldus* recte, ΚΑΤΑΛΗ-ΦΘΕΙΣΑ, si tamen recte sit, nam adhuc dubito. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸ λειψυγίῳ] M. TΩI. WOLFIVS.

Ibid. τὸ] Ita olim perpetuo excudi solebat. Reformavit *Wolfius*, ut vides, *Lambinus*, et *Altemps*. TAYLOR.

Ibid. 17. βάσκανον] *Vlpianus* ad Orat. de Rebus *Chersones*. haec habet: Οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· βάσκανον δὲ καὶ κακόνθης, ὅθεν ἐστὶ πωλίτευμα ἰμὸν, φησὶν, ἀλλ' τὸ φιλαίτιον, καὶ συκοφαντικόν. *Iisdem* fere verbis *Etym. M.* v. Βάσκανον, *Harpor.* v. Βασκαίνει: quorum vterque hunc locum laudat. *Infra* 561. vlt. TAYLOR.

Pag. 511. l. 12. διακνῶν] ΔΙΑΚΥΚΛΩΝ MSS. *Ald.* et *Regii* C. Γ. ΚΥΚΛΩΝ. ΚΥΚΛΩΝ *Reg. a.* *Harl. Vindob. Obsop.* TAYLOR.

Ibid. 13. παραγυλισαμένων] Vide quae adnotauimus nuper ad pag. 473. l. 14. TAYLOR.

Ibid. 14. συνῆναι] ΣΥΝΙΕΝΑΙ *Ven. C.* *Altemps.* et proxime, τὸς πολλὰς ΑΥΤΩΝ *Ven. Ital. Harl. Lind.* Vbi *Opsopoeus* notat ex suo, ut autumo, Codice, "In *Aldino* verbum deest: sic enim legendum est, συνῆναι τὸς πολλὰς ΑΥΤΩΝ. Id quod vel mediocriter docti intelligent." TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπαγυλισάμενοι] ὑποσχόμενοι interpretatur Scholiastes. Vide notas ad init. *Demosth. w.* Παραπρισ. TAYLOR.

Pag. 512. l. 4. εἰς δὲ] ἀποστρεφῶν, ΚΑΙ τὸς συκοφάντας ἀγιν *Harl.* εἰς δὲ ΤΑΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ἀγιν *Ven.* εἰς τὸς συκοφάντας δὲ ἀγιν *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. vers. col. 1. l. 5. libertatis] liberalitatis. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπὶ μισῶ] Ita laudat *Maximus Sophista*: ΛΕΙΩΝ ΕΚΡΙΝΕ ΜΕ ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ο ΚΤΗΣΙΦΩΝ, ὃ πρὸς τέττον κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξισοσύλων] ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ. *Guelph. Aug. Vindob. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἔχει, καὶ] Defunt in quamplurimis, in *Ven. Guelph. a. n. Vindob.* ὅτι δ' ἔτω ταῦτα ὃ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ —. In *Veneto* de-erant etiam et ὃ μόνον, non pari felicitate. TAYLOR.

Ibid. 15. ὤρεται] ΕΓΓΩΤΑΙ *Lindenb.* Et mox, pro δαίξω, ΔΙΔΑΞΩ *Reg. n.* TAYLOR.

Ibid. 17. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρὸς τοῖς Παρά τὸ Προίμας τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLFIVS.

Ibid. πρὸς τοῖς] ΠΡΟΟΙΤΟ *Reg. a.* ΠΡΟΕΪΤΟ *Guelph. Ital.* cum *Regiis* β. γ. ι. η. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅτι] ΟΤΙ erat hariolatio *Dion. Lambini*. Confirmatur a *Guelph.* et β. *Reg.* TAYLOR.

Ibid. penult. ἐστὲφανοῦτο] ΕΣΤΕΦΑΝΟΥΤΟ, (scil. *Charidemus*) *Harl. Vindob. Regius a.* Atque ita *Obsopoeum* intelligo. γρ. ΕΣΤΕΦΑΝΟΥΤΜΕΝΟΣ HN in *Reg. z.* TAYLOR.

Pag. 513. l. 1. τῷ] τῷ, i. e. τῷ. MARKLAND.

Ibid. 3. ὑφίστα] ΥΦΕΞΕΙ. MARKLAND.

Ibid. ΥΦΕΞΕΙ *Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lind.* cum *Parisiensibus*, α. γ. Vides *Viri* sagacissimi diuinationem feliciter corroboratam. TAYLOR.

Ibid. 4. τέτοις] τὰ ΕΠΙ τέτοις. MARKLAND.

Ibid. 5. ΑΡΧΩΝ] Infolito stylo, proinde quasi narrationem occoepisset, haec dedit *Felicianus*: sc. Αρχων HN Δημόνικος Φλοῦς — ΟΤΕ γνώμη βελῆς κ. λ. λ. TAYLOR.

Ibid. ΕΚΘΙ ΜΕΤ' ΕΙΚΑΔΑ] 25th die. Retrogrado numero 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLFIVS. Dies erat vicesimus sextus. Neque in hac locutione, μὴ' εἰκάδα, retrogrediuntur. Quo pacto enim fieri potest? Infelicissimus semper fere *Wolfius* in tertia decade. Alibi enim errorem huic errori contrarium errauit. TAYLOR.

Ibid. 6. ΓΝΩΜΗ] ΓΝΩΜΗΝ *Ital. Cod.* Nescio annon aliquanto rectius. Sc. γνώμην B. καὶ Δ. Καλλίας ἔπιν, recitauit nempe, aut pronunciauit, ea quae *Senatus P. q. A.* tulerat. Haec malui cum ab multa, tum propter ista quae in *Psephismatis* exordio occurrunt, nempe ΟΤΙ ΔΟΚΕΙ τῇ Βελῇ καὶ τῇ Δήμῳ: Visum est, Placet. Statuit S. P. Q. A. TAYLOR.

Ibid. 10. ΑΘΗΝΑΙΩΝ] ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ *Cod. Harl.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΥ] Inductus est *Wolfius* hoc vocabulo locum ita vertere, *Phialo Quaestor designatus*. Certe noue dictum χειροτονημένος ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc intelligo Φι-άλων τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quo pacto habuimus, *Δημοσθένης* ὃ ἐπὶ τῷ διωρικῷ. Vide *Vales.* ad *Excerpt.* *Polyb.* pag. 23. TAYLOR.

Ibid. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ] Deest in *Reg. a.* Alii sunt liberaliores, nempe ΕΤΕΡΟΝ Ψήφισμα. Ita *Harl.* cum *Regiis* β. ι. TAYLOR.

Ibid. 16. ΛΕΓΟΝΤΩΝ] ΣΤΑΛΕΓΕΝΤΩΝ. Ea est

est hariolatio Lambini, qui ita vertit, *moderatoribus civitatis de sententia senatus convocatis*. Quod ego sane ambigerem. Traductor Italicus cum *Wolfio* consentit. Ceteri ita: *Prytanibus* —

Administratoribus — de *Senatus sententia verba facientibus*. Aretinus Decreta nulla conuertit, credo, quia exemplaribus usus in quibus desiderabantur. Interea tamen noua est Forma loquendi, et Monumentum satis inusitatum. ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ *Ald. Ven. etc.* TAYLOR.

Ibid. ΒΟΥΛΗΣ] Adde ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ, ut mox, et supra l. 6. MARKLAND.

Ibid. antepen. EN THY EPI TOY ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΑΧΗ. Sc. in τῇ Σαλαμῖνι. Fluvii nomen apud *Pausaniam* et *Plinium* non reperio. WOLFIVS.

Ibid. EPI TOY ΠΟΤΑΜΟΥ] Vide *Corfin. Fast. Attic. Dissert. III. §. 23.* et *Demosthenem* infra pag. 553. TAYLOR.

Ibid. penult. ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΙΝΩΝ] Pro τῶν στρατιωτῶν τινων, Nostrum sic habuit, τῶν ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Atque haud scio annon multo emendatius. OBSOPOEVS.

Pag. 514. l. 11. ἐπίδικα, ἢ Δία.] Restitue, ἐπίδικα. Νῆ Δία, ἀλλ' — MARKLAND.

Ibid. ἢ Δία] Νῆ Δία, ἀλλ' ἀδίκως ἤρξα. Ita *Benenatus*. Feliciter. TAYLOR.

Ibid. 12. λογισαί] *Harpocr.* hunc locum Auctoris nostri spectat. Confule *Valesium*. Mox διὰ τὴν desideratur in quibusdam, in Edit. *Felician.* in Codd. *Guelph. Obsop. Harl. Vindob. et Reg. a.* optimis sane, et fide dignis. Sed est pene necessarium, et agnoscit *Hermogenes* cum MSS. *Felician.* Proxime ὅτι αὐτὸς ΟΥΤΟΣ *Felician. Benenat. Harl. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 14. οἱ γὰρ ἐκ ἰγρέψατο, — τέτοις] τῶ μὴ γράψασθαι, διότι ἐκ ἰγρέψατο τὸ ψήφισμα, ἢ τὸ ψήφισμα. WOLFIVS.

Ibid. 15. τέτοις] EN τέτοις *Lambin.* Cuius haec est Paraphrasis, non Versio: Ex iis enim quae de SCto in iudicium non vocauit, se ipse aperiet et indicabit; atque in iis quae iudicio persequitur, improbiſſimus calumniator reperietur. Quanto pressius, quanto accuratius, quanto elegantius *Hieron.* Ferrus? *Percioche* per quelle cose, che non ha accusato del decreto, apparirà calunniatore di quelle, che accusa. TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΥΤΑΝΕΨΙΩΝΟΣ ΕΝΝΑΘΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] 22. Octob. Sc. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLFIVS.

Ibid. ΕΝΝΑΘΗ] ΕΝΑΘΗ *Feliciani* Editio, et *Benenati*. TAYLOR.

Pag. 515. l. 2. ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ κ.λ.λ.] ἴσως τοῖς τὰ θύρικτὰ λαμβάνουσι, τῶν τῶν, τοῖς πύκτοι. Nam ditiores contempnissse binos illos obolos consentaneum est. *Melanchtho*: *Largitus est iis qui theatri pecunia fruuntur*. *Perionius*: *Centum libras ad sacrificia iis qui ex omnibus tribubus sacra procurabant, largitus sit*. *Meletus*: *Spectaculis quae ad omnes tribus pertinent, donauerit 100 minas ad sacrificia*. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὅχ' ὁ τοῦτο;] F. ΟΥΧΙ τοῦτο; WOLFIVS.

Ibid. penult. δύνασθαι] ΔΥΝΑΣΑΙ *Guelph. Aug. Vindob. Regii a. n.* TAYLOR.

Pag. 516. l. 3. μᾶλλον ἰπαιῦσι τῷ ἰπαιῦμένῳ] ἢ τὸν ἰπαιῦμενον. Quod ideo noto, quia imperitior possit exponere, ἢ ὁ ἰπαιῦμενος sc. ἰπαιῦν τὸς ἀποδιδόσας χάριν. Est enim Constructio per se ambigua. WOLFIVS. ἰπαιῦμενος, non ἰπαιῦμενος. Errauit in describendo. TAYLOR.

Ibid. 9. ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΣΘΑΙ] ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ *Ven. ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΘΑΙ* Codd. *Paris. γ.* ΕΣΤΕΦΑΝΟΥΣΘΑΙ. *ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ. Lindenb. TAYLOR.*

Ibid. 11. ἰφάνοσι] ΨΗΦΙΣΤΑΙ MSS. *Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Harl. Lindenb. et Regii a. n. n.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἀδικήματα ἔδωκε] ΛΑΒΕΙΝ ΤΙΜΩ-PIAN deinde addunt *Reg. a. Aug. et Vindob.* Sed haec Appendix, inquit *Simo Fabricius*, requirit participium, cuiusmodi sit σπουδάζων. TAYLOR.

Ibid. penult. ἢ λόγῳ τὸς δημοτικῶς] Locus corruptus. Forſan, ΩΣ λόγῳ — Puto aliquid deesse. Mox, 517. 2. Καί τοι κ' ΤΟΥΤΩΙ, deleta sequenti τέτῳ. 1. ΤΟΥΡ.

Ibid. vlt. γνωσκομένης] Αἰσκιζομένης, ἀπὸ τῶ γνωσκομένης. WOLFIVS.

Pag. 517. l. 1. ἀμάξης] Vide *Vlpian.* supra ad 473. 1. *Harpocrat. v. Πομπίας. Aristoph. Plut. 1015. et σχ. Sext. Empiric. adu. Grammat. cap. 3.* TAYLOR.

Ibid. 2. καί τοι κ' τῷ] Pro τῷτο lego ΤΟΥΤΩΙ, et alterum τέτῳ relicio. *Cicero* pro M. Caelio. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet*: *Maledictio autem nihil habet propositi praeter contumeliam, quae, si petulantius iactatur, contumeliam, si facetiſ, urbanitas nominatur*. WOLFIVS.

Ibid. τῷτο] ΤΟΥΤΩΙ Codd. β. ζ. et tum delendum est posterius. TAYLOR.

Ibid. 6. πρὸς τῶν] πρὸς τῶν ΤΜΩΝ addunt *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* Item γ. ι. ζ. Aut

Aut hi potius HMON, vt suspicor, atque errauit *Benenatus* in notando. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁμας] L. HMAE. Constructio est, ὁμας HMEIS, συλλέξασθαι ἡμᾶς. MARKLAND.

Ibid. ἀπὸ τῶν ἰδίων] e priuatis aedibus Wolfius. Dubito. *Leuandoui dalle vostre facende*: Ferrus. Atque similiter, vt ille, Anonymus, a priuatis negociis vestris auocemus. Neque alii felicius. Vide quid praestiterit Cod. Ven. ἀπὸ τῶν ἰδίων KAKON τὰ ἀπορρήσια λέγωμεν ἀλλήλους. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰμὺ συμπίπυιν] F. KAT' ἰμῦ. Τὸ συμπίπυιν καὶ τὸ ἐξ ἀμάξης satis nota sunt ex vetere consuetudine Comitorum et licentia Festorum. WOLFIVS. Rectius pungitur post ἰμῦ. TAYLOR.

Ibid. 13. εἴτα, ὃ μὲν ἦν] in ὃ τόπω ἐξῆν. δηλοῦντι in τῷ λογισμῷ. WOLFIVS.

Ibid. 17. τῷ κικρίσθαι — πρῶτον] Variatur in Codd. Plurimi tamen in hoc consentiunt, τῷ κικρίσθαι περὶ τέτων πολλὰκις, τῷ μηδὲ πῶποτε — TAYLOR.

Ibid. penult. ἔλαττον] ὡλίον ἢ ΟΥΚ ἔλαττον. MARKLAND.

Ibid. συμπαγμένω] συμπαγμένω KAAΩE addit Lambinus sua sola auctoritate fretus. TAYLOR.

Pag. 518. l. 1. Επειδὴ τοῖσιν κ. λ. λ.] Videntur hic Iudices suam erga Demosthenem beneuolentiam et aduersus Aeschinem indignationem siue vultu, siue acclamatione declarasse. Vnde se absolutum iri non dubitavit Demosthenes. WOLFIVS.

Ibid. 2. διδύμῃ] Ita constanter. Ego tamen non potui semper non praeferre ΔΕΔΟΤΑΙ. Vid. notas ad Aesch. c. Ctesiph. 441. 12. Licet nonnullis videri possim non multum promouere. Dubito multum de integritate huius Paragraphi. Et multis olim negotium facescit. Laborat in ea causa Hermogenes, quem videbis pag. 348. et apud σχ^{ον} nostrum. TAYLOR.

Ibid. διτ' δέ με] F. διτ' KAI EME. MARKLAND.

Ibid. διτ' με, ὡς ἴοικε, Cod. Reg. s. sine aduersatiua ΔΕ. TAYLOR.

Ibid. 5. τίνων] τίς καὶ ΕΚ τίνων. MARKLAND.

Ibid. 6. διασύρει] ΔΙΑΣΤΡΕΙΝ MSS. Felician. Ven. Obsop. Guelph. Vindob. Lindob. Reg. a. approbante Obsopoco. ΔΙΕΣΤΡΕΙ Ital. TAYLOR.

Ibid. 8. σπερμολόγῳ] Vlpianus, qui huius Vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit Harpocratio. Alia res est, cum scribit Plutarchus, σ. Εὐ-

θυμίας h. pacto, τῶν θηρίων ἰτέροις ἀφ' ἰτέρων παρασκευάσει τὴν τροφήν εἶναι, καὶ ὁ πᾶσι σαρκωφάγῳ, ἢ ΣΠΕΡΜΟΛΟΓΕΙΝ, ὃ ἐξωρυχθεὶς ἐκπίπτει: alia, cum Demosthenes, et D. Lucas in Actis Apostolicis pro blateratore vtuntur. Vide Interpretes ad Act. Apost. XVII. 18. TAYLOR.

Ibid. περιτρίμια ἀγορᾶς] Vide Iousten. de Festis Graec. pag. 285. Etym. M. 240. 4. Suid. v. Τρίμια. Aristoph. Nub. 7. 446. et σχ. ad 259. TAYLOR.

Ibid. 14. τίς μίσθια ἢ μὴ τοιῦτων] F. τίς μίσθια; τῶν τοιῦτων, ἢ μὴ τοιῦτων, τίς διάγνωσις; Aretinus: aut honestorum aut turpium vlla cognitio? Videtur legisse τῶν καλῶν ἢ μὴ τοιῦτων. Melanchtho: Quod discrimen honestorum et turpium unquam seruasti? Perionius: Sed in Te aut in Tuis ut virtutis sit aliqua particula? ut honesta a turpibus internoscas? WOLFIVS.

Ibid. μίσθια;] Lege μίσθια; ἢ ΚΑΛΩΝ Η ΜΗ τοιῦτων τίς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκῃσι. Ita edidit Aldus, ita fere Morelius. Commendant etiam Codd. praestantiores, Aug. Harl. Vindob. Lindob. praeterquam quod in eorum primo, KAKON ἢ τοιῦτων. Quod eodem recidit. TAYLOR.

Ibid. 15. λαβῶσι] Deest in plerisque, Guelph. Obsop. Harl. Vind. Lind. et Regg. α. β. γ. η. TAYLOR.

Ibid. penult. τοιῶταις] Recte credo. Contra tamen stant MSti plurimi. ΤΟΣΟΥΤΟΥΣ Ven. ΤΟΥΤΟΥΣ Guelph. ΤΟΥΤΟΥΣ Vindob. ΤΟΙΟΥΤΟΣ MSS. Ald. ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ denique MSS. Felician. Obsop. Ital. Regii α. 1. TAYLOR.

Pag. 519. 3. χοίτικας παχίας ἔχων καὶ ξύλον] Aretinus: Compedes ferens et baculum. Melanchtho: Compedibus vinctus docuit literas. Perionius: Apud Elpiam, quo is tempore ad Thesei docebat, nexus seruierit? Meletus: Craffis pedicis et lignis vinctus. WOLFIVS.

Ibid. καὶ ξύλον] Defunt in Guelph. et Vindob. TAYLOR.

Ibid. μεθήμερινοῖς γάμοις] F. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙΣ. Omnes interpretantur quotidianas nuptias. Τὸ μεθήμερινον et νυκτερινόν, ὡς περ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν opponuntur. Perionius: Cum noua coniugia quotidie iniret. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐν τῷ κλισίῳ] Aretinus: In claustro. Melanchtho: In tugurio. Perionius: In porticu Clefio. Meletus: In Clefio. Est annotatum, legi κλισίῳ τῷ πρῶτῳ ἡρώϊ. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. κλισίῳ] Insignis est differentia in MSS: ΚΑΕΙΣΙΩ *Ven. Obsp. Ital. Lindenb. KAHΣΙΩ Aug. Vindob. HAIΣΙΩ MSS. Ald. et Felician. ΣΙΚΑΕΙΩ Reg. 1.* Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortasse non ubique laudanda, S. *Petit. de Legg. Attic. VI. 5.* cuius verba describo: "Solenne fuit bonis istis mercibus, ut prostarent, et quotidianos haberent concursus ad illustria ciuitatis loca, Ceramicum, scirvm, et τῷ ἀγορᾷ. De Ceramico iamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attinet, elegans est *Demosthenis* locus, sed corruptus, de *Aeschinis* matre, ἥ ὡς ἡ μήτηρ σὺ τοῖς μεθήμενοις γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ Ἡρώϊ χειμάνη, neque quidquam, qui laudant, iuvant, *Hesychius* et *Suidas*, quin contra factum, ut alterum insuper mendum occuparet; HAIΣΙΩ quippe legunt lapsu facili, ἀλλ' τῷ ΚΑΗΣΙΩ, quod est genuinum. *Hesychius*: Καλαμίτης, Ἡρώς τῷ ἡλισίῳ ἀλλοσίον. *Suidas*: Καλαμίτης. πόριον ὄνομα καὶ Δημοσθένος ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Γεφύρου· ἐν τῷ HAIΣΙΩ τῷ πρὸς Καλαμίτῃ Ἡρώϊ. Nos legendum coniecimus ἐν τῷ ΚΑΗΣΙΩ τῷ πρὸς τῷ ΚΥΑΜΙΤῃ Ἡρώϊ. Intelligit Orator τὸ Κλήσιον, ut puto, *Lycomidarum* (familia erat Athenis *Λυκομίδαί, γένος Ἰθαγυνῶν*, inquit *Hesychius*) cuius meminit *Pausanias* in *Messeniacis*, c. 1. Hoc Κλήσιον non puto longe abfuisse a templo *Ceris Eleusinae*, cuius sacris gens illa dedita; unde *Orpheus* siue *Onomacritus* ὅμων ἐῖς Δῆμον ἔρα Λυκομίδαίς ποιεῖται, inquit *Pausanias*. Quare etiam colloco iuxta aediculam *Κοαμίτη Ἡρώϊ*. *Cyamites* hic *Heros* erat, non *Bacchus*, et a *Baccho* distinguit *Pausanias Atticus*, c. 37. scribitque fuisse hanc aediculam ἐν τῷ χωρίῳ ΣΚΙΡΑ, quod erat inter urbem et *Eleusinem*. Atqui ἐν τῷ Σκίρῳ, ut legitur apud *Stephanum*, αἱ πόλεις ἰκαθίζονται. Praeterea inter *lenonias* personas recensetur *Λυκομίδει* a *Polluce*, lib. 4. cap. 19. quia scilicet ad hoc τῶν *Λυκομιδῶν* κλήσιον prostabant hae publicae libidinis victimae: et si forte *Vox ΚΑΙΣΙΩΝ* retinenda, quam *Hesychius* interpretatur *πανδοχιῶν*, et *Eustatbius* ad *Iliad. A. pag. 78.* δουλικὸν εὐτελὲς οἶκον. Ita enim *Apolonius* ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει· μηδὲς δὲ τῶν οὐκ Αἰσχίνης Γλαυκοθίας, ἢ, ὡς ἱστοί, Γλαυκίδος, ἢ φασὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκίαι, καθιζομένῳ ἐν οἰκῇ μάλ' πρὸς τῷ τῷ Καλαμίτῃ Ἡρώϊ. Sed hic quoque legendum est πρὸς τῷ τῷ ΚΥΑΜΙΤῃ Ἡρώϊ." Tantum *Vir doctissimus*. Contra haec omnia militat, et strenue quidem, *Tourellius* in

notis ad hanc Orationem, quas iuuabit consultare: Itemque *Kuster*. ad *Suidam* v. Καλαμίτης. Κλήσιον ergo retineo, et *lupanar*, *fornicem* intelligo. Eam vocem *Vlpianus* noster in scholio interpretatur *πρωτόν*. Κλήσιον] τῷ πρωτόν. Itemque *Amerius* apud *Eustath.* ad *Homer. Odys. Ω. 207.* Tale fere σχῆμα deprehendi in textu Auctoris mei. Codd. enim *Lindenb.* et *Regius* α, pro, τῷ πρὸς τῷ legunt τῷ ΠΡΟΣΤΩΝΩ. Et similiter MSS. Ald. κλισίῳ τῷ ΠΡΟΣΤΩΝΩ ΗΡΩϊ, omissa voce Καλαμίτης. Quid hic fiet? Sane qui ita legunt, glossam insinuant, eoque forte facilius insinuauere, quia et verba ipsius Textus viam quodammodo sternunt. Ecce enim! ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [ΠΡΟΣΤΩΝΩ] Καλαμίτῃ Ἡρώϊ. Statuo demum fuisse *Herois* cuiusdam (Calamitem vocabant) siue Statuam, siue Sacellum, siue Monumentum: iuxta vero porticum siue fornecem, eoque pro *lupanari* v-fas fuisse quae Athenis prostabant. De Calamite isto *Heroe* magnum est silentium. Attingunt h. locum *Valesius* ad *Harpocrat.* et *Victor. XXI. Var. Lect. 3.* locum sane nouum et delicatulum. Denique *μεθήμενός γάμος*, quas voces *Wolfius* interpretatur *quotidianas*, atque ut id, salua conscientia facere poterat, *μεθήμενός* in ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥΣ prius mutauerat, eas, inquam, alii per diurnas nuptias exponunt: *Ferrus* ita: Che tua madre facendo nozze fra il giorno nel portico, ch' è appresso la statua di Calamite, alleuò questa bella figura. *Cicero* ad *Herenn. IV. 34.* Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀλλ'] Ante hanc vocem excuditur a *Morelio*, ἐξιδρυθεῖσι; ἈΔΑΑ ΠΑΝΤΕΣ ΙΣΑΕΙ ΤΑΥΤΑ, ΚΑΙΝ ΕΓΩ ΜΗ ΔΕΓΩ. ἀλλ' ὡς— Bene est. Ita *Aug.* etiam et *Vindob.* et, mendo vno atque altero excepto, *Cod. Venetus.* TAYLOR.

Ibid. 10. ἀλλ' γὰρ ὃν ἔτυχεν ἦ] ἢ τῶν τυχευόντων ἰς τὴν. εἰρηναίᾳ ἰσχυρὸν ὁ λόγος καὶ ἀπροσδοκήτων. *Aretinus*: Num erat ut quiuis? sed ut ii quos *populus* detestatur. *Melanchtho*: Non enim erat ex eo genere cui se ingerit, sed ex talibus, quos exsecratur *populus*. *Perionius*: Et ab iis quae gessit, initium sumam. Neque enim fuerunt obscura aut vulgaria, sed eiusmodi ut ea omnes exsecrentur. *Meletus*: Non enim fuit de iis, quos *populus* deuouet. Videtur innuere eum nothum esse et peregrinum, qui falso se ex ciue Athenensi et matrimonio legitimo procreatum affirmet. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. ὁ ἴσχυς] *Non unus de multis, non forte fortuna oblati homo.* Ita vertit Lambinus. Qui si non bene, peius tamen Wolfius, quem ne intelligo quidem: *Neque enim eorum fuit, quorum fuit.* Schema est, quod *παρὰ προσδοκίαν* dicitur. Adduxit Hermogenes, in cap. Περὶ τῆς Κωμικῆς Λίγης. Quem vide. Ait Demosthenes, *Non ille est ex plebecula, aut e vulgari sorte: Non ignotus vobis, non hospes,* (quo pacto fere laudationes et encomia instituere solent,) *non ita: Sed ea est profapia, ea generis claritudine, ut — P. A. maiores eius saepius esset execratus: Illene ignotus? immo nimis notus.* Vti Italus: *Perciоче egli non è stato uno della plebe, ma un di quelli, a' quali il popolo priega male.* Codex est vnicus, scil. *Regiorum* v. qui pro ὁ, ΩΣ habet. Miranda sane Versio Rutilii Lupi, quam adduco in nota sequenti. Tourrellius sudat in harum vocum interpretatione, neque tamen valde feliciter rem gerit. TAYLOR.

Ibid. 11. οἱ δὲ δῆμοι καταρᾶται.] *Non tam fortasse proditores et planos, qui populum pro Concione decipiunt, quam seruos et nothos et peregrinos, qui se pro ingenuis et germanis ciuibus venditant, intelligit.* WOLFIVS.

Ibid. ὁ ψῆ.] *Laudo Vlpianum, Δεῖ λαβεῖν τὸ μὴν πρῶτον ὁ ψῆ, ὡς περ διηγούμειν, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καὶ ἐρώτησιν.* Atque ita distingui iubeo, ὁ ψῆ γὰρ πρῶτον ὁ ψῆ λίγω; χθὲς μὲν ἦν καὶ πρῶτον. Confirmat Rutilius Lupus, de Fig. Sentent. lib. 1. cuius interpretationem subiungo. *Nunc quoniam de me, ut volui, cognouistis, iudicium per ipsius vitia constituam. Nam dum opus est, parentes appellat, quos scitis non ignotos fuisse, sed huiusmodi, ut omnes hos execrarentur. Sed hic bonus vir, grandis natus, atque sero, sero loquor? immo vero nuper, atque his paucis diebus, simul et Atheniensis, et eloquens est factus.* TAYLOR.

Ibid. 13. δύο συλλαβὰς.] *Hic Vlpianum non laudo, neque laudare possum: μίαν μὲν εἰς τὸ ὄνομα τῶν πατέρων· μίαν δὲ, εἰς τὸ τῆς μητέρος.* Absurdissimum longe quod vidi vnquam. Nam Aeschinis Pater, qui Tromes, iam Atrometus, dicitur, duabus syllabis additis, TAYLOR.

Ibid. δύο συλλαβὰς προσθεῖν.] *Laudat hunc locum Hermogenes περὶ μὲθ. διονότ. pag. 438. Ed. Crisp. Τῶτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Στεφάνου, ἔστιν δηλοῦται ὅτι κωμωδεῖν ἐπίσταται· τῇ μὲν παρωδία ὅπως, τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ Τρόμηον· ἐποίησεν Ἀτρώμηον. Latet huius viri*

nomen apud Lucian. in Rhet. praecept. nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ δὲ μὴ ταῦτα φῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχαῖον ὡς ἀληθὺς, καὶ κρονικὸς ἀνθρώπων, καὶ εἰς μίμησιν παλαιὰς περιθελίς, καὶ ἀπορρίψαι ἀξίον λόγους πάλαι καλοῦντο, ὡς τι μέγιστον ἀγαθόν, μαχαιροποιῶν οὐδὲν, καὶ ἄλλων ἀπορρήτων τινὲς γραμματικῶν ζητῶν ἀξίον. Vbi ineptissime Benedictus: *ac si gladiarii fabri vel intrepidi grammatastae filium vellet imitari.* Scribendum Ἀτρώμηον. Nimirum intelligit Lucianus illud nobile par fratrum, Demosthenem et Aeschinem; quorum hic γραμματικῶν siue ludimagistri erat filius, cui nomen Tromes, vel Atrometus. Eleganter Demosthenes pro Cor. de Aeschine, *παῖς μὲν ὦν μὴδ' πολλὰς ἰδίας ἐτεράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῇ διδασκαλίᾳ προσιδεύων, τὸ μίλαν τρέψων, καὶ τὰ βάρβαρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγῶν κοῦρον, οἰκίτην τὰξιν, καὶ ἰλιυθέρων παιδὸς ἔχων.* Ille vero, Demosthenes scil. patrem habuit μαχαιροποιόν, vid. Suid. in v. Cul- tellos venditasse dicit Valer. Max. III. 7. *Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demosthenes habuerit, ipsorum quoque saeculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditasse, omnium pene doctorum literae loquuntur.* I. TOVP.

Ibid. 15. Εμπῶσαι.] *Vide Βαλεράχους Aristophanis.* WOLFIVS.

Ibid. Εμπῶσαι.] *Vlpianus, Etym. M. Harpocr. Valesius ad Harpocrat. Aristoph. Ran. γ. 295. 307. Kuster. et Spanheim ad loca. Meurs. III. Attic. Lect. 17.* TAYLOR.

Pag. 520. 3. τὸν ἀποψηφισθῆναι.] *τῇ διαψηφίσει ἐκβληθῆναι τὸν δῆμον καὶ τῆς πολιτείας.* WOLFIVS.

Ibid. ἀποψηφισθῆναι.] *Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumpta, absolutionis vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, vbi quaeritur, an Ciuis sit necne, condemnandi, vel eiiciendi: Ideo vero, quoniam cum Ciuium Recensio fieret, quae Διαψηφίσις vocatur, qui ex eo censu deiiceretur, ΑΠΟΨΗΦΙΣΘΗΝΑΙ recte dici potuit. Οὕτως δὲ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἰδοὺς εἶναι τὸ πρῶτον, γιγνομένων δὲ τῶν καλυμμένων διαψηφίσεων, ὃ εἰς ἐξίλασιν, ἐν τοῖς δῆμοις, ὡς ἴθι, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος ἔκ ὧν ἐνίγραψεν ἰαυτὸν, ἐκ σπουδῆς τινῶν, εἰς τὰς ἀγῆς, ΑΠΕΨΗΦΙΣΘΗ δὲ ἀπιδόκιμάσθη, ὡς ἔκ ὧν αὐτὸς (f. ΑΣΤΟΞ) καὶ ἐκβλήθη, λυπηθεὶς ὥχλιο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβάς ἱμπερήσειν τῆς Ἀττικῆς* τὰ

τὰ νότια. Vlpian. ad h. locum. — Εἴ τις ξένος ἴδοιεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τὸν ἐν ταῖς διαψήφοις τῶν δέμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλίγντο ΑΠΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΣ. εἴτα εὐθύς αἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίντο ξένιας, καὶ εἰ μὴ ἰάτω, ἐπιπράσσειτο ὡς ξένος. εἰ δὲ ἐκράται, ἀνιλαμβάνοντο αἰς τὴν πολιτείαν. ὅτε Δημοσθένης. Τίς γὰρ ὁ μὲν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθῆναι Ἀλιφῶντα; Suid. v. Αποψηφισθῆναι. Adde eundem v. Διαψηφίσις καὶ Αποψηφίσις. Plura et disertiora ad initium *Eubulideas*. TAYLOR.

Ibid. 4. λαβόντες] ΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΟΣ *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἀνὸ ψήφισμα] Dubito de ratione pungendi: vtrum scilicet referamus duas has voculas ad ἀφισθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est *Wolfius*, ut vides: in hac Editores Parisienses. Item Etruscus Interpres, *andando alle lor case senza licenza del Senato*. Mecum dubitare videtur Scholiastes. TAYLOR.

Ibid. 16. Δύω] Vide praestantissimi *Dornuillii Exercitatus de Delo*, Cap. 5. in *Miscell. Observ.* Tom. VII. TAYLOR.

Ibid. πρὸς οὐλίαν] Ita *Wolfius* sua sola auctoritate fretus. Ceteri omnes ΠΡΟΕΙΛΕΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid. penult. βωμῶ] Ita *Demosthenes* c. Conon. n. 40. Edit. Paris. πρὸς τὸν βῶμον ἀγορεύει, καὶ ἐξορκίζοις. Add. *Cicer.* pro C. Balbo §. 5. *Athenis aiunt, cum quidam apud eos, qui sancte graviterque vixisset, et testimonium publice dixisset, et, ut mos Graecorum est, iurandi causa ad aras accederet* — TAYLOR.

Pag. 521. l. 5. ΣΥΝΔΙΚΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ] Vide *Aeschin.* de Amphictyonica legatione. WOLFIVS.

Ibid. 10. τὸ τοιοῦτο] Quaere, an horum alterutrum sit varia Lectio. MARKLAND.

Ibid. τὸ τοιοῦτο καὶ τοιοῦτο Reg. a. Deest τοιοῦτο *Guelph. Vindob.* Vtrumque agnoscit *Hermogenes* pag. 233. TAYLOR.

Ibid. 11. ὁμοίον γὰρ (ὁ γὰρ;) οἷς ἐμὲ καλῆσθαι] F. ΟΥΚ ΑΡΑ. Et si et illud bene habet. ὁμοίον οἷς pro τούτοις ἀ ἐμὲ. WOLFIVS.

Ibid. 14. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ κ. λ. λ.] Huc respexit *Philostratus* in *Praefat. ad Vit. Sophist.* p. 482. Edit. Olear. Οἱ δὲ ἀπὸ τῷ Βυζαντίῳ Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχέειν φησι θρασυνομένον, καὶ πολλὴν εἰσέλα. Vbi male Cl. Editor malit ΠΟΛΥ εἰσέλα. *Horat.* l. Sat. VII. 28. ex emendatione praestantissimi *Bentleii*:

VOL. II.

*Tum Praenestinus falso multoque fluenti
Expressa arbusto regegit conuicia* —

Atque hinc forsitan corrigendus *Philostratus* vit. *Apollon.* VII. 37. Ο Πύθων ταῦτα δημηγορίων, ὡς φασιν. MSS. omnes ταῦτα εἰσιν. Legendum censeo, ταῦτα ΠΟΛΥ ΠΕΩΝ, quanquam et illud alterum ferri possit. Sed hoc elegantius. Quin et *Polluc.* VI. 35. corruptum puto; vbi legitur, λάβει, πολλὰ εἰσιν. Immo, ΠΟΛΥ εἰσιν, ex *Demosthene*. I. ΤΟΥΤ.

Ibid. 15. πολλὰ εἰσιν] Vid. *Pin.* IX. *Epist.* 26. *Diodor. Sic.* XVI. 85. et *Casaub.* ad *Athenaeum* II. 2. *H. Steph. Thes.* III. 679. *Wesseling.* ad *Diodorum*. De *Pythone* alibi. TAYLOR.

Pag. 522. l. 7. ΕΠΩΜΟΣΑΝΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] iurando adacti a ducibus, *Wolfius*. *Dauanti i Capitani*, *Ferrus*. TAYLOR.

Ibid. 13. πολλὰ] πολλὰ ἐγὼ (πολλὰ ἂν ἐγὼ alii) ΕΠΙ τέτων ἔχοιμι διῆξαι. Cod. Reg. a. TAYLOR.

Ibid. τέτων] Nonne deest Adiectivum aliquod, διωότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

Ibid. 15. πὰρ ΥΜΙΝ] πὰρ ΥΜΩΝ forte. TAYLOR.

Ibid. 16. ἴθι τινὲ φαύλῳ] Verba haec commatibus includenda, ut recte Interpres *Italus*, *baute*, *per una cattiva usanza, dato licenza*. — TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλὰ λατρίοι] ANTIKATAΛΑΤΤΟΜΕΝΟΙ MSS. *Ald.* et *Felician.* *Ven. Ital. Regii.* a. C. i. ANTIKATAΛΛΑΞΟΜΕΝΟΙ *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Pag. 523. l. i. πολυμῶν, φανερῶν] πολυμῶν φανερῶν, ita distingue. MARKLAND.

Ibid. 5. ἐπορεύετ' ἀνδρῶν] ἐπορεύεθ' ὁ ἀνδρῶν. MARKLAND.

Ibid. ἐκτί καὶ] ἐκτί ἐν ἀμφισβ. deletο καὶ, plurimi, et rectius. TAYLOR.

Ibid. 7. ἱαμβοειδῆ] Cedo qui istos *senarios* *Aeschini* legerit, audiuerit, memorauerit. Non ita est: non. Parum constat, eum *Iambos* scripsisse: recitasse vero in *Scena*, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaestum passim *Demosthenem* adlusisse. Scribe ergo, certissima emendatione, ΙΑΜΒΟΦΑΓΟΣ. Aliquoties notavi singularem fidem Cod. *Regii* i. qui me in hac lectione adiuuit. Adiuuit etiam *Etym. M.* v. ΙΑΜΒΟΦΑΓΟΣ, λοιδορῶ. ἐπειδὴ ἱαμβὸς ἑμμελὲς ἐστὶ λοιδορία. ὁ φαγὼν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τὰς ἱάμβους, τείσιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται *Δημοσθένης* ἐν τῷ περὶ τῷ γράμματος, τάχα καὶ παλαιῶν

παίξω εἰς τὸν Αἰσχίνου, ὅτι τὰ ἱερῆα τῆς τρα-
γῳδίας ἔλεγον, ὑποκριτὴς ὤν. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐπὶ τῷ ἱμῷ ὕδαλι. *Aqua mea ad hoc
utaris licet.* Cicero. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ] EN plures et meliores, *Guelph. Aug.
Vindob.* et a. TAYLOR.

Ibid. 15. ὁ μὲν] ὁ μὲν HN ὁ Reg. 1. Illustrat H.
Steph. Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1532. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀνάλωσι] ANHALOSE Ven.
Guelph. Vindob. a. n. TAYLOR.

Ibid. Ἀμφισσίω] τῶν Δοκρῶν τῶν Ἀμφισσίω.
WOLFIVS.

Ibid. vlt. πολλῶν καὶ δι.] Defunt in Reg. n.
et *Vindob.* TAYLOR.

Pag. 524. l. 3. παλῶν] De Apolline Patrio,
et de hoc loco, plura H. *Steph. Thes. L. Gr.
Tom. III. 94.* et *Tourrellius*, praeter eos, qui de
Diis Gentilium agunt. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ εἶπον] F. εἰ μὴ ἀληθῆς περὶ ἐμᾶς
εἰποιμι (καὶ εἶπον — ἔγωγε) εὐτυχίαν μοι δῶκεν.
MARKLAND.

Ibid. 9. ποιῆσαι] GENESAI libri saniores.
Restituet hic lector mendum operarum, et ἀνόνη-
τον pro ἀνόητον rescribet: et in subiecta versione,
Elateam, non *Elatiam*, col. 2. l. 8. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc
versum non inobservatum praeterierunt Antiquio-
res. Vide σχ. ad *Hephaest.* pag. 76. et *Longinum*.
Plura de hac re, ad initium Orat. c. *Neasram*.
TAYLOR.

Ibid. 17. ὁ] O Felicianus. Id quod necesse est:
et iam Wolfius recte vertit. Mox τὰ τῶν Ελ-
λῶν ΠΡΑΓΜΑΤΑ *Guelph. Aug. Vindob.* et Reg.
a. qui mire consentiunt in Auctore nostro ema-
culando: deinde τῶν μεγίστων αἰτίων κακῶν ΓΕ-
FENHMENOS iidem cum: et ζ. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἴτιος] ΕΙΣΑΓΕΙΣ *Guelph. Obsop.
Ital. Vindob.* cum Regg. a. s. ΕΙΣΑΓΗΣ *Harl.*
TAYLOR.

Pag. 525. l. 2. κινή] γε. KAINHN a. ζ. KOI-
NHN s. Vid. not. ad *Aesch. c. Ctesiph.* pag. 374.
l. 14. Adde modo 527. 4. TAYLOR.

Ibid. 6. ἰσορίαν] γε. ΣΩΤΗΡΙΑΝ Regii a. s.
TAYLOR.

Ibid. 7. θιάσασθε] ΘΕΑΣΕΣΘΕ Ven. ut con-
nectatur cum ἑψισθε, ὠφελήσισθε. Atque ad eam
normam Wolfius interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 11. ἱπασχί] Si credamus MSS. *Aug.* et
Lindemb. hoc erat scholium, non e textu genuino:
Ita illi, ἱσχί] ἱπασχί. TAYLOR.

Ibid. 15. κραλῆσι] ΚΑΙΠΕΡ κραλῆσι. MARK-
LAND.

Ibid. 17. τὸ τόπον] Τὸν ΤΟΠΩΝ. MARKLAND.

Ibid. ὑπαρχόντων] ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ addit Cod. n.
nescio quo animo. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰδὲν αὖ] ΟΥΔΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. ἰδὲν] Vulgo. ΟΥΔΕΝΑ. WOLFIVS.

Ibid. ΟΥΔΕΝΑ. ita scribunt *Guelph. Vindob.* et
Regg. a. s. TAYLOR.

Pag. 526. l. 1. παρακρύπτει] ΠΑΡΑΚΡΟΤ-
ΣΕΣΘΑΙ et ΠΑΡΑΚΡΟΤΕΣΘΑΙ MSS. TAYLOR.

Ibid. 4. τῶτον] ΤΟΥΤΟ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΟΥΤΟ in quamplurimis, sc. MSS. *Ald.
et Felician. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.*
et Regg. a. s. TAYLOR.

Ibid. 5. εἰσηγῆτο] ΕΙΣΗΓΟΙΤΟ. MARKLAND.

Ibid. ΕΙΣΗΓΟΙΤΟ Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 7. φυλάξασθαι] ΦΥΛΑΞΕΣΘΑΙ edidit
optimus *Felicianus*, adstipulantibus Codd. *Aug.
Harl. Vindob.* et *Parisiensibus*, ζ. n. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὅδ' αὖ νῦν εἶπε λέγων περὶ φασίξιαι] *M. εἶπε περὶ φασίξιαι, λέγων δὲ ἀληθῆς. ΕΛΛΗ-
πτικὸν videtur, ut subaudias αἰτιμαίμων. WOLFIVS.*

Pag. 527. l. 1. γνώσις] ΘΕΑΣΕΣΘΕ *Guelph.
Vindob.* TAYLOR.

Ibid. προσκαλέσασθαι] ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ
dedit *Morelius*. Ita Ven. et *Harl.* Sed perperam.
Distinxi, et his verbis certissimos suos terminos
assignavi, in notis ad Orat. c. *Theocrin.* Tom. III.
pag. 530. l. antepen. TAYLOR.

Ibid. 2. συνέλίσσασθαι] ΤΕΛΕΣΑΣΘΑΙ MSti
Guelph. Vindob. et Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς;] τίνος ἀρχῆς, ἢ
τίνα ἀρχὴν ἀρχῶν; *Aretinus: Aut quando? Me-
lanchtho: Apud quem magistratum citatio propo-
sita est? Perionius: Quando? Meletus: A quo
magistratu? WOLFIVS.*

Ibid. Quo praeditus magistratu? Wolfius. Non
arbitror recte esse versum. Credo hanc esse e nu-
mero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν, ut vocat *Plutarchus*, et
alii, ubi inter duas nationes siue Respub. quae
inter se disceptarent, res non bello geritur, sed
pronocatur ad iudicium alicuius tertiae. *Age
ergo: Cedo auctoritatem istius Reip. quae nos cita-
vit. Non potes.* TAYLOR.

Ibid. 4. κινή] γε. KAINHI Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 8. περὶ τῶν Ἀμφισσιῶν ἱταράχθην] Alii
ΕΠΙΡΑΧΘΗ. WOLFIVS.

Ibid. ἱταράχθην] ΕΤΑΧΘΗ *Guelph. Vindob.* et
Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡγεμόνα] ΗΓΕΜΟΝΙΑΝ *Lambin.* TAY-
LOR.

Ibid. ἡγόν] F. ANHTON. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 16. εὐθὺς] καὶ μὴ τὰντ' ΕΥΘΕΛΕ Ο ΦΙΛΗΠΠΟΣ *Vindob.* εὐθὺς; etiam alii, *Guelph.* et *a.* In quibusdam, post εὐθὺς, sequuntur haec vocabula, καὶ τὸ τοιοῦτον οἱ. De qua varietate proxime agemus. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐγγύςθαι κ. τ. λ.] Vide notas ad *Demosth.* π. Παραπρεσβ. pag. 200. l. 7. et quae hic erudite congeffit *Tourellius*. TAYLOR.

Ibid. penult. εὐθὺς] Ita legunt *Ven. Aug. Vindob.* si μὴ ἢ μὴ μὴ γινώσκον εὐθὺς, ΩΕ ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΟΝ, ΟΙ ΘΕΟΒΑΙΟΙ, καὶ ———. Iis quoque *Codd.* accensendi sunt optimi *Guelph.* et *a.* ex *Regiis*, in quibus Scriba voce εὐθὺς tam cito recurrente deceptus, posuit prost εὐθὺς in l. 16. Ni fortasse id debeamus *Variarum Lectionum Excerptoribus*. TAYLOR.

Ibid. ult. εἰσέτις] ΕΝΕΠΕΣΕ MSS. *Ald.* TAYLOR.

Ibid. τότε] ΤΟΥΤΟ *Aug. Vindob.* Si retineatur τότε, tum operae precium erit *Tourellium*, qui nonnulla non infcita aut iniucunda adduxit, de coniunctione istarum particularum εὐ et τότε consulere. Sed haec omnia optime expedit et felicissime Vir ingeniosissimus, *Ier. Marklandus* infra ad pag. 545. Εἰ μὴ ἢ μὴ μὴ γινώσκον κ. τ. λ. Si igitur *Thebani* non mutassent sua consilia — ex eo autem quod matuerint [εὐ], tunc eum represserunt. TAYLOR.

Pag. 528. l. 5. ταράξασα] Forte ΠΑΡΑΞΑΣΑ. MARKLAND.

Ibid. 6. ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΥΛΑΙΑΣ] Fortassis Amphictyones eodem anno saepius conuenerunt. Et [l. 11.] καὶ γήλαις διαλαβὴν τὰς ΟΡΟΥΣ. WOLFIVS.

Ibid. 8. ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ] Sequitur in nonnullis ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ. Sunt autem *Regiorum* i. et *Ital. Harl.* cum *Lind.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΟΡΟΥΣ] Pro διαλαβὴν τὰς ὄρους [viti Editi omnes] antiquum ΟΡΟΥΣ, quae germana lectio est. Facilis autem fuit lapsus, et ὄρος in ὄρους, literarum adfinitate. OBSOPOEVS. *Orus Ven. Reg. η. Harl. Guelph. Ask.* TAYLOR.

Ibid. 14. ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ] Idem MS. *Regius*, qui supra insinuauit has voces ad l. 8. post vocem Αμφικτυόνων, hic delet. TAYLOR.

Ibid. ult. ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ] Vtrum ἐγραμμάτισαν, an vero ἰδοξί περισβύσαι τὸν στρατηγόν? Sed tum, τὸ καὶ abundabit. WOLFIVS.

Ibid. Scrupulosae et leui emendationi *Wolffianae* merito se opponit *Tourellius*. Nimis enim arbitrarie et licenter hic se gessit *Wolffius*: neque scio quid ei in mentem venerit. TAYLOR.

Ibid. ΤΩΝ] ΕΚ τῶν Αμφικτυόνων. MARKLAND. Pag. 529. l. 4. ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ] ἀπὸ τῶ, ὅτι. quod et in *Isocratico Archidamo* notauit. WOLFIVS.

Ibid. 9. ΕΠΙ ΔΕΚΑΘΙ] Infra 540. 3. Σκιροφωρίωνος ἐκτὴ ΕΠΙ ΔΕΚΑ. Vid. Not. ad *Demosth.* π. Παραπρεσβ. 134. penult. TAYLOR.

Ibid. 10. ὑπὸ κινῶν] Post hanc vocem deficit *Cod. Harleyanus* per plurimas paginas. TAYLOR.

Ibid. 14. σπονδῶν] σπονδῶν habuit *Benenatus*, quod restituit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 17. ΤΟΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙΣ] Τοῖς ἀρχισυν, ἢ δημαγωγοῖς. Nam Magistratibus apud alias ciuitates alia et nomina fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. penult. ΟΙ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΟΥΘΑΑΙ] ὅτι ὄλοι ὄζουσι. Alii Επὶ σφύρισι, Alii Επὶ σφυρίδοι. WOLFIVS.

Pag. 530. l. 4. ΣΥΝΑΝΤΑΤΕ] ΜΟΙ inferuit sua auctoritate *Lambinus*: συναντᾷ ΜΟΙ μετὰ τῶν ὄπλων. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΠΙΣΤΙΤΙΜΟΝ] Iuuabit conferre hos senarios *Eubuli* ab *Harpocrate* adductos, a *Wolffio* autem scite admodum emendatos:

Ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας Κικροπιδας ἐπισταμιν
ΛΑΒΟΝΤΑΣ εἰς ὕμνητον ἐξελθόν ΟΠΛΑ,
Καὶ ΣΙΤΟΝ ἐπὶ μύρμηκας ΗΜΕΡΩΝ ΤΡΙΩΝ,
Ὡς χρευστοτύκτε ψήγματ'· σιφρότ'.

TAYLOR.

Ibid. 7. ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ] Iterum *Corfinius*, *Fast. Attic. Dissert.* III. §. 21. 22. et *Agonist.* in *Nem.* §. 14. Videamus autem primo *Menfium* seriem disertissimam, atque eam *Anni* portionem, quam Vir ille doctissimus his rebus assignat:

Anthesterio. Cui respondet *Februarius* praeterpropter.

Elaphebolio.

Munychio.

Thargelio.

Scirrhophorio.

Hecatombaeo.

Metagitnio.

Boedromio. circa *Septembrem*.

Videamus porro *Rerum gestarum* consequentiam.

ANTHETERIONIS die XVI^{to} Aeschines Pylagoras factus. *Demosth.* 529. 9.

Delphos proficiscitur.

Bellum Amphissenfe, siue Amphictyonicum, concitat.

Eapropter Graecorum Imperator desideratur.

Id Imperium, Aeschinis astutia, ad Philippum deferitur.

Philippus, eam potestatem nactus, socios, hac Epistola, conuocat quasi contra Locros Amphissenfis.

Iam robustior factus totius Graeciae dominationem meditatur.

Elateam occupat.

Trepidatur Athenis.

Thebanorum Societas consiliis Demosthenis comparata.

METAGITNIONIS die VII^{mo} pugnatum est ad Chaeroneam, atque actum est de libertate Graecorum. *Plutarch.* in *vita Camilli.*

Igitur, vt concludit Vir doctissimus, necesse est, vt exararet Philippus hanc Epistolam inter *Anthesterionis* diem XVI^{um} et *Metagitnionis* diem VII^{um}. Non contigit ante istam Aeram, quia haec scripsit iam Imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rursus post bellum et infortunium Chaeronense: Non potuit enim eos inuitare ad commune bellum inferendum, Societatis iure, quos iam ipse debellauerat, et libertate fortunisque exuerat. Itaque Epistolam *Boedromione*, qui *Metagitnionem* mensem, clademque Chaeronensem sequitur, non dedit. Potuit fieri, vt *Hecatombaeone* scripserit; eumque igitur mensem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in *Demosthenis* Textu reponit. Verum certissimis argumentis euincam, hanc rem contigisse etiam ante mensem *Hecatombaeonem*, qui antequam infortunium Chaeronense. Ecce

Philippus, Amphictyonici belli Imperator factus, primum occulte agit cum Sociis, simulans se Amphictyonicae causae studere.

Bellum parat contra Locros.

Phocide conuentum statuit.

Subito conuersus, Amphictyónico bello valere iusso, contra Graecos nec-opinantis arma vertit, atque Elateam, arcem munitissimam, occupat.

Iam ergo ante captam Elateam, ad Peloponnesensis atque socios literas dedit Philippus. *Demosthenes* enim disertissime scribit, eum, cum haec scripserit, dissimulatis insidiis, quas Graeciae struxerat, videri Amphictyonica mandata exequentem: Ταῦτ' ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι, καὶ τὰς Θηβαίους, καὶ ὑμᾶς πρῶτον ἀπεπείσθη, καὶ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικύκλοις δόξα ἦν ποιεῖν προσποιεῖτο. 529. 12. Atque eadem pariter ex literis ipsis Philippi colligimus. Iam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBAEONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re esset perlatus, et tanta facta Ciuium Consternatio, Senatum Coss. indicunt. Deliberantibus visum est consultissimum, vt Thebanos, siqua ratione id fieri potuisset, in societatem contra Philippum adsciscerent. Quae res immortale istud Decretum peperit, vbi Demosthenis Fides et Prudentia explorata est maxime, de mittendis Thebas legatis, conseruatum in hac Oratione, verbis expressis, pag. 540. et sequentibus. Id autem S. C. aperte dicitur esse latum *Scirrhophorionis die XVI^{to}*. Ergo ante eum mensem, vel saltem eo inuente, capta est Elateam, adeoque ante *Hecatombaeonem*, qui *Scirrhophorionem* sequitur, exarata hac Philippi Epistola. Nihil hac argumentatione certius esse possit. Itaque non hic reponemus EKATOMBAIONOS, loco τῷ, *Boedromιῶν*, vt voluit Vir ille clarissimus. Proximum est, vt dispiciamus, vtrum necesse est, vt faceretur, atque e loco suo cederet, *Boedromio*. Ego omnino aliter statuo. Hae res, non, vt rem reputauit *Corfinius*, intra spatium VIII Mensium sunt concludendae. Non. Nimirum intra Aeschinis munus Pylagoricum, et res infeliciter Chaeroneae gestas, non VIII sed XX Menses intercedebant. Nam Theophrasto Archonte Olymp. CX. 1. missus est Pylagoras; Archonte autem Chaeronda, Olymp. CX. 3. pugnatum est Chaeroneae.

	Olymp.
Theophrastus	CX. 1.
Lyfimachides	2.
Chaerondas	3.

OLYMP. CX. 1.

Ἐπὶ Θεοφράστῳ Ἀρχοῦντι, Πυλαγόρεος ὑμῖς εἰλησθε Μειδίαν τε καὶ τοὺς ἀναγυρῶσιν καὶ Θερασυκλίαν τοὺς Λέσβιους, καὶ τρίτον μὲν τῶν ἐμῶν. Aesch. c. *Ctesiph.* pag. 428.

OLYMP.

OLYMP. CX. 2.

Lyfimachide Praetore captam esse Elateam disertissime testantur *Dionysius Halicarnassensis* et *Diodorus Siculus*. Ille *Epistol. ad Ammaeum*, hic XVI. 84. Id vero contigit, ut vidimus, iuxta *Scirrhophorionem* siue *Iunium*, mensem Anni postremum; et eadem aestate, anno autem ventente,

OLYMP. CX. 3.

Chaeronda Praetore, pugnatum est Chaeroneae: ut omnes norunt.

Ergo mense *Boedromione* Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literae Philippi, ea nempe aestate, quae consecuta est vernali istum conuentum Amphictyonicum, in quo Aeschines imperium Philippo comparabat, et diutius antequam Elatea occuparetur, et Philippi consilia patefierent. Eo igitur errore, si fas mihi sit homini doctissimo atque accuratissimo erroris dicam scribere, eo tamen abreptus est *Corfinius*, quod munus *Aeschini* Pylagoricum Olymp. CX. 2. non Olymp. CX. 1. ut debuit, assignauerit.

Attamen disputatur, *Loum*, Macedonum mensem non *Boedromioni* respondere Atticorum, sed, quod *Corfinius* voluit, *Hecatombaeoni*. Ecce enim: Natus est Alexander iuxta *Plutarchum* in vita, pag. 7. Edit. Bryan. ἡμεῖς μὲν ἐκ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ, οὗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΣ ΔΙΩΝ ΚΑΛΩΣΙΝ, ἔκλιν. Et memoriae etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo adferri. Mensis autem *Olympicus* erat *Hecatombaeo*. Et proinde constat non alium potuisse, si vellet, *Plutarchum* mensem Atticum Macedonico *Lou* opponere, praeter ipsum *Hecatombaeonem*. Sed mihi videntur bene agere superiores illi, aut Dii, aut Diis similes, Chronologi, *Scaligerum*, *Petauium*, *Vfserium*, *Dodwellum* intelligo, qui distinguunt inter Lunaris Macedonum et Solaris Annos; cuius distinctionis ratione habita, fieri potuit, ut *Lous* Macedonicus hac ratione *Hecatombaeoni*, illa *Boedromioni* adinuicem responderet. Praeterea cum non adeo distent *Hecatombaeo* et *Boedromio* (unicus enim Mensis, *Metagitnio*, interseritur) crediderim sane tum ob imperitiam Veterum in rebus Chronologicis Astronomicisque, adeoque frequentem intercalandi necessitatem, tum vero propter hoc, quod non necesse est, ut suppu-

temus utrosque Menses, Atheniensium, Macedonumque, pariter, id est, eodem die, incipere, et pariter finire (immo contingere videmus in Calendario Romano, Atticoque, ut vnius Gentis Menses ordirentur, μισῶν τῶν τῆς ἡμέρας) his rebus, inquam, adducor ut crederem, non esse opus ut in Textum *Demosthenis* grauius aliquod statuamus. Vno Mense, vel Attico, vel Macedonico, protruso et promoti; ob accuratiorem calculum introducendum, *Lous*, qui modo *Hecatombaeoni*, iuxta *Plutarchum* obuertebatur, iam aliquot dieculas cum *Boedromione* haberet communicatas. Ille ipse *Plutarchus*, qui in *vita Camilli* Boeotorum *Pancemum Metagitnioni* Atticorum adglutinat, pag. 305. Edit. Bryan. Tom. I. idem rursus, in *Aristide*, pag. 315. Tom. II. *Boedromioni* istius Populi respondere ait. Verba eius merentur, ut hic a me describerentur: Ταύτην τὴν μάχην (Plataeam nempe) ἡμαχίσαντο τῇ τῆς ἡμέρας τῆς Βοηδρομιῶνος ἡμέρῃ καὶ Ἀθηναίως, καὶ ὁ Βοιωτὸς, τῆς ἡμέρας τῆς Πανίης φθινόπωρον; maxime autem, propter id quod sequitur — ΤΗΝ ΔΕ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΑΝ ΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΕΟΝ, ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΥΝ ΔΙΗΚΡΙΒΩΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΙ ΜΑΛΛΟΝ, ΑΛΛΗΝ ΑΛΛΟΙ ΜΗΝΟΣ ΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΑΓΟΥΣΙΝ.

Ante meam Orationem finiam, tria sunt quae lectorem admonitum esse velim. Primum sit: Cum celeberrimo *Corfinio* miror, perspicacissimos illos viros, quas modo memoravi, arbitrari potuisse, Epistolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocensi siue Sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et conclusum. Deinde, cum *Corfinius* duabus contra *Boedromionem* rationibus pugnet, tum quod Computo Macedonico aduersetur; tum quod ultra Mensem *Metagitnionem* produci non potuit aut debuit ea Epistola, ideoque arbitrabatur eam Philippum consignasse mense *Hecatombaeone*: Ego autem *Hecatombaeone* exarari non potuisse demonstraui, verum ante eum mensem, *Scirrhophorione* putassis, *Tbargelione*, *Munychione* aut demum *Elaphebolione*: Cum haec, inquam, ita se habeant, non tamen interea nego, potuisse dari mense quidem *Hecatombaeone*, verum mense *Hecatombaeone* anni Olymp. CX.^{mae} 2.^{di}, non istius, quo res ad Chaeroneam infelicitate erant gestae. Ego enim Negocio isti Amphictyónico (idque Monumentorum fide certissima) spatium

tium annum ultra assigno, quam assignauerit *Corfinius*. A quo tamen semper inuitus discedo, quod hominis istius insignem modestiam, humanitatem, ceterasque virtutes valde sum admiratus; tum quod illi solertiam incredibilem, atque in his rebus peritiam, longe supra meam sortem modumque, contigisse videam. Denique, (namque erat *Tertium*, quod obseruatum volui.) Constat totum hunc computum a nobis esse institutum atque initum, iuxta Aeram Atheniensium antiquam et primaeuam. Nam Anthesterione, *Februario*, proficiscitur Aeschines ad conuentum vernum Delphis celebrandum: *Scirrhophorione*, Philippus Elateam occupat, Metagitnionem dimicat, id est mensibus aestiuis, *Iunio* scilicet et *Augusto*. Ergo Monumenta, quae hic occurrunt, non adriperunt eum vulgarem computum, de quo plura disserui ad pag. 479. l. 13. et quem ibi adduxi ad has et similes discordias sedandas. Noluerim sane dici, *solerter* admodum tale commentum a me esse excogitatum, et machinam esse vtrinque aptissimam, siue eam adplicuero, siue ab ea adplicanda abstinuero. Verum lector meus bonus et aequus potius et hoc quoque adponet iis rationibus, quibus me olim adductum esse confirmaui, ut existimarem hanc *Demosthenis* Editionem, qua utimur, e duabus esse confutam, et concinnatam. Adeo saepe, adeo vehementer sibi ipsi contrariatur. TAYLOR.

Ibid. 8. ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΙ κ.λ.λ.] Conuerit ex coniectura: Qui se autem nobiscum non coniunxerint, eos hostium numero habebimus: eos vero qui consiliis nostris non paruerint, mulcabitur. Siue pro πανδημὶ legas ΠΟΛΕΜΙΟΙΣ, siue pro κειμήλοις, ΧΡΩΜΕΝΟΙΣ, ἢ, ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙΣ, non satis intelligo. Neque etiam placet τοῖς δὲ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΙΣ, qui nostris tesseris vti non fuerint. Melanchtho: Si qui non venient, omnium rebus, ut hostium, utar: auctores vero ni ad nos accedatis, mulcabo. Perionius: Qui nobis non occurrerint, iis passim utemur: qui nobis auctoribus communis consilii non assentientur, eos mulcabitur. Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed si *Scrimgeri* emendationem sequaris, quae eiusmodi est, τοῖς δὲ ΗΜΙΝ συναλήσασιν πανδημὶ, χρησόμεθα συμβόλοις: τοῖς δὲ μὴ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΙΣ, ἐπιζημίους, aliquis sensus elici ex his verbis potest, etsi nec τὸ πανδημὶ, nec τὸ συμβόλοις, satis placet. WOLFIVS.

Ibid. ΤΟΙΣ ΔΕ ΗΜΙΝ κ.λ.λ.] Edi solebat, Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασιν, πανδημὶ χρησόμεθα: ΤΟΙΣ ΔΕ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΙΣ ΗΜΙΝ ΜΗ ΚΕΙΜΕΝΟΙΣ ἐπιζημίους. Ita *Aldus* et *Benenatus*: Ita *Felicianus* quoque, nisi quod χρησόμενοι, loco τῶ, κειμήλοις. Et *MSti* similiter, omnes fere, *Ital. Regii, Lindemb.* etc. In nonnullis deest, uti solet, tota Epistola. *Dionysius Lambinus*, dum hariolationi indulgebat, in vno loco non longe aberat: in altero ineptit plane. Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασιν πανδημὶ, χρησόμεθα συμβόλοις: ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΣΥΤΚΕΙΜΕΝΟΙΣ, ἐπιζημίους. *Wolfius*, *Scrimgeri* auctoritate fretus, primus sustinuit euulgare id, quod licet longe distet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit, Certissimum est tamen diu inueterasse eam, quam damnat *Wolfius* et eiecit. *Vlpianus* enim, dum exponere voluit, ita: Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασιν] τοῖς μὴ συναλῶσιν, κολάσομεν ποινῇ συναθροισθῆναι. Interea Interpretes: *Etruscus*: E di quelli, che non ci verranno incontro, ne prenderemo partito insieme con tutto il consiglio. *Anonymus*: His quidem, qui obviam ire noluerint, passim utemur: consiliarios autem, qui a nobis non stabunt, damno afficiemus. *Lambinus* sane noluit a sua coniectura recedere: Eorum igitur, qui non manu facta et multitudine armata, se tamen nobis adiunxerint, consilio utemur: qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulcabitur. Denique sic se habebat vetus *Wolfi* Tralatio: Qui se autem nobiscum non coniunxerint, etc. ut modo vidimus. Haec sunt fere, quae lectori ob oculos fisterem, ut intelligat quid omnes, quos consulere potui, de hoc loco statuerint, siue adnotando, siue interpretando. Nemo erit, qui dubitet de redintegratione prioris membri, inuitis *Vlpiano* et *Codd.* Attamen in posteriori, illud ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΙΣ nimis audax et temerarium esse crediderim, aliquid tamen erat istiusmodi. Hoc saltem profecimus, ut animum *Philippi* qualis fuerit, iam certissime deprehendamus (quem enim fugere potest?) licet de vocula vna aut altera restiterit lis et dubitatio. TAYLOR.

Ibid. 11. δ.] HN Reg. 1. Forte vtrumque. τίς ΟΥΝ ΗΝ δ ταῦτα ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΑΣ; Nam ita scribunt, non συμπαρασκευάσας, *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 13. μάλιστα αἰτίῃ; ἐχέτω Et [531. 8.] τὰ Φιλίππου ΠΡΑΤΤΟΝΤΩΝ. Hoc malo, quam παρατίθων. Et [l. 15.] κ' ἐπεὶ ΜΕΝ τῶν ἄλλων

ἄλλων πολλὰς ἀντιλογίας ἰανόη, τὸ δ' ἰ-
μογυμονίας αἰ. WOLFIVS.

Ibid. penult. 370.] Iterum HN habet idem
Cod. 1. 0870 HN τῶν φῶτων κακῶν αἰτῶ. Neque
detrimento nostro abest a MSS. C. η. vox ista
κακῶν. TAYLOR.

Pag. 531. l. 1. σκέπας] [Vt Aldus] Manifestus
error est, cum legendum sit vetusti exemplaris
testimonio ΣΚΟΤΟΣ. Quod etiam verborum Sen-
sus requirit. Ait enim multis tenebris veritatem
Atheniensibus esse obscuratam. Fortasse nonnulli
Codd. habuere ΣΚΕΠΑΣ, quae lectio esset tole-
rabilior priore: multis tectoriis involutam verita-
tem. OBSOPOEVS. ΣΚΕΠΑΣ. Ask. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀκούσαστε] Ita Wolfius tacite, reniten-
tibus Editis, qui ΑΚΟΥΣΕΤΕ. Interea Guelph.
cum Regg. α. 1. ΑΚΟΥΣΑΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 8. πρῶτον] ΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ MSS.
Ald. Guelph. Aug. Vindob. et Regii α. 1. TAYLOR.

Ibid. 11. γινώσκται] ΓΕΝΗΣΗΤΑΙ Reg. γ. ΓΕ-
ΝΗΤΑΙ. 1. Quorum hic proxime habet ΒΟΥΛΕΤ-
ΟΜΕΝΟΥΣ. THYLOR.

Ibid. 16. τῷ] ΕΙΣ τῷ Regii Codd. α. 1. ζ.
cum Aug. et Vindob. TAYLOR.

Ibid. κινάδος] ΚΙΝΑΙΔΟΣ Guelph. Aug. Vindob.
Regiorumque 1. Vide notata ad Aeschinam pag.
429. TAYLOR.

Pag. 533. l. 2. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΦΑΙΑΣΙΟΣ] Re-
scribe ΦΙΑΣΙΟΣ. Nam Φιλαιδαί fuit demus
Aegeidis tribus: at Φιλίς vrbs Peloponnesi, a qua
formatur Φιλιάσιος, ea nihil ad Remp. Athenien-
sium pertinebat. PALMER. Vide Memor. Coffon.
pag. 32. TAYLOR.

Ibid. 5. ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΗΤΑ] ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΑ-
ΤΟΥΣ Ven. et Reg. 1. Tum erat fortasse praeterea
ΩΣ. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτης. Aliter non bene
procederet. TAYLOR.

Ibid. 6. ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΤΑΙ] ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-
ΖΕΤΑΙ MSS. Ald. et Felician. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩ] ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ
Ven. Ital. Regg. 1. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΥΝ ΟΥ ΚΕΚΡΙΚΕ ΒΟΗ-
ΘΕΙΝ ΕΝ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΩΝ] Vtrum
Philippus, an Populus? Et quid est, ἰν' ἑδῶν τῶν
μετρίων? Vtrum ὑδαμῶς μετρίως? An hoc vult,
si Philippus moderate se gesserit, populum ei non ad-
versaturum? Aretinus magnum fructum cepit
sui codicis, qui neque Leges, neque Decreta, neque
Epistolas vllas videtur habuisse, in quibus non mi-

nimum est difficultatis. Melanchtho: Nunc enim
cum non decreuisse opem ferre in vlla re moderata.
Perionius: Praesertim cum ipse hoc tempore nulla
ex parte asquum auxilium ferre censuerit. Mele-
tus: Nam nunc in nulla re medidari opem ferre
decreuit. WOLFIVS.

Ibid. Ferrus: Percioche l' andare bora a dar
foccorso, non lo reputa in niun conto per cosa mo-
desta. Anonymus Venetus: Cum adhuc non sta-
tuerit, an salua modestia auxilium ferre possit.
Lambinus: Num nunc quidem non censuit, ne me-
diocre quidem auxilium esse mittendum. Alius:
Etenim nunc non indicauit opitulari in vlllo medio-
crum. De Interpretibus tantum. In Cod. 1.
deest EN ante ἑδῶν, scil. ἡ κίνησις βουδῶν ἑδῶν.
Tourellius non in scite ratiocinatur de sensu hu-
ius commatis. Attamen deploratus valde est Tex-
tus; neque verba, prout exhibentur, aut illius
sensum, aut cuiusvis eorum, quos adduximus, in-
terpretationem admittunt. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ] Desiderantur in
MSto γ. Potius desiderari video post has voces.
Nam vt recensuit nomina eorum, quos proposuit
Senatus, hic sequi debuerunt eorum, quos Popu-
lus. Sed Acta publica in MStis valde lacera esse
solent. Annon id, mi lector, experti sumus his
paucalis paginis? TAYLOR.

Ibid. 16. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ] ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Et rur-
sus 534. 10. MARKLAND.

Ibid. antepen. ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΙΡΕΣΙΝ] ΠΡΟ-
ΑΙΡΕΣΙΝ. WOLFIVS.

Pag. 534. l. 6. ΠΕΠΛΗΓΜΕΝΟΙ] ΠΕΠΛΗΜ-
ΜΕΛΗΜΕΝΟΙ Ven. Regg. 1. ζ. η. cum Altemps.

Ibid. penult. ΤΑ] ΤΗΝ Ibidem MSS. TAYLOR.

Pag. 535. l. 5. ΠΡΟΘΕΣΕΩ] ΠΙΣΤΕΩ MSS
Ald. et Felician. ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΩ Reg. 1. TAY-
LOR.

Ibid. 8. ὡς ἂν αἰ, ἵτι γίνοντο] S. τῶν προτερον-
τῶν ἐπὶ τῶν ὁμοίων Aretinus: Putans fieri nullo
modo posse, vt cum Thebanis posthac conspiraretis.
Melanchtho: Sperans nequaquam fieri posse, vt
rursus vos et Thebani coniungeremini. Perionius:
Quasi nunquam, etsi omnia faceret, iam cum The-
banis vnum et idem sensuri essetis. Meletus: Quasi,
siquid noui tentaret Philippus, non amplius conspi-
raturi essetis vos et Thebani. WOLFIVS.

Ibid. Adiungam et nostros quoque. Ferrus:
Come che voi e' Thebani, se fosse auuenuto qualche
cosa, non hauesse hauuto a far lega insieme. Ano-
nymus: Quasi, siquid fieret, non amplius Vos et The-
bani

bani effectis conspiraturi. Lambinus: Proinde, quasi siquid rerum nouarum moliretur, ne tum quidem Vos et Thebani consensuri effectis. Tourrellius: Bien persuade qu' à quelque enterprise qu' il se portast, Vous et les Thébains vous ne conspireriez plus à les transférer. Dubia sane Sententia. Nec enim video quomodo Elateae occupatio Thebanorum Atheniensiumque coniunctionem impedire aut prohibere potuit. Neque sane prohibuit. Legerem quidem, si adiuvarent Codd. ας εδ' αν, ειτι γινωτο, ειτι ΑΝΑΠΝΕΥΣΟΝΤΩΝ υμων κ' τω Θηβαιων. Philippus, ea arce occupata, existimauit se tantum vtrique populo iniecturum timorem, ut respirare, vel animos resumere, ne quidem, si quid praeter spem acciderit, amplius potuerint. Rursus additur post participium istud, *potentiale* AN in *Guelph.* in *Aug.* in *Vindobon.* et *Regio a.* TAYLOR.

Ibid. 10. εν τη πόλει] Melius sine Praepositione, συμβάντα τη πόλει, ut Codd. optimi, *Guelph.* *Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 11. Εστίνα μιν γὰρ ην] Admirabilis Narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, Cap. 10. Vide *Athen.* l. 5. init. Citat hunc locum *Hermogenes* frequenter, scil. pagg. 284. 309. 312. Adde *Diodor. Sic.* XVI. 84. *Dionys. Halic.* pag. *Hudson.* 198. Tom. II. TAYLOR.

Ibid. 14. Ε τα γέρεα υπέρμαρσαν] In quem usum? quo fine? Num per insaniam? An, ut ne conuentus populi impediretur? Romae quidem in seditione et tumultu tabernas claudi solitas, ne diriperentur, non est mirum. WOLFIVS.

Ibid. γέρεα] ΓΕΡΑ *Guelph.* *Regg. a.* ΕΡΓΑ η. *Ven.* Absurde. Laudant hunc locum *Harpocr. Suid.* v. Γέρεα. *Etym. M.* 228. 50. Disputauimus ea qua potuimus ἀκριβεία de isto ad *Orat. c. Neaer.* T. III. pag. 620. Adde *Suid.* Γέρεον vbi iterum *Demosthenem* citat, *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 24. Ait *Plutarchus* in *Romulo* pag. 42. Tom. I. Ενοι δ' λίγυσι τὴν εἰς τὸν ἰπποδρόμον φέρουσαν ἐξ ἀγορᾶς πύλοδον ἸΕΤΙΟΙΣ καταπλανῶνται τὸς τὴν θίαν παρέρχοντας. Exponere possumus ἰγία per γέρεα. TAYLOR.

Ibid. penult. πᾶς δ' ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο] ἐν τῇ ἰκκλησίᾳ συνεκαθίστο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆτο] ΚΑΘΗΤΟ *Aug.* *Regg. a.* i. -ΚΑΘΗΤΟ Cod. γ. Vide supra annotata ad pag. 480. l. 9. ex *Magistro.* TAYLOR.

Pag. 537. 5. πᾶσης] Deest *Guelph.* *Vindob.* τῆς ΑΛΛΗΣ πολιτείας Cod. *Reg.* i. TAYLOR.

Ibid. 9. ὅλα] ἐν ἐλασίᾳ ΝΥΝ ὅλα. *Guelph.* *Vindob.* et *Regiorum a. i.* TAYLOR.

Ibid. 12. INA. MSS. *Regg.* quantum ex *Benenato* liquet, cum *Guelph.* et *Vindob.* non leui sensus mutatione aut prorsus negligenda. Ma che egli venga accioche metta a ordine le cose appartenenti a Thebani, questo so io certo. Ferrus. TAYLOR.

Pag. 538. l. 2. πᾶσι] πᾶσι ATTΩΝ Φιλισιασίων Cod. *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 5. διῶ] Τὸ ἐν φημι διῶ; πρῶτον μὲν α. τ. λ. Ita forte distinguendum, propter τὰ διόρτα λίγιν. MARKLAND.

Ibid.] Restitue omnino, τί δ' ὅμμι ΔΕΙΝ; Ita optima et accurata Editio *Feliciani.* Deest ΔΕΙΝ *Guelph.* *Vindob.* ΔΕΙ habet Cod. *Obsop.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἰγγυλίεω] ἰγγυλίεω ΥΜΩΝ, vel, ΤΜΩΝ ἰγγυλίεω plerique omnes, *Guelph.* *Vindob.* *Ven.* *Aug.* *Regg. a. i.* TAYLOR.

Ibid. 8. πρὸς ἑοίκοις] ΠΡΟΤΕΡΟΣ lubens praerem. Omnino ita, siqua Attentio debeat MSS. *Ald.* — κίνδυνος ΕΣΤΙΝΗ ΜΩΝ. Scil. *Periculum* propius est *Thebanos*, quam nos. ΕΣΘ' ἰ κίνδυνος *Guelph.* *Vindob.* et *Regg. a. i.* et prope modum *Augustanus.* TAYLOR.

Ibid. 16. πῶς δὲ ἰκκίσει βαδίζων, κ' τῆς ἐξόδου] ἐν παραλλήλῳ δις ταύτον. WOLFIVS.

Ibid. 17. πῶς χερίσθῃ κ. τ. λ.] Ερωτηματικῶς, *Vultis moneam?* Vel, πῶς χερίσθῃ τῷ πράγματι τέτῳ, παραινῶ, πάν μοι προσίχῃτε. WOLFIVS.

Ibid. 17. χερίσθῃ] ΧΡΗΣΕΣΘΑΙ. MARKLAND.

Ibid. Recte: Atque ita omnino legendum. ΧΡΗΣΕΣΘΑΙ *Guelph.* *Vindob.* *Reg. i.* ΧΡΗΣΕΣΘΑΙ in *Regiorum* aliis, et *Altemp.* Recte haec verti video ab Etrusco: E poscia che gli Ambasciadori faranno iti a Thebe, come io vi configli che eglino habbiano a gouernar questa facenda, statemi molto attenti, che l'intenderete. Monendus est Lector meus, *Dionysium Halicarnassensem* ita quoque legere in *Arte Rhetorica*, pag. Edit. *Hudson.* 80. et 101. Verum et ibi alia quoque habet circa hunc locum a me obseruanda, sc. πῶς — παραινῶ, ΤΟΥΤΩΙ πάν μοι προσίχῃτε τὸν νῦν. Ita *Reg. γ.* Sed istud τέτῳ ad πράγματι omnino est referendum. Et ea mente recte se habent vulgata nostra. Porro *Dionysius* legit ΔΕΙΣΘΑΙ l. penult. et ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ. Accedunt quodammodo *Felician.* *Guelph.* *Obsop.* *Vindob.* cum *Regiis a. i.* et *Ask.* ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. penult. αἰσχεῖς γὰρ ἔκαστος] Quia putabunt vos metu perterritos esse. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὅτων] ὡς ἐκείνων MEN ὅτων Codd. MSti Guelph. Aug. Vindob. a. et ζ. cum Halicarnassensi. TAYLOR.

Pag. 539. l. 1. κινδύνους] ἐν τοῖς ἰσχυατοῖς legit Dionysius, excluso κινδύνους. TAYLOR.

Ibid. ἐκείνοι] ΕΚΕΙΝΩΝ Idem Dionysius. Quod satius est. Similiter Ven. Ital. γ. a. et Ask. ΚΕΙΝΩΝ Obsop. In MSS. quibusdam Dionysii vicissim ΕΚΕΙΝΟΙ. TAYLOR.

Ibid. 2. δέξασθαι] ΔΕΧΟΝΤΑΙ Dionysius. Verum vide, quo pacto tota haec Sententia ab eo citetur, pag. 101. l. 5, ἰδὲ μὲν ΔΕΧΟΝΤΑΙ ταῦτα, καὶ προσθῶσι ἡμῶν, καὶ ἂν βελόμεθα ὁμοῦ ΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΙ, καὶ μὴ δὲ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ἀξίον τῆς πόλεως ταῦτα πράττειν. Ἄν δ' ἄρα μὴ ΤΥΧΗΙ, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἰσχυάσων, ἂν ΤΙ ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΩΣΙΝ, ΗΜΕΙΣ δὲ μὴδὲν αἰσχεῖν, μὴδὲ ΚΑΚΟΝ ΟΦΘΕΙΗΜΕΝ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ. In nostris Codd. ΣΧΗΜΑΤΟΣ Guelph. Aug. Vindob. cum Regio a. Pro καλεῖσθαι, ΚΑΤΑΣΧΕΙΝ ζ. et σχ. ΚΑΤΑ ΤΥΧΗΝ η. Et ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΩΣΙΝ denique Codex Venetus. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐκείνων κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. CLIMAX, quod Graeci vocant, Ascensus nominetur a nobis. Male enim Astensum, quam Scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis positum in inferiorem rursus assumptum iniicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur Oratio, ad hunc modum. Ponam enim ipsum Demosthenicum versum: ET NON DIXI HAEC QUIDEM, NON AVTEM SCRIPSI: NEC SCRIPSI QUIDEM, NON PROPECTVS SVM AVTEM AD LEGATIONEM: NEC PROPECTVS QUIDEM, NON PERSVASI AVTEM THEBANis. Hic animadvertis quanto elatius icta sint, quam si simpliciter enunciaisset, Et dixi haec, et scripsi, et in legationem propectus sum, et persuasi Thebanis. Sic M. Tullius pro Milone: NEQUE VERO SE POPULO SOLVM, SED ETIAM SENATVI COMMISIT: NEC SENATVI MODO, SED ETIAM PVBLICIS PRAESIDIIS ET ARMIS: NEQUE HIS TANTVM, SED ETIAM EIVS POTESTATI, CVI SENATVS TOTAM REMP. COMMISIT.

Egregie autem, et, ut mihi videtur, feliciter Lici-
nius Calvus in Vatinius, NON ERGO PECVNIA-
RYM MAGIS REPETVNDARVM, QVAM MAIE-
VOL. II.

STATIS: NEQUE MAIESTATIS MAGIS, QVAM PLAVTIAE LEGIS: NEQUE PLAVTIAE LEGIS MAGIS, QVAM AMBITVS: NEQUE AMBITVS MAGIS, QVAM OMNIVM LEGVM OMNIA IV-
DICIA PERIERVNT. Aquila Romanus pag. 21. Confer Quintilian. IX. 3. Demetr. Phaler. §. 284. Hermog. pag. 297. Dionys. Halic. pag. 14. Ed. Hudf. Tom. II. In quibus omnibus hoc Comma Demosthenicum aut vertitur, aut illustratur. Adde Cic. IV. ad Herenn. 25. TAYLOR.

Ibid. 15. βάταλον] BATTAALON MS. Guelph. Sed de his omnibus ago in Vita Auctorum meo-
rum. Mox l. 17. pro ἰνίτρεψας Cod. Reg. ζ. ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΣ. TAYLOR.

Ibid. vlt. πᾶσα ὅσα] ΑΠΑΝΤΑ A, eadem, qua semper, harmonia MSti Guelph. Aug. Vind. et Regiorum primus. TAYLOR.

Pag. 540. l. 9. ΕΙΝΑΙ] Deest in Lindenb. TAY-
LOR.

Ibid. ΠΑΡΑΙΡΕΙΤΑΙ] Ita Noster c. Aeschin. π. Παραπείσας. p. 206. l. 10. οὐν δ' ἦδη καὶ τῷ ἰλιουθέρῳ ΠΑΡΑΙΡΕΙΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 14. ΠΟΙΕΙ] ΠΕΠΟΙΗΚΕ Ven. TAYLOR.

Ibid. penult. ΚΑΤΑΚΟΡΩΣ ΧΡΩΜΕΝΟΣ] ΚΑ-
ΤΑΧΡΩΜΕΝΟΣ. Reg. i. TAYLOR.

Pag. 541. l. 2. ΚΑΙ ΙΔΙΑΣ] Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo interceptit illas? Melanchtho: Barbara et priuata oppida. Hoc est, nulla cum Graecis societate coniuncta. WOL-
FIVS.

Ibid. ΙΔΙΑΣ] Idem atque αὐτονομίαι, sui iuris, nullo foederis iure cum Graecis sociatas. Ita sentit Tourrellius. Vertit Etruscus: Pigliana terre barbare, e non sue. Lambinus: Videbat eum urbis barbaras, quasi peculiaris ac proprias, intercipere. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΙΝΑΙ κ. τ. λ.] Melan-
chtho: Minus in se delinqui putabat P. A. Perio-
nius: Leuiores scelera ea, quae in ipsum admitteret, existimavit. Meletus: Iudicabat rem leuiorem esse, quam ut aduersus eum sollicitus esset. WOLFIVS.

Ibid. Hauea per manco male l'esser offeso da lui: Ferrus. Putabat contemnendum esse P. A. si in ipsum aliquid delinqueret: Anonymus Venetus. Leuius id esse et tolerabilius arbitrabatur, quum ipse in se peccaret: Lambinus. TAYLOR.

Ibid. ΤΩΙ] ΤΩΙ rescribendum censet Lambinus. TAYLOR.

Ibid. 8. ΔΕΔΟΚΤΑΙ] ΔΕΔΟΧΘΑΙ arbitror. Vide annotata ad p. 479. l. 17. TAYLOR.

Ibid. 9. ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ] ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΚΑΙ ΠΑΣΙΝ ΑΛΛΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΗΡΩΣΙ τῶ νό-
λῳ κ. τ. λ. *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΕΝΘΥΜΗΘΕΙΣΙ] ΕΝΘΥΜΗΘΕΝΤΑΣ *Lambin.* ANAMNHΘΕΝΤΑΣ, et ΕΝΘΥΜΗΘΕΙ-
ΣΗΣ alii, iuxta istum hominem. Vide quae dixi-
mus ad initium Orationis *Demosthenis* ω. Παρά-
πρῃς. TAYLOR.

Ibid. 15. ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΠΡΟΠΡΟΝ] Defunt in *Lindemb.* Cod. *Ven.* pa-
riter, quasi olim in eo deessent quoque, legit,
ΚΑΙ τὰς σὺν τῷ καὶ τὰς ἰσχυρὰς δυνάμεις ΕΛΙΟΥ-
ΣΑΔΕ ΙΣΤΑΙ. TAYLOR.

Pag. 542. l. 8. ΕΛΛΗΝΩΝ] καὶ τῆς τῶν ΠΡΟ-
ΓΟΝΩΝ δόξης, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ. *Ven.* TAY-
LOR.

Ibid. 11. ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ] ΕΥΓΕΝΕΙΑΙ *Reg.* 7.
Quod amplector. Nam illud alterum vix fere
distat ab eo quod sequitur, sc. ὁμοφύλων. Et no-
tissimum est, Thebanos cum Atheniensibus de an-
tiquitate generis et nobilitate decertare. Auto-
chthones enim gloriabantur esse et Thebani et A-
thenienses, ut constat ex *Strab.*, a me emendato
ad *Leptineam* p. 42. l. 7. TAYLOR.

Ibid. 17. ΕΥΓΟΝΟΙΕ] ΕΚΓΟΝΟΙΕ MSS. *Lind.*
et *Reg.* 1. Ceterorum enim plerique omnes in hoc
Decreto deficiunt. Vide quae Nos ad *Demosthe-
nem*, in Oratione praeterita, p. 131. l. 14. TAY-
LOR.

Ibid. ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ] Miror hoc com-
memorari, cum Oedipus probri loco Theba-
nis obici solet. Vnde Epaminondas illum a
Thebanis eiecit, ab Atheniensibus receptum
esse, conuicatori respondit. Quid si Scurra quis-
piam hoc affuit? WOLFIVS.

Ibid. antepen. ΥΜΙΝ] ΗΜΙΝ edi solebat, et
rectius, ut arbitror. TAYLOR.

Pag. 543. l. 3. ΠΡΕΣΒΕΙΣ] Et hic non est de-
narius numerus legatorum. WOLFIVS.

Ibid. 9. τὸ τοῦ ψήφισμα] De numero Orato-
rio huius Commatis, et Rhythmo Dactylico, agit
Longinus satis liberaliter Cap. 38. Laudat *Hermo-
genes* pagg. 259. 299. 372. *Demetrius Phaler.*
§. 287. Confer *Clarkium* ad *Homer. Iliad.* B. 537.
TAYLOR.

Ibid. 11. δικάειν πολίτην] Supra ad *Aeschinem*
p. 441. l. 13. Adde l. antepen. huiusce paginae.
TAYLOR.

Ibid. 17. βασιλεύει] *Suid.* in v. *Harpocr. Ma-
gister, Ammonius*, quorum plerique ad hunc locum

respiciunt. Sed *Suidas* corrigendus est ex *Magi-
stro*. βασιλεύειν εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ φθονῶ (ὅπως πρὸς
ΔΟΥΤΙΚΗΝ συνίσταται) ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Μίμφο-
μαι καὶ Διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρεται, καὶ
συνίσταται πρὸς Αἰτιατικὴν. Vide quantum
haec praestant iis quae *Suidas* habet, consulto
prius hoc *Demosthenis* loco. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπεὶ δὲ] Sensus est: addo hoc
ex abundanti, in *προστίκας*. Supra, initio Oratio-
nis, 470. 5. MARKLAND.

Ibid. ult. εἴτε ἄλλο εἴτε] εἴτε ἄλλο ΤΟΤΕ εἴτε
MSS. TAYLOR.

Pag. 544. l. 1. εἴτε] εἴτε ὁ, ΤΙ ΤΙΕ τὸν ἰσχυρὸν
Aug. Vindob. Alii aliter. Verum utcumque sit,
delendum istud inauspicatum Comma ante τις.
TAYLOR.

Ibid. 5. ἐκείνη] τὴν τοῖς ἐκείνη ΕΥΓΕ-
Guelph. Aug. Vindob. et *Regg.* α. ε. 1. Et proxime
in tribus prioribus Αἰτιαθεῖται. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐπεὶ] Τίς ἡ λόγος, ὅτι καὶ ἐπεὶ ΕΥΓΕ-
καὶ καὶ ἐπεὶ, Οἰεῖται ὅτι ἐπεὶ καὶ ἐπεὶ
τῷ πάλαι; Vid. 552. 16. MARKLAND.

Ibid. 16. προστίκας τῆς πολέμιας] Huc fere
spectant verba *Libanii Epist.* 45. Edit. Wolf.
ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐπεὶ τὰ ἀριστα προστίκας δι-
κασίαν τῷ πρὸς τὸν ἰσχυρὸν, ἀ προστίκας, συκοφαν-
τίαν. TAYLOR.

Ibid. συμβαίνει] Potius ΣΥΜΒΑΝΤΑ, ut *Ven.*
Aug. Vindob. TAYLOR.

Pag. 545. l. 4. τότ' ταῦτά μοι διέξον, καὶ ΤΑΥΤ'
ἤδη καὶ ἡγοῦμαι μὴ lege. TAYLOR.

Ibid. 6. καὶ] L. ΧΡΗΝ. Iterumque l. 13. sicut
legitur l. antepen. MARKLAND.

Ibid. 17. τῆς χάριτος] ΠΑΡΕΙΟΝ addunt, vel a
fronte, vel a tergo, huius vocabuli Codd. MSti
Ven. Aug. Guelph. Vindob. Altemps. TAYLOR.

Ibid. antepen. οἰεῖται] Οἰεῖται *Reg.* α. et *Al-
temps.* ut ad *Aeschinem* spectet, ad quem tota haec
Oratio conuerti videtur. TAYLOR.

Ibid. εἴτε οἰεῖται, εἴτε τὸν μὴ] εἴτε τὸν ΕΝΗΝ.
WOLFIVS.

Ibid. ἐπεὶ] MEN in Editis, et MSS. quamplurimis.
In *Regg.* autem ε. ζ. τὸν MEN HN τῶν. TAYLOR.

Ibid. ult. τότε] Cum *Aposiopesi*, hoc modo: l.
antepen. τὸν ἰσχυρὸν τῶν. etc. τότε δὲ — ΑΛΛ' ἐπεὶ
ἔξιστον εἰπὼν κ. τ. λ. Scilicet Nū in hoc casu, Τότε,
in isto. Nū, ut res ceciderunt, Τότε, ut potuissent.
Ita p. 547. l. 13. — 45. MARKLAND.

Ibid. εἴ γε μὴ πάλαι πάλαι κ. τ. λ.] ἄγε πάλαι,
ἢ πάλαι, ἢ πάλαι λαβὼν non placet. F.
ΩΝΤΕ

imperata facere voluisset, ac permisisset, ut alius haberet Graeciae principatum. TAYLOR.

Ibid. 10. iā] In marg. Cod. Vindob. γε. ται. MH iān iτiγov. TAYLOR.

Ibid. 11. τοῖς Ἀθηναίοις] τοῖς TOT' Ἀθηναίοις in Codd. Ven. Aug. Vindob. Guelph. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπὲρ] Deest in omnibus. Wolfius igitur, ut sententiam sustentaret, suo ingenio fretus, id inferciuit. Videamus quid adiumenti in Regio Exemplari isto, de quo saepe verba fecimus. ἀλλὰ ΚΑΙ ἀγωνιζομένη (ita enim habet) περιεπλήσων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, ΚΑΙ κινδυνεύουσα κ. λ. λ. TAYLOR.

Ibid. 17. ὑπολαμβάνει] ΥΠΕΛΑΜΒΑΝΕΤΕ in omnibus, praeter Regios duos α. et β. TAYLOR.

Ibid. ult. ἐκβάλλει] ΕΚΒΑΝΤΕΣ Guelph. Vindob. Illud, ut arbitror, erat olim ΕΞΒΑΝΤΕΣ. Vide quae diximus ad *Lyfiam* pag. 51. Edit. London. TAYLOR.

Pag. 549. l. 3. Κυρεῖλον] ΚΥΡΕΓΛΟΝ Guelph. ΜΥΡΕΙΑΟΝ Harl. De eo Cicero III. Offic. 11. Canter. VII. Nou. Lect. 4. Harpocr. in v. TAYLOR.

Ibid. αὐτὸν] F. ὁ μόνον αὐτὸν ΥΜΕΙΣ, ἀλλὰ — MARKLAND.

Ibid. 8. διαφέρει δὲ τίς] Ecce! Glossa T. Magistri. Τὶ διαφέρει, κάλλιον λέγει, ἢ τίς διαφέρει. Καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στιφάνου, ΤΙ ΔΟΥΛΟΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ. Profecto aut hic est locus, quem Glossographus ille memoriter citauit, aut nullus per totam hanc Orationem. Vide not. supra, pag. 665. col. 2. TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτόματον] Mors naturalis et fatalis, nulla extrinsecus vi coacta, ut rite interpretatur Gellius XIII. 1. vbi hoc Effatum Demosthenis laudat atque explicat. TAYLOR.

Ibid. περιμένει] Lege ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ. MARKLAND.

Ibid. 12. φοβερώδεις] Sc. θανάτου. Quae vox repetenda est ex praecedenti ἀποθνήσκουσιν. MARKLAND.

Ibid. 13. ἀνάγκη] ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ expresse et diserte addunt MSti Guelph. Vindob. Regg. α. 6. 1. 2. cum *Altemps.* et Edit. *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. 14. ὡς] ὡς ΑΡΑ ἰγὼ Guelph. Vindob. et Regii α. 1. 2. TAYLOR.

Pag. 550. l. 1. καὶ τὰ παρὸν] Omisit Wolfius, quod emphasin habet egregiam. Quando melius ille, qui ita — quia praesenti ornamento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? TAYLOR.

Ibid. vers. col. 1. l. 3. praefuerit] Restitue praefuerim. TAYLOR.

Ibid. 3. ἰμὲν πολέμου καὶ πείσθοντες ὑπὸ τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος. WOLFIVS. Perperam.

Ibid. 5. ἐκ τῶν ὅπου ἀμείβεσθαι] ΑΛΛ' ἐκ τῶν, ἐκ τῶν, ΟΥΔ' ΟΛΩΣ ΗΜΑΡΤΗΚΑΤΕ, Ω Ἀθηναῖοι, Regii α. 1. ΗΜΑΡΤΗΚΑΤΕ porro Aug. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 10. δὲ ἀπαλλὰς κ. λ. λ.] Vide Longin. c. 16. fin. *Fabrum* et *Pearcaum* ad loc. Quorum ille ΔΗΜΟΣΙΑΙ pro ΟΜΟΙΩΣ substituit; ΤΗ ΑΥΤΗΣ ΑΞΙΩΣΑΣΑ ΤΙΜΗΣ pro glossa, vel potius glossae glossamate, eiicit; denique pro ΑΥΤΩΝ, vocem ΜΟΝΟΥΣ subrogari voluit. Non certe omnia haec necessaria. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰθαψὺν] ΕΘΑΤΜΑΞΕΝ MSS. Ald. et Felician. et Cod. Ven. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπένειμι] ΕΝΕΙΜΕΝ optimi, scil. Guelph. Vindob. et α. Ita laudat etiam *Stobaeus Ecl. Ethic. l. 2. pag. 198.* TAYLOR.

Ibid. 15. γραμματοκόπων] Optime exponit Etymolog. M. Γραμματοκόπων, ἀντὶ τοῦ, γραμματιεύς· ὅτι οἱ γραμματιεῖς προσωκευφότες γραφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματιεύς· ἵπτι οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύβωτι ματιγυῖλαι. Διὰ τὸ τοῦτο δ' αὐτὸν ἵπτι καὶ περιτριμμά ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει. Adde *Suid. v. Γραμματοκόπων* et *Τερόμηλο*. Vocem hanc insolentior expendit et illustrat *H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. col. 862.* TAYLOR.

Ibid. penult. λαβόλα] ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΑ Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. 1. Mox τὸ ΤΟΥ τέττων Vindob. α. 1. Ad quam lectionem accedunt et alii. TAYLOR.

Pag. 551. l. 1. ἵπτιλα] F. ΕΠΕΙ. MARKLAND.

Ibid. 3. ἵπτι] An ΑΠΟ? Nisi desit aliquid post ἵπτι. Sed vide 558. penult. Vel forte, ΕΚ τῶν, ut apud *Lyfiam* Orat. XV. p. 147. l. 29. 33. MARKLAND.

Ibid. 5. ἀμα τῇ βακίῃ καὶ τῷ συμβόλῳ] Symbolum illud, seu Tessera, cuiusmodi fuerit, me latet. Aretinus: *Simul cum tabella mentem ciuitatis induere.* Perionius: *Se pariter cum bacillo et insignibus mentem animumque reip. assumere.* WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. *ἑαυτοῖς* — *συμβόλῃ*] *Aristoph. Plut.* 7. 272, et 277. *σχ.* ad loc. Idem *Ecclesiast.* 296. *Valesius* ad pag. 265. *notarum Maussac.* in *Harpocr.* Poll. VIII. 5. *Vlpian.* ad hunc locum Auctoris nostri, *Pet. Faber Agonist.* I. 20. TAYLOR.

Ibid. 6. *νομίζω*] Magis perspicuus sensus erit, si hae voces *παρελαμβάνω* et *νομίζω* locum invicem mutant. Non necessarium, nisi ita MSS. MARKLAND.

Ibid. 7. *ὁμῶν*] Post hanc vocem addunt ΔΕΙ *Guelph. Aug. Vindob. Regg. a. i. et Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 10. *πραχθείων*] τῶν ΤΟΤΕ *πραχθείων.* Vel τῶν ΕΜΟΙ *πραχθείων.* MARKLAND.

Ibid. 11. *ὡς γὰρ κ. 1. λ.*] Laudat *Dionys. Halic.* ad *Annacum* §. 11. Quem confer, si lubet. TAYLOR.

Ibid. *καταλαμβάνομεν*] KATEAAMBANOMEN *Guelph. et Vindob. MSti.* TAYLOR.

Ibid. vlt. *βυλιόσθαι*] BOYAEYEAΘAI MSS. *Ald. et Feliciani, Ven. Guelph. Vindob. et Regii Parisiensis a. c. i. n.* TAYLOR.

Pag. 552. l. 4. *ἐκείνους*] Si fidendum sit *Altempiano* Adnotatori, ita legerem, *προσῆγον* ΘΕΤΤΑΔΟΥΣ *προσέλευς*, διὰ τὸ τῶν *συμμάχων* τὰς ΕΚΕΙΝΟΥΣ *ἔχουσιν*. *Εκείνους* certe addunt Editi omnes MStique. Interea *Vlpianus* prius istud *ἐκείνους* interpretatur τὸς *Φιλίππου* *πρίσβους*. TAYLOR.

Ibid. 9. *πρωτόσθαι*] ΠΡΩΤΟΘΑΕΙΝ *Guelph. Vindob. Harl. Obsop. Ask. et Regii a. i.* TAYLOR.

Ibid. *αὐτοῖς*] ΑΤΤΟΥΣ potius cum Cod. *Regio i. Altemps. et Editione praestantissima Feliciani.* TAYLOR.

Pag. 553. l. 1. *ὁμῶν* — *ὁμῶς* — *ὁμῶν* l. 7. — *ὁμῶς* l. 9. *κ. 1. λ.*] in prima persona Codicum plerique, HMIN etc. TAYLOR.

Ibid. 3. *ἐξήτε*] ἀλλ' ἢ τῷ, *ἐξήτε*, *παρὰ τὸ* *ἐξήμι*, τὸ *ἐξήχομαι*. WOLFIVS.

Ibid. Mira sane Varietas: ΕΞΗΤΕ *Ven. ΕΞΗΤΕ Ital. ΕΞΗΕΤΕ Harl. Altemps.* Et, quod ceteris praestat, in *Parisiensibus*, in *Guelph. Aug. Vindob. ΕΞΗΕΤΕ.* TAYLOR.

Ibid. 4. *ὅλων*] Latet hic aliquid, quod turbat sententiam. *Cbe essendo fuori i lor cavalli, nondimeno nelle case, e dentro la città riceuettero il nostro esercito:* Versio Italica. TAYLOR.

Ibid. *ἰππῶν ὅλων*] F. deest aliquid. MARKLAND.

Ibid. 7. *καθ' ὁμῶν*] Vide Not. ad *Aeschin.* 384. 2. ΠΕΡΙ *ὁμῶν* *Reg. i. Guelph. et Vindob. ΥΠΕΡ* 3. TAYLOR.

Ibid. 11. *ὡς Φιλίππου*] ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Ven. Obsop. Harl. Regg. a. i. ζ. et Ask. Deest i Guelph. et Vindob.* Modo τὰ παρ' αὐτοῖς ΔΕ, *καὶ τὰ παρὰ πάντων* *πλείστη φ. Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 14. *Ἀθηναῖοι*] ΘΗΒΑΙΟΙ *Harl. Alii, vt Ven. et ζ. κατὰ γινώσκας* ΘΗΒΑΙΟΙ *ἐξ ὧς ἰφάρησαν ἰγνώκους.* TAYLOR.

Ibid. 16. *παρίχισθαι*] ΠΑΡΕΧΕΤΕ *Guelph. Vindob. a. ΠΑΡΕΧΕΘΕ. Harl.* TAYLOR.

Ibid. 17. *τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ τῷ χειμῶνι*] *Diodorus* vnam illam pugnam narrat, qua Graecorum opes conciderunt. Sed res gestae illorum temporum utique notiores *Demostheni* fuerunt, videnturque hae dimicationes potius, quam iusta praelia fuisse. *Fluvius* vero ille, siue *Cephissus*, siue *Haemon*, siue *Thermodon* fuerit, siue quis alius, nostra nihil refert. WOLFIVS.

Ibid. Non potui melius de *Demosthenis* mereri, quam si verba optimi *Corssnii, Fast. Attic. Dissert. III. §. 23.* describerem. "De priori quidem pugna, quae ad flumen contigisse dicitur, nihil hic dissero, quippe quae facile prope *Cephissum*, qui *Elateam*, *Orchomenum*, et *Chaeroneam* ipsam, interiectosque *Phocidis* *Boeotiae*que campos alluebat, committi potuerit. Quid vero de posteriori pugna suspicari, vel diuinare quis poterit, quae *hyberna* vocatur, cum tamen illa, inito iam *Atheniensium* cum *Thebanis* foedere, atque ante *Chaeronensem* cladem, adeoque *Hecatombaeone* mense, vel ipsa aestate iam adulta, commissa fuerit? Mihi certe suspicio suboritur, *Demosthenis* textum deprauatum esse, neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi, sanarique debeat. Id vnum obseruo, quod in *Phocidis*, *Boeotiae*que finibus, inter *Elateam*, *Phocensium* urbem, quae iam pridem a *Philippo* occupata fuerat, et *Chaeroneam* *Boeotiae* ciuitatem, quam postremo *Philippus* ingenti *Graecorum* clade celebrem reddidit, *Orchomenus* vrbs reperitur, atque exinde XX stadiorum interuallo, *Aspledon*, siue *Spledon*, *Homero Iliad II. γ. 18. Pausaniae I. 10.* ceterisque *Geographis* memorata. De *Splendone* vero sic *Strabo*: *Εἴτ' Εὐδείλου μετανομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, ἰδιωμά τι τάχα προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλοῦ κλίματος, οἰκίον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ ΕΥΧΕΙΜΕΡΟΝ. I. 9.* Vide *Eustath. ad Iliad. B. n. 19.* Quid ergo si *Splendone* illam, non *Εὐδείλου* solum, sed etiam *ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ* vocatam esse quis dixerit, aut *ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ* nomine urbem illam, finitimamque

namque regionem a *Demosthenes* hic indicatam esse coniiciat, ut ostenderet Atheniensis Philippo ex Elateae finibus in Boeotiani vel Chaeroneam properanti primo prope Cephissum amnem, aut Melanem, qui Splendonem alluebat, deinde verò prope Splendonem ipsam, aut Orchomenum, acriter restitisse, quamvis postremo apud Chaeroneam profligati illi fuerint? Si eiusmodi coniecturae locus superfit, fortassis *Demosthenes* scripserat καὶ τὴν περὶ τῶν ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ, et altero circa *Euchemerinen* conflictu; atque ipsa articuli iteratio imperitum librarium impulit, ut καὶ τὴν χειμερινὴν, nullo, ut opinor, sensu nobis obtruderet. Sed haec diuinando solum hic protuli." Haec ille Vir praestantissimus. Quod si *Hyems* vna intercesserit inter foedus cum Thebanis initum, et pugnam ad Chaeroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, si mense *Scirrhopherione*, (aut *Hecatombaeone* demum) icerint istud foedus, et *Metagitnion* proxime sequenti, pugnaverint. TAYLOR.

Pag. 554. l. 4. δυσμενῶν] παρὰ τὸ δυσμενῶν. *Homerus* δυσμενῶν κατ' ἐπίθετον τῷ ε. facit. WOLFIVS.

Ibid. 5. καθῆτο] ΚΑΘΗΤΟ Regii a. s. Vide *T. Magistrum* supra a me adductum, ad pag. 480. l. 9. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. Ζηλῶ. TAYLOR.

Ibid. 6. ὡς ἀρίων] ὡς ἀρίων ONTΩΝ Codd. a. s. η. TAYLOR.

Ibid. 12. Θεαῖοι δὲ ἦσαν ἐν τῷ νομίῳ, σισυόθαι (Latine *ιαυτός* addendum) δι' ἡμᾶς, καὶ περιεργῆσαι τοῖς δοκῶσι διήσισθαι βοηθείας. διὰ τί; ἀφ' ὧν ἱπράττοι ὄντοι S. οἱ προδότες. τὸ τί; αὐτοῖς βοηθῶν ἰτέροις. ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἰτέροις, S. τοῖς Θεαῖοις. WOLFIVS.

Ibid. 17. ὅτι] F. O, TI, et delendum τῇ in l. penult. MARKLAND.

Ibid. ὅτι] Deest *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. antepen. πλάνη] *Discurfus Concurfatio*. Erudite *H. Steph. Thes. L. Gr.* Tom. III. col. 339. Nuguendolum hic habemus Scholiasten. ΠΑΛΛΟΙ *Aug. Harl.* et *Regg. a. η.* TAYLOR.

Pag. 555. l. 6. ἀναφορὰν] μεταθήσιν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide *Harpocrat. Suid.* in v. *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 20. et *Aeschin.* pag. 275. l. vlt. TAYLOR.

Ibid. 9. χῶραν] Omnino ΩΠΑΝ, ut olim correxeram. Praesto sunt MSS. *Feliciani. Guelph. Vindobon.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἀναίσθητος] ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΣ ζ. ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΝ *Guelph. Vindob. Ital. Harl.* cum *Regiis a. ε.* Vulgatam tuetur *T. Magister v. A-* ναίσθητιόμαι. TAYLOR.

Ibid. 14. προθυμότερον] F. γράφοντα — γράφαι βίλτιον — μήτε πρᾶττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρὸςβύοντα πρὸςβύσαι δικαιοτέρον. Iam omnia pariter procedunt. Et multa sunt quae hanc correctionem suadent. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῇ πόλει ἱπαιρόμενος λόγος] Κατὰ τῆς πόλεως ἱπαιρόμενος λαλῶσας. *Aretinus: Contra urbem minitatus.* *Perionius: Verba audaciae arrogantiaeque plena iactare solitus.* *Meletus: Cum antea semper multa et superba verba contra hanc ciuitatem efferret.* *Melanchtho: Cum antea superbe multa huic ciuitati minitatus esset.* WOLFIVS.

Ibid. ἱπαιρόμενος] *Vlpianus* per ἱπαιρῶν exponit. Vid. *Harpocr.* et *Suid.* de hoc loco *Demosthenis, Meurs. III. Attic. Lect. 18.* TAYLOR.

Ibid. vlt. δὲ δι' ἡμεῶν Διῶδας] De hoc et *Plutarchus* in *uita* minore *Demosthenis*, ὑπωμύσαστο Διῶδας. WOLFIVS.

Pag. 556. l. 2. ψηφίσματα — γραφίοντα] κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. atque id eo libentius adnoto, quoniam mox l. 7. sequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in sensu paulo alieniore. Et potius ΟΥ γραφίοντα, vti *Harl.* et ε. TAYLOR.

Ibid. 9. τῷ μὲν] i. e. *Ctesiphonti.* At Codd. melius, hoc pacto, μάλλον — ἢ τὸν δ' ἰδίωκε. ΤΟΤΩΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ἐν ἀνιχνυῖν κ. τ. λ. *Aug. Reg. a. Vindob. Guelph.* omnium sincerissimi. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ τὸ, τῶν αὐτῶν ΕΚΕΙΝΩΝ μὴ κατηγορηκῆναι, ταῦτα γραφάντων. Et [l. 13.] ἀνέκριντο ἰφ' ἑαυτῶν, πρὶν τι τῶν ΠΡΟΛΑΞΕΙΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἐκείνους] ΕΚΕΙΝΩΝ legit *Vlpianus*, sed non eadem felicitate interpretatur, sc. τῶν ψηφισμάτων. ΕΚΕΙΝΩΝ pariter *Aug. Ital. Harl. Vindob.* cum Edit. *Luteciana.* Verum non est accusare decreta, sed eos qui tulerunt, ἐκείνων ταῦτα γραφάντων, ut recte *Wolfius* vertit: et ut recte alii: non hauer costui accusati quelli che haueano scritto il medesimo che costui bora. TAYLOR.

Ibid. 12. τότε δ' αὐτὸ] F. τότε δ' ΑΥ' ΤΟ πρᾶγμα. Tum vero vicissim. Locutio est pura puta Graecanica. Vide ad *Aeschin.* 426. 6. TAYLOR.

Ibid. 13. τῶν] An ΤΟΤΩΝ, sc. *Aeschinem?* MARKLAND.

Ibid.

Ibid. *πρὸς λαβὴν*] ΠΡΟΣΛΑΒΕΙΝ *Aug. Vindob.* Reg. a. Non offendo ancora niuna di queste cose seguita: Ferrus: Antequam aliquod de his praecudicium acceptum esset: Anon. Venet. Ac tunc quidem res ipsa per se perpendetur et disceptatur, priusquam quicquam horum antecessisset, priusquam ullum praecudicium factum esset. Lambinus. Vides hominem sibi ipsi fere displicere. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐτῶν] F. αὐτῶν THE ἀληθείας. MARKLAND.

Ibid. ἐν αὐτῶν THE ἀληθείας *Ven. Ital. a. ζ. Regiorum.* Fortē EPI THE ἀληθείας, ut *Guelph. Aug. Vindob.* atque uti ex lectione *Cod. Italici* coniecturam fecit ille qui istud exemplar contulit. Porro Voces ἰγγὺς ὄντος absunt a *Guelph.* et *Reg. a.* et puto glossam olim fuisse. TAYLOR.

Pag. 557. l. 3. ὑπολαμβάνω] Deest in optimis, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg. a. n.* Nihilominus, licet παρέλκω videatur propter ὑμίζω, atque istorum insuper accedat *Codd. auctoritas*, retineo tamen, atque ita lego — ὑμίζω — ποιῶν ὁμῶς, ΚΑΙ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΩΝ λόγων κρίσιν, ἢ τῷ τῇ πάλιν συμφέροντος, ἴσισθαι. Plurimi hic per λόγων, ΔΟΓΟΥ habent. Sunt autem *Ven. Guelph. Obsor. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regiorum a. c. n.* TAYLOR.

Ibid. 6. λογίζεσθαι] ΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ *Ven. ΔΟΓΙΖΕΣΘΕ Harl. ANAΛΟΓΙΖΕΣΘΕ Reg. ζ.* TAYLOR.

Ibid. 7. καὶ καθαρὰ ὥσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μὲν περὶ] Post utitur verbo, ἀνταναλίσκω, cum par est accepti expensive ratio. Aretinus: Si posito diligenter calculo, nihil ipsi debere reperiatis. Perionius: Si ratio constet, nihilque superfit. Melanchtho: Ut si mercator existimans multum superesse pecuniae, positis calculis inuenerit nihil superesse, mutat opinionem. Meletus: Calculis puris visis, cum nihil reliquum fuerit. WOLFIVS.

Ibid. 8. φανομένους] ΠΡΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ *Vindob.* Deinde, ΠΡΟΣΘΕΣΘΕ *Aug. Vindob.* et a. ΠΡΟΣΤΕΘΗΝΑΙ. ζ. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰγνωμένους] Rarior istius Passiui usus, pro ἰγνωτός, uti probe animaduertit *H. Stephanus Thes. T. I. col. 1830.* Ecce, ut scrupulum tollat *Cod. Reg. ζ.* Praefert enim ΕΓΝΩΚΟΤΑΣ. Quod commendo. TAYLOR.

Ibid. 12. αὐτὸν] ΑΥΤΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. πραγμάτων] F. ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Perionius: Neque enim ea est rerum ratio. Mele-

ta: Non enim ea est computatio rerum gestarum. WOLFIVS.

Ibid. F. ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Vide superiora. MARKLAND.

Ibid. Instituitur Comparatio inter Computum de pecuniae rationibus habitum, et Iudicium de rebus gestis factum: Et concludit denum 558.6. ἀπὸ σοι ΥΠΟΛΙΕ ὁμοῖοι ὁ τῶν ΕΡΓΩΝ λογισμὸς φαίνεται; Ergo necessario hic requiritur vox ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Ait, non calculis, non computo, non abaco rem hanc esse conficiendam: ἢ τῶν ψήφω· ἢ γὰρ ἐστὶ τῶν ΧΡΗΜΑΤΩΝ ὁμοῖοι λογισμὸς. Et in hac causa adiuuamur a Scholiaste. Percipite non ὁ δι τῶν ῥεσσε ῥεσσε. Italus. TAYLOR.

Ibid. penult. συμπελάειν] ΣΥΝΕΙΣΒΑΛΕΙΝ Flores, scil. *Guelph. Aug. Vindob.* et e *Regg.* Quatuor, a. i. ζ. η. Et modo ΣΥΜΠΛΑΠΑΤΑΞΑΜΕΝΟΥΣ iidem, exceptis i. ζ. TAYLOR.

Pag. 558. l. 1. πύλων] ΑΤΤΙΚΗΣ *Cod. i. folus.* Non paruum ea res discrimen adfert ad computum itineris. TAYLOR.

Ibid. 4. ἐκ θαλάσσης εἶναι, πάντα τὸν πόλεμον] Aretinus: Ut maritima regio omni belli tempore pacata fuerit. Melanchtho: Sed toto belli tempore mare pacatum haberemus. Perionius: Pa pacata Attica, et tuta, qua ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore esset. Meletus: Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuisse. Verba sic ordina, Τῇ Ἀττικῇ εἶναι ἐκ θαλάσσης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἐκείνους] Ad finem huius periodi adiungunt MSS, non in scite, vocem ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Istud vide. Sunt vero *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum a. i. n.* TAYLOR.

Ibid. ὁμοῖοι] ὁμοῖοι ὁ ΕΜΟΣ λογισμὸς. *Vindob.* et *Guelph.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἀνταναλίσκω] ἀνταναλίσκω. σχ. Profecto huiusmodi glossa non multum promouemus. Ita vertit Etruscus: Omero parti egli, che bisogna spegner queste dalla memoria degli huomini, e non operare, come in perpetuo se n' habbiano a ricordare? Et pariter Venetus ille, cuius nomen ignoratur. Et Lambinus quoque. Tu has [rationes] contrario iudicio delere ac de medio tollere putas oportere, et non, quomodo earum memoria posteris prodatur sempiterna, videre? Certe haec non satis sunt sana. Neque tamen in *Codd.* quidquam est adiumenti. Vide *Wolfium* ad 557. 7. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 8. ὃ ἀκίτι προσημειωμένον κ. τ. λ.] Vide *Dionys. Halic. de Thucyd. iudic.* § 54. TAYLOR.

Ibid. 9. καθάπαξ] omnino. Supra, 546. 17. οἱ ΚΑΘΑΠΑΞ ἰχθῆροι τῆς πόλεως. Videatur T. *Magister*. TAYLOR.

Ibid. 11. περιβαλλόμενος] Μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. σχ. In animo concipiens, moliens, etc. Et profecto cum huiusmodi glossam in *Harpocrate* reperiamus, scilicet ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ ἀντὶ τῷ, ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νῦν ἰμβαλλομένους· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, ut credam Lexicographum hunc locum respexisse, et textum *Demosthenis* ad eam normam esse reformandum. Certe *Valesius* errat, qui credit hic ab *Harpocrate* intelligi istud τὸν ἰλπίδα προβαλλομένους, quod occurrit 506. 4. Quod longe alia res est. TAYLOR.

Ibid. 16. πάνυ κ. τ. λ.] Ironice. Sic *Aeschines*, p. 403. l. 14. πάνυ γὰρ ἴδιαι διηθῆναι. MARKLAND.

Ibid. παρὰ τῷτο] ΔΙΑ τῷτο Codd. Ven. et Reg. ζ. Minus istud probo. Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *The Fate of Greece did not depend upon my using this Expression or that.* ἢ ΠΑΡΑ τῷτο γίγνεται τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Disputat de hoc loco, et de vi huius locutionis, H. *Steph. Thes.* III. 38. et equipollere censet idiomatici Gallico, à *cela pres*. Cui ego non obtempero. Non longe abest ab usu et proprietate τῷ διὰ, quod modo vidimus in eius locum substitui. Simile fere mox occurret. 561.

4. εἴπερ ἐνδέχεται ΠΑΡΑ τὴς παρόντας καιρῶς. *If you could do it for the Times.* Haec verba ad meam fere sententiam interpretatur *Etruscus*: *Percioche in questo, ben sai* [ironice satis verum] *consiste una gran parte della salute de' Greci, se questo vocabolo, e non quello ho io usato.* Ita *Lambinus*: *In hoc enim posita sunt fortunae Graeciae, scilicet utrum hoc an illud verbum in oratione posuerim, huc an illuc manum porrexerim.* Adludit ad hunc locum *Cicero Orat.* § 8. *Itaque se purgans iocatur Demosthenes, negat in eo positas esse fortunas Graeciae, in hoc eum, huc, an illuc, manum porrexerit.* D. *Augustinus contra Crescon.* l. 2. init. *Si enim Demosthenes, clarissimus Oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus nostris, cum tamen ei nonnullam locutio-*

nis insolentiam obiecisset Aeschines, negavit ille in eo positas esse fortunas Graeciae, illone an illo verbo usus fuerit, et huc an illuc manum porrexerit. D. denique *Ambrosius* in *Lucam* cap. 2. *Nam si Orator, illorum qui phaleras sermonum sequuntur, negat in hoc fortunas positas esse Graeciae, hoc an illo verbo usus sit, sed rem spectandam putat, cetera.* TAYLOR.

Ibid. 17. γίγνεται] ἔργον αὐξήσων ἔλαβον. σχ. Dubito multum de ista Interpretatione. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἀνίσταται] Similem contentionem Regni et Democratiae vide et apud *Isocratem* in *Nicoche*. WOLFIVS.

Ibid. ἐπ'] F. EZ. Vide notata ad pag. 551. MARKLAND.

Pag. 559. l. 9. προξενισμῶν] *Vlpianus* habet προαπανημίνα. Quod non intelligo. *I quali anco erano stati per l' addietro riscossi: Etruscus.* *Atque ista [talenta] ante fuerant consumpta: Anon.* Ven. *Vectigal erat in singulas civitates descriptum circiter quater millies centies, atque haec pecunia iam erat redacta: Lambinus.* *Exige per avance: Interpres Gallicus.* Si igitur de *Tributis anticipatis et ante diem collectis* intelligamus, fortasse in *Vlpiano* legendum erit ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ. Interea animaduertat lector, vocem hanc προξενισμῶν *Wolfianam* esse, non *Demosthenis*, siqua Codd. fides. Ubique enim exarari video ΠΡΟΞΗΛΕΓΜΕΝΑ. TAYLOR.

Ibid. 15. ὦν] MStis placere video, et *Lambino*, aliquid istiusmodi, ἔρχεται τῶν ἀκολουθῶν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὦν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ μάλιστα ἐστὶν ἀπαίτων. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀ] ἀ AN δόξιν. MARKLAND.

Pag. 560. l. 6. ἕκαστον τύχοι] ΕΚΑΣΤ' AN τύχοι. MARKLAND.

Ibid. 12. δίκαια] Explicat Scholiastes satis erudite. Disceptatio erat de Iure et Proportionem. TAYLOR.

Ibid. 15. τριήρων] προπαροξυσμῶς καὶ Ἀττικισμῶν. Hinc et contractum genitium saepe inuenias παροξυσμῶς scribi τριήρων: cum lingua communis postulet περισπωμένως, τριηρῶν, a τριήρων, ob acuti et grauis concursum. WOLFIVS.

Ibid. ΤΡΙΗΡΩΝ Codd. *Guelph. Harl. Vindob.* et *Regii* α. ε. η. TAYLOR.

Ibid. vlt. κινδύν] ΠΟΛΕΜΟΥ Cod. η. Modo *ATTH* Ven. et *Ital.* TAYLOR.

Pag. 561. l. 1. *παρίσχει*] ΠΑΡΕΣΧΟΙΤΟ *Guelph.*
ΠΑΡΕΣΧΟΙΤΟ *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 2. τί γὰρ τῷ λέγει] Διαφορεῖται ἡ ἀνά-
γνωσις, inquit *σχῆς*. Ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται,
τιγμῆς ἐν τῷ λέγει [λέγει] μεσιτεύσης, καὶ ἄλ-
λως ἐν μόνῳ τῷ πρῶτῳ τιθεμένης. TAYLOR.

Ibid. 5. βελάμεθα] ΗΒΟΥΛΩΜΕΘΑ. MARK-
LAND.

Ibid. ΕΒΟΥΛΩΜΕΘΑ Plures, et fortasse rectius,
sc. MSS. *Ald. et Felician. Guelph. Vind. a. et n.*
TAYLOR.

Ibid. 8. τί αἱ οἰσθε κ. λ. λ.] Τὸ γὰρ λαμπρὰν
τῷ Δημοσθένει παρρησίαν ἰδίῳ, καὶ τὸν πόρον ἀφ' ἑνὸς
τῶν ἱππικῶν, οἷς παρὰ πᾶσι τὸν λόγον ὁμῶς τι τὸν
ὑπὲρ τῷ Στεφάνῳ κίχρηται, σιμυρόμενοι οἷς ἱπκα-
λιτο περὶ τῷ πολέμῳ περιστάσεσιν καὶ ψηφίσμα-
σιν — καὶ τὰ Δημοσθένους τοιαῦτα. ΤΙΣ Δ'
ΟΥΚ ΑΝ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΣ, ΕΙΤΙ ΤΩΝ
ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΚΑΛΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ, ΛΟΓΩΙ
ΜΟΝΟΝ ΑΙΣΧΥΝΕΙΝ ΕΠΕΧΕΙΡΗΣΑ; Καί, ΤΙ
ΑΝ ΟΙΕΣΘΕ ΛΕΓΕΙΝ ΤΟΥΣ ΜΙΑΡΟΥΣ ΤΟΥ-
ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΕΙ ΤΟΤΕ ΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ-
ΤΩΝ ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ, ΑΠΗΛΘΟΝ ΑΙ
ΠΟΛΕΙΣ; Καί ὅλως ὁ περὶ τῷ Στεφάνῳ λόγος
εὐφύεστατα ταῖς ἀντιθέσεσιν καὶ λύσεσιν τῶν αἰτιῶν
ἱππιστῶν τῶν ἱππικῶν. Plutarch. in tractatulo,
Περὶ τῷ, ἑαυτὸν ἱππικῶν ἀντιφθ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἴτα, τῷ μὲν Ἑλλησπόντῳ] Haec *μνη-*
τικῶς a *Demosthene* sub persona *Calumniatorum*
dicta ego verti κατὰ πλάσισμῳ, ἀλλ' ὅτι αὐ-
τοπροσώπως. Quod si displicet, haec reponas lice-
bit: *Itaque et Hellespontum per Byzantios obtinuit,*
et frumenti in Graeciam importationem in potesta-
tem suam redegit, et bellum finitimum ac graue in
Atticam per Thebanos est illatum, et mare propter
grassantis ex Euboea piratas nauigari non potest.
Nonne haec etc. WOLFIVS.

Ibid. 14. καθέστη] ΚΑΘΕΣΤΗ vel ΚΑΤΕΣΤΗ
alii. Et quidem *Ven.* cum s. et n. *Regiorum*, ad-
iuncta voce ΦΙΛΙΠΠΟΣ. τῷ μὲν Ἑλλησπόντῳ ἐγ-
κρατῆς ΚΑΤΕΣΤΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Mox, ΣΙΤΟ-
ΠΟΜΠΙΑΣ *Guelph. Obsor. Regii a. s. n.* TAYLOR.

Ibid. penult. πονηρὸν κ. τ. λ.] Vide *Hermogen.*
pagg. 241. 271. Not. supra, ad 510. 17. TAYLOR.

Pag. 562. l. 1. κίναδος] ΚΙΝΑΙΔΟΣ *Guelph.*
Vindob. et Regii a. s. Vide 531. 16. et *Aesch.*
c. *Ctesiph.* 429. 7. not. TAYLOR.

Ibid. 2. αὐτοβραγικὸς πῖθος] Διὰ τὸ ἀπαί-
διον ὄντα, τῇ φύσει χρώμενοι, ὥσπερ οἱ πῖθοι,
τραγυδίας ὑποκρίνισθαι. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. αὐτοβραγικὸς πῖθος] Οἰκοθῖον καὶ ἀφ'
ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πῖθος. *Vlpian.* Lexicogra-
phi videntur legisse ΤΡΑΓΙΚΟΣ πῖθος. Ita
Harpocr. Τραγικὸς πῖθος. Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ
Κτησιφῶντος. Εἰς αὐτὸν τὸ ῥῆμα, ὡς καὶ
παρὰ τὴν ὑπόκρισιν αὐτοχρῶν τῷ Αἰσχίνῳ, καὶ μι-
μνήσκων μᾶλλον γραγυδίας, ἢ τραγυδίας δυναμῶν.
Adde *Suidam* in v. et *Photium* MS. TAYLOR.

Ibid. ἀερεαῖο Οἰνόμας] Διὰ τὸ ἐν ἀερεῖ ὑπε-
κρίνισθαι τὸν Οἰνόμαον. WOLFIVS.

Ibid. Supra p. 539. Vide *Hesych.* v. *Αερεαῖο*
Οἰνόμας, qui hunc locum spectat, virosque doc-
tos in postrema et luculentissima Editione istius
Auctoris, *H. Steph. Thes.* I. 544. *Hermog.* p. 356.
et *Tourellium* ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. 3. παρὰσημ. ῥῆμα] Τῷ πονηρῷ κόμμα-
τι. WOLFIVS.

Ibid. Citatur et explicatur ab *Harpocrate*,
et *Suida*, v. Παράσημ. TAYLOR.

Ibid. 4. ὑπὲρ] ΠΕΡΙ *Ven. Guelph. Vindob. et Re-*
gii a. s. n. Mox ΑΠΟΦΕΥΕΩΝΤΑΙ *Parisienses.*
TAYLOR.

Ibid. 7. νομιζόμενα] Τὰ κατὰ νόμον φερόμενα
τοῖς ἰσχυροῖς. *Vlpianus.* Non crediderim. Lege
τοῖς ΝΕΚΡΟΙΣ. Nihil certius. TAYLOR.

Pag. 563. l. 7. πολίτικα] ΠΗΛΙΚΑ *Guelph.*
Aug. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 9. φίλιαν] Addunt *MSti*, et pulchre qui-
dem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ΑΓΑΓΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 10. μή ποτε] L. ΠΩΠΟΤΕ. MARKLAND.

Ibid. 15. ὅτι] ΟΥΔΕΝ. MARKLAND.

Ibid. 17. διαφθαρεῖναι χεῖμασι] Sic in *MSto*
verba ordinata erant, καὶ μὴ τῶν διαφθαρεῖναι
χεῖμασιν Η ΜΗ. Quae cum *Aldina* lectione con-
ferre potes. *Obsor. Obs.* Ita *MSti* quamplurimi,
Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lindenb. TAYLOR.

Pag. 564. l. 2. αὐτοὶ οἱ πᾶσι ὑμῖν ἔστι] αὐ-
ΤΜΕΙΣ Οἱ ΠΑΝΤΕΣ, vel οἱ ΠΑΡΟΝΤΕΣ, ferri
potest. Sed quid si, αὐτοὶ ΠΑΝΤΕΣ ΤΜΕΙΣ ἔστι?
WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἰμβε-
κηκός] ἀντὶ τῷ, εἰς αὐτὰ τὰ δεινά. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἦ] F. θαυμαστὸν ΑΝ ἦν. *fuisse.* MARK-
LAND.

Ibid. 6. πόλις] περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως
ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ *Regg. s. n.* TAYLOR.

Ibid. 15. ἰκάστη] καθ' ἰκάστην ΣΧΕΔΟΝ ἡμέραν,
vel ΣΧΕΔΟΝ καθ' ἰκάστην ἡμέραν *MSti.* TAYLOR.

Ibid. 16. Διώνης] Vid. *Corfin. Fast. Attic.*
Dissert. VIII. §. 24. Supra 555. vlt. TAYLOR.

4 X

Ibid.

Ibid. *Μελάου*] *ΜΕΛΑΝΤΟΥ* in *Guelph. et Aug.*
in *Regg. a. i. n.* TAYLOR.

Pag. 565. l. 3. *γνόντων*] *ΔΙΑΓΝΩΝΤΩΝ* ζ. *Ε-*
ΦΝΟΚΟΤΩΝ *Guelph. Vindob.* *ὅτι τῶν ἑαυτο-*
κότων, ἢ γνόντων (aut ἰσχυρότων) τὰ ὅσα δια-
γνῶν, alii, ceteris omittis. TAYLOR.

Ibid. in *ὅτι ἰσχυρότων* — *τὰ ἑαυτοὺς μετὰ τ-*
ῶν] *Ergo ἡ Εἰσαγγελία καὶ τῶν τὰ ὁμοτιμῶν*
ἢ καλῶς ὁμοτιμῶν. WOLFIVS.

Ibid. 5. *γρῶναι* — *ἰσχυρῶς*] *Ergo αἱ Γρῶναι*
ἵστανται τὰ τὰ ὁμοτιμῶν καὶ τὰ γρῶναι.
WOLFIVS.

Ibid. 6. *ἰσχυρῶς* — *δικαίως*] *Ergo ἰσχυρῶς*
ἵστανται τὰ τὰ δικαίως ἢ ἀδικοδοκίως καὶ τὰ
ὁμοτιμῶν. WOLFIVS.

Ibid. *ἰσχυρῶς* — *ἐκείνων*] *ΕΚΕΙΝΩΝ* *Harl.*
TAYLOR.

Ibid. 8. *ὁμοτιμῶν*] *ΗΠΟΘΗΚΗ* *Aug. Vindob.*
Modo pro *ἰσχυρῶς*, *ΘΗΝΑΙ* *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 12. *ὁμοτιμῶν* — *ὁμοτιμῶν*] *Guelph. et Vindob.*
ΘΕΤΕΙΝ: Et, cum *α. ΘΕΤΩΝ*. *Observanda hic*
autem lectio Cod. Obsopet, sc. KATHGOPHΘΕΙΣ.
Enata proculdubio e glossa marginali. TAYLOR.

Pag. 566. l. 1. *ἰσχυρῶς*] *ΕΥΩΝ*. *equidem.* MARK-
LAND.

Ibid. 2. *τύχην* — *ὁμοτιμῶν*] *Vid. Stobaeum pag.*
583. Serm. CXI. TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρῶς*] *ἀνδρῶν ἰσχυρῶς* *ΚΑΙ ΑΠΑΙΔΕΥ-*
ΤΩΝ *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio a.* TAYLOR.

Ibid. 3. *ἰσχυρῶς*] *[Alit ἰσχυρῶς]* *Legendum* *ἰσχυρῶς*, *sc.*
Fortunam. MARKLAND.

Ibid. *ἰσχυρῶς* *Editio Benenati.* *Quod vnicè est*
verum, atque ita in suo exemplari restituerat
optimus Marklandus. Corrige ergo Wolfii ver-
sionem. TAYLOR.

Ibid. 4. *ἰσχυρῶς* — *ἰσχυρῶς*] *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς*
Sic Cato apud Ciceronem, Quis, inquit, est tam
adolescens, cui sit exploratum, se victurum usque
ad vesperam? WOLFIVS.

Ibid. 7. *ὁμοτιμῶν*] *ὁμοτιμῶν ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ἀληθι-*
νῶν *optimi Codd. Vindob. et Guelpherbytanus.*
Proxime, ΔΙΑΛΕΞΟΜΑΙ *Ven. Lindenb. Obsop.*
Ital. Harl. TAYLOR.

Ibid. 13. *κακῶν*] *ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ* *additur in*
Ven. Guelph. Aug. Vindob. et a. ζ. TAYLOR.

Ibid. *κακῶν*] *in τῷ παρόντι, sine κακῶν, Guelph.*
Aug. Vindob. et Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 14. *οἰκιστῶν*] *οἰκιστῶν ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ*
Edit. Luteciana, et MSS. Guelph. Aug. Vindob.
TAYLOR.

Ibid. 15. *ἰσχυρῶς* — *ἰσχυρῶς*] *F. ΠΡΟΟΙΝΤΟ.*
Aug. C. ἰσχυρῶς *WOLFIVS.*

Ibid. *ἰσχυρῶς*] *ΠΡΟΟΙΝΤΟ* *Guelph. Harl. ΠΡΟ-*
ΟΙΝΤΟ *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρῶς*] *ΤΟΥΤΩΝ* *αὐτῶν* *Guelph. Aug.*
Vindob. et Reg. a. Et in hoc deest *ἰσχυρῶν.* TAY-
LOR.

Ibid. 16. *ἰσχυρῶς* — *τύχην*] *THE ἀγαθῶς τύχης*
mellius Editi omnes (præter Wolfium) et MSS.
TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρῶς* — *τύχην*] *F. ΤΩΝ Μ. Τύχης,*
ἰσχυρῶς *WOLFIVS.*

Ibid. 17. *ἰσχυρῶς* — *τύχην*] *THE ἀγαθῶς τύχης*
Benenati. ΟΥΑ ΕΒΟΥΛΟΜΕΘΑ *Obsop. ΟΥΑ*
etiam plurimi, Felician. Guelph. Vindob. et Regii
a. i. ΕΥΜΕΘΗΝΑΙ *non aderat in Obsop. TAYLOR.*

Ibid. antepen. *ἰσχυρῶς*] *Deest Guelph. Vindob.*
In sequentibus tamen, 572. 17. ἰσχυρῶς τὸ ὅλον, ΜΕ-
ΡΟΣ γ' ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τῆς βλασφημίας ἀπασιν. An
recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem
deceat, H. Steph. Thes. T. II. col. 576. TAYLOR.

Pag. 567. l. 9. *ἰσχυρῶς*] *In nostro erat ΑΙ-*
ΣΧΡΟΤΗΤΑ, sine dubio rectius. OBSOPHEVS.

Ibid. ult. *ἰσχυρῶς*] *ΠΡΟΕΛΑΘΕΙΝ* *Guelph.*
et Aug. ΠΡΟΕΛΑΘΕΙΝ *Vindob.* Ita evenit, ut
ambularent aliquando Codices inter duas lectio-
nes. TAYLOR.

Pag. 568. l. 7. *ἰσχυρῶς*] *ΟΠΟΙΑΙ* *Guelph. Aug.*
Vindob. Regg. a. i. n. TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρῶς*] *ἰσχυρῶς* *Cod. Harlegianus.* TAYLOR.

Ibid. 8. *ἰσχυρῶς*] *De hoc loco vide Pol-*
lucem Lib. IV. Cap. 2. TAYLOR.

Ibid. 12. *ὁμοτιμῶν*] *ΣΥΝΕΣΚΕΤΩΡΟΥ* *po-*
strema circumflexa, Guelph. Melius, quam Wolfius,
se gerant, qui haec verba simpliciter vertunt, re-
liqua curasti. Lambinus: reliqua quae ad munus
illud pertinent concinnabas et comparabas. Satis fide-
liter. TAYLOR.

Ibid. *ἰσχυρῶς*] *F. ΝΕΒΡΙΖΩΝ, παρὰ τὰς νεβρί-*
δας, ἢ τὰ νεβρίδας. WOLFIVS.

Ibid. Interpretes, qui veram lectionem ne-
sciebant, et istis sordibus contenti esse poterant,
mirum est, quantum laborent, et quam inho-
neste se gerant. Corrige ex *Feliciano* optimo,
MSS. item *Ital. Harl. et Regg. a. i. n.* *ΝΕΒΡΙΖΩΝ.*
Confirmant Lexicographi. *ΝΕΒΡΙΖΩΝ.* *Δημο-*
σθένης in τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν δὲ τὸ τελευ-
τῶν νεβρίδας ἰσημῶν, ἢ τὸς τελευτῶν διαζω-
νῶν νεβρίδας, ἢ τὸς νεβρίδας διαζων, κατὰ τινὰ
ἀρχαίον λόγον. Harpocratio. Quem Suidas, ut
folet,

solet, compilavit. Ita fere *Vlpianus* ad haec verba Auctoris nostri. *Statius* II. *Thebaid.* 664.

Nebriadas, et fragilis thyrsos portare putantis Imbellem ad sonitum.

Omnino consulendi sunt Viri doctissimi, qui simul *Harpocratonem* atque hunc textum *Demosthenis* elucidarunt, *Mauffacus*, pag. Not. 63. et *Valesius*, pag. 311. Adde *Euripid. Bacch.* §. 111. 833. et *Phoeniss.* 798. σχ. ad loc. *Aristoph. Ran.* §. 1242. *Lucian. Bacch. init.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἀπομάττω] *Suidas* v. ἀπομάττω. *Harpocratio* ἀπομάττω. Quorum hic: ἀπομάττω οἱ μὲν ἀπλοῦς τὸν ἀκρόατον, ἀπὸ τῆς ἀποψῆς καὶ λυμαινόμενος. ἄλλοι δὲ περιμεγέτερον, οἷον ΠΕΡΙΠΛΑΤΤΩΝ ΤΟΝ ΠΗΛΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΤΤΥΡΑ τοῖς τελευμένοις. ὡς λέγουσι ἀπομάττωσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πυλῶν, καὶ τῷ πυτῶν τὰς μυμήνας, ἐκμυμήνους τὰ μυθολογούμενα παρ' ἰσίοις, ὡς ἄρα οἱ Τῆταις τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, γόψῃ καὶ λαπλασάμενοι, ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γινώσθαι. Τῷτο μὲν δὲ τὸ ἴδιον ἐκλεπίει πυλῶν δὲ ἕτερον καταπλάττεισθαι νομίζω χάριν. *Σοφοκλῆς* ἐν Αἰχμαλώτισι,

Στρατὶ καθαρίεις, καὶ παρμαμάτων ἱδρίεις.

Καὶ παλιν,

Διυότατόν ἀπομάττης καὶ μεγάλων συμφορῶν,

Vir eruditus *Phil. Jac. Mauffacus* ritum hunc in *Lectioibus* suis, (quarum frequentem mentionem fecit in notis ad *Harpocratonem*, et magnam omnium spem conceitauerat) accuratius pensitavit. Illae autem intercederunt. Vide τὸν μέγαν *Cassiodorus* ad *Theophrasti Charact.* c. 16. fin. Omnino igitur corrige cunctas versiones huius loci. Nam si ἀπομάττω esset *abstergere*, qualis est Constructio, et quatenus mens istorum verborum, ἀπομάττω τῷ πυλῶν καὶ τοῖς τελευμένοις? ἀπομάττω igitur est *imitari, effigiarum, effingere*, ut illi solent, qui imagines ex cera ducunt. Eam notionem vocis ἀπομάττωσθαι erudite explicant et confirmant Viri docti ad *Polluc.* lib. IX. c. 8. Imaginulas intelligit fortasse, *Osella* dicta, in *Bacchi* sacris usurpata. TAYLOR.

Ibid. πυλῶν] ΠΙΛΩΝ *Lambinus*. Sibi habeat omnino, quocum se oblectet. *Suidas* et *Harpocratio* citant ex Auctore, ut vidimus, incomperto, haec verba ἀπομάττωσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ ΠΗΛΩΝΙ: Quae contulisset cum his *Demosthenicis* *Lambinus*, antequam ad notandum proficerebat. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνιέτας] Legendum ANIETAS proculdubio, iuxta MSS. *Guelph. Aug. Hal. Vindob.* et *Regios Codd.* a. n. excitans, surgere faciens, i. e. initiandos. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΥΤΥΧΟΝ ΚΑΚΟΝ α. 1. α.] Verba solennia in isto ritu ab iis proferenda, qui huiusmodi sacris nomen dederunt. Confer *Porphyri. de Abst.* statim in princip. ὅτι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ΕΥΤΥΧΗ ΚΑΚΟΥ ΤΟ ΑΜΕΙΝΟΝ ΕΥ-ΡΟΝΤΙ: Vbi fortasse Παροιμία non *Proverbium* denotat, sed *Verbum solenne*. *Apostolus* IX. 37. Εὐτυχὸν κακὸν, εὐδὸν ἀμεινον] Ἐπὶ τῶν μυστικῶν κρείττονα οἰονιζόμενον. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν διάβλησιν ἔφυγον, εὐδὸν δὲ τὴν ἡμετέραν τροφήν, τῷτο εὐδὸν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν θεῶν καὶ ἀσπαστὸν πνεῦμα, κακὸν εὐδὸν. Νόμος δὲ ἐν Αθήνῃσι, ἀμφιβαλὴν παῖδα ἐταμίονοι ἀκάνθαις μετὰ δρυῖν καρκῶν, λίαν βαρύνοντες ἐξέλεον πάλιν, τῷτο λίαν, αἰνισσόμενοι τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον μυστικὴν. Eadem fere habet *Suidas* in v. Εὐτυχὸν α. 1. α. Nisi quod addat Ritum fuisse nuptialem. Quod ego vehementer dubito. Adde eundem *Apostol.* XVII. 52. Hinc respexisse putatur *Cicero* II. de *Legg.* 24. Nam mihi cum multa eximia, diuinaque videntur Athenae suas peperisse, atque in vita hominum adtulisse, tum nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculsi ad humanitatem, et mitigati sumus; initiaque, ut appellatur, ita re vera principia vitae cognouimus; neque solum cum laetititia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi. Et *Isocrates* quoque *Panegyric.* — δόξης δωρεὰς διτλάς, αἵτις μέγιστα τυγχάνωμεν ὅσῃ, τῆς τε καρκῆς, οἱ τῷ μὴ θνητῶδες ζῆν ἡμᾶς αἵτιοι γιγνώσκειν, καὶ τὴν τιλίστην, ἥ οἱ μάλιστα περὶ τῆς βίης τιλίστην, καὶ τὴν σύμπαλιν αἰών. ἥδυν τὰς ἰλιπιδας ἔχουσιν. Add. *Vossius* I. de origine *Idolatriae* 30. TAYLOR.

Ibid. penult. τὰς καλὰς διὰς ἀγῶν] Barbarica ista Sacra a *Cadmo*, *Inacho* et *Orpheo* ex *Aegypto* in *Graeciam* esse translata docet *Epiphanius* de *Scetis* lib. I. fol. Gr. II. WOLFIVS.

Ibid. διὰς] Ὁδηγῶν τὸ ἀθροίζοντων πλῆθος. ἢ πάλιν καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος. Ita negligenter *Vlpianus*. Aliquid tamen eiusmodi habet *Harpocratio*, qui adducit hunc Textum Auctoris nostri. Conferri merentur verba *Demosthenis* in *Orat.* π. Παραπρωστ. pag. 182. Οὐκ ἴσασιν ὅτοι, τὸ μὲν ἐξ αρχῆς τὰς βίβλους ἀναγνώσκοντάς σε τῷ μὲν τὸ τέλος καὶ καὶ παῖδα ὅλα αὐτοῖς,

ΑΣΟΙΣ, καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδόμενοι; Euripid. Bacch. 55.

ΑΛΛ', ὃ λιπῶσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λοδίας,
ΘΙΑΣΟΣ ἱμέρι, γυναικίς, ὡς ἐκ βαρβάρων
Εκόμενα προίδρυς, καὶ ξυνιμπόρυς ἱμοί.

Iterumque 113.

— ἀμφὶ δὲ γάρθηκας ὕδατος
Οσιῶσθ'· αὐτίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει·
Βρόμιον ὄρεας ἄγχι ΘΙΑΣΟΥΣ
Εἰς ὄρεας, εἰς ὄρεας, ἔθθα μένοι
Θηλυγυνὴς ὄχλον·
Αφ' ἱγῶν, παρὰ κερκίδων
Τ' οἰσθηθῆς Διονύσω.

Adde eundem in Phoeniss. §. 802. et in Ione 552.
Athenaeus V. 7. ἱερῆς καὶ ἱερῆαι, καὶ Ορφεοποιίαι, καὶ ΘΙΑΣΟΙ παντοδαποὶ, καὶ αἱ ΤΑ ΔΙΚΝΑ ΦΕΡΟΥΣΑΙ. Adde eundem, et Casaub., VIII. 16. TAYLOR.

Ibid. vlt. μαράθρω] ΜΑΡΑΘΝΙ Harl. Vtroque modo scribi solet. Harpocratio v. Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐμφανόμενος τῷ ΜΑΡΑΘΝΙ, καὶ τῇ Λεύκῃ. οἱ τὰ Βακχικὰ τιλούμενοι τῇ Λεύκῃ γίφονται, αὐτοχθόνιοι μὲν εἶναι τὸ φύλον. Χθόνιοι δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. Τῶν δὲ Λεύκῃν πεφυκέναι φασὶ παρὰ τῷ Αἰχέροντι, ὅθεν καὶ Αἰχερῶντα καλεῖσθαι παρ' Ὀμήρῳ,

Ἡεῖπε δ' ὡς ὅτι τις δρυὶς ἦεν, ἢ Αἰχερῶντι,
Ἡὶ πῖτος βλωθρή.

Quae sequuntur verba sunt Philetæ apud Etym. M. v. Νῆ.

Καὶ ΜΑΡΑΘΟΥ δὲ νήχυν ὄρεα.

Vide viros doctos ad Ouid. de Medicam. faciei, §. 91. Herba est, quam Fennel vocamus. TAYLOR.

Pag. 569. l. i. ὄφεις τὰς παρσίας] Huiusce loci meminere σχ. Plut. Aristoph. 690. Hermogenes pag. 317. et Harpocr. in v. Παρσίας ὄφεις. Vide Etym. in Παρσίας, et Ammonium v. Παρσιαί.

— κατὰ συρίξας ἰγῶ
Ὀδὰξ ἱλαζόμεν, ὡς ΠΑΡΕΙΑΣ ὡς ΟΦΙΣ.

Aristoph. Plut. l. c.

Bacchanalia etiam praetermittamus immania, quibus nomen Omophagiis Graecum est: in quibus furore mentito, et sequestrata pectoris sanitate, circumplexis vos anguibus, atque ut vos plenos Dei numine ac maiestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis. Arnob.

adu. Gent. l. 5. Add. Pansius de Cistophoriis. TAYLOR.

Ibid. 2. καὶ] βῶν Εὐοῖ Σαβοῖ habent Editi et MSti sine coniunctione; quae incuria, ut existimo, Wolfi irrepfit. TAYLOR.

Ibid. Εὐοῖ Σαβοῖ] Τῶν μὲν Βυθιδίων Πλάτων μίμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχύν μνήρα, καὶ αὐτὸν, ὡς τελέσει τῇ μητρὶ συνόσια, καὶ συνδιασιόσια πολλάκις, καὶ ἐπιφθιγγόμενον Εὐοῖ, Σαβοῖ, Ὑης, Ἀτλῆς. Strabo l. 10. p. m. 471. Διόνυσον μανύλῃν ἐργιάζουσι Βάκχοι, ὁμοφαγία τὴν ἱερομανίαν ἄγουσι, καὶ τιλίσκουσι τὰς κερωνομίας τῶν φύλων, (ΕΠΙΦΩΝ legit Heraldus ad Arnobium) ἀντιμύμνοι ΤΟΙΣ ΟΦΕΣΙΝ, ΕΠΟΛΟΑΥΖΟΝΤΕΣ ΕΥΑΝ. Clemens Alexandr. Protrept. Cap. 2. Vide Matth. Aegypt. Explicationem S. C. Marciani pag. 33. seq. Harpocr. et Suid. in Εὐοῖ et Σαβοῖ. Hadriani Iunii IV. Animadu. 1. H. Steph. Thes. I. 1298. 1299. TAYLOR.

Ibid. Ὑης etc.] Τὸ Ὑης Hesychius interpretatur Ζῆος Ομῆριον, qui et Υἱῆς dicitur. Ἀτλῆς, Puér Phrygius, a Rhea adamatus fuisse traditur. Ἀτλῆς αὖτις τῆς Ἀτλῆκῆς. Ὁ δὲ Ἐπιφάνιος τὴν Ἰδ, τὴν Ἰσιν ὑπ' Αἰγυπτίῳν καλυμμένην, καὶ Ἀτθίδα ἐπονομασθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. Matth. Aegyptius l. c. Etym. M. v. Ὑης. Harpocrat. et Suid. v. Ἀτλῆς. Vales. IV. Emend. 6. atque ad Harpocr. p. 251. Mendosa est Glossa Suidæ. Ἀτλῆς — Δημοσθένης· ΚΑΤΑΡΧΕΙΣ ΤΟΙΣ ΣΑΒΟΙΣ. ΑΤΤΙΕ ΥΙΕ, ΥΙΕ ΑΤΤΙΕ. Praeferunt tamen MSS. Ald. et Felician. ΥΙΕ ΑΤΤΙΕ, ΑΤΤΙΕ ΥΙΕ. Confer quae habet Vlpianus. TAYLOR.

Ibid. 3. ἱξάεχον] Totum hunc locum Demosthenis erudite explicat Maussacus in Dissertatione Critica Harpocrati subiecta. TAYLOR.

Ibid. κιστοφόρος καὶ λιανοφόρος] Κίτλα est Pica: Κισσὸς Hedera. Λίκνον Vannus. Λύχνον Lucerna. WOLFIVS.

Ibid. κιστοφόρος] Ita Codd. constanter. Vtrum vero ΚΙΤΤΟΦΟΡΟΣ an ΚΙΣΣΟΦΟΡΟΣ scribi debeat, disputat idem Maussac. l. c. et de Pisce quodam intelligit. Plane legendum ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΣ. Harpocratio. Κιστοφόρος. ἴνιοι διὰ δύο ΣΣ γράφουσι. MSS. διὰ ΣΤ. Ita MS. Reg Cantab. Κιστοφόρος. Ἐνοι γράφουσι ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΝ. Videatur Kuster. ad Suid. v. Κιστοφόρος, Pansius de Cistophoriis. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. λιχνοφόρος] ΔΙΚΝΟΦΟΡΟΣ rectius Ald. Ven. et Codd. Regii a. β. γ. η. Vide *Athenatum* modo a me laudatum, ad 568. penult. τὸ ΔΙΚΝΟΝ πρὸς πᾶσαν τελευτὴν καὶ δυσίαν ἐπιβήδιον ἔστιν. ὁ τῦτο δὲ φερόμενος ΔΙΚΝΟΦΟΡΟΣ λέγεται δὲ ΔΙΚΝΟΝ, τὸ πῶλον. Harpocr. *Suidas*. Addatur *Seruius* ad *Virgil.* I. *Georg.* 166. Quid *Vlpianus* noster interea? Διχνοφόρος] Παρὰ φύλαξί τιμώμενος. Quis haec explicabit, aut emendabit? TAYLOR.

Ibid. 5. ἐνθευπία, καὶ γρεπιδίς, καὶ νιήλαία] Placentarum sunt species, quas habet etiam *Athenaeus* *Dipnosophist.* l. 14. et hunc locum citat. PALMER.

Ibid. ἐνθευπία] Harpocr. in v. meminit huius loci *Demosthenici*. Erudite de his agit Cl *Valesius* ad eam glossam *Harpocrat.* *Entheupia*] ψωμοὶ ἦσαν, οἷον βιβρεγγίμοι, ὧς ἰποῖον εἰς σκάφην ἀετός διαθροῦσθαι, καὶ φακὴν ἰπισκιδάσθαι. *Vlpian.* TAYLOR.

Ibid. στρεπιδίς] Πλακῦνις ἰδός. Harpocr. qui excitat hanc vocem ex hoc loco *Demosthenis*. *Strepidis*. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακῦνις ἰδός ἔστιν οἱ στρεπιδί, ὡς καὶ παρ' ἱτέροις. Adde *Athenatum* XIV. 13. qui locum hunc respicit, et *Suid.* v. *Strepidis*. TAYLOR.

Ibid. νιήλαία] Νιήλαία. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἑλλειψιν, αἰτὶ τῷ νιήλαία ἀλφία, τὰ νωτὶ ἀλλοισμένα, ἀ δὲ μέλιτι ἀναδύνουσι, ἀσταφίδαί τε καὶ χλωρὸς ἐρεβίνθος ἐπιμαλόνις, τοῖς τὰ ἱερὰ τελευτῶσι ἱεροῖς, ἐκάλον δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμφοτέρωθεν, οἱ δὲ μάκαράν. Harpocr. in v. TAYLOR.

Ibid. 6. αὐτὸν εὐδαιμονίσαι] per i in antepenultima. WOLFIVS.

Ibid. εὐδαιμονίσαι] Non εὐδαιμονήσαι vt *Aldus*, et *Parisi* Editores. Id etiam non neglectum a *Lambino*. TAYLOR.

Ibid. αὐτῷ] ΑΥΤΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 7. ἰὼ] ἰὼ γὰρ τῦτο γέ *Aug.* *Harl.* *Vindob.* et *Regii* a. η. Et deinde ἐπιιδὴ Δ' ΟΥΝ ἰνιγράφης. *Harl.* *Altemps.* et η. Hoc autem comma, ἐπιιδὴ γ' ἰνιγράφης, totum filetur in Codd. praestantioribus, *Guelph.* *Vindob.* et *Reg.* a. TAYLOR.

Ibid. 9. τοῖς ἀρχιδίοις] τοῖς ἐλάτριοι τῶν ἀρχόντων. WOLFIVS.

Ibid. Pro τοῖς ἀρχιδίοις, in antiquo, ΑΡΧΕΙΟΙΣ scriptum reperi, quae *Χαρτοφυλάκια* vocant. OB-SOPOEVS.

Ibid. Cum Cod. *Obsop.* ΑΡΧΕΙΟΙΣ *Reg.* a. atque

Altemps. *Ital.* *Harl.* *Vindob.* ΑΡΧΑΙΟΙΣ *Guelph.* ΑΡΧΙΟΙΣ *Lindemb.* et *Reg.* a. ΑΡΧΕΙΑΙΟΙΣ *Reg.* β. *Vlpianus* ita: *Αρχιδίοις*] Ἦσαν τοῖς *Χαρτοφυλάκιοις*, τοῖς δημοσίοις οἰκοῖς, ἵθα οἱ δημοσίοι *Χάρται* ἐκείνο. Vide Not. ad *Iul. Pollucem* VIII. 83. Τηρησιῶν ΚΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΙΣ (ita mendosa) ΚΑΙ ἀρχιδίοις MSS. Ald. TAYLOR.

Ibid. 10. κατηγορίῃς] ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣ MSti *Guelph.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 13. Σιμύκκα & Σωκράτης] Notatur [in *Edit.* antiquioribus] asterisco vox *Σιμύκκα*, et iure. Nam *Harpocratio* hunc locum citans legit ΣΙΜΥΤΑΝΙ καὶ Σωκράτης. Eum vide in *Σίμυλλο*, et testatur *Editio Benenati* in margine sic legi in aliis Codd. PALMER.

Ibid. Σιμύκκα] ΣΙΜΜΥΚΑΙ Ed. *Benen.* ΣΥΜΙΑΛΑΙ MSS. Ald. ΣΙΜΥΤΑΝΙ MSS. *Felician.* *Harl.* *Lind.* ΣΙΜΥΤΑΝΙ *Vindob.* *Altemps.* et *Regii* a. ζ. η. Vtrumque in *Obsop.* Legendum plane ΣΙΜΥΤΑΝΙ Vide vitam *Aeschinis* ab Incerto conscriptam. *Σίμυλλο*. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησι· Ἀλλὰ μισθώσας αὐτὸν τοῖς βαρυτόνοις ὑποκρίσας, ΣΙΜΥΤΑΝΙ καὶ Σωκράτης. Harpocr. in voce, et *Suidas* etiam, et *Photius* MS. *Mauffacus* ad *Harpocrat.* plura et disertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde eruditissimum, et de Graecis literis optime meritum, *Albert.* ad *Hesychium* v. Βαρυτόνος. TAYLOR.

Ibid. 14. ὀπωρώτης] Ὀπωρώτης. τῶν οἱ ἀγοραῖοι λέγουσι, οἱ δὲ παιδαριῶν, ΟΠΩΡΩΝΗΣ, ὡς καὶ Δημοσθένης. Phrynichus. TAYLOR.

Ibid. 16. ὧς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε] *Lucianus* αἰλιῖ. Οἱ ἀθλοῦνται μαγιστὴν ἰάσασιν, ἥτις ὑποκρίτης Ἀθηναῖν, ἡ Ποσειδῶνα, ἡ τὸν Δία ὑποδιδυκάς, μὴ καλῶς ὑποκρίσθαι, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν δαῖων. WOLFIVS.

Pag. 570. l. 6. ἡτύχησαν] F. ΗΤΥΧΗΣΑΝ οἱ ἄλλοι, *Philippus* scil. vel alii *Reip.* inimici. Nam hoc opponi videtur istis εὐτυχέσθης τῆς πατρίδος. Eodem modo, pag. 591. αὐτυχισάμεν τῶν ἑλλήνων, εὐτύχησαν ἱτέροις. MARKLAND.

Ibid. 9. παραλείψω] ΠΑΡΑΛΕΙΠΩ *Guelph.* *Aug.* *Vindob.* et *Reg.* a. TAYLOR.

Ibid. 14. ἰδίδασκεις κ. τ. λ.] Laudant *Demetrius Phalereus* §. 262. *Hermog.* cap. περὶ Ἀσπίτου, pag. Edit. *Crispin.* 420. et *Harpocrat.* v. Ἀσπίτου. TAYLOR.

Pag. 571. l. 1. εἴτε ἤδη σιπαῦσθαι] S. τῷ σιποφασίῳ. Multam fuisse 500 drachmarum (etsi alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione

Vindob. et Regii s. 5. ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΑ. TAYLOR.

Pag. 575. l. 2. ἡ δὲ α. 1. λ.] Constructio, optior, est: Καὶ ἡ δὲ ἐστὶ τὸ πρὸς τοῖς ἐκείνους τῷ δήμῳ: cumque aliquid habet adversus inimicos Status Popularis. Huiusmodi Συσχέσεις in Demosthenes saepe occurrunt. MARKLAND.

Ibid. 3. ταῦτα] ταῦτα γὰρ ΕΣΤΙ γυναικὶς Optimi. *Aug. Vindob. Guelph. et a.* TAYLOR.

Ibid. 11. φωνασκίας] ΦΩΝΗΣ ΑΕΚΗΣΕΩΣ, Cod. *Obsop.* Glossa est proculdubio. Id, quod confirmat *Philianus*. TAYLOR.

Ibid. 14. τίμῃ] ΚΥΡΙΟΣ MSS. *Ald.* TAYLOR.

Ibid. 15. τὰς αὐτὰς] τὰς ΕΧΘΡΟΥΣ *Guelph.* et *Vindob.* Et iidem l. penult. habent ΟΡΜΑΙ. Ceterum de eo proverbio consule *Apostol.* XV. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocrat.* et *Suidas*, v. Οὐκ ἐστὶ τῆς α. τ. λ. Subintelligitur, αἰὺν, ἀγέρας. TAYLOR.

Pag. 576. l. 7. καλαρεῖται] Addit *Felicianus* ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ. Ita *Altemper.* quoque. TAYLOR.

Ibid. 9. ἡ μὲν α. 1. λ.] ΕΙ (vel ἡ ΕΙ) μὲν ταῦτα καὶ ΦΟΝΕΙ καὶ ΑΕΦΕΙ. Editio *Benen. Ven. Harl. TAYTA A'* Cod. *Regius* primus: Tandem praestantissimus *Vindob.* ΕΙ μὲν ΤΑΥΤΑ καὶ ΦΟΝΕΙ καὶ ΑΕΦΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 10. τῶν] διὰ τῶν, ut saepius per totam hanc Orationem: sc. hos qui adsunt, qui de hac causa sunt indicaturi, καὶ διακρίσεις. Infra 583. 12. Erravit *Philianus*, sine potius, qui *Philianum* descripsit; τῶν] τῶν δυνάμεων. Repone ΔΙΚΑΣΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡ τῷ δήμῳ] ἡ τῷ ΠΟΛΕΜΩ. Consentiant, qui consentire solent, *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* in ea lectione. Quae, tametsi non placuerit *Simoni Fabricio*, est tamen observanda. *durante bello.* Credo sane esse amplectendam. TAYLOR.

Ibid. penult. μισθαρία — μεταδίδωμι] τὴν μισθαρίαν, φιλικήν, καὶ ξέναν, ψευδόμενος καλῶν. WOLFIVS.

Pag. 577. l. 3. ἔτι φανερόν αὐτοῖς εἰλημμένῳ] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐξελίχθαι, ὅτι προδότης εἶ. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΙΣ. MARKLAND.

Ibid. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΙΣ lege, ut *Ven. Guelph. Aug. Vindob. et Regiorum a. i.* TAYLOR.

Ibid. 11. ἡγήματα] ἡγήματα. Δημοσθένης ἡ τῷ ὑπὲρ Κτησιφάνου. Εἰς δὲ τῶν Μακεδονιστῶν, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. *Harpocrat.* Adde *Suidam* in v. *Etymol. M.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἐν ἀμυνῇ] P. ἡ ΜΑΛΛΑΟΝ. B. [l. penult.] ΕΥΘΕΝΟΥΝΤΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. F. ΜΑΛΛΑΟΝ, vel ΑΕΜΕΝΕΕΤΕΡΩΝ. MARKLAND.

Ibid. penult. εὐθηνόων] Meliores cum *Wolffo*. Edebatur semper ΕΥΘΕΝΟΥΝΤΩΝ. Supra 193. 12. TAYLOR.

Pag. 578. l. 3. ἐπιλάμβανον] ΥΠΕΛΑΒΟΝ *Harl. et Regii* s. 1. ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ *Ven.* et fere 2. qui ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 5. γαστήρ] I. e. γαστήρ. Sed noluit ea voce uti, quia paulo ante dixerat γαστήρ. MARKLAND.

Ibid. 6. παλαιῶν] ΠΑΛΙΝΙΖΕΙΝ Cod. *Guelph.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἐλπίς] ΕΛΘΟΝΤΑ *Guelph.* et *Aug.* Mox iidem cum *Vindob.* et 1. ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΝ. Quorum utramque diuinavit *Lambinus*. Eiecit etiam idem Vir doctus ΚΑΙ, ut debuit (Vide similem causam l. 6.) Deletur etiam in *Guelph.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 13. δὲν ποιεῖ αὐτὰς] Addit Cod. *Vindob.* post αὐτὰς haec verba scil. ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΣΙ ΕΣΤΙΑΣ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ περιδιδόντων. Doctissimo *Domin. Bricberio Columbo* qui eas membranas contulit, genuina non videntur esse *Demosthenis*, verum eleganter adiecta. Simile fere adiectum in *Guelph.* et in *Regiorum* nonnullis, ut liquet ex margine *Benenati*. Nemo dubitat haec fuisse quondam scholiolum τῷ, περιδιδόντων. Immo confirmo id necessario fuisse, licet inemendate repraesententur Verba: *Etym. M.* 699. 43. Περιδιδόντων] ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι γινόμενη ΕΣΤΙΑΣΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 15. τὰλλ'] Vel ΤΑΤΤ'. MARKLAND.

Ibid. 16. ἐμὲ] quam mihi *Wolffius*. Inscite. Melius multo *Etruscus*: Percioche di sangue l' uno all' astro atteneua ben piu di me. TAYLOR.

Pag. 579. l. 4. δὲν] μάχην. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἀπισκίδασαν] ὅσοι ἐγίνοντο ἐπ' αὐτοῖς, προθυμύθησαν μὲν γὰρ τῷτο γι, ἐχ' δὲ καὶ ἡδυνήθησαν. WOLFIVS.

Ibid. 6. Μαργάμνοι — δέμας] S. ἱμα. Διὰ τὸ, τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάττει, δέμα δὲ τοῖς πολέμοις ἱμποῖναι. Sed, quid si ΑΡΕΤΗ καὶ ΔΕΙΜΑΤΙ legas? Aut subintelligas, μετ' ἀρετῆς καὶ δέμας? M. Aemilio Lepido Cos. apud *Sallustium* potior visa est periculosa libertas quieto seruitio. WOLFIVS.

Ibid. F. ΔΕΙΜΑΤΟΣ. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. δαίμαλον] φέρε, δ' ἔχον ὑπὲρ τῆς παλαι-
δο. σχ. Eruditissimus longe Valchenaerius ad
Ammonium II. Animadu. 15. legit

Μαριάμνοι δ' ἀγέλης ἐν ΔΗΜΑΤΟΣ ——— TAYLOR.

Ibid. ——— ἐκ ἰσάουσιν

Ψυχὰς ———] Τὴν ζῶν, τὸ αἶτιον
αἰτὶ τῷ αἰτιατῷ. WOLFIVS.

Ibid. 7. βράβην] αἰτὶ τῷ, βραβειδῆν. WOLFIVS.

Ibid. 12. Μηδὲν ἀμαρτιῶν] ἔχ' τοσούτοι τὸ
πλημμελεῖν, ὅσοι τὸ ἀτυχεῖν σημαίνει τὸ ἔμψα,
καίτοι ἀμφὺ ταῦτα συγγινῇ ὅλα τῇ φύσει ἡμῶν.
Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ παρορθεῖν τῆς τι ψυχῆς
ἐστὶ καὶ τῆς τύχης. WOLFIVS.

Ibid. Μηδὲν ἀμαρτιῶν κ. τ. λ.] Confer Epist.
Libanii MDLIV. et quae Vir doctissimus, I.
Christ. Wolfius ad eum locum adduxit. TAYLOR.

Ibid. 13. μοῖραν δ' ἔτι φυχῇ ἴσμεν] Signifi-
cat vel fatalem fuisse calamitatem, humano con-
filio et virtute superiorem. Vnde illud

Τύχη, τὰ θνητῶν περάγματα, ἐκ εὐδελία.

Vel, cum etiam ignavis moriendum sit, recte
hos mortem pro patria oppetiisse. Pindarus [O-
lymp. A. 129.]

Ο μίγας δὲ κίνδυ-

νο ἀναλκιν ἢ φῶ-

λα λαμβάνει. Θανὼν δ' οἶσιν ἀνάγκη,

τί καὶ τις ἀνόνυμοι γῆρας ἐν σκότῳ

Καθήμην· ἴψοι μάταν, ἀπάλλων

Καλῶν ἀμμοροῖς; WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum distingue, et emenda

Μηδὲν ἀμαρτιῶν ἐστὶ θῶν, καὶ πᾶσι παρορθεῖν.

Εν βίῳ μοῖραν δ' ἔτι φυχῇ ΕΠΙΟΡΟΝ.

sc. οἱ θεοί. Vide sequentia. MARKLAND.

Ibid. ult. κατηγορηκότος] KATHGOPYNTOTOS
et KATAPETESAMENOT Codd. Guelph. et Vin-
dob. TAYLOR.

Pag. 580. l. i. ἀναμνησθῆς] MNHSEIE re-
ctius Codd. plurimi, Ven. Aug. Vindob. Guelph.
et Regii a. ζ. TAYLOR.

Ibid. 4. λαρυγγίζων] ΛΑΡΥΓΚΙΖΩΝ Reg. a.
Meminit in ea voce huius loci Harpocratio. Con-
fer Suidam, qui eadem pariter habet, et T. Ma-
gistrum, qui huc etiam spectat. Aristoph. Equit.
357.

ΛΑΡΥΓΓΙΩ τὸς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράζον.

Adde etiam σχῆμα nostrum, et Plin. IV. Epist.
7. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅτι τοῖς] ὅτι ΕΠΙ τοῖς Cod. Reg. ζ.
TAYLOR.

Ibid. 9. τῶν κοινῶν] Quasere, an poni debeant
post τῶν νόμων supra, l. 7. MARKLAND.

Ibid. 14. δοθεῖν] ΔΩΡΕΑ addit Reg. a. Pro-
xime deest ΤΟΞΑΥΤΑ in multis, sc. Guelph.
Aug. Harl. Vindob. et Regg. a. n. Recte quidem,
et pulchre: ἴμοιγ' εἰ τῷτο δοθεῖν παρ' ὁμῶν, sc.
τὸ δι' ἐμὲ ὁμᾶς ἐναλίσσεται ——— Fortasse, δωρεὰ
ΤΟΙΑΥΤΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. μίξων] KREITTON Reg. ζ. TAY-
LOR.

Pag. 581. l. i. κατεψυσμένῳ] ΚΑΤΑΨΕΥΣΑ-
ΜΕΝΟΥ Guelph. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 3. σκοπιῶσθαι] ΣΚΟΠΕΙΝ Reg. ζ. Et
pro κατεψύδασθαι Guelph. Aug. (cum Vindob.
praeterpropter) et Regg. a. i. n. KATEΨΕΥ-
ΣΘΑΙ. Quod non arridebat Simoni Fabricio.
TAYLOR.

Ibid. 7. εὖροι τῆς αἰ] ΕΥΡΟΙΤ αἰ plurimi:
Aug. Vindob. Lind. Obsop. Regii a. et n. Simili-
ter legit Dionys. Halic. de Thucyd. indic. §. 54-
qui totam fere hanc periodum laudat, minima
cum discrepantia. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀεγχοῦ] Non necesse est, ut hic inge-
minarem horum nominum varietatem quae est in
MStis. Atque etiam satis est semel monere, vnum-
quodque fere citari in Lexico Rhetorico Harpo-
cratensis. Coniunge Vales. Excerpt. Polyb. p. 90.
eundem ad Harpocrat. pagg. 37. 57. 108. et
Meurs. VI. Attic. Lect. 30. Vir praestantissimus,
Obsopoeus, ad locum animaduertit, quanquam
haec propria sint nomina, praestare tamen et in
his habere lectionem certam et emendatam. Eam
itaque curam Variis Lectionibus ad calcem totius
Operis assignavi. TAYLOR.

Ibid. 14. Εὐκαλπίδας] Pro Εὐκαλπίδας Pau-
sanias in Arcadicis habet ΕΥΚΑΜΠΙΔΑΣ Har-
pocratio vero hunc locum citat in Μύρτις, et legit
ΜΥΡΤΙΣ, ΤΕΛΕΔΑΜΟΣ, Μνασίας, et ait Theo-
pomum in LI^{mo} libro Μύρτις et Μνασίας habere
ΑΜΥΡΤΑΙΟΣ et ΠΑΣΕΑΣ. Sed forte apud Theo-
pomum male legebatur; nam Αμυρταῖος nomen
est Aegyptium, Πασίας raro occurrit. Ideo puto
legendum cum Harpocratio, vna literula immu-
tata, ΜΥΡΤΙΣ, ΤΗΛΕΔΑΜΟΣ, Μνασίας. PAL-
MER.

Pag. 582. l. 3. ἀνθρώποι μικροὶ κ. τ. λ.] Vide
Longinum §. 32. Tollium atque eruditissimum
Langbaenium ad loc. Plin. IX. Epist. 26. Harpocr.
V. ΑΛΑ-

debet, P. C. qui iam decesserant, antiquae odio car-
rent et invidia, sed cum iis, qui ad eam una in rep-
versati sunt. WOLFIVS. Add. Victor. XV. Var.
Lect. 3. TAYLOR.

Pag. 589. l. 1. et tunc] ONTINA Guelph. Aug.
Vindob. Regii a. 1. TAYLOR.

Ibid. 2. ἀπὸ τοῦ οὐραίου] Pro ἀπὸ τοῦ οὐραίου, ἀπὸ
τοῦ οὐραίου καὶ ἀπὸ τοῦ οὐραίου καὶ ἀπὸ τοῦ οὐραίου, in anti-
quo sic collocata haec verba reperi, ἀπὸ τοῦ οὐραίου
καὶ ἀπὸ τοῦ οὐραίου καὶ ἀπὸ τοῦ οὐραίου etc.
OBSOPOEVS. Vide Victor. XXII. Var. Lect. 8.
TAYLOR.

Ibid. 4. ἀμύνει] ΟΥΔΕ ΜΕΝ ΟΥΝ Ven. Obsep.
Ital. Scribi debuit proparoxytone, ut Gram-
matici dicunt. De ea re consulatur Budaeus, et
qui post Budaeum istam disceptationem suscepit,
H. Stephanius Thes. T. II. col. 1532. Atque hoc
in superioribus animadvertendum erat, scil. ad.
523. 15. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀχαριστία] ΑΧΡΗΤΙΑ Ven. et Ob-
sep. TAYLOR.

Ibid. 11. τοῦτο] ΑΛΛΟΤΕ Guelph. Aug. Vin-
dob. cum Parisiensibus quibusdam. TAYLOR.

Ibid. 12. εἰ διατρέφεται] ΟΙ ΔΙΕΞΥΠΟΝ Reg.
a. In Augustano Cod. ex lectio videtur pro schol-
iolo fuisse. MSS. Ven. ut aliquando fieri solet,
inter utrumque libratur, ΔΙΕΞΥΠΟΝΤΕΣ scil.
Supra. 572. 15. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ αὐτὸν] κατὰ ΕΥΤΟΝ
Guelph. Vindob. Aug. et Regii a. 4. Vide modo
590. 5. TAYLOR.

Pag. 590. 1. Γλαῦκος τὸ Κέρως] De hoc vide
Suidam. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΡΙΕΤΙΟΥ in Feliciano. Perperam.
Vide not. ad Lucian. in Herodotum, fin. in nu-
pera et praecellentissima Editione. TAYLOR.

Ibid. 5. σαρτὸν] Hic vicissim Guelph. et Reg.
a. ΑΥΤΟΝ. Vindob. ΑΥΤΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 6. εἰδὼν ἐξίγαται] Nota: ὁ Δημοσθένης
εἰδὼν τὸν ἐπὶ τὸν ἐξίγαται. et Erasmi Terminus,
CEDIT NEMINI. WOLFIVS.

Ibid. 8. κράτις] TA BEATIETA Guelph.
Vindob. et Regiorum primus. TAYLOR.

Ibid. 10. τούτοις] huic populo. MARKLAND.

Pag. 591. l. 3. τὸ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ἰτί-
ρα.] S. ἡ Τύχη, ἰταίρα ἴσα, καὶ Σιερεν, καὶ δραπί-
τις. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἐκ ἀπειλῶν, ἐκ ὑπαγγιλλομένων]
Quid ὑπαγγιλία sit, vide argumentum κατὰ

Τιμάρχου. Sed quid ἀπειλῶν καὶ ὑπαγγιλλομένων oppo-
nuntur, nihil vetat, de sollicitationibus intelli-
gere. Genitici isti participiorum referendi sunt
ad Macedonas, eorumque factionem. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἀπαγγιλλῶ] ΑΠΑΓΓΕΛΕΙΝ. MARK-
LAND.

Ibid. 14. ἀκούω] ΑΚΟΥΩΝ Harl. Id quod satius
est. TAYLOR.

Pag. 592. antepen. καὶ ἐρωτάει] Desunt Guelph.
Vindob. et Reg. a. Habuit Vfrantius, qui etiam
exponit. TAYLOR.

Cum haec scripsissem, reperi chartam, in qua
notaram varias quasdam lectiones τῶν ἀντιγράφων
λόγων [De Corona scil.], quas mihi Vir doctissi-
mus, HENRICVS SCRIMGER, Scotus, superioribus
annis, dum apud illustrem virum, HVLDERI-
CHVM FVGGERVM, communem Maecenatem no-
strum, familiariter vna viveremus, exscribendas e
suo Cod. dederat. Eas hic ad verbum subiicere
visum est.

Aeschines

- Pag. Lin.
362. 10. Περὶ ὁσίαι. An sit.
383. 5. μίζω χάριν εἶδῃ τῶν γεφανύων ὑμῶν, ἢ
τοῖς γεφανύσι.
387. 4. καὶ εἰδὼν ἱκανῶς ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ.
388. antepen. κέρυκα καὶ πείσεις.
392. 15. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου καὶ συμπαροσθέντος
πείσεις.
393. 9. ἐπείσκειν εἰς Μακεδονίαν.
— 11. προκαθιζόμενος, βουλευτὴς οὐκ ἐκ πα-
λαιῆς.
394. 1. ἡ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή.
403. 7. μάστιγα αἰεὶς ἐστὶ μωρεῖσθαι, pro μω-
ρεῖσθαι.
409. 3. ἀντιπαρστήμενος δὲ ὁ ἰερομήμων.
411. pen. ὁ τὰς γνώμας ἐπιφροσύνῃ, qui in suffra-
gium mittit.
413. 4. πολὺν γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πό-
λει.
425. antepen. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως τρέψῃ.
— pen. καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀργυρολογίαν.
436. 1. ἰφ' ὅτε μὴ ἐπιγράψω τὰ ὀνόματα τὰ
ἐαυτῶν.
— 5. Ἦσαν ἄρα καὶ ταλακάρδιοι.
— 11. Αἱ εὐεργιστὴς καὶ μεγάλαι ἀγαθαί.
— 16. Τρωϊκὸν εἰς πεδίον.
— 17. Πυκαχαλκοχρίτων.
— 18. Κοσμητῆρα.

437. 9. μηλέων] μηλεαγούρας τις ἰχθύν Αθήναζε
τὰς γυναῖκας ἰμέει τῇ μηλέραι τῶν
Διῶν Αθηναῖοι δ' αὐτὸν ἀποκλείουσι
εἰς βάραθρον ἰνέβαλον etc.
438. 6. εἰ τὸτο ἔχει καλῶς, ἰκύνει αἰσχεῖς.
450. 16. Λακιδαιμονίως καὶ Πόλλιν.
451. 1. Αναξίνω] Αναξίλων Plutarchus.
— 16. ἡναια] *Novendialis. Nouendialis Ferias.*
452. 15. τὴν τῶν ἱμῶν λόγων ὑπορίαν.
454. 12. κύκλιοι χοροὶ dithyramborum.
459. 10. τί ἀποκρινέσθαι.
- Demosthenes.
- Titulus. ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
465. 7. ὡς καὶ αὐτὸς εἶρηκε.
466. 3. καὶ κατὰ τὴν ψήφισματι ἀπηνέχθη.
— 16. ἀνιῖθης διάνοιαν locum a sententia legiflatoris.
467. 10. προέβλυμα agitatum prius in Senatu.
473. 1. πομπείας Fastus.
487. 12. σάλαι αἱ ἀπολώλυται.
489. 10. τραγῶδων τι κινῇ] τραγῶδοις καινοῖς.
— 13. κλήτορες *viatores, praecones.*
490. 5. κοινοῖν μὲν ἡγῆμαι καὶ τὸτο.
— 11. ἀπαρτᾶν, *auertere orationem ab his quae sunt huius causae propria.*
492. 8. κατὰ τῶν ἐκ ἐναντιωθέντων.
— ult. ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἱ
τὰ ἰαυτῶν ἀνηλώκασι.
493. 5. ὅτε τὸ λοιπὸν μετὰ τιμῆς.
494. 4. ἔδινε περὶ τούτων ἱερῶ.
— antepen. αἶν τὸν Αθηναίων δῆμον προσήκει
γράφισθαι.
495. 13. ἢ βελὴ συνάχῃ.
496. 1. ἢ ἀποσυλήσας ὁ ἀπεγαλμίνω καὶ τὸτο
γράφαι.
497. 8. εἴγε οἷσθί με λατῶναι.
498. 17. παρὰ τῶν εἰς ἀποκρίσεως ὑπῆρχον.
502. 16. μεγάλας χρεῖας παρὰσχεται.
503. 5. πολυλείαν τὰς γὰς.
— 6. ποτὶ δόλον.
— 7. παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερᾶ.
— 10. Βοσπορίχου sub. ἐν.
— 13. ἀνακατέξαι τὴν τέρψιν δ' ἐμφανῶς
σῖλαι.
504. 3. αἵτις γέγονε Χερσονησίδας.
505. penult. προέβλεπε τὰς καταφυγούσας.
506. 1. ἤθελον τοῖς δινοῖς ἐκδιδόναι ἑαυτάς.
507. 10. ὑπὲρ αὐτῆς τρέπον τινα τῆς βουλῆς.
— 11. μνησιπακίῳ ἢ Δία.
510. 2. τοῖς πέντε ὅμοι.
- 6. κατὰ πάντα γὰρ τὸν πόλεμον.
- 9. δὲ ἔξω καταλειφθῆσα.
511. 5. εὐθύναι iudicium repetundarum.
— 11. ὅμως παρ' ὁμῶν ἰκάνει.
515. 3. τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν διωροῖς.
— 6. καλοκαγαθίας καὶ εὐνοίας ἧς ἔχον.
519. 4. ἡλυσίω] τῇ προσηφ.
526. 1. παρεκτρέψαι *interuverte dolo.*
529. 17. Δημουργοὶ *Magistratus.*
530. 8. τοῖς δὲ ἡμῖν συναντήσας πανδημί, χρη-
σόμεθα συμβούλοις· τοῖς δὲ μὴ προσ-
διδόναι, ἐπιζητήσοις.
- 11. τίς δ' ταῦτα παρασκευάσας αὐτῶν.
532. 10. τὰς] ἢ τινὰς μὲν.
— 14. καὶ λῶν ἐπιβάλλει τὴν εἰρήνην.
537. 16. ἱπᾶραι καὶ θρασυῖς ποιῆσαι.
540. 9. πόλεις παρέχεται.
541. 2. βαρβαρὺς καὶ ἐκ ἰδίας.
— 11. ἐνδυμνήσια τῆς τῶν προγόνων.
542. 8. ἀνάξιον ἔστι.
- 12. ἀναμιμήσκονται γὰρ.
545. 1. ὅσα ἔην.
555. 12. τυχὸν μὲν ἀναισθήτως.
566. 15. τῶν αὐτῶν ἰκίον.
572. 16. εἰ μὴ καὶ τὸ ὅλον μέρος.

WOLFIVS.

ΕΠΙΣΤΟ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

Εἰς τὰς Αἰσχίνου Ἐπιστολάς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΤΙ Αἰσχίνης, μὴ ἐλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, οὐ κατή-
γόρει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μετὰ λαβῶν, τὴν ἀτιμίαν ἐφέρων,
τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ρόδον μετώκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοί-
κην ταύλας τὰς ἐπιστολάς σχεδὸν ἀπάσας γράψας, πῇ μὲν τοῖς φίλοις τὰς τε
ἀποδημίας, καὶ τὰλλα τὰ καθ' αὐτὸν, ἐδήλωσε· πῇ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρε-
κακίαν ἡμύνατο· πῇ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μηδὲν ἑξαμαρτόντος, ἀπο-
λογέμενος, καὶ συμβελεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδε τυχεῖν ἐφίεσθαι.

NOTVM est, Aeschinem ob iudicii ignomi-
niam, quo accusatum Ctesiphontem, vel
Demosthenem potius, reum non peregerat, quin-
ta suffragiorum parte non accepta, cessisse Athe-
nis, ac Rhodum se contulisse. vbi has epistolas
fere omnis scripsit, in quibus partim amicos de

itineribus et statu rerum suarum certiores red-
dit; partim inimicorum insolentiam retundit;
partim innocentiam suam apud Atheniensis,
quos monet, ut temerariis bellis abstineant,
defendit, utque ab eis in patriam reuocetur,
petit.

α. ΦΙΛΟ-

Α. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ Μενυχίας ἐσπέρας, λαμπρῶ σφόδρα Σκίρωνι, πρὶ μέσῃ ἡμέρᾳ κατήχθημεν εἰς Νηρησὸν τὴν Κείων. καθίσδυες δ' ἡμέρας ἐννεα· σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἀνέμῳ· εἶτα πάλιν λύσδυες, ἅμα τῇ ἐξ εἰς Δῆλον ἤλθαμεν. Δῆλιοι δ' ἐνόσεν λοιμῶδι πινὰ νόσον. τὰ μὲν πρῶτα Ἰππιδαντὸς Λάικης, ὅτε τὰς πείχας λυκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δ' ἰσχυρῶς αὐτῇ, καὶ τὰ ξέρενα ἀνώδεια· πυρετοὶ δ' ἐκ ἐγίνοντο, καὶ αὐτὰς αὐτῶν μεγάλαι, καὶ τὰ κάτω μέρη παρήλλαπεν καὶ ἐν. ταῦτα δ' ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος· αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντων ἐν τῇ νήσῳ πινὸς τῶν Ἰππιδαντῶν, καὶ πρῶτον εἰωθὸς· ἐκ τούτων ἐν πρῶτῳ λαὶν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ἐπελάμβανον. ἡμεῖς δ' ὥσπερ ὡς π' ἐθνήσκει ἀλλόφυλον, ἢ νήσον ἐν τῇ ἐξω θαλάττῃ, ἀφίγμενοι, καὶ ἰδόντες Ἰθακῆος χεῖμα ποικίλων ἀνθρώπων, νυκλὸς ἀποφύγοντες ὡχόμεθα· πυνθανόμενοι ἀλλήλων καὶ τὸν πόρον, εἰ τὸ χεῖμα ἔχει ἕνα, οἷον ἐκόμενον οἶκον, ὅτε τὰς πείχας. ζάλη δ' καὶ ἀνέμῳ Ἰζώσης ἐμπεσὼν ἀπίνεγκεν ἡμᾶς ἐπὶ Κρήτῃ, πλῆσαν Ψαμαθῆν. ὡς δ' ἐν ἀπείρῳ ἡμεῖς ἦσαν, ἀντιπνεῖ πνέοντα Λιβυκόν. εἶτα πνέοντος ἡμῶν ἀπαρκῆς, πάλιν ἐφε-

I. AD PHILOGRATEM.

CUM ex Munychia vespere soluissemus, circa meridiem, serenissimo Scirone flante, ad Nereissum, Ceionum oppidum, appulimus. ibi novem dies ob adversum ventum defedimus: post rursus profecti sub auroram, Delum pervenimus. sed Delli postilenti quodam morbo laborabant: nam facies eorum albugine operiebantur, capilli etiam candescebant, collum autem et pectus intumescibat: ceterum nulla febris accedebat, neque etiam dolores magni, neque partes corporis inferiores quicquam mutabantur. haec audierant ex Apollinis ira sibi accidisse, quod vir quidam

illustris, contra morem veterem, in insula sepultus esset: ea igitur de causa deum sibi morbum immittere putabant. nos autem quasi ad gentem aliquam peregrinam, aut in exuri maris insulam, pervenissemus, et subito varium hominum colorem vidissemus, noctu aufugimus: alius alium inter nauigandum sciscitantes, utrum eum colorem et capillum, quem domo quisque attulisset, retineret? sed tempestas exorta, et ventus impetuosus, nos supra Cretam prope Plamathuntem abstulit. quem locum cum iam in conspectu haberemus, restat ventus Libycus. deinde cum septentrio nobis spiraret,

ερχόμεθα, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ ἡυρόμενοι, ἐν αἷς προσέχομεν
 Ἀθρήνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ
 πατρίδι καὶ οὐ νόμῳ, ἢ μὴ, σεφανῆται. κακῶθεν τέταρτον ἡμέ-
 ραις, ἀφικόμεθα εἰς Πίνικόν τε καὶ Ρόδιαν· ὅπως νοσήσῃ μοι συν-
 ἔβη τὴν παρὰ τὸ αἶμα νόσον. ὡς δὲ Πημεναιῶς με αὐτόθι,
 οὐκ ἐνεδίδε ἡ νόσος, διέπλυσσα εἰς Ρόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς δι-
 μέρως ὁ τόπος· αἰδοῦς γὰρ, ὡς διέβην, πολὺ ῥαῖον ἐῖναι. καὶ
 ταυτὶ μὲν εἰχαμὲν σοι τέως ἐπισέλλαν· τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα
 συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτόχῃ, καὶ μὴ πρόσπερος μήτε τοῖς πλέον
 σε, μήτε τοῖς ἑλατίον, δυναιμένοις.

Β. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

ΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ παρὰ μητρὸς θεῖος,
 ὡς ἐπιγείας μὲν εἰς αὐτὸν καὶ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζας
 τὴν διὰ σέ μοι συμβῆσαν συμφορὰν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί πα-
 θὼν ὄξισαι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν τοσαῦτα διελέχθης, ὥς περὶ ἀπαι-
 μεν, μηδὲν ὦν διελέχθης, πεπλάσθαι σε, μηδὲ ἄλλως φρονεῖν, βλέ-
 πων πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν συμφορὰν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι
 ἐστὶν οὐδὲν ἐχθρὸς ἐλεῖν ὑπελάμβανον, ἐπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ παρὰ
 πόν σε σκυθρωπὸν ὄν, καὶ ὁμοιον δεδακρυμένῳ· ὥς ἔγωγε καὶ ἐπὶ

raret, rursus ferebamur, quinque noctis in
 mari versati, quibus Athronae appulimus:
 ut disceremus non curare, si quis in sua
 patria, siue secundum, siue contra leges, co-
 rona donaretur. atque inde quatuor diebus
 in nauale quoddam Rhodium peruenimus,
 ubi in morbum et difficultatem spirandi in-
 cidi. quo in loco dum manebam, cum mor-
 bus nihil leuaretur, Rhodum traieci, ac
 placide nos urbs excepit: statim enim ut eo
 transieram, multo melius habere coepi. at-
 que haec hactenus habuimus, quae tibi
 scriberemus: cetera porro uti quaeque ac-
 ciderint, significabimus. felix sis: et caueas

velim, ne quem te vel potentiorum vel im-
 becilliorum offendas.

II. AD CTESIPHONTEM.

SCRIPSIT nobis Nicostratus, auunculus
 noster, te cum sibi non mediocriter in-
 sultare, tum mihi exprobrare quam propter
 te accepi calamitatem. ego vero miror quid
 tibi acciderit, ut nobiscum domo egressis,
 tam multa colloqueris, ut crederem, te
 nihil eorum quae dixisses, simulasse, intu-
 ens primum calamitatem meam, quam non
 incredibile putabam inimicis etiam esse mi-
 serabilem, deinde vultum tuum tristem, et
 pene

σκηψα ἐνίοις τῶν παροικούντων ἡμῖν, εἴ τε δέον ᾖ, παροίεσθαι σοί, ἢ μηδενὸς ὑπερέσθαι ὑπερχόμενον αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ᾧ ἐπέσειλα παρὲν ὧν ἐχρημάπιζον Αθηνῶσι μοι γράψας πολλάκις· νῦν δὲ ὅσα ἐμποδῶν ἐπὶ εἶσιν ἡμῖν, ἔτε διανοχλασὶ σοι, ἔτε ἄλλω πρὸς Αθηναίων, ἐπηρεάζεις, ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποδλέπων, ἔτε εἰς ἄλλο ἢ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἐπὶ ἢ ἐκπεπρωκόσι τὸ πατρίδῳ, ἢ ἀπεσεσημμένοις Ἰππικίας, ἢ πόλεως, ἢ πολέων, ἢ φίλων. ἢ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπὸντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέρει ἂν ἵνα εἰκότως ἢ φθόνον ἢ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ ἵνα τῶν τεθνεώτων Ἰππιάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν ἔτῳ χρηστῇ ἢ φιλανθρώπων πόλει· ἐγὼ δὲ ὅσα ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερον νομιθεῖην, ἀπὼν ὑπὸ σὺ λαιδορέμῳ, ἀτυχέστερος μὲν τοι καὶ ἐλκενότερος ἴσως νομιθεῖω. καὶ πότε μὲν ἔδεν ἥτιον ἐχρόμιον νῦν δὲ ἐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτῷ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἔδ' ἀκχεῖν λαιδορέμῳ διώματι. τὸ δὲ γέροντα Ἰππικῇ ὑβρίζεας, μηδεμίαν ἐλπίδα ἐπ' ἐχόντα τοῦ διωθήσεσθαι πότε ἀμυνάσθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμῶν ἔχει, τοῖς μὴδ' αὐτὰς σώζειν ἐπὶ διωμάτοις· πῶς ὅσα αἰχρὸν εἰσι; ἀλλὰ μὴ, παρὲς δὲ Διὸς, μὴ σύγε, ὦ Κτισφῶν, μὴδ' εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀπᾶν βάλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μὴδ' ἐν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίανσμα τῷτο μὴ παρο-

pene lacrymabundum (itaque necessariorum nostrorum quibusdam mandavi, si qua re egerent, ut te accederent, eosque quiduis impetraturos esse promisi eis, atque ipse etiam saepe ad te scripsi, iis de rebus quas Athenis consequi cupiebam) nunc vero nobis, qui tibi iam impedimento non sumus, qui nec tibi nec cuiquam Atheniensium obturbamus, insultas, nulla vel fortunae vel ullius humanitatis habita ratione, atque post victoriam certamen renouas contra nos, qui et patria excidimus et dignitate privati sumus, et ciuitate et ciuibus et amicis, ac quae in me absentem conuicia dicis, ea probabile est tibi quidem aliquid et inui-

diae et odii paritura (non secus ac si mortuum aliquem infectareris) in vrbe adeo leni et humana: ego vero propterea nihilo deterius existimabor, qui absens a te male audiam. calamitosior quidem et miserabilior haberi queam: ut, qui olim nihilo vobis inferior fuero, nunc autem nullam pro me vocem edere, ac ne audire quidem possim conuicia. iam senem moderatum exagitare, qui nullam ultionis spem habet, ut qui spem omnem in vobis ipsis adhuc habeat, qui eum ne ipsi quidem amplius conseruare possitis, nonne turpe est? ne feceris, obsecro, te, ne feceris Ctesipho, neque si maxime nobis molestus esse studes, neque ullis

θῆς σαυτῆς τε καὶ τοῖς πασι, εἰς τρέφεις, βοηθὲς ἐσεδαί σοι δη-
λονότι εἴ γῆρας σὲ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο ὅτι ἐδὲ Αἰχίνης εἰς
τὸ τόπον ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, ἐδὲ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἐπὶ μᾶλλον
ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἐαυτῆς πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμῶν
τε καὶ σὲ γυρόμενοι.

γ.

ΟΙ μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέον τῶν
πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τέττα, λοιδο-
ροῦσι τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, ὡς φανύλως αὐτοῖς προσφερομένης·
ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ πρὶν ἀναξίως ὢν ἐπολιτῶσά μιν ἠτύχησα, καὶ κατηγο-
ρῶν ἄλλων, αὐτὸς ἐάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκὸς ἐστίν, ἀγαν-
ακλῶ δὲ ἐδέν. καὶ γὰρ ἔτι εἰς ἐγὼ γε ἡλίθιος εἰμι, ὡς τε εἴξῃς ἡς πό-
λεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ελλάδα ἐλευθερώσας, εἴξηλάθη, καὶ
ὅπερ Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν ὥφλε τῷ δημοσίῳ, γέγωνεν ἐν τῇ δε-
σμωτείᾳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰχίνῳ τὸν Ατρεμῆτα φεύ-
γοντα ἀγανακτεῖν οἶεσθαι δεῖν, εἰ ἢ τῶν εἰωθότων Ἀθηναίων ἐπαθόν.
ἀλλ' ἐγὼ καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίζω αὖν αὐτὸ γυρεύειν, τὸ μετ'
ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ πρὸς τοῖς ἐπείτα ἀνθρώποις, καὶ ἀξιό-
τερόμοια παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

vllis malis nostris fatiatus es, isto piaculo te
liberosque tuos obstrinxeris: quos ea spe
alis, ut senectutis tuae imbecillitas in eorum
praesidio conquiescat. memento potius, ne
Aeschinem quidem huc se redactum iri vn-
quam putasse, nec multos alios, qui maio-
rem etiam in sua patria auctoritatem habu-
erunt, et splendore me ac te superarunt.

III.

ΟMNES alii qui per iniuriam exsulant, aut
reditum a ciuibus precantur, aut fru-
strati eo, patriae maledicunt, ut quae ini-
que secum egerit: ego vero postquam in
calamitatem actis in republica meis indi-
VOL. II.

gnam incidi, et dum alios accuso, ipse sum
condemnatus, moleste fero equidem, uti
par est, sed nihil prorsus succenseo. neque
enim adeo vaecors ego sum, ut, ex qua vrbe
Themistocles, qui Graeciae libertatem asse-
ruit, pulsus est, atque ubi Miltiades, ob
exiguum debitum senex in carcere mor-
tuus est: ei vrbi, Aeschines Atrometi filius
exsulans succensendum esse arbitretur, si quid
sibi Athenis vſitatum acciderit. imo potius
ego hoc iure praeclarum duco, me cum illis
apud posteros in ignominia esse, et dignum
habitum, qui similem cum eis fortunam ex-
perirer.

4 Z

III.

ΕΠΕΙΔΗ σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκχε. παύσῃ γὰρ ἔτι περὶ πολλοῦ γμονῶν, ἔσθ' ἀπὸ πρὶν μακροῦς ἀκῆσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γινώσκουσιν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Ἑλλήνων ὅτι ἐν ἀφροεσάτοις Αεΐφρονα τὸν ἐκ Δαμαγῆτος εἰς πρὶν πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἶρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλῳτα ὀφλισκάνης ζητῶν, ὅς τις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. ταῦτά μιν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ περὶ Μωυσῆα τῷ γεγραμμένην ἅμα ἐμοὶ ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα καὶ εἰ μηδενὸς ἐπὶ τῶν περὶ Μωυσῆα μνημονεύεις, ἐν γὰρ ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππῳ ἐκάστοτε ἀκχεῖς λέγοντος, Αἱ ΤΕ ΛΙΠΑΡΑΙ ΚΑΙ ΑΟΙΔΙΜΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΡΕΙΣΜΑ ΑΘΑΝΑΙ, καὶ ὅτι Πινδάρῳ ἔστι Θεβαῖος τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ λέγοντος, ὅτι ἐξημίωσαν αὐτὸν Θεβαῖοι τούτῳ ποιήσαντα τὸ ἔπος, ὅτι ὑμέτεροι πρὸς τοὺς διπλοῦς αὐτῷ τιμῶν ζημίαν ἀπέδωκαν, μὴ ἔτι εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι καὶ ἦν αὐτῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπὶ, περὶ τῆς βασιλείας σοῦ, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρα ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῇ γονάτῳ ἀνελιγμένον βιβλίον. ὅσα δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμαγῆτον ἄδει ἐκείνον, εἰς ὃν ἀναλείπει τὸ Κλεοκράτους γινώσκουσιν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ οὗτοῦ Διαγορείου, καὶ τὰ περὶ τὴν πρὸς οὗτον, ἥς τὸ μνησθὲν αὐτῷ γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς καὶ εἰ

III.

POSTEAQVAM percontari tibi libet de Cleocrate, quis sit Cleocrates, audi. defines enim gratis inquirere: neque abibis, priusquam longam audieris narrationem. nam genere quidem inter omnis Graeciae viros non est obscurissimo: si de Ariphronē, qui est a Demageto oriundus, perconteris, quem magnus etiam extollit Pindarus. sed vide ne ridiculus fias, si quaeras, quis sit Pindarus. nam id scriptum te arbitror aliquando una mecum apud Mantiam literatorem didicisse: et si nihil iam Mantianae doctri-
nae meministi, in concionibus certe Me-

lanippum subinde dicentem audis, BEATAE ET CELEBRES GRAECIAE PROPVGNA-
CVLVM ATHENAE, atque addentem, Pindari esse hoc carmen: ob quod factum a Thebanis mulctatus fuerit: maiores autem nostros duplam ei reddidisse mulctam, praeterquam quod eum aerea statua ornarint: quae quidem etiam usque ad nostram aetatem ante regiam porticum fuit: Pindarus cum veste et lyra sedens, diadema gerens, et in genibus complicatum libellum habens. is igitur Pindarus Demagetum illum celebrat, ad quem refertur Cleocratis genus. mentionem facit etiam idem Pindarus, Diagoriorum et aniculae,

μὴ σφόδρα ἥδεν ποιητῶν ὑπερφροννα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγορεύματα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς Ἰπποδύματα μᾶλλον φειέποντα, καὶ ἀποχεῖν ὑπελάμβανόν σε ὑπομῆσαι μόνον τὰ φειγνύμενα Διαγορεῖς, εἰπὼν ἐπὶ Πινδάρῳ· νῦν δ' οἶδα ὅτι μάττω σοι ταύτῃ τὴν λύραν λέξομαι. δοκεῖ ἔν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγῆσθαι σοι τὸ διήγημα τῆτο. ἄξιον γὰρ ἀκῆσαι, εἰ καὶ μὴ περὶ Κλεοκράτη λέγε· γὰρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ολυμπιάσι παρελθῆσα εἰς τὸ στάδιον, ἐσάναι τὴν ἄμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θιάσασθαι τὰς ἀγωνιζομένας. Ἰπσιάνων δ' αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τῆτο γυναικὶ δέδωκε καυχῆσθαι ἕως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφὰς Ολυμπονίκας ἔχω, καὶ ὑὸν ἐπ' Ολύμπια ἀγω. ταύτης ἔν τ' πρεσβύτιδος, καὶ τέττα ἔσθ' ἡμῶν, ἀπορρώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἐστὶ μᾶλλον πάντων ἢ αὐτὴ πυθέα. καὶ πλείω μὲν ἐβέλομαι λέγειν· ἵνα μὴ, ἐμινύσαι σοι, ὅπως ἡξίωσας, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βέλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεωμακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θεασύμαχος τὸν ξένον, σωλετάχθαι, καὶ ἀπολύνειν ταύτῃ τὴν χάριν τῷ λαμπρῶς ἐσιᾶσθαι, δοκῶ. τοσούτῳ μὲν τοι εἵποιμι ἂν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τῆτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἔπ' ἐτέρῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ολυμπονίκαις, ἐσεμνυνέτο.

culae, quam maternum eius genus attingit. quod nisi compertum haberem, te poetarum esse contemptorem, et circumforanea ista studia, quae nos perdiderunt, magis complecti, satis esse putassem, te admonere tantum Diagoriorum, recitatis Pindari versibus: nunc scio nos frustra tibi lyram illam recituros. itaque necessarium mihi videtur, eam tibi rem narrare. est enim audire operae precium, tametsi nihil ad Cleocratem adtineat. memoriae proditum est, senem olim mulierem Olympiae in stadium progressam, et viris astitisse, et spectasse certamina. cum autem Graecorum iudices eam appellassent, cur ausa esset in stadium pro-

gredi? respondisse: cui vero alteri mulieri deus hanc gloriae praerogativam dedit? nam ego et patrem habeo, et tris fratres, qui Olympia vicerunt, et filium ad Olympia duco. Huius igitur anus, et huius stirpis germen est Cleocrates: idque ex omnibus potius quam ex ipso cognosces. Ac plura dicere nolo: ne non solum indicare tibi, quod voluisti, quisnam sit Cleocrates, sed et laudationem eius instituisse, videar, ut Thrasymachus hospitis sui, et hanc ei referre gratiam pro splendido conuiuio. illud tantum dico, si anus illa hunc Cleocratem nouisset, magis eo fuisse gloriaturam, quam quinque illis Olympiae victoribus.

Ο Μέν Ιβλίας, ἡ μάλιστα ἐπεταίβει, ἥτις ὅτε ἀφίχμεθα
 εἰς Ρόδον, παρῶνέ τιχεν, ἀλλὰ καὶ Λίνδου καὶ ἔτε ἐπα-
 νελθὼν εἰς Ρόδον, ἀειπλῶς καὶ μάλιστα ἡμᾶς ἔξω δὲ τὰ κοινὰ
 ταῦτα προσάξει λέγειν, εἰ τιμὴν καὶ ἄλλου, οὗ δὲ Κλεοκράτης ἔδδ',
 μα τὰς θεάς, ἡγεῖται σοὶ διμαίμην ἐν αὐτάγκαις τῇ ὑπερ-
 βολῇ τῇ Φιλανθρωπίας, ὅση κέρει καὶ ἐμὲ καὶ γὰρ οὐκ αὖν παρε-
 σκιδάσε μοι δημοσία δοθῆναι, καὶ χωρεῖν ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ
 ἐπεμψέν μιν τα ἐπιτήδεια, καὶ εἰς ἐμαυτὸν ἀφθονα, ὅσα ἐμοὶ μά-
 νοι, ἀλλὰ καὶ Τεουθραντὶ καὶ Οπλισίᾳ. Ἐτὰ μὲν ἄλλα εἰς ἐφ' αὐλο-
 τερὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς περ ἔλαμον καὶ μέλι, ἀλλ' οἷον παρῶντων
 ἔδδεν ἂν τῶν καὶ δευτέρου, οὐκ ἔστι μὴν καὶ πολλὰ ἀμείνω ἔπαρ-
 υμιν, καὶ καὶ εὐδαίμων καὶ ἀλδραὶ καὶ ἀρώματων πεποικιμένα
 ἐν τυποῖς τραγῳματά. ὡν καὶ πέποικτο σοὶ ταῦτα δὲ ἡμῖν
 ἐπεμψεν, καὶ πνεύων μεθύμενα, ὅσα εἰς ἐμὲ ἔχ' ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ
 καὶ πάντας Κοθωκίδας διασκεῖν ἂν ἡδυνάμην καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα
 πρὸς τὰς, ἃ καὶ φανερὰ ἀναιμῶμαι, ἵνα μὴ τινα δηλῶν ἐμὴν
 μικρολογίαν δοξῶ, τὰ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάλιν ὑπερσπαράξω, καὶ
 μικρολογίας μὲν ἵνα εἶναι φημι καὶ ἀπερχομένης. φιλοφρονη-
 ματων δὲ καὶ μικρὰν πάντων ἔχοντα ἡττάς, ὁμολογῶ, παρέχ' δὲ
 ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλία, συῶντε ἀγείων, καὶ δορκάδων τῶν πέρθεον

V.

ΙΒΛΙΑΔΕΣ, quo maxime confusus fuisti, neque quum Rhodum venissemus, adfuit, sed Lindi fuit: neque Rhodum reuerfus, admodum nos humaniter accepit, nisi quod vulgaria ista nunciari iussit, si qua te egeamus. Cleocrates autem quam insigni erga nos usus sit humanitate, ita me deus amet, scribendo satis consequi non possum. effecit enim, ut aedes mihi publice darentur, et fundus Camiri, atque ipse etiam misit nobis commeatum qui vel in annum sufficiat, non mihi tantum, sed et Teuthranti, et Oplisiae: qui quidem etsi minus lautus sit quam Atticus, veluti mel et

oleum: talis tamen est, ut hoc instructi, illum non requiramus. vinum autem vestrati multo praestantius, et bellaria confecta ex nuce pinea, farina et aromatibus: de quibus etiam tibi aliquid misit. haec nobis misit, et tot frumenti medimnos, unde non me tantum, sed omnes etiam Cothocidas sustentare possim: ac multa etiam alia praeterea, quae scribere pudet, ne minuta quaedam consuetari videar: tametsi enim res perexiguas maxime facere, pusillitatis cuiusdam et inscitiae esse puto: tamen vel tenuissimis humanitatis officiis me deuinciri fateor. suppeditat nobis etiam exoticorum aprorum et caprearum delicias. praeterea et

ἀπολαύσασθαι· ἐτι γὰρ καὶ αὐτὸς ἡμῖν συνέειπεν ὁσημέραι, καὶ μετὰ-
 δίδωσι τὴν αὐτὴν σοφίαν, ἢ σοφώτερον ἢ καθ' ἡμᾶς εἶναι. ἀ γὰρ ἐγὼ
 παθὼν ἐδιδάχθην, τὰτα περὶ παθεῖν φυλάττει σοφία, καὶ
 ἔχ', ὥσπερ ὁ ἄφρων, πείρα διδασκόμενος. καὶ γὰρ πολιδύετο.
 ὅσον γὰρ ἐπὶ Κλεοκράτῃ, ἐδεμῖας πόλεως ἄλλης, ἐδὲ ἀνθρώπων
 ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ ὅσφοδρον ἀσμερίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ δέχῃ δό-
 κῃ μοι εἶ βίη ἡ ἀπαλλαγὴ τὸ αὐτόδι πολιτείας. καὶ ἔγω μὲν ὑπερ-
 αγαπῶ τὰ παρόντα, ὥσθ', ὅπως φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα
 ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυτρώσεως, ἀπηλλάχθαι
 δοκεῖν τὴν πολιδύεσθαι ἡδονῆς. ὅ καὶ, ὅταν ὁ νῆς ἐπικρατῇ, τρισυ-
 δαίμων ἐγὼ γε ἐμαυτῷ τὴν φυγῆς, ἢ φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δὲ
 αὐτὸ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμὸς τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόδι, ἔχ-
 ῃ ταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν, καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυττῆ, ἐν ᾧ
 πέντε καὶ τετραράκοντα ἐπὶ ὤκησα, καὶ εἰς Ἀλῆσι χωρεῖν, καὶ τῶν ἐκεί-
 μοι μὲν σὺ καὶ Φιλίνε διατρεῖων ἡγομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ
 αἷμα ἄλλοσέ ποί τῶν σπλάγχνων πάλιν, καὶ μοι δῆποτέ καὶ
 λαιδορεῖαι αἷς ἐλοιδορέμῃ ὑπὸ Δημοσθένεος, ἡδίσται δόκῃσι, καὶ
 σκώμμασι, ἐφ' οἷς ἐδεῖς ἐξω Κησιφῶνι ἐγέλασε πώποτε.
 ἀλλὰ γὰρ ἄλλος μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δὲ εὐτυχοῖς, καὶ μὴ μόνον
 πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπτινῷ φεύγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει
 φιλαπεχθημόνως, ὅτι τὰλλα τοιούτος ἐσπιν, ὅτε πείσιναι μὲν

et ipse quotidie nobiscum est, suaque nos
 impertit sapientia, quae nostram excellit.
 nam quae ego accepto malo didici, ea ille,
 antequam accipiat malum, sua sapientia
 praecauet, et non, ut vaecordes, experientia
 magistra. neque enim capeffit rempubli-
 cam. ac quantum ad Cleocratem adtinet,
 nullam aliam ciuitatem, homines alios nul-
 los desidero, sed admodum mihi placet mea
 calamitas, ac vitae principium videtur A-
 theniensis reipublicae effugium. et hoc statu
 usque adeo delector, ut (id quod Sophoclem
 iam senem de alia quadam voluptate dixisse
 ferunt) efficiat, ut voluptate reipublicae ge-
 rendae, tanquam rabioso cane, liberatus mihi

videar. unde, cum ratio dominatur, ter
 quaterque beatum me iudico ob hoc exilium:
 cum autem vicissim in mentem venit, non
 tantum amicorum, quos istuc habeo, sed et
 cognatorum, et concionis, et Colytti (quo in
 loco v. et xxx. annos habitavi) et Alefi-
 chorii, et colloquiorum, quae ibi tecum et
 cum Philino habuimus, sanguis omnis in
 alium viscerum locum refluit, ac mihi ali-
 quando et conuicia quae Demosthenes in
 me dixit, iucundissima videntur, et dicte-
 ria, quibus praeter Ctesiphontem nemo vn-
 quam arrisit. sed modus esto lacrymarum
 nostrarum. tu vero felix sis, neque omnia
 duntaxat munera publica, sed et Leptinem
 fugito,

μηδένα λαμπρότερον ποιῇ, ἢ ἡ αἰὶς ὅ, ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μεν
 παλαιῶν, φέγγε τὰς μετ' αὐτῶν διατελέας· εἰ δ' αὖ σινέλθης ἐν
 τύχῃς, ἔκαστος ἡμῶν λέγοι τι, περὶ σιωπᾶν, ἀν' ἰσχύος, καὶ γελᾶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν δίκην, τὸ, πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ
 γέλωτι εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσος ἀξιό. σὺ ὅ, εἰ μὴ πάλιν
 φοβῇ τι τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποιεῖ, καὶ παλαιῶν σε-
 αῶν ἡμῶν ἰδεῖν, ἐπιδυήκοις πάλιν.

ς.

ΑΡΙΣΤΩΝ ὅτι, ὁ κομίζων σοὶ τὴν Ἰππολίαν, ὁ πρῶτος
 ἐστὶν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ρόδῳ. πέπλυνε δ' Ἀθήναζε
 καὶ χρεῖαν κηδεσθ' γέροντι, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τῶν τε-
 πεζίτε Χαρμοῖα. σκοπεῖ δ' ὅπως αὐτὸν δέξῃ φιλοφρονῶς. ἐστὶ δ'
 κομιδὴν οὐτελὴς τὴν διαίταν, ἔκαστος ἡμῶν. ὃ καὶ τὰ ἄλλα συμ-
 πράξεις, ὡς μάθη, ὡς ἐπιδυήκοις ἐρημον φίλων ὑπέλαβεν,
 ἀλλ' ἐστὶ τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνε λόγος καὶ μνήμη.

ζ. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

ΕΠΥΘΟΜΕΝ τὰ ρηθέντα Μελανώπῳ παρὰ ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν
 ὑμετέραν ἀπεδεξάμεν φιλοφρονῶς. Μελανώπῳ δ' ἐκ
 ἐπιδυήτων μόνον παρὰ ὑμᾶς νομίζω τις βεβαιώτοις αὐτῷ πρέ-
 πτεσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἐπὶ καὶ τῷ πατρὶδι ἐς ἐρη-

fugito, quod et nobis infensus est, et alioqui
 talis ut eum vicisse nihil splendoris, ab eo su-
 peratum esse, ignominiae plurimum habeat. at-
 que in primis moneo, ut eius congressus fugias:
 si casu in eum incideris, atque ille in nos ali-
 quid dixerit, operam dato ut taceas, si potes,
 et rideas. verum ille quidem satis gravis
 poenas dat, ut qui et risu et odio omnium di-
 gnus habeatur. tu vero, nisi mare penitus ex-
 timescis, ad nos aliquando venito, factaque
 nobis tui videndi copia, domum reuertitor.

VI.

ARISTO, qui has tibi literas reddit, pri-
 mus nos Rhodi excepit. profectus au-
 tem est Athenas ob negotium senis cuius-

dam affinis sui, pecuniam redacturus a Char-
 mola mensario. eum igitur humaniter ex-
 cipias velim. est autem minime delicatus,
 et nobis dignus, cui ceteris etiam in rebus
 operam nauabis: ut intelligat, se hominem
 excepisse, amicis non plane destitutum, sed
 Athenis nomen adhuc aliquod, et memo-
 riam Aeschini exstare.

VII.

AVDIVI quae Melanopus apud vos dixe-
 rit, vestramque probavi humanitatem:
 Melanopo autem me non modo reuersum ad
 vos dignam acta eius vita gratiam relatu-
 rum arbitror, sed quamuis patria carens ad-
 huc, tamen ut par sim fortassis, operam
 dabo.

μένω, ὅμως δ' ἐκέσαι περὶ σομαι. ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελανώπιδε, καὶ
 μὲν τὰς νόμους ὁμολογῶ ταύτην κεχεῖσθαι τῇ συμφορᾷ. φημὶ μὲν
 τοι βοηθῶν ταῦτα τῆς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ ἑμῆς μηδένα σε-
 φανῆσαι παρ' αὐτὰς ἀγωνιζόμενον. ἐμοὶ μὲν ἐν τῷ δεδυστυχη-
 κέναι πολιδυομένῳ κοινὸν ἐστὶ πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Αἰεσίδην, καὶ
 ἄλλας πολλὰς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γηρομένων σοὶ δ',
 τὸ μέγιστον μὲν χθὲς καὶ πρῶτον δεσμοθετῆναι, ἤδη σὲ πρὸς
 σάναϊ πῖν μητέρα, τοὶς δ' ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σὲ εἰς τὸ δεσμο-
 τίειον, σὲ δ' ἐπ' αὐθιγὰς διχιλίων δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν σωτηρίας
 κέναι τοῖς πρὸς Τίμαρχον νέοις, καὶ κοινὰ ταῦτα εἶναι πρὸς Θε-
 μιστοκλέα, καὶ Αἰεσίδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελα-
 νώπιδε μὲν αὖτις, εἰὰν ὑμῖν ποτὲ δόξη, διαλέξομαι παρῶν· νυνὶ
 δ' ἐγὼ μὲν ὀνοίας, ἣν ἀπόνη μοι παρέχεσθαι, φορυβῆτες, καὶ μὴ θέ-
 λοντες ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορῶντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω.
 δικαιοτέρῳ μὲν καὶ ἁμείνονι, ἐμαυτὸν ἱᾶσαι πρὸς τὰς λοιδο-
 ρῶντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἀπολλάξαι πολλοῖς ἤδη ἐψηφί-
 σασθαι, τὰ μέγιστα ἀμαρτυροῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δ' οὐκ, τότε δεύτερον
 αὖ δεηθείω, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορῶντων ἡμᾶς, ἢ
 χαρίζεσθαι δοκῶντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων ὅσα ἀκροάσθαι, μείζω
 τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

dabo. nam ego, Melanope, secundum leges
 hac me calamitate esse usum fateor: acci-
 disse mihi tamen hoc leges defendenti, at-
 que id agenti, ne quis contra eas corona do-
 naretur. aduersus igitur in gerenda repu-
 blica casus communis mihi est cum Themis-
 tocle, et Aristide, et multis aliis, quorum
 summus in vrbe splendor fuit: illud autem
 quod iam mater tua tibi praeest, qui non ita
 pridem inter sexuiros fuisti, et pater tuus
 ter in carcerem coniectus est, tu autem bis
 mille drachmis venundatus, florem aetatis
 tuae vna cum Timarchi gregalibus adole-
 scentibus prostituisti, haec tibi non iam esse
 communia cum Themistocle, et Aristide

iusto existimo. sed cum vobis aliquando
 visum fuerit, denuo coram cum Melanopo
 agam: nunc autem vobis de beneuolentia,
 quam absenti mihi praestitistis, cum ob-
 turbaretis, et audire nolletis eos, qui nobis
 maledicebant, magnam habeo gratiam. ae-
 quius tamen et melius fuerit, me ipsum si-
 nere respondere conuiciatoribus, iis decretis,
 quae saepe multis iam decreuistis, qui ma-
 xima in vos peccata commiserunt: sin mi-
 nus, secundo loco vos oratos volo, ut potius
 maledicos nostros audiat, quam gratifican-
 di specie conuiciatoribus non audiendis, gra-
 uioris iniuriae faciat suspicionem, quam
 quae dici verecunde possit.

ΣΤ μὲν εἰδένω καὶ νῦν ἀφίξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νό-
 σις, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ μὴ βύλεας ἐλθεῖν πρὸς
 ἡμᾶς, αἰπᾶ· Νικίας δ' ἀφ' ἧς πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν
 νῦν γε σὺν Φιλίνῳ πωυθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἔξιέναι διέγνωκας
 ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοὶ ἐπ' ἀπολογία, καὶ λυθείη
 ὁ πόλεμος. εἰ δ' εἰδένω σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἔξιέναι, σὺ μὲν
 ἔπισσελεις διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δ' ἅπαξ ἀνάσομαι.

9.

ΠΕρραιθεὶς ἔπι Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἔχ-
 ῶν δ' ὀργίας, ἀλλ' ὅπ' μηχανῶν ἐδοξεν ἡ πόλις τὸ ἄσθμα
 νόσῳ, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥάων ἐγρόμεν, βαδίσας εἰς τὴν
 Ἀμμόν, ἐπείδον τὰ χωρία. καὶ μοι ἐδόξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ
 ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιὼν ἦν, καὶ πολλὰ φυτὰ, καὶ
 ἄμπελοι συχναί, καὶ σπόριμα πλείονα, ἢ νομαὶ καλαί· ἐπαύ-
 λιον δ' εἰδένω μέτερον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπα. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ
 Μυρωνίδης φιλοφρονῶν σφόδρα. τὰ μὲν γὰρ χωρία δυοῖν τα-
 λάντων ἐπειράμεν. καὶ νῦν ἐπαύλιον ἢ μηχανῶμαι τριῶτον, οἷον
 ἂν μηχανώμεν ἐγὼ κεκλημενὸς βραχέα, ἢ μέλλων ὁμῶς οἰκεῖν
 ἐνθάδε, μὰ θεῷ θεός, ἔχ' ἡδέως ἔπι τῇ στήσιν τ' ἐμαυτῷ πό-

VIII.

TV quidem hactenus non prouenisti ad
 nos, sed morbos, et iudicia, et quae-
 vis potius caufaris, quam non veniendi ad
 nos voluntatem: Nicias vero pridem venit,
 et Andronides. quod si nunc saltem cum
 Philino (audio enim eum abiturum esse) ad
 nos proficisci decreueris, fortassis adhuc ali-
 qua tibi defensio relinquetur, bellumque hoc
 componetur. sin ne cum illo quidem exire
 decreueris, tu quidem subinde scribes te
 venturum, ego vero semel duntaxat moleste
 feram.

IX.

CVm ad Physcum traiecissem, ac diem
 illum quieuissem, non ex ignauia, sed
 quod spirandi difficultas ingrauescere vide-
 batur, ut noctu id malum remisit, atque ego
 melius habere coepi, fundos inspexi. ac illi
 quidem mihi pulchri ac varii sunt visi. nam
 et oliuetum est, et multae arbores, et vites
 crebrae, et sata plura, et pascua pulcra: do-
 micilium vero nullum, vel mediocre, sed
 rudera omnia. excepit nos Mironides valde
 humaniter. fundos igitur duobus talentis
 comparavi. et nunc tale domicilium mo-
 lior,

λεως, καὶ μάλιστα τριάντης, ἐν ἣ δύναιτο αὐτὸς ἥσασθαι ἀλγέειν ὑπὸ
λαβδόμων οἰκεῖν.

Ο Δὲ Κίμων οἶα καὶ πόλιν ἐκάστην καὶ αἰγυάλον ἡμῶς δέ-
δρακεν, καὶ κήδους, καὶ νόμους φειδόμενος· ἐδεδόξεν, ὅτε καὶ θεῶν
εἰς Ἴλιον ἀφικόμενος τὴν γῆν ἐκ θαλάσσης, καὶ ἂν μὲν εἶδον αὐτό-
ν, γράφειν, ἐπεὶ δοκεῖ ὑλὴν ἔχειν ἀφθονον, σιωπήσω· δέδοικα
γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλδέως δόξω·
τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀκραιψίαν, οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν
γλώσσαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πο-
λὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληθεμένων τῶν θεῶν τῶν Περσέων·
ὧν δέ μοι γνώμη μένειν· ἕως ἀπὸ τοῦ δεξιέσθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι
ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἐκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γενημύρια· ἐμ-
πίπτει ἡμέρα, ἐν ἣ πειρώμεθα ὅσον γάμος ὁ πλεῖστος τῶν θυγατέ-
ρων, ὅσων ἐπιτρέψῃ ὁ νόμος ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα· ἐγγόντες δὲ συχναὶ
αἱ γαμήμυραι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρωάδι γῆ, τὰς γαμήμυρας
παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἐρχεσθαι, καὶ λαομαρῆας ἀπ' αὐτῆς
τὸ ἐπὶ τῷ τοῦ ὡσπερ ἱερὸν ἢ ἐπιλέγειν· ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ
ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόην ὄνομα, παρθένον
μεγάλην, πατρὸς δὲ τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦκε λαομαρῆν.

lior, quale ego re tenui moliri queam, qui-
que hic habitaturus sum, non, ita me dis-
ament, aequo animo, ciuitate mea priuatus,
praesertim tali, in qua si quis se habitaturum
existimaret, minus dolere posset.

X.

ΣΙΜΟ, vt in qualibet vrbe et littore no-
biscum egerit, nullius necessitudinis,
nullius legis habita ratione, cum ad Ilium
perueni, spectandae et terrae et maris cau-
sa, quaeque ibi viderim, quoniam vberem
suppeditare materiam videntur, scribere su-
perfedebō (vereor enim ne poeticis nugis
insituendis ineptire videar) Cimonis autem
VOL. II.

facinora et immodestiam, non mihi si cen-
tum sint linguae, dicere possum. nam cum
multos Ilii dies versaremur, et spectaculo
Pergamorum non satiaremur, mihiq̃ue in
animo esset manere, donec omnis Iliadis
versus ad ea contulisset, de quibus illi facti
essent: incidit dies, qua plerique periclitan-
tur coniugia filiarum, quas lex et aetas nu-
bere finit. fuerunt autem complures nu-
pturae. et moris est in Troiana terra, nu-
pturas virgines ad Scamandrum ire, ex eo-
que lotas, verba haec tanquam sacrum quid-
dam recitare: CAPE MEAM SCAMANDER
VIRGINITATEM. inter alias igitur virgo
quae-

Ἐγὼ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμικῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις, πόρρωθεν τῶν ἐορτῶν, καὶ τὰ λεπτὰ τῶν παρθένων, ἢ θέμις τοῖς ὕστερον ὄραν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς καὶ γαθὸς Κίμων ἐγκρύπτει εἰς θάμνον ὃ Σκαμάνδρον, καὶ σέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ σραπήνημα τέτο καὶ ὁ λόχος ὅς ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιρρόην εὐτρεπῆς. λαοκέρης δὲ, Ἐ τοῦ εἰωθὸς ἐπὶ, ὡς μὲν ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ, ἐκθορῶν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιρρόην, Σκάμανδρος ὦν· καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω σοι. ταῦτα ἅμα λέγων, Ἐ ἀεπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὲς γίνε· ἐ μὲν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνε. ἀλλὰ τέταρτον ὑστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμενον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδύσα τὸν Κίμωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν σινειδόμενα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τρυφὴν, ὄρας, ἔφη, τίτθῃ, τὸν Σκάμανδρον, ὃ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ ἡ τίτθῃ ἀκῆσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκπυσον γίνε. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καὶ λαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ οἷα ἦν εἰκός, ὀργίζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ ἔδεν δι' αὐτὸ

quaedam nomine Callirhoe, procera, et illustri patre nata, ad fluvium venit lauandi gratia. nos una cum cognatis nupturarum, et ceteris turbis, eminus festum, et lauacra virginum, quatenus fas nobis externis erat, spectabamus. at bonus iste Cimo se occultit in frutice Scamandri, atque arundinibus coronat: instruxerat autem nimirum de die stratagema illud, atque insidias contra Callirhoen. cum autem lauaretur, et de more verba illa pronunciaret, ut posterius cognoui, CAPE MEAM SCAMANDER VIRGINITATEM, profiliens e fruticibus Scamander Cimo, libenter, inquit, accipio, et sumo Callirhoen Scamander: et multa

in te conferam beneficia. haec cum diceret, simulque abrupisset puellam, se occultat: non tamen res etiam occultatur. sed cum quatrduo post pompa esset Veneris, et recens nuptae ei pompae interessent, nos quoque illam spectabamus. sponsa autem Cimonem conspicata, ut nullius mali sibi conscium, una mecum spectantem, honorem ei praebeuit: et nutricem intuita, vides, inquit, mea nutrix, Scamandrum, cui virginitatem dedi. quo illa audito exclamat: itaque facinus divulgatur. ut vero domum ingredior, prehendo Cimonem, et ita cum eo ago, uti par est, vocans nefarium, et dicens per eum periisse nos. is vero nihil ea re perterritus, ne-

ἔδιδεν, ἔδ' ἡχύνθη τοῖς πεπταμένοις, ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέ-
γειν μακρὰς, τὰς ἀπανταχόθι τερχῶν ἄξια εἰσασμένους κατὰ
θμύμῃ. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ τῷτο φεῖ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν
ἔφη γεγενῆσθαι, ὑπὸ πινος τῶν ἐκείνων. ἀφ' οὗ ἔτι σήμερον Ἀτταλὸν
τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ, ἔφη, ἔχ' ἐαυτὸν ἰόν, ἀλλὰ τὸ Μαίανδρος εἶναι
παῖθ'· καὶ διὰ τῷτο αὐτὸν ἔτι πάνυ νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εἶ-
χον. ἐπειδὴν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμῃ οἷοι, τὸν
ποταμὸν αὐτὸν νεμεσῆσαι λέγει, ὅτι νικήσας ἐπ' αὐτῷ ἀνηγόρευσε
αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἂν πορεῖγε ἡρώμῃ φροσύνης. ἔτι δὲ Εὔδα-
μον ὁμοίως πάλιν, Καρίωνα ἔφη τὸν Μαιικὸν ὑπὸ Διὸς
πεπαισθῆναι, ὅτι Ηρακλῆς εἶπεν τὸ ἐκ μοιχευθέντος αὐτὸν παιδίου.
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιισάμην, ἔφη, ἀπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ
ὑπερώτῳ τε ἤδη, καὶ λοιδώρῳ αὐτὸν μὲν μιᾶς γράδος εἶδον. καὶ
ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι, ἔφη, ὥς μοι πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν Ἰλίου τραγικὰ
ἔτι φοβερά ἢ, παθεῖν δεῖν πᾶσι καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμωδίαις, φεῖ
τὸν Σκάμανδρον ἐργάσαθαι. καὶ γὰρ μὴ ἄλλο ἔδεν, ἢ ποῖ λήξει
ἡ τσαυτὴ ἀναισχυντία, προσμύων, λίδν' ὑπὸ ἀπίστας ἐγε-
γόνειν. ὁ δὲ ἐώκεν καὶ τρεῖς Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσεως μοιχείαν ἐπά-
ξων, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θυρᾷ, τῷτο ἐκείνο, ἔφην,

neque verecundatus ob ea quae fecerat, fa-
bulas narrare coepit prolixas, vndique eos
connumerans, qui cruciatu digna commise-
rant. nam et in Magnesia idem circa Mae-
andrum fluvium aiebat esse factum a quo-
dam indigena adolescente, ex quo etiam
hodie Attalum pugilem pater, inquit, non
suum, sed Maeandri esse filium, persuasum
habet: eaque de causa illum adeo carnoso et
robusto esse corpore. cum vero multis ac-
ceptis plagis, viribus destitutus abit, fluvium
ei indignatum ait, quod eum patrem non
proclamasset, cum igitur succumbit, non ei
deest excusatio. et circa Epidamnum rursus
eodem modo Carionem aiebat Musicum

prae stultitia credidisse, puerum ex adultero
natum esse filium Herculis. ego vero, non
procreavi puerum, inquit, sed collocutus
semel sum cum puella iam exoleta, lauan-
tem cum vna anicula conspiciatus. praeterea
mihi videtur, inquit, ut res Ilienses prorsus
terribiles et tragicae sunt, nobis etiam ali-
quid esse perferendum, et, tanquam in Co-
moediis, circa Scamandrum patrandum ali-
quid, tum ego nihil aliud nisi, quo tandem
evaderet tanta impudentia exspectans, lapis
pene factus sum, adeo mihi res incredibilis
videbatur. ille vero tertium etiam Apollinis
et Bacchi adulterium tentaturus erat scili-
cet, donec ego vidi turbam ad ianuam ac-
cedentem.

καλαπρήσοντες ἡμᾶς πάρεσι, ἐ δὲ ὁπιδόμοις πινὸς δὴθέως πρὸς
Μελανιππίδην φεύγων ὠχόμεν, ἐκείθεν δὲ ἐσπέραις ἐπὶ θάλατ-
ταν εἰς τὸ μπερθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, οὐ
μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄγος ὑπομῆναι πλέων.
τῶντα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν, ὡς καὶ ἐμὲ χελιδάσοντι
μᾶλλον, ὦμιλ' σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσεις.

ια. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΤΑ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπισέλλειν, περὶ ὧν ἱστορούμεν, καὶ
πρότερον ὠόμεν· ἐ γὰρ ἀφηρηθῆναι γε τέτο ἀτυχήσαντα
πάντων παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον συμβεβῆναι δὲ, καὶ πολυπραγμο-
νεῖν, οὐ μικρὰς ἐμοιγε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδοκόπι
πληκαύτῳ δίκῳ δὲ πολυιδέει, πᾶσι δέοι καλῶν ὑμῶν.
ἄλλως δὲ μὴ ῥαδίον πᾶσι πάντων ἐπιπιδείων, ἐχ' ὅτι πόλιν, συμβεβῆναι
ὠόμεν ὑμῖν τε ἐώρων ἄλλας εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυνα-
μύνας τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ ὅσα ὀλίγοις. ἐπεὶ δὲ ὅ μὲν τε-
θναῖσι, πολλοὶ δὲ ἡττημένοι, ὥσπερ ἐγὼ, περὶέστηκε δὲ ἡ πόλις
εἰς ἐρημίαν πάντων πολυιδεομένων· ἀκῶα δὲ ὅ μὲν αὐτὰς παρὸν-
τας, τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν πᾶσι τὴν πόλιν πραγμάτων
ἑτοιμός εἰμι, τὰ δοκῶντα τῇ πόλιν συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεσ-
τοι, δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων φρονεῖν

cedentem. tum, hoc illud est, inquam, com-
bustum nos adueniunt, et statim per posti-
cum ad Melanippidem confugi, inde ve-
speri ad mare prorsum versum, deinde ad
hospitium eo vento appulimus, quem nemo
nauigans toleret, nisi qui Cimonium piacu-
lum fugiat. talia cum perpeffus sim, ea tibi
scribenda esse duxi, ut qui grauius etiam
quam ego ipse laturus esses: tu vero, ut ar-
bitror, affatim ridebis.

XI. SENATVI POPVLOQVE ATHENIENSI.

ΑΛΙΙΣ de rebus quibusuis, prius etiam, ad
vos mihi scribendum esse putabam (ne-

que enim id quoque, ei, cui vestram rem-
publicam calamitas ademisset, ereptum arbi-
trabar) sed dare consilia, et negociis alienis
implicari, non paruae incontinentiae mihi
esse videbatur in eo, qui administratae rei-
publicae tam grauis dedisset poenas, nisi cum
et res postularet, et vos peteretis. alioqui ne
familiarium quidem aliquibus facile esse
suadere existimabam, nedum ciuitati: et
vobis esse alios qui reipublicae, dicendo
agendoque consulere possent. reliqui enim
non paucos. sed quia eorum alii obie-
rant, multi simili mecum calamitate sunt
conflictati, et respublica, eorum a quibus
gubernetur, penuria laborat (audio autem
quos-

ἐρεῖσί με, ἃ παρὰ πρεσβείας γράφονταί πινες ἀπόντα με δίκην, ἢ
 περδοσίαν τ' Ἑλλάδ'· ἔτοιμός εἰμι καὶ Ρόδῃ, καὶ γῆς ἀπάσης
 Ἑλληνίδ'· πρὸς τὴν φεύγειν, εἰ βέλων), καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρ-
 σαις ἀπείμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καὶ τοὶ τὰ Περσῶν τε καὶ Μήδων
 ἔδεις ἔφη μὲ πρὸς φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένους. ἀλλ'
 ἔδ' ἐκείσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει δόξη συμφέρειν, οὐ
 χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι πινες, ἀλλ' ἐλευθέρας νε-
 θεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολλοῦ θυομένων οἱ μᾶλλον ἐπι-
 πλήθειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, ἔτοι καὶ μάλιστα πρὸς
 ἡδονὴν λέγουσι, πῶς ὑπὸ παραλήματος παρρησίας ὁδὸν ἔκκολα-
 κεύειν ἐλόμην· καὶ γὰρ αὐτὴ τίς ἐστὶ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγε-
 μόσι πολὺ κακουργίᾳ παρὰ πρεσβείας ἢ βαδίζοντες πινες Ἀθηναῖοι,
 ἃ παρὰ πρεσβείας ἐμὴ παρ' ὑμῖν, ἔτω γὰρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον
 ἐφ' ὑμῖν, τελευτῶντος, αἰτιῶν) μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς ἐκ ἐθε-
 λόντων ἄρχειν τ' Ἑλλάδος, παρὰ πρεσβείας) ἢ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς
 δυναμύνας. ὑμεῖς δὲ, μὴ ἔδοκεν ἄλλοι γέγονε, δυνάμει τῶν
 Ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλει μᾶλλον, ἢ μὴ ἔμεινεν ὑμῶν
 τὰς παρὰ πρεσβείας, ἐνδείας τ' δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ, τελευ-
 τήσαντι Ἀλεξάνδρῳ, παρὰ πρεσβείας πινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἀπείας
 πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βελοῖμην ἂν ταῦτα συμβεβληέναι ὑμῖν,

quosdam per literas turbare statum ciuitatis) iam non recusō, ea quae mihi e republica esse videntur, qua sola ratione licet, per li-
 teras explicare, quod si me nunc etiam fa-
 cere cum Macedonibus dicunt, et falsae le-
 gationis, aut Graeciae proditae etiam ab-
 sentem aliqui accusant, paratus sum ultra
 et Rhodum et vniuersam Graeciam fugere,
 si volent, et ad Persarum et Medorum re-
 gem proficiscar. etsi me stare a Persis et
 Medis nemo vnquam dixit, et omnium mi-
 nime Demosthenes. sed ne ibi quidem ea
 scribere desistam, quae vrbi profutura vide-
 buntur, non gratificaturus vobis, vt alii
 quidem, sed libere moniturus. sciendum
 enim est, eos magistratus, qui magis obiur-

gare vos, quam gratiam vestram aucupari
 videri volunt, maxime ad gratiam loqui,
 delecta ea assentandi via, quae sub velamento
 libertatis delitescat (nam haec est gratifican-
 di ciuibus et ducibus via multo maliciosior)
 quam ingressi quidam Athenis, me et ad-
 huc apud vos superstite, sic enim mihi di-
 cendum est, et nunc, quantum in vobis est,
 mortuo, vestram culpant ignauiam, vt qui
 nolitis imperare Graeciae, et ad principa-
 tum adhortantur, vt quem obtinere possitis.
 vos vero malle debetis cum opinione igna-
 viae videri Graecis imperare posse, quam,
 retenta vestra alacritate, viribus destitui.
 audio enim, Alexandro defuncto, quosdam
 exhortari vos ad rerum nouarum studium:
 ego

ἀ μὲν ταῦτα συμφέρον. ἔ γ' ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ εἴτε ἄλλος
θεὸς, ὅτι λαμπρὸν ἐστὶ τὸ τοῖς μὲν βαρβάρους αἰὲν πολεμεῖν, εἴτε
δὲ Ἕλληνας ἐλευθερεῖν, καὶ ταῦτά γε ἔ τ' ἐς παλαιοῖς ἡμῶν πορε-
λομένων· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βέλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκα-
νὴν ἔσαν, εἰς δὲ τὸ δυνάσθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένων.
προσέειπεν ἔν μεμνησθαι ἔ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν
ἐπισέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιεύσατο,
ἀλλ' οἱ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων ἔ χεῖρας εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τὰς
πολέμους ἀφορμὰς ἔχ' ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν
τριακοσίας τετρήεις, (1) τὰ δὲ Ἑλλάδος ἀξία γράφοντες ὑμῖν· δό-
τωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρεῖς, καὶ χρυσὸν ἀπέφθ' τρισ-
χίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἡβῇ νέων τρεῖς τοὺς πληθους, ἡδὴ γε-
γυμνασμένων ἐν ὅπλοις· ἔ μνηστέρι συμβαλέτωσαν, αὐτοὶ γὰρ
εἰδήσομεν ἂν χρὴ πράττειν, δυνάμει τὰ δόξαντα πράττειν, μηδὲ
ραψιδεύωσαν, μάτῳ ἐπαινεῖν ἡμῶν τὰς περὶ γόνους τε καὶ τὴν
χώραν, ὅτι ἐγρόντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπερ αὐτῆς, καὶ ἐγρόντο ἐν αὐτῇ (2)
θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τῶν
πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἀρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπερ Α-
λιάρου ἐν Ἀργεῖο πάγῳ ἐκείθι; ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅς
τις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι· τούτο

ego vero ea me vobis suadere vellem, quae
in posterum prodesse. neque enim igno-
rabam (testor Iovem optimum maximum,
ceterosque deos) magnificum esse, barba-
ros perpetuo oppugnare, et Graecos in li-
bertatem vindicare, et hoc patrum etiam
nostrorum fuisse institutum: verum, ut opti-
ma quaeque velitis, id in vestris animis esse
fitum, ut autem exsequi etiam possitis, se-
cunda etiam fortuna vobis esse opus. existi-
mabam igitur, vos quoque meminisse oportere,
nos, etsi ad Atheniensis scribamus, ad
eos tamen scribere Atheniensis, non apud
quos rempublicam Themistocles administra-
vit, sed ad eos, qui, cum animis nihilo sint
illis inferiores, non easdem habeant ad ge-
renda bella facultates. nam qui Graecia

digna scribunt: danto vobis trecentas trire-
mis: danto triginta millia talentum argenti,
et auri puri puri tria millia: danto virorum
aetate et robore florentium tantam multitu-
dinem, in armis iam exercitatorum: et sua-
dere definunt (ipsi enim sciemus quid sit
agendum, ubi ea quae probata nobis fuerint,
exsequi poterimus) neque nugae agunt,
frustra laudandis maioribus nostris, et regi-
one, illos in ea et pro ea fuisse natos,
etiam Deos in ea esse ortos. rogate eos, quid
in Chaeronensi pugna urbi Atheniensium
profuerit, quod Mars suam causam cum
Neptuno in Areopago disceptarit? enim-
vero illud considerandum est, an ad praelio
decertandum cum Antipatro, aut quovis
alio Macedonum rege, iustas viris habeamus.
quod

χεῖρ σκοπεῖν. καὶ ἱκανοὶ ὦμεν, αἰσθῆναι τὴν τύχην ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα,
 εὐθέως ἐλευθερώμεν τὸν Ἑλλήνας. εἰ δὲ τῆς μὲν ὀλιγωρήσομεν,
 κολακασίμοι δὲ ἡττησόμεθα, πῶς ἔ, μὴ ἔδοκεῖν ἑαυτοῖς αἰ-
 τιοῖ γεγενῆσθαι τῇ συμφορῇ, ὃ μόνον εἰδὲ πρᾶμυθίαν ἔχει τοῖς
 κακῶς περὶ ἡμῶν, ἀτυχήσομεν; ἐστὶ δὲ καὶ πόλεως ἡ ἀνδρῶν εὖ
 φρονησάντων ἔργον, πρὸς τὰς παρὰς ἀφορμὰς ὑπὲρ τῇ πα-
 ρήνῃ βελεύσασθαι. τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς
 ἔπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν ἰχθυῖ, ἔχει, τὴν δὲ ἰχθυὶ πάλαι
 ποτ' ἐξηκέναι μεγάλῃ, ὁμοίον γε φαίνεται), ὥστε ἂν εἰ τις Ο-
 λυμπιάσιν νικήσας πολλάκις, ὑστερον γέγων ὡν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ
 περκαλοῖτο τὴν ἀνιγράφοις, ἀναμνησκόμοις ἢς ἐξηκεν, ἔτι
 παρὰς, δαυάμεως. ἄξιον δὲ καὶ αὐτὴν λέγειν αὐτὰς πυνθάνομαι
 λογίσασθαι μετ' ὑμῶν, ὡς καὶ καὶ θαυμάσαι, ὅσον εἰς αὐτὴν βέλον)
 τῇ πρᾶξιν συλλαβεῖν δαυάμεως, φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥστε
 ὑμᾶς ὅτι ἔπιταμύες, ὅτι τῆς μὲν πόλεως πόλεως, ἡ πολέμειν, καὶ
 εἰρηνεύειν βελομένη, κράτιστον ἐστίν, ἡμᾶς δὲ ἔτι τῆς δὲ σκοπεῖν, εἰ
 ὁμονοεῖν πολέμειν ὁμονοεῖν γὰρ καὶ πολέμειν, καὶ μὴ, πάντως
 ἔνεκα. ἀλλ' εἰ βελομένοις πολέμειν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς ἰσχυρὸν ἅπαν-
 τες, αὐτάς ἐστιν ἡ δαυάμις. ἔως δὲ ἂν μήτε συσφάλλας πολέ-
 μεις ἔξομεν, μήτε χρημάτων πόλεως δεικνύωσιν, ἀλλὰ τῇ Α-

quod si erit, diis approbantibus, sumptis ar-
 mis, Graecos in libertatem asseramus. sin
 hoc quidem neglexerimus, assentationibus
 autem inducti, superati fuerimus, qui fieri
 poterit, ut in calamitatem non incidamus;
 praeterquam quod nosmetipsi in mala con-
 iecisse videbimur, quae solae res in miseriis
 nullam consolationem habet? est autem et
 reipublicae et viri sapientis officium, de
 statu rerum pro ratione horum temporum
 deliberare: audaciam vero, ad res quas geren-
 das suscipias, ex veteri potentia concipere,
 qua olim magna praeditus fueris, id perinde
 esse videtur, ac si quis saepe Olympiae vi-
 ctor, post ubi consenuerit, adhuc nomen
 suum profiteatur, et scribas euocet, eosque
 roboris, non quod iam habet, sed quod olim

habuit, commonefaciat. est etiam confide-
 ratu dignum, cuiusmodi ea sint, quae ab eis
 dici audio, quam noua et mirabilia: dum
 nos concordis esse iubent, tanquam id ma-
 gnum rebus gerendis afferat adiumentum.
 quasi vero vos ignoretis, id quidem cuius
 vrbi siue bellum gerenti, siue pacem agenti,
 esse optimum, illud autem nobis spectandum
 esse, non an bellum suscepturus concordia sit
 ineunda (nam concordis esse nos, siue bel-
 lum gerentis, siue quiescentis, omnibus de
 causis oportet) sed an iustas viris habeamus,
 si et bellum gerere et concordem esse volueri-
 mus, ut scimus omnes. quoad autem non
 ostenderint, nec quos bellum gesturi exer-
 citus habituri simus, nec quam pecuniae
 copiam, sed Mineruam belli vadem nobis de-

Θησὶν ἐγὼ δίδωμι ἔτι πολέμῳ, μηδὲν διαφέρειν αὐτὸς αὐτῇ κα-
τὰ ἐμπλήκων νομίσομαι. ἀλλ' ἐμῖνον μὲν, ὥστε ἦν ἄξιός, πρὸς
πλήξ τινι δianoian ὦν, κατελύσατε εἰκότως. τέτοις δὲ δόχῃ τὸ
μηδὲν παθεῖν κακὸν πρὸς δόξας λόγους μελείωσι, καὶ μηδὲ λείψα-
νον ἐδῶκεν ὑμῖν πᾶν πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ τέτων φθονῶσι, πρᾶτ-
ταιν ἂν δὲ βυλομύθοις, ἕως ἂν τὸ Θησίων πολυεύσων) πολί-
τῶμα, μηδὲν ὑμῖν γνέας τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆσαι τὴν
πόλιν ἀναγκάσαντες. ἔγωγε, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πρᾶγματα, διὰ τὸτο
μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φρονήσέον.

16. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΕΓΩ πρὸς ἡλθον πρὸς πολυεύσων, γεγονὼς ἐπὶ τεία καὶ τεία-
κοντα, μὰ Δί', ἐπὶ τείαγωνισεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλε-
γχε, ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φρονήσας τὰ μέ-
τεια, καὶ λόγων, οἷοις λέγειν ἐν Αθήναις ἐπρεπε. καὶ τέτες οὐκ εἰς
συκοφαντίαν γυμνάσας, ἐδὲ ἡμῖν τῶν πολιτῶν δικὴν δικασάμενος
εὐρεθήσομαι, λαβὼν δ' ἐγγύειον, ἐδὲ ὑβρεῖς ἀποδόμενος, ἀλλ' ἐδὲ
ὑβρεῖς οὐλως, ἐδὲ ἀφορμὴν ἀποπληκτισμῶ πρὸς ἀχῶν, ἐδὲ εἰς
δικὴν ἡμῶν τῶν πολιτῶν καλῶσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ
ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάντ' λαβεῖν ἔξόν μοι
χρήματα, μὴ λαβὼν. ἀλλ', ὡς ἦν πρὸς ἡμῶν, δικὴν καὶ οὐ νόμους

dederint, statim eos nihil ab insanis differre
existimabimus. ac illum quidem, ut mere-
batur, homo nimirum mentis errore affe-
ctus, iure repudiastis: isti autem contenti
esse debent, si nihil mali patiantur, dum
absurdas excogitant orationes, et ne reliquias
quidem vllas vobis superesse sinunt, sed has
etiam iis invident, qui fungi officio cupiunt;
donec Thebanorum exemplo republica ad-
ministrata, regionem nostram in ovium pa-
scua conueriti, urbem euerti coegerint. nec
enim eo quod res male se habent, prouiden-
dum non est, ne deteriores etiam fiant.

XII. SENATVI POPVLOQVE
ATHENIENSI.

EGO ad rempublicam accessi, annos tris
et triginta natus, cum mehercule non

tertias actitare partis didicissem, ut Demo-
sthenes dicebat, sed illud comperietis, me et
scribendi liberaliter, et mediocris doctrinae,
et eiusmodi orationum rationem habuisse,
quas haberi Athenis deceret. atque eas non
ad calumniam contulisse, neque vlli ciuium,
accepta pecunia, periculum creasse, neque
etiam contumelias vendidisse, sed prorsus
contumeliis non affectum fuisse, neque cau-
sam contumeliae mihi faciendae vlli suppe-
ditasse, ac ne in iudicium quidem vllum ci-
vem adduxisse, extra solum Timarchum.
neque iacto aquod vos, me, cum permultas
apud vos pecunias accipere potuissem, non
accepisse: sed, ut conueniebat, poenas le-
gibus sumpsisse. post etiam Ctesiphontem,
multa ab eo perpeffus, multa item a De-
mosthene,

λαβών. καὶ μὲν ταῦτα πάλιν Κτισιφώλια, πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῶν παθόν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, ἀδανόμων ἐγγραφάμενα, δικαιοσύνην, ὡς θεοὶ, γραφήν. καὶ εἰδὲν θαυμαστὸν, εἰ ἔτι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένης δεινότης κρείστων ἐγρήθε. ἐφάνη γὰρ ἴσως, ἐφ' οἷς καταγορήθην πρὸς τὴν Δημοσθένους· πολὺ μείζονσι δηλονότι τῶν ἐσσι, δι' αὐτὸν δ' ἐπέστη· καὶ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τῆτο ἔτι καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι εἰδὲ Δημοσθένης καταγορήθη ἐάτων. καὶ γὰρ ταύτῃ τὴν συμφορὴν, καὶ τέλος καταφανῆ πασι τοῖς Ἕλλησιν, ἔχ' ὅπως μόνοις ὑμῶν, ἐμαυτὸν οἶμαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι, ὡς περὶ ἀποθανόντες ἄνθρωποι, ἔγωγε καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάστιγα, τίνες καὶ ὅποιοι τὰς τρέψεις ἐγρήθην, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ αὐτὸν στανέκρυπτον αὐτοὶ πρὸς τὴν, ἐκ μέσης γρομῶν ἀναφαίνεσθαι καθαρώς αἰτιάται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτὸς, εἰδὲν ἀνλείπειν διωκόμενος. καὶ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τριάνταις αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων αἰὲρ πρὸς αὐτοὺς, πρὸς αὐτοὺς δεικνύσιν καὶ τὰς τρέψεις, καὶ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ γρομῶν αὐτοῖς γνώμας καταφανείς. καὶ γὰρ ὅπως φέρεται τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς δαίκεται πρὸς τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζοντα σαφῶς. ἀλλ' ἐν ὧς καὶ Φιλίππῳ πρὸς τὴν ἐμαυτῶν πατρίδα, καὶ ἀπαρξέσθαι τοι-

mosthene, violatarum legum reum feci, iustissimo, o Dii immortales, iudicio. neque vero mirum est, Demosthenis eloquentiam et legibus vestris et verbis meis fuisse superiorem. illud autem, non exiguum fortassis apud vos argumentum exstitit bene gestae a me reipublicae, quod, ne Demosthene quidem accusante, illorum criminum, quorum ille me reum fecerat (cum quidem iis ob quae nunc exsulo longe grauiora essent) fuerim condemnatus. post hanc autem calamitatem, me penitus non vobis duntaxat, sed omnibus etiam Graecis notum esse factum opinor, quis enim nescit, homines ut mortuos, ita etiam patria exsulantis, qui,

VOL. II.

et quibus moribus fuerint, maxime cognosce? nam et quae prius ipsi contegebant, ea illis e medio sublatis perspicue cernuntur; et omnes inimici multo magis eos criminantur, cum iam se defendere non possunt. qui autem ob id crimen exsulant, quasi hostium commodis perpetuo studuerint, omnino et mores et consilia in gerenda republica sua euidenter demonstrant. neque enim quo pacto calamitates ferant, et ut erga patriam sint affecti, vlla ratione celare possunt. nunquid ergo, ut qui patriam meam Philippo prodiderim, et in reipublicae fraudem mala fide legationem obierim, quippe Macedonum cultor, ut primum a vobis eiectus abii,

5 B

ad

αὐτὰ καὶ τὴν πόλεως, ὡς δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τά-
 χιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ὤχόμην, πρὸς Αλέξανδρον ἀπηλλά-
 γην, χάριν τε ὧν παρεχόμην αὐτῷ, κομιζόμενος, καὶ περὶ
 θείας δηλονότι ταξιδίου παρ' αὐτῷ; καὶ ὅσα ἐδ' ὅπως εἰς ἑωρων
 τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζου-
 γῶν εἴκοσιν ἀγῶνα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ
 Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερροίᾳ, καὶ δωρεὰς
 ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεσάτας γεγαμηκότας. καὶ
 μὴν ἐδὲ πρὸς Θηβαίους, ἐδ' εἰς Θεπάλιαν ὤχόμην παρ' ὑμῶν,
 ἐδὲ πρὸς ἄλλους τινας, παρ' οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρί-
 δα τὴν ἐμὴν, ἢ λοιδορῶμεν αὐτὴν ἀκρίβει, ἀλλ' εἰς Ρόδον ἀφι-
 κόμην, ἔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, ἔτ' ἄλλως φιλαπεχθη-
 μόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄλχις τὴν ἐαυτῶν πατρίδος
 ἐσάναι, καλεῖσθαι ἀνθρώπων ἐμοὶ γε τὴν συμφορὰς εἶναι μᾶλλον, ἢ
 σεργύων ἐδόκει τὴν πόλιν, ὡς πορρωτάτῳ γὰρ μᾶλλον αὐτῆς
 ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν
 γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ ἐδὲ ἐνλαύθα μείνας, ἐν Ρόδῳ φανείην
 ἂν, ἀλλὰ τὴν Στερεᾶς ἐλόμενος ἢ μικρὸν φρεσίον, Ἀμμόν, κἀν-
 ταύθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν
 Φιλίππου μὲν πρῶτον, εἴτ' Αλέξανδρον μετὰ τὸν ὕστερον χρό-

ad Alexandrum me contuli, ut et gratia pro
 meritis ab eo mihi referretur, et rationibus
 meis confunderetur? neque vero non vide-
 bam, Demadem cauponas Boeotias tenere,
 et fundos xx. bouum iugis arare, et aureas
 habere phialas, Hegemonem autem et Cal-
 limedontem, alterum Pellae, alterum Ber-
 rhoeae, cum munera accepisse, tum matro-
 nas honestissimas, uxores duxisse. neque e-
 tiam a vobis ad Thebanos aut in Thessa-
 liam abii, aut ad alios quosdam, apud quos
 mihi conuicia in patriam aut dicenda, aut
 ab aliis audienda essent, sed Rhodum sum
 profectus, in hominum urbem, qui nec vo-

bis inimici sunt, nec inimicitiarum appeten-
 tes. nam proxime patriam consistere mihi
 videbatur eorum esse, qui calamitatem quasi
 eluderent magis quam aequo animo ferrent:
 cum quam longissime ab ea multo magis dis-
 cedendum fuerit, neque vllum in oculis
 habendum monumentum, quod animum cru-
 ciaret. ac ne Rhodi quidem mansi: sed de-
 legi Stereae paruum quoddam castellum
 Ammon, ibique emi praedia tot talentis,
 duobus videlicet, quot emi ab eo consen-
 taneum erat, qui olim Philippi, post Ale-
 xandri mercenarius fuerat, quique Macedo-
 nibus et Phocensis, et Graecorum prodide-
 rat

μῦθον, ὃ Φωκεῖς παρδόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, καθήμεναι μεθ' ἐπὶ τῶν θρασυπόνων ἐνλαύθαι, καὶ δυοῖν μόνον γυναικῶν, ὃ τ' μηρὸς, ἢ τρέπον ἔχουσα ὃ ἐβδομηκοσὸν ἔτος, ἐπλάσσει σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τ' δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς ἡγομένης, καὶ μὲν γυναικὸς, ἢ σωεξέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν ὁ πατὴρ, ὃ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τ' πόλεως μάλλον, ἢ τὰς νόμους ὁπισθομένη, καὶ μὲν τριῶν παίδων ἐδέπω καὶ νῦν τ' ἑαυτῇ συμφορᾶς ἐπαιδομένη, οὐδὲ ὁποῖαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε γυναικῶσι πατρίδα τῶν Ἀθιναίων πόλιν, ὁποῖαν δ' ἀθέως ἡγομένη ἀφῆκεν). καὶ ἑτέρῳ μὲν, ὡς εἰσὶν, ὅθεν ἑαυτῇ παίδας, ὅθεν ἢ ἐν Βοιωτίᾳ ἡγεμένης, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τ' αὐτόθι παιδείας μεθέξουσιν· οἷς δὲ τὰς πόλιν τῆς φύσεως ὑπερῆξεν, οὐ δημοποιήτε πατὴρ ἔστιν, ἐπ' αἰτίαις αἰχραῖς ἐαλωκότος, φεύγουσιν ἐπὶ νῆποι, καὶ τρέφοντες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρώα. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκέρων παίδων Δημοσθένος ὑμῖν ὁπισθῆκε, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι τὸ πατρίδον αὐτοῖς ὄφλημα, ὃ ὑμεῖς ἐδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθιναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτούς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε· ὃ γὰρ ὀργίζουσι ῥαδίως ὑμῖν ἔθ' ἐπὶ καὶ χαρίσασθε πάλιν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτῷ παίδων ὅσα ἂν ὑμᾶς πεισαίμην, δεόμεθα ὡς μοι

rat libertatem. hic sedeo cum septem famulis, et duobus duntaxat sodalibus; et matre, quae anno aetatis tertio et septuagesimo navigavit mecum, particeps futura inflictae mihi per vos calamitatis; et cum vxore, quae vna mecum ex vrbe excessit, prohibente eam patre, et legibus fortasse manere cogentibus, magis gnara morum ciuitatis, quam legum; et cum tribus liberis, qui ne nunc quidem suam calamitatem intelligunt, nec qualem sibi nascentibus patriam dii dederint Atheniensium ciuitatem, et quali, statim vt nati fuerant, sint vrbe priuati. ac alii quidem, vt video, suos liberos vel in Boe-

otia vel in Aetolia natos ad vos mittunt, vt vestra disciplina erudiantur: quibus vero haec a natura tributa fuerant, cum patris essent, non populi beneficio in urbem ascripti, aut ob turpia facinora condemnati, hi exsulant adhuc infantes, et in paupertate educantur, in solitudine et exilio paterno. ac de Lycurgi liberis ad vos scribit Demosthenes, et recte facit, qui paternum eis debitum condonari petat, et vos nihil aliud egistis nisi quod Atheniensis decebat, ac miserti eorum condonastis (vestri enim moris est, facile et irasci et redire in gratiam) ego vero a vobis impetrare non potero, si

μη̄ μόνον ἐν ὀρφανία τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα ἔφυγάδες
 ὦσιν, ἔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' ἔδε ἄλλως ἐαλωκότες,
 τὰ μὲν τοι τῶν ἐαλωκόντων πάντα πεπονθότες. εἴτα τελευτήσαν-
 τες ἀναμνήθητέ με, καὶ χρείσασθε τὰς δόσεις ἡμῶν προσέχοντες
 ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ πειράσαι, ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ σωθήη
 ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτρια ποιήητες. ἐγὰρ ἂν δὴ τῶν τρέπων ἀπο-
 σταίη, ἔκ καταλύσαιε τὴν τ' πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χερσότητι μείζω
 ἔκ φιλάνθρωπια διὰ παλὸν ἔχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις πράξεσιν πό-
 λεσιν. ἐστὶ ἂν Μελάνωπῳ ἰχνοὶ πλείον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι
 τὴν ἐαυτῶν χερσότητα καὶ φιλάνθρωπια, ἢ τῶν ἀγαθῶν, ὅτι Αἰ-
 σχίνης ἔδαμψεν μὰ τὸς θεούς· ἐγὰρ αὐτάρκης, ἐστὶ δὲ παιδὴς πεί-
 θειν ἐγώ γε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλα γινώσκω, ἐμὰ ἑαυτοῦ
 εἰν πείθειν δοκῶν· ἀλλ' ὅτι πόλεως τρέπῃ, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν
 ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προσόνων ἦθος· ὃ ἀναγκαιότερον δὴ πείθει, ἢ Με-
 λανώπῳ καθ' ὑμῶν δεομένην προσέχων.

pro meis orem, non modo ne in orbitate
 alantur, sed ne simul et orbi sint et exsules,
 cum nihil peccarint, quippe pueri, neque
 alia ratione sint condemnati, et perpeffi ta-
 men omnia quae condemnatis vlti veniunt.
 tandem recordamini mei, Athenienses, et
 precibus meis benigne locum date, nunc no-
 stri rationem habentes. agite ergo, Atheni-
 enses, concedite ea, quae vestri moris sunt,
 et moderatione utimini. neque a vestris mo-
 ribus recedatis, neque gloriam vestram de-
 struetis, quam bonitatis et humanitatis no-
 mine, maiorem quam ceterae urbes omnes,

estis consequuti, neque plus valeat Mela-
 nopus, qui vobis obstat, quo minus vestram
 bonitatem et humanitatem imitemini, quam
 qui vos adhortatur, et is quidem non Ae-
 schines (nequaquam medius fidius, neque
 enim ego satis aut virium aut facundiae ha-
 beo, ad persuadendum patriae meae, prae-
 fertim cum nunc meam causam agere vi-
 dear) sed civitatis mos, et antiquum vestrum
 nomen, et maiorum consuetudo. quae plu-
 ris facienda est scilicet, quam Melanopus,
 qui ea flagitat quae vobis sunt indecora.

NOTAE

NOTAE

AESCHINIS EPISTOLAS.

HABES, mi Lector, EPISTOLAS AESCHINIS, jure optimo subiunctas isti Controuersiae, quae Exilium comparauit Auctori, atque his Literis originem praebuit et argumentum. Quo etiam factum est, vt totum quod scripsit *Aeschines*, atque aetatem tulit, in vno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis sua Graece descriptis *Aldus*, Venetiis, Anno 1499. vna cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde saepenumero, scil. *Louanii*, in Officina Rutgeri Fescii, deinde *Parisis*, per Wechelum, atque alibi saepiuscule. Primus eas Latinas fecit *Petrus NANNIUS Alcmarianus*, post eum *Rematus GUILLOREVS Kindesinensis*. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditae, neque tamen satis dignae vt prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerptis (vtilibus sane, et melioris notae) non aegre feret se cariturum iis quas praetermissi. Sunt tamen praeterea et aliae Interpretationes praeter *Wolfianam*: sed quarum pleraeque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea quam concinnauit *Ioannes CASELIUS Rostochiensis*; Alia porro Scriptoris Locique incerti; vt omittam eam quam *ARETINVS* dedit, vnus solummodo Epistolae, in bibliothecarum latebris, vt credo, delitescens, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XII^{mam} Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. vna cum *Aeschinis* Orationibus, et *Demosthenis* quibusdam.

Harum in Recensione adiutus sum Cod. MSto, bono sane, licet non admodum vetusto, quem possidebat olim RICHARDVS MEAD, nunc autem ARTON ATKIN, M.DD. uterque literarum laude nobilitatus. Eius praestantiam, utilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis quae sequuntur.

Lectae sunt Epistolae *Aschimis* a *Pboto*, qui in Cod. LXI. eas honestissimo hoc praefatione ornauit; Τρεῖς μόνους αὐτὰ φασὶ γνησίους εἶναι [Λόγους] ἢ Θ. Ἐπιστολάς, διὰ τὴν μὲν Λόγους αὐτῶν τινος ΧΑΡΙΤΑΣ ἀνεμαρτῶν, διὰ τὸ χαρὶν τὸ λόγῳ, ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων. ΜΟΤΕΑΣ δὲ τὰς Ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ Μουσῶν. De numero harum Epistolarum *Pboto* quoque perhibet testimonium idem in Cod. cclxiv. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epistolas vero DVODECAS.

Quenam sint igitur abjudicandae, si quaeras, siue tanto Auctore indignae; siue nota aliqua in-
vstae, quae novitatem arguere possit, hoc ex me, inquam, si quaeras, aio, praedico; confirmo et pronuncio, omnis XII. proferibendas protinus et eliminandas esse.

Probe scio rem esse omnium difficillimam, disputare de his fallaciis, quae ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Ocio profectae, Aetati nostrae obtruduntur : Noui quam lubrico in loco verferetur ille, qui id elaborat, vt alium de genere Orationis, de characterē dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea persentiscere adducat, quae ipse secum experiatur ; sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat,

piat, penitusque, et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et gravitate, de colore Orationis, ceterisque id genus disputes, leuissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: verum cum de iis in publicum differas, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus, sensu et iudicio conformatos, vsu denique exercitatos, atque eo demum ocio abundantis, quo ipse frueris, qui istos Auctores a teneris vnguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quamquam istius generis multa fortasse adferri potuissent; atque iure contenderem, me ingenium *Aeschinis*, et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso *Aeschine* desiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis vti (neque sane iis destituor) quae nemo profiteatur, aut reclamet, se sentire non posse.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus est, qui *Demosthenis Epistolas* confictas, atque isti nomini temere adsutas esse non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit Dubitatio. Eas tamen tam pressio pede sequitur homo noster, ut planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illae antea exstitissent. Verbi gratia: Quae ille *Pseudo-Demosthenes* de Lycurgi liberis conscripsit, hic *Pseudo-Aeschines* excipit, citat, atque eo argumento cum Cuiuslibet suis in postrema Epistola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitauit obrectatores, qui similem ludum luderent, atque vtrumque exsulem et absentem conuiciis domi lacerarent. Adeo *Petus* illud Scriptorum semper fuit *Μιμητικόν*: neque ex isto grege quisquam vnquam exortus fuerit, qui sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. Simulatus igitur *Aeschines*, licet ingenio, sermonis elegantia, et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium, qui *Demosthenem* imitari voluit, (et mediocrem sane Scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen, aetate sit posterior necesse est, quem saepenumero exscribit, et ad quem adludit, cuius denique testimonio atque arte vtitur saepissime.

In Epistola vltima, pag. 747. dicitur *Aeschines* secum matrem grandaeuam in exilium duxisse, sc. quae annum iam agebat 73um. Bene est.

Aeschines ipse ea erat aetate, cum haec res geri, atque hae Epistolae exarari, putantur. De aetate *Aeschinis* plura in eius vita. Adhuc tamen de Matre. Siquis enim calculum meum aliorumque de *Aeschinis* natalibus non admittere velit, audiat tamen *Aeschinem* in Epistolis, eidem *Aeschini* in Orationibus aduersantem. Mater *Aeschinis* Olymp. CXIV. annum agebat 73um. (Epist. XII. pag. 747.) Nam ea tempestate hae literae erant consignatae, mortuo nempe *Alexandro*. Attamen Mater *Aeschinis* Olymp. XCIII, oppressa a XXX. Viris vrbe, vna cum marito *Corinthum* aufugit (Orat. *π. Πάριον*, pag. 292.). Ab exeunte Olympiade XCIII, ad ineuntem CXIV. Anni sunt LXXX. Quibus si adieceris XX. nubilem nempe aetatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea Mulier, ipsius *Aeschinis* calculo, quae ab Epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo septuaginta, et quod excurrit.

Post Matrem sequitur Disputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex suo se indicio prodidit. Ait Scriptor, se tris paruulos liberos secum quoque abduxisse, qui per aetatem grande istud infortunium exilii sentire non poterant. Argumentum sane aptum ad animos eorum commouendos, ad quos scribit, sed quo ipse *Aeschines* vti non potuit. Eos vtique liberos, duos scil. filios, et gnatam vnicaam produxit in *Causa Πατριάρχας*. [Vide pag. 294. et 303.] Id erat Interuallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui iam diutius ex ephebis excefferant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictam, quocum aetatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIX^{nae}. 2do. verum cum eae res gestae erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitas: Ερωτώ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ εἰ ὑμῖν — τούτοις τὰς πατρῴων ἀνδράνων ἐμοὶ φιλάτους προδόναι Φιλίππῳ; sc. hos liberos, quos iam produxerat, pag. 294. Necesse est igitur, ut eam Causam aetate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Atheniensi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ δευλλόμενος *Pindarus*. An id Graeco, neque, ut videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id ex-

exponat? *Memineris*, ait ille, *Te de isto Poeta; sub plagis Orbilio; qui nostram simul pueriti- am vixerat, aliquid induidisse: Aut, si id te fuga- rit, memineris saltem Melanippum, tabulam et de- clamatorem, insigne istud ῥῆμα et versutum Pin- dari de laudibus Athenarum, saepenumero in Conti- onibus iactare esse solitum. Sic notus Vlysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.*

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gen- tem istam, praeter ceteros, semper fuisse in re a- liena profusam, in sua parcam, sordidam et illi- beralem. Et Ego eo vel vnico argumento in- nixus, quouis pignore contenderem, ab umbratili illa, quam dico, Schola, haec omnia esse profe- cta, atque ab iis Magistris, qui τῶν Θέλων, ut di- citur, solent προεκκινῶν. Hospes quidam Rhodi- vs, ut legimus in quinta Epistola, Aeschini ne- stro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothoci- darum vniuerso, id est, δημοταῖς suis qui erant Athenis, sufficere potuisse existimaret. Hic ille est, quem vero dicere possis *frui Diis iratis*, ut loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum sua libe- ralitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athe- nas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari proficetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Haec- cine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barba- tuli alicuius declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus *Demosthenicis* ἀσφοδαλμῶν et poterat, et soleret?

Haec delibanda esse iudicavi: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugae mera- cissimae occurrunt. TAYLOR.

EPIST. I.

EPISTOLA quidem luculenta. Nam et ver- borum constructione satis ornatur, et est vbi grauitate sententiarum ad *Aeschinis* felicitatem propemodum affurgat. Illud temperare ne- quiui quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicumque fuerit, dum haec excudit, *Aeschinem* cum *D. Paulo* conferre; atque vti iis- dem mari, et pene fortuna nauigare voluisse, ita eodem fere Orationis genere istam rem confi- gnasse. Immo Dictio tota cum N. T. locutione

vbique conuenit. Ut consenties, si conferre et trutinare velis. Adeo ut, cum vulgo hic lega- tur *καὶ οὗτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ*, in MSro nostro, eo- dem animo, sed phrasi ad S. S. accommodati- ori, γρ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΗΝ ΑΝΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΣ, ut legitur *Act. Apost. XXVII. 4.* Καὶ οὕτως ἀνα- χθίσας ὑπερλίοναται τὸν Κύπρον, διὰ τὸ τὰς ἀνέ- μους εἶναι ἐναντίας. Multo adhuc disertius *D. Ma- tthaeus XIV. 24.* Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσσω τῆς θα- λάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ΗΝ ΓΑΡ ΕΝΑΝΤΙΟΣ Ο ΑΝΕΜΟΣ. TAYLOR.

Pag. 726. 1. 2. Σκίρων] Rectius est multo, verba λαμπρῶν σφόδρα Σκίρων, ad Λύσανδρον, quod praecedat, quam cum *Wolffo* interprete, ad καλὴν χθῆν, quod sequitur, referre. Id quod commode praestiterunt alii. Cum e portu Μανυ- χβία vespere soluissemus Cauro apprimis luculentis, circiter meridiem ad Nereffum, coloniam Ciorum, deuecti appulimus: *Guillonius*. Vbi ex Μανυχβία luculenter admodum spirante Scirone vespere solu- tum esset, circa meridiem deducti sumus in Neref- sum Ciorum: *P. Nannius*. Scriptior noster ultra modum videtur hoc vocabulo (λαμπρὸς) delecta- ri: πολλοὶ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΙ 729. 4. ἔγωγε ΛΑΜ- ΠΡΟΝ νομίζομαι ἂν — Ibid. antepen. τῷ ΛΑΜΠΡΩ ἰσχυρότατον. 713. antepen. Οὗτοι ἐν- ῖοντες μεθ' ἡμῶν ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ ὄντι. 724. 1. πολλοὶ τῶν ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩΝ ἐν τῇ πόλει. 735. 6. ΛΑΜΠΡΟΝ ἐστὶ τὸ τοῖς βαρβάροις αἰὶ πολεμῶν. 742. 2. Elegans sane vsus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν εἰς δύνα- ται πλεῖν, ἢ μὴ ΛΑΜΠΡΟΣ αἶμα ἐπὶ χθ. *Herodot. II. 96.* Εἰσὶ δὲ ὅσπερ ἐκ μελαροίας ἀ- ποτρέψας τὴν ναῦν, ἱσταμένη τῷ πλεῖν αἰ. τίς μὲν ὡς ἰδύνατο, καὶ πρὸς κύμα παρακαλλόμενος, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ πλοῖον συνεπιλαμβάνει ΛΑΜΠΡΟΣ. *Synefius IV. Epist.* Utuntur et alii, ut *Plutar- chus* et *Polybius*. Vide *Cl. D'Oruill ad Charit. I. 11.* Scironi, siue Cauro, optimo iure videtur adnecti Vox ista, si conferas has glossas *Hes- chii*: Σκίρων. ΑΡΓΗ ΤΙΣ λίγισται. (F. ΑΡΓΕ- ΣΤΗΣ) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκίρωνιδων πλεῖν κα- λαπνῶν. † Αργητῆρα, ἀργῆτα, λιπκόν, ΛΑΜ- ΠΡΟΝ, † Αργῆτα κεραυνόν. τὸν ΛΑΜΠΡΟΝ, ἢ ταχύν. Maxime vero, si animaduertat lector, hunc Ventum aliquando ΑΡΓΕΣΤΗΝ nominari. TAYLOR.

Ibid. Νηρησὸν τὴν Κίον] S. πόλις. *Plinius IV. 12.* Cei seu Cae Insulae urbis recenset, *Iulidem* et *Cartheiam*: *Coreffum* et *Poseffum* in- tercidisse

tercidisse scribit. Vnde forte ΚΟΡΗΣΕΩΝ legendum. WOLFIVS.

Ibid. Recte Wolfius. Vide *Geographos*, *Strabonem*, sc. Vol. II. pag. 745. aliosque. ΚΟΡΙΣΕΩΝ Scylax, pag. 49. Edit. Gronou. Βαρχολίδης Κίριος, πρὸ Κίρι τῆς ῥήσου, πόλις δὲ Ἰωλίδος. ἔχει γὰρ πόλιν δ. Ἰωλίδας, Καρθίαν, ΚΟΡΗΣΙΑΝ, Ποιήσαν. Suidas v. Βαρχολίδης. Pulcherrimum sane principium nobis dedit adueniens MS. noster, qui sine litura ΚΟΡΗΣΕΩΝ exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus *Aeschini* restituere. Idem denique Cod. pro Κίριον, ΚΕΩ. Legebatur olim proculdubio ΚΟΡΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΩ. Editi ΚΙΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 3. σκαίδες] Vox ea in hoc sensu nunquam, quod sciam, et quantum memoria suggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen vititur Scriptor recentior, *Aeneas Gaza* de *Anim. Immortalitate*, statim ab initio: ΣΚΑΙΟΣ δὲ τις ἀνιμὸν τὴν ταῦν ἐκδιὰζῃται, καὶ προκαταλαύει τὸν πλεον. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆδιν, καὶ ἐκ αἶρα ΣΚΑΙΟΣ ἦν ὁ ἀνιμὸν, ἀλλ' εὐχαρίεις τι καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. TAYLOR.

Ibid. 4. ἄμα τῇ ἰω] Rursus oboritur Quaestio, utrum dicatur, iuxta Wolfii interpretationem, λύσαντες ἄμα τῇ ἰω, an ἄμα τῇ ἰω εἰς Δῆλον ἦλθομεν, ut *Guillonius*, *Hieron.* *Mercurialis*, et *Nannius*. Sed diluitur interuentu MSti nostri, ubi legitur εἰτα ΕΣΠΕΡΑΣ λύσαντες, ἄμα τῇ ἰω εἰς Δῆλον ἦλθομεν. TAYLOR.

Ibid. 5. λοιμὸν τινὰ νόσον] De hac siue vitiligine, siue elephantiasi, consule doctissimum *Hieron. Mercurial.* III. *Var. Lect.* 18. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπύθοντο] Audierant, consulto scilicet oraculo. Vel ΕΠΕΙΘΟΝΤΟ, credebant. WOLFIVS.

Ibid. Forte ΕΠΕΙΘΟΝΤΟ, quod mox est ὁπλάσαντες. MARKLAND.

Ibid. 9. ταφίσθη] Non probabile videtur, quoniam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est ὅτι πρῶτον εἰώθετο. Vide *Thucyd.* lib. III. c. 104. MARKLAND.

Ibid. 10. ἐπιφανῶν] Quare autem ΕΠΙΦΑΝΩΝ? Cum neminem omnino fas erat in ea Insula sepeliri, ut liquet ex *Plutarcho*, in *Aprophthegm. Lacon.* pag. 59. Edit. Mattaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς, ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν τῇ πόλει τέλειον, ὅτι οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide *Thucyd.* III. 104. et praestantissimum *D'Oruillium* in *Exercitat. de Delo*, Cap. 3. *Miscell. Obseru.* Vol. VII.

Praeterea, ex ea profanatione Pestilentia quae Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide *Thucyd.* I. c. *Diodor. Sic.* XII. 58. *Strabonem* Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

Ibid. 12. τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui praestigiis et portentis, iuxta eorum philosophiam, scatebat. TAYLOR.

Ibid. 13. χερῶμα ποικίλον ἀνθρώπων] Interpretatur Wolfius, quasi legisset χερῶμα ΠΟΙΚΙΛΑΟΝ ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ΠΟΙΚΙΛΑΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ habet. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὑπὲρ Κρήτης] *D. Lucas* vicissim *Act. Apost.* XXVII. 4, et 7. ΤΗΠΕΠΛΕΥΣΑΜΕΝ τὴν Κύπρον — τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπὸ Κρήτης ἡμᾶς Εἰς Κρήτην. Vide sequentia. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀπόπλη] ΣΥΝΟΠΤΩ MS. Sed *Recepta Lectio* praestat:

Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ὅτ' ἐν ΑΠΟΠΛΕΥΣΕΙ Γίγνομαι — *Philodemus* in *Antholog.* I. 37. *Antholog. H. Steph.* p. 53.

Longe errat *Guillonius*, Graecae linguae non bene gnarus: *Iam vero a terra posteaquam fuimus abrepti, atque in altum a conspectu pene omnium abstracti.* Sensus est, *When We were off of Crete, and just within sight of Land.* TAYLOR.

Ibid. ult. πνεῦμα Λιζυκὸν] Mira sane locutio. Ille Ventus, in Templo Octo Ventorum, quod Athenis erigebatur, atque hominem Atheniensem latere vix poterat, peculiari et solenni nomine, a regione vnde flabat, ΛΙΥ nominabatur. Porro autem Septentrio ille qui statim sequitur, nomen ΑΠΑΡΚΤΙΟΥ in isto Fano non fortiebatur. MS. quidem noster ΑΠΑΡΚΤΟΥ: Quasi olim fuisset ΑΠ' ΑΡΚΤΟΥ. TAYLOR.

Ibid. πάλιν] πάλιν πάλιν νύκτας ἐν θαλάττῃ ἐφερόμεθα, sine γινόμενοι. MS. TAYLOR.

Pag. 727. l. i. Αθρόν] ΤΟΡΩΝΗ MS. TAYLOR.

Ibid. 7. τόπος] Quare *Vrbs*, mi *Wolfi*? Non enim de *Vrbe* aut de *Ciuitibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, eiusque temperie. Ut *Nannius* bene cepit. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. δι. [MS.] ΔΟΙΚΟΜΗΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 9. [MS.] Πένις aliquanto MS.
 καὶ καὶ ΠΟΛΙΤΕΤΟΙ, ΜΗΤΕ [MS.] καὶ καὶ. TAYLOR.

EPIST. II.

Pag. ead. l. 15. τοσαῦτα] Annon potius ΤΟΙ-
ΑΥΤΑ cum MSto? TAYLOR.

Ibid. δι. [MS.] ΔΙΕΙΛΕΧΘΗΣ Ald. iterumque
l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam
Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) ΔΙΕΙΛΕΧΘΗΣ,
ἀντὶ τοῦτο μὴ, μηδὲν δὲ ΔΙΕΙΛΕΧΘΗΣ, πικρὰ
θαί σι. Non oportuit tam cito. Iam quid illud,
et quam absōnum, in Epistola X. ΠΟΜΠΗ μὲν ἦν
Ἀφροδίτης, ΕΠΟΜΠΕΤΟΝ δὲ αἱ τῶν γυναικῶν
καὶ ἡμῶν τῶν ΠΟΜΠΗΝ ἰδιώματα? Nōi qui-
dem Scriptorem, cultum semper habitum et ele-
gantem, qui, si sincerus sit, ab huiusmodi inge-
minatione non abhorret; quae sane castitatem
Latini sermonis parum sapit. *Ut illo statv —*
sibi statvam fieri voluerit, quae publice ei —
in foro constituta est. Ex quo factum est, ut
postea Athletae his stativis in statvis ponend-
is uterentur. Age, Lector, quis ille tam disertus?
TAYLOR.

Ibid. 16. βλέπειν [MS.] Ea, quae se-
quuntur, arguunt legendum ΒΛΕΠΩΝ, ut non ad
Ctesiphontem, sed ad Aeschinē referatur. Et
[l. penult.] καὶ εἰς τὸ ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ ΣΟΥ, σκυθρω-
πὸν ΟΝ. Et [pag. 728. l. 5.] ἔτι εἰς τὴν τύχην
ΑΠΟΒΑΛΕΩΝ, non ἀποβάλλω, quia sequitur
ἰπαγωνίζη. Et [l. 7.] τῆς ΕΠΙΤΙΜΙΑΣ, non ἐπι-
θυμίας. WOLFIVS.

Ibid. Infulte Wolfius ΒΛΕΠΩΝ contra fidem
auctoritatemque Impressorum et MSti. Lectio
illa vulgata sollicitari non debuit, πεισθῆναι μὲν
— ΒΛΕΠΩΝΤΑ. Anne periculum erat, ut
quispiam Ctesiphontem intelligeret? An potuit
disertius de Aeschine dici? TAYLOR.

Ibid. penult. τὴν χεῖρα] In hanc sententiam
Demosthenes de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A.
scribit, ὅς κ' ἔχθρος, εἰπερ μέγιστος εἴη, καὶ λο-
γισμὸν ἔχων, ἰλεῖσθαι. Lyfias item περὶ τῆς δη-
μιουργίας τῆς Νικίας [pag. Edit. London. 324.] et
alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ τ. λ. [pag. 408].
GVILLONIVS.

Ibid. ult. σκυθρωπὸν] Vtinam hic Wolfius, qui
in inuestigando felix erat et diligens, elegantior
paulo fuisset in emendando! Libri omnes, ἑπὶ δὲ
Vol. II.

δι καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὁμοίον διδακτικόν. Certe
τὸ ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ pene erat necessarium, attamen,
vt ille rem gessit, nulla arte aut ingenio infusa-
tum, sed vi quadam et imperio intrusum videri
potest. Potius, ἡμεῖς δὲ καὶ εἰς τὸ ΣΚΥΤΩΡΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ, καὶ ὁμοίον διδακτικόν. Iste nimirum
est locus, vbi Auctor hanc vocem admitteret lu-
bentissime, et vbi Scriba facillime aberraret. TAY-
LOR.

Pag. 728. l. 3. ἰχνηματίζω] F. EXPHIZON, vt
Epist. 5. pag. 732. l. 4. MARKLAND.

Ibid. 5. ἀποβάλλω] Satago in Wolfio emen-
dando, qui Demosthenem Aeschinēque emendare
proficitur. Nam quae hic proponitur Conie-
ctura est omnium importunissima. Bene se habet
ΑΠΟΒΑΛΕΩΣ, et ab omnibus defenditur: scil.
ΕΠΗΡΕΑΖΕΙΣ, ἔτι εἰς τὴν τύχην ΑΠΟΒΑΛΕΩΣ
— ἀλλ' ΕΠΙΓΩΝΙΖΗ. Quo igitur tendit ista
ratiocinatio, Legendum ἀποβάλλω, quia sequitur
ἰπαγωνίζη? Sed melius adhuc MS. noster, qui
bellulam istam argumentationem confodit totam,
ἦν δὲ — ἰπηρεάζεις, ΚΑΙ ἔτι εἰς τὴν τύχην
ἀποβάλλεις, ἔτι εἰς ἀλλό τε τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ'
ἰπαγωνίζη ἔτι καὶ τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπιθυμίας] Recte Wolfius, atque vt ho-
minem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita
diserte exaratur, cum Impressi vndique ἐπιθυμίας.
Vide quae diximus ad initium Demosth. π. Πα-
ραπρεσβείας, pag. 311. col. 1. TAYLOR.

Ibid. 12. ἰλινοότερος καὶ τ. λ.] Locus hic ita
emendari posse videtur: ἰλινοότερος ἴσως ΝΟ-
ΜΙΣΘΕΙΗΝ· ΚΑΙ πρὸς μὲν ἑδὴν ΗΤΤΩΝ ΕΓΕ-
ΝΟΜΗΝ, ἦν δ' ἑδὴμῖαν ὑπὲρ ΕΜΑΥΤΟΥ φωνῆς
καὶ τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Lectum olim constantissime, ἰλινοότερος
ἴσως ΝΟΜΙΣΘΕΙΣ, πρὸς μὲν ἑδὴν ΗΤΤΩΝ, ἦν δὲ
ἑδὴμῖαν ὑπὲρ ΑΥΤΟΥ φωνῆς ἐκπέμπειν. Fortasse
non longe absūm a Mente Scriptoris, dum ita
recudo: — ἰλινοότερος ἴσως νομισθείην· ΟΣ
πρὸς μὲν ΟΥΔΕΝΟΣ ἥτις ἰγνώμην, ἦν δὲ καὶ τ. λ.
MS. πρὸς ΔΕ ἑδὴν ΗΤΤΩΝ, sine καὶ et sine ἰγι-
νόμην. TAYLOR.

Ibid. ἑδ' ἂν ἥτις] Non inferior fuisset: i. e.
par pari retulisset, vel referre potuisset. Nisi
haec omnia sint a Wolfio. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀκμή] An ἀκμή alibi ab Aeschine
in vsu sit? MARKLAND.

Ibid. Reprobatur ab Atticistis. Vide Phrynich.
et Moeris. Iniuria tamen: Vide Nunnefum ad
5 C Phry-

Phrynich. et Wolfum ad Isocratis Parneseum.
TAYLOR.

Ibid. αὐτῶν] Forte, ἰφ' ὅτι αὐτοῖς ἀκμήν ἔχουσιν, τοῖς μὲν ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΙΣ. Vt significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum inuicta arma, et Oratorum peruersa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caueat, non insultet calamitosis. Et [l. ult.] μίσσηται τῷ ΜΗ προσθῆς, addita negatione. Et [pag. 729. l. 4.] ΠΟΛΥ, vel ΠΟΛΛΟΙ, λαμπρότεροι. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῶν] Recte Wolfius. In MSto nostro disertissime αὐτῶν. Nescio quo Ille animo verterit. TAYLOR.

Pag. 729. l. 1. ἀλλοτρίῳ κ. τ. λ.] Quis non haec expediuerit? Nimirum res ipsa loquitur. Et ἀλλοτρίῳ, quod glossematis solet esse initiale, glossam ipsam prodit. Nequis ignoraret, quo pacto filii Ctesiphontis ipsi essent praesidio, curauit δὲ δῖα addendum, ἀλλοτρίῳ, ΤΟΥ ΓΗΡΩΣ ΕΩΤ. TAYLOR.

Ibid. 3. κ' ἔτι] Forte, Οἱ κ' ἔτι. MARKLAND.

Ibid. 4. παλαιοῖς] ΠΟΛΕΙ MS. Et mox Idem ΠΟΛΥ λαμπρότεροι, iuxta diuinationem Wolfii: cum in Editis vbique πολλοί. TAYLOR.

EPIST. III.

Pag. ead. l. 6. ἀδίκως] Atqui Epist. VII. pag. 735. l. 2. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τὴν νόμον. Alioquin haec Epistola Aeschine non indigna videtur. MARKLAND.

Ibid. ἐπεὶ περ] Commendo ut legeres ΚΑΙ ΠΕΡ, tametsi. TAYLOR.

Ibid. 9. ἡ τύχησα] Ipsum enim Exulis (ut ait Cicero pro Domo sua) per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec unquam turpe reuera putandum, nisi tum demum, cum est peccati poena. Demades autem ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de Aeschine in haec verba loquitur: Ἡ πόλις δ' ἴσως δύσχερος μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν κακώριον διὰ Αἰσχίνης, ὥς αὖ οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν ἢ τρέπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἰσχυρότερην. GVILLONIVS.

Ibid. 13. μικρὸν] Non summa erat exigua. Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

Ibid. 15. ἱπαθὸν] L. ΕΠΙΘΕΝ. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰν' ἀδοξία] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exilium vulgo ἀδοξία habetur: ἀδοξία vix apud Sapientes. WOLFIVS.

Ibid. ἰν' ἀδοξία] Ironice. MARKLAND.

EPIST. IV.

Pag. 730. l. 2. παύσῃ γὰρ ἡ πρὸς αὐτὸν πολυπραγμοσύνη] Τὸ ΟΥ videtur παύσασθαι. Si legas ΠΕΥΣΗ γὰρ, cognosces enim te non frustra inquirere, constructio dura est; πολυπραγμοσύνην, pro ὅτι πολυπραγμοσύνης. Neutra lectio placet. WOLFIVS.

Ibid. Defines enim gratis inquirere. Clarius, non enim gratis defines inquirere; i. e. non defines diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dederis. Vt tamen Constructio fuisset, ἡ πρὸς αὐτὸν γὰρ παύσῃ πολυπραγμοσύνη. MARKLAND.

Ibid. 4. ἐκ τῶν ἀφανισμάτων] Bene est. Noui figuram dicendi. Erudite de ea differit Hermogenes in capite extremo libelli π. μὲν δὲ δινοῖ. Adde viros doctos qui elucidarunt ea verba quibus Longinus Mosen ornauit, ἐκ τῶν ἀφανισμάτων. Et confer Achill. Statii Obseruat. C. 19. Notas ad Leptineam Demosthenis Tom. III. pag. 65. col. 1. H. Stephanum de Dialect. Attic. aliosque. Istius tamen vsus certe hic aliquid habet duriusculum. Familia eius non est inter obscurissimas. Teneo. Et ferri potest, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἀπείρων ἀνδρῶν ΕΛΛΗΝΩΝ ἐκ τῶν ἀφανισμάτων, vereor, ne hic Scriptor solus ita fuerit locutus. Gens omnium praecellentissima recte diceretur: non utique Gens omnium non infima aut obscurissima. TAYLOR.

Ibid. 5. αἵρεσι Πινδαροῦ] Olympiorum Ode VII^{ma}, quam tanti aestimata fuisse scribit Gorgon Scholiastes, ut in Lunaris Mineruae templo, in honorem vel Pindari, vel Diagorae, aureis literis scripta, consecrata fuerit. Damagetum autem a iustitia Pindarus laudat, quem ἀδοξία δίκην, τὴν ἰσὺν ἀρετῆς καὶ τῆς δίκης dicit, hoc est, Aequitatis et Iustitiae obseruantissimum. GVILLONIVS.

Ibid. 8. τὸ γράμμα] Videtur esse Explicatio vocis τῆς. MARKLAND.

Ibid. γράμμα] Vox fane suspecta. Vide eruditissimum virum, Lud. Casp. Valckenae. ad Ammon. I. Animadu. 13. qui etiam legit ΤΟΥΤΙ 1.7. pro τῆς, i. e. huius Pindari. TAYLOR.

Ibid. 10. Hunc versiculum, cuius meminit Aeschines, in quatuor libris qui conseruati sunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis et Isthmiis me legisse non memini. Scripsit vero et alia opera, quae Suidas recenset. GVILLONIVS.

Ibid. 16. εἰς δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito,

nito, *Wolfius*. Editi omnes, cum MSto, 3to ΔΗ. Ille, inquam, Pindarus ——. TAYLOR.

Ibid. antepen. 4da.] Hic rectius omnino se gessit. Adiuuatur etiam a membranis, cum ΑΙ-ΔΕΙ pro ΔΥΙ reponit. TAYLOR.

Ibid. ult. Διαγορεύς.] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. *Thucyd.* III. 8. Dorieus Diagorae Fil. *Xenoph.* Hist. Gr. I. 1. init. Vid. *Didor. Sic.* XIII. 45. *Pausan.* V. 6. et VI. 7. TAYLOR.

Pag. 731. I. 5. ἀνάγκη.] Editi ἀνάγκη. MS. ita, ut *Wolfius* dedit. Proxime ΠΡΟΣΗΚΟΝ omnes, *Wolfio* solo excepto. TAYLOR.

Ibid. 7. γυνὴ πρεσβύτης.] *Pindari Scholiastes* in *Olymp. Oden* VII^{ma}. scribit, Aristopateiram Diagorae filiam, licet receptum non esset mulieres ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum statuis ostentis, Hellanodicā legem vicisse, atque ad ea introductam fuisse. Quamquam *Aelianus* Lib. X. *Var. Hist.* tradat, Pherenicen feminam filium suum ad Olympicum certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare qui praefidebant, licere id sibi persuasisse, quae patrem et fratres tris haberet Olympionicas. GVILLONIVS.

Ibid. 12. ἔχω — ἀγῶ.] Iterum *Wolfius* pede silenti. In Exemplaribus omnibus EXOI et ATOI. TAYLOR.

Ibid. 15. ἵνα.] Rursum *Wolfius*, lectore non admonito, nulla necessitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem istam insinuat. TAYLOR.

Ibid. 17. συνέλαχθαι.] Pro πρὸς τὴν ἀρετὴν συνέλαχθαι, constituisse laudare. WOLFIVS.

Ibid. antepen. 7^a.] ΤΟΥ λαμπροῦ ἐπὶ αὐτοῦ in *Aldino*, in *Louaniensi*, et in MSto nostro. TAYLOR.

EPIST. V.

Haec videtur Epistola causam praeiudicasse ei quae antecederet. Multum enim hic de liberalitate Cleocratis: ibi respondet amico sciscitanti quisnam fuerit ille Cleocrates. TAYLOR.

Pag. 732. I. 2. — 7. Ρόδον — Αἰδον — Καμείρον.] *Diodorus Siculus* ad Olymp. XCHI. 1. Οἱ δὲ τὴν Ρόδον ἦσαν καλοῖσθαι, καὶ Ἰνδύσας, καὶ Αἰδον, καὶ Κάμειρον, μετὰ τὴν ἐξουσίαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλούμενην Ρόδον. Non ergo, ut videtur, exstant *Lindus* et *Camirus*, postquam exstiterit *Rho-*

dos. Adde *Cononem* apud *Photium*, Cod. CLXXXVI. TAYLOR.

Ibid. 12. περιποιημένα in τύποις τραγῳδία.] Facta in formulis bellaria. Fortasse quod in capsulis aut vasculis quibusdam vel asseruata, vel expressa fuerunt. Sicut et hodie moris est, impressis etiam imaginibus quibusdam. WOLFIVS.

Ibid. 14. σὺν μὲν μὲν.] F. καὶ ΤΟΞΟΤΟΤΕ σὺν μὲν μὲν, ὅσοις ἔγωγε ἔχω ὥς ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ πάσης Κορυδαῖας ΔΙΑΓΕΙΝ (vel ΔΙΑΤΡΕΦΕΙΝ, pro διατρέφειν) ἀνὴρ ἀδυναμῶν. WOLFIVS.

Ibid. ὅσοις.] ὅσοις ἔγωγε ΜΕΔΙΜΝΟΙΣ Omnes. Recte fortasse eiecit *Wolfius*. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διατρέφειν mutare voluit in ΔΙΑΓΕΙΝ, vel ΔΙΑΤΡΕΦΕΙΝ, stylum Scriptoris sui non recte cepit. Graecum videbatur Graeculo Sophistae διατρέφειν Κορυδαῖας, pro sustentare. Haec sunt illis hominibus offendicula, ut *Nautra* pro *Actiis*, et vicissim, usurparent. Ita *Epist.* 9. ineunte, Morbus μηχανῶν dicitur, quod ab aliis nunquam dici observatum est. Aliquando miscet simul. Sic 733. 6. ἀσπασίω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem Epistola, περιττῶς ἰσχυρίζομαι ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere insolentius dictum, τὸ ἀκμὴν συνίσταται, 735. 9. TAYLOR.

Pag. 733. I. 2. ἡ καθ' ἡμᾶς.] F. ΤΗΣ καθ' ἡμᾶς. Nisi fuerit ἡ καθ' ἡμᾶς, ἡ καθ' ἡμᾶς. MARKLAND.

Ibid. 3. φυλάττεται.] Pungere admonuit *Cl. Marklandus* post hanc vocem. Id sane praestat. Corrige itaque Versionem *Wolfii*. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ, ὅτις —.] ΩΣΘ', ὅτις —. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὑπὲρ ἄλλης ἰδούσης.] τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ex τῷ αὐτῷ Πολύμῳ, Platonis in *Catone* citauimus. WOLFIVS.

Ibid. ὅσοις κυνὸς λυτρίσας.] Error memoriae. *Plato de Rep.* I. pag. 10. Edit. Mass. ὅσοις ΑΥΤΤΩΝΤΑ τινὰ καὶ ἀγχοῖν ΔΕΣΠΟΤΗΝ ἀποφυγῶν. *Cicero de Senectute* c. 14. Libenter vero istinc tanquam a domino agresti ac furioso profugi. Non a *Cane*. Sophoclis dictum hoc apud vtrumque Platonem et *Ciceronem*. MARKLAND.

Ibid. 10. ποιεῖ.] ΔΟΚΕΙΝ. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἀλλοι χῶρις.] ΑΛΛΗΞΙΩΡΙΟΥ Editi: ΑΛΞΙΩΡΙΟΥ MS. Recte autem edi carauimus. Αλλὰ erat Ἀθηναῖος Atheniensium, ut multa Monumenta

menta testantur: atque hunc foedum errorem ante me sustulit doctissimus *Meursius* in libro de *Populis et Pagis Atticis*. TAYLOR.

Ibid. 18. ἴξω Κτησιφῶντος.] Quare, an alibi vnquam ita scribat *Aeschines*. Vide *Epist.* 12. p. 744. l. antepen. MARKLAND.

Pag. 734. l. πονεῖ.] Iterum hoc ex incude *Wolfiana*. Deest enim in omnibus. Tale tamen aliquid desideratur, ni legere malis MHAENI λαμπρότερον. TAYLOR.

EPIST. VI.

Pag. ead. l. 12. πρέπων ἡμῖν.] Quare, quid velit, per πρέπων ἡμῖν. An, similis nobis? Sed hoc Poeticum est. *Euripid. Alcest.* 5. 1121. πρεῖσοι (vel σῆ) δοκίμῳ ΠΡΕΠΕΙΝ ΓΥΝΑΙΚΙ. MARKLAND.

Ibid. 13. ὡς εἰ.] Rectius MS. ὡς μάθῃ, ΟΤΙ εἰ παύλας κ. 7. λ. TAYLOR.

EPIST. VII.

Pag. 735. l. 6. σοὶ δὲ — τὴν μητέρα.] Verbum verbo: *Tibi autem, usque quidem heri et dudum, cum tu iam sexuir esses, praefuisse matrem*. WOLFIVS.

Ibid. 7. μέχρ' μὲν χθὲς καὶ πρῶτον.] Significat procuracionem illam rei familiaris maternam fuisse breuem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρ' χθὲς καὶ πρῶτον θισμοθετεῖσθαι, coniungendum, vt significetur breuitas Sexuiratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἥδη σὺ προεστάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεστάναι αὐτῇ τῇ ἐπιστάσει vñtatum est. Quod si prostare, τελείναι ἐργάζεσθαι τῇ σώματι καὶ προαγγυνοῦσθαι interpretari liceret, sententia esset, matrem eius, quamvis hircosam anum, scortum esse publicum. WOLFIVS.

Ibid. προεστάναι.] mater tua tibi praest. Immo, mater tua prostet, prostibulum sit. MARKLAND.

Ibid. 12. διαλέξομαι παρών.] In hanc sententiam *Demosthenes* de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὲ πάσης ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἰμοὶ προσκρῦναι ἐναλίον ὑμῶν βέλομαι διαλέχθηναι. GVILLONIVS.

Ibid. 13. παρέχισθαι.] ΠΑΡΕΧΕΣΘΕ *Ald.* cum MSto. TAYLOR.

Ibid. vlt. μίξω τὴν ὑπόψιν.] suspicionem eorum, quae obici (vel dici) possint, maiorem faciat. MARKLAND.

EPIST. VIII.

Pag. 736. l. 2. μὴ βύλισθαι.] Nisi fallor, deleri oportuit MH. MARKLAND.

Ibid. 6. εἰ πάλιν.] Intelligit, opinor, ἢ μίμψις. MARKLAND.

Ibid. 7. ἰγὰρ δὲ ἀπαξ ἀνιάσομαι.] F. ANIAΘΗΣΟΜΑΙ. Et si Futurum Medium et passivam significationem habet. Sententia est, se non curaturum postea tergiuersationes, et excusationes illius: atque etiam eius amicitiam non magni facturum, vt in quo candorem desideret, veramque benevolentiam. WOLFIVS.

EPIST. IX.

Pag. ead. l. 8. Φύσκον.] Vide *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. 9. ἀλλὰ μηκύνει.] ἀλλ' ΟΤΙ μηκύνει. WOLFIVS.

Ibid. 11. Αμμοῖ.] Ammus Oppidulum, vel Praedium, ignoratur, vt et Sterea, 746. antepen. vbi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitavit *Photius*, et *Pseudo-Plutarchus*, Aeschinem, relictam Rhodo, SAMVM se contulisse? TAYLOR.

Ibid. In Samum Insulam me contuli. Hoc idem *Plutarchus* tradit, eum Rhodo in Samum Insulam nauigasse, et in ea paulo post obiisse. In *Aldino* tamen Codice legitur AMMON. GVILLONIVS.

Ibid. penult. οἷον ἐμνηχανώμην.] F. οἷον AN MH-XANΩΜΙΜΗΝ, Optatiui praesenti ἐμνηχαναοίμην. WOLFIVS.

Ibid. vlt. εἴχ' ἡδῶς.] Longe aliter sensit *Epist.* 5. pag. 733. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ τῇ γιγῆσει.] ΣΤΕΠΟΜΕΝΟΣ MS. TAYLOR.

Pag. 737. l. 2. ὑπολαμβάνων οἰκίῳ.] Non intelligo. *Wolfius* vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, postea, olim habitaturum: hoc est OIKIEIN. MARKLAND.

EPIST. X.

Aristaeneto, quam *Aeschini*, conuenientior haec Epistola. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 3. οἷα] *qualia!* Admirantis, vel Indignantis. MARKLAND. Et Lege ΔΗ cum MSto. TAYLOR.

Ibid. 4. φειδόμενος] Alius dixisset ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΣ κῆδος et νόμον. Vide *Aeschin. c. Ctesiph.* 441. 3. MARKLAND.

Ibid. 5. θαλάττης, κ' α —] Lege θαλάττης. Καὶ α — Terra et Maris causa! Quae vero ibi etc. MARKLAND.

Ibid. 6. γράφειν — σιωπῆσω.] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπῆσω legendum ΑΦΗΣΩ vel ΠΑΡΑΛΕΙΨΩ, vel simile quippiam. WOLFIVS.

Ibid. 10. τῶν Περιγέρων] τῶν ΤΑΦΩΝ MS. TAYLOR. Neutrum satisfacit: utrumque bene abesse potuit. MARKLAND.

Ibid. 12. γιγνημένα] Mallem ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. penult. παρθένοι μεγάλη] Καλὴ κ' Μεγάλη apud Scriptores fere coniunguntur in hoc negotio. MARKLAND.

Ibid. vlt. τῶν ἐπιφανῶν] πατρὸς δὲ ΟΥ τῶν ἐπιφανῶν. MS. TAYLOR.

Pag. 738. l. 5. κ' ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιγέρον ὑπηρεσίαν.] Εξ ἡμέρας ὑπηρεσίας e die paratae et instructae infidiae. Videtur prouerbiale quiddam esse, ut apud Terentium. *apparare de die conuiuium*. Quod *Donatus* exponit, *repente, neque ante praedictum, nec pridie constitutum*. Quasi esset αὐθιγμοσ. WOLFIVS.

Ibid. λόχος.] In Cod. MSto ΛΟΓΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 10. σοί] ΣΕ *Aeschini* aetate congruentius. MARKLAND.

Ibid. penult. ἐργίζομαι.] Editi omnes, et MS. ΕΡΤΑΖΟΜΑΙ. Et vertunt, *ut par erat facio, ut par erat illum tracto*: Immo *Wolfius* ipse, *ita cum eo ago uti par est*. TAYLOR.

Pag. 739. l. 1. ἐπιλάβει λόγιον] ΕΠΕΒΑΛΕΤΟ λόγιον MS. TAYLOR. Sic ΕΠΙΒΑΛΛΟΙΟ βλασφημεῖν *Epist.* 2. pag. 728. MARKLAND.

Ibid. 5. παλῆς] ὁ παλῆς ΑΥΤΟΥ, ἴφην, vel, ὁ παλῆς, ἴφην, ΑΥΤΟΥ, cum MS. TAYLOR.

Ibid. 6. νομίζω] In exemplari nostro exaratur ΝΟΜΙΖΕΙΝ — πολλὰς λαβὰς πλεγάς, ΚΑΙ ἀπιπάρμην — νομισθῆσαι ΛΕΓΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 7. ἱξίω] Vnde? MARKLAND.

Ibid. 8. ὅτι νικήσας] Forte excidit ΠΟΤΕ: vt *Epist.* 7. p. 735. ὅτι ΠΟΤΕ νικήσας. MARKLAND.

Ibid. 10. κατιὼν δ' ἴφην] Verti, *Carionem aiebat Muscum*. Vnde coniicio, *Lutecianum* exemplar habere ΚΑΡΙΩΝΑ ἴφην τὸν Μουσικόν. WOLFIVS.

Ibid. Καρίωνα] Nulla in libris nostris istius lectionis aut vola aut vestigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decursu narrabat Cimo musicum quendam adeo bardum fuisse cetera*. TAYLOR.

Ibid. 11. γινόμενον] Prope est ΓΕΝΝΩΜΕΝΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 12. διελίχθη] Forte subest aliquid a verbo λίσσασθαι cubo, iaceo: quale ΣΥΝΕΛΕΧΘΗΝ concubui. Sed quid est ὑπερώων? Nam Coetus iste erat Virginum ὁραίων (pag. 737.) non ὑπερώων. An, ΕΥΩΡΩΙ? Vide *Hesych.* MARKLAND.

Ibid. 13. κ' — ἰδών.] Aut κ' — ΕΙΔΟΝ, aut ΕΞΩΡΩΙ ἥδη λεομένην — ἰδών. WOLFIVS.

Ibid. 14. ὅς μοι — τὰ ἐν Ἰλίου] Fortasse τὸ ΜΟΙ redundat. Aut ΩΣ ΜΗ, *ne sint res Iliacae*. WOLFIVS.

Ibid. In *Aldino* excudebatur ὡς ΜΗ παλίστασι τὰ ἐν Ἰλίου τραγικὰ κ' φασικὰ ἦ. Ita etiam MS. noster. Id opinatus est *Wolfius* veram esse lectionem. Et est optima. TAYLOR.

Ibid. 15. παθεῖν διὸν καὶ τι ἡμᾶς] F. διὸν ΤΙ ΚΑΙ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, vt *Horatius* loquitur. WOLFIVS.

Ibid. παθεῖν] Forte, ΠΑΙΖΕΙΝ. Nam ἡδοναθεῖν minus placebit forte. MARKLAND.

Ibid. vlt. ἐπάξων] ΕΠΙΠΛΕΙΝ MS. TAYLOR.

Pag. 740. l. 3. ὡς τὸν ξένον ἀνὴρα καλῆχθημεν] Ξένον καλαγωγῶν, καλὰ λυμα, καλαγωγῆ. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, *προπαροξυτόνως* scribendum erit, ὡς Ξένονα. Τὸ ἀνὴρα puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. WOLFIVS.

Ibid. 4. Κιμώνιον ἄγος] Facete adludit ad τὸ Κυλώνιον ἄγος, quod Athenienses iussi sunt ἱλαύνειν a Lacedaemoniis, vt est in prima *Thucydidis*. WOLFIVS.

Ibid. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνιον ἄγος: quod prouerbiale quodammodo erat. Vide *Hesych. Suid. Herodot.* V. 71. et *Menag. ad Laert.* I. 110. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. ὑπομνήσαι.] ΥΠΟΜΕΙΝΟΙ Cod. MS. TAYLOR.

EPIST. XI.

Pag. ead. l. 11. ἀκρίσιας.] Forte ΑΚΡΙΣΙΑΣ. MARKLAND.

Ibid. 12. καλέσειν ὑμῶν.] An probabile est, Senatum Populumque Atheniensem petiisse ab Aeschine, ut exsul consilium sibi daret per Epistolas? MARKLAND.

Ibid. 13. ἄλλως δὲ.] F. ΑΛΛΩΣ ΤΕ, praeterea, quin etiam. MARKLAND.

Ibid. μὴ ἐπιδιὰ τισι.] Πειθισμώτερον. Malim μὴ ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΗΔΕ τισι τῶν ἐπὶ τῆς πόλεως. Et [l. penult.] pro ἱτοιμῶ. ἤδη. M. ἱτοιμός ΕΙΜΙ. WOLFIVS.

Ibid. συμβαλεῖσιν.] συμβαλεῖσιν ΠΡΟΣΗΚΕΙΝ ὁμόν. Ita Cod. MS. TAYLOR.

Ibid. 16. περιέγχει.] Ἀσφαλεῖς aliquid hic mihi videtur, si haec conferantur cum antecedentibus et subsequenter. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀκούω.] ἀκούω δὲ τὰς μὲν, αὐτὰς κ. γ. λ. Ita distingue. MARKLAND.

Ibid. antepen. τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν.] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περι τῆς ὁμονομίας S. P. Q. A. scripsit, Atheniensis ad libertatem Graecorum retinendam hortatur. GVILLONIVS.

Pag. 741. l. 6. δόξα.] ΔΟΞΗ MS. TAYLOR.

Ibid. 10. περισχέματι.] F. ΠΡΟΣΕΧΜΑΤΙ THE. MARKLAND.

Ibid. ΠΡΟΣΕΧΜΑ THE Ald. Editio Lonanensis, et MS. noster. TAYLOR.

Ibid. 12. κακωροτέρα.] F. ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΕΡΑ. TAYLOR.

Ibid. Si Distinctio ponatur post ἡγεμόσι, et post κακωροτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολλὰ κακωροτέρα, προκαίρεισι. De voce κακωροτέρα quaerendum. κακωρογόν ἀνθρώπων occurrit, Aesch. κατὰ Κτησιφ. MARKLAND.

Ibid. 17. νομίζεσθαι θείας.] Imperatium esse puto, ut sit παρανομικόν, ἀλλὰ μὴ διηγνηματικόν. WOLFIVS.

Ibid. θείας.] Vtrum Indicativus, vel, Imperativus? Wolfius, opinor, in Imperativus cepit, qui vertit, debetis. MARKLAND.

Ibid. penult. τελευτήσασιν.] Αλιξάνδρου] Demo-

sthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, ὅτι τοῖνυν τελευτήσας ἱκέτω, ζητεῖ τινος ἢ Τόχης μὴ δὲ ἴσται, τῶν δὲ ὑμῶν διὰ γινώσκει, τὰς τε ἡγεμονίας, δι' αἰνιγμῶν τὰ πρῶτα μάλιστα πρᾶττεσθαι. GVILLONIVS.

Ibid. Ergo haec Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea quae sequitur. TAYLOR.

Pag. 742. l. 1. ἀ μὴδ' ταῦτα συμφέρει.] META ΤΟΥ ΤΑΤΤΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 10. τὰ τῆς ἑλλάδος ἀξία γραφομένης.] Id est, opinor, si locus recte habet, qui scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Gracia. MARKLAND.

Ibid. 11. περισχίλια.] ΔΙΕΧΙΛΙΑ MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia Argenti Talenta triginta millia, Auri autem (quod cur obryzum esset non video) tria millia? Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistae. TAYLOR.

Ibid. 12. νῆας.] Videtur ex glossmate. MARKLAND.

Ibid. νῆας.] Recte vel istud vocabulum, vel ἰσ, glossematica esse puto. Porro quid est ΤΟ-ΣΟΥΤΟΝ? Vbi est redditium? Ait Iustinus XIII. 6. hoc tempore classem parasse Atheniensis navium ducentarum, copias vero terrestres ad Triginta mille. Non contemnendae sane Copiae. TAYLOR.

Ibid. 14. τὰ δόξατα πρᾶττε.] Bene abesse possent. δυνατόν, modo possimus: si possimus. MARKLAND.

Ibid. 16. ὅτι ἰγνώσκει ἡ αὐτῇ — καὶ ἰγνώσκει ἡ αὐτῇ οἱ θεοί.] Adnotare non opus est: Sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus Wolfio. Legebatur enim ubique ὅτι ἰγνώσκει ἡ αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ΕΙΣΕΓΕΝΟΝΤΟ ἡ αὐτῇ οἱ θεοί. Mendose sane et hoc. TAYLOR.

Pag. 743. l. 3. κατακινούμενοι δὲ ἡτληθόμεθα.] Annotatum est in margine, ΗΣΘΗΣΟΜΕΘΑ, si assentatione delectati fuerimus. Quod non admodum displicet. WOLFIVS.

Ibid. ΗΣΘΗΣΟΜΕΘΑ Editt. Aldina et Lonanensis, simul cum MSto nostro. Wechelus habuit ἡτληθόμεθα. TAYLOR.

Ibid. 6. ἔργον.] Post hanc vocem, ΔΕΙΝ in omnibus quos consului, additam vidi. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 7. οἱ ἐπιχορηγοῖ] Nullum illinc sensum extundes. Nannius et Wolfius neglexisse eas voces videntur in vertendo. Guillonius, qui vertere voluit, non bene se expedit. Sensus interea loci totius est satis manifestus. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπογραφὸς] Lucillius in Antholog. Lib. II. Epigr. 1.

Οὗτο· ὁ νῦν βίβλις· Ολυμπικός· ἔχει τὸ πρόθεον
Ρῶνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάριον, βλεφαρεῖ·
Εἴτ' ΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ πύκλιν, ἀπολύει
πάντα. TAYLOR.

Ibid. 11. προκαλοῖτο τὰς ἀντιγραφάς] Τὸ ἀντίγραφον est exemplum. Ο καὶ ἡ ἀντίγραφος adiective, ut ἀντίγραφος γὰρ, ἀλλ' τῷ ἀντίγραφον τῷ ἐν τῇ γὰρ γυγγραμμένον. F. τὰς ANTIPPA-
ΦΕΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ANTIPPAOYΣ in Cod. MSto. Vide quantum praestet et vulgatae lectioni, atque aliorum coniecturis. TAYLOR.

Ibid. 12. δυνάμεις] ΙΕΧΤΟΣ vel ΡΩΜΗΣ visitatus de Viro: ΔΥΝΑΜΕΩΣ de Ciuitate. MARKLAND.

Ibid. 13. ὡς καὶ καὶ θαυμαστά] Fortasse, ὡς ΚΑΛΑ, quam praeclara et admirabilia! WOLFIVS.

Ibid. ἔσσι εἰς ἃ βέλοισι κ. γ. λ.] F. ΩΣ εἰς ΑΣ βέλοισι τῇ ΠΟΔΕΙ ΠΡΑΞΕΙΣ συλλαβῶν δυνάμιν, ΔΕΙ ΤΜΑΣ ὁμοιοῦν. Et [l. 16.] ΗΜΑΣ Δ' ΟΥ τῷτο δι' σκοπιῶν. WOLFIVS.

Ibid. Legendum sine dubio, ὡς καὶ καὶ θαυμαστά ΩΣ ΑΝ εἰς ἃ βέλοισι ΠΡΑΞΕΙΝ, συλλαβῶν δυνάμιν. Quam noua et praeclara, quasi ea demum ad id quod facere student, plurimum conferrent, non concordare esse iubere. Illud τῇ quod deleuimus, ortum habuit ex praecedenti syllaba. I. ΤΟΥΡ.

Ibid. 14. φάσκιν ὑμᾶς ὁμοιοῦν] Sensus videtur postulare tale quidpiam: ΦΑΣΚΟΝΤΑΣ ΔΕΙΝ ὑμᾶς ὁμοιοῦν. MARKLAND.

Ibid. ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

Ibid. 16. εἰρηνοῦν] ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΓΕΙΝ MS. TAYLOR.

Ibid. penult. μήτε συστράτας] F. Addendum ΤΙΝΑΣ πολέμους, ἀλλ' τῷ, τίνας συμμαχίας. WOLFIVS.

Ibid. ult. ἔξομεν] An EXOMEN? Scio tamen inueniri cum futuro Indicatiui. MARKLAND.

Pag. 744. l. γ. αὐτίκα νομίσομεν] F. αὐτίκα ΤΩΝ ΕΜΠΛΗΚΤΩΝ νομίσομεν. WOLFIVS.

Ibid. 2. τῷ ἐμπλήσει] Desiderabatur, ut ex Wolfii adnotationum colligere possis, in omnibus. Vide ut Interpretes sine isto emblemate se gerant. Nihil conducere ipsos mox existimabimus: Guillonius. Nihil illos momenti adferre putabo: Nannius. Statim, NOMIZOMEN MS. noster. TAYLOR.

Ibid. ἐκείν] Quis hic? MARKLAND.

Ibid. παραπλήξ] Ad ἐκείν erat in Constructione adplicandum. Porro valde hiat circa finem Epist. et soloecissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane Wolfium, dum ea vertat, non longe abesse. Adiciam tamen quae alii Interpretes: Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum recordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis liberum vobis arbitrium inuident, non desituri, donec, etc. Nannius. Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii qui admirabilis orationes modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum adinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem eiusmodi negotiorum inuideant iis qui ea praestare volunt, quae ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec, etc. Guillonius. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀλλὰ καὶ τῷ κ. γ. λ.] ἀλλὰ φθοῦσιν (ὅμῳ) βυλομένοις πρᾶξι καὶ δι' καὶ τῷ S. τῷ λειψάνῳ. WOLFIVS.

Ibid. φθοῦσι,] φθοῦσι πρᾶξι, deleta distinctione. MARKLAND.

Ibid. 6. ἔως ἂν τὸ θεῖον πωλεῖσθαι πωλεῖται] Quod vero illud fuit? Ut Vrbes ab Alexandro excinderetur, cum praesidium a Philippo impositum eiecissent. WOLFIVS.

Ibid. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Perfici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, ut eo excidio perculsi ceteri Graeci ocium tenerent, et ut Plataeensibus, Phocensibus, aliisque victoriae participibus et sociis morem gereret. Eorum praeterea agros inter victores dinidit, captiuos sub corona venundedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conseruatis. GUILLONIUS.

Ibid. 7. μηλόβοιον] Haec olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Graecorum, de Atheniensibus a Lyfandro victis. Sed Archidamus noluit τῇ Ἑλλάδι ἐπερὶ φθαλμοῖς γινώμην πειραεῖν. WOLFIVS.

EPIST.

EPIST. XII.

Pag. ead. l. 12. *τρίσποντος*] Haec in τῶν ἀντιπαλῶν λόγων cognoscantur. WOLFIVS.

Ibid. 13. *γράφειν*] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) *γράφειν*, pro *componere*. *γράφειν* quidem *Επιστολῶν*, *Υπομνημάτων*, *Ψήφισμα*, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic *γράφειν* simpliciter, ut in Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide Scalig. ad *Aeschin.* σ. Παρ. 283. vlt. Et ecce, ut vnum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, ut ingenium decuit*: Nannius. Porro autem, quale est id quod sequitur, *παίδειας φροντίδας τὰ μέγιστα*? TAYLOR.

Ibid. 14. *λόγων*] ΛΟΓΟΥΣ in omnibus exstat libris quos conferre potui. Haec non *Wolfianam* sapiunt moderationem. TAYLOR.

Pag. 745. l. 7. *πολλοὺς εἶναι*] *πολλοὺς εἶναι* NOMIZEIN. MS. TAYLOR.

Ibid. 8. *ὅτι Δημοσθένης κατηγόρησεν, ἰάλων*] Demosthenes adversus Aeschinem *Falsae Legationis* Orationem habuit, quem Idomeneus *παρὰ τριᾶκοσι μύνας ἀποφυγῆναι* dicit. Id quod *Plutarcho* in *Demosthene* non probatur: nec enim eam habitam a *Demosthene* orationem fuisse putat, cum in *Ctesiphontis* causa huius iudicii ab utroque nulla fiat mentio. GVILLONIVS.

Ibid. 13. *γενόμενον*] ΕΚΕΙΝΩΝ addit MS. TAYLOR.

Ibid. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἑκεῖνοι de diuersis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post *γενόμενον*. MARKLAND.

Ibid. 16. *παιδῶν*] ΚΑΙ παιδῶν MS. TAYLOR.

Pag. 746. l. 2. *πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπὸ Ἀλλεγῶν*] Ita tamen fecisse dicitur, in Vita eius apud *Plutarchum* p. 840. MARKLAND.

Ibid. 5. *Δημάδην*] Demadis et Hegemonis meminit *Demosthenes* in τῇ πρὸς Στεφάνου: Callimedontem vero, Phocione prodictionis reo, metu percussum se clam ex vrbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhaesisse scribit *Plutarchus* in *Phocione* et in *Demosthene*. GVILLONIVS.

Ibid. 11. *λοιδορούμενην*] ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΗΝ AT. THE MS. Et statim ΑΦΙΚΟΜΗΝ rectius. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἰδοὺ*] Vel ΔΟΚΕΙ, vel, ΕΔΟΚΕΙ ΑΝ, *visum fuisset*. MARKLAND.

Ibid. 17. *γνώμην ἀμύξει*] Huic absumile non est, quod *Isocrates* scribit, Πολλὸν γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτῷ πολιταῖς ἀτιμωμένοι οἰκίσθαι ἢ παρὰ ἰτέροις μέλοι καὶ, id est, ut vertit Budaeus, *Longe miserius est apud suos Ciuis ignominiosum viuere, quam apud externos exsulare, nec ius ciuitatis habere*. Et certe non exilio mulctatus fuit Aeschines, quemadmodum tradit *Philostatus* in *Sophistatū vitis*: sed, cum ignominiam, in quam a Demosthene et Ctesiphonte, cum suffragiis destitueretur, adductus fuerat, aequo animo ferre non posset, Athenis clam se subduxit, ac Rhodum se contulit. GVILLONIVS.

Ibid. 13. *γὰρ ὅτι ἰσταῦθα κ. τ. λ.*] Quid est ἰσταῦθα, ἢ Ρόδῳ? Hoc scholion in contextum inrepsit, ut et paulo post, [l. penult.] *τοσούτων τῶν λαλῶν, δυοῖν*. Vbi τὸ ΔΥΟΙΝ declarandi causa ab aliquo est adiectum ex *Epistola* nona. WOLFIVS.

Ibid. Pro 13. *γὰρ* fortasse *ΤΟΙ ΤΑΡ ἰταυτε*. Nescio quid sit *φανίσιν* αὖ, nisi ablegetur ἢ Ρόδῳ: ita, *Τοὶ γὰρ ὅτι ἰσταῦθα μίνας φανίσιν* αὖ ἄλλα τῆς — Vt ἢ Ρόδῳ sit explicatio vocis ἰσταῦθα. MARKLAND.

Ibid. antepen. *Στεριάς*] Rhodus Insula tris praeter Metropollin Rhodum, vrbis habuit, *Αἰνδον*, *Ἰήλυσσον* τε, καὶ ἀργυρόσινα Κάμειρον, ut scribit *Homerus*. Videtur igitur *Στεριά* locus Insulae quispiam fuisse dictus. WOLFIVS.

Ibid. *Στεριάς*] Vbinam haec Regio? An, τῆς ΚΑΡΙΑΣ? Nam *Phrygius*, quo se traiecit a Rhodo dicit *Epist.* 9. erat *Cariarum*. *Steph. Byzant.* *Strabo* l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσσης τῆς Ρόδιον πελάγους. Vnde hic magis probabiliter scribi potest, ἀλλὰ τῆς ΠΕΡΑΙΑΣ ἰσθμῶς etc. Sed cum delegerim paruum quoddam castellum terrae e regione Rhodi sitae, *Ammon*, etc. MARKLAND.

Ibid. penult. *τοσούτων τῶν λαλῶν*] Ironice sumi potest. Alioquin legendum foret ΟΥ τοσούτων τῶν λαλῶν. MARKLAND.

Ibid. *τοσούτων τῶν λαλῶν* ΔΥΟΙΝ habuit *Aldus*. De qua constructione, et loco, vide *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 127. TAYLOR.

Pag. 747. l. 2. *μόνοι*] Sc. Teuthras et Hoplistias, *Epist.* 5. MARKLAND.

Ibid. *μόνοι*] ΜΟΝΩΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐπιστάμην*] ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΗΝ MS. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 9. γνομίσεις] FITNOMENOIE MS. TAYLOR.

Ibid. τῷ Ἀθηναίῳ πάλιν] Videtur esse Scholion. WOLFIVS.

Ibid. Explicatio marginalis. MARKLAND.

Ibid. 10. γνομίσεις ἀντιφρονήσαι] Lego ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΑΦΗΡΗΝΤΑΙ. Et [l. 11.] ΤΟΥΤΕ Η ἡ Βοιωτία. WOLFIVS.

Ibid. ὁποῖαν δ' εὐδίας ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΑΝΗΡΗΝΤΑΙ ΠΟΙΩΝ in omnibus. Et deinde, Η ΤΟΥΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 15. περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Atheniensis, temporibus Demosthenis, cuius exstat *adversus Leocratem* propositionis Accusatio; de quo *Plutarchus* in τοῖς τῶν δίκαι ἐπιλόγων βίαις. Quidnam autem de eius liberis S.P.Q.A. scripserit *Demosthenes*, lege eius Epistolam, quae inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GVILLONIVS.

Ibid. 16. χαρίζεσθαι] ΧΑΡΙΣΑΣΘΑΙ. MS. TAYLOR.

Pag. 748. 2. ὅσον] Abiiciendum puto. MARKLAND.

Ibid. ὅσον] ONTEE. TAYLOR.

Ibid. 3. πεποδότες] πεποδότες. Ita forte distinguendum. MARKLAND.

Ibid. εἴτα τελευτήσας] Suspecta Lectio. Et [l. 6.] εἰ γὰρ αἱ δὲ τῶν τελευτῶν. Et [l. 9.] δὲ αἱ Μελαντινῶν. IEXYTOI παλιν. WOLFIVS.

Ibid. 4. οὐ] Non male NOTN: neque tamen necessarium est. Vide fm. *Epist.* MARKLAND.

Ibid. 6. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

Ibid. 8. φιλαθροπία] In hanc sententiam, *Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes* sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδὲς ὑμῶν ἰννοῖ, ὅτι τῶν αἰσχυρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον Ἀθηναίων συνίσαι καὶ παιδεία πάλιν προέχουσιν δοκῶσα, ὅς καὶ τοῖς ἀτυχήμασι αὐτῶν κοινὴ ἔχει κατὰ φύσιν, ἀγνωμονίαν φάινεσθαι Φιλίππου. Et in eadem, ὅμοιός δ' ὅστις Ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μελίχολος ἢ καὶ τὸς ἀναισθητῶς ἀνεκτὸς ποιεῖν δοκεῖ γίνεσθαι etc. GVILLONIVS.

Ibid. 9. ἰσχυροί] IEXTE in Editis. IEXTERIE MS. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ] — παρακαλῶν. ΑΛΛ' ἔκ ἀισχυρῶν. Ita exarari solebat. Sed laudem meretur *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. 11. δὲ ὑπερθεῖς πείθει] Fortasse, δὲ ἔτ ΠΕΦΥΚΩΣ, vel ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ, πείθει. WOLFIVS.

Ibid. ὑπερθεῖς] ETTYXHE MS. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὑμῶν] *Wechselus* ita cum *Wolffio*. MS. noster, ut *Aldus*, καὶ ἡΜΩΝ διορίων προσέχουσιν. TAYLOR.

Lector meus nunc tandem sentit Epistolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et suspectas esse incipere. An haec sint, quas legit *Philostatus*, non liquet. Verum, siquid sapiat ille Scriptor, vix esse potuerunt. Nam *Επιτολὰς*, inquit ille, εἰ πολλὰ μὲν, ὑπερθεῖς δὲ μετὰ καὶ ἡθους.

Doctissimus Gallus, qui in *Actis Literariis Parisiensibus*, *Aeschini* vitam consignavit, primus eas in dubium vocavit, ea monito contentus, neque amplius progressus. Multa vero contulere ad fidem earum leuandam, quae iam cum lectore communicavi, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis, duo eruditi Viri, Cl. *Ier. Marklandus*, cui haec Editio tantum nitoris suis et decoris debet, et *Thomas Clarkius*, qui Iuris peritiae adiunxit cultissimae literaturae laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis differuit, et una mecum meditabatur.

Variantes Cod. *Meadiani*.

MS. ille totum *Aeschinem* complectitur. Quia vero ad manus nostras non pervenerit, antequam Oratio prima, quae est contra *Timarchum*, fuerat conclusa, ne deessent in hoc Volumine *VARIAE LECTIOES* istius Orationis, eas visum est hic subiungere; scil. in quantum cum aliis Exemplaribus nostris concordant, aut locum in Adnotationibus nostris fuissent habiturae.

Pag. 12. l. 7. ὅτι ἂ μίλλω	45.	10. εἰ δ' αὐτὸς
antepen. ὑμῶν		antepen. ἀνέσι· ἢ τὰν εἰ τῶν αὐτῶν
penult. ἢ λίγος	46.	14. ἐγὼ
13. 14. οὐκ		18. ποιητῇ
14. penult. ἔτι	49.	vlt. τῇ βδελυγίᾳ τῇ ἰαυλῷ
18. 1. ἰγγραφῇ τις	51.	7. μὴ τὰντα ἔδω
20. 9. ὑγίει	53.	7. ἰφ' οἷς
21. 3. ὀλίγον περὶ τὸν ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ μὴ	55.	4. ὅτι εἰ περὶ τῆς
σθῆν	56.	1. εἰσοικίσθη
12. δὲν λίγος		4. αὐτῆς
22. 17. τῷ ἰαυλῷ σώματι	57.	2. αὐτοῖς
18. λίγος		5. d. ἀληθῆς τις
23. 4. ὑμῖν δ' ἔτι	58.	9. ἢ
24. 11. κρύβδον ψηφίζον ἐν τῶν βασιλῶν		13. περιελομένη
25. antepen. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα	59.	1. παραφύων
26. 14. ταῦτα ποιεῖν		9. κοινῇ ψηφισθῆναι ὑμᾶς ἢ ἰδίᾳ εὐχί-
27. 17. ἢ δὴ καὶ πάντων χαίρει		σθαι
28. 7. deest μὴ		10. δοκεῖ αὐτῷ
8. ὑμῶν ἀκούει, et sine τῷ	62.	3. ὁμολογουμένως
29. 6. ὑδμήποτε δύνησονται		17. ἔτι δὲ τὰ ἔπη
15. δοκεῖν	64.	11. ἐπὶ καὶ
30. 6. ἰδιότης	66.	10. ἡρεῖται
33. 1. ἀπὸ τῆς	67.	2. ὁμιλίᾳ
34. 13. Γλαύκων		16. ὑμῖν δ' ὁμολογῆσαι
vlt. Ἀζηνεῖ	68.	vlt. d. μὴ
35. 8. ἀκούει ἔχει	69. antepen. αὐτομολήσας	
penult. d. καὶ προσπίπτει — Ἡγήσανδρον	71.	14. ἐπειδὴ ἰμὲν ἀλλή
37. 8. τὰν ἐπιτάττειν	73.	6. γήνηται
17. ἡκούσας	74.	1. φιλανθρωπίας
38. 15. ὑμᾶς		2. καλῶς
17. εἰδότες	75.	5. ἐν τῇ
39. 3. διαφέρειν		12. καὶ παλαιᾷ
9. εὐφημότερον		13. παρὰ κλίσειν
14. ὅτις		15. γίνεσθαι
15. εἰς τὸ δικαστήριον	76.	6. ὅτι χάριτος, ὅτι ἔχθρας
18. ὁμόσας	78.	4. ὑφ' ὃ
41. 11. πάντων	79.	18. γράφει
16. ἀναλαβὴν αὐτῶν	81.	2. κενήναι
42. 11. συνδικάζειν		6. κατασκευάζει
43. 6. ἀμύνεσθαι. In marg. γε. ὑπονοεῖται		

VARIAE

VARIAE similiter Cod. *Harleyani*, ad *Aeschini* *πρὸς Περικλέα*, quae casu quodam prae-
termittebantur in Notis ad *Stam* *Orationem*.

239. penult. <i>αἰσχρολογία</i>	269. penult. <i>ἀπὸ</i>
241. 12. <i>δ' αὖ</i>	270. 16. <i>εἰ κίμαιδον</i>
Ibid. <i>παρακαταθήσεται αἰσχρολογία</i>	271. 16. <i>παρακαταθήσεται</i>
242. 14. <i>ἰὰ</i>	273. 5. <i>κατηγόρις</i>
243. vlt. <i>οἶμαι</i>	antepen. <i>τῶν πρὸς Κερκυραίων</i>
244. 6. <i>ἑαυτῷ</i>	274. 5. <i>ἐκείνῳ τῷ ἐπιτρόπῳ</i>
8. <i>ἐλπίσθαι</i>	275. 4. <i>δοκίμασαν</i>
vlt. <i>ἐπιγραφάμενος</i>	277. 5. <i>εὐδοκίμαι</i>
245. 11. <i>αὐτοῖς</i>	15. <i>διούτερον</i>
penult. <i>ἰατρικῶς</i>	17. <i>τρίτον</i>
246. 9. <i>πρὸς τῆς ἐξουσίας</i>	279. antepen. <i>παραβῆ</i>
Ibid. 16. <i>παρακαταθήσεται</i>	vlt. <i>συμίδῃ</i>
17. <i>ἐξαιρετικῶς</i>	282. antepen. <i>ταυτὰ</i>
247. 5. <i>παρακαταθήσεται</i>	283. vlt. <i>ὁμῶν</i>
6. <i>φυλάξωμαι</i>	284. 10. <i>συγχωρήσει</i>
10. <i>ἡμῶν</i>	11. <i>δημόσιον</i>
13. <i>δ' ἡμῶν</i>	285. 5. <i>τῶν ἑαυτῷ</i>
14. <i>κίμαιον</i>	16. <i>δρομικῶς</i>
vlt. <i>εἰς</i>	287. 9. <i>Καλλιμαχίαν</i>
248. 7. <i>ὅτι αὖ</i>	288. 15. <i>Φαλαίαν</i>
15. <i>ἀπὸ τῶν</i>	292. 13. <i>ὅ γὰρ αὖ τολμήσασιν ἐπὶ</i>
249. 14. <i>αὐτῆς</i>	antepen. <i>ἀγνοίᾳ</i>
250. 5. <i>Εὐρυδίκη ἡ σὴ μήτηρ</i>	293. 9. <i>ὡς</i>
1. <i>φιλαδελφίας διζήσαν, λίγων</i>	294. 5. <i>ὅτι δὲ ἐξήσομαι</i>
6. <i>Φιλίππου</i>	296. 2. <i>δ' ἐκείνην</i>
12. <i>ταύτην</i>	5. <i>σώτον</i>
15. <i>ἐπιμνήσθην</i>	9. <i>μεγαλόψυχον</i>
vlt. <i>τότων</i>	15. <i>δ' ἄρτι</i>
253. 4. <i>ἐκ τῶν ἐναντίων</i>	298. 17. <i>καὶ μετὰ τῆς</i>
254. 13. <i>παρ' ὁμῶν</i>	303. 1. <i>τριποσίων</i>
vlt. <i>διασώσασθαι</i>	7. <i>ἀναφύοντες</i>
257. 9. <i>δεσπὶν βίλοιμαι</i>	2. <i>δ' ὅλων</i>
antepen. <i>αὐτῶν</i>	16. <i>δ' ἀπὸ</i>
258. 6. <i>κοινωνίας</i>	
8. <i>ἐνρίσκειται</i>	
259. 6. <i>ἰφιστάται</i>	
14. <i>παρασχῇ</i>	

SYLLABVS

Vocum rariorum, iuridicarum etc. quae in Notis huiusce Secundi Tomi obiter explicantur; quarum nonnullae fortasse accuratius, quam vulgo solet fieri.

Prior numerus *Paginarum*, Alter *Columnam* denotat.

A ZHNIETΣ. 95. 2. etc.

Αθρόως. [351.] 2.

Αλία. 684. etc.

Αλλά. [344.] 2.

Ανιγράφισθαι. 102. 2.

Απαγίλλιν. 314. 1. etc.

Αποδῶναι. 622.

Απομάττισθαι. 715. 1.

Απογεῖν. [370.] 2.

Αποφύγιν, *de Lege*. 91. 2.

Αποψηφίζισθαι. 696. 2.

Αρχῶν. 610. 2.

Αρχίδια. 717.

Ατίμαρχ. 83. 2.

Ατίμη. ἀγών. 647.

Ατιμῶσαι. 310. 2.

Ατλα. [349.] 2.

Γέγρα. 704. 1.

Γέμνη. 604. 1.

Γραμματικῶν. 708. 2.

Γράφισθαι νόμον. 91. 2.

Δικάζειν. 99.

Δί. τῷ δέει τὸν Φίλιππον. 331. 1.

Διαδικασία. 634. 2.

Διάσειτοι. 95. 2.

Τὰ Δίκαια. [342.] 2.

Δίκαι. 644. 1.

Δοκιμασία. 85. 2.

Δῶναι et Αποδῶναι. 622.

Δρομοκήρυκτες. 354. 1.

Εγγραφήν. 92.

Εισιήγεια. [347.] 1.

Εκ σίνη. — μικρῶ — σίνη. [340.] 2.

Εκκλησίαν. 94. 1. 346. 1.

Εκκλησίαι Δικαί. 99. 2.

Εκφυλλοφορῆσαι. 102. 1.

Ελαῖν ψήφισμα. 91. 2.

Ενθῶδε λίγυ. 323. 2. ||

Ενθροῦσα. 717. 1.

Επαλία. 650. 1.

Εἰδὲς τὴν χεῖρα ἔχειν. 90. 2.

Εξουσία. [349.] 1.

Επαγγελία. 86. 1.

Επαγίλλιν. 314. 1. etc.

Επακροκίλης. 108. 1.

Επιδιδόναι. 609. 2.

Επίμια. 311. 1.

Επιψηφίζειν. 348. 1.

Ερχιεύς. 634. 1.

Εταιρίαν. 85. 1.

Εταιρίαν, Ερᾶσθαι et Πιστορῆσθαι. 95. 1.

Εὐοῖ Σαβοῖ. 716. 2.

Εὐρύστατοι. 632. 633.

Εφιξῆς λίγυ. 323. 2.

Ηγιστοῖα δικαστηρίων. 607. 2.

Ηράκλεια. 331. 2.

Θωρικόν. Οἱ ἐπὶ τῷ Θωρικῷ. 611. 2. 679. 2.

Θιασός. 735. 2.

Θόλ. [355.] 1. [371.] 1.

Ιαμβοφάγ. 697. 2.

Ιερομηνία. 312. 1.

Ιερομνήμονες. 628. 2.

Ιερὸν et Οσίων. 90.

Ισα βαίνιν. [371.] 1.

Καθάρ

SYLLABVS.

765

- Καθάρσιον. 90. 1.
 Κατὰ ἐνέχουσιν. 629. 2.
 Καλαμολύ. 652. 1.
 Κατακλιθεῖν. 640. 2.
 Κέρους. 609. 1.
 Κίναδος et Κίναδος. 638.
 Καταφύγειν. 716. 2.
 Κλέους. 680. 1.
 Κλέων. 695.
 Κολοιούς. 634. 1.
 Κούριον. 682. 1.
 τὸ Κύριον. [361.] 2.
 Δαμπεύς. 751. 2.
 Δαρυγίαν. 720. 1.
 Διεισπράξιν γραμματεῖον. 89. 1.
 Δικτοφόρος. 717. 1.
 Μάραθρον. 716. 1.
 Νιζέριον. 714. 2.
 Νηλαιο. 717. 1.
 Νυί. 707. 2.
 Οἰκίον. 98. 2.
 ΟΛΘ. pro Paris. 326. 2. 330. 1.
 Ολόσχοι. ἀδελφός. 339. 2.
 Ομῶ. [351.] 2.
 Οπλα. 678. 1.
 ὁ ἐπὶ τῶν Οπλῶν γραμματεὺς. 678. 1.
 Οσιοι et Ιερόν. 90.
 Οτι. [344.] 2. [353.] 2.
 Οὐδὲ πάλιν δι. 321. 1.
 Οὐτως. 87. 2. [348.] 1.
 Παιτάλμα. 342. 2.
 Παρ' ἵππων ἢ κέρων. 107. 1.
 Παρά. 669. 712. 1.
 Παραγράφειν. 669.
 Παράλιν. 636. 2.
 Παραταγνίσκιν. 669.
 Παραδομένον γραφαί. 605. 1.
 Παρατριβία. Nomen Actionis. 308. 1.
 Πεπορεύσθαι. Vide Εταιρίαν.
 Περὶ et Υπέρ. 670. 2.
 Περίδιπτον. 719. 2.
 Περίπολ. 357. 2.
 Πόλεξ. 348. 1.
 Πιλίδιον. [356.] 1.
 Πλῆν εἰς μὲν. 324. 1.
 Τὸ πλῆθος. [362.] 1.
 Ποιῶ. [354.] 1.
 Πόλεξ. 605. 2.
 Πολλοί. sc. πλεοναί. [348.2.]
 Οἱ πολλοί. [362.] 1.
 Πομπήν. 662. 2.
 Πρόγραμμα. 331. 1.
 Προβόλμα. 597. 1.
 Πρόγραμμα [346.] 1.
 Προπύμα ἐκπύμα. [337.] 2. etc.
 — φιλοησίας. ibid.
 Προφίλ. 94. 1.
 Σκαίος. 752. 1.
 Σκίον. 751. 2.
 Σοφισαί. 106. 1.
 Σπαθῶν. 324. 1.
 Σπινολόγ. 694.
 Σπινός. 96. 2.
 Σπινῶ. [370.] 2.
 Σπίν. Σπινιόσθαι. [364.]
 Σπινία ἢ τοῖς Επινίοις. 358.
 Στεφανοί. 717. 1.
 Συγγραφή. Κατὰ συγγραφή μαρτυρεῖ [345.] 1.
 Σύγκλητος. Εκαλησία. 336. 2.
 Συνδικάειν. 99.
 Συνφάπτισθαι. 348. 2.
 Συνοικία. 93. 2. 101. 2.
 Συσκευάζειν. [369.] 2.
 Συγρίφειν. 625. 1.
 Τίμαρχοι. 83. 2.
 Τιμητὸς ἀγών. 647.
 Τύτο, Τύτοη, Τύτωσι etc. 329. 2. 719. 1. 721. 1.
 Τραγυδοί καινοί. 596. 1. 602. 2. 686. 1.
 Τριταγωνιστής. [354.] 2.
 Τυρίων. [369.] 1.
 Τυς Ατλῆς. 716. 2.
 Τυμοσία. 690. 2.
 Φέρον. Φέρισθαι. 621. 2.
 Φύγιν. de Leg. 91. 2.
 Φιλοησίας προπύμα. [337.] 2.
 Φρατρίαί. 355. 2.
 Φρυγῶν. 632. 633.
 Χείρ. ἢ χερῶν νόμος. 86. 2.

Erratum

Erratum est ab Operis Typographicis in sequentibus:

Sc.

In Textu.

Pag. 30. l. 12. ἡμε	ἡμε	298. 4. συνάδ	συνάδ
51. 1. — τας	— τας	302. 5. ἡμε	ἡμε
— 9. καταγυ	καταγυ	367. antep. οἱ	οἱ
67. 11. περιῖται.	περιῖται;	368. 6. οἱ	οἱ
75. 12. πανταχῇ	πανταχῇ	411. 17. παιδημαῖ	παιδημαῖ
80. 17. τὸ	τὸν	436. 6. Ηῖον	Ηῖον
penult. ὑπερηταιν	ὑπερηταιν	437. 9. γραιωτάς	γραιωτάς
113. 7. ἱξίβαλον	ἱξίβαλον	442. 4. — ρος	— ρος
134. 9. ὑπομ	ὑπερ	— 13. Δημο	Δη
141. 9. Φύλας	Πύλας	443. 1. προσποίηται	προσποιήται
182. 6. χιτωνίσκον	χιτωνίσκον	447. antep. ἑαυτὸν	ἑαυτόν
210. 12. χεῖμασιν	χεῖμασι	448. 1. φησιν	φησι
225. 13. λαβῇ.	λαβῇ;	455. vlt. ἴτα	ἴτα
226. 17. — λει	— λει	467. 2. ἑγγορα	ἑγγορα
233. 16. ὕχ	ὕπ	— 10. Κτη	Κτησι
251. 5. ἀντιποῖν	ἀντιποῖν	480. 6. — ΦΗΣΙΦΩΝ	ΦΙΣΟΦΩΝ
263. vlt. οἱ	οἱ	506. 6. ταῦτ	ταῦθ
267. 11. γροτ	γροτ	524. 9. ἀνόντων	ἀνόντων
272. 16. ἱξομ	ἱξομ	556. vlt. ἱγίγοντ	ἱγίγοντ
— antep. τῷ	τὸν	573. 7. ἄλλοις	dele comma
277. 8. ἀνιτῇ	ἀνιτῇ	576. vlt. Αἰσχύν	Αἰσχύν
— 15. σπικαῖν	σπικαῖν	584. 12. Αθηναίος	Αθηναίος
294. 13. καὶ	καθ		

In Versione.

Pag. 15. col. 1. l. 1. coeperit	coeperit	— 2. 10. Buzigo	Bazygo
34. 1. 2. factam: esse	factam esse:	377. 1. antep. quin	qui
47. 2. 8. dissip	dissip	439. 1. 10. aliquid	aliqui
51. 1. 12. — memoratis.	— memo-	447. 2. 1. vt	et
	ratis,	452. 2. 5. ea	re
96. 2. 17. iudicio	iudicio	462. 1. 11. distribu	distribui
235. 2. pen. proditore	proditorem	477. 1. pen. calam	clam
243. vlt. Licyno	Lycino	486. 2. 4. potius	potitus
264. 1. 2. naui	mari	524. 2. 8. Elatiam	Elateam
— 2. 1. — phisepho	— phisepho	553. 1. 5. praeteram	praeteream
266. 1. 8. pae	pacem		

In Notis.

Pag. 349. col. 2. l. 32. Vide 669. col. 1.

Haec, et leuiuscula alia in punctis etc. errata, item siqua me inuestigantem effugerunt, condonabit Lector: ille certe, qui experiundo nouit taedium atque operosam diligentiam edendi in publicum.

EXCVDEBAT CANTABRIGIAE IOSEPHVS BENTHAM
ACADEMIAE TYPOGRAPHVS
MENSE MAIO M DCC LVII.

MUSEVM
BRITANNICVM